BULLARIUM ROMANUM,

SEU

NOVISSIMA, ET ACCURATISSIMA

COLLECTIO

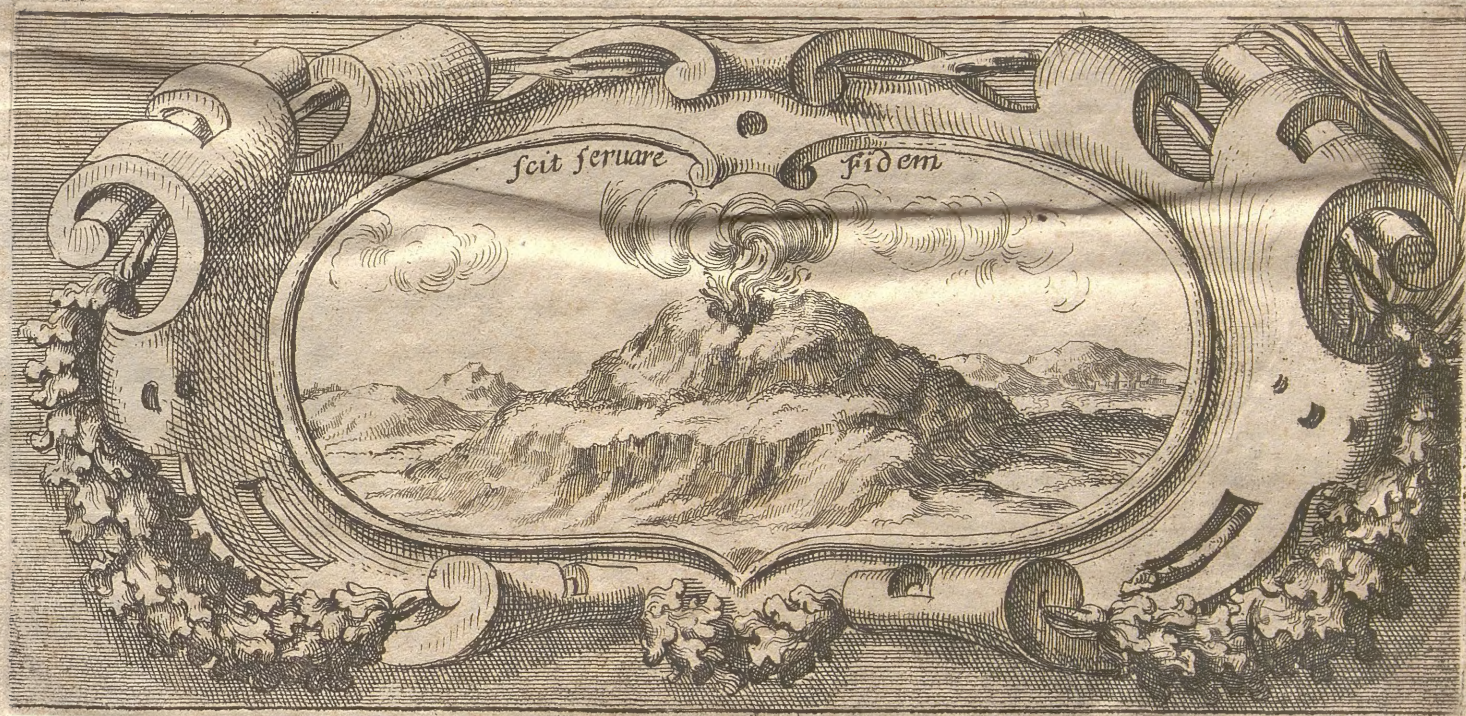
APOSTOLICARUM CONSTITUTIONUM

Ex autographis, quæ in Secretiori Vaticano, aliisque Sedis Apostolicæ Scriniis asservantur.

Cum Rubricis, Summariis, Scholiis, & Indice quadruplici.

TOMUS DECIMUSTERTIUS.

Complectens Constitutiones CLEMENTIS XII. ab Anno I. usque ad IV.

ROMÆ, MDCCXXXVIII.

Typis, & Sumptibus Hieronymi Mainardi.

SUPERIORUM FACULTATE,

CUM PRIVILEGIO SANCTISSIMI.

NERIO
S. EUSTACHII
Sanctae Romanae Ecclesiae Diacono
CARDINALI CORSINIO.

HIERONYMUS MAINARDUS

S. P. D.

Uod mihi libraria in Arte diu multumque versato licuit animadvertere CARDINALIS AMPLISSIME, illud est Librariorum in more positum, quum Volumina suis impressa formis vulgare cogitant, ut eadem magnorum Principum splendentia nomine in lucem edant. Quin etiam cur tantum splendoris comparatum iis velint, deprehendi. Id faciunt scili-

cet aut grati animi ergo, eo quod maximis sint cumulati beneficiis; aut sapienti ducti consilio, ut Principem demereantur; aut denique necessitate coacti, quod operis natura ipsa Virum Principem spectet. Unoquoque horum capitum me moveri, ut Tibi, CARDINALIS AMPLISSIME, hanc Sacrarum Legum Collectionem nuncupem, diffiteri non possum, nec debeo. At enimvero quæ & quanta tum publica tum privata in me beneficia contulisti? Utinam moderatione tua summa non prohiberer numerando recensere, quorum pro ea, quam Tibi natura indidit, animi magnitudine es oblitus? Tuum vero maximum patrocinium ut assequar, periclitandas mihi esse omnes vires intelligo, mecumque omnes perinde æstimant, quicumque adeo clara adeoque illustria ea virtutum ornamenta suspiciunt, quibus inclyto Tuo generi non insuetum Sacræ Purpuræ decus accessit. Cæterum tametsi utraque movear ratione, nullo tamen pacto eas comparari posse puto cum illa potissima, quæ ex hujus Operis natura petitur.

Sacrarum hæc legum Collectio, EMINENTISSIME CARDINALIS, ad Te, veluti ad suum Dominum optimo, meritoque jure convolat: Tua quippe est. Quidni enim? Sanctissimus D. N. CLEMENS XII., quem Tibi conjunctio sanguinis Patruum dedit, Catholica autem Ecclesia Patrem esse voluit, Tuo potissimum usus consilio ex his quamplurimas tu-

lit:

lit : nonnullas Tuo commisit examini ; multisque Tu ipse causam, in Apostolicæ solicitudinis partem vocatus , dedisti . Quamobrem dum easdem ex meis Typis prodeuntes Tibi dedico, æqui partes impleo, Tibi reddens quod tuum est.

Nec vero hoc uno Volumine latæ omnes a Sanctissimo Patre leges comprehenduntur ; diversæ enim temporum difficultates & multas numero, & harum nonnullas pluribus tractandas pepererunt. Primam itaque partem nunc evulgo , eas nimirum Constitutiones , quas primis quatuor Pontificiæ suæ administrationis annis Princeps Optimus sanxit ; reliquas editurus quum primum satis otii nactus ero ab iis, quæ me in diversa distrahunt, negotiis. Atque utinam Deus Optimus Maximus CLEMENTEM XII. Ecclesiæ suæ bono diutissime servet, ut ingentem Voluminum copiam ex sanctissime ab eo latis , ferendisque legibus possim conficere . Laboribus , impensisque non parcam ; quamvis tamen iis potissimum decretis , quibus obrepentia prope diem vitia coercentur , desiderari velim occasionem . Sed quæ usquam urbs virtutibus clara , vitiis inaccessa ? Virtutis expertes turmas hominum permultas inveniemus ; ab omni vitiorum sorde puras nullas prorsus .

Hanc itaque animi mei significationem, quantula illa est, qua soles benignitate, CARDINALIS AMPLISSIME , accipere ne dedi-

gne-

gneris: ac si eam tarde quidem promo, hoc non desidia, seu voluntariæ protelationis contumacia; sed quampluribus gravibusque, ac non felicibus artis meæ, temporumque circumstantiis, factum precor existimes: nihil enim mihi fuit antiquius, quam hoc officii debitum Patrono beneficentissimo persolvere. Interim ego salutem, & fausta quæque precatus, Sacram Purpuram Tuam umiliter exosculor. Vale. Dabam Romæ Kal. Martii An. S. MDCCXXXVIII.

INDEX

INDEX

RUBRICARUM OMNIUM CONSTITUTIONUM,

Quæ in hoc Tomo continentur.

ANNO PRIMO.

b

ANNO SECUNDO.

ANNO TERTIO.

ANNO QUARTO.

CXXXV. In-

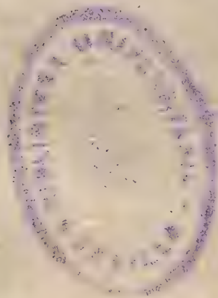
INDEX

INDEX
VOCABULORUM INITIALIUM OMNIUM CONSTITUTIONUM,

Quæ in hoc Tomo continentur.

Nuper

CLEMENS XII.
PONTIFEX CCL.
ANNO CHRISTI MDCCXXX.

Sanctissimus D. N. CLEMENS PP. XII. antea Laurentius S.R.E. Cardinalis Corsinus Episcopus Tusculanus, patria Florentinus, creatus Summus Pontifex die 12. Julii, ac quintam post diem Coronatus anno 1730. Creavit Cardinales septem & viginti. Octavum jam sui Pontificatus annum agit, quem Deus, Ecclesiæ suæ bono, diutissime tueatur.

I.

Sancitæ die 13. Julii Public. 24. ejusdem 1730. P. 1.

Regulæ, Ordinationes, & Constitutiones Cancellariæ Apostolicæ SS.D.N.Clem.PP.XII.

Hujusmodi Regulæ, Pontificum, qui Clementi X. præcessere, Constitutionibus similes omnino cum fuerint repertæ, atque hac de causa in tota Magni Bullarii continuatione omissæ; hasce SS. D. N. reponendas duximus, ut Curialium commodo inserviremus.

Sanctissimus in Christo Pater, & Dominus Noster Dominus CLEMENS Divina Providentia PP. XII., suorum Prædecessorum vestigiis inhærendo, normam & ordinem rebus gerendis dare volens, in crastinum suæ assumptionis ad Summi Apostolatus apicem, videlicet die 13. mensis Julii anno ab Incarnatione Domini millesimo septingentesimo trigesimo, Reservationes, Constitutiones, & Regulas infrascriptas fecit; quas etiam ex tunc, licet nondum publicatas, & suo tempore duraturas observari voluit; ac quas Nos Petrus Sancti Laurentii in Damaso Cardinalis Othobonus Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Vice-Cancellarius die 24. mensis Julii in Cancellaria Apostolica publicari fecimus.

Reservationes generales, & speciales.

1. In primis fecit easdem reservationes, quæ in Constitutione fe. re. Benedicti PP.XII.

quæ incipit: *Ad regimen*: continentur, & illas innovavit, ac locum habere voluit, etiamsi Officiales, in eadem Constitutione expressi, Apostolicæ Sedis Officiales ante obitum eorum esse desierint, quoad Beneficia, quæ tempore, quo Officiales erant, obtinebant. Declarans nihilominus Beneficia, quæ dictæ Sedis Officiales, qui ratione Officiorum suorum hujusmodi ejusdem Sedis Notarii erant, etiam dimissis ipsis Officiis, & quandocumque assecuti fuerint, sub hujusmodi reservationibus comprehendi, ac reservavit Beneficia, quæ per Constitutionem piæ mem: Joannis PP. XXII., quæ incipit: *Execrabilis*: vacant, vel vacare contigerint. Quam Constitutionem, & reservationem Sanctitas Sua tam ad Beneficia obtenta, quam alia quæcumque, de quibus Ordinarii, & alii Collatores contra Concilii Tridentini Decreta disposuerunt, & disponent in futurum, extendit & ampliavit; & ea etiam Beneficia omnia dispositioni suæ reservavit, de quibus per dictos Ordinarios, aut alios Collatores contra ejusdem Concilii Decretorum formam dispositum fuerit. Decernens irritum &c.

Reservatio Cathedralium Ecclesiarum, & Monasteriorum, ac de tempore vacationis Episcopatuum, vacaturorum Beneficiorum.

2. Item reservavit generaliter omnes Ecclesias Patriarchales, Primatiales, Archiepiscopales, Episcopales, necnon omnia Monasteria Virorum, valorem annuum ducentorum florenorum auri communi æstimatione excedentia, nunc quomodocumque vacantia, & in posterum vacatura. Et voluit, quod excessus hujusmodi in literis exprimatur. Ac etiam reservavit Dignitates, & Beneficia omnia ad collationem, præsentationem, electionem, & quamcumque aliam dispositionem Patriarcharum, Primatum, Archiepiscoporum, & Episcoporum, necnon Abbatum, ac aliorum quorumcumque Collatorum, & Collatricum Sæcularium, & Regularium quomodolibet (non tamen ad collationem cum alio, vel aliis, aut etiam ad alterius præsentationem, vel electionem pertinentia) quæ post illorum obitum, aut Ecclesiarum, seu Monasteriorum, vel aliarum Dignitatum suarum dimissionem, seu amissionem, vel privationem, seu translationem, vel alias quomodocumque vacaverint, usque ad provisionem Successorum ad easdem Ecclesias, aut Monasteria, vel Dignitates Apostolica auctoritate faciendam, & adeptam ab eisdem Successoribus pacificam illorum possessionem, quomodocumque vacaverint, & vacabunt in futurum. Decernens irritum &c.

Extensio reservationis Beneficiorum per assecutionem pacificam vacaturorum.

3. Item, si qui de Beneficiis Ecclesiasticis, præsertim Curam animarum habentibus, seu alias personalem residentiam requirentibus, dum pro tempore vacant, Apostolica auctoritate provisi, seu providendi, ante illorum assecutionem alia cum eisdem incompatibilia Beneficia Ecclesiastica per eos tunc obtenta, in fraudem reservationis suæ resignarent, seu dimitterent, voluit, decrevit, & declaravit, quod si imposterum quibusvis personis de aliquibus Beneficiis Ecclesiasticis tunc vacantibus, seu vacaturis, per Sanctitatem Suam, aut ejus auctoritate provideri, ipsosque providendos intra vacationis, & provisionis, seu assecutionis eorumdem Beneficiorum tempora, quæcumque alia cum illis incompatibilia Beneficia Ecclesiastica sæcularia, vel quorumvis Ordinum, ac etiam Hospitalium, Regularia per eos tunc obtenta, nulla speciali & expressa de eisdem in provisionibus prædictis facta mentione, simpliciter, vel causa permutationis, ac alias quomodolibet, sive in Sanctitatis Suæ, vel alterius Romani Pontificis pro tempore existentis, aut Legatorum, vel Nunciorum dictæ Sedis, sive Ordinariorum, vel aliorum Collatorum quorumcumque manibus resignare, seu dimittere, aut juribus sibi in illis, vel ad illa competentibus cedere contigerit, omnes & singulæ concessiones, collationes, provisiones, & quævis aliæ dispositiones de Beneficiis, seu juribus sic resignandis, dimittendis, & cedendis pro tempore faciendæ cum inde sequutis quibuscumque, cassæ & irritæ, nulliusque roboris vel momenti existant, nec cuiquam suffragentur; sed beneficia & jura, ut præfertur, resignata, dimissa, & cessa eo ipso vacent, ac sub reservatione prædicta, quam Sanctitas Sua etiam quoad hoc extendit, & ampliavit, comprehensa censeantur. Ita, quod de illis per alium, quam per eamdem Sanctitatem Suam, vel pro tempore existentem Romanum Pontificem, nullatenus disponi possit in omnibus & per omnia, perinde acsi per pacificam assecutionem Beneficiorum aliorum hujusmodi vere ac realiter vacavissent. Ac ulterius voluit Beneficium, de quo Resignans fuerit auctoritate Apostolica provisus, ac per cujus assecutionem Beneficia vacare debebant, ut prius vacare, perinde acsi collatio favore Resignantis facta non fuisset, salvis tamen quibuscumque juribus competentibus alteri parti, ad cujus favorem facta esset Resignatio, etiam ex causa permutationis, summarie simpliciter & appellatione remota exercendis. Decernes irritum &c. Attentari.

Reservatio Dignitatum, nec non suorum, & S. R. E. Cardinalium familiarum, Beneficiorum.

4. Item reservavit generaliter dispositioni suæ omnes Dignitates majores post Pontificales in Cathedralibus, etiam Metropolitanis, & Patriarchalibus, necnon valorem decem florenorum auri communi æstimatione excedentes Principales in Collegiatis Ecclesiis. Reservavit etiam Prioratus, Præposituras, Præpositatus, ac alias Dignitates Conventuales, & Præceptorias generales ordinum quorumcumque (sed non Militiarum) ac quæcumque Beneficia, quæ sui, etiam dum Cardinalatus fungebatur honore, existentes, ac

ac S.R.E. viventium nunc, & qui erunt pro tempore, Cardinalium Familiares, continui Commensales obtinent, & in posterum obtinebunt eorum familiaritate durante, ac in quibus, seu ad quæ jus eis competit, aut competierit, etiamsi ab ipsa familiaritate per obitum Cardinalium eorumdem, vel alias recesserint. Declarans Dignitates, quæ in Cathedralibus, etiam Metropolitanis post Pontificales non majores existunt,& quæ ex Apostolicæ Sedis Indulgentia, vel Ordinaria auctoritate, aut consuetudine præscripta, vel alias quovis modo in quibuscumque Collegiatis Ecclesiis principalem præeminentiam habere noscuntur, sub reservatione prædicta comprehendi debere. Decernens irritum &c.

Reservatio Beneficiorum Collectorum, & Subcollectorum.

5. Item reservavit generaliter omnia, & singula Beneficia Ecclesiastica quorumcumque Collectorum, & unicorum in quacumque Civitate, vel Diœcesi, qui suo tempore officia exercuerint Subcollectorum fructuum & proventuum Cameræ Apostolicæ debitorum; illa videlicet Beneficia dumtaxat, quæ durante eorum officio obtinebant, & in quibus, seu ad quæ jus eis competebat. Decernens irritum &c.

Reservatio Beneficiorum Curialium, dum Curia transfertur.

6. Item reservavit omnia, & singula Beneficia Ecclesiastica quorumcumque Curialium, quos,dum Curia Romana de loco ad locum transfertur, eam sequendo decedere contigerit in quovis loco, quantumcumque etiam a dicta Curia remoto. Decernens irritum &c.

Reservatio Beneficiorum Cubiculariorum, & Cursorum.

7. Item reservavit generaliter idem D. N. PP. dispositioni suæ omnia Beneficia Cubiculariorum, etiam honoris nuncupatorum, ac Cursorum suorum, declarans in Prædecessorum suorum Rom: Pontificum Constitutionibus, & Regulis Beneficiorum Cubiculariorum, etiam Cubicularios honoris nuncupatos, etiam a die earum editionis, & publicationis intelligi, & comprehendi, ac comprehensos fuisse, & esse; irritumque &c. attentari, decernens &c.

Reservatio Beneficiorum Ecclesiarum Sancti Joannis Lateranen., & Sancti Petri, ac Beatæ Mariæ Majoris de Urbe, & Beneficiorum titulorum Cardinalium a Curia absentium.

8. Item reservavit dispositioni suæ generaliter quoscumque Canonicatus, & Præbendas, ac Dignitates, Personatus, & Officia in S. Joannis Lateranensis, & Principis Apostolorum, ac Beatæ Mariæ Majoris de Urbe Ecclesiis, necnon ad collationem, provisionem, & præsentationem, seu quamvis aliam dispositionem S. R. E. Cardinalium a Romana Curia absentium, ratione suorum Episcopatuum, Cardinalatus, ac ipsorum Cardinalium Titulorum, & Diaconorum spectantia, quamdiu absentia hujusmodi duraverit, Canonicatus, & Præbendas, Dignitates, Personatus, Administrationes, & Officia, cæteraque Beneficia Ecclesiastica cum cura, & sine cura vacantia, ac in antea vacatura tam in eadem Urbe, quam in Ecclesiis, Civitatibus, ac Diœcesibus dictorum Episcopatuum consistentia; ac decrevit irritum &c.

Reservatio Mensium Apostolicorum, & Alternativa pro Episcopis residentibus.

9. Item cupiens SS. D. N. PP. pauperibus Clericis & aliis benemeritis personis providere, omnia Beneficia Ecclesiastica cum cura & sine cura, Sæcularia, & quorumvis Ordinum Regularia, qualitercumque qualificata, & ubicumqne existentia, in singulis Januarii, Februarii, Aprilis, Maji, Julii, Augusti, Octobris, & Nouembris mensibus, usque ad suæ voluntatis beneplacitum extra Romanam Curiam, alias quam per resignationem quocumque modo vacatura, ad collationem, provisionem, præsentationem, electionem, & quamvis aliam dispositionem quorumcumque Collatorum, & Collatricum Secularium, & quorumvis Ordinum Regularium (non tamen S. R. E. Cardinalium, aut aliorum sub concordatis inter Sedem Apostolicam & quoscumque alios initis, & per eos, qui illa acceptare, & observare debuerant, acceptatis, & observatis, quæ lædere non intendit, comprehensorum) quomodolibet pertinentia dispositioni suæ generaliter reservavit. Volens in supplicationibus, seu concessionibus gratiarum, quæ de dictis Beneficiis tunc vacantibus etiam Motu Proprio fient de mense, in quo vacaverint dispositive mentionem fieri, alioquin gratias nullas esse, ac consuetudines, etiam immemorabiles optandi majores, & pinguiores Præbendas, nec non Privilegia etiam in limine erectionis concessa, & Indulta Apostolica circa ea, ac etiam disponendi de hujusmodi Beneficiis, aut quod illa sub hujusmodi reservationibus nunquam comprehendantur, etiam cum quibusvis derogatoriarum derogatoriis, & fortioribus, efficacioribus, & insolitis clausulis, necnon irritantibus, & aliis Decretis, quorum tenores pro expressis haberi, & latissime extendi voluit, quibusvis personis, & Collegiis cujuscumque dignitatis, status, gradus, ordinis, & conditionis existentibus quomodolibet concessa, adversus reservationem hujusmodi minime suffragari. Insuper Sanctitas Sua ad gratificandum Patriarchis, Archiepiscopis, & Episcopis intenta, ipsis quamdiu apud Ecclesias, aut Diæceses suas vere & personaliter resederint dumtaxat, de omnibus, & quibuscumque Beneficiis Ecclesiasticis cum cura & sine cura Sæcularibus, & Regularibus, (ad libe-

liberam ipsorum dumtaxat, non autem aliorum cum eis dispositionem, seu præsentationem, vel electionem, nec etiam cum consilio, vel consensu, seu interventu Capitulorum, vel aliorum, aut alias pertinentibus) quæ in antea in mensibus Februarii, Aprilis, Junii, Augusti, Octobris, & Decembris extra Curiam ipsam vacare contigerit (dummodo alias dispositioni Apostolicæ reservata, vel affecta non fuerint) libere disponendi facultatem tempore sui Pontificatus tantum duraturam concessit. Ac etiam voluit, ut si ipsi in collatione, aut alia dispositione beneficiorum in aliis sex mensibus, videlicet Januarii, Martii, Maji, Julii, Septembris, & Novembris vacaturorum (quæ etiam dispositioni suæ, ut præfertur, reservavit) seu etiam aliorum dispositioni suæ, & dictæ Sedis alias quomodolibet reservatorum, vel affectorum, sese intromiserint, aut quominus provisiones, & gratiæ Sanctitatis Suæ de illis debitum effectum consequantur, impedimentum quoquo modo præstiterint, usu & beneficio prædictæ facultatis eo ipso privati existant; ac collationes & aliæ dispositiones de Beneficiis illius prætextu deinceps faciendæ, nullius sint roboris vel momenti. Illi vero, qui gratiam Alternativæ prædictæ acceptare voluerint, acceptationem hujusmodi per patentes literas manu propria subscriptas suoque sigillo munitas, & in sua quisque Civitate vel Diœcesi datas declarare, & literas ipsas sive ad Datarium Sanctitatis Suæ transmittere teneantur, quibus ab eo receptis, & recognitis, ac in libro ad id deputato registratis, tunc demum, & non antea, uti incipiant gratia supradicta. Insuper declaravit, quod si idem Episcopus pluribus Ecclesiis, quomodocumque unitis ex Apostolica concessione & dispensatione, quomodocumque præsit, teneatur hujusmodi Alternativæ gratiam, quatenus ea potiri velit, utriusque Ecclesiæ nomine explicite acceptare, alias illi non suffragetur. Et post factam acceptationem, & admissionem in Dataria, neutri parti liceat nisi concordi consensu ab ea recedere. Declarans præterea, exceptionem positam in Regula favore S. R. E. Cardinalium, & Indultum conferendi Beneficia reservata concessum Cardinali Episcopo, non suffragari Capitulo ratione communionis, & consortii juxta declarationem fel. rec. Urbani PP. VIII Prædecessoris sui, editam die decima Septembris Anno millesimo sexcentesimo vigesimo sexto, quam Sanctitas Sua in omnibus & per omnia approbat. Decernens sic in præmissis omnibus per quoscumque &c. judicari debere, ac irritum &c.

De Literis in forma: Rationi congruit: expediendis.

10. Item voluit idem D. N. PP., quod concessa per fel. rec. Innocentium Decimum tertium Prædecessorem Suum, & de ejus mandato expediantur in forma: *Rationi congruit &c.* sub die Coronationis Suæ, ut moris est, & idem quoad concessa per piæ mem. Clementem XI. etiam Prædecessorem Suum ad sex menses dumtaxat ab ipso die Coronationis incipiendos observari voluit.

Declaratio reservationis Ecclesiarum, & Beneficiorum per Prædecessores reservatorum.

11. Item declaravit omnium, & singularum Ecclesiarum Cathedralium, & Monasteriorum provisiones, quas prædicti Prædecessores sui ordinationi & dispositioni eorum, necnon omnia, & singula Beneficia Ecclesiastica, quæ dicti Prædecessores etiam prædictæ dispositioni cum interpositione Decreti reservaverant (quæ quidem Ecclesiæ, Monasteria, necnon sic reservata Beneficia tempore obitus eorumdem Prædecessorum vacabant, aut Ecclesiæ ipsæ, vel Monasteria hujusmodi si Commendata, vel eis Administratores deputati non fuissent, etiam tunc vacassent) remansisse, & remanere per hujusmodi reservationem & Decretum affecta, nullumque de illis præter Romanum Pontificem ea vice se intromittere, vel disponere potuisse, sive posse quoquo modo. Decernens irritum & inane, si secus super his attentatum forsan erat tunc, vel imposterum contigerit attentari.

Revalidatio Literarum Prædecessoris Gratiæ, & Justitiæ infra annum concessorum.

12. Item prædictus D. N. omnes, & singulas ab Innocentio XIII. Romano Pontifice Prædecessore Suo infra annum ante diem ejus obitus concessas Gratiæ, vel Justitiæ, literis temporibus debitis earum Executoribus seu Judicibus non præsentatis, omnino revalidavit, & in statum pristinum, in quo videlicet antea fuerant, vel pro quibus erant obtentæ, quoad hoc plenarie restituit; ac decrevit per Executores seu Judices prædictos, vel ab eis subdelegandos, ad expeditionem negotiorum in eis contentorum procedi posse, & debere juxta illarum formam.

Revocatio Unionum.

13. Item rationabilibus suadentibus causis ipse Dominus Noster, omnes uniones, annexiones, incorporationes, suppressiones, extinctiones, applicationes, & dismembrationes, etiam perpetuas de quibusvis Cathedralibus, necnon aliis Ecclesiis, Monasteriis, Dignitatibus, Personatibus, Officiis, & Beneficiis Ecclesiasticis, eorumve Domibus, Prædiis, & Locis per cessum, vel decessum, aut aliam quamvis dimissionem, vel amissionem, qualiacumque fuerint invicem, vel aliis Ecclesiis, Monasteriis, & Mensis, etiam Capitularibus, Dignitatibus, Personatibus, Officiis, Beneficiis, ac Piis & aliis Locis, Universitatibus etiam Studiorum generalium, & Collegiis, etiam in favorem S. R. E. Cardinalium, seu Ecclesiis, Monasteriis, & Beneficiis per eos obtentis, quomodolibet Apostolica, vel alia quavis (non tamen Concilii Tridentini auctoritate, necnon pro fundatione,

seu

seu dotatione, augmento, vel conservatione Collegiorum, & aliorum piorum & Religiosorum locorum ad Fidei Catholicæ defensionem, & propagationem, bonarumque artium cultum institutorum) factas, quæ suum non sunt sortitæ effectum: Ac quascumque concessiones & mandata super unionibus, annexionibus, incorporationibus, & aliis præmissis taliter faciendis revocavit, cassavit, & irritavit, nulliusque decrevit existere firmitatis. Nec alicui quascumque clausulas, vel adiectiones, aut Decreta, quæ Sanctitas Sua pro expressis haberi voluit in quibusvis Apostolicis, etiam quæ Motu Proprio, aut ex certa scientia, & Consistorialiter processerunt, & emanarunt, literis, etiamsi in eis decretum esset, illas ex tunc effectum sortitas esse, aut jus quæsitum fore, quomodolibet contentæ adversus revocationem & irritationem hujusmodi voluit aliquatenus suffragari. Decernens irritum &c.

Revocatio facultatum quibusvis concessarum.

14. Item revocavit quascumque facultates concessas quibusvis Patriarchis, Archiepiscopis, Episcopis, & aliis Personis, ac Prælatis, etiam utriusque Signaturæ Referendariis, nec non Apostolicæ Sedis Nunciis, ac fructuum & proventuum Cameræ Apostolicæ debitorum Collectoribus, de dispensando cum quibusvis personis super Matrimonio contracto vel contrahendo in gradu prohibito, ac natalium & ętatis defectibus, & de incompatibilibus Beneficiis Ecclesiasticis insimul retinendis; necnon de Notariis publicis creandis, ac de disponendo quomodolibet de quibusvis Beneficiis Ecclesiasticis, & alias a præmissis officia ipsorum Nunciorum & Collectorum directe non concernentes; etiamsi in literis desuper confectis sint clausulæ restitutoriæ, & derogatoriarum derogatoriæ, & aliæ efficaciores, quas pro expressis haberi voluit quoad omnia, in quibus facultates ipsę non sunt sortitæ effectum, etiamsi Nunciis eisdem dictæ Sedis Legatis de Latere competens sit concessa potestas. Decernens irritum &c.

Revocatio facultatum conferendi Beneficia reservata.

15. Item revocavit quascumque facultates, & literas desuper confectas, per quas quicumque sui Prædecessores Romani Pontifices quibusvis personis Ordinariam Collationem, seu aliam dispositionem Beneficiorum Ecclesiasticorum de jure vel consuetudine habentibus, & quavis etiam Patriarchali, Archiepiscopali, Episcopali, vel alia Dignitate, vel alio (non tamen Cardinalatus) honore fulgentibus, quavis consideratione vel intuitu, etiam Motu Proprio, & ex certa scientia, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine cum quibusvis clausulis etiam derogatoriarum derogatoriis, ac irritantibus, & aliis Decretis, quorum tenores haberi voluit pro expressis, concesserant, ut quamdiu viverent, vel suis Ecclesiis, seu Monasteriis præessent, aut ad aliud tempus de Beneficiis Ecclesiasticis generaliter reservatis, seu affectis ad eorum collationem, provisionem, præsentationem, electionem, & quamvis aliam dispositionem communiter vel divisim spectantibus, disponere libere & licite valerent, aut etiam ad id per eosdem Prædecessores Vicarii perpetui, vel ad tempus constituti forent. Decernens irritum & inane &c.

De dictionibus numeralibus.

16. Item, ut in Apostolicis literis committendi crimen falsi per amplius tollatur occasio, voluit & ordinavit, quod dictiones numerales, quæ in dictis literis ante Nonas, Idus, & Kalendas immediate poni consueverunt, per literas & syllabas extense describantur, & illæ ex prædictis literis, in quibus hujusmodi dictiones aliter scriptæ tuerint, ad Bullariam nullatenus mittantur &c.

De concurrentibus in Data.

17. Item voluit, quod de concurrentibus in Data ejusdem diei super vacantibus seu certo modo vacaturis Beneficiis, illi, quibus gratiæ, Motu Proprio conceduntur, cæteris simili modo gratias non habentibus: alias graduati non graduatis: aut inter graduatos magis graduato: necnon colorato titulo possessores non possessoribus: ac inter personas alias in Curia præsentes absentibus ab ea: ac inter præsentes non Beneficiati Beneficiatis: & similiter inter absentes, cæteris paribus, oriundi non oriundo, & Diœcesanus non Diœcesano; In reliquis vero singuli, qui prius Apostolicas desuper literas eorum executoribus præsentaverint, aliis in ipsorum, de quibus agi contigerit, Beneficiorum assecutione præferantur.

De non tollendo jus quæsitum.

18. Item ne per varias, quæ pro Commissionibus, seu Mandatis, & declarationibus habendis in causis plerumque fiunt suggestiones, justitia postponatur; Idem Dominus Noster decrevit & declaravit suæ intentionis fore, quod deinceps per quamcumque Signaturam, seu concessionem, aut gratiam, vel literas Apostolicas pro Commissionibus, seu Mandatis, aut declarationibus hujusmodi, etiamsi Motu Proprio, & ex certa scientia, ac etiam ante motam litem, a Sanctitate Sua emanaverint, vel de ejus mandato faciendas, nulli jus sibi quæsitum quomodolibet tollatur.

Regula de Viginti.

19. Item voluit, quod si quis in infirmitate constitutus resignaverit, sive in Romana Curia, sive extra illam aliquod Beneficium, sive simpliciter, sive ex causa permutationis, vel alias dimiserit, aut illius Commendæ cesserit, seu ipsius Beneficii unionis dissolutioni consenserit, etiam vigore supplicationis, dum esset sanus

sanus, signatæ, & postea infra viginti dies a die per ipsum Resignantem præstandi consensus computandos, de ipsa infirmitate decesserit, & ipsum Beneficium quavis auctoritate conferatur per resignationem sic factam, collatio hujusmodi sit nulla, ipsumque Beneficium nihilominus per obitum censeatur vacare.

De Idiomate.

20. Item voluit, quod si contingat tam in Curia, quam extra, alicui Personæ de Parochiali Ecclesia, vel quovis alio Beneficio exercitium Curę Animarum Parochianorum quomodolibet habente, provideri, nisi ipsa persona intelligat, & intelligibiliter loqui sciat idiomate loci, ubi Ecclesia, vel Beneficium hujusmodi consistit, provisio, seu Mandatum, & gratia, desuper quoad Parochialem Ecclesiam, vel Beneficium hujusmodi, nullius sint roboris vel momenti, Decernens irritum &c.

De non impetrando Beneficium per obitum viventis.

21. Item si quis supplicaverit sibi de Beneficio quocumque tanquam per obitum alicujus, licet tunc viventis, vacante provideri, & postea per obitum ejus vacet, provisio & quævis dispositio, etiam vigore alterius novæ supplicationis vel gratiæ dicto Supplicanti per obitum hujusmodi denuo faciendæ, nullius sint roboris vel momenti.

De unionibus, & unionum confirmatione.

22. Item voluit, quod petens Beneficia Ecclesiastica aliis uniri, teneatur exprimere verum annuum valorem secundum communem æstimationem tam Beneficii uniendi, quam illius, cui uniri petitur; alioquin unio non valeat, & semper in unionibus commissio fiat ad partes, vocatis quorum interest. Et idem voluit observari in quibusvis suppressionibus perpetuis, concessionibus, dismembrationibus, & applicationibus, etiam de quibuscumque fructibus & Bonis Ecclesiasticis, ac etiam in confirmationibus unionum, singularumque dispositionum hujusmodi.

De Mendicantibus trasferendis.

23. Item de Mendicantibus transferendis, qui ad alios Ordines transierint pro tempore, voluit Constitutionem fe: re: Martini PP. V. Prædecessoris sui desuper factam, & in Libro Cancellariæ Apostolicæ descriptam, quæ incipit: *Viam ambitiosæ cupiditatis &c.* firmiter observari.

De male promotis.

24. Item de Clericis extra tempora a jure statuta, siue ante ætatem le itimam, aut absque dimissoriis literis, ad Sacros Ordines se promoveri facientibus pro tempore, etiam voluit Constitutionem piæ me: Pii II. similiter Prædecessoris sui desuper editam, & in dictæ Cancellariæ Apostolicæ Libro descriptam, quæ incipit: *Cum ex Sacrorum Ordinum &c.* pari modo observari.

De Moneta.

25. Item declaravit idem Dominus Noster, quod libra Turonensium parvorum, & florenus auri de Camera pro æquali valore in concernentibus literas & Cameram Apostolicam computari & extimari debeant.

De Beneficiis vacaturis per promotionem ad Ecclesias, & Monasteria.

26. Item prædictus D. N. Papa voluit, decrevit, & ordinavit, quod quæcumque concessiones, gratiæ, & mandata, etiam Motu proprio, & cum derogatione hujus Constitutionis, quæ ab eo pro quibusvis personis emanaverint de providendo eis de quibusvis Beneficiis vacaturis per promotionem quorumcumq; ad Ecclesiarum, & Monasteriorum regimina, si hujusmodi concessiones, & mandata diem promotionis promovendorum ipsorum præcesserint; necnon quæcumque collationes, provisiones, & dispositiones pro tempore faciendæ de præmissis, & quibusvis aliis Beneficiis Ecclesiasticis Sæcularibus & Regularibus, quæ per promovendos, vel assumendos ad quascumque Prælaturas inter illarum vacationis, & hujusmodi promotionis, vel assumptionis tempora simpliciter, vel ex causa permutationis ubicumque resignari, vel alias dimitti contigerit cum inde sequutis pro tempore, sint cassæ, & irritæ, nulliusque roboris vel momenti.

De non judicando juxta formam Supplicationum, sed literarum expeditarum.

27. Item cum ante confectionem literarum gratia Apostolica sit informis, voluit, statuit & ordinavit idem D. N., quod Judices in Romana Curia & extra eam pro tempore existentes, etiamsi sint S.R.E. Cardinales, Causarum Palatii Apostolici Auditores, vel quicumque alii, non juxta supplicationum signatarum super quibusvis impetrationibus (nisi in dicta Curia dumtaxat sint Commissiones justitiam concernentes per placet, vel per S.R.E. Vice-Cancellarium juxta facultatem super hoc sibi concessam signatæ) sed juxta literarum super eisdem impetrationibus & concessionibus confectarum tenores, & formas judicare debeant. Decernens irritum &c. Et si literæ ipsæ per præoccupationem, vel alias minus bene expeditæ reperiantur, ad illorum, quorum interest, instantiam, ad Apostolicam Cancellariam remitti poterunt per ejus Officiales, quibus hujusmodi tenores & formas restringere convenit, ad formas debitas reducendæ.

De Regulis Cancellariæ producendis.

28. Item attendens D. N. Papa, quod super habendis de Cancellaria Apostolica Regulis,

gulis, & Constitutionibus inibi descriptis faciliter per eos, qui in Romana Curia indiguerint, ad ipsam Cancellariam recursus dirigi potest, nec consultum foret, quod super earumdem Regularum & Constitutionum (quæ juxta varietatem concurrentium Causarum, & negociorum aliquoties immutari convenit) probando tenore vel effectu testium, plerumque tenacem desuper memoriam non habentium, depositionibus stari deberet, voluit, statuit, & ordinavit, quod deinceps quilibet ex Auditoribus Causarum Palatii Apostolici, & aliis (etiamsi S. R. E. sint Cardinales) in ipsa Curia pro tempore deputatis auctoritate Apostolica Judicibus, etiam in causis actu pendentibus super hujusmodi tenore vel effectu probando dumtaxat stet, fidemque adhibeat Cedulæ, seu Scripturæ desuper a duobus majoris præsidentiæ, quod danda sit, a tergo signatæ, & etiam a duobus aliis literarum Apostolicarum Abbreviatoribus in ipsa Cancellaria auscultatæ, & Vice-Cancellarii, seu dictam Cancellariam Regentis manu subscriptæ, ut moris est; quidquid autem secus fieri contigerit nullius sit roboris vel momenti.

De subrogandis Collitigantibus.

29. Item Dominus Noster cupiens litium succidere anfractus, & ne novi Collitigantibus Adversarii dentur, providere, voluit, statuit, & ordinavit, quod quoties deinceps aliquem super quovis Beneficio Ecclesiastico Collitigantem in jure, vel ad jus, si quod forsan ejus Adversario in dicto Beneficio competierit, subrogari contigerit (dummodo prædictus Collitigans in dicto Beneficio intrusus non fuerit, nec super eo contra dictum Adversarium, postquam illud per triennium pacifice possederit, lis tunc mota fuerit) aliorum quorumlibet de præmisso jure, sive tunc vacet, vel cum vacaverit, impetrationes, vel concessiones etiam Motu proprio infra mensem ante concessionem hujusmodi factæ nullius sint roboris, vel momenti. Et nihilominus cupiens eorum fraudibus obviare, qui viventium Beneficia, illorum præsertim, quibus aut propter senium, aut propter infirmitatem immineret vitæ periculum, impetrant, ut illis decedentibus tanquam Collitigantes in eorum juribus facilius subrogentur; Voluit, ut deinceps nullus in jure, vel ad jus in Beneficio Defuncti, quod illo vivente in casibus præmissis, vel similibus impetraverit, aliquo modo subrogetur, & subrogatio vel gratia, si neutri, si nulli, seu novæ provisionis, aut perinde valere, taliter Impetranti nullatenus suffragetur, quod etiam strictissime observari mandavit in impetrationibus Beneficiorum per privationem, & amotionem ex quibusvis criminibus, & excessibus forsan perpetratis, etiamsi usque ad definitivam Sententiam, quæ tamen in rem non transierit judicatam, processum foret.

De verisimili notitia.

30. Item voluit, & ordinavit, quod omnes gratiæ, quas de quibusvis Beneficiis Ecclesiasticis cum Cura, vel sine Cura, Secularibus, vel Regularibus per obitum quarumcumque personarum vacantibus, in antea fecerit, nullius roboris vel momenti sint, nisi post obitum ante, & datam gratiarum hujusmodi, tantum tempus effluxerit, quod interim vacationes ipsæ de locis, in quibus personæ prædictæ decesserint, ad notitiam ejusdem SS. D.N. verisimiliter potuerint pervenire.

Non valeant Commissiones Causarum, nisi literis expeditis.

31. Item quod omnes & singulæ Commissiones Causarum, quas in antea fieri contigerit, obtentæ, vel occasione concessionum dumtaxat Apostolicarum de Beneficiis Ecclesiasticis gratiarum, super quibus literæ Apostolicæ confectæ non fuerint, ac processus desuper habendi, nullius sint roboris vel momenti.

De Impetrantibus Beneficia per obitum Familiarium Cardinalium.

32. Item voluit, quod impetrans Beneficium vacans per obitum Familiaris alicujus Cardinalis, teneatur exprimere nomen & titulum ipsius Cardinalis, si ille in Curia fuerit, ipsius ad id accedat assensus, alias desuper gratia sit nulla; & idem servari voluit, si Cardinales quomodolibet ab ipsa Curia absentes, & ubilibet etiam in locis infra duas dietas vicinis degentes, familiamque & lares in eadem Curia retinentes ab ipsa Curia recesserint, ad eamdem illico reversuri, & infra decem vel ad summum quindecim dies vere & personaliter reversi fuerint. Ita quod Cardinalibus, alias quam, ut præfertur, ex quacumque causa quantumlibet necessaria, & hic necessario exprimenda absentibus, facultas præstandi consensum hujusmodi non competat, sed Beneficia hujusmodi ad liberam Sanctitatis Suæ, & Sedis Apostolicæ provisionem, & dispositionem pertineant. Declarans Regulas, & Constitutiones suorum Prædecessorum, etiam a die earum editionis, & publicationis super assensu hujusmodi præstando sic intellectas & intelligendas fuisse; irritumque &c. attentari, decernens. Quodque si prædicti Familiares, eorumdem Cardinalium Familiares esse desierint, seu ad aliorum Cardinalium familiaritatem similem transierint, quoad Beneficia, quæ familiaritate priori durante obtinuerint, & in quibus vel ad quæ priori ipsa familiaritate durante jus eis competierit, Cardinales, quorum prius Familiares fuerint, suum habeant adhibere consensum. Declarans præsentem Constitutionem locum non habere in illis Beneficiis, quæ Familiares ipsi tempore obitus eorum in dicta Curia vel extra eam obtinerent, aut antea obtinuissent, & ratione officiorum per eos obtentorum dictæ dispositioni generaliter reservata, vel affecta fuisse apparerent. Necnon illos quoad effectum dictæ Constitutionis Familiares eorumdem Cardinalium censeri, qui ipsorum Cardinalium Familiares continui Commensales ad minus per quatuor menses, computato etiam tempore ante promotio-

tionem ad Cardinalatum, fuisse probarentur. Decernens irritum &c.

Super eadem Familiaritate.

33. Item Dominus Noster ad evitandas lites & contentiones, quæ ex præcedenti sua Constitutione exoriri possent, vestigiis Prædecessorum suorum inhærendo, voluit, statuit, & ordinavit, quod si Beneficia, quæ per obitum Familiarium continuo Commensalium eorumdem Cardinalium in futurum vacabunt, cessantibus Apostolicis reservationibus ad alterius Cardinalis collationem, vel aliam dispositionem pertinere deberent, in dicta præcedenti Constitutione non comprehendantur quo ad hoc, ut in provisionibus talium Beneficiorum super expeditione literarum illius Cardinalis, cuius Familiaris defunctus ille extitit, consensus requiri debeat; Sed Beneficia hujusmodi ad Collationem, seu quamvis dispositionem Cardinalis Ordinarii Collatoris, ut præfertur, libere spectare censeantur; Et si apud Sedem Apostolicam Beneficia hujusmodi per obitum dictorum Familiarium vacaverint, tunc in provisione talium Beneficiorum super expeditione literarum, illius Cardinalis exigatur consensus, si in Romana Curia præsens fuerit, ad quem eorumdem collatio & dispositio, ut præfertur pertinere deberet, itaut Cardinalis Ordinarius Collator in concursu cum Cardinali Patrono semper præferri debeat, salvis tamen semper Indultis concessis & concedendis eisdem S. R. E. Cardinalibus. Decernens irritum &c.

Signatura per fiat præfertur alteri per concessum.

34. Item voluit idem Dominus Noster, quod concurrentibus eadem die super quocumque Beneficio per fiat, & concessum, Signaturam ex ejus per fiat, etiam ut petitur, habens, alteri per concessum, etiam Motu Proprio habenti præferatur, etiamsi in illa per concessum prægnantiores, & quantumlibet privilegiativæ essent clausulæ.

De Annali Possessore.

35. Item SS. D. N. ut improbi lites exquirentium motus reprimantur, voluit, statuit, & ordinavit, quod quicumque Beneficium Ecclesiasticum, tunc per annum immediate præcedentem pacifice possessum, & quod certo modo vacare prætenditur, deinceps impetraverit nomen, gradum, & nobilitatem possessoris ejusdem, & quotannis ipse illud possederit, ac specificam, & determinatam, ex qua clare poterit constare, quod nullum ipsi possessori in dicto Beneficio jus competat, causam in hujusmodi impetratione exprimere, & infra sex menses ipsum possessorem ad judicium evocari facere, causamque ex tunc desuper infra annum usque ad Sententiam diffinitivam inclusive prosequi debeat & teneatur; alioquin impetratio prædicta, & quæcumque inde sequutæ nullius existant firmitatis. Et item impetrans, de damnis & interesse possessorem prædictum propterea contingentibus ei satisfacere; & si possessorem ipsum iniuste, frivole, & indebite molestare repertus extiterit, quinquaginta florenos auri persolvere Cameræ Apostolicæ sit adstrictus, nec alius, quam præmissæ vacationis modus etiam per literas: si neutri, aut subrogationis, aut alias sibi quoad hoc, ut Beneficium hujusmodi ea vice consequi aut obtinere valeat, quomodolibet suffragetur, illudque nullatenus in antea litigiosum propterea censeatur. Quod etiam extendi voluit ad impetrantes Beneficia Ecclesiastica cuiuscumque qualitatis per privationem, & amotionem, vel alias propter commissa, excessus, & crimina vacantia vel vacatura, & similiter ad impetrantes Beneficia tanquam vacantia per devolutionem.

De Triennali.

36. Item statuit & ordinavit idem Dominus Noster, quod si quis quæcumque Beneficia Ecclesiastica, qualiacumque sint, absque simoniaco ingressu ex quovis titulo, Apostolica, vel Ordinaria collatione, aut electione, & electionis hujusmodi confirmatione, seu præsentatione, & institutione illorum, ad quos Beneficiorum hujusmodi collatio, provisio, electio, & præsentatio, seu quævis alia dispositio pertinet, per triennium pacifice possederit (dummodo in Beneficiis hujusmodi, si dispositioni Apostolicæ ex reservatione generali in corpore juris clausa reservata fuerint, se non intruserit) super eisdem Beneficiis taliter possessis molestari nequeat; necnon impetrationes quaslibet de Beneficiis ipsis sic possessis factas, irritas, & inanes censeri debere decrevit, antiquas lites super illis motas penitus extinguendo.

De non appellando ante Sententiam diffinitivam.

37. Item idem D. N., ut finis litibus celerius imponatur, & Litigantium parcatur sumptibus & expensis, suorum Prædecessorum Constitutionibus & Statutis inhærendo, statuit & ordinavit, quod in Causis pendentibus, & quas imposterum contigerit agitari, nulli ante diffinitivam Sententiam liceat appellare, nec appellatio, si fuerit emissa, debeat admitti, nisi ab interlocutoria, quæ vim habeat diffinitivæ, vel a gravamine minime concernente negocium principale, quod non possit per appellationem a diffinitiva Sententia reparari, nullæque Causæ appellationum committantur, nisi in Commissione exprimatur, quod interlocutoria vim diffinitivæ habeat, vel gravamen sit tale, quod in appellatione a diffinitiva non valeat reparari. Alioquin Appellationes & Commissiones imposterum, & quidquid inde sequutum fuerit, nullius sint roboris vel momenti; Commissionibus Appellationum jam in Judicibus præsentatis & exhibitis in suo robore permansuris, in quibus latis super eisdem Sententiis, secundo vel ulterius ab eis non liceat appellare.

lare. Appellantes vero, & appellationes etiam ab interlocutoriis, & gravaminibus hujusmodi, suo, vel alterius nomine prosequentes, si sucubuerint ultra expensas, & damna, ad quæ reficienda de jure condemnatus compellitur, viginti florenorum auri pœna mulctetur.

Non stetur Commissioni post Conclusionem.

38. Item statuit, & ordinavit, quod in Commissionibus de Justitia, seu Mandatis etiam Consistorialibus per eum, seu de ejus mandato, vel auctoritate in causis, in quibus conclusum existat, imposterum concedendis, etiamsi in eis de Conclusione hujusmodi implicite, vel explicite mentio facta fuerit, nihil censeatur esse concessum, nisi per concessionem hujusmodi Commissionis, eidem conclusioni, ac præsenti Regulæ derogetur expresse.

De Literis Religiosorum expediendis.

39. Item voluit & ordinavit, quod si aliqui Religiosi petunt aliquod Beneficium ad nutum amovibile cum clausula, quod exinde pro solo nutu Abbatis, vel Superioris amoveri non possint, literæ quoad ipsam clausulam nullatenus expediantur, nisi idem Dominus Noster ponat in Signatura, quod non possit amoveri, vel ad partem clausulam ipsam concedat.

De Clausula ponenda in literis permutationis Beneficiorum.

40. Item si committatur alicui Beneficii resignationis receptio, ponatur clausula: *Attente quoq; provideas &c.* Etsi ex causa permutationis resignationes fiant, ponatur clausula: *Quod neuter permutantium jus acquirat &c.*, nisi quilibet ipsorum jus habuerit in Beneficio per ipsum resignato.

De supplendis defectibus.

41. Voluit, quod si petatur suppleri defectus in genere, nullatenus literæ desuper concedantur, nisi in petitione desuper hujusmodi defectus exprimantur: vel per *Fiat, ut petitur*, supplicatio signata fuerit.

De Derogatione Jurispatronatus.

42. Item voluit, quod desuper quovis Beneficio Ecclesiastico de Jurepatronatus Laicorum non expediantur literæ, nisi ponatur expresse, quod tale Beneficium tanto tempore vacavit, quod ejus collatio ad Sedem Apostolicam legitime est devoluta, vel quia tempus Patronis Laicis ad præsentandum a jure præfixum lapsum existat, aut ad id Patronorum ipsorum accedat assensus. Et si per ipsum Juripatronatus hujusmodi derogari contigerit, Jurispatronatus hujusmodi mentio, dispositive, ac specifice, & determinate, non autem conditionaliter fiat, si illud ad aliquem Regem, Ducem, Marchionem, vel alium Principem pertineat. Et si de hoc in literis provisionis, vel mandato de providendo de dicto Beneficio, similis mentio facta non fuerit, non censeatur quomodolibet derogatum.

De Commendis.

43. Item voluit, quod nulli Seculari de Regulari, nec Religioso de Seculari Beneficiis Commenda detur, nisi in Signatura per clausulam ad partem super petitione Commendæ hujusmodi, de Commenda ipsa mentio fiat.

De Reformationibus.

44. Item voluit, statuit, & ordinavit, quod super quibuscumque Reformationibus signatis super Impetrationibus quorumcumque Beneficiorum vacantium, vel certo modo vacaturorum, in quibus petitur, quod literæ super prima Data expediri possint, si ex hujusmodi expeditione sub tali Data cuiquam videatur posse fieri præjudicium, literæ hujusmodi sub ipsa prima Data nullatenus expediantur, nisi Reformationes hujusmodi per fiat sub prima Data signatæ fuerint.

De consensu in Resignationibus, & Pensionibus.

45. Item voluit, & ordinavit, quod super Resignatione cujuscumque Beneficii Ecclesiastici, seu cessione juris in eo, quam in manibus suis, vel in Cancellaria Apostolica fieri contigerit, Apostolicæ literæ nullatenus expediantur, nisi Resignans, vel Cedens, si præsens in Romana Curia fuerit personaliter, alioquin per Procuratorem suum ad hoc ab eo specialiter constitutum, expeditioni hujusmodi in eadem Cancellaria expresse consenserit, & juraverit, ut moris est. Et si ipsum Resignantem seu Cedentem pluries super uno & eodem Beneficio in favorem diversarum personarum successiue consentire contigerit; voluit Santitas Sua, quod primus consensus tenere debeat, & alii posteriores consensus, ac literæ eorum prætextu, etiam sub priori Data expeditæ pro tempore, nullius sint roboris vel momenti; nec literæ reservationis vel assignationis, etiam Motu Proprio, cujusvis pensionis annuæ super alicujus Beneficii fructibus expediri possint, nisi de consensu illius, qui pensionem persolvere tunc debebit.

De ingressu Religionis.

46. Item non dentur literæ super Beneficiis vacaturis per ingressum Religionis, nisi professio præcesserit Datam desuper petitionis.

Non valet impetratio facta per modum in Cancellaria exprimendum.

47. Item voluit, quod si petatur aliquod Beneficium vacans per modum in Cancellaria Apostolica exprimendum, talis impetratio non valeat, nec literæ desuper expediantur.

De executione facienda.

48. Item voluit, statuit, & ordinavit, quod quotiescumque per Signaturam suam, vel de ejus Mandato factam super exequendis aliquibus cum adjectione proprii nominis, vel Dignitatis cujusvis, Judex datur, literæ desuper expediantur cum expressione, quod idem Judex executionem faciat per se ipsum.

De dispensationibus in gradibus Consanguinitatis.

49. Voluit, quod in literis dispensationum super aliquo gradu Consanguinitatis vel Affinitatis, aut alias prohibito, ponatur clausula, *Si Mulier rapta non fuerit*. Etsi scienter, ponatur clausula in quaterno,

Super defectu Natalium.

50. Voluit; quod in dispensationibus super defectu Natalium, quod possint succedere in bonis temporalibus, ponatur clausula: *Quod non præjudicetur illis*, ad quos successio bonorum ab intestato pertinere debeat.

Super Dispensationibus.

51. Item, quod per quamcumque Signaturam in quavis gratia nullatenus dispensatio veniat, nisi specialiter exprimatur, vel dicta gratia totaliter effectum hujusmodi dispensationis concernat, vel alias nihil conferat, aut operetur.

Nulli suffragetur dispensatio, nisi literis confectis.

52. Item cum concessiones super gratiis dispensationum quarumcumque quibusvis per ipsum Dnum Nostrum concessarum vel concedendarum per Regulas Cancellariæ Apostolicæ, sint provide limitatæ, licet aliquando in petitionibus super hujusmodi concessionibus oblatis multa sint petita, ne quis talium concessionum prætextu, id dispensative tenere, aut facere præsumat, ad quod concessiones hujusmodi se non extendant; voluit idem Dominus Noster, quod nulla talis dispensatio cuiquam in Judicio vel extra suffragetur, antequam super ea literæ Apostolicæ sint confectæ.

De clausulis ponendis in literis Indulgentiarum.

53. Item voluit, quod in literis Indulgentiarum ponatur, quod si Ecclesiæ, vel Cappellæ, aut alias aliqua Indulgentia fuerit concessa, de qua inibi specialis mentio facta non sit, hujusmodi literæ sint nullæ.

De Indulgentiis concessis ad instar.

54. Item voluit Dominus Noster, quod literæ super Indulgentiis non expediantur ad instar, nisi specificentur.

De exprimendo valore Beneficiorum in impetrationibus.

55. Item voluit, quod in gratiis, quas quibusvis personis de Beneficiis vacantibus, seu certo modo vacaturis fieri contigerit, illorum, & aliorum quorumcumque Beneficiorum, quæ dictæ personæ tunc obtinuerint, seu de quibus eis fuerit provisum, vel concessum, aut mandatum provideri, verus annuus valor per marchas argenti, aut sterlingorum, vel libras turonen. paruorum, seu florenos auri, aut ducatos, vel uncias auri, seu aliam monetam secundum communem æstimationem exprimatur, nisi personæ prædictæ Beneficia, quæ tunc obtinuerint, aut in quibus, vel ad quæ jus eis competit iuxta ipsarum oblationes, aut alias dimittere teneantur, alioquin gratiæ prædictæ sint nullæ. Et idem servetur in gratiis, quas a Sanctitate Sua Motu proprio emanare contigerit; quoad Beneficia tamen, de quibus per Sanctitatem Suam pro tempore providetur, seu provideri mandatur, aut alias disponitur, ac literis per quas pro tempore ad Ecclesiam Patriarchalium, & Cathedralium, ac Monasteriorum regimina promotis conceditur, ut Monasteria, & alia Beneficia Ecclesiastica Secularia, & Regularia per eos obtenta, & in quibus, & ad quæ jus eis competit, retinere possint.

De clausulis in Beneficiis vacantibus ponendis.

56. Voluit & ordinavit, quod quando providet, seu mandat provideri alicui de Beneficio Ecclesiastico vacante, tunc dari poterunt clausulæ, si petantur, etiamsi illud quovis *modo &c.* seu per Constitutionem *Execrabilis* vacet & specialiter reservatum inter aliquos litigiosum sit, & ejus collatio devoluta fuerit, & si pro collitigante vel subrogationem, *aut si neutri vel si nulli &c.* petente, si tunc lis specifice exprimatur, nec detur aliqua generalis reservatio dispositive, nisi desuper in concessione specialis & expressa, ac parte, & non sub conditione mentio fiat, & tunc reliquæ Reservationes ibi contentæ veniant. Si verò tempore expeditionis inde literarum generalis reservatio hujusmodi probari non possit, aut in novis provisionibus, seu pro collitigantibus, *Si neutri vel si nulli &c.* sit expressum, quod ab aliquibus asseritur, illum,

cujus

cujus Beneficium conceditur, Collectorem vel unicum Subcollectorem, Abbreviatorem, vel Familiarem, Notarium, aut dictæ Sedis Officialem fuisse, clausula ponatur etiamsi dictum Beneficium ex eo, quod talis Collector vel unicus Subcollector, Abbreviator, vel Familiaris, Notarius, aut dictæ Sedis Officialis fuit, dispositioni Apostolicæ generaliter reservatum existat, dummodo non sit in eo alicui specialiter jus quæsitum. In reliquis vero nulla clausula detur, unde reservatio generalis elici possit, nisi desuper Signatura per duplex fiat, signata sit, aut reservatio vel alias specialiter habeatur.

De expressione qualitatum Beneficiorum in impetrationibus.

57. Item voluit, quod super Beneficiis Ecclesiasticis de qualitatibus illorum videlicet an Dignitates, Personatus, vel officia sint, eique immineat Cura Animarum, & ad illa consueverint, qui per electionem assumi, mentio fiat; alias gratiæ desuper factæ sint nullæ. Et si qualitates hujusmodi affirmative vel conditionaliter non exprimantur, negativa expresse desuper fiat in Beneficiis, quæ tales qualitates, vel ex eis aliquas consueverint habere,

De Beneficiis vacantibus per contractum Matrimonii.

58. Item si reservetur Beneficium per contractum Matrimonii, non dentur alii modi vacationum de futuro, nec censeatur Beneficium reservatum specialiter vel affectum, nisi sequatur Matrimonium; sed in Beneficiis per promotionem, aut ingressum Religionis, vel assecutionem vacaturis ponatur clausula, etiamsi non petatur, cum Beneficia hujusmodi præmisso, vel alias quovis modo &c. præterquam per obitum obtinentis, vacare contigerit, etiamsi vacent. Decernens irritum &c.

De clausulis ponendis in literis Religiosorum.

59. Item voluit, quod si petatur aliquem Religiosum recipi, & sibi de quovis Beneficio Ecclesiastico provideri per simplicem signaturam Fiat, receptio hujusmodi dumtaxat detur, adjecto, si petens idoneus sit, aut alium Canonicum non obsistat; & exprimatur, si certus numerus Regularium sit ibidem, cui etiam non derogetur, nisi expresse concedatur, & si numerus iste non existat, ponatur; Dummodo receptionis locus hujusmodi nimium propterea non gravetur. Possintque Executores provisionis hujusmodi ad receptionem emissionis professionis non expectato probationis anno procedere.

De translatione Religiosorum.

60. Item si Regularis petat sibi de Beneficio ab aliquo Monasterio, vel alio Regulari loco dependente provideri, & appareat ex petitione hujusmodi, quod alterius Monasterii, vel loci Religiosus sit, licet ibi translatio non petatur, nihilominus illa veniat.

De clausulis: Si est ita.

61. Item quod in literis super Beneficiis per Constitutionem *Execrabilis* vacantibus, ponatur clausula: *Si est ita*; similiter de quibuscumque narratis informationem facti requirentibus.

Petenti provideri de vacaturo, dentur literæ de vacanti.

62. Item petenti sibi provideri de vacaturo, dentur literæ de vacanti, prout expedierit impetranti.

Revocatio Decimarum, & aliarum impositionum.

63. Item revocavit quascumque Decimarum, nec non subsidiorum, vigesimæ, & aliorum onerum impositiones ex quavis causa emanatas (non tamen Decimarum, subsidiorum, & onerum impositorum ex quavis causa & occasione expeditionis contra Turcas, & Orthodoxæ Fidei hostes), & quascumque facultates super Decimarum, vigesimæ, & onerum hujusmodi exactione quibusvis fructuum, & proventuum Cameræ Apostolicæ debitorum Collectoribus, & Apostolicæ Sedis Nunciis ab eisdem Prædecessoribus concessas. Suspendit quoque ad Suæ Sanctitatis & Sedis Apostolicæ beneplacitum quascumque plenarias Indulgentias ab eisdem Prædecessoribus ex quavis causa etiam expeditionis hujusmodi, si quæ per Nuncios, vel Quæstores deferebantur concessas, nec non deputandi, & eligendi Confessores, qui plenarie absolvant, & alia faciant ad earumdem Indulgentiarum suspensarum effectum, reliquasque facultates ipsas Indulgentias quomodolibet concernentes, præterquam quoad ea in quibus Indulgentiæ, & facultates in aliqua sui parte sint sortitæ effectum. Itaut illis, qui implentes injuncta eis in literis Indulgentiarum hujusmodi jam consequuti sunt facultatem eligendi Confessores, qui absolvant eos plenarie in mortis articulo, per hujusmodi suspensionem non præjudicetur, quin facultate ipsa uti possint in futurum: Decrevit quoque irritum, & inane quidquid facultatum revocatarum earumdem prætextu imposterum contigerit attentari.

Revocatio facultatum percipiendi pretium Officiorum.

64. Item revocavit, cassavit & annullavit, ac irritas declaravit quascumque facultates percipiendi pretium Officiorum Romanæ Curiæ pro tempore vacantium in toto vel in parte, & quasvis concessiones & collationes, aliasque dispositiones per fel. rec. Innocentium XIII., aliosque Prædecessores de dictis Officiis, etiam ex die collationum, concessionum & dispositionum earumdem in antea vacaturis in favorem quarumcumque Personarum,

narum, Ecclesiarum, Monasteriorum, Piorum locorum, Collegiorum, seu eorum Mensarum, etiam perpetuo, etiam in vim contractus, & ex titulo oneroso, & sub quavis alia verborum forma, quam, & præmissorum tenores pro expressis haberi voluit, concessas, & factas quoad Officia, quæ post obitum dictorum Prædecessorum vacarunt, & in posterum quomodolibet vacabunt. Item revocavit quoque cassavit & annullavit ac irritas declaravit quascumque Infeudationes, Investituras, gratias, concessiones quoquo modo, etiam in Emphyteusim ad tempus seu in perpetuum, etiam Motu proprio, & de plenitudine potestatis, ac cum quibusvis derogatoriarum derogatoriis (extra tamen Consistorium, & sine S.R.E. Cardinalium consilio, & consensu) a die Constitutionis fe.re.Pii PP.V. Prædecessoris sui super prohibitione alienandi & infeudandi civitates, & loca S.R.E. sub datum Romæ apud S. Petrum Anno Incarnationis Dominicæ millesimo quingentesimo sexagesimo sexto, quarto Kal. Aprilis, Pontificatus sui anno secundo, usque in præsentem diem, per quoscumque Romanos Pontifices suos Prædecessores, aut mandato, vel auctoritate eorum quomodocumque & qualitercumque & quovis colore factas & concessas de Civitatibus, Terris, Oppidis, Castris, Arcibus, & locis S R E., & Sanctæ Sedi Apostolicæ, & tam mediate, quam immediate subjectis, tunc videlicet de tempore dictarum Infeudationum, Investiturarum, gratiarum, & concessionum nondum devolutis, necnon quascumque prorogationes, & extensiones quarumcumque Infeudationum, Investiturarum, gratiarum, & concessionum de dictis Civitatibus, Terris, Oppidis, Castris, Arcibus & locis, tunc videlicet de tempore dictarum prorogationum, & extensionum nondum finitarum quibusvis personis cujuscumqne gradus, status, conditionis & præeminentiæ, etiamsi Imperiali, Regali, Ducali, aut alia quavis præfulgeant dignitate, etiam in vim contractus, & ex quocumque titulo, etiam oneroso, & per quascumque tam sub Plumbo, quam in forma Brevis sub Annulo Piscatoris, aut etiam aliàs quomodocumque, & qualitercumque expeditas literas, ac sub quavis verborum forma, quam, & præmissorum omnium tenores Sanctitas Sua pro expressis haberi voluit, latissime extendendos.

Quod fructus in tertia parte augeri possint vigore clausulæ.

65. Item, cum nonnulli in impetrationibus Beneficiorum Ecclesiasticorum pro tempore vacantium, & certo modo vacaturorum, asserendo illorum fructus &c. certum per eos expressum annuum valorem non excedere, nonnunquam obtineant a Sanctitate Sua, ut hujusmodi valorem annuum augere possint, ut verius possit in confectione literarum super hujusmodi impetrationibus summa aut valor annuus exprimi, aliter desuper non specificato, ne de veritate hujusmodi concessionis imposterum hæsitari contingat, declaravit prætextu concessionis hujusmodi valorem ipsum usque ad tertiam partem valoris expressi, & in prima, quæ desuper fiet literarum expeditione, dumtaxat augeri posse, & eas, quas literis iam expeditis cum expressione valoris specificati, aut non integro augmento prædicto, denuo desuper expediri contigerit literas cum aliquo augmento valoris hujusmodi, nullius esse roboris vel momenti, etiamsi Motu proprio beneficiales gratiæ & dispositiones quæcumque a Sanctitate Sua emanaverint.

De insordescentibus.

66. Item ne personis, pro quibus literæ Suæ Sanctitatis emanabunt ob generalem absolutionem a Censuris Ecclesiasticis, quibus ligati forent, ad eorum effectum indifferenter concedi, & in literis Apostolicis apponi solita, præstetur occasio censuras ipsas vilipendendi, & insordescendi in illis, statuit & ordinavit hujusmodi absolutionem, & clausulam in literis, quas in futurum cum illa concedi contingent, non suffragari non parentibus rei judicatæ, Incendiariis, Violatoribus Ecclesiarum, Falsificatoribus, & falsificari procurantibus literas, & supplicationes Apostolicas, & illis utentibus, Receptatoribus, & Fautoribus eorum, ac res vetitas ad Infideles deferentibus, Violatoribus Ecclesiasticæ libertatis, via facti ausu temerario Apostolicis mandatis non obtemperantibus, & Nuncios, vel Executores Apostolicæ Sedis, & ejus Officialium, ejus commissa exequentes, impedientibus, qui propter præmissa, vel aliquod eorum excommunicati a jure vel ab homine per quatuor menses scienter excommunicationis sententiam hujusmodi substinuerint. Et generaliter quibuscumque aliis, qui Censuris aliquibus etiam alias quam, ut præfertur, quomodolibet ligati in illis per annum continuum insorduerint.

Officiales nihil exigant ultra debitum.

67. Item idem D. N. exactionibus, quas Sanctitas Sua non sine displicentia plerumque fieri intellexit per Officiales Romanæ Curiæ, qui constitutis sibi emolumentis pro exercitio officiorum, quæ obtinent, non contenti, ultra a prosequentibus negotiorum quorumdam expeditionem in eadem Curia exigere non verentur, obviare volens, districte præcipiendo inhibuit omnibus & singulis quævis officia in eadem Curia obtinentibus, ne de cætero quidquam prætextu officiorum, quæ obtinerent, quovis colore, etiam celerioris expeditionis, ultra emolumenta hujusmodi exigere, seu ad hunc effectum expeditionem eorum, quæ eis incumbunt, malitiose differre sub excommunicationis, & præter illam suspensionis a perceptione emolumentorum hujusmodi pro prima ad semestre, & pro secunda ad annum, & pro tertia vicibus, quibus sic excederent, privationis officiorum per eos obtentorum, in quibus sic excesserint, pœnis. Ac voluit, quod S.R.E. Vice-Cancellarius & Camerarius excedentes ipsos respective prout eis subsunt, per subtractionem emolumen-

jumentorum eorumdem, ac alias, vt præfertur, compellant ab hujusmodi illicitis exactionibus abstinere, ac contra eos per prædictas pœnas, & alias prout melius expedire viderint, procedant.

Reservatio Beneficiorum vacantium Sede Apostolica vacante.

68. Item S.D.N. provide considerans consuevisse quandoque Romanos Pontifices Prædecessores suos Beneficia, quæ vacante Sede Apostolica vacare contigerant, dispositioni suæ reservare, intendens de Beneficiis hujusmodi tam Conclavistis, quam pauperibus Clericis, & aliis benemeritis personis providere, omnia & singula Beneficia per Regulas Cancellariæ Apostolicæ, aut quaslibet alias Apostolicas Constitutiones temporales Romani Pontificis pro tempore existentis dispositioni quomodolibet, & ex quavis causa reservari solita, quæ a die obitus fe. re. Benedicti XIII. Prædecessoris sui vsque ad diem duodecimam Julii currentis vacaverunt, & de quibus per quoscumque Ordinarios Collatores tunc dispositum non fuerat, seu minus valide dispositum fuerat, suæ provisioni, ac dispositioni reservavit. Decernens irritum &c.

Revocatio Indultorum superviventiæ.

69. Item, quia ad opportunam nonnullorum suggestionem quandoque contingit, Prædecessores suos Romanos Pontifices pro tempore existentes, sub contractorum debitorum, vel diversis aliis prætextibus concessisse, & indulsisse Beneficiatis, ut fructus suorum Beneficiorum, aut partem eorum anticipatis solutionibus ad tempus elocare, vel erga creditores, aut quascumque alias personas obligare vel hypothecare, in solutum dare, aut alias quomodolibet de eis disponere liceret, ad tempus minime restrictum, ad vitam supplicantium cum gravi Successorum præjudicio, & Ecclesiarum detrimento. Ideo indemnitati Ecclesiarum, & Successorum in Beneficiis hujusmodi salubriter consulere volens, revocavit cassavit & annullavit omnia & singula indulta & facultates in ea parte, qua nec dum vere & realiter suum sortita sunt effectum, per quoscumque Romanos Pontifices Prædecessores suos hactenus ad favorem quarumcumque personarum concessas, quibus eis, vel eorum singulis ullo modo, & ex quavis causa vel prætextu permittitur fructus certos vel incertos, jura, obventiones, & emolumenta quæcumque quorumlibet Beneficiorum per eos obtentorum, anticipatis solutionibus ultra unicum annum elocare, arrendare ad firmam, vel responsionem concedere, vel eos ad favorem quarumcumque personarum quomodolibet obligare, vel hypothecare, in solutum dare, aut de eis quomodolibet & ex quavis causa disponere pro tempore, ad vitam Beneficiatorum, & tempus, quo Beneficia hujusmodi obtinuerint minime restricto, & coarctato, illorum tenores &c. Decernens irritum &c.

Quod Cardinales non comprehendantur sub Regulis faciendis.

70. Item, cum S.R.E. Cardinales SS.D.N. assistant, ac propterea debeant specialibus prærogativis & privilegiis gaudere, idem D. N. statuit ordinavit decrevit & declaravit, quod in quibuscumque Constitutionibus & Regulis per Sanctitatem Suam edendis non comprehendantur, neque comprehensi censeantur ipsi Cardinales, nisi illæ eorumdem Cardinalium favorem concernant, vel Constitutiones edendæ de eorumdem Cardinalium, vel majoris partis eorum consilio editæ fuerint, seu in eisdem Regulis & Constitutionibus facta fuerit ipsorum Cardinalium expressa mentio.

Quod Regulæ Cancellariæ non comprehendantur sub generalibus derogationibus.

71. Item Sanctitas Sua statuit & declaravit, quod præmissis, & quibusvis aliis Regulis Cancellariæ suo tempore edendis & publicandis nunquam censeatur derogatum in quibuscumque Constitutionibus, Literis, Brevibus, Indultis, & aliis ordinationibus Apostolicis, etiam Motu proprio, & ex certa scientia emanatis, per quæcumque verba & Decreta derogatoria, irritantia, universalia, & amplissima, & clausulas quantumvis efficacissimas, etiam derogatoriarum derogatorias, atque specialis & individuæ expressionis vim habentes, & habentia, nisi facta fuerit de illis expressa mentio; & non aliter, nec alio modo.

De potestate Rmi D. Vice-Cancellarii, & Cancellariam Regentis.

72. Primo, quod possit committere absolutionem illorum, qui ignoranter in supplicationibus vel in literis Apostolicis aliquid scriberent corrigerent vel delerent.

Item, quod possit corrigere Nomina & Cognomina Personarum (non tamen eorum, quibus gratia & concessiones fiunt) ac Beneficiorum, dum tamen de corpore constet.

Item, quod possit omnes causas Beneficiales, etiam non devolutas committere in Curia, cum potestate citandi ad partes.

Item, quod Processus Apostolica auctoritate decretos aggravare possit cum invocatione Brachii sæcularis, & sententias executioni demandari facere contra intrusos & intrudendos, per literas Apostolicas desuper conficiendas, & non alias.

Item, quod possit signare supplicationes manibus duorum Referendariorum signatas de Beneficiis Ecclesiasticis Sæcularibus & Regularibus dispositioni Apostolicæ generaliter non reservatis, quorum cujuslibet valor centum florenorum auri de Camera, vel totidem librarum Turonen. parvorum, seu totidem in alia moneta secundum communem æstimationem, valorem annuum non excedet.

Item, quod possit signare supplicationes, etiam duorum Referendariorum manibus signatas, de novis provisionibus, si neutri, & sub-

subrogationibus pro collitigantibus, in quibus non detur clausula generalem reservationem importans.

Item, quod possit ad Ordines suscipiendos arctatis prorogare terminos de dictis suscipiendis Ordinibus, usque ad proxima tunc a jure statuta tempora, in quibus sic arctati successive ad ipsos ordines promoveantur.

Placet, publicentur, & describantur L.

Lectæ & publicatæ fuerunt supradictæ Regulæ Ordinationes & Constitutiones in Cancellaria Apostolica ab uno ex RR.PP.DD. majoris Præsidentiæ Abbreviatoribus Anno Incarnationis Dominicæ millesimo septingentesimo trigesimo, die vero 24. mensis Julii, Pontificatus prælibati SS. D. N. CLEMENTIS XII. Anno Primo.

Joseph Maria Minicotius Procustos.

II.

Dat. 16. Iulii 1730. An. I.

Gratiæ & Privilegia Conclavistis postremi Conclavis conceduntur.

Eadem Privilegia concessere singuli Romani Pontifices post Clementem VIII. Constit. Æquitati consentaneum &c. *Dat. anno* 1592. *Morem vero hujusmodi antiquiorem fuisse Antecessoribus ibidem fatetur Cherubinus.*

CLEMENS PAPA XII.

URBIS.

Motu proprio &c.

Causa concessionis.

§. 1. NOs volentes dilectos filios Conclavistas, qui Conclavi, in quo Nos Divina favente clementia ad summi Apostolatus apicem assumpti fuimus, Nobis, & Venerabilibus fratribus Nostris S.R.E. Cardinalibus uti familiares continui Commensales inservientes, interfuerunt, quique ea de causa labores, vigilias, & incommoda plura subierunt, habita ratione obsequiorum hujusmodi, favoribus gratiis & privilegiis pro cujusque meritis exornare, ipsosque Conclavistas, quibus hodie, ac aliis participantibus descriptis in Rolo, seu divisione subscripto, seu subscripta per Venerabilem fratrem Nostrum Antonium Franciscum de Valentibus Archiepiscopum Theodosien. nuncupatum Datarium Nostrum, summam decem millium scutorum auri in auro stamparum ex pretio tot Officiorum Vacabilium ad Nos spectantium gratiose donavimus, in veros indubitatos & non fictos familiares continuos Commensales Nostros, ac eos, qui ex illis Clerici existunt, seu militiæ Clericali adscribi desiderant, quosque tres præfatæ S.R.E. Cardinales singulatim in quolibet ordine antiquiores gradu, nobilitate, & aliis meritis dignos tali dignitate judicaverint, in Nostros, & Sedis Apostolicæ Notarios sine tamen præjudicio dilectorum filiorum de numero participantium Notariorum recipimus, & tam illos, quam alios Conclavistas singulos, qui singulatim ab iisdem tribus Cardinalibus digni tali honore reputati fuerint, Sacri Palatii, & Aulæ Lateranen. Comites, & Milites, & tam illos, quam omnes, etiam quoscumque alios Conclavistas indistincte, qui Nobiles non sunt, Nobiles quique Urbis, vel alicujus alterius ex Civitatibus temporali dominio eidem S. R. E. mediate vel immediate subjectis, cives esse voluerint, singulos in ea ipsa Civitate, quam sigillatim quisque eorum elegerit, & ad quam ab eisdem tribus Cardinalibus se admitti petierit, veros Cives, & ad instar, & sine ulla prorsus differentia inter eos, & singulos alios veros originarios, & antiquissimos, etiam Nobiles, & participantes Cives ipsius Urbis, vel Civitatis, itaut ipsum jus Civilitatis ad quoscumque illorum hæredes eodem modo transeat, creamus constituimus & deputamus, ac Nobilitatis & Civilitatis titulo honore & insigniis decoramus, aliorumque familiarium & continuorum Commensalium Nobis actu in Palatio nostro Apostolico inservientium, ac in illius Tinello comedentium & bibentium, ac Nostrorum, & Sedis præfatæ Notariorum Palatii, & Aulæ prædictorum Comitum, Militum, & Nobilium, ac Civium hujusmodi originariorum numero & consortio favorabiliter aggregamus, & pro veris indubitatis & non fictis Familiaribus continuis Commensalibus, ac Notariis Nostris, Comitibus, Nobilibus, Militibus, & Civibus deinceps haberi volumus, & reputari mandamus; eisque ut in quibuscumque impetrationibus, concessionibus, & literis tam gratiam, quam justitiam separatim, seu utramque mixtim concernentibus se Familiares, continuos Commensales, nostrosque Comites, Milites, Nobiles, & Cives etiam Originarios nominare possint, nec propterea impetrationes, concessiones & literæ hujusmodi subreptionis vitio subjaceant. Sed valide & efficaces existant, ac ex nunc deinceps in perpetuum omnibus & quibuscumque, ac prorsus similibus antelationibus, prærogativis, privilegiis, libertatibus, immunitatibus, mandatis, suspensionibus, favoribus, gratiis, privilegiis, indultis, ac juribus, quibus alii nostri Familiares tempore dictæ assumptionis nostræ ad Summi Apostolatus Apicem, ac quibus alii ejusdem Sedis Notarii, etiam de numero participantium existentes, etiamsi habitum & Rocchettum Notariorum ipsius Sedis non deferant, Palatiique & Aulæ præfatorum Comites, Milites, Nobiles, etiam originarii, ac antiquissimi Cives ejusdem Urbis, vel Civitatis, quam, ut præfertur, elegerint, quique ex utroque parente vere Nobili, & Cive originario & antiquissimo procreati de jure, statuto, consuetudine, vel alias ex aliquo speciali privilegio, seu alias quomodolibet, etiam quoad assequutionem quorumcumque Beneficiorum Ecclesiasticorum, etiam per quascumque literas seu Constitutiones Apostolicas pro tempore editas, utuntur fruuntur potiuntur & gaudent, ac uti, frui, potiri, gaudere possunt, & poterunt quomodolibet in futurum

Donat eis 10. m. aurea.

Ex iisdem Laicos in Familiares.

Clericos in Notarios,

Omnes in Comites S. Palatii,

Ac Nobiles creat.

Ac privilegiis iisdem frui concedit, quibus cæteri Palatini Comites, & Familiares fruuntur.

rum, ubique locorum in judicio & extra, sine tamen eorumdem Notariorum de numero participantium præjudicio, uti, frui, potiri & gaudere, libere & licite valeant realiter, & integre in omnibus, & per omnia, etiamsi in Urbe & Civitate hujusmodi non habitaverint, perinde acsi de vere Nobili genere, & ex utroque Parente Nobili Originario, ac antiquissimo Cive procreati forent, & hujusmodi prærogativæ, privilegia, exemptiones, gratiæ, favores, concessiones, Indulta, & jura, quæ pro aliis Nobilibus, & Civibus originariis emanarunt, & quæ ratione Nobilitatis, & Civilitatis naturalis & originariæ aliis competant, pro eisdem Conclavistis in specie emanassent seu emanarent, & eis naturaliter de jure, statuto, consuetudine, fundatione, vel alias competerent, auctoritate & tenore similibus indulgemus.

Exemptio a solutione Decimarum, & impositionum &c.

§.2. Ac Conclavistas præfatos a solutione & exactione quarumcumque Decimarum, non tamen Decimarum subsidiorum & onerum in subsidium expeditionis contra Turcas, & Orthodoxæ Fidei hostes impositarum & impositorum, & cujuscumque pedagii, subsidii, gabellæ, & cujuscumque oneris ordinarii, & extraordinarii ubique locorum, & ex quacumque quantumvis urgentissima & inexcogitabili causa, & occasione, etiam ad instantiam Imperatoris, Regum, & Rerum publicarum, etiam Venetæ, & aliorum quorumcumque Principum impositorum & imponendorum pro tempore ex nunc, prout ex tunc, & e contra; & postquam casus hujusmodi impositionis & solutionis evenerit, liberamus & eximimus, liberosque & exemptos fore & esse decernimus, districtius inhibentes dilectis filiis nunc, & pro tempore existentibus ejusdem S. R. E. Camerario, Thesaurario, Præsidentibus, Clericis, ac quibuscumque aliis Officialibus Cameræ nostræ Apostolicæ, ac Executoribus Decimarum, præterquam Decimarum, Subsidiorum & onerum in subsidium expeditionis contra Turcas, & Orthodoxæ Fidei hostes, ut præfertur, impositarum & impositorum; necnon cuiuscumque pedagii, subsidii, gabellæ, & aliorum, ut præfertur, impositorum onerum hujusmodi, ac aliis personis cujuscumque Ecclesiasticæ vel Sæcularis Dignitatis, status, gradus, ordinis, & conditionis existentibus, ne eos ad aliquam solutionem cogere seu compellere, aut super præmissis, eorumque usu, possessione, vel quasi directe vel indirecte quovis quæsito colore vel ingenio molestare, vel alias quomodolibet impedire quoquo modo præsumant; necnon eisdem Conclavistis, quod bona quæcumque ad ipsos, & eorum quemlibet spectantia, & per eos etiam ratione quorumcumque Beneficiorum Ecclesiasticorum cum cura, & sine, Sæcularium, & quorumvis Ordinum, & Militiarum, atque Hospitalium quorumcumque Regularium; necnon Canonicatuum, & Præbendarum, ac Dignitatum quorumlibet per eos alias obtentorum & obtinendorum, aut alias quomodolibet, & quovis quæsito colore vel ingenio seu eorum industria, legitime tamen, & alias licite acquisita & acquirenda, etiam in dicta Urbe, ejusque districtu, ac ubique existentia, spoliis minime subiaceant.

Facultas testandi etiamsi Religioni alicui, aut Militiæ nomen dederint, excepta Militia S. Joannis Hierosolymitani.

§.3. Sed Conclavistæ præfati etiamsi Religioni alicujus Militiæ (non tamen S. Joannis Hierosolymitani) adscripti, & in ea expresse professi fuerint, de illis in favorem quarumcumque personarum de jure tamen capacium, etiamsi Curiales esse desierint, & in quocumque loco quantumvis remoto, etiam extra eorum propriam residentiam eos decedere contigerit, testari vel alias disponere, iisque ab intestato decedentibus, legitimi eorum hæredes quicumque succedere libere & licite valeant, simili modo concedimus & indulgemus: Præcipientes & mandantes eisdem præfatæ S. R. E. Camerario, Thesaurario, Præsidentibus, Clericis, & quibusvis aliis spoliorum hujusmodi Collectoribus & Subcollectoribus, ac Militiarum (non tamen dicti Sancti Joannis Hierosolymitani) prædictarum Receptoribus, Officialibus, aut Prioribus, & quibusvis aliis personis tam Sæcularibus, quam Regularibus, etiam cujusvis Militiæ, & cujusvis gradus, status, ordinis, & præeminentiæ, etiamsi speciali nota digni existant, ne in hujusmodi bonis manus apponant, neque hæredes præfatorum Conclavistarum desuper molestare audeant, seu præsumant; ac etiam decernentes donationes, etiam per viam Testamenti & Codicillorum per ipsos Conclavistas de eorum bonis hujusmodi faciendas, semper & perpetuo validas & efficaces fore.

Dispensatio circa delationem Habitus & Tonsuræ pro habentibus pensionē, vel pensiones 200. ducat. auri cujuscumque generis illa, vel illæ sint.

§.4. Ac cum eisdem Conclavistis etiam in Militia Sancti Joannis Hierosolymitani, & in quavis alia Militia expresse professis, quod ratione quarumcumque pensionum annuarum eis, & eorum cuilibet super quorumvis Beneficiorum Ecclesiasticorum, ac etiam Mensarum Episcopalium, Archiepiscopalium, Abbatialium, nec non Dignitatum quarumcumque, ac Monasteriorum, etiam per ejusdem S. R. E. Cardinales ad præsens obtentorum, & imposterum quomodolibet obtinendorum, fructibus &c. ac etiam distributionibus quotidianis, non tamen ultra summam ducentorum ducatorum auri de Camera, pro quolibet eorum nunc & pro tempore reservatarum & assignatarum, ac reservandarum & assignandarum, habitum & tonsuram Clericalem gestare, & in illis, dummodo alias ipsi habitum decentem & honestum, ac per Milites præfatos gestari solitum deferant, incedere minime debeant, nec ad id a quoquam desuper cogi, seu compelli, minusque aliquas Sententias, Censuras, nec etiam privationis seu cessationis ipsarum pensionum pænas occasione præmissorum incurrere possint, sed easdem pensiones usque ad præfatam summam ducentorum ducatorum hujusmodi ascendentes, & reservatas, & imposterum reservandas, ut præfertur, etiamsi matrimonium quoad Milites alicujus Militiæ, videlicet cum Militia compatibile, jam contraxerint, vel posthac contrahere voluerint cum unica & virgine tantum, recipere, & quoad vixerint, & quilibet eorum respective vixerit, retinere libere & licite valeant, de specialis dono gratiæ dispensamus.

§.5. Et

Facultas resignandi pensiones ad summam 100. ducat.

§.5. Et insuper Conclavistis præfatis, & eorum singulis, ut quicumque loci Ordinarii, vel Canonici Metropolitanarum, vel Cathedralium, seu duarum insignium Urbis Collegiatarum Ecclesiarum, aut personæ aliæ quæcumque Ecclesiasticæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ, tam in Romana Curia, quam extra eam, ad id per eos & eorum singulos eligendi, seu eligendæ, quascumque pensiones annuas eis & eorum singulis super quibuscumque fructibus &c. juribus, obventionibus, & emolumentis universis certis & incertis quarumcumque Mensarum Episcopalium, Archiepiscopalium, & Abbatialium, ac etiam distributionibus quotidianis, etiam ratione servitii & mercedis, Dignitatum, Canonicatuum, & Præbendarum, cæterorumque aliorum quorumcumque Beneficiorum Ecclesiasticorum cum cura & sine cura Secularium, & quorumvis Ordinum Regularium (non tamen per S. R. E. Cardinales obtentorum) reservatas seu reservandas, seu fructus &c. hujusmodi beneficiorum reservatos seu reservandos, etiamsi semel vel pluries translatæ seu translati fuerint, usque ad summam centum ducatorum auri de Camera similium in toto vel in parte, ac in una seu pluribus vicibus, ac etiam in mortis articulo cassare & extinguere ac postquam cassatæ, & extinctæ fuerint, alias similes pensiones annuas, seu fructus &c. hujusmodi usque ad summam præfatam centum ducatorum uni vel pluribus aliis personis Ecclesiasticis, vel etiam Clericali charactere tunc temporis nondum insignitis, cum clausula tamen ex tunc, prout postquam dicto charactere rite insigniti fuerint, seu alias pensionum seu fructuum hujusmodi capacibus per eosdem Conclavistas & illorum singulos nominandos, etiam quæcumque, quotcumque, & qualiacumque Beneficia Ecclesiastica obtinentibus & expectantibus, similiter eis quoad vixerint, vel eorum Procuratoribus legitimis, eisdem modo & forma, quibus eisdem Conclavistis reservatæ seu reservati erant, etiam absque Beneficia hujusmodi obtinentium consensu, integre persolvendas, & per eos propria auctoritate percipiendas, exigendas, & levandas, aut percipiendos, exigendos, & levandos, reservare constituere concedere & assignare possint, itaut præfati Translatarii in quasi possessione pensiones seu fructus &c. hujusmodi exigendi, in qua ipsi Conclavistæ tempore translationis per eos vigore præsentium faciendæ existebant, in omnibus & per omnia subrogati esse censeantur, concedimus & indulgemus, etiamsi similem gratiam a Romanis Pontificibus Prædecessoribus Nostris alias forsan obtinuerint, seu quilibet eorum obtinuerit, tam vigore aliorum Privilegiorum Conclavistarum, quam ex quocumque alio indulto & privilegio, quorum effectum per hanc novam gratiam & concessionem impedire nolumus, sed cumulative concessam & concessas esse volumus, itaut quilibet eorum cumulative & ampliative præfatis facultatibus præsentibus & præteritis privilegiis hac in re concessis uti, frui, & potiri possint. Decernentes novas reservationes, constitutiones, concessiones, assignationes, & translationes pensionum ac fructuum &c. hujusmodi, ut præfertur, faciendas, ex nunc, prout postquam factæ fuerint, plenam roboris firmitatem obtinere, ipsaque Beneficia, super quorum fructibus &c. aliisque hujusmodi reservatæ fuerint, obtinentes ad illas persolvendas efficaciter obligatos fore.

Concessio antianitatis Equitibus Hierosolymitanis, seu alterius Militiæ.

§.6. Necnon Conclavistis præfatis, qui Sancti Joannis Hierosolymitani, seu cujusvis alterius Militiæ Regularis, etiam expresse professi sunt, ut etiamsi ab eorum Conventu absentes existant, dummodo tamen quinquennalem, seu aliam debitam residentiam in Conventu fecerint, & consueta servitia præstiterint, quorumcumque Beneficiorum Ecclesiasticorum, ac quarumvis pensionum, & Commendarum eorum Militiæ, seu Religionis capaces existant, perinde acsi in eadem Militia, seu Religione antianitatem de justitia consequuti fuissent, similiter indulgemus.

Legitimatio illegitimorum, & ad Ecclesiastica Beneficia habilitatio.

§.7. Præterea eosdem Conclavistas, si qui eorum defectum natalium patiantur, ex quocumque damnato & illicito coitu, etiamsi ex nobilibus parentibus, & vilibus feminis procreati existant, etiamsi alias legitimati existant, legitimamus, omnemque ab illis geniture hujusmodi maculam sive notam abstergimus & abolemus, ac legitimis natalibus restituimus, & cum eorum singulis, ut in quibuscumque bonis paternis & maternis ac aliorum consanguineorum seu cognatorum vel aliorum quorumcumque, sine tamen præjudicio venientium ab intestato vel fideicommisso, seu alias de jure, valida dispositione, & præterquam in Bonis Ecclesiasticis, & ab Ecclesia provenientibus, succedere, & illa donationis vel alio quovis titulo consequi & habere, ac ad æquales portiones cum legitimis succedere, eos ad omnia jura, legitimas successiones ex testamento, vel ab intestato hæreditates, legata, libertates, restituendo realiter & cum effectu ac ad dignitates honores & quæcumque alia officia sæcularia publica vel privata etiam assumi, illaque gerere & exercere in omnibus & per omnia, acsi de legitimo Matrimonio procreati forent, ac eodem defectu non obstante, si aliud canonicum eis non obstet impedimentum, ut Clericali Charactere, qui illo nondum insigniti sunt, insigniri, & ad omnes etiam Sacros & Presbyteratus Ordines, si nondum ad illos promoti sint promoveri, ac postmodum Charactere, & Ordinibus hujusmodi, ac illorum privilegiis uti, ac in eisdem Ordinibus, etiam in Altaris ministerio ministrare, & quæcumque, & qualiacumque cum cura & sine cura Beneficia Ecclesiastica, etiamsi personatus administrationes & officia etiam curata, & electiva in Cathedralibus, & Metropolitanis, vel Collegiatis Ecclesiis, seu si Parochiales Ecclesiæ, vel earum perpetuæ Vicariæ, ac Canonicatus, & Præbendæ, ac Dignitates, non tamen Majores post Pontificalem in Cathedralibus, nec principales in Collegiatis Ecclesiis hujusmodi fuerint, si eis alias canonice conferantur, aut ipsi eligantur, præsententur, vel alias assumantur ad illa, & instituantur in eisdem, recipere, & dummodo

plura

plura simul non sint, quam quæ a Concilio Tridentino permittuntur, quoad vixerint, retinere libere & licite valeant, similiter dispensamus.

Dispensatio a defectibus, qui in collationibus, vel acquisitione Beneficiorum, Pensionū &c. præter Simoniam incessesint.

§. 8. Ac omnes & quoscumque defectus, si qui forsan sint, in omnibus & quibuscumque provisionibus ac permutationibus Beneficiorum quorumcumque eorumdem Conclavistarum, tam ob multiplicitatem Titulorum, ac ob incursionem quarumcumque censurarum, etiam irregularitatis, & similiter in expeditionibus literarum Apostolicarum super illis, quam alias ex quavis causa provenientes, quoad præteritum tantum, ac sine præjudicio juris alicui quæsiti, & dummodo non intercesserit simoniæ labes, nec aliqua lis desuper pendeat, sanamus: ac provisiones hujusmodi vigore præsentium in utroque Foro, perinde acsi novas provisiones hujusmodi obtinuissent, revalidamus, & quatenus opus sit, omnibus & singulis Dignitatibus, & aliis cum cura & sine cura Beneficiis Ecclesiasticis quomodolibet qualificatis & nuncupatis, etiam cujusvis Ordinis Regularibus, per eos respective obtentis, de novo etiam respective providemus: ac omnes & singulas pensiones eis & eorum singulis, super quorumvis Beneficiorum Ecclesiasticorum quomodolibet qualificatorum & nuncupatorum, etiam alicujus Ordinis Regularium, fructibus &c. ac etiam distributionibus quotidianis respective reservatas, similiter de novo reservamus: ipsisque Conclavistis eorumque singulis quoscumque fructus &c. Ecclesiasticos occasione quarumcumque Dignitatum, Canonicatuum, & Præbendarum, aliorumque Beneficiorum Ecclesiasticorum quorumcumque, & quarumcumque pensionum annuarum, ipsis & eorum cuilibet respective collatorum & reservatorum, tam ex antedictis quam ex aliis defectibus & occasionibus, etiam ratione omissionis recitationis horarum Canonicarum, vel eorum non promotionis ad omnes etiam Sacros & Presbyteratus Ordines, vel non susceptionis gradus Doctoratus indebite perceptos, cujuscumque quantitatis fuerint, gratiose remittimus & condonamus: ac cum eis super inhabilitate & irregularitate per eos propterea quomodolibet contracta, vel etiam ex eo, quod Censuris hujusmodi ligati Missas & alia Divina Officia (dummodo tamen non in contemptum Clavium) celebraverint, aut aliàs in Divinis se immiscuerint: quodque illa & præmissis eisdem non obstantibus, ad omnes, etiam Sacros & Presbyteratus Ordines aliàs rite, & dummodo nullum aliud alicui eorum obstet Canonicum impedimentum, promoveri, & in illis & in susceptis per eos aliàs rite Ordinibus etiam in Altaris Ministerio ministrare libere & licite valeant, dispensamus.

Condonatio fructuum Ecclesiast. male vel indebite perceptorum.

Literæ Apostolicæ pro Beneficiis, Pensionibus &c. gratis eis dandæ.

§. 9. Quodque omnes & quæcumque gratiæ, provisiones, commendæ, & quævis aliæ literæ Apostolicæ provisionum quorumcumque Beneficiorum Ecclesiasticorum hujusmodi, prout nostris Familiaribus continuis Commensalibus, eisdem Conclavistis & eorum cuilibet gratis dentur concedantur & expediantur: ac etiam literæ ipsæ in forma Brevis tam de capienda possessione nomine dictæ Cameræ Apostolicæ, quam alias uti illis super provisionibus quorumvis Beneficiorum Ecclesiasticorum dari poterunt, similiter gratis dentur concedantur & expediantur, ac dari concedi & expediri omnino debeant, etiam præcipimus & mandamus.

Validatio horum Privilegiorum, ac cæterorum a Summis Pontificibus cuilibet illorum concessorum.

§. 10. Ac eisdem Conclavistis & eorum cuilibet, ut alia similia vel dissimilia indulta, privilegia, facultates, & gratias, hactenus eis & eorum cuilibet per Nos & Romanos Pontifices prædecessores nostros & Sedem præfatam concessa, in suo robore & firmitate cum præsentibus stare, ac illorum omnium & singulorum tenores, perinde acsi de verbo ad verbum inserti forent, præsentibus haberi volumus pro expressis, quam imposterum concedenda specialia vel generalia, quibus per præsentes ac præsentibus per illa minime in aliquo præjudicare intendimus; itaut quodcumque & qualiacumque fuerint, unum alteri derogare non censeantur, sed eos & eorum quemlibet illis simul ac cum præsentibus prædictis cumulative vel singulariter, prout eisdem Conclavistis & eorum cuilibet magis expediens videbitur, frui & gaudere posse decernimus (dummodo tamen præsentibus non adversentur) similiter concedimus & indulgemus.

Exemptio ab insinuatione, seu a registrando in Camera.

§. 11. Postremo eosdem Conclavistas eorumque aliquem ad præsentem Motum proprium, seu literas super præsentibus, si videbitur, conficiendas, in dicta Camera insinuandum, aut admitti & registrari petendum minime teneri; nec illum seu illas, etiamsi Motus proprius & literæ hujusmodi infra legitimum tempus insinuatus admissus & registratus non fuerit, seu illæ insinuatæ admissæ seu registratæ non fuerint, propterea minus validum seu validas censeri; sed suos plenarios effectus sortiri debere, ac Motum proprium & literas hujusmodi & in eis contenta quæcumque, sub quibusvis revocationibus, suspensionibus, limitationibus, modificationibus, Decretis, & Constitutionibus Apostolicis similium gratiarum revocatorijs, vel quæ eas limitarent vel moderarentur, quæ a Nobis & dicta Sede pro tempore & ex quibusvis causis, etiam urgentissimis, etiam in favorem Fidei, ac Divini Cultus augmentum, etiam Consistorialiter, vel alia quavis auctoritate hactenus vel imposterum emanaverint, minime comprehensum & comprehensas esse; & quoties illæ emanabunt, toties eum & eas in pristinum statum restitutum repositum & plenarie reintegratum, & restitutas repositas & plenarie reintegratas, seu restituendum reponendum & plenarie reintegrandum, & restituendas reponendas & plenarie reintegrandas esse censeri.

Extensio horum Privilegiorum ad Procuratorem Conclavistarum.

§. 12. Et insuper cum dilectus filius Josephus Ferrettus Romanus literarum Apostolicarum Expeditor, tanquam dictorum Conclavistarum Procurator, in præmissis sedulam pro eis operam navaverit, propterea & aliorum meritorum suorum, & obsequiorum Nobis & dictæ Sedi impensorum intuitu, volentes ipsum specialibus favoribus & gratiis prosequi, eidem Josepho, licet ipse in Conclavi

prædicto non intervenerit, nihilominus omnibus & singulis supradictis gratiis, privilegiis & facultatibus, immunitatibus, libertatibus, honoribus, prærogativis, præeminentiis, indultis, exemptionibus, cæterisque præmissis (non tamen quoad participationem decem millium scutorum auri hujusmodi per Nos, ut supradictis Conclavistis donatorum, & inter eos, ut præfertur, distributorum, seu distribuendorum) tanquam Conclavista frui & gaudere libere & licite possit & valeat, perinde ac Conclavi hujusmodi vere & realiter interfuisset: Constitutionibus, Ordinationibus, cæterisque supradictis, & aliis contrariis nequaquam obstantibus, motu, scientia, & auctoritate similibus, de speciali gratia indulgemus; Sicque per quoscumque Judices, etiam Commissarios, quavis auctoritate fungentes, sublata eis & eorum cuilibet in quavis instantia aliter judicandi & interpretandi facultate & auctoritate, judicari & definiri debere; irritum quoque & inane, quidquid secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

Expeditio gratiosa per viam secretam.

§.13. Et insuper dilecto filio Nostro Petro Sancti Laurentii in Damaso nuncupati prædictæ S.R E. Cardinali Otthobono nuncupato, ejusdem S.R E. Vice-Cancellario, & literarum Apostolicarum Summatori, ac dilectis filiis Cameræ Apostolicæ Ministris loco Secretariorum Apostolicorum suppressorum, Præsidenti Plumbi, aliisque Officialibus, ad quos literarum præfatarum desuper conficiendarum expeditio per viam secretam quomodolibet spectat & pertinet, sub pœna indignationis nostræ Motu simili & ex certa scientia ac de Apostolicæ potestatis plenitudine paribus, etiam mandamus, ut præfatas literas super prædictis omnibus & singulis, tam conjunctim quam separatim pro singulis, quibus concessa fuerunt, ac seorsim & separatim, cum omnibus & quibuscumque derogationibus, decretis, & clausulis in eis concessis, gratis, etiam quoad compositionem in Dataria Nostra, & per eamdem viam secretam absque alio mandato expediant, & expediri faciant.

§.14. Insuper omnia & singula privilegia, gratias, & concessiones, eisdem Conclavistis & eorum cuilibet a diversis Summis Romanis Pontificibus prædecessoribus Nostris hucusque concessa, Motu, scientia, & potestatis plenitudine similibus confirmamus & approbamus, ac de novo liberalissime concedimus.

Derogatio contrariorum

Non obstantibus præmissis, ac de certo eorumdem Notariorum numero, etiamsi ad illum non sit deventum, ac Nostra & Cancellariæ Apostolicæ Regula de præstando consensu in pensionibus, & fe. re. Pii PP. IV. de similibus & dissimilibus gratiis in dicta Camera infra tres menses præsentandis & registrandis, ac Pii V., Romanorum Pontificum Prædecessorum Nostrorum, contra illegitimos, necnon Pictaven. Concilii, ac Nostris & Cancellariæ præfatæ Regulis, etiam in crastinum dictæ assumptionis Nostræ ad Summi Apostolatus apicem editis & in dicta Cancellaria publicatis, ac etiam in Universalibus, & Provincialibus Conciliis editis specialibus vel generalibus Constitutionibus & Ordinationibus, ac Ecclesiarum Monasteriorum Ordinum, etiam S.Joannis Hierosolymitani, ac etiam Urbis Romæ ac aliarum Civitatum Oppidorum & Terrarum Cameræ prædictæ, & quarumvis Universitatum, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, stabilimentis, usibus, naturis, decretis, & novis reformationibus, etiam legibus tam Pontificiis, quam Imperialibus, Regiis, & Ducalibus, & Sacris Canonibus, Privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis, illis eorumque Superioribus & Personis ac locis quibuscumque in genere vel in specie, ac cum quibusvis derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus efficacissimis & insolitis clausulis, irritantibusque & aliis decretis, etiam vim contractus & statuti perpetui continentibus, ac etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus, & consistorialiter, ac aliàs in contrarium concessis confirmatis approbatis & innovatis: Quibus omnibus & singulis, etiamsi de illis, eorumque tenores, acsi de verbo ad verbum nihil penitus omisso, & forma in illis tradita observata, exprimerentur & insererentur, iisdem præsentibus pro plene & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter & expresse motu pari derogamus: Cæterisque contrariis quibuscumque cum clausulis opportunis.

Fiat Motu proprio L.

Derogatio quoque Regularum Cancellariæ, Constitut. Apostolicarum &c.

Et cum absolutione a Censuris ad effectum &c. & quod obstantiæ etiam Beneficiales Conclavistarum, & ab eis subrogatæ hujusmodi, ac dispensationes, ac Indulta habeantur pro expressis, seu in toto vel parte exprimi possint in literis, & in casibus regulæ de insordescentibus, cum opportuna illius, necnon alterius regulæ de non tollendo jure quæsito derogatione: & quarumcumque aliarum Constitutionum Apostolicarum & Conciliorum etiam generalium, & statutorum, & stabilimentorum, usuum, naturarum, Constitutionum Synodalium, Statutorum, & Privilegiorum Populi Romani, & Cluniacen., Cistercien. Sancti Benedicti, Sancti Augustini, & aliorum Ordinum & Militiarum, etiam Sancti Joannis Hierosolymitani, & Ecclesiis & Monasteriis Civitatibus & locis & personis & dominiis temporalibus, sub quibuscumque verborum formis, & cum quibusvis efficacioribus & efficacissimis & insolitis clausulis & decretis, etiam Consistorialibus, etiam contra alienigenas & alias personas, certis modis non qualificatas, aut aliàs quomodolibet concessis: quorum tenores præsentibus pro plene sufficienter & latissime, ac de verbo ad verbum, prout ipsis Conclavistis magis placuerit, exprimi possint, etiam cum suspensione quarumcumque gratiarum, indultorum, quibusvis Ordinariis Collatoribus conferendi Beneficia Ecclesiastica etiam reservata, ad eorum collationem &c. pertinentia, & in omnibus aut certis expressis causis, quomodolibet concessis, latissime extendendis, itaut omnia

omnia tollantur: Et quod sola præsentis Motus proprii nostri Signatura sufficiat, & ubique fidem faciat in Judicio & extra, Regula quacumque contraria non obstante: Et quod præmissorum omnium & singulorum indultorum, concessionum, gratiarum,& derogationum major & verior specificatio & expressio fieri possit in literis, si videbitur, in quibus singulorum Conclavistarum nomina & cognomina, qualitates, ordines, gradus, Diœcesis,Patriæ, & cætera requisita exprimi & describi, seu pro expressis & descriptis haberi possint: inter eos Sacrista & Magistri Cœremoniarum Cappellæ nostræ, necnon Secretarius Collegii eorumdem Cardinalium, & cæteri alii in notula per ipsos Magistros Cœremoniarum facta & descripta adnotati & descripti (si alias ad pensiones & Beneficia hujusmodi habiles & capaces fuerint) comprehendantur & adnotentur, simul vel ad partem, etiam in una non facta mentione de alia vel aliis, prout videbitur, expedien.

Extensio gratiarum hujusmodi favore Sacristæ, Magistri Cœremoniarum, & Secretarii S. C.

§.15. Volumus autem, quod literarum super præsentibus conficiendarum, seu præsentis Motus proprii nostri transumptis, impressis & sigillo ac manu alicujus personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis & etiam subscriptis, eadem fides tam in Judicio quam extra illud adhibeatur, quæ originalibus literis, seu præsenti Motui proprio nostro Originali adhiberetur, si forent exhibitæ vel ostensæ, aut exhibitus vel ostensus foret.

Transumptorum fides.

FIAT L.

Sui D.N.subscriptio.

Datum Romæ apud S. Petrum decimo septimo Kal. Augusti Anno Primo.

Nihil, quia factum Principis.

Dominus Mantuanus.

Reg. lib.1. Secretorum fol.101.

Nomina autem ipsorum Conclavistarum sunt hæc, quæ sequuntur.

Reverendissimus D.Joannes Baptista Gamburucci Romanus, Archiepiscopus Amasenus,Basilicæ S. Mariæ Majoris de Urbe Canonicus, & Apostolicarum Cœremoniarum Præfectus.

Reverendissimus D. Fr. Augustinus Nicolaus de Abbatibus Oliverius Pisaurensis, Episcopus Porphirien., Basilicæ S. Joannis in Laterano de Urbe Canonicus, Sacrista.

R.P.D. Dominicus Rivera Urbinas,Protonotarius Apostolicus de numero Participantium Supranumerarius, Basilicæ Principis Apostolorum de Urbe Canonicus, ac Sacri Collegii Secretarius.

R. P. D. Ignatius Reali Romanus,utriusque Signaturæ Referendarius, ac ejusdem Basilicæ Canonicus.

Venantius Philippus Piersanti Presbyter Camerinen. laudatæ Basilicæ perpetuus Beneficiatus.

Placidus Eustachius Ghezzius Presbyter Romanus, ejusdem Basilicæ Clericus Beneficiatus.

Nuntius Sperandio Presbyter Aquilanus præfatæ Basilicæ perpetuus Beneficiatus.

Franciscus Diversinus Presbyter Romanus.

Joannes Philippus Farnia Presbyter, e Civitate Plebis, Basilicæ Principis Apostolorum de Urbe Beneficiatus Coadiutor.

Joannes Lucca Subdiaconus Romanus, ejusdem Basilicæ Clericus Beneficiatus: Magistri Cœremoniarum.

Abbas Marcellus Passari Presbyter Patritius Arianensis. Joseph Maria Cardoni Laicus Lucan. Joannes Giandotti Laicus Romanus: Nostri dum Cardinalatus honore fungebamur.

Jacobus Collez Clericus Leodien. Simon Ruggieri Presbyter Neapolitanæ Diœcesis. Angelus Antonius Mattioli Laicus Spoletanæ Diœcesis: Francisci Episcopi Portuen.,Pignatelli.

Franciscus Velli Presbyter Prænestinus, Basilicæ Principis Apostolorum de Urbe Clericus Beneficiatus. Petrus Cheller Clericus Amburgensis: Francisci Episcopi Ostiensis, Barberini.

Abbas Martinus Xaverius Viscardi Presbyter Aretin. Diœcesis. Joannes Baptista Scarselli Sacræ Theologiæ Doctor Presbyter Bononien. Marcus Mittarelli Civis Bononien. Clericus Conjugatus: Jacobi Episcopi Albanen.,Boncompagni.

Joannes Cæsar Pelucchius Clericus Romanus J.U.D. Propertius Galeotti Presbyter Nepesinus. Jacobus Cæsari Laicus Recanaten. Diœc., ac Dominicus Mandelli Clericus Conjugatus Romanus subrogatus præfato Galeotti, qui exivit e Conclavi infirmus: Petri Episcopi Sabinen.,Otthoboni.

Bartholomæus Catenacci Eques Hierosolymitanus, Presbyter Amerinus. Canonicus Philippus Zuffi Presbyter Ferrarien. Joannes Baptista Angelici Clericus Cæsenaten: Thomæ Episcopi Prænestini, Ruffi: Ven. Fratrum Nostrorum Episcoporum S.R.E.Cardinalium.

Abbas Lucas Nicolaus Recchi Clericus Ripanus. Joannes Argenti Laicus Romanus: Josephi Renati Tit. S.Laurentii in Lucina, Imperialis.

Abbas Petrus Polidorus Presbyter Auxanen. Franciscus Bacci Laicus Urbevetanus: Annibalis Tituli Sancti Clementis,Albani.

Joseph Castellucci Presbyter Potentinus. Joseph Maria Cardini Laicus Aretinus. Joannes Baptista de Innocentibus Clericus Sabinen.Diœcesis: Ludovici Tit.S.Praxedis,Pici.

Antonius Leprotti Physicæ & Medicinæ Doctor,Laicus Mutinen. Diœcesis. Joannes Andreas Stacchini Laicus Ianuen. Diœcesis. Antonius Maria Preti Presbyter Bononien: Ioannis Antonii Tit. S. Petri in Vincula,De Via.

Marianus Soccinus Clericus Senen. Abbas Angelus Ginannesky Presbyter Clusinæ Diœcesis: Antonii Felicis Tit. S. Balbinæ, Zondadarii.

Thomas de Ceccottis Clericus Reatinus, Canonicus Insignis Collegiatæ Sanctæ Mariæ ad Martyres de Urbe. Franciscus Maria Lucca Laicus Romanus: Petri Marcellini Tit. Sanctæ Mariæ Transtyberim,Corradini.

Michael Neel Presbyter Bajocen. Sacræ Facultatis Parisiensis Doctor, Socius Sorbonicus, & Abbas Commendatarius B. M. V. de Lungo Vado. Basilius Laurentius Barbier Clericus Parisien. Abbas Commendatarius S. Joannis Baptistæ Monasterii Novi. Franciscus Soldini Laicus Florentinus: Armandi Gastonis Tit. SS. Trinitatis in Monte Pincio, de Rohan.

Ubaldus Monacelli Presbyter Eugubinus, Canonicus Insignis Collegiatæ S. Eustachii de Urbe. Carolus Gessi Laicus Urbinaten: Curtii Tituli Sancti Eustachii, Orighi.

Alexander Flavianus de Taulignan. Subdiaconus Carpentoraten. Joannes Hugo de Morgues de Saintgermain Presbyter Anicien. Archidiaconus Major Ecclesiæ Metropolitanæ Cameracen. Franciscus Bassius Laicus Camerinen. Melchioris Tituli S. Mariæ Angelorum de Thermis, Polignac.

Abbas Antonius Sartoni Clericus, Patritius Ariminen. Cajetanus Bononi Laicus Comen: Benedicti Tituli SS. Duodecim Apostolorum, Odescalchi.

Georgius Udalricus Kellerman. Presbyter Bambergen. Sacræ Theologiæ Doctor. Bernardus Pirlò Laicus Mechlinien. Josephus Kramer Laicus Badensis: Damiani Hugonis Tit. S. Mariæ de Pace, Schonborn.

Abbas Guidus de Guerapin de Vaureal Presbyter Meldensis, Doctor Sorbonicus, Abbas Sanctæ Mariæ de Molesmeu, Magister Oratorii Regis Christianissimi. Georgius Lasarus Berger de Charancy Presbyter Æduus, Doctor Sorbonicus, Archidiaconus & Canonicus Melden. Franciscus Rivet Laicus Parisien: Henrici Tituli Sanctorum Quirici & Julitæ, de Bissy.

Jacobus Verde Presbyter Albinganen. Diœcesis. Bernardinus Benedetti Clericus Coniugatus Spoletanus. Jo. Angiolini Laicus Alexandrinus: Innici Tit. S. Thomę in Parione, Caraccioli.

Comes Joannes Fabius de Braschis, Juris Utriusque Doctor, Clericus Cæsenaten. Ludovicus Mosconi Clericus Coniugatus Perusinæ Diœcesis: Nicolai Tituli Sanctorum Nerei & Achillei, Spinulæ.

Abbas Cæsar Vicecomes de Aragonia, Presbyter ac Patritius Mediolanen. J. U. D. Angelus Dominicus Federici Presbyter Novarien. Sacræ Theologiæ Doctor, Præpositus S. Julii in Insula ejusdem S. Julii. Franciscus Montius Laicus Mediolanen: Giberti Tituli S. Alexii, Borromei.

Baro Georgius de Redegeltt Clericus e Dania. Petrus Silva Laicus Fulginas: Julii Tit. S Chrysogoni, Alberoni.

Franciscus Polioni Presbyter Diœcesis Civitatis Castellanæ. Vincentius Sansoni Laicus Ariminen: Georgii Tituli S. Agnetis extra Mœnia, Spinulæ.

Abbas Didacus Mauri Clericus Neapolitanus, in Romana Curia Advocatus. Cajetanus Tesori Clericus Coniugatus Diœcesis Alatrinæ. Prosper Beretta Laicus Romanus: Cornelii Tit. S. Ceciliæ, Bentivoli.

Cosma Torretti Presbyter Senen. Diœcesis. Joannes Baptista Lucatti Clericus Coniugatus Senen: Ludovici Tit. Sanctæ Priscæ, Belluga.

Antonius Thomas Lazzaretti Presbyter Senen. Canonicus Ecclesiæ Cathedralis Grossetanæ. Joannes Georgius Grau Laicus Hungarus: Michaelis Friderici Tituli S. Sabinæ, de Althan.

Abbas Joannes dell'Aquila Clericus Beneventanus. Abbas Franciscus Galante Presbyter Toletanæ Diœcesis, Archidiaconus Major Ecclesiæ Metropolitanæ Montis Regalis. Hieronymus Ramonelli Laicus Gerunden. Diœcesis: Alvari Tit. S. Bartholomęi in Insula, Cienfuegos.

Angelus Pattumi Presbyter Senen. Franciscus Maria de Fabiis Laicus Romanus. Bernardinus Tarotius Laicus Romanus: D. Bernardi Mariæ Tituli S. Bernardi ad Thermas, de Comitibus.

Abbas Faustus Cosatti Presbyter Senen. Dominicus Cencianus Laicus Florentinus: Joannis Baptistæ Tit. S. Matthęi in Merulana, de Alteriis.

Abbas Sanctes Lanucci Presbyter ex Oppido Mondavii Fanen. Diœcesis, J. U. D., & in Romanę Sapientiæ Archigymnasio pub. Sac. Canonum & Legum Professor. Stephanus Felici Clericus Spoletan: Vincentii Tit. S. Honuphrii, Petra.

Abbas Carolus Guezzugli Clericus Camerinen. Diœcesis. Severinus Vagnarolus Presbyter Sancti Severini, Basilicæ Principis Apostolorum de Urbe Clericus Beneficiatus: Prosperi Tituli Sancti Silvestri in Capite, Marefuschi.

Abbas Cæsar Maria Testa Presbyter Neapolitanus. Bernardus Liguori Presbyter Beneventanus. Antonius Garavina Laicus Faventin: Nicolai Tit. S. Mariæ in Domnica, Coscia.

Abbas Antonius Sambuco Presbyter Brixien. Joannes Antonius Ceccarinus Laicus Pisauren: D. Angeli Tituli Sancti Marci, Quirini.

Abbas Cornelius Ercolani Clericus Forolivien. Felix Molini Presbyter Romanus: Nicolai Mariæ Tituli Sanctorum Joannis & Pauli, Lercarii.

Abbas Joannes Jacobus ex Marchionibus Millo, Presbyter ac Patritius Casalen. Antonius Pace Laicus Forosempronien: Prosperi Tituli Sanctæ Crucis in Hierusalem, Lambertini.

Abbas Ægidius Isabelli Presbyter Potentinus. Michael Seraphini Laicus Bituntinus Francisci Antonii Tituli Sancti Sixti, Finy.

Joannes Baptista Ruele Presbyter Tridentinæ Diœcesis. Franciscus Antonius Giovanelli Laicus Jerspurgen. S. R. I. Eques. Joseph Pigler Laicus Bavarus: Sigismundi Cardinalis de Kollonitz.

Leopoldus ex Baronibus Pilati, Clericus Viennen. in Austria, Canonicus Cathedralium Tridentin. & Jaurien., ac Præpositus Sancti Adalberti. Felix Lasena Caramici Clericus Coniugatus Romanus. Henricus Premsel Laicus Prussianus: Philippi Ludovici Cardinalis de Sinzendorf.

Joannes Pelagalli Clericus Firmanus.

Jacobus

Jacobus Philippus Lazzari Laicus Bononien: Fr. Vincentii Ludovici Tituli S. Pancratii, Gotti.

Joannes Baptista Masi Presbyter Ravennaten. Dominicus Cappia Presbyter Aquilejen: D. Leandri Tituli Sancti Calixti, de Porzia.

Victorius de Martinis Clericus Pistoriensis, in Romana Curia Advocatus. Canonicus Bernardus Sirelli Presbyter Soranus: Petri Aloysii Tituli Sancti Laurentii in Pane & Perna, Carafa.

Abbas Franciscus Cotogni Clericus Neapolitanus. Ubertus Limburgo Laicus Leodien: Josephi Tit. Sanctæ Mariæ Transpontinę, Accoramboni.

Abbas Joannes Sotii Presbyter Romanus. Ferdinandus Pasqualini Laicus Mantuanus: Camilli Tit. S. Stephani in Monte Cęlio, Cybo.

Comes Cæsar Merendi Clericus Forolivien. Joannes Petrus Salvetti Laicus Comen: Francisci Tituli S. Petri in Monte Aureo, Burghesii.

Comes Joannes Baptista Corderius, Clericus Montis Regalis Provinciæ Taurinen. Franciscus Spondonarius Laicus Alexandrin. ac Petrus Martini Laicus Nicien. subrogatus præfato Spondonario, qui exivit e Conclavi infirmus: Fr. Vincentii Tituli S. Mariæ in Via, Ferrerii.

Paulus Antonius Frescobaldi Clericus Florentinus, in Romana Curia Advocatus. Abbas Franciscus Taddei Clericus Urbeveten. Thomas Dardini Laicus Florentinus, ac Joannes Nicolaus Checconi Presbyter Florentinus J. U. D. subrogatus præfato Taddei, qui exivit e Conclavi infirmus: Alamani Cardinalis Salviati: Presbyterorum S. R. E. Cardinalium.

Andreas Jannese Laicus Prænestinus. Aloysius Rossi Laicus Bononien: Laurentii S. Agathæ in Suburra, de Alteriis.

Abbas Cristophorus Venturelli Clericus Amerinus. Joannes Labusiera Laicus Romanus: Caroli Sancti Angeli in Foro Piscium, Columna.

Darius Guicciardi Presbyter Comen. Diœcesis, Canonicus Insignis Collegiatæ Sancti Sirii J. U. D. Urbanus Bizzarri Clericus Romanus: Fabii SS. Viti & Modesti, Oliverii.

Abbas Thomas Barbucchelli Clericus Ravennaten. Philippus Cassi Laicus Romanus: Caroli S. Mariæ in Aquiro, de Marinis.

Abbas Franciscus Justiniani Clericus Januensis. Antonius Baldani Clericus Romanus, Canonicus Insignis Collegiatæ Sanctæ Marię ad Martyres de Urbe: Alexandri S. Mariæ in Cosmedin, Albani.

Livius Guarinus Laicus Forolivien. Philippus Rubbioli Laicus Romanus. Hieronymus Scalzi Laicus Romanus, ac V ncentius Raymundus Cappelletti Laicus Lucan. Diœcesis, subrogatus præfato Rubbioli, qui exivit e Conclavi infirmus: Alexandri S. Mariæ de Scala, Falconerii.

Abbas Dominicus Volpi Clericus Barensis. Nicolaus Passerini Laicus Auximanus. Dominicus Georgii Laicus Pisanus: Nicolai S. Mariæ ad Martyres, Judice.

Abbas Laurentius Pius Bonsius Clericus Florentinus. Franciscus Maria Strisciamonti Laicus Pistorien: Antonii S. Nicolai in Carcere Tulliano, Bancherii.

Abbas Michael Angelus Giacomelli Presbyter Pistorien. Nicolaus Pacini Presbyter Pistorien. Joseph Bazzi Laicus Romanus: Caroli S. Mariæ in Porticu, Collicola: Diaconorum S.R.E. Cardinalium.

P. Gaspar Cerati Parmensis, Presbyter Congregationis Oratorii de Urbe.

Fr. Magister Fridericus Amadeus Lucanus Ordinis Eremitarum S. Augustini, Subsacrista.

Vincentius Telonus Laicus Viterbiensis, Phisicæ & Medicinæ Doctor, Custos Fontium & Aquarum Conclavis.

Joannes Baptista Lizzani Presbyter Romanus, Sacræ Theologiæ Doctor, cum præfato Rmo Archiepiscopo Amaseno Cęremoniarum Præfecto.

Joannes Franciscus Valentini Presbyter Verulanus, Pontificiæ Cappellæ Ceroferarius, cum dicto Rmo Episcopo Porphyriensi Sacrista.

Joseph ex Comitibus Livizzani Clericus Mutinen. cum prædicto R. P. D. Rivera Sacri Collegii Secretario.

Franciscus Fracassi Presbyter Romanus Sacri Collegii Pro-Ratiocinator cum eodem R.P.D. Rivera.

Jacobus Curtius Laicus Urbinas cum dicto Fr. Magistro Amadeo Subsacrista.

Alexander Pascoli Perusinus, Franciscus Soldati Romanus: Medici Physici.

Victorius Massinus Florentinus.

Jacobus Mansuetus Romanus, Aromatarius. Jacobus Antonius Bassius Mantuanus. Patritius de Henricis Arpinas: ejus Auxiliatores. Nicolaus Maria Bassi Eugubin. Diœcesis, subrogatus prædicto de Henricis, qui exivit e Conclavi infirmus.

Joannes Dominicus Barili Romanus Clericus Coniugatus. Dominicus Arduiti Urbinas. Jacobus Poleti Parmen. Mattheus Diottallevi Urbinas: eorum Auxiliatores.

Albertus Peppoli, Faber Lignarius. Mattheus Mili, Faber Cęmentarius.

Franciscus Mossius a Morbegno Novocomen. Diœcesis, Famulus Magistrorum Cęremoniarum.

Franciscus Contiliani. Franciscus Ridolphi. Joseph Bazzotti. Isidorus Guardi. Joannes Ferrini. Petrus Rossi. Petrus Valfrè. Prosper Lippi. Philippus Mezzarota. Joseph Albonetti. Franciscus Fusi. Carolus Galli. Joannes Montanari. Joannes Pianneto. Joseph Cavillas. Joannes Moretti. Joannes Ranieri. Bernardinus Ponzani. Joseph Morgani. Thomas Melchiorre. Antonius Cannettoli. Joseph Majocchi. Paulus Bettoli. Dominicus Canobi. Joseph Passi. Jacobus Lozzi. Joseph Marini. Joseph Giusti. Jacobus Ceccherini. Franciscus Maria Almerigi. Georgeus Remigius de Bernardo. Leonardus Galli. Sebastianus Fritelli. Alexius Dragoni. Simon Savellini. Carolus Pozzi. Gregorius Ulissi. Thomas Raggi: Scopatores Conclavis.

III. Pri-

III.

Dat. 16. Julii 1730. An. I.

Privilegia, Exemptiones, & Indulta concessa Dapiferis, qui in Conclavi suæ Assumptionis S.R.E. Cardinalibus inservierunt.

Hæc quoque Privilegia a Summis Pontificibus recens creatis concedi solent.

CLEMENS PAPA XII.

URBIS.

Exordium.

MOtu Proprio &c. Romanum decet Pontificem, divinarum ac humanarum rerum dispensatorem, summa dispositione illius, qui dat gratiam & largitur præmia, constitutum in terris, æqua lance illarum perpendere merita Personarum, quæ se Apostolicæ Sedi obsequentiores exhibuerunt, easq; potioribus prosequi favoribus, ac majoribus decorare prærogativis, ut sciant, quam liberali benignæque Matri earum assiduas vigilias, & indefessos impenderint labores: ac in favoribus & prærogativis sic eis elargitis Matris venerentur liberalitatem.

Dapiferos hujusmodi familiares suos;

§.1. Hinc est, quod Nos volentes dilectos filios, nostros dum Cardinalatus honore fungebamur, ac Venerabilium Fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium Dapiferos, qui Conclavi, in quo Divina favente Clementia ad Summi Apostolatus apicem assumpti fuimus, inservierunt, quique ea de causa labores vigilias & incommoda plura subjerunt, habita ratione obsequiorum hujusmodi, favoribus gratiis & privilegiis pro cujuscumque meritis exornare: ac eosdem Dapiferos & eorum singulos Motu Proprio, non ad ipsorum Dapiferorum vel alterius pro ipsis, Nobis super hoc oblatæ petitionis instantiam, sed de mera liberalitate, certaque scientia nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine in veros indubitatos & non fictos Familiares continuos Commensales nostros, & eos, qui ex illis Clerici existunt, seu Militiæ Clericali adscribi desiderant, quousque tres ex præfatis Cardinalibus in quolibet Ordine antiquiores, gradu nobilitate & aliis meritis dignos tali dignitate judicaverint, in nostros & Apostolicæ Sedis Notarios, sine tamen præjudicio dilectorum filiorum de numero Participantium, tenore præsentium recipimus: & tam illos quam alios Dapiferos singulos, qui sigillatim ab eisdem tribus Cardinalibus digni tali honore approbati fuerint, Sacri Palatii & Aulæ Lateranen. Comites & Milites: ac tam illos quam alios omnes quoscumque Dapiferos indistincte, qui Nobiles non sunt, Nobiles quoque Urbis & alicujus alterius ex Civitatibus temporali Dominio dictæ Romanæ Ecclesiæ mediate vel immediate subjectis cives esse voluerint, singulos in ea ipsa Civitate, quam sigillatim quisque eorum elegerit, & ad quam ab eisdem Cardinalibus se admitti petierit, veros Cives adinstar & nulla prorsus differentia inter eos & singulos alios veros originarios & antiquissimos, & Nobiles participantes Cives ipsius Urbis vel Civitatis:

Et ex iis, qui Clerici sint, Sedis Apostolicæ Notarios creat:

Singulos vero S. Palatii Comites cum nonnullis Privilegiis.

Jus Civitatis concessum in hæredes transire declarat.

§.2. Itaut ipsum jus Civilitatis ad quoscumque eorum hæredes eodem modo transeat, creamus constituimus & deputamus, ac Nobilitatis & Civilitatis titulo & honore & insigniis decoramus: aliorumque Familiarium continuorum Commensalium Nobis actu in Palatio nostro Apostolico servientium, & in illius Tinello comedentium & bibentium, nostrorum & Sedis Apostolicæ Notariorum, Palatiique & Aulæ præfatæ Comitum, Militum, & Nobilium, & Civium hujusmodi originariorum numero & consortio favorabiliter aggregamus, & pro veris indubitatis & non fictis Familiaribus continuis Commensalibus, ac Notariis nostris, Comitibusque Militibus, Nobilibusque, ac Civibus deinceps haberi & reputari volumus & mandamus: eisque in quibuscumque impetrationibus ac concessionibus & literis tam gratiam quam justitiam separatim, seu utramque mixtim concernentibus se Familiares continuos Commensales nostros, & Comites, Milites Nobiles, ac Cives, & Originarios nominari; nec propterea impetrationes concessiones & literæ ipsæ subreptionis vitio subjaceant, sed validæ & efficaces existant, ac ex nunc deinceps & in perpetuum omnibus & quibuscumque prorsus similibus antelationibus, antelationum prærogativis, privilegiis, libertatibus, Immunitatibus, exemptionibus, decretis, & declarationibus, derogationibus, mandatis, suspensionibus, favoribus, gratiis, privilegiis, indultis, ac juribus, quibus alii nostri Familiares tempore dictæ assumptionis nostræ ad Summi Apostolatus apicem, ac quibus alii ejusdem Sedis Notarii, etiam de numero participantium existentes, etiamsi habitum & rochettum Notariorum ipsius Sedis non deferant, Palatiique & Aulæ præfatæ Comites, & Milites, ac Nobiles originarii, & antiquissimi Cives ejusdem Urbis vel Civitatis, quam, ut præfertur, elegerint, quicumque ex utroque Parente vere Nobili, ac Cive Originario & antiquissimo procreati de jure, statuto, consuetudine, vel alias ex aliquo speciali privilegio, seu alias etiam per quascumque literas seu Constitutiones Apostolicas pro tempore editas utuntur, fruuntur potiuntur & gaudent, ac uti, frui, potiri, & gaudere possint & poterunt quomodolibet in futurum, ubique locorum in judicio & extra, sine tamen eorumdem Notariorum de numero Participantium præjudicio uti, frui, potiri, & gaudere libere & licite valeant realiter & integre in omnibus & per omnia, etiamsi in Urbe, & Civitate hujusmodi non habitaverint, perinde ac si de vero Nobili genere ex utroque Parente originario & antiquissimo Cive procreati forent: & hujusmodi prærogativæ, privilegia, exemptiones, gratiæ, favores, concessiones, indulta, & jura, quæ pro aliis Nobilibus & Civibus originariis emanarunt, & quæ ratione Nobilitatis, & Civilitatis naturalis & originariæ aliis competunt, pro eisdem Dapiferis in specie emanassent seu emanarent, & eis naturaliter de jure, usu, consuetudine, fundatione, vel alias competerent, vigore præsentium indulgemus.

§.3. Ac

A solutione Decimarum eximit ;

§.3. Ac singulos Dapiferos præfatos a solutione & exactione Decimarum Ecclesiasticarum ubique locorum & ex quacumque quantumvis urgentissima & inexcogitabili causa & occasione, etiam ad instantiam Imperatoris, Regum, Rerumpublicarum, etiam Venetorum, & quorumcumque aliorum Principum impositarum, & pro tempore imponendarum (non tamen Decimarum Subsidiorum & Onerum impositorum in subsidium expeditionis contra Turcas, & Orthodoxæ Fidei Hostes) liberamus & eximimus, liberosque & exemptos fore & esse decernimus.

Exceptis decimis & subsidiis pro expeditionibus contra Heterodoxos.

Proventus Ecclesiasticos quavis occasione male perceptos eis remittit :

§.4. Necnon ipsis Dapiferis eorumque singulis quoscumque fructus & proventus Ecclesiasticos, tam occasione Pensionum annuatim ipsis vel eorum alicui reservatarum, quam ratione omissionis recitationis horarum Canonicarum indebite perceptos, cujuscumque quantitatis fuerint, gratiose remittimus & condonamus : ac cum eis super inhabilitate per eos propterea quomodolibet contracta, vel etiam ex eo, quod censuris ligati Missas & alia Divina Officia (non tamen in contemptum Clavium) celebraverint, aut aliàs in Divinis se immiscuerint, ut illa & eisdem præmissis non obstantibus, ad omnes etiam Sacros & Presbyteratus Ordines, aliàs tamen rite, promoveri, & in illis etiam susceptis aliàs rite per eos Ordinibus, & in Altaris Ministerio ministrare, etiam libere & licite valeant, dispensamus.

Ac super inhabilitatibus dispensat.

Illegitimos legitimis restituit natalibus.

§.5. Ac eosdem Dapiferos, si qui eorum defectum natalium patiuntur ex quocumque damnato & illicito coitu, etiamsi ex nobilissimis Parentibus, ac vilibus Fœminis forsan procreati sint, etiamsi legitimati aliàs existant, legitimamus, omnemque ab illis geniturae hujusmodi maculam sive notam abstergimus & abolemus, ac legitimis natalibus restituimus : ac cum eorum singulis, ut in quibuscumque bonis paternis & maternis & aliorum consanguineorum, seu cognatorum, vel aliorum quorumcumque (non tamen feudalibus & emphiteuticis aut Ecclesiasticis vel ab Ecclesia acquisitis, ac sine præjudicio venientium ab intestato, vel ex fideicommisso, seu aliàs de jure valida dispositione) succedere, & illa donationis seu alio quovis titulo consequi & habere, ac ad æquales portiones cum legitimis succedere, eos ad omnia jura legitima, & successiones ex testamento vel ab intestato hæreditates, legata, libertates restituendo & reintegrando realiter & cum effectu : necnon ad dignitates, honores, & quæcumque alia officia sæcularia publica vel privata etiam assumi, illaque gerere & exercere in omnibus & per omnia, acsi de legitimo matrimonio procreati forent : ac eodem defectu non obstante, si aliud canonicum eis non obsistat impedimentum, ac clericali Caractere, qui illo nondum insigniti sunt, insigniri, & ad omnes etiam sacros & Presbyteratus Ordines, si ad illud nondum promoti sunt, promoveri, & postmodum Caractere & Ordinibus hujusmodi, illorumque privilegiis uti, ac in eisdem Ordinibus, etiam in Altaris ministerio ministrare, ac quæcumque & qualitercumque cum cura & sine cura Beneficia Ecclesiastica, etiamsi personatus, administrationes, & officia etiam curata & electiva in Cathedralibus & Metropolitanis vel Collegiatis Ecclesiis, seu si Parochiales Ecclesiæ, vel eorum perpetuæ Vicariæ, ac Canonicatus & Præbendæ) non tamen in Cathedralibus, ac dignitates, non tamen in eisdem Cathedralibus post Pontificalem majores, nec principales in Collegiatis Ecclesiis hujusmodi fuerint) si sibi aliàs canonice conferantur, aut ipsi eligantur, præsententur, vel aliàs assumantur ad illa, & instituantur in illis, recipere, & dummodo plures simul non sint, quam quæ a Concilio Tridentino permittuntur, quoad vixerint, retinere libere & licite valeant, similiter dispensamus.

§.6. Quodque omnes & quæcumque gratiæ, provisiones, commendæ, ac præsentes, & quævis aliæ literæ Apostolicæ, ac etiam in forma Brevis pro illis expediendis, gratis ubique expediantur; non tamen de capienda possessione nomine Cameræ Apostolicæ, quam in favorem literarum Apostolicarum, ubi illis super provisionibus quorumcumque Beneficiorum Ecclesiasticorum dari poterunt, prout in nostris Familiaribus & continuis Commensalibus etiam gratis dantur ac conceduntur, ac dari & concedi debent, præcipimus & mandamus.

Expeditionem Literarum Apostolicarum pro iis gratis fieri mandat.

§.7. Ac Dapiferis præfatis & eorum singulis, ut quicumque loci Ordinarii vel Canonici Metropolitanarum aut aliarum insignium Ecclesiarum, aut personæ quæcumque Ecclesiasticæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ tam in Romana Curia quam extra eam, ad id per eos & eorum singulos eligendi seu eligendæ, quascumque pensiones omnes eis eorumque singulis super fructibus, redditibus, proventibus, juribus, obventionibus, & emolumentis universis, certis & incertis, ac distributionibus quotidianis quarumcumque Mensarum Episcopalium, Archiepiscopalium, & Abbatialium, & Dignitatum, Canonicatuum & Præbendarum, cæterorumque Beneficiorum Ecclesiasticorum (non tamen per Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales obtentorum, & imposterum obtinendorum) cum cura & sine cura sæcularium aut quorumcumque Ordinum Regularium, seu fructus, redditus & proventus, aliaque emolumenta, & distributiones hujusmodi reservatas seu reservatos, ac reservandas seu reservandos, etiamsi aliàs semel vel pluries translata seu translati fuerint, usque ad summam centum ducatorum in toto vel in parte, ac etiam in mortis articulo, cassare & extinguere, ac postquam cassatæ & extinctæ fuerint, alias similes pensiones annuas, seu fructus, redditus, & proventus, & alia emolumenta, & distributiones hujusmodi usque ad summam prædictam uni vel pluribus aliis personis Ecclesiasticis, per eosdem Dapiferos & eorum singulos nominandis, quotcumque quæcumque & qualiacumque Beneficia Ecclesiastica obtinentibus & expectantibus, aliàs tamen pensionum hujusmodi capacibus, similiter eis, quoad vixerint, vel eorum Procuratoribus legitimis eisdem modo & forma, quibus eisdem Dapiferis reservatæ seu reservati erant,

Facultatem concedit resignandi pensiones usque ad sum. 100. ducat.

erant, etiam absque Beneficia hujusmodi obtinentium consensu, integre persolvendas seu persolvendos, & per eos percipiendas exigendas levandas, ac percipiendos exigendos levandos, reservare constituere & assignare valeant: ipsique translatarii in possessionem dictas pensiones exigendi, in qua ipsi Dapiferi tempore translationis per eos vigore præsentium faciendæ existebant, in omnibus & per omnia subrogati esse censeantur, etiam concedimus & indulgemus, etiamsi similem gratiam a Prædecessoribus Nostris aliàs forsan obtinuerint, seu quilibet eorum obtinuerit, cujus effectu cumulative eos gaudere & potiri volumus; decernentes ipsas translationes, & novas reservationes, constitutiones & assignationes pensionum, seu fructuum, reddituum, proventuum, aliorumque hujusmodi plenam roboris firmitatem obtinere, ipsosque Beneficia, super quarum fructibus redditibus, & proventibus reservatæ fuerint, obtinentes ad illas persolvendas efficaciter obligatos fore.

Cum eis super delatione habitus Clericalis dispensat.

§.8. Ac eisdem Dapiferis, ut ratione quarumcumque Pensionum eis & eorum cuilibet super quibuscumque Beneficiis Ecclesiasticis, ut præfertur, vel aliàs quomodolibet qualificatis, (non tamen ultra summam ducentorum ducatorum auri de Camera pro quolibet, nunc & pro tempore reservatarum & reservandarum) habitum & tonsuram Clericales gestare, & in illis, dummodo ipsi habitum decentem & honestum deferant, incedere minime debeant, nec ad id a quoquam cogi seu compelli: minusque aliquas sententias aut censuras, etiam privationis seu cessationis ipsarum pensionum incurrere possint: ipsasque pensiones ad præfatam summam ducentorum ducatorum ascendentes & reservatas, ut præfertur, etiamsi Matrimonium contraxerint cum unica tantum virgine, recipere & retinere.

Eorum bona a Spoliis exempta fore declarat.

§.9. Postremo, quod Bona quæcumque ad dictos Dapiferos & eorum quemlibet spectantia, & per eos, etiam ratione quorumcumque Beneficiorum Ecclesiasticorum, etiam Canonicatuum, & Præbendarum, & Dignitatum quarumcumque per eos aliàs obtentorum & obtinendorum, aut aliàs quomodolibet & quovis quæsito colore vel ingenio seu eorum industria, legitime tamen & licite acquisita & acquirenda, etiam in Urbe ejusque districtu, & ubicumque existentia, Spoliis minime subjaceant; sed ipsi Dapiferi, etiamsi Religioni alicujus Militiæ, non tamen Sancti Joannis Hierosolymitani, adscripti fuerint, de illis in favorem quarumcumque personarum, de jure tamen capacium, etiamsi Curiales esse desierint, & in quocumque loco quantumvis remoto eos decedere contigerit, testari, & aliàs disponere, eisque ab intestato decedentibus eorum hæredes quicumque succedere libere & licite valeant, simili modo concedimus & indulgemus: præcipientes & mandantes dilectis Filiis, nunc & pro tempore existentibus S. R. E. Camerario, Thesaurario, Præsidentibus, Clericis Cameræ Nostræ Apostolicæ, ac quibuscumque aliis Spoliorum hujusmodi Collectoribus, ac Militiarum præfatarum Officialibus, aut Procuratoribus, ne in hujusmodi bonis manus apponant, neque hæredes dictorum Dapiferorum desuper molestare audeant seu præsumant: ac etiam decernentes donationes, etiam per viam testamenti & codicillorum per ipsos Dapiferos de eorum bonis hujusmodi, servatis de jure servandis, faciendas, semper & perpetuo validas & efficaces fore; nec eosdem Dapiferos eorumque aliquem ad literas super præsentibus conficiendas in dicta Camera insinuandum, aut admitti & registrari faciendum teneri; nec illas, etiamsi intra tempus legitimum insinuatæ admissæ seu registratæ non fuerint, propterea minus validas censeri, sed suos plenarios effectus sortiri debere, easdemque præsentes, & in ea contenta quæcumque sub quibusvis limitationibus, revocationibus, suspensionibus, modificationibus, decretis, constitutionibus Apostolicis similium gratiarum revocatoriis, vel quæ eas limitarent, aut moderarent, quæ Nobis & dicta Sede pro tempore & de quibusvis causis etiam urgentissimis etiam in Divini cultus augmentum, etiam consistorialiter, vel aliàs quavis auctoritate hactenus vel imposterum emanaverint, minime comprehendi, sed quoties illæ emanabunt, toties in pristinum statum repositas & reintegratas esse & censeri; sicque per quoscumque Judices, etiam Commissarios quavis auctoritate fungentes, in quavis causa & instantia, sublata eis & eorum cuilibet quavis aliter judicandi & interpretandi facultate & auctoritate, ubique judicari & definiri debere; irritum quoque & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

Expeditionem harum, & quarumcumque literarum eorum favore gratis fieri mandat.

§.10. Et insuper dilectis Filiis Rescribendario, & Computatori Collegii Scriptorum literarum Apostolicarum, aliisque, ad quos earumdem literarum expeditio spectat, in virtute sanctæ obedientiæ & sub pœna indignationis nostræ, motu, scientia, & potestatis plenitudine similibus mandamus, ut easdem præsentes, & forsan alias literas, super præmissis omnibus tam conjunctim quam divisim, ac pro singulis quibuscumque derogationibus, Decretis, & clausulis in eis contentis gratis de mandato Nostro ubique in omnibus Officiis, etiam Abbreviatorum, Sollicitatorum, Secretariorum, seu illorum Suppressorum loco Ministrorum Cameræ Apostolicæ Plumbi, & Registri, absque aliqua pecuniarum exactione, etiam per viam compositionis facien. omni contradictione & dilatione cessantibus, signent expediant & expediri faciant.

Clausulæ derogatoriæ.

§.11. Non obstantibus eisdem præmissis, ac de certo Notariorum numero, etiamsi ad illum non sit deventum, quibus aliàs per præsentes non intendimus derogare: ac Regula nostra de præstando consensu in pensionibus: ac felicis record. Pii PP. IV. Prædecessoris Nostri de similibus vel dissimilibus gratiis in Camera Apostolica infra tres menses præsentandis ac registrandis: ac ven. me. Sancti Pii PP. V. etiam Prædecessoris Nostri contra illegitimos: ac Pictavien. Concilii, & aliis Apostolicis, ac etiam in Universalibus, Provin-

vincialibusque Conciliis, editis specialibus vel generalibus Constitutionibus, & Ordinationibus: & Monasteriorum, Ecclesiarum Ordinum, ac etiam Urbis Romæ, & aliarum Civitatum, Oppidorum, & Terrarum, aut Cameræ præfatæ, ac quarumvis Universitatum, etiam juramento confirmatione Apostolica vel quavis firmitate alia roboratis statutis, stabilimentis, usibus, & Decretis, ac etiam novis reformationibus, ac etiam legibus tam Pontificiis quam Imperialibus, Regiis & Ducalibus, etiam Sacris Canonibus, Privilegiis quoque Indultis & literis Apostolicis, Superioribus & personis & locis quibuscumque in genere vel in specie sub quibuscumque tenoribus & formis, ac cum quibusvis derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus efficacissimis & insolitis clausulis, irritantibus & aliis Decretis, etiam vim contractus & statuti perpetui continentibus, etiam motu scientia & potestatis plenitudine similibus, ac etiam consistorialiter alias forsan in contrarium præmissorum quomodolibet concessis approbatis & innovatis, inter alia disponentibus, quod Beneficia Urbis, non nisi personis certis modo & forma qualificatis, & oriundis ex certis locis, ac trium Ordinum Militarium expresse professis conferri & commendari soleant; Quibus omnibus etiamsi alias pro eorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis specifica expressa & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, eorum tenores, ac si de verbo ad verbum nihil penitus omisso, & forma in illis tradita observata, inserti forent, præsentibus pro plene & sufficienter expressis habentes, illis alias in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter & expresse, harum serie, motu pari derogamus; cæterisque contrariis quibuscumque cum clausulis opportunis.

Fiat Motu proprio L.

Et cum absolutione a censuris ad effectum &c.; & in casibus Regulæ de insordescentibus, cum opportuna illius, necnon alterius Regulæ de non tollendo jure quæsito, aliisque necessariis & opportunis derogationibus, quatenus opus sit, & quod Indultorum, concessionum, gratiarum, derogationum, aliorumque præmissorum omnium & singulorum maior & verior specificatio & expressio fieri posset in literis, in quibus singulorum Dapiferorum nomina & cognomina, Ordines, qualitates, gradus, Diœceses, Patriæ, & alia requisita exprimi & describi, seu pro expressis & descriptis haberi possint, juxta notulam per ipsos, seu eorum Deputatos confectam, simul vel ad partem, etiam in una non facta mentione de alia vel aliis, prout videbitur expedire & expedien. &c.

Transumptorum Fides. §.12. Volumus autem, quod literarum super præsentibus conficiendarum transumptis, etiam impressis & sigillo & manu alicujus personæ in Dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis & subscriptis, eadem fides tam in judicio quam extra illud exhibeatur, quam originalibus literis adhiberetur, si forent exhibitæ vel ostensæ. Volumus præterea, quod sola præsentatio Motus proprii Signatura sufficiat, & ubique fidem faciat in judicio & extra illud, regula quacumque contraria non obstante,

FIAT L.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum Decimo Septimo Kal. Augusti Anno Primo. Dat. die 16 Julii anno Domini 1730. Pontif. An. I.

Reg. lib. 1. Sec. fol. 41.

Nomina Eminentissimorum Dominorum Cardinalium, & Dapiferorum sunt hæc, quæ sequuntur:

LAURENTIUS CORSINUS *nunc* CLEMENS XII. *Florentinus.*

Alexander Gregorius Marchio Capponus Romanus.

EPISCOPI V.

Franciscus Episcopus Portuensis Sacri Collegii Decanus Cardinalis Pignatellus Archiepiscopus Neapolitanus.

Abbas Joannes Baptista Zolla Patritius Brixien. Præpositus Cathedralis Brixiensis.

Franciscus Episcopus Ostiensis, & Veliternensis S. R. E. Cardinalis Barberinus, Romanus.

Pompejus Compagnoni Clericus Maceratensis.

Jacobus Episcopus Albanensis S. R. E. Cardinalis Boncompagnus Archiepiscopus Bononiensis.

Julius Gabriellius Romanus.

Petrus Episcopus Sabinensis S. R. E. Cardinalis Otthobonus S. R. E. Vice-Cancellarius, Venetus.

Joannes Carolus Marchio Molinari Mediolanensis. Abbas S. Mariæ de Claravalle, & Sancti Dominici de Garugate Mediolanensis.

Thomas Episcopus Prænestinus S. R. E. Cardinalis Ruffus Episcopus Ferrarien., Neapolitanus.

Carolus Antonius Comes Longini Civitatis Castelli.

PRESBYTERI XXXX.

Joseph Renatus Tituli Sancti Laurentii in Lucina S. R. E. Cardinalis Imperialis, Januensis.

Dominicus Georgius Rhodiginus Abbas S. Mariæ de Sacco Longo.

Annibal Tituli S. Clementis S. R. E. Cardinalis Albanus S. R. E. Camerarius, Urbinas.

Comes Hieronymus Bonarelli de Columna Patritius Anconitanus.

Ludovicus Tituli S. Praxedis S. R. E. Cardinalis Picus de Mirandula.

Comes Antonius Barberi Nobilis Vicentinus.

Joannes Antonius Tituli S. Petri ad Vincula S. R. E. Cardinalis de Via, Bononiensis.

Abbas Fabius Buccelli Montis Politianensis.

Antonius Felix Tituli S. Balbinæ S.R.E. Cardinalis Zondadarius, Senensis.

Pompeius Tomasi Nobilis Cortonensis, Eques & Commendator Ordinis Sancti Stephani PP.

Petrus Marcellinus Tituli Sanctæ Meriæ Transtyberim S. R. E. Cardinalis Corradinus, Setinus.

Comes Aloysius Hubertus Radicati de Cocconato.

Armandus Gasto Tituli SS. Trinitatis in Monte Pincio S. R. E. Cardinalis de Rhoan de Soubize Episcopus Argentinensis, Gallus.

Claudius de San Simon Parisiensis Abbas S. Petri Gemmeticensis.

Curtius Tituli S. Eusthachii S.R.E. Card. Origus, Romanus.

Franciscus Maria Renzoli Nobilis Viterbien. Archipresbyter Cathedralis Viterbiensis.

Melchior Tituli Sanctæ Mariæ Angelorum ad Thermas S. R. E. Cardinalis de Polignac, Gallus

Dionisius de Blond Gallus Abbas S. Romani de Blaja.

Benedictus Tituli Sanctorum XII. Apostolorum S. R. E. Cardinalis Odescalcus Mediolanensis Archiepiscopus, Mediolanensis.

Comes Joseph Maria Castelli Mediolanensis.

Damianus Hugo Tituli Sanctæ Mariæ de Pace S. R. E. Cardinalis de Schonborn Buchaim, Germanus, Episcopus Spirensis.

Philippus Ernestus de Bruggen ex liberis Nobilibus Curlandiæ.

Henricus Tituli SS. Chirici, & Julittæ S. R. E. Card. de Thiard de Bissy Episcopus Meldensis, Gallus.

Gilbertus de Drèe de la Serrèe Burgundus.

Innicus Tituli S. Thomæ in Parione S.R.E. Card. Caracciolus Episcopus Aversanus, Neapolitanus.

Abbas Franciscus Florellus Romanus.

Nicolaus Cajetanus Tituli Sanctorum Nerei & Achillei S. R. E. Card. Spinula, Januensis.

Comes Valentinus Canale Nobilis Interamnensis.

Gibertus Tituli S. Alexii S. R. E. Cardinalis Borromeus Episcopus Novariensis, Mediolanensis.

Abbas Camillus Rasponi Nobilis Ravennatensis.

Julius Tituli S. Crysogoni S. R.E. Card. Alberonus, Placentinus.

Marchio Xaverius Matteucci Nobilis Firmanus.

Georgius Tituli S. Agnetis extra Mœnia S.R.E. Card. Spinula, Ianuensis.

Emanuel Callesa y Tapia Nobilis Burgensis, Canonicus Ecclesiæ Metropolitanæ Burgensis.

Cornelius Tituli S. Ceciliæ S. R. E. Card. Bentivolus, Ferrariensis.

Philippus Ascevolinus Romanus.

Ludovicus Tituli S. Priscæ S.R.E. Card. Belluga & Moncada, Hispanus.

Abbas Carolus Guido Forti Eques Ordines S. Stephani PP. Pisciensis.

Michael Fridericus Tituli Sanctæ Sabinæ S.R.E. Card. de Althan. Episcopus Vaciensis, Germanus.

Abbas Adrianus Vincenti Mareri ex Comitibus de Ascrea Reatinus.

Alvarus Tituli Sancti Bartholomæi in Insula S.R.E. Cardinalis Cienfuegos Archiepiscopus Montis Regalis, Hispanus.

Ioseph Saturnius Gonzales de Sepulveda y Pichinoti Nobilis Aragonensis Civitatis Cæsaraugustanæ.

D. Bernardus Maria Tituli Sancti Bernardi ad Thermas S. R. E. Card. de Comitibus, Romanus.

Ioseph Isidorus Ferranti Clericus Æsinus.

Ioannes Baptista Tit. S. Matthæi S. R. E. Card. de Alteriis, Romanus.

Ioannes Vitellius Marchio Vitelleschi Nob. Fulginatensis.

Vincentius Tituli S. Onuphrii S. R. E. Card. Petra, Neapolitanus.

Comes Franciscus Maria Negroni Romanus.

Prosper Tituli Sancti Silvestri in Capite S. R. E. Cardinalis Maresuscus, Maceratensis.

Comes Gabriel Simonettus Nobilis Auximanus & Anconitanus.

Nicolaus Tituli Sanctæ Mariæ in Domnica S. R. E. Card. Coscia Beneventanus Archiepiscopus, Beneventanus.

Angelus Antonius Abbas Puppius Romanus.

D. Angelus Maria Tit. S. Marci S.R.E. Cardinalis Quirinus Episcopus Brixiensis, Venetus.

Comes Marcus Torre Patritius Veronensis.

Nicolaus Maria Tituli Sanctorum Joannis & Pauli S. R. E. Cardinalis Lercarius, Januensis.

Claudius de San Simon Parisiensis Eques S. Ioannis Hierosolimitani.

Prosper Tituli S. Crucis in Jerusalem S. R. E. Card. Lambertinus Bononien. Episcopus Anconitanus.

Joseph Maria Puoti Abba Sanctorum Stephani & Viti Patritius Argentinus I. V. D.

Franciscus Antonius Tit. S. Sixti S.R.E. Card. Finy, Minerbinensis.

Abbas Cosmus Bernardinus Patritius Lucensis.

Sigismundus Tituli . . . . . . S. R. E. Cardinalis de Kollonitz Archiepiscopus Viennensis in Austria Germanus.

Joseph Christianus Salliet Nobilis Suecus Sacræ Theologiæ Doctor, & Canonicus.

Philippus Ludovicus Tituli . . . . S.R.E. Cardinalis de Sinzendorff Episcopus Jaurinensis, Germanus.

Antonius Raurador Nobilis Barchinonensis.

Frater Vincentius Ludovicus Tituli Sancti Prancratii S. R. E. Cardinalis Gotti, Bononiensis.

Carolus Franciscus Mattei Romanus.

D. Leander Tituli Sancti Calixti S. R.E. Card.

Cardinalis Porzia Episcopus Bergomensis, de Friulo.

Abbas Hieronymus Comes Leoni Nobilis Cenetensis ex antiquis Dominis Roccæ de Ferro.

Petrus Aloysius Tituli Sancti Laurentii in Pane & Perna S.R.E. Card. Caraffa, Neapolitanus.

Abbas Philippus de Amato Patritius Civitatis Amarteæ.

Ioseph Tituli Sanctæ Mariæ Transpontinæ S. R. E. Card. Accorambonus Episcopus Imolensis, Spoletanus.

Michael de Aste Patritius Romanus Commendator Ordinis SS. Mauritii & Lazari Sabaudiæ.

Camillus Tituli Sancti Stephani in Monte Celio S. R. E. Cardinalis Cybo, de Massa Carrariæ.

Philippus Marchio Vecchiarelli Nobilis Romanus.

Franciscus Tituli Sancti Petri in Monte Aureo S. R. E. Cardinalis Burghesius, Romanus.

Æneas Silvius Piccolomineus e Dominis Ponona Patritius Senensis.

Frater Vincentius Tituli Sanctæ Mariæ in Via S. R. E. Card. Ferrerius Episcopus Vercellensis, Niciensis.

Carolus Franciscus Comes de Villanova Taurinensis.

Alamanus Tituli . . . . S. R. E. Card. Salviatus, Florentinus.

Chiappinus Vitelli Florentinus.

DIACONI IX.

Laurentius Tituli Sanctæ Agathæ in Suburra S. R. E. Cardinalis de Alteriis, Romanus.

Hieronymus Asdrubal Fagnani.

Carolus Tituli S. Angeli in Foro Piscium S. R. E. Card. Columna, Romanus.

Comes Bruttus Marcellus Porta Comensis.

Fabius Tit. SS. Viti & Modesti S.R.E. Cardinalis de Abbatibus Oliverius, Pisaurensis.

Abbas Alexander Baviera Senogalliensis.

Carolus Tituli Sanctæ Mariæ in Aquiro S.R.E. Card. de Marinis, Januensis.

Guidobaldus Comes Iuliani Bononiensis, Abbas S. Nicolai de Mantua.

Alexander Tituli Sanctæ Mariæ in Cosmedin S.R.E. Cardinalis Albanus, Urbinas.

Abbas Franciscus Dominicus Clementi Romanus.

Alexander Tituli S. Mariæ in Schala S.R.E. Card. Falconerius, Romanus.

Oratius Falconerius Nobilis Romanus.

Nicolaus Tituli Sanctæ Mariæ ad Martyres S. R. E. Cardinalis de Iudice, Neapolitanus.

Antonius David Abbas Porro Nobilis Mediolanensis.

Antonius Tituli Sancti Nicolai in Carcere S. R. E. Cardinalis Bancherius, Pistoriensis.

D. Michael Benedet & Luessia Nobilis Oscen. I.U.D.

Carolus Tituli S. Mariæ in Portico S.R.E. Card. Collicola, Spoletanus.

Marchio Gaspar Orsinus de Cavaleriis Patritius Romanus.

IV.

Confirmatio Decreti Congregationis Rituum pro Ordine Fratrum B. Mariæ de Mercede Redemptionis Captivorum circa recitationem Officii B. M. V. sub titulo de Remedio. Dat. 29. Julii 1730. P. An. 1.

CLEMENS PAPA XII.

Ad futuram rei memoriam.

§. 1. EManavit nuper a Congregatione Ven. Fratrum nostrorum S.R.E. Cardinalium Sacris Ritibus præpositorum Decretum tenoris, qui sequitur, videlicet: Ordinis B. Mariæ de Mercede Redemptionis Captivorum. Cum sub die 12. Julii 1727. Sacra Rituum Congregatio ad instantiam Patrum Calceatorum Sanctissimæ Trinitatis Redemptionis Captivorum indulserit, ut ab ipsis quotannis Dominica secunda Octobris recitari possit Officium Beatæ Mariæ Virginis sub titulo de Remedio cum antiphonis & lectionibus, ut in Festo S. Mariæ ad Nives, sumptis ex Breviario Romano lectionibus secundi Nocturni, cumque ratione concessionis prædicti Officii, tum approbationis Lectionum propriarum secundi Nocturni, quæ a Patribus Trinitariis prætendebatur, variæ contentiones & lites exortæ fuerint inter ipsos Trinitarios & Patres Ordinis Beatæ Mariæ de Mercede Redemptionis Captivorum, habitoque per Patrem Magistrum Fratrem Alexandrum Illomei prædicti Ordinis de Mercede Procuratorem Generalem ad eamdem Sac. Rituum Congregationem recursu, accedentibus etiam particularibus instantiis Patris Procuratoris Generalis Ordinis Prædicatorum, necnon Patris Procuratoris Generalis Ordinis Carmelitarum, Emus & Rmus Dominus Card. Belluga in Ponentem, seu Relatorem deputatus infrascriptum Dubium inter Partes concordatum examinandum proposuit, videlicet = An sit revocandum Decretum diei 12. Julii 1727. concedens Patribus Sanctissimæ Trinitatis Redemptionis Captivorum Officium Beatæ Mariæ Virginis sub titulo de Remedio, uti Patronæ minus principalis in casu &c. Et Sacra eadem Congregatio, utraque parte tam in scriptis quam in voce informante audita, discussisque juribus hinc inde deductis, variisque circumstantiis consideratis, rescribendum censuit = Affirmative die 21. Januarii 1730: factaque de his per me Secretarium Sanctissimo Domino Nostro Benedicto XIII. relatione, Sanctitas Sua Decretum Sacræ Congregationis approbavit; necnon PP. Trinitariis quoad prædictum Officium Beatæ Mariæ Virginis de Remedio perpetuum silentium

Tenor Decreti S. Congreg. Rituum.

tium imposuit die 23. ejusdem mensis, & anni 1730. N. M. Tedeschi Archiepiscopus Apamenus Secretarius. Loco ✠ sigilli.

Procuratoris Ord. B. Mariæ Redempt. Capt. postulatio pro confirmatione hujusmodi Decreti;

§. 2. Cum autem, sicut pro parte dilecti filii Josephi Mezquia Procuratoris Generalis prædicti Ordinis Beatæ Mariæ de Mercede Redemptionis Captivorum nobis subinde expositum fuit, ipse Decretum hujusmodi, quo firmius subsistat, Apostolicæ confirmationis nostræ patrocinio communiri summopere desideret;

Quæ præmissis solitis absolutionibus &c. ei conceditur.

§. 3. Nos specialem ipsi Josepho gratiam facere volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris & pœnis a jure vel ab homine quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus ejus nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, Decretum præinsertum auctoritate Apostolica tenore præsentium approbamus & confirmamus, illique inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adiicimus, salva tamen semper in præmissis auctoritate præfatæ Congregationis Cardinalium.

Validatio præsentium Literarum.

§. 4. Decernentes easdem præsentes literas firmas validas & efficaces existere & fore, suosque plenarios & integros effectus sortiri & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit in omnibus & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari; Sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari & definiri debere; ac irritum & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus Constitutionibus & Ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub annulo Piscatoris die 29. Julii 1730 Pontificatus Nostri Anno Primo.

F. Cardinalis Oliverius.

V.

Dat. die 2. Augusti 1730 P. An. I.

Circa continuationem Visitationis Apostolicæ Ecclesiarum & Locorum Piorum Urbis.

Visitationem hujusmodi indixit Innoc. PP. XII. anno 1693. Constit. Agrum universalis Ecclesiæ &c. *in nostro Bullario num. 42. Sequentes vero Pontifices Clemens XI. an. 1701. Innocentius XIII. 1721., ac Benedictus XIII. anno 1724. eampersequi suis Constitutionibus mandarunt.*

CLEMENS PAPA XII.

Ad futuram rei memoriam.

Visitatio ab Innocen. XII. instituta.

§. 1. Cum fe. re. Innocentius Papa XII. prædecessor Noster circa Pontificatus sui primordia pastoralem Cleri Romani omniumque almæ hujus Urbis Ecclesiarum, piorumque Locorum & operum Visitationem instituerit, eamque ipsemet in Patriarchalibus ejusdem Urbis Ecclesiis inchoaverit, ac sibi in eo munere adjutores nonnullos ex Sacro Venerabilium Fratrum Nostrorum tunc suorum S. R. E. Cardinalium Collegio delegerit & assumpserit, eisque quosdam Romanæ Curiæ Prælatos, & alios subinde Cardinales adjunxerit, qui Visitationem ipsam peragerent, & negotia illam concernentia expedirent, ac Secretarium, Judicem, Cancellarium, seu Actuarium Commissarium, & Fiscalem, aliosque forsan Officiales & Ministros Sacræ Visitationis hujusmodi deputaverit, variasque eisdem Cardinalibus, ac eorum & dictorum Prælatorum Congregationi, necnon Officialibus & Ministris prædictis facultates, præeminentias, & indulta concesserit & impartitus fuerit, & alias prout in diversis ipsius Innocentii prædecessoris literis desuper in simili forma Brevis expeditis, quarum tenores præsentibus pro plene & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis haberi volumus, uberius continetur; & sicut accepimus, memorati quidem Cardinales Visitatores una cum Prælatis Coadiutoribus, etiam piæ mem. Clementis XI., Innocentii XIII., ac Benedicti etiam XIII. Romanorum Pontificum prædecessorum pariter Nostrorum jussu, Visitationem hujusmodi tam in eisdem Patriarchalibus quam in aliis Collegiatis, & fere omnibus Parochialibus Ecclesiis, ac in multis Monasteriis Regularium tam Virorum quam Mulierum, necnon Collegiis, Hospitalibus, Confraternitatibus & aliis Locis piis dictæ Urbis postea prosecuti fuerint, salutaribusque monitis & decretis, ubi opus fuerit, providerint;

A Successoribus confirmata, & continuata.

Nondum tamen in integrum peracta.

§. 2. Visitatio tamen ipsa in omnibus Ecclesiis, ac Locis & operibus piis prædictis nondum sit peracta, sed multa negotia eam concernentia adhuc pendeant indecisa; Hinc est, quod Nos pastorali studio considerantes quantopere Visitatio hujusmodi utilis & necessaria sit non modo ad tollendos abusus, sed etiam ad præcavendum, ne deinceps introducantur, quantumcumque boni ex illa hactenus provenerit, & benedicente Domino proventurum sit, si Visitatio ipsa continuetur & absolvatur, ac in ea, quæ ad Dei cultum & gloriam, animarumque salutem opportuna & conducibilia sunt, sicut hactenus factum est, imposterum quoque pie prudenterque statuantur:

Quam necessaria ad tollendos, & præoccupandos abusus.

Continuari præcipitur.

§. 3. Motu proprio & ex certa scientia & mera deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, memoratam Visitationem continuari & absolvi: causasque indecisas in Congregatione prædicta pendentes, prout æquitatis atque justitiæ ratio suaserit, terminari: Visitationes particularium Ecclesiarum, ac Locorum & operum piorum jam inchoatas absolvi: necnon Ecclesias, ac Loca & opera pia tam hucusque visitata, quæ iteratam Visitationem exposcere videbuntur, quam nondum visitata, visitari: cæteraque omnia & singula Visitationem hujusmodi concernentia fieri, geri, statui, & ordinari, ac exe-

executioni demandari debere, tenore præsentium decernimus & mandamus.

Singula privilegia Congregationem Visitationis componentibus confirmat, & renovat.

§.4. Ac omnes & singulas facultates, privilegia, gratias, præeminentias, prærogativas, & indulta quæcumque prædictis Cardinalibus & Prælatis, eorumque Congregationi, necnon omnibus & singulis Officialibus & Ministris supradictis a memoratis Innocentio XII., Clemente XI., Innocentio XIII., ac Benedicto etiam XIII. prædecessoribus per suas respective literas desuper emanatas, quovis modo respective concessa & attributa, per obitum eorumdem Prædecessorum minime cessasse, nec cessare, sed in suis robore & firmitate permanere, omnibus & singulis prædictis respective adhuc competere & suffragari debere, decernimus pariter & declaramus; & quatenus opus sit facultates, privilegia, gratias, præeminentias, prærogativas, & indulta hujusmodi eisdem Cardinalibus & Prælatis, eorumque Congregationi, ac Officialibus & Ministris prædictis iu omnibus & per omnia, prout eis respective a supradictis Innocentio XII., Clemente XI., Innocentio XIII., ac Benedicto XIII. Prædecessoribus concessa & attributa fuerunt, motu scientia deliberatione & potestatis plenitudine paribus denuo concedimus tribuimus & impartimur.

Legalitas præsentium literarum.

§.5. Decernentes easdem præsentes literas, & in eis contenta quæcumque, etiam ex eo, quod quicumque in præmissis, seu eorum aliquo interesse habentes, seu habere quomodolibet prætendentes, cujuscumque gradus ordinis præeminentiæ & dignitatis existant, etiam Cardinalatus honore fulgentes, aut aliàs specifica & individua mentione & expressione digni, illis non consenserint, nec ad ea vocati citati & auditi, neque causæ, propter quas præsentes emanarunt, adductæ verificatæ vel justificatæ fuerint, aut ex alia quacumque quantumvis justa pia & privilegiata causa colore prætextu & capite, etiam in corpore juris clauso, etiam enormis enormissimæ & totalis læsionis, nullo unquam tempore de subreptionis vel obreptionis aut nullitatis vitio seu intentionis nostræ, aut interesse habentium consensus, aliove quolibet, etiam quantumvis magno & substantiali ac individuam expressionem requirente, defectu notari, impugnari, invalidari, infringi, retractari, ad terminos juris reduci, seu in controversiam revocari, aut adversus illas aperitionis oris, restitutionis in integrum, aliudve quodcumque juris, facti, vel gratiæ remedium impetrari vel intentari, seu impetrato; aut etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus concesso vel emanato, quempiam in judicio vel extra illud uti, seu se juvare posse; sed ipsas præsentes literas firmas validas & efficaces existere, & fore, suosque plenarios & integros effectus sortiri & obtinere, ac illis, ad quos spectat & spectabit in futurum, plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari; Sicque & non aliter in præmissis per quoscumque Judices ordinarios & delegatos, etiam &c. Causarum Palatii Apostolici Auditores; necnon ejusdem S. R. E. Cardinales etiam de Latere Legatos, & alios quoslibet quacumque præeminentia & potestate fungentes & functuros, sublata eis & eorum cuilibet quavis aliter judicandi & interpretandi facultate & auctoritate, judicari & diffiniri debere; ac irritum & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

Derogatio contrariorum.

§.6. Non obstantibus præmissis, ac omnibus & singulis illis, quæ memoratus Innocentius XII. prædecessor in suis literis supradictis voluit non obstare, cæterisque contrariis quibuscumque.

Transumptorum fides.

§.7. Volumus autem, ut earumdem præsentium literarum transumptis seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica Dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides habeatur, quæ præsentibus haberetur, si forent exhibitæ vel ostensæ.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub annulo Piscatoris die 2. Augusti 1730. Anno Primo.

F. Card. Oliverius.

VI.

Confirmatio Indulti & usus celebrandi Missas & Officia Sanctorum Ordinis Canonicorum Regularium Sancti Augustini pro Congregatione S. Antonii Viennen. ejusdem Ordinis.

Dat. die 12. Augusti 1730. Pont. An. 1.

Facultatem celebrandi Festa nonnullorum Sanctorum sui Ordinis Canonicis Regularibus Sancti Augustini Congregationis Lateranen. concessit Pius PP. V. anno 1570. Constit. Licet Ecclesia Dei &c.

CLEMENS PAPA XII.

Ad futuram rei memoriam.

Procuratoris Generalis S. Antonii Viennen. postulatio.

§.1. Exponi Nobis nuper fecit dilectus Filius Josephus Depluvii Procurator Generalis Congregationis S. Antonii Viennen. Ordinis Canonicorum Regularium Sancti Augustini, quod ipsa Congregatio vigore Indulti ei aliàs a Sede Apostolica concessi, quod (ut asseritur) in viridi observantia existit, reperitur in possessione seu quasi possessione recitandi ac celebrandi Missas & Officia Sanctorum dicti Ordinis Canonicorum Regularium Sancti Augustini ad instar similis concessionis dudum a san. mem. Pio PP. V. prædecessore nostro per suas in simili forma Brevis die 18. Decembris 1570. expeditas literas, quarum initium est: Licet Ecclesia &c. Congregationi Lateranen. ejusdem Ordinis factæ, quæ subinde ad alias passim Ordinis prædicti Congregationes, & nominatim S. Salvatoris in Italia, Sanctæ Genovefæ in Gallia, ac Reformatam a B. Petro Fourier in Lotharingia, Apostolica auctoritate extensa seu ampliata fuit.

Concessio aliàs a Sancto Pio V. facta, de qua supra.

Eam confirmat etiam pro Congreg. Sancti Antonii Viennen.

§.2. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, dictus Josephus, præmissa quo firmius subsistant & serventur exactius, Apostolicæ

ſtolicæ confirmationis noſtræ patrocinio communiri plurimum deſideret: Nos eumdem Joſephum ſpecialibus favoribus & gratiis proſequi volentes, & a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pænis a jure vel ab homine quavis occaſione vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatus exiſtit, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum, harum ſerie abſolventes & abſolutum fore cenſentes, ſupplicationibus ejus nomine Nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati, memoratum Indultum ipſi Congregationi S. Antonii Viennen. a Sede præfata conceſſum, ac uſum in ea vigentem recitandi & celebrandi Miſſas & Officia Sanctorum Ordinis Canonicorum Regularium Sancti Auguſtini ad inſtar enarratæ conceſſionis ab eodem Pio Prædeceſſore dictæ Congregationi Lateranen. factæ, ac ad alias ſupradicti Ordinis Congregationes extenſæ & ampliatæ, ſicut præmittitur, auctoritate præfata tenore præſentium confirmamus & approbamus, illiſque inviolabilis Apoſtolicæ firmitatis robur adiicimus.

Præſentium Literarum auctoritas. *§.3.* Decernentes, eaſdem præſentes literas, firmas validas & efficaces exiſtere & fore, ſuoſque plenarios & integros effectus ſortiri & obtinere, ac illis, ad quos ſpectat & pro tempore ſpectabit, in omnibus & per omnia pleniſſime ſuffragari, & ab eis reſpective inviolabiliter obſervari; Sicque & non aliter in præmiſſis per quoſcumque Judices Ordinarios & Delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, & dictæ Sedis Nuncios judicari & definiri debere; ac irritum & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter vel ignoranter contigerit attentari.

Contrariorum derogatio. *§.4.* Non obſtantibus Conſtitutionibus & Ordinationibus Apoſtolicis, necnon, quatenus opus ſit, Congregationis S. Antonii Viennen. ac Ordinis hujuſmodi, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis confirmatis & innovatis. Quibus omnibus & ſingulis, illorum tenores præſentibus pro plene & ſufficienter expreſſis ac ad verbum inſertis habentes, illis aliàs in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die 12. Auguſti 1730. Pontificatus noſtri anno Primo.

F. Card. Oliverius.

Ex lib. menſis Aug. Taſſ.16.

VII.

Confirmatio quorumdam Decretorum anno 1725. a SS. Domino Noſtro uti ejuſdem Ord. Protectore, & a Benedicto XIII. ſpecialiter ad hoc Delegato, editorum pro bono Ordinis S. Franciſci Provinciæ Romanæ, illiuſque Fratrum regimine. Dat. die 31. Auguſti 1730 Pont. An. 1.

Alia nonnulla ſtatuta edidit Benedictus XIII. anno 1724. die 16. Novembris Conſtit. Univerſalis Eccleſiæ &c. *in Bullario XXXIX.*

CLEMENS PAPA XII.

Ad futuram rei memoriam.

ALiàs dum Cardinalatus honore fungebamur, emanarunt a Nobis uti tunc Tertii Ordinis S. Franciſci apud Sedem Apoſtolicam Protectore, & a fe. re. Benedicto XIII. Prædeceſſore Noſtro ad hoc ſpecialiter delegato, nonnulla Decreta pro ſalubri ejuſdem Ordinis, illiuſque Fratrum gubernio ac directione, tenoris, qui ſequitur, videlicet: SS.D. Noſter in minoribus cum eſſet, Tertii Ordinis S. Franciſci Protector.

§.1. Laurentius Tit. S. Petri ad Vincula S.R.E. Presbyter Cardinalis Corſinus, Tertii Ordinis S.Franciſci apud S.Sedem Protector, & ad infraſcripta per SS. D. N. Benedictum Divina providentia Papam XIII. ſpecialiter delegatus = Viſis ſupplicibus libellis P. Magiſtri Ludovici Patriarchæ SS. D. Noſtro porrectis, rimatiſque ſtatutis generalibus Fratrum Tertii Ordinis anno 1549. compilatis, & per cl. me. Cardinalem Carpenſem dicti Ordinis Protectorem approbatis, necnon Conſtitutionibus ſan. me. Vrbani VIII. anno 1639. emanatis, ac Brevi ſa. me. Innocentii XII. anni 1693., & pluries tam in voce quam in ſcriptis audito ſuper tenore dictorum ſupplicum libellorum P. Procuratore Generali dicti Ordinis, utendo facultatibus deſuper per eumdem SS. D. Noſtrum nobis tributis & communicatis, per hunc infraſcriptum modum decernimus, declaramus, & per capita ſeparata ſententiamus. Series Decretorum ab eodem tunc temporis emanatorum.

§.2. Et ſignanter quoad electionem Procuratoris Generalis Ordinis decernimus ac declaramus, impoſterum faciendam eſſe juxta formam dicti Brevis ſa. me. Innocentii XII., nimirum a Deffinitorio Generali tam Capituli Generalis quam Capituli Intermedii, ita tamen ut in electione ſervetur etiam diſpoſitio Cap.1. n.23. Statutorum generalium anno 1549. emanatorum, in quo præcipitur, ne quiſquam ultra triennium eodem fungatur officio, niſi uno nimirum anno ab eodem vacaverit; adeoque in futuris electionibus ille Religioſus, qui functus fuerit officio Procuratoris Generalis per triennium, nequeat ad idem Officium iterum eligi vel confirmari, niſi per annum vacaverit; non obſtante Cap.5. de Elect. Conſt. Urban., in quo permittitur P. Generali quod confirmare poſſit ultra triennium Procuratorem Generalem, quod plane Cap.5. revocatum fuiſſe & eſſe per dictum Breve ſa. me. Innocentii XII. decernimus & declaramus. De electione Procuratoris Generalis Ordinis à Deffinitorio Generali, vel Capitulo intermedio. De hujuſmodi officio ultra triennium non prorogando.

§.3. Et

De Procuratore hujusmodi non eligendo ex Provincia, ex qua sit Generalis Actualis, aut fuerit antecessor.

§.3. Et ad effectum, ut in hujusmodi electione debitæ justitiæ distributivæ servetur ratio, præcipimus & mandamus, quod Procurator Generalis prædictus non solum eligi nequeat pro toto sexennio ex illa Provincia, ex qua sit Generalis actualis, prout dispofuit prædictum Breve fa. me. Innocentii XII., sed neque in primo cujuslibet sexennii triennio eligi valeat ex illa Provincia, ex qua sit Generalis immediate Antecessor.

Prior, qui per tres annos officio Prioris functus fuerit, in Priorem, aut Præsidentem alicujus Conventus, nonnisi transacto anno eligi possit.

§.4. Ut autem d. Cap.1. n.23. Statutorum generalium servetur etiam quoad electionem Priorum, ad eliminandum abusum introductum eligendi Religiosum illum, qui tribus annis officium Prioris exercuit, in Præsidentem ejusdem vel alterius Conventus, decernimus & declaramus, quod Prior ille, qui per tres annos officio prædicto functus est, eligi non valeat neque in priorem neque in Præsidentem, nisi transacto anno; ille vero qui Præsidens fuit alicujus Conventus pro majori parte anni, non possit ad officium Prioris eligi nisi ad biennium, itaut tempus Præsidentatus prædicti supra annum in triennio computetur ad effectum vacationis.

Præsidens vero, qui fuerit, nonnisi ad biennium eligi possit in Priorem.

Ad officia quæcumque nonnisi filii illius Provinciæ admittendi.

§.5. Ad abolendum pariter alterum abusum, quo filii unius Provinciæ eliguntur in Priores, Deffinitores, & aliquando etiam in Provinciales alterius Provinciæ, decernimus declaramus & sententiamus, quod in futurum quacumque prætensa consuetudine non obstante, quod ad officia quæcumque cujuslibet Provinciæ admittantur filii ejusdem Provinciæ tantum sub pœna nullitatis electionis: In casu vero deficientiæ Religiosorum in Provinciis parvis, servandum esse Cap.5 de elect. Constitutionum Urbanarum, quo decernitur, quod in sitis Provinciis parvis, si necessitas urgeat Deffinitores & Discreti Provinciales admitti possit etiam ad alia officia Provinciæ.

Casus derogationis.

Provincialis Provinciæ Romanæ singulis annis vel pluries Cænobium SS.Cosmæ & Damiani visitare teneatur.

§.6. Declaramus insuper & decernimus, quod Provincialis Provinciæ Romanæ in executionem Cap.4. Statutorum generalium ultra Visitationem Patris Generalis semel in anno vel sæpius pro rei necessitate possit & debeat auctoritate sua Provinciali visitare Cænobium SS.Cosmæ & Damiani Urbis. Volumus tamen, quod per præsens Decretum nullum inferatur præjudicium prætensis juribus P. Generalis quoad pertinentiam dicti Cænobii, quæ jura unicuique ex partibus salva esse decernimus.

Salvo tamen quocumque jure.

Quod visitatio alicujus Conventus extra Urbem Procuratori Generali committi non possit.

§.7. Quamvis autem P. Generalis in casu quo fuerit aliis occupationibus detentus, curam Visitationis Provinciarum possit alteri demandare; attamen Visitationem alicujus Provinciæ vel Conventus extra Urbem Romanam P. Procuratori Generali committere non posse decernimus & declaramus, attenta incompatibilitate inter unum & alterum officium; ac ita imposterum servari præcipimus.

De electione Discreti Conventualis.

§.8. Quo vero ad electionem Discreti Conventualis decernimus ac mandamus, ut in proximo futuro Capitulo Generali proponatur omnibus Vocalibus, num expediat demandare, quod imposterum P. Generalis pro tempore nequeat præesse & interesse hujusmodi electionibus, vel saltem remanere debeat in arbitrio vel voluntate Capitulorum Conventualium tempus, quoad electionem Discreti devenire placeat, itaut P. Generalis inhibire non possit, ut electio non perficiatur, nisi adveniente tempore suæ Visitationis; præfatoque Capitulo Generali committimus & demandamus, ut Decreta & remedia super his juxta sensum majoris partis Vocalium conficiat ac exhibeat.

De compilatione omnium Decretorum a Capitulis Generalibus, vel aliis Capitulis editorum.

§.9. Cui quidem Capitulo Generali, ut præfertur, proxime futuro pariter committimus & demandamus, quod examinare debeat & definire, an expediat devenire ad compilationem omnium Decretorum usque modo a Capitulis Generalibus & Congregationibus intermediis confectorum; & quatenus major pars in partem devenerit affirmativam, deputandos esse per dictum Capitulum unum vel plures Patres ad prædictam compilationem perficiendam intra determinatum tempus ab eodem Capitulo præfiniendum; Si vero compilationem prædictam non esse faciendam Capitulum decreverit, imprimendas esse Constitutiones Urbanas decernimus & mandamus, sumptibus omnium Provinciarum intra terminum trium mensium post expletum Capitulum Generale.

Pro Magistris admittendis in Deffinitorio Generali nihil innovandum.

§ 10. Verum circa reliqua exposita & prætensa per Patrem Ludovicum Patriarcham quantum ad Magistros admittendos in Definitorio Provinciali, & ad prætensa vota Magistrorum Provinciæ Romanæ in Capitulis Provincialibus, & Ex-Provincialium in Congregationibus intermediis, nihil innovandum, & respective servandas esse Constitutiones Urbanas, statuta generalia, & Breve Innocentii XII. decernimus & mandamus.

Quod in Congregationibus & Capitulis Provincialibus Provinciæ Romanæ ex exteris solummodo Patris Generalis actualis votum decisivum & consultivum habere debeat.

§.11. Attamen quia ex interessentia plurium Superiorum & Officialium Generalium in Congregationibus & Capitulis Provincialibus Provinciæ Romanæ maximum ex multiplicitate extraneorum suffragiorum oritur eidem Provinciæ præjudicium, ex specialibus causis in hac Provincia concurrentibus, demandamus & præcipimus, quod, quibuscumque non obstantibus, in Capitulis & Congregationibus præfatæ Provinciæ Votum decisivum & consuetivum habere possit & debeat dumtaxat P. Generalis actualis exclusis aliis Superioribus & Officialibus generalibus, cujuscumque Provinciæ sint, & qualitatis; & ita præcipimus mandamus & respective declaramus non solum isto, sed omni &c. Datum ex nostris ædibus hac die 29. Martii 1725. L. Cardinalis Corsinus Protector & Delegatus Apostolicus = Loco ✠ Sigilli.

Hujusmodi Decretorum confirmatio per SS.D.N.

§.12. Cum autem sicut pro parte dilecti Filii Josephi Mariæ Ruccioli Fratris, expresse Professi, ac Ministri Provincialis Provinciæ Romanæ dicti Ordinis Nobis nuper expositum fuit, ipse, Decreta hujusmodi quo firmius subsistant & serventur exactius, Apostolicæ confirmationis nostræ præsidio communiri plurimum desideret: Nos ipsius Josephi Mariæ votis hac in re, quantum cum Domino possumus, favorabiliter annuere volentes, eumque a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & Interdicti, aliisque Ecclesiasticis Sen-

pœnitentia salutari, aliisque ejusdem Confessarii arbitrio injungendis.

De hujusmodi Jubilæo ubique publicando.

§.7. Quapropter tenore præsentium in virtute sanctæ obedientiæ districte præcipimus atque mandamus omnibus & quibuscumque Venerabilibus Fratribus Patriarchis, Archiepiscopis, Episcopis, & aliis Ecclesiarum Prælatis, ac quibuscumque Ordinariis locorum ubicumque existentibus, eorumque Vicariis & Officialibus, vel iis deficientibus, illis qui curam Animarum exercent, non tamen, qui per dictos Prædecessores a Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Communione quomodolibet separati fuerint, ut cum præsentium literarum transumpta aut exempla, etiam impressa, acceperint, illa statim absque ulla mora retardatione vel impedimento per suas Ecclesias & Diœceses, Provincias, Civitates, Oppida, Terras, & loca publicent & publicari faciant Ecclesiamque seu Ecclesias visitandas designent.

De casibus reservatis.

§.8. Non intendimus autem, per præsentes super aliqua irregularitate publica vel occulta, nota, defectu, incapacitate seu inhabilitate, quoquo modo contracta, dispensare, vel aliquam facultatem tribuere dispensandi seu habilitandi & in pristinum statum restituendi etiam in foro conscientiæ; neque pariter easdem præsentes iis, qui etiam eorum nomine speciatim non expresso a communione Sanctæ Romanæ Ecclesiæ, ut præfertur, segregati, seu a Nobis & Apostolica Sede, vel ab aliquo Prælato vel Judice Ecclesiastico excommunicati, suspensi, interdicti, seu alias in Sententias & Censuras incidisse declarati vel publice denunciati fuerint, nisi intra tempus dictarum duarum hebdomadarum satis fecerint, aut cum Partibus concordaverint, ullo modo suffragari posse aut debere.

Clausulæ derogatoriæ.

§.9. Non obstantibus Constitutionibus & Ordinationibus Apostolicis, præsertim quibus facultas absolvendi in certis tunc expressis casibus ita Romano Pontifici pro tempore existenti reservatur, ut nec etiam similes vel dissimiles Indulgentiarum & Facultatum hujusmodi concessiones, nisi de illis expressa mentio, aut specialis derogatio fiat, cuiquam suffragari queant; necnon Regula nostra de non concedendis Indulgentiis ad instar, ac quorumcumque Ordinum & Congregationum sive Institutorum Regularium, etiam juramento confirmatione Apostolica vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, Indultis & literis Apostolicis eisdem Ordinibus Congregationibus & Institutis illorumque personis, quomodolibet concessis approbatis & innovatis. Quibus omnibus & singulis, etiamsi de illis eorumque totis tenoribus specialis specifica expressa & individua, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma adhoc servanda foret, illorum tenores præsentibus pro sufficienter expressis, ac formam in eis traditam pro servata habentes, hac vice specialiter nominatim & expresse ad effectum præmissorum derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

§.10. Ut autem præsentes nostræ, quæ ad singula loca deferri non possunt, ad omnium notitiam facilius deveniant, volumus, ut earumdem præsentium transumptis vel exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo Personæ in Dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, ubique locorum & gentium eadem prorsus fides habeatur, quæ haberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ vel ostensæ.

Transumptorum fides.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 9. Septembris 1730. Pontificatus Nostri anno Primo.

F. Card. Oliverius.

IX.

Confirmatio Statutorum & Decretorum pro Congregatione Hispaniæ Fratrum Discalceatorum Ordinis Sanctissimæ Trinitatis Redemptionis Captivorum, in Capitulo & Diffinitorio Generalibus dictæ Congregationis factorum.

Dat. die 11. Septemb. Anno 1730. P. 1.

Alia non absimilia Statuta pro regimine Provinciarum hujusce Congregationis, ac præcipue pro Congregatione Sancti Joachimi Polon. confirmavit Benedictus XIII. Constit. Militantis Ecclesiæ &c. *num. CXCVI. Constit. vero* Exponi Nobis &c. *num. CCXVI. Capitulo ac Diffinitorio Generalibus facultatem concessit Decreta & Statuta condendi pro regimine omnium Provinciarum suæ Congregationis; quæ hic a Sanctissimo Domino Nostro confirmantur.*

CLEMENS PAPA XII.

Ad futuram rei memoriam.

Exordium.

PAstoralis officii, quod authore Deo gerimus, solicitudo Nos urget, ut paternam Christifidelium Altissimi obsequiis sub arctioris vitæ regularis Instituto mancipatorum curam peculiari charitate gerentes ea, quæ pro felici prosperoque illorum regimine & gubernio provide constituta esse noscuntur, quo firma semper atque stabilia permaneant, Apostolici muniminis præsidio roboremus.

§.1. Exponi siquidem Nobis nuper fecit dilectus Filius modernus Procurator Generalis Congregationis Hispaniæ Fratrum Discalceatorum Ordinis Sanctissimæ Trinitatis Redemptionis Captivorum, quod alias postquam fel. rec. Benedictus Papa XIII. Prædecessor Noster per quasdam suas in simili forma Brevis die 4. Augusti 1727. expeditas literas, quædam Decreta Definitorii Generalis ejusdem Congregationis pro salubri Provinciæ Sancti Joachimi, non ita pridem in Regno Poloniæ institutæ, potissimum edita approbaverat, ac per alias suas in pari forma Brevis literas die 26. Februarii 1728. postmodum emanatas Capitulo Generali Congregationis præfatæ tunc proxime celebrando, ac deinde eidem Definitorio Generali facultatem concesserat novas condendi leges seu constitutiones ad uni-

Juxta facultatem Congregationi huic a Bened. XIII. (*de qua superius*) concessam,

uniforme gubernium, in omnibus ipsius Congregationis Provinciis, tam eatenus intra & extra Hispaniarum Regna & dominio erectis, quam ubicumque imposterum erigendis, stabiliendum; necnon ad Capitulorum Generalium & Provincialium celebrationem spectantes, habendo tamen præ oculis decreta Definitorii Generalis pro dicta Provincia Sancti Joachimi, sic, ut præmittitur, edita & approbata, quæ nihilominus explicare, extendere, moderari, & ad uniformitatem dicti Gubernii accomodare possent, itaut novæ leges seu constitutiones sic condendæ ab hac Sancta Sede approbarentur, & alias, prout in binis memorati Benedicti prædecessoris literis, quarum tenores præsentibus pro plene & sufficienter expressis, & ad verbum insertis haberi volumus, plenius continetur; Nuperum Capitulum ac successiue Deffinitorium generalia prædicta, facultati & literis præfatis inhærendo, diversa statuta ac nova Decreta pro uniformi omnium Provinciarum dicti Ordinis regimine ediderunt, & ad hanc Sanctam Sedem transmitti curarunt, ut nostro & ejusdem Sedis patrocinio munirentur.

Edita Decreta pro universi Ordinis Provinciis,

§.2. Nos vero eadem statuta & nova decreta Venerabilibus Fratribus Nostris S.R.E. Cardinalibus negociis & consultationibus Episcoporum & Regularium præpositis discutienda commisimus, qui audita desuper dilecti filii nostri Ludovici ejusdem S. R. E. Presbyteri Cardinalis Bellugæ & Muncada nuncupati, ad ejusmodi negotium examinandum a dictis Cardinalibus deputati, relatione, illa per eumdem Ludovicum Cardinalem corrigi, ac modificari mandarunt, prout re ipsa ab ipso Ludovico Cardinale correcta, modificata, ac in unum volumen redacta fuerunt tenoris, qui sequitur videlicet.

Confirmantur.

Statuta ac Decreta a Capitulo generali, ac generali Diffinitorio Ordinis Discalceatorum Sanctissimæ Trinitatis Redemptionis Captivorum stabilita ac ordinata pro uniformi gubernio omnium Provinciarum tam hactenus intra & extra Hispaniarum Regna erectarum, quam ubicumque imposterum erigendarum.

§.3. Sanctissimus Dominus Noster fel. rec. Benedictus XIII. per suas literas sub forma Brevis expeditas die 4. Augusti anni 1727. auctoritate Apostolica approbavit & confirmavit omnia & singula decreta, quæ Diffinitorium generale Ordinis Discalceatorum Sanctissimæ Trinitatis Redemptionis Captivorum Congregationis Hispaniæ statuerat pro bono regimine Provinciæ Sancti Joachimi auctoritate Apostolica in Regno Poloniæ erectæ, & per alias literas etiam in forma Brevis expeditas die 26. Februarii anni 1728. Sanctitas Sua benigne indulsit, & amplam facultatem concessit Capitulo generali tunc proxime eodem anno celebrando, & post ipsius Capituli celebrationem Diffinitorio generali tunc futuro & nunc existenti, ad effectum statuendi uniforme gubernium omnium Provinciarum tam hactenus intra & extra Hispaniarum Regna erectarum, quam ubicumque in posterum erigendarum, ac condendi & statuendi novas leges & ordinationes non solum pro dicto uniformi regimine, sed spectantes etiam ad Capitulorum generalium & provincialium celebrationem, habendo tamen præ oculis prædictas literas pro regimine Provinciæ Sancti Joachimi expeditas, quas similiter concessit posse explicari, extendi, moderari, & accommodari ad prædictum regimen uniforme; ideoque prædictum Capitulum generale, proxime præteritum, & post ipsum subsequens, præsensque Diffinitorium generale, supradictis facultatibus & concessionibus innitendo, sequentia decreta, & ad uniforme omnium Provinciarum Ordinis statuta ordinarunt & statuerunt.

Benedict. XIII pro hujusmodi Decretorum confectione concessiones.

§.4. Primo, quod prædictum Breve pro bono regimine Provinciæ Sancti Joachimi, & in eo gubernium illius Provinciæ Sanctissimo Domino Nostro fel. rec. Benedicto XIII. confirmatum, extendatur ad omnes totius Religionis Provincias modo erectas, & imposterum erigendas tenore sequenti, quo Decreta illa explicata, extensa, & accomodata sunt vi facultatis Capitulo & Diffinitorio generali concessæ per literas supracitatas, & ultimo expeditas ab eodem Sanctissimo Domino: scilicet quod Capitulum Provinciale in singulis Ordinis Provinciis celebretur de triennio in triennium sabbato, si fieri possit, ante quartam Dominicam post Pascha, itaut in duabus Provinciis, vel in tribus, si creverit numerus Provinciarum cujuscumque familię, celebretur anno præcedenti ad Capitulum generale; in alia aut aliis Provinciis anno post Capitulum generale, nisi justa de causa Superior generalis ex familia assumptus aliquod Capitulum anteponat vel postponat, quod facere poterit per tres tantum menses; tunc enim celebrabitur tempore & die designando ab ipso Superiore generali, & semper extra Curias Principum in Domo ad arbitrium prædicti Superioris, consulto tamen Diffinitorio Provinciali, destinanda.

Quod Breve Bened. XIII. pro Provincia S.Joachimi in Polonia extendatur ad reliquas totius Ordinis Provincias.

De tempore celebrandi Capitula Provincialia.

§.5. Secundo, quod Diffinitores Provinciales, quos pro efformatione Provinciarum Diffinitorium generale vi prædictarum facultatum elegit, post Capitulum generale proxime præteritum, quatuor scilicet pro unaquaque Provincia, quique modo nullam jurisdictionem exercent ex defectu confirmationis Apostolicæ, immediate post confirmationem prædictæ Sedis Diffinitoria celebrare, aliaque sui muneris facere possint.

Quod Diffinitores Provinciales jurisdictionem suam exercere possint post confirmationem Apostol. &c.

§.6. Tertio, quod cęteri Vocales similiter electi a Diffinitorio generali juxta prædictam facultatem, ipsique Diffinitores Provinciales vocem activam habeant, & exercere possint in Capitulo Provinciali suæ respective Provinciæ, & respective in suo Diffinitorio ipsi Diffinitores, si ante primum Capitulum aliquo Diffinitorio competat electio.

Quod Vocales a Diffinitorio electi pro unaquaque Provincia vocem activam habeant in Capit. Provincialibus suarum Provinciarum.

§.7. Quarto, quod ut futuris temporibus nullum Capitulum Provinciale concurrat ipso die & anno cum Capitulo generali, ad quod concurrere debent Provinciales, omnia Capitula sex Provinciarum, quæ prima & immediata erunt, celebrentur a sabbato ante quartam Dominicam post Pascha anni proxime

De concurrentia Capituli Provincialis cum Generali.

xime venturi 1731. usque ad Sabbatum ante quartam Dominicam post Pascha anni immediate sequentis 1732. tempore & diebus intra prædictum annum, designandis a Diffinitorio generali pro commodiore cujuscumque Capituli celebratione.

De tempore celebrandi sequentia Capitula Provincialia post primum Generale.

§.8. Quinto, quod sequentia Capitula Provincialia, quæ secunda erunt cujuscumque Provinciæ, celebrentur ante & post Capitulum generale modo supradicto, itaut in Provinciis, in quibus hæc priora Capitula prius celebrata fuerint, secunda celebrentur Sabbato ante quartam Dominicam post Pascha anni 1735., & in aliis in quibus posterius hæc prima celebrata fuerint eodem Sabbato celebrentur anni 1736., sic enim futuris temporibus de triennio in triennium sine concurrentia Capituli generalis celebrabuntur.

De convocatione Gremialium ad Capitula Provincialia, & Literis convocatoriis.

§.9. Sexto, quod ad Capitulum Provinciale Superior Provincialis per suas literas convocet Gremiales juxta instructionem Superioris generalis, qui per sex menses ante Capitulum tenebitur illi notam facere designationem Domus, temporisque & diei, ut ea omnia denunciet in literis convocatoriis eis, qui concurrere debent & possunt. De his autem convocatoriis idem intelligatur, quod dictum est circa Capitulum generale Ordinis, ut earum vi Gremiales reputentur vocati. At vero de illis Superior Provincialis certiorem faciat Præsidem Capituli illico ac in Domum Capitularem accedat Præses;

De Præside Capituli Provincialis.

§.10. Septimo, quod in quocumque Capitulo Provinciali cujuscumque familiæ, scilicet intra & extra Hispaniam, Præses erit Superior generalis Ordinis, si adfuerit intra illam; si vero extra illam fuerit, Præses erit, in altera familia Superior generalis illius, sive sit Commissarius sive Vice-Commissarius sit: In propria vero familia Superioris generalis Ordinis, si prædictus Superior generalis fuerit extra illam, Præses erit ille, quem pro tempore suæ absentiæ elegerit in Præsidem totius familiæ; Si autem ob justas causas, vel quia duo Capitula eodem anno concurrant in Provinciis longe inter se distantibus, Superior generalis, nisi magno labore ad aliquod Capitulum Provinciale concurrere nequeat, tunc & eo casu poterit designare Præsidem pro Capitulo Provinciali, cujus præsidentiam pro se non selegerit; Cæterum semper tenebitur eligere Præsidem ex Provincia, intra quam celebrabitur Capitulum, & nisi instante Diffinitorio Provinciali concurrentibusque omnibus suffragiis præter unum, designare non poterit, Præsidem ex altera ejusdem familiæ Provincia assumptum.

De modo eligendi Præsidem Capitulorum Provincialium, quæ primum Generale præcesserint.

§.11. Octavo, quod in his primis Capitulis Provincialibus præcedentibus Capitulum generale, in quo Ministri generalis electio inciderit, cujuscumque Capituli Provincialis Præses sit Minister generalis, vel Diffinitor generalis filius illius Provinciæ, vel quem ipse Minister generalis ex eadem Provincia designet in Præsidem; quod intelligendum est intra & extra Hispaniam, & quatenus contingat fieri divisionem Familiarum in futuris Capitulis generalibus cum confirmatione Sanctæ Sedis ad instar illius divisionis, quæ habetur in Religione Sancti Francisci, tunc præsidentia vel Præsidis designatio fiet a Commissario generali respectu Provinciarum illius Familiæ, quam Commissarius generalis gubernabit.

De iis qui ad Capitula Provincialia concurrere debent etiam sub pœna utriusque vocis.

§.12. Nono, quod ad Capitulum Provinciale, nisi detenti fuerint infirmitate vel impedimento inevitabili, concurrere debent sub pœna privationis vocis activæ & passivæ in perpetuum Superior Provincialis, Diffinitores Provinciales, duo Ministri socii Redemptor Captivorum, & Procurator Provinciæ; itaut si in aliqua familia fuerit aliquis Procurator plurium Provinciarum in alicujus Principis communi Curia, hic suffragium habere debeat in Capitulo suæ Provinciæ, de qua assumptus fuerit; & in eo casu licet sit alius Procurator particularis ejusdem Provinciæ, hic non habeat suffragium. Deinde suffragium habere possunt, quin cogantur adesse Capitulo, qui aliquando fuerint Superiores generales, aut Diffinitores generales Ordinis, vel Familiæ ex ea Provincia assumpti, vel qui fuerint Provinciales illius; demum ad Capitulum, & extra Domum Capitularem sub prædicta pœna privationis accedere tenentur duo socii in defectum.

De præcedentiis.

§.13. Decimo, quod in aula Capitulari & extra illam tempore Capituli sedeant præcedant & præsideant Capitulares eo modo & forma, quibus dictum est de vocalibus Capituli generalis. Monemus autem Patres Diffinitores generales actuales, ut tempore hujusmodi Capituli extra Domum Capitularem in alio Conventu commorentur, nisi actuali infirmitate impediantur a prædicta Domo Capitulari ad alium Conventum pergere, vel nisi aliquis ipsorum sit Præses Capituli.

Diffinitores Generales tempore Capituli Provincialis extra Domum Capitularem commorati debent.

De tempore, quo Capitulares Domum Capitularem ingredi debent.

§.14. Undecimo, quod Capitulares solum ingredi poterunt Domum Capitularem feria quinta immediate ante celebrationem Capituli exceptis illis, qui excipiuntur respectu Capituli generalis, & ademptis sociis secundis, qui nisi vocati, accedere non poterunt. Studentes autem, qui examinandi fuerint post electiones, accedere poterunt. De cætero autem circa præambula ante electiones similiter observanda sunt omnia, quæ statuta sunt circa Capitulum generale in Constitutionibus Ordinis; eligibilitatis vero scrutinia pariter fiant, hoc nimirum modo: Eadem feria quinta Præses Capituli omnibus Gremialibus manifestet cathalogum, a Diffinitorio provinciali ipsi traditum, omnium Religiosorum, qui intra Provinciam juxta nostras Constitutiones, inspectis graduatione & interstitiis, apti sint, ut ex illis fiat eligibilitatis scrutinium.

De modo faciendi scrutinia eligibilitatis.

De modo eligendi Provincialem per Gremiales.

15. Duodecimo, quod feria sexta congregentur in aula Capitulari, ut ex aptis juxta cathalogum illis creditum a Præside ad officium Provincialis, unusquisque gremialium in schedula una scribat nomina quinque eorum, quos juxta suam conscientiam selegerit inter omnes ad tale munus: Postea omnium schedulæ extrahantur ab urna aut vase destinato, & a Præside duobusque immediate Vocalibus secrete regulentur, itaut

itaut selectis illis, qui plures voces habuerint, juxta dicta de hoc scrutinio in Capitulo generali faciendo, eorum nomina scribantur ab uno trium, & facto juxta ibidem dicta scrutinio usque ad numerum quintum eligibilium, eligibiles declarentur & publicentur, ut Gremialibus omnibus constet ipsos eligibiles esse, ut ex illis suo tempore eligant in Provincialem illum, quem omnibus inspectis quisque judicet eligendum.

De electione similiter Diffinitorum Provincialium per Gremiales.

§.16. Tertiodecimo, quod post hoc scrutinium fiat secundum ad Diffinitorum Provincialium selectionem; & quia inter Diffinitores nulla inoequalitas est officii, quisque Gremialium in sua schedula nominare debet octo ex aptis ad munus Diffinitoris, & scrutinium fieri debet octo ex illis, qui plures voces habeant, itaut solum nominentur proxime eligibiles in Diffinitores octo ex omnibus aptis, ut ex eis tempore suo eligant Vocales quatuor Diffinitores Provinciæ. Similiter tertium fiat scrutinium ad Ministrorum selectionem, & ad illud ex aptis, ut dictum est, unusquisq; Vocalium in sua schedula scribat talem numerumReligiosorum aptorum,ut in medietate eccedat numerum Domorum Provinciæ, pro quibus eligendi sunt Ministri: Hoc enim more fit inter CarmelitasExcalceatos:& facto scrutinio, regulatisque vocibus modo dicto, seligantur eligibiles in Ministros usque ad ministeriorum duplicatum numerum, ut ex his omnibus Ministri eligi possint, quin Vocales teneantur eligere in Ministrum alicujus Domus unum ex duobus determinate sumptis, sed valeant eligere, quem maluerint ex contentis in supradicto numero: Denique ad Sociorum omnium selectionem fiat scrutinium, sicuti ad seligibilitatem Diffinitorum.

De Domorum graduatione ad Ministros eligendos,a Capituli Præside facienda & publicanda.

§.17. Quarto decimo, quod Præses Capituli manifestet Vocalibus graduationem Domorum a se factam præcise ad eligendos Ministros pro illis ut habetur in Clementinis Constitutionibus Nostris, & statim separentur Capitulares a Diffinitorio, quod solum deputare debet dictos Vocales ad legendas epistolas missas ad Capitulum juxta dicta de Capitulo generali.

De juramento a Vocalibus præstando.

§.18. Quintodecimo, quod sequenti die sabbato, nempe factis omnibus, quæ fieri debent in Capitulo generali, congregentur in aula Capitulari, & facta a Præside exhortatione lingua omnibus communi fiant absolutio, electorum juramentum, electio Secretarii Capituli, Scrutatorum, Secretarii Scrutinii, & Pronunciatoris, eadem forma eisdemque factis juramentis, sicut dictum est de Capitulo generali in Constitutionibus Ordinis, & his omnibus finitis ad electiones procedant Vocales.

De præliminaribus ad electionem Provincialis.

§.19. Decimo sexto, quod ante prandium fiat semper, & sola fiat electio Ministri Provincialis; qua facta, omnes Vocales, præter Præsidem & Superiorem Provincialem, cujus officium expirat, pergant processionaliter in Ecclesiam cantantes Himnum *Te Deum &c.* & ibi ab eo benedictionem accipiant eo modo & forma, quibus juxta nostras Constitutiones Clementinas fit in electione Ministri generalis. Vespere autem congregetur Capitulum, & si Provincialis electus præsens fuerit, sedeat immediate ad Præsidis sinistram; non tamen præsideat aliis Vocalibus, quamvis eos præcedat, nec officium exerceat, usquequo finiatur Capitulum, nec si absens sit, illum Capitulum expectet, sed prosequatur, & fiant electiones quatuor Diffinitorum Provincialium, quorum præcedentia post confirmationem juxta Ordinem electionis regulanda erit.

De electione Ministrorum Conventualium, Vocalium pro futuro Capitulo Generali &c.

§.20. Decimo septimo, quod sequentibus diebus, qui omnes pro celebratione Capituli ad summum erunt nouem, fiant electiones Ministrorum Conventualium, secundum graduationem Domorum antea dictam, & post omnium Prælatorum electiones eligantur canonice duo Socii ex Ministris noviter electis, qui ad Capitulum Provinciale futurum concurrere debeant, ut Socii primi. Præterea eligantur alii duo, qui fuerint aliquando Ministri, quamvis in eo Capitulo in Ministros non sint electi, ut ad Capitulum futurum accedant vocati tanquam Socii secundi, quorum primus, deficiente aliquo gremiali, cui concurrere non sit liberum, suffragium habeat pro eo, & secundus suffragium habeat, si deficiat alter, quique ambo in loco proximo extra Domum Capitularem manere debent tempore Capituli, ut præsto sint concurrere, si vocentur; non autem eligi poterit in Socium primum aut secundum, qui in eo Capitulo Socius fuerit, quamvis in eo eligatur in Ministrum.

§.21. Decimo octavo, quod in casu, quo post trinum scrutinium adhuc non fuerit electio canonica secuta, tunc omissis scrutiniis, eo ipso habeatur tanquam legitime electus vi huius Constitutionis ille, pro quo fuerit major numerus suffragiorum, quam pro alio aut aliis: Si vero pro duobus fuerit æqualis numerus suffragiorum major, quam pro aliis, tunc antiquior in professione reputabitur & habebitur tanquam legitime electus.

§.22. Decimo nono, quod si per mortem, aut aliam quamvis causam Socius aliquis pro suo munere non possit accedere ad Capitulum, tunc Diffinitorium Provinciale tempore apto eligat Socium loco illius.

§.23. Vigesimum, quod si aliquis Prælatus vel particularis Religiosus aliquid animadvertendum vel nota dignum habuerit, id credat Provinciali suo, vel alicui Socio ex primis suæ Provinciæ, ut ipse tradat destinatis a Diffinitorio Provinciali ad legendum epistolas.

Facultas Capitulis Provincialibus condendi novas Ordinationes ad regimen suæ Provinciæ.

§.24. Vigesimo primo, quod factis canonice electionibus fiant omnia, ut habentur in Constitutionibus nostris Clementinis numero 16. fol.168 usque ad verbum Captivorum; & postea addatur Capitulum Provinciale, quamvis non possit novas Constitutiones statuere, poterit ordinationes facere ad melius regimen suæ Provinciæ, dummodo nihilo sint contrariæ ordinationibus factis a Capitulis generalibus, vel generalibus Diffinitoriis.

De examine Studentium, ad gradum Lectoris promovendorum.

§.25. Vigesimo secundo, quod Ordinationibus factis, extra Aulam Capitularem fiat examen Studentium, qui concurrere debent, ut

ut ex illis eligantur Lectores juxta dicta de Capitulo generali.

§. 26. Vigesimo tertio, quod Capitulum eligat sex Patres ex gravioribus Provinciæ, quorum consilio & assensu Pater Provincialis, quando casus occurrerit, ejiciat ab Ordine aliquem instructo processu, & plene probatis causis expulsionis, servatisque Decretis Congregationum, & Summorum Pontificum: & præterea eligat ad eumdem effectum alios quatuor vel sex Patres subrogando ordine suę electionis in defectum alicujus vel aliquorum ex sex prius electis.

Sex graviores Patres eligendi Provinciali a consiliis in causis examinandis.

§. 27. Vigesimo quarto, quod his factis legantur coram toto Capitulo decreta Sacræ Romanæ & generalis Inquisitionis; & Pręses Capituli hortetur Gremiales ad strictam observantiam illorum.

§. 28. Vigesimo quinto, quod decretis lectis, Pręses Capituli imponat præceptum, ut habetur in nostris Constitutionibus Clementinis numero 19. fol. 170., & si aliquod impedimentum inventum fuerit, ad Præsidem Capituli & Diffinitorium cum suo Provinciali spectet judicium; nullo autem invento, vel si inventum fuerit, judicio facto, Capitulum albis nigrisque lapillis eligat Redemptorem Captivorum pro sua Provincia, & Procuratorem Provinciæ pro ea: Quod si in aliqua Familia fuerit Curia communis plurium Provinciarum Ordinis & Provinciæ alternatim elegerint Procuratorem omnium illarum, Provincia illa, cui secundam dictam alternativam competit electio hujusmodi Procuratoris, prius eligat illum in suo Capitulo Provinciali, & postea eligat Procuratorem particularem ejusdem Provinciæ.

De electione Redemptoris Captivorum pro unaquaque Provincia; Et Procuratoris Provinciæ.

§. 29. Vigesimo sexto, quod totum Capitulum confirmet electionem Patris Provincialis; Præsesque, necnon Provincialis, cujus officium expirat; ac Diffinitorium Provinciale confirmet omnes alias electiones.

De confirmatione electionum.

§. 30. Vigesimo septimo, quod his omnibus expeditis, Socius primus surgat, & coram Capitulo legat Cathalogum Religiosorum, qui in illo triennio decesserunt in sua Provincia. Deinde si aliqui Religiosi petierint aliquod sublevamen propter ipsorum fractam valetudinem, aut aliam justam ac rationabilem causam, Capitulum tale sublevamen indulgeat quatuor vel quinque magis indigentibus: Ac demum surgat Secretarius Capituli, & legat electiones omnes, statuta, cæteraque omnia acta & disposita in ipso Capitulo, quæ cuncta & scribenda & subscribenda sunt, sicuti dicitur de Capitulo generali in Constitutionibus nostris n. 20. fol. 71. & statim dissolvatur Capitulum.

De legendo Cathalogo Mortuorum.

Levamine valetudinariis præstando:

Ac Capituli Decretis subscribendis.

§. 31. Vigesimo octavo, quod postea immediate Præses Capituli imponat præceptum omnibus Capitularibus, ut intra 24. horas coram ipso manifestent, quidquid notarunt circa mores, regimen, & observantiam durante triennio in Patre Provinciali præterito; necnon circa regimen, & suorum officiorum executionem in Diffinitoribus Provincialibus antecedentibus (Diffinitorum enim Visitatio circa mores in quacumque Visitatione Provinciæ facta supponitur, quia a Visitatore visitari debent etiam Diffinitores Provinciæ.) Visitatione conclusa si aliquid dignum pæna vel reprehensione fuerit inventum, Præses ipse, si Superior sit, reos puniat vel reprehendat; Si autem non fuerit Superior, Visitationem mittat Superiori generali familiæ, ut ipse judicet reum aut reos.

De examinandis moribus Provincialis, & Diffinitorum Provincialium.

§. 32. Vigesimo nono, quod die sequenti ultimoque Capituli Missa solemnis *de Requiem* pro Religiosis Nostris defunctis & Benefactoribus Nostris, concioque & solemne Responsorium habeatur, qua functione peracta, Capitulares fraterna charitate amplexentur, & in suos Conventus proficiscantur.

Missa solemnis *de Requiem* pro Fratribus, ac Benefactoribus dicenda ultimo Capituli die.

§. 33. Trigesimo, quod pro hac unica prima vice Capitulum Provinciale cujuscumque Provinciæ possit reeligere & providere in eisdem officiis Diffinitorum Provincialium Sociorumque, prout melius expedire ipsi videatur, illos, qui ex defectu confirmationis Apostolicæ, quamvis electi fuerint, sua officia non exercuerint.

Facultas pro hac vice tantum reeligendi Diffinitores, Sociosque, quamvis ex defectu confirmationis Apostolicæ officium nondum exercuerint.

§. 34. Trigesimo primo, quod in casu, quo Minister generalis designet in Præsidem Capituli Provincialis aliquem ex alio quovis titulo Vocalem, tunc Minister Domus Capitularis habeat votum in Capitulo Provinciali; & si ipse Minister fuerit Socius actualis, suffragium habeat Socius primus in defectum.

De suffragio Ministri Domus Capitularis.

§. 35. Trigesimo secundo, quod Diffinitorium Provinciale congregetur immediate post Capitulum Provinciale, & postea de semestre in semestre in Domo, quam designabit de una in aliam Congregationem, quodque congregetur etiam quoties Provinciali benevisum fuerit.

De Congregando super singula semestria Diffinitorio Generali.

§. 36. Trigesimo tertio, quod Diffinitorium Provinciale consurgere debet ex Patre Provinciali uti Pręsidente, & ex quatuor Diffinitoribus Provincialibus, qui omnes decisivum suffragium habebunt, & insimul poterunt admittere renunciationes, eligere Diffinitores novosque Ministros, Redemptores & Procuratores suæ Provinciæ, quotiescumque vacaverint, eorum officia quocumque titulo vacent; poterunt etiam eligere Chronistam Provinciæ: necnon præbere consensum, ut libri typis mandentur, & cum informatione Patris Provincialis concedere juxta nostras Constitutiones Religiosis eas prævias licentias audiendi confessiones mulierum, cum quibus præsentari se debeant ordinariis locorum, ut ab eis approbationem obtineant: & facere ordinationes ad melius esse suæ Provinciæ: aliaque faciendi facultatem exercere, quæ per delegationem Diffinitorii generalis, vel per novas constitutiones ad universale regimen Ordinis spectantes, pertineant ad ipsum.

De facultatibus Diffinitorii Provincialis.

Præterea ad ipsum pertinet de consensu Superioris generalis seligere studentem Theologiæ, ut nominetur & sit collega nostri Collegii Romani.

§. 37. Trigesimo quarto, quod in casu discordiæ suffragiorum observetur in Diffinitorio, quod stabilitum est pro Capitulo.

§. 38. Trigesimo quinto, quod si Provincialis deficiat, & illius officium quocumque titulo vacet, Diffinitorium Provinciale (Pręside designando vel potius designato, pro casu

Facultas quoque eligendi Provincialem quocumque titulo eo vacante officio.

casu a Superiore generali) & Socii actuales novum eligant Superiorem Provinciæ, qui Minister Provincialis nominetur, & illius officium solum duret usque ad immediatum Capitulum Provinciale.

De loco Diffinitoribus Provincialibus competenti.

§.39. Trigesimo sexto, quod Diffinitores Provinciales habitent in Conventibus suæ Provinciæ a Provincialibus designatis; nunquam tamen poterunt esse plures, quam duo in eodem Conventu vel Collegio, nisi per breve tempus; & ubicumque fuerint, sedeant post Ministrum, nisi præsens fuerit Diffinitor generalis, qui eisdem Diffinitoribus Provincialibus præsidere debet.

§.40. Trigesimo septimo, quod si in Conventu non fuerit Minister, fuerit tamen Præses designatus per Superiorem generalem, vel ejus Diffinitorium, ipse Preses omnes Diffinitores præcedere debet, sicut Minister; neuter tamen præsidere eisdem Diffinitoribus.

§.41. Trigesimo octavo, quod prædicti Diffinitores Provinciales nunquam se intromittant in regimine Domus, nisi absentibus Ministro, Præside jam dicto, & Vicario; tunc enim quamvis ibidem sit aliquis Diffinitor generalis, Præsides erunt Domus Diffinitores Provinciales, sed Diffinitorem generalem non præcedent, nec in actibus, quibus ipse adfuerit illi præsidentiam habebunt.

Quibus subjecti esse debeant.

§.42. Trigesimo nono, quod ubicumque fuerint Diffinitores Provinciales, immediate subjiciantur Superiori Provinciæ seu Provinciali, non vero præcedant Ministrum Domus, nec Præsidem numero 37. dictum, nisi tempore actualis Diffinitorii Provincialis.

§.43. Quadragesimo, quod in aliis Domibus, in quibus Provincialis non fuerit, Diffinitores Provinciales licentiam & benedictionem accipiant a Diffinitore generali in eisdem existenti ad exeundum a Domo, & a Patre Ministro Socium petant, non tamen ipsi sed Socii tantum benedictionem accipiant a Ministro, aut a Præside per Superiorem generalem aut per Diffinitorium generale designato.

§.44. Quadragesimo primo, quod si Diffinitor generalis non fuerit Domi, ipsi Diffinitores Provinciales petant Patri Ministro licentiam ad exeundum e Domo, ab eodemque Ministro socium & benedictionem accipiant.

§.45. Quadragesimo secundo, quod liceat Diffinitoribus Provincialibus sine alicujus etiam Superioris impedimento aut examine scribere, aut recipere Epistolas ad illos missas, & similiter alloqui quascumque personas, dummodo observent Regulam & Constitutiones quoad loca & tempora.

De suffragiis.

§.46. Quadragesimo tertio, quod in faciendis Suffragiis pro Religiosis & Superioribus observetur regimen totius Religionis.

De filiationibus.

§.47. Quadragesimo quarto, quod ut possint obtinere officia Provinciæ, reputentur filii illius omnes in ea professi, & etiam omnes illi, qui ante ejus erectionem intra eamdem functi fuerunt aliquo officio, aut fuerant Conventuales in illa, necnon illi quos Superior generalis incorporaverit, juxta nostras Constitutiones.

De electionibus in Capitulis Provincialibus factis a Generali non reiterandis.

§.48. Quadragesimo quinto, quod cum omnes electiones, quæ fieri debent in prædictis Capitulis Provincialibus, antea factæ fuerint in Capitulis generalibus, deinceps Capitulum generale nullam ex his electionibus faciat.

De Capitulo Generali Ministri Generalis, electivo quolibet sexennio faciendo.

§.49. Quadragesimo sexto, quod cum inter Capitula generalia alia huc usque fuerint intermedia, scilicet post triennium electionis Ministri generalis, & alia hujusmodi Capitula fuerint electiva Ministri generalis, deinceps futuris temporibus universus Ordo, omnesque Provinciæ unice congregentur ad Capitulum generale electivum Ministri generalis, quod juxta nostram regulam celebrari debet de sexennio in sexennium.

Pari modo Diffinitorum Generalium facienda electio.

§.50. Quadragesimo septimo, quod in prædicto Capitulo generali simul cum Ministro generali eligantur Diffinitores generales Ordinis de sexennio in sexennium, & quod ut in futuris temporibus id ita fiat, præsentes Diffinitores generales Ordinis, qui in Capitulo generali Ministri generalis electivo electi fuerunt, unus videlicet de qualibet ex sex Ordinis Provinciis, confirmentur & prorogentur usque ad Capitulum generale Ordinis electivum Ministri generalis, sicut Capitulum generale præcedens sibi statuit vi facultatis prædicti Brevis Apostolici ultimo expediti, ultimoque antea expressi.

§.51. Hæc statuta & determinata sunt, quædam a Capitulo generali, alia vero a Diffinitorio generali post Capitulum, quod per annum integrum in discutiendis, & hic determinandis studio quotidiano, omnique meditatione incumbens, hæc proponenda Sanctissimo Domino pro tempore, & illorum confirmationem petendam decrevit, ordinando, imo & præcipiendo Procuratori generali pro tempore, ut quamprimum confirmanda procuret. In quorum fidem præsentes fieri jussimus manu nostra, & Secretarii nostri Chirographo subscriptas, sigilloque nostri Diffinitorii impressione munitas in hoc nostro Matritensi Conventu die 27. mensis Maji anno Domini 1730. Fr. Alexander a Conceptione Minister Generalis = Loco ✠ sigilli = De mandato P.N. Ministri Generalis. Fr. Bernardinus a Conceptione Secretarius.

Confirmatio Statutorum hujusmodi per SS. D. N.

§.52. Quare prædictus Procurator generalis Nobis humiliter supplicari fecit, ut statuta & decreta hujusmodi Apostolicæ confirmationis patrocinio communire de benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur ipsius Procuratoris generalis votis hac in re quantum cum Domino possumus favorabiliter annuere volentes, eumque a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris & pœnis a jure vel ab homine quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, de memoratorum Cardinalium, qui rem universam mature per binas vices discusserunt, consilio, statuta & decreta præinserta, ac omnia & singula in eis contenta auctoritate Apostolica tenore præsentium

ſentium confirmamus & approbamus, illiſque inviolabilis Apoſtolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes & ſingulos juris & facti defectus, ſi qui deſuper quomodolibet intervenerint, ſupplemus: Salva tamen ſemper in præmiſſis auctoritate memoratæ Congregationis Cardinalium.

Decernentes ipſas præſentes literas ſemper firmas validas & efficaces exiſtere & fore, ſuoſque plenarios & integros effectus ſortiri & obtinere, ac illis, ad quos ſpectat & pro tempore ſpectabit, in omnibus & per omnia pleniſſime ſuffragari, & ab eis reſpective inviolabiliter obſervari; Sicque in præmiſſis per quoſcumque Judices ordinarios & delegatos etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores judicari & diffiniri debere, ac irritum & inane ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter vel ignoranter contigerit attentari.

Contrariorum derogatio.

§.53. Non obſtantibus Conſtitutionibus & Ordinationibus Apoſtolicis, ac quatenus opus ſit, quibuſvis etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque, indultis & literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis confirmatis & innovatis. Quibus omnibus & ſingulis illorum tenores præſentibus pro plene & ſufficienter expreſſis, ac de verbo ad verbum inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Fides Tranſumptorum.

§.54. Volumus autem, ut earumdem præſentium literarum tranſumptis ſeu exemplis, etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in Eccleſiaſtica dignitate conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides tam in judicio quam extra illud habeatur, quæ ipſis præſentibus haberetur, ſi forent exhibitæ vel oſtenſæ.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die 11. Septembris 1730. Pontificatus Noſtri Anno Primo,

F. Card. Oliverius.

X.

Dat. die 10. Octobris 1730 P. An.I.

Confirmatio Brevis Urbani VIII. ſuper ſubjectione Provinciæ Romanæ Ordinis Min. S. Franciſci Cappuccinorum nuncupatorum pro tempore exiſtentibus Miniſtro Generali, & in ejus abſentia Procuratori & Commiſſario generali ejuſdem Ordinis.

CLEMENS PAPA XII.

Ad futuram rei memoriam.

DUdum a fe. re. Urbano PP. VIII. prædeceſſore Noſtro ad favorem tunc exiſtentium Miniſtri Generalis, & Procuratoris, ac Commiſſarii Generalis Ordinis Fratrum Minorum Sancti Franciſci Cappuccinorum nuncupatorum emanarunt literæ in ſimili forma Brevis, tenoris, qui ſequitur videlicet:

Breve Urbani VIII.

Exordium.

§.1. URBANUS PP. VIII. *Ad perpetuam rei memoriam.* Injuncti Nobis a Domino Apoſtolici muneris ratio poſtulat, ut Religioſorum virorum, qui ſpretis hujus ſæculi vanitatibus divini Numinis obſequiis ſub ſuavi Religionis jugo, & ſtrictioris obſervantiæ regulis ſe manciparunt, paternam curam gerentes, in his ejuſdem muneris partes ſedulo intendamus, per quæ proſpero felicique eorum ſtatui & directioni opportune conſulatur, prout in Domino conſpicimus ſalubriter expedire.

Provinciam Romanam Miniſtro Generali, eoque abſente Procuratori Generali ſubjicit.

§.2. Hinc eſt, quod Nos quo difficultates, quæ, ut accepimus, Ordini Fratrum Minorum Sancti Franciſci Capuccinorum nuncupatorum aliquid moleſtiæ adferunt, e medio tollantur, quantum cum Domino poſſumus, providere volentes, Miniſtrum Provincialem Provinciæ Romanæ dicti Ordinis, ipſamque Provinciam cum omnibus & ſingulis ejus Domibus, lociſque Regularibus, & Conventibus, dilectis filiis modernis & pro tempore exiſtentibus Miniſtro Generali, & Procuratori Generali ejuſdem Ordinis, dum hic vices ipſius Miniſtri Generalis ſuſtinet, Commiſſariuſque Generalis appellatur & eſt, iis legibus eoque modo, quo cęteræ Provinciæ cęterique Miniſtri Provinciales Ordinis hujuſmodi juxta ejus Conſtitutiones Apoſtolica authoritate confirmatas ſubjectæ & ſubjecti ſunt, Apoſtolica auctoritate tenore præſentium ſubjicimus, ac præſentibus noſtris literis alias a nobis die 16. Martii anno 1626. emanatas minime obſtare, noſque per ſecundo dictas literas auctoritate Commiſſarii generalis dicti Ordinis, cui Miniſter Provincialis Romanæ Provinciæ prædictæ, ipſaque Provincia more cęterarum Provinciarum, cęterorumque Ordinum parere debent, eo maxime tempore, quo dictus Miniſter generalis tranſmarinas & ultramarinas Provincias incolit, inviſitque, noluiſſe nec intendiſſe derogare declaramus.

Declaratio ſuper hoc capite Literarum alias ab eodem PP. emanatarum.

Provinciali, Officialibus, ac ſingulis Fratribus ejuſdem Provinciæ ſubjectionem hujuſmodi præcipit ſub pœna privationis utriuſque vocis &c.

§.3. Mandantes propterea dilecto filio moderno & pro tempore exiſtenti Miniſtro Provinciali, aliiſque Officialibus & Fratribus dictæ Provinciæ Romanæ quomodolibet nuncupatis, nunc & pro tempore exiſten. in virtute Sanctæ Obedientiæ, ac ſub ſuſpenſionis & irregularitatis, depoſitioniſque ab eorum officiis & muneribus, perpetuæque privationis vocis activæ & paſſivæ ipſo facto incurren., aliiſque arbitrio dilecti filii noſtri Antonii videlicet Sancti Petri ad Vincula Presbyteri Cardinalis Sancti Onuphrii nuncupati, noſtri ſecundum carnem fratris germani, moderni, & pro tempore exiſtentis Ordinis prædicti apud Nos & Sedem Apoſtolicam Protectoris pęnis, ut Miniſtrum Generalem ac Procuratorem Generalem, dum vices ipſius Miniſtri Generalis ſuſtinet, eſtque Commiſſarius generalis præfatorum, in ſuos Superiores recipiant & agnoſcant, eorumque ſalubria monita & juſſa ſuſcipiant humiliter, & efficaciter adimplere procurent.

Obſtantium derogatio.

§.4. Non obſtantibus, quatenus opus ſit, prædictis noſtris literis, ac quibuſvis Conſtitutio-

stitutionibus & Ordinationibus Apostolicis, necnon Ordinis & Provinciæ hujusmodi, etiam juramento confirmatione Apostolica vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis, ejusdem Ordini & Provinciæ, ac Ministro Provinciali, aliisque Fratribus prædictis, & quibusvis aliis sub quibuscumque tenoribus & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus efficacissimis & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis decretis, etiam Motu proprio & ex certa scientia & de Apostolicæ potestatis plenitudine, in genere vel in specie, ac aliàs in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus & singulis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis eorumque totis tenoribus specialis specifica expressa & individua ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio facienda esset, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum omnium tenores præsentibus pro plene & sufficienter expressis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum specialiter & expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub annulo Piscatoris die 13. Maji 1639. Pontificatus nostri anno decimo sexto. M. A. Maraldus.

Dat. die 13. Maji An. Domini 1639. Pontif. Urbani XVI.

§.5. Cum autem, sicut modernus Procurator & Commissarius Generalis dicti Ordinis Nobis nuper exponi fecit, ipse ad tollenda quæcumque impedimenta & dubia, quæ super præmissis oriri possent, præmissa, quo firmius subsistant & serventur exactius, Apostolicæ confirmationis nostræ patrocinio communiri summopere desideret; Nobis propterea humiliter supplicari fecit, ut in præmissis opportune providere, & ut infra, indulgere de benignitate Apostolica dignaremur.

Procuratoris Generalis pro hujusmodi concessionis confirmatione preces.

§.6. Nos igitur ipsius Procuratoris & Commissarii Generalis votis hac in re, quantum cum Domino possumus, favorabiliter annuere volentes, eumque a quibusvis excommunicationis, suspensionis & interdicti, aliisque Ecclesiasticis, sententiis, censuris, & pœnis, a jure vel ab homine quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes & absolutum fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, præinsertas Urbani prædecessoris literas cum omnibus & singulis in eis contentis & expressis auctoritate Apostolica tenore præsentium confirmamus & approbamus ac innovamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac illas ab omnibus & singulis, ad quos spectat, & in futurum quandocumque spectabit, exacte & accurate observari præcipimus & mandamus.

Quæ eidem à SS. D.N. benignè indulgetur.

§.7. Decernentes easdem præsentes literas semper firmas validas & efficaces existere & fore, suosque plenarios & integros effectus sortiri & obtinere, ac illis, ad quos spectat & spectabit in futurum, plenissime suffragari; sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari & definiri debere; ac irritum & innane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

Præsentium Literarum validatio.

§.8. Non obstantibus præmissis, ac quatenus opus sit, præinsertis literis, necnon omnibus & singulis illis, quæ dictus Urbanus Prædecessor in illis concessit non obstare, cæterisque contrariis quibuscumque.

Et contrariorum quorumcumque derogatio.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub annulo Piscatoris die 10. Octobris 1730. Pontificatus nostri anno Primo.

F. Card. Oliverius.

XI.

Confirmatio Constitutionum Ordinis Monachorum Sancti Hieronymi in Hispania.

Dat. die 11. Octob. 1730. Pont. An.I.

CLEMENS PAPA XII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Ecclesiæ Catholicæ regimini, meritis licet imparibus, per ineffabilem Divinæ Sapientiæ atque Bonitatis abundantiam præsidentes, ea, quæ pro felici prosperoque Monasticorum Ordinum, in Ecclesia Dei pie sancteque institutorum, ac bonorum operum fructus assidue proferre satagentium, statu ac gubernio provide prudenterque constituta & ordinata esse noscuntur, ut firma semper atque inviolata persistant, & sub illorum directione Christifideles, divinis obsequiis sub suavi Religionis jugo mancipati, vota sua Altissimo in sanctitate & justitia reddere, populumque Christianum bono vitæ suæ exemplo fructuosius ædificare, & spiritualium aromatum odore perfundere valeant, Apostolici muniminis Nostri præsidio, cum id a Nobis petitur, libenter constabilimus.

Exordium.

§.1. Exponi siquidem Nobis nuper fecit dilectus filius Petrus Reinoso Monachus expressè professus Ordinis Sancti Hieronymi in Hispania, Sacræ Theologiæ Magister, ac Beatæ Mariæ de Guadalupe, Sancti Laurentii de Escorial, nonnullorumque aliorum dicti Ordinis Monasteriorum in Romana Curia Procurator: quod diversæ Constitutiones ac leges, quas Extravagantes appellant, cum earum Prologo pro salubri ejusdem Ordinis illiusque Monasteriorum ac Monachorum regimine gubernio & progressu, de mandato Venerabilium Fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium, negotiis & consultationibus Episcoporum & Regularium præpositorum, per dilectum filium Nostrum Vincentium Tituli Sancti Onuphrii ejusdem S.R.E. Presbyterum Cardinalem Petra nuncupat. compilatæ, ac in unum Volumen redactæ fuerunt, tenoris, qui sequitur, videlicet:

Procuratoris postulatio.

Incipiunt Constitutiones Monachorum Ordinis Sancti Patris Hieronymi Ecclesiæ Doctoris.

PROLOGUS.

Constitutiones Ordinis.

§.2. Ad laudem & gloriam Omnipotentis Dei, Patris & Filii & Spiritus Sancti, qui est unus in essentia, trinus in personis, Alpha & Omega, principium & finis omnium: & ad salutem universorum & singulorum modernorum futurorumque Ordinis Sancti Patris Hieronymi Monachorum; ac bonum statum & firmam dicti Ordinis conservationem. Infrascriptæ sunt Constitutiones & leges Extravagantes, quæ ab universis & singulis præfati Ordinis Monachis perpetuo inviolabiliter & religiose observari debent: Ordinationibus & usibus quibuscumque quorumlibet Monasteriorum in contrarium penitus abrogatis. Ex hujusmodi tamen Constitutionibus & legibus Extravagantibus, aut ex quibuscumque aliis, quæ in posterum fuerint legitime ordinatæ & promulgatæ, etiamsi Monachi universi Ordinis, vel eorum aliqui ignorantia, negligentia, vel ex certa scientia, seu quavis alia causa ipsis non obtemperaverint, vel contravenerint in totum vel in parte, nullum peccatum mortale seu veniale, vel culpam aliquam, animam pertingentem, incurrant; sed tantummodo pœnæ corporali subjiciantur, si quæ propter præmissam inobservantiam vel contraventionem fuerit cuiquam imposita: nisi expresse in aliqua, vel aliquibus Constitutionibus & legibus Extravagantibus aliter caveatur.

Quod inobservantes hasce Extravagantes nullum peccatum incurrant.

§.3. Antequam vero singulæ exponantur Constitutiones & leges Extravagantes, plurimum ad posterorum eruditionem conferet, breviter explicasse Constitutionum ipsarum & legum Extravagantium nomen & originem; Deinde compilationum seriem, atque tandem hujusce modernæ sive postremæ compilationis causam, maturitatem, & auctoritatem.

Quæ sint Constitutiones, earumque origo.

§.4. Quæ Constitutiones dicuntur, sunt antiquæ leges fundamentales, cum quibus Ordo Sancti P. Hieronymi a Gregorio XI. S. M. institutus, Deo bene juvante, adolevit, & prima rudimenta habuit. Quantæ igitur sint auctoritatis & venerationis, ipsa antiquitatis reverenda dignitas, quæ immota & firma in tot sæculorum revolutionibus stetit; primorum Patrum sapientia & prudentia, quæ in ipsis Constitutionibus & in singulis earum apicibus elucet; ac tutissimum Ordinis experimentum, suadet & comprobat. Hujusmodi primitivæ Constitutiones ordinari & disponi cæperunt anno a Nativitate Salvatoris Nostri 1415., quæ deinde in Capitulis Generalibus Ordinis, celebratis in Monasterio S. Bartholomæi de Lupiana, jugibus laboribus & vigiliis discussæ & examinatæ, tandem anno decurrente 1434. in uno Codice promulgatæ fuerunt; quilibet Constitutionum Monachorum Ordinis Sanctissimi Patris Hieronymi nuncupabatur.

§.5. Quoniam vero humanarum rerum singulares vicissitudines, & ea suis innumeri, nec prævideri, neque provideri universim possunt ab hominibus, quantavis sapientia & prudentia præditis; temporum successu necesse fuit, alias in Capitulis Generalibus perpetuas condere leges juxta methodum & formam præscriptam in antiqua Constitutione VIII., & Ordinis stylum & morem: quæ posteriores leges, ne divisæ dispersæque in foliis a Monachorum manu & memoria facile exciderent, in uno collectæ libro Constitutionum fuerunt insertæ, ut quisque faciliter nosceret, quo jure uti, quibusque legibus vivere in Ordine oporteret. Ab earum origine sub nomine Extravagantium hæ posteriores leges nuncupari cæperunt eo, quia extra corpus antiquarum Constitutionum vagarentur: quod proinde nomen distinctionem ab antiquis ipsis Constitutionibus indicat; nihil vero legislativæ auctoritatis imminuit: Cum ipsæ Extravagantes leges sint Ordinis perpetuæ & obligatoriæ. Harum Extravagantium Compilationes plures editæ fuerunt, sicuti necessitas & utilitas postulavit, vel ex earum numero, qui augebatur, vel ex ordinis sive dispositionis perfectiori methodo; nam in fine libri antiquarum Constitutionum quondam inserebantur; deinde in calce singularum Constitutionum juxta propriam materiam divisæ & applicatæ fuerunt. Prima igitur Extravagantium Compilatio ordinata & edita habetur in Capitulo Generali anni 1480. Secunda prodiit anno 1513. Tertia supervenit anno 1582. Quarta accessit anno 1597. Quinta successit anno 1613. Sexta tandem in lucem venit anno 1716.

Constitut. Extravagantium historia, earumque nominis origo.

§ 6. Collatis Monachorum studiis in hac Compilatione anni 1716., non eadem omnium fuit opinio, neque idem judicium; cum tamen omnium eadem esset voluntas, idemque zelus erga Ordinis decorem & utilitatem. Etenim aliqua Religionis insignia Monasteria eorumque Monachi Compilationem anni 1613. propugnantia, hanc Compilationem 1716. impugnare cæperunt: alia vero non minus digna Monasteria, illorumque Monachi e converso pro eadem ultima Compilatione insurrexerunt adversus antiquam anni 1613. In hujusmodi opinionum non animorum dissentione & conflictu, Monasteria illa, Compilationem vltimam impugnantia, ad Tribunal Legationis Apostolicæ in Regnis Hispaniarum processerunt; gravemque hujusmodi controversiam in Capitulo Generali anni 1726., cui præesse Nuncius Apostolicus debebat, examinari, resolvi, & omnino extingui suppliciter postularunt.

§ 7. Apostolicus Nuncius, quo omnibus maturius & consultius provideret, in dicto Generali Capitulo, cui præfuit, quatuor Monachos ex qualibet parte, scientia, prudentia, Ordinisque Constitutionum & Legum cognitione pollentes, eodem assistente Generali Capitulo, deputavit & designavit, ipsis injungens, ut intra sex mensium spatium congregati utramque Compilationem mature examinarent, omniaque dubia & difficultates summo studio inter se conferrent, ut eorum relatione audita, omnibusque rationibus utrinque perpensis, ipse Nuncius Apostolicus, quid in Domi-

De mandato Nuncii Apost. in Hispan. facta compilatio Extravag.

Domino justum & expediens sibi videretur, resolvere & definire posset.

§. 8. Collationibus inter se factis, Monachi deputati in contrarias iverunt sententias: quatuor antiquam anni 1613., quatuor modernam anni 1716. Compilationem propugnantes tam verbo quam scriptis coram eodem Nuncio Apostolico; qui tandem omnibus utrinque circumspectis, sub die 17. Octobris 1726. definitive pronunciavit, ut abrogata Compilatione anni 1716., observarentur in Ordine Leges, Constitutiones, & Extravagantes in Compilatione anni 1613., exceptis iis, quæ Sac. Concilio Tridentino, decretis S. M. Clementis VIII., & aliis Constitutionibus Apostolicis, necnon resolutionibus Sacræ Congregationis forent contrariæ; præterea observaverunt decem & novem Capitula, nempe Extravagantes, quæ in Generali abrogatione aliarum reservatæ fuerunt in Capitulis Generalibus anni 1705. 1708. & 1711: tandem servarentur aliæ omnes Extravagantes, quæ ab anno 1613. legitime & canonice in nostro Ordine editæ & promulgatæ fuerunt.

Ab eodem recepta Compilatio an. 1613

§. 9. Decreto Nuncii Apostolici Partes non acquieverunt, sed appellatione interposita ad Sanctam Sedem, controversia cum omnibus actis delata fuit ad Sacram Congregationem EE. & RR. S. R. E. Cardinalium, negotiis Episcoporum & Regularium præpositam. Itaque in supremo eodem Tribunali diu inter Partes concertatum fuit; sed tandem informationibus tam voce quam scriptis auditis, pleneque discussis; Ponente Eminentissimo & Reverendissimo Domino Vincentio Tituli Sancti Onuphrii Cardinali Petra, sub die 7. Aprilis 1729. hæc fuit Eminentiss. & Reverendiss. Patrum resolutio = *Dilata, & ad mentem Eminentissimi Ponentis; ac interim servetur Decretum Nuncii Apostolici*. Mens est, ut fiat nova Compilatio Constitutionum per Eminentissimum Ponentem juxta ipsius votum in sequenti modo expressum. In nova Compilatione ponantur Constitutiones omnes fundamentales, quæ non sint revocatæ, sive oppositæ Sac. Conc. Trid., Constitutionibus Apostolicis, & Resolutionibus Sac. Congregationis; Quæ vero sunt revocatæ, ita noviter suppleantur, quatenus revocatio sit in aliqua particula, seu parte, addendo vel minuendo emendetur; quatenus vero revocatio destruat integram Constitutionem, enunciative fiat mentio antiquarum legum in his tantum, quæ sunt decoris Ordinis, sive Monasteriorum; dispositive autem circa eandem materiam fiat Constitutio observanda: Apponantur Extravagantes, quæ continentur in Compilatione anni 1613. in suis locis, dummodo non sint revocatæ. Addantur Extravagantes post dictam Compilationem usque ad moderna tempora in locis opportunis, dummodo non sint revocatæ, ut supra: Adjungantur etiam in suis locis opportunis Capitula 19. publicata sub anno 1705., dummodo non sint contraria Sac. Conc. Trid., & Apostolicis Constitutionibus: Ex Capitulis, Privatis, Rotulis, Actis, aliisque, quæ habentur in annotationibus Compilationis 1613., & in ordinationibus compilationis anni 1716. sumantur aliquæ leges, quatenus necessariæ, sive plurimum utiles videantur pro recto gubernio Ordinis, in minori tamen numero possibili juxta arbitrium Eminentissimi Ponentis, & suis locis collocentur; reliquæ vero Annotationes, Rotuli, sive Ordinationes, ut supra, separentur a Codice Constitutionum, & quatenus Capitulum Generale expediens judicaverit, Typis imprimantur in Codice particulari, sub titulo eidem beneviso; cum expressa tamen declaratione in principio libri, quod in eodem contenta vim legis obligativam non habent, sed tantum instructivam & doctrinalem; dummodo tamen non sint contraria Sac. Conc. Trid., Sac. Canonibus, Constitutionibus Apostolicis, resolutionibus Sac. Congregationis, & Legibus contentis in novissima hac Compilatione: Post factam vero novam Compilationem ipsa referatur in Sacra Congregatione.

Appellatum hinc ad S. Sedem.

Decretum Sac. Congreg. Episc. & Regular.

§. 10. Mandatis igitur Sac. Congregationis obsequendo, grande hujusmodi opus novæ Compilationis assumptum fuit ab prælaudato Eminentissimo & Reverendissimo Domino Cardinali Petra; atque singulis fere apicibus antiquæ Compilationis anni 1613., alteriusque novæ anni 1716. jugi contentoque studio examinatis & discussis, duobus Monachis Hispanis, qui utrinque jura propugnaturi ad Urbem accesserant, pluries pleneque auditis, atque difficultatibus non paucis ad regulam juris & rationis examinatis; hæc novissima prodiit Compilatio Constitutionum & legum Extravagantium.

Nova facta Compilatio.

§. 11. In hac Compilatione, ut numeris omnibus consurgeret absolutissimum opus, consilium fuit, circa aliquas præsertim Extravagantes, declinandi & respective declarandi in sensu vel in verbis implexam obscuritatem, supervacuam similitudinem, molestam prolixitatem, apparentem contrarietatem, paucis additis vel respective sublatis. Ordo sive locatio Constitutionum, prout in antiquis Compilationibus disponebatur, servatus fuit; Leges vero Extravagantes, ut potuit, juxta materias sub ipsis Constitutionibus contentas collocatæ fuerunt ex antiquo more. Et quidem antiquæ Constitutiones desumptæ fuerunt ex prima latina editione anni 1437., ut ex textu originali Monachi audirent vocem primorum Patrum, qua cum ipsis locuti sunt; Leges vero Extravagantes ex actis idiomate Hispanico juxta latinam translationem, Partium consensu approbatam, expositæ fuerunt.

Quid de Extravagantibus actum.

§. 11. Hæc igitur novissima Compilatio, quæ ex privato studio ejusdem Eminentissimi & Reverendissimi Domini Cardinalis Petra processit; deinde eodem referente sedulo examinata & plene approbata fuit a Sacra Congregatione sub die 16. Decembris 1729. cum hoc sequenti Decreto = Sac. Congregatio EE. & RR. S. R. E. Cardinalium, negotiis Episcoporum & Regularium præposita, Ponente Eminentissimo & Reverendissimo Domino Cardinali Vincentio Petra Tituli Sancti Honuphrii, censuit & decrevit: Supplicandum Sanctissimo Domino Nostro pro expedi-

Nova Compilatio a dicta S. Congr. approbata.

peditione literarum in forma Brevis super approbatione Apostolica Compilationis Constitutionum Ordinis Sancti Hieronymi cum suo Prologo, factæ ab Eminentissimo & Reverendissimo Cardinali Petra Ponente de mandato Sacræ Congregationis; itaut Capitulum Generale ipsum Prologum, Constitutiones Extravagantes, aliaque contenta & disposita in eadem Compilatione, mature corrigere & derogare non valeat: Cęterum ad omnem ambiguitatem tollendam, tam Constitutiones quam leges Extravagantes cum omnibus additionibus & correctionibus suis, sicuti in præsenti Compilatione, pro originalibus habeantur; etiamsi non concordent cum aliis Compilationibus vel actis Ordinis, ex quibus desumptæ fuerunt; proindeque ad perpetuam rei memoriam hæc ipsa Compilatio in Archivio Religionis reponatur & caute custodiatur: Cęteræ autem omnes & singulæ Compilationes usque nunc factæ nullius imposterum sint auctoritatis legislativæ.

Omnes igitur præclari Ordinis S.P. Hieronymi Monachi enixe animum intendant ad observantiam Constitutionum & Legum Extravagantium, quæ in hujusmodi opere tam provide quam salubriter sunt compilatæ; ut per bona opera certam eorum vocationem faciant, atque Dèo propitio, Ordo ipse, nedum incolumis in Spiritualibus & Temporalibus servetur, sed in melius semper usque in finem Sæculorum procedat.

CONSTITUTIO I.

De electione Patris Generalis Nostri Ordinis, & ad quos dicta Electio pertineat.

§.13. Antiqua statutum erat Constitutione, ut Prior pro tempore Monasterii Sancti Bartholomæi de Lupiana, Ordinis Nostri Prior Major, Generalis, & Caput totius Ordinis esset; ejusque Electio ad Monachos Capitulares prædicti Monasterii, & non ad aliquos alios, in solidum, & solummodo pertineret; atque in eodem Monasterio continuo ipse Pater Generalis residentiam teneret, propterea quod jam dictum Monasterium primum olim fuit, in quo Ordo initium habuit; exindeque propagatus fuit, & quasi in medio aliorum Monasteriorum constitutum erat. Confirmatores autem Electionis prædictæ nequaquam consentirent eligi in Priorem majorem Monasterii Sancti Bartholomæi, qui infra duos menses non posset in eodem Monasterio personaliter interesse, & suo uti officio; itaut aliter facta Electio statim per eos cassaretur, & ad alterius Electionem procederetur.

Quoniam vero Procuratore Generali totius Ordinis, necnon Monasterio prædicto Sancti Bartholomæi de Lupiana auditis, ex Decretis a Sac. Congregatione EE. S. R. E. Cardinalium, negotiis Episcoporum & Regularium præposita, editis, & deinde confirmatis in forma specifica a Ven. Innocentio XI. cum literis Apostolicis in forma Brevis, præ cęteris definitum & resolutum est: ut imposterum Electio Patris Generalis sit facienda a tota Religione, non vero a solo Monasterio Sancti Bartholomæi Lupianæ: quodque idem Monasterium possit tantum in Electione concurrere cum ejusdem Priore & Procuratore, sicut concurrunt cętera alia Ordinis Monasteria. Idem autem Prior Sancti Bartholomæi, a Vocalibus ejusdem Monasterii juxta Generale Ordinis statutum eligendus, Definitor sit perpetuus cum præcedentia supra cęteros alios, & vacante Generalatu Vicarius Generalis usque ad nouam P. Generalis Electionem remaneat. Præterea, attenta renunciatione a prædicto Monasterio Sancti Bartholomæi de Lupiana ex rationabilibus causis facta, & a Capitulo intermedio acceptata, etiam ex auctoritate Capituli Generalis Ordinis, super residentia Superioris Generalis in eodem Monasterio Sancti Bartholomæi, imposterum idem Pater Generalis in Collegio Abulensi ejusdem Ordinis resideat, ubi nimirum a Capitulo Generali anno 1684. ejus residentia statuta fuit; prout latius in prædictis literis Apostolicis in forma Brevis continetur. *Quæ Generalis esse debeat residentia.*

§.14. Hinc veteri penitus abrogata Constitutione, perpetuis futuris temporibus exequi & observari inviolabiliter præcipimus & mandamus omnia & singula, quæ in dicto Brevi Apostolico disponuntur. Superior autem Generalis nostri Ordinis non eligatur, nisi talis, de quo verisimiliter præsumatur, quod intra duos menses haberi poterit ejus in Monasterio suæ Residentiæ præsentia personalis ad residendum ibidem, & suo utendum Officio. Aliter vero facta electio statim cassetur, & ad electionem aliam procedatur. *Non eligendus Generalis, nisi qui ad duos menses in Monasterio suæ residentiæ commorari possit.*

Electus vero canonice in Generalem nostri Ordinis, quicumque Prior vel Monachus ad acceptandum Officium Generalatus per Definitores possit compelli, de speciali tamen gratia libere ac irrevocabiliter cuilibet Priori Domus de Guadalupe, suorum immensitate arduorum negotiorum attenta, concedimus, quod si forte idem Prior in Generalem eligatur, ad acceptandum nullatenus compellatur. *Qui non cogendi ad acceptandam sui electionem.*

Extravagans I.

§.15. Obsequendo, ut par est Decretis a Sac. Congregatione Eminentissimorum S. R. E. Cardinalium, Episcoporum & Regularium negotiis præposita, editis, & deinde in forma specifica confirmatis a san. mem. Innocentio XII. in literis Apostolicis in forma Brevis, statuimus & ordinamus: in casu vacationis Officii Patris Generalis durante triennio, quod inter unum & alterum Capitulum Generale intercedere debet, pro Electione novi Superioris Generalis Capitulum Generale hoc tempore intermedio non convocetur; sed solum sexdecim Monachi ex octo designatis Monasteriis dicti Ordinis, Prior nempe & Procurator cujuslibet eorum, dictum novum Superiorem Generalem, qui vacantis Generalatus Officii tempus, quod usque ad proximum secuturum Capitulum Generale superest, compleat, uti Vocales seu Electores, ad id specialiter deputati, eligant; quodque jus eligendi hujusmodi, rursus eveniente alia simili *Vacante Generalatu non elapso triennio, ad quos Pro-Generalis spectet electio.*

mili vacatione, ad alios sexdecim Monachos, Priores pariter & Procuratores respective aliorum octo Monasteriorum Nostri Ordinis spectet: itaut quandocumque similis vacatio contingat, ista alternatio inter Priores & Procuratores quadraginta octo Monasteriorum, quibus noster Ordo constat, per statas vices seu turnos, in hujusmodi Electione intermedia servetur. Turni autem ita perpetuo constituantur.

Turnus Primus.

S. Bartholomæus de Lupiana.
S. Hieronymus Cordubæ.
S. Catharina de Monte Curban.
S. Hieronymus Hispalis.
S. Maria de Prado Vallis Oleti.
S. Maria Murtæ Barcinonæ.
S. Hieronymus Matriti.
S. Maria della Esperanza.

Turnus Secundus.

S. Maria de Guadalupe.
S. Hieronymus Vallis Hebron.
S. Maria de la Estrella.
S. Michael Regum.
S. Hieronymus Granatæ.
S. Maria Lucis.
S. Maria Victoriæ Salmanticæ.
S. Maria Pietatis de Benavente.

Turnus Tertius.

S. Laurentius Regius.
S. Hieronymus de Cotalva.
S. Maria de Frex del Val.
S. Anna de Tendilla.
S. Engratia Cæsaraugustæ.
S. Maria Rosarii de Bornos.
S. Isidorus del Campo.
S. Maria de Valdebusto.

Turnus Quartus.

S. Maria de la Sisla.
S. Blasius de Villavitiosa.
S. Hieronymus de Yuste.
S. Maria de la Murta Valentiæ.
S. Maria del Parral Segobiæ.
S. Maria Pietatis de Baza.
S. Maria Vallis de Ezya.
S. Hieronymus de Caravaca.

Turnus Quintus.

S. Hieronymus de Guisando.
S. Maria de la Mexorada.
S. Hieronymus de Espexa.
S. Hieronymus de Zamora.
S. Michael de Monte.
S. Antonius de Porta Cœli.
Collegium Salmanticense.
S. Petrus de la Nora.

Turnus Sextus.

S. Catharina de Talabera.
S. Maria de Armedilla.
S. Joannes de Ortega.
S. Leonardus de Alba.
S. Maria Remediorum de Barrameda.
S. Michael Angelorum de Alpechin.
S. Maria Gratiarum de Carmona.
S. Hieronymus a Jesu Abulæ.

§.16. Pro hujusmodi vero Turnorum principio, & successiva serie ad regulam dirigenda: Primus Turnus incipiat a Capitulo Generali anni 1690. usque ad immediate sequens Generale Capitulum anni 1693., quo quidem tempore, cum forma Electionis intermediæ alterata fuerit, Secundus Turnus nequaquam ab ipso anno 1693. incipiat; sed quidem eodem triennio intermisso, a Capitulo Generali anni 1696., quo iterum reassumpta & confirmata eadem forma intermediæ Electionis extitit, usque ad Generale Capitulum anni 1699.; deinceps vero a Tertio Turno de triennio in triennium successive ordine perpetuo Turni prædicti sequantur: absolutis vero omnibus sex Turnis, iterum incipiat primus, & succedant quolibet triennio, ut præfertur, sequentes ordine circulari. Quod si in triennio, quod pertinet ad aliquod ex prædictis sex Turnis, non succedat vacatio Generalatus, & Capitulum Electionis intermediæ, nihilominus tamen pro triennio immediato hujusmodi jus eligendi pertranseat ad Turnum sequentem. Quod si vero vacatio Generalatus duplex succedat in unico triennio, tunc in prima vacatione procedat Turnus juxta ordinem, in altera vero succedat sequens Turnus; itaut unicus Turnus duplicem electionem intermediam nunquam faciat in eodem triennio.

§.17. Quoniam vero ex Generalium Capitulorum Decretis Monasterium S. Hieronymi de Caravaca, quod in quarto Turno comprehenditur, fuit redactum in Vicariam absolutam absque Priore, proindeque in eodem dicto Turno, deficiente Priore & Procuratore prædicti Monasterii, sexdecim vocales concurrere ad electionem non possunt, ut in Brevi Apostolico statuitur, sed tantum quatuordecim ex septem reliquis Monasteriis Vocales, duo nempe pro unoquoque, ut supra; obsequendo Decretis Sacræ Congregationis cum oraculo Sanctissimi Domini Nostri præcipimus & mandamus, quod in eodem quarto Turno electio intermedia fiat ex quatuordecim vocalibus septem Monasteriorum, donec & quousque idem Monasterium S. Hieronymi de Caravaca ad pristinum statum restituatur cum Priore. Quid de Monasterio de Caravaca.

Extravagans II.

§.18. Si contingat Vocales in electione Patris Generalis, tam in generali quam in dicto intermedio Capitulo celebranda, inter se diffidere, aut Electionem minus canonicam fieri, Electio hujusmodi ad sex dumtaxat scrutinia redu- Quid agendum, cum Vocales in electionibus inter se diffidere contingat.

reducatur, hac forma videlicet, ut si in primo, secundo, tertio, quarto & quinto scrutiniis hujusmodi Electio Canonica sequuta non fuerit; duo Monachi, qui plura quam cæteri suffragia sortiti erunt, eligantur, in quos Vocales in sexto scrutinio sua suffragia omnino dirigere teneantur: Quod si nec in hoc sexto & ultimo scrutinio ob paritatem suffragiorum Electio Canonica peracta fuerit; eorum duorum alter, qui prius ad habitum Regularem admissus fuerit, electus intelligi & declarari debet. Attamen si in quinto scrutinio suffragia in diversas personas collata fuerint, pluresque paria suffragia obtinuerint; tunc quoque duo, qui prius similiter quam cæteri ad habitum Regularem admissi fuerint, ex his eligantur. At si quis in hoc quinto superior, alii pares suffragiis extiterint; superiori suffragiis ex his, qui pares sunt, is pariter, qui priusquam cæteri ad habitum prædictum admissus fuerit, adjungatur: ut deinde in sexto scrutinio, primo quidem casu in duos ex iis, qui paria suffragia obtinuerunt, sicut præmittitur eligendos; Secundo vero in superiorem suffragiis, illique, ut præmissum est adjungendum, omnia electorum suffragia restringi & conferri debeant. Quæ pariter ab eadem Sacra Congregatione Episcoporum & Regularium approbata, & successivo Brevi Apostolico prædicto confirmata sunt.

Inæqualitate suffragiorum præferendus, qui sit antiquior in Ordine.

Extravagans III.

§.19. P. Generalis per triennium tantum duret in officio a tempore ejusdem electionis, ejusque expiret officium, statim ac electi & nominati fuerint Definitores in Capitulo Generali. Præterea ordinamus, quod Generalis absolutus immediate & successive reelegi non possit, nisi post novennium vacationis ab eodem officio absoluto; etiamsi electus fuerit inter Capitulum & Capitulum, & quolibet brevi tempore Generalis fuerit: Quæ dispositiones ex auctoritate Apostolica firmitatem & robur habent.

Generalatus officium post triennium expiret, quo absoluto idem reeligi non possit.

Extravagans IV.

§.20. Non possit eligi in Generalem Monachus aliquis professus ejusdem Monasterii, cujus erat professus Generalis immediate absolutus & vacans, nisi intercesserit novennium inter hujusmodi vacationem & dictam electionem: Quod etiam auctoritate Apostolica confirmatum est.

Duo successive Generales ex eodem Monasterio non eligendi.

Extravagans V.

§.21. In scrutinio ad regulanda suffragia electionis P. Generalis in Capitulo Generali simul cum PP. Definitoribus assistant tanquam scrutatores, singuli ex Visitatoribus Generalibus cujuscumque Territorii antiquiores habitu, & in horum absentia alter socius Convisitator. At vero in Capitulo intermedio duo scrutatores ex Vocalibus dicti Capituli eligantur, qui simul cum Patribus, privati Capituli Deputatis, scrutinio, & regulationi suffragiorum intersint, quorum antiquior electionem factam publicare debeat.

Assistentes in Scrutiniis, qui sint eligendi.

Extravagans VI.

§.22. Patres, privati Capituli Deputati, conveniant ad præsidendum simul per modum unius cum P. Vicario Generali Capitulis Generalibus intermediis cum jurisdictione Præsidum; absque tamen suffragio approbandi vel reprobandi, & quin ob dictum Præsidum titulum vocem activam habeant in dictis Capitulis.

Qui Præsides in Capitulis intermediis.

Extravagans VII.

§.23. In casu, quo eligatur in dicto Capitulo intermedio Generalis professus Monasterii valde distantis, Electores non discedant a Monasterio Sancti Bartholomæi vel ejus circuitu, ultra sex leucarum distantiam: Donec compulsoria transmissa ad Electum citandum per Deputatos privati Capituli, habeatur notitia authentica, dictum Electum suum electioni præstitisse consensum. Qua habita, poterunt Electores ad propria Monasteria redire, ibidem dumtaxat permanentibus dd. privati Capituli Deputatis, ut ad debitum effectum electionem factam perducant, & obedientiam nomine totius Religionis noviter electo Generali præsentialiter præstent. Si tamen electus non acceptaverit, impotensve fuerit pro dicto officio Generalis exercendo, procedant dicti Electores ad novam electionem modo & forma debitis.

De electione Fratris absentis in Generalem.

Extravagans VIII.

§.24. De gratia speciali libere concedimus Priori pro tempore existenti Monasterii Sancti Laurentii Regalis, suarum magnitudine occupationum attenta, quod si fuerit electus in Generalem nostri Ordinis, ad acceptandum nullatenus compelli possit.

Prior S. Laurentii Regalis, si fuerit electus, ad acceptandum compelli nequeat.

Extravagans IX.

§.25. Adsit Vicarius Generalis, qui deficiente persona Patris Generalis per mortem, seu aliter, Ordini nostro præsideat; & hic Vicarius Generalis sit in posterum, non Vicarius (ut hactenus) sed Prior pro tempore existens Monasterii Sancti Bartholomæi de Lupiana: quod decrevit & declaravit Sacra Congregatio Episcoporum & Regularium, & Apostolica auctoritate est confirmatum.

De Vicario Generali.

Extravagans X.

§.26. Sac. Congregatio S.R.E. Cardinalium, negotiis Episcoporum & Regularium præposita statuit & decrevit: quod si contingat Prioratum Monasterii Sancti Bartholomæi quomodolibet vacare, dum Prior ipsius Monasterii, vacante Generalatu, munus Vicarii Generalis exercet; tunc præsideat Ordini Deputatus Capituli privati, qui loco & sessione ceteros Deputatos præcedit, cum jurisdictione Vicarii Generalis, donec sit facta & confirmata electio Prioris Monasterii S. Bartholomæi, qui munus Vicarii Generalis exercere debet.

Extra-

Extravagans XI.

De facultatibus Vicarii Generalis Sede Vacante.

§.27. Pater Vicarius Generalis, Sede Vacante, habeat jurisdictionem & facultatem in negotiis ordinariis Ordinis: videlicet nominandi Confirmatores pro Electionibus, aliisque rebus exequutivis, ex quarum dilatione oriri potest aliquod damnum aut præjudicium; Et denique omnem facultatem Patris Generalis pro Religionis gubernio in negotiis, Sede Vacante, occurrentibus, eo modo, quo illam habet idem Pater Generalis: Excepto tamen, quod non possit dispensare in Constitutionibus, Mandatis, & Ordinationibus Capituli Generalis, nec contravenire mandatis aut præceptis factis a Patre Generali.

Extravagans XII.

§.28. Si Pater Generalis mortuus fuerit, aliterve vacaverit tribus mensibus ante lapsum triennii; pro adeo brevi tempore Generalis non eligatur, sed Ordini præsideat Generalis Vicarius dictis tribus mensibus juxta formam & limitationes in immediata Extravaganti determinatas & statutas.

Extravagans XIII.

§.29. P. Vicarius Generalis teneatur convocare & citare Monasteria illius Turni, ad quem spectat electio intermedia P. Generalis, quatenus concurrant ad Capitulum intermedium, electionemque novi Generalis in eo celebrandam infra duos menses a die vacationis Generalatus; ipso tamen Vicario Generali citatione hujusmodi ommittente vel renuente, possit & debeat omnino fieri a PP. Deputatis Capituli privati, vel a quolibet illorum in solidum; Qui si fuerint etiam negligentes, fiat dicta convocatio a Priore, vel Vicario Monasterii Villæ Delitiosæ, ut ordinatur in Constitutione 70. Excepto tamen, si Generalatus vacaverit tribus mensibus ante lapsum triennii, quibus præsidere debet Ordini idem Pater Vicarius Generalis, juxta Extravagantem supra immediate positam.

Extravagans XIV.

§.30. Eo ipso, quod aliquis Monachus acceptat Episcopatum, vacet Officium Generalatus, aut aliud quodcumque Officium, quod habeat in Ordine.

CONSTITUTIO II.

De tempore, quo durare debent Priores in eorum Officiis.

§.31. In Officio suorum Prioratuum durent dumtaxat per triennium a tempore confirmationis suæ electionis computandum omnes Priores Monasteriorum nostri Ordinis juxta literas Apostolicas san. mem. Gregorii Papæ XI. nostri Ordinis Fundatoris; ita quod triennio cujuslibet Prioris transacto, ipso facto expiret ejus Officium, & fiat nova electio, prout Monachis illius Monasterii videbitur expedire, ordinationibus, statutis, seu consuetudinibus cujuscumque Monasterii nostri Ordinis, etiam juramento seu quacumque alia munitione etiam Apostolica vallatis, in contrarium editis, factis, vel servatis, non obstantibus quibuscumque.

Extravagans I.

§.32. De cætero perpetuis futuris temporibus nullus Prior nostri Ordinis possit reeligi immediate in eodem Prioratu, quem terminat: quod est confirmatum per Bullam Apostolicam. Et idem intelligatur de Priorissis Monasteriorum Monialium nostri Ordinis.

Non reeligendus Prior immediate post transactum primum triennium.

Extravagans II.

§.33. Priores Monasteriorum novorum, quæ non habent electionem, vacent in Capitulo Generali, & provideantur a Patre Generali & a Patribus Definitoribus per schedulas secretas datas a Secretario. Non tamen ipsi Priores immediate reeligi possint in eodem Prioratu. Quando vero vacaverint Prioratus Monasteriorum novorum inter Capitulum & Capitulum, provideantur a Patre Generali; Cæterum semper hujusmodi Prioratus conferantur Monachis prudentia & experientia præditis, qui honori & disciplinæ Ordinis Nostri, ut necesse est, in ipsis Monasteriis novis consulant.

Qui sine eligendi.

Extravagans III.

§.34. Monasterium de Caravaca non habeat Priorem, nec vocem in Capitulo Generali; sed sit Vicaria absoluta.

Monasterium de Caravaca sine Priore.

Extravagans IV.

§.35. Priores novarum Domorum, qui in Capitulo Generali eliguntur & providentur, durent in suis Prioratibus usque ad proxime futurum Capitulum Generale, in quo vacent: etiamsi propter mobilitatem Dominicæ tertiæ post Sanctissimum Pascha, in qua celebratur dictum Capitulum Generale, naturale triennium tunc finitum sit, sive adhuc tunc non expiraverit; sicut in Generalatus dignitate fieri solet: Quod auctoritate Apostolica est confirmatum, & observari mandatum.

CONSTITUTIO III.

Ubi, & quando celebrari debet nostrum Capitulum Generale.

§.36. Generale Capitulum Nostri Ordinis in dicto Monasterio Sancti Bartholomæi de triennio in triennium perpetuo celebretur, quod teneri incipiat in tertia Dominica post Festum Resurrectionis Dominicæ computanda. Ob aliquam tamen legitimam & rationabilem causam, puta famem, bellum, pestem, vel aliam magnam manifestamque causam; possit alibi prædictum Generale Capitulum celebrari ad dispositionem Capituli

Capitulum Generale cogendum in Monasterio S. Bartholomæi de Lupiana.

tuli

tuli Generalis, si eodem durante Capitulo, causa hujusmodi pateat, vel rationabiliter præsumatur. Sed si inter Capitulum & Capitulum aliqua de prædictis causis contigerit, vel verisimiliter timeatur, tunc Pater Generalis, & Personæ ad tenendum privatum Capitulum assignatæ, quas dictus Pater Generalis ad se ob hoc faciat congregari, prædictam possint facere Generalis Capituli mutationem in aliud Monasterium ejusdem Ordinis ad illud per eos assignandum. Aut si forsan sibi melius videatur, dilatetur per eos dictum Generale Capitulum ad annum sequentem, vel aliud triennium, prout negotiorum necessitas vel utilitas eos adduxerit ordinandum. Non tamen fiat talis dilatio, nisi consentiant quatuor ex his, qui concurrunt in ipso privato Capitulo. Cum vero hujusmodi mutatio seu dilatio facta fuerit, notificetur per eosdem dilatantes Prioribus & Conventibus nostri Ordinis tempore opportuno: Quæ Constitutio est approbata auctoritate Apostolica quantum ad locum celebrationis Capituli Generalis.

De dilatione hujusmodi Capituli.

Extravagans I.

Missa Spiritus Sancti celebranda in omnibus Monast. & Collecta dicenda.

§.37. In quolibet nostrorum Monasteriorum celebretur Missa Spiritus Sancti ipsa die, qua celebratur in Monasterio Sancti Bartholomæi pro electione Patris Generalis, & Patrum Definitorum; necnon pro negotiis Ordinis in dicto Capitulo ordinandis. Et durante Capitulo generali saltem fiat in Missa collecta & deprecatio post elevationem cum Orationibus competentibus, nisi fuerit Festum duplex.

Extravagans II.

Officia durent usque ad novum Capitulum Generale.

§.38. Tam dignitas & officium Patris Generalis, quam Priores novarum Domorum, Visitatores, cæteraque alia officia & munera, quæ in Capitulis Generalibus providentur, & eligi solent, durent in suis officiis usque ad novi Capituli Generalis celebrationem, quantumcumque dictum Capitulum Generale ex causa pestis, famis, belli, vel similium, ut in hac Constitutione, prolongetur: Quod auctoritate Apostolica confirmatum, & observari mandatum fuit.

Extravagans III.

Quo tempore quis Vocalium e Monasterio exire debeat ad Capitulum Gener. accessurus.

§.39. Priores & Procuratores Monasteriorum magis distantium a Monasterio S. Bartholomæi ad Capitulum Generale venturi a propriis Monasteriis non exeant ante tertium diem Paschæ Resurrectionis Dominicæ; ut reperiantur in suis Monasteriis pro Hebdomada majori & sanctissimo Paschate celebrandis: Propinquiores vero prælibato Monasterio ita moderate accipiant dies pro itinere necessarios, ut sine vagatione ad dictum Capitulum Generale accedant; nec euntes aut revertentes per Curiam Regiam transitum faciant sine licentia speciali Patris Generalis.

Extravagans IV.

§.40. Si contingat Capitulum Generale in aliud tempus cum quatuor Deputatorum privati Capituli consensu prolongari ob causas in hac Constitutione expressas, si istæ, cujuslibet dictorum quatuor Deputatorum judicio, cessaverint tempore opportuno & sufficienti ad convocandum & congregandum Generale Capitulum, debeat & teneatur Pater Generalis ab ipsis, vel quolibet illorum requisitus, prolongatione facta non obstante, convocare & congregare dictum Generale Capitulum tempore designato in Constitutione celebrandum; Quod si renuerit vel omiserit, a dicti privati Capituli Deputatis possit & debeat convocari, ut tempore præscripto celebretur, ut in Constitutione disponitur.

Extravagans V.

§.41. Si contingat Generalatum vacare, existente aliqua ex causis in hac Constitutione præscriptis ad dilatandum Capitulum Generale, aut eam ipsius vacationis tempore taliter accidere, quod duæ saltem ex tribus partibus Electorum pro Capitulo intermedio designatorum, eidem interesse debentium, citari & convocari, ad dictumque Capitulum vel per se, vel per suos Procuratores commode accedere nequeant; Pater Vicarius Generalis possit Capitulum privatum congregare, & dictum Capitulum intermedium cum quatuor illius Deputatorum consensu in aliud tempus prorogare valeat. Verum si duæ prædictæ Electorum partes ex tribus, personaliter vel per suos Procuratores commode ad dictum Capitulum accedere possint, prædicta causa non obstante, Capitulum intermedium omninò convocetur, & per Electores præsentes die præfixo ad electionem Patris Generalis debite procedatur.

Extravagans VI.

§.42. Expensæ necessariæ ad celebrandum Capitulum Generale subministrari debeant a Monasterio Sancti Bartholomæi de Lupiana ex redditibus Præstimonii de Utrera, quod ad hunc effectum clar. memor. Cardinalis Ostiensis cum Brevi san. mem. Nicolai V. Ordini nostro aggregavit. Si autem ad hujusmodi expensas ministrandas d. Præstimonii reditus insufficientes fuerint, ab omnibus Ordinis Monasteriis pro rata suppleantur, computando expensam diuturnam cujuscumque Monachi Capitularis cum famulo & æquitatu octo regales cum dimidio monetæ Castellæ, sicut decretum & mandatum est a Sacra Congregatione Episcoporum & Regularium.

A quibus faciendæ sint expensæ Capituli Generalis.

CON-

CONSTITUTIO IV.

De electione & officio Procuratoris Capituli Generalis.

§ 43. Singuli Priores Monasteriorum nostri Ordinis cum singulis Procuratoribus suorum Conventuum personaliter veniant ad Generale Capitulum celebrandum; hujusmodi autem Procuratorem quilibet Conventus de magis idoneis & discretioribus suæ Domus per viam scrutinii eligendo constituat: ita quod ille, qui plures numero, quam alius, voces habuerit, Procurator illius Monasterii habeatur, licet in eo major pars Capituli non concurrat. Quod si duo vel plures æquali numero voces habuerint, unius eorum per Priorem acceptetur electio, qui secundum suam conscientiam magis idoneus & discretior videatur. Idem autem Procurator socius sit Prioris ad Capitulum venientis; Alioquin nisi Priores a veniendo, & Conventus a mittendo Procuratores hujusmodi legitimo impedimento excusentur, vice illa in Generali Capitulo careant voce sua, nec alteri eam possint committere; & nihilominus ad ejusdem Capituli arbitrium puniantur. Si verò Prior aliquis infirmitate, seu alia justa causa, impediatur venire, causas hujusmodi per suas literas insinuet Capitulo Generali, suumque Procuratorem constituat, qui vicem suam teneat in ipso Capitulo. Similiter etiam Conventus non valens commode Procuratorem de suis Monachis destinare, Procuratorem deputet aliquem Ordinis Monachum. In nullo tamen casu ultra tres Personas, computato Priore, de una & eadem Domo ad Generale Capitulum licebit admittere; nec quisquam ibidem duas possit voces habere, etiamsi plurium Procurator existat; liceat autem sibi unam, quam maluerit prædictarum vocum eligere. Priores autem & Conventus legitime impediti, nisi Procuratores ad Capitulum miserint, ut præfertur, ad arbitrium ejusdem Capituli puniantur. Priores autem, & Procuratores hujusmodi ante Sabbatum, prædictam tertiam Dominicam post Pascha immediate præcedens, S. Bartholomæi Monasterium intrare non debent. Sane ad Capitulum Generale Procurator nullus admittatur, nisi professus & in Sacris Ordinibus constitutus; De cujus utique Procuratoris electione sive constitutione idem Conventus Generali Capitulo fidem faciat per suas patentes literas, nominibus aliquorum Monachorum de eligentibus roboratas, & conventuali sigillo munitas. In quibus quidem literis non est opus hujusmodi potestatem ad longum exprimere; sed sufficit constare Generali Capitulo, quod talis est Procurator talis Conventus ad idem Capitulum destinatus. Tenor quoque hujusmodi potestatis fiat in forma sequenti:

Non ultrà tres personas de qualibet Domo liceat in Capitulo admittere.

Noverint Universi, quod in Monasterio N. Diœcesis N. Ordinis Monachorum S. Hieronymi, die N. mense N. anno a Nativitate Domini &c. omnes & singuli Monachi ejusdem Monasterii professi in Sacris constituti constituimus & ordinamus nostrum certum & specialem Procuratorem Patrem N. Presbyterum ipsius Monasterii ad omnia & singula facienda, tractanda, consentienda, firmanda: seu dissentienda, sive revocanda, quæcumque fuerint exponenda, dicenda, tractanda, examinanda seu definienda in Capitulo Generali per Priores & Monachos ejusdem Ordinis, tenendo isto anno præsenti in Monasterio Sancti Bartholomæi dicti Ordinis, quæ Generalem statum seu utilitatem totius Ordinis tangant, seu concernere quomodolibet poterunt; etiam, quoties fuerit opportunum ad substituendum alium Procuratorem nostri Ordinis professum in Sacris constitutum ad omnia & singula supradicta; & quia prædicta vera sunt, rogavimus Monachos infrascriptos in Sacris constitutos, quatenus literas hujusmodi suis nominibus roborarent; quasque sigillo dicti Conventus fecimus sigillari.

Tenor mandati procuræ.

§. 44. Præfati autem Priores & Procuratores nomine & vice suorum Monasteriorum potestatem habeant consentiendi, seu contradicendi quibuscumque in Generali Capitulo dicendis, tractandis, & agendis ad communem statum Ordinis pertinentibus. Nullatenus tamen iidem Procuratores habeant potestatem consentiendi, quod duratio Prioratuum quomodolibet ultra triennium protendatur; quin potius pro expresse prohibitis, immo pro veris contradictoribus habeantur, nisi super hoc eis in suis procuratoriis expressa & specialis fuerit attributa potestas sive facultas. Cæterum Procurator impeditus Generali Capitulo interesse, alium ad illud substituat loco sui, nisi substituendi potestas expresse sibi fuerit in Procuratorio denegata. Quovis etiam casu hi, qui non venient ad Generale Capitulum, per suas patentes literas statum suorum Monasteriorum tam spiritualem quam temporalem ipsi Capitulo intimare non differant; & Priores humiliter misericordiam, hoc est, ab onere suorum Prioratuum absolutionem exposcant.

Facultates Priorum & Procuratorum in hujusmodi Capitulis.

Procuratoribus legitime impeditis alium sui loco substituere posse declaratur.

Extravagans I.

§ 45. Priorissæ & Monasteria Monialium nostri Ordinis, etiam per Procuratores, voce careant in Capitulo Generali; per Procuratores tamen Monasteriorum Priorum, qui illarum curam habent, negotia, quæ in Capitulis Generalibus agere velint, transmittant.

Monasteriis Monialium quilibet locus denegatur.

Extravagans II.

§. 46. Priores non habent Votum in electione Procuratoris pro Capitulo Generali; Veruntamen sint præsentes ipsius electioni, ut in Constitutione disponitur; & post factam electionem, ipsi Priores pariter præsentes sint, & audiant commissiones, quas Vocales capitulariter dicto Procuratori imposuerint; quia si contrarium fiat, multa oriri possunt inconvenientia & controversiæ.

Priores præsentes esse debent electioni Procuratoris Capituli, dandisq; ei commissionibus.

Extravagans III.

Pro Monasteriis, in quibus Prioratus vacaverit, nec Vicarius, nec ejus Procurator admittendus.

§.47. Si in aliquo Monasterio vacaverit Prioratus tempore Capit. Generalis, Vicarius non possit venire, nec mittere alium Procuratorem ad Capitulum Generale, quam illum dumtaxat, quem elegerit Conventus. Idipsum in Capitulo intermedio servari debeat, si aliquod Monasterium Turni, ad quem spectat electio, Priore caruerit tempore ipsius celebrationis.

Extravagans IV.

Vicarius eligi nequeat in Procuratorem Cap. Gen.

§.48. Vicarius non eligatur in Procuratorem Capituli Generalis.

Extravagans V.

Procuratores Conventuum, nonnisi mandata suorum Capitulorum afferre possint.

§.49. Procuratores Conventuum, qui venient ad nostrum Capitulum Generale, non proponant nomine suorum Conventuum, quod a Personis particularibus fuerit eis injunctum, & commendatum; & quod a suis Conventibus illis fuerit commissum, afferant in scriptis subscriptum a majori parte dicti Capituli. Poterunt tamen portare Epistolas, & Memorialia Personarum particularium eis mandata & commissa ad Definitores, absque eo, quod necesse sit, ut a suis Prioribus signentur.

Extravagans VI.

Qui possint eligi Procuratores a Prioribus impeditis.

§.50. Procuratores deputandi a Prioribus impeditis venire ad Gener. Capitulum, vicem & vocem ipsorum in eo habituri, ut in Constitutione disponitur, necessario constituantur, vel ex PP. Lectoribus Jubilatis, vel ex Monachis, qui Priores aut Visitatores Diffinitoresve Generales extiterint, & quorum Monasteria tres Personas & voces pro dicto Generali Capitulo prius deputatas non habeant.

Extravagans VII.

De Exgeneralibus, eorumque privilegiis.

§.51. Omnes Patres Exgenerales possint personaliter interesse Capitulis tam Generalibus quam intermediis; in eisque votum activum & passivum habere, tam in electione Patris Generalis, quam in reliquis in dictis Capitulis faciendis: Dummodo quoad votum passivum subjecti sint legibus & Extravagantibus, quibus cæteri Monachi nunc subjiciuntur, & imposterum subjecti erunt. Cæterum vox dd. PP. Exgeneralium minime computetur in numero trium, quæ concurrere possunt ad Generale Capitulum ex hac Constitutione; sed præter duos aut tres Monachos, qui ad dicta Capitula Generalia, & intermedia respective concurrere possunt ex quolibet Monasterio; omnes etiam Exgenerales ejusdem Monasterii professi concurrant, & vocem habeant; dummodo personaliter dd. Capitulis interveniant; Quod auctoritate Apostolica est confirmatum.

Extravagans VIII.

Priores, & Procuratores, cujus expensis accedere debeant.

§.52. Priores & Procuratores, ad Capit. tam Generalia quam intermedia convenientes, veniant & accedant sumptibus & expensis Monasteriorum illorum, quorum voces in dictis Capitulis habent: Patres vero Exgenerales expensis Monasteriorum suæ professionis.

Extravagans IX.

De Procuratoribus Vocalium Capituli intermedii, eorumque facultatibus.

§.53. Vocales Capituli intermedii, sive Priores sive Procuratores existant, infirmitate seu alia justa de causa impediti, possint Procuratores constituere, suas vices & voces habituros in dicto Capitulo; prout hæc Constitutio disponit de Prioribus & Procuratoribus Capituli Generalis; dummodo causam prædictam per suas literas Capitulo prædicto notificent: Constituantur vero Procuratores Personæ habentes qualitates & conditiones requisitas per suprapositam Extravagantem: Nulliusque Monasterii ultra duas voces admittatur tertia in dicto Capitulo intermedio.

Extravagans X.

Conditiones requirendæ in eligendis in Procuratores Cap. Gen.

§.54. Monachi eligendi in Procuratores Capituli Generalis Monasteriorum Professionis, & Collegiorum nostrorum, necessario habere debeant licentiam alicujus Ordinarij Dioecesani ad audiendas Confessiones, & etiam viginti annos completos ab Habitus receptione; nisi Lectores Theologiæ Scholasticæ fuerint, qui post decem annos completos ab Habitu recepto, ad habendam in Capitulo vocem requisitos, in tales Procuratores eligi poterunt. Eligendi vero in Procuratores Capituli Generalis novarum Domorum sint præcise vel ex Visitatoribus Generalibus actualibus, non tamen ejusdem Territorii, vel ex PP. Lectoribus Jubilatis, aut Regiæ Magestatis Prædicatoribus, vel ex Monachis, qui prius Priores vel Difinitores, aut Visitatores Generales extiterint.

Extravagans XI.

Tempus electionis Procurat. Capit. Gener.

§.55. Procuratores Capituli Generalis in Monasteriis electionis juxta morem eligantur mensibus Novembris & Decembris immediatis ante dicti Capituli celebrationem; Ad quorum electiones Priores Monasteriorum eligentium omnes Vocales intra duodecim leucas a suis Monasteriis quomodolibet commorantes, die & hora electionis assignatis, citare debeant; & postquam factæ fuerint electiones, notificare teneantur P. Generali Procuratorem electum, diemque & horam suæ electionis.

Extravagans XII.

Vicarius Monasterii vacante Prioratu hacce in electione vocem non habeat.

§.56. Si contingat tempore electionis Procuratoris Capituli Generalis Prioratum alicujus nostrorum Monasteriorum quomodocumque vacare, illius Vicarius non habeat vocem in dicta

dicta electione; illam tamen debeat habere ad eligendum alterum ex duobus, inter quos sint æqualiter divisa Electorum suffragia. At vero non vacante Prioratu, sed absente Priore ab aliquo Monasterio tempore dictæ electionis, Vicarius ex commissione Prioris electionem prædictam celebrans, vocem suam habeat in illa; possitque pariter in æqualitate suffragiorum eligere alterum ex duobus, qui sint pares suffragiis. Quod idem in reliquis actibus Capitularibus ex commissione Prioris absentis, a Vicariis nostrorum Monasteriorum celebratis, pariformiter observetur.

Habeat vero si tantummodo Prior sit Abbas.

Extravagans XIII.

§.57. Ex concordia & concessione totius Ordinis Procurator Capituli Generalis Collegii Salmantini B. Mariæ de Guadalupe debeat eligi necessario ex Monachis professis ipsius Monasterii de Guadalupe: nec dicti Procuratoris vox & Persona computari debeat inter tres Personas & voces, singulis Monasteriis a Constitutione concessas, quas ultra d. Procuratoris vocem prædictum Monasterium insuper habere possit & valeat.

Procurator Capit. Gener. Collegii Salmant. ex Monachis Monasterii ejusdem eligendus.

Extravagans XIV.

§.58. P. Generalis prima die Capituli juxta stylum & morem, nominet unum ex Prioribus, alterumque ex Procuratoribus habilioribus & discretioribus, qui omnia mandata Procuratorum ad Capitulum venientium diligenter examinent, illorumque legitimitatem recognoscant, examenque & recognitionem hujusmodi, atque inde sequuta, legitimosque Vocales ad Capitulum concurrentes, in eoque vocem habentes, postea in prima sessione Capituli Generalis exacte & fideliter referant.

A Generali vero prima die Capituli eligendi duo qui examinent mandata Procuratorum.

CONSTITUTIO V.

De Sede Priorum & Procuratorum in Capitulo Generali.

§.59. Certam sessionem sive locum in Generali Capit. teneat quilibet Prior vel Monachus Procurator secundum antiquitatem fundationis Monasterii, cujus Prior vel Procurator existat. Volumus tamen, quod Procuratores Priorum cunctos Procuratores Conventuum in sessione præcedant. De gratia tamen speciali multis ex causis rationabilibus statuimus & concedimus, quod Monasterium Sanctæ Mariæ de Guadalupe nostri Ordinis Toletanæ Diœcesis in omnibus & per omnia prærogativas & libertates, vocem & locum in quibuscumque actibus in Ordine nostro habeat, ac si ante omnia Monasteria ipsum post Monasterium S. Bartholomæi fuisset immediate fundatum.

Procuratores Priorum cæteros Procuratores præcedant.

Excipitur Procurator Monast. de Guadalupe.

Extravagans I.

§.60. Vicarius S. Bartholomæi, & Hebdomadarius præcedant in Refectorio omnes Procuratores Capituli Generalis; atque absentibus Definitoribus sedeat, Vicarius in mensa principali, & signum faciat cum campanula; In Choro vero Hebdomadarius sedeat in sede ad ipsum pertinente; Vicarius autem in diversis sedibus sedeat, attenta qualitate & præcedentia Prælatorum & Personarum ibi præsentium, faciatque signa de more consueta.

De officio, & sessione Vicarii, & Hebdomadarii Sancti Bartholomæi.

Extravagans II.

§.61. Volens nostra Religio gratiis & favoribus, a Rege Nostro Philippo Secundo acceptis, se gratam ostendere, concessit Regio Monasterio Sancti Laurentii a Majestate Sua fundato sedem & antiquitatem immediate post Monasteria Sancti Bartholomæi, & Beatæ Mariæ de Guadalupe; itaut Sedes Prioris Sancti Laurentii sit secunda in Choro ex parte Vicarii post Priorem Sancti Bartholomæi.

Cessio Prioris Monast. Sancti Laurentii.

Extravagans III.

§.62. Ex Sac. Congregationis Episcoporum & Regularium decreto, quod cum Apostolico Brevi est confirmatum, Prior Sancti Bartholomæi præcedat in omni loco omnibus Prioribus Ordinis nostri.

Præcedentia Prioris Sancti Bartholomæi super cæteros Priores.

Extravagans IV.

§.63. In præcedentia & sessionibus Capituli Generalis servetur hic ordo, videlicet: Generalis immediate absolutus & vacans statim post Diffinitores omnibus præcedat in cunctis locis, quibus Ordo fuerit congregatus. Deinde immediate post illum Patres Ex-Generales ante omnes Priores secundum suam in Generalatu antiquitatem. Post Priores actuales, Priores absoluti Monasteriorum Sancti Bartholomæi, Beatæ Mariæ de Guadalupe, & Sancti Laurentii Regalis. Omnes Visitatores Generales secundum cujusque Territorii classem & antiquitatem; Subinde PP. Lectores Jubilati, quibus succedant Procuratores Priorum absentium, & immediate post illos Procurator & Secretarius Generalis ante omnes Monasteriorum Procuratores; prout hactenus de more servatum est.

Ordo servandus in sessionibus.

CONSTITUTIO VI.

Quod Visitatores Generales eant ad Capitulum, & Speciales mittant informationem suam.

§.64. Visitatores Generales triennii proxime præteriti veniant omnino ad sequens Capitulum Generale. Idem etiam de Visitatoribus particularibus fiat, si specialiter per Patrem Generalem fuerint evocati. Qui quidem omnes Visitatores permittantur interesse Capitulo Generali; nullam tamen vocem in eo habeant, nisi Priores vel Procuratores existant; licet possint loqui quidquid sibi bene videbitur. Visitatores vero particulares, qui non venerint, Diffinitoribus per suas literas plenam

plenam suæ Visitationis informationem, quemadmodum Visitatores Generales facere debent, præsertim quoad misericordias Priorum, & status, reparationemque Monasteriorum, mittere teneantur.

Extravagans I.

Scrutinium inter Priores & Procuratores prima Capituli die faciendum, ad removendas subornationes &c.

§.65. Prima die, qua ingrediuntur Capitulares Monasterium S. Bartholomæi, Visitatores Generales Castellæ, unusque ex Deputatis Capituli privati a Patre Generali designandus, faciant scrutinium inter Priores & Procuratores, qui veniunt ad Capitulum, si forte interfuerint subornationes, dona, aut promissiones pro electione Definitorum, & futuri Generalis; & quos delinquentes invenerint, juxta nostras Constitutiones puniant & castigent.

Extravagans II.

§.66. Eadem die Pater Generalis assignet duos ex Privati Capituli Deputatis, qui post meridiem visitent Visitatores Generales, & audiant querelas, siquæ contra illos proclamatæ, aut inventæ fuerint: Processus vero servetur, tradaturque Definitoribus futuris, ut determinent tantum, & declarent illos habiles aut inhabiles ad electionem Generalis; alia vero, si quæ fuerint, definienda serventur post electum & confirmatum futurum Generalem.

CONSTITUTIO VII.

De electione, & facultate Definitorum.

§.67. Decretis a Sac. Congregatione Eminentissimorum S. R. E. Cardinalium, Episcoporum & Regularium negotiis præposita, successive confirmatis Brevi Apostolico, supra Constitutione prima enuntiato, obtemperantes declaramus: Priorem pro tempore Monasterii Sancti Bartholomæi Diffinitorem perpetuum cum præcedentia supra cæteros Priores. Quamobrem in posterum, non octo, ut antiquitus, sed septem dumtaxat Personæ in Diffinitores Capituli Generalis, quarum tres tantum sint Priores, & quatuor Monachi ex Procuratoribus Monasteriorum in eodem Capitulo existentes, ab illis, qui in eodem Capitulo vocem habent, sine Personarum & Nationum acceptione ante omnia eligantur. De Monasterio autem Sancti Bartholomæi, ultra Priorem & Procuratorem ejusdem Monasterii, poterunt Electores, si velint, eligere Diffinitorem Monachum aliquem professum ipsius Monasterii; dummodo tamen sit Persona notabilis & discreta, in numero dictorum quatuor Monachorum Procuratorum computandum. Quæ quidem electio Diffinitorum fiat hoc modo: Assignentur & dentur in publico per majorem partem Capituli tres Scrutatores, qui prius vota sua, deinde singulorum omnium votum habentium secrete recipiant. Quibus receptis, & facta inter se collatione secreta solius numeri eligentium, Personas quoque eligentes nullatenus tempore aliquo declarando, unus ex eisdem scrutatoribus omnes electos in Diffinitores statim & publice in Generali Capitulo publicet: quorum illi sint Diffinitores, in quos plura eligentium vota, non totius Capituli, sed respectu partium minorum, concurrent. Si tamen in numero pari circa aliquos vota concurrerint Electorum, tunc ille Diffinitor existat, quem Scrutatores ipsi vel duo eorum in Diffinitorem, tamquam magis idoneum, declaraverint assumendum; super quo ipsorum conscientiam oneramus. Causa quoque rationabili nos movente, Nostris Monasteriis infra ditionem Serenissimi Domini Regis Aragonum constitutis de gratia speciali concedimus, quod ex aliquo eorumdem Monasteriorum unus Prior vel Monachus, qui respectu Priorum & Monachorum suæ propriæ Nationis in Diffinitores electorum plures, ut supra præmittitur, voces habuerit, in Diffinitorem quolibet Generali Capitulo eligatur; etiamsi in eum pauciores voces, quam in singulos Priores & Monachos Nationis Castellæ ad officium prædictum electos, concurrant. Hi autem septem Diffinitores (ut præfertur) electi cum Priore Sancti Bartholomæi, qui est de per se, & Pater Generalis una cum ipsis, habeant in negotiis particularibus omnimodam & plenam potestatem ordinandi, statuendi, diffiniendi omnia & singula, quæ secundum Deum, & nostri Ordinis observantiam utiliora esse viderint, in eodem Capitulo, ordinanda, statuenda, diffinienda. Ea vero, quæ per eos vel majorem partem ipsorum fuerint ordinata, statuta, vel diffinita, sine contradictione aliqua inter Personas, quas tangit negotium, inviolabiliter observentur. Nullatenus tamen possint Diffinitores absque consensu ejusdem Capituli Statuta Constitutiones vel Ordinationes de novo facere, sive jam facta tollere vel mutare; nec aliquam dispensationem perpetuam contra hujusmodi statuta concedere. Cæterum prædicta Diffinitorum potestas, nisi in aliquibus casibus multum arduis, & causa magna, quæ per prius toti Generali Capitulo vel ipsius duabus partibus multum evidens & perutilis videatur, nullatenus possit tolli eisdem.

Prior S. Bartholomæi Definitor perpetuus.

Modus electionis Deffinitorum faciendæ.

Definitorum facultates.

§.68. Verum finito Generali Capitulo nullo modo prædicta potestate utantur, nisi in aliquibus casibus & certis diebus immediate Capitulum ipsum sequentibus potestas aliqua per idem Capitulum eisdem specialiter concedatur. Generali quoque durante Capitulo, Pater Generalis ampliorem potestatem non habeat, quam habet unus Diffinitorum, nisi in foro conscientiæ; possit tamen aliquid quasi interloquendum dicere in rebus modicis, in quibus nulla videbitur dubitatio. Præterea, dum publica tenebitur Capituli Generalis audientia, Pater Generalis, & Diffinitores, nullo alio inter eos sedente, contigui sedeant, observato inter eos ordine, qui servatur in sessione Capituli Generalis. Verum quidquid fuerit per Patrem Generalem & Diffinitores ordinandum, statuendum, vel definiendum, seu determinandum, ante per aliquem ad hoc designatum in publica audientia totius Generalis Capituli proponantur;

Generalis facultates durante Capitulo expirent.

De publicatione Statutorum per Generalem, & Definitores.

tur; nisi talia sint, quæ ibidem non deceat publicari. Quæ autem fuerint per eosdem ordinata, statuta, diffinita, seu determinata, ultima die Capituli in eadem audientia per Patrem Generalem seu per aliquem Diffinitorum, quem ipse assignaverit, perlegantur. Omnia vero, quæ in Capitulo Generali fuerint tractata, dicta, seu determinata, in secreto penitus teneantur, donec ipsum Capitulum sit finitum. Si tamen talia sint, quæ utilitas petit, seu honestas admonet, ut in notitiam multorum non veniant; nullatenus aliquibus temporibus revelentur. Qui autem contrarium fecerit, debite puniatur.

Extravagans I.

Qui excludantur ab officio Definitorum.

§.69. Non possint eligi in Diffinitores Capituli Generalis, neque Patres Capituli privati immediate pæcedentis deputati, neque aliquis omnium Visitatorum Generalium suam Visitationem in dicto Generali Capitulo terminantium; qui similiter non poterunt eligi in Deputatos Capituli privati triennio suæ Visitationis. Nec denique ullus ex Diffinitoribus Capituli Generalis immediate præteriti; vt suorum munerum & officiorum possint residentia subjici, & rationem reddere. Quæ omnia a Sacra Congregatione Episcoporum & Regularium sunt approbata, & observari mandata.

Extravagans II.

In quolibet Monasterio unus tantum Definitor eligi possit.

§.70. Ex Professis unius & ejusdem Monasterii non possit esse, nec eligi, nisi unus solummodo Diffinitor; neque Prior & Procurator unius Monasterii, quamuis diversorum Monasteriorum Professi, in Diffinitores simul eligi pariter valeant. Quoad Monasterium vero Sancti Bartholomæi remaneat in suo vigore & vi, Constitutionis dispositio: nempe quod ultra Priorem & Procuratorem eligi possit in Diffinitorem alter Monachus dicti Monasterii Sancti Bartholomæi, qui sit Persona notabilis & discreta, loco & numero vnius Procuratorum in Diffinitores eligendorum; prout in ipsa Constitutione disponitur.

Extravagans III.

Definitores Cap. Gener. alio novo officio eo in Cap. gaudere non possint.

§.71. Diffinitores Capituli Generalis non possint in eo eligi in Visitatores Generales, nec exeant a Diffinitorio provisi aliis officiis & muneribus præter illa, quibus gaudebant, quando Definitores electi fuerunt; poterunt tamen eligi in Deputatos Capituli privati. Hoc idem observetur in Capituli privati Deputatis, videlicet, ut de aliquo officio provideri non possint in eodem Capitulo.

Extravagans IV.

§.72. Procuratores Definitores habeant votum in electione Priorum Domorum novarum, cum non possint exire a Definitorio aliis officiis provisi, sed dumtaxat cum eisdem, quibus ante electionem perfruebantur.

Extravagans V.

§.73. In sequenti Sabbato post electum & confirmatum Patrem Generalem, totus Ordo celebret Missam solemnem Defunctorum pro Catholico Rege Philippo II. felicis memoriæ.

Missa pro Philippo II. celebranda.

Extravagans VI.

§.74. Procurator Monasterii S. Bartholomæi non sit Diffinitor ex necessitate; sed poterit eligi, si Electoribus id convenire videbitur: sicut declaratum fuit a Sacra Congregatione Episcoporum & Regularium.

Procurator S. Bartholomæi non necessario Definitor.

Extravagans VII.

§.75. Ad regulanda suffragia Electionis Diffinitorum sint Scrutatores, & assistant simul cum Præside Capituli Pater Generalis immediate absolutus ac omnes & singuli Visitatores Generales; Aliquo vero vel aliquibus illorum deficientibus, subrogetur vel subrogentur Deputati Capituli privati secundum suorum Monasteriorum antiquitatem. Visitator antiquior Castellæ publicet & nominet Electos in Diffinitores, & in absentia illius Socius Convisitator, & in vtriusque defectu, subsequens Visitator antiquior.

De suffragiis, & Assistentibus electioni Definitorum.

Extravagans VIIII.

§.76. Eligendi in Diffinitores debeant ad minus extitisse vel Priores, vel Visitatores Generales, sive Lectores Jubilati, sive Prædicatores Regiæ Magestatis cum exercitio, vel Deputati privati Capituli.

Conditiones requisitæ ad passivam Definitoris electionem.

CONSTITUTIO VIII.

Quæ ordinationes habebunt vim legis in nostro Ordine.

§.77. Tunc censeantur omnino firma quæcumque ordinationes vel statuta, in Generali Capitulo facta, cum a duobus proxime sequentibus Capitulis expresse revocata non fuerint; interim tamen plenarie observentur. Idem quoque censemus de quacumque dispensatione, ad relaxationem rigoris Ordinis pertinente, alicui Monasteriorum, seu Personæ Ordinis per Capitulum Generale concessa vel concedenda. Tamen libertates & prærogativæ Monasterio Sancti Bartholomæi, in primo Generali Capitulo concessæ, ita inviolabiliter serventur, prout commutatæ & elargitæ ipsi sunt ex Decretis Sacræ Congregationis, successivo Brevi Apostolico confirmatis.

Ordinationes a duobus seqq. Capitulis confirmandæ,

Exceptis iis, quæ fient pro Monast. Sancti Bartholomæi.

Extravagans I.

§.78. Ut omnis imposterum dubitatio in nostrarum legum creatione & observantia tollatur, Sacra Congregatio Eminentissimorum & Reverendissimorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium, negotiis Episcoporum & Regularium præposita, statuit & decrevit, quod

Ac omnino proponendæ.

quod perpetuis futuris temporibus Pater Generalis & Definitorium teneatur omnino proponere ordinationes vel statuta, quæcumque in nostro Generali Capitulo facta, in duobus aliis proxime sequentibus Capitulis Generalibus; Et nisi, sicut præcipitur, proposita fuerint, hujusmodi statuta & ordinationes vim obligativam amittant.

§.79. Propositione facta, quæ revocata & reprobata fuerint cum majori parte suffragiorum per secretum scrutinium, prorsus extincta remaneant; quæ vero similiter approbata & confirmata fuerint in secundo immediate sequenti Capitulo Generali, sine ulla intermissione observentur; atque iterum proponantur in tertio proxime sequenti Capitulo Generali, in quo si ita pariter approbentur & confirmentur, omnino firma sint, & in legem Extravagantem transeant.

Si approbentur in tertio in legem Extravag. transeant;

§.80. Si vero Capitulum Generale in secunda vel tertia propositione expediens judicaverit, aliqua statuta & ordinationes, in præcedentibus Capitulis facta, diuturniori tempore esse probanda, ut ad legem Extravagantem eleventur; sive censuerit, quod aliqua statuta vel ordinationes observentur absque eo, quod teneatur in proxime sequentibus Capitulis procedere ad formandam legem Extravagantem; tunc eadem statuta vel ordinationes innovare, seu de novo facere poterit; atque ita noviter facta vim obligativam tantum habeant usque ad proximum sequens Capitulum Generale: atque in actis Capitularibus describantur & publicentur. Nunquam vero in legem Extravagantem transeant, licet pluries fuerint similiter innovata, nisi ulterius approbentur & confirmentur in duobus proxime sequentibus Capitulis Generalibus, ut supra; Atque ita Sacra Congregatio perpetuo & inviolabiliter servari mandavit, quibuscumque in contrarium non obstantibus.

Si tamen in aliquo ex iis Capitulis secus non fuerit statutum.

Extravagans II.

§.81. Firmam vim legis tantum habeat, quod disponitur & ordinatur in nostris Constitutionibus, Extravagantibus, & Ordinario: Rotuli vero Capituli Generalis & privati vim obligativam habeant & observentur, quousque publicetur in Monasteriis Rotulus Capituli Generalis proxime sequentis: Literæ vero Visitatorum Generalium usque ad Visitationem Generalem immediate sequentem observari debeant sub pœnis, in illis contentis.

De Rotulis Capit. Gen.

Et Literis Visit. General.

Extravagans III.

§.82. Declaratio nostri Ordinis legum pertineat ad N. Capitulum Generale, aut ad privatum, vel ad P.Generalem infra triennium inter Generale & Generale Capitulum, qui consuletur, si aliquod dubium occurrat, & interim declaratio Prioris observetur. Nullæ tamen declarationes vel interpretationes nostrarum Constitutionum & Extravagantium, a Capitulo Generali factæ, vim legis Extravagantis habeant & assumant, nisi in duobus proxime sequentibus Capitulis Generalibus, ut supra propositæ, & confirmatæ fuerint.

Extravagans IV.

§.83. Patribus Generalibus absolutis exemptiones sequentes conceduntur.

Exemptiones PP. Generalium absolut.

Primo. In toto nostro Ordine quilibet Sacerdos duas celebret Missas pro singulis illorum ex hoc sæculo decedentibus; Qui vero Sacerdotes non fuerint, Missarum æquivalentiam, ut dicitur, nempe Vesperas cum Nocturno & Laudes Defunctorum dicere debeant.

Secundo. Liberi sint & exempti ab honere Missarum communitatis, & a quocumque alio officio, præterquam Prioris aut Deputati.

Tertio. Assistere Choro, nisi fuerint Priores, non teneantur.

Quarto. Ad Capitula Generalia & Intermedia possint personaliter convenire, in eisque vocem activam & passivam intervenientes habere.

Quinto. In omnibus locis præcedant quibuslibet Monachis & Prioribus Ordinis, excepto Priore, cui subsunt & Visitatoribus generalibus vel specialibus, Confirmatoribusque in actu visitationis, & confirmationis Monasteriorum, ubi resideant.

Sexto. Possint tam ad prandium, quam ad cœnam in communi Refectorio Conventus, vel in designato pro Infirmis comedere, vel ubi ipsis magis commodum fuerit; & in Refectorio communi in mensa principali sedeant, vel ubi ipsis magis commodum videatur.

Septimo. Ipsis designetur socius in necessariis ministraturus tam in cellis, quam extra Monasterium progredientibus.

Octavo. Eorum cella eodem modo ac cella Prioris sit privilegiata; & insuper ingredi possint in alias cellas cum omnibus associatis.

Nono. Si in propriis suæ Professionis Monasteriis commorentur, in communi Refectorio, sicut Persona Prioris tractari debeant; extra illud vero tam ad prandium quam ad cœnam extraordinarium ipsis tribuatur: Et insuper egressuris a Monasterio socius & mulæ pro ipsis parentur, ut decore & auctoritate debitis a Monasterio egrediantur.

Extravagans V.

§.84. Patribus Lectoribus actualiter legentibus, & Jubilatis exemptiones sequentes conceduntur.

Exemptiones Lectorum.

Primo. Ad onus Missarum pro Communitate non teneantur.

Secundo. Ad nullum officium in tabellis communibus designentur.

Tertio. Gaudeant, & vocentur titulo Paternitatis.

Quarto. Eorum cellæ sint jubilatæ, & ingredi possint in aliorum Monachorum cellas, horis silentii exceptis; præterea ipsis designetur socius pro assistentia in dictis cellis.

Quinto. Choro assistere non teneantur, nisi in Festis principalioribus, a Priore secundum

dum consuetudinem Monasterii celebrandis; in quibus, primis & secundis Vesperis, Processioni & Missæ intervenire debeant. Ad Matutinum vero primis diebus tribus Natalis, Resurrectionis Domini, & Pentecostes, die Epiphaniæ, Ascensionis, & Corporis Domini, Assumptionis Beatissimæ Virginis, Sancti Patris nostri Hieronymi, omnium Sanctorum, Commemorationis Defunctorum, Patroni vel Titularis Monasterii aut Collegii, & in triduo majoris Hebdomadæ: Præterea Sabbatho Sancto ad Completorium, Vigilia Nativitatis Domini ad Primam, Dominica Pentecostes ad Tertiam, & in die Ascensionis ad Nonam accedant.

Sexto. Actuales Lectores legere non teneantur, nisi usque ad Pentecostem; imposterumque ab illo die pro ipsis legant substituti, qui poterunt esse Passantes.

Septimo. Postquam duodecim annos in lectura Philosophiæ & Theologiæ in nostris Collegiis compleverint, cæteris requisitis observantiæ Religionis & integritatis concurrentibus, Jubilati existant & declarentur; omnibusque supradictis exemptionibus perfruantur; dummodo tamen ex debito officiorum Ordinis, si quæ ipsi habeant, puta Prioris, Vicarii, aut aliorum, assistentiæ Chori & Communitatis non teneantur.

Extravagans VI.

Iisdem privilegiis fruantur Vicarii Generales.

§.85. PP. Vicarii Generales, qui exercite Ordini, Sede vacante, præfuerunt, iisdem gaudeant exemptionibus, quibus Lectores Jubilati; excepto tamen, quod Missas pro Communitate celebrare teneantur.

Extravagans VII.

Exemptiones pro iis qui quatuor ex his recensitis dignitatibus cōpleverint.

§.86. Monachis, qui quatuor munera seu Dignitates obtinuerunt & compleverunt, serventur exemptiones sequentes; nimirum, quod non teneantur accedere ad Matutinum media nocte, nisi in Festis solemnioribus celebrandis a Priore; nec pariter ad aliquam Horam Canonicam diebus ferialibus & simplicibus per totum annum.

§.87. Munera autem seu Dignitates ad has exemptiones lucrandas sunt: Prioratus Domus electionis aut Collegii, vel hujus Rectoratus integre completus: Diffinitor Capituli Generalis: Visitator Generalis, qui in Regnis Castellæ duodecim ad minus Monasteria, in Bethicæ Regnis decem, & in Aragoniæ sex exercite visitaverit: Secretarius Generalis: & Procurator Generalis.

Extravagans VIII.

Aliæ pro Monachis 30. annos Habitus habentibus.

§.88. Monachis, triginta annos a receptione Habitus habentibus, servari debeant exemptiones in singulis Monasteriis consuetudine & praxi introductæ & observatæ; ad quas lucrandas Vicariis, Novitiorum Magistris, & Correctoribus cantus, ultra annos Habitus, superaddantur illi, quibus hæc officia obtinuerunt.

Extravagans IX.

Aliæ pro Prædicatoribus actual. Regis.

§.89. Patribus Prædicatoribus Regiæ Majestatis, residentibus in Curia in Prædicationis hujusmodi exercitio, serventur sequentes exemptiones.

Primo. Teneantur Monasteria suæ Professionis Vestiarium ipsis tribuere, necnon alimenta juxta taxam in Capitulo Generali præscribendam.

Secundo. Habeant vocem in omnibus electionibus sui Monasterii; atque ad Prioris electionem, etiam extra viginti quinque Leucas commorantes, citari debeant.

Tertio. Post quatuordecim annos in hujusmodi exercitio Prædicationis sint Jubilati cum his exemptionibus, nempe: non teneantur ad Chorum, nisi in Festivitatibus majoribus a Priore celebrandis: Ab onere Missarum Communitatis sint omnino liberi: Non legantur nec designentur ad aliquod officium in tabellis: & denique gaudeant titulo Paternitatis.

Prædicatores vero Regiæ Majestatis, qui in propriis Monasteriis residentes, singulis annis tres saltem sermones in Regia Basilica sive ad Suæ Majestatis Consilia, vel alibi prædicant in Curia, post dictos quatuordecim annos omnibus dictis exemptionibus gaudeant.

CONSTITUTIO IX.

De Misericordiis, quæ demandari debent in Capitulo Generali.

§.90. Misericordiam sibi fieri, antequam ad alia in Generali Capitulo procedatur, Prior Sancti Bartholomæi flexis genibus coram Diffinitoribus in eodem Capitulo publice ac humili verbo petat. Cui primo sedens unus de Diffinitoribus dicat: Quæ est misericordia, quam petitis? Et tunc dictus Prior respondeat: Peto, ut absolvatis me ab onere hujus Prioratus, quem indignus guberno; quia ad illum regendum insufficientem me reputo. Cui respondeat Diffinitor: dante Domino deliberabit Ordo, utrum vestra petitio sit admittenda, vel ne; vobisque imposterum respondebit; Surgatis ergo, & ad vestrum locum redeatis. Per eumdem quoque modum successive faciant alii omnes & singuli Priores in eodem Capitulo consedentes, incipiendo a primo sedentibus, seriatim id petendo; quibus Prior Sancti Bartholomæi sigillatim respondeat, prout sibi fuit responsum. Super hujusmodi autem misericordiis cum Prioribus, ut prædicitur, faciendis, videant Diffinitores, Generali durante Capitulo, cum grandi maturaque deliberatione, præhabitis, si fit opus, veris informationibus. Quas utique misericordias ultima die Capituli faciant, cum quibus viderint expedire, utilitate ac honestate Ordinis & Monasteriorum attentis potius, quam Personarum favore; super quo eorum conscientias oneramus. Itaque prædicta ultima die, antequam aliquid aliud pronuncietur ibidem, cuilibet Priorum absolvendorum per

per unum de Diffinitoribus Ordine prædicto in scriptis respondeatur publice, sic dicendo: Circa misericordias per Priores petitas Ordo deliberavit & deffinivit modo, qui sequitur, videlicet: N. Priores talis Monasterii Ordo facit misericordiam, quam petiit; ipsosque absolvit a Prioratibus, quos habebant; & sic fiat de aliis Prioribus etiam absentibus quibuscumque, quibus misericordia hujusmodi fuerit facienda: Aliis autem, quibus non fiet misericordia, dicatur, quod suo, sicut ante, utantur officio. Præterea si Pater Generalis & Diffinitores super facienda absolutione alicujus Prioris se in partes æquales diviserint, petant a Generali Capitulo Personam aliquam sibi dari, quæ pro determinatione concordet parti, quam æstimat saniori ratione moveri. Hoc idem etiam observetur in quibuscumque aliis negotiis Generalis Capituli, in quibus similis occurret dissensio. Si autem hoc in Capitulo contingat privato, ipsi de Capitulo hujusmodi Personam sibi eligant, quæ similem (ut præfertur) una cum ipsis habeat potestatem. Præterea dum tractandum fuerit aliquid in speciali de aliquo Priore vel Monacho, aut de Domo, cujus est Prior vel Monachus, hoc tractetur & determinetur ipso, quem vel cujus Domus negocium tangit, absente. Qui vero remanserint, sint Judices in causa illius absentis, vel Domus ejus. Sane qui fuerint a Prioratibus absoluti seu privati, ad eosdem Prioratus illa vacatione nequeant eligi vel assumi.

Extravagans unica.

§.91. Priores, quibus ex dispositione hujus Constitutionis facienda erit misericordia, & a Prioratibus absolvendi sunt, prius vocati, vel personaliter vel per suos Procuratores in Diffinitorio audiantur; illisque notificentur causæ & rationes ad suam absolutionem & misericordiam faciendam, Diffinitores moventes: Quibus si dicti Priores plene non satisfecerint, Patres Diffinitores ipsos hortentur, ut sponte renuntient, libereque cedant Prioratibus; & si secus fecerint ad misericordiam sine strepitu judiciali procedatur.

CONSTITUTIO X.

Quomodo eligi debeant Deputati Capituli privati, & de eorum facultate, & quomodo removeri poterunt.

§.92. Ad tenendum Capitulum privatum, quoties illud intra triennium teneri oporteat, Pater Generalis & Definitores, sua præhabita deliberatione matura, assignent in ultima die quatuor Personas nostri Ordinis, Priores vel Monachos, aut mixtim ex utrisque, discretas, a Monasterio, in quo residet Pater Generalis, non multum remotas. Quod quidem Capitulum teneatur ad dispositionem Patris Generalis, pro negotiis videlicet, quæ sibi multum ardua videantur, aut quæ absque dispendio non patiuntur moram usque in futurum Capitulum Generale. Qui utique Assignati omnino veniant, cum per prædictum Patrem Generalem fuerint evocati. Si tamen vocati, seu eorum aliqui sint infirmi, aut alio justo impedimento detenti, causam hujusmodi prædicto Patri Generali notificent: quo casu ipse loco illius vel illorum, ut prædicitur, impeditorum, alium vel alios eligat, prout viderit expedire. Idem faciat si aliquis vel aliqui eorum vel omnes sint rebus humanis exempti, vel secundum judicium suum sint nimis in remotis locis occupati. Attendat tamen Pater Generalis, quod Visitatores seu Confirmatores generales vel speciales, aut Personas pro Capitulo privato, sive pro quibuslibet aliis negotiis assignatas a Generali Capitulo, non mutet ex eo, quia prædicti assignati mutaverint statum suum; utpote si ille, qui erat tempore Generalis Capituli Prior, postmodum non sit Prior, aut e contrario; sed oportebit, quod alia justa & rationabilis causa ad hujusmodi mutationem, si quam oporteat facere, eum moveat. Præterea quæcumque fuerint ordinata seu definita per jam dictum privatum Capitulum, quoties, ut præmittitur, fuerit congregatum, firma & valida in toto nostro Ordine teneantur. Si quæ vero per idem privatum Capitulum fuerint minus bene ordinata seu definita, per sequens Generale Capitulum debite corrigantur.

Ad habendum Capit. privatum quatuor Professi a P. Generali, & Definitoribus assignandi.

Extravagans I.

§.93. Deputati pro Capitulo privato eligantur per scrutinium & per schedulas secretas a Patre Generali, & octo Definitoribus, itaut electus quinque suffragia ex novem habere debeat.

Ii vero per suffragia secreta.

Extravagans II.

§.94. Pater Generalis non possit removere aliquem ex designatis pro Capitulo privato, sine consilio & consensu Visitatorum Generalium Regnorum Castellæ; super quo stricte eorum conscientiæ onerantur. Neque possit removere Visitatorem Generalem assignatum a Capitulo privato, sine consensu Capituli privati Deputatorum.

Aliquem vero electorum P. Gener. removere non possit.

Extravagans III.

§.95. In posterum Pater Generalis non possit removere Visitatores assignatos a Capitulo Generali, sine consensu Capituli privati.

Nec Visitatores designatos a Capit. Gen.

Extravagans IV.

§.96. Si contingat, quod moriatur, aut impediatur aliquis ex Visitatoribus Generalibus, non possit Pater Generalis nominare, neque in ejus locum eligere Visitatorem sine consensu Capituli privati; nisi solum remaneant visitanda quatuor, quinque, aut sex Monasteria. Verum ne Visitatio incepta in aliquo Monasterio detineatur, si alter Visitatorum graviter ægrotaverit, vel mori contingat, Convisitator ex Monasteriis propinquioribus, socium debita requisita habentem, nomi-

Neque eorum aliquo defuncto successorem per se eligere.

minare possit pro Visitatione incepta perficienda & prosequenda in uno, vel duobus aliis Monasteriis. Si tamen infirmitas fuerit diuturna, aut Visitator objerit, statim Convisitator notificet Patri Generali, ut de Visitatore, ut supra, provideat.

Extravagans V.

Nemo inhabilitandus non auditus.

§.97. Non celebretur Capitulum privatum post congregatum Capitulum Generale in Monasterio Sancti Bartholomæi, nisi urgente gravi & extrema necessitate; & tunc nullus inhabilitetur, quin prius vocetur & audiatur; alias inhabilitatio invalida sit, nullumque habeat effectum.

CONSTITUTIO XI.

De electione & facultate Visitatorum Generalium.

§.98. Certas Personas in Generales Visitatores Personarum & Domorum nostri Ordinis, constitutas in Sacris, Deum timentes, discretas, & Sanctæ Religionis zelum habentes, Pater Generalis & Diffinitores, diligenti deliberatione præhabita, in ultima die Capituli Generalis publice in eodem Capitulo nominent & assignent, qui Personas & Monasteria Ordinis eisdem assignata infra triennium visitent, in tertio videlicet anno suæ assignationis; quam utique visitationem faciant secundum formam traditam in quadam nostra Constitutione infrascripta. Cæterum nullus Visitator suum visitet Convisitatorem, sed possit tantum informationes recipere, &, quatenus opus sit, ad Patrem Generalem transmittere, ut provideat. Neque Visitator aliquis visitet Domum, cujus est professus, donec habet facultatem redeundi ad Domum suæ professionis; sed loco illorum, qui, ut præfertur, visitare non debent, assignentur prædicta ultima die & in eodem Capitulo alii Visitatores ad hujusmodi visitationem speciales; habeant autem omnimodam & plenariam potestatem emendandi & corrigendi negligentias & excessus tam Priorum quam Monachorum Ordinis nostri, post visitationem proxime præteritam contingentes. Si autem negligentiæ seu excessus correctione indigentes, qui ante hujusmodi visitationem præteritam contigerunt, Visitatores præteritos latuerunt, tunc Visitatores præsentes possunt & debent talia corrigere, &, prout expedit, emendare. Nullam tamen possunt facere constitutionem seu ordinationem de novo, quæ communem Ordinis statum concernat, nec Monachorum Domus visitare; nisi de Prioris, aut, Priore absente, Vicarii licentia confessiones recipiant, nec prætextu suæ potestatis aliquem a suo Prioratu, nisi de speciali licentia Capituli Generalis vel Patris Generalis, absolvant, nisi in casibus infrascriptis, videlicet: pro hæresi: pro simonia manifesta: pro carnali inmundicia: pro dilapidatione bona Monasterii enormiter alienando: pro furto: homicidio: gravi sortilegio: solemni perjurio: pro conspiratione, hoc est cum aliquibus malitiosa concordia ad obviandum Ordinis disciplinæ, aut statutis Capituli Generalis: Si fuerit falsarius literarum Domini Papæ, aut Cardinalium aut Principum aut Episcoporum, vel Priorum nostri Ordinis: Si contra communia nostri Ordinis instituta gratias aut Privilegia impetraverit, vel retinuerit, vel uti præsumpserit. In quibus casibus, facta hujusmodi absolutione, electioni celebrandæ novi Prioris intersint, & ipsam confirment aut infirment. Nullatenus tamen ipsorum Visitatorum aliquis eligi poterit in hoc casu, nec alio quocumque modo vacaverit, nisi morte, vel triennii elapsu; nec dicti Visitatores recipere possint renuntiationem alicujus Prioratus absque speciali potestate Capituli Generalis vel Patris Generalis, sibi ad hoc specialiter concessa; nec ab ipsa Domo discedant, priusquam sit illi de Priore provisum. Sane si Persona electa, ab eodem Monasterio longe distet, & interim prædictos Visitatores ibidem moram trahere, foret nimis damnosum, suæque Visitationis impedimentum, tunc ipsi dent Confirmatores illius electionis non multum remotos, & illi cum fuerint vocati, teneantur ad illam Domum illico pervenire, & ea, quæ ad Confirmatorum pertinent Officium exequi; neque ab illa Domo animo non revertendi recedant, donec illi de Priore provideant. Quod si prædictis Visitatoribus melius & facilius videatur, quod ipsimet ad dictam Domum tempore congruo revertantur, tunc Confirmatores alios non assignent, sed ipsi hujusmodi electionis & confirmationis negotium modo debito exequantur. Ad hæc, quocumque casu viderint expedire, possint præfati Visitatores Priorem suspendere ab officio & administratione Prioratus ad tempus, vel usque ad Capitulum Generale, & hujusmodi absolutionem seu privationem, si quam fecerint, protinus Patri Generali in scriptis notificent, ut idem hujusmodi negotia sciat, &, si oporteat, provideat in eisdem. Præfatam quoque potestatem confirmandi vel infirmandi electiones habeant Generales Visitatores in Prioratibus Domorum suæ visitationis, quas tempore, quo in eisdem Domibus generalem suam Visitationem exercent, etiamsi aliàs, quam per privationem, vacare contigerit.

Visitatores Constitutionem pro toto Ordine facere nequeant.

Casus, quibus quis Prior per eos deponi potest.

Extravagans I.

§.99. Officia, quæ providentur a Definitoribus, qualia sunt Visitatorum Generalium, Deputatorum Capituli privati, & Priorum novarum Domorum, conferantur per electionem cum scrutinio, & non per compromissum; Idemque servetur in privato Capitulo.

Officia, quæ providentur a Definitoribus per scrutiniũ conferenda.

Extravagans II.

§.100. Mandatum commissionis traditæ Visitatoribus Generalibus sit subscriptum a Patre Generali & ab omnibus Definitoribus, remaneatque & conservetur apud Patrem Generalem, quousque, tempore visitationis adveniente, dictis Visitatoribus cum sigillis ab ipso consignetur.

Mandatum pro Visitatoribus a Generali, & Definitoribus subscribenda.

Extravagans III.

Numerus Visitatorum. §.101. Sex eligantur Visitatores Generales sub hac forma, nimirum: duo pro visitandis Monasteriis in Regnis Castellæ, & Legionis constitutis: duo alii pro existentibus in Provincia Bœticæ visitandis, simul cum Monasteriis Beatæ Mariæ de Guadalupe, Sanctæ Catharinæ Talabricensis, & Sancti Hieronymi de Juste, prout hucusque practicatum fuit: & duo pro Monasteriis Regnorum Aragoniæ una cum Monasterio de la Nora, & Caravaca visitandis; quorum alter Monasteriorum dictorum Aragoniæ Regnorum Professus esse debeat.

Extravagans IV.

De visitatione personæ Patris Generalis. §.102. Persona Patris Generalis a Visitatoribus Generalibus Castellæ generaliter visitetur interim, quo celebratur Capitulum Generale, & quidquid resultaverit ex dicta visitatione contra Personam Patris Generalis, consignetur Definitoribus, qui illud pronuncient in Definitione; Quod auctoritate Apostolica confirmatum est.

Extravagans V.

Visitatorum in Visitatione exemptio a P. Generali. §.103. Pater Generalis Visitatoribus Generalibus aliquod Monasterium aut Monasteria suæ visitationis aut designationis non auferat; neque etiam in ipsis Monasteriis casum aut casus aliquos Visitatoribus limitet; nec Personam aut Personas ab eorum generali visitatione reservet.

Extravagans VI.

§.104. Patres Visitatores Generales signa faciant consueta Monachis, sero venientibus ad Chorum, eorumque excusationes recipiant, licentiasque concedant inde egressuris; Idemque omnino fiat tarde ad Refectorium accedentibus; alia tamen signa faciant Priores. Quoad vero locum in Choro vel in Refectorio Priores semper præcedant Visitatoribus, atque ita ad gratias servetur. Priores præcedant Visitatoribus.

Extravagans VII.

Officium Visitationis vacet per acceptationem Prioratus. §.105. Ipso facto, quo Visitator Generalis acceptat aliquem Prioratum, absque alia renunciatione vacet officium Visitationis Generalis.

Extravagans VIII.

Visitatores non eligendi Priores nisi in proprio Professionis Monasterio. §.106. Visitatores Generales non possint eligi in Priores nec in Procuratores Capituli Generalis in Monasteriis sui Territorii, nisi in proprio suæ Professionis.

Extravagans IX.

§.107. Visitatores Generales, ne dum Monasteria suæ Professionis visitare non possint, ut Constitutio disponit, verum nec ea, ubi in triennio suæ Visitationis tamquam subditi aut superiores vixerint.

Extravagans X.

Qui possint eligi in Visitatores. §.108. Eligendi in Visitatores Generales debeant præcise Diffinitores Generales, vel Capituli privati Deputati, aut Priores Monasteriorum electionis & Collegiorum, vel Lectores Jubilati, aut Prædicatores Regiæ Majestatis in exercitio, extitisse.

Extravagans XI.

§.109. Visitatores Generales possint in sua visitatione quemcumque Priorem propter ejus diuturnam infirmitatem actualem vel habitualem, vitam communem sequi, actibusque Communitatis regulariter assistere impotentem, a suo Prioratu absolvere.

Extravagans XII.

Visitatio Generalis a P. Generali fieri non possit. §.110. Visitatio Generalis fieri non possit a Patre Generali, sed unice a Visitatoribus Generalibus in Capitulo Generali nominandis, ut in Constitutione disponitur, & hactenus observatum fuit; sicut Capitulum Generale 1696. resolvit ex commissione Sacræ Congregationis Episcoporum & Regularium.

CONSTITUTIO XII.

De assistentia Patris Generalis in Monasterio Sancti Hieronymi a Jesu Abulensi.

P. Generalis non exeat a d. Monaster. ultra quinque leucas. §.111. Non exeat Pater Generalis extra Monasterium Sancti Hieronymi a Jesu de Abula, ubi est assignata ejus residentia a Religione, & confirmata a Ven. Innocentio XI. die 22. Novembris anno 1688., ad locum seu partes aliquas ultra quinque leucas ab eodem distantes; nec etiam intra easdem ad Villam aliquam accedat, nisi in casu multum necessario, in quo, si non iret, maximum damnum Religioni in Personis vel in rebus verisimiliter immineret. Quem utique Patrem Generalem hortamur in Domino, ne etiam infra dictas quinque leucas, extra dictum Monasterium, in quantum poterit commode, exire frequentet, ut in Monasterio pro expediendis negociis Ordinis facilius valeat inveniri.

Extravagans I.

Nisi de consilio duorum saltem Deputatorum. §.112. Justa etiam causa interveniente, P. Generalis non exeat a Monasterio suæ Residentiæ ultra quinque leucas in Constitutione præscriptas, absque consilio Capituli privati Deputatorum, vel saltem duorum ex illis illuc ad id accedere debentium.

Extravagans II.

Ad ejus autem substentationem quodlibet Ordi... §.113. Ad congruam substentationem P. Generalis Monachorumque ejus assistentiæ designatorum concurrat Collegium Abulense

Monast. concurrere debeat.

lense secundum illius possibilitatem; Reliquum vero a cunctis Ordinis Monasteriis persolui debeat proportionabiliter per æs & libram, juxta uniuscujusque redditus; prout a Sacra Congregatione Episcoporum & Regularium decretum fuit, & imposterum observari mandatum.

Extravagans III.

Archivium Ordinis in Monast. Abulensi existat, a quo sine Generalis licentia nihil possit extrahi.

§.114. Archivium nostri Ordinis existat in dicto Collegio Abulensi, ubi residet Pater Generalis, duasque claves habeat, quarum unam Pater Generalis, & Generalatu vacante Prior vel Vicarius Præses dicti Monasterii; alteram Secretarius Generalis, eoque vacante vel absente, Secretarius secundus habeant; a dicto vero Archivio nullatenus possit extrahi aliquod Instrumentum, Bulla, Actorum Liber, Processus, seu quodlibet aliud in ipso archiviatum & custoditum, sine licentia in scriptis dicti Patris Generalis seu Vicarii Generalis, sede vacante, relictaque in eo cautione ab extrahente subscripta super restitutione Instrumenti ab ipso extracti. In dicto autem Archivio serventur omnes Processus criminosorum Monachorum, donec e vivis excesserint, licet delictum tantummodo sit semiplene probatum: post mortem vero Inquisitorum vel Condemnatorum, servetur consuetudo antiqua cremandi Processus omnes criminales respective.

CONSTITUTIO XIII.

De facultate Patris Generalis, & de remedio Monasterii, quod ab illo fuerit gravatum.

§.115. Habeat Pater Generalis infra triennium, videlicet inter Capitulum & Capitulum Generale, plenariam & omnimodam potestatem, quam habet Capitulum Generale. Nec potestas hujusmodi alteri committatur; nisi in certo aut certis articulis ex aliqua rationabili causa & ad certum tempus, de consensu dicti P. Generalis omniumque Diffinitorum contingat aliter ordinari. Verumtamen statuta per Generale Capitulum facta idem P. Generalis revocare non possit, nec de novo aliqua facere, quæ factum Ordinis commune concernant. Caveat quoque, ne in dispensationibus, circa Constitutiones Ordinis faciendis potestatem sibi concessam excedat, nec eadem potestate ullatenus abutatur; immo Deum semper habendo præ oculis, favore, odio, & quolibet alio impedimento postpositis, se viriliter & virtuose in omnibus exercendo, bonam honestatem & decentem nostræ Religionis observantiam semper & ubique ostendat; alioquin per Generale Capitulum veniet puniendus. Quod si aliqua Domus nostra per eum se sentit intolerabiliter pergravari, supplicet sibi, quod desistat a tali gravamine. Quod si renuerit, Domus, quæ damnum timet, significet hoc pro privato Capitulo deputatis: at illi a die requisitionis usque decem dies, expensis Domus vocantis, ad Monasterium, ubi residet P. Generalis, ad privatum

P. Generalis statuta a Capit. Gener. revocare non possit.

Si quod ab eo gravetur Monast. cognoscendum a Deputat. pro Capitulo privato.

Capitulum tenendum conveniant, &, si quod invenerint gravamen, removeant. Si autem gravamen tolerabile viderint, conquerentes ipsorum arbitrio castigentur. Est enim intentionis nostræ, quod parvum, aut mediocre incommodum propter bonum obedientiæ toleretur.

Extravagans I.

§.116. Pater Generalis non possit Romam scribere in rebus pertinentibus ad totum Ordinem sine consensu Capituli Generalis, aut privati. Et noster Ordo habeat Protectorem & Procuratorem in Curia Romana.

Generali facultas non sit Romam scribendi in rebus ad Ordinem pertinentibus sine consensu Capit. Gen.

Insuper Monachi, qui necessitatem habuerint scribendi P. Generali, non dicant: Domine; nec: Domine Pater; Sed tam in literis quam in nostris locutionibus dicatur & appelletur noster Pater Generalis, & non Generalis tantum; idemque observetur a Monachis cum suis Prioribus.

Extravagans II.

§.117. Si contingat (quod Deus avertat) Patrem Generalem facere aut tractare aliqua in præjudicium & damnum Ordinis, quicumque illius Monachus possit libere scribere Deputatis Capituli privati, aut cuilibet illorum, sumptibus Ordinis; sicut in rebus ad proprium Monasterium Sancti Bartholomæi pertinentibus quilibet Monachus illius poterat habere recursum ad Visitatores Generales, juxta nostras Constitutiones antiquas, quando Prior ejusdem Monasterii Sancti Bartholomæi erat simul Generalis totius Ordinis.

In rebus præjudicium Ordinis ferentibus quilibet Monachus Deputatis Capit. privati scribere possit.

Extravagans III.

§.118. Pater Generalis non possit ponere Præsidentes in Monasteriis Professionis, etiam vacantibus Prioratibus.

Extravagans IV.

§.119. Formetur liber Secretariæ, in quo scribantur omnia decreta, dispensationes, causæ, & justificationes illarum, & Pater Secretarius Generalis teneatur dictum librum præsentare coram Patre Generali & Definitorio subsequenti, ut videatur rectitudo dictarum dispensationum; id ipsum observetur in sententiarum, tam a Paternitate sua quam a Visitatoribus vel Judicibus Ordinis legitime promulgatarum, dispensationibus ab ipso Patre Generali concessis.

Liber Secretariæ efformandus pro registr. Decr., dispensationibus &c.

Extravagans V.

§.120. Pater Generalis nullum possit eximere Monachum ab obedientia immediate suorum Priorum, nec a præceptis & censuris, prout de jure & nostris Constitutionibus, ab ipsis, suis Monachis impositis, vel in eis dispensare; sive in his, quæ pertinent ad relaxationem regularis observantiæ, & Constitutionum Ordinis sine legitima & justa causa coram illo probanda, quæ constet de ma-

P. Generalis neminem ab obedientia Priorum, & regulari observantia queat eximere.

manifesto gravamine aut excessu Priorum; neque pariter valeat ad se avocare causas dictorum Monachorum, in prima Instantia a suis Prioribus de jure cognoscendas, nisi in gradu recursus, aut appellationis a diffinitiva, vel interlocutoria, vim diffinitivæ habente. In casu vero manifestæ omissionis & negligentiæ Priorum in causis incoandis, prosequendis,& definiendis, cum delicta fuerint publica, dictus Pater Generalis Priorem vel Priores de sua omissione & negligentia arguere debeat. Et quatenus opus sit, compellere possit, ut in dictis causis procedant, ipsis designato termino competenti ad illarum definitionem; intra quem si dicti Priores negligentes fuerint, possit ad se avocare causas prædictorum, de illis cognoscere, easque definire per se aut suos Visitatores, dictosque Priores de hujusmodi omissione & negligentia punire.

Extravagans VI.

Prioribus Monasteriorum regimen servandum: iiq; a P. Gener. non removendi.

§.121. Pater Generalis liberum relinquat Prioribus regimen & gubernium suorum Monasteriorum, quod ad ipsos immediate spectat, reservato tamen in omnibus recursu ad eumdem Patrem Generalem, ut decrevit Sacra Congregatio Episcoporum & Regularium pro Monasterio S. Bartholomæi. Neque Pater Generalis ponere & removere possit Officiales in Monasteriis (exceptis Officialibus in Domibus novis) Quoad vero remotionem, sine prævio ad illum recursu, & causæ cognitione, auditis partibus, præcipere nequeat Prioribus, ut ab officiis removeant Vicarium, Magistrum Novitiorum, Lectores Scripturæ, Procuratores, Depositarios, aliosque Officiales, a dictis Prioribus simul cum suis Capitulis vel Deputatis electos & provisos; quatenus vero ipsi P. Generali, ut supra, constiterit, quod in aliquibus Monasteriis non fuerint debite & legitime Officiales prædicti electi, aut quod officia fuerint provisa de Personis indignis, aut malæ administrationis, tunc poterit cogere Priores, ut provisos removeant, & de Personis dignis provideant; & si Priores non obtemperaverint contra illos procedat cum remediis Facti vel Juris.

Extravagans VII.

P. Generali facultas denegatur aliquem dispensandi a pœnitentiis impositis;

§.122. Pater Generalis rigorose procedat in dispensandis mandatis, & pœnitentiis a Judicibus Ordinis impositis; ne nimia indulgentia, occasio iterandi culpas existat: quare si aliqua dispensatio ab ipso fuerit concedenda, prius a Judicibus informationem accipiat, ut per eam ex ipsis intelligat: An conveniat, vel non, talem dispensationem & misericordiam concedere? itaut dispensationes semper ab ipso fiant cum causæ cognitione.

Extravagans VIII.

Item & illegitimos ad officia suscipienda:

§.123. Servato, ut par est, tenore Motus proprii Gregorii XIV. dictus Pater Generalis non possit dispensare cum illegitimis ad officia Prioris, Vicarii, aliarumque nostri Ordinis dignitatum, nisi cum generali vel privato Capitulo; Excepto tamen, si Capitulum Generale aliquas designaverit Personas, facultate ipsis concessa ad faciendum simul cum Patre Generali hujusmodi dispensationem, ut in dicto Motu proprio statuitur; Declarando insuper ad quamlibet dignitatem Vicarii, Prioris, Visitatoris, aut Diffinitoris, novam requiri gradatim dispensationem in dictis illegitimis.

Extravagans IX.

Et Monasteriorum impediendi electiones.

§.124. Pater Generalis liberas omnino relinquat electiones nostrorum Monasteriorum, neque impediat a Vocalibus eligi quemlibet Monachum habentem conditiones & qualitates, a jure & nostris Constitutionibus requisitas.

CONSTITUTIO XIV.

Quomodo Monachus poterit mutari ad aliud Monasterium.

Ad permutationes Monasteriorum, quæ conditiones requirantur.

§.125. Mutare Monachum aliquem invitum ad locum alium, seu Monasterium aliud in perpetuum, nec Pater Generalis intra triennium, nec etiam Diffinitores in Generali Capitulo, neque Visitatores in sua Visitatione valebunt, nisi ejus demerita evidenter hujusmodi mutationem exposcant, super quo eorum conscientias oneramus. Verum tamen propter novi Monasterii fundationem, aut aliam rationabilem causam, possint dictus Pater Generalis inter triennium, aut Diffinitores in Generali Capitulo una cum dicto Generali, talem mutationem facere, dumtaxat usque ad sequens Capitulum generale; observato semper, ne fit mutatio Monacho, aut Domui, cujus est Professus, majus damnum, quam commodum Domui, ad quam mittitur, ex hujusmodi mutatione sequatur. Si autem Monachus aliquis voluerit a Patre Generali licentiam petere ad aliud nostri Ordinis Monasterium transeundi, illud suo prius Priori notificet; Qui quidem Prior informationem vel intentum suum Patri Generali transmittat; ipse autem Pater Generalis, tali informatione vel intento præhabito, ex causa legitima, quæ sibi videbitur, hujusmodi licentiam dare possit.

Extravagans I.

Monachi fugitivi ad nova Monast. non mittendi.

§.126. Pater Generalis non mittat Monachos fugitivos, vel quibus imposita fuerit pœnitentia, ad Monasteria nova; & si missi fuerint, non habeant vocem in Capitulo.

Extravagans II.

§.127. Monachi, qui ire ad alia Monasteria ex levitate procurant, disciplinæ Magistri subsint, neque exeant ab eo Monasterio, ad quod mittuntur, usque ad sequens Capitulum Generale, & servent silentium. Illi vero, qui ob

ob suas culpas mittuntur ad talia Monasteria, ultra pœnas eis impositas servent silentium cum omnibus, illis exceptis, quos Prior eis designaverit.

Extravagans III.

Eadem fere, ac num.125. §.128. Pater Generalis justa causa interveniente, & præhabita informatione a Monachis Religionis zelo, morumque honestate optime commendatis, possit, prout ipsi magis expedire videbitur, transferre cum patentibus simplicibus Monachos de uno in aliud Monasterium; dummodo tamen, quoad vocem in electione Prioris Monasterii Professionis habendam, serventur statuta Ordinis cum Monachis sic translatis; Possit vero tam Monachus, quam illius Prior ante exequutionem dictæ simplicis patentis, Patri Generali repræsentare rationes seu causas legitimas, si quas habuerint, ut suspendatur exequutio; Quibus auditis decernat Pater Generalis, prout ipsi magis expedire videbitur, cui obedire omnino teneantur.

Extravagans IV.

De Monachis translatis. §.129. Monachi, ita translati de uno Monasterio ad aliud per simplicem patentem Patris Generalis, teneantur facere in scriptis coram Priore Monasterii inventarium omnium supellectilium, & mobilium, quæ secum transferunt; & pariter cum ad propria Monasteria redierint, omnium rerum & utensilium, quæ secum portant.

Extravagans V.

Expensisque ad translationem necessariis. §.130. Monacho translato de uno in aliud Monasterium cum debita licentia, ut ipsi inserviat in aliquo ministerio, teneatur dictum Monasterium omnes itineris expensas tam in transitu, quam in reditu ad proprium Monasterium, facere & persolvere, prout ex consuetudine generali Ordinis huc usque servatum fuit.

CONSTITUTIO XV.

Quando tenebitur Prior epistolas suorum Monachorum transmittere ad P. Generalem.

Literæ a Monachis Generali scriptæ Priori ostendendæ. §.131. Si proclamatorias literas, seu denunciatorias de Priore suo, vel Conuentu, aut de aliquo, seu aliquibus singularibus Personis illius Domus, cujus est Professus, aliquis Monachorum velit mittere Patri Generali, Prior prædicti mittentis, hujusmodi literas, illius Monasterii expensis mittere teneatur, dum tamen mittens Monachus coram aliquibus dicat Priori suo in genere, quod super aliquibus, Visitationem seu aliquod remedium illi Domui utile exigentibus, Patri Generali conscribit, quod si differretur, non modicum damnum sive periculum posset contingere. Quod si Prior prædictus literas præfatas non miserit, ad Patris Generalis sive Visitatorum arbitrium puniatur. In aliis vero casibus Prior, hujusmodi Monachi literas mittere non tenetur. Si tamen absque Monasterii expensis scribere Patri Generali aliquis Monachus voluerit, dummodo suo Priori dicat in genere, quod Patri Generali conscribit, quamvis super quibus scribit, non declaret, scribendi habeat libertatem. In quo casu Priori suo literam clausam ostendat, ut ex ejus superscriptione Generali constet, ipso sciente, literam esse missam. Si contra fecerit, suo Priori litera remittatur, ut sibi pœnitentiam condignam imponat. Nullus etiam Prior, seu Monachus literas, quas Priores vel Monachi Patri Generali, aut quas alicui Priori vel Monacho Pater Generalis transmiserit, quovis modo aperiat, sive legat. Pater vero Generalis super contentis in hujusmodi literis, cum viderit expedire, incunctanter apponat remedium opportunum, & si opportuerit ad illam Domum personas aliquas destinare, illas mittere non retardet cum potestate plenaria super talibus negotiis providendi. Hæ autem Personæ sic missæ, vel Pater Generalis, si Monachos, qui eas vocari procurarunt, non justa causa fuisse motos repererint, graviter eos puniant, ut eorum exemplo alii similia non audeant attentare.

Extravagans I.

§.132. Nullus Monachus aperiat, neque impediat malitiose, vel per quamcumque aliam viam epistolas missivas, aut expeditiones, quas transmiserit Pater Generalis, neque ad Patrem Generalem ab aliis transmissas, sub pœna privationis vocis activæ & passivæ, quod est confirmatum per Bullam Apostolicam. Hujusmodi insuper vocis activæ & passivæ privatio durare debeat quadriennio; & si delinquens Prior fuerit, statim passiva, & post finitum Prioratum activa voce privetur usque ad finitum quadriennium. Literas aperientes, vel impedientes voce activa & passiva ad quadriennium privantur.

Extravagans II.

§.133. Monachi scribentes epistolas, aut memorialia, quin illa ostendant suo Priori, aut si post scripta & ostensa, aliqua addiderint, ut dicitur in nostra Regula, forti judicio condemnentur. Post ostensa Memorialia, vel literas nihil addendum.

Extravagans III.

§.134. Nullus Monachus nostri Ordinis possit per se vel per alios edere, & typis mandare libros, sive aliud quodcumque opus, absque licentia in scriptis nostri Definitorii Generalis, aut Patris Generalis inter Capitulum & Capitulum; quibus stricte injungitur, quod operis examen Personis gravibus & doctis nostri Ordinis committant, antequam dictam licentiam concedant; quæ simul cum censura & approbatione, & cum debitis licentiis ante impressionem necessario obtinendis, in principio operis imprimantur. Non edendi libri a Monachis sine licentia Definitorii, vel Generalis.

Extravagans IV.

§.135. Patri Generali atque Generalibus absolutis detur titulus Magistri, & Paternitatis Reverendissimæ; Patribus autem Prioribus Tituli cuique post absolutum officium dandi.

ribus actualibus & absolutis Regiorum Monasteriorum Sancti Bartholomæi de Lupiana, Beatæ Mariæ de Guadalupe, & Sancti Laurentii, Diffinitoribus Generalibus, & Deputatis Capituli privati, dum ea munera exercent, titulus Reverendissimæ etiam donetur.

Titulus vero Paternitatis Prioribus actualibus & absolutis Monasteriorum electionis, Lectoribus Jubilatis, & actualibus Visitatoribus, & Confirmatoribus in actu confirmationis, Secretario, & Procuratori Generali, Prioribus Domorum novarum, & Rectoribus Collegiorum, ac demum Vicariis actualibus Monasteriorum Sancti Bartholomæi, Sanctæ Mariæ de Guadalupe, Sancti Laurentii dell' Escurial, & Abbatiæ Parracensis, tantummodo concedatur.

CONSTITUTIO XVI.

Quando Prior debet habere consensum sui Capituli, & consilium cum Deputatis.

§.136. In quibuscumque casibus consensus Capituli requiratur de jure, Prior cujuslibet Monasterii nostri Ordinis consensum hujusmodi habeat, puta in venditionibus, permutationibus, donationibus, seu per longa tempora arrendationibus, aut quibusvis aliis possessionum alienationibus quarumcumque, necnon & rerum mobilium pretiosarum Monasteriorum, & aliis quibuslibet casibus in jure contentis. Verum si talia sint, in quibus non requiratur de jure consensus Capituli, si casus hujusmodi sint ardui, seu negotia grandia, tunc Prior consilium habeat cum Monachis constitutis in Sacris, ad talia negotia per sui Monasterii Capitulum sibi specialiter deputatis. Deputentur autem quinque ad plus & tres ad minus Monachi in Sacris constituti per viam scrutinii, modo quo Diffinitores in Generali Capitulo eliguntur, ad prædictum consilium Priori tribuendum, quoties fuerit opportunum. Postquam vero Deputati prædicti per Priorem requisiti in hujusmodi negotiis explicaverint, quod sibi videbitur, Prior faciat, quod sibi magis rationabile & proficuum videatur, omni omnino propria affectione atque personarum acceptione remota, exceptis tamen casibus, in quibus Prior tenetur sequi sui Capituli aut sibi Deputatorum consilium. Qui quidem casus in nostris aliis infrascriptis Constitutionibus continentur; alioquin Prior debite puniatur. Hoc autem præcipue semperque in nostro Ordine observetur, quod nullus consilium suum, judicium, seu sententiam, aut alterius, pertinaciter præsumat defendere, ne in loco consilii discordiæ oriantur. Cæterum in rebus consuetis & levibus petere consilium ab hujusmodi Deputatis nullam Priori necessitatem imponimus. Ne autem Prior circa temporalia pergravetur, sed spiritualibus frequentius devotiusque intendat, officia Domus commendet talibus personis, quæ fideliter & utiliter debita cum diligentia illa ministrent.

Deputandi per scrutinium saltem tres consulendi a Prioribus in particularibus casibus.

Extravagans I.

§.137. Disponentibus nostris Constitutionibus, quod pro validitate alicujus actus debeant simul concurrere vota majoris partis Conventus & consensus Prioris, in his casibus, quia sunt duo consensus & capita distincta, etiamsi totus Conventus aut major pars illius actum velit, nisi Prior consentiat concurratque cum illis, talis actus est invalidus; Ita e converso, si Prior velit, nisi simul consentiat & concurrat major pars Conventus, sit pariter actus invalidus; veluti in electionibus Vicarii, Procuratoris, in receptione & professione Monachorum, & in alienationibus, & aliis similibus.

De consensu Prioris pro actuum validitate.

Extravagans II.

§.138. Quando aliquis Monachus dixerit in Capitulo suo Prælato: quomodo vobis placuerit, vestraque erit voluntas; aliudve æquivalens, suum votum conformare intelligatur & judicetur sine aliquo dubio cum voto Prioris; ille autem, qui postea conquestus fuerit, aut murmuraverit, arbitrio dicti Prioris voce capitulari privetur; Et pariter privetur voce capitulari a suo Priore Monachus, qui revelaverit, quæ capitulariter tractantur & aguntur inter Monachos Vocales Ordinis Sacri, si Prior eos hortatus fuerit, ut secretum servent.

Extravagans III.

§.139. Vicarius sit unus ex Deputatis, qui debent esse in quocumque Monasterio; cum sit secunda Persona Monasterii, & absente Priore, ejusdem habeat auctoritatem.

Vicarius unus ex Deputatis in suo Monast.

Extravagans IV.

§.140. In omnibus nostri Ordinis Monasteriis serventur de jure servanda circa alienationem, donationem, permutationem, cambium censum quorumcumque bonorum immobilium seu mobilium pretiosorum, eorum ultra triennium locationem, seu alium quemlibet alienationis contractum, & præcipue observentur requisita infrascripta: Quod talis venditio, donatio, census, cambium, vel quilibet alius alienationis contractus, cædat in manifestam & evidentem utilitatem Monasterii, informatione de illa præhabita: Quod proponatur deinde, & tractetur per tres vices in Capitulo Conventus, Capitulumque seu illius major pars, accedente simul Prioris consensu, in dicta alienatione seu contractu conveniat: Et quod tandem petatur & obtineatur licentia specialis a Patre Generali, informatione utilitatis, tractatibusque in Capitulo habitis ad illum in forma authentica transmissis, ac specifica facta mentione rei donandæ, mutuandæ vel alienandæ. Idem omnino in locatione bonorum immobilium ultra triennium servari debeat, sub pœnis a jure statutis.

Requisita ad venditiones, & contractus faciendos.

Extra-

Extravagans V.

Procurator & Depositarius Monast. in illius Deputatos eligi nequeant.

§.141. Procurator temporalium, & Depositarius cujuslibet Monasterii in illius Deputatos nullatenus eligi possint; Priores vero absoluti suorum Monasteriorum, licèt in Deputatos electi non fuerint, ad omnes actus consultivos cum Deputatis simul vocentur; non tamen ad eos, in quibus per nostra Statuta prædicti Deputati votum decisivum habent.

Extravagans VI.

Priores nisi gravi de causa vltra sex dies a suis Monast. non absint.

§.142. Patres Priores ultra sex dies a propriis Monasteriis non exeant nec absint absque licentia in scriptis Patris Generalis, nisi magna necessitas, casusve gravis repente contigerit, quæ prædictam licentiam absque Monasterii detrimento expectare non permittat; Tunc vero Priores casum hujusmodi post illorum absentiam quamprimum dicto Patri Generali notificent; non tamen ad hoc teneantur in illis diebus & absentiis, quas pro visitandis Administrationibus, Granciis, aliisque Monasteriorum possessionibus, dicti Priores consumpserint.

CONSTITUTIO XVII.

Quod nullus Prior nostri Ordinis eligatur in Priorem alterius Monasterii, nisi Sancti Bartholomæi; & quod Monachus electus in Priorem alterius Monasterii, in eo possit remanere perpetuo.

§.143. Quicumque Monachus nostri Ordinis, qui per electionem assumptus fuerit, ut sit Prior cujuscumque alterius Monasterii, terminato suo officio possit semper permanere in Monasterio, in quo fuit Prior, aut redire ad Monasterium, a quo fuit assumptus. Verum si in Domo, in qua fuit Prior, elegerit perpetuo remanere, Priori ejusdem Monasterii infra mensem, post confirmationem novi Prioris computandum, suisque successoribus obedientiam repromittere teneatur; alioquin priori Monasterio remaneat obligatus. Cæterum nullus Prior nostri Ordinis eligatur in Priorem alterius Monasterii, etsi fuerit electus, talis electio sit nullius roboris: Excepto tamen Monasterio Sancti Bartholomæi, in quo alter Prior nostri Ordinis eligi poterit, licet ad acceptandum compelli nequibit, nedum ob specialem prærogativam, quam olim obtinuit, ut Caput esset totius Ordinis, sed etiam ob prærogativas, quas adhuc retinet, ut sit Definitor perpetuus cum præcedentia, & Vicarius Generalis totius Ordinis in casu vacationis Generalatus.

Extravagans I.

In Postulationibus duæ partes electorum debent concurrere.

§.144. Quando aliquis Prior fuerit postulatus in Priorem Monasterii suæ professionis, Pater Generalis, si viderit adesse causas legitimas, ei poterit dare licentiam pro acceptanda postulatione. Et declaramus, quod in postulationibus intervenire debent duæ partes Electorum, prout in nostro Ordine practicatum fuit.

Extravagans II.

§.145. Prior absolutus nequeat manere in perpetuum in Monasterio, ubi explet Prioratum, in eoque iterum obedientiam repromittere, nisi præcedat consensus Prioris & Capituli, seu majoris partis dicti Monasterii, infra mensem ab hac Constitutione præscriptum; Quo præcedente, sine alia licentia P. Generalis, aut consensu Prioris & Capituli Monasterii suæ Professionis, possit in Monasterio, ubi fuit Prior, perpetuo permanere, Priorique & successoribus ejus infra dictum mensem obedientiam repromittere.

Extravagans III.

§.146. Pater Generalis possit nominare aliquos Priores actuales pro electione Monasterii, ubi residet Curia Regia, consideratis qualitatibus ad illum Prioratum requisitis; & similiter pro electione in aliis Monasteriis, quæ proxima sunt conspicuis Civitatibus, sicut etiam in Monasteriis propriæ Professionis, quatenus tamen hujusmodi indulgentiam ipsa Monasteria requisiverint; Rector vero Collegii Salamantini in Priorem Monasterii Beatæ Mariæ de Guadalupe de speciali Religionis concessione eligi valeat.

Extravagans IV.

§.147. Priores novarum Domorum nequeant promoveri, seu eligi in Priores aliorum Monasteriorum, nisi in propriis suæ Professionis, vel in aliquo casu speciali & valde necessario, & tunc præcedere debeat licentia P. Generalis. Sic vero electus a Prioratu, quem obtinet, nullatenus vacet, donec fuerit confirmatus in Monasterio, ubi fuerit electus.

CONSTITUTIO XVIII.

Ad quem pertineat hæreditas illius, qui est electus in Priorem alterius Monasterii.

§.148. Si Monachus unius Monasterii per electionem in Priorem alterius Monasterii assumatur, & eidem Priori manenti aliqua donatio, hæreditas, aut legatum deveniat, ad prius Monasterium pertinebit; nisi antequam ei talia obvenirent, vel in brevi obventura verisimiliter crederetur, idem Prior declarasset velle se, sui tempore Prioratus expleto, Monachus ejusdem Monasterii remanere; tunc enim ad secundum Monasterium pertinebunt, in quo casu, tempore sui Prioratus exacto, ibidem manere & profiteri cogetur. Si vero ad hujusmodi Prioratum non fuit per Monachorum electionem assumptus, ad primum Monasterium talis omnino hæreditas, legatum, sive donatio pertinebit.

CON-

CONSTITUTIO XIX.

De Officio Vicarii & Sub-Vicarii, ac de eorum auctoritate & facultate.

Electio Vicarii a quibus, & quomodo facienda.

§.149. Electio de Monacho aliquo in Vicarium vel Sub-Priorem in quolibet Monasteriorum nostri Ordinis fiat per Priorem & Monachos illius Monasterii in Sacris constitutos, seu eorum partem majorem, vota uniuscujusque eorum sigillatim & in secreto per aliquos de eisdem, ad hoc specialiter deputatos, per prius suscipiendo in scriptis, vel per viam compromissi, quomodo maluerint Electores. Qui postquam fuerit sic electus, eo ipso sit Vicarius, & in absentia Prioris a Monasterio habeat eamdem potestatem, quam Prior solet habere, illaque utatur libere, nisi in casibus, in quibus de jure Capituli consensus requiritur, in quibus quidem casibus nullam habeat potestatem, nisi casus illos aut eorum aliquos sibi specialiter Prior comiserit. Nec etiam prædictus Vicarius habeat aliquam potestatem in aliis casibus, quos ei Prior limitaverit, seu restrinxerit. Et si forte etiam Vicarium a Monasterio abesse contingat, tunc regat Conventum, & præfatam Vicarii exerceat potestatem is, qui per Priorem pro tali absentia fuerit vice Vicarii assignatus. Et si Vicarius in suo officio negligentias vel excessus commiserit, Prior illum poterit corrigere & punire. Officium quoque Vicarii duret quousque sit facta confirmatio electionis proximi futuri Prioris. Si tamen Priori cum Deputatorum consensu, aut in Monasterio præsente Priore, soli Capitulo seu ejus parti majori, etiam renuente Priore, videbitur, quod Vicarii officium debeat ante prædictum tempus cessare, postquam hoc Monachi in Sacris constituti, seu eorum major pars, in suo congregati Capitulo declaraverint, ipso facto ejus expiret officium, & alius in Vicarium eligatur. Vacante tamen Prioratu vel suspenso Priore, nec Conventus Vicarium removere, nec ipse Vicarius officium valeat resignare. Vicarius autem in Choro, Capitulo, Refectorio, ac aliis quibuslibet locis præcedat omnes Monachos ad manum sinistram existentes Prioris.

Vicarii hujusmodi facultas.

Extravagans I.

Absente Priore a Monast. ab eo non exeat Vicarius.

§.150. Absente Priore a quocumque nostris Monasteriis, non exeat Vicarius ab eo sine magna & evidenti necessitate; & si dicta necessitate instante exierit, serventur cum Sub-Vicario omnes illæ cærimoniæ & actus, qui cum Vicario observantur.

Extravagans II.

Quæ tunc temporis ejus sint facultates, quæ non.

§.151. Vicarii, absentibus eorum Prioribus, non possint concedere licentias pro suscipiendis Ordinibus, nec licentias pro obtinenda facultate ab Ordinariis audiendi confessiones, nec faciant ea, nec dent licentias, quæ & quas verisimiliter credent eorum Priores non facturos, nec consueverunt nec voluerunt facere; sed curent conservare Monasteria eo modo & forma, quibus eorum Prælati ea relinquunt, pro eorum pace conservanda.

Extravagans III.

§.152. Electio Vicarii debeat esse Canonica, & per majorem partem suffragiorum Capituli, cui consensus Prioris debeat etiam accedere & suffragari. Casu vero, quo major Capituli pars in eligendum in Vicarium non consentiat, aut Prior cum dicta majori parte Capituli in acceptanda electione non conveniat; factis decem scrutiniis, electio Vicarii ad Priorem devolvatur, qui in dicto casu Monachum, qui ei magis expedire videbitur, eligat in Vicarium.

Extravagans IV.

§.153. Monachi eligendi in Vicarios in decimo octavo anno completo ab Habitus receptione existere debeant, simulque ab Ordinario Diœcesano ad audiendas Confessiones licentiam obtineant.

Alia requisita ad hoc, ut quis in Vicarium eligi possit.

Extravagans V.

§.154. Prior cum consensu majoris partis Deputatorum, aut Capitulum seu major illius pars, absque causæ cognitione, & quin teneantur illius rationem reddere, possint rationabilibus de causis Vicarium ab officio suo removere, ut in hac Constitutione ordinatur; Non tamen per hoc impediatur recursus, quem Vicarius ab officio remotus ad Patrem Generalem potest habere.

A quibus deponi queat.

Extravagans VI.

§.155. Absente Priore ab actibus Communitatis, Vicarius prostrare & elevare possit quemcumque Monachum, qui in illis aliquam grauem culpam committat; vel ipsi obedire renuat; aut irreverenter se gerat etiam cum aliis Monachis. Teneatur tamen Vicarius reddere Priori quamprimum de hujusmodi facto & ejus causa rationem.

Aliæ ejus facultates absente Priore.

CONSTITUTIO XX.

De modo, quem servare debent Monachi in egrediendo a Monasterio, & quando redeunt ad illud.

§.156. Extra Monasterii metas nullus Monachorum exeat sine Prioris licentia, & si eadem, qua exierit die, non sit ad Monasterium reversurus, benedictionem flexis genibus tam eundo quam redeundo a Priore petat, & reverenter accipiat.

Licentia a Priore petenda per Monachos ante exitum a Monaster.

Extravagans I.

§.157. Nullus Prior, aut Vicarius, aut Præsidens vadat, aut aliquem Monachorum mittat ad Curiam, ad Cancellarias, nec Compostellam, nec Romam, nec ad aliam Peregrina-

grinationem, quin conſcium faciat Patrem Generalem tam Monachi mittendi quam caſus, ſuper quo tranſmittendus eſt. Caſu vero inopinato urgente, itaut periculum ſit in mora, qui mittendus erit, de conſilio Deputatorum mittatur.

Extravagans II.

Monachi non tenentur intereſſe publicis Proceſſionibus.

§.158. Monachi, aut Monaſteria noſtra conventualiter non concurrant ad Proceſſiones, ſeu Rogativas publicas generales vel ſpeciales in Civitatibus aut Villis, dictis noſtris Monaſteriis finitimis; Prioreſque monemus, ex Indulto Apoſtolico Sancti Pii V. Monaſteria noſtra ad ipſis intereſſendum nullatenus poſſe cogi, aut compelli. Si vero propter communes neceſſitates aut calamitates celebrentur in dictis Civitatibus aut Villis, vel in toto Regno dictæ Proceſſiones, aut Rogativæ; in noſtris Monaſteriis eas ſpecialiter celebrari Priores faciant, & præcipiant, Indulti prædicti tenore omnino ſervato. Nec ſimiliter noſtri Monachi conventualiter interveniant Exequiis, Funeralibus, aut Feſtivitatibus extra noſtra Monaſteria; neque Monachi particulares callentes muſicam ad Eccleſias extra Monaſteria cum aliis muſicis ſæcularibus cantaturi a Prioribus mittantur.

Extravagans III.

De Benedictione accipiendo ante exitum, & poſt reditum ad Monaſter.

§.159. Servetur omnino laudabilis Ordinis conſuetudo, videlicet, quod Monachi egredientes a Monaſterio vel ad illud revertentes, tam in egreſſu quam in reditu orationem facturi ad Eccleſiam accedant, priuſquam a Prælato benedictionem accipiant. Quando vero noſtri Monachi ad Villas aut Civitates, ubi Monaſterium vel Hoſpitium noſtri Ordinis exiſtat, accedunt, in eis neceſſario hoſpitari debeant; nec in Domo genitorum, fratrum, aut conſanguineorum, niſi de licentia in ſcriptis Patris Generalis, pernoctare poſſint. Si autem a dictis Civitatibus & Oppidis Monaſterium per leucam diſtet, intra duos dies a Priore dicti Monaſterii perſonaliter præſentato benedictionem accipiant, aliàs debite puniantur.

Extravagans IV.

De non vagando per Villas, Oppida &c.

§.160. Quando noſtri Monachi, ſecundum Monaſteriorum conſuetudines, recreationis cauſa in grancias vel campum egrediuntur, nullatenus ad Villas, Oppidave, aut Domos circumvicina abſque Prioris expreſſa licentia divertant, minuſque in illa ingrediantur; & qui contra fecerint arbitrio Prioris debite corrigantur. In campum vero exeuntes, ſimul egrediantur, ſimul incedant, ad Monaſteriumque juxta laudabilem conſuetudinem ſimul revertantur; aliàs a Prioribus contrafacientes dicta recreatione priventur.

CONSTITUTIO XXI.

Quod non loquantur Monachi cum Perſonis, quæ non ſunt ex eorum Monaſterio, ſine licentia.

§.161. Poſt primam ſalutationem non loquatur aliquis Monachorum ſine ſpeciali Prioris licentia cum quibuſvis perſonis, quæ ejuſdem Monaſterii non ſint Monachi. Si tamen intra eamdem domum habitant aliqui familiares ipſius Monaſterii, poterit eis loqui breviter in neceſſariis, in quantum eſt opus negocio. Monachi tamen, qui eoſdem familiares in curam ſpecialem habuerint, poterunt eis ſuper expedientibus rebus loqui liberius. Præterea nullus Monachorum det, mittat, vel recipiat literas, ſeu aliquid aliud prædictæ perſonæ, vel ab eis, aut ab aliquibus aliis, ſine Prioris licentia.

Item nullus Prior vel Monachus loquatur cum aliquo Monacho alterius Monaſterii, ad quod declinaverit, poſt primam ſalutationem abſque Prioris ejuſdem domus licentia. Quæ in Monaſterio, ubi reſidet Pater Generalis, propter Monachorum frequentationem ibidem concurrentium, præmaxime obſerventur.

CONSTITUTIO XXII.

De Scrutinio, quod facere debent Priores in cellis Monachorum.

§.162. Inquiſitionem ſeu diſcuſſionem tam in cellis quam in dormitoriis & locis aliis, ubi Monachi exiſtunt, ſeu dormiunt, quilibet Prior in ſuo Monaſterio per ſe ipſum, vel per alium ſeu alios, in abſentia Monachorum faciat ter in anno; & ſi quæ, per Priorem non conceſſa, fuerint reperta teneri, tollantur ab eis, & in manibus tradantur Prioris, qui de rebus ipſis diſponat, prout viderit expedire, & Monachum in hoc culpabilem punire non differat.

Inquiſitio in Cellis ter in anno a Priore facienda;

Extravagans I.

§.163. Nullus Monachus, etiam hoſpes, ingredi poſſit in cellam alterius ſine licentia ſui Prælati; Quod auctoritate Apoſtolica eſt confirmatum. In horis ſilentii nulla cella ſit jubilata, niſi Prioris.

Non ingrediendum in cellam alterius Priore inconſulto:

Extravagans II.

§.164. Prohibetur Monachis noſtri Ordinis habere in eorum cellis mobilia, quæ propter magnum valorem ſapiant profanitatem. Si quæ autem hujuſmodi Patres Priores aut Viſitatores invenerint, ea ab ipſis auferantur, & in commune redigant, eiſdem tantum permittendo ornatum, quod noſtri ſtatus honeſtati ſit conſonum.

Mobilia profana in cellis non retinenda:

CONSTITUTIO XXIII.

Quomodo fieri debeat Officium Divinum.

Officium Divinum dicendum in Choro:

§.165. Officium Divinum in quolibet nostro Monasterio dicatur vel cantetur per Monachos in Choro alta vel remissa voce, spaciose atque punctatim, occupatione sive necessitate qualibet non obstante.

Extravagans I.

In die Annunciat. cum organo.

§.166. Die Annunciationis Beatæ Mariæ Virginis pulsentur organa, si celebretur ante Dominicam Passionis.

Extravagans II.

Oratio mentalis die quolibet.

§.167. In omnibus nostris Monasteriis oratio mentalis ante vel post Vesperas aut Completorium, juxta consuetudines Monasteriorum, per dimidiam horam quotidie habeatur. A Sabbato vero primo Quadragesimæ usque ad hebdomadam Sanctam exclusive præcipue dicta oratio mentalis in Choro non intermittatur, ad quam campana primo pulsetur per spatium psalmi de profundis, & secundo sex aut septem ictibus. Omnes autem Monachi legitime non impediti intervenire teneantur.

Extravagans III.

Non introducenda nova Officia.

§.168. Non introducantur cantus neque nova Officia, quæ non habet Ordo, exceptis Officiis Sanctorum Titularium, quæ celebrantur in propriis Monasteriis. Præterea permittimus, quod in nostris Choris cantari possit cantus organi in Festis principalibus & solemnioribus de licentia Prælati, & non cum aliis Cantoribus sæcularibus. Credo vero cum organo nullatenus cantetur.

Extravagans IV.

§.169. Omnes Religiosi portent candelas in processione Corporis Christi.

Extravagans V.

§.170. Absentibus simul Priore & Vicario, præsit Sub-Vicarius tam in Refectorio quam in Choro, & ab eo petatur licentia inde exeundi: in Sub-Vicarii vero absentia a primo vel secundo Correctore: & illis etiam absentibus ab Hebdomadario.

Extravagans VI.

§.171. Festum Conceptionis Beatæ Mariæ Virginis celebretur & fiat duplex majus.

Extravagans VII.

Horæ Canonicæ quibus horis dicendæ:

§.172. In omnibus nostris Monasteriis, quolibet negotio aut necessitate non obstante, omnes Horæ canonicæ dicantur vel cantentur in Choro horis & temporibus in nostro Ordinario distributis & præscriptis, cum tali spatio & gravitate, quod in illis persolvendis octo adminus horæ quotidie impendantur; pluresque in festivitatibus solemnioribus juxta consuetudinem Monasteriorum expendantur. At vero in Domibus novis, quæ Professionis non sunt, etiam horæ Canonicæ quotidie dicantur in Choro per Priorem & Monachos ibidem residentes sub hac distributione, videlicet: Matutinum ad occasum Solis, & antea Vesperæ & Completorium: Prima, Tertia, Sexta, Nona, statim post ortum Solis. Idem præterea in nostris Collegiis observetur sub hac forma, videlicet: Prima, Tertia, Sexta & Nona; quando juxta consuetudinem Oratio matutina debet haberi: Vesperæ vero & Completorium cum Matutino sequentis diei post Solis occasum.

Extravagans VIII.

De Litaniis B. Virginis.

§.173. Omnibus Sabbatis cantentur post Completorium Litaniæ Beatissimæ Virginis Mariæ, ut in Sancta ejus Domo Lauretana, congregatis omnibus Monachis in Ecclesia aut in Choro secundum antiquam cujuslibet Monasterii consuetudinem; Ad quas & ad Antiphonam ejusdem Beatissimæ Virginis, qua terminatur quotidie Officium & Completorium, facto campanæ signo, omnes Monachi, etiam exempti, accedere & interesse teneantur.

Extravagans IX.

De Magistro Cæremoniarum.

§.174. In omnibus nostris Monasteriis nominetur a Priore, prout hactenus, Monachus practicus & intelligens in Cæremoniarum Magistrum; cujus curæ incumbat eas docere, & zelare defectus, qui in earum praxi accidere possunt in Divinis Officiis, & tempore opportuno ita prævenire & cavere, ut nullus error aut defectus in Officio Divino, vel Missarum celebratione contingat.

CONSTITUTIO XXIV.

De Celebratione Missarum, Communione Monachorum, & quomodo sit solemnizanda Festivitas Patris Nostri Sancti Hieronymi.

Missa Conventualis die quolibet.

§.175. Missa Conventualis cum nota una ad minus, in quantum bono modo fieri poterit, omni die in quolibet nostro Monasterio celebretur. Sacerdotes autem Missas celebrare frequentent; præcipue in diebus Dominicis & Festivis. Cæteri quoque Monachi certis diebus annuatim communicent, videlicet in prima Dominica de Adventu, die Nativitatis, Dominicæ Epiphaniæ, Purificationis Beatissimæ Virginis Mariæ, prima Dominica, & tertia Quadragesimæ, Dominica de Passione, in die Cœnæ Domini, in qua etiam omnes Sacerdotes communicent, die Resurrectionis Dominicæ, Apostolorum Philippi & Jacobi, Dominicæ Ascensionis, Penthecostes, Corporis Christi, Nativitate Sancti Joannis Bapti-

Communio Monachorum solemnioribus

Dies Festus S. Hieronymi. Baptistæ, festo Sancti Jacobi Zæbedei, festivitate Assumptionis Beatissimæ Dei Genitricis Mariæ, Nativitate ejusdem, festo Patris nostri Beati Hieronymi mensis Septembris; cujus dies per Monachos & Donatos familiares & mercenarios nostri Ordinis ab omni servili opere colatur & observetur; die Sancti Lucæ Evangelistæ, qua quidem die noster Ordo institutus & reformatus extitit & exemptus, festo omnium Sanctorum: In quibus diebus Priores debent, si commode poterunt, celebrare.

Extravagans I.

De Confessoribus. §.176. Hortantur omnes Monachi nostri Ordinis, quod sæpe confiteantur cum Priore; atque Prior curet, quod plures sint Confessarii deputati in Monasterio.

Extravagans II.

De Cultu S. Hieronymi. §.177. Quandocumque nominatur noster Pater Sanctus Hieronymus tam legendo quam loquendo, dicatur noster Pater Sanctus Hieronymus, & ejus transitus integer & completus legatur in Refectorio, donec terminetur.

Extravagans III.

De Missa Conventuali in Domibus novis. §.178. In Domibus novis & Collegiis cantetur Missa Conventualis omnibus Dominicis & diebus festivis; Si vero sufficiens numerus Monachorum non adsit, ut cantari possit cum notis, cum tono saltem cantetur.

Extravagans IV.

A Monachis qualibet die Dominica communicandum. §.179. Monachi, qui non fuerint Sacerdotes, & Fratres Laici Sacram Communionem recipiant omnibus diebus Dominicis, nisi in Hebdomada occurrat aliquod festum, in quo communicare debent juxta Constitutionem; quia tunc omittetur Communio Dominicæ eidem festo propinquioris.

Extravagans V.

Ii vero Confessarium privatum qui eos a casibus reservatis absolvant, eligere sibi nequeant. §.180. Obsequendo, ut par est, Motui proprio San. mem. Clementis VIII. Monachi nostri Ordinis non possint in virtute Bullæ Cruciatæ, nec alterius Privilegii, eligere Confessarios, qui illos a casibus reservatis per eorumdem Superiores absolvere valeant.

CONSTITUTIO XXV.

De tempore & locis silentii.

§.181. Silentium per nostros Monachos, debitis necessitate ac utilitate exceptis, summo studio observetur intra septa vel metas cujuslibet nostri Monasterii, locis & temporibus infrascriptis, videlicet: omni tempore post ultimum signum factum ad Completorium usque ad secundam pulsationem Primæ sequentis diei perfectam. Et a Resurrectione Domini usque ad festum Exaltationis Sanctæ Crucis statim post primam refectionem usque ad secundum signum factum ad Nonam; in diebus vero jejunii, usque ad signum surgendi de dormitione diurna: In Claustro principali & etiam in Choro continue: In Refectorio tempore refectionis; In Dormitorio tempore dormitionis; In prædictis autem locis & temporibus ex causa rationabili breviter & submissa voce loqui licebit.

Tempus silentii.

Quibus in locis.

Extravagans I.

Diebus festivis evitanda vagatio. §.182. Incumbant Præsidentes, ut in diebus festivis evitetur omnis vagatio & negotiatio, serveturque silentium inter Monachos.

Extravagans II.

Tempore pulsationis campanæ. §.183. A festo Sancti Patris nostri Hieronymi usque ad Quinquagesimam non fiat campanæ signum ad dormiendum post Matutinum in nostris Monasteriis, nisi hora tertia jam pulsata; reliquo vero tempore statim post terminatum Matutinum; & nullus Monachus ante signum ad dormiendum accedat sine speciali licentia.

Extravagans III.

§.184. Quamquam Monachi Choro assistant, horis tamen vacationis a Choro aliisque Communitatis actibus, sese exerceant & occupentur in scribendo, aut in aliis exercitiis pro obedientia sibi injunctis vel injungendis.

CONSTITUTIO XXVI.

De Habitu Monachorum, & de eo, quem portare debent Donati, & de eorum obligationibus.

Forma Habitus Monachorum. §.185. Habitus noster & Vestes, juxta institutionem felic. record. Domini Gregorii Papæ XI. Institutoris nostri Ordinis, formæ ac pretii sint sequentis, videlicet: Tunicæ sint clausæ & amplæ de panno albo vili & grosso aut de illo panno, qui vulgariter dicitur *Calcil*, cum manicis moderate amplis & clausis, atque decentis longitudinis ita, quod cinctæ usque ad talos descendant, & terram non tangant. Mantellus & Scapulare sint de panno griseo seu burello, similiter grosso & vili, nullo præter nativum tincto colore. Sit quoque Mantellus parte anteriore fissus, & unico claudatur ejusdem panni botone. Licet Mantellus non sit de necessitate, sed de Habitus honestate, illum tamen deferre debebimus, cum in publicum procedimus. Scapularis autem longitudo brevior sit tunica per manum unam, & ejus Capuccium in amplo humeros non excedat, ac in longitudine per quatuor saltem digitos distet a zona Mantelli, etiam longitudo per quatuor digitos Tunicæ longitudini non æquetur, ita quod Tunica Mantello, & Mantellus Scapulari sit longior. Zona quoque sit de corio nigro latitudinis duorum digitorum, vel quasi, cum fibu-

fibula ferrea vel ærea absque aliis laminulis vel clavelis. Calceamenta sint sotulares nigri, qui tribus adminus laqueis adstringantur. Vestes, quibus subtus induuntur ad carnem, non sint lineæ vel canabinæ, sed laneæ, femoralibus tamen exceptis; nec in lectis habeant lintheamina de lino vel de canabo; poterunt tamen habere pulvinaria sive cervicalia de eisdem. Debilibus tamen seu infirmis ad arbitrium Prioris, quoties opus fuerit, poterunt lintheamina seu indumenta canabinea vel linea ministrari. Idem habitus donetur Novitiis hoc superaddito, quod ad Scapularis latera juxta Zonam duæ de eorum panno ligaturæ suantur, *travas* vulgariter nuncupatæ, trium habentes amplitudinem digitorum.

Habitus Donatorum. Donatis vero nostris donetur Tunica & Mantellus, & largum Capuccium de burello, cum cauda longitudinis palmi unius, vel aliæ vestes honestæ. Præfati quoque Donati dicant quotidie pro omnibus Horis quindecim Pater Noster cum Ave Maria; & die, qua in Donatos recipiuntur, obedientiam plene promittant. Idem etiam de Fœminis Donatis fiat præter vestes prædictas, dum tamen desuper induantur burello prædicto, cum honestate omnimoda conversantes. Et Donati & Donatæ nostri Ordinis per Priorem & Capituli majorem partem recipiantur, & non aliter.

Extravagans I.

Donati per annum probandi. §.186. Non recipiantur ad obedientiam Donati, quin prius per annum probentur. Si vero emisso voto obedientiæ reperti fuerint intractabiles, honestatique Monasteriorum nostrorum non convenientes, a Priore cum Deputatorum consensu possint expelli, voto facto non obstante.

Extravagans II.

§.187. Donatis nostri Ordinis, quando recipiuntur, & antequam votum obedientiæ emittant, notificetur, quod nisi fuerint tales, quales disponit Extravagans ejicientur, ab Ordine, etiam post Professionem.

Extravagans III.

Ab eis solvendæ decime de propriis bonis. §.188. Donati, qui retinent propria bona, solvant decimas illorum, quia de personalibus non tenentur.

Extravagans IV.

Donatæ cum licentia Generalis recipiendæ. §.189. Non recipiantur Mulieres Donatæ in nostro Ordine sine licentia Patris Generalis.

Extravagans V.

Vestes laneæ, & modestæ. §.190. Omnes nostrorum Monachorum interiores vestes, caligis comprehensis, debeant esse laneæ ex panno albo vili, aut staminia, seu ex *cordellate*; & interiores thoraces (vulgo sayos) descendant ultra genua, juxta laudabilem Ordinis consuetudinem, quæ vestes, quotiescumque fiant, & Monachis distribuendæ sint, prius a Prioribus examinentur; nec Monachis permittantur, quæ cum aliqua profanitate, curiositate, aut usu Sæculari fuerint factæ. Transgressores vero, qui aliter vestes facere vel gestare præsumpserint, pœna clausuræ sex mensium coerceantur.

Extravagans VI.

§.191. Caveant omnino Priores, ne suis Monachis licentiam concedant lineis utendi, femoralibus exceptis, nisi ob grauem & manifestam necessitatem, aut habitualem infirmitatem, Medicorum judicio declarandam, & non aliter. Monachis vero, qui absque dicta licentia lineis utuntur, pœna unius anni clausuræ pro prima vice imponatur; si autem reinciderint, pœnæ Superiorum arbitrio aggraventur. Lineis uti non permittendum.

CONSTITUTIO XXVII.

De Culpis levibus.

§.192. Levis culpa est, si quis ultimo signo ad Horas jam facto, non assistat in Choro: Si quis in Choro male legendo sive cantando, solus vel cum alio offendens, non statim se inclinans pectus suum manu percusserit, genuaque versus Altare flexerit; aut si cum aliis recitans vel cantans offenderit, & prædicta pœnitentiæ signa præter genuflexionem non fecerit: Si quis Divino non intentus Officio levitatem ostendat, vagis oculis perspiciendo, vel motum irreligiosum aliquem faciendo: Si quis in Ecclesia dormierit, vel alio quovis loco aliquid inquietudinis fecerit: Si tempore opportuno lectionem vel cantum non providerit: Si quis legerit, aut cantaverit aliud, quam communiter Monachi cantant vel legunt: Si in cameris privatis quisquam fuerit capite non operto: Si quis dissolute ridendo, sive dicta vel facta ludicra seu irrisoria dicendo, aut faciendo, alios ad risum provocaverit: Si vagos oculos per vias aut plateas, sive loca alia publica vel privata, hinc inde inhoneste duxerit: Si quis benedictionem non receperit a Priore, cum extra metas Monasterii, illa die non reversurus, exierit, aut quando ab extra ad Monasterium venerit: Si dormierit in Choro, dum Officium fit Divinum: Si statutis temporibus audiendæ lectioni non adsit: Si ornamenta Altaris vel Ecclesiæ negligenter tractaverit: Si libros aut aliqua, quæ sibi fuerint pro sui necessitate collata, tempore convenienti non reddiderit: Si liber in Conventu legendus alicujus negligentia ibidem defuerit: Si scutellam, aut quicquam aliud fregerit, seu perdiderit: Si cibum aut vinum effuderit, aut sine benedictione sumpserit: Si ad mensam sedens communem, quicquam cibi seu potus gustaverit, antequam Lector legere incipiat, & fiat signum ad refectionis initium: Si per negligentiam quisquam in principio Capituli, communis refectionis vel colla-

collationis præsens non fuerit: Si quis cum juramento quicquam affirmaverit seu negaverit: Si verba vana vel inhonesta protulerit: Si quis in officiis domus sibi commissis negligens reperitur: Si quis silentium non servaverit: Si propter victum vel vestitum, aut rem aliam, murmuraverit. Propter culpas prædictas vel similes, committentibus illas, Prior ad arbitrium suum imponat pœnitentiam, sicut viderit expedire.

CONSTITUTIO XXVIII.

De Culpis gravibus.

§.193. Gravis culpa est: Si Monachus cum Monacho, vel cum Sæculari in præsentia Sæcularium inhoneste contenderit: Si Monachus cum Monacho jurgia vel rixas quocunque loco habuerit: Si Monacho vel Sæculari inhonestum quid dixerit: Si quis deprehendatur scienter mendacium protulisse: Si quis Monacho præteritam culpam, pro qua satisfecit, improperaverit: Si quemquam increpaverit pro eo, quo de ipso increpante in Capitulo proclamaverit: Si in consuetudine duxerit non tenere silentium: Si in latrinis, seu privatis silentium non servaverit: Si culpam suam, vel alterius cum superbia defenderit: Si quis inter Monachos discordias seminaverit: Si proclamando aliquem jurgium seu turbationem fecerit: Si contra aliquem comminatoria, seu opprobriosa vel irreligiosa verba protulerit: Si malitiose de suo Priore, aut de suis Monachis aliqua mala, quæ probare non possit, evomuerit: Si in fœminam oculos fixerit, & hoc in usum habuerit, aut cum ea solus in loco suspecto loquatur: Si sine causa & absque licentia jejunia per Ecclesiam vel Ordinem statuta solverit: Si quis ad aliquem locum missus, ante vel post terminum sibi assignatum, sine rationabili causa redierit. Pro huiusmodi culpis, & his similibus, veniam petens, & non proclamatus, unam in Capitulo substineat disciplinam, prout in proxima sequenti Constitutione describitur, ac uno die in pane & aqua jejunet. Denunciatis vero pœnitentia duplicetur, & ultra hoc imponat illis Prior psalmos & venias, sicut sibi expedire videbitur.

CONSTITUTIO XXIX.

De Culpis gravioribus.

§.194. Gravior culpa est: Si quis per contumaciam, vel manifestam rebellionem, aut verbis contumeliosis Priori suo per diem integram inobediens extiterit; vel si cum eo intus vel foris proterve persistens in sua duritia saltem per diem, non consentiens veritati, omni reverentia & paterno timore postpositis, quasi de pari contendere ausus fuerit: Si habito cum alio, vel aliis consilio, sive per conjurationem, aut malitiosam concordiam, se manifeste contra suum Priorem erexerit: Si peccatum mortale manifeste commiserit: Si in Ordine perseverando, sui ipsius exemptionem ab obedientia contra Priorem suum procuraverit: Si rem sibi collatam scienter celaverit. Qui culpam aliquam de prædictis voluntarius, vel accusatus de illa, se commisisse confessus fuerit, aut convinctus, tot diebus, quot Priori visum fuerit, pœnitentiam substineat subsequentem, videlicet: Exuta superiori tunica, brachio & scapula denudatis, percutiatur cum virgis per manum Prioris in Capitulo vel Refectorio post benedictionem Mensæ in prima refectione cum psalmo, quem Prior voluerit, per eum & Monachos ad Choros dicendo. Pœnitentia quoque durante prædicta, sit in Conventu ultimus in loco, ubicumque Conventus fuerit congregatus. Insuper in Refectorio cum aliis ad mensam non sedeat, sed in terra tam in prandio quam in cœna in medio Refectorii super tabulam nudam comedat; de pane grossiori pro cibo, & sola aqua pro potu ministretur eidem, nisi Prior sibi aliquid aliud misericorditer præcipiat dari. Quod autem de ejus cibo & potu superfuerit, non commisceatur cum his, quæ de mensis remanserint aliorum. Dum vero gratiæ post refectionem communem de mane aguntur, jaceat prostratus in terra tensus super faciem suam junctis manibus ante portam Ecclesiæ seu Chori, donec Monachi ipsum pedibus tangendo, intrent & exeant super eum. Sæculares tamen hoc videre non debent, nisi delictum illis fuerit manifestum; tunc enim, si Prior viderit expedire, faciat Sæculares esse præsentes, ut qui fuerint de crimine scandalizati, per hujusmodi pœnitentiam ædificentur. Nullus insuper audeat ad talem pœnitentem accedere, nec sibi quidquam loqui sine Prioris licentia; sed ne in profundum desperationis deveniat, mittat ad eum Prior Monachum, seu Monachos aliquos discretos, qui illum ad pœnitentiam & satisfactionem moveant & inducant. Quod si humilitatem in eo viderint, & etiam alii de Conventu, supplices preces pro eo Priori porrigant, ut cum illo misericorditer se habere dignetur; Quas quidem preces Prior libenter acceptet, præfatam pœnitentiam, prout sibi videbitur expediens, moderando. Verum si forte ipsum in cordis duritia persistentem invenerint, iterum cum disciplinis modis præfatis per Priorem ad ejus arbitrium feriatur, aut per alium de Prioris speciali mandato, si Prior fuerit legitime impeditus. Præterea dum Monachus præfatam pœnitentiam continuaverit, non communicet, nec cum aliis osculum pacis accipiat, nec vocetur seu scribatur, ut in Ecclesia vel alibi aliquod officium faciat, nisi officia servitutis. Officio tamen Divino poterit interesse. Insuper non Habitum Professorum, sed Noviciorum tantummodo portet, quousque plene, prout expedit, ad Prioris arbitrium satisfecerit. Et si forsan talis Monachus Sacerdos Diaconus vel Subdiaconus fuerit, officiis hujusmodi non utatur, donec a Priore utendi eis licentia illi detur. Ultra prædictas etiam pœnas, si quis pravo consilio cum alio seu aliis habito, aut per conjurationem, seu malitiosam concordiam se manifeste contra suum Priorem (ut præfertur) erexerit, nullam vocem in Capitulo eo ipso habeat; donec

Pœnitentia pro gravioribus culpis imponenda.

nec Prior de consensu Capituli, illam misericorditer sibi restituat. Necnon qui permanendo in Ordine, exemptionem ab obedientia sui Prioris (ut præmittitur) sibi vel aliis procuraverit, præter pœnas jam dictas communio sibi Ordinis denegetur, & talis exemptio, quantum expediens fuerit, impugnetur; seu, ut revocetur, instetur. Cæterum ei, qui proclamatus, culpam aliquam de prædictis confessus protinus fuerit, brevi; illi vero, qui non accusatus, ultro confitebitur, breviori; ei autem, qui de culpa convinctus fuerit, longiori tempore supradicta pœnitentia imponatur.

Extravagans I.

Quid sit Ordini non participare.

§.195. Denegare alicui Monacho Ordinis participationem, ut in hac Constitutione præscribitur, ex antiqua consuetudine Ordinis in eo consistit: quod nec ad Chorum nec ad Refectorium nec ad Capitulum nec ad aliquod Officium vel Beneficium Ordinis admittatur, veluti si membrum Religionis non existat.

Extravagans II.

Pœnæ contra accusantes de falso crimine.

§.196. Monachus, qui de aliquo falso crimine alium accusaverit, ultra pœnas crimini, de quo falso accusavit, debitas, alias sufferat, arbitrio Visitatorum imponendas.

Extravagans III.

Monachorum crimina gravia, gravesque pœnitentiæ nemini revelandæ:

§.197. Caveant Monachi, ne cujcumque Personæ Sæculari, aut Ecclesiasticæ aut Regulari alterius Ordinis, directe vel indirecte, verbo aut scripto, per se aut per alios quomodolibet manifestare aut revelare præsumant culpas graves aut graviores nostrorum Monachorum, vel pœnitentias graves, pœnasque propter eas ipsis impositas, unde gravis infamia & manifestum dedecus nostro Ordini subsequi & imminere possit. Qui contrafecerint: Si fuerint Prælati, suspensionis ab officio per annum pœna mulctentur; Si subditi in Sacris constituti, vocis activæ & passivæ privatione, & clausura intra claustra per annum etiam puniantur; Si vero in Sacris non constituti, Habitum Novitiorum per annum similiter portent; Si autem fuerit ipse reus, prædictæ pœnæ duplicatæ ipsi infligantur.

Sub statutis hic pœnis.

Extravagans IV.

Contra Monachos famosos libellos imprimentes &c.

§.198. Nullus nostri Ordinis Monachus per se vel per alios scribere, publicare, & multo minus imprimere, imprimive, aut publicari directe vel indirecte facere audeat libellos, scripta, aut memorialia anonima, vel sub nomine supposito & ficto, quæ in injuriam dedecus aut infamiam nostri Ordinis, ejus Regiminis, aut alicujus Monasterii, vel Monachi, maximeque Prælatorum quomodolibet cedant vel cedere possint. Contrafacientes de hujusmodi culpa convicti carceri per annum mancipentur, & gravioris culpæ pœna debita puniantur. Eis vero Monachis, ad quorum manus dicti libelli vel memorialia pervenerint, districte præcipimus, ne aliis ipsa communicent, sed vel statim discerpant vel Prioribus tradant; alias graviter puniantur.

Extravagans V.

§.199. Nullus Monachus intra septa cujuslibet Monasterii nostri ludere possit, nec cum aliis Monachis nec cum sæcularibus, ludis prophanis & sæcularibus, maxime alearum & taxillorum, aliisque *de Invito* nuncupatis, etiam causa recreationis, infirmitatis, aut alio quovis prætextu, sub pœna culpæ gravioris & proprietariorum pro qualibet vice imponenda. Eadem pœna puniatur, qui extra Monasterium cum Sæcularibus pecuniam in magna quantitate, aut gravi scandalo subsequuto, publice & manifeste quocumque ludo luserit; Super qua pœna, nisi per Capitulum Generale, dispensari non possit.

Vel ludis prophanis ludentes:

Extravagans VI.

§.200. Sub pœna unius anni clausuræ intra septa Monasterii nullus Monachus nostri Ordinis agitationi Taurorum in plateis & locis publicis intervenire vel assistere possit; sed si contingat agitari in Civitatibus vel locis, ubi cum debita licentia nostri Monachi existant, hujusmodi diebus, si commode fieri possit, ad Monasterium propinquius, si quod fuerit, propter bonum exemplum se conferre teneantur sub eadem pœna.

Aut spectaculis publicis assistentes.

Extravagans VII.

§.201. Sub pœna sex mensium suspensionis ab officio Priores Vicarii & Præsidentes nullatenus permittant, quod in Ecclesiis Sacristiis vel Choris nostrorum Monasteriorum Comediæ prophanæ repræsententur; nec etiam permittant Monachos suorum Monasteriorum Comedias in Theatris publicis repræsentatas scandalose videre & audire; Sed pœnis debitis in hoc delinquentes puniant & coerceant; super quo eorum conscientiæ valde onerantur.

Comedias prophanas repræsentantes, permittentes, vel audientes.

Extravagans VIII.

§.202. Nullus Monachus intra Monasteria nostri Ordinis habere possit sclopos, aliave arma offensiva cujuscumque generis, vel eadem secum scandalose portare itinerando, aut cum illis in Civitates seu Oppida ingredi etiam sub motivo naturalis defensionis, sub pœna unius anni clausuræ pro prima vice imponenda; & in casu reincidentiæ privationis omnium officiorum, honoris, & administrationis. Monachi vero, quibus incumbit extra Monasteria bonorum temporalium administratio, arma prædicta in suis administrationibus & Grantiis retinere & conservare poterunt propter dictorum bonorum Monasterii defensionem, prædonumque incursionem repellendam.

Arma offensiva retinentes, vel gestantes.

CON-

CONSTITUTIO XXX.

De Culpa gravissima.

Quæ sit culpa gravissima.

§.203. Gravissima culpa est incorrigibilitas, ejus videlicet, qui non timet culpas committere, & post commissas ferre pœnas recusat; contra quem in Regula nostra dictum est: Si ipse non abcesserit, de vestra societate projiciatur, juxta dictum Apostoli præcipientis, talem hominem ut hæreticum evitari. Et quidem postquam talis fuerit tertio monitus, ut desistat a crimine, ejusque incorrigibilitas extiterit manifesta, veluti peccans peccatum ad mortem, & quasi qui videtur professionem de sui cordis visceribus abjecisse, compellendus est habitum professionis dimittere; Quod utique fiat, si usque ad illam expulsionis horam fuerit sanæ mentis; nam si mentecaptus existat, non decet nec expedit, ablato sibi professionis habitu occasione prædicta, illum sic de societate projicere fraterna.

Extravagans I.

Priores Habitu Monachos expoliandi facultatem non habeant.

§.204. In omnibus Monasteriis nostri Ordinis carceres existant, in quibus puniri possint Monachi delinquentes; & nullus nostri Ordinis Prior expoliare habitu possit Monachum, quantumvis gravissimum sit ejus delictum: ipsum vero carceratum retineat, usque dum provideatur a Capitulo Generali, sive a Patre Generali.

Extravagans II.

§.205. Monachi, qui crimen aliquod jure civili corporali morte plectendum suæ Professionis obliti perpetraverint, a Capitulo Generali aut privato, vel a Visitatoribus Generalibus ad carcerem perpetuum condemnentur.

Extravagans III.

Monachorum judicium penes Generalem Ordinis.

§.206. Ex indultis a Sancto Pio V. nostro Ordini concessis Pater Generalis per se ipsum, seu ejus Ministros sæculares, vel etiam dicti Ordinis Regulares, etiam Professos Apostolica auctoritate punire & corrigere poterit Monachos quorumcumque criminum & delictorum reos, quantumvis gravia & enormia fuerint; Sed in casibus, in quibus de jure communi pœna mortis locum habere potest & debet, eisdem Monachis taliter delinquentibus carcerem perpetuum, vel ad tempus eadem Apostolica auctoritate dare & assignare, ac illos in carcere hujusmodi detineri facere, aut illos ad triremes etiam perpetuo vel ad tempus condemnare, & relegare; prout etiam habitu expoliare poterit tam in Generali vel in privato Capitulo, quam si solus procedere velit inter Capitulum & Capitulum; dummodo tamen ad id Seniorum gravis & maturi consilii in regimine expertorum accedat assensus: ut latius in Brevibus Apostolicis desuper expeditis continetur.

Extravagans IV.

De incorrigibilibus expellendis, & expulsionis modo.

§.207. In sententia Expulsionis a nostra Religione omnino servetur Breve & Decretum fel. rec. Urbani VIII. omniaque, quæ in eo præscripta, videlicet, quod nullus nostri Ordinis Monachus professus possit in posterum habitu expoliari, ab eoque expelli, quin sit vere incorrigibilis.

Incorrigibilis nullatenus judicetur Monachus, nisi concurrant omnia, quæ de jure requiruntur, ut incorrigibilis præsumatur. Et præterea probetur pœnitentiis & jejuniis per spatium sex mentium in carceribus Monasterii, sicut moderando Decreta Urbani VIII. disposuit Innocentius XII.

Si transacto dicto spatio temporis non resipiscat, induratusque perseveret in sua impœnitentia & incorrigibilitate, possit expelli a Religione tanquam membrum putridum; sed dumtaxat a P. Generali cum consilio & assensu sex Patrum Graviorum Religionis, in singulis Capitulis Generalibus ad id deputandorum & eligendorum; factoque primum & compilato processu, pleneque probatis causis expulsionis, juxta canonicas Sanctiones, stylum & Constitutiones Ordinis.

Expulsus maneat subjectus jurisdictioni & obedientiæ Ordinarii Diœcesani, incedatque in habitu clericali, donec ad Religionem revertatur. Itaque P. Generalis teneatur sententiam expulsionis Ordinario notificare in eodem exequutionis tempore.

Nulli ex prædictis expulsis literæ testimoniales expulsionis concedantur; Sed ad Sanctam Sedem Apostolicam remittantur, vel ipsos hortentur, quod in aliam Religionem ingrediantur.

Expulsi maneant suspensi ab exercitio Ordinum susceptorum toto tempore, quo extra Religionem vixerint: sublata Episcopis & Ordinariis locorum facultate moderandi vel relaxandi dictam suspensionem, licentiamque illis concedendi ad exercitium dictorum Ordinum.

Quæ omnia & singula sub pœnis privationis omnium officiorum, & vocis activæ & passivæ, inhabilitatisque perpetuæ ad illa & alia imposterum obtinenda, cum reservatione dictarum pœnarum Sedi Apostolicæ, prout in dicto Brevi, in posterum observari decernimus; & irritum ac inane & invalidum omne illud, quod contra prædicta fuerit factum, declaramus.

Stylus ergo & praxis in posterum observanda erit, quod Visitatores aut Judices in suis sententiis declarent Monachum delinquentem ob sua delicta habitu expoliandum esse, & a Religione expellendum; atque sententiæ exequutionem remittant ad Patrem Generalem; qui viso & examinato processu, habitoque consilio & consensu dictorum sex Patrum a Capitulo Generali assignandorum confirmet vel infirmet sententiam, prout justum videbitur.

Extra-

Extravagans V.

Quibus cum de commissis gravibus culpis non sit dispensandum.

§.208. Nec Pater Generalis nec Diffinitorium Capituli Generalis dispensare possint ad obtinenda aliqua officia electionis aut Magistri Novitiorum, Confessoris, aut Prædicatoris, Monachos, qui commiserint aliquod delictum ex infrascriptis, vel ipsis majus vel simile, videlicet: Peccatum carnale: Furtum de rebus Ecclesiæ vel Sacristiæ, aut triginta ducatorum ex aliis rebus Monasterii: Solemne perjurium: Falsum testimonium contra aliquem in Judicio;

Qui duabus vicibus fugitivus fuerit: Qui aliquem notabili aut enormi percussione vulneraverit: Qui Confessiones manifestaverit: Qui crimen Læsæ Majestatis commiserit, aut hujusmodi criminis fautor fuerit: Qui condemnatus fuerit a Sancto Inquisitionis Officio in rebus fidem concernentibus: Qui in aliqua electione pro se ipso votaverit. Quorum & similium dispensatio ad Capitulum Generale solummodo & insolidum pertineat. Quoad vero delicta sensualia & carnalia etiam post sententiam poterit P. Generalis dispensare, quando ipsi constiterit per relationem suorum Priorum aut Visitatorum, quod reus cum vita religiosa & exemplari per aliquot annos sit emendatus.

CONSTITUTIO XXXI.

Quando Prior in correctionibus sequi debet consilium Deputatorum, aut sui Capituli.

§.209. Exequi possit quilibet Prior per se ipsum pœnas in dictis Constitutionibus de gravibus & gravioribus culpis taxatas, quando manifeste apparuerit in eas Monachum aliquem incurrisse. Si tamen Monachus, cui hujusmodi culpa impingitur affirmat, illam gravem seu graviorem non esse, aut de hoc dubitatur per Monachos aliquos de Conventu, Prior consilium habeat super hoc cum Monachis sibi per suum Capitulum ad habenda consilia deputatis. Verum in judicando culpas graves & graviores, quæ in prælibatis Constitutionibus non sunt expressæ, sequatur Prior consilium a Deputatis prædictis. Cæterum in imponenda seu remittenda mutanda laxanda vel gravanda pena gravissimæ culpæ, Prior sequi consilium sui Capituli teneatur. Si tamen Priori videatur, quod pœnam culpæ gravis aut gravioris, in Constitutionibus suprascriptis taxatam, oporteat aggravari contra illum, de quo constet culpam hujusmodi incurrisse, ad hoc judicandum Deputatorum sequatur consilium.

CONSTITUTIO XXXII.

Quando poterit Prior per se ipsum dispensare in pœnitentiis.

§.210. Dispensare in pœna culpæ gravis, & eam mutare, vel laxare, solus Prior possit, quandocumque sibi rationabile videatur; sed super culpa graviore consilium ad præmissa cum Deputatis debet habere. Oneramus etiam conscientias Prioris & Deputatorum, ut in pœnis hujusmodi judicandis, dispensandis, commutandis, laxandis, ac imponendis se discrete exhibeant, præ oculis solum Deum habentes; amore, odio, favore, timore & quolibet alio impedimento postpositis, quatenus justitia compleatur & fructus correctionis & emendationis accrescat. Potius tamen in præmissis pœnis ad misericordiam, quam ad crudelitatem intendant.

CONSTITUTIO XXXIII.

Quomodo imponi debeant pœnitentiæ culparum gravium & graviorum.

§.211. Graviorum culparum pœnas coram omnibus in Capitulo Prior imponat, nisi in culpis occultis aliter sibi videatur cum Deputatorum consilio faciendum. Si vero culpa non occulta sit talis, quæ merito sit illico punienda, & videatur mora nociva, si spectatur culparum Capitulum, congreget statim Prior suum Capitulum pro judicanda & imponenda pœna hujusmodi gravioris culpæ. Verum pro gravi culpa poterit pœna extra Capitulum judicari, si Priori cum Deputatorum consilio videatur.

CONSTITUTIO XXXIV.

Quomodo se gerere debeat Prior in dando, aut commodando.

§.212. Panem in grano, vinum, monetam, aut res alias quascumque magni valoris in eleemosinam, seu alias gratiose Prior non donet, nisi quantum consideratis facultatibus Monasterii per eum & Monachos in Sacris constitutos fuerit prætaxatum, quod Prior solus, vel cum Deputatorum consilio dare possit. Poterit tamen de rebus Monasterii mutuare vel commodare, moderate tamen & sic discrete, videlicet: sub talibus pignoribus, aliisque idoneis cautionibus, in convenienti custodia reponendis, id faciat, quod sine difficultate Monasterium mutuata sive commodata recuperet. Si tamen res commodandæ, attentis Monasterii facultatibus, magni valoris extiterint, Deputatorum consilium habere debebit,

Facultàtes Prioris in rebus dandis, aut commodandis.

Extravagans unica.

§.213. Nullus Monachus, administrationi bonorum temporalium nostrorum Monasteriorum præpositus, ea commodare vel in mutuum dare possit absque expressa licentia Priorum; aliàs in pœnas, proprietariis debitas, juxta quantitatem rei commodatæ vel in mutuum datæ, incurrat.

Monàchis vero non liceat bona Monast. absq; licentia Prioris commodare.

CON-

CONSTITUTIO XXXV.

Quomodo debeat se habere Prior in operibus & in ædificiis.

Reparationes a Prioribus faciendæ: Constructiones vero novæ non sine consensu Capituli.

§.214. Reparanda necessario tam in Monasterio quam in ejus hæreditatibus, quilibet Prior, prout viderit expedire, faciat reparari. Si tamen reparatio hujusmodi magnas requirat expensas, Monasterii facultatibus super hoc attentis, habeat in hoc Deputatorum Consilium. Præterea si aliqua sint de novo ædificanda, quæ magnas expensas requirunt; non fiant sine consensu Capituli.

Extravagans unica.

Pro Domibus novis Capituli Gener. requirenda approbatio.

§ 215. Priores novarum Domorum non possint in eis nova ædificia quoquo modo construere, quin prius planta ad nostrum Capitulum Generale, vel ad Patrem Generalem infra Capitulum & Capitulum transmittatur, ut ædificii utilitas, convenientia, & expensæ ab illis examinentur, & sine ipsorum licentia & approbatione nullatenus executioni mandentur; quæ vero in Capitulo Generali vel a Patre Generali ordinata fuerint in constructione ædificiorum, omnino Priores observare teneantur.

CONSTITUTIO XXXVI.

De Electione & officio Procuratoris in temporalibus, & de ejus obligatione reddendi rationes.

Procuratore quibus eligendus: Quod sit ejus munus, quibusve rationem debeat reddere.

§.216. Eligatur seu assumatur in Procuratorem cujuslibet Monasterii per Priorem & Capitulum, seu ejus partem majorem, unus de Monachis Professis constitutus in Sacris, qui ad Prioris consilium & mandatum bona temporalia Monasterii recipiat, & fideliter administret. Si tamen videatur expediens, poterit unus de Fratribus Laicis in Procuratorem assumi. Quod si unus Procurator non sufficit, possunt modo prædicto duo aut plures constitui. Procurator autem seu Procuratores hujusmodi teneantur quater in anno Priori, & per eum ad hoc assignatis, in præsentia claves arcæ tenentium, de administratis reddere rationem, & in una de istis quatuor vicibus sint deputati præsentes. Officium vero Procuratoris non de facili sibi tollatur, ex causa tamen legitima poterit illum Prior cum Deputatorum consilio & consensu, vel major & sanior pars Capituli, etiam nolente Priore, ab hujusmodi officio removere.

Extravagans I.

Rationem quoque reddere teneantur, qui pecunias administrat.

§.217. Quilibet Religiosus, habens officium dandi & recipiendi pecunias, aut administrandi fructus redituum, possessionum, & granciarum, aut Cappellaniarum, & Missarum, quæ celebrantur, teneantur reddere rationem & computa semel in anno, præsentibus Priore, Deputatis, Depositariis & Procuratoribus.

Extravagans II.

Libri proventuum, onerumque quolibet in Monasterio habendi.

§.218. In quocumque nostrorum Monasteriorum habeatur liber, in quo scribantur omnes & singulæ possessiones, hæreditates, funda, & reditus Monasterii: a quonam & quibus conditionibus & oneribus donata sunt; simulque spiritualia Beneficia, quæ pro ipsis in Monasterio aguntur.

Extravagans III.

Præsidentis, & Custodis in famulos auctoritas.

§.219. Præsidens Procurator aut Custos absque scrupulo conscientiæ possint moderate & prudenter corrigere verbis vel facto pro eorum arbitrio famulo, servientes, & commensales intra Monasterium.

Extravagans IV.

Pœna contra deficientes in computis.

§.220. Quilibet Monachus in reddendis rationibus & computis deficiens, atque debitor resultans, ipso facto voce activa & passiva privetur, & clausuræ intra Claustra pœnam substineat absque aliqua dispensatione, donec debitum solvat & satisfaciat. Si vero Communitas ob justas causas sibi bene visas dicto Monacho debitum ser. ser. condonet vel remittat; nihilominus tamen voce activa & passiva, ut prius, privatus remaneat, donec & quousque per Capitulum Generale aut privatum, ac præhabita de casu informatione, ab hujusmodi privationis pœna absolvatur = *Supradicta Extravagans quarta inopinanter ab emanuense prætermissa, superadjuncta fuit sciente Eminentissimo Cardinale Petra Ponente, in quorum fidem &c.*

A. Archiepiscopus Petren. Secret.

Extravagans V.

De circumstantiis electionis Procuratoris.

§.221. In electione Procuratoris Temporalium concurrere debeat consensus Prioris, & consensus Capituli, seu majoris illius partis. Si tamen casus discordiæ contingat, nempe vel quod major pars in Procuratore eligendo non concordet, vel Prior dictæ majori parti Capituli non assentiatur seu consentiat; decem scrutiniis, infra duos dies perficiendis, sine electione Procuratori transcursis, prædicta electio ad Priorem devoluatur; qui tunc Procuratorem eligat Monachum, qui sibi videbitur magis expedire.

Extravagans VI.

Prioris auctoritas in Monachos temporalium administratoribus.

§.222. Omnes Monachi, administrationi bonorum Temporalium a Prioribus præpositi, ad Priorum nutum sint amovibiles. At vero Procurator Temporalium amoveri non possit nisi ex causa legitima, vel a Priore cum consensu Deputatorum, aut majoris partis illorum, vel a majori parte Capituli, ut in hac Constitutione disponitur.

Extravagans VII.

Tabella Benefactorum quolibet in Monast. appendenda.

§.223. In quolibet nostrorum Monasteriorum adsit in loco publico Tabella, in qua referantur Benefactores Monasterii, obligationesque Deum pro illis orandi; Necnon alia Tabella, in qua Benefactores totius nostri Ordinis in communi pariter describantur.

CONSTITUTIO XXXVII.

Quod in quocumque ex nostris Monasteriis adsit Arca Communitatis cum duabus clavibus. De electione Capserii, & de Arca Depositorum, & Depositario.

A quibus duæ tenendæ claves.

§.224. Arca Communitatis sub duplici clave in quolibet nostri Ordinis Monasterio teneatur, in qua moneta cujusvis materiæ, sive alia quæcumque, in auro argento seu rebus pretiosis consistentia, reponantur. Quarum clavium unam Prior seu Monachus Deputatus ab eo, alteram teneat alius Monachus ad id per Capitulum assignatus. Poterit tamen, si velit, Capitulum duas claves habere, & pro eis tenendis duos de Monachis assignare.

Extravagans I.

Deposita non recipienda cum obligatione.

§.225. In nostro Ordine non recipiantur deposita, nisi simpliciter absque aliqua cautione neque obligatione: Stricteque defendimus & prohibemus, quod nullus Prior nec Vicarius, neque aliquis alius in eorum absentia, audeat assumere aliquid ex tali Deposito sine Deponentium licentia & consensu; Qui vero contrarium fecerit, a nostris Visitatoribus Generalibus gravissime puniatur.

Extravagans II.

Monachorum pecunia in Arca Conventus servanda.

§.226. Si in aliquo necessitatis casu, aut eventu, vel ad aliquam piam causam cuilibet Monacho data fuerit pecunia, eam in Arca Conventus deponat, exindeque non extrahatur sine Prioris licentia. Et reprehendimus Monachos importunè inquietantes Priores suos pro eleemosinis, aut Missis, licentiisque frequentibus ad sua loca & terras eundi, causarum piarum quæsito colore vel prætextu. Insuper Monachi, qui transmittuntur de uno ad aliud Monasterium, pecunias ex itinere superstites deponant in Arca Monasterii, ad quod accedunt, ut Monasterio, ad quod pertinent, consignentur.

Extravagans III.

Provisiones Ecclesiast. &c. sine Generalis licentia a Monachis non accipiendæ.

§.227. Nullus Monachus procuret præstimonia, aut aliam provisionem Ecclesiasticam, neque acquirat reditus Regios, vulgo *Juros*, absque Patris Generalis licentia; quia si secus fiat, scandalum maximum oritur, malumque exemplum Sæcularibus donatur.

Extravagans IV.

Depositarius per Priorem amovibilis.

§.228. Prior est confirmator electionis Depositarii, seu claves Arcæ tenentis; quare secundum suam conscientiam potest acceptare vel non acceptare Depositarium, pro clavibus Arcæ tenendis a Capitulo electum. Si tamen vel major pars in eligendo non concordet & conveniat, vel Prior electionem dictæ majoris Partis non acceptet, decem scrutiniis biduo factis, devolvatur electio ad Priorem, qui in tali casu eligat in Depositarium, exclusis Vicario & Deputatis, Monachum, qui ipsi conveniens visus fuerit; Qui tamen, prout reliqui Officiales Bonorum Monasterii, semper ad ejus nutum maneat amovibilis.

Extravagans V.

Acceptæ ab administratoribus pecuniæ continuò in Arca reponendæ.

§.229. Monachi, quibus incumbit administratio temporalis Bonorum Monasteriorum, & exigentia redituum ad illa pertinentium, teneantur intra vigintiquatuor horas, ab eorum accessu ad Monasteria computandas, omnem pecuniam, quam secum adduxerint, in Arca Communitatis reponere & consignare; & insuper prohibemus Prioribus, Vicariis, Præsidentibus, & Depositariis sub pœna suspensionis ab officio per sex menses, aliisque nostrorum Visitatorum arbitrio infligendis, pecuniam quovis titulo ad Monasteria pertinentem extra dictam Arcam Communitatis habere, seu in cellis vel officinis sub eorum potestate, quovis quæsito colore, ullatenus retinere. Si qua vero pecunia propter necessitates Monasterii in mutuum vel commodatum accipiatur, etiam in Arca Communitatis reponatur, & a Depositario claves Arcæ tenente registretur, atque in computis generalibus illius ratio reddi omnino debeat.

Extravagans VI.

In quolibet Monasterio alia Arca servanda pro peculiis Monachorum sine Superioris licentia non extrahendis.

§.230. In omnibus Monasteriis præter Arcam Communitatis, in qua Monasterii communis pecunia deponitur, alia etiam existat specialis pro Monachorum peculiis cum duabus etiam clavibus, quarum unam Prior, alteram Monachus ab ipso cum Deputatis vel cum suo Capitulo secundum consuetudinem Monasteriorum, designandus, habeat; in qua teneantur singuli Monachi omnem pecuniam ipsis ad usum pro suis necessitatibus permissam, seu quomodolibet pertinentem, consignare & deponere; inque nullam quantitatem extrahere possint, nisi de Superioris licentia. Præterea nullus Monachus dictam pecuniam sibi ad usum concessam, excepta ea parva quantitate, cujus consumendæ licentiam a Superiore habeat, vel peculia aliorum Monachorum apud se retinere, vel aliis quibuscumque Personis custodiendam tradere audeat; sed in prædicta Arca peculiorum præcise deponi debeat, sub pœna privationis vocis activæ & passivæ per triennium.

Extravagans VII.

A Monachis manufacta non vendenda.

§.231. Nullus Monachus possit opera per se ipsum manufacta vendere; sed si quæ ab aliquo facta fuerint, Prioribus exhibeantur, ut eorum arbitrio de ipsis disponatur; Quod si Monachus opera ab ipso manufacta absque licentia Prioris vendiderit, pœna proprietarii juxta qualitatem culpæ debite puniatur.

CONSTITUTIO XXXVIII.

Quod non recipiantur plures Monachi, quam illi, qui sustentari possunt cum reditibus Monasterii.

Quod Monachis non liceat quæstuare.

§.232. Non recipiantur Monachi in majori numero; quam possint de Monasterii facultatibus commode sustentari, ne egestatis prætextu mendicantes vagari extra Monasterium compellantur, quod non est nostri Ordinis, immo potius Ordinum mendicantium. Insuper quatenus commode fieri poterit, observetur, quod Monachorum recipiendorum duæ partes ad minus Divino deputentur Officio; Alii vero ad Domus servitia recipiantur in Fratres, laicos apud nos vulgariter nuncupatos. Alioquin receptores debite puniantur.

Extravagans I.

De successionibus in bona, & hæreditatibus.

§.233. Nullatenus possint acquiri bona, nec stabilia, nec mobilia, vel reditus per viam successionis aut hæreditatis ab intestato, quæ pertineat ad aliquem Religiosum in iis Monasteriis, in quibus viget consuetudo non succedendi ab intestato in hæreditatibus. In illis vero Monasteriis, in quibus consuetudo est succedendi ex persona Monachorum, non prohibentur hujusmodi jure successionis uti; semper tamen attendant ad bonum nostri Ordinis nomen, & cum religiosa consideratione ad qualitatem & possibilitatem illarum personarum, ex quibus provenit hæreditas, & ad paupertatem, necessitatem, & debita consanguineorum; & quatenus expediens judicaverint, in his casibus consilio majoris partis Capituli ab hoc jure succedendo poterunt laudabiliter abstinere; ut declaravit noster Ordo ex facultate S. M. Pauli III., & usu est confirmatum. Si vero aliquis Monachus, sive Monasterium fuerit institutum hæres, aut ipsi relictum aliquod legatum vel donatio tam in Testamento quam alio quocumque modo, Monasteria indistincte, & unumquodque illorum poterunt acceptare tales institutiones, legata, & donationes, & retinere talia bona, etiamsi sint bona stabilia & reditus.

Extravagans II.

Bona immobilia &c. non emenda, nisi parcè, & de P. Generalis licentia.

§.234. Nullum nostrum Monasterium emere possit aliqua bona immobilia, reditus, jura, & alia similia absque licentia Patris Generalis, cui commendatur, ne hujusmodi licentiam faciliter concedat. Ut autem Monasteria in suis reditibus & possessionibus, ut par est, conserventur, illud Monasterium, quod a suis reditibus & possessionibus temporum calamitate defecerit, vel quolibet eventu propria bona perdiderit, compensari & integrari valeat de prædictis bonis & reditibus perditis, acquirendo alia bona & reditus tantæ saltem existimationis, quantæ erant bona & reditus, a quibus defecit. Illa vero Monasteria, quæ dotem & reditus sufficientes non habent, pro decenti & congrua sustentatione Monachorum ipsis designatorum, facultatem habeant acquirendi bona quæcumque mobilia vel immobilia, & reditus, quocumque jure aut titulo ad ipsa quomodolibet pertinentia, usque in quantitatem, illis a Capitulo Generali juxta numerum Monachorum taxatam vel taxandam.

Extravagans III.

§.235. Sub dispositione præcedentium Extravagantium non comprehendantur Monasteria nostrarum Monialium.

Excipiuntur Monasteria Monialium.

Extravagans IV.

§.236. Nostra Monasteria possint acceptare, & acceptent quascumque Cappellanias, quas Fideles pro eorum devotione voluerint instituere cum licentia Ordinis, vel Patris Generalis inter Capitulum & Capitulum, cum quocumque numero Missarum, aut aliorum bonorum spiritualium, & retinere bona & reditus, ipsis pro omnibus supradictis donata vel relicta. Si vero pro supradictis eleemosina, aliquave dotatio desuper facta, aut facienda, in numerata pecunia Monasteriis data fuerit, cum tali pecunia ne dum possint, verum debeant & teneantur emere bona stabilia & reditus, illaque retinere & possidere: Ut a Sacra Congregatione Concilii decretum, & inviolabiliter observari mandatum fuit.

Cappellaniæ vero accipiendæ.

CONSTITUTIO XXXIX.

De Examine, quod fieri debet illorum, qui recipi debent pro Monachis, & de eo quod præcedere debet pro Professione.

§.237. Recipiendus ad Habitum nostri Ordinis, antequam ad illum admittatur, diligenter examinetur per Priorem, si velit, aut per aliquos per eum ad id assignatos: utrum pro statu clericali an laicali sit aptus, & in eo statu, quo sibi visum fuerit, recipiatur. Et si fuerit receptus in Clericum, fiat ei rasura ejusdem quantitatis, quæ fieri consuevit constitutis in Sacris, etiamsi non extiterit ad Clericalem Tonsuram promotus; cujus coronæ capillorum longitudo quantitatem duorum in latitudine digitorum non excedat, nec auris summitatem attingat. Fratres autem pro laicali statu recepti coronam non deferant; & mandamus & ordinamus, quod non possit super hoc dispensari absque Capituli Generalis, vel Patris Generalis inter Capitulum & Capitulum licentia speciali.

De Tonsura capillorum pro Clericis, & Fratribus.

Extravagans I.

Quisque in ea vocatione qua cum in Religionem ingressus est, maneat.

§.238. Fratres in statu laicali recepti semper & perpetuo, absque aliqua dispensatione permaneant in ea vocatione & statu, in quo a Deo in Religionem vocati sunt; & cum sero ad Chorum accesserint, ponantur ad signum pœnitentiæ sicut Choristæ. Insuper Chorista, qui in Ordine Sacro constitui procuraverit, ipso facto graviter puniatur.

Extravagans II.

Religiosi alterius Ordinis non recipiendi.

§.239. Non recipiantur ad nostrum Habitum Religiosi alterius Ordinis, sine licentia Patris Generalis, exceptis Canonicis Regularibus, aut Religiosi Ordinum Militarium.

Extravagans III.

Neophiti, & recens conversi non recipiendi:

§.240. Nullus possit recipi in Monachum, vel Fratrem laicum nostri Ordinis, qui ex Neophitis, seu noviter ad nostram Sanctam Fidem conversis, aut a Judæis intra quartum gradum, ortum vel originem ducat, aut descendat, sub pœna excommunicationis majoris ipso facto incurrendæ tam ab eo, qui professus fuerit, scienter tegens hunc defectum, quam ab illis, qui scientes ipsum receperint; & ulterius sit nulla & invalida professio. Quod confirmatum est per Bullam Apostolicam.

Extravagans IV.

Nec oriundi à Mauris, vel Saracenis.

§.241. Sub eisdem pœnis non recipiantur in nostri Ordinis Monachos vel Fratres, qui descendunt, & originem ducunt a stirpe Maurorum & Saracenorum, usque ad dictum quartum gradum. Quod pariter est confirmatum per Bullam Apostolicam.

Extravagans V.

Examen pro recipiendis.

§.242. Ex inviolabili praxi, & consuetudine antiquissima nostræ Religionis, quæ jam vim legis obtinuit, quandocumque aliquis in nostro Ordine recipi ad Habitum desiderat & petit, infrascripta omnino serventur:

Recipiendus ad Habitum a Priore cum Deputatis omni cura & diligentia de vocatione & intentione, quibus ad nostram Religionem accedit, prudenter examinetur; & in dicto examine discrete & caute spiritum, quo movetur, & in Religione recipi petit, intelligere & detegere dictus Prior & Deputati solicite conentur.

Si bono spiritu perfectaque vocatione moveatur, iterum examinetur de ætate, nomine tam proprio quam Genitorum, Avorumque utriusque lineæ, de Patria, ubi vivunt aut quandoque vixerunt, de officiis, quæ exercent vel antea exercuerunt: si habeant reditus & facultates ad congruam & decentem vitæ substentationem: si sint veteres Christiani mundi ab omni macula & infectione Judæorum, Saracenorum, recenterve conversorum, aut alterius cujuscumque Sectæ reprobatæ: si sint vel fuerint liberi aut servi: si recipiendus sit natus ex matrimonio legitimo: si matrimonio sit ligatus, illudve contrahere promiserit, aut alterius Ordinis sit Religiosus.

Si est major sexdecim annorum, iterum examinetur: Si aliquod obtinuit officium vel munus publicæ seu particularis administrationis, cujus computa reddere teneatur? Si ære alieno & debitis gravetur, quæ suis facultatibus persolvere omnino non possit? Si aliqua gravia & enormia delicta commiserit, de quibus ab aliquo Judice sit processatus, vel processari & damnari timeatur? Si sanus sit corpore, vel habet aliquam infirmitatem actualem vel habitualem occultam, qua impediri possit a vita Communi Monastica & Regulari, ejusque asperitatibus tolerandis.

Si hoc examine constiterit recipiendum habere aliquem defectum ex relatis in prædictis interrogationibus, omnino debeat a Priore, prudenter tamen & discrete, repelli; nec Conventui proponi sub pœna privationis vocis activæ & passivæ, omnium Officiorum, graduum, honorum, & dignitatum, & inhabilitatis perpetuæ ad hæc & alia imposterum obtinenda; & si fuerit facta propositio, easdem pœnas incurrant scienter recipientes, juxta Constitutionem Sixti V. & moderatorias Gregorii XIV. & Clementis VIII., quæ pro recipiendis in qualibet Religione emanarunt, postquam prædicta omnia ex nostra diuturna consuetudine jam observabantur.

Sin vero recipiendus nullum ex his se habere defectum dixerit, responsa illius in Summario scribantur, moneaturque & certificetur ipse recipiendus, quod ante professionem de omnibus supradictis sumi debet plenaria informatio, qua si constiterit, ipsum suis responsis veritatem celasse, prorsus a nostra Religione debet expelli.

Si recipiendus fateatur, vel aliàs constet ex legitimo Matrimonio natum non esse, antequam recipiatur, omnino fieri debeat juxta tenorem Constitutionis Gregorii XIV. & anteriorem Praxim nostri Ordinis informatio plenaria de vita, moribus, indole, ingenio, & virtute recipiendi; quibus defectus Natalium suppleri possit & valeat, speretur que fore valde proficuum utilemque Religioni. Quo casu poterit ad nostrum Habitum recipi, profiteri, Sacris Ordinibus initiari, voceque activa & passiva suo tempore gaudere; nisi forte illegitimus alicujus Religiosi fuerit filius, quo casu dictus illegitimus nullatenus possit vivente Patre recipi in Religione eadem.

Cum autem recipiendus fuerit naturalis Villæ aut Oppidi per sex leucas a Monasterio, in quo recipi debet non distantis non proponatur Conventui absque licentia Patris Generalis: qui ipsam non concedat nisi justis de causis quæ in utilitatem Monasteriorum cedant; Nisi forte in aliquibus Monasteriis adsit contraria consuetudo, eos absque dicta licentia recipiendi, quæ toleratur.

Præterea diligenter attendant Prior & Deputati, ne Genitores, Avi, vel Fratres recipiendi exerceant aut antea exercuerint officia aliqua, quæ in æstimatione communi vilia

lia, aut infamiam inducentia reputentur, videlicet: si sint vel fuerint Histriones, Gladiatores, seu cum Hominibus vel bestiis Luctatores, Scænici vel Citharedi in locis publicis ob lucrum, publici Lusores, Carnifices, Laniones, Tibicines, Bajuli, Caupones publici, olei, aceti, comestibiliumque venditores, Sutores, Lanifices, Calceatores, Coriarii, Hospitatores, Machinatores, Muliones, Filii publicarum Meretricum, & illarum Genitores, omnesque complices in earum lucro & exercitio, Usurarii, Falsarii, Proditores, Latrones, Assassini, qui peccatum contra naturam commiserint, aliaque similia, quæ in opinione prudentium in Villis & Oppidis vilia & infamia reputantur; a quibus omnibus, nisi Fratres, Genitores, & Ascendentes ad habitum recipiendi sint prorsus liberi & immunes, non admittantur, & admissus Novitius expellatur; caute tamen & prudenter, ne ipsi infamia oriatur.

Caveant insuper, quod similiter rejiciantur, si in quocumque gradu, etiam remotiori constiterit descendere ex stirpe Maurorum, Judeorum, aut noviter conversorum ad nostram Fidem vel in ea suspectorum, seu illorum, qui publice pœnitentiati seu reconciliati quandoque fuerint a Sancto Officio Inquisitionis, seu ab alio quocumque Judice publice etiam puniti fuerint pœna infamiam inducente; quia hujusmodi ad Professionem non possunt in nostro Ordine admitti sub pœnis Extravagantis III.

Postquam in prædicto sine aliquo defectu repertus fuerit recipiendus, procedatur ad examen de sufficientia in Grammatica & Latinitate, de voce, visus integritate, & cantu firmo, per dd. Priorem & Deputatos simul cum Magistro Novitiorum & Correctore cantus; quorum omnium si eorum judicio omnino capax & idoneus non fuerit rejiciatur. Sin vero aliquam magnam habilitatem in nostris Choris necessariam obtineat, ut puta, si Organista, musicæ Compositor, vel alicujus instrumenti peritus extiterit, defectus latinitatis eorum arbitrio & prudentia suppleri possit & valeat.

Peracto examine, approbatoque a Priore & Deputatis seu illorum majori parte, recipiendus proponatur Monasterii Capitulo; in quo Examinatores prædicti, antequam ad suffragia procedatur, de sufficientia, reliquisque partibus & qualitatibus hujusmodi recipiendi in examine expertis plene & fideliter informent. Dum fit hæc informatio, a Capitulo egrediantur consanguinei recipiendi, & ejusdem Patriæ naturales, si qui in Capitulo adfuerint, ad suffragandum tamen cum cæteris vocalibus, informatione peracta, reversuri.

De scrutinio, & suffragiis.

Postea procedatur ad receptionem per suffragia secreta, quæ debet esse canonica & a toto Capitulo, vel saltem a majori illius parte, & simul a Priore Novitius debet admitti, ut præscribitur Extravaganti I. ad Constit. XVI. Sin vero suffragia fuerint æqualia, votum Prioris non sufficit, ut admittatur, sed necessario expelli debeat ob defectum majoris partis Capituli. Huic vero & aliis hujusmodi receptionibus cum Priore assistant, tamquam Scrutatores, Novitiorum Magister, & Vicarius, seu, absente Vicario, alius ex Capituli senioribus.

De requirendis ad Professionem.

Præterea dicta forma servata, currente Novitiatus & Probationis anno, aliis tribus vicibus (prout hactenus ex inviolabili nostri Ordinis consuetudine observatum fuit) Novitius Capitulo proponatur, ut ab ipso recipiatur, videlicet: Prima post quatuor menses ab Habitus receptione completos: secunda post octo: tertia denique post decem, prout Priori videbitur tempus requiri & sufficere, ut ante expletum probationis annum fieri possit informatio plenaria de moribus & vita, stirpis & sanguinis puritate Novitii, secundum nostra statuta & privilegia, & facta informatio examinari approbarique possit a Priore & Deputatis; ne aliter ultra annum probationis expletum Professio Novitio protrahatur. Omnibus tribus dictis propositionibus Novitiorum Magister Capitulum informet secundum Deum & suam conscientiam, præhabitamque de Novitio experientiam, de indole, moribus, humilitate, aliisque qualitatibus Novitii; pariter egredientibus a Capitulo, dum fit hæc informatio, ut in prima præmissum est, Novitii consanguineis, & ejusdem patriæ naturalibus, & post illam completam ad suffragandum cum cæteris similiter revertentibus. Informatione peracta, recipiantur suffragia, & regulentur, ut supra, ita, quod ab omnibus Vocalibus, vel eorum majori parte, & simul a Priore, Novitius admitti debeat, ut supra in prima præmittitur; Sin vero a majori parte Capituli non admittatur, rejici Novitius omnino debeat, nec iterum Capitulo proponi possit.

Quo vero receptiones maturius & liberius fiant, teneantur Priores diem, quo singulæ Novitiorum propositiones fient, per suas literas notificare Vocalibus absentibus, qui commode illis assistere possint, si velint. Primæ vero & ultimæ hujusmodi propositionum dies omnibus Vocalibus intra sex leucas a Monasterio distantibus prius necessario notificent tempore opportuno, ut si velint, dictis receptionibus adsint, & cum reliquis suffragentur; & si notificatio hujusmodi fuerit omissa, receptio sit nulla, quatenus illi, qui notificati non fuerint, reclament. Præterea si aliqui Vocales infirmitate impediti, Capitulo singularum dictarum receptionum interesse non possint, prædicti Scrutatores cum buxula clausa ad id præventa ad recipienda eorum suffragia a Priore transmittantur; quibus reversis, dictorum Infirmorum vota cum reliquis in Capituli buxulis misceantur & incorporentur, antequam omnium fiat regulatio & scrutinium.

De Informationibus antea perquirendis.

Tempore tandem opportuno, Novitioque jam vltimo, vt prædictum est, a Capitulo admisso, Prior cum Deputatorum consilio nominet, & mittat Monachum ejusdem Monasterii Professum, vel si valde distet a Monasterio patria Novitii, alterum ex professis Monasterii dictæ patriæ proximioris, prudentem, discretum, maturæ ætatis, atque peritum pro facienda plenaria informatione de mo-

moribus, & vita, sanguinis puritate, officiorumque vilium exemptione; quæ juxta Bullas Apostolicas tam communes quam speciales nostro Ordini concessas, Professionem cujuslibet Novitii præcedere debet, imposita pœna privationis vocis activæ & passivæ, omniumque officiorum, graduum, honorumque & dignitatum, quæ habuerint, & inhabilitatis perpetuæ ad hæc & alia imposterum obtinenda tam Prioribus quam Monachis, Novitium ad Professionem recipientibus, nisi dicta informatio præcedat.

Monachus iste sic nominandus nequeat esse consanguineus, affinis, aut aliqualiter propinquus Novitii, nec ejusdem Patriæ oriundus, aut naturalis; sitque præterea liber ab omni suspicione & præsumptione puritatis sanguinis, aut cujusvis affectionis, amoris vel odii, amicitiæ vel inimicitiæ, tam cum Novitio quam cum suis Genitoribus & Consanguineis; omninoque teneatur in ejus executione servare formam in nostro Ordinario descriptam, sub pœna privationis omnium officiorum Ordinis, inhabilitatisque imposterum ad illa obtinenda.

Prior dare debeat suum mandatum & commissionem ad faciendam prædictam informationem simul cum Regio Privilegio nostro Ordini concesso, ut Testes ad testificandum compelli possint; & insuper tradat notulam nominum & cognominum tam Novitii quam suorum Genitorum & Avorum, Villarumque, ubi vivunt vel vixerunt, & officiorum, quæ exercent vel exercuerunt, fideliter extractam ex responsis Novitii in summario notatis, dum examinatus est ad primam receptionem. Juret insuper dictus Monachus, antequam exeat a Monasterio coram Priore & Deputatis in verbo Sacerdotis, se dictam informationem recte & fideliter facturum secundum nostri Ordinis statuta & instructionem. Et cum redierit ad Monasterium ita a se factam informationem coram ipsis Priore & Deputatis similiter juret: vel secundum stylum & instructionem completa informatione ad pedes illius juramentum hujusmodi faciat & subscribat.

Caveat diligenter Monachus deputatus, quod in hujusmodi informatione facienda instructionem solitam & usu receptam ad unguem prorsus servet; & antequam ad publicam procedatur, fiat omnino secreta inter personas antianas & integræ fidei, nulliusque suspicionis, ut in instructione præscribitur, omni adhibita cura & indagine pro comperienda veritate ab illis, sub sigillo secreti promissione. Si in hac informatione secreta aliquem defectum substantialem repererit, sive in Novitio sive in ejus Descendentibus, duorum Testium omni exceptione majorum juramento comprobatum, ratione cujus Novitius ad Professionem admitti non possit, ad informationem publicam nullatenus procedat; sed secreto ab Oppido vel Villa discedens, illum defectum Priori quamprimum notificet. Prior vero cum cauthela possibili & secreto servato Novitium Habitu expoliari, & a Monasterio expelli prudenter curet, ne ejus Familia expulsione diffametur.

Sin vero nullus defectus in secreta informatione a dicto Monacho inventus fuerit, statim procedat ad publicam coram Judice & Notario fideli & legali, quam factam & peractam a Judice petat sibi originaliter consignari, juxta Regium Privilegium ad hoc specialiter Religioni concessum, ne aliquod damnum Testibus immineat, cujus timore a deponenda veritate retrahantur. Consignatam informationem in forma authentica vel secum adducat, vel Priori cum certo Nuntio statim ad Monasterium remittat, ubi a Priore & Deputatis diligenter examinetur, & quatenus de illius legitimitate constet, ab iisdem approbetur subscribaturque ab omnibus approbationis Decretum, & ante Professionem Novitii Prior Capitulo notificet, qualiter facta examinata & approbata fuerit ejus informatio; postea in Archivio Conventus custodienda reponatur, ut in Constitutione Gregoriana ordinatur.

Postquam omnia prædicta fuerint absoluta, annusque probationis terminatus, Novitius ad Professionem solemnem, ut in nostro Ordinario Cap. 11. §.4. sine dilatione admittatur; & ad majorem cauthelam, prout hucusque inviolabiliter observatum fuit, in literis suæ Professionis a Novitio illam emittente fiat sequens Protestatio = Ego Fr. N.N. attestor & profiteor, quod sum Christianus vetus ex omnibus quatuor lineis, & quod semper ac constiterit contrarium, & me habere aliquam maculam seu infectionem Judeorum, Maurorum, Saracenorum, seu quodvis aliud impedimentum contra Bullas Apostolicas Ordini Sancti Patris Nostri Hieronymi concessas, expelli volo a dicto Ordine, expoliarique illius Habitu, & quod hæc Professio a me facta invalida sit, & nullius effectus = Subscribaturque a Novitio coram Testibus. *Protestatio facienda ante Professionem.*

Insuper quilibet Prior cum Deputatorum consilio eligat in Magistrum Novitiorum Monachum prudentem, expertum, quindecim saltem annos a receptione Habitus habentem, quique de Religionis zelo, morum honestate, vita exemplari, spiritualiumque discretione sit optime commendatus, cujus directioni correctioni & disciplinæ tam Novitii quam Professi usque ad expletos septem Habitus annos omnino subjiciant; Prioresque dicto Magistro omnem auctoritatem necessariam concedant & committant, ut ab omnibus sub disciplina ejus existentibus obediatur veneretur & simul timeatur; eosque omnino instruere, educare, & in spiritualibus juxta statuta Ordinis dirigere possit. *De Magistro Novitiorum.*

Nullus præterea Monachus, ad hujusmodi Magistri Novitiorum munus electus, sine legitima causa a Priore approbanda se excusare & eximere possit; & si aliquis sine dicta causa se excusaverit, & acceptare renuerit officium hujusmodi, ad Prioris arbitrium puniatur. Prædicto etiam Magistro nullum detur officium cum proprio munere incompossibile, quodque sive in Novitiatu sive in Choro sive in Refectorio a suo munere impedire aut divertere aliqualiter possit; nec ad aliud in Tabellis deputetur communibus, quam ad hebdomadam, lectionem, pluvialemque *Ejus Privilegia.*

que

que pro Celebranti comitando; Totumque tempus, quo dicti Magistri munus exercuerit supra annos a receptione Habitus completos, ad lucrandam exemptionem triginta annorum ipsi pariter computetur.

Officium Magistri Novitiorum.

Caveat autem prædictus Magister, ut in educatione Novitiorum, & sub ejus disciplina existentium, illorumque correctionem, instructionem in nostro ordinario Cap. 11. præscriptam & laudabiles Monasteriorum consuetudines omnino servet. Attendat etiam, ne qui sunt in Novitiatu, ullum commercium conversationem seu communicationem, nisi præcise in necessariis breviter expediendis, cum Monachis extra existentibus habeant; & si qui in hoc fuerint delinquentes, graviter puniat. Super quo maxime etiam invigilent Priores, Vicarii, & Præsidentes, Monachos extra Novitiatum, qui in prædictis defecerint tale commercium vel communicationem habentes, pariter corrigendo. Eorum nullus ad Novitiatum accedere vel ingredi valeat, nisi de Magistri vel Prioris licentia; Idemque observetur in communi dormitorio, ubi & quando Novitii dormiunt, seu in quolibet alio loco, ubi sub disciplina Magistri existentes fuerint congregati.

Curet proinde, ne in Novitiatu existentibus aliquod consignetur officium, in quantum commode fieri possit, quod illis distractionis seu diversionis occasio sit, seu causa esse possit commercii & communicationis cum Monachis extra disciplinam existentibus; multoque minus cum Sæcularibus, & cum recreationis causa in Hortos vel in Campum sub disciplina ejus existentes egrediuntur, cum ipso Magistro, vel eo impedito, cum alio Monacho de Prioris licentia, simul procedant & permaneant; nec ullus Monachus extra disciplinam ipsis associetur.

Inviolabiliter præterea observet laudabilem diuturnam consuetudinem Ordinis, videlicet, quod singulis feriis sextis anni cum omnibus, qui sub ejus disciplina existant, faciat disciplinam sive in dormitorio communi sive in alio loco opportuno, ut alii etiam Monachi, si ex devotione velint, hujusmodi exercitio assistere valeant.

De Fratribus Laicis, eorumque numero:

Modo & forma prædictis Fratres Laici etiam ad Habitum & Professionem recipiantur; sub disciplina Magistri per septem annos existant, quibus in observantiis Ordinis & officiis servitutis, ob quæ recepti fuerint, a Magistro instruantur; prorsusque perseverent in statu suæ vocationis. In singulis vero Monasteriis in tali competenti numero admittantur, ut ab officiis servitutis, & temporalibus Monachi omnino liberi cum majori mentis tranquillitate divinis possint vacare.

Quod nec legere, nec Grammaticam possint edíscere.

Priores vero & Magistri maximopere caveant, ne aliquis Frater Laicus post receptionem Habitus legere, & multominus Grammaticam discat, nec illum aliquis Monachus sive Frater legere vel Grammaticam docere audeat; & qui secus fecerint, Novitiorum habitum per annum portent, nisi qui, ipsum docuerit Monachus, in Sacris constitutus existat; quo casu per dictum annum voce Capitulari privetur: In qua pœna nullus Prior dispensare possit.

De eorum officio.

Denique Fratres Laici singulis diebus post prandium & cœnam cum his, qui sub disciplina Magistri existunt, ad mensas Refectorii extergendas intervenire teneantur, donec viginti annos Habitus compleverint; Prioresque non permittant Sacerdotibus eos nimia reverentia & honore tractare; nec alio nomine vocari quam Fratrum: quod ipsum servetur cum aliis, qui Presbyteri non existant.

CONSTITUTIO XL.

De Tempore, quo durare debet Novitiatus, & dispositione bonorum Novitii.

Novitii non admittendi nisi post factam de bonis dispositionem.

§.243. Nullus Novitius admittatur ad Professionem, nisi de rebus suis antea disponat juxta dispositionem Sacri Concilii Tridentini Cap. 16. sess. 25. de Regular. donando inter vivos Monasterio vel aliis Personis aut locis ad placitum, nihil sibi omnino reservans, ut spiritus ejus Christum sequatur liberius, a terrenis oneribus & eorum fiducia expeditus. Nec recipiatur cujusquam Professio ante annum probationis expletum.

Extravagans I.

De ætate requirenda in recipiendis.

§.244. Non recipiantur ad Habitum illi, qui non habuerint decem & octo annos completos, quia in ætate minori non possunt cognoscere adeo perfecte statum, quem assumunt. Cum Personis tamen, quæ speciale meritum habent, poterit Prior cum suo Capitulo dispensare, ut ipsæ ad Habitum admittantur ante dictam ætatem; dummodo tamen Professio non recipiatur ante decimum sextum annum expletum, juxta Sacri Concilii Tridentini dispositionem Cap. 15. sess. 25. de Regul.

Extravagans II.

De tempore Novitiatus.

§.245. Noviter Professi, saltem per septem annos ab Habitus receptione completos, sub disciplina Magistri Novitiorum subjecti perseverent, ut ex inviolabili praxi Ordinis in nostro Ordinario statuitur. Si autem in aliquibus Monasteriis vigeat consuetudo, ut longiori tempore Magistri disciplinæ subjiciantur, penitus observetur. Neque expleto dicto tempore a dicta disciplina liberentur, donec Priores de consilio suorum Magistrorum (absque tamen illorum aliqua hujusmodi liberationis prætensione) ipsis libertas concedatur. Si qui vero a dicta disciplina absolvi directe aut indirecte procuraverint, subjectio sub Magistro illis ipsomet facto ulterius prolongetur.

CONSTITUTIO XLI.

De Præcedentia & ordine sessionum inter Monachos.

§.246. Præcedant Monachi in Sacris constituti in quibuscumque locis cæteros Monachos suos. Verumtamen inter prædictos constitu-

ftitutos in Sacris Ordo præcedendi minime obfervetur. Idem quoque inter cæteros Monachos Clericos & Laicos obfervetur.

Extravagans I.

Locus feffionis Correctoris.

§. 247. Quando Corrector Menfæ fuerit Hebdomadarius, in loco Correctoris fedeat, & aliunde corrigere aut emendare non valeat.

Extravagans II.

Seffiones cæterorum ab antiquitate habitus ordinandæ.

§.248. Ubicumque Conventus fe congregaverit, juxta antiquam Religionis noftræ confuetudinem Monachi fedeant & ordinentur fecundum fingulorum antiquitatem ab Habitu recepto: Ita tamen, ut Sacerdotes femper Diaconos, & ifti Subdiaconos, licet Habitu antiquiores, præcedant: Subdiaconi Choriftas: Choriftæque Fratres Laicos: & Novitii fint omnium noviffimi; Sin vero aliquis Monachus, poftquam alii jam fuerint ordinati, adveniat, in loco, quem invenerit vacuum, conftitui & federe debeat.

Extravagans III.

Præcedentia Prioris, & Officialium.

§.249. Priores abfoluti Monafteriorum Profeffionis omnes alios Monachos præcedant, etiam antiquiores, qui Priores non extiterint, quos pariter præcedere debeant Secretarius & Procurator Generalis Ordinis actuales, quandocumque in noftris Monafteriis interveniant, non vero dictos Priores abfolutos.

CONSTITUTIO XLII.

Quando Monachi habere debeant votum in eorum Capitulo.

Ad Actus Capitulares professi tantumdem admittendi.

§.250. Ad Capitulares actus non recipiantur, nifi Monachi Profeffi in Sacris Ordinibus conftituti.

Extravagans I.

Votum nonnifi in electionibus pro Monafteriis Profeffionis validum.

§.251. Monachi propter eorum demerita tranfmiffi ad alia Monafteria, necnon qui funt Priores in Monafteriis, quæ non funt eorum Profeffionis, quamvis fint intra viginti quinque leucas, non habeant vocem in electionibus Monafteriorum, vbi funt profeffi; nec Monachus, qui eft Vicarius Monafterii, cujus non eft profeffus, habeat votum in electione Prioris illius. Votum tamen habebit in electione Prioris Monafterii fuæ Profeffionis; & fi fuerit intra vigintiquinque leucas, etiam ad electionem citari debeat. Itidem Monachi, qui funt in Monafteriis novis, habeant votum in electione Prioris fui proprii Monafterii, ad eamque citari debeant, fi exiftant intra viginti quinque leucas, nifi forte fuerint pœnitentiati.

Extravagans II.

§.252. Monachi, qui in aliis Monafteriis obedientiam perpetuam repromittunt, non habeant votum in Capitulo ante quatuor annos completos a die repromiffæ obedientiæ: Exceptis Prioribus, qui terminato Prioratu remanent perpetuo in aliis Monafteriis, ubi Priores extiterunt, atque Monachis illis, qui in Domibus novis permanfuri obedientiam perpetuam pariter repromittunt.

Extravagans III.

§.253. In pofterum nullus Monachus habeat vocem in Capitulo, donec decem annos ab Habitu recepto compleverit, atque in Ordine Sacro conftitutus extiterit. Collegiales tamen in Collegiis exiftentes, fi fint in Sacris conftituti, in dictis Collegiis votum habeant poft fex annos ab Habitus receptione completos.

Vocem in Capitulo nemo habeat, nifi poft decem annos Habitus.

Extravagans IV.

§.254. Monachi illi, qui habitu etiam retento, & cum legitima facultate affiftunt eorum Genitoribus, aut alicui Epifcopo, five ex alia quacumque caufa, Habitu retento, permanent extra Monafterium, non habeant votum activum neque paffivum, etiamfi tempore electionis fint præfentes in proprio Monafterio.

Monachi extra Monafter. manentes neutra fruantur voce.

Extravagans V.

§.255. Monachi, ultra vigintiquinque leucas a propriis Monafteriis cum fimplici patente Patris Generalis commorantes, nifi exiliati, aut legitime pœnitentiati exiftant, votum habeant, tamquam Vocales legitimi, in electione Prioris proprii Monafterii; Ad quam concurrendi atque accedendi licentia ipfis minime denegetur, neque ullatenus impediatur, habita vacationis notitia. Ad prædictam tamen electionem, citari non debeant, nifi Vocales intra vigintiquinque leucas exiftentes, ut in Conftitutione 70. ordinatur: Exceptis tamen PP. Secretario & Procuratore Generalibus, atque Monachis affiftentiæ Patris Generalis, Prædicatoribus Regiæ Majeftatis, Lectoribus & Paffantibus, qui in qualibet diftantia prorfus citari debent.

Qui vocari debeant ad electionem Prioris fui Monaft.

Extravagans VI.

§.256. Monachi, propter eorum demerita & culpas ad carcerem, feu reclufionem in Cælla horis vacativis, etiam in propriis Monafteriis per fententiam diffinitivam condemnati, nullam vocem in Capitulo habeant; & fi ad actus Communitatis ex reclufione egrediantur. Monachi vero, inquifiti de aliquo crimine, atque dum compilatur proceffus; carcere cuftoditi, vocem activam in Capitulo habere debeant, donec illis auditis, caufa diffinitive terminetur; nifi inquifitio fuerit de aliquo delicto facinorofo, vel culpa graviori publica & manifefta, feu alia, cui in noftris Conftitutionibus & Extravagantibus privatio vocis Capitularis ipfo facto fuerit impofita: quibus cafibus omni voce Capituli prorfus careant.

Qui vero vocem habere nequeant in Capitulo.

Extra-

Extravagans VII.

Monachi extra sua Monast. commorantes non habeant vocem nisi in electione Prioris.

§.257. Monachi extra propria Monasteria in aliis commorantes, ad electionemque Prioris suorum Monasteriorum accedentes, peracta electione & confirmatione Prioris, redeant ad Monasteria, ubi prius morabantur nec vocem habeant in aliorum officiorum electione, sicut jam diu in nostra Religione observatum fuit.

CONSTITUTIO XLIII.

Quod Fugitivi quærantur a suis Prioribus: de facultate illos deprehendendi, & de pœnis pro illis puniendis.

§.258. Fugitivi Monachi per suos Priores, quam citius commode fieri poterit, perquirantur, & per censuram Ecclesiasticam, vel alias, prout expedire videbitur, ad propria Monasteria redire cogantur, ac eis juxta suorum qualitatem excessuum secundum Constitutiones nostras pœnitentia imponatur; nisi forsan per Generale Capitulum de aliquo Monacho in speciali fuerit aliter ordinatum. Ad hæc: fugitivos censemus quoslibet Monachos, qui sine suorum Prælatorum licentia ultra metas Monasterii, quas Monachi sine licentia hujusmodi exire non debent, cum voluntate fugiendi, seu aliquod maleficium committendi abscesserint: vel qui ad loca aliqua de suorum Priorum licentia missi, exindè sua auctoritate cum intentione ad Monasterium non revertendi, recesserint. Cæterum universis & singulis Prioribus, ac Monachis nostri Ordinis omnes & singulos fugitivos Professos, cujuscumque nostri sint Monasterii, capiendi, & ad Monasteria, quorum sunt Professi, reducendi, plenariam concedimus potestatem; vel saltem fugitivorum Prioribus, expensis illarum Domorum, quarum illi fugitivi capti, Professi extiterint, notificent de hujusmodi captione: quatenus ad reducendum eosdem captos ad sua Monasteria certos Nuntios mittant; Verum, si aliàs apparuerit, aut verisimiliter præsumatur, quod Monachi cum sui Prioris licentia a suo Monasterio discesserint, non procedatur via aliqua contra eos. Præterea omnes Ecclesiarum Prælatos, necnon & quascumque alias Personas, jurisdictionem aliquam Ecclesiasticam quomodolibet obtinentes, aut aliàs, quæ sequuntur, exercere valentes, quam affectuose possumus, deprecamur in Domino, quatenus ad instantiam seu requisitionem cujuscumque Prioris vel Monachi nostri Ordinis fugitivos hujusmodi capiant, seu capi faciant, & eos Monacho vel Priori requirenti captos tradant, seu illos ad loca vel Personas, quæ vel quas Monachus vel Prior requirens eisdem capientibus explicaverit, expensis Monasteriorum, quorum Professi sunt, mittant, implorato etiam auxilio super prædictis brachii Sæcularis, quatenus opus sit. Etiam Prælatis & Personis supradictis jurisdictionem habentibus, vel aliàs præmissa exercere valentibus, auctoritate Apostolica nostro Generali Capitulo concessa, qua fungimur in hac parte, ad universa & singula supradicta specialem potestatem atque licentiam impartimur. Præterea si ad Sacrum Ordinem quis, dum fuerit fugitivus, promotus extiterit, ad executionem hujusmodi Ordinis, aut ad aliquos actus Capitulares sine Capituli Generalis licentia nullatenus admittatur. Fugitivorum autem Monachorum pœna hæc erit: Fugitivus, qui intra quinque dies, a sui recessu numerandos, redierit, per quinque dies statim sequentes pœna gravioris culpæ cum disciplina in Refectorio tempore prandii post Benedictionem mensæ mulctetur, eisdem diebus in carcere retrudendus. Si autem post quinque dies, ante diem tamen quadragesimum redeat, ultra prædictam culpæ gravioris pœnam, decem diebus carceri mancipetur. Si vero post quadraginta, dum tamen ante annum reversus fuerit, præter jam dictam pœnam per dies xi. carcerali reclusioni subjaceat. In quorum singula sexta feria unam in capitulo culparum sustineat disciplinam; sed si post annum, quandocumque redierit, ultra præfatam pœnam carcerem semestri spatio substinebit; in quo singulis sextis feriis in pane & aqua abstineat, & disciplinam in capitulo culparum accipiat: necnon in actibus omnibus tanquam Novitius habeatur, donec per Priorem cum sui consensu Capituli in statum pristinum fuerit restitutus. Circa pœnas autem prædictas gravandi, illas præsertim contra illos, qui revertuntur inviti, & super eisdem dispensandi, præmaxime circa illos, qui voluntarie revertuntur, habeat Prior cum Deputatorum consilio, prout eis rationabile visum fuerit, plenariam potestatem. Verum si quisque fuerit secundo fugitivus post debitam reconciliationem per Priorem & Capitulum cum ipso factam, ultra pœnas in hac Constitutione, ut præmittitur, designatas, sit semper ultimus omnium Monachorum sui status Clericalis vel Laicalis, quos tempore sui regressus in Monasterio suo repererit, nec ad Confessoris, Vicarii, seu Prioratus officia possit eligi vel assumi, nisi cum eo per Generale Capitulum, & tunc etiam post tres annos a suæ reconciliationis tempore computandos, super dictis officiis fuerit dispensatum. Præterea, si tertio fuerit fugitivus adhuc per suum Priorem & Capitulum, prout præmittitur, reconciari valebit; Verumtamen præter pœnas supradictas, voce Capituli perpetuo sit privatus. Insuper ad prædicta Confessoris, Vicarii & Prioratus officia sit ineligibilis ipso facto. Quoad vocem autem Capituli obtinendam, poterit cum eo per Generale Capitulum faciliter dispensari. Cæterum si quarto fugitivus extiterit, ejus reconciliatio ad Generale Capitulum solummodo pertinebit quoad habilitationem, quam tamen idem Capitulum non debet facere, nisi prius sui Prioris & Conventus bonam informationem habuerit super negotio hujusmodi fugitivi; & tunc Generale Capitulum prædictas pœnas, aut etiam alias, prout sibi videbitur, eidem fugitivo imponat, vel eumdem ad Monasterium suum remittat, illas passurum ibidem; quod decentius & expedientius extimatur.

Margin notes: Qui sint censendi fugitivi. — Et à quibus ad Monasteria reducendi. — Fugitivi si ad Sacros promoveantur Ordines, ad actus Capitulares non admittendi. — Fugitivorum pœnæ.

matur. Poterit etiam Pater Generalis ipsum ad Ordinem recipere, pœnarum dispensatione Generali Capitulo reservata. Porro, qui ultra vicem quartam aufugerit, perpetuo & indispensabiliter pœnas inhabilitatis prædictas, & nihilominus pœnas alias, si quæ illi fuerint in perpetuum vel ad tempus impositæ, sustinebit. Fugitivus pro prima vice a voce Capituli sit ipso facto suspensus; tamen possit eadem vox illi restitui per suum Priorem cum consensu Capituli: Pro secunda autem vice similiter sit suspensus a voce Capituli: quæ quidem non possit ei restitui, nisi per Patrem Generalem: Pro tertia vero vice sit quoque ab eadem voce Capituli suspensus, quæ non valeat sibi restitui nisi dumtaxat per Generale Capitulum.

Extravagans I.

Fugitivorum, qui adMonast. residentiæ P. Generalis accesserint, pœna.

§.259. Fugitivi, qui ad Monasterium residentiæ Patris Generalis accesserint, & redierint, disciplinam in Refectorio statim sustineant & in terra panem cum aqua comedant, iterum tertio & amplius, prout culpa postulaverit: reliquas vero pœnas in eorum proprio Monasterio, vel in alio, ad quod fuerint transmissi, adimpleant & sustineant. Insuper fugitivus, qui quater ab Ordine discesserit, in carceribus per sex annos recludatur: inde tamen poterit illum Prior ad Chori & Refectorii assistentiam extrahere; reliquo vero tempore iterum carceri mancipetur.

Pœna item fugitivorum quartum ab Ordine.

Extravagans II.

Priori facultas datur fugitivos compræhensos, vel redeuntes a censuris absolvendi:

§.260. Quilibet Prior nostri Ordinis, aut Vicarius in Prioris absentia, quemcumque Monachum fugitivum ab illis comprehensum, seu quolibet modo ad suum Monasterium reversum & accedentem, ab excommunicationis censura, quam habitum derelinquens incurrit, & a quibusvis aliis censuris, si quas incurrerit, absolvere; eidemque per se aut per suos Confessarios omnia Sacramenta libere administrare possint & valeant.

Extravagans III.

Habitusque restituendi.

§.261. Fugitivis, ad nostra Monasteria sine habitu redeuntibus aut venientibus, non possit habitus noster restitui, nisi a suo Priore vel a P.Generali.

Extravagans IV.

Pœna contra propria culpa Capitularem vocem amittentes.

§.262. Quotiescumque Monachus in Sacris constitutus secundum nostrarum Constitutionum & Extravagantium dispositionem vocem Capitularem amittit, videlicet propter tractatus illicitos de electione habitos, & ob fugam; in his casibus Monacho delinquenti in Sacris non constituto auferatur Corona: Fratri vero Laico nexus ad utrumque Scapularis latus in pœnam annectantur, atque hujusmodi pœnæ eodem tempore durabunt, quo privatio vocis Capitularis Monacho in Sacris imposita durare debet.

Extravagans V.

Fugitivis tempus fugæ ad habitus antiquitatem, & vocem non computandum.

§.263. Inviolabiliter observetur consuetudo nostri Ordinis, videlicet, quod Monachis primo fugitivis non computetur in habitus antiquitate, neque ad vocem in Capitulo habendam, neque ad præcedentiam, neque ad aliquid aliud totum tempus, quo extra Ordinem fugitivi existant, in quo nullatenus dispensari possint. At vero semel & iterum fugitivi aut a nostra Religione expulsi, seu voluntarie licentia debita egressi, cum ad illam reversi fuerint, aliam antiquitatem non sortiantur, nisi a tempore, quo ad Monasterium revertuntur: itaut sint novissimi omnium Monachorum, quos tempore sui reditus in Monasterio invenerint. Præterea secundo fugitivi, nisi post duodecim annos a tempore sui regressus ad Monasterium completos, ordinari non possint; & si ordinati jam fuerint, ab exercitio Ordinum dicto tempore sint suspensi. Tertio vero fugitivi in perpetuum non ordinentur, vel ab exercitio Ordinum susceptorum perpetuo suspendantur. Sin vero fuerint Fratres Laici, pro secunda fuga duodecim annis; pro tertia vero perpetuo sub disciplina Magistri Novitiorum indispensabiliter existant.

Secundo fugitivi nonnisi post 12. annos ordinandi.

Extravagans VI.

Pœnæ contra fugitivos res a Monasteriis asportantes.

§.264. Monachi fugitivi, qui aliquid pretii aut valoris a Monasterio ablatum secum portaverint, seu fuga durante illud abstulerint a propriis Monasteriis, perpetuo a Capitulo Generali, si expediens videbitur, eliminari possint, atque in Monasteriis, ad quæ missi fuerint, pœna gravioris culpæ per annum indispensabiliter puniantur.

Extravagans VII.

Quinquies fugitivi incorrigibilium pœna puniendi.

§.265. Monachi, qui habitu dimisso ultra quinque vices fugitivi fuerint, incorrigibilium pœna puniri debeant: Sin vero fugitivi quicumque, antequam a Monasterii septis egressi fuerint, capiantur, in pœnas hujus Constitutionis fugitivis impositas non incurrant, Priorum tamen arbitrio puniri possint.

Extravagans VIII.

De fugitivis prætextu literarum Apostolicarum.

§.266. Si, prætextu literarum Apostolicarum ab illo obtentarum, ad Villas vel Oppida Monasteriis circumvicinia aliquis Monachus nostri Ordinis fugitivus cum habitu nostræ vel alterius Religionis aut sæculari pervenerit, aut in illis vagari & manere quomodolibet præsumpserit; Priores, Vicarii sive Præsidentes, statim ad Ordinarium dictorum locorum accedant, & nostris Privilegiis utentes ab eo petant, ut fugitivo præcipiat, quod literas Apostolicas coram illo præsentet, præsentatasque examinari curent. Et si in examine legitimas ipse Ordinarius non invenerit, sibi ipsis curent fugitivum consignari. Consignatus vero carceri mancipetur, donec Pater Generalis de illo conscius provideat, quod ipsi magis expediens videatur. Sin autem literæ

Apo-

Apostolicæ legitimæ repertæ fuerint, a dicto Ordinario petant, ut dicto fugitivo præcipiat a circuitu nostrorum Monasteriorum, Villisque & Oppidis ipsis convicinis, recedere, sicut in Privilegiis nostræ Religionis disponitur.

CONSTITUTIO XLIV.

Quod spolietur habitu nostri Ordinis, qui non fuerit Monachus illius.

§.267. Novitios fugitivos, & quascunque alias personas, quæ, nostri Ordinis non existentes, habitum nostrum portant, quilibet noster Prior vel Monachus, nostro habitu, quo indigne teguntur, expoliare vel expoliari facere possit.

CONSTITUTIO XLV.

De fundatione unione & destitutione Monasteriorum nostri Ordinis.

Fundari nequeant uniri, vel destitui Monasteria sine licentia Capit. Gen.

§.268. Fundari Monasterium aliquod de novo non valeat per ullam personam nostri Ordinis absque Capituli Generalis vel Diffinitorum omnium licentia speciali, & mandato. Et tunc tale Monasterium sufficientem adminus pro Priore & duodecim Monachis debet habere dotem, quoniam in minori numero nequit Religio decenter & commode observari. Hanc fundandi licentiam P. Generalis una cum privato Capitulo intra triennium possunt dare: Sed destitutionem & unionem quorumcumque Monasteriorum nostrorum solummodo Generali Capitulo reservamus.

Extravagans I.

Quæ requiruntur ad fundandas novas Domus.

§.269. Cum valde expediat, quod Domus novæ quæ reditus sufficientes & commodam habitationem pro duodecim Monachis & Priore habent, in Monasteria formalia erigantur; Sacra Congregatio Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium, negotiis Episcoporum & Regularium præposita, Patrem Generalem & Capitulum Generale serio monet, ipsisque injungit, quod invigilent super dicta erectione, Visitatoribus Generalibus committant, ut de statu prædictarum novarum Domorum informationes capiant, erectionem promoveant; & quando requisita sufficientia concurrant, ipsum Capitulum Generale servatis servandis prædictam erectionem faciat; vel etiam, mediante unione unius cum altera novarum Domorum, prout sibi expedire videbitur, provideat; ad quem effectum reditus & proventus dictarum novarum Domorum extra easdem Domus in alias quascumque causas non distrahantur, exceptis taxis ordinariis vel extraordinariis, quæ universo Ordini legitime imponuntur.

Extravagans II.

Non recipienda alia Monast. Monialium.

§.270. Non recipiantur alia Monasteria Monialium, quia ita convenit pro custodia nostræ Sanctæ Religionis.

Extravagans III.

§.271. Priores Monasteriorum propinquorum Monasteriis Monialium nostri Ordinis illarum curam habeant; eamdemque in eas jurisdictionem exerceant, quam habent in Monachos sui Conventus.

Priores jurisdictionem habeant in Monast. suæ Domui propinquioribus.

Extravagans IV.

§.272. Priores Monasteriorum nostrarum Monialium curam habentes, in ea non ingrediantur, nisi causa gravi aut urgenti necessitate moti, & ab illarum Confessario & duobus Monachis ex senioribus comitati, causaque vel necessitate sui ingressus peracta, statim a clausura exire debeant: Cum vero aliquam Monialem ad habitum vel Professionem recipiunt, hujusmodi receptionem vel professionem per cancellos aut communicatorium per agere teneantur. Nulli præterea personæ cujuscumque status, conditionis, aut sexus existat, licentiam ingrediendi in dicta Monasteria concedant: exceptis Medicis, aliisque necessariis Officialibus, juxta præscriptum in dictis Monialium Constitutionibus.

In ea vero ingrediendi licentiam dare nequeant, ipsique nisi gravi de causa non ingrediantur.

Extravagans V.

§.273. Dotes, in ingressu & Professione Monialium receptæ, in communi deposito reponantur, & custodiantur sub tribus clavibus, quarum unam habeat, Prior cui Monasterii cura incumbit: alteram Priorissa: & tertiam Depositaria; nullaque quantitas dictæ pecuniæ inde extrahi possit, nisi ut investiatur in fundis immobilibus vel in censibus tutis & fructiferis. Sin vero, propter gravem evidentemque Monasterii necessitatem, aliquam portionem extrahere & consumere necesse fuerit: nullatenus fieri possit, nisi servatis servandis de consensu Prioris & majoris partis Capituli dictarum Monialium, & præcedente licentia Patris Generalis, priusque data cautione reintegrationis pecuniæ extrahendæ, quam citius fieri possit.

Quid de Monialium Dotibus.

Extravagans VI.

§.274. Moniales nostri Ordinis tribus annis, incluso probationis anno, sub disciplina Magistræ Novitiarum indispensabiliter existant.

Moniales triennio sub disciplina Magistræ Novitiarum.

Extravagans VII.

§.275. Nulla fœmina in Monasteriis nostrarum Monialium admittatur, sive ad habitum recipienda, sive in iisdem Monasteriis aliquandiu educanda, quin servatis servandis; & præcedat consensus Prioris & majoris partis Capituli earumdem Monialium, per suffragia secreta prorsus præstandus.

Quid de Educandis, vel Monacandis.

CONSTITUTIO XLVI.

Quod non ingrediantur Mulieres in nostra Monasteria.

§.276. Nulla fœmina stare per magnum spatium ad januam cujuslibet Monasterii nostri, & multo minus intrare in Monasterium, nec intra ejus septa, permittatur. Toleramus tamen consuetudinem nonnullorum Monasteriorum, ubi fœminæ Ecclesiam seu Claustrum principale, dum fiunt Processiones, consueverunt intrare, & non aliter; & in hoc dispensare non possit P. Generalis.

CONSTITUTIO XLVII.

Quomodo se habere debeant Monachi, quando itinerantur.

§.277. Non incedat Monachus equitans in via sæcularibus ornamentis, sed honestam deferat sellam stapedinis ligni, & habenis canapeis, quæ ad adaquandum ferreas habeant catenulas; sed si casus evenerit opportunus & utilis, in quo prædictum observari non poterit, Priori relinquitur, secum, & cum Monacho itinerante, dispensatio; & absente Priore ipse idem Monachus hoc exercere valebit; Super quod conscientias tam Priorum quam Monachorum oneramus.

Extravagans unica.

§.278. Observetur consuetudo inviolabilis Ordinis, videlicet: ut nullus Monachus eat in Curiam Regiam, vel in Cancellarias sine licentia in scriptis Patris Generalis, & dumtaxat ad negotia propria, vel ad sua Monasteria pertinentia; & Monachi ita euntes in Monasteriis residere teneantur, & assistere Missæ & Vesperis diebus Dominicis & Festis, & in principalioribus a Priore celebrandis, etiam Matutino. Pariter omnibus dictis diebus a Monasterio non exeant sine expressa licentia Prioris, quæ nullatenus concedatur, quando celebratur agitatio taurorum.

CONSTITUTIO XLVIII.

Quod nullus Monachus eat sine licentia ad Capitulum Generale, aut ad Patrem Generalem.

§.279. Missus de uno Monasteriorum nostrorum ad aliud propter sua demerita, durante tempore pœnitentiæ sibi injunctæ, ad Capitulum Generale, aut intra triennium ad Patrem Generalem sine mittentis licentia venire nullatenus permittatur; tamen circa ejus negotium, si fuerit Patri Generali, aut Capitulo Generali propositum, intimetur eidem Monacho voluntas ejusdem Capituli, sive Patris Generalis. Si autem venerit, hujusmodi licentia non obtenta, graviter puniatur, necnon ad Monasterium, de quo discesserit, remittatur. Similiter etiam est graviter puniendus, & ad suum Monasterium remittendus quicumque Monachorum, qui sine debita licentia ad Capitulum Generale, seu intra triennium ad prædictum Patrem Generalem venire præsumpserit.

CONSTITUTIO IL.

Quis possit dare licentiam, ut transeat Monachus ad aliud Monasterium, aut ad alium Ordinem.

§.280. Transeundi licentiam de suo Monasterio ad aliud nostri Ordinis, vel ad alium Ordinem strictiorem ob frugem vitæ melioris, cuicumque Monacho sui Conventus quilibet noster Prior cum sui consensu Capituli, causa rationabili apparente, possit conferre cum licentia Patris Generalis, & non aliter. Si vero justa causa Monachum hujusmodi licentiam petentem non moveat, ipsum suus Prior detineat, & a proposito suæ levitatis, illum debite puniendo, compescat.

Extravagans I.

§.281. Juxta tenorem Apostolicorum Privilegiorum, nullus Religiosus Ordinis nostri Professus ad Minorum, & alium quemcumque Ordinem strictiorem, etiam Carthusiensium, etsi bona intentione ductus, sub prætextu quorumcumque Privilegiorum dictis Ordinibus concessorum, & quarumcumque literarum Apostolicarum, quascumque clausulas, etiam derogatorias derogatoriarum in se continentium, nisi in literis ipsis expressus consensus Patris Generalis accesserit; & nisi de licentia ejusdem Patris Generalis, petita & obtenta, se transferri possit; alioquin tam recipientes quam recepti excommunicationis sententiam, a qua nisi a Romano Pontifice vel Patre Generali, præterquam in mortis articulo, absolvi non possunt, eo ipso incurrant. Monacho vero cum debita licentia ad alium Ordinem transeunti, posteaque ad nostrum revertenti (quod omnino spiritus & animi levitas videtur) imponantur pœnitentiæ, quæ Patri Generali videbuntur debitæ, habita informatione sui Prioris & Conventus; præterea ad omnia officia honorifica Ordinis inhabilis maneat; quod si illorum sit incapax, per annum clausuram servet. Qui autem Monachus post Professionem emissam in alio Ordine, ad nostrum redire voluerit, nullatenus recipiatur.

Solus P. Generalis licentiam in scriptis dare possit transeundi ad aliud Monasterium, vel Ordinem.

Quæ revertenti infigenda sit pœna.

Extravagans II.

§.282. Monachus, qui cum justa causa, & debita licentia, in alio nostri Ordinis Monasterio iterum obedientiam promittit, possit ad usum retinere, & ad secundum Monasterium transportare libros, cæteraque supellectilia, quæ vel adduxit secum a sæculo, vel acquisivit in primo Monasterio; cui dominium & proprietas illorum omnino reservatur, & post dicti Monachi mortem restitui debent. Ut autem dicta restitutio fideliter & sine damno neutrius Monasterii fiat, Inventarium de omnibus, quæ de primo, ad secun-

Monachi licitè ad aliud transeuntes Monaster. sua Supellectilia possit transferre.

Quomodo utriusq; Monasterij consulendum indemnitati.

secundum Monasterium transfert, ante hujusmodi transitum conficiatur, & in utroque Monasterio illius copia conservetur.

Extravagans III.

Quo pacto cum revertentibus agendum.

§.283. Si contingat aliquem Monachum exemptionem ab obedientia nostri Ordinis obtinere, & post illius usum ad Ordinem & suum Monasterium iterum redire, & in eo recipi velle, Pater Generalis nequeat eum admittere sine novo consensu Prioris & Capituli Monasterii suæ Professionis. Sic autem receptus in dicto Monasterio, iterum Professionem renovet, aliaque antiquitate non gaudeat, quam a die sui regressus, & secundæ receptionis in dicto Monasterio, neque vocem Capitularem habeat nisi post decem annos completos, a dicta secunda receptione præcise computandos.

CONSTITUTIO L.

Sub cujus obedientia stare debeat Monachus, qui vadit ad aliud Monasterium ad tempus vel in perpetuum.

Transeuntes ad aliud Monaster., illius Priori semper subiecti:

§.284. Quicumque de suo Monasterio ad aliud nostri Ordinis per quoscumque, mittendi potestatem habentes, qualibet ex causa missus, debet tempore, quo ibidem manserit, sub obedientia & correctione Prioris illius Monasterii, ad quod mittitur, permanere: exceptis casibus permittentem expressis. Verum si perpetuo missus fuerit, prædicto Priori suisque successoribus perpetuam obedientiam repromittat.

Extravagans I.

Matriti vero commorantes Priori S. Hieronymi.

§.285. Prædicatores Regiæ Majestatis aliique Monachi nostri Ordinis, residentes Matriti cum Patente aut ordine Patris Generalis, etiam Ex-Generales, sint subjecti Priori Monasterii Sancti Hieronymi Matriti; & pariter Vicarii, Procuratores, seu Æconomi Monasteriorum Monialium, sint subjecti Patri Priori, cui subduntur Monasteria, quorum sunt Vicarii, aut Procuratores, seu Æconomi.

Extravagans II.

Quid de vestitu; ejusque impensis.

§.286. Monachis existentibus in Domibus novis, & Collegiis inclusis Prioribus & Lectoribus, quolibet mense octo regales monetæ Castellæ pro vestiario solvantur; Monachi vero, aliis Monasteriis cum aliquo ministerio inservientes aut in illis aliter commorantes sive cum Patente sive in exilio, vel a dictis Monasteriis vestiantur, prout proprii filii, vel loco vestiarii dictos octo regales quolibet mense ipsis persolvi debeant; si tamen fuerint carceribus mancipati, aut ita impediti, ut vitam communem cum aliis sequi non valeant, propria Monasteria illi, in quo commorantur, quod a Diffinitorio Generali, vel a Patre Generali inter Capitulum & Capitulum, taxatum fuerit, solvere teneantur. Monachi denique in Monasteriis Regiæ Curiæ, aut Cancellariarum, negotiorum causa residentes, ipsis qualibet die persolvant juxta taxam dicti Diffinitorii Generalis, aut Patris Generalis inter Capitulum & Capitulum.

CONSTITUTIO LI.

Quomodo se habere debeant Monachi, quando itinerantur, pro recipiendis Sacramentis.

§.287. Quilibet Monachus nostri Ordinis, cum debita licentia per aliquod ipsius Ordinis Monasterium transiens, possit a Priore vel Vicario ipsius Monasterii, seu aliis Monachis ad audiendum Confessiones inibi deputatis, sive ab eo, qui ad hoc sibi fuerit specialiter designatus, etiamsi hujusmodi designatus ejusdem Monasterii Professus non fuerit, Ecclesiastica recipere Sacramenta. Itinerantes quoque Priores & Monachi Presbyteri, cum debita licentia incedentes, possint aliis Ordinis Monachis, ac sibi invicem ministrare Sacramenta Ecclesiastica. Presbyteris autem alterius Ordinis, aut Sæcularibus, Monachus absque speciali debitaque licentia confiteri non debet, nisi hujusmodi licentiam petere fuerit oblitus. Habens etiam hujusmodi licentiam, si Monachum Ordinis habeat, cui confiteatur, nequaquam confiteri valeat alterius Ordinis Religioso vel Sæculari.

CONSTITUTIO LII.

De examine, quod præcedere debet pro ordinandis Monachis. De electione, & obligationibus Collegialium.

§.288. Non promoveatur ad Ordinem Sacrum aliquis Monachorum nostrorum, nisi aliqualiter Scripturas Sacras, quas legit, intelligat ad examinationem sui Prioris cum Deputatorum consilio; nec Monachi extra Monasteria Ordinis ad discendum mittantur; circa hoc tamen Pater Generalis poterit ex causa rationabili, prout sibi videbitur, dispensare.

Moncahi pro studiis extra Monast. Ord. non mittendi.

Extravagans I.

§.289. Pater Generalis Monacho Monasteriorum nostri Ordinis ad recipiendos Ordines licentiam non concedat, quin prius habeat informationem a Priore & Deputatis Monasterii, cujus dictus Monachus est Professus, de causa, vel causis, quare ipsi ad Ordines suscipiendos licentiam non concedunt.

Non Ordinandi, nisi prævia Prioris Informatione.

Extravagans II.

§.290. Monachi non promoveantur ad Sacros Ordines, donec quartum annum ab Habitu recepto compleverint; nisi aliter ex gravi causa Priori cum consilio Deputatorum videatur faciendum; ita tamen ad Ordines promoveantur, quod post primam Missam cantatam sub disciplina Magistri perseverent, aliquo tempore in rebus ad tantum ministerium necessariis instruendi. Quando vero pro

Nec ante quartum ab ingressu in Ordinem annum.

pro Ordinibus suscipiendis extra Monasterium missi fuerint, cum Novitiorum Magistro, vel eo impedito, cum altero Monacho gravi, a Priore designando, cui in itinere subsint, præcise transmittantur.

Extravagans III.

In singulis Monaster. Lectio S. Scripturæ, & casuum conscientiæ habenda.

§.291. In singulis nostris Monasteriis lectio Sacræ Scripturæ, aut casuum conscientiæ juxta antiquam nostri Ordinis consuetudinem, præscriptumque Sacrosancti Concilii Tridentini, habeatur, cui assistere debeant omnes Monachi non impediti, viginti annos a receptione Habitus completos non habentes: alias nisi interveniant, culpam in Refectorio vel Capitulo dicere teneantur; stricteque injungimus Prioribus & nostris Visitatoribus, quod lectionem hujusmodi in Monasteriis sedulo teneri diligenter procurent, eamque omittentes vel negligentes Priores aut Lectores debite coerceant. Prior vero cum Deputatorum consilio pro hac lectione tenenda Monachum habilem designet; & qui saltem per tres annos in nostris Collegiis Sacræ Theologiæ vacaverit, qui Lector Sacræ Scripturæ nominetur, & a Festo Sancti Patris nostri Hieronymi usque ad natalium S. Joannis singulis diebus non impeditis legere teneatur, ipsique conceditur exemptio a Choro, exceptis diebus, quibus celebrat Prior, vacationibus, aliisque functionibus juxta Monasteriorum consuetudines, & nostras Constitutiones.

Extravagans IV.

De Collegialium electione.

§.292. In nostris Collegiis & electione Collegialium omnino serventur sequentia, videlicet: Collegiales nullatenus eligantur aut mittantur per favorem, preces, aut supplicationem sæcularium, sed attentis dumtaxat sufficientia, ingenio, & meritis Monachorum.

Qui non eligendi.

Non eligantur in Collegiales, qui quatuor annos ab habitu recepto non compleverint, in quo Pater Generalis absque magna & urgenti necessitate non dispenset.

Pater Generalis nullum Monachum mittat ad Collegium in casu, quo ejus consanguinei Genitores aut propinqui expensas, studii tempore, in Collegio faciendas persolvere velint, nisi præhabita informatione a Priore & Deputatis, si sit habilis & sufficiens, qualitatibusque ad Collegium requisitis sit ornatus.

Monasteria secundum uniuscujusque possibilitatem ad Collegia Monachos habiles eligere & mittere procurent; alias P. Generalis, prout sibi expediens visum fuerit, super hoc provideat.

Prius examinandi.

Statim ac Collegiales electi ad Collegium accesserint, ad dispositionem & mandatum Patris Generalis examinentur, & nisi de eorum sufficientia habilitate & virtute in examine constiterit, non recipiantur, ad suaque Monasteria remittantur.

Toto studiorum tempore Collegiales in Collegiis perseverent, quin ex illis ad Passantias in vacationibus egrediantur; & pro victu totius anni Monasteria propriæ Professionis nonaginta ducatos monetæ Castellæ pro singulis Collegialibus Collegio solvere teneantur & insuper Collegialibus vestimenta & calceamenta necessaria subministrare expensasque itinerum sive ad ordines suscipiendos sive transitus de uno in aliud Collegium ipsis persolvere debeant.

Si contingat Genitores vel Consanguineos Collegialis expensas tempore studii factas vel faciendas Collegio persolvere, Monasterium cujus dictus Collegialis est Professus quadraginta ducatos monetæ Castellæ ratione Passantiæ ipsi vel Collegio persolvere & satisfacere teneatur, nisi aliter conventum fuerit.

Quolibet anno examini subijciendi.

Collegiales singulis annis ab Examinatoribus in cujuslibet Collegii Constitutionibus designatis examinentur & approbentur exceptis actuantibus Vniversitatis Salamantinæ & hæc examina a die sequenti festum S. P. N. Hieronymi, usque ad festum Sancti Lucæ fiant & compleantur: quique in illis insufficientes & inhabiles reperti fuerint seu inquieti aut in moribus incompositi a dictis Examinatoribus non approbentur.

Pœnæ expulsorum.

Qui propter eorum demerita a Collegio expelluntur, eoque in examine privantur seu qui justa causa vel necessitate non interveniente Collegium renuntiaverint ad eundemmet statum in quo erant, quando ad Collegia missi sunt revertantur & redigantur, itaut si tunc erant sub disciplina Magistri ad eandem redire debeant tempore Residentiæ in Collegiis minimè computato ut ab illa liberentur.

Novitiorum subdendi Magistro.

In quolibet Collegio designetur a Priore vel Rectore Novitiorum Magister sub cujus disciplina omnes Collegiales tam Philosophi quam Theologi per sex annos ab habitu recepto subesse debeant: Prædictus vero Magister Collegiales ita in actibus Religionis & mortificationis exerceat; ut quatenus fieri possit observantia Regularis in Collegiis conservetur.

In omnibus Scholis Ordinis legendum juxtà Doctrinam S. Thomæ.

In omnibus nostris Collegiis & studiis ex antiqua & inviolabili consuetudine nostri Ordinis tam in Philosophia quam in Theologia Doctrina *Sancti Thomæ Aquinatis*, prout huc usque laudabiliter actum fuit, imposterum omnino doceatur & teneatur, neque Lectores defendere subscribere aut typis mandare Conclusiones, quæ dictæ Doctrinæ non sint conformes aliquo modo audeant, alias a Patre Generali puniantur.

De tempore Lectionum.

In dictis Collegiis (excepto Collegio Sancti Laurentii Regalis) incipiat cursus & lectura a die immediate sequenti festum Sancti Lucæ, termineturque in immediate præcedenti Dominicam Penthecostes. Ab hac vero die usque ad festum Sancti Laurentii quotidie festivis & feriatis diebus exceptis ab hora nona usque ad decimam matutinam Collegiales ad invicem in argumentis & repetitione lectionum se exerceant, & a dicta hora decima usque ad undecimam conferentiam habeant; cui PP. Lectores Theologiæ quilibet in propria materia alternative præsidere teneantur; Philosophiæ vero Lectores simi-

similiter cum suis unusquisque Discipulis. Sin vero ex aliqua justa causa hujusmodi exercitia de mane habere non possint, vespere peragere teneantur hora assignanda a P. Lectore, qui præsidere tenetur.

Dies feriales, sicut & vacationes ab exercitiis literariis, a die Sancti Laurentii usque ad festum Sancti Lucæ, in Natali Domini, & Bacchanalibus juxta uniuscujusque Collegii Constitutiones, Collegialibus concedantur.

Cursus Philosophicus quolibet consumandus anno.

In nostro Collegio Abulensi legatur cursus artium, dumtaxat per triennium, & in ipso existant & conserventur tres Philosophiæ Lectores; itaut singulis annis cursus philosophicus incipiat & terminetur, atque Collegiales, qui cursum hujusmodi triennalem peregerint, ad Collegium Salmantinum Theologiam audituri pertranseant. Pariter Lector Theologiæ in Collegio Seguntino superadditus conservetur, in quo etiam unus existat Monachus Passans, & duo sint in Abulensi Collegio, quibus duobus Lectoribus Monasteria Professionis de Vestiario & necessariis providere teneantur.

Quomodo Cathedris, Lecturisque, & quibus de Monachis providendum.

Ad Lecturas & Cathedras nostrorum Collegiorum providendas hæc forma servetur, videlicet, per oppositiones provideantur, quæ præcedere debeant tam ad lecturam & cathedram artium, quam ad transitum ad lecturam & cathedram, Theologiæ. Qui vero cathedram Theologiæ jam ascenderint absque ulteriori oppositione superioribus gradatim provideantur & gaudeant.

Hujusmodi oppositiones fieri debeant coram Patre Generali, quibus duo Lectores Theologiæ vel actuales vel Jubilati, ab eo designandi, assistant, qui Oppositoribus materiam ad lectionem de more præparare teneantur, hac forma nimirum: Ad lecturam Philosophiæ, ex Logica, Physica, aut Methaphysica: Ad lecturam vero Theologiæ, ex Magistro Sententiarum. Oppositionis Lectio per horam duret, & per alteram argumententur duo ex oppositoribus, quilibet per dimidiam horam. Sin vero Oppositores non adsint in competenti numero, P. Generalis pro sui arbitrio argumenta provideat: Oppositionibusque completis, digniores ad Cathedras eligi debeant.

De electione Actuantium in Collegio Salmantino.

Pro eligendis etiam Actuantibus in nostro Collegio Salmantino servetur hic ordo, nempe: ut Patres Lectores proponant Rectori dicti Collegii tres aut quatuor Collegiales, ad actus Collegii tenendos habiliores & digniores, ex quibus Pater Rector necessario Actuantes eligere debeat: Pro actibus vero publicis in Universitate tenendis dictus Pater Rector & Lectores ad electionem singulorum Actuantium procedant per suffragia secreta; & qui majorem suffragiorum numerum obtineat, electus in Actuantem declaretur; Sin vero prædicti Electores in æquales partes dividantur, devolvatur electio ad Patrem Generalem, qui, attentis informationibus, secundum ejus conscientiam habiliores & digniores eligat in Actuantes.

Exemptiones iis, qui studii tempus expleverint, concedendæ.

Expleto tempore Studii & Collegii, Collegiales tam in propriis Monasteriis quam in alienis eximantur a Laudibus, omnibusque Horis Canonicis dicendis ante prandium, exceptis Missa & Vesperis Festivitatum majorum in Quadragesima per tres annos sequentes egressum a Collegio; intra quod tempus vel saltem infra annum immediate sequentem, coram Ordinario Diœcesano se cum sui Prioris licentia præsentare, & ad audiendas Confessiones ab eo licentiam obtinere teneantur; dicto vero tempore transacto, nulla alia gaudeant exemptione, nisi dierum octo, pro quolibet sermone ab ipsis prædicando concessa.

Recenter a Collegiis & Studiis egressi non possint eligi in Priores, nisi completo sexennio, nec in Vicarios, Procuratores temporalium, aut Magistros Novitiorum, nisi elapso quatriennio: Nec in Procuratores Capituli Generalis, nisi transacto etiam triennio, postquam, completo Studio, a Collegio egressi fuerint. Caveat denique P. Generalis, ut sine gravissimis urgentibusque causis super his non dispensetur.

Extravagans V.

§.293. Electio Collegialium fiat a Priore & Deputatis per vota decisiva & secreta de Personis habilibus & benemeritis, & canonice concludatur per majorem saltem partem suffragiorum; quod si vota æqualia fuerint, Prior nominet unum ex antiquioribus Monachis Monasterii, qui cum voto suo electionem faciat.

Collegialium electio a Priore per vota secreta facienda.

Extravagans VI.

§.294. Collegiales, durante tempore suorum studiorum in Collegiis, non habeant votum in suis Monasteriis, etsi intra viginti quinque leucas commorentur; & ad majorem abundantiam votum renunciare debeant & teneantur, antequam ad Collegium proficiscantur.

Collegiales studiorum tempore voto suis in Monast. careant.

Extravagans VII.

§.295. Lectores Philosophiæ postquam legerint per tres aut quatuor annos juxta consuetudinem Collegiorum, ipso facto vacent a sua lectura, prout etiam Passantes. Ut vero transeat ad lecturam & Cathedram Theologiæ, faciant oppositiones, ut supra ordinatur.

Lectores, & Passantes post tres aut quatuor annos vacent.

Extravagans VIII.

§.296. Collegiales nostri Collegii Salmanticensis per quatuor annos studio Theologiæ vacent in dicto Collegio.

Extravagans IX.

§.297. Collegialibus non dentur licentiæ prædicandi ubique, nisi transactis tribus annis, postquam exierint a Collegiis, id petentibus suis Conventibus, qui prius hoc decernent per suffragia secreta, & præcedente examine de ordine P. Generalis.

Collegialibus prædicandi ubique non danda licentia nisi post tres annos ab egressu a Collegio.

CON-

CONSTITUTIO LIII.

Quomodo & quando poterunt Monachi nostri Ordinis prædicare, & audire Confessiones.

Monachi extra Eccl. Ordinis sine Gener. licentia præd'care nequeant.

§.298. Extra Monasteria & Parochias Ordinis nostri nullus Monachorum audeat absque Capituli Generalis aut Patris Generalis licentia prædicare; nec detur talis licentia nisi illis, qui per Patrem Generalem, vel per Deputatos ab eo, aut a Generali Capitulo examinati fuerint diligenter. Et nihilominus cum tales velint prædicare, debent ad id suorum Priorum licentiam obtinere. Præterea Prior vel Monachus, qui Personarum extra nostrum Ordinem cum legitima facultate Confessiones audierint, debent circa eas taliter se habere, quod Animarum salus & Dei servitium augeatur.

Extravagans I.

Et post habitam ab Ordinario licentiam.

§.299. Nostri Monachi ad prædicandum in Ecclesiis, quæ nostri Ordinis non sunt, ultra licentiam suorum Superiorum a Constitutione præscriptam, juxta Sacrosancti Concilii Tridentini dispositionem etiam Episcopi licentiam habere teneantur; sine qua in prædictis Ecclesiis, quæ non sunt nostri Ordinis, nullatenus prædicare possint. Ad prædicandum vero in Ecclesiis nostri Ordinis cum sui Prioris licentia, personaliter se coram Episcopis præsentare, ab eisque benedictionem petere teneantur, antequam prædicare incipiant.

Extravagans II.

Pro sermone prædicando octo dierum exemptio.

§.300. Pro quolibet sermone prædicando singulis Prædicatoribus concedatur, prout hactenus fuit continua praxis nostri Ordinis, exemptio a Choro per octo dies præcedentes: exceptis Festis, quibus ad Missam & Vesperas, & in solemnioribus celebrandis a Priore ad Matutinum accedere teneantur, nisi eadem die sint prædicaturi; necnon ad Processiones pro Defunctis, Antiphonam Beatæ Mariæ post Completorium, & Litaniam in Sabathis.

Extravagans III.

De examine Confessariorum.

§.301. Nullus Monachus possit audire Confessiones aliorum Monachorum nostri Ordinis absque licentia & facultate Prioris Monasterii, ubi residet, exercerique Confessio debet; etiamsi alterius Prioris licentiam ad audiendas Confessiones suorum Monachorum obtineat. Priusquam vero dicta licentia Monacho concedatur, examinetur diligenter per Priorem & Deputatos, seu per alios a Priore deputandos; & nisi post eorum approbationem tam in scientia quam in virtute & prudentia, ad hujusmodi ministerium requisitis, nullatenus concedatur; possitque dictum examen, quoties Priori visum fuerit, reiterari; & Monachis, qui idonei non reperiantur, licentia data suspendi, vel omnino auferri debeat: exceptis Prioribus absolutis, Visitatoribus, Diffinitoribus, Lectoribusque Theologiæ, qui prædicto examini pro obtinenda licentia subiici non debeant, sed omnino idonei reputentur.

Extravagans IV.

Monachus præsentare se non debeat Episcopo nisi de consensu, & post examen sui Prioris.

§.302. Nullus Monachus possit Confessiones sæcularium audire, nec per Bullam Sanctæ Cruciatæ ad eas audiendas eligi, quin prius de sui Prioris licentia Episcopo præsentatus, ab eoque examinatus, vel aliàs idoneus judicatus, ad Confessiones audiendas in illius Diœcesi licentiam obtineat. Nullus præterea Monachus ad hujusmodi licentiam obtinendam Episcopo se præsentare audeat, quin prius per suum Priorem & Deputatos diligenter examinetur & approbetur, licentiamque in scriptis ad hujusmodi præsentationem a dicto Priore obtineat. Qui vero aliter coram Episcopo seu Ordinario se præsentare, ab eoque licentiam ad Confessiones audiendas obtinere præsumpserint, ejusdem licentiæ usus suspendatur, donec Pater Generalis ea uti concedat. Injungitur vero Visitatoribus Generalibus, quod prædictas licentias in Visitatione Generali videant & examinent, & quas subreptitie obtentas sine prævia Prioris licentia invenerint, rumpant & lacerent; Monachique, a quibus obtentæ fuerint, debite puniantur.

Extravagans V.

Monachi non gaudent privilegiis Cruciatæ pro casibus reservatis.

§.303. Monachi nostri Ordinis non possint eligere virtute Bullæ Cruciatæ, aut alterius Privilegii, Confessarios, qui illos absolvant a casibus reservatis per suos Superiores; sed necessario & præcise uti debeant altero eorum, qui a dictis Superioribus ipsis fuerint ad id specialiter designati.

CONSTITUTIO LIV.

Quando haberi debet Capitulum culparum.

Qualibet VI. Feria Capit. culparum tenendum.

304. Omnibus sextis Feriis per annum in quolibet Ordinis nostri Monasterio culparum Capitulum teneatur. Ex causa tamen, quæ Priori expediens videatur, poterit ad alium diem differri, aut totaliter dimitti.

Extravagans I.

§.305. Priores culparum Capitulum, prout ipsis expediens videatur, habere possint, quamvis Visitatores Generales vel speciales in actu Visitationis suorum Monasteriorum existant; dum tamen suis Monachis pœnitentias coram dictis Visitatoribus adimplendas non imponant, quin dictis Visitatoribus ipsas prius notificent.

Extra-

Extravagans II.

§.306. Nullus Monachus in culparum Capitulo proclamare, aut zelare aliquid possit, nisi post quindecim aut viginti annos a receptione habitus completos, juxta Monasteriorum consuetudines. Si vero ante prædictum tempus completum ipsos premat conscientia de aliqua re gravi, Capitulo præcise revelanda & manifestanda, loquantur breviter flexis genibus, & non aliter.

CONSTITUTIO LV.

De pœnis impositis contra illos, qui obtinent gratiam aut favorem contra Statuta Ordinis.

§.307. Gratiam aliquam seu rescriptum contra nostras Ordinationes seu Constitutiones nullus Prior vel Monachus seu Conventus nostri Ordinis, conjunctim vel divisim, a quocumque, sine licentia Generalis Capituli audeat impetrare; qui contra fecerit graviter puniatur. Insuper renunciare tali rescripto vel gratiæ teneatur; necnon eidem, donec renunciet, Ordinis communio denegetur. Et nihilominus ex parte Ordinis notificetur Domino, tale rescriptum vel gratiam concedenti, præjudicium, quod exinde nostro fit Ordini, ut super eo provideatur de remedio opportuno. Salva tamen in præmissis obedientia & reverentia debita Sanctæ Sedi, ejusque Apostolico Legato.

CONSTITUTIO LVI.

De pœnis contra illos, qui extrahunt negotia, & lites Ordinis extra illum.

Particulares Monachorum querelæ extra Ordinem non ferendæ.

§.308. Quando scandalum, sive dissensiones, vel quælibet querelæ inter Monasteria vel Personas nostri Ordinis oriuntur, extra Ordinem nunquam exeant; sed intra Ordinem, & per Personas Ordinis discrete sopiantur secundum Ordinis unitatem; Qui contra hoc venire, & ad aliam audientiam citare vel appellare præsumpserit, eo ipso communio sibi Ordinis denegetur; donec humiliter satisfecerit ad arbitrium Patris Generalis, aut Capituli Generalis. Recursus tamen ad Sanctam Sedem, sive ad ejus Legatum non intelligimus in hac Constitutione prohiberi.

Extravagans I.

Monasterior. negocia per Seculares Procuratores tractanda.

§.309. Negotia & lites nostrorum Monasteriorum per sæculares Procuratores tractentur & agantur, in quantum melius fieri possit; quoniam causa & occasio magnæ distractionis existit, si secus factum fuerit.

Extravagans II.

A Monachis vero mandata Procuræ Sæcularium non accipienda.

§.310. Monachi nostri Ordinis non admittant mandata Procuræ sæcularium pro administrationibus vel contractibus, aliisve negociis, sub pœna privationis vocis activæ & passivæ.

CONSTITUTIO LVII.

De pœnis impositis illis, qui appellant a Judicibus Ordinis.

§.311. Firmiter inhibemus, ne quis Conventus, aut Persona nostri Ordinis ab ordinatione, sive mandato Generalis Capituli, vel privati, Patris Generalis, Confirmatorum electionum, Visitatorum, sive proprii Prioris, aut ejus Vicarii appellare præsumat; quia hoc posset in subversionem totius Ordinis redundare. Qui contrafecerit, si sit constitutus in Sacris, careat per annum voce Capituli, & per triennium ad nullum Ordinis officium possit assumi; a Divinis etiam Officiis, donec ad arbitrium ejus vel eorum, cujus seu quorum mandatum sprevit, humiliter satisfecerit, noverit se suspensum. Si autem Monachus in Monasterii Priorem electus, a præcepto Confirmatorum, ne electioni dissentiat, imo quod ei consentiat, appellare præsumpserit; possint Confirmatores, si viderint expedire, ipsum absolvere, & ad Prioratum habilitare, imposita sibi pro appellatione ad suum arbitrium pœnitentia salutari. Si Laicus, aut in minoribus Ordinibus constitutus, tribus diebus in qualibet hebdomada sit in pane & aqua in Refectorio sedens in terra, donec modo satisfecerit supradicto. Per duos insuper menses cathena vinctus teneatur inclusus. Si sit Conventus vel Monasterium, Ecclesiastico interdicto subjaceat; donec ab appellatione cum effectu desistat; quo tamen casu poterunt inculpabiles extra Monasterium celebrare vel audire Divina. Si tamen alicujus Monasterii Conventus, aut major pars, a Confirmatoribus electionum, aut Visitatoribus, se nimium gravari queruntur, aut rationabiliter timent de futuro gravari, voluntque statim infra biduum super hoc scribere Patri Generali; hujusmodi Confirmatores sive Visitatores supersedeant in articulo, super quo querela proponitur, donec acceperint a dicto P. Generali responsum. Eodem modo Conventus Sancti Bartholomæi in casu Visitationis, ad Capitulum privatum poterit habere recursum; quatenus Visitatio successerit tempore, quo Prior ejusdem Conventus fuerit in officio Vicarii Generalis.

Extravagans I.

§. 312. Declaramus licitam esse nostris Monachis appellationem; dummodo non sit a correctione & disciplina regulari, juxta Regulam & Constitutiones; fiatque gradatim forma a Summis Pontificibus præscripta, videlicet a Priore ad Patrem Generalem; & præterea declaramus, appellationem ad Sanctam Sedem, sive ad Nuncium Apostolicum, in hac Constitutione nullatenus prohiberi. Quomodo Monachis permittatur appellatio.

Extravagans II.

§.313. Non adsint Judices appellationum: sed omnes recursus fiant ad Patrem Generalem, ut Paternitas sua sententiam ferat cum con- Recursus ad P. Generalem faciendi.

consilio aliquorum Monachorum discretiorum, Graduatorum Religionis in casibus arduis.

CONSTITUTIO LVIII.

De pœnis contra illos, qui obtinent favorem a Personis potentibus pro obtinendis officiis in Ordine, & pro remissione pœnitentiarum.

§.314. Qui pro Prioris electione, vel aliqua Monasterii ordinatione Potentes adeunt, & eorum auxilia implorant, a Domibus propriis eliminentur, nonnisi per Generale Capitulum reversuri. Ille vero, pro quo petitio facta fuit, si de ejus consensu emanaverit, in ipsa Domo per electionem aut provisionem ad Prioratum, vel illud officium, pro quo intervenerit petitio, nullatenus assumatur.

Extravagans unica.

§.315. Nullus Monachus nostri Ordinis audeat procurare favorem intercessionem aut auxilium a Personis potentibus, nec ab aliquibus aliis extra Ordinem directe vel indirecte, vt eligatur in Priorem, vel sibi remittantur pœnitentiæ impositæ ab Ordine, sub pœna privationis vocis activæ & passivæ: quod postquam fuit dispositum ab Ordine, & confirmatum per Bullam Apostolicam. Et hujusmodi privatio vocis activæ & passivæ duret per quadriennium.

CONSTITUTIO LIX.

De pœnis contra illos, qui obtinent favores, aut minas in damnum Ordinis.

§.316. Nullus Ordinis nostri Conventus, aut singularis Persona contra Priorem, Monachum, aut Monachos suæ vel alterius Domus, in derogationem ejusdem Ordinis, aut quodvis impedimentum alicujus nostræ Generalis Constitutionis, seu Ordinationis, seu mandati Generalis Capituli vel privati, Patris Generalis, Visitatorum Generalium vel specialium, vel eorum cujuslibet: vel ad impetrandum vel impediendum in Ordine nostro Prioratus, Vicariatus, vel aliud quodvis officium a Personis Ecclesiasticis vel Sæcularibus, quæ de Ordine nostro non existant; literas, preces, minas, defensionem, auxilium vel favorem per se vel per alium, quocumque quæsito colore audeat impetrare. Qui contravenerit, si sit Conventus, eo ipso Monasterium Ecclesiastico subjaceat interdicto; si sit singularis Persona, eo ipso facto excommunicationis: & si sit in Sacris, etiam ab Ordinibus & officiis suspensionis sententiam se noverit incurrisse; quorum absolutionem, dispensationem, & habilitationem nostris Generali sive privato Capitulis, vel Patri Generali in eorum absentia, reservamus. Si Persona, cui Monachus exponit negotium suum non est talis conditionis, de qua præsumatur evenire aliquod damnum vel molestiam Domui vel Ordini, aut aliis Personis ejusdem, in tali casu possit absolvi per Priorem cum consensu Deputatorum, vel majoris partis eorum. Prior autem in casu prædicto per Vicarium; Vicarius vero, absente Priore, per Confessorem a se electum cum prædictorum assensu, vel majoris partis eorum, absolvi possit. Absentibus autem Deputatis poterit Prior vel Vicarius ad prædicta aliquos de Discretioribus Domus assumere. Cum autem, ut diximus, Monasterium fuerit interdictum, poterunt hi, qui culpabiles non fuerint, extra Monasterium celebrare vel audire Divina.

CONSTITUTIO LX.

De jejuniis & abstinentiis Ordinis.

§:317. Ultra jejunia per Ecclesiam statuta, celebretur jejunium in Ordine nostro temporibus infrascriptis, videlicet: In Adventu Domini: In secunda & tertia feria, post quinquagesimam immediate sequentibus: In omni sexta feria. Et si Nativitas Domini occurrat in sexta feria, ab esu carnium abstinere debemus: & in Litaniis ante Ascensionem secunda & quarta feria jejunamus; possumus autem in prædicta secunda feria secundum communem consuetudinem ova & lacticinia manducare. Quarta vero feria supradicta cibis quadragesimalibus reficiamur. Similiter in vigiliis Nativitatis & Purificationis Beatæ Virginis jejunamus. Possit tamen quilibet Prior circa hujusmodi abstinentias ex causa, quæ sibi rationabilis videatur, cum Personis debilibus vel infirmis suo arbitrio dispensare, Itinerantes autem, cum sibi visum fuerit expedire, ad horum jejuniorum observantiam non arctentur.

Tempora jejunii.

Qui dispensandi, & a quo:

Extravagans I.

§:318. Vigilia nostri Patris S. Hieronymi jejunetur in Vigilia Sancti Michaelis Arcangeli, nisi dictum festum S. Michaelis feria sexta occurrat.

Alii jejunii dies.

Extravagans II.

§.319. Juxta inviolabilem consuetudinem nostri Ordinis, feria sexta in Parasceve in pane & aqua jejunetur. Præterea vigilia Corporis Domini ob devotionem & magnitudinem tantæ Festivitatis inter jejunia nostri Ordinis computetur & observetur: Prout etiam vigilia Conceptionis Beatissimæ Virginis. Ex eadem etiam consuetudine quarta feria iisdem cibis, quibus Sabatho, & consuetudine Hispaniæ vesci possumus; & similiter die Natalis Domini, cum occurrit feria sexta.

Extravagans III.

§.320. Monachi non comedant carnes feria quarta sine gravi necessitate, aut de licentia Prioris, quod strictissime monemus servari extra Monasteria ob bonum exemplum sæcularibus exhibendum.

CON-

CONSTITUTIO LXI.

Quod Sæculares non manducent in nostris Refectoriis.

§.321. Ad comedendum in Refectorio cum nostris Monachis non recipiantur Sæculares Personæ, in quantum commode poterit observari. Ad hoc tamen Monasterium de Guadalupe non plus arctetur, quam arctari solebat.

Extravagans I.

§.322. Non recipiatur aliquis Sæcularis intra Claustra ad dormiendum, neque ad comedendum, salvo tamen in Refectorio.

Extravagans II.

§.323. Nullus Prior aut Vicarius, nec aliquis alius deducat ad recreationem in Granciis aliquem Sæcularem; nisi cum consilio Deputatorum ob aliquam causam valde justam videatur aliter esse faciendum.

CONSTITUTIO LXII.

De Anniversariis, quæ celebrari debent in quolibet anno.

§.324. Pro cunctis Monachis nostris Defunctis una Missa *de Requiem* Conventualis cum vigilia trium lectionum in die præcedenti, in singulis nostris Monasteriis celebretur quolibet anno prima die post octavam Natalis Beati Patris nostri Hieronymi; eadem quoque prima die, vel quam cito commode poterunt, omnes Priores & Monachi Presbyteri celebrent singulas Missas *de Requiem*, cæteri autem Monachi Clerici dicant semel perfecte horas defunctorum, Fratres vero Laici dicant quilibet centies Pater Noster & Ave Maria cum Requiem æternam in fine cujuslibet Ave Maria. Si tamen Fratres Laici sciverint, sufficiet eis horas defunctorum dicere.

CONSTITUTIO LXIII.

De Officio, quod fieri debet pro Religiosis Defunctis.

§.325. Officium autem Defunctorum Priorum & Monachorum nostri Ordinis in singulis nostris Monasteriis fiat modo sequenti, videlicet: die sui transitus & sepulturæ fiant Officium & recomendationes, ac singula alia, ut in nostro Romano Breviario continetur. Item die 7. 30. & fine anni statim post Vesperas diei præcedentis cantetur vigilia trium lectionum cum psalmis assignatis pro die sequenti, in quo quidem die illico post primam celebretur Conventualis Missa de Requiem. A die vero sepulturæ usque ad diem septimum inclusive tam post Conventualem Missam quam post Vesperas cantetur per Conventum unum Responsorium Defunctorum cum Orationibus competentibus, eundo cum Cruce & Aqua Benedicta super sepulchrum Defuncti, exceptis diebus festis colendis, in quibus post primas Vesperas & Missam non cantetur. In die autem 30., & in fine anni unum dumtaxat Responsorium post Missam cantetur cum Orationibus competentibus super ejus tumulum, ut præmittitur, exeundo. Cæterum Monachi Presbyteri dicant singulas Missas de Requiem in quolibet dictorum quatuor dierum. Dicant etiam infra prædictum annum alias quatuor Missas ad placitum cum competenti Collecta Defunctorum. Monachi autem Clerici, qui non sunt Presbyteri, singulis prædictis quatuor diebus dicant unum Nocturnum Defunctorum cum suis Vesperis & Laudibus. Prædictum etiam Nocturnum cum Vesperis & Laudibus dicant quater infra eumdem annum, quando sibi placuerit. Laici vero in die sepulturæ dicant quinquaginta Pater Noster; Item in qualibet die prædictorum, qua celebrabitur Missa Conventualis prædicta, viginti Pater Noster dicant. Item in singulis diebus vigiliarum suprascriptis dicant quindecim Pater Noster. Item loco cujuslibet dictarum octo Missarum per Monachos Presbyteros dicendarum dicant viginti Pater Noster. Præterea in fine cujuslibet Pater Noster omnium prædictorum dicant Ave Maria cum Requiem æternam. Sane omnia & singula supradicta singulis prædictis diebus, aut quam citius commodius poterunt, omnes & singuli Monachi dicant. Verumtamen si Fratres Laici sciverint, & voluerint potius horas Defunctorum, quam prædicta Pater Noster & Ave Maria dicere, dicant eas, quemadmodum Monachi Clerici, ut præmittitur, dicere illas debent. Cum vero aliquis Pater Generalis fuerit defunctus, in quolibet Monasterio nostri Ordinis dicatur pro eo vigilia trium lectionum & Missa Conventualis, & quilibet Presbyter celebret octo Missas. Monachi autem Clerici pro quolibet octo Missarum dicat unum Nocturnum Defunctorum cum suis Vesperis & Laudibus. Laici vero dicant pro vigilia Conventuali quindecies, & pro Missa Conventuali vicessies Pater Noster cum Ave Maria & Requiem æternam. Item pro quolibet Novitio vel Donato defuncto Ordinis nostri fiat ad dispositionem Prioris.

Extravagans I.

§.326. In quolibet ex nostris Monasteriis assignetur locus specialis, in quo solum Religiosi, & nullæ aliæ Personæ sepeliantur. Sepultura pro Monachis tantum assignanda.

Extravagans II.

§.327. Quando aliquis Prior, professus alterius Monasterii, durante suo Prioratu, mortuus fuerit, celebrentur pro eo Missæ & alia suffragia, quæ celebrantur pro Professis ejusdem Monasterii, cujus est Prior; per hoc tamen non amittat sui proprii Monasterii Missas & suffragia, sicuti mandat Constitutio. Qui de Priore obeunte, qui sit Monasterii alterius Professus.

Extravagans III.

Quid pro Monachis Hospitibus.

§.328. Juxta usum Ordinis Monachi Hospites in aliis Monasteriis nostri Ordinis extra propria degentes, celebrare teneantur unicam Missam pro singulis Monachis dictorum Monasteriorum, qui e vita decesserint; e converso pariter singuli Monachi dictorum Monasteriorum, ubi Hospites commorantur, singulas Missas celebrare teneantur pro hujusmodi Monachis Hospitibus, quando in dictis Monasteriis e vita migraverint; Si vero non fuerint Sacerdotes ad Missæ æquivalentiam dicendam Monachi teneantur. Præterea in omnibus Monasteriis dicantur omnes Missæ Confraternitatum, quas habent tam cum suis Monachis quam cum aliis Monasteriis, pro Monachis præsentibus & absentibus; itaut Monachi absentes ad nullam Missam celebrandam teneantur, sed a Monasteriis pro dictis absentibus & impeditis suppleantur & celebrentur, juxta Monasteriorum consuetudines. Ne autem hujusmodi suffragia detineantur, cum Monachus aliquis ex hac vita migraverit, Vicarius alterve Monachus de hoc curam gerens, juxta dictam consuetudinem, intra tres dies Monasteriis, Confraternitatem habentibus, per certum nuncium obitum dicti Monachi notificare teneatur.

In Monasteriis supplenda Missarum onera absentium per præsentes.

Extravagans IV.

A Monachis ante Viatici receptionem totalis rerum facienda abnegatio.

§.329. Quilibet Monachus, Sanctissimum Viaticum in extremis recepturus, omnium eorum, quæ ad proprium usum sibi conceduntur, totalem prius faciat abnegationem jam diu in nostro Ordine consuetam, Clavibus Cellæ Priori, vel, eo absente, Vicario consignatis; Si vero, absente Priore, Monachus e vita migraverit, Vicarius, nisi de licentia Prioris de his, quæ habuerit, nullatenus disponere valeat. Ea vero secundum consuetudinem singulorum Monasteriorum distribuantur.

CONSTITUTIO LXIV.

Quod non acceptetur exequutio Testamenti sine licentia.

§.330. Quisquam Prior, seu Monachus aliquis Ordinis nostri nullatenus possit acceptare executionem aliquam cujuslibet Testamenti, vel ultimæ voluntatis absque speciali Generalis Capituli, aut Patris Generalis licentia. Quam quidem licentiam, si contingat eumdem Patrem Generalem importunitate petentium, seu alia ratione, alicui Priori vel Monacho concedere; nihilominus talis Prior vel Monachus executionem hujusmodi non exceptet, nisi verisimiliter crediderit, quod ex hujusmodi exceptatione poterit obsequium Deo præstare, bonumque dare exemplum fidelibus de se ipso. Ipse etiam Pater Generalis similiter executionem hujusmodi non exceptet sine speciali licentia Generalis Capituli vel privati, seu alicujus de pro privato Capitulo assignatis; super quo eorum conscientias oneramus.

CONSTITUTIO LXV.

Quod non acceptetur Commissio, nisi fuerit Apostolica, neque arbitratio inter partes, sine licentia.

§.331. Aliquis Prior vel Monachus Ordinis nostri Commissionem aliquam a quocumque Prælato vel Principe emanatam, excepto dumtaxat Domino Nostro Papa, non valeat acceptare. Similiter nec Arbitria per compromissum vel alias sine speciali licentia Patris Generalis; nisi talia sint, quæ faciliter & in brevi, atque sine juris aliqua disceptatione, valeant terminari. Illa præsertim valeat absque licentia acceptare, quæ inter pauperes & miserabiles Personas fore contigerit, nec ultra decem dies extra sua Claustra propter hujusmodi arbitria vel abritrationes aliquatenus demoretur. Idem quoque Pater Generalis hujusmodi Commissiones vel Arbitria non acceptet sine speciali licentia Generalis Capituli, vel alicujus de illis pro privato Capitulo assignatis; nisi in casibus superius exceptis.

CONSTITUTIO LXVI.

Cujus Sumptibus teneri & custodiri debeant Monachi fugitivi.

§.332. Quilibet Prior vel Conventus Ordinis nostri, qui Monachos nostros aliquos fugitivos cæperint, seu capi fecerint, eos detineant sub diligenti custodia in Monasteriis suis, & quam cito potuerint, id notificent per certum nuntium eorum Prioribus, sumptibus & expensis Monasteriorum, quorum fugitivi hujusmodi sunt professi. Ipsi quoque Priores sine aliqua dilatione mittant pro eis, & faciant illos captos ad Monasteria sua redire. Interim vero in eisdem Monasteriis, ubi sunt carceri mancipati, sub custodia diligenti, ut præmittitur, teneantur, usque dum mittant pro eis & ad propria Monasteria reducantur. Expensas quoque, quas iidem capientes fecerint in captione prædictorum, jam dicti Priores & Domus fugitivorum capientibus eisdem una cum sumptibus nunciorum solvere teneantur.

CONSTITUTIO LXVII.

De Pœna contra illos, qui dixerint verba injuriosa Ministris Ordinis.

§.333. Nullus Monachus Ordinis nostri in electione seu confirmatione cujuscumque Prioratus cujuslibet Monasterii contra Confirmatores seu Scrutatores electionis ejusdem audeat verba comminatoria vel irreligiosa proferre, ut iidem Confirmatores vel Scrutatores potestatem sibi commissam, aut officium minus libere valeant exercere. Qui contra fecerit, ipso facto careat voce Capituli, donec per Generale Capitulum restituatur, & nihilominus ad Confirmatorum arbitrium puniatur. Eadem quoque pœna puniatur qui-

quilibet Scrutator vel Confirmator, qui in prædictis verbis contra quemlibet eligentium excesserit.

CONSTITUTIO LXVIII.

De forma Visitationis Generalis nostrorum Monasteriorum.

Monasteria quolibet triennio generaliter visitanda.

§.334. Ob statum nostri Ordinis in Sancta Religione salubriter conservandum omnia nostra Monasteria semel infra quodlibet triennium generaliter volumus visitari. Porro quia ex eo, quod visitationes nec studiose fiunt, nec bene observantur, magna Ordinis dissolutio sequitur, Visitatoribus districte injungimus, ut in visitationibus soliciti sint & studiosi, & formam sibi de facienda visitatione traditam nulla transgrediantur ex parte; alioquin prout culpa exegerit per Generale Capitulum legitime punientur. Priore igitur & Monachis visitandi Monasterii ad cimbali signum in Capitulo congregatis, præmissa Oratione, quæ in forma seu Capitulo electionis inferius annotatur, unus Visitatorum aliquam de observantia Religionis & de obedientia proprii Pastoris atque reverentia, prout Dominus dederit, exhortationem proponat: lecta deinde præsenti forma visitationis, ipsi Visitatores Priori ac Monachis Dei ac Capituli Generalis auctoritate præcipiant, ut eorum singuli de Priore, & de se ipsis ad invicem, ac de statu Domus, quicquid super his, de quibus interrogati fuerint, accusatione dignum vel emendatione cognoverint, sincere sibi notificent: nullatenus amore vel odio seu timore cujusquam, aliave qualicumque occasione, veritate suppressa; ne si secus egerint, cum grandi etiam suarum periculo animarum gravem incurrant Ordinis disciplinam. Verumtamen in Conventu seu palam nulli crimen imponant, quod probari non possit; ne pœna, qua teneretur delatus, si convinceretur de crimine, in probatione deficientes involvat. Eadem quoque Prior eorum sua auctoritate eis præcipiat. Sciendum vero, quod cum fiunt visitationes per Ordinem, in inquisitione sive probatione culparum præceptum obedientiæ pro juramento habetur. Possunt tamen Visitatores, si eis videbitur, in gravibus casibus pro revelanda certius & plenius veritate sub pœna excommunicationis præcipere, ac etiam exigere juramentum. Præcipiant quoque ipsis, ne conventicula, congregationes, sive confabulationes super visitationis facto faciant vel pertractent; se videlicet invicem inducendo, quod in ipsius visitationis negotio falsum proferant, aut veritatem subticeant. Deinde carta proxime Visitatorum præcedentium allata, & coram omnibus lecta, Prior & Monachi ad ea, quæ unicuique imminent facienda, secedant. Porro in visitatione de Monachis Clericis & Fratribus Conversis, per Monachos Clericos & Fratres Conversos inquisitio fiat. Possunt tamen Sæculares etiam, si sint idonei, in testimonium recipi, si quid probatione indiget, & per nostros probari non potest. At vero Visitatores non facile credant omni spiritui, nec aliquem ex sola suspicione seu præsumptione condemnent. Summa vero cum diligentia in primis super pactionibus vel promissionibus, quas Priores vel Monachi, visitationem timentes, a Fratribus suis interdum extorquent, secreto singulos perscrutentur; quas factas repererint, solvant; & Prior vel Monachus in tali culpa deprehensus ad ipsorum arbitrium graviter puniatur. Attente quoque inquirant, si visitatio proxime præterita bene fuerit observata, & quem culpabilem in non servando invenerint, sive sit Prælatus sive subditus, gravi animadversione castigent. Attente etiam & solicite, non obstante aliqua benevolentia, quæ in subversionem Ordinis aliquando exhibetur, diligenter de negligentia Priorum inquirant, videlicet: Si sine Personarum acceptione puniunt negligentias & excessus: Si sint carnales vel nimium Sæculares: Si dant exemplum subditis in frequentando Ecclesiam, in abstinentiis, & aliis observantiis Ordinis: Si Statuta Capituli Generalis faciunt observari, per ipsos enim in Monasteriis viget Ordo, vel deficit: Si extra Monasteria solent frequenter exire: Si in regimine Domus tam in spiritualibus quam in temporalibus sint soliciti & discreti; & ea, quæ correctione digna perpenderint in sua scriptura secreta conscribant.

Quæ Visitationi præmittenda.

De juramentis.

De Testibus.

Quæ inquirenda.

Postea interrogent de pace Domus, videlicet, Prioris cum Monachis, & Monachorum ad invicem: Si pacem non esse invenerint, cum omni studio causam inquirant, eaque cognita, qui fuerint in culpa legitime puniantur. Exinde ipsorum quilibet interrogetur, qualiter se Monachi in observantiis Ordinis habent, scilicet: In non habendo proprium: In continentia, & in propriis Pastoris obedientia: In ejusdem suaque ad invicem reverentia: In servando silentio horis & temporibus constitutis: In debitis abstinentiis: In veniendo ad Ecclesiam: Si Presbyteri crebro celebrant: Si sine murmure, quæ sibi de Domo ministrantur, accipiunt, eis contenti: Si a petendo inordinatas licentias sibi cavent: Si in mutuis colloquiis, aut cum Hospitibus seu Sæcularibus vel aliis Personis quibuslibet Religioni debitam custodiunt honestatem. Demum si curiositatem vitant: Si laudabiliter culpas in Capitulo vel alibi confitentur: Si in reprehensione sunt humiles, & in emendatione tractabiles, est solicite perquirendum. Pro temporalium quoque statum cognoscendo: An Domus gravata sit debitis, & quantum; non tamen cui vel quibus specialiter debeat; nec si quid quantumve in depositis habeat; aut a quibus deposita susceperit, est diligentius inquirendum. Si igitur Domus debitis inveniatur gravata, nulla causa rationabili apparente, quæ Priorem excuset, in ipsum culpa redundet. Super omnibus præmissis sigillatim a singulis Monachis, tam de Priore quam de se ipsis ad invicem, est cum omni studio facienda inquisitio. Sed & si quis Monachorum in Priore, vel in aliquo alio de Congregatione crimen, vel aliquid aliud, quod dignum sit emendatione vel accusatione, cognoverit, etiam non interrogatus illud Visitatoribus insinuare tenetur; non tamen

in Conventu seu palam, nisi probari queat, & super eo publica laboret infamia. Cæterum ea, quæ sibi insinuantur, nec probari possunt, diligenter a remotis inquirant, non nominata Persona, sed de vitio inquirendo; si forte, quod credebatur occultum, possit in publicum propalari; caute tamen, ut ex hujusmodi inquisitione non surgat infamia, ubi prius non erat; vel, si aliqua erat, minime augeatur, juxta illud, quod nostra cavetur in Regula: Si possit forte secretius correctus non innotescere cœteris. Qua inquisitione facta, si quid de Priore, vel de aliquo alio dicitur, quod emendatione aut pœna sit dignum; interrogetur, qui dictus est reus, an sit verum quod objicitur ei. Qui confessione sua, vel, si negaverit, facta per testes inquisitione convictus, arbitrio Visitatorum ordinate vel emendetur vel puniatur. Nullus tamen, licet intractabilis seu perversus inveniatur, nec post multas commonitiones sibi factas se corrigens, extra Domum suam pro disciplina mittatur, nisi prope suum Monasterium capitales habeat inimicos; aut propter permanentiam ejus in ipsa Domo, grave ibi scandalum generetur, sed ibidem taliter castigetur, quod alii perpetrare similia pertimescant. Discordes tamen, & ad pacem redire nolentes, a suis Monasteriis segregentur & dividantur sub congrua disciplina; nec Domus, ad quas mittentur, eos valeant recusare. Cum igitur Visitatores, quæ noverint notanda, præscripserint, & expedire viderint, aliqua eorum occultari debere; Monachis ipsorum factorum consciis districte monitis vel præceptis, juramento, excommunicationis sententia, sive corporalium impositione pœnarum injungant, ne illa alicui revelare præsumant. Scribant autem in suis scriptis secretis universa & singula, quæ per suam inquisitionem correctione ac emendatione indigere perspexerint. Quibus ita conscriptis, illis, quos propria confessione, aut legitima probatione reatuum occultorum, culpabiles esse constiterit, sigillatim & secrete vocatis, ac de suis negligentiis & excessibus specialiter reprehensis, debitam pœnitentiam & correctionem imponant. Post hæc, considerata diligenter carta Visitatorum præcedentium, quidquid contentorum in ea repererint non fuisse, ut debuit, observatum, in sua carta illic dimittenda una cum aliis, quæ ipsi de novo viderint emendanda, sive facienda conscribant, & præcedens litera deleatur. Et super omnia Visitatores diligenter attendant, quod in ipsa carta non scribant culpas, negligentias, vel excessus publicos vel occultos, graves aut leves, ullam Personam in singulari notando, præterquam illorum, qui reperti fuerint incorrigibiles de negligentiis vel excessibus non occultis, de quibus scandalum, turbatio, aut malum exemplum Monachis sit exortum. Possunt etiam in eadem carta in genere reprehendere culpas leves, non nominando Personas, quæ talia commiserunt; ut verbi gratia: Reprehendimus, quod aliqui frangunt silentium: aliqui non sequuntur Chorum, ut debent; quos monemus, ut de cœtero se emendent; & sic de similibus; & maxime negligentias & excessus in non servando nostri Ordinis consuetudines & statuta, quamvis non omnes in hoc deliquerint, debent modo præmisso in ipsa carta notare. Possunt tamen in ea Priorem de negligentiis & excessibus manifestis, præsertim si cedunt in sui regiminis damnum seu detrimentum, arguere: & de his, quibus circa suum regimen invigilare debet, in posterum exhortari. Scribant præterea in carta omnia illa, quæ ad conservationem communis status & regiminis Domus ejusdem, & Sacræ Religionis observantiam, pertinere cognoverint. Culpas vero graves, quas per aliquos commissas invenerint, poterunt, si expedire videbitur, in quadam alia litera secreta conscribere, notando in ea sigillatim Personas, quæ culpas hujusmodi commiserunt, & pœnitentias ipsis injunctas; ut sic sequentibus Visitatoribus constet facilius, an Monachi ipsi prius reperti culpabiles pœnitentias prædictas impleverint, & de hujusmodi sint in moribus emendati. Quam utique secretam cartam clausam & sigillatam Priori vel Vicario aut Sacristæ commendent; præceptum in ejus dorso scribentes, ne quis præter Visitatores sequentes literam ipsam audeat aperire vel legere; & quod per illum, cui custodienda committitur, Visitatoribus tradatur sequentibus. Demum post hæc Priore ac Monachis simul in Capitulo congregatis, ante omnia verbo tenus personas culpabiles in casibus seu culpis gravibus & manifestis nominatim in publico reprehendant, eis ad sui arbitrium pœnitentias imponendo. Hoc idem possint facere, si expedire viderint, in casibus seu culpis levibus, quas communiter de facili solent Monachi committere, etiamsi casus hujusmodi sint occulti. Insuper tam Priori quam Monachis, prout quemque illorum tanget negotium, districte præcipient, quatenus nullus unquam publice vel occulte, directe vel indirecte de quocumque alio, quem sciverit, aut præsumpserit aliquid contra eum in eadem Visitatione dixisse, vindictam assumat; humanitatem, seu consolationem in communi, solitam cœteris exhiberi, vel pro infirmitatibus debilitate sive languore debitam, subtrahendo: nec sibi unquam ob hoc verbis vel factis molestus existat; ex opposito enim facile sequeretur celatio veritatis, & remanerent excessus & negligentiæ impuniti: Statimque coram ipsis prædictam suam cartam publicam legant, seu legi faciant, suisque nominibus roborent, & aliquo sigillo noto communiant; & ipsam Priori vel Sacristæ tradant, primis sequentibus Visitatoribus exhibendam. Quæ quidem carta in omnium Monachorum præsentia bis in anno legatur, videlicet, Infra Octavas Nativitatis, & Dominicæ Resurrectionis. Summopere vero Visitatores provideant, ut in Monasteriis visitatis pacem, salva Ordinis disciplina, pro suo posse relinquant; nec quæstiones, quas suo poterunt terminare judicio, Patri Generali, aut Capitulo Generali reservent. Deinde Monachis valedicturi, quoniam in multiloquio non deest peccatum, totus Conventus dicat: *Confiteor Deo &c.*, & unus Visitatorum abso-

Marginal notes: Pœna Priorum. — De inquisitione secreta. — De culpis levibus. — De gravibus. — De manifestis. — De dimissione Visitationis.

absolutionem faciat, & statim recedant. Si tamen post hæc aliqua forsan emendanda perspexerint, ante suum recessum illa corrigant & emendent. Adhuc sciendum, Visitatores, durante suæ visitationis tempore, triennio videlicet, in quo sunt Deputati, exercendam per se (quam aliis delegare non valent) habere in corrigendis excessibus, & reformandis, quæ reformatione indigent, plenam potestatem; qua potestate in suæ visitationis Domibus uti possunt, nedum cum eas semel infra dictum triennium visitant, sed etiam dum per aliquam earum, de aliquibus Domibus visitatis ad alias visitandas eundo, aut ad sua Monasteria revertendo, transierint; tunc enim Domos illas, quamvis visitatas, possunt intrare, & per Priorem, aut aliquem ipsius Domus Monachum requisiti, si expediens sibi videbitur, poterunt se super his, quæ in sua carta mandaverant, an debite observentur: ac etiam super his, quæ post suam visitationem contigerint, summarie, aut per cognitionem plenariam informare, atque ut expedit, providere. Possunt nihilominus uti hujusmodi potestate, triennio durante prædicto, quandocumque per Priorem aut majorem partem Conventus alicujus Monasterii super aliquibus negotiis, sive ante inceptam suam generalem Visitationem sive post eam finitam, fuerint evocati; quamvis in Monasteriis suarum habitationum residеant: dum tamen personaliter accedant ad Domum, ad quam, ut præmittitur, convocantur. Alioquin postquam Domum a se visitatam exierint, de ipsius visitatione, vel circa illam, se nullatenus intromittant. Poterunt tamen, quamquam absentes a Monasterio visitato, dubia, si qua super dispositis per eos in sua Visitatione occurrerint, declarare. Expensas vero, quas Visitatores faciunt, a Monasteriis recipiant visitatis, earum scilicet omnia inter dicta Monasteria partiendo; ita, quod unumquodque Monasterium, secundum quod remotius fuerit, amplius in ratione conferat expensarum; nisi aliquorum Monasteriorum paupertas, & aliorum abundantia aliter suadeat, servata tamen modestia, disponendum. Quod utique intelligimus de illis expensis, quas pro victualibus suis, & servientium & jumentorum, ac pro calciamentorum & ferramentorum similiter reparatione, se fecisse in itinere dixerint, vel esse facturos; modestia tamen & honestate ubique servata. Possunt quoque, si velint, pro unoquoque jumento unum florenum de Aragonia in quolibet mense recipere, in recompensatione damni, quod sustinet Domus sua propter jumenti carentiam. Cœterum vestimenta, equitaturas, atque jumentorum stramenta non debent de sumptibus Visitationis habere, nisi contingat casu sine culpa Visitatorum aliquid ex vestibus, jumentis, vel rebus aliis, quas secum de Domibus suis adduxerant, ammissum esse, vel factum inutile. Tunc enim emendo rem aliam tanti pretii, quanti res erat ammissa, eodem pretio a dictis Monasteriis, ut præfertur, exacto, damnum passus servare se valebit indemnem. Caveant autem ne ipsi aut servitores eorum munera, sive munuscula cujuscumque quantitatis aut pretii oblata recipiant, vel exigant non oblata per se interpositamve quacumque dissimulatione Personam: Spiritualia etiam Beneficia exigere non præsumant. Attendant quoque Visitatores, quod qualem cartam apertam in quacumque Domo visitata dimittunt, talem, quam cito commode poterunt, Patri Generali expensis Monasterii visitati transmittant. Cartas vero visitationum, quas Pater Generalis receperit, ut præfertur, diligenter conservet, ut si oportuerit Definitoribus Capituli Generalis illas ostendat. Postquam vero alias novas cartas sequentis visitationis receperit, primas cartas præcedentis visitationis discerpat, ita quod ultimæ tantum visitationis cartas retineat. Rursus Visitatores scripturas secretas visitationum suarum clausas & sigillatas in locis secretis atque securis caute custodiant, quas deferant ad Capitulum Generale, non utique ut Diffinitoribus ipsas ostendant, sed ut quam tum necesse fuerit, plenam eis faciant relationem de his, quæ ad faciendas misericordias cum Prioribus, aut ad provisiones sive remedia Domorum aut Personarum suæ visitationis tantummodo pertinebunt. Teneanturque nihilominus tam Pater Generalis quam Diffinitores ac Visitatores præfati, sub secreti sigillo clausa tenere perpetuo cuncta, quæ prætextu suarum diffinitionis, inquisitionis, aut visitationis agnoverint, quæ utilitas exigit, honestasque suadet, aliis minime revelare.

Visitatorum facultates.

Expensæ Visitatoribus faciendæ a Monasteriis visitatis.

Dona à Visitatoribus nec accipienda, nec exigenda.

De Cartis Visitationum, earumq; usu.

Denique finito Generali Capitulo, teneantur iidem Visitatores sub obedientiæ præcepto, quo eos adstringimus in hoc casu, prædictas scripturas comburere, vel penitus resecare; nec amplius super his, quæ in sua visitatione fecerunt, a quoquam proclamari valeant, aut quomodolibet molestari.

Extravagans I.

§.335. Monemus nostros Visitatores generales aut speciales, quod in officio suæ visitationis discrete se habeant hac forma, videlicet: quod diligenter animadvertant, ut quando aliquis Monachus de suo Priore aut de suo Fatre aliquid tale dixerit, quod correctionem fraternam servandam prærequirat, ab ipsis interrogetur: an id prius suo Priori charitative manifestaverit: Fratremque suum fraterna correctione emendatum monuerit? Si Frater suus taliter charitative monitus & correctus se emendare neglexerit, an illum Prælato corrigendum & puniendum denunciaverit? Et similiter, an si talem culpam in altera visitatione seu in Capitulo proclamavit aut accusavit, illamque committens pœnitentiam debitam subjerit? An etiam potuerit illam culpam in alia priori visitatione dixisse aut proclamasse? Quibus interrogationibus, earumque responsis Visitatores animadvertere poterunt, quo spiritu moveatur & ducatur talem culpam dicens & proclamans; & si prædictam correctionem fraternam debite servaverit. Eos vero, qui hanc correctionis fraternæ formam servandam omiserint, Visitatores prædicti debite puniant. Et no-

Forma faciendæ Visitationis.

Et notificamus dictis Visitatoribus, quod nisi ita, ut prædicitur, ab illis servatum fuerit, per Generale Capitulum graviter plectentur. Id ipsum etiam omnino servetur a Prioribus in suorum subditorum culpis corrigendis & puniendis.

Extravagans II.

Ea quæ Visitatorum facultatem excedunt.

§.336. Nostri Visitatores Generales, etsi aliquos Officiales ab eorum officiis rationabilibus de causis in Monasteriis, quæ visitaverint amovere possint, eorum tamen provisionem Prioribus dictorum Monasteriorum liberam relinquant; neque aliqua ædificia in Monasteriis suæ visitationis de novo fieri præcipiant. Præterea caveant, ne multa mandata imponant, ex quibus plus sequitur damni quam utilitatis. Quando vero inhabilitaverint, aut carceri mancipaverint, vel exulaverint aliquem Monachum, hujuscemodi causam Patri Generali notificare non differant; simulque Prioribus Monasteriorum, ad quæ tales Monachos transmittunt, ut sciant, quomodo cum ipsis se gerere debeant.

Extravagans III.

§.337. Visitatores in suæ visitationis Monasteriis, nec ordinent nec mutent aliqua ad totum Conventum seu statum ejus communem pertinentia, quin prius cum Priore & Deputatis ordinanda vel mutanda consulant; & tali consultatione præhabita, quod eis opportunius videbitur, facere & ordinare possint.

Extravagans IV.

§.338. Visitatores Monasteriorum Aragoniæ ultra duos dies sumptibus Monasteriorum in Civitate Valentiæ aut Barchinonæ non permaneant vel detineantur, nisi propter infirmitatem; & insuper Visitatores particulares in Domo propria Monasterii visitandi vel visitati Hospitio recipiantur & commorentur.

Extravagans V.

Nihil recipiendum sub secreto, quod alicujus damno sit.

§.339. Nullus Religiosus recipiat aliquod sub obligatione secreti, quod in damnum vel præjudicium sui Prioris aut Communitatis, alteriusve vergere possit. Sciant vero, & moneantur nostri Monachi, quod hujusmodi præjudicialia secreta omnino suo Prælato revelare tenentur; Alia vero secreta, quæ in Communitatis vel Prioris, proximive detrimentum & damnum non redundant, revelare nullatenus teneantur.

Extravagans VI.

§.340. Nostri Visitatores non possint eligi in Priores Monasteriorum, ubi privaverunt aliquem Priorem; prout nec eligi possunt Confirmatores in Monasterio suæ confirmationis.

Extravagans VII.

§.341. Non priventur voto Monachi, nisi in casibus expressis in jure & nostris Constitutionibus, aut in casibus facinorosis; & insuper in illis, in quibus pœnitentia culpæ gravioris imponitur.

Monachi voto non privandi.

Extravagans VIII.

Visitatio ab ornamentis Ecclesiæ incipienda.

§.342. In posterum observetur inviolabilis consuetudo nostri Ordinis, nimirum quod Patres Visitatores Generales statim post factam in quolibet Monasterio præsentationem, Tabernaculum, ubi Venerabile & Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum in Ecclesia servatur, Sanctos Oleos, Reliquias, reliquaque Ecclesiæ & Sacristiæ ornamenta & suppellectilia visitare teneantur: Nec non Patronatus, Cappellanias, memorias, aliaque pia opera in Monasteriis fundata visitent; eorumque rationes & computa diligenter exigant & assumant; Monachosque, circa illorum administrationem negligentes vel delinquentes inventos, rigorose puniant.

Extravagans IX.

Visitatores in temporalibus Monasteriorum se non immisceant.

§.343. Observetur pariter nostri Ordinis praxis, nempe quod Patres Visitatores Generales in Monasteriis habentibus Jurisdictionem temporalem aut spiritualem in Subditos aut Vassallos Sæculares, in eorum causis seu querelis audiendis nullatenus se immisceant vel intromittant; sed dumtaxat visitationi Regulari dictorum Monasteriorum & Monachorum suorum vacent & incumbant; dictasque querelas seu gravamina, si quæ ad dictos Visitatores adducta fuerint, Tribunalibus, ad quæ de jure pertinent, prorsus relinquant.

Extravagans X.

§.344. Quoad expensas Visitatorum Generalium servetur praxis & consuetudo nostri Ordinis; nempe quod singula Monasteria illam quotam & quantitatem, quam in consuetudine praxique habent, Visitatoribus contribuant. Sin vero aliquæ expensæ extraordinariæ a Visitatoribus factæ fuerint, puta in longa infirmitate, sive morte alicujus Jumenti, aliisve similibus, omnia Monasteria suæ visitationis solvere teneantur juxta distributionem, in Capitulo Generali sequenti secundum singulorum possibilitatem inter illa faciendam.

Extravagans XI.

§.345. Monentur Visitatores Generales, quod in Monasteriis eorum visitationis tam ad prandium quam ad cœnam, atque ad alios Communitatis actus, quo melius poterunt & eorum officium permittat, accedant: Intra Claustra dormiant, ut silentii custodiam zelent, & unus saltem illorum Matutino interveniat. Curent insuper, ne extra Monasteria discur-

discurrant, nisi ex rationabili causa, ut cito visitatio expediatur; atque, ea completa, in Monasteriis vel Granciis non se detineant, ne gravosi ipsis Monasteriis fiant.

CONSTITUTIO LXIX.

De modo Visitationis specialis.

§.346. Est & alia species Visitationis, quæ fit, quando pro necessitate aliqua post Generale Capitulum emergente, major pars alicujus Monasterii Conventus, vel aliquis Monachus ejus, quia periculosum sibi videtur, aut nimis damnosum usque ad Capitulum Generale differre, quod gravat; duos de Ordine, quam ob causam eos petat insinuans, a Patre Generali eidem Monasterio postulat destinari. Qui quidem P. Generalis unam, aut duas Ordinis Personas idoneas, vel si sibi commodius videatur, Visitatores Generales per proxime præcedens Capitulum assignatos eis destinare non differat, sua, prout expedire viderit, provisuros solicitudine. Et idem possit facere dictus Pater Generalis ex suo proprio officio, ut viderit necessarium seu opportunum; etiamsi non petatur a Conventu, seu ab aliqua ejus Persona; super quo dictus Pater Generalis conscientiam oneramus. Missi autem debent eo proficisci necesse, nisi justa causa impediantur, quam eidem Patri Generali notificent, qui alios ad id ipsorum loco assignet. Si vero hujusmodi destinati absque legitima excusatione, quo jubentur, non iverint, ad sæpe dicti Patris Generalis arbitrium puniantur. Pari quoque forma per eumdem Patrem Generalem puniri decernimus quoscumque Priores, vel Monachos, qui ab ipso pro negotiis, quæ Ordini, aut propriis Monasteriis taliter vocatorum expedire judicaverit, accersiti, sive aliquo ire jussi, ad ipsum venire, seu quo mittuntur ire neglexerint, nisi causa legitima, ut præmittitur, excusentur. Hujusmodi autem speciales Visitatores eam potestatem habeant, quæ Generalibus Visitatoribus concessa est a Capitulo Generali; & eam in negotiis, ob quæ vocati sunt, irrefragabiliter poterunt exercere: nulla tamen transgredientes ex parte formam, quam Generalibus Visitatoribus supra descripsimus esse tenendam. Cæterum si Conventus Sancti Bartholomæi, aut aliquis ejus Monachus de suo Priore, quando Vicarius Generalis Ordinis existit, justam se credat habere querelam; possit ad ejusdem Monasterii Visitatores eumdem habere recursum, quem cætera Monasteria Ordinis possunt ad Patrem Generalem habere; In quo casu Visitatores prædicti Monasterii Sancti Bartholomæi, cum per Conventum, aut aliquem Monachum ejusdem fuerint evocati, venire non differant; & in eo casu provideant, sicuti in cæteris suæ Visitationis Domibus in casu simili providerent. Quod si hujusmodi Visitatores facta inquisitione reperiant (quod absit) eumdem Priorem Vicarium Generalem Ordinis a Prioratus Officio fore merito absolvendum, vocent illos, qui per Generale Capitulum fuerunt ad tenendum privatum Capitulum assignati, & illi absolutionem illam facere poterunt, si viderint expedire. Rursus, si aliqua Monasteria nostri Ordinis inter se contingat habere discordiam, Monasterium, quod injuriam patitur, Patri Generali significet, qui destinabit ei unum vel duos Discretos de Ordine, qui plane & sine magna juris solemnitate discordiam terminabunt. Quod si aliquis vel aliqui Priorum aut Monachorum discordantium fuerint contumaces in non servando, quod fuerit diffinitum, ad ipsorum Destinatorum arbitrium animadversione debita castigentur.

De Visitationibus specialibus Monast. S. Bartholomæi.

Extravagans unica.

§.347. Declaramus disposita in hac Constitutione §. *Cæterum* comprehendere etiam facultatem Capituli privati supra Personam Patris Generalis in simili casu.

Facultas Capituli privati supra personam P. Generalis.

CONSTITUTIO LXX.

De Electionibus, & Confirmationibus.

§.348. Quandocumque aliquem Prioratum nostri Ordinis vacare contigerit, omnes Monachos illius Domus, cujus Prioratus vacaverit, constitutos in Sacris, qui tunc in ea præsentes extiterint, Vicarius ejusdem Domus faciat capitulariter congregari, quibus obnixe commendet, quatenus devotissime Deum exorent, ut eis juxta suæ beneplacitum voluntatis de bono dignetur providere Pastore. Ad electiones Priorum nostrorum Personæ, quæ de nostro Ordine non existunt, nequaquam vocentur, & si Personæ hujusmodi vacationis tempore in aliqua Domo nostra, cujus Prioratus est vacans, præsentes existant; non debemus cum eis habere consilium, quas Personas, videlicet eligamus. Cæterum electiones fiant omnino infra dies 40. immediate a vacationis tempore computandos. Si qui vero in hoc negligentes vel inobedientes extiterint, legitimo impedimento cessante, in primo Generali Capitulo juxta suum demeritum punientur. Præterea priusquam celebretur electio Conventus cujuslibet Domus Regni Castellæ, vacationem hujusmodi, quamcito poterit, Patri Generali notificet, petendo ab eo, ut duas ad vacantem Prioratum Personas discretas & sufficientes transmittat, quæ suæ futuræ electioni præsentes intersint, illique Domui provideant de Priore; quod idem Pater Generalis executare non differat. Quæ quidem Personæ postquam ad illam Domum accesserint, illico Vicarium & Monachos ejusdem Domus faciant congregari, literas dicti Patris Generalis, quibus potestatem ad hujusmodi electionis, confirmationis negotium exequendum sibi concessit, publice ostendentes. Quos quidem Vicarium & Monachos statim commoneant, quatenus talem Personam de eodem Conventu, aut de Ordine nostro eligant, quæ sit ætatis legitimæ, honestæ vitæ, ac scientiæ competentis; quique nedum eisdem eligentibus, imo & quibuslibet aliis esse valeat sanctæ conversationis exemplum. Nec ab eadem Domo recedant, done-

De modo faciendæ electionis Prioris.

Personæ, quæ de Ordine non sunt ad electiones nullo modo vocandæ.

Pro Monasteriis Castellæ duæ personæ a Generali mittendæ.

Quod debeat esse illarum munus.

donec sit electio facta, & canonice confirmata. Verum si a Domo, cujus est vacans Prioratus, longe distet Electus, & Confirmatores id viderint expedire, poterunt se per dies aliquot absentare; dum tamen tempore opportuno ad confirmandam electionem hujusmodi revertantur. Ex Decreto autem Sac. Congregationis Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium negotiis Episcoporum & Regularium præpositæ, cum Prioratus Monasterii Sancti Bartholomæi per lapsum triennii speretur vacare, quando Prior ipsius Monasterii vacante Generalatu, munus Vicarii Generalis exercet, tunc Prior existens, si autem alias contingat vacatio, tunc Vicarius ejusdem Monasterii, Assignatis ad privatum Capitulum faciendum, hujusmodi vacationem notificet; eosdemque Assignatos, ut ad providendum eidem Monasterio de futuro Priore veniant, convocare non tardet. Præfati quoque Assignati, sic vocati ad Monasterium prædictum accedant, electioni futuri sæpedicti Prioris, qui munus Vicarii Generalis exercere debet, intersint, & illam confirment vel infirment, sicuti expedire perspexerint; ita quod de eodem Monasterio non discedant, donec ibidem provideant de Priore. Quod si quatuor hujusmodi Assignatorum duo pro confirmatione, alii vero duo pro infirmatione steterint, in paritate suffragiorum Prior electus pro confirmato ipso jure habeatur. Si vero aliquis vel aliqui eorum fuerint impediti, vel rebus humanis exempti, ille vel illi, qui venerint, possit vel possint alios vel alium loco eorum vel ejus eligere. Quod si casu quocumque neminem eorum venire contingat, Prior Villæ deliciosæ, aut eo absente, Vicarius cum sui Monasterii deputatis alios eorum loco possit eligere, & per suas literas convocare. Verum cum Prioratus prædicti Monasterii Sancti Bartholomæi, Generalatu non vacante, quomodolibet vacare contingat, tunc Monasterium prædictum ad Patrem Generalem, ut futuræ electionis Confirmatores designet, prout in cæteris nostri Ordinis Monasteriis disponitur, pari modo recurrat.

Quid de vacatione Monasterii Sancti Bartholomæi, vacante Generalatu.

Cæterum cum Prioratus alicujus Domus nostræ vacaverit, protinus Vicarius & Monachi in Sacris constituti verbo concorditerque assignent certum terminum competentem cum continuatione dierum sequentium ad electionem celebrandam futuri Prioris. Qui terminus sit ita competens, quod absentes, qui vocem habent in electionem, ultra 25. leucas ab ipso Monasterio non distantes citari, & venire commode valeant, considerata Personarum & temporis qualitate. Dictos vero absentes congruo tempore de ipsa vacatione, ac ad celebrandam electionem termini præfixione, Vicarius & alii Electores præsentes per suas literas patentes certificent, atque citent, ut die horaque præfixis cum eis collectari conveniant; Certificantes illos, quod si non venerint, ipsorum absentia non obstante, ac eis ulterius non vocatis, etiamsi ad alium terminum fuerit electio prorogata, præsentes procedent ad electionem; & inde ad omnes actus consecutivos, quousque sit electio canonice confirmata. Habita vero relatione fide digna, qualiter hujusmodi literæ fuerint prædictis absentibus publicatæ & lectæ, dictoque termino transacto, & præsentibus Confirmatoribus supradictis, antequam ad tractandum de ipsa electione procedant, Missa solemnis de Spititu Sancto conventualiter celebretur; in qua quidem Missa, & dum celebratur ipsa, omnes ac singuli præsentes Monachi Deum humiliter deprecentur, quatenus secundum magnam misericordiam suam sic eos dignetur illuminare, atque taliter concordare, quod talem sibi Pastorem eligant, qui in omnibus teneat viam Dei. Prædicta itaque Missa, ut præmittitur, celebrata & in suo Capitulo vel alio decenti loco universis Monachis constitutis in Sacris capitulariter congregatis, ac præsentibus Confirmatoribus sæpedictis, unus Confirmatorum ante omnia incipiat Psalmum, *Ad te levavi*, quem omnes Monachi ad choros perficiant, cum *Gloria Patri*, *Kyrie eleyson*, *Christe eleyson*, *Pater Noster*; deinde prædictus Confirmator dicat, *Et ne nos*: Monachi, *Sed libera*. ℣. *Salvos fac Servos*. ℟. *Deus meus*. ℣. *Mitte nobis Domine*. ℟. *Et de Syon*. ℣. *Nihil proficiat*. ℟. *Et filius iniquitatis*. ℣. *Domine exaudi*. *Dominus vobiscum*. *Oremus*. *Prætende Domine famulis tuis dexteram cœlestis auxilii: ut te toto corde perquirant; & quæ digne postulant, consequi mereantur, per Christum Dominum Nostrum*. Et illico unus de Confirmatoribus, si sibi placuerit, aut viderit expedire, faciat aliquam exhortationem salubrem, interserendo, quomodo electio fieri potest & debet, ut canonice celebretur, & in ejus celebratione ab Electoribus procedatur. Moxque iidem Confirmatores prædictos Electores hortentur in Domino; & etiam si oportuerit, eisdem auctoritate Capituli Generalis præcipiant, ut secundum Deum talem Personam eligant in Priorem, quæ juxta fragilitatem humanam, vita, scientia, & ætate apud omnes digna & idonea reputetur ad Prioratum hujusmodi gubernandum. Serventque omnino Electores de necessitate unam de formis infra in Constitutione sequenti notatis. Talem etiam Personam de se ipsis, aut de Ordine nostro in Priorem eligant, quæ sit Sacerdos, vel in brevi esse possit, & quæ jam in nostro Ordine per triennium ad minus professus extiterit.

In qualibet Prioratuum vacatione terminis ad novam Prioris electionem assignandus.

Absentes vocandi.

Præmittenda ad Capitulum electionis.

Porro si Electores per viam scrutinii, sive per viam mixtam ex compromisso & scrutinio velint in electione procedere, volumus, quod in inquisitione votorum Confirmatores simul cum Scrutatoribus sint præsentes. Quod si iidem Confirmatores viderint, quod electio non debito modo procedit, possint ei libere contradicere, Electoribusque mandare, ut electione illa omissa aliam canonicam celebrent, sicut debent. Celebrata vero electione canonice, mox ex parte Monachorum coram Confirmatoribus electo, si præsens fuerit, supplicetur, ut electioni prædictæ consentiat. Habito autem in Capitulo ad hoc congregato electi consensu, statim electus ad Chorum Monachis, *Te Deum Laudamus* alternatim cantantibus, solemniter pluviali indutus deducatur, & intronizetur in Sede

Confirmatorum facultates.

Quæ electionem subsequi debeant.

Sede Prioris. Quod si forsan electus renuat consentire, si quidem Domus ipsius professus extiterit, Confirmatores per aliquem vel aliquos Deputatos, eligentium nomine requisiti, possint, si expedire viderint per obedientiæ præceptum, aut excommunicationis sententiam, aut alia remedia opportuna electum compellere, ut suum præstet electioni consensum: Si tamen electus alterius Monasterii sit Professus, possunt Confirmatores hujusmodi electo consentiendi & transeundi liberam tribuere facultatem, nisi talis electus in Monasterio, ubi residet Pater Generalis, Professus existat vel resideat; quia tunc solus dictus Pater Generalis hujusmodi licentiam dare valet. Porro habito electi consensu, & facta, si electus præsens fuerit, inthronizatione prædicta, confestim Confirmatores illis, qui hujusmodi electioni specialiter se opponent, & generaliter aliis quibuscumque, quos ipsum tanget negotium, aut qui sua putaverint interesse, per suas edicti literas persignent peremptorium terminum competentem ad comparendum coram eis, & opponendum, si volent, contra electionis formam, aut Personas eligentium, vel Electi; monentes eos, quod si non comparuerint (ut præfertur) ad examinationem electionis, & confirmationem seu infirmationem, procedent, in quantum de jure poterunt & debebunt. Quæ utique literæ in præsentia Monachorum tam in Sacris Constitutorum, quam etiam Laicorum ejusdem Monasterii prælegantur; & nihilominus in præsentia illorum, qui eidem electioni specialiter se opponunt: deinde in valvis Ecclesiæ seu Claustri ex parte ipsius Ecclesiæ affigantur; ibique affixæ permaneant temporis spatio, ad Confirmatorum arbitrium moderando. Sane termino taliter assignato decurso, si quidem contradictores speciales appareant, ipsos præfati Confirmatores audiant simpliciter & de plano, dilationes superfluas repellendo, & malignantium calumniis obviando; & omni casu, sive speciales oppositores compareant, sive non, electionis merita diligenter examinent, omni odio, favore, amore inordinato, seu quolibet alio justitiæ impedimento semotis: eamdemque confirment aut infirment, prout secundum Deum viderint faciendum. Summa vero cum diligentia Confirmatores attendant, ne electionem insufficientis Personæ ad Prioratum regendum quoquomodo confirment, super quo eorum conscientias oneramus. Et si forte viderint, quod ex culpa sive negligentia Electorum potestas eligendi ad Generale sit Capitulum devoluta, se de confirmando nullatenus intromittant; Sed ipsam devolutionem statim Generali Capitulo vel Patri Generali notificent; in quo casu Pater Generalis provideat illi Domui de competenti Priore, nisi de proximo immineat tenendum Capitulum Generale, quia tunc Capitulum providebit. Tunc autem ad Capitulum Generale seu Patrem Generalem potestas devolvitur eligendi, cum Electores aut eligunt scienter indignum, aut infra tres menses a die vacationis non eligunt. Caveat autem quicumque Confirmatorum, ne aliquo modo directe vel indirecte ad illum se procuret eligi Prioratum, cujus electionis confirmator fuerit Deputatus: alioquin talis electio per suum Collegam aut Collegas omnino cassetur, & nihilominus Confirmator sic electus graviter puniatur. Præter hæc autem Pater Generalis, si viderit expedire, potest per se electiones Priorum nostri Ordinis confirmando perducere ad effectum, aut eas infirmare, sicut viderit expedire. Attendat tamen, quod in hujusmodi Ordinis statuta custodiat. Tandem quicquid de expensis solvendis & damnis resarciendis, ac donis seu beneficiis non petendis, supra in Capitulo visitationis Visitatoribus descripsimus esse tenendum, suo modo a Confirmatoribus volumus observari.

Terminus electioni se opponentibus dandus: & quo pacto.

Quid de confirmatione.

Extravagans I.

§.349. Ut electiones fiant magis conformes voluntati Divinæ, nostri Confirmatores ante quamlibet electionem inquisitionem faciant secretam subornationum & concordationum, quæ aliquando in casu electionis intervenire solent; severeque puniant, quos delinquentes invenerint. Attamen Confirmatores aliorum delictorum, quæ electionem non concernunt, nullam cognitionem & informationem assumant. Præterea tam prædictorum Confirmatorum, quam Scrutatorum & Electorum conscientiæ valde onerantur, ut secretissime se habeant in toto negotio electionis.

Ante electionem secreta rerum ad elect. spectantium informatio a Confirmatoribus accipienda.

Extravagans II.

§.350. Quando aliquis Monachus fuerit assumptus in Priorem alterius Monasterii, in futura vacatione ejusdem ab illo non discedat usque ad confirmationem novi Prioris, ut iste possit ab illo informari de his, quæ pertinent ad regimen, amboque simul uniti cum Deputatis & Depositariis tam de novo electis, quam absolutis, relinquant propria manu subscriptum statum Monasterii. Postea vero dicto Priori absoluto detur socius; omniaque necessaria, ut ad suum Monasterium redire possit, provideantur; & nimium sunt reprehendendi, qui non bene tractant Prælatos, postquam terminaverint suum officium.

Prior non discedat nisi post electionem novi Prioris.

Extravagans III.

§.351. In electionibus Monasteriorum nominet Pater Generalis saltem quatuor Personas Ordinis extra Monasterium ad effectum faciendi electionem; sed hujusmodi nominatio non intelligatur coactiva, sed tantum directiva.

In electionibus Monast. quatuor personæ a Generali nominandæ.

Extravagans IV.

§.352. Ut citius peragatur electionis negotium, & Monachi diu non distrahantur a Religiosa quiete, Sacra approbante Congregatione Episcoporum & Regularium negotiis præposita, quadraginta dies assignati pro electione restringantur, & reducti imposterum censeantur ad terminum & numerum præci-

Pro qualibet elect. decem tantummodo dies insumendi.

sum decem dumtaxat dierum a primo, quo fieri scrutinia incipiunt, computandorum: in quo termino decem dierum fieri debeat electio. Et si per quadraginta scrutinia, in dicto termino celebrata, Electores vel major eorum pars non concordaverint, vel electio canonica non successerit, ipso jure devoluta pertineat ad P.Generalem.

Extravagans V.

Requirenda ad hoc vt quis in Priorem eligi possit.

§.353. Nullus Monachus possit eligi in Priorem Monasteriorum nostri Ordinis, nisi qui viginti annos ab habitus receptione compleverit, & qui præterea scientia necessaria & sufficienti ad subditorum & Monasteriorum regimen, & gubernium in utroque foro præditus existat. Eam autem sufficientem ad id scientiam judicari decrevit Sacra Congregatio Episcoporum & Regularium negotiis præposita, si Monachus ad ubique Prædicandum a Patre Generali, & ad Confessiones audiendas ab Ordinario Diœcesano licentiam jam obtineat.

Extravagans VI.

Qui regularem cum aliis vitam sequi nequeunt in Priores eligi non possint.

§.354. Monachi, qui propter infirmitates sive actuales sive habituales a Matutino media nocte dispensationem obtinent: & qui propter easdem vitam communem & regularem cum aliis sequi non possunt, in Priores Monasteriorum nullatenus eligi valeant. Sin vero postquam aliquis vel aliqui electi fuerint, diuturna aliqua infirmitate ab exequendis proprii officii muneribus diu impediantur, Prioratum prædictum renuntiare debeant; quod si renuerint, a Patre Generali vel a Visitatoribus Generalibus ad prædictam renunciationem compelli possint.

CONSTITUTIO LXXI.

De Electionis forma.

§.355. Forma electionis canonice in antiquis Constitutionibus diserte tradebatur, videlicet: Per inspirationem, scrutinium, compromissum, & scrutinium cum cumpromisso mixtum. Sedulo autem, & prudenter ab antiquis Patribus in ipsis Constitutionibus animadvertebatur, formam electionis per Inspirationem, seu per Spiritum Sanctum, ob nostra peccata vix aut ne vix quidem absque periculo nullitatis succedere, providumque consilium esse nunquam ad praxim reducere: Formam Scrutinii ex pluribus substantialibus, quæ concurrere debent, esse plurimum difficilem, sed necessariam, uno Electorum illam volente, quo in casu alia forma teneri non potest: Formam Compromissi raro reduci posse ad usum, cum difficiliter omnes & singuli Capitulares in ipsa consentiant: Formam vero Compromissi cum Scrutinio mixti, ut cœteris faciliorem & tutiorem assumi posse utiliter.

Quoniam vero ex Sacrosancti Concilii Tridentini Decreto districte præcipitur in electione Superiorum, aliorumque Officialium Regularium quorumcumque, quo omnia recte & sine ulla fraude fiant, per vota secreta procedi debere; itaut singulorum eligentium nomina nunquam publicentur, quibuscumque facultatibus in contrarium abrogatis; hinc hujusmodi Sacri Concilii dispositioni obtemperando, formis eligendi per communem Inspirationem & per Compromissum absolutum prorsus abrogatis & exclusis in nostris electionibus, vel forma Scrutinii secreti penitus observetur, vel, quatenus nemo Electorum contradicat, per formam Compromissi cum secreto Scrutinio mixto saltem procedatur. Ut autem secretum adeo a Sacro Concilio injunctum strictius servetur, atque omnes & singuli Electores, omni humano respectu postposito, secundum Deum & suam conscientiam sua suffragia conferant, nullatenus singuli explicent verbaliter, licet secrete, vota sua Scrutatoribus & Confirmatoribus electionis; sed unice, & dumtaxat per secretas schedulas omnes Capitulares suffragentur; aliter vero factæ electiones irritæ & nullius roboris ipso jure prorsus existant.

Electiones per vota secreta faciendæ.

Hæc autem vota per schedulas secretas danda.

Forma in scrutiniis servanda.

Forma igitur secreti Scrutinii cum his requisitis celebrari debet. Primum: Peractis ad electionem præparatoriis, sicuti in præcedenti Constitutione disponitur, & in aula Capituli convocatis omnibus Capitularibus, qui vocem in electione habent, per omnes Electores aut eorum partem majorem cum schedulis secretis certi deputentur Scrutatores votorum, qui, ut magis convenit, sint tres & de ipsismet Electoribus. Secundum: Scrutatores electi Confirmatoribus juncti, & ab aliis separati, in loco opportuno Aulæ Capitularis congregentur; ita quod ab omnibus Electoribus videantur, sed ab eorum nemine audiantur: & ibidem prius sua, deinde singulorum vota Electorum sigillatim per schedulas secretas in Buxulam sive Urnam ad id paratam mittant, & respective recipiant. Tertium: Votum cujuslibet Electoris, ut præmittitur, in schedula secreta scriptum, non sit conditionatum, nec alternativum, neque incertum; sed prorsus certum & determinatum de certa Persona. V.G. = *Nomino, & eligo, N.N. in Priorem hujus Monasterii N.* = Caveant vero Electores, ne propria nomina subscribant, vel in eadem schedula quocumque modo manifesta faciant, ne electio sit nulla. Quartum: Postquam vota omnium & singulorum Electorum fuerint in Urna recepta, coram omnibus a prædictis Scrutatoribus simul cum Confirmatoribus præsentibus numerentur; & quatenus unum vel plura vota comparative ad numerum Electorum desint vel exuberent, Scrutinium ab ipsis declaretur nullum, & ad aliud juxta formam prædictam procedatur. Quintum: Correspondentibus votis ad Electorum numerum, si duo vel plures fuerint ad Prioratum nominati, fiat collatio a Scrutatoribus simul cum Confirmatoribus, numeri dumtaxat ad numerum votorum; & si aliquis nominatorum majorem partem votorum respective ad totum Capitulum, nempe ad numerum omnium electorum non habuerit, Electio non est facta, & ad alterum procedi debet Scrutinium. Si vero

Forma schedulæ.

ro aliquis nominatorum vota majoris partis Capituli, ut supra reportaverit, Electio est perfecta & absoluta. Sextum: Facta hujusmodi collatione, nisi manifeste apparuerit de insufficientia & inhabilitate nominati a majori parte Capituli, itaut debeat ejus electio infirmari; tunc antiquior tantum Scrutatorum, vel alter, cui a Capitulo data est hujusmodi potestas, necessario pronunciare debet electionem illius, in quem major pars Capituli consentit, sub his vel similibus verbis = *Ego N. vice & nomine meo, & totius Capituli hic congregati, cum potestate mihi a dicto Capitulo data, nomino & eligo N.N. in Priorem hujus Monasterii N. In nomine Patris, & Filii, & Spiritus Sancti: Amen* =. Septimum: Convenit tandem, quod electio in scriptis redigatur, ut perpetuis temporibus de ipsa constet, hoc modo: *In nomine Domini: Amen. Ego N.N. vice & nomine meo, & totius Capituli hic congregati &c.* ut supra. Sedulo igitur advertant Electores, ut in gravi electionis negocio procedant juxta prædictam formam secretam in Scrutinio, ne electio sit nulla.

Forma publicationis electionis.

Consentientibus autem omnibus Electobus, ut in electione procedatur juxta formam Compromissi cum Scrutinio secreto mixti; Ita procedendum est: Omnes Electores, sive eorum major pars secreto eligant non unam, sed duas vel tres, ut convenit, Personas de Capitulo, in quas electionem compromittunt, dantes illis plenariam potestatem recipiendi & scrutandi sigillatim & secreto vota eligentium singulorum; ita quod illum, in quem major pars Electorum concordaverit, eligere, & electum publicare omnino teneantur. Compromissarii igitur in hac forma Electionis loco scrutatorum sunt; & omnia adamussim servare debent in Scrutinio & Collatione votorum, quæ supra præscripta sunt de ipsis Scrutatoribus: neque alium eligere, & electum publicare possunt, nisi illum, in quem major pars totius Capituli consenserit; Quæ quidem electio, & ejus publicatio fieri debet per unum solum Compromissariorum vel antiquiorem, vel alterum, cui a Sociis Compromissariis specialiter hæc sit data facultas & potestas; Convenitque, & debet fieri in scriptis hac forma, videlicet = *Ego N. Compromissarius vice & nomine meo, & sociorum Compromissariorum meorum, virtute compromissi in me & Socios meos a toto Capitulo facti, & potestate mihi a dictis sociis Compromissariis ad id specialiter concessæ, nomino & eligo N.N. in Priorem hujus Monasterii N. in nomine Patris, & Filii, & Spiritus Sancti: Amen*. Differentia itaque inter formam simplicis Scrutinii, & formam Compromissi cum Scrutinio mixti, ea existit, quod in Electione per simplex Scrutinium electio ipsa a Scrutatore fit voce, & proprio nomine, & totius Capituli, juxta formam supra præmissam; In electione vero per Compromissum Scrutinio mixtum electio & publicatio fit nomine proprio, & Compromissariorum tantum, juxta formam immediate expressam.

De modo procedendi juxta formam Compromissi cum Scrutinio secreto mixti.

Extravagans I.

§.356. In omnibus Electionibus tam Priorum quam aliorum Officiorum electivorum suffragetur per Schedulas secretas, ut disponitur in Constitutione. Secretarius vero, aut Schedularius sit ex Professis ejusdem Monasterii, qui non habent votum; eligaturque vocaliter a Conventu coram Confirmatoribus pro electione Prioris, & pro aliis officiis coram Priore & duobus Antianis, quorum alter sit Vicarius.

De Secretario, vel Schedulario.

Extravagans II.

§.357. Si contingat in electione Scrutatorum æqualiter dividi Electorum suffragia in diversas Personas, Confirmatores prædictæ electionis secundum suam conscientiam alterum aut duos eorum, qui pares suffragiis extiterint, Scrutatores eligant & nominent. Sin vero Confirmatores in eligendo aut eligendis huiusmodi inter se non conveniant, sed discordent, Ille vel illi declarentur electi, qui in loco & sessione cæteros Capitulares antecedant. In nullo tamen casu Vicarius Monasterii in Scrutatorem eligi possit.

Quid in suffragiorum æquitate.

Vicarius Monast. in Scrutatorem non eligendus.

CONSTITUTIO LXXII.

De Pœnis illorum, qui tractant de Electionibus.

§.358. Monachi, qui inter se tractaverint de electione futura Prioris, antequam vacet Prioratus Officium, vel post, suspendantur a voce Capituli per Priorem, aut per Vicarium, vacante Prioratu, vel per Confirmatores ejusdem electionis. Si vero non fuerint Ordinis Sacri, injungatur eis, ne deferant tonsuram.

De electione Prioris tractantes a voce Capituli suspendendi.

Extravagans I.

§.359. Monachi privati vocibus Capitularibus non restituantur ad voces sex mensibus immediate præcedentibus electionem Priorum.

Ad quas restitui nequeant nisi post sex menses ab electione.

Extravagans II.

§. 360. Indebite tractans de electionibus quorumcumque Officiorum nostri Ordinis, scilicet Vicarii, Procuratoris temporalium, & Capituli Generalis, Deputatorum, aut Depositariorum, in pœnas hujus Constitutionis incurrat, quas omnino exequi Visitatores & Priores curent.

Quas in pœnas incurrere censeantur, qui de cæterorum officiorum tractant electionibus.

Extravagans III.

§.361. In materia subornationum sufficiant tres Testes singulares ad privationem vocis, subornanti imponendam.

In subornationibus tres Testes sufficiant.

Extravagans IV.

§362. Monachus, qui subornaverit pactis vel promissionibus, donis, aut minis, sive alio quo-

Contra subornatores pœnæ.

quocumque modo illicito, publice vel secrete, per se vel per alium, pro Generalis, Definitorum, aut Priorum electionibus, privetur voce activa & passiva, quod est confirmatum per Bullam Apostolicam. Hujusmodi vero privatio per quadriennium durare debeat; quod si delinquens fuerit Prior, statim ipso facto sit privatus voce passiva; sed activa a Prioratu terminato usque ad quadriennium, ut supra.

Extravagans V.

Declaratio hujus Constitutionis, ejusque Extravagantium.

§.363. Nullus Monachus incurrat in pœnas hujus Constitutionis & Extravagantis, nisi per tractatus illicitos, & a jure prohibitos, electioni Prioris & Officiorum quomodolibet præcedentes, aut per licitos & consultivos habitos ante bimestre immediatum electioni Prioris, & ante biduum præcedens aliorum Officiorum electionem.

CONSTITUTIO LXXIII.

De tempore, quo legi debent nostræ Constitutiones.

Hæ Constitutiones bis in anno legendæ.

§.364. Legantur omnes hæ nostræ Constitutiones & Ordinationes in singulis nostris Monasteriis in omnium Monachorum præsentia bis in anno: Videlicet in mensibus Martii & Septembris. Decima nona autem Constitutio cum undecim statim sequentibus inclusive sex vicibus in anno: Semel videlicet in singulis duobus mensibus prælegantur.

Extravagans I.

Pari modo Extravagantes.

§.365. Extravagantes legantur bis quolibet anno, quando leguntur Constitutiones. Et nostrum Ordinarium legatur semel quolibet anno in mense Septembris. Prior vero commendet uni Religioso curam zelandi Constitutiones & Extravagantes, ac Ordinarium, & omnia alia stabilita & mandata ab Ordine.

Extravagans II.

Rotulus quoque immediate elapsi Capituli Gen.

§.366. Imposterum observetur continuata praxis Ordinis nostri, videlicet: ut Rotulus Capituli Generalis immediate elapsi tam communis toti Ordini, quam particularis respective cujuslibet Monasterii, bis in quolibet anno legatur coram omnibus Monachis: nempe infra octavas Natalis, & Resurrectionis Domini.

Hujusmodi Constitutiones confirmantur.

§.367. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, supradictus Petrus præmissa quo firmius subsistant, ac serventur exactius, Apostolicæ confirmationis Nostræ patrocinio communiri plurimum desideret; Nos ejusdem Petri votis hac in re, quantum cum Domino possumus, favorabiliter annuere volentes; eumque a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure vel ab homine quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus ipsius Petri nomine nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, de memoratorum Cardinalium negotiis & consultationibus Episcoporum & Regularium præpositorum, qui relationem ejusdem Vincentii Cardinalis a Congregatione dictorum Cardinalium ad hoc negotium examinandum, & opus ejusmodi compilandum, vt præfertur, deputati, sibi factam audiverunt, consilio, Constitutiones ac Leges præinsertas cum illorum Prologo, & in eis disposita & contenta quæcumque, auctoritate Apostolica tenore præsentium confirmamus & approbamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus; ac omnes & singulos juris & facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus.

Capituloque Generali novas condendi Leges facultas adimitur.

§.368. Cæterum Capitulo Generali ejusdem Ordinis, ne Constitutiones ac Leges cum earum Prologo, aliave in ejusmodi compilatione disposita vel contenta, mutare, alterare, corrigere, eisve derogare valeat seu præsumat, harum serie interdicimus; permittentes dumtaxat, quod si, & quando ex usu & observantia comperiantur aliqua ex præmissis in praxim minus conducibilia ad bonum statum dicti Ordinis, vel Reformatione indigere, tunc ille in tertio Capitulo Generali dicti Ordinis, suis loco & tempore celebrando, proponantur, atque cum voto ipsius Capituli Generalis, iterum referantur in prædicta Congregatione Cardinalium pro opportuna provisione obtinenda; sin autem nulla in dicto tertio Capitulo Generali facta fuerit propositio hujusmodi, illa deinceps nullo modo fieri possit; ac interim & donec ab ipsa Congregatione Cardinalium fuerit aliter provisum, omnia & singula in hac compilatione contenta omnino & adamussim serventur.

Literarum præsentium validatio.

§.369. Decernentes easdem præsentes literas semper firmas validas & efficaces existere & fore, suosque plenarios & integros effectus sortiri, & obtinere; ac illis, ad quos spectat & pro tempore quandocumque spectabit, plenissime suffragari; sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac Sedis Apostolicæ Nuntios, aliosve quoslibet quacunque præeminentia & potestate fungentes & functuros, sublata eis & eorum cuilibet quavis aliter judicandi & interpretandi facultate & auctoritate, judicari & definiri debere; ac irritum & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

Mandatum pro executione.

§.370. Quo circa Venerabili Fratri Archiepiscopo Toletan., & dilectis filiis Causarum Curiæ Cameræ Apostolicæ Auditori Generali, & Apostolicæ Sedis prædictæ in Regnis Hispaniarum Nuntio, necnon Officiali ejusdem Archiepiscopi Toletan. nunc & pro tempore existentibus per Apostolica scripta mandamus, quatenus ipsi, vel alter eorum per se vel alium seu alios, ubi, & quando opus fuerit, & quoties illorum aliquis aut ali-

qui

qui pro parte in præmissis interesse habentium, seu alicujus eorum desuper fuerint requisiti, easdem præsentes literas, & in eis contenta quæcumque solemniter publicantes, faciant auctoritate nostra ipsas præsentes literas, & in eis contenta hujusmodi ab illis, ad quos spectat & spectabit quovis modo in futurum, in omnibus & per omnia inconcusse & exacte, ut præfertur, observari, & executioni demandari; contradictores quoslibet & rebelles per sententias, censuras, & pœnas Ecclesiasticas, aliaque opportuna juris & facti remedia, appellatione postposita, compescendo, legitimisque super his habendis, servatis processibus, censuras & pœnas ipsas etiam iteratis vicibus aggravando, invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii Sæcularis.

Contrariorum derogatio.

§.371. Non obstantibus Constitutionibus & Ordinationibus Apostolicis, necnon quatenus opus sit Ordinis & Monasteriorum prædictorum, aliisve quibusvis etiam juramento confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, & indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Fides transumptorum.

§.372. Volumus autem, ut earumdem præsentium literarum transumptis, seu exemplis etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo Personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides tam in Judicio quam extra illud habeatur, quæ ipsis præsentibus haberetur, si forent exhibitæ vel ostensæ.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 11. Octobris MDCCXXX. Pontificatus nostri anno Primo.

F. Card. Oliverius.

XII.

Dat. die 14. Octob. 1730. Pontif. I.

Moderatio quarumdam literarum Benedicti XIII. pro Ordine Fratrum Minorum Sancti Francisci de Observantia.

CLEMENS PAPA XII.

Ad futuram rei memoriam.

Proœmium.

Circumspecta Romani Pontificis providentia, Christifidelium, qui e fluctibus sæculi in portum vitæ Religiosæ confugerunt, quieti & prosperæ directioni jugiter invigilans, ea, quæ certis rationabilibus ex causis a Prædecessoribus suis constituta fuerunt, si quid inde exoriri deprehendit incommodi, interdum moderatur, ac immutat, sicut æquitatis & justitiæ rationi consentaneum esse in Domino arbitratur.

Bened. XIII. PP. Literæ.

§.1. Alias siquidem a piæ mem. Benedicto PP. XIII. Prædecessore Nostro emanarunt pro universo Ordine Fratrum Minorum Sancti Francisci, de Observantia nuncupatorum, literæ in simili forma Brevis tenoris, qui sequitur, videlicet = BENEDICTUS PP. XIII. *Ad perpetuam rei memoriam*. Universalis Ecclesiæ regimini &c. *cætera legere est in Tomo præcedenti hujus editionis, & quidem pag. LXXXIV. Constitut. num. XXXIX., quæ brevitati consulentes omittenda censuimus.*

Hujusmodi Literæ a Benedicto PP. datæ, ut regulari disciplinæ, ejusque observantiæ provideret.

§.2. Cum autem ex ipso literarum præinsertarum tenore satis superque constet, eumdem Benedictum Prædecessorem nihil aliud per literas hujusmodi, ac in eis disposita, intendisse, quam exactæ Regularis disciplinæ in Ordine prædicto Observantiæ, felicique illius gubernio prospicere; Verum sicut experientia postmodum docuit, non modo exinde, & præsertim in ea parte, in qua dictæ literæ Statutis seu Constitutionibus generalibus pro utraque familia, Cismontana scilicet & Ultramontana ejusdem Ordinis, editis adversantur vel minime consonant, optatus ille & laudabilis finis, quem idem Benedictus Prædecessor sibi proposuerat, nusquam consecutus fuerit; sed majora quam antea prædicto Ordini obvenerint incommoda, atque perturbationes, quod non solum Nobis, qui dum Cardinalatus honore, dictique Ordinis apud hanc Sanctam Sedem Protectoris munere fungebamur, non semel re ipsa perspectum exploratumque fuit, at ipsimet quoque Benedicto Prædecessori causam & occasionem præbuit, literas sic a se conditas quandoque ex parte moderandi, necnon eis derogandi, nonnullisque Fratribus Ordinis prædicti vota perpetua contra expressam earum dispositionem concedendi.

Quem finem sortiri cum non possent, idem Pontifex iis sæpius derogavit.

§.3. Quamobrem in Capitulo Generali ejusdem Ordinis anno novissime elapso 1729. in Civitate Mediolanen. celebrato post actas memorato Benedicto Prædecessori humiles gratias, quod inter cætera singularis suæ in dictum Ordinem beneficentiæ monumenta, regularem in eo disciplinam per literas suas præinsertas egregie juvisset, prodiit Decretum, quo pro parte præfati Capituli Generalis eidem Benedicto Prædecessori supplicabatur, quatenus enarratas literas juxta dicti Ordinis Constitutiones ab illius Fratribus servari vellet; Quæ tamen instantia ob secutum paulo post ipsius Benedicti Prædecessoris obitum coram illo deferri ac promoveri nequivit.

Hinc ex Decr. Capit. Gen. an. 1729. ei supplicatum, ut easdem Literas juxta Ordinis Constitut. servari mandaret;

§.4. Hinc est, quod Nos Ordinis & Fratrum prædictorum, quos peculiari paternæ charitatis semper complexi fuimus, ac etiam num complectimur affectu, salubri regimini, ac religiosæ tranquillitati, quantum cum Domino possumus, providere cupientes, dictique nuperi Capituli Generalis votis benigne in præmissis annuere volentes, motu, scientia, deliberatione, deque Apostolicæ potestatis plenitudine paribus, præinsertas Benedicti Prædecessoris literas, ac in eis sancita, ordinata, & disposita quæcumque, ad formam Statutorum seu Constitutionum generalium ejusdem Ordinis quoad utramque illius

Quod a Sanctissimo D.N. statuitur.

illius familiam prædictam servari, harum serie præcipimus & mandamus ac respective moderamus & reducimus.

Præsentium Literarum observantia.

§.5. Decernentes pariter ipsas præsentes literas semper firmas validas & efficaces existere, & fore; suosque plenarios & integros effectus sortiri & obtinere, ac illis, ad quos spectat & pro tempore quandocumque spectabit, in omnibus & per omnia plenissime suffragari; Sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S.R E. Cardinales, etiam de Latere Legatos, & Sedis præfatæ Nuncios, aliosve quoslibet quacumque præeminentia & potestate fungentes & functuros, sublata eis & eorum cuilibet quavis aliter judicandi & interpretandi facultate & auctoritate, judicari & definiri debere; ac irritum & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus quoad ea, quæ præsentibus adversantur, præinsertis Benedicti Prædecessoris literis, necnon omnibus & singulis, quæ in eis concessa sunt non obstare, cæterisque contrariis quibuscumque.

Earumque transumptis præstanda fides.

§.6. Volumus quoque, ut harum literarum transumptis seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus ex Secretariis Ministri seu Commissarii Generalis dicti Ordinis, aut Notarii publici subscriptis, & sigillo officii ejusdem Ministri seu Commissarii aut Procuratoris Generalis ipsius Ordinis, vel alterius personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides tam in judicio quam extra illud adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ vel ostensæ.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 14. Octobris 1730. Pontificatus nostri anno Primo.

F. Card. Oliverius.

XIII.

Dat. die 16. Octob. 1730. Pontif. I.

Declaratio, quod Collegium de Ozzier Fratrum Missionariorum Ordinis Minorum Sancti Francisci de Observantia in Regno Sardiniæ remaneat sub jurisdictione Superioris Generalis totius Ordinis &c.

CLEMENS PAPA XII.

Ad futuram rei memoriam.

Seminarium hujusmodi a prima sui institutione Ministro Generali Ordinis immediate subjectum.

§.1. Exponi Nobis nuper fecit dilectus filius Bernardinus a Sanna Presbyter expresse professus Conventus Castri de Ozzier in Provincia Sardiniæ Ordinis Fratrum Minorum Sancti Francisci de Observantia nuncupatorum, ac ejusdem Conventus in Curia Romana Procurator, quod erecto ante quadraginta annos dicto Conventu in Collegium sive Seminarium Missionum sub immediata subjectione, dispositione, & regimine tunc & pro tempore existentis Ministri Generalis Ordinis præfati cum facultate eligendi Guardianum, & recipiendi Novitios, ac cum Regulis, Constitutionibus, & Ordinationibus ad præscriptum quarumdam literarum fel. record. Innocentii PP. XI. Prædecessoris Nostri incipien. *Catholicæ Ecclesiæ &c.*

Decretum S. Congregat. de Propaganda Fide, singula Seminaria vel Conventus &c. nonnullis exceptis Ministro Provinciali subjiciens.

§.2. Novissime nempe die 6. Septembris 1728. prodiit a Congregatione tunc existentium S. R. E. Cardinalium, negotiis Propagandæ Fidei præpositorum, Decretum subinde a ven. mem. Benedicto PP. XIII. Prædecessore etiam nostro per suas in simili forma Brevis literas confirmatum, per quod exceptis Collegiis seu Seminariis Fratrum Missionariorum hujusmodi tam erectis quam erigendis in Regnis Mexicano & Peruano, aliisque Indiarum Provinciis pro conversione Infidelium, ac demptis duobus in Regno Lusitaniæ existentibus, cætera, quæ in Provinciis Hispaniarum sub dominio Regis Catholici erecta sunt, reducuntur sub obedientia & regimine Ministrorum Provincialium cum iisdem conditionibus præscriptis in alio Decreto Congregationis tunc quoque existentium ipsius S. R E. Cardinalium, negotiis & consultationibus Episcoporum & Regularium præpositorum die 24. Januarii 1727 emanato, & per memoratum Benedictum Prædecessorem etiam approbato, & aliàs, prout in Decreto primodictæ Congregationis Cardinalium, ac Benedicti Prædecessoris literis prædictis, quorum tenores præsentibus pro expressis, & ad verbum insertis haberi volumus, uberius continetur.

Juxta aliud Decretum S. Congreg. Episcop. & Regular.

Quibus de causis hocce Seminarium in hujusmodi Decretis non comprehendi videatur.

§.3. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, licet dictum Collegium Castri de Ozzier Provinciæ Sardiniæ in istiusmodi Decreto, ac literis comprehensum non videatur, quia ultra quod in Provinciis Hispaniarum sub dominio Regis Catholici situm non reperitur, rationum momenta, quæ causam præbuerunt enarratæ reductioni locum sibi non vindicant in Collegio prædicto, utpote in ejus regimine & gubernio Superiores Ordinis prædicti nullam experti sunt difficultatem, neque ulla inconvenientia enata fuerunt in detrimentum salutaris Instituti, quod illius Fratres profitentur, aut debitæ & promissæ obedientiæ aliquid vel minimum detractum aut imminatum extitit; quinimo cum ingenti regularis observantiæ incremento Collegium ac Fratres præfati uberrimos fructus in Sacris Missionibus quotannis obeundis, vitia extirpando, mores reformando, catechismum & Catholicæ Fidei rudimenta edocendo, peccatores ad pœnitentiam, diffidentes ad pacem & concordiam revocando, pietatem in Deum augendo, non sine magna Christifidelium universi Regni Sardiniæ ædificatione in vineæ Dominicæ cultura protulerunt, prout plures Venerabiles Fratres Episcopi, ac dilecti filii locorum Ordinarii ejusdem Regni contestantur.

Ejus Fratres de Religione optime meriti.

Procuratoris preces S. S. porrectæ pro hujusmodi obtinenda declaratione.

§.4. Nihilominus dictus Bernardinus ad omnem dubitationis, ac quæstionis occasionem, quæ suboriri posset, submovendam, Collegium præfatum in primodictæ Congregationis Decreto, ac Benedicti Prædecessoris literis ejusmodi nequaquam comprehendi, sed

ſed ſub diſpoſitione priorum literarum Innocentii Prædeceſſoris remanere in omnibus & per omnia, non minus ac Regni Luſitaniæ, & alia Indiarum Occidentalium Collegia, ſicut præmittitur, excepta, per Nos declarari, & ad majorem cautelam, ac quatenus opus ſit, illud in priſtinum, ac eum, in quo antequam hujuſmodi Decretum, ac literæ Benedicti Prædeceſſoris emanarent, erat, ſtatum reſtitui & reintegrari ſummopere deſideret; quum æqui bonique ratio poſtulet, ea, quæ ab initio provide conſtituta fuerunt, ubi nihil poſtmodum contigerit, quod contrarium ſuadeat, minime immutari; Nobis propterea humiliter ſupplicari fecit, ut in præmiſſis opportune providere, &, ut infra, indulgere de benignitate Apoſtolica dignaremur.

Quod Sanctiſſimus D. N. de conſilio ejuſdem S. Cong. de Propag. Fide indulget; hocce Seminarium ſoli Miniſtro Generali Ordinis ſubjectum declarans.

§. 5. Nos igitur ipſius Bernardini votis hac in re, quantum cum Domino poſſumus, favorabiliter annuere cupientes, eumque ſpecialibus favoribus, & gratiis proſequi volentes, & a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis, a jure vel ab homine quavis occaſione vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatus exiſtit, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum, harum ſerie abſolventes & abſolutum fore cenſentes, hujuſmodi ſupplicationibus inclinati, de Venerabilium Fratrum noſtrorum ejuſdem S. R. E. Cardinalium, prædictis negotiis Propagandæ Fidei præpoſitorum, qui relationem dilecti filii noſtri Nicolai ipſius S. R. E. Cardinalis Spinulæ nuncupati ſibi deſuper factam audiverunt, remque mature perpenderunt, conſilio, præfatum Collegium ſive Seminarium Caſtri de Ozzier ſub juriſdictione obedientia & regimine Superioris Generalis Ordinis prædicti juxta formam literarum ipſius Innocentii Prædeceſſoris continuandum eſſe, auctoritate Apoſtolica tenore præſentium ſtatuimus & declaramus: ſalva tamen ſemper in præmiſſis auctoritate primodictæ Congregationis Cardinalium.

Præſentium Literarum obſervantia.

§. 6. Decernentes, eaſdem præſentes literas firmas validas & efficaces exiſtere & fore, ſuoſque plenarios & integros effectus ſortiri & obtinere; ac illis, ad quos ſpectat & pro tempore ſpectabit, pleniſſime ſuffragari, & ab eis reſpective inviolabiliter obſervari; Sicque in præmiſſis per quoſcumque Judices Ordinarios & Delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, judicari & definiri debere; ac irritum & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter vel ignoranter contigerit attentari. Non obſtantibus præmiſſis, ac Conſtitutionibus & Ordinationibus Apoſtolicis; necnon, quatenus opus ſit, Ordinis, Provinciæ, & Conventus hujuſmodi, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis & conſuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus & ſingulis, illorum tenores præſentibus pro plene & ſufficienter expreſſis, ac ad verbum inſertis habentes, illis aliàs in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris, die 16. Octobris 1730. Pontificatus Noſtri anno Primo.

F. Card. Oliverius.

XIV.

Moderno, & pro tempore exiſtentibus Aretinis Epiſcopis, Pallii uſus, & Crucis prælatio perpetuo conceduntur.

Dat. die 26. Octobr. 1730. Pontif. I.

CLEMENS EPISCOPUS

Servus Servorum Dei

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

INſignes Eccleſias, quas beneficiis amplioribus divina clementia cumulavit, nec temporalis modo honoris titulis, ſed religionis potiſſimum & ſanctitatis ſplendore voluit eminere, par eſt, ut Apoſtolica etiam Romani Pontificis liberalitas ad ſacræ dignitatis incrementum præcipuis favoribus & privilegiis ornet & augeat.

Cauſæ conceſſionis.

§. 1. Cum itaque Ven. Frater Joannes Antonius modernus Epiſcopus Aretinus, noſtræ ſecundum carnem Sororis filius, ex Ordine Fratrum Beatæ Mariæ de Monte Carmelo Excalceatorum, ob præclaras ejus virtutes ad Eccleſiæ Aretinæ regimen evocatus, & commiſſæ ſibi Sponſæ merita, prout providum decet ſponſum, promovere cupiens, Nobis expoſuerit, Eccleſiam Aretinam hujuſmodi tam conſpicuis ſacræ antiquitatis, illibatæque Religionis ornamentis, tantaque Diœceſis amplitudine, Cleri Populique & Vaſſallorum frequentia celebrari, vt inter primarias Hetruriæ non immerito numeretur: Eam nimirum Nobis & Sedi Apoſtolicæ immediate ſubjectam, & fide incorrupta, perpetuoque communionis fædere conjunctam, Beati Satyri primi ejuſdem Eccleſiæ Aretinæ Antiſtitis, ſucceſſoris ejus Donati, aliorumque ſex Sanctorum Epiſcoporum meritis & virtutibus illuſtrari: Martyres etiam cœlo dediſſe complures, eorumque duo millia & ſex centos una die fuiſſe pro Chriſto immolatos, quorum Reliquiis etiam nunc Cathedralis, aliæque Eccleſiæ locupletantur: Diœceſim quoque tam late undique patere atque diffundi, ut undecim finitimis Diœceſibus terminetur, ingentique animarum numero frequentari, in Parochias tercentas & ſexaginta diſtributo: Tum, præter Pagos & Vicos ſupra centum, ſinu ſuo complecti Oppida duodecim ſacris Eccleſiis conſpicua, quarum nonnullæ inſignes Collegiatæ ſunt, nitore & cultu præſtantes; idque etiam poſtquam ex ipſius Aretinæ Eccleſiæ Territorio quatuor Diœceſes detractæ, ſive diſmembratæ ſunt, aliæque tres

Eccleſiæ Aretinæ antiquitas, ac dignitas.

Diœceſis amplitudo.

O non

non exigua accessione ex ejusdem Territorii partibus accreverunt: Ad ejusdem etiam Ecclesiæ splendorem dignitatemque pertinere, quod e sua Diœcesi tres Romanos Pontifices prædecessores nostros, Pium II., Julium III., Marcellum itidem Secundum ad universalis Ecclesiæ regimen eduxerit: Inter celebres præterea Aretinos Episcopos recenseri Theobaldum Fratrem Bonifacii, olim Marchionis Tusciæ Patris Comitissæ Matildis, egregie de Romana Ecclesia, ac de Aretina etiam meritæ, in cujus Diœcesi tres peramplas, & ad nostra usque tempora superstites ære suo excitavit, opibusque instruxit Ecclesias: Plures itidem magni nominis bo: me: S. R.E. Cardinales, dum vixerunt, Riarium, Ermellinum, Bonuscium nuncupatos, nec ita multo pridem ex nostra Gente Nereum Corsinum Patruum nostrum eidem Ecclesiæ laudabiliter præfuisse: Suam denique Diœcesim gemino Sanctuario ob Beatorum Virorum secessum longe celeberrimo mirifice insigniri, Montis videlicet Alverniæ, ubi Franciscus Ordinis Fratrum Minorum institutor sacris Stigmatibus mira Dei gratia impressus est, necnon Camaldulensium, in quo Romualdus aliquandiu vitam eremiticam duxit, & in quo etiam nunc Aretini Episcopi ob lata fundia, jam pridem a suis Antecessoribus liberaliter illi concessa, præeminentias & jurapatronatus honorifica servant & retinent: Quin etiam in ejusdem Diœcesis sinu olim fuisse conclusam & comprænhensam sacram Acconæ Eremum, ubi Beatus Bernardus Ptolomeus fundamenta jecit Congregationis Olivetanæ, cujus Regulam Guido Episcopus Aretinus ex Apostolica facultate probavit, & cui candidum Habitum cum Religionis insignibus impertivit: Ad hæc autem spiritualia ejusdem Ecclesiæ decora accedere non obscuras temporalis juris prærogativas, cum Episcopi Aretini pro tempore existentes Comitatus Cesæ Domini etiam in temporalibus existant; ac olim Romani Imperii Cancellarii fuerint in Tuscia, totiusque amplissimæ Diœcesis temporale etiam dominium habuerint.

Tres Romani Pontifices ei antea præfuere:

Nonnulli ejus Episcopi celebriores.

Inter quos Nereus Corsinus Sanctissimi D.N. Patruus.

In hac Diœcesi duo Sanctuaria

Mons Alverniæ primum:

Ac Eremus S. Romualdi Camaldulensium.

Aliaque nonnulla:

Episcoporum etiam in temporalibus prærogativæ.

§.2. Quapropter memoratus Joannes Antonius Episcopus, tot tantisque Ecclesiæ suæ Aretinæ meritis subnixus, plurimum cupiat, ut a Nobis per Apostolica munera nostra, ut infra elargienda, tanto meritorum hujusmodi decori claritas augeatur, & honor; Nos propterea ad eximias ejusdem Ecclesiæ dotes animum nostrum advertentes, considerantesque, quod Sedes Apostolica æqua munerum suorum dispensatrix nullas Ecclesias, etsi Primatiali vel Patriarchali aut Metropolitico minime decoratas titulo, multiplici tamen singularium prærogativarum cumulo, celebrique suorum, & ex eis nonnullorum, qui pro tempore fuerunt Beatorum Præsulum illustratas Sanctitate, metropoliticis in eorumdem suorum pro tempore existentium Præsulum persona decorare consuevit insignibus; proindeque Divinam gloriam in dicta Ecclesia Aretina amplificare, & Beatorum cultum, quorum ibi sacra Corpora religiosissime asservantur, præsertim præfati Beati Donati, & Gregorii Papæ X. prædecessoris nostri, quos præcipuos habet & colit Ecclesia illa Patronos, augere: necnon ipsius Ven. Fratris Joannis Antonii Episcopi votis obsecundare: eximioque amori, quo antedictus Cardinalis Nereus Patruus Noster Ecclesiam suam Aretinam complectabatur, respondere: & nostri pariter perenne aliquod monumentum extare volentes, ipsumque Joannem Antonium Episcopum a quibusvis &c. censentes, necnon omnia & singula privilegia & indulta Apostolica, seu quavis alia auctoritate eidem Ecclesiæ Aretin., illiusque Præsuli pro tempore existenti, si quæ sint quomodolibet concessæ, præsentibus pro expressis habentes, Motu proprio, & ex certa scientia, deque Apostolicæ potestatis plenitudine eidem Joanni Antonio Episcopo & successoribus ejus Aretin. Episcopis pro tempore existentibus, ut ipsi imposterum perpetuis futuris temporibus Pallio, Insigni videlicet plenitudinis Pontificalis officii, ex eorum parte a Nobis & pro tempore existente Romano Pontifice per eorum proprium nuncium ab eis destinandum cum ea, qua decet instantia, postulando, & de Corpore Beati Petri sumendo, sumptumque per unum & alterum Archiepiscopos, seu Episcopos eis sub forma a Nobis & Romano Pontifice pro tempore existen. assignanda, eodemque Pallio intra dictam Ecclesiam Aretinam diebus a Nobis, ut infra assignandis, uti; necnon Crucem in Diœcesi Aretina ferre ad instar Picinen. & Bambergensis Episcoporum libere & licite possint & valeant, Apostolica auctoritate perpetuo ex gratiæ speciali, quæ minime transeat in exemplum, concedimus, & indulgemus.

Sanctissimus D.N. omnia antiqua Privilegia huic confirmat Ecclesiæ.

Ejusdem Episcopos Pallio insignit, Crucis prælationem quoque concedens.

§.3. Dies autem, quibus Pallio præfato uti possunt, hi sunt, videlicet: Nativitatis Domini Nostri Jesu Christi, Beatorum Stephani Prothomartyris, & Joannis Euangelistæ, Circumcisionis, & Epiphaniæ Domini Festi dies, Dominica Palmarum, Feria quinta majoris Hebdomadæ, Sabbathum Sanctum, Pascha, Feria secunda post Pascha, Ascensio Domini, Pentecostes, ac etiam tria vel quatuor Deiparæ Virginis, Nativitatis Sancti Joannis Baptistæ, ac omnium Apostolorum, & commemorationis omnium Sanctorum, Dedicationis & Anniversarii Consecrationis, aliaque Ecclesiæ Aretin. præfatæ principalia Festa, dies quoque quibus Clericorum ordinatio habetur.

Assignatio dierum ad hujusmodi Pallii usum.

§.4. Ut autem signum a Nobis, sicut præfertur, concessum & indultum, non discrepet assignato; sed quod geritur exterius, interius servetur in mente, Joannem Antonium Episcopum & Successores suos Aretinos Episcopos pro tempore existentes præfatos monemus, & hortamur attente, quatenus humilitatem & justitiam dante Domino, qui dat præmia, & munera elargitur, servare studeant, quæ earum servant & promovent servatores; ac eamdem Ecclesiam Aretinam eorum Sponsam curent solicite, authore Domino, spiritualiter & temporaliter augumentare; Et ut concessione & Indulto præfatis pacifice frui valeant, quibusvis Primatibus, Patriarchis, Archiepiscopis, & Episcopis, usu Palii & Crucis prælatione præfatis ex Apostolicæ Sedis

Episcopos ad solicitam Ecclesiæ, Gregisque curam adhortatur.

Hujusmodi literarum validatio etiam quoad observantiam.

Sedis benignitate gaudentibus, districtius inhibemus in virtute sanctæ obedientiæ, ne Joannem Antonium, & Successores suos Episcopos Aretin. pro tempore existentes præfatos, quovis modo seu prætextu super præmissis audeant quomodolibet molestare, ac usum Pallii hujusmodi, Crucisque prælationem quoquo modo impedire præsumant. Præsentes quoque nostras literas ullo unquam tempore de subreptionis vel obreptionis vitio, aut intentionis nostræ, vel quopiam alio defectu, etiam ex eo, quod ad id interesse habentes seu habere prætendentes vocati, & causæ, propter quas eædem præsentes desuper emanaverint, verificatæ non fuerint, notari, in jus vel controversiam, seu aliàs revocari non posse; nec per subreptionem vel obreptionem, aut intentionis nostræ hujusmodi defectum, obtentas præsumi, & ob id viribus carere; minusque sub quibusvis similium vel dissimilium gratiarum revocationbus, suspensionibus, limitationibus, & aliis contrariis dispositionibus quantumvis generalibus, ac fortissimis clausulis, & decretis irritantibus roboratis, comprehendi; sed semper ab illis exceptas, & quoties illæ emanabunt, toties in pristinum, & eum, in quo antea quomodolibet erant, statum, etiam sub data per Joannem Antonium Episcopum & Successores suos Aretin. Episcopos pro tempore existentes præfatos eligenda, plenarie restitutas esse; sicque & non aliàs per quoscumque Judices Ordinarios & Delegatos, quavis auctoritate fungentes, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac præfatæ S.R.E. Cardinales, etiam de Latere Legatos, Vicelegatos, dictæque Sedis Nuncios, sublata eis & eorum cuilibet quavis aliter judicandi & interpretandi ac definiendi forma, judicari & definiri debere; irritum quoque & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari, motu simili decernimus & declaramus.

§.5. Quocirca dilectis filiis, nostro & Sedis Apostolicæ Nuncio in Hetruria commoranti, ac Causarum Curiæ Cameræ Apostolicæ Auditori generali, motu pari per Apostolica scripta mandamus, quatenus ipsi aut unus eorum, per se vel alium seu alios easdem præsentes, & in eis contenta quæcumque, ubi & quando opus fuerit, ac quoties pro parte Joannis Antonii Episcopi præfati seu Successorum suorum Episcoporum Aretinorum pro tempore existentium hujusmodi fuerint requisiti, solemniter publicantes, sibique in præmissis efficacis defensionis præsidio assistentes, faciant easdem præsentes, & in eis contenta quæcumque, omnibus, quos illæ concernunt, inviolabiliter observari; non permittentes eos vel eorum aliquem super usu, Pallii & Crucis prælatione hujusmodi quomodolibet molestari; Contradictores quoslibet, & rebelles per sententias, censuras, & pœnas Ecclesiasticas, aliaque opportuna juris & facti remedia, appellatione postposita, compescendo, legitimisque, super iis habendis, servatis processibus, sententias, censuras, & pœnas ipsas, etiam iteratis vicibus aggravando, invocato etiam, si opus fuerit, ad hoc auxilio brachii sæcularis.

Non obstantibus fe: re: Bonifacii Papæ VIII. similiter prædecessoris Nostri de una, & Concilii generalis de duabus dietis, dummodo ultra tres dietas, quis vigore præsentium ad judicium non trahatur: ac aliis Constitutionibus & Ordinationibus Apostolicis: &, quatenus opus sit, Nostra & Cancellariæ Apostolicæ regula de non tollendo jure quæsito: ac quibusvis aliis Apostolicis, necnon in Provincialibus & Synodalibus Conciliis editis vel edendis, specialibus vel generalibus Constitutionibus & Ordinationibus, ac quibusvis quarumcumque Primatialium: Patriarchalium, Archiepiscopalium, & Episcopalium Indulto, & concessione similibus respective, suffultarum etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis: statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis sub quibuscumque tenoribus & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis decretis in genere vel in specie, etiam Motu proprio & scientia similibus, ac aliàs quomodolibet etiam iteratis vicibus concessis, approbatis, & innovatis. Quibus omnibus, etiamsi de illis ac totis eorum tenoribus specialis specifica individua & expressa mentio habenda, aut aliqua alia exquisita forma servanda esset, tenores hujusmodi, acsi de verbo ad verbum insererentur, præsentibus pro sufficienter expressis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque. Contrariorum derogatio.

Seu si aliquibus communiter aut divisim ab eadem sit Sede indultum, quod interdici suspendi vel excommunicari non possint per literas Apostolicas, non facientes plenam & expressam, ac de verbo ad verbum de indulto hujusmodi mentionem.

§.6. Volumus autem, quod præsentium transumptis, etiam impressis, manu Notarii publici subscriptis, & sigillo alicujus personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, ea ubique fides adhibeatur, quæ eisdem præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ vel ostensæ. Fides Transumptorum.

§.7. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ absolutionis, concessionis, indulti, decreti, declarationis, mandati, & derogationis infringere, vel ei ausu temerario contraire: Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem omnipotentis Dei, ac Beatorum Apostolorum ejus Petri & Pauli se noverit incursurum. Ac Privilegii hujusce servanda dignitas.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem Anno Incarnationis Dominicæ millesimo septingentesimo trigesimo, septimo Kal. Novembris, Pontificatus Nostri Anno Primo.

F. Card. Oliverius.

XV.

Dat. die 25. Nov. 1730. Pontif. I.

Concessio Privilegiorum pro nonnullis suis Familiaribus.

Similia Privilegia legenda sunt, ab Antecessoribus quoque Pontificibus suis concessa Familiaribus.

CLEMENS PAPA XII.

Venerabilibus Fratribus Sinibaldo de Auria Patracen. cubiculi nostri Præfecto: Carolo Majella Emessen. literarum nostrarum in forma Brevis, quæ ad Principes scribuntur, Secretario: ac Francisco Antonio de Valentibus Theodosien. Archiepiscopis, Datario: Nicolao Augustino de Abbatibus Oliverio Porphyrien. Secretarii nostri Præfecto: & Nicolao Albini Leucen. Episcopis, Eleemosynario Secreto: ac dilectis filiis Marcello Passari Arianen., Auditori: Paulo Folsi Foroliviën., Pincernæ: Gregorio Aurelio Perusin. Jacobo Leoni Romano, Vestiario: Dominico Palazzi Mediolanen., Cajetano Lemer Romano, Gaspari Mecoa Pampilonen., Josepho Lavizzani Mutinen., Notarum Arcanarum Secretario: Francisco Landi Placentin. Provinciæ Bononien., Petro Ludovico Jacquet Leodien., Dominico Volpi Baren., Antonio Leprotti Mutinen. Medico Secreto, Cubiculariis intimis seu secretis: & Donato Mariæ Antinori Florentin. Fratri Militi Magnæ Crucis, ac Bajulivo Hospitalis Sancti Joannis Hierosolymitan: Marchionibus, Alexandro Gregorio Capponi, Forerio Majori: Philippo Astalli, & Andreæ Maidalchini Romanis, itidem Cubiculariis secretis: Francisco Mariæ Spannochi Senen. Subdatario, Angelo Belli Camerinen., Architriclino: Petro Valerii, Romano, Laurentio Sbatti Sabinen., Cajetano Panicci Ugentin., Francisco Cajetano Diversini Romano, Joanni Barba Neapolitan., Thomæ Alexio de Rubeis Neritonen., & Venantio Philippo Piersanti Camerinen. Cappellanis Secretis: Cajetano Cardoni Romano, & Horatio Antonio Battari Veliternen., Clericis Secretis: & Josepho Mariæ Cardoni Lucen., Antonio Civile, Carolo Sciampagna, Joanni Giandotti, Petro Pozzi Romanis, & Joanni Orbicciani Lucen. cubiculi nostri Adjutoribus: necnon Donato Antonio Civitella Beneventan., Magistro Domus nostræ, & Antonio Durani Montisflasconen. respective Civitatum, vel Diœcesum, Clericis seu Presbyteris vel Laicis, Palatii nostri Apostolici, Ratiocinatori, familiaribus continuis commensalibus nostris: salutem & Apostolicam benedictionem.

Exordium.

Circumspecta Romani Pontificis gratiarum dispensatoris providentia devotos & fideles suos, illos præsertim, qui grata familiaritatis obsequia jugiter ei impendunt, ac quos ad id aliàs propria virtutum merita commendant, honoris & famæ amplioribus præconiis ac præclaris dignitatum titulis decorare & ornare; necnon specialis benevolentiæ favoribus amplecti solet, prout personarum qualitatibus conspicit convenire.

§.1. Hinc est, quod Nos ad grata familiaritatis obsequia, quæ vos, qui etiam continui commensales nostri existitis, & quilibet vestrum nobis hactenus impendistis, & adhuc solicitis studiis impendere non desistitis; necnon ad vitæ ac morum honestatem, aliaque laudabilia probitatis & virtutum merita, quibus personas vestras etiam familiari experientia juvari percepimus, condignam rationem habentes; ac propterea easdem personas vestras peculiaris favore gratiæ, ac specialis honoris, & excellentiæ dignitatis titulo sublimare volentes, vosque & quemlibet vestrum a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure vel ab homine quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodati existitis, ad effectum præsentium dumtaxat consequen. harum serie absolventes & absolutos fore censentes, Motu proprio, non ad vestram vel alterius pro vobis super hoc oblatæ petitionis instantiam, sed de mera liberalitate, & certa scientia nostris, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine, vos & quemlibet vestrum respective in nostros, & Sedis Apostolicæ Notarios (sine tamen præjudicio dilectorum filiorum Notariorum de numero participantium) Apostolica auctoritate tenore præsentium recipimus, ac Sacri Palatii & Aulæ Lateranen. Comites, necnon Auratæ militiæ Equites, ac nobiles Romanos, & Urbis Romæ, ac Civitatum Avenionen., Bononien., Ferrarien., & Beneventan., omniumque & singularum aliarum Civitatum, Terrarum, & Locorum Romanæ Ecclesiæ mediate vel immediate subjectorum Cives cum omnibus juribus, jurisdictionibus, prærogativis, & insignibus debitis & consuetis creamus & constituimus; ac in numerum & consortium aliorum nostrorum, & ejusdem Sedis Notariorum, necnon Palatii & Aulæ hujusmodi Comitum, Equitum, & Nobilium Romanorum, aliorumque Civium, Civitatum & Terrarum prædictarum referimus & conscribimus; Vobisque, etiamsi habitum & Rochettum Notariorum dictæ Sedis juxta decreta Lateranen. Concilii novissime celebrati non deferatis, aut Civitates hujusmodi non incolueritis, nec unquam in eisdem Civitatibus domicilium habueritis, ut omnibus & quibuscumque privilegiis, & facultatibus, exemptionibus, immunitatibus, libertatibus, favoribus, gratiis, & indultis, quibus cœteri omnes Notarii nostri etiam de numero participantium, ac Comites, Equites & Nobiles, (citra tamen exemptiones a Sacro Concilio Tridentino sublatas, itaut nedum quoad criminalia, sed etiam quoad civilia subjaceatis Ordinariis, ac citra facultates legitimandi ad gradus promovendi, Notarios seu Tabelliones creandi, aliaque hujusmodi privilegia a Notariis & Comitibus præfatis prætensa, itaut illis nullibi uti valeatis, ac irritum & inane existat, quidquid secus per vos aut quemlibet vestrum respective attentari contigerit) necnon Cives originarii etiam in Dignitatum, Beneficiorum & Officiorum Ecclesia-

Familiares suos nonnullis exornat Privilegiis,

Eos Sedis Apost. Notarios,

Lateranen. Comites, ac auratæ Militiæ Equites creans;

Et ad quæcumque Officia, atque Beneficia consequenda abiles declarat.

clesiasticorum & Sæcularium, etiam ex personis Romanorum Civium originariorum, vacantium, assecutione & exercitio tam in Urbe quam in omnibus & singulis Civitatibus prædictis, & aliàs ubique locorum & gentium, necnon Sessionum, & Conventuum, utuntur, potiuntur & gaudent, ac uti potiri & gaudere poterunt quomodolibet in futurum; non solum ad eorum instar, sed pariformiter & æque principaliter, acsi privilegia, facultates, exemptiones, gratiæ, & indulta hujusmodi pro vobis emanassent, uti potiri & gaudere, ac in omnibus & singulis Apostolicis, aliisque literis instrumentis & scripturis publicis & privatis, deinceps nomine vestro conficiendis, Notarios, Comites, Equites, & Nobiles, ac de nobili genere ex utroque parente procreatos; necnon Romanæ & aliarum Civitatum & Terrarum Cives, prout libuerit, vos inscribere & illis subscribere valeatis: ac pro veris & non fictis Notariis, Comitibus, Equitibus, & Nobilibus, ac Civibus habeamini; nihilque, qualecumque illud fuerit, cum iis subscriptionibus subreptitium vel obreptitium aut invalidum, sed illud idem efficax in omnibus censeatur; necnon honoris causa insignia Gentis nostræ, sive integre sive cum vestris respective composita, gestare possitis, prout vobis placuerit, concedimus.

Eorum Beneficia a quibusvis eximit oneribus.

§.2. Et insuper vos, vestraque Beneficia & officia Ecclesiastica quæcumque quotcumque & qualiacumque, illorum fructus res & jura, ubicumque Locorum Regnorum & Provinciarum, necnon in Urbe, Civitatibus, Terris & locis eidem Romanæ Ecclesiæ mediate vel immediate subjectis consistentia, prædia, domos, possessiones, & bona patrimonialia, aliaque temporalia mobilia & immobilia ac se moventia, necnon actiones & jura præsentia & futura cujuscumque qualitatis quantitatis & naturæ, ac cujusvis etiam annui valoris fructus, redditus, & proventus, hujusmodi sint vel fuerint, ac etiam quæcumque a vobis vendenda, ac pro vestris & familiarum vestrarum usibus emenda, ab omnibus & quibuscumque decimis, quartis, & dimidiis partibus, subsidiis etiam charitativis, necnon vectigalibus, portoriis, tributis, datiis, pedagiis, collectis, & quocumque alio nomine nuncupatis angariis, perangariis, cæterisque oneribus & contributionibus tam urbanis quam rusticis, ordinariis & extraordinariis, realibus, personalibus, & mixtis, etiam ratione munitionum, mœnium, & pontium, portarum, & moliturarum, & mercium cujuscumque generis, transitus seu passus & vecturæ, etiam in aliud Territorium seu Provinciam, terra, mari & flumine; necnon equorum mortuorum stabulationum militum, Institutionis Seminarii Ecclesiastici, aut quacumque alia quantumvis gravi & gravissima causa (pro subventione contra Infideles dumtaxat excepta) nunc & pro tempore impositis; ita quod vos & quilibet vestrum nihil omnino horum aut aliorum similium subire teneamini, nec per Cameræ Apostolicæ aut alios Commissarios, seu vectigalium & tributorum hujusmodi redemptores conductores & exactores, quocumque privilegio exemptione & facultate suffultos, aliàs quam ut præfertur, valeatis coarctari (quandiu servitiis nostris institeritis dumtaxat) eximimus & liberamus.

Super Beneficiorum pluralitate dispensat:

§.3. Ad hæc vobiscum & cum quolibet vestrum respective, ut quæcumque duo dissimilia, vel simplicia similia sub singulis tribus tectis quarumcumque trium Cathedralium etiam Metropolitanarum aut aliarum etiam Collegiatarum Ecclesiarum consistentia, etiamsi unum ex illis omnibus cum cura, aut Dignitas etiam major & principalis, Canonicatus, & Præbenda, Personatus, administratio, vel officium fuerit, & ad dignitatem, personatum, administrationem, vel officium hujusmodi consueverit quis per electionem assumi, eique cura etiam jurisdictionalis immineat animarum, si alicui vestrum aliàs canonice conferantur, aut quisque vestrum eligatur, præsentetur, aut aliàs assumatur ad illa, & instituatur in eis, recipere; & dummodo illa omnia (uno excepto) personalem residentiam non requirant, insimul quoad vixeritis, retinere; necnon etiam quamdiu Nobis inservieritis, tantum in Beneficiis Ecclesiasticis, etiam curatis (non tamen Parochialibus, nec Curatis cura animarum parochianorum) per vos pro tempore respective obtentis, etiam de jure, statuto, fundatione, vel privilegio personalem residentiam requirentibus, etiamsi Dignitates in Chatedralibus, etiam Metropolitanis, post Pontificalem majores, ac Collegiatis Ecclesiis hujusmodi principales fuerint, personaliter residere non teneamini; nec per locorum Ordinarios aut Ecclesiarum earumdem Capitula, seu quosvis alios ad residendum interim in illis, inviti compelli possitis; omnesque & singulos nihilominus vestrorum Beneficiorum obtentorum fructus, redditus, & proventus, durante servitio prædicto cum ea integritate (distributionibus quotidianis dumtaxat exceptis) cum qua illos perciperetis, si in eisdem Ecclesiis sive locis personaliter resideretis, percipere exigere & levare; ac interim vel postmodum, si volueritis, in Romana Curia vel extra eam a quocumque, quem malueritis, Catholico Antistite gratiam & communionem ejusdem Sedis habente, quem duxeritis eligendum, ad omnes etiam Sacros & Presbyteratus ordines aliquibus tribus Dominicis vel aliis festivis diebus, etiam extra tempora a jure statuta, proprii Ordinarii, aut cujusvis alterius licentia desuper minime requisita, si aliàs ad id idonei reperti fueritis, (super quo Antistitis conscientiam oneramus) promoveri, & promoti in illis etiam in Altaris ministerio ministrare; necnon etiamsi Presbyteri fueritis, ac dignitates & officia obtinueritis, leges & jura civilia etiam publice in Scholis & Universitatibus studiorum generalium ad quinquennium dumtaxat, dummodo trigesimum ætatis annum non excesseritis, audire; & si habiles & sufficientes reperti fueritis, etiam ad Doctoratus gradum in hujusmodi facultate vos promovere facere, ipsaque jura etiam publice docere, atque Judicis Advocati & Procuratoris officio in causis Ecclesiasticis & Civilibus tantum exercere libere & licite possitis & valeatis, auctoritate, & te-

Ac residentia in eis:

Nec non super receptione Ordinum, quoad tempora, & Ordinarium.

& tenore prædictis de specialis dono gratiæ dispensamus.

Eisdem privilegium eligendi sibi Confessarium elargitur, cui peramplas S. Sua concedit facultates.

§.4. Liceat quoque vobis & cuilibet vestrum, aliquem idoneum & approbatum ab Ordinario Presbyterum sæcularem vel cujusvis Ordinis regularem in vestrum eligere confessorem, qui vita cujuslibet vestrum comite vos & quemlibet vestrum a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, a jure vel ab homine quavis occasione vel causa latis, & per vos incursis, & quibus vos etiam Apostolica auctoritate illaqueari contigerit, etiamsi absolutio Nobis & successoribus nostris Romanis Pontificibus pro tempore existentibus specialiter vel generaliter reservata existat: & quorumcumque votorum, & Ecclesiæ præceptorum transgressionibus: homicidio casuali, manuum violentarum in quasvis personas, etiam Ecclesiasticas (non tamen Episcopos vel alios Superiores Prælatos) de præterito iniectionibus, seu consilii vel favoris ad id præstationibus: jejuniorum omissionibus (non tamen recitationis Horarum canonicarum, aliorumque divinorum Officiorum): & denique ab omnibus & quibuscumque aliis vestris peccatis, criminibus, & excessibus, ac delictis quantumcumque gravibus & enormibus, etiam talibus, propter quæ Sedes prædicta merito consulenda foret, videlicet a contentis in literis die Cœnæ Domini publicari consuetis, semel tantum in vita & mortis Articulo; in reliquis vero dictæ Sedi quomodocumque reservatis, aliisque quibusvis casibus, semel in anno confessionibus vestris diligenter auditis (sine tamen alicujus præjudicio) auctoritate Apostolica absolvere, & vobis pro commissis pœnitentiam injungere salutarem: necnon vota quæcumque (ultramarino, visitationis liminum Beatorum Petri & Pauli Apostolorum, castitatisque & Religionis votis dumtaxat exceptis) in alia pietatis opera commutare valeat.

Pensionum translationem ad sum. 300. ducat. ab eis fieri quocumque tempore, ac quibuscumque personis concedit.

§.5. Vobisque ulterius, & cuicumque vestrum respective, ut quicumque loci Ordinarii vel Canonici Metropolitanarum seu aliarum Cathedralium Ecclesiarum, aut personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ, tam in dicta Curia, quam extra eam ad id per vos respective coram Notario & testibus fide dignis eligendi seu eligendæ, quascumque pensiones annuas vobis super Mensarum Abbatialium seu Capitularium ac Episcopalium & Archiepiscopalium ac quorumcumque Beneficiorum Ecclesiasticorum cum cura & sine cura Sæcularium, & quorumvis Ordinum & Militiarum Regularium, etiam Hospitalis Sancti Joannis Hierosolymitani, quomodocumque & qualitercumque qualificatorum, fructibus, redditibus, proventibus, juribus, obventionibus, & distributionibus etiam quotidianis, seu illarum loco fructus, redditus, proventus, jura, obventiones, & emolumenta vobis nunc & pro tempore assignata & reservata, ac assignanda & reservanda, pro summa videlicet trecentorum ducatorum auri de Camera quoad singulos vestrum, quandocumque alicui vestrum respective placuerit, simul vel successive, in toto vel in parte, etiam in cujuslibet vestrum mortis articulo cassare & extinguere; ac postquam cassatæ & extinctæ fuerint, alias similes pensiones annuas super eisdem fructibus, redditibus, proventibus, juribus, obventionibus, & distributionibus, & emolumentis, seu illarum loco fructus, redditus, proventus, jura, obventiones, distributiones, & emolumenta hujusmodi usque ad summam & quantitatem prædictam, uni vel pluribus aliis personis etiam per vos nominandis, etiam quæcumque quotcumque & qualiacumque Beneficia Ecclesiastica obtinentibus & expectantibus, Clericis, seu Clericali caractere insigniri volentibus, etiam eis, quoad vixerint, seu eorum Procuratoribus, ad id speciale ab eis mandatum habentibus, iisdem modo & forma, quibus vobis assignatæ & reservatæ, seu assignata & concessa fuerint respective, etiam absque consensu easdem pensiones solvere debentium, etiamsi illas vel illa aliàs cassari & reservari de novo faciendi facultatem non habueritis; ac pensiones, & fructus, redditus, proventus, jura, obventiones, ac distributiones, & emolumenta hujusmodi etiam pluries cassata & de novo assignata fuerint usque ad summam & quantitatem prædictam, etiam literis Apostolicis super reservationibus & assignationibus hujusmodi non confectis, ac aliàs cum omnibus & quibuscumque exemptionibus, privilegiis, decretis, clausulis, cautionibus, vinculis, obligationibus, & cautelis, ac etiam censuris, & pœnis in prioribus reservationibus hujusmodi concessis & contentis, necnon cum subrogatione in quibusvis vestris juribus, etiam quoad quasi possessionem exigendi, in qua tunc eritis, integre persolvendas, servata tamen forma Constitutionis fel. rec. Innocentii Papæ XI Prædecessoris Nostri super translationibus pensionum editæ, reservare constituere & assignare valeant, auctoritate & tenore prædictis de speciali gratia indulgemus.

Necnon facultatem testandi de fructibus Beneficiorum.

§.6. Necnon etiam vobis, ut de omnibus & singulis Domibus, Prædiis, Possessionibus, Terris & locis, ac jurisdictionibus, cæterisque bonis mobilibus & immobilibus, quæ tamen non sint Altaris seu Altarium Ecclesiarum vobis commissarum ministerio, seu alicui speciali earumdem Ecclesiarum Divino cultui, seu usui deputata, seque moventibus cujuscumque qualitatis, quantitatis, valoris, speciei, pretii, & conditionis existentibus, ac juribus & actionibus ad vos ratione Ecclesiarum etiam Cathedralium & Metropolitanarum, quibus vos forsan præesse contigerit, necnon Monasteriorum, Prioratuum, Præposituratum, Dignitatum, & aliorum quorumcumque Beneficiorum Ecclesiasticorum cum cura & sine cura, Sæcularium, & quorumvis Ordinum Regularium, quæ etiam ex quibusvis concessionibus & dispensationibus Apostolicis in Titulum, Commendam, administrationem, ac aliàs quomodolibet obtinueritis, obtinetis, & obtinebitis; ac fructuum, redditiuum, & proventuum Ecclesiasticorum loco pensionum, ipsarumque pensionum annuarum super similibus fructibus, redditibus, & proventibus, vobis reservatorum & assignatarum,

rum, ac reservandorum & assignandarum, quos & quas perceperitis, percipitis, & percipietis in futurum: nec non emolumentorum quorumcumque Romanæ Curiæ Officiorum, ac aliàs quomodolibet spectantibus & pertinentibus, ac etiam de dictis proventibus, fructibus, redditibus,& pensionibus annuis, necnon vestra & cujuslibet vestrum industria & labore quomodolibet & undecumque, licite tamen, acquisitis & acquirendis, ac aliàs etiam de muneribus & officiis, quæ exercueritis, & vos exercere contigerit, & aliàs quavis occasione vel causa seu contemplatione ad vos perventis & perventuris, etiamsi in pecunia numerata, & jocalibus, gemmis, aliisque pretiosioribus rebus consistant, tam in dicta Curia quam extra eam ubique locorum, etiam penes Beneficia ipsa existentibus, (quorum omnium qualitates, & veros etiam annuos valores, etiamsi talia forent, quæ generali appellatione bonorum & supellectilium non venirent, sed specialibus indigerent vocabulis, præsentibus, acsi specifice & sigillatim exprimerentur & denominarentur, pro sufficienter expressis ac declaratis haberi volumus) usque ad summam sex millium ducatorum auri de Camera pro unoquoque vestrum, ac etiam de ipsis fructibus,redditibus, & proventibus, & pensionibus debitis & debendis, (servata tamen forma Constitutionum Apostolicarum jam editarum, & si quas deinceps edi contigerit,super fructibus inexactis) etiam cumulative cum quibusvis aliis similibus vel dissimilibus facultatibus habitis & habendis, tam pro decentibus & honestis impensis funebribus, quam etiam pro remuneratione illorum, qui vobis viventibus servierint, etiam ultra servitii meritum,ac in vestrorum consanguineorum & affinium, ac quorumcumque locorum piorum favorem & usum, ac aliàs pro arbitrio & voluntate vestris & cujuslibet vestrum absolutis, testari, & testamento, codicillis, fideicommissis, legatis, donationibus tam inter vivos quam causa mortis, & aliis quibuscumque modis & titulis, scriptura etiam minus solemni coram duobus vel tribus testibus, aut etiam cedula sola manu vestra scripta vel subscripta, & aliàs in omnibus & per omnia prout & quomodolibet vobis videbitur, etiam in ipsa Curia & in mortis articulo, etiam nulla facta mentione præsentis, vel aliarum vobis pro tempore concessarum similium facultatum, aut quod in vim illarum testari seu disponere velitis & intendatis, semel atque iterum aut pluries disponere statuere & ordinare, itaut quidquid testatum gestum aut ordinatum, seu aliàs dispositum a vobis fuerit, etiam in vim simplicis distributionis, ac aliàs omni alio meliori modo valeat, & servari debeat; ipsaque testamenta, codicillos, & dispositiones, ordinationes, legata, & statuta pluries, ac toties quoties vobis videbitur, moderari, limitare, ac etiam in totum revocare, & alia de novo condere, libere & licite valeatis, auctoritate Apostolica earumdem tenore præsentium plenam & liberam concedimus facultatem.

§.7. Et insuper statuimus & ordinamus, vobisque indulgemus, quod si vos ab intestato, & sine ulla, vel cum minus valida bonorum, & rerum, ac fructuum, reddituum, & proventuum prædictorum dispositione in dicta Curia vel extra eam, tam continua quam interpolata inibi cuiuslibet vestrum respective mansione, ac etiam extra beneficia vestra, vel alia loca debitæ a vobis residentiæ personalis,etiam nulla subsistente causa, ab humanis decedatis, omnia & singula bona, res, & jura, etiam, ut præfertur, qualificata, necnon spolia cujuscumque quantitatis & valoris existentia, etiam ex prædictis & aliàs undecumque provenientia, ad Cameram Apostolicam seu in dictis beneficiis successores non pertineant, sed ad hæredes vestri sanguinis integre deveniant; & illis deficientibus,inter familiares vestros arbitrio personæ seu personarum, quas ad id scripto nominaveritis, distribuantur, nisi de alia dispositione vel intentione vestra scriptura etiam minus solemni secus appareret, quam tunc velut efficacem ipsæ personæ, vel alii Judices, seu executores omnino exequi & adimplere, illique se conformare in omnibus & per omnia debeant. Et nihilominus quæcumque hujusmodi testamenta, legata, donationes, dispositiones, & alia,forsan a vobis etiam nulla, vel minus sufficienti facultate suffultis, de hujusmodi bonis, juribus, & actionibus,fructibus,pecuniis, jocalibus, aliisque rebus supradictis, etiam in favorem consanguineorum & affinium prædictorum, & aliàs quomodolibet facta,cum omnibus inde secutis, ac etiam ea, quæ per vos in futurum fient, ex nunc prout ex tunc, & e contra, pro dicta summa sex millium ducatorum approbamus & confirmamus, omnesque & singulos juris & facti, ac solemnitatum omissarum & omittendarum, necnon substantiales, aliosque defectus quoscumque, si qui intervenerint aut intervenerunt in eisdem, etiamsi tales sint vel fuerint, quod specialis specifica & expressa de illis mentio præsentibus habenda esset, supplemus. Districtius inhibentes quibusvis Archiepiscopis, Episcopis, aut aliis Ecclesiarum Prælatis, necnon Cameræ prædictæ Præsidentibus Clericis: ac eorum, necnon Fabricæ Basilicæ Principis Apostolorum de Urbe, ac Cruciatæ Sanctæ, & aliis Collectoribus & Subcollectoribus, cæterisque cujuscumque dignitatis, status, gradus, & conditionis existentibus, etiam quavis auctoritate & potestate fungentibus, sub excommunicationis majoris,aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, ne Universitates, Collegia, ac loca, & legatarios, hæredes, & personas, necnon testamentorum, voluntatum,& ordinationum hujusmodi executores prædictos directe vel indirecte quovis quæsito colore vel ingenio molestare audeant quoquomodo, vel perturbare.

Nonnulla eorum Consanguineorum, vel his deficientibus familiarium favore statuit, si illos ab intestato obire contingat.

§.8. Ac decernentes, prædicta omnia & singula, præsentesque literas, & testamenta, donationes, codicillos, fideicommissa, legata, ordinationes, derogationes, dispositiones, & alia quæcumque, necnon quæ in præmissis facta sunt, aut fieri contigerit tam vigore præsentis quam etiam aliarum concessionum vobis factarum, & deinceps in genere & in specie

Extensio concessionis hujusmodi ad peculiares casus.

cie faciendarum cum inde secutis & secuturis, etiamsi vos intra Curiam, aut in quacumque alia Mundi parte extra Ecclesias & Beneficia, personalem residentiam requirentia, qualitercumque qualificata, per vos nunc & pro tempore obtenta, etiam pro vestra sola voluntate, & nulla subsistente causa non residendi, ab humanis decedere contigerit, sub literis re. me. Pii Papæ IV. prædecessoris pariter nostri contra quoscumque Episcopos, Archiepiscopos, & alios Prælatos, necnon Parochialium Ecclesiarum Rectores, cæterosque residentiæ personali prædictæ adstrictos, extra illam quomodocumque decedentes, septimo Kal. Decembris, Pontificatus sui anno Quinto, aut alio veriori tempore emanatis, & sub quibuscumque aliis Constitutionibus, aut revocationibus, suspensionibus, limitationibus, modificationibus, decretis, declarationibus Apostolicis, Cancellariæ Apostolicæ Regulis, ex quibuscumque causis quantumcumque maximis urgentibus, & inexcogitabilibus, etiam in favorem Fidei, & Divini cultus augumentum, ac consistorialiter, etiam a Nobis, & Sede prædicta hactenus, vel nunc, & pro tempore factis & editis, minime comprehendi; sed semper ab illis excepta, & quoties emanata fuerint, toties in pristinum & validissimum statum, & etiam sub posteriora data, etiam cum derogationibus & clausulis etiam derogatoriarum derogatoriis, irritantibusque, & aliis decretis, per vos eligenda apponendis, & latissimæ specificandis reposita, restituta, & plenarie reintegrata, ac de novo concessa, validaque & efficacia fore; necnon perpetua firmitate subsistere, suosque plenarios & omnes effectus, quos de jure, stylo, consuetudine, aut aliàs quomodocumque sortiri poterunt, ac vim veri legitimi jurati stipulati validi & efficacis contractus inter vos ex una, & ac Nos & Cameram prædictam ex altera, partibus habere; nec etiam per promotionem ad Ecclesiam Cathedralem etiam Metropolitanam, aut translationem, vel aliam status & personæ vestræ mutationem cessare, nec per similes vel dissimiles gratias vobis concessas & concedendas confundi, sed ipsis cumulative in omnibus & per omnia, & si quid in una ex facultatibus hujusmodi defecerit, per aliam suppleri debere, nec hæredes, legatarios, ac loca, ad quos seu quæ bona, jura, & actiones hujusmodi devenerint, vel quibus relinquentur, aut executores prædictos ad tertiam seu aliam eorum partem, quam etiam ex nunc vobis, ac locis, hæredibus, legatariis, ac donatariis prædictis liberaliter concedimus & donamus, Cameræ, vel Fabricæ, aut Beneficiis prædictis, etiam pro expeditione contra infideles, & quibusvis aliis quantumlibet piis usibus solvendum, ac cum iis desuper componendam, vel vos ad aliam particularem licentiam, sive indultum, aut confirmationem præsentium a Nobis vel Successoribus nostris Romanis Pontificibus petendum aut impetrandum, vel etiam in alia simili gratia, seu confirmatione illius vobis quomodocumque concedenda, de præsenti mentionem aliquam faciendam ullatenus teneri, nec ad id ulla unquam necessitate cogi posse; & sic in præmissis omnibus & singulis per quoscumque Judices ordinarios & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, & ejusdem S. R. E. Cardinales, necnon pro tempore existentes dictæ Cameræ Camerarium Præsidentes & Clericos, in quavis causa & instantia, sublata eis & eorum cuilibet quavis aliter judicandi & interpretandi facultate & auctoritate, judicari & definiri debere; ac irritum & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

§. 9. Quo circa Ven. Fratribus nostris Ostien., & Portuen. Cardinalibus Episcopis, & dilecto filio Curiæ Causarum Cameræ Apostolicæ generali Auditori per Apostolica scripta mandamus motu simili, quatenus ipsi vel duo aut unus eorum, per se vel alium seu alios præsentes literas, & in eis contenta quæcumque, vbi & quando opus fuerit, & quoties pro parte vestra desuper fuerint requisiti, solemniter publicantes, vobisque in præmissis efficacis defensionis præsidio assistentes, faciant auctoritate nostra easdem præsentes literas & in eis contenta hujusmodi firmiter observari, ac vos illis omnibus pacifice frui & gaudere; non permittentes, vos per quoscumque quavis auctoritate fungentes contra earumdem præsentium tenorem quomodolibet indebite molestari inquietari vel perturbari: Contradictores quoslibet & rebelles per sententias, censuras, & pœnas Ecclesiasticas, aliaque opportuna juris & facti remedia, appellatione postposita, compescendo, ac legitimis super his haben. servatis processibus, censuras & pœnas ipsas etiam iteratis vicibus aggravan. invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii Sæcularis. Deputat speciales Literarum harum Exequutores;

§. 10. Non obstantibus præmissis, ac piæ me. Bonifacii Papæ VIII. prædecessoris etiam nostri de una, & in Concilio generali edita de duabus dietis, dummodo ultra tres dietas aliquis auctoritate præsentium in judicium non trahatur: necnon Lateranen. Concilii novissime celebrati de certo Notariorum numero, etiamsi ad illum nondum deventum fuerit, cui per hoc aliàs derogare non intendimus: ac de consensu præstando in pensionibus, & quibusvis aliis etiam per Nos, & Sedem prædictam editis, & imposterum edendis Cancellariæ Apostolicæ Regulis, ac stylo in similibus hactenus observato: ac re. me. Alexandri Papæ VI. pariter prædecessoris nostri, tertiam partem bonorum Ecclesiasticorum Cameræ prædictæ deberi inter alia disponente: necnon ejusdem Bonifacii Papæ VIII. per quam concessiones, fructus in absentia percipiendi sine præfinitione temporis, fieri prohibentur: ac Pii Papæ IV. prædecessoris etiam nostri de gratiis qualecumque interesse Cameræ Apostolicæ concernentibus in dicta Camera intra certum tunc expressum tempus præsentandis & registrandis; ita quod præsentes in eadem Camera nullo unquam tempore registrari facere teneamini: ac similis re. Urbani Papæ VIII. pariter prædecessoris nostri de pensionibus aliàs translatis iterum non transferendis: ac quorumvis aliorum Romanorum Pontificum prædecessorum no- Contrariis quibuscumque specialiter derogans.

nostrorum, & quibusvis aliis Apostolicis, ac in Universalibus, Provincialibusque, & Synodalibus Conciliis editis, generalibus vel specialibus constitutionibus, & ordinationibus; necnon legibus etiam Imperialibus, & municipalibus tam Urbis quam aliarum Civitatum & Locorum, quibus Cives originarii creati existitis, & quarumvis Ecclesiarum, Monasteriorum, Ordinum, & Hospitalis prædictorum; necnon quorumvis Collegiorum, & Officiorum dictæ Curiæ,& Regnorum Provinciarum, & Urbis, ac aliarum Civitatum & locorum, ac Cameræ prædictorum, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, stabilimentis, usibus, & naturis; etiamsi de illis servandis, & non impetrandis literis Apostolicis contra ea, nec etiam ab alio, vel ab aliis impetratis, aut aliàs quomodolibet concessis utendo, vos per vos vel procuratores vestros præstiteritis forsan hactenus, vel vos imposterum præstare contigerit juramentum; privilegiis quoque indultis & literis Apostolicis, dictis Ecclesiis, Monasteriis, Ordinibus,& Hospitalibus, illorumque Præsulibus, seu Administratoribus, & Superioribus, ac Magistris, Præceptoribus, Prioribus, Militibus, etiam Antianis, Capitulis, Conventibus, Civitatibus, & locis, aliisque prædictis; ac illorum Communitatibus, & Universitatibus, aliisque personis etiam particularibus; necnon Archiepiscopis, & Episcopis, & aliis Ordinariis, etiam eisdem Cardinalibus, ac dictæ Curiæ Officialibus, illorumque Collegiis, ac etiam decimarum, pedagiorum, gabellarum, & onerum Exactoribus, & Appaltatoribus, & aliorum onerum Redemptoribus, sub quibuscumque tenoribus & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus efficacissimis & insolitis clausulis, ac irritantibus, & aliis decretis, per quoscumque Romanos Pontifices prædecessores Nostros, ac etiam Nos & Sedem prædictam, etiam concistorialiter, ac de eorumdem Cardinalium consilio, etiam per modum Statuti & Constitutionis perpetuorum, ac motu & scientia similibus, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, vel ad Imperatoris, Regum, Reginarum, Ducum, Marchionum, & aliorum Principum instantiam, seu illorum contemplatione in genere vel in specie, ac aliàs quomodolibet etiam iteratis vicibus concessis; etiamsi in eis ac statutis & stabilimentis prædictis caveatur expresse vel tacite, quod Urbis nisi originariis Civibus Romanis, ac Civium eorumdem filiis conferantur; quodque nonnullarum Ecclesiarum Beneficia nisi per personas illustres vel nobiles, ac etiam originarios Cives, aut aliàs certo modo in illis expresso qualificatos, obtineri non possint; & nulli in Cives Urbis, ac Civitatum, Oppidorum, Terrarum, & Locorum hujusmodi admitti, seu illorum privilegiis uti possint, nisi prius in dictis Civitatibus, Oppidis, Terris, & Locis per certum tempus habitaverint, seu etiam in illis bona etiam stabilia forsan ad certum valorem ascendentia possederint, quodque Præceptoriæ, & alia Beneficia quæcumque dicti Hospitalis tam ex ejus institutione, quam ex stabilimentorum prædictorum dispositione, pensionibus, Clericis Sæcularibus, & aliis personis, etiam Apostolica auctoritate reservandis, gravari non possint; quodque stabilimentis & privilegiis prædictis etiam vigore implicitæ derogationis latissime extendendæ, etiam per quascumque literas Apostolicas, & quavis etiam derogatoriarum derogatoriis efficaciores & insolitas clausulas derogari non possit, nec derogatum censeatur, nisi derogatio hujusmodi de consilio Cardinalium eorumdem fiat, & tum demum Magistri & Conventus prædictorum ad id accedat assensus, sintque literæ derogationis hujusmodi etiam per dictum Magistrum subscriptæ, ac illi & præfato Conventui per diversas in forma Brevis, aut alias literas diversis temporibus cum certis intervallis præsentatas intimatæ, & non aliàs; necnon alio modo, & semper in omnibus, quæ sic fient, etiam de simili consilio, derogationibus sit apposita clausula, quod illarum effectum sortiantur de consensu Magistri & Conventus prædictorum, & non aliàs, nec alio modo; quodque ipsi Exactores & Appaltatores decimas, pedagia, & onera hujusmodi etiam ab exemptis exigere, & illos ad solutionem seu contributionem cogere & compellere possint seu debeant. Quibus omnibus illorum omnium tenores, acsi de verbo ad verbum insererentur, præsentibus pro expressis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat in genere & in specie ad effectum præsentium sufficienter & expresse derogamus, & derogatum esse decernimus; Quodque vos primam non feceritis in Ecclesiis hujusmodi personalem residentiam consuetam, cæterisque contrariis quibuscumque.

§.11. Volumus autem, quod antequam gratia creationis in nostros, & Sedis Apostolicæ Notarios vobis, ut supra facta, perfrui valeatis, in manibus alicujus personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ professionem Fidei juxta articulos, pridem a Sede prædicta propositos, expresse emittere, & solitum fidelitatis juramentum præstare omnino teneamini. *De Fidei professione, & Fidelitatis juramento per eosdem emittendis Familiares ante creationem in Sedis A. Notarios.*

§.12. Quodque præsentium transumptis, etiam impressis, manu alicujus Notarij publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides ubique adhibeatur in judicio & extra, quæ adhiberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ vel ostensæ. Cæterum volumus pariter, atque decernimus, ut illis ex vobis, quibus similes testandi de bonis, ac pensiones transferendi facultates a Romanis Pontificibus prædecessoribus nostris, quorum respective etiam familiares continui commensales erant, concessæ fuerunt, præsentes literæ quoad facultates testandi de bonis, & transferendi pensiones hujusmodi minime suffragentur. *Fides Transumptorum, &c.*

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 25. Novembris 1730. Pontificatus nostri Anno Primo.

F. Cardinalis Oliverius.

XVI.

Dat. die 4. Dec. 1730. Pontif.I.

Creatio XXV. Puerorum honorariorum in Comites Palatinos, & Auratæ Militiæ Equites occasione solemnis equitationis a Vaticano ad Lateranum &c.

Dilecto Filio Equiti Gaspari Patti

CLEMENS PAPA XII.

Exordium.

DIlecte fili salutem &c. Ex Romani Pontificis beneficentia provenire dignum est, ut qui erga illum devotionis & obsequii signa demonstrant, iidem ab ipso Romano Pontifice honoribus & gratiis decorentur.

Creatio hujusmodi ex d. causa.

Cum itaque nuper in solemni equitatione, qua Nos insigni S.R.E.Cardinalium, Antistitum, Procerum, ac Officialium, Ordinumque Romanæ Curiæ comitatu, pompa celebri, & multorum Adolescentulorum nobilium seu puerorum honorariorum ad latus nostrum adstantium corona stipati, lectica e Palatio nostro Vaticano ad Ecclesiam Sancti Joannis Lateranen., ut moris est, processimus, Tu unus ex Adolescentulis seu Pueris honorariis hujusmodi extiteris: Nos propterea, ut aliquod paterni nostri affectus in familia tua extet munimentum, te peculiari benevolentiæ nostræ favore prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis,& interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure vel ab homine quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existis, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes & absolutum fore censentes, Motu proprio, & ex certa scientia ac mera liberalitate nostris, te Auratæ militiæ Equitem, ac Aulæ Lateranen. & Palatii Apostolici Comitem, auctoritate Apostolica tenore præsentium facimus & creamus, teque aliorum Equitum & Comitum hujusmodi numero & consortio favorabiliter aggregamus, tibique ut Torquem aureum, ac ensem, & aurata calcaria gestare, necnon omnibus & singulis privilegiis, gratiis & indultis, exemptionibus & prærogativis, quibus alii Equites & Comites hujusmodi de jure usu & consuetudine, aut aliàs quomodolibet utuntur, fruuntur, & gaudent, ac uti frui & gaudere possunt & poterunt quomodolibet in futurum, pari modo (citra tamen exemptiones a Sacro Concilio Tridentino sublatas) uti frui & gaudere libere,& licite valeas, earumdem tenore præsentium concedimus & indulgemus.

Cum collatione Privilegiorum, quibus cæteri Palatini Comites fruuntur.

In contrarium non obstantibus &c.

Non obstantibus Constitutionibus & Ordinationibus Apostolicis, ac quibusvis etiam juramento confirmatione Apostolica,vel quavis firmitate alia roboratis statutis & consuetudinibus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 4. Decembris 1730. Pontificatus nostri anno Primo.

Similis pro singulis aliis Pueris honorariis juxta notulam inferius positam. Dat. ut in præcedenti.

F. Card. Oliverius.

Nominati dall' Eminentissimo Camerlengo.

Nominà XXV. Puerorum.

Sig. Cavalier Gasparo Patti.
Sig. Conte Cesare Panimolla.
Sig. Baron Giovanni Puget.
Sig. Marchese Adriano Canale.
Sig. Cristofaro Fonseca.

Dall' Eccellentissimo Primo Conservatore.

Sig. Marchese Innocenzo del Bufalo.
Sig. Marchese Nicola del Bufalo.
Sig. Marchese Cursio Muti.
Sig. Marchese Mario Muti.
Sig. Conte Alessandro Orsini.

Dall'Eccellentissimo Secondo Conservatore.

Sig. Conte Cesare Alfani.
Sig. Francesco della Vetere.
Sig. Alessandro Bonechi.
Sig. Conte Alessandro Ferretti.
Sig. Marchese Giuseppe Nunez.

Dall' Eccellentissimo Terzo Conservatore.

Sig. Marchese Giuseppe Maccarani.
Sig. Marchese Nicolò Giugni.
Sig. Cavalier Silvio Vicentini.
Sig. Giovanni Carlo Cittadini.
Sig. Marchese Emerico Bolognini.

Del Signore Priore de Caporioni.

Sig. Baron Pompeo Scarlatti.
Sig. Antonio Amadei.
Sig. Conte Francesco Mei.
Sig. Angelo Fagnani.
Sig. Gaetano Corettini.

XVII.

Dat. die 4. Dec. 1730. Pontif.I.

Leges publicæ Scientiarum Academiæ Cervariæ, in Cathalonia a Philippo V. Rege Catholico institutæ, auctoritate Apostolica confirmantur, concessis Academiæ hujusmodi nonnullis Privilegiis.

CLEMENS PAPA XII.

Servus Servorum Dei.

Ad perpetuam rei memoriam.

Studiorum Universitates quantum Religioni stabiliendæ, propagandæ, & vindicandæ conferant.

IMperscrutabilis Divinorum Judiciorum altitudo statim atque humilitatem nostram ad sublime Apostolicæ Dignitatis culmen, nullo licet meritorum nostrorum suffragio evexit, inter multiplices, & quæ nobis occurrerunt Apostolatus Universi curas ad propagandas confovendasque studiorum generalium Universitates, per quas spiritualibus Euangelicæ Disciplinæ armis invisibiles militantis Ecclesiæ hostes triumphali certamine profligantur, peculiari solicitudinis studio mentis nostræ aciem jure optimo converti-

vertimus. Hinc ubi operosa Christianorum Principum, præsertim charissimi in Christo filii nostri Philippi V. Hispaniarum Regis Catholici, divinam rem in eorum Regnis non solum valido temporalium armorum, verum etiam cælesti Sacrarum literarum clypeo tueri satagentium, Religio, si quas Universitates hujusmodi ab eorumdem Principum locupleti manu, ad majorem Dei gloriam, eorum Regiæ largitatis laudem, & Populorum suorum ornamentum noviter erectas, & approbationis aliisque Apostolicæ nostræ liberalitatis insignibus nobis exhibet decorandas, hilari paterni nostri amoris amplexu eas excipimus, & illustria erigentium charismata laudantes, eaque æmulantes in Domino æquo animo, & provida manu omnia desuper impartimur, quæ felici ipsarum Universitatum successui, & perenni suorum fundatorum monumento conspicimus in eadem Domino salubriter expedire.

Academia Cervariæ a Serenifs. Philippo V. Hispan. Rege erecta, privilegiis munita, ac saluberrimis firmata statutis.

§.1. Cum itaque, sicut accepimus, charissimus in Christo filius noster Philippus hoc nomine V. Hispaniarum Rex Catholicus, cupiens, prout vere Catholicum decet Regem, ut in singulis Regnis & Principatibus Regiæ suæ Ditioni subjectis, non solum temporalis, verum etiam spiritualis res, ad Divini nominis gloriam, & ecclesiasticæ disciplinæ augmentum efflorescat in dies; & attendens quantum ad id utilitatis afferre soleant approbatæ studiorum generalium Universitates, unam studii generalis hujusmodi Universitatem in conspicuo, & sibi pergrato oppido Civitate nuncupato CERVARIÆ Celsonen. Diœcef., quod nobilissima amenitate cœli, & soli ubertate supra collem, qui cognomine fluvio alluitur, ad umbilicum fere Provinciæ Cathalauniæ positum existit, maximis quibusque non disparem, & inter omnes Universitates hujusmodi Europæ in ejus ædificii magnitudine æmulam pro adolescentibus, præsertim ex Principatu Cathalauniæ oriundis, & ad eam pro inibi juris Canonici, Theologiæ, aliarumque ecclesiasticarum scientiarum, & ingenuarum artium studiis incumbere cupientibus, cum congruo Lectorum, Magistrorum, Præceptorum & Doctorum, Jus ac Theologiam, necnon scientias & artes præfatas legentium & docentium, illuc introductorum, Bidellorum, aliorumque Ministrorum eidem Universitati inservientium numero, propriis regiis ejusdem Philippi Regis sumptibus erexerit & fundaverit; eamque sic erectam & fundatam pro illius, necnon Juvenum, ac Lectorum, Magistrorum, Præceptorum, Doctorum, Bidellorum, aliorumque Ministrorum inibi inservientium præfatorum congrua manutentione & sustentatione redditibus Regiis dotaverit; ac etiam ditare voluerit, variisque privilegiis, immunitatibus, gratiis, & exemptionibus ex ejus Regia liberalitate perpetuo donaverit, & ad ejusdem Universitatis a præfato Philippo Rege, ut præfertur erectæ fundatæ & dotatæ, illiusque personarum, rerum, & Bonorum Spiritualium & temporalium curam, regimen, & administrationem, ac Juvenum præfatorum pro tempore recipiendorum & admittendorum receptionem, admissionem, victum, amictum, instructionem, disciplinam, studiorum directionem, aliaque ad providum ejusdem Universitatis a præfato Philippo Rege, ut præfertur, erectæ & fundatæ, gubernium spectantia quomodolibet & pertinentia, infrascripta Statuta desuper edi curaverit tenoris sequentis, videlicet.

Constitutiones Achademiæ Cervariensis.

TITULUS PRIMUS.

De Audientia Scholastici.

§.2. Ut Achademia Cervariensis disciplinarum omnium laude florescat, & diligentius exculta, nova semper pietatis ac literarum incrementa suscipiat; neve, quasi anarchiæ genus, turbulenter feratur; sed certo & in perpetuum valituro jure gubernetur, Scholasticus sive Cancellarius, qui universam Achademiæ Præfecturam obtinet, tanquam Pater præ omnibus solertius invigilet, ut Universitatis hujus Statuta & Sanctiones, quorum tutela ejus fidei & solicitudini concredita est, & super quæ conscientia ejus graviter oneratur, omnino tam a Doctoribus quam a Discipulis accurate serventur. Interim sedulo etiam provideat & curam gerat, ut Scholares singuli vita & moribus specimen virtutis & probitatis exhibeant; & studio, quo par est, in literarias exercitationes incumbant, ac si quos desides & flagitiosos, sive ludo aut luxui deditos, & aliorum inpietate & bonis artibus progressui officientes compererit, auctoritate sua opportune in eos animadvertere non desistat: Contra quos, si sic oportere censuerit, summarie & de plano procedet.

De Vicario Scholastici ejusque officio.

Poterit vero Scholasticus sive Cancellarius idoneum suæ jurisdictionis Vicarium constituere, qui Clericus quidem sit, non tamen conjugatus, qui nec in Achademia Cathedram obtineat, nec a Civitate Cervariæ sit oriundus, aut ibidem antea per juge decennium commoratus (quod tamen in Vice-Scholastico deputando non tenebitur observare) quique pro Tribunali jus cuique reddat, & causas tam civiles quam criminales attente discutiat. Præterea una cum Apparitoribus & Bidellis scholas crebro circumeat: Scholares suis etiam in hospitiis, modo ne Professorum convictores sint aut commensales, diu noctuque cum oportuerit invisat: Cui mox ingressuro inquilini domorum januas adaperire debeant: Qui otiosos insuper & male feriatos per plateas & compita intempestive oberrantes cogat in ædes proprias se recipere, ut ubique pacate utiliter & honeste Achademicorum vita transigatur.

De modo procedendi in causis civilibus Scholarium.

In causis civilibus Scholarium summarie procedatur; In iis præcipue, quæ modicam summam non excedunt, videlicet mille regalium. Cum vero res ea fuerit, quæ plenariam cognitionem desideret, ut litigantium commodo laborum & impensarum ratio habeatur, quam brevius fieri potest examinanda & definienda erit. Regula autem & norma

ma judicialiter procedendi sit juxta Audientiam Ecclesiasticam Illerdensem.

Ne quid Achademia detrimenti capiat, Curia Sæcularis, ab Scholastico ejusve Judice requisita, opem & auxilium, dummodo pro exercenda sive tuenda jurisdictione desideraverint, ipsis impertiri debeat, expensis tamen Achademiæ, si ob id ab Urbe longius proficisci contigerit.

De causis criminalibus. Judex Achademicus (in criminalibus præsertim) soli Notario, examen Testium non committat. Si tamen id cogente aliquando necessitate fecerit, personam integram ipsi conjungat; nec ullum pignus ratione debiti civilis ab Scholaribus auferri, aut eorum libros venundari patiatur, nisi adversus eos, quos prope diem de fuga suspectos esse constiterit.

Apparitor Cancellarii mandatum pignoris capiendi non nisi Tabellione præsente exequatur, nec nisi confecto Inventario, juxta quod res hujusmodi hastæ publicæ subjiciantur; neque interim pignora ipse, sed fidus sequester ab Scholastico vel Judice designandus detineat. Scholarium arcas & armaria quovis quæsito prætextu aperire non audeat, nisi Scholastici vel ejus Judicis facultate de scripto ostenderit. Si secus fecerit, prima vice quinquaginta regalibus hospitali adjudicandis mulctetur: secunda in annum ab officio a Scholastico suspendatur.

Officiales omnes a Cancellario destinandi Achademiæ foro non gaudeant, quin prius habuerint deputationis ejusdem legitimum documentum, & jurato caverint pecunias a nemine, ultra quod jura sanxerint, accepturos; Quas si aliquando, tametsi sui muneris obeundi obtentu, fraudulenter extorserint, pœna quadrupli coherceantur hospitalis compendio assignanda.

De Visitatione Scholarum quolibet mense per Judicem facienda. Judex unoquoque mense singula docentium invisat Gymnasia; atque ut commodius suo muneri satisfaciat, aliquis Professorum pro diversitate facultatum eumdem sociabit. Quod etiam, cum opus visum fuerit, Cancellarius ipse præstabit, ut ita in docendis & addiscendis bonarum artium disciplinis majora sint tum Præceptorum tum Discipulorum incitamenta; quos non spes tantum præmiorum alliciat, sed metus quoque pœnarum absterreat, dum tantam a Scholarcha super hisce rebus diligentiam & vigilantiam noverint adhiberi.

Nunquam Judex permittat Pauperes per scholas stipem cogere, sed ad valvas tantum Achademiæ subsistere.

Cancellarius per se intersit præcipuis Achademiæ functionibus, ut rite & de more peragantur; idque tantum per Vice-Scholasticum a se constituendum præstare possit, si justa de causa e Civitate Cervariæ adfuturus sit, aut, si adfuerit, valetudine impediatur.

TITULUS II.

De Concilio Achademiæ.

De loco cogendi Concilium. §. 3. Concilium sive Definitorum, sive plenum, non alio cogi possit, quam in locum Achademiæ ad id peculiariter destinatum; nec quin pridie omnes Concilio interfuturi & laturi suffragia ab altero Bidello per schedam Scholastici manu signatam, & rem, quæ in eodem Concilio discutienda sit, continentem, convocentur; nisi secus fieri pro negotiorum qualitate aliquando expediat. Quod si plerique accedere subdole renuerint, vel sub pœna præstiti, vel alio congruenti juris remedio adigantur.

Locorum assignatio pro sessionibus in Aula Conciliari. In Aula Conciliari sint duæ mensæ, altera ante Scholasticum, supra quam campanula & Statuta Achademiæ collocentur; e regione altera, in qua Secretarius habeat binos codices, alterum ad Decreta Achademica, alterum ad mandata describenda: Theologi & utriusque Juris Professores promiscue inter se, servato tamen antiquitatis ordine, assideant: Deinde Medici: ac demum postremis subsellis Philosophi; atque ita pariter inter singulos ex singulis harum classium juxta gradus antiquitatem sessio disponatur, præterquam in propugnatione Thesium, ubi antiquior in ea facultate principem locum obtinebit. Caveat omnino Scholasticus, ne in dicendis sententiis ordo prævertatur, neve convicia offensiones aut jurgia suboriantur.

Bidellus per se, vel si legitime impediatur, per personam idoneam, postquam singulos Concilio accessuros, exhibita præfata scheda, de re agitanda certiores fecerit, eam postmodum sub pœna unius regalis Secretario tradat, qui statim Concilio adsidentibus, eamdem recitet, & transcribat in codicem pro exordio resolutionis Conciliaris mox capiendæ: Quod si præstare neglexerit, duorum regalium mulctam sustinebit.

De numero ad hujusmodi habenda Concilia requisito. Definitorum Concilium (in quo præsertim de rebus ad annuos Achademiæ redditus spectantibus, & Officialium renunciatione agi debet) legitime haberi non possit, nisi tredecim Doctores aut Magistri adfuerint ex Definitorum classe. Concilium vero plenum (in quo de cæteris ad Achademiam pertinentibus deliberandum est) viceno Doctorum aut Magistrorum numero, præter Scholasticum constabit.

De suffragiis. In utroque autem, vel viva voce vel per secretum Scrutinium, si res ita postulet, aut ita fieri Suffragatorum quilibet desideraverit, Doctorum aut Magistrorum suffragia excipiantur.

Si omnes quasi per instinctum & afflatum in eamdem ire velint sententiam, sat erit, Scholasticum palam sciscitari, num quis dissentiat, ut ejus quoque suffragium in acta referatur. Dum vero palam voce feruntur suffragia, suum postremus pronunciet Scholasticus, ne libertati vocalium officiat: mille merapetinos, si secus faxit, ad compendium Hospitalis persolvat.

Si res in Concilio discutienda secreto indigeat, ne quod sancitum decretumve fuerit, quibus par non est, innotescat, Scholasticus cunctos silentii Sacramento obligabit.

Semel decreta nec rescindenda, nec iterum proponenda. Quæ semel rite per Concilium decreta fuerint, non rescindantur, nec rursus proponantur, nisi tres ex quatuor Concilii partibus

bus rationabiliter id expedire censuerint; nec Scholasticus ipse, quin exequantur, aut impedire aut retardare possit; mulctam alioquin sex mille merapetinorum pro singulis vicibus incursurus, Hospitali applicandam; & nihil demum, ultra quod præscriptum est in scheda, in ullo cætu agitetur.

De absentium suffragiis.

Nemo (tametsi jus suffragii cæteroquin habeat, vel sit ipse Cancellarius) illi Concilio intersit, in quo de re ad ejus damnum aut commodum manifestò & præcipue pertinente agi debeat; nec absens, quamvis legitime impeditus, suffragium suum uni ex eligentibus demandare possit.

Si quem vero ex iis, qui adsunt, impetrata prius a Cancellario venia, cœtu abire contigerit, dummodo rem, de qua in concilio agitur, probe intellexerit, fas erit illi propriam sententiam Secretario aperire, & ferendi suffragii vicem demandare, ut inter cætera præsentium suffragia recenseatur.

Fores Aulæ Conciliaris Magister silentii circumsistat, ut præsto sit ad campanulæ sonitum Cancellarii vocantis imperio.

De electionibus officiorum.

In rebus gratiosis a Concilio definiendis per albos nigrosve calculos Scrutinium peragatur, illis concessam, his vero negatam gratiam indicantibus. Electio officiorum, distributis per Secretarium tesserulis, & a singulis a Cancellario ad infimi subsellii Doctores in loculos immissis, rite peragatur; mox per Secretarium palam & apperte colligendis & promulgandis: atque is demum habeatur electus, in quem pars Concilii major consenserit. Cæterum si in Scrutinio ita in plures dispertiri suffragia contigerit, ut ad nullum debitus eorumdem numerus perveniat, rursus ineunda erit electio inter eos dumtaxat, in quos major pars suffragiis annuerit.

Conciliis omnibus Cancellarius ipse intersit; ejus tamen locum & vicem, si absens fuerit, Ecclesiasticus antiquior subeat. Si quando res occurrerit digna conciliari consultatione, & convocationis schedulam Scholasticus exhibere detrectaverit, Professores omnes proprietarios apud Antiquiorem convenire licebit; & dummodo e tribus duæ partes consentiant, duo ex ipsis una cum Achademiæ Secretario schedam requirent a Cancellario; quam si non impetrent, antiquior Ecclesiasticus schedulam Achademico ritu signabit, & Concilio mox cogendo præsidebit.

De peragendis a Secretario.

Secretarius in librum quotannis ad id paratum referat perspicue & diligenter, quæcumque a Concilio fuerint decreta; parique sedulitate singulorum describat suffragia, nulliusque roboris & momenti censeantur ea, quæ in Conciliari codice rite non fuerint consignata. Si vero contigerit, attestationem conciliaris decreti exhiberi oportere, sat erit affirmare, in id majorem Concilii partem consensisse, quin sigillatim fiat suffragiorum recensio. Petenti etiam proprii suffragii, quod in Concilio tulit, attestationem, eam Secretarius ad Cancellarii jussum præstabit.

Quæ contra Constitutiones decerni in

Si in Concilio, sive Definitorum, sive pleno, adversus ipsas Achademiæ Constitutiones aliquid decernatur, sit ipso jure irritum & inane; Quod proinde in ipso palam consessu Secretarius pronunciabit, ut Syndicus, qui propterea singulis Conciliis interesse tenebitur, Suffragatores obtestetur, ne velint Constitutionibus refragari. Quod si minime impetretur, a Scholastico rogabit, ut irrita Concilii acta declaret. Quod si Secretarius & Syndicus ipse, aut aliquem veriti, aut alio quovis respectu satisfacere muneri suo neglexerint, quilibet e Concilio poterit hoc munus obire; Syndicus vero & Secretarius & officio & salario illius anni priventur.

Conciliis decerni contigerit, irrita declaranda.

Ubi Concilium aut juxta Constitutiones aut extra ordinem negotium aliquod Doctoribus vel Magistris conficiendum injunxerit, illud suscipere, & diligenter obire ad præscriptum Concilii obligentur; nec ipsis recusatio, quam major Concilii pars non probaverit, suffragetur. Profecturis autem procul ab Achademia intra vel extra Provinciam ejusdem Achademiæ causa, sive perpetuam sive temporalem Cathedram obtineant, præterquamquod ex privilegio præsentes censeantur, competens salarium attribuatur, tria videlicet regalia argentea octo juliorum proprietariis extra Cathaloniæ Principatum, duo vero cæteris professoribus: Si intra Provinciam, duo regalia proprietariis, cæteris sesqui Regale. In hujusmodi vero personarum electione & causæ statum & personæ industriam singuli, suffragia laturi, accurate perpendant pro majori Achademiæ bono.

Salarium Achademiæ causa absentibus dandum.

Nulli præterea demandetur commissio ad eum locum, in quo propria negotia habuerit; neque lectionum tempore Professor proprietarius eligatur, nisi pro utilitate & rei momento ita censuerint duæ ex tribus Concilij partibus.

Tempus tamen absentiæ præfigendum.

Concilium autem Commissario tempus præfigat negotio transigendo, quod aliqua de causa prorogari poterit. Cæterum si ad Regiam Matritensem sit decernenda legatio, tam licentia quam termini præfixio, ejusdemque prorogatio ad Supremum Regium Concilium pertinebunt omnino.

De negotiis in Civitate obeundis.

Pro negotiis intra Civitatem obeundis explicandisve, præsertim extraordinariis, procuratio alicui a Concilio demandetur. Secretarius postridie mandatum in scriptis tradat Commissariis, qui si id oscitanter præstiterint, vel intra terminum a Concilio præfixum illa non confecerint, negotiorum ejusmodi procuratio ab ipsis ad alios transferatur. Præterea ipse Secretarius diebus, quibus cogi solet Concilium, relegat, quæ data sint mandata ex ipso mandatorum Codice, quem ea propter paratum habeat. Scholasticus vero pro suo jure quibusve negotiis transigendis adesse poterit.

In negociorum pluralitate peculiares habendi consessus.

Si plura sint Achademiæ negotia, quam ut ordinariis, quæ cogi solent, Conciliis explicari possint, liceat semel in hebdomada Proprietarium Theologiæ Professorem, & duos pariter juris utriusque Proprietarios, Secretario & Syndico præsentibus, convenire, qui mature de re habito Consilio, quod æquum justumque fuerit, decernant; ne si diutius ea de re Concilii sententia expectanda foret, negotiorum oportunitatibus, & Acha-

Achademiæ commodis detrimentum afferatur.

In rebus aliarum facultatum Doctores tangentibus decernendis, horum prius requirenda Sententia.

Cum sæpe contingat, negotia hujusmodi in deliberationem cadere, quæ ita peculiariter ad aliarum facultatum Doctores pertineant, ut cæteri non satis commode illa cognoscere & explicare possint, ea de re Concilium nihil ante decernat, quam illius facultatis Professores, consultatione super articulo proposito maturius habita, audiantur.

De suffragiis, decretisque scribendis.

Ne Secretarius in transcribendis suffragiis, Conciliique decretis, querimoniis (ut contingere facile est) sit obnoxius; Scholasticus & Doctor antiquior diligenter inspiciant, num singula fideliter in acta relata sint, quibus deinde subscribat Antiquior, & infra Secretarius, absoluto statim Conuentu antequam Conciliarem Aulam egrediantur. Si vero prolixiori calamo seu scriptione res egeat, id ipsum postridie præstari poterit. Quoties hoc prætermiserit Secretarius, quingentis marapetinis mulctabitur, ærario Achademiæ inferendis.

Quæ sine Supremi Concilii Regii approbatione fieri nequeant

Nulli vnquam Commissario poterit delegare Concilium, ut ad Thesaurarium Achademiæ solvendi mandatum decernat, aut expediat; nec ipse Scholasticus mandata hujusmodi ad eumdem Thesaurarium per se decernere; alioquin irrita sint omnino & inania; nec eorum ratio uspiam habeatur, nisi toto approbasse Concilio per Secretarium & Ratiocinatores subscripta fuerint. Nulla pariter sive Scholastico sive Concilio sit facultas vel salarium creandi vel vetus augendi. Si vero res ita suadeat, & duæ ex tribus Concilii partibus consentiant, utrumque licebit; non tamen prius quam Supremi Regii Consilii & consensus & approbatio accesserit. Si secus fiat, dependant in mulctam singuli Suffragatores duo regalia octo juliorum, quæ Bibliothecæ Universitatis assignentur.

Pro stipe eroganda Definitores in Concilio quantitatem sex regalium octo juliorum non excedant, in quo tamen omnino supplicum indigentiæ, & Achademiæ status ratio habeatur.

Caveat omnino Concilium ab impensis injustis decernendis, alioquin de suo Achademiæ damna compensare singuli tenebuntur.

TITULUS III.

De Definitoribus.

§.4. Cathedras perpetuas obtinentes ipso jure Definitores habeantur, necnon & Professores Emeriti seu Jubilati.

Quæ Cathedræ perpetuæ sint.

Cathedræ vero perpetuæ sunt: nimirum septem; Sacræ Theologiæ primaria, & Vespertina; Decretalium, Decreti Gratiani, Concilii Tridentini: Primaria, & Vespertina Pandectarum, Primaria, & Vespertina Codicis, Primaria & Vespertina Medicinæ, Prognosticorum, Philosophiæ Moralis, Matheseos, Rhetorices.

Professores proprietarii ex hisce antiquiores octo, totidem ex Doctoribus seu Magistris, temporales Cathedras Regentibus, Definitores, & Scholasticus, duos eligere debeant, & ejusmodi electio ita pariter ab octo aliis Proprietariis deinceps singulis bienniis repetatur; nunquam vero eosdem rursus eligere liceat, nisi post aliud biennium, cui tamen sanctioni derogari poterit, ubi id suaserit optime merita de rebus gestis industria personæ, & tres ex quatuor Concilii partibus consenserint.

Biennalis hæc electio fiat postera die ad Festum Sancti Lucæ, nec quidquam aliud eo Concilio agi possit.

Concilium Definitorum, quod pro rerum oportunitate Scholasticus convocari mandaverit, ratum & legitimum non æstimetur, in quo major pars ex Doctoribus seu Magistris, qui sunt ipso jure Definitores, non interfuerit.

TITULUS IV.

De Consiliariis.

Quæ requirantur ad hoc ut quis in Consiliarium eligi possit.

§.5. Quatuor Consiliarii ab Scholastico renunciati eligantur, vita, moribus, ingenio probatissimi, qui saltem per annum Achademiæ albo fuerint inscripti, nulliusque Doctoris sive alterius famulatui sint addicti. Primus pro Regnis Castellæ, Legionis, & Navarræ: Secundus pro Regnis Aragoniæ, & Valentiæ: Tertius pro Cathaloniæ Principatu: Quartus pro exteris, qui Cervariam Studiorum causa confluxerint; Uniuscujusque vero classis cura ad unumquemque ex præfatis Consiliariis pertinebit.

Consiliarii officium post annum expiret.

Consiliariorum officium post anni lapsum expiret; & penes eosdem sit jus, imposterum singulis annis, Judice tamen Achademiæ & Tabellione præsentibus, sibi Successores idoneos, ex Regnis designatis oriundos, præfato ordine eligendi. In hujusmodi autem electionibus convivia compotationes & alia luxus incitamenta Scholasticus omnino vetabit.

Consiliarii munere semel functus, non nisi post triennium, rursus eligatur. Si vero durante officio ab Achademia absfuturus sit, idoneum Proconsiliarium sufficiet, eaque de re Judicem certiorem faciat. Si intra annum redierit, quod reliquum est temporis, per se explebit. Proconsiliarius autem anno proxime sequenti eligi non poterit in Consiliarium, tametsi exiguo tempore Proconsiliarii munus exercuerit.

Qoud sit illorum officium.

Consiliarii, quibus etiam jus ferendi suffragium in Concilio pleno conceditur, postquam electi fuerint, de servandis Achademiæ Constitutionibus & Statutis ad suum officium pertinentibus palam jure jurando se obstringant; curentque insuper diligentius, quæ inter Scholares sibi commissos emendatione digna deprehenderint, ad Achademiæ Judicem incunctanter deferre; eumque ex officio, quoties noctu compita aut ædes Scholarium inviserit, sociare debebunt. Quod tamen nec crebro, nec sine magna causa Consiliariis Judex injunget. Illos vero nunquam per se dumtaxat hoc munus obire patiatur, ne inconsulta nimis cæteroquin Juventus temere in pericula conjiciatur.

TI-

TITULUS V.

De Professoribus Grammaticæ Latinæ, & Græcæ.

§. 6. Discipuli omnes in quatuor Classes distributi, latinam linguam gradatim a primo ad quartum annum a Grammaticæ Præceptoribus doceantur; qui sedulo incumbant, ne quid in his primoribus literarum exercitationibus, & teneriori scientiarum tyrocinio, quod utile visum fuerit, prætermittant; atque ut in docendo non præposterus ordo; sed certa regula adhibeatur; norma Scholarum Societatis Jesu adamussim servanda præfigitur.

Norma Scholarum S. J. servanda.

Plerique ex hisce felicioris & præstantioris ingenii, linguæ etiam Græcæ rudimentis imbuantur, qui cæteris ejusdem classis Condiscipulis, literas dumtaxat latinas excolentibus, consessu in Achademiæ functionibus præcedant.

Eos dumtaxat Auditores admitti liceat, qui primis literarum elementis, recte legendi scilicet, scribendique regulis sint edocti, & Christianæ Fidei rudimentis congruenter instructi.

Qui sint Auditores admittendi.

Diffinitorum Concilium personam aliquam idoneam deputabit, cujus munus sit, Pueros nondum scholas ingressos sæpe in vestibulo jurgiis perstrepentes componere, & diligentius inquirere, an Magistri Grammatices ex præscripto Achademiæ doceant, servatis rite temporum intervallis; mulctam alioquin subituri, ut reliqui Achademiæ professores. Quidquid vero mulctæ nomine deberi contigerit, ex anni salario detrahatur Societatis Jesu Rectori persolvendo.

Persona deputanda, quæ strepitus componat, ac de Magis. Grammaticæ inquirat.

Primo anno Magister Auditores suos diligenter edoceat ex arte Nebrisensi declinationum conjugationumque Regulas, iisque congruam exercitationem subjungat; Græca vero Grammatica imbuendis, legendi rationem præscribat, & vim divisionemque Græcanicarum literarum, mox articulorum declinationes, & plerasque, alias præsertim faciliores, demonstret usque ad eas, quas Græci contractas appellant.

Cursus Studii Grammaticæ quatuor annis absoluendus quo disponi debeat ordine.

Anno secundo crebriori præludio Discipulos, in re superioris anni versatos, ad nominum genera, verborumque præterita solerter addiscenda promoveat; & regulas ipsas, quas memoriter callere debent, frequenter construere jubeat. Græcæ autem linguæ studiosis declinationes contractas, etheroclita, pronomina, & primas barytonorum verborum conjugationes, qua par sit, perspicuitate explicabit.

Tam primo autem quam altero anno Magistri Auditores suos utilioribus tam latinæ quam Græcæ linguæ exercitamentis frequenter acuant, & diligenter informent.

Anno tertio universam Nebrisensem artem, quæ Orationis partes amplectitur, diligenter Præceptor persequatur, atque perficiat, mox Torrellæ Syntaxim aggressurus. Selectiores autem vel Tullii vel Sancti Hieronymi Epistolas quotidiana exercitatione tractandas interpretabitur, monebitque identidem, qua ratione eas, quas didiscerint regulas, tamquam in Archetypo Discipuli facilius deprehendant. Absolvat quoque pro Græcis Coniugationes Barytones. Insuper explanet verba circumflexa, & desinentia in *ut*, addita quoque alicujus Græci Scriptoris prælectione, & constructione, ut facilius Præceptorum usum, quæ sibi tradita sunt, Discipuli addiscant.

Quarto denique anno majori Auditorum utilitati & profectui omnibus numeris expletam latine Syntaxeos seriem exponat; Qui crebris præludant declamationibus; Oratores quoque & Historicos probatæ latinitatis præ manibus habeant continenter. Extemporales etiam lucubrationes ter saltem in hebdomadam Magistro præscribente contexant: quæ pariter, ut ad Orthographiæ Regulas exacte sint, sedulo curandam erit. Usus autem latino sermone colloquendi sit inter Discipulos & Præceptores in ipsis Gymnasiis assiduus. Non dispari studio Græcæ etiam linguæ studiosi auctores aliquos percurrant diligentius, in quibus Græcanici Sermonis structuram animadvertant; & varias, quas insigniores præsertim scriptis suis dialectos inseruerint, Doricam scilicet, Eolicam, Jonicam, & Atticam, Magistro facem præferente, deprehendant. Pensum aliquod, veluti preces, quæ usu sunt in Ecclesia exercitationis gratia Græco donent Idiomate, aut easdem paraphrastice in latinum vertant, & Luciani Dialogos, vel Sanctorum Chrysostomi, & Basilii fragmenta quædam ad libitum Præceptoris.

Libri semel ad docendam tam latinam quam Græcam linguam præscripti non immutentur, quod etiam in illis servabitur, qui ad humaniorum literarum disciplinam pertinent.

Libri semel præscripti non immutandi.

In his quatuor Grammaticæ classibus per annum ultra canicularium dierum intervalla, quæ permittuntur, docendi munus intermittere non liceat; reliquo tamen æstivo tempore erit statas docendi horas decurtari, aut cessassionem pomeridianam jubere poterit Cancellarius. In quavis hebdomada, si festus præter Dominicum, non occurrat, die Jovis a Lectionibus vacent. Singulis vero lectionum diebus binas ante, totidemque cum dimidia post meridiem, horas docendo, citius aut serius ad Scholastici nutum pro anni tempore incohandas.

De horis Studii, ac vacationibus.

Ut Grammatices studiosi a prima ad alteram, & deinceps classem digne ascendant, quod bis vel ter in singulos annos fieri debet, coram Professoribus, altero Sacræ Theologiæ, altero Juris Canonici anniversaria in studiorum instauratione ab Achademio Consilio destinandis, examen habeatur, cui pariter Rector Societatis Jesu Collegii Cervariensis intersit, qui jure jurando se obstringant, munus hoc juxta Achademiæ sanctiones, & conscientiæ normam expleturos, & diligenter exquirant e re nata Alumnorum progressum, num videlicet possint utiliter ad superiorem classem promoveri.

Examen promovendorum ad superiorem Classem.

Qui inhabilis compertus fuerit, in eadem

dem classe detineatur, non ante progressurus, quam satis examinatoribus se profecisse probaverit. Quod si per biennium non profecerit (nisi in causa fuissent vel absentia vel affecta valetudo) & a morum disciplina deflexerit, a scholis expellatur, atque hujusmodi censura præsente Magistro fiat, ad cujus classem cooptandi sunt Scholares.

Qui Grammaticam alibi didiscerit, & ad hanc Achademiam accedat, unam sive alteram classem aggressurus, eisdem quoque circa examen legibus teneatur; quibus Græcæ etiam linguæ studiosi subjaceant, qui si ob desidiam non excellant, ad alteram classem non admittantur; si ob rudem indolem, ad latinos redeant, eorum jure censendi. E tribus præfatis Examinatoribus, duorum suffragia jus faciant, & eisdem quoties hanc præstabunt Achademiæ operam, unum regale octo juliorum ex publio ærario persolvatur.

Ante ingressum in Gymnasia Missę interesse debent Auditores:

Omnes Grammaticæ, Latinæ, & Græcæ linguæ, & humaniorum quoque literarum cultores, priusquam Gymnasia mane ingrediantur, Augusto Missæ Sacrificio, quod in Achademiæ Sacello stato tempore peragetur, quotidie intersint, ubi duo saltem ex Præceptoribus præsto esse debeant, qui Puerorum animos ad pietatis normam componant, & in officio Religionis contineant.

Postrema hebdom. die Doct. Christianam edocendi:

Postrema quoque hebdomadis die Pueros, palæstra promeridiana functos, singuli Præceptores in ipso Gymnasio Doctrinam Christianam diligenter erudiant, eorum animos optimis lactantes morum institutis, & sensu pietatis.

Ac prima mensis Dominica Sacramento Altaris reficiendi.

Prima singulorum mensium Dominica die omnes Grammaticæ, & literarum humaniorum Alumni Sacramento Pœnitentiæ rite expiati in ipso Achademiæ Sacello ad Sacrum Eucharistiæ Mysterium, quo decet, fervore animi accedant. Altera autem Dominica Philosophiæ, & Astronomiæ studiosi: Tertia Medicinæ: Quarta demum Juris utriusque & Theologiæ Auditores; Hanc enim laudabilem consuetudinem ab omnibus Achademiæ Scholaribus omnino observari statuitur.

Sholæ Grammatices quater in anno a Scholarcha invisendæ.

Scholarcha, seu ipsius jussu Academiæ Judex, comitante literarum humaniorum Professore, crebro invisat, quater saltem quotannis Grammaticorum Gymnasia, & solerter inquirat, num Constitutiones, & Statuta Achademiæ, quæ ad studiorum regimen spectant, retineantur, sua auctoritate, si quid contra Sanctiones irrepserit, emendaturus.

TITULUS VI.

De literarum humaniorum, seu Poetices, & Rhetorices Professore.

A Grammat. studio ad humaniores literas per examen promovendi.

§.7. Ad humaniores literas gradum facere Scholaribus non concedatur, quin prævio examine perspicue constiterit, eos latinam Grammaticam hic vel alibi probe didicisse: Ut vero majori cum utilitate & progressu earumdem literarum curriculum aggrediantur, norma ipsa examinis in Grammatica mox præscripta rursus præfigitur, idemque feriarum, & lectionis tempus, & ordo, dempta solum semihorula pomeridiana.

Methodus servanda.

Mane igitur præcepta Rhetoricæ ex aliquo probato Auctore doceantur, adhibita ad selectas M. T Ciceronis orationes quotidiana interpretatione, in quibus Discipuli tropos, figuras, & reliqua artis ornamenta, ad imitationem sedulo animadvertant; pomeridiano autem tempore syllabarum quantitas, ac universa Poeseos suppellex ad Virgilii opus exacta enucleetur.

Unoquoque Sabbato antemeridianæ lectioni ex libris Epigrammatum Martialis aliquid adjungatur, & ex lyricis Horatii post meridiem.

A prima autem die Junii ad decimam quintam Julii, Cæsaris Commentaria, aut Quintus Curtius, aut Valerius Maximus, Cicerone prætermisso, explicentur. Pro Virgilio, Ovidius in libris Fastorum, aut Tristium, vel Claudianus, sive Horatii Ars Poetica.

Omnibus quoque lectionum diebus præter Sabbatum, Discipuli pensum aliquod soluta oratione ante meridiem, metricisve adstrictum numeris post meridiem, domi conficiant, Scholam adlaturi; eaque plerumque Magister, errata adnotando, recitabit, ut sic Auditores de optimo scribendi genere, de sermonis nitore, & proprietate promoveantur.

Insuper ex hujusmodi pensis ita castigatis, quod emendatius Magistro videbitur, Sabbato, absolutis pomeridianis lectionibus, memoriter Alumnus in Gymnasio palam enunciabit, illuc convenientibus Grammaticæ, & humaniorum literarum cultoribus.

Tyronibus ad hæc nondum idoneis, vel narrationem aliquam Magister dictabit, quam ex tempore latine reddent, eamdemque postridie cultiori sermone contexerit, vel ipsis proponet fragmentum aliquod Ciceronis, aut Virgilii, quod versione alia latina pro suo quisque ingenio & facultate illustrabit.

Humaniorum literarum Professor, quotannis post dimidium mensis Julii optimos quosque, & præstantioris ingenii Alumnos legitime delectos, atque ordine paratos in ipsum Achademiæ Theatrum publice producet, ut quantum in Oratoria & Poetica facultate profecerint, re ipsa ex tempore patefaciant; atque ut umbratilem hanc ingeniorum inter se velitationem candidati Juvenes alacrius aggrediantur, in hujusmodi literarii certaminis præmium insigniorum Oratorum & Poetarum libri iis, qui diligentiores comperti fuerint ad omnium incitamentum proponentur. Hunc autem actum dirimere, & de victoribus judicium præferre ad eos pertinebit, qui pro Grammaticis ad superiores Classes promovendis examinatores fuerunt.

Ut autem humaniores literæ, quæ diuturno squallore absoleverant, in hac Cervariensi Achademia reviviscant, duo publici Professores singulis Sabbatis, vel quibus libuerit diebus, universa diligentius perscrutentur; & quæ digna animadversione deprehenderint, ad Scholasticum deferent.

Ad Grammaticæ & Rhe-

Ad omnes Grammaticæ, & humaniorum literarum Cathedras Societatis Jesu Provincia-

toricesCathedras a Provinciali S. J. ex propria Societate destinandi.

cialis Professores ex propria Societate, eosque eruditione, virtute, prudentia eximios ad libitum destinabit. Quod si quem forte ex his minus idoneum esse contigerit, Scholasticus ea de re Provincialem admonebit, qui si opportune huic rei prospicere neglexerit, Scholasticus ipse Regium Consilium adibit.

TITULUS VII.

De Matheseos Professore.

§.8. Utiliores pleræque Mathematicæ partes breviori, & magis perspicua, quam fieri poterit, methodo biennio tradantur.

Anno videlicet primo Geometrica, Perspectiva, Arithmetica, & Agrimensura, Euclidis itidem, & Astronomia cum Almageste, seu Arte magna Ptolomei, ac deinceps cum Christophoro Clavio. Anno secundo Gnomicæ, Cosmographia, Astrolabium, Radius Astronomicus. Lectio autem ineunda postremo tempore pomeridiano ad sesqui horæ spatium; & Cathedra hæc vacationes, seu ferias habeat, ut reliquæ perpetuæ.

Instrumenta Mathematica Achadem. impensis comparanda.

Achademiæ impensis Instrumenta Mathematica, quæ necessaria visa fuerint, loco ad id comparato, palam exhibeantur, ut oculis subjecta fidelibus, quæ auribus exceperint studiosi, ipso etiam Præceptore docente, certius & exploratius assequantur.

Si Milites, Equites, Doctores, similesque Viri, qui aliis facultatibus operam non dent, Matheseos disciplinam velint addiscere, teneatur Professor iis erudiendis horam ante meridiem quotidie impendere; hujusmodi vero Discipuli Sanctionibus circa vestes Achademicas constitutis non obligentur.

Hanc Cathedram obtinere non possit, nisi qui prius per biennium Auditor in Achad. fuerit.

Hanc Cathedram non valeat obtinere, qui in eadem per biennium Auditor non fuerit; neque ad examen admitti, nisi adeo excellat, ut ex tribus duæ partes Concilii suffragentur. Quod si nemo oppositioni Cathedræ subscripserit, elapso mense Cancellarius Magistrum idoneum, sive sæcularem sive regularem exquiret, & Regio Consilio proponet.

Qui per biennium Mathematicas artes in hac Cervariensi Achademia sedulo excoluerit, & velit Militiæ nomen dare, impensi laboris, & habilitatis testimonium ab Achademia receptum Regiis Secretariis exhibeat: quod sibi prodesse poterit ad aliquod militiæ munus obtinendum.

TITULUS VIII.

De Artium, & Philosophiæ moralis Professoribus.

Ad Philosophiæ studium non admittendi latinæ linguæ ignari.

§.9. Qui se ad Philosophiæ studium conferre cupient, non prius Albo seu Matriculæ inscribantur, quam eosdem probe latinam linguam tenere legitimo documento constiterit.

Probatio hujusmodi a singulis Grammaticæ Professoribus examinetur, qui quotannis jurato spondeant sese munus injunctum iuste & fideliter obituros; in codicem referant Probatorum nomina, & pro singulis ex ærario Achademiæ duo regalia argentea Examinatori persolvantur; nec aliquod ab examinatis eo nomine recipiatur.

Si vero contigerit, Scholarem aliquem ægre repulsam ferre, rursus poterit examinis causa Rhetorices Professorem adire, qui juratus pariter, quod æquum justumque sibi visum fuerit, hac de re pronunciabit.

Quo tempore legendæ Summulæ.

Non liceat, nisi post diem decimam quintam mensis Augusti, & obtenta a Cancellario venia, Summulas etiam privatim legere, quarum Lectorem Scholaribus conceditur sibi ad libitum deligere.

Singulis annis bini Artium Professores pro Sententia utraq; legentes.

Singulis annis duo Artium Professores, alter pro Sententia Thomistarum, pro Jesuitarum alter, & unoquoque triennio unus pro Sententia Scoti, Philosophiæ cursum instituent, qui supervacaneis quæstionibus resecatis optima quæque, & utilia maxime deligentes, Auditores suos edocebunt. Anno primo Logicen, sive Dialecticam: Secundo Metaphisicorum libros: Tertio Phisicorum Aristotelis; Unde etiam rite quæstiones ad materiam pertinentes elicient, & succinte ac nervose discutient, non omissis peculiaribus tractatibus de Anima, de Ortu & Interitu, de Cœlo & Mundo, & de Metheoris.

Tempora lectionum Philosophiæ Moralis.

Philosophiæ moralis Prælector eodem triennio publice ab hora quarta pomeridiana ad quintam, Ethicam, Politicam, & Economicam ad Nicomachum dilucide & breviter explicabit. Cæteræ vero lectiones a Festo Sancti Lucæ ad Festum Dominicæ Resurrectionis ante meridiem ab hora octava ad decimam habeantur, post meridiem a tertia ad quintam; reliquo, quod superest, tempore ante meridiem ab hora septima ad nonam, post meridiem a tertia ad quintam. Hujusmodi temporum distributio & mensura in lectionibus ineundis æque servabitur in cæteris Facultatibus.

Horarum distributio.

Tempus sibi ad legendum quotidie præscriptum Professores ita dispertient, ut Primam horam dictandis exponendisve lectionibus impendant: Secundam pro exercitationibus, in quibus scripta & exposita plenius discutiantur: Semihorula vero tam ante quam pomeridianas lectiones præeunte Scholares omnes, facto inter se pariter oppositarum Sententiarum Sectatores congressu, lectionem memoriter recitent, & argumenta hinc inde sibi vicissim objecta diluant. Huic præludio solicite Professores intersint, ut nodos disputationum solvant.

Disputationes qualibet hebdomada habendæ.

Omnes hujusmodi Professores singulis Sabbatis a Festo S. Lucæ ad Quadragesimam ante meridiem ab hora nona ad undecimam; a Quadragesima vero ad anni lectivi finem post meridiem ab hora quarta ad sextam, Thesim aliquam per Discipulum pro suggestu defendendam, alternatim proponant; ut incipiat Philosophiæ moralis Professor, & reliqui deinceps ordine prosequantur.

Hujusmodi autem Thesibus quatuor saltem oppositæ sententiæ Scholares argumentum pro se quisquam obiiciant, ejusve difficultatem Doctores ipsi, seu Magistri augeant, & exacuant unumquodque argumentum per

semihorulæ spatium duret, & Præsidenti quatuor regalia dentur, duo vero singulis argumenta proponentibus Magistris.

Hæc perutilis disputationum & controversiarum inter Discipulos exercitatio ab omnibus aliis Professoribus Medicinæ, necnon Theologiæ, in Achademia retinebitur: In jure tamen civili & canonico ab iis tantum, qui temporales Cathedras obtinebunt.

Theses ejusmodi, sicuti & reliquas disputationes in carta manuscriptas gratis tribuendas Bidellus a Professore accipiat; & postquam ad Judicem subscribendas attulerit, pridie foribus Gymnasij majoris Artium affigat; neque eas prælo dari, exceptis iis, quæ in octava Conceptionis propugnantur, nec serico unquam uti licebit, etiamsi Theses typis mandari concedatur. Die vero propugnandarum Thesium tempora lectionibus præstituta tantisper diminuantur.

Tempore lectionum nequaquam liceat extraordinarias Theses defendere, nisi venia a Cancellario impetrata.

TITULUS IX.

De Medicinæ Professoribus.

§.10. Quoniam non ascensum, sed ruinam quærere videtur is, qui transiliendis gradibus neglecto ordine, ad superiora nititur, cum sit rudis inferiorum, cavetur, ne Scholares ante ad Medicinæ scientiam admittantur, quam circa latinam linguam a Rhetorices Professore examinati sint & approbati, & Artium Baccalaureatum in hac vel alia Universitate consecuti.

Ad Medicinæ studium admittendi de latina lingua prius examinandi.

Cursus Medicinæ quadriennio definiatur, ita tamen, ut tres priores annos Candidati theoricis dumtaxat præceptis, quartum autem praxi etiam incumbant, se Doctori alicui, ægris medenti, adjungentes; hanc quinto pariter anno prosequantur vel Cervariæ vel in Civitate Barchinonesi, Tarraconensi, Gerundensi, Ilerdensi, Dertusensi, aut Vicensi. Obligentur præterea ejusdem, apud quem se exercuerint, Doctoris afferre testimonium coram Urbis Prætore suscipiendum. Quarto tamen anno exacto poterunt Baccalaureatu insigniri; sed diploma gradus, nisi quintum praxis annum expleverint, non tradatur.

Cursus Medicinæ quatuor complendus annis.

Medicinæ Professores, statis horis ante vel post meridiem singulis quibusque annis utiliores universæ Medicinæ tractatus, suum quisque propriæ Cathedræ congruentem, publice doceant, & diligenter explicent.

Chirurgiæ Professor, quæ ad hanc partem pertinent, triennio absolvat.

Tam Medicinæ quam Chirurgiæ Professores tractatus ordinem mox præscribendo distribuant, videlicet:

Primarius Medicinæ Anno primo Commentaria in tres primos libros Galeni de Morbo & Symptomate: Anno secundo de Elementis & humoribus: Anno tertio de Temperamentis: Anno quarto de Facultatibus. Vespertinus Anno primo de causis Symptomatum in tres posteriores Galeni libros de Morbo & Symptomate: Anno secundo Commentaria in tres libros primos Galeni de Morbo & Symptomate: Anno tertio Commentaria in duos libros Galeni de differentiis Febrium: Anno quarto de Pulsibus, & Orinis. Prognosticorum Anno primo de Curatione febris malignæ, & ejus Symptomate: Secundo de Curatione febrium: Tertio Commentaria in tres priores libros Galeni de morbo & symptomate: Quarto de Curatione effectuum. Methodi Anno primo de Sanguinis missione, & purgatione: Secundo de Methodo medendi: Tertio de morbis Mulierum, & Puerorum: Quarto in tres libros priores Galeni de Morbo & Symptomate. Simplicium Anno primo de simplicium Medicamentorum facultatibus, & medicamentorum Compositione, & reliquum, quod pro cæteris annis ipsi præscribetur. Anathomis Anno primo de Ossibus, & Musculis: Secundo de Cavitate animali & Nervis: Tertio de Cavitate vitali & Arteriis: Quarto, quod ipsi assignabitur. Chirurgiæ Anno primo de Tumoribus: Secundo de Ulceribus: Tertio de Vulneribus & operationibus Chirurgicis; quos tractatus latino sermone conficiat, nec ipsi præterea per se nec per alium Tonstrinam facere licebit.

Methodus hocce in cursu servanda.

Harum porro lectionum tempus ita singulis præfiniendum erit, ut videlicet: Primarius ab hora octava ad nonam: Prognosticorum a nona ad decimam: Anathomes a decima ad undecimam ante meridianas. Vespertinus a secunda ad tertiam: Methodi a tertia ad quartam: Chirurgiæ a quarta ad quintam pomeridianas: Simplicium hora sibi præscribenda.

Lectionum tempus.

Omnes autem ejusmodi Professores opportuna cujuslibet hebdomadis die, qua vacet a lectionibus, Thesim aliquam pro suggestu per Discipulum defendendam proponent, in qua eadem ratio & forma Superiori titulo indicta retinenda erit.

Theses singula proponendæ hebdomada.

Singulis autem quibusque Kalendis Maji in Artis Medicæ majus Gymnasium una cum Secretario, ut omnia per eumdem in acta referantur, convenient; ubi mature inter se deliberabunt, num fortasse novum aliquem sequiori anno tractatum eorum vice, qui præsentibus Sanctionibus præscribuntur, pro Auditorum utilitate proponere expediat.

Hi omnes Achademiæ Nosocomium gratis invisere, & Scholaribus, si qui ægri fuerint, mederi debebunt.

Professor Anathomes quotannis in loco Achademiæ impensis sibi apte comparato, sex quidem universales, duodecim vero particulares Anathomicas dissectiones sub Scholarium oculis exhibebit; in quibus situm, naturam, usum, & partium corporis officium publice ostendet, docebit & tradet: videlicet particulariter tres oculorum, tres cordis, tres palmorum, tres laringium, quæ in Bovum aut Arietum dissectione fieri poterunt. Universaliter autem Primam, in qua sigillatim ostendat omnes exteriores & interiores abdominis partes, & thoracis cum dissectione capitis, ut inde demonstret quidquid cerebrum continet, ac nervos, qui ab eodem descendunt: Secundam, in qua non dispari cura

De Anathomicis sectionibus.

cura partes omnes patefaciat ad regionem abdominis, thoracis, capitis, & ad genitalia pertinentes: Tertiam in venis, & arteriis perspicue demonstrabit distensionem omnium ramorum venæ portæ, ramificationum quoque venæ cavæ in partes inferiores & superiores; itidemque cæterarum venarum ramos tam in brachiis quam in cruribus; & demum arteriarum ramificationem: Quartam, in qua musculos pectoris, cervicis, capitis, brachii, & cruris diligenter ostendet: Quintam, in qua singula ossa apta explicatione indicabit, idque exhibito scheletro, ut in eo facilius atque commodius ossium humani corporis invicem cohærentium universa compactio ob oculos ponatur: Sextam, in qua, canis viventis dissectione facta, cordis motum, usumque nervorum recurrentium, & vocem formantium, palam explanabit; hisque subdet pectoris & abdominis partium explicationem; & aliquando etiam plantis & herbis dissectis, earumdem naturam demonstrabit.

In loco dissectionum ultra scheletrum pro consueta partium demonstratione, statua insuper collocabitur, figuram hominis affabre repræsentans, circa quam Chirurgiæ Professor fasciis ad id paratis semel in hebdomadam Auditores suos rationem obligandi vulnera edoceat. Omnibus Anathomicis dissectionibus, Chirurgiæ non solum, sed etiam Medicinæ cultores intersint.

Præter Civitatis Cervariæ ex eorum cadaveribus, qui in Nosocomio moriuntur, Professori Anathomes tradi jubeat, quæ ad usum dissectionum exposcet. Pro singulis dissectionibus particularibus, quas juxta Sanctiones Professor Anathomes fecerit, binæ monetæ Cathaloniæ libræ ex ærario Achademiæ pendantur, & quatuor pro singulis universalibus.

Illud quoque curæ sit hujusmodi Professori, tractatus ad suam Cathedram pertinentes ita secernere & ordinare, ut quæcumque ad reliquos Medicinæ & Chirurgiæ Magistros peculiariter spectant, suis non interserat.

TITULUS X.

De Juris Canonici, & Civilis Professoribus.

Ad jura non admittendi nisi prius Logicen didicerint.

§. 11. Nullus ad Juris Civilis, aut Canonici studium admittatur, qui in latinitatis examine probatus non fuerit, & ex Philosophia Dialecticam saltem, seu Logicen non didicerit in hac Cervariensi Universitate, vel alibi.

Cathedras perpetuas in Jure Canonico obtinentes, scilicet Primariam, Vespertinam, Decreti Gratiani, Concilii Tridentini; & temporales Sexti, & Clementinarum, ita lectiones sibi in quadriennium præfixas digerant, ut majori semper discentium utilitati & progressui consulant. Si vero secus fecerint, pœnas condignas incurrant.

Methodus studii Jurium.

Hujusmodi vero Titulos suis tractatibus inscribent: videlicet anno primo Professor primarius de Judiciis, aut Foro competenti: Vespertinus de Officio & potestate Judicis delegati: Decreti Gratiani de Principiis Juris Canonici ad primas distinctiones Decreti: Sexti vero, & Clementinarum Titulos, qui præscribentur.

Anno secundo primarius de Causa possessionis & proprietatis: Vespertinus de Jure jurando: Decreti super aliqua ex causis ejusdem Decreti Sexti, & Clementinarum, ut præscribetur.

Anno tertio Primarius de Præbendis, & Dignitatibus: Vespertinus de Rescriptis, aut Divortiis: Decreti de Pœnitentia. Sexti, & Clementinarum, ut supra.

Anno quarto Primarius de Simonia: Vespertinus de Usuris: Decreti de Consecratione: Sexti, & Clementinarum, ut supra.

De studio Concilii Tridentini.

Professor Tridentini methodum ac seriem Sessionum ejusdem Concilii retinebit, earumdem Sessionum prorogationes leviter attingens; cæteras vero Sessiones, quæ bipartitas de Dogmatica, & de Reformatione Sanctiones continent, fusius atque solertius explanabit, & biennio concludet. A mente Sac. Concilii nunquam recedat, eamque juxta Constitutiones Apostolicas, & Sacræ ejusdem Concilii Congregationis generalia Decreta interpretetur. Hanc Cathedram assecutus, Concilii explanationem ab ea parte prosequatur, ad quam Antecessor devenerat.

Qui temporales Decretalium Cathedras moderantur, libros quinque ipsarum Decretalium viva voce & continua oratione, tempore & forma ab Achademia præscriptis, accurata ac perspicua methodo triennio interpretentur.

In ejusmodi autem explicatione non singulas Decretales singillatim persequantur, sed methodice Titulos ad instar Paratitlorum Andreæ Vallensis, Cironii, aut alterius probati Auctoris.

Methodus studii Juris civilis.

Jurium Civilium Professores, Primarius nempe & Vespertinus, Pandectarum Primarius, & Vespertinus Codicis; necnon temporales Cathedras Digesti Veteris, & Voluminis obtinentes, ad quadriennium præscriptos pariter Achademiæ Sanctionibus Commentarios distribuent, & Auditoribus explicabunt:

Anno videlicet primo, Primarius Pandectarum ad Titulum de Liberis, & Posthumis: Vespertinus Pandectarum de Acquirenda possessione. Primarius Codicis de Locato, & Conducto: Vespertinus Codicis ad Senatus Consultum Trebellianum: Voluminis de Jure Fisci: Digesti veteris Tit. qui præscribetur.

Anno secundo Primarius Pandectarum de Vulgari & Pupillari substitutionibus: Vespertinus Pandectarum de Rebus Creditis. Primarius Codicis de Contrahenda stipulatione: Vespertinus Codicis, Qui testamenta facere possunt: Voluminis de Excusationibus munerum: Digesti veteris, ut supra.

Anno tertio, Primarius Pandectarum de Acquirenda, vel omittenda hæreditate: Vespertinus Pandectarum de Usucapionibus. Primarius Codicis de In integrum restitutionibus: Vespertinus Codicis ad Legem Falcidiam:

diam: Voluminis de Pascuis publicis, & privatis: Digesti veteris, ut supra.

Anno quarto, Primarius Pandectarum de Inofficioso testamento: Vespertinus Pandectarum de Appellationibus. Primarius Codicis de Accusationibus: Vespertinus Codicis de mortis causa Donationibus: Voluminis de Studijs liberalium artium, sive de jure Achademico: Digesti veteris, ut supra.

Qui temporales Institutionum Justiniani Cathedras regunt, Institutiones easdem ad singulos Textus seu Paragraphos triennio suis Auditoribus interpretentur, ut prima juris elamenta facili & simplici via, mox felicius & utilius addiscant: In quo tempus etiam & forma ab Achademia præfinita, nec lente nec remisse, sed naviter & studiose serventur.

Omnes utriusque juris Professores, sive perpetui sive temporales, in primum quadriennium Tractatus suos, & Commentarios, quos in singulos annos de scripto Scholaribus tradere debent, ex albo desument, seu Edicto Achademico. In alterum vero ad arbitratum suum, dummodo singulis Cathedris respondeant, deligere poterunt; nec intra illud octo annorum spatium eumdem Tractatum reponant. Ejusmodi Tractatuum delectus habeatur ineunte Majo coram Cancellario in singulos alterius quadriennii annos juxta normam, quæ Theologis præscripta est.

Cuivis in utroque jure Professori liceat Tractatum, a se quotannis cæteroquin edendum, ad proximum, vel ulteriorem etiam annum protrahere, si id ubertas utilitasque materiæ postulaverit: Et e contra plures quoque eodem anno Tractatus proferre, si ita breviter eorumdem materia circumscribi & absolvi possit.

Professores Canonum in contexendis tractatibus quidquid in Sexto, Clementinis, Extravagantibus, Concilio Tridentino, & posterioribus Pontificiis Constitutionibus ex jure antiquo derogatum, correctumque diligenter animadvertant. Pari studio id ipsum præstent Professores Juris Civilis, ut collatione Legum Romanarum cum nostris facta, quid olim, quidve hodie in foro & praxi obtineat, Auditores funditus hauriant, & luculentius perspiciant.

Partitio horarum.

Professores Primarii Canonum, Pandectarum, & Codicis hora nona antemeridiana ad decimam lectiones suas tradent; earumdem classium Vespertini hora secunda pomeridiana ad tertiam: Professores Decreti, & Concilii hora decima antemeridiana ad undecimam: Sexti, & Clementinarum Professores hora, quæ ipsis præfigetur: Professor Voluminis tertia pomeridiana ad quartam: Professor Digesti veteris hora, ut supra statuenda.

Regentes Decretalium singulis lectionibus suis præsint ad sesqui horæ spatium alternis, ab hora secunda ad quintam post meridiem: In tertiam vero sesqui horæ partem viva voce, & continua oratione lectiones propositas explicabunt: Hora, quæ superest, ad Thesim ex visceribus rei, a Præceptore expositæ eductam, enixe disputandam & discutiendam tota impendatur. Unus ex Auditoribus Propugnatorem agat: tres argumenta adjiciant: Professor nodos controversiarum dissolvet & extricabit. Hujusmodi quotidianis exercitationibus Discipuli omnes alternatim vacent. Eadem omnino methodus, & temporis partitio Institutionum Civilium Regentibus adamussim servanda præscribitur; ita tamen, ut omnes incipiant post septimam & horam dimidiam ante meridianam.

Tam Proprietarii, quam Regentes Professores, quæ hactenus censita sunt pro Jure Canonico, & Civili docendo, & addiscendo, diligentissime servent; & provideant, ut a Discipulis observentur; horumque maxime habeatur ratio in cursus literarii probatione, quam nullatenus concedant Auditoribus, qui lectionibus singulis, ut statutis Achademiæ præfinitur, non interfuerint. In hoc autem, severitate potius omnium acuant diligentiam, quam indulgentia negligentium foveant desidiam.

Theses proponendæ.

Regentes Decretalium, & Institutionum Civilium quibusque Dominicis diebus temporis lectivi pro suggestu Discipulum alternis producant, qui Thesim ex libro, quem eo anno interpretantur decerpendam, hyeme ab hora octava ad decimam, vere a septima ad nonam antemeridianas propugnet.

Adversus illam tam in Canonicis Thesibus, quam in Civilibus, proponant argumenta quatuor Studiosi ex quatuor Juris prudentiæ classibus: videlicet Primum Studiosus quartæ classis: Secundum tertiæ: Tertium secundæ: Quartum primæ. Argumenta proposita suscipiant, & vim difficultatis adaugeant; Primi Proprietarius Canonum vel juris Civilis, Secundi Regens Canonum vel juris Civilis, Tertii Baccalaureus juris Canonici vel Civilis.

Neque Scholaris censeatur cursum annuum legitime peregisse, qui semel Thesim aliquam eo anno non defenderit. Hujusmodi Theses in carta sint manuscripta.

Utriusque Juris proprietariis liceat, etiam tempore lectionum, Theses minores carta tamen non serico impressas, e superiori loco propugnare. Hoc etiam licebit Regentibus absque eo tamen, quod Theses Dominicis diebus præscriptas prætermittant. Cum in propugnatione Thesium minorum Proprietarius Patronum agit, & argumenta Scholares objiciunt, argumentorum vires tantum Proprietarii vel Doctores adaugeant. Juris Canonici Professores Theses Civiles propugnare poterunt, & Canonicas Jurisprudentiæ civilis Interpretes.

TITULUS XI.

De Theologiæ Professoribus.

§. 12. Inter Theologiæ Auditores nomen suum profiteri nemo valeat, quin Philosophiæ triennale curriculum, aut in hac Cervariensi aut in alia Universitate exegerit; idque constet, ac testatum sit sub Achademiæ sigillo, in qua se studuisse affirmat.

Teologiæ Professores singulis annis sub pri-

primordia mensis Maji coram Scholastico, & Achademiæ Scriba pro lectionibus mox suscipiendis eos Tractatus potissimum ad interpretationem Magistri Sententiarum mature deligant, quos Auditoribus utiliores fore censuerint.

Is vero ordo in hoc delectu servetur, ut primi sint ex gradus antiquitate tres Primarii sententiæ Sancti Thomæ, Scoti, & Doctoris Suarez; deinde eodem ordine Vespertini, tum Sacrorum Bibliorum, & moralis Theologiæ Professores; quæ diligenter in acta referet Secretarius in libris ad hæc destinatis.

Delectos vero Tractatus ita conficiant (resecatis omnino inutilibus quæstionibus) ut pleraque eorumdem Theoremata non tantum ratione fulciant, quam Sacrorum Bibliorum, Sanctorum Patrum, & Conciliorum auctoritatibus, tanquam solidioris veritatis fundamento, sustentent; præsertim adversus Hæreseon Septentrionalium, ac Jansenii, & Quesnelli Sectatores.

Tractatus insuper ejusmodi ita quotannis discernant, ut nunquam duo, diversæ licet scholæ, Professores eumdem prælegant; nec ullus, nisi quadriennium effluxerit, valeat iterare.

Scoti Cathedræ Præfectus præcipue caveat, ne in conficiendis ad prælectiones suas Tractatibus, a mente ejusdem Doctoris deflectat.

Sacrorum Bibliorum Professor & Interpres per idem quadriennium congruentes ex Veteri vel novo Testamento Commentarios, vel decerptos ex Sacris Bibliis tractatus pro commodiori eorumdem interpretatione Scholaribus dictabit, quæstiones Theologiæ, ut vocant, scholasticæ, tanquam a suo scopo alienas non intermiscens. Qui insuper & Hebræam linguam vel ex Grammatica Bellarmini, vel alterius probati Auctoris, docebit, ut Bibliorum sensus arcanos facilius deprehendant; & ex iisdem fontibus quæcumque ad illius linguæ regulas, & sermonis proprietatem pertineant, explicabit.

Theologiæ moralis Professor identidem potiores de Morali doctrina tractatus edet, & Audientibus explanabit.

Singuli Theologiæ Professores, tum in publicis Gymnasiis, tum in privatis ædibus, si opportune visum fuerit, ita suos comparent Auditores, ut ex iisdem Tractatibus, quos consuetis prælectionibus exceperint, crebras dissertationes conficere usu addiscant.

Tres Primarii ab hora nona ad decimam: Theologiæ vero moralis Professor a decima ad undecimam ante meridiem lectiones producant: Vespertini a secunda ad tertiam: a tertia vero ad quartam pomeridianas Bibliorum Interpres. Singulis hebdomadis Theses in Theologiæ facultate propugnentur, ut Artium & Medicinæ Professoribus præscriptum est.

TITULUS XII.

De Oppositione ad Cathedras.

§.13. Quotiescumque Cathedram aliquam ex qualibet causa vacare contigerit, continuo Scholasticus edicta vacationis in scholis affigi, & per quindecim dies publicari mandet; quibus elapsis, si Cathedra fuerit Proprietatis seu perpetua, post triduum; post unam vero diem, si fuerit temporalis, jubeat ab Achademiæ Scriba competitores admitti.

Nec interim negligat Substitutum idoneum, & gradu congruenti insignitum, Cathedræ vacanti sufficere, de consilio Professorum, ad quos illa noscitur pertinere.

Substituti munus hujusmodi gratuito exerceant, tam in casu vacationis, quam, si id fieri propter legitimum Professoris impedimentum, contingat; idemque in substitutionibus Ministrorum, quæ valetudinis causa fient, omnino servetur. Salarium vero, dum vacat Cathedra, in Achademiæ compendium cedat.

Competitores omnes, antequam Oppositioni Cathedræ vacantis subscribant, vel Licentiæ gradum adeptos esse oportebit, si Cathedra sit perpetua, aut Baccalaureatum, si fuerit temporalis; dummodo insuper curriculum studiorum emensi fuerint, quod requiritur ad Licentiam. *Qui ad oppositionem hujusmodi admitti nequeant.*

Gradus autem hujusmodi uniuscuiusque Cathedræ facultati singuli respondeant, veluti gradus Juris Canonici pro Cathedris Canonum, Civilis pro Civilibus, Theologiæ pro ejusdem Cathedris. Veruntamen ad reliqua Juris utriusque munia exercenda prædicti gradus promiscue censeantur, quos necesse erit, vel in hac Cervariensi Achademia esse susceptos, vel in eamdem legitime cooptatos.

Competitores singuli, qui Oppositioni subscripserint, si postmodum neque valetudine neque alia quavis causa legitima præpediti, stato tempore legere destiterint, a Cathedris primo vacaturis arceantur. Justa vero de causa impeditis poterit ad modicum tempus Scholasticus indulgere; quod tamen octo dierum spatium non excedat. *De prævio eorum examine.*

Lectiones præviæ ad obtinendas Cathedras diebus tantum profestis in ipso Achademiæ Theatro, vel si opportunius visum fuerit, in Gymnasio, ante vel post meridiem a Candidatis habeantur, eo tamen ordine, ut postremo recitent gradu antiquiores. Scholasticus in propriis ædibus præsente Achademiæ Secretario & duobus Doctoribus antiquioribus, singula singulis Competitoribus, ad legendum capita assignet ex libro, qui remota omni fraude, sorte ferri cuspide ipsis inspectantibus tripartito aperiatur, facta eisdem optione, quod voluerint, eligendi; & pro hujusmodi lectione contexenda, quæ in horæ spatium continua oratione producenda erit, integer naturalis dies singulis concedatur.

Quilibet, postquam lectionem absolverit, sententiam suam adversus duos ex compe-

pe-

petitoribus, a Cancellario designandos, per semihorulæ spatium propugnabit; utriusque tamen Juris Professores hac lege non teneantur.

Si temporali Cathedra vacante, nullus intra tempus legitimum oppositioni subscripserit, Professor, qui eamdem obtinebat, munus suum ad alterum usque vacationis tempus prosequetur, quin peritiæ suæ novum periculum facere obligetur.

Præmittenda ad possessionem Cathedræ capiendam.

Omnibus, quæ ad Cathedrarum oppositionem pertinent, rite peractis, singulorum Competitorum tituli & merita, ab Achademiæ Scriba literis authentice consignata, Scholastici ipsius opera ad Supremum Regis Consilium deferantur. Cathedram vero adeptis, non ante, possessionem inire liceat, quam jura sive stipendia, quæ ad Achademiam spectant, exolverint, scilicet: Proprietarii quadraginta libras monetæ Cathaloniæ: Regentes autem viginti; Ex quibus quadraginta Regalia Secretario, quinque singulis Bidellis, totidemque Cæremoniarum Magistro attribuantur, reliqua summa in ærarium inferatur. Fidei quoque professionem emittant; Cancellario ejusve Judici jure jurando obedientiam spondeant: seque in eadem verba Achademiæ Sanctiones & mandata servaturos, suumque munus solerter expleturos obstringant. Neque antequam hæc præstiterint, salario fruantur.

Cathedræ exemptæ.

Cathedræ artis Grammaticæ (ad quas obtinendas nullus gradus requiritur) necnon Humaniorum literarum, Philosophiæ, Theologiæ, & Sacrorum Bibliorum, quæ concessione Regia Professoribus ex Ordine Sancti Dominici, Sancti Francisci de Assisio, ac Societatis Jesu in perpetuum addicta sunt, consuetis ad Cathedras petendas Achademiæ Sanctionibus non subjacebunt. Quoties autem ad eas primo assumuntur, Cathedris Grammaticæ ac Humaniorum literarum exceptis, prælectionem publice faciant, doctrinæ suæ specimen præbituri.

Earumque distributio Religiosis Ordinibus.

Cathedræ prædictæ Regularibus destinatæ Regio diplomate die 15. Aprilis anno 1724. distributæ sunt, ut infra: Primaria Theologiæ Cathedra Divi Thomæ Doctoris Angelici, & una Artium ex tribus Achademiæ pro ejusdem Sententia, Ordini Sancti Dominici: Primaria Theologiæ Joannis Duns Scoti Doctoris subtilis, & una Artium pro ejusdem Sententia, Seraphico Ordini: Primaria Theologiæ Doctoris Suarez cum una pariter Artium ex tribus Achademiæ pro ejusdem Doctoris Sententia, Societati Jesu.

Provinciales Sancti Dominici & Societatis Jesu Lectores ex propria familia ad præfatas Cathedras Regi proponant, & eos undequaque eruditos, politiori doctrina ornatos, & magisteriis apud propria Collegia cum laude perfunctos. Si gradu convenienti præditi non fuerint, vel illum in Achademia suscipiant, vel in eamdem, si alibi susceperint, cooptentur.

Quoniam vero vel Generalis Sancti Francisci vel ejusdem Commissarius jugiter in Hispania resident, alteruter pro tempore eamdem omnino curam & vigilantiam in proponendis ad easdem Cathedras sui Ordinis Magistris per se adhibeat; quibus gradus, si quibus indigeant, gratis conferantur, cum & ipsi gratis id præstent; eorum vero Cathedræ salarium Syndicus Ordinis accipiet, ut inde omne id, quod Regularis Professor indigeat, expendatur; reliquum eleemosynæ titulo eidem Ordini assignetur.

Prædicatorum, & Seraphici Instituti Regulares ad reliquas Cathedras aspirare non valeant. Auditores autem sæculares, qui Scoti mentem secuti fuerint, ad petendas Philosophiæ & Theologiæ Cathedras tam pro S. Thomæ quam pro sententia Suarez admitti poterunt.

TITULUS XIII.

De Gymnasiorum distributione, & optione.

§.14. Gymnasia, seu Scholæ ita singulis Achademiæ Professoribus distribuantur, ut fiat in Classes partitio, Grammaticæ, Philosophiæ, Theologiæ, Medicinæ, & Juris utriusque juxta aptiorem loci opportunitatem, concesso antiquioribus cujuslibet Classis Professoribus optionis jure; ita tamen, ut ea de re Scholasticus certior fiat, qui demum dubia, & controversias, si quæ oboriantur, prout suaserit æquitas & utilitas, arbitrio suo judicare poterit.

TITULUS XIV.

De modo, forma, & temporibus Lectionum.

§.15. Professores Grammaticæ, Humaniorum literarum, Philosophiæ, Astronomiæ, & qui temporales Cathedras Decretalium, & Institutionum in utroque Jure obtinent, viva voce, & continua oratione, materias, singuli ad suas Cathedras spectantes, explicabunt. Adeo vero exactam sibi præfiniti temporis rationem habebunt, ut singula omnino, quæ de ejusdem distributione Achademiæ Sanctionibus præscripta sunt, sine fraude conservent.

Artium Professores, tametsi postremum cursus annum attigerint, ad finem usque mensis Junii, ut cæteri, suas lectiones producant.

In Cathedris perpetuis Medicinæ, utriusque Juris, & Theologhiæ integrum horæ spatium, itaut nullus prætextus impedire vel interpellare valeat, lectionibus suis Professores impendant; Cujus postremam partem, quæ quartam non excedat, explicatione eorum, quæ scripta Scholares exceperint, viva voce, & perpetua oratione concludant.

Sedulo curent præterea, ut omnes omnino Scholares ab initio ad finem plenas & integras lectiones audiant; nec eas certo tempore incboandas retardent, dum plerique scholam adventuri moras nectunt; sed ita statutis Magistri adhærebunt, ut nec citius nec serius, quam par est, aut ingredi aut egredi palestram Discipulos patiantur.

Achademiæ Judex, qui crebro Gymnasia invisere debebit, omnino caveat, ne lectionum tempora, ordo, & ratio, Scholarium tumul-

multibus, rixis, clamoribus perturbentur; sed singulos in officio contineat, sæpiusque admoneat, & demum in refractarios, ut æquitas tulerit, animadvertat. Eos autem nunquam impunes abire sinet, quos tanta impudentia fuisse noverit, ut ad scholas, otiandi potius aut rixandi causa, quam disputandi & discendi studio, catervatim confluant, vel Professoribus ac Magistris præsertim docentibus negotium facessere non vereantur.

Si Scholares omnes a primordio lectionum, scilicet a Festo Sancti Lucæ de mense Octobris, usque ad Natalem Domini, quatuor integras lectiones omiserint sine causa, eos Achademiæ Judex, ut res ipsa postulat, acriter objurgabit. Si rursus tale aliquid commiserint per dies octo, propriis in ædibus in custodia detineantur. Quod si ter idem ausi fuerint, studiorum cursus hujusmodi, omissionibus intermedius, irritus omnino censeatur.

Pœnæ contra lectiones nulla justa causa omittentes.

Præterea, si qui etiam neque ex valetudine neque alia justa de causa per aliquod spatium temporis, veluti in mensem integrum, sponte lectiones non audiverint, in cursuum probatione reiiciantur. Proinde ipsi Professores jurato spondeant, se in hisce probationibus, posthabitis omnibus privatis studiis, ad conscientiæ normam, & Achademiæ præscripta cuncta moderaturos. Quod si aliquando in ancipiti hærerent, rem Scholastici judicio dirimendam proponent, qui etiam, ne nimia indulgentia & facilitate Scholarium desidiæ & negligentiæ ansam præbeat, intra æquitatis & justitiæ limites jus suum exercebit.

Lectionum temporibus nemo unquam Officialis docentes ex Cathedra Professores interpellet, neque eos ad Achademiæ Concilium evocandi causa, vel ad alium Achademiæ functionem, neque pro feriis denunciandis, vel alio prætextu. Duos insuper uno eodemque tempore literarios actus, ejusdem præsertim facultatis, celebrare non liceat. Universa autem lectionum, thesium, disputationum genera, & quidquid ad doctrinam in quavis scientia tradendam vel excolendam pertineat, tum a Præceptoribus tum a Scholaribus latine pertractanda esse statuimus. Si vero res hujusmodi sit, quæ aliquando vernaculum sermonem desideret, Castellano utantur, nec a præscripta docendi norma recedant.

Singuli omnium facultatum Professores in contexendis Tractatibus, ad propriam Cathedram pertinentibus, dabunt sedulam operam; ut nihil ab instituto suo alienum, nihil inutile suis Auditoribus proponant; ne singula singulis temere permisceant, & servandum in disciplinis tradendis ordinem cum discentium jactura pervertant. Hæc autem Cancellarius adamussim servari curabit, vitia, si quæ irrepserint, prout jus fasque fuerit, emendaturus.

TITULUS XV.

De absentia Professorum.

§.16. Professor, qui per triginta dies continuos, computatis etiam non profestis in id temporis incidentibus, dummodo non sint ex principalibus, quæ tum æstivo tempore tum solemnibus Natalis, & Dominicæ Resurrectionis conceduntur, vel intermissos, sine causa a lectionibus cessaverit, & abfuerit, ipso facto Cathedra & Magisterio abdicetur. Scholasticus vero & Concilium, sufficiens tempus impeditis, aut rationabili de causa abfuturis impertiatur; non tamen Cathedra destituatur, sed interim absentis vices & locum Substitutus Professor subeat.

Pœnæ contra Professores eodem modo a lectionibus cessantes.

Concessionis tempus nulli excedere liceat, ac proinde Bidellus Punctator, eo elapso, Judicem præsente Secretario adeat, ut eo admonito, quid præterea consilii capiendum sit, a Cancellario & Concilio decernatur.

Achademiæ Officiales citra Scholastici veniam abesse non possint, quibus tamen, etiam justa de causa, ultra octiduum lectionum tempore non concedatur, nec ultra mensem tempore feriato. Quod si non impetrata venia abfuerint, mulcta afficiantur; ac etiam duplo, si revocati redire cunctentur; mox etiam officio abdicentur, si moras ulterius nectere ausi fuerint.

Achad. Officialibus sine licentia Scholastici abesse non liceat.

TITULUS XVI.

De Repetitionibus Professorum Cathedras perpetuas obtinentium.

§.17. A festo Dominicæ Resurrectionis ad finem usque cursus literarii, diebus feriatis occurrentibus, omnes Achademiæ Professores, qui Cathedras perpetuas moderantur, in majori Universitatis Theatro repetitionem anniversariam, pridie in Gymnasio repetentes publicandam, ex materia, quam unusquisque publice tractat, erutam, in horæ spatium ex præscripto Achademico habere teneantur. In eos, qui id prætermiserint, mulctam decem ducatorum Cancellarius irrogabit, quæ Bibliothecæ compendio assignetur.

Repetitiones quo faciendæ tempore.

Theologi hujusmodi repetitiones ineant, nimirum Primarii tres Professores, hac ratione, ut antiquior præferatur: Similiter Vespertini: Sacrorum deinceps Bibliorum Professor, & moralis Theologiæ: Præterea Canonistæ, servato Cathedrarum ordine: mox Juristæ, Medici, Matheseos, & Philosophiæ moralis. Literarum vero humaniorum Præceptor, qui ad ejusmodi repetitionem non obligatur, orationem pro studiorum instauratione coram Achademiæ cætu in festo Sancti Lucæ in semihoram habebit.

Series repetitionum.

Bidelli, & Cœremoniarum Magister, Professores repetentes, ad Domos proprias euntes & redeuntes, ut moris est, in functionibus publicis comitentur. Quod si non præstiterint, ducati dimidium singuli persolvant ad Bibliothecæ compendium. Professoribus repe-

Repetentium Comitatus.

repetitiones suas Typis mandatas edere concedatur, quas etiam in Bibliothecam licebit inferre.

TITULUS XVII.

De Tractatibus, seu Materiis Professorum Bibliothecæ inserendis.

§.18. Lucubrationes, quas pro Magisterii munere Professores de scripto per totum annum Scholaribus proponunt, ab iisdem nomine & anno, sua manu subscriptas, Scholastico, præsente Universitatis Scriba, qui rem in acta referat, die prima mensis Julii exhibeantur, ut in scriniis ipsius Achademiæ serventur. Si quis vero ex Professoribus id facere recusaverit, mulctam decem ducatorum subeat, Bibliothecæ compendiis assignandam.

Hoc item præstabunt omnes Proprietarii, excepto Rhetorices Professore. Regentes præterea Sexti, & Clementinarum, Digesti veteris, & Voluminis, Methodi, Simplicium, Anathomes, & Chirurgiæ; Septem vero Professores Artium exacto triennio, sicuti qui Tractatum, seu materiam ultra annum, ut per statuta licet, extenderint, eam non nisi absolutam afferant, quod & Cancellario innotescere, & Secretarius in acta referre debeat.

Cancellarius curam gerat, ut Tractatus ejusmodi Bibliothecæ quamcito inferantur, in iisque custodiendis ordo, ratio, & quidquid pro reliquis Bibliothecæ libris statutum est, omnino servetur.

TITULUS XVIII.

De Salario Professorum Cathedras perpetuas obtinentium.

§.19. Professores, qui Cathedram perpetuam sint adepti, infra semestre Doctoratus lauream consequi debeant, atque interim Cathedræ salarium ipsis non persolvatur. Quod si hujusmodi tempus elabi patiantur, & gradum, ut præscribitur, suscipere neglexerint, ipsa quoque Cathedra priventur.

Si intra sex menses gradu nondum suscepto, aut e vita excesserint, aut Cathedram aliàs deseruerint, eorum salarium in Achademici Orarii compendium cedat.

Si contigerit, aliquem ex hujusmodi Professoribus, dimidio tamen cursu jam peracto, e vita migrare, ipsi salarium totius anni exolvatur; quemadmodum & Professoribus ob vicennale curriculum emeritis. Iis vero, qui, vel promoti fuerint, vel aliis de causis Cathedra se abdicaverint, ad diem dumtaxat, quo legere per se cessaverint, pro rata salarium dependatur.

TITULUS XIX.

De Professoribus emeritis.

Qui Lectores emeriti.

§.20. Qui viginti annos continuos aut intermissos, aliquam Cathedram ex perpetuis, necnon partim Theologiæ, partim etiam Philosophiæ moralis legitime & laudabiliter juxta sanctiones Achademiæ in eadem rexerit, honore Professoris Emeriti decoretur, & salario, quoad vixerit, ut lectores cæteri perfruatur. Salarium iis continuandum.

Hanc vacationem Professoris emeriti, vulgo Jubilationem, cæteri lectores Cathedrarum temporalium assequi non possint; neque ille, qui in regenda perpetua vel incuriæ nomine plus cæteris notatus & mulctatus sit, vel suum munus per substitutum objerit, nisi impeditus aut absens Achademiæ causa fuisset. Qui Jubilationem asse- qui nequeant.

Quicumque vicennali cursu peracto Emeriti vacatione cupit honestari, id coram Concilio Definitorum petat. Concilium vero statim Ratiocinatoribus negotium dabit, ut præsente Secretario diligenter exquirant, num Professor vicennale curriculum juxta Achademiæ sanctiones rite confecerit; cumque Concilium hoc legitime constare intellexerit, vacationem decernat. Emeriti vacatio a Concilio petenda.

Hujusmodi autem vacationis concedendæ solemnis mos erit, ut in Theatrum majus singuli Achademiæ Doctores conveniant, & inaugurati Professoris laudes Collega ejusdem facultatis oratione, ex tempore palam habita, exornet.

Professor obtenta vacatione sacchari sex libras singulis Ratiocinatoribus distribuet, Secretario aureum, sive duplam, & duplæ dimidium Bidello majori erogabit.

Magisterii vacationem adeptus poterit, si ita placuerit, diutius eidem Cathedræ præesse, & salario integro frui, dum probe in omnibus muneri satisfaciat: Juris vel canonici vel civilis Professor vacationem consecutus, quoad ipse vixerit, una cum liberis nobilitate, quam vocant Hidalguia, perfruatur. Emeriti Jurium Professores nobiles cum liberis declarantur.

TITULUS XX.

De Salario Professoris Emeriti, & eorum, qui ex hac vacatione Cathedras adipiscuntur.

§.21. Qui Cathedram Professoris Emeriti obtinuerit, hoc superstite, salarium prioris Cathedræ, quam regebat, tantum percipiat: Item, qui secundam, & gradatim reliquas ejusdem classis Cathedras assequatur. Qui vero postremus fuerit, integrum salarium accipiat, cujus tamen tertia pars ex salario Professoris Emeriti deducatur. In Cathedris vero Theologiæ moralis, Philosophiæ moralis, Rhetoricorum, & Astronomiæ, & in iis, quæ Regularibus destinantur, Professoris Emeriti Cathedram adepto integrum exolvatur salarium, videlicet duæ partes ex Universitatis reditibus, altera vero ex salario dicti Professoris.

TITULUS XXI.

De Cathedrarum temporalium Curriculo.

§.22. Septem cathedræ Artium & Chirurgiæ, tres Institutionum civilium, & tres Decretalium, triennio terminentur. Methodi vero Simplicium & Anatomes, Digesti veteris, Voluminis, Sexti, & Clementinarum, quadriennio. Lapsis igitur triennio vel quadriennio, statim vacantes Edicto publicentur juxta Achademiæ sanctiones. Quod si cathedræ Artium vacaverint triennio nondum exacto, qui suffectus fuerit, eas tantummodo tempore, quod superest, obtineat.

Non perinde vero fiat in plerisque aliis; nam expleto tempore, quod prædecessoris curriculo deest, novum atque integrum, & sanctionibus Achademiæ præfinitum docendi cursum Successores instituent.

In Grammaticæ Cathedris, quod pro eisdem peculiariter statutum est, observetur.

TITULUS XXII.

De Scholaribus albo inscribendis, & Cursuum probatione.

§.23. Scholares omnes a Grammatica ad Theologiam, Achademiæ albo seu matriculæ inscribantur; quod accurate præstabit Secretarius singulas seorsim describens facultates, & in qualibet singulorum nomina, & patriam, unà cum die, mense, & anno; alioquin nec Foro gaudeant, nec privilegiis Achademiæ, nec ratus eorum Cursus, nisi a die, qua Matriculæ inscripti fuerint, censeatur: Idque fiat infra dies quindecim post festum Sancti Lucæ, ut integro studiorum curriculo: vel infra quindecim post Natalem Domini, ut dimidiato satisfaciant; alioquin tempus a die Matriculæ dumtaxat æstimandum suffragetur. Matriculæ autem pro una scientia alteri accommodari non possit, adeout Civilis candidati cum expleto anno secundo Juris civilis Canonicum simul aggrediuntur, peculiari etiam Matricula Canonistarum indigeant. Matriculæ defectum supplere Cancellarius non valebit, nec hujusmodi lege Scholares solvere, neque ab altera facultate ad alteram transferre; & si quid hujusmodi contigerit, irritum censeatur, nisi id Tabellionis errore factum fuisset. Quod vero ad Fori privilegium attinet, ultra triennium non porrigatur, a postrema Matricula computandum.

De Matriculæ necessitate, distinctione quoad diversos Cursus &c.

A Baccalaureis, & in aliqua dignitate constitutis, pro matricula octo denarios Cathalanos Secretarius exigat, a cæteris quarumcumque facultatum Scholaribus sex, a Grammaticis quatuor, a Professorum vero filiis nihil eo nomine accipiatur. Si Secretarius Matriculæ diem fraudulenter in actis aut postposuisse aut prætulisse compertus fuerit, citra spem veniæ privetur officio.

Quid pro Matricula dandum Secretario.

In Cursuum testimoniis peculiarem & distinctam cujuslibet Matriculæ, ante ab unoquoque susceptæ, mentionem faciat: Quod si prætermiserit, quadraginta regalibus prima vice, & imposterum octoginta, Bibliothecæ assignandis, mulctetur.

Si ex Matricula, testimonio Cursus inserta constiterit, Scholarem integre cursum non perfecisse, ad gradus examen non admittatur, nisi proxime sequenti anno, quod cursui deest, expleverit. Quod si ad tertiam anni lectivi partem sine causa a lectionibus abfuerit, ipsius cursus plane irritus judicetur. Hujusmodi supplementum cuilibet, qui cursum intermiserit, permittatur; Verum si hoc ex valetudine contigerit, cursus legitime inceptus pro confecto habebitur.

Omnes præterea Universitatis Ministri seu Officiales, qui ab Achademia quemadmodum Professores salarium accipiunt, singulis annis ad festum Sancti Lucæ de mense Octobris Matriculæ inscribantur; quo die omnes pariter, qui in præsenti Achademia Cathedras perpetuas vel temporales regunt, post emissam fidei professionem jurare obedientiam Scholastico ejusve Judici debeant; necnon se, omnes & singulas, quæ ad eos spectent, Achademiæ sanctiones servaturos, & quidquid sibi, quod æquum justumque sit, Universitatis nomine injunctum fuerit, executuros.

Juramentum ab Officialibus & Professoribus quot annis præstandum.

Singulis annis post octavam Corporis Christi omnium Scholarium cursus, num rati num irriti censendi sint, diligenti examine, Achademiæ Judici & Tabellione præsentibus, probentur.

De judicio Cursuum Scholarium.

Omnes jurejurando promittant ad juris & conscientiæ regulas, & juxta Achademiæ Sanctiones sententiam dicturos; & illud præcipue animadvertant, num Scholares singuli in singulas hebdomadas pro suggestu Theses defenderint, ac omnibus, ad quas obligantur, lectionibus interfuerint: videlicet, tam illis, quæ dictantur, quam quæ viva Magistri voce excipiuntur, ut in Cathedris Decretalium, & Institutionum Civilium.

Quid Judices debeant ad hoc examinare.

Probationes Cursuum a Theologis initium capiant: mox ad utriusque Juris Professores: deinde ad Medicos, & Artium lectores gradum facient.

Hujusmodi probationibus quilibet Scholaris per se ipse intersit, nisi aut valetudinis, aut alia justa absentiæ causa impediatur; quam tamen Cancellarius cognoscat, ut eam non nisi urgente necessitate admittat. Cursus eodem anno, quo perfectus est, probetur: Non nisi exacto anno probatio valeat, nec in proxime sequentem annum differri possit.

Pro Cursus probatione Artium cultores quatuor denarios Cathalanos persolvant Secretario: Cæteri sex: Professorum filii gratis probentur.

Improbatos & irritos Cursus nec ipse Cancellarius comprobare, nec privilegio aliquo confirmare possit, nisi manifesta injuria gravatos compererit.

Quod improbati cursus a nemine comprobari possint.

Cursus licet in alia, quam in hac Cervariensi Achademia peracti, admitti poterunt, dummodo legitime, & Achademico more confectos fuisse constiterit. Quod tamen, inscio Scholastico, Achademiæ Secretario non licebit. Idemque obtinebit pro Collegiis, Semi-

Cursus vero alibi peracti ab Achademia possint admitti:

Seminariis, vel Regularibus domibus Cathaloniæ, ubi Artes & Theologiæ legitime doceantur. Caveat tamen Cancellarius, ne sub hoc obtentu non legitimi Cursus subrepant.

TITULUS XXIII.

De Regula ab Scholaribus, dum vacant Studiis, observanda.

Qua conditione Cursus legitimus, & cōpletus censendus sit.

§.24. Cujuscumque facultatis Auditores cursum in quavis scientia legitimum peregisse non censeantur, nisi in Philosophia per triennium, in Medicina vero, Jurisprudentia, & Theologia quadriennium diligenter statis horis tam ante quam post meridiem lectionibus tam ordinariis quam extraordinariis, necnon Thesibus propugnandis, & quibuslibet aliis consuetis literariis actibus interfuerint, prout singulis Achademiæ leges præscribunt.

A quolibet Auditore semel in anno defendenda aliqua Thesis.

Omnes Philosophiæ, Medicinæ, Juris prudentiæ, & Theologiæ Auditores quotannis semel Thesim aliquam in propria facultate ex iis, quæ ad singulas hebdomadas ex suggestu proponi solent, sub Magistri præsidio defendere parati sint, & ad ejusdem nutum defendant, nisi legitime impediantur.

Diligenter vero Scholasticus inquirat, an id ipsi præstiterint, præsertim cum pro Baccalaureatus examine veniam ab eodem Scholares petierint.

Tempus post Baccalaureatum cæteris vacandi studiis.

Curriculo ad Baccalaureatum legitime peracto, Philosophiæ, Medicinæ, & Theologiæ Studiosi in annum; in biennium vero utriusque Juris ad Achademiæ placitum suæ unusquisque facultati diligenter incumbat, priusquam ipsis pro Licentiæ gradu examen subire concedatur.

Grammaticæ Latinæ & Græcæ, Humaniorum literarum, & Matheseos Candidati annorum rationem & numerum eisdem Achademiæ Sanctionibus præscriptos observent. Artium quoque cultores Summulis, Logicæ, Metaphisicæ, Phisicæ triennio dent operam, ut pariter Achademicis legibus statuitur.

Medicinæ Auditores Anno Primo lectionibus Cathedrarum primariæ, Prognosticorum, & Anatomes horis antemeridianis intersint; post meridiem vero lectionibus Cathedræ Vespertinæ, & Methodi: Anno Secundo primariæ Prognosticorum & Anatomes antemeridiem; Methodi & Chirurgiæ post meridiem: Anno Tertio Primariæ & Anatomes ante meridiem; Methodi & Chirurgiæ post meridiem; Anno Quarto Primariæ Prognosticorum & Anatomes ante meridiem; Vespertinæ & Chirurgiæ post meridiem. Lectiones quoque simplicium, ut ipsis injungitur, non omittant.

Juris prudentiæ Studiosi audiant Anno Primo ante meridiem Institutiones Civiles, ut in titulo decimo statuitur: Itidem Cathedræ Pandectarum Primariæ intersint: Mox accedant ad lectiones extraordinarias Institutionum primi & secundi libri; post meridiem Vespertinam Juris Canonici Cathedram adeant, tum in privatis exercitationibus sint frequentes: Anno Secundo ante meridiem Institutiones Civiles, ut in titulo decimo Cathedram Primariam Canonum, & lectiones extraordinarias Institutionum Civilium libri tertii & quarti audiant; post meridiem Pandectarum Cathedram Vespertinam, & in exercitationibus privatis intersint: Anno Tertio ante meridiem Institutiones Civiles, ut titulo X. Cathedram Codicis primariam, & lectiones extraordinarias libri primi & secundi Institutionum Civilium; post meridiem Cathedram Vespertinam Codicis, & easdem privatas exercitationes obeant: Anno Quarto ante meridiem lectiones extraordinarias Institutionum Civilium libri tertii & quarti, & Cathedram Decreti; post meridiem Cathedram Voluminis, & privatis pariter exercitationibus vacent. Cathedras Digesti veteris etiam audiant, ut ipsis præscribetur.

Qui Juri Canonico student, exacto prius in Juris prudentia Civili biennio, id est anno tertio, audiant ante meridiem Institutiones civiles, ut titulo X., insuper & lectiones extraordinarias Institutionum civilium libri primi & secundi, & Cathedram Decreti; post meridiem audiant lectiones Decretalium, ut eodem titulo X.: Anno quarto ante meridiem lectiones extraordinarias Institutionum Civilium libri tertii & quarti, & Cathedram Concilii Tridentini; post meridiem Decretales, ut præfato titulo. Audiant quoque Cathedras Sexti, & Clementinarum horis sibi assignandis.

Porro Præceptores sedulo curabunt, ut Juris utriusque Studiosi quæcumque hac super re ipsis injuncta & præcepta fuerint, diligentissime præstent. In hoc idem non disparem diligentiam Cancellarius adhibebit, qui lectionum extraordinariarum distributionem ad Institutiones civiles antemeridianis horis explicandas, prout ipse utilius censuerit, temperabit.

Juris civilis Studiosi, si Juris hujusmodi quadriennio annuum Juris Canonici cursum adjunxerint, Juris utriusque Baccalaureatum consequi poterunt; idque vicissim pro Canonistis valeat.

Theologi in quadriennium tam ad Primariam quam ad Vespertinam ejusdem, quam secuntur, sententiæ Cathedras assidui esse teneantur. Schotistæ autem ad Primariam propriæ sententiæ, & ad Vespertinam Doctoris Suarez. Verum omnes pariter Anno primo Philosophiæ morali, secundo, tertio, & quarto Cathedræ Sacrorum Bibliorum, & Theologiæ morali operam dabunt.

Scholaribus a Grammatica ad Theologiam nonnisi semel liceat exactum anni curriculum in eadem facultate repetere, nisi ob affectam valetudinem secus facere cogantur.

Ad Licentiæ gradum promovendi novum sui periculum facere teneantur.

Qui legitime Cursum ad Baccalaureatum peregerit, ut postmodum ad Licentiæ gradum promoveatur, iterum se exercere, & novum, ut in quavis facultate præscribitur, sui periculum facere obligetur.

TI-

TITULUS XXIV.

De Chirurgiæ Studiosis.

Chirurgiæ Auditores per examen admittendi.

§.25. Ad Chirurgiæ studium se conferre volentes, congruenter in latino sermone, & Philosophia versati sint; qua de re, ut in Achademia moris est, non aliter, quam prævio examine & approbatione admittantur. Præcipuos hujus artis Tractatus a Prælectore triennio excipient de Scripto. Quadriennium insuper experimentis Chirurgicis diligenter impendent in hac vel alia Civitate, in qua sit Collegium Chirurgorum, donec Magisterij honorem assequantur: quem non ante obtinebunt, quam lectionem ex Guidonis Tractatu de Vulneribus, Ulceribus, & Tumoribus sorte ducendam in semihoræ spatium habeant, & in tres continuas horas a Medicinæ & Chirurgiæ Professoribus examinentur & approbentur; nec non stipendia, quæ jure, & ex Achademiæ præscripto pendi solent, persolvant: triginta videlicet libras monetæ Cathalanæ, ex quibus viginti quatuor distribuantur inter Examinatores & Cancellarium, cui tamen duplex portio debetur; reliquum inter Secretarium & Ministros.

Qua conditione Magisterium iis conferendum.

Gradum ejusmodi consequutus pro toto Cathaloniæ Principatu Chirurgiæ Magister censeatur, nec aliam sive Archiatri sive Collegii probationem aut licentiam desideret.

Quæ eorum sint Privilegia.

Qui Chirurgiæ triennium in hac Universitate legitime confecerit, ad Magisterium vel ex Collegio Barchinonensi, vel ex Archiatro obtinendum, dimidium solum persolvat distributionum, quas cæteri dependere obligantur. Eo præterea peculiari beneficio & privilegio gaudeat, ut pro suo jure in quavis Principatus parte Chirurgiam facere possit. Collegium vero Barchinonense nulli Magisterium demandare valeat, qui testimonium Achademiæ Secretarii non exhibuerit, quo legitime constet, triennale curriculum rite & ex Achademiæ Sanctionibus peregisse.

Chirurgiæ Studiosi uti veste Achademica non astringantur, dummodo decenter alioquin incedant.

TITULUS XXV.

De stipendiis, sive pecuniæ distributionibus, ad gradus suscipiendos persolvendis.

Gradum aliquem suscepturi ad examen non admittendi nisi post datam statutam pecuniam.

§.26. Qui gradum Baccalaureatus, Licentiæ, Doctoratus, sive Magisterii in qualibet facultate suscepturus sit, consuetam in hac Universitate apud Achademiæ Secretarium pecuniæ summam deponat; alioquin eum nequaquam ad examen Cancellarius admittat. Ejusmodi vero pecunia partim in Achademiæ compendium cedet, partim in Scholasticum, Doctores, & Ministros, qui hujusmodi actis ex officio interfuerint, distribuetur:

Quæ vero pro quolibet gradu sit summa.

Videlicet: Pro Baccalaureatu cujuscumque facultatis sex libræ monetæ Cathaloniæ, ex quibus duodecim regalia Cancellario, sex Examinatoribus singulis, tria Bidellis singulis, unum singulis Apparitoribus, duo Cœremoniarum Magistro, decem Secretario, decem ærario Achademiæ attribuantur.

Pro Baccalaureatu sex libræ monet. Cathal.

Pro Licentiæ gradu in Jure canonico vel civili, octoginta libræ solvantur, quarum dimidia summa tribuatur ærario; ex altera vero Cancellario sex libræ: Patrono quatuor: tres singulis Examinatoribus: Secretario quatuor: Bidellis tres: una singulis Apparitoribus: una Cœremoniarum Magistro.

Pro Licentia in Jure 80. lib.

Pro Doctoratu in Jure canonico vel civili libræ centum & viginti quatuor; ex quibus quadraginta quatuor ærarium sibi vindicet, ex reliquis octoginta Cancellarius duodecim, sex Patronus, singuli Juris canonici vel civilis Doctores tres, cæteri aliarum facultatum Doctores vel Magistri, singuli singulas, Secretarius sex, singulas singuli Bidelli, singuli Apparitores singula, unam Magister Cœremoniarum.

Pro Doctoratu in eodem 124. lib.

Pro Licentiæ gradu in Theologia, & Medicina libras sexaginta, ex quibus triginta sex ærario. Ex reliquis viginti quatuor Cancellario quatuor: Patrono duæ: singulæ singulis Examinatoribus: Secretario duæ: Bidellis, Apparitoribus, & Cœremoniarum Magistro singulæ dependantur.

Pro Licentia in Theolog. & Medic. 60. lib.

Pro Doctoratu in Theologia, & Medicina nonaginta quatuor libræ; ex quibus triginta quatuor ærario; ex reliquis sexaginta Cancellario octo: Patrono quatuor: duæ Medicinæ Doctoribus: Septem regalia cæteris Doctoribus, seu Magistris: singulis Bidellis sesqui libræ: singulis Apparitoribus singulæ: libra una Magistro Cœremoniarum.

Pro Doctoratu in eisdem 94. lib.

Pro Licentiæ gradu in Artibus quinquaginta libræ; ex quibus triginta ærario; ex viginti reliquis Cancellario tres: Patrono duæ: singulis Examinatoribus singulæ: Secretario duæ: Bidellis quatuordecim regalia: duodecim Apparitoribus: sex Magistro Cœremoniarum.

Pro Licentia in Artibus 50. lib.

Pro Magisterio in Artibus quinquaginta quatuor libræ; ex quibus viginti quatuor ærario; ex reliquis triginta Cancellario duæ: una Patrono: singulæ singulis Artium Magistris: cæteris Doctoribus septem solidi: Secretario duæ libræ: singulis Bidellis quinque regalia: singulis Apparitoribus quinque: & quinque Magistro Cœremoniarum.

Pro Magisterio in iis 50. lib.

Si quid ex pecuniarum summis ad distribuendas propinas assignatis supersit, in ærarium inferatur; si quid vero defuerit, ex eodem depromere liceat.

Quod superest ex assignatis in ærarium inferendum.

Ex summis, sive portionibus pecuniarum, quæ pro licentiis Canonum, Legum, Theologiæ, Medicinæ, & Artium, Achademiæ ærario solvuntur, poterit pro arbitrio Cancellarii decerpi & erogari, quidquid pro impensis, ex more Achademico fieri solitis, in licentiæ functionibus opus fuerit: videlicet triginta sex libræ in Licentiis utriusque Juris: Viginti quinque libræ in Licentiis Theologiæ, & Medicinæ: Viginti libræ in Licentiis Artium: ac demum pro Doctoratus seu Magisterii solemniis in quavis facultate duodecim libræ, quæ pro singulorum Doctoratuum, seu Magisteriorum collatione ex summa

ma pariter ad Ærarium pertinente deducentur. Hæc autem impensa augeri non possit, tametsi plures eodem tempore Doctoratum seu Magisterium suscipiant.

Ad gradus non admissi pecunias amittant.

Si quis Baccalaureatum, aut Licentiæ honorem petens, ab Examinatoribus repulsam patiatur, vel quia præfinitum legendi tempus non expleverit, vel quia dignum pro gradu suscipiendo peritiæ specimen non exhibuerit, pecunia ad id deposita non secus, acsi gradus conferretur, distribuenda erit. Candidato autem hujusmodi rursus examinando vel annum vel brevius etiam, si ita æquum videbitur, temporis spatium statuetur, addito tamen onere consuetas iterum impensas faciendi; quod si in altero examine defecerit, deinceps non admittatur.

In Anniversario Conceptionis B. Mariæ Virginis Theses propugnantibus Baccalaureatus gratis dandus.

Scholaribus, qui in Anniversario & solemni Octiduo juxta laudabilem præsentis Universitatis consuetudinem, Conceptioni B. Virginis Mariæ consecrato, Theses literarias pro Achademia propugnaverint, Baccalaureatus gratis, non tamen absque examine, conferatur.

Prætor Cervariæ, aut quicumque alius Magistratus, nocturnis horis, quibus in Achademia pro Licentiis examen haberi solet, Doctorum seu Magistrorum famulos venientes & abeuntes nec impediat, nec remoretur.

Ceremoniæ in gradibus conferendis observandæ.

Dum in Achademia Doctoratus & Magisteria solemniter conferuntur, Doctores seu Magistri, suæ quisque facultatis insignibus exornatus, huic celebritati intersint, ad quam ab ædibus Cancellarium deducent, quem a sinistris comitabitur Candidatus sola ornatus Epomide seu Almutio, a dextris autem Patronus; rursumque omnes, collatione gradus peracta, ab Achademia ad easdem Cancellarii ædes rite & de more progredientur, ita tamen, ut Patronus, & recens Laurea insignitus locum, unusquisque proprio gradui destinatum, obtineat.

TITULUS XXVI.

De Examine ad Gradus promovendorum.

Ad gradus promovendi se cursus rite confecisse probare teneantur.

§.27. Cum par æquumque sit, ut qui ad Achademicos gradus adspirant, ingenium pariter omni solertia excolere, & doctrina cumulare satagant, jure optimo statuitur, ut Scholares omnes, qui pro quovis gradu ad examen vocandi fuerint, legitimis antea documentis Scholastico ostendant & probent, se cursus ex præscripto Achademico constitutos, vel in hac ipsa Universitate vel alia, rite confecisse, atque ita, ut tempus præstitutum, & legitime computatum singulis gradibus respondeat;

Videlicet pro Artium Baccalaureatus tres ejusdem facultatis integros cursus confecisse oportet; tamen, ut nullum præfatis cursibus, vel Medicinæ, vel Theologiæ simul impendere liceat: Pro Medicina, post adeptum Artium Baccalaureatum, quadriennium: Pro utroque Jure, præter confectum Dialecticæ curriculum, quadriennium pariter juxta Sanctiones Achademiæ: Pro Theologia quadriennium etiam absolvisse, ac insuper acquisivisse in Artibus Baccalaureatum, vel saltem peregisse ad eumdem obtinendum legitimos cursus.

Examen quod esse debeat.

Qui Baccalaureatum in quacumque facultate obtinere velit, prælectionem ex tempore in semihoræ spatium habere debeat. Postmodum vero tres Doctores seu Magistri, vel perpetuam vel temporalem ejusdem facultatis Cathedram obtinentes, quibus dumtaxat in omni gradu jus examinandi tribuitur, ejusdem in illa Arte peritiam variis hinc inde quæsitis ad horam integram experimento severiori scrutentur & explorent.

Hoc autem tempus, ut etiam in Licentiæ gradibus, necipse Cancellarius contrahere, potius vero ut ad sesqui horam porrigatur, mandare possit. Candidatus tametsi quavis dignitate excellat, vel sit filius Magnatis Hispaniæ, stans & detecto capite ab antiquiori Doctore Baccalaureatum petat, nec ipsum tunc Fidelli comitentur.

Juramentum ab Examinatoribus præstandum.

Cancellarius post Festum Sancti Lucæ tres antiquiores ex unaquaque facultate Doctores, & singulis deinceps annis eodem ordine reliquos, destinabit, qui in eum annum ad Baccalaureatum promovendos rite examinent. Hi vero caveant, ne collusorie cum Candidatis agant, eosque de proponendis examinis punctis, & argumentorum solutionibus ex composito præmoneant, aut suffragium suum de eorumdem approbatione illis patefaciant. Proinde jurato spondeant, injunctum sibi munus, qua par est, diligentia ad Achademiæ præscriptum tam pro Baccalaureatu, quam pro Licentiæ gradu, obituros; seque nullatenus commissuros, ut examinis severitas labefactetur. Hujusmodi examina Secretarius in acta referet Codice ad id parato; quod si præstare neglexerit, decem ducata in Hospitalis compendium dependet.

De Suffragiis approbationis, vel improbationis.

Suffragia approbationis & reprobationis per tesserulas seu globulos literulis A. & R. signatos in Urnam cautim ab Examinatoribus coniicientur, servato inter se antiquitatis ordine. Patronus autem in licentiis primum in ferendis suffragiis locum obtinebit, quæ Secretarius excipiat, & mox palam proferet, ut omnibus innotescant. Publicato semel Scrutinio, fas non sit, suffragia rursum accipere; neque etiam sub obtentu, quod aliquis imprudenter vel A. pro R., vel R. pro A. in Urnam injecisset.

Juramentum ab admissis præstandum.

Candidati rite examinati, priusquam Baccalaureatus honore decorentur, quod etiam in Licentiis & Magisteriis obtinebit, fidei, ut moris est, professione præmissa, in verba ex Academiæ formula præscripta jurabunt, se Immaculatam B. V. hujus Achademiæ Patronæ Conceptionem, & Constitutionem Unigenitus san. me. Clementis XI. strenue propugnaturos. Privilegia insuper, prærogativas, & jurisdictionem præsentis Universitatis nunquam a se oppugnatum iri; & non solum ejusmodi gradum in alia Achademia non suscepturos, sed neque subituros examen.

Ad Baccalaureatus Medicinæ, Juris utriusque, & Theologiæ examen Cancellarius

rius aptum & certum temporis ſpatium præſcribet, a Penthecoſte ad Feſtum Sancti Joannis de menſe Junii. Tres Examinatores, poſtquam uniuſcujuſque facultatis candidatos rite probarint, ſeorſim præterea illos diligentiori examine explorent, ac præmiſſo de juſtitia & æquitate retinenda jure jurando, inter ſingulos juxta eorumdem majus vel minus meritum & peritiam prælationis ordinem conſtituent. Secretarius rem in acta referet, & quem cuique obtigerit prælationis locum, in Baccalaureatus diplomate adſcribet, ſimulque Candidatorum numerum recenſebit; quod ſi vel hoc prætermiſerit, vel prælationis ſeriem & ordinem inverterit, officio privetur.

Porro ſinguli poſt primum deinceps Baccalaurei præter ſtipendia jam præſcripta pro ſingulis quibuſque gradibus, quibus a primo Baccalaureo diſtant, bina inſuper regalia pendent: Videlicet ſecundus in ordine regalia duo: Tertius quatuor: Quartus ſex, & ſic deinceps. In publicis Achademiæ functionibus unicuique juxta Prælationis ordinem ipſis conſtitutum locus aut gradus, ſive in inceſſu ſive in ſeſſionibus, aut dignior, aut inferior aſſignabitur.

Qua conditione Licentia in artibus danda.

Ad Licentiam in Artibus obtinendam Candidatus Philoſophiæ Morali in Anno dare operam, atque ita ſe in illis ipſis artibus, quas triennio addiſcit, exercere debebit, ut bis Theſibus propugnandis præſit, extraordinarias lectiones per tres menſes habeat, & interpretationem ex tempore inter Competitores ad Cathedram Artium vacantem inſtituat.

Qua Medicinæ.

Ad Licentiam Medicinæ annus quintus experimentis practicis diligenter impenſus exigitur, ut Achademiæ Sanctiones præſcribunt.

Qua Juris utriuſque.

Ad Juris utriuſque Licentiam biennio Candidatus exercitationi, quam vulgò *Paſſantiam* dicunt, vacaſſe oportebit, exacto prius legitime quadrienno: ad Baccalaureatus Juris civilis cultores explicent Anno primo Inſtitutionum Juſtiniani Libros primum & ſecundum: tertium & quartum Anno ſecundo. Theſibus præterea ex materia Civili pro arbitrio deligenda pro ſuggeſtu defendendis unoquoque anno præſideant, quibus Juris utriuſque Profeſſores interſint. Argumenta Scholares proponant, quorum primum quidem confirmabit & corroboravit Licentiatus, reliqua Baccalaurei. Juris Canonici Studioſi Inſtitutiones Juſtiniani, vt Juriſtis præſcribitur, explicabunt, & non ſecus propugnandis Theſibus præerunt, quæ tamen ex controverſiis Canonum depromantur. Decretales etiam Libri quinti Anno primo audient.

Ita pariter Juris utriuſque Candidati in Achademiæ Gymnaſiis ſuper hiſque Inſtitutionibus, quæ biennio explicantur, ſe exerceant, eaſque dumtaxat vacationes habeant, quæ a Cancellario ſolemnibus præſertim diebus indicuntur. Commentationes autem hujuſmodi in privatis quoque ædibus haberi poterunt, prout Cancellario viſum fuerit, qui pro ſua prudentia & arbitrio aptiorem & utiliorem harum Juris exercitationum diſtributionem, ordinem, & formam diſpenſabit.

Qua Theologiæ.

Ad Licentiam Theologiæ conſequendam, emenſo prius legitime quadriennio, ſinguli Candidati ex Tractatibus, quos a Profeſſoribus exceperint, binos publice Tyronibus in annum exponant, & decerpta ex illis Themata pro ſuggeſtu propugnanda ſuſcipiant.

Qua demum in ſingul facultate.

Ad obtinendum cujuslibet Licentiæ gradum prælectio in horam integram inſtituatur. Mox per tres horas argumenta a tribus Doctoribus ſeu Magiſtris recentioribus contra expoſitam doctrinam propoſita Licentiandus refutabit. Quo demum peracto, Doctores, qui ſaltem quinque præter Patronum pro hujuſmodi examine intereſſe debent, antiquitatis ordine inter ipſos ſervato, in duas continuas horas, quas maluerint difficultates ad uniuerſam ejus, qui laureandus eſt, facultatem pertinentes, obiicient, quas ipſe ſtatim diſſolvet atque explanabit.

Præter argumenta a tribus Magiſtris junioribus proponenda, alius deinceps ab illis Doctor quartum inſtruat, quod tamen horæ quadrantem non excedat; propoſitæ vero difficultati ipſemet arguens, non autem Candidatus, ſatisfaciat.

In Artium Examine qui Profeſſores locum habeant.

In Artium examine earumdem Profeſſores, necnon Philoſophiæ Moralis, Matheſeos, & Rhetorices tantummodo locum habeant. In Medicina ejuſdem facultatis Profeſſores, & Chirurgiæ, dummodo Magiſterium in Artibus jam obtinuerit; quod etiam in vtroque Jure & Theologia ſervabitur; adeout Examinatoris nunquam fungi poſſit, qui ſimul Cathedram & Doctoratum non obtineat.

Examinatorum numerus Achademiæ Sanctionibus præſcriptus in hujuſmodi unoquoque examine obſervetur. Cæterum ſi contigerit non conſtare numerum ex Profeſſoribus, vel quod abſint, vel quia Doctoratu aut Magiſterio inſigniti non ſint, adſciſcatur Doctor ſeu Magiſter antiquior ex iis, qui Cathedrarum oppoſitiones, ſubſtitutiones, aliaſque literarias Achademiæ exercitationes frequentare ſolent.

Cancellarius, præterquam neceſſitate urgente, neminem ex iis Profeſſoribus, qui ad Licentiæ examen, ſeu probationem convenerunt, e Sacello egredi, niſi poſt abſolutum examen, patiatur. Occluſæ Januæ Claves junior Doctor aſſervabit. Ad lectionem, argumenta, & quæſtiones rite inſtituendas & peragendas Cancellarius, ut moris eſt, certi temporis intervalla conſtituet, & pro ſingulis diſpenſabit; nunquam vero patiatur, Licentiæ Scrutinium in horas antemeriadanas & pomeridianas dividi, ſed totum Scrutinium poſt meridiem celebrabitur, citius vel ſerius pro temporum varietate, ut Cancellario placuerit inchoandum.

Poſtridie ejus diei, quo Licentiæ examen habitum fuerit, Primarij facultatis illius Profeſſores vacationem antemeridianam a lectionibus habeant.

Si poſt Licentiæ Scrutinium paria inter ſe tam approbationis quam reprobationis Doctorum ſuffragia fuiſſe contigerit, Cancellarius

larius parti, quæ videbitur æquior, adhærebit; sique Cancellarius suffragiis approbationis accesserit, id Secretarius in acta referet, ac in ipso gradus diplomate, quod Candidato tradetur, innuere etiam, & exprimere debebit.

Quotiescumque Licentiæ Doctoratus seu Magisterii Scrutinium sive examen primo quoque tempore habendum erit, Cancellarius sex dies ante indici & publicari mandet, ut quisque suum prælationis ordine locum obtinere possit; nec unquam eodem die duplex pro Licentia habeatur examen.

Qui in hac Universitate Licentiam consecutus fuerit, jurato spondeat, nequaquam se ejusdem facultatis Doctoratum seu Magisterium in alia Regni Aragoniæ Universitate susceptururum.

Tam in Licentiæ quam in Doctoratus & Magisterii insignibus recipiendis Patronum agat Doctor antiquior. In Licentiis vero & Magisteriis Regularium antiquior ex ipsa familia Doctor vel Magister eligi poterit a Regulari Candidato.

In Licentiis Patroni dumtaxat munus erit, argumenta & quæstiones Candidato propositas dilucidare, & si quando oportuerit, eisdem per se respondere.

Punćta ad prælectionem assignanda.

Textus seu puncta, ad prælectionem assignanda, qualitati gradus suscipiendi respondeant, scilicet in Artibus ex Logica Aristotelis ad Baccalaureatum, ex Physicis ad Licentiam, in Medicina ex Hyppocratis Aphorismis, ad utrumque gradum. In Jure Civili ex Institutionibus Justiniani ad Baccalaureatum: ex Pandectis ad Licentiam. In Jure Canonico ex Decretalibus ad Baccalaureatum: ex Decreto Gratiani ad Licentiam. Pro Theologia ex Magistro Sententiarum ad utrumque gradum. Ut autem fraus omnino absit, Tituli seu Capita sorte ducantur coram Scholastico vna cum Tabellione, qui rem actis consignet, & tribus recentioribus Magistris, si examen fuerit pro Licentia, cum duobus vero, si pro Baccalaureato.

Laureandus, præsertim in Licentia, ex tripartita sortitione Titulum vel caput eligat, unde Do[illegible]ores Textum ad prælectionem designent. Tempus vero pro illa contexenda viginti quatuor horarum in minori gradu, & triginta sex in majori assignetur.

Candidati intra horam a tempore condictionis, punctum, ex quo lectionem conficere debebunt, singulis Examinatoribus præsentandum curent.

In Doctoratus seu Magisterii collatione, præter consuetum de more Achademico celebritatis apparatum, Laureandus, ex subjecta quisque propriæ facultatis materia, orationem in horæ quadrantem instituet. Philosophus videlicet ex Ethicis Aristotelis, Medicus ex Aphorismis Hyppocritis, Jurista ex tribus posterioribus libris Justiniani Codicis, Canonista ex Decreto Gratiani, Theologus ex Sacris Bibliis.

Dum Magisteria seu Doctoratus solemni ritu in Achademia conferuntur, qui duplici Magisterio seu Doctoratu est præditus, cujus maluerit, facultatis cætui se adjungere poterit. Si vero Cathedram obtinuerit, se inter Professores facultatis ejusdem Cathedræ pro Doctoratu vel Magisterio in ea conferendo exhibebit; Quod non dispari jure in reliquis Achademiæ functionibus servandum erit. Distributiones vero, vulgo propinæ, ipsi conferantur ex qualitate gradus, quem ea occasione præseferet. Nemo, quamvis Cathedram Proprietatis obtineat, nisi idem Doctorali seu Magistrali Laurea insignitus sit, hujusmodi functionibus interesse possit.

TITULUS XXVII.

De Repetitionibus Licentiandorum.

§.28. Cum compertum sit, neminem Magisterii honore merito decorari posse, nisi convenienti temporis intervallo præclare se in illa ipsa disciplina exercuerit, quam profiteri debet, & satis luculenta industriæ suæ argumenta præbuerit, hoc legitime sancitur, ut videlicet;

Omnes Baccalaurei, cujuscumque facultatis fuerint, antequam ad examen Licentiæ recipiantur, lectionem in horam integram instituant, & palam enuncient super aliquo propriæ facultatis Textu, qui sibi opportunior & gratior visus fuerit, ad doctrinæ suæ specimen exhibendum. Huic solemni præludio intersint Patronus, & plerique facultatis Doctores seu Magistri, qui Baccalaureum a propriis ædibus ad Achademiam comittentur, præeuntibus ex more Bidellis & Cœremoniarum Magistro, qui muneri rite in omnibus satisfaciat. Prælectione vero peracta, duo ex Baccalaureis pro ingenii viribus in semihorulæ spatium argumenta instruent, quæ ab ipso Candidato erudita interpretatione, quæ tamen quadrantem horæ non excedat, illustranda erunt. Mox Humaniorum Literarum Alumnus accurante Præceptore, pro re nata coronidem in Achademiæ laudes imponet.

Quid præstandum a Baccalaureis ante Licentiæ examen.

Candidatus repetitionem aggressurus, prius veniam a Cancellario impetrabit, qui diem horamque reliquis etiam Achademiæ functionibus opportunam præstituet.

Hujusmodi repetitionis tempus quatuor dies ante in Gymnasio una cum Theoremate propugnando publicetur, illamque insuper Candidatus ipse octo ante dies Patrono approbandum subjiciet.

Nemini liceat repetitionem ante promulgare, quam distributiones, vulgo propinas, pro licentiæ Scrutinio, simulque quadraginta quinque Regalia saltem intra quindecim a repetitione dies penes Achademiæ Secretarium deposuerit, nisi vel ægritudine vel justo alio, quod Cancellarius noverit, impedimento retardatus; ex illis vero decem sibi vindicet ærarium, decem Patronus accipiat, sex Professor Rhetorices, duo singuli Baccalaurei argumenta proponentes, tria Bidellus minor, totidemque Cæremoniarum Magister, septem Bidellus major, qui repetitionis Gymnasium ex Achademiæ supellectili, ut moris est exornabit, adeout aliunde quæsitam superinducere non liceat; Sicuti nec

nec sumptus ultra hic præscriptos augere, quod diligenter in omnibus Achademiæ functionibus caveat Cancellarius; si secus fiat, repetitio irrita & inanis censeatur.

TITULUS XXVIII.

De Gradibus in Achademiam cooptandis.

Gradus in aliis Achademiis suscepti non cooptandi nisi prævio examine:

§.29. Gradus in aliis Achademiis rite suscepti, nisi prævio examine, & persoluta dimidia stipendiorum parte, quæ persolvi consuevit, in hanc Cervariensem aggregari, seu cooptari non possint. Hæc autem stipendiorum portio inter eosdem distribuetur, inter quos in collationibus graduum integre distribuitur.

Baccalaureatus alibi susceptus in hanc Universitatem non cooptetur, nisi præter examen modo præscriptum, illum insuper certo collatum, ac tot cursus a Candidato rite confectos esse, quot in hac Cervariensi Achademia requiruntur, legitimis documentis ostendatur.

Si quis autem non modo Baccalaureatum, sed & licentiam in alia Universitate assecutus, huic aggregari velit, non ad ipsius quidem Baccalaureatus, verum ad Licentiæ dumtaxat obligetur examen. Quod etiam pro obtinendo insuper Doctoratu ipsi suffragetur.

Laudatis hic Universitatibus exceptis.

Quod si legitimo documento constiterit, hujusmodi gradus in Achademia Salmantina, Complutensi, Vallisolitana, & Oscensi susceptos esse, tum ab examine tum ab hac solutione immunes erunt, præterquam a decem Regalibus, quæ pro hujusmodi cooptationis testimonio Secretario persolvuntur.

Qui Rhetoricæ, sive Matheseos in hac Universitate Cathedram obtinuerunt, & Magisterium in Artibus alibi etiam, quam in Achademia Salmanticensi, Complutensi, Vallisoletana, aut Oscensi consecuti fuissent, gradus illius incorporationem sine examine consequi poterunt; Stipendia tamen non secus, ac si examen intercesserit, iis, ad quos pertineat, distribuenda persolvent.

Quid prestandum in cooptandis Doctoratibus.

In Doctoratibus cooptandis ea tantum sit celebritas, ut Doctores seu Magistri in locum Achademiæ consuetum conveniant, & novus Collega palam ab omnibus rite admittatur, cui sessio in hac Universitate concessa intelligatur a die non suscepti, sed cooptati gradus.

Qui nec gradum in hac Universitate receperint, nec alibi susceptum in eamdem legitime cooptarint, ad regendas Cathedras, & plerasque Achademicas functiones, ut in Statutis præscribitur, pro munere obeundas non admittantur.

TITULUS XXIX.

De Doctorum, seu Magistrorum consessu, & præcedentia.

§.30. In quovis Doctorum seu Magistrorum congressu ita sessionis ordo digeratur, ut inter Theologos & Juris consultos, qui promiscue assidere debent, gradu antiquior præferatur: quos deinceps Medici excipiant: & postremo loco Philosophi, prout in titulo secundo sancitum est. Hic ordo pro omnium graduum & Professionum classe etiam inter Scholares, cum occasio tulerit, observabitur.

Cum singularum Facultatum peculiares congressus habentur, antiquior ex Doctoribus, qui convenerunt, dummodo sit Professor ordinarius, primum in subselliis; si vero alienæ facultatis Doctores interfuerint, proximum ob eo locum obtineant.

Cum Cancellarius Aulam ingreditur, ut assertionibus publicis, aliisque actibus pro munere intersit, Candidatus paulisper subsistat, brevem narrationem eorum, quæ tunc tractantur, atterat, veniamque urbana, ut moris est, salutatione ab eodem petat. Hunc vero honorem tam ipse quam arguentes Cancellario tantum, præterea nemini, exhibeant.

TITULUS XXX.

De loco Exteris in Achademia concedendo.

§.31. In publicis & solemnibus Doctorum seu Magistrorum Conventibus, nemini liceat, excepto Conservatore, inter Doctores eisdem assidere. In cæteris vero plerisque functionibus poterunt ad Scholastici arbitratum exteri Doctores admitti, ac Viri etiam præclari, aut in aliqua dignitate constituti, ut & Prætor Cervariæ, quibus post antiquiorem locus assignetur.

Cum Cervariæ Civitas Achademicis actibus intererit, post antiquiorem Prætor assidebit, a quo deinceps decuriones; idemque obtineat, si quando Civitatis Commissarios ad Achademiæ Conventum rite & solemniter congregatum, verba facere oportebit.

Cum Cancellarius, & Doctores seu Magistri de more convenientes propugnationi Thesium intersunt, idem sessionis ordo inter eosdem servetur, ac in publicis Conventus Achademici functionibus; neque Facultas præcedet, sed antiquior Concilii Doctor, ut moris est, principem locum obtinebit.

In literaria Palestra exercitationibus, aut Thesibus pro suggestu defendendis locus, ut Statuta præscribunt, exteris Doctoribus a Cancellario assignetur. Verum si Doctor aliquis Salmanticensis fuerit, hospitis quidem sede recipiatur, primo tamen arguendi honore donetur.

TITULUS XXXI.

De Achademiæ Conservatore.

Ex Cervariæ Magistratu Procer Achademiæ Conservator eligendus.

§.32. Cervariæ Civitati unum e sui Magistratus Proceribus eligere conceditur, qui Achademiæ Conservatoris titulo & munere decoretur, eoque nomine, foro & privilegiis Achademiæ ubivis locorum gaudeat. Inter Do-

Quod ejus sit munus, locus, Privilegia.

Doctores post antiquiorem, locum obtineat, & distributionum in solemnibus Achademiæ functionibus fieri solitis particeps sit. Quoties autem ejusmodi renunciatio fiet, Civitas ipsa certiorem ea de re faciat Achademiæ Protectorem.

Conservator solemnioribus Achademiæ functionibus publice interesse debebit; sique Matriti, vel alio principi loco commorari contigerit, ubi legatione Professor aliquis Achademiæ nomine perfungatur, se illi socium adjunget.

TITULUS XXXII.

De Eligendis Achademiæ Officialibus.

Achademiæ Officiales a Definitorum Concilio eligendi.

§.33. Definitorum Concilium eos eligat Achademiæ Officiales, quos ad obeunda proprii Ministerii munera magis idoneos censuerit, & Achademiæ Protectorem, electionis hujusmodi certiorem faciat.

Rite electus poterit quidem justa de causa, quæ etiam ad Protectorem Achademiæ deferatur, ab officio suspendi, non tamen removeri sine legitima & judiciali notione. Hæc autem ad Officiales audientiæ Scholastici, quos solus renunciat Cancellarius, non pertinent.

Si vacet officium ipsius anni decursu propter Possessoris obitum, aut remotionem ex delicto, sive ob quamlibet aliam causam, Concilio legitime coacto fiat electio; atque interim, si res ita exegerit, aliquem sufficiat Cancellarius.

Cum quis ejusmodi delictum aut scelus patraverit, aut vel in ordinariam privationis officii pœnam ipso jure inciderit, sive per sententiam Judicis juxta Achademias Sanctiones, vel ex juris communis dispositione puniendus sit, tota causæ cognitio ad Cancellarium spectet.

Secretarius, Cappellanus major, & duo Bidelli a Rege nominandi.

Secretarius, Cappellanus major, & duo Bidelli, qui quoad vixerint, officium in Achademia retinebunt, a Rege in præsentiarum nominandi sunt, cui Concilium Definitorum, Protectoris Achademiæ opera, personas idoneas, per ternas, ut, ajunt, proponet.

Juramentum ab electoribus præstandum.

Magistri & Doctores, ad Concilium pro electione accedentes, jurent se, remota omni fraude, nihil in hujusmodi electionibus præ oculis habituros, nisi justitiam & æquitatem, nec quod dederint, suffragium indicaturos.

Nullus autem eligi possit, qui alicui ex Professoribus intra quartum cognationis gradum conjunctus sit.

Officiales singuli, priusquam munus aggrediantur, emissa fidei Professione, obedientiam Cancellario, ejusque Judici jurati spondeant, atque omni fide & integritate officio satisfacturos; quod quamdiu præstare neglexerint, tandiu salario carebunt.

TITULUS XXXIII.

De Officiorum incompatibilitate.

§.34. Ut Cervariensis hujus Achademiæ utilitati & splendori consulatur, duo officia vel salaria neminem aut consequi aut percipere posse statuitur; nec qui Civitatis Ministerio fungatur, ad Achademiæ munera deligi, nisi Eligentibus constet, utrique posse probe & fideliter satisfacere.

TITULUS XXXIV.

De Achademiæ Secretario.

§.35. Achademiæ Secretarius, qui nullibi præterea hujusmodi officio fungi poterit, sedulam rebus omnibus curam impendat, ac munus suum accurate ac solerter impleat, nihilque eorum, quæ pro Achademiæ bono ejus fidei commissa sunt, negligat, aut parvi pendat.

Libros omnes seu Codices ad officium suum spectantes diligenter referat, digerat, & obsignet, ut singula suis locis apte disposita, nihilque in regestis Achademiæ præposterum aut in concinnum reperiatur.

Collationibus graduum Baccalaureatus intersit, quas (Codice ad id peculiariter destinato) actis ipse consignet, ab antiquiore Examinatore subscriptas; si hæc in alienum Codicem retulerit, quatuor regalibus Hospitali assignandis mulctetur. Singulos insuper Codices pro unaquaque facultate paratos habeat ad cursuum probationes. Hos autem alibi exactos per se ipse non admittat, quin Cancellarius ea de re consulatur, ut Titulo XXII. præscribitur. Si secus fecerit, octo regalium mulctam subeat.

Qua par est, cura & assiduitate Archivum Universitatis custodiat, & Diplomata, Instrumenta authentica, idque genus alia, quæ penes Achademiam sunt, sive in Archivo, sive in Secretaria diligenter asservet. Horum omnium conficiat repertorium, & singula, cum occasio tulerit, sarcta tecta exhibere teneatur; idemque de cætera Universitatis supellectili, ipsi vel aliis concredita, definitur.

Duabus Archivum clavibus obseretur, quarum altera sit penes Secretarium, altera penes juniorem Ratiocinatorem proprietarium; nec usquam aperiatur, nisi simul conveniant Archivista & Secretarius.

Illuc asservandæ inferantur Bullæ Pontificiæ, Diplomata Regia, Constitutiones Achademiæ, & id genus documenta alia. Horum autem exemplaria ex Archetypis authentice transcripta in Secretariæ Scriniis ad opportuniorem usum collocentur; necnon quotannis libri omnes, in quibus decreta Achademica, Matriculæ, visitationes, & Decreta Regia continentur.

Si oportuerit, documentum aliquod ex Archivo educi seu efferri, notula ibidem, ejusmodi eductionem indicans, reponenda erit. Curabit tamen Scholasticus, ut quod deductum,

ctum, exportatumve fuerit, ocius in Archivum referatur.

Quolibet semestri Archivi Visitator deputandus.

Singulis quoque semestribus Archivi Visitatorem Achademia deputabit, qui sedulo inquirat, num, quæ de eodem sancita sunt, legitime impleantur; & si quod animadversione dignum compererit, Scholastico indicabit, ut pro rei opportunitate utilius remedium incommodo afferatur.

Munia Secretarii.

Secretarius in repertorium, quod universæ supellectilis sive mobilium Achademiæ conficiet, si quid etiam ejusmodi præterea Achademia comparaverit, referre debeat; aliàs Cancellarius nec pretii solvendi mandatum decernat, nec illud subscribat; ejusque sit solicite curare, ut hæc a Secretario juxta normam hìc præscriptam observentur.

Literas ex Achademici Concilii decreto conscribendas, non nisi diligenter inspectas, Secretarius subsignabit, quas si decreto Conciliari dissentientes comperiet, Cancellarium illico admonebit, ut ad mentem Concilii, quod scriptum est, conformari imperet; quod etiam in consultationibus aut relationibus ab Achademia faciendis præstandum erit.

Laureatis intra biduum vel citius, si mox discessuri sint, Diploma gradus tradet: Baccalaureis quidem minori obsignatum Achademiæ sigillo: majori verò cum appenso Plumbo ex sericis funiculis, facultatis stemmati concoloribus, Licentiatis & Doctoribus, seu Magistris.

In titulis præterea sive privilegiis cujuscumque gradus, comparatis rite suffragiis, Laureati approbationem consuetis formulis exprimere debeat, videlicet: An nemine discrepante: an majori parte consentiente, Scrutinium seu probatio peracta fuerit. Quod si prætermiserit, prima vice viginti libras, altera quadraginta subsidio Hospitalis persolvet; tertia vero res hujusmodi ad Achademiæ Protectorem deferenda erit.

Si Laureatus Diploma gradus deperdat, illud rursum edere Secretarius teneatur, & septem dumtaxat regalia hujusce laboris nomine exiget.

Præscriptam quoque regulam, sive rationarium stipendiorum, quæ ipsi officii nomine debentur, palam & præsto habeat, ut quantum solvi oporteat, omnibus innotescat.

Stipendia in omni Scripturarum genere Secretario assignata.

§.36. Pro Matricula, quod Titulo XXII. præscribitur.

Pro incorporando unius vel plurium cursuum Testimonio, Regalia duo.

Pro Testimonio Matriculæ uniuscujusque anni, Regale unum.

Pro Testimonio uniuscujusque cursus in qualibet facultate, sesqui Regale.

Pro Testimonio uniuscujusque lecturæ, propugnationis thesium, aut præsidentiæ, & substitutionis Cathedræ, Regalia duo.

Pro singulis Titulis impressis, quos subscriptione munierit, Regalis dimidium.

Pro Testimonio possessionis Cathedræ, Regalia quatuor.

Pro Testimonio gradus Baccalaurei, Licentiati, Doctoris, aut incorporationis in qualibet facultate, Regalia quatuor.

Pro Testimonio praxis biennalis Medicinæ, Regalia octo.

Pro Testimonio alicujus concessionis, aut privilegii Universitatis, Regalia triginta, vel plus minusve, ratione laboris impendendi.

Pro Testimonio alicujus Statuti Achademiæ, Regalia quatuor.

Pro reliquis autem scripturis, quæ in hisce Constitutionibus memorantur, quod ubique præscribitur, persolvetur. Pro illis vero, pro quibus, quia vel raro vel extra ordinem tradi continget, certa regula definiri non potest, veluti pro Testimonii, vel Decreti Concilii Achademici, vel partis ejusdem aut brevioris aut prolixioris, sive rationem redditarum, & id genus similium, stipendium ejusmodi Secretarius exiget, quod, ratione habita laboris impensi, æquum & justum ad conscientiæ normam æstimabit. Sique aliquis pro hisce rebus nimio se cogi dispendio putabit, Cancellarium adeat, ad cujus cognitionem & fidem pertinebit providere, ut exigendi modum Secretarius non excedat.

TITULUS XXXV.

De Oeconomo, seu redditùum Achademiæ Administratore.

Oeconomus a Definitoribus seligendus: a quo fidejussoriam cautionem accipiant.

§.37. Definitorum Concilium, idoneum bonorum Achademiæ Administratorem creabit, qui eadem sarta tecta conservare diligenter curet, ac redditus, proventus, & fructus ad eamdem pertinentes sedulo ac fideliter colligere debeat. Cautionem tamen fidejussoriam ab eodem postulabit, nec nisi diligenti inquisitione comprobatam admittat. Deinde vero tanquam legitimus Oeconomus exigendi munus ipse suscipiat, dabitque operam, nihil incuria sua pereat, nihil inexactum supersit, quod etiam legitimis documentis ostendere teneatur. Accepti quoque tabulas in promptu habeant Ratiocinatores, ut quantum in bonis sit Achademiæ, aut cesserit in Ærarium, constet.

Illius officii partes.

Administrator quotannis suæ administrationis rationem reddat, ac si quid de exactis Achademiæ redditibus apud eum superit, intra dies octo in Achademiæ compendium deponat; quod si cunctetur, in eum executive procedatur. Pars etiam pro rata dierum dilatæ solutionis in ejusdem salario deducatur in mulctam, & si quo efficaciori remedio opus sit, illud Achademia mature adhibere non prætermittat. Rationibus demum subductis accepti & expensi, tabulæ Protectori exhibeantur.

Solutiones Administratoris irritæ nisi prius subsignentur.

Legitime solvisse Administrator non censeatur, nisi per schedam a Secretario, Scholastico, & duobus Ratiocinatoribus, ab Achademia destinatis, subscriptam.

Statis temporibus juxta Sanctiones Achademiæ, annua Professoribus, & Mini-

 stris

ſtris ſalaria perſolvat; qua in re normam ſequatur omnino ſibi a Ratiocinatoribus præſcribendam, & a Secretario ſubſignandam, in cujus calce ſinguli Profeſſores & Miniſtri acceptilationem adſcribent.

Inter cæteras vero conditiones & pactiones, ad quas obligetur, illa præcipua ſit, ut debitam & convenientem pecuniam Noſocomio, & Achademiæ Sacello ſive anticipet, ſive ad certam diem repræſentet.

Oeconomo in publicis Achademiæ functionibus, quibus Miniſtros intereſſe moris eſt, proximus a Secretario locus deſtinetur.

TITULUS XXXVI.

De Syndico.

§.38. In primo Concilio, quod a Feſto Sancti Lucæ convocabitur, Syndicus ad certum tempus pro rei opportunitate præfiniendum, eligatur, qui Profeſſor quidem in Achademia non ſit, Doctoratus tamen Lauream in Jure Civili obtinuerit. Hic vero in primis legitimam præſtare cautionem omnino teneatur; & illud ſui præcipui muneris eſſe noverit, ut Univerſitatis Conſtitutiones, & Statuta ſarta tecta ſerventur, nec unquam contra eadem vel a Diffinitorum vel a Concilio pleno aliquid decernatur, ut Titulo ſecundo præſcribitur. — Quis & quando eligendus Syndicus.

Cavere etiam, & ſatagere debebit, ne quid ex conſuetis Achademiæ redditibus vel minimum detrahatur; atque debitores, ſi ita oportuerit, ſtimulare & compellere, ne culpabili ipſius cunctatione pendendæ pecuniæ ſumma augeſcat, & poſtmodum ſolvendo non ſint; quod ſi fiat, ipſe de ſuo Achademiæ damna compenſare teneatur. Lites proinde omnes & controverſias apud competentes Judices terminandas quamprimum, & expediendas curabit, ſique ea propter ab Urbe proficiſci ipſi neceſſe ſit, regalia quindecim ſingulis diebus attribuantur. Quod ſi non legitime impeditus proficiſci detractaverit, Achademia Syndici ipſius impenſis hujuſmodi negotia perſonæ alicui idoneæ demandabit. — Quod ſit illius munus.

Præterea mulctas Hoſpitali, Orario, vel Bibliothecæ aſſignatas, in Codicem ſeu librum referat, quas exigat diligenter; ideoque ſæpius, quot quot indictæ ſint, a Scholaſtici Notario percunctentur, qui eaſdem pariter in Codice deſcriptas habeat, ut Syndico manifeſtet.

Scholaſtici Alguaſilius nullum ante educat e carcere, cui mulcta aut ad Hoſpitalis aut ad Bibliothecæ compendium fuerit indicta, quin prius, quod debeat, perſolverit, ac per Syndici apocam legitime de ſolutione conſtiterit. Quod ſi ſecus fecerit, mulctam eamdem Alguaſilius incurrat. Qui ne forte præſentis Sanctionis ignoratione ſe excuſet, cum eumdem Scholaſticus officio præficiet, hac de re certiorem fieri mandavit.

Exactas mulctas in locum ad id deſtinatum poſt triduum deponere Syndicus præſente Secretario teneatur, dupli pœnam, ſi id præſtare neglexerit, ſubiturus.

Mulctæ ex Achademiæ Sanctionibus irrogatæ, prout in ipſis præſcribitur, attribuantur. Ubi vero, cui attribuendæ ſint, non conſtiterit, in tres partes diſtribuentur: quarum una Judici: Delatori altera: tertia vel Orario, vel Bibliothecæ, vel Hoſpitali Achademiæ adjudicetur.

Si Judicis aut Delatoris partes deſiderentur in ſolidum, vel Orario, vel Bibliothecæ, vel Hoſpitali adſcribantur.

TITULUS XXXVII.

De Bidellis, & Bibliotheca.

§.39. Duo Bidelli prævio diligenti examine deſtinentur, quorum alter ſeu major Gymnaſiis, alter ſeu minor Bibliothecæ vigilem curam impendat, & ſuum quiſque munus per ſe non per ſubſtitutum exerceat, niſi valetudo interpellet, aut Cancellarii venia acceſſerit. — A Bidellis munus per ſe explendum.

Ejuſmodi officia nullus Doctor aut Magiſter obtinere poſſit; Si vero ipſi, qui obtinent, vel ad Doctoratum vel ad Magiſterium promoveri voluerint, hujuſmodi munere ſe abdicabunt. — Ad hæc officia nullus Doctor eligendus.

Bidellus major tam ante quam poſt meridiem quamdiu Profeſſores Achademiæ lectionibus & aliis literariis exercitationibus vacant, in ipſa Univerſitate continenter adſit, & diligenter obſervet, num eamdem rationem, formam, & tempus, ab Achademia ſancitum & ordinatum, in docendo Profeſſores adimpleant. — Majoris Bidelli munus.

Ut vero perſpicue & fideliter hæc exequatur, librum privatim apud ſe habeat tot libellis lectivorum dierum compactum, quot ſint Profeſſores. In ſingulis ſingulorum nomina, cathedram, tempus, & quid quid præterea opus ſit, diſtinctim referat, & digerat, ibidemque quotidianos ſingulorum defectus, vel dimidii horæ quadrantis, deſcribat, ut inde poſtmodum tanquam ex Autographo, addito tamen ipſius Bidelli juramento, mulctarum pro rata ſalarii perſolvendi ratio ineatur.

Quotannis Tabellas lectivorum dierum Achademiæ ſumptibus typis impreſſas a Typographo accipiet, & ſingulis Profeſſoribus diſtribuet.

Bidellus vel in ipſis Achademiæ ædibus habitet, vel prope Achademiam, ut facilius ſuo muneri & promptius ſatisfaciat; ſi valetudine impediatur, Bidellus minor ejus vicem ſuppleat, cui proinde mulctarum liber ſeu codex commendetur, ne tanti momenti res memoriæ tantum concredatur.

Bidellus minor aperiendis & claudendis opportuno tempore Gymnaſiis præerit, quæ munda, & ſarcta tecta curabit; & quoties res flagitaverit, Præfectum Fabricæ ea de re admonebit. Bibliothecæ inſuper cuſtodiendæ onus ſuſcipiat, confecto prius Inventario, & data legitima cautione; quam ſi præſtare renuerit, officium alteri deferatur. — Minoris Bidelli, ſeu Bibliothecarii partes.

Singulis profeſtis diebus ad lectionum horas ante & pomeridianas in Bibliotheca præſto aderit, ut quicumque ſeu ex Profeſſoribus,

ribus, seu Scholaribus eò convenerit, quos libuerit libros evoluere possit. Quoties vero hæc prætermiserit, nisi legitime fuerit impeditus, Cancellarius eumdem duobus regalibus in ipsius Bibliothecæ compendium mulctabit.

Libros a Bibliotheca nunquam exportari aut extrahi, Bidellus patiatur, ad quod etiam in præstanda cautione obligabitur. Si secus fecerit, ad Protectorem Achademiæ res deferatur, qui de hac re admonitus, quid facto opus sit, præcipiat.

Singulis annis a Cancellario visitanda Bibliotheca.

Cancellarius adscitis Magistro Theologiæ, Juris utriusque Doctore, Professore Rhethorices, & Medicinæ vel Artium Doctore, aut Magistro, qui primo post Festum Sancti Lucæ Concilio deligendi erunt, Bibliothecam quotannis inviset; atque omnes solerter inquirant ex ejus Inventario, numquid ex libris desit, & an propriorum vice alieni repositi sint, vel singuli suis locis ante dispositi, & quidquid præterea ad Bibliothecæ utilitatem noverint pertinere. Singulis Visitatoribus Regalia quatuor, Cancellario octo pendantur, qui curet omnino ejusmodi anniversariam Bibliothecæ inquisitionem stato tempore renovari.

De Bibliothecæ Præfecto.

Deffinitorum Concilium Professorem, vel perpetuam vel temporalem Catedram obtinentem, Bibliothecæ Præfectum ad nutum destinabit, qui Bibliothecam crebro adire, & solicite curare debeat, ut muneri suo Bidellus satisfaciat, ut Librorum usus omnibus expedite pateat, & quæ hac de re constituta sunt, omnino retineantur. Visitationi anniversariæ ipse quoque Bibliothecarius intererit; necnon stipendium, quod cæteris penditur, percipiet, præter tres libras eidem in singulos annos attributas.

Pecunia in coemendis libris insumenda.

Singulis annis usque ad vigesimum Achademiæ libris coemendis centum libras, deinceps vero unoquoque anno viginti libras expendet. Ut autem, qui comporandi sunt libri, singulis Universitatis facultatibus congruenter respondeant, Cancellarius singulos uniuscujusque facultatis Doctores seu Magistros hac de re consulere debebit.

TITULUS XXXVIII.

De Cœremoniarum Magistro.

Quis in Cœremoniarum Magistrum eligendus;

§.40. Concilium Definitorum, accurato Competitorum examine præmisso, eum eligat Magistrum Cœremoniarum, qui non illiberali opificio, nec Civitatis, aut alterius personæ famulatui sit addictus, sed qui Achademiæ mores, ritus, consuetudines apprime noverit, & solerter percalluerit; ut probe per se ipse, non per Substitutum, nisi quando legitime impediatur, officium suum adimplere possit.

Et quod illius sit officium.

In omnibus præterea publicis Achademiæ Functionibus, sive literariis, sive quibuscumque, adesse teneatur, virgam manu gestans aureo Universitatis stemmate insignitam, ut singulæ ipsius ductu rite & de more peragantur; Ne in consessibus Achademiæ præstitutus sessionis ordo confundatur, neve in conferendi Doctoratus solemniis, aut ejusmodi aliis, ullus ex Doctoribus seu Magistris, nisi Doctorali sive Magistrali veste intersit, neque inter Doctores extranei admittantur, exceptis Hispaniæ Magnatibus, & Proceribus.

In consuetis Achademiæ celebritatibus, quibus singillatim Doctores intersunt, veluti cum ad vacantes Cathedras publicæ lectiones habentur ex tempore, Doctores eosdem a Theatri janua ad subsellia usque comitetur, qui pariter una cum Magistro silentii eodem obsequio Cancellarium prosequetur, quotiescumque ille ad Achademicos hujusmodi actus præsentia sua accesserit.

Si quando Personam aliquam Regia Dignitate præcellentem Cervariam adventare contigerit, tota Achademia eodem Ordine, quo in Doctoratuum solemnitatibus incedit, debitam illis honoris & officii reverentiam exhibeat.

Achademia ad invisendas Personas in excellenti aliqua Dignitate constitutas certos ex Professoribus Commissarios allegabit: videlicet ad Magnates Hispaniæ quatuor: duos vero ad Præfectos Militiæ Generales, aut Regios Senatores, vel ad alios, quos eodem honoris officio dignos censuerit.

Ad Eminentissimos S. R. E. Cardinales octo: ad Archiepiscopos sex: ad Episcopos quatuor: duos ad Præfectos Generales Regularium Ordinum.

Cancellarius in Concilio Achademico Professores allegandos deligat, quos duo Bidelli, Cœremoniarum Magister, & reliqui Achademiæ Officiales, ut moris est, comitentur.

TITULUS XXXIX.

De Magistro silentii.

§.41. Magister silentii singulis Achademiæ profestis diebus ab initio Lectionum, vestibula, & atria Gymnasiorum circumeat, rixantes Scholares deterreat, & in officio contineat, & vociferantes, qui Legentibus obstrepunt, componat aut coerceat, ut res Literaria, qua par est, tranquillitate pertractetur; quod si quis eidem monenti & imperanti resistere ausus fuerit, ab Achademiæ Judice puniendus erit. Reliquis etiam solemnioribus Achademiæ actibus idem intererit, ut quoties & ubicumque oportuerit, ministerio suo fungatur.

Quid a silentii Magistro sit præstandum.

Si quæ sui sunt muneris, non accurate præstiterit, ea de re Cœremoniarum Magister Cancellarium admoneat, qui illius incuriam cognoscet, & in eumdem animadvertet. Porro autem quemadmodum hic a Definitorum Concilio eligendus erit, ita ejusdem Concilii placito ab officio removeri poterit.

TITULUS XL.

De Horologii Achademiæ Custode.

§.42. Minister idoneus ad Horologii custodiam a Definitorum Concilio constituatur, qui

Quid a Custode Horologii.

qui illud diluculo & post meridiem diebus singulis invisat, ut paribus intervallis horas indicet, & ad campanæ sonitum designet, cujus regulam sibi proponant Professores, ut præfinitum ab Achademia docendi tempus legitime metiantur.

Horologii Custos campanam pulset pro solemniis in Achademiæ Sacello celebrandis. Sedem locumque, ubi illud situm est sartum tectum curet, & quoties opus fuerit, ea de re Fabricæ Præfectum admoneat. Si muneri suo satis non fecerit, Fabricæ Præfectus ad Definitorum Concilium deferat.

TITULUS XLI.

De Scholarum Scopatorio.

§.43. Definitorum Concilium aliquem destinandum curet, qui mundandis & verrendis Scholis incumbat, quod quidem semel in hebdomadam præstabit tempore lectivo, semel vero in mensem tempore feriato, ne situ fœda aut obsoleta sordescant; quique etiam tam ante quam post meridiem ante lectionum tempus Gymnasia & Cathedras circumspiciat, ne quod offendiculum mox lecturos moretur aut præpediat. Si negligenter munus suum agat, Bidellus alter rem Cancellario denunciet, qui pro incuria mulctam irrogabit.

TITULUS XLII.

De Achademico Sacello.

Ad majorem Cappellaniam Sacelli Achademici Presbyter a Rege, ad ceteras ceteri ab Univers. Concilio destinandi.

§.44. Ex quatuor Cappellaniis Achademiæ Sacelli, quartam, quæ major est, Presbytero ad arbitratum suum Rex destinabit; Ad tres autem reliquas obtinendas idonei Presbyteri ab Universitatis Concilio ex ipsis, si fieri possit, Achademiæ Scholaribus deligantur, quibus ex ejusdem Universitatis redditibus congruens annuum salarium attribuatur; videlicet, centum quinquaginta libræ Cappellano majori, reliquis tribus centum libræ singulis; nec poterunt nisi ex causa legitime removeri.

De Sacrarij Ædituo, ejus officio, & mercede.

Alter ex Cappellanis Sacrarii Æditiuus constituatur, qui cautione præstita, & addito de iis, quæ ad officium suum pertinent rite peragendis juramento, Vasa Sacra, Vestes, & reliquam Sacrarii Supellectilem Inventario descriptam, qua par sit, decentia & munditia curandam & custodiendam suscipiat, & singula, quæ Missis celebrandis necessaria sunt, præparet ac disponat. Huic etiam ex Achademiæ proventibus congrua merces assignabitur, triginta nimirum libræ die Natali Domini, totidemque die Natali Sancti Joannis Baptistæ.

De Cæreis, eorumq; impensis.

Cærei ad Sacelli solemnia necessarii ex Achademiæ censu, non Sacristæ impensis, comparentur. Hi vero sumptus ad Protectoris Achademiæ voluntatem faciendi & moderandi erunt, fietque solutio per mandatum ab ordinario Sacelli Visitatore subscribendum.

Sacrista Clericum præficiet, qui Missis celebrandis ministret, & Sacrario inserviat, cui, præter vestem ministerio congruentem cum superpelliceo, quinquaginta regalia in Natali Domini, totidemque in festo Nativitatis Sancti Joannis Baptistæ erogentur.

Missæ quotidie celebrandæ.

Presbyteri Cappellanias præfatas obtinentes quotidie Missas in Achademiæ Sacello celebrare teneantur, horis pro majori opportunitate Professorum & Scholarium a Cancellario præfigendis.

Pro quibus applicandæ.

Missæ applicentur pro Rege ejusque in Regno Successoribus, pro Achademiæ Benefactoribus, ejusdemque incremento, & in saniori doctrina, omnibus rejectis erroribus, firmitate; reservata intentione ipsis Presbyteris duobus tantum ad libitum diebus in singulas hebdomadas. In eo tamen Missarum numero computentur illæ, quas in Professorum & Doctorum funere celebrari sancitum est.

Anniversaria pro Rege Philippo V.

Justa Anniversaria Serenissimo Hispaniarum Regi Philippo V. Cervariensis hujus Universitatis Parenti & Fundatori præclarissimo, maxima, ut par est, celebritate perpetuo imposterum in Achademiæ Sacello persolvantur.

Cappellanorum onera.

Cappellani solemnibus, quæ in Sacello Achademiæ celebrantur, quibuscumque Festis intersint: videlicet, in die Sancti Lucæ: in commemoratione Anniversaria pro Achademicis defunctis: in solemni octava Conceptionis Beatæ Virginis Mariæ: in Festo Corporis Christi: & aliis pro tempore indicendis; atque illis proinde ultra Salarium annuum quinquaginta regalia in Natali Domini, & totidem in Festo Nativitatis Sancti Joannis Baptistæ dependantur.

Tabella ad Sacristiam affixa tam Cappellanos, quam Sacristam & Clericos, quid & quo tempore pro munere præstare debeant, descripto palam admonebit.

Antiquior Theologiæ Professor Sacelli Ordinarius Visitator.

Antiquior Theologiæ Professor singulis mensibus Achademiæ Sacellum invisat, solerter inquisiturus, num Cappellani & Sacrista, quod suum est, accurate perficiant; eaque de re, si opus fuerit, Cancellarium admoneat, qui una cum Theologo Visitatore, & utriusque Juris Professore perpetuo semel quotannis Sacellum adeat, universaque & singula, quæ illud spectant, diligentiori examine perquirat.

Magistro Theologiæ, Visitatori ordinario, in Festo Nativitatis Domini gallinæ duodecim attribuentur.

TITULUS XLIII.

De Primicerio.

A quibus creandus Primicerius.

§.45. Definitorum Concilium, quod post Festum Sancti Lucæ convocabitur, Sacris ante in Achademiæ Sacello de implorando Divini Spiritus numine rite peractis, primum ex Theologorum Collegio, tum reliquis deinceps annis Juristarum, Medicorum, Philosophorum, Primicerium creabit, qui secundus a Cancellario solemnibus, quæ in ipso Achademiæ Sacello celebrantur, Festis præsit; atque provideat, ut accurate & juxta ritum Uni-

Universitatis peragantur, quique pecuniæ ea de causa expendendæ rationem habeat, quæ præsentibus distribui solet: duo nempe Regalia singulis Doctoribus, singula singulis Ministris, Primicerio, & Cancellario quatuor, dummodo præsentes fuerint; dispertiendam curet, ut nihil inde detrimenti Ærarium Achademiæ patiatur.

Si res ejusmodi emerserit in negotiis a Primicerio transigendis, quam ipse Achademiæ consultatione dignam censeat, a Cancellario Definitorum Concilium (in quo etiam post Cancellarium sedem habeat) congregari exposcat, ut, quod ratio suggesserit, decernatur.

Solvendi mandata pro expensis ad solemnia faciendis, præterquam ab aliis, ut cautum fuit, a Primicerio etiam subscribantur. Quod si aliter ea ab Oeconomo in reddendis rationibus exhibita fuerint, tanquam illegitima apud Ratiocinatores reprobentur.

TITULUS XLIV.

De Festo Conceptionis B.M.V., & ejus solemni ogdoade.

Quo tempore hujusmodi celebranda Festivitas.

§.46. Quotannis tempore, Ascensionis Domini & Penthecostes celebritatem intercurrente, vel post octavam Corporis Christi, si ita pro ratione temporis opportunum videatur, tota Achademia Festum Conceptionis Beatissimæ Virginis, Universitatis hujus Tutelaris & Titularis, Sacro octo dierum curriculo Achademicis plausibus concelebrabit.

Octo illis diebus Theses proponendæ.

Achademiæ Concilium a primordio mensis Januarii quatuor Professores, binos videlicet pro Sacris functionibus, binos autem pro Achademicis accurate dirigendis, destinabit; singulis autem octavæ diebus omnium scientiarum Achademiæ Professores, octo Alumnis ex Achademiæ præscripto, qui præcipuum ingenii specimen præsetulerint, ad generales Theses pro suggestu propugnandas omni cura & studio delectis, Patroni assideant; Ex Alumnis autem egeni & pauperes præferantur.

Orationes in laudem Conceptionis M. V. legendæ.

Singulis diebus, priusquam hujusmodi Theses propugnentur, orationes in laudem Immaculati Conceptus Virginis Matris Mariæ a Grammaticæ vel humaniorum literarum cultoribus publice habeantur, ab ipsis vel Grammaticæ vel humaniorum literarum Professoribus elucubrandæ, ex quibus tres latino, quarta Hispano carmine, tres aliæ rursus soluta oratione, & postremo una Græco idiomate.

Quo ordine proponendæ Theses.

Theses in hoc solemni octo dierum spatio Propugnandæ, ex Theologia, Jure Canonico, Jure Civili, Medicina, & Artibus seligantur. Professores ex ordine præsidebunt: Videlicet pro artibus, septem ipsarum Artium Professores, ac Philosophiæ moralis, & Matheseos Prælector: Pro Medicina, sex Medicinæ & Chirurgiæ Professores: Pro Jure Civili, Primarii Pandectarum, & Codicis, & Vespertini Digesti veteris, & Voluminis: Pro Jure Canonico, Primarius & Vespertinus Decretalium, Decreti, Concilii Tridentini, Sexti, & Clementinarum: Pro Theologia ejusdem facultatis Professores. Singulis Octavæ diebus hic ordo servandus erit: nimirum tribus prioribus diebus tres Theologiæ Professores, videlicet primus ex Schola Sancti Thomæ, secundus ex Doctrina Scoti, tertius ex Sententia Doctoris Suarez; Sed tertio quoque anno loco Professoris Theologiæ ex Doctrina Scoti, Professor Artium ejusdem Sententiæ uno ex tribus octavæ postremis diebus, substituatur: Die quarta unus ex Juris Canonici Professoribus: Die quinta ex Juris Civilis: Die sexta unus ex Medicinæ vel Chirurgiæ Professoribus: septima & octaua die, vel duo Artium Professores, vel moralis Philosophiæ Professor cum altero Artium. Secundo verò quoque anno cedentibus alternatim Professoribus, altero Artium Sententiæ Sancti Thomæ, altero verò Suarez, alterutrius locum Matheseos Professor obtinebit.

Adversus harum Thesium Propugnatores ii dumtaxat, qui Doctorali seu Magistrali laurea decorati fuerint, argumenta proponent. Verumtamen in utroque Jure postremus arguendi locus temporalibus etiam Professoribus, Doctoratum licet non adeptis, concedi poterit.

Pensiones singulis solvendæ.

Singuli Patroni Regalia viginti: Sex autem argumenta proponentes: Regalia itidem viginti Grammaticæ, & Rhetoricæ Professores accipient: Alumnis autem, qui Panegyrim recitaverint, gratis cursuum probationes, & Matriculæ pro toto studiorum curriculo concedantur.

TITULUS XLV.

De Funere Achademicorum.

§.47. Singulis Professoribus vita defunctis in Sacello Universitatis Sacris solemnibus, Professorum & Doctorum interventu, justa persolvantur, & Missæ insuper viginti quatuor pro uniuscujusque Anima celebrentur. Cancellarii vero funus Parentali etiam oratione, ab oratoriæ Artis Præceptore, cui consuetum honorarium munus attribuetur, elucubranda & enuncianda decorabitur, & omnibus, quæ in Achademia moris sunt, supremis officiis. Pro quibuslibet aliis Doctoribus seu Magistris, quos vita functos constiterit, duodecim in eodem Sacello Missæ applicentur.

TITULUS LXVI.

De Nosocomio, sive Hospitali Universitatis.

De Nosocomii Presbytero ejusque officio.

§.48. Hospitalis regimini Presbyter idoneus ab Achademiæ Concilio præficiatur, cui ex Inventario committatur universæ Supellectilis cura, quique sedulo animadvertere debeat, ut Scholares infirmi non aliter, quam Sanctionibus cautum est, recipiantur; ut nimirum testimonium matriculæ & paupertatis exhibeant, eosdemque contagione non laborare Primarius Medicinæ Professor attestetur. Post diem naturalem receptos Sacramen-

mentali pœnitentia expiandos curet; Morbo autem ingravescente sui muneris erit, nihil, quod in supremo illo discrimine Christiana Institutio præcipit, ad animarum salutem negligere.

Singulorum nomina, patriam, diemque receptionis in Codicem ad id paratum referat, ibidemque describat, quidquid in veste, vel alia quavis re secum attulerint, ut ipsis pristinam valetudinem adeptis restituatur. Quod si obierint, de re hujusmodi ad Cancellarii placitum, nisi prius id ægroti constituerint, disponatur.

Medico & Chirurgo Infirmos visitantibus Presbyter Hospitalis Præfectus intersit; itidemque, cum cibus ipsis ministratur.

Ex annuo Achademiæ censu, centum quinquaginta librarum stipendium ipsi assignabitur; & quidquid præterea pro ægrotis salubrius alendis, curandis, & sustentandis opus fuerit, suppeditetur.

De Præfecto, & Visitatore.

Præterea Concilium Achademicum quotannis post Festum Sancti Lucæ perpetuum eligat Professorem, qui crebro, aut semel saltem in hebdomadam, Achademiæ Nosocomium inviset, ut quæ ad ejusdem regimen ipsius Universitatis legibus comparata sunt, diligentius exequantur. Ipse verò Scholasticus singulis annis cum duobus Medicinæ Professoribus eòdem accedat, ut Præfecto pariter & Visitatore præsentibus universa singillatim discutiat, & sedulo exploret.

Præfectus & Visitator personam idoneam, aut duas, si urgeat necessitas, ad Hospitalis ministerium constituant, quæ reficiendis ægrotis cibos præparet, cæteraque hujusmodi munera diligenter adimpleat, a qua Presbyter in dies singulos de expensis rationem repetat, quam ipse in singulas hebdomadas Visitatori reddat, quem etiam præcipue de extraordinariis & non modicis impensis consultet.

De Hospitalis Suppellectili.

Hospitale octo saltem ægrotis commode alendis & sustentandis paratam habeat Suppellectilem, vel etiam duodecim si ita ab Achademiæ Consilio decernatur.

Visitatori Hospitalis ordinario in Festo Natalis Domini viginti quatuor gallinæ tribuantur.

TITULUS XLVII.

De Domibus conducendis, & Convictorum regimine.

Domus locandæ per æstimatores a Scholastico eligendos.

§.49. Qui Studiorum causa ad hanc Cervarienem Achademiam adveniunt, Domos Oppidanorum conducere, vel privatis pactionibus, vel certa pensionis lege cum locatoribus convenire non possint, sed res omnino per æstimatores ad id peculiariter destinatos transigatur.

Scholasticus igitur quotannis opportuno tempore duos eligat honestos, & integritate conspicuos Viros ex hac Civitate non oriundos, qui non alicujus gratia, non privato studio vel odio, aut proprii emolumenti cupiditate impulsi, sed justitiæ dumtaxat, & conscientiæ, ac veritatis sibi normam proponentes, domorum situm, magnitudinem, qualitatem rite ac fideliter inspiciant, & de hujusmodi locationibus judicium suum pronuncient, ac per Notarium in acta referendum curent. Quod si discordes in judicio vel æstimatione fuerint, iis adjungatur Rector Collegii Societatis Jesu, vel Guardianus Cappuccinorum, ut hoc moderamine adhibito majoris partis judicium observetur. Si vero vel Locator, vel ejus nomine alius quispiam præter æstimationem modo præscriptam majus aliquod pretium a Conductoribus accepisse deprehendatur quadruplum in usum Hospitalis Achademiæ persolvet. Itidem si Conductores damnum aliquod, vitium, aut jacturam ædibus intulerint, præstari ab illis omnino curent æstimatores.

Sine Cancellarii consensu Scholares hospitio non recipiendi:

Nemo sine Cancellarii venia Scholares suas in ædes hospitio excipiat; quod tamen Professoribus Sacerdotibus, omnibusque licebit, qui Scholares intra quartum cognationis gradum sibi conjunctos accipere velint.

Si Achademici, & ii, qui foro Achademiæ non gaudent, in earumdem ædium conductione concurrant, Achademici præferantur.

Singulis quoque annis de mense Augusti iidem Æstimatores coram Cancellario stipendium vel menstruum vel annuum a Scholaribus, qui in privatis Oppidanorum ædibus hospitantur, & victitant, persoluendum judicabunt; hoc vero circumstantiis omnibus rite inspectis & observatis pro diversa Studentium conditione diversimode constituent: Primæ videlicet, secundæ, & tertiæ classis, & ineunte mense Septembris ejusmodi taxa publicanda erit. Quod si Æstimatorum opiniones discrepant, eas dirimet sua sententia Cancellarius.

Æstimatoribus, & Notario quotannis viginti libræ ex Ærario dependantur.

De Baccalaureis Convictores alentibus.

Si quis Achademiæ Baccalaureus viginti quinque annorum major, vita, moribus, honestate, ex duorum propriæ facultatis Professorum testimonio probatus, desideret, juxta Collegii consuetudinem & normam, domum suam ad suscipiendos & alendos Convictores instruere & comparare, veniam in scriptis a Cancellario impetrabit; quod fieri poterit a Festo Nativitatis Sancti Joannis Baptistæ ad totum usque mensem Augusti. Utque securius morum honestati, studiorum progressui, & pietati Convictorum consulatur, quod ea de re Achademiæ legibus sancitum est, se omnino servaturum obstringet. Quoniam vero plurimum conducit ad morum disciplinam, ut Scholares non solum publico, sed etiam privato regimine contineantur, assidue apud eumdem Tutorem cibum sument & pernoctabunt, atque ejusdem auctoritati in omnibus subjacebunt.

Baccalaureo plures quam duodecim Convictores non liceat admittere, eosque non diversarum facultatum, sed vel utriusque Juris, vel Theologiæ, sive Medicinæ, aut Artium Studiosos, vel Germanos & ejusdem Familiæ; nec Famula uti, nisi veniam de scripto a Cancellario ejusve Judice impetrarit.

Pro stipendiis etiam a Convictoribus in mensem aut annum Baccalaureo tutori persol-

solvendis Æstimatores a Cancellario destinati taxam conficient.

Baccalaureis Convictores educantibus quid dandum præstita tamen cautione.

Universitatis Oeconomus de mandato Cancellarii per Secretarium subsignato singulis Baccalaureis, qui facultatem de scripto alendi & educandi Convictores obtinuerint, quinquaginta libras pro annona comparanda, impertietur; cautione tamen ab eisdem accepta, se æqualem summam ad præstituta tempora in Ærarium reposituros: videlicet viginti quinque libras ad Natalem Domini, & reliquas viginti quinque libras ad Festum Sancti Joannis de mense Junii.

Cancellarius ejusdemque Judex Convictorum ædes invisent, & solicite incumbent, ut legitime, quod sancitum est, observetur; ac præcipue, ut infra præscriptarum regularum norma ad unguem servanda custodiatur.

Regulæ servandæ a Baccalaureis, ejusque Convictoribus.

I. Baccalaureus singulorum Convictorum, quos receperit hospitio Nomina, Patriam, Parentes, aut ipsorum Curatores in Codicem describat.

II. Convictor initum semel in Baccalaurei ædibus hospitium, nonnisi post confectum annum, relinquet, dummodo causa hujusmodi non intercedat, quam Cancellarius justam comprobarit.

III. Convictores consuetis horis communi mensæ una cum Baccalaureo, valetudine non impedito, accumbent.

IV. Baccalaureo Convictorum tutelam & regimen deserere non liceat, quin duos ante menses hac de re Cancellarium admonuerit, veniamque ab eo petierit; qu, si æquum visum fuerit, petitioni huic indulgebit.

V. Idem nunquam ab hac Civitate sine Cancellarii venia proficiscatur.

VI. A die S. Lucæ usque ad diem primum mensis Martii post horam sextam vespertinam Baccalaureus januam ædium principalem obserari mandabit; Exinde vero usque ad idem S. Lucæ Festum hora nona. Janua semel occlusa per totam illam noctem nunquam reserabitur, nisi repentina & inopinata alicujus ægroti necessitas aliter cogat, vel aliquis ex Convictorum Cognatis ad Cervariæ Civitatem noctu superveniat.

Convictoribus noctu ab ædibus abesse nullimode concedendum.

Legem hic præscriptam semel in mense post prandium vel cœnam Convictoribus prælegere Baccalaureus teneatur. Baccalaureus nonnisi ex rationabili causa, de qua sibi constet, aliquem ex Convictoribus noctu ab ædibus abesse patiatur. Si quis vero per tres noctes abfuerit, hac de re Cancellarium certiorem faciat, qui causis absentiæ cognitis, & rigorose discussis, Convictori, prout jus fasque fuerit, vel ignoscet, vel in eumdem animadvertet. Quod si Baccalaureus id neglexerit, prima vice decem libras, secunda viginti Hospitali applicandas in mulctam dependet.

Diligenter idem Baccalaureus observet, num consuetis horis Convictores studio impendant, simulque eos admoneat, ut frequenter & accurate lectionibus Achademicis intersint. Nunquam alea aut talis ludere patiatur; semel tamen in Hebdomadam, ac diebus Festis tempore, ad literarium pensum non destinato, alumnos convenienti ludo exerceri permittet.

Suspectæque fœminæ a vicinia removendæ.

Fœminas, præsertim suspectas, ab ædibus, ubi Alumni habitant, procul arceat; Si quid vero horum prætermiserit, a Cancellario, prout æquum visum fuerit, punietur.

TITULUS XLVIII.

De Achademiæ Domicilio, & ejusdem octoginta Convictoribus.

§. 50. Ædes ad latera frontispicii Achademiæ constitutas, alteras Cancellarius, alteras Judex inhabitet. Quæ a tergo ædificii sunt, alteras Alguasilius Scholastici & Magister silentii, alteras Bidelli occupent.

Editior Domicilii pars Gymnasiis Achademiæ superimposita, reservato ad Nosocomii usum opportuniori loco, pro octoginta Scholaribus, ipsius Universitatis impensis & cura alendis atque educandis, constituetur.

Convictores quibus ex locis assumendi.

Hi porro ex toto Cathaloniæ Principatu eligendi & assumendi erunt: Decem videlicet ex Archiepiscopatu Tarraconensi, cui Archipresbyteratus Ageren., & quodvis aliud nullius Diœcesis Territorium, pro hujus dumtaxat Sanctionis effectu, annexum censeatur: totidemque ex singulis aliis Episcopatibus: ex denis vero pro quibusque Philosophiæ, Medicinæ, Juris Civilis, Sacrorum Canonum, & Theologiæ Studiis bini assumantur.

Ad quos illorum spectet nominatio.

Archiepiscopus Tarraconensis, Episcopi Barchinonensis, Gerundensis, Ilerdensis, Dertusensis, Urgellensis, Vicensis, & Cælsonensis, aut, Sede vacante, Capitulorum Vicarii Generales decem Scholares nominent, ex sua quisque Diœcesi oriundos, legitimis & honestis Parentibus natos, optimis moribus & indole præditos, quos suis literis Scholastico Achademiæ commendabunt, ut in Achademiæ Domicilium recipiantur; quo recepti & cooptati, tenue quoddam subsidium persolvant, scilicet viginti libras ad Festum Sancti Lucæ, & totidem ad Festum Dominicæ Resurrectionis, ut sumptus, quos pro iis alendis & sustentandis Achademia facit, aliqua saltem ex parte releventur.

A Cancellario vivendi norma illis danda.

Cancellarius de consilio Professorum Primarias Cathedras in Achademia regentium, instituti rationem, vivendi normam, modum, & formam, Convictoribus præscribet, quorum regimini aliquis ex Professoribus, qui Clericus sit non conjugatus, præficietur.

Tempus Convictus.

Hujusmodi Convictores spatium temporis præfinitum habeant, quandiu Achademiæ hospitio & convictu uti possint: Artium videlicet Cultores in triennium vel in quadriennium, addito nimirum pro eorum libito quarto Philosophiæ Moralis anno, vulgo de Passantia, & ad totum deinceps facultatis, quam elegerint, conficiendum cursum, ac etiam ad Licentiæ Gradum obtinendum: Medici in quadriennium dumtaxat: Juris utriusque Cultores in sexennium: Theologi in quinquennium.

Si Artium Studiosus, post confectum Dialecticæ cursum, ad Juris prudentiam se conferat,

ferat, aut post Artium triennium, vel Theologiam, vel Medicinam aggrediatur totum quadriennium pro Artibus sibi concessum confecisse censebitur, adeo ut pro alia facultate addiscenda diutius, quam præscribitur, eo prætextu morari non possit.

Altero e Collegio discedente alter succedat.

Quotiescumque aliquis, qui pro Artium studio inter Convictores adscriptus sit, e Collegio egressus fuerit, alius item pro eadem facultate in ejus locum succedet. Quod & in cæteris facultatibus perpetuo servandum erit, sive quis totum tempus sibi attributum expleverit, sive dimidiatum aut intercisum reliquerit.

Cancellarius, cum Convictoris locus vacaverit, Præsulem, ad quem pertineat, conscium reddat, ut successorem ad annum mox secuturum præmittat.

Si quis in anni spatium ex quavis causa a Convictu abfuerit, ipsius locus a successore occupetur.

Qui expellendi.

Qui ad Studium, ut par est, non incubuerit, aut mores suos, ut hos decet Convictores, ad honestatis regulas, & Achademiæ præscripta non conformarit, citra spem veniæ expellatur; quod Cancellarius, prout sua fides & conscientia suaserit, rigorose præstabit.

Convictores secundum facultates distribuendi.

Convictores non secundum Diœceses, sed secundum diversas facultates, quibus operam dabunt in diversas classes distribuantur: videlicet, Artium, Medicinæ, Juris Canonici, Juris Civilis, & Theologiæ, ex quarum classium singulis ille, qui cæteris præcellet, earumdem Decanus a Cancellario constituatur.

Aedium divisio.

Professori, Collegii Præfecto, & facultatum Decanis melior & opportunior ædium pars præ ceteris Convictoribus ad incolendum assignabitur.

Convictores ejusmodi Achademica veste, qua Scholares cæteri, induantur: Insuper vero Achademiæ Stemma ex serico contextum vesti ad pectus affixum gestabunt.

Ex Convictoribus octo seligendi ad defendendas Theses in Octava Conceptionis M. V.

Alternis annis ex octoginta Achademiæ Convictoribus octo seligantur, qui in solemni purissimæ Conceptionis B. V. Mariæ Octava Theses publice defendant, & in plerisque aliis Achademicis actibus & functionibus inter omnes Universitatis Alumnos primas teneant.

TITULUS XLIX.

De Præfecto, sive Oeconomo Fabricæ Achademiæ.

A Concilio Definitorum seligendus Oeconomus.

§.51. Concilium Definitorum, quod post Festum Sancti Lucæ cogetur, unum ex Professoribus Cathedras perpetuas obtinentibus constituet, qui, quotiescumque oportuerit, per Bidellos admonitus, quidquid in Achademiæ sive Gymnasiis sive ædibus reficiendum reparandum restituendumve fuerit, quam primum oportune perfici curabit. Opifices autem ab eodem Concilio ad hujusmodi Ministerium destinatos adhibebit, quibus nullum salarium præter mercedem laboris impensi assignandum erit.

Mandata solvendi a Præfecto Fabricæ subscribenda.

Præfectus Fabricæ calcem, ligna, & quodlibet cæmenti genus (etiam sub hoc obtentu, ne videlicet sita pereant) citra Definitorum consensum, & legitimam præstitam cautionem, nec commodare nec mutuo dare possit; ac etiam Definitores adire teneatur, si expensæ immodicæ fieri debeant. Mandata solvendi, quæ ad fabricæ Præfecturam spectent, ut rata sint, & legitima, præter obsignationes consuetas & præscriptas, ab ipso Præfecto subscribantur.

Ab eodem Præfecto coram Definitoribus singulis annis reddenda ratio.

In Concilio Definitorum ante festum Sancti Lucæ Præfectus Fabricæ sui muneris rationem reddet; sique eisdem Definitoribus Præfecturæ tempus prorogari utile atque opportunum visum fuerit, proxime cogendo Concilio in eadem Præfectura confirmabitur.

Fabricæ Præfecto perdices duodecim, & totidem gallinæ in Natali Domini attribuentur.

TITULUS L.

De Veste, & honestate Achademicorum.

Scholaribus vestium luxus,

§.52. Scholares omnes Talari veste vel nigra aut subfusca, nunquam serica aut pretiosa, decenter induantur; nec luxum aut fastum præseferant, sed modeste, ut Achademicos decet, ubique se gerant. Mulieres aut inhonestas aut utcumque suspectas nec apud se retineant nec invisant. Prætor autem Cervariæ, si quam impudentem & manifestam deprehenderit, statim a toto suæ Jurisdictionis Territorio exterminabit, idque ad solius Cancellarii requirentis informationem præstare teneatur; Scholaribus nec interdiu nec noctu arma gestare, aut apud se habere liceat.

Et Armorum delatio interdicenda.

Quæ ab eis fugienda.

Hinc cauponas, & popinas non adeant, nec crapulæ ac commessationibus assuescant, & ab injuriis & contumeliis inferendis, libellis famosis edendis, unde vel persona derisui seu ludibrio exponatur, vel alicujus existimatio aut fama lædi possit, omnino abstineant, super quibus vigilem omninò curam operamque Cancellarius impendat, ut in omnibus futura hujusmodi damna, qua par est diligentia provideat, & caveat. Injurias autem, & contumelias, si forte (quod absit) illatæ fuerint, debitis pœnis coerceat.

Scholaribus usus ensis omnino interdicendus.

Qui Doctoratus Lauream non obtinuerit, Doctoralem vestem adhibere non possit, neque usus ensis, hujus Achademiæ gradu decoratis concessus, vel ad artium Magistros, vel ad cujuscumque facultatis Licentiatos extendatur. Scholaribus vero cujuscumque conditionis aut gradus ensem gestare omnino interdictum sit.

Nullatenus Scholaribus Judici sæculari noctu se se comites addere licebit; quod si unquam commiserint, ab Achademia ejicientur. Itidem nunquam per plateas & compita larvati incedent: Prima vice decem diebus in Carcere detineantur: Secunda viginti: Tertia ab Urbe expellantur. Cervariæ Prætor

tor larvarum usum nunquam permittat; nec ipse, aut Cancellarius scenicos actus, aut histrionicos, præsertim a festo Sancti Lucæ ad festum Sancti Joannis de mense Junii. Scholaribus non liceat infantes de Baptismo suscipere, nec rhedas, currus, sellas gestatorias, lecticas habere, aut equos alere, sed pedibus iter faciant, quoties ad Achademiam ire pergunt. Si secus fecerint, decem librarum mulctam subeant.

De Ludis Scholaribus permittendis.

Per plateas & compita Civitatis a ludis etiam licitis cavebunt Scholares, alioquin per sex dies in carcere detinendi erunt. Festis tamen diebus extra muros, aut alio convenienti loco, se ludo animi causa oblectare poterunt, dummodo ultra regalis dimidium non deponant; ab aleis vero & talis perpetuo abstineant.

Scholaris poterit condictione repetere, quidquid pro ludo præter octo regalia exsolverit; quod si solutio facta non fuerit, creditori actio denegetur.

Nullus Cervariæ Oppidanus aut Incola domum suam pro ludo palam exercendo comparatam exhibeat, mille alioquin regalium mulctam subiturus Achademiæ Bibliothecæ assignandam.

Scholarium contractus irriti.

Scholaris, qui vel sit filius familias, vel suo adhuc Curatori subjaceat, vel subjacere possit, tametsi viginti quinque annorum major fuerit; si quid per se vel per alium aut emerit aut mutuo acceperit, irritum & inane censeatur, atque Judicii limine creditor repellatur, nisi contractui ineundo Judicis Achademici notio & authoritas intercesserit.

Infamia notati non admittendi.

Cancellarius ejusque Judex nunquam scholis interesse patiantur juris aut facti infamia notatos, sed eos expellant, & ex albo etiam Achademiæ expugnant.

Professores vero omnes ita se gerant vita, moribus, incessu, gravitate, virtute, cæterisque animi dotibus, ut ex iis Alumni velut ex uno fonte non tam doctrinæ præcepta, quam probitatis documenta auriant.

TITULUS LI.

De Privilegiis Achademicorum.

Achademici a vectigalibus non secus ac cæteri Ecclesiastici immunes.

§.53. Hujus Achademiæ Doctores, Magistri, Licentiati, Baccallaurei, Scholares, Officiarii eisdem gaudeant Regiis privilegiis, honoribus, prærogativis, gratiis, Immunitatibus, quibus in Achademia Salmantina, Complutensi, Vallisoletana, & Oscensi hujusmodi personarum classes perfruuntur, & gaudent. Quibus præterea quamdiu in Achademia vel doctrinæ vel ministerii causa versantur, quemadmodum Ecclesiastici Cervariæ, & ipsi a vectigalibus, quæ Cives Magistratui, aut Civitati Cervariensi persolvunt, immunes erunt. Verumtamen circa vinum oleum, cæteraque ad victum & annonam pertinentia, coemenda, eadem lege, qua cæteri, obligentur; dummodo in hisce eodem etiam, quo Ecclesiastici, jure censeantur.

TITULUS LII.

De Redditibus Achademiæ, Ratiociniis, & Administrationis forma.

§.54. Omnes redditus, & proventus, bona, census, resque frugiferæ, quæ vel in præsentiarum possidet, vel imposterum Achademia possidebit, ordine digesta, in Codicem ad id paratum distincte referantur, ex quo vel locandarum rerum, vel rationum subducendarum regula sit in promptu. — Redditus omnes &c. in Codicem referendi.

Ex reddito autem, qui ære alieno, & oneribus dissolutis annuatim supersit, res stabiles & frugiferæ comparentur. Bona stabilia præsertim alienare Achademia proprio jure nequaquam possit. In Concilio Definitorum, quod post festum Sancti Lucæ convocabitur, Doctores quatuor sive Magistri eligantur, ex quibus duo saltem Professores sint, qui perpetuam Cathedram obtineant, duo vero in Canonico vel Civili jure Doctores, quorum officium in biennium duret, ita tamen, ut binis remotis, bini rursus in singulos annos assumantur. Hi vero Doctores seu Magistri quot annis mense Septembris coram Scholastico, Achademiæ Scriba interveniente, exhibitam ab Oeconomo, seu Administratore accepti rationem cognoscent, & ponderabunt. Scholasticus, Scriba, & præfati quatuor Ratiocinatores summa sedulitate tanti momenti rem pertractabunt, ne propter eorum negligentiam aliquid Achademiæ detrimentum patiatur. — Quatuor eligendi Ratiocinatores ad cognoscendam exhibitam ab Oeconomo rationem.

Inter Cancellarium Ratiocinatores & Secretarium, absoluto ratiocinio, centum libræ ex æquis partibus distribuantur; duplex tamen portio Cancellario tradatur. — Præmium Ratiocinatorum Cancellarii, & Secret.

Achademiæ Secretarius alternis mensibus, quidquid in Achademiæ compendium vel ex collatione graduum, vel ex Cathedrarum adeptione, aut aliis id genus juribus ad eamdem pertinentibus collegerit, apud eosdem profiteri, & de singulis rationem reddere teneatur. — Secretarius illis rationem reddere debet.

Syndicus pariter senis quibusque mensibus hoc idem de mulctis seu pœnis pecuniariis, sive a Scholastico ejusve Judice, sive per Statuta inflictis a se, vel exactis, aut ex officio exigendis, præstabit. Præterea post redditas ab Oeconomo rationes, quidquid ex redditibus exigendum superfit, prout sui muneris est, quantocius exigere non prætermittat. — Syndicus quoque senis quibusq; mensibus.

TITULUS LIII.

De Achademica Typographia.

§.55. Alternis annis Definitorum Concilium duos eligat Professores, alterum perpetuum, temporalem alterum, quibus Typographiæ procurandæ onus & cura incumbat, quique diligenter attendant num Typographus, qui vel Universitatis nomine, vel conductionis titulo excudendi munus susceperit, suo muneri probe satisfaciat: accepti & expensi tabulas digerant: & ab eodem Typogra- — De Typographiæ Præsidentibus.

T

pographo rationes repetant, ut quidquid exigendorum reliqui fiat, quamprimum exigatur: ac censius denique ex præli usu profecti apud Oeconomum, seu redditum Administratorem deponantur.

Solvendi mandata, pro impensis ad Typographiam curandam vel instruendam faciendis, præter subscriptiones Achademico jure sancitas, a duobus Commissariis subscribantur. Quod item in reditu ex ipsa Typographia percipiendo, & in ærarium inferendo servetur. In Natali Domini singulis Typographiæ Commissariis perdices duodecim tribuantur.

Typographi Privilegia. Typographus, dum hanc Achademiæ officinam rexerit, foro & privilegiis Achademicorum perfruatur.

TITULUS LIV.

De Salario Professorum, Cathedras perpetuas obtinentium.

§.56. Ex tribus primariis Theologiæ Cathedris in annuum salarium accipiant singulæ biscentum libras ———— 200. Lib.

Vespertinæ Cathedræ Theologiæ singulæ————	150. Lib.
Cathedra Sac.Bibliorum ——	150. Lib.
Cathedræ Theologiæ Moralis————	150. Lib.
Cathedræ Philosophiæ Moralis ————	150. Lib.
Cathedræ Primariæ Juris Canonici, & Civilis, singulæ ——	450. Lib.
Cathedræ Vespertinæ Juris Canonici, & Civilis, singulæ ——	400. Lib.
Cathedra Decreti ———	350. Lib.
Cathedra Conc.Trid. ——	300. Lib.
Cathedra Primaria Medicinæ————	380. Lib.
Cathedra Vespertina Medicinæ————	300. Lib.
Cathedra Prognosticorum —	200. Lib.
Cathedra Matheseos ———	200. Lib.
Cathedra Rhetorices ———	200. Lib.

Cum in solvendo, pro rata salariorum, tam Professorum quam Officialium pars aliqua ex hisce, mulctarum nomine deducenda erit, annus Achademicus secundum dies utiles, non continuos computetur.

TITULUS LV.

De Salario Professorum, Cathedras Temporales obtinentium.

§.57. Temporales Cathedræ Decretalium, Sexti, Clementinarum, necnon Institutionum Civilium, & Digesti Veteris singulæ ———— 200 Lib.

Cathedra Methodi ———	180. Lib.
Cathedra Simplicium——	200. Lib.
Cathedra Chirurgiæ———	200. Lib.
Septem Cathedræ Artium singulæ ————	150. Lib.

TITULUS LVI.

De Salario Professorum Grammaticæ Latinæ, & Græcæ.

Salaria Professoribus linguæ Latinæ, & Græcæ debita Rectori Collegii Sancti Bernardi S. J. persolvenda.

§.58. Cathedræ Grammaticæ Latinæ, & Græcæ singulæ centum libras, quas Cervariæ Civitas Rectori Societatis Jesu Collegii Sancti Bernardi ejusdem Civitatis, prout in eorumdem Instituto de more cautum est, persolvet: Centum videlicet libras mense Septembri: centum vero mense Decembri: centum mense Martio: & centum mense Junio. Quotannis autem mense Augusto solutionem hanc, Secretario & Oeconomo inspectantibus, legitimis documentis Cancellario probabit, idque Secretarius, ut reliqua Professorum salaria, in Codicem transcribet.

Cancellarius insuper curet solutiones hujusmodi statis temporibus adimpleri, perinde ac in cæteris Professorum salariis.

TITULUS LVII.

De Salario Officialium Achademiæ.

§.59. Secretarius ———— 120. Lib.

Oeconomo Salarium a Definitoribus assignandum. Oeconomus vero salarium, quod ipsi Definitorum Concilium, consulto Achademiæ Protectore, assignabit; nec semel statutum augeri poterit, nisi aliter temporum circumstantiæ suaserint, & ejusdem Protectoris placitum accedat.

Syndicus ————	80. Lib.
Magister Cœremoniarum —	100. Lib.
Bidellus Major————	150. Lib.
Bidellus Minor————	100. Lib.
Magister Silentii ———	70. Lib.
Bidellus Scholarum Grammatices————	60. Lib.
Custos seu Rector Horologii Achademiæ ————	40. Lib.
Scholarum Verruus, qui vulgo Scopator ————	40. Lib.

TITULUS LVIII.

De Salario Officialium Audientiæ Scholastici.

§.60. Judex ————	250. Lib.
Notarius ————	50. Lib.
Aguasilius ————	100. Lib.
Fiscalis ————	50. Lib.
Cursor ————	20. Lib.
Custos seu Janitor Carceris -	30. Lib.

Omnia ejusmodi salaria ex redditu Achademiæ, eodemque Professoribus & Ministris tempore persolvantur.

TITULUS LIX.

De Feriis.

§.61. *October* habet dies feriatos

18 Sancti Lucæ Euangelistæ. Hac die fit solemnis studiorum instauratio. Professores Achademiæ juxta Concilium Tridentinum

num Juramento se obstringunt, & proxima die Lectiones instituunt.
28 Simonis, & Judæ Apostolorum.

November.

1 Festum omnium Sanctorum.
2 Commemoratio omnium Fidelium Defunctorum.
25 Catharinæ Virg. & Mart.
30 Andreę Apostoli.

December.

6 Nicolai Episcopi & Confessoris.
7 Ambrosii Episcopi & Confessoris, & Ecclesiæ Doctoris.
8 Conceptio B. M. V.
13 Luciæ Virg. & Mart.
19 Natalis dies Fundatoris Achademiæ, quo etiam prima ejusdem jacta sunt fundamenta.
21 Thomæ Apostoli.
25 Nativitas D.N. Jesu Christi. Reliqui qui supersunt dies sunt feriati.

Januarius.

1 Circumcisio Domini.
6 Epiphaniæ Domini.
7 Raymundi de Pennafort Confessoris.
17 Antonii Abbatis.
20 Fabiani, & Sebastiani Martyrum.
25 Conversio S. Pauli Apostoli.

Februarius.

2 Purificatio B. M. V.
3 Blasii Episcopi & Confessoris.
24 Mathiæ Apostoli.
Feria secunda & tertia post Dominicam Quinquagesimæ, & feria quarta Cinerum Lectiones vacant.

Martius.

1 Angelorum Custodum.
7 Thomæ de Aquino Confessoris, & Ecclesiæ Doctoris.
12 Gregorii Papæ & Confessoris, & Ecclesiæ Doctoris.
19 Joseph Sponsi B. M. V.
20 Joachim Confessoris.
21 Benedicti Abbatis.
25 Annuntiationis B. M. V.
A Dominica Palmarum ad Dominicam in Albis vacant Lectiones.

Aprilis.

23 Georgii Martyris.
25 Marci Euangelistæ.

Majus.

1 Philippi, & Jacobi Apostolorum.
3 Inventio S. Crucis.
8 Apparitio S. Michaelis Archangeli.
In Ascensione Domini, Dominica Pentecostes, feria secunda & tertia sequentibus, & in Festo Corporis Christi, Lectiones vacant.

Junius.

11 Barnabæ Apostoli.
13 Antonii de Padua Confessoris.
24 Nativitatis S. Joannis Baptistæ.
29 Petri, & Pauli Apostolorum.
Hinc ad Festum Sancti Lucæ Artium, Matheseos, Medicinæ, utriusque Juris, ac Theologiæ Lectiones vacant.

Julius.

2 Visitationis B. M. V.
14 Bonaventuræ Episcopi & Confessoris, & Ecclesiæ Doctoris.
Ab hac die usque ad Festum Assumptionis Beatæ Mariæ Virginis Grammaticæ, & Humaniorum literarum vacant Lectiones.

Augustus.

16 Rocchi Confessoris.
20 Bernardi Abbatis.
24 Bartholomæi Apostoli.
28 Augustini Episcopi & Confessoris, & Ecclesiæ Doctoris.

September.

8 Nativitatis B M. V.
21 Matthęi Apostoli.
29 Dedicationis Sancti Michaelis Archangeli.
30 Hieronymi Patroni, & Confessoris, & Ecclesiæ Doctoris.
Omnibus hebdomadis, quibus præter Dominicam Festum aliud non occurret, feria quinta vacant lectiones: Item & diebus singulis, quibus in Cathalonia, & Civitate Cervariæ Festum de præcepto colitur.

Dies intercisi, quibus videlicet Lectiones pomeridianæ vacant.

§.62. Pervigilium Ascensionis Domini.
Pervigilium Penthecostes.
Pridie solemnitatis Corporis Christi.
Pervigilium S. Joannis Baptistæ.
Pervigilium Nativitatis Domini.
Cæteri, qui supersunt anni dies, sunt lectivi.

Quicumque Professor dimidium temporis, ad lectionem præfiniti, per incuriam omiserit, mulctam subeat pro tota lectione: Pro dimidia vero tantum, si aliquam ejusdem temporis partem dimidia inferiorem non legerit.

Mulctæ a Professoribus Lectiones omittentibus persolvendæ.

Mulctæ pariter, ob negligentiam Professorum infligendæ, secundum dies utiles, ut supradicto titulo LIV. sancitum est, non vero continuos computentur.

L. Card. Picus. Loco ✠ sigilli.
L. Card. Belluga. Loco ✠ sigilli.

Pro parte Regis Catholici porrectæ SS. D.N. preces pro confirmatione, Achademiæ hujusmodi, ejusque statutorum obtinenda:

§.63. Cum autem, sicut etiam accepimus ex Universitatis a præfato Philippo Rege, sicut præfertur, erectæ & fundatæ, aliisque præmissis præfatis, idem Philippus Rex firmam spem, fiduciamque habeat in illo, qui bonæ menti occurrit, quod Universitas ab eo sic, ut præfertur, erecta & fundata hujusmodi, gratia adjuvante Domini, qui pie cæptis assiduum suæ benedictionis præbet incrementum, felici temporum successu celebre, & innumerum proborum virorum ad procurandos militanti Ecclesiæ triumphos evasura sit, propugnaculum: Propterea que, ut illa firmior subsistat, & in dies gratior in conspectu ejusdem Domini appareat, idem Philippus Rex erectionem & fundationem Universitatis præfatæ, ab eo, ut præfertur, erectæ & fundatæ; necnon Statuta desuper, ut præfertur, edita, benigno Apostolicæ nostræ approbationis & confirmationis robore communiri, eidemque Universitati ab eodem Philippo Rege, ut præfertur, erectæ & fundatæ, ac Scholaribus, necnon Lectoribus, Magistris, Præceptoribus, Doctoribus, Bidellis, aliisque Ministris in ea nunc & pro tempore existentibus præfatis, omnia & singula infrascripta a nobis, ut infra, concedi, indulgeri, elargiri, ac statui, plurimum cupiat;

Eam eum bonis omnibus, ac privilegiis, immunit., statutis &c. confirmat.

§.64. Nos, qui ad Christianorum Principum Religionem in iis, quæ ad animorum eruditionem elevandam per eorum Regiam largitatem studia promovere non desinunt, adjutricem nostræ quoque liberalitatis dexteram, ut præfertur, protendimus, eamque, quantum in Domino possumus, confovemus; Propterea que laudabilibus, & Regia quidem charitate dignis, dicti Philippi Regis votis annuere, ac Universitatem ab eo, ut præfertur, erectam & fundatam hujusmodi, ut illa per Apostolicæ quoque liberalitatis opem, nunc, & perpetuis inde futuris temporibus felici successui, & a præfato Philippo Rege concupitæ coalescat stabilitati, specialibus favoribus & gratiis prosequi volentes, ac Scholasticum, Scholares, Lectores, Magistros, Præceptores, Doctores, Bidellos, aliosque Ministros Universitatis ab eodem Philippo Rege, ut præfertur, erectæ & fundatæ, eorumque singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, a jure vel ab homine quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium tantum consequendum, harum serie absolventes & absolutas fore censentes; necnon denominationes, nuncupationes, situationes, statum, & qualitates, Universitatis a præfato Philippo Rege, ut præfertur, erectæ & fundatæ hujusmodi, illiusque erectionis & fundationis præfatarum tenores, ac bonorum ei applicatorum & appropriatorum quantitates, ac omnia & singula privilegia, gratias, exemptiones, & immunitates, quibus illa a præfato Philippo Rege, ut præfertur, donata extitit & existit de præsenti, pro expressis habentes, de Ven. fratrum nostrorum Ludovici Pico, & Ludovici Belluga & Moncada respective nuncupatorum S. R. E. Cardinalium consilio, quibus a fel. rec. Benedicto Papa XIII. Prædecessore Nostro omnia & singula præmissa, ac infrascripta ab eis examinanda, commissa fuerunt, quæque sic commissa, & per eos examinata, concedenda, sancitum fuit: Motu proprio & ex certa scientia, & Apostolicæ potestatis plenitudine, meraque liberalitate nostris erectionem & fundationem Universitatis stud:i generalis in præfato Oppido, a præfato Philippo Rege, ut præfertur, erectæ & fundatæ hujusmodi cum omnibus & singulis inde secutis, & ab eodem Philippo Rege pro bono ejusdem Universitatis ab eo, ut præfertur, erectæ & fundatæ hujusmodi, ac Scholarium, & Præceptorum, Magistrorum, Doctorum, Bidellorum, aliorumque Ministrorum in ea nunc, & pro tempore existentium præfatorum regimine, gubernio directione, ac morum & disciplinæ laudabili cultu desuper quomodolibet provide dispositis statutis & decretis; necnon bonorum omnium & singulorum a præfato Philippo Rege eidem Universitati ab eo, ut præfertur, erectæ & fundatæ, applicatorum & appropriatorum, applicationem & appropriationem, omniaque & singula privilegia, gratias, exemptiones, & immunitates a præfato Philippo Rege eidem Universitati, ab eo, ut præfertur, erectæ & fundatæ, Regia ejus auctoritate quomodolibet, ut præfertur, concessa & elargita, necnon omnia & singula præinserta Statuta desuper edita præfata, eorumque plenum & integrum tenorem de verbo ad verbum, nullo eorum verbo penitus omisso, pœnasque in eis contentas quascumque, in contrafacientes quomodolibet inflictas, Apostolica auctoritate perpetuo confirmamus & approbamus, eisque & eorum quibuslibet Apostolicæ perpetuæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes & singulos, tam juris quam facti, & solemnitatum, aliosque quantumvis substantiales defectus, si qui in eorum omnibus & singulis præfatis, & eorum quolibet quomodolibet intervenerint, supplemus; præinsertaque, ac desuper edita Statuta præfata per Universitatis, a præfato Philippo Rege, ut præfertur, erectæ & fundatæ hujusmodi, Scholares, Lectores, Præceptores, Magistros, Doctores, Bidellos, aliosque Ministros & personas in ea nunc, & pro tempore existentes præfatos, ac quoscumque alios, ad quos nunc quomodolibet spectat & pertinet, & pro tempore spectabit & pertinebit, sub pœnis eis desuper inflictis, perinde acsi a nobis emanassent, firmiter & inviolabiliter observari debere, Apostolica auctoritate præfata perpetuo decernimus & statuimus.

Cæteras in Principatu Catalaunen. Universitates abstrahens, earum bona Achademiæ Cervarien. applicat.

§.65. Et attendentes, quod in Principatu præfato, una videlicet in Tarraconen., ac alia in Ilerden., ac alia in Vicen., & alia in Gerunden., ac reliqua Studiorum generalium hujusmodi Universitates in Barchinonen. respective Civitatibus, vel Diœcesibus erectæ & fundatæ, necnon unum sub Sanctissimæ Conceptionis B. Mariæ Virginis, ac alterum Sedi Apostolicæ immediate subjectum, Studiorum hujusmodi Collegia sub Assumptionis ejusdem Beatæ Mariæ Virginis respective invocationibus seu titulis in præfata Ilerden. Civitate

vitate a nonnullis Christifidelibus pro certis alumnis, & quoad secundo dictum Collegium juxta illius fundationem debite qualificatis, utriusque Juris studio vacare cupientibus, & quoad Collegium secundo dictum, ad illud ad nominationem certarum personarum de eorumdem Alumnorum, ut præfertur, qualificatorum personis faciendam introducendis, pie pariter erecta & fundata reperiuntur.

§.66. Nos ad erigenda ejusdem Philippi Regis erga Universitatis, ab eo, ut præfertur, erectæ & fundatæ, & a Nobis per præsentes, ut præfertur, approbatæ hujusmodi, felicem & ab ipso Philippo Rege laudabiliter concupitum successum, vota, ut plures huc illuc emanantes scientiarum rivuli in unum aggregati, copiosum earumdem scientiarum illas sitientibus exhibeant fontem, Tarraconen., Ilerden., Vicen., Gerunden., & Barchinonen. Universitates præfatas, & earum quamlibet, abstrahentes, eas sic a nobis abstractas, una cum omnibus & singulis illarum & cujuslibet earum respective bonis, juribus, actionibus, proprietatibus, rebus, bibliothecis, libris, scamnis, Sedibus, aliisque utensilibus quibuscumque, ad earum quamlibet quomodolibet respective spectantibus & pertinentibus, dictæ Universitati a præfato Philippo Rege, ut præfertur, erectæ & fundatæ, & a Nobis per præsentes, ut præfertur, approbatæ; ita quod ex omnibus & singulis Universitatibus a nobis, ut præfertur, abstractis, & ut infra uniendis, una dumtaxat Studii generalis Universitas in Principatu præfato constituatur, & existat, liceatque infrascripto Universitatis, a præfato Philippo Rege, ut præfertur, erectæ & fundatæ, & a Nobis per præsentes, etiam ut præfertur, approbatæ hujusmodi, Scholastico nunc & pro tempore existenti, veram, realem, corporalem, & actualem omnium & singulorum respective bonorum rerum proprietatum jurium & actionum ad Universitates a Nobis, ut præfertur, abstractas hujusmodi, & earum quamlibet respective spectantium & pertinentium, necnon Bibliothecarum, Librorum, scamnorum, sedium, aliorumque utensilium, in eis & earum qualibet respective existentium præfatorum, possessione propria auctoritate ejusdem Universitatis a præfato Philippo Rege, ut præfertur, erectæ & fundatæ, & a Nobis per præsentes, etiam ut præfertur, approbatæ nomine libere apprehendere, & apprehensam perpetuo retinere, necnon omnes & singulos respective omnium & singulorum bonorum, rerum, proprietatum, jurium, & actionum præfatorum respective fructus, redditus, & proventus in quacumque re consistentes, & undecumque provenientes, percipere, erigere, levare, locare, dislocare, eosque, supportatis tamen prius & adimpletis omnibus & singulis bonorum hujusmodi oneribus, si quæ super illis imposita sint, ab eisdem Universitatibus a Nobis, vt præfertur, abstractis, & ab earum qualibet adimpleri debitis, ad quorum omnium adimplementum & supportationem Universitatem, a præfato Philippo Rege, ut præfertur, erectam & fundatam, & a Nobis per præsentes, etiam vt

Quorum possessionem a Scholastico Achad nomine capiendam concedit.

præfertur, approbatam hujusmodi, expresse teneri, & obligatam esse volumus; necnon Bibliothecas, Libros, scamna, sedes, aliaque omnia & singula utensilia præfata in Scholarium, ac Lectorum, Magistrorum, & Præceptorum, Doctorum & Bidellorum, aliorumque Ministrorum in ea nunc & pro tempore existentium præfatorum manutentionem, usus, utilitatem, & commodum, cujusvis licentia desuper minime requisita, convertere, motu scientia, & Apostolicæ potestatis plenitudine præfatis, perpetuo unimus, annectimus, & incorporamus.

§.67. Necnon unum & alterum Collegia præfata, cum pariter omnibus & singulis illorum respective bonis, rebus, proprietatibus, illorumque fructibus, redditibus, proventibus, juribus, privilegiis, gratiis, indultis, & statutis, quæ omnia & singula, necnon activum nominantium, & passivum nominandarum personarum respective jus, & uni & alteri Collegiis hujusmodi respective incumbentia onera, quæ per unum & alterum Collegia præfata, ut prius adimpleri respective debeant, firma & illæsa remaneant ad Universitatem, a præfato Philippo Rege, ut præfertur, erectam & fundatam, & a Nobis per præsentes etiam, ut præfertur, approbatam hujusmodi; licet Ven. Frater modernus Episcopus Ilerdensis secundo dictum Collegium, ut infra transferri renuat, illiusque bonorum fructus, qui fere omnes ex ejusdem Sedis liberalitate proveniunt, Seminario puerorum Ecclesiastico Ilerdensi applicare prætendat, & seu jam fructus, redditus, & proventus hujusmodi eidem Seminario ordinaria ejus auctoritate, nulliter tamen, & de facto applicaverit & appropriaverit, & quatenus, ut præfertur applicati & appropriati fuerint, ad hoc, ut Universitas a præfato Philippo Rege, ut præfertur, erecta & fundata, & a Nobis per præsentes etiam, ut præfertur, approbata hujusmodi, una dumtaxat fæcunda Studiorum & doctissimorum Virorum nutrix existat, & mater, applicationem & appropriationem hujusmodi a præfato Episcopo Ilerdensi, utì nulliter & indebite factas, annullantes & amoventes, Apostolica auctoritate, motuque & scientia præfatis similiter, perpetuo transferimus, eidemque Universitati a præfato Philippo Rege, ut præfertur, erectæ & fundatæ, ac a Nobis per præsentes etiam, ut præfertur, approbatæ subjicimus, & subiecta esse volumus.

Ei subjicit Collegia duo Ilerdensia etiam renuente Episcopo:

§.68. Ac eidem Universitati a præfato Philippo Rege, ut præfertur, erectæ & fundatæ, ac a Nobis per præsentes etiam, ut præfertur, approbatæ, illiusque Scholastico, Scholaribus, Lectoribus, Magistris, Præceptoribus, Doctoribus, Bidellis, aliisque personis in ea nunc & pro tempore existentibus, ut ipsi omnibus & quibuscumque privilegiis, indultis, libertatibus, immunitatibus, exemptionibus, favoribus, gratiis, præeminentiis, prærogativis antelationibus, & honoribus tam Apostolica, Imperiali, Regia, aut Ducali, auctoritatibus, quam aliàs quomodolibet pro tempore concessis, & quibus omnes & singulæ Studiorum generalium hujusmodi, *& præsertim*

Privilegia omnia Universitatis Salamanticen. eidem confirmat.

tim Salamantin. Universitates, illarumque respective Scholastici, Scholares, Praeceptores, Magistri, Lectores, Doctores, Bidelli, aliaeque personae in eis & earum qualibet existentes, quomodolibet utuntur, fruuntur, potiuntur & gaudent, non solum ad eorum instar, sed pariformiter & aeque principaliter, in omnibus & per omnia, & omnino quoad omnia; dummodo tamen illa sint in usu, nec revocata, nec sub aliqua revocatione comprehensa, ac Sacris Canonibus, Constitutionibus Apostolicis, & Concilii Tridentini decretis non adversentur, uti, frui, potiri, & gaudere libere & licite possint & valeant, eadem Apostolica auctoritate concedimus, & indulgemus.

§.69. Ac insuper Scholastico Universitatis praefatae a dicto Philippo Rege, ut praefertur, erectae & fundatae, & a Nobis per praesentes etiam, ut praefertur, approbatae, nunc & pro tempore existenti praefato, ut ipse personas ipsas, quas in ipsa Universitate a praefato Philippo Rege, ut praefertur, erecta & fundata, & a Nobis per praesentes etiam, ut praefertur, approbata, vel etiam alibi in quavis alia Studii generalis Universitate per debitum tempus studuisse, ac scientia & moribus idoneos esse repererit, ad praefatas Jurium, Artium, ac Theologiae facultates, ac Baccalaureatus, etiam formati, Licentiaturae, Doctoratusque & Magisterii gradus, servata forma Concilii Viennen., ac aliàs juxta praefatae Universitatis Salamantin. consuetudines, & praefata ipsius a praefato Philippo Rege, ut praefertur, erectae & fundatae, & a Nobis per praesentes etiam, ut praefertur, approbatae Universitatis praeinserta statuta huiusmodi promovere, & eorumdem graduum respective insignia ad eosdem gradus sic respective promotis exhibere, & ad dictos gradus sic per illum promoti, postea publice & privatim, etiam in omnibus aliis Studiorum generalium Universitatibus facultates ipsas interpretari, & alios docere, & de eis disputare, actusque gradui seu gradibus hujusmodi convenientes, exercere, ac omnibus pariter privilegiis, praerogativis, gratiis, favoribus, & indultis, quibus alii in aliis Universitatibus hujusmodi juxta illarum Constitutiones & mores ad gradus praefatos promoti de jure, usu, stylo, vel consuetudine, aut aliàs quo modolibet utuntur, fruuntur, potiuntur & gaudent, ac uti frui potiri & gaudere poterunt in futurum in omnibus & per omnia perinde, acsi in aliis Universitatibus hujusmodi gradus ipsos juxta illarum consuetudines & mores vere suscepissent, etiam uti frui potiri & gaudere, etiam libere & licite possint & valeant, licentiam tribuimus, & facultatem.

Praeceptores, caeterosque Achadem. hujus Officiales a residentia in Beneficiis Ecclesiast. dispensat, quoscumq; fructus praeter quotidianas distributiones ab eis percipi concedens.

§.70. Necnon Scholastico, Scholaribus, Lectoribus, Magistris, Praeceptoribus, Doctoribus, Bidellis, aliisque personis in Universitate a praefato Philippo Rege, ut praefertur, erecta & fundata, ac a Nobis per praesentes etiam, ut praefertur, approbata hujusmodi, nunc & pro tempore existentibus, ut ipsi & eorum quilibet nunc & perpetuis inde futuris temporibus in Universitate a praefato Philippo Rege, ut praefertur, erecta & fundata, ac a Nobis per praesentes etiam, ut praefertur, approbata hujusmodi, in quacumque facultate licita & honesta, per octo menses continuos, vel interpolatim legendo, aut aliàs literarum Studia hujusmodi, Studio insistendo, omnium & singulorum Beneficiorum ecclesiasticorum per eos & eorum quemlibet in quibusvis Ecclesiis, sive locis obtentorum fructus, redditus, & proventus, etiamsi Canonicatus, & Praebendae, Dignitates, Personatus, administrationes & officia, etiam electiva in Cathedralibus, Metropolitanis, & Collegiatis Ecclesiis, & Dignitates ipsae in Cathedralibus & Metropolitanis post Pontificales majores, & in Collegiatis Ecclesiis hujusmodi principales fuerint, cum omnimoda & ea, qua si in Ecclesiis sive locis hujusmodi personaliter residerent, integritate perciperent, exceptis dumtaxat distributionibus quotidianis, libere percipere, exigere, levare, locare, dislocare, arrendare, ac in eorum usus & utilitatem convertere, & invitos, donec tamen & quousque in ipsa Universitate a praefato Philippo Rege, ut praefertur, erecta & fundata, & a Nobis per praesentes, etiam ut praefertur, approbata, Cathedras moderando, aut studiis vacando moram fecerint, ad residentiam apud easdem Ecclesias ratione Beneficiorum praefatorum per eos, vt praefertur, obtentorum faciendam, a quoquam minime compelli possint.

Eis praecepto Paschali in Cappella Achadem. satisfacere indulget.

§.71. Et ad excitandum, non solum per temporalia, verum etiam per spiritualia privilegia, iter ad earumdem Scientiarum appetitum, eisdem Universitatis a praefato Philippo Rege, ut praefertur, erectae & fundatae, & a Nobis per praesentes etiam, ut praefertur, approbatae hujusmodi, Scholastico, Scholaribus, Lectoribus, Magistris, Praeceptoribus, Doctoribus, Bidellis, aliisque Ministris nunc & pro tempore existentibus praefatis & eorum cuilibet, ut ipsi in eorum Universitatis a praefato Philippo Rege, ut praefertur, erectae & fundatae, ac a Nobis per praesentes etiam, ut praefertur, approbatae hujusmodi, Cappella, seu Oratorio annuo praecepto Paschali satisfacere; cum hoc tamen, quod singulis annis omnium & singulorum Scholastici, Scholarium, Lectorum, Magistrorum, Praeceptorum, Doctorum, Bidellorum, aliorumque Ministrorum praefatorum, qui in Cappella seu Oratorio hujusmodi Praecepto praefato satisfecerint, notula a Scholastico nunc & pro tempore existente praefato, seu ab alio, ad id ab eodem Scholastico deputato, subscripta, unicuique uniuscujusque Parrochialis Ecclesiae, in cujus Parrochialis Ecclesiae limitibus Parrochialibus Scholares, Lectores, Magistri, Praeceptores, Doctores, Bidelli, aliique Ministri praefati, & eorum quilibet respective extiterint, respective Rectori exhibeatur, similiter libere & licite possint & valeant, eadem Apostolica auctoritate, etiam perpetuo concedimus & indulgemus.

In eâque statutis diebus vere poenitentibus, ac S. Eucharistiae Sacramen. su-

§.72. Ac praeterea omnibus & singulis in Universitate a praefato Philippo Rege, ut praefertur, erecta & fundata, & a Nobis per praesentes etiam, ut praefertur, approbata hujusmodi, nunc & pro tempore existentibus praefatis,

mentibus plenariam elargitur Indulgentiam.

fatis, qui singulis per præinserta statuta hujusmodi statutis diebus, vere pœnitentes & confessi, ac Sacra Communione refecti in Cappella, seu Oratorio hujusmodi pias ad Deum pro Sanctæ Matris Ecclesiæ exaltatione, hæresum extirpatione, hæreticorum & infidelium conversione, Principum Christianorum pace & concordia, ac Romani Pontificis pro tempore existentis salute, preces effuderint, plenariam omnium peccatorum suorum veniam & remissionem, eadem Apostolica auctoritate etiam perpetuo concedimus, & elargimur.

In ejus Typographia Conclusiones imprimi concedit.

§.73. Necnon, ut in dictæ Universitatis a præfato Philippo Rege, ut præfertur, erectæ & fundatæ, & a Nobis per præsentes etiam, ut præfertur, approbatæ, Typographia omnes & singulæ Conclusiones in ea proponendæ & definiendæ, necnon privilegia ei concessa, ac præinserta statuta edita, & pro bono ejusdem Universitatis a præfato Philippo Rege, ut præfertur, erectæ & fundatæ, & a Nobis per præsentes etiam, ut præfertur, approbatæ, ac Scholarium, Lectorum, Magistrorum, Præceptorum, Doctorum, Bidellorum, aliorumque Ministrorum hujusmodi regimine pro tempore edenda decreta, absque ullo alio, quam illius Scholastici nunc & pro tempore existentis permissu, edi & prælo dari possint, licentiam impartimur.

Scholastico totalem Achademiæ jurisdictionem, regimen &c. delegat, eumque Judicem in causis ad eam spectantibus constituit.

§.74. Porro, ut salubri & felici Universitatis a præfato Philippo Rege, ut præfertur, erectæ & fundatæ, & a Nobis per præsentes etiam, ut præfertur, approbatæ hujusmodi regimini consulamus, illius Scholasticum nunc & pro tempore existentem præfatum, in eiusdem Universitatis a præfato Philippo Rege, ut præfertur, erectæ & fundatæ, & a Nobis per præsentes etiam, ut præfertur, approbatæ Cancellarium & Rectorem, penes quem universa ipsius Universitatis a præfato Philippo Rege, ut præfertur, erectæ & fundatæ, & a Nobis per præsentes etiam, ut præfertur, approbatæ hujusmodi cura, regimen, administratio, ac jurisdictio tam civilis quam criminalis, & tam gubernativa, quam Oeconomica, utì verum & legitimum illius Præsulem, Patrem, & Judicem privative quoad quoscumque alios, plene resideat; ita quod liceat Scholastico nunc & pro tempore existenti præfato omnia & singula ejusdem Universitatis a præfato Philippo Rege, ut præfertur, erectæ & fundatæ, & a Nobis per præsentes etiam, ut præfertur, approbatæ, bona & jura in ejusdem Universitatis a præfato Philippo Rege, ut præfertur, erectæ & fundatæ, ac a Nobis per præsentes etiam, ut præfertur, approbatæ, utilitatem & conservationem, nec non augmentum, administrare & defendere, & seu administrari & defendi facere, necnon Studia, Scholas, Scholares, Magistros, Lectores, Præceptores, Doctores, Bidellos, aliosque Ministros inibi pro tempore existentes, dirigere, visitare, corrigere & punire, necnon quascumque lites & causas tam civiles quam criminales, dictam Universitatem a præfato Philippo Rege, ut præfertur, erectam & fundatam, & a Nobis per præsentes etiam, ut præfertur, approbatam, tangentes, etiam inter Scholares, Lectores, Magistros, Præceptores, Doctores, Bidellos, aliosque Ministros præfatos, & eorum quemlibet, ac aliàs ex una & altera partibus nunc introductas & pendentes, & pro tempore quomodolibet introducendas & movendas in futurum judicare, definire, fineque debito terminare, & sententias desuper latas & ferendas, etiam per censuras, aliasque pœnas ecclesiasticas, utì vero legitimo & competente Judice exequi; necnon præinserta, & a Nobis per præsentes, ut præfertur, approbata statuta præfata, sub pœnis in contrafacientes & rebelles statutis & inflictis, inviolabiliter observari facere, eaque interpretari; & si rerum & temporum ratio id suaserit, moderari, aliaque de novo, dummodo tamen illa præfati Concilij Tridentini Decretis, Constitutionibus Apostolicis, ac Sacris Canonibus præfatis non adversentur, condere, conditaque similiter, ut præfertur, observari facere; necnon dicere & gerere omnia & singula alia, quæ provido ejusdem Universitatis a præfato Philippo Rege, ut præfertur, erectæ & fundatæ, & a Nobis per præsentes etiam, ut præfertur approbatæ, regimini, illiusque tranquillo statui pro tempore expedire dignoscuntur, Apostolica auctoritate, motu, scientia & potestatis plenitudine præfatis pariter perpetuo constituimus & deputamus.

Canonicatus nonnullarum Eccles. illius Professoribus conferendos applicat, ac decernit.

§.75. Cæterum Nos, ut cupientes absconditum in agro literarum studii, acquirere scientiæ Thesaurum, qui suos non solum provehit possessores, & illustrat; verum etiam Domum Dei insignit, & decorat, habiliori ejusdem Thesauri ad eorum cupiditatis satietatem, divini servitii decorem, spirituale animarum subsidium, afficiantur amore, unum & unam ex Tarraconensi, ac unum & unam ex Barchinonensi, ac unum & unam ex Ilerdensi, ac unum & unam ex Gerundensi, ac unum & unam ex Vicensi, ac unum & unam ex Urgellensi, ac unum & unam ex Derthusensi, ac unum & unam respective Canonicatum & Præbendam ex Celsonensi respective Ecclesiarum, & earum cujuslibet respective Canonicatibus & Præbendis, illum & illam videlicet ex eisdem respective Canonicatibus & Præbendis, qui & quæ primum per cessum etiam ex causa permutationis, vel decessum, seu privationem, aut quamvis aliam dimissionem vel amissionem, illos & illas respective obtinentis, seu respective obtinentium, aut aliàs quovis modo, etiam in quibuscumque mensibus Nobis, & Romanis Pontificibus pro tempore existentibus, Sedique præfata per quascumque Constitutiones Apostolicas, vel nostras & Cancellariæ Apostolicæ regulas editas vel edendas, aut aliàs quomodolibet reservatis, aut Ordinariis Collatoribus, etiam per Constitutiones & regulas easdem, seu literas alternativarum, aut alia privilegia & indulta, etiam S. R. E. Cardinalibus, etiam de Latere Legatis, Vicelegatis, dictæque Sedis Nunciis concessa, competentibus respective, vacare contigerit, unicuique ex Clericis, seu Presbyteris Professoribus Achademiæ, seu propietatis, sive regentiæ Cathedram, in Universitate præfata a præ-

a præfato Philippo Rege, ut præfertur, erecta & fundata, & a Nobis per præsentes etiam, ut præfertur, approbata, obtinentibus, ab Achademia, videlicet Collegio Definitorum, vulgo nuncupato, Claustro de *Deputados* Universitatis a præfato Philippo Rege, ut præfertur, erectæ & fundatæ, & a Nobis per præsentes etiam, ut præfertur, approbatæ hujusmodi, cessantibus tamen reservationibus & affectionibus Apostolicis nominandis seu præsentandis, & a pro tempore existente Cancellario præfato, non tamen in Vacationibus Sedi Apostolicæ præfatæ reservatis, instituendis, & cum hoc tamen, quod ipsi, qui pro tempore de Canonicatibus & Præbendis, ut infra per nos affectis, provisi fuerint, post eorumdem respective Canonicatuum & Præbendarum ab eis adeptam possessionem ad personalem residentiam apud eorum respective Ecclesias ratione eorumdem respective Canonicatuum & Præbendarum faciendam, se conferre omnino teneantur, auctoritate ac motu paribus perpetuo afficimus, & ex nunc affectos esse volumus; dictosque Canonicatus & Præbendas, sic affectos & affectas, quoties illos & illas imposterum pariter per cessum, etiam ex causa permutationis, seu decessum aut privationem, vel quamvis aliam dimissionem, aut amissionem, illos & illas pro tempore respective obtinentium, vel aliàs quovis modo, etiamsi ex illo quævis generalis reservatio, etiam in corpore juris clausa resultet, etiam apud Sedem præfatam, etiam in aliquo ex mensibus, in quibus vacantium Beneficiorum ecclesiasticorum collatio, provisio, & quævis alia dispositio Nobis, & dictæ Sedi etiam per Constitutiones & regulas easdem reservata extiterit, seu Ordinariis Collatoribus etiam per Constitutiones & Regulas præfatas, vel alternativarum literas, aut alia privilegia & indulta hactenus concessa & imposterum concedenda, competentibus, quocumque tempore ex illos & illas pro tempore obtinentium respective personis vacare contigerit, etiamsi illi & illæ aliàs dispositioni Apostolicæ quomodolibet reservati & reservatæ, seu quacumque affectione, etiam ratione cujuscumque familiaritatis, etiam nostræ, affecti & affectæ extiterint, Clericis seu Presbyteris Professoribus Achademiæ, seu Proprietatis sive Regentiæ Cathedram in Universitate præfata a præfato Philippo Rege, ut præfertur, erecta & fundata, & a Nobis per præsentes etiam, ut præfertur, approbata obtinentibus præfatis, omnino conferri debere; alioquin præsentationes, institutiones, collationesque quascumque aliis, quam Professoribus præfatis pro tempore factas, nullas & invalidas, nulliusque roboris vel momenti fore & esse, nullique jus aut coloratum titulum possidendi tribui posse.

Præsentium Literarum super hoc validatio.

§.76. Easdemque præsentes nullo unquam tempore ex eo, quod causæ, propter quas illæ emanarunt, coram locorum Ordinariis, etiam tanquam Sedis Apostolicæ delegatis, vel alibi examinatæ, verificatæ & justificatæ; ac etiamsi Ordinarii, Capitula præfata, seu alii, ad id quomodolibet interesse habentes, vocati non fuerint, neque illis consenserint, aut alio quocumque prætextu de intentionis nostræ, vel alio quovis defectu, notari, impugnari, invalidari, ad terminos juris reduci, in jus vel controversiam revocari, aut adversus illas quodcumque juris, facti vel gratiæ, aut Oris aperitionis remedium, impetrari posse; nec eas sub quibusvis unionum, annexionum, incorporationum, suppressionum, extinctionum, separationum, dismembrationum, applicationum, appropriationum, translationum, affectionum, etiam effectum suum non sortitarum; aliorumque similium vel dissimilium gratiarum revocationibus, suspensionibus, limitationibus, modificationibus, aut aliis contrariis dispositionibus per Nos, seu alios Romanos Pontifices successores nostros, aut Sedem eamdem, etiam cum quibusvis derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus & insolitis clausulis; necnon irritantibus & aliis decretis, pro tempore factis præfatis, etiamsi de eisdem præsentibus, earumque toto tenore, & data specialis, specifica, expressa, & individua mentio fiat, comprehendi; sed tanquam ad fidei Catholicæ, & Divini Cultus favorem, ac publicam utilitatem, & salutem concessas, semper validas & efficaces esse & fore, suosque plenarios & integros effectus sortiri & obtinere debere, ac quoties illæ emanabunt, toties in pristinum, & eum, in quo antea quomodolibet erant, statum restitutas, repositas, & plenarie reintegratas, ac de novo etiam sub quacumque posteriori data per Scholasticum, Scholares, Magistros, Lectores, Præceptores, Doctores, Bidellos, aliosque Ministros præfatæ Universitatis a præfato Philippo Rege, ut præfertur, erectæ & fundatæ, & a Nobis per præsentes etiam, ut præfertur, approbatæ, nunc & pro tempore existentes præfatos, ac alios, quos eadem præsentes concernent, quandocumque eligenda, concessas esse.

§.77. Sicque, & non aliàs per quoscumque Judices Ordinarios & delegatos quavis auctoritate fungentes, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac præfatæ S.R.E. Cardinales, etiam de Latere Legatos, Vicelegatos, dictæque Sedis Nuncios, sublata eis & eorum cuilibet quavis aliter judicandi definiendi & interpretandi facultate, judicari definiri & interpretari debere; & quidquid secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari, irritum & inane decernimus.

Deputatio Protectorum.

§.78. Quo circa Ven. Fratribus nostris Archiepiscopo Tarraconensi, & Episcopo Gerundensi, ac dilecto filio Scholastico Universitatis a præfato Philippo Rege, ut præfertur, erectæ & fundatæ, & a Nobis per præsentes etiam, ut præfertur, approbatæ præfatæ, nunc & pro tempore existentibus, per Apostolica scripta mandamus, quatenus ipsi & eorum quilibet per se vel alium seu alios, etiamsi sint extra loca, in quibus deputati sunt Conservatores & Judices, ipsis Universitatis a præfato Philippo Rege, ut præfertur, erectæ & fundatæ, & a Nobis per præsentes etiam, ut præfertur, approbatæ, Doctoribus, Magistris, Lectoribus, Scholaribus, Bidellis, aliisque Univer-

versitatis a præfato Philippo Rege, ut præfertur, erectæ & fundatæ, & a Nobis per præsentes etiam, ut præfertur, approbatæ, hujusmodi Ministris & personis efficacis defensionis præsidio assistentes, non permittant, eos super libertatibus, privilegiis, indultis, & bonis, rebus, ac juribus, ad ipsas communiter vel divisim spectantibus, a quibusvis indebite molestari, vel eis gravamina, damna, sive injurias irrogari; aut privilegia concessiones & indulta hujusmodi infringi vel impugnari quoquo modo futuris Universitatis a præfato Philippo Rege, ut præfertur, erectæ & fundatæ, & a Nobis per præsentes etiam, ut præfertur, approbatæ præfatæ, Doctoribus, Lectoribus, Magistris, Scholaribus, Bidellis, aliisque Universitatis a præfato Philippo Rege, ut præfertur, erectæ & fundatæ, & a Nobis per præsentes etiam, ut præfertur, approbatæ, hujusmodi Ministris & personis, cum ab eis, vel ipsorum aliquo, aut eorum Procuratoribus, super his requisiti fuerint de prædictis & aliis personis quibuslibet super assignatione, translatione dictorum Collegiorum, a Nobis ad Universitatem a præfato Philippo Rege, ut præfertur, erectam & fundatam, & a Nobis per præsentes etiam, ut præfertur, approbatam præfatam, illorumque respective bonorum, ac rerum, & jurium præfatorum, & aliorum eis nunc concessorum, & pro tempore concedendorum observatione; necnon de quibuslibet molestiis, injuriis, atque damnis, cæterisque tam realibus quam personalibus actionibus præsentibus & futuris, in illis videlicet, quæ judicialem requirunt indaginem, summarie, simpliciter & de plano, ac sine strepitu & figura Judicis; in aliis vero, prout qualitas eorum exegerit, Justitiæ complementum, occupatores seu detentores, præsumptores, molestatores, & injuriatores, necnon contradictores quoslibet & rebelles cujuscumque dignitatis, status, gradus, ordinis vel conditionis fuerint, quandocumque & quotiescumque expediens fuerit, auctoritate Apostolica per censuras, aliasque pœnas ecclesiasticas, appellatione postposita, compescendo, invocato adhoc, si opus fuerit, auxilio brachii sæcularis. Cum hoc tamen, quod in casu controversiarum cum Episcopis, si ad censuras deveniendum sit, sarta tecta esse debeat, & in praxi retineatur dispositio Textus in Capitulo: *Quia Pontificali: de Offic. Judic. Deleg. in 6.* aliàs, ejusdem Textus forma non observata, censuræ ipsæ nullæ sint eo ipso: quodque in omni processura, quæ extra Universitatem a præfato Philippo Rege, ut præfertur, erectam & fundatam, & a Nobis per præsentes etiam, ut præfertur, approbatam præfatam, fieri contigerit, antequam ad cujuscumque mandati executionem procedatur, id Ordinario loci notificetur, quodque demum omnia & singula, quæ a Sacris Canonibus ac Constitutionibus Apostolicis, & a Concilio Tridentino præfato quoad hujusmodi Conservatorum facultates statuta sunt, observentur.

Derogatio contrariorum. §. 79. Non obstantibus tam fe. re. Bonifacii Papæ VIII. prædecessoris Nostri, quibus cavetur, ne aliquis extra Civitatem suam vel Diœcesim, nisi in certis expressis casibus, & in illis ultra unam dietam a fine suæ Diœcesis ad judicium evocetur: seu ne Judices & Conservatores, a Sede præfata deputati, extra Civitatem & Diœcesim, in quibus deputati fuerint, contra quoscumque procedere; sive alii vel aliis vices suas committere, aut aliquos ultra unam dietam a fine Diœcesis eorumdem trahere præsumant; ac de duabus dietis in Concilio generali, dummodo ultra quatuor dietas aliquis auctoritate præsentium non trahatur: seu quod de aliis, quam de manifestis injuriis, ac de violentiis, & aliis, quæ judicialem requirunt indaginem, pœnis, in eas, si secus egerint, & in id procurantes, adiectis, Conservatores se nullatenus intromittant: quam aliis quibuscumque Constitutionibus a Romanis Pontificibus prædecessoribus Nostris tam de Judicibus delegatis & Conservatoribus, quam personis ultra certum numerum ad judicium non vocandis, aut aliis, editis, quæ jurisdictioni a Nobis, ut præfertur, tradita, aut potestati, ejusque libero exercitio quomodolibet possent in hac parte obstare: aliisque Apostolicis, etiam in Provincialibus & Synodalibus Conciliis editis, specialibus vel generalibus Constitutionibus & Ordinationibus Apostolicis, necnon Tarraconen., Ilerden., Vicen., Urgellen., Dertusen., Gerunden., Barchinonen., ac Celsonen. Ecclesiarum præfatarum, & Universitatum, ac Collegiorum, ut præfertur, unitarum & translatorum hujusmodi, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, respective statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque indultis, & literis Apostolicis, respective eis & earum ac eorum cuilibet, ac eisdem Tarraconen., Ilerden., Vicen., Urgellen., Dertusen., Gerunden., Barchinonen., ac Celsonen. Ecclesiis, illarumque respective Præsulibus nunc & pro tempore existentibus: necnon earum cujuslibet Capitulis, ac quibusvis aliis personis, sub quibuscumque tenoribus & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus & insolitis clausulis: necnon irritantibus, aliisque decretis præfatis, etiam ad Imperatoris, Regum, Reginarum, Ducum, vel aliorum Principum instantiam, seu etiam motu pari, etiam Consistorialiter in genere vel in specie, ac aliàs quomodolibet concessis approbatis & innovatis. Quibus omnibus & singulis, etiamsi de illis, eorumque totis tenoribus in nostris literis habenda sit mentio specialis, earum tenores eisdem nostris præsentibus, perinde acsi de verbo ad verbum nihil penitus omisso, pro expressis habentes, illis aliàs eorumque singulis in suo robore permansuris, specialiter & expresse, motu, scientia, & potestatis plenitudine præfatis Apostolica auctoritate specialiter & expresse, latissime ac plenissime derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque. Aut si aliquibus communiter vel divisim ab eadem sit Sede indultum, quod interdici, suspendi, vel excommunicari non possint per literas Apostolicas non facientes plenam & expressam, ac de verbo ad verbum de indulto, & earum personis, locis, & ordi-

& ordinibus, ac propriis nominibus mentionem.

Declaratio, quod per Canonicatus sic delignatos, & conferendos Datariæ Apostolicæ suis in juribus præjudicium non afferatur.

§.80. Volumus autem, quod tam in mensibus Sedi præfatæ reservatis, quam aliis reservationibus & affectionibus Apostolicis pro tempore occurrentibus, ad Canonicatus & Præbendas a Nobis per præsentes, vt præfertur, affectos & affectas, hujusmodi nominati, eorumdem Canonicatuum & Præbendarum provisionem a Sede Apostolica præfata impetrare; ac solita jura, Datariæ & Cancellariæ Apostolicis debita, ut anteà, solvere omnino teneantur; aliàs præsentes nostræ literæ quoad effectionem hujusmodi nullæ sint eo ipso.

Fides Transumptorum.

§.81. Quodque earumdem præsentium transumptis, etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus ubique adhibeatur fides, quæ eisdem præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ vel ostensæ.

§.83. Nulli ergo omnino hominum liceat, hanc paginam nostrarum confirmationis, approbationis, roboris, adjectionis, defectuum suppletionis, decreti, statuti, abstractionis, voluntatis, unionis, annexionis, incorporationis, translationis, subjectionis, concessionis, indulti, licentiæ, tributionis, constitutionis, deputationis, affectionis, mandati, & derogationis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri & Pauli Apostolorum ejus, se noverit incursurum.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem Anno Incarnationis Dominicæ millesimo septingentesimo trigesimo. Pridie Nonas Decembris Pontificatus nostri anno Primo.

XVIII.

Dat. die 14. Dec. 1730. Pontif.I.

Generali Congregationis Pauperum Matris Dei Scholarum Piarum facultas datur constituendi duos Concionatores in qualibet Provincia, tres vero in Grandioribus.

Benedictus XIII. Constitut. CCVII. dat. 3. Octobr. 1727. Clericis Congregationis Scholarum Piarum, ut Scholarum exercitio valerent incumbere, eis Prædicationis munus interdixit, ademta etiam Superioribus facultate Patentes hujusmodi concedendi Literas.

CLEMENS PAPA XII.

Ad futuram rei memoriam.

§.1. Aliàs pro parte dilecti filii Adolphi a S. Georgio, tunc existentis Præpositi Generalis Congregationis Pauperum Matris Dei Scholarum Piarum nuncupat. fel. rec. Benedicto PP. XIII. Prædecessori Nostro exposito, quod Ven. Servus Dei dictæ Congregationis Institutor prævidens, quam grave damnum Scholarum Piarum hujusmodi exercitio Conciones, Adventus, & Quadragesimæ tempore extra prædictæ Congregationis Ecclesias habendæ, a laturæ fuissent, in suis Constitutionibus auctoritate Apostolica confirmatis tertia part. Cap.VII. de Concionatoribus cavebatur expresse in hæc verba = Nemo publice prædicabit, nisi a Generali vel Provinciali licentiam obtinuerit; tempore vero Adventus & Quadragesimæ extra nostras Ecclesias nemo nostrorum prædicabit, & extra id tempus nonnisi ex urgentissima causa, & de Provincialis consensu = & in eadem expositione subjuncta, tametsi successu temporis extra easdem Ecclesias a variis Capitulis Generalibus declaratum fuisset, esse penes Præpositum Generalem concedere facultatem concionandi; ac subinde variæ cauthelæ, ut insurgenti olim prævio malo occurreretur, adiectæ fuissent, nihilominus experientia magistra dictus Adolphus edoctus, per conciones hujusmodi ministerio earumdem Scholarum tristissimam eversionem imminere, & quod verbi Dei Prædicatores majori anni parte extra domos memoratæ Congregationis commorantes, scholis addici nequibant, imo sæpe hoc prætextu etiam eas subterfugiebant; idem Benedictus Prædecessor ea, quæ per præinsertam Constitutionum particulam disposita erant, in posterum firmiter atque inviolabiliter servari, ac ullo modo conuelli vel labefactori possent, providere, ac ejusdem Adolpho votis hac in re favorabiliter annuere volens, præinsertam particulam ex Constitutionibus ipsius Congregationis excerptam auctoritate Apostolica perpetuo confirmavit & approbavit: illique inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjecit: ac omnia & singula per eam disposita inconcusse observari mandavit, & eidem Adolpho, & pro tempore existenti Præposito Generali supradictæ Congregationis facultatem super præmissis dispensandi dicta auctoritate ademit: & aliàs, prout in ejusdem Benedicti Prædecessoris literis desuper in simili forma Brevis die 3. Octobris 1727. expeditis, quarum tenorem præsentibus pro plene & sufficienter expresso, ac de verbo ad verbum inserti haberi volumus, uberius continetur.

Cap. Constit. de Concionatoribus a Gen. vel Provinc. approbandis.

Cui damno esse soleat Scholis Concionatorum multitudo in Congregatione.

Quid a Benedicto XIII. statutum hac super re: quod supra explicavimus.

§.2. Cum autem, sicut dilectus filius modernus Præpositus Generalis Congregationis hujusmodi, Nobis nuper exponi fecit, communis sententia in ea semper fuerit, quod in supradicta Congregatione Religiosi ministerio prædicationis, etiam Adventus & Quadragesimæ tempore, existerent, quemadmodum nonnullis retro abhinc annis in more habuit, ut ex sequentibus Capitulorum Generalium ipsius Congregationis decretis manifeste colligitur, quæ in vim ejusmodi Constitutionum facultatem habent illas mutandi, cum ex sex vocalium partibus, quinque illarum variationi consensum præstent. Primo autem decreto in Capitulo Generali anno 1686. celebrato, ubi nonnulli Religiosi antiani, graduque decorati, observantiæ amantissimi, qui per plures annos dictum Servum Dei Fundatorem agnoverant ac tractaverant, & de illius sancta mente bene instructi erant super Constitutionum hujusmodi puncto circa

Nonnulla Capitulorum Generalium decreta, facultatem Generali pro tempore concedentia, Patentes Concionatoris Literas dandi &c.

con-

concionatores, decretum & declaratum fuit omnium suffragiis, esse penes Generalem tribuere facultatem concionandi, etiam tempore Adventus & Quadragesimæ extra Ecclesias memoratæ Congregationis: ac in alio Capitulo Generali anni 1718. leguntur hæc sequentia verba, videlicet: Censuerunt Patres Capitulares suffragiis secretis triginta duobus ex triginta tribus, quod nemo ex nostris a P. Generali dispensetur pro concionibus extra nostras Ecclesias habendis quotidie tempore Adventus & Quadragesimæ, nisi ii, qui non solum scientiarum cursum laudabiliter expleverint, sed etiam in Rethoricæ studiis non mediocriter versati fuerint, & insuper scholas ipsas per octo annos diligenter exercuerint. Antequam vero tale munus publice, ut supra, subeant concionandi, teneantur in principali domo Provinciæ in publico Refectorio vel Ecclesia nostra plures conciones suas Provincialis arbitrio recitare. Attento itaque hoc decreto nonnulli ex prædictis Religiosis tempore Generalatus ipsius Adolphi ad eum recursum habuerunt pro consecutione literarum patentium super facultate concionandi, adducendo, sese octo annorum Scholarum majorum cursum absolvisse; sed quia Institutum, quum omnium instantiis satisfieri vellet, præjudicatum, & ita numerus Magistrorum pro Scholis necessariis diminutus remanebat; & ex alia parte prædictus Adolpus cum a vi commendationum, quæ sibi fiebant, se eximere minime valeret, ejusmodi licentias concedere renuebat; eaque de causa rigorosa earumdem Constitutionum observantia per prædictas Benedicti Prædecessoris literas demandata, eidemque Adolpho facultas super præmissis adempta fuit. Quare dictus modernus Præpositus Generalis, ne Instituto prædicto ullo modo præjudicium afferatur, humiliter supplicari fecit, ut in præmissis opportune providere, &, ut infra, indulgere de benignitate Apostolica dignaremur.

Quare a Benedicto his derogatum Decretis.

§.3. Nos igitur ipsum modernum Præpositum Generalem specialibus favoribus & gratiis prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris & pœnis, a jure vel ab homine quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendarum, harum serie absolventes & absolutum fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, ut in posterum eidem Præposito Generali duos Concionatores in qualibet, tres vero in Provinciis grandioribus, deputare liceat, dummodo tamen concurrant requisita demandata in Capitulo Generali dicti anni 1718. Cum restrictione tamen, quod idem, & pro tempore existens Præpositus Generalis, Concionatores legitime electos ad exercitium Scholarum hujusmodi juxta formam Statuti constituere possit, quatenus necessitas urgeat; auctoritate Apostolica tenore præsentium decernimus & mandamus.

SS. D. Nostri Sententia.

§.4. Decernentes pariter easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere & fore, suosque plenarios & integros effectus sortiri & obtinere, ac ab illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit, in omnibus & per omnia plenissime suffragari; sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari & definiri debere; ac irritum & inane si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

Præsentium Literarum firmitas.

§.5. Non obstantibus prædictis Benedicti Prædecessoris literis, aliisque præmissis, ac Constitutionibus & Ordinationibus Apostolicis; necnon, quatenus opus sit, dictæ Congregationis, aliisve quibusvis etiam juramento, confirmatione Apostolica, aut quavis firmitate aliàs roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus & singulis illorum tenores præsentibus pro plene & sufficienter expressis ac ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Obstantium derogatio.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris, die 14. Decembris 1730. Pontificatus Nostri anno Primo.

F. Card. Oliverius.

Ex lib. mensis Decembris Taff. 16.

XIX.

Extensio Indulgentiæ perpetuæ in diebus Conversionis & Commemorationis Sancti Pauli Apostoli pro Ecclesiis Monialium Angelicarum nuncupat. Congregationis Sancti Pauli, Ordinis Sancti Augustini &c. Barnabitarum Mediolanen. Civitatis.

Dat. die 22. Dec. 1730. Pont. An.I.

Hujusmodi Indulgentiam Ecclesiis hujusce Congregationis concessit Innocent. XI. anno 1677. die 2. Decembris Constitut. XXV. Cælestium munerum &c. *eamque ad Monialium ejusdem Instituti Ecclesias extendit Successor Innocentius XII. anno 1697. die 14. Decembris, quæ in nostro Bullario non reperitur.*

CLEMENS PAPA XII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

Commissi Nobis cælitus Apostolatus officii ratio exigit, ut paternam sacrarum Virginum, quæ, oblitæ Populum suum & domum Patris sui, Divinis obsequiis se se sub suavi Religionis jugo devoverunt, curam gerentes, illarum religiosæ quieti, & felici progressui, quantum Nobis ex alto conceditur, consulere jugiter studeamus.

§.1. Dudum siquidem fel. rec. Innocentius PP. XI. Prædecessor Noster omnibus & singulis utriusque sexus Christifidelibus vere pœni-

Indulgentia hujusmodi ab Innocen. XI. concessa.

pœnitentibus & confessis, ac Sacra Communione refectis, qui aliquam ex Ecclesiis Clericorum Regularium Congregationis Sancti Pauli decollati, Barnabitarum nuncupatorum, tam eatenus erectis quam imposterum quandocumque erigendis, & ubicumque locorum existentibus, in Conversionis & Commemorationis ejusdem Sancti Pauli Apostoli festis diebus a primis vesperis usque ad occasum solis dierum hujusmodi annis singulis devote visitassent, & ibi pro Christianorum Principum concordia, hæresum extirpatione, ac S. Matris Ecclesiæ exaltatione pias ad Deum preces effudissent, Plenariam omnium peccatorum suorum Indulgentiam & remissionem perpetuis futuris temporibus misericorditer in Domino concessit.

Ab Innocentio XII. ad Moniales quoque extensa.

§.2. Ac subinde rec. mem. Innocentius PP. XII. Prædecessor etiam Noster, supplicationibus tunc existentis Procuratoris Generalis dictæ Congregationis, sibi super hoc humiliter porrectis, inclinatus, plenariam omnium peccatorum Indulgentiam & remissionem a memorato Innocentio XI. Prædecessore concessam, ut præfertur, ad omnes & singulas Ecclesias Monialium ejusdem Congregationis similiter tam erectas quam imposterum erigendas, & ubicumque locorum existentes, in perpetuum extendit & ampliavit, & alias prout in ipsorum Innocentii XI. die 11. Decembris 1677. & Innocentii XII. Prædecessoris literis desuper in simili forma Brevis die 14. pariter Decembris 1697. respective expeditis, quarum tenores præsentibus pro plene & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis, haberi volumus, uberius continetur.

A S. Indulgentiarum Congreg. decretum antea, sub hac extensione hocce Monasterium non comprehendi.

§.3. Cum autem, sicut accepimus postquam Ecclesia sub titulo ejusdem Sancti Pauli Monasterii Monialium Angelicarum nuncupatarum Congregationis ipsius Sancti Pauli Civitatis Mediolanen. vigore enarratarum Innocentii XII. Prædecessoris literarum plenaria Indulgentia, & peccatorum remissione, sic per eum extensa, spatio plurium annorum pacifice potita & gavisa fuerat, novissime motum fuisset dubium ab aliquot ex dictis Monialibus: Num ejusmodi extensio Ecclesiam præfati eorum Monasterii comprehenderet; quod postmodum propositum in Congregatione tunc existentium S. R. E. Cardinalium, Indulgentiis & Sacris Reliquiis præpositorum, per unius dumtaxat voti sive suffragii præponderantiam negative resolutum fuit cum subsecuta approbatione piæ mem. Benedicti XIII. Prædecessoris quoque nostri, qui causam amplius non proponi mandavit; cumque negativa resolutione, aliisque præmissis non obstantibus, adhuc locus esse dubium prædictum ulterius discutiendi, seu ad novam trutinam revocandi: ex hac vero lite seu controversia, non modica animorum diffidia ac perturbationes in Monasterium prædictum invecta fuerint, quæ non modo de præsenti adhuc ibidem vigent, sed si eamdem litem seu controversiam diutius agitari ac perdurare contingeret, progressu temporis facile augeri & ingravescere possent.

Ei itaque a SS. D.N. benigne indulgetur cum omnimoda extensione &c.

§.4. Hinc est, quod Nos pro pastorali nostra, qua animarum saluti & tranquillitati prospicere tenemur, solicitudine; necnon sincero, quo easdem Moniales Angelicas prosequimur paternæ charitatis affectu, quamcumque ab eis occasionem dissentionum, quæ Divino Cultui summopere perniciosæ forent, ipsisque Monialibus ad apicem perfectionis, ad quam per emissorum ab eis votorum semitam contendere debent, assequendam, impedimento essent, prorsus submovere volentes: præviaque matura deliberatione nostra, litem ac controversiam prædictam, cujus statum & merita, aliaque etiam necessario exprimenda, præsentibus quoque pro plene & sufficienter expressis ac specificatis haberi volumus, a supradicta Congregatione Cardinalium, aliisque Tribunalibus quibuscumque ad Nos harum serie avocantes, ac penitus & omnino extinguentes, Indulgentiam & peccatorum remissionem in diebus festis Conversionis & Commemorationis Sancti Pauli Apostoli ad Ecclesias Monialium dictæ Congregationis, ab ipso Innocentio XII. Prædecessore, sicut præmittitur, extensam, ac desuper expeditas ejus literas prædictas, auctoritate Apostolica tenore præsentium approbamus & confirmamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus; ac, quatenus opus sit, Indulgentiam & peccatorum remissionem, ac Innocentii XII. Prædecessoris literas præfatas, tam ad dictam Ecclesiam Sancti Pauli Civitatis Mediolanen. Monialium, Angelicarum nuncupatarum, Congregationis ejusdem Sancti Pauli Ordinis Sancti Augustini, quam ad alias omnes & singulas Ecclesias hactenus erectas & deinceps erigendas, & ubicumque existentes, Monialium Angelicarum hujusmodi, quæ de præsenti vivunt, ac deinceps vivent sub Regula ipsius Sancti Augustini, ac servant ac servabunt Constitutiones particulares jussu Sancti Caroli Borromæi compilatas, ex seu super Constitutionibus dictorum Clericorum Regularium pro Congregatione Monialium Angelicarum Sancti Pauli sub hoc expresso titulo seu denominatione ab eodem S.Carolo approbatas, ac successive a bon. mem. Federico, dum viveret, S. R. E. præfatæ Cardinali Borromæo nuncupato, hujus Sanctæ Sedis auctoritate confirmatas; itaut omnes & singuli utriusque sexus Christifideles, qui vere similiter pœnitentes & confessi, ac Sacra Communione refecti, aliquam ex Ecclesiis Monialium Angelicarum præfatarum eisdem diebus festis Conversionis & Commemorationis Sancti Pauli Apostoli a primis Vesperis usque ad occasum solis annis singulis devote visitaverint, ibique, ut præfertur, oraverint, eamdem plenariam Indulgentiam & remissionem consequantur, auctoritate & tenore præfatis perpetuo pariter extendimus & ampliamus; seu eisdem fidelibus, diebus supra expressis, præmissa in dictis Ecclesiis Monialium Angelicarum peragentibus, plenariam omnium peccatorum suorum Indulgentiam & remissionem in perpetuum itidem de novo concedimus.

Literarum harum robur.

§.5. Decernentes ipsas præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere & fore, suosque plenarios & integros effectus sorti-

sortiri & obtinere; ac illis, ad quos spectat & pro tempore quandocumque spectabit, in omnibus & per omnia plenissime suffragari; sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari & definiri debere; ac irritum & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

Obstantium derogatio. §.6. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus & Ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque. Volumus autem, ut earumdem præsentium literarum transumptis seu exemplis, etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica Dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides ubique adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ vel ostensæ.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub annulo Piscatoris die 22. Decembris 1730. Pontificatus Nostri Anno Primo.

F. Card. Oliverius.

XX.

Dat. die 2. Januar. 1731. Pontif. An.I.

Confirmatio Brevis Leonis X. quo Canonici Metropolitanæ Ecclesiæ Florentinæ in Notarios Sedis Apostolicæ creantur.

CLEMENS PAPA XII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium. Apostolatus officium, quod Divinæ Sapientiæ altitudo humilitati Nostræ, nullo licet meritorum Nostrorum suffragio, committere dignata est, salubriter exequi, adspirante superni favoris aura, jugiter satagentes, ea, quæ ex Romanorum Pontificum prædecessorum Nostrorum, & hujus Sanctæ Sedis benignitate ad insignium Metropolitanarum Ecclesiarum dignitatem tuendam, personarumque in eis Altissimo assidue famulantium honorem augendum processerunt, confirmationis Nostræ patrocinio, cum id a Nobis petitur, libenter constabilimus, prout temporum & locorum ratio postulat, rectoque ordini consentaneum esse in Domino arbitramur.

Leo X. Florentinæ Ecclesiæ Canonicos, Notarios Sedis Apostol. creavit singula cæterorum Notariorum privilegia elargiendo: §.1. Dudum siquidem fe. re. Leo Papa X. prædecessor Noster Metropolitanæ Ecclesiæ Florentin., in qua per multos annos, cum in minoribus constitutus esset, Canonicatum & Præbendam obtinuerat, illiusque Capituli & Canonicorum decori ac splendori providere volens, statuit, quod perpetuis futuris temporibus Archidiaconus, & alii in dicta Ecclesia Dignitates habentes, ac Canonici pro tempore existentes, sui & Apostolicæ Sedis Notarii forent & esse censerentur, ac Rocchetto, Cappa, & Habitu, per ejusdem Sedis Notarios de numero participan. gestari solito, ubi, & quoties eis placuisset, uti possent: Habitumque Rocchettum & Cappam hujusmodi in Choro Ecclesiæ præfatæ, quando divinis Officiis, ac Processionibus & Funeribus interessent, & aliis quibusvis actibus, in quibus cum Cottis & Almutiis interesse eatenus consueverant, cum illis similiter placeret, deferre & gestare valerent: ac insuper indulsit, Dignitates, Canonicatus, & Præbendas pro tempore inibi obtinentibus, ac eorum cuilibet, ut omnibus & singulis honoribus, libertatibus, immunitatibus, exemptionibus, gratiis, favoribus, & indultis, quibus cæteri sui, dictæque Sedis Notarii, etiam de numero participan. hujusmodi gaudebant, & gaudere poterant quomodolibet in futurum, sine tamen eorumdem Notariorum de numero participan. præjudicio, itidem gaudere: ipsis vero Archidiacono & Capitulo Ecclesiæ prædictæ dumtaxat, ut Notarios & Tabelliones publicos, ac Judices Ordinarios creare, & quoscumque natalium defectum patientes legitimare, respective possent & valerent: necnon Sacerdotibus, in dicta Ecclesia pariter pro tempore residentibus, Missas per horam ante diluculum & usque ad mediam horam post meridiem, quoties eis id pro auditorum consolatione expedire videretur, in præfata Ecclesia tantum celebrandi, licentiam concessit: & alias, prout uberius continetur in ejusdem Leonis prædecessoris literis desuper in simili forma Brevis expeditis tenoris qui sequitur videlicet: (Concessit quoque ut in Ecclesia hujusmodi Missæ celebrari possint per horam ante diluculum, & usque ad mediam horam post meridiem.)

Tenor Privilegii Leonis X. §.2. Dilectis filiis Archidiacono & Capitulo Ecclesiæ Florentin. LEO PAPA X. *Dilecti filii, salutem & Apostolicam Benedictionem.* In supremo militantis Ecclesiæ Solio Divina dispositione locati, ad Ecclesiarum omnium potissime Metropolitanarum insignium statum, salubriter & prospere dirigendum paterno & solicitio studio intendentes, prout ex debito pastoralis officii obligamur, illarum profectibus libenter intendimus, & his, quæ pro incremento Divini cultus in illis profutura cognoscimus, ut in eis majestas Altissimi jugiter collaudetur, quantum cum Deo possumus favorem benignum impartimur. Sane cum ad Ecclesiam vestram Florentinam, quæ iam mille annis effluxis sub invocatione Sanctæ Reparatæ fundata, & Cathedralis a centum & quinquaginta annis citra in Metropolitanam sub invocatione Beatæ Mariæ de Flore erecta, illiusque Fabrica opere murorum magno ac sumptuoso inchoata, & per fe. re. Eugenium Papam IV. prædecessorum Nostrum propriis manibus consecrata fuit, & in qua quinque Dignitates, & triginta septem Canonicatus, totidemque Præbendæ, quorum major pars de jurepatronatus laicorum, videlicet dilectorum Consulum Artis Lanæ Civitatis Florentinæ, & aliorum Civium dictæ Civitatis existunt per nobiliores & locupletiores dictæ Civitatis Cives obtineri soliti, ac quinquaginta & ultra perpetuæ Cappellaniæ, seu simplicia Beneficia instituta esse noscuntur, & in qua Nos quoque per multos annos, dum in minoribus essemus, Canonici fuimus, antequam elucescat dies usque ad Vesperas confluat Christifidelium multitudo ad ibi Missas & alia Divina Officia audiendum in numero copioso,

so; & si Missæ inibi per horam ante diem usque ad Vesperas celebrari possent, eorumdem fidelium devotio & concursus cum spirituali consolatione augeretur, ac pro salute animarum, aliorumque tam vivorum quam defunctorum preces ad Deum copiosius effunderentur, aliaque multiplicia bona agerentur; et si præterea statueretur, quod de cætero, fili Archidiacone, tu, & alii inibi Dignitatem pro tempore obtinentes, & Canonici ejusdem pro tempore existentes, Apostolicæ Sedis Notarii essetis, & habitum, per dictæ Sedis Notarios de numero participantium gestari solitum, in Choro dictæ Ecclesiæ, quando Divinis præsentes estis & Funeralibus & Processionibus, aliisque publicis actibus, in quibus hactenus Cottis linteis & Almutiis consuevistis uti, omnino teneremini; ex hoc profecto dicta Ecclesia suorum membrorum nobiliori & digniori vestitu amicta, & circumdata varietate, se longe pulchriorem, & magis decoram Gloriosissimæ Dei Genitrici, cui est specialiter dedicata, procul dubio exhiberet. Et volentes propterea desuper opportune providere, dilecti quoque filii Nostri Julii Sanctæ Mariæ in Domnica Diaconi Cardinalis de Medicis Nostri secundum carnem fratris Patruelis, qui Florentinæ Ecclesiæ ex dispensatione & concessione Apostolica præesse dignoscitur, respectu Nos inducente, Motu proprio, non ad vestram, aut alicujus vestrum, aut aliorum pro vobis super hoc oblatæ petitionis instantiam, sed de nostra mera liberalitate, & ex certa scientia, auctoritate Apostolica tenore præsentium statuimus & ordinamus, quod de cætero perpetuis futuris temporibus vos, fili Archidiacone, & alii in dicta Ecclesia pro tempore Dignitates obtinentes, ac illius Canonici pro tempore existentes, Nostri & dictæ Sedis Notarii sitis & esse censeamini, ac Rocchetto, Cappa, & Habitu hujusmodi, ubi, & quoties vobis placuerit, uti libere possitis; illumque & Rocchettum & Cappam hujusmodi in Choro dictæ Ecclesiæ, quando Divinis, & Processionibus, ac Funeralibus interfueritis, & aliis quibusvis actibus, in quibus cum Cottis & Almutiis interesse hactenus consuevistis, cum vobis placuerit, deferre & gestare valeatis; necnon vobis & cuilibet vestrum, Dignitates ac Canonicatus & Præbendas pro tempore inibi obtinentes, omnibus & singulis honoribus, libertatibus, immunitatibus, exemptionibus, gratiis, favoribus, & indultis, quibus cæteri Nostri & dictæ Sedis Notarii, etiam de dicto participantium numero existentes, utuntur, potiuntur, & gaudent, ac uti, potiri, & gaudere poterunt quomodolibet in futurum, sine tamen eorumdem de numero participantium existentium Notariorum hujusmodi præjudicio, uti, potiri, & gaudere; quodque vos, filii Archidiacone & Capitulum, dumtaxat Notarios & Tabelliones publicos, ac Judices ordinarios, qui idonei, & sufficientis literaturæ fuerint, recepto prius ab eis de Notariatus & Tabellionatus ac Judicaturæ hujusmodi officiis fideliter exercendis juxta formam præsentibus annotatam solito juramento, creare, & de officiis ipsis per pennam & calamare investire: & naturales spurios, manseres incestuosos, bastardos, & ex quocumque illicito & damnato coitu procreatos, pro tempore præsentes & absentes, vivis sive mortuis eorum parentibus, ad natales legitimos & primœva naturæ jura restituere & reintegrare; & cum eis, solvendo ab ipsis omnem genituræ maculam, quod in quibuscumque parentum, agnatorum, ac aliorum bonis tam ex testamento quam ab intestato, absque tamen ab intestato succedere debentium præjudicio, succedere: & ad quævis honores, dignitates, & officia publica & privata recipi & admitti, illaque gerere & exercere, & parentum signis & armis absque ulla differentia uti, & de illorum familia nominari possint, dispensare libere & licite valeatis, indulgemus, plenamque ad præmissa etiam concedimus facultatem. Sacerdotibus vero in dicta Ecclesia pro tempore residentibus, Missas per horam ante diluculum & usque ad mediam horam post meridiem, quoties eis id pro Auditorum consolatione expedire videbitur, in præfata Ecclesia dumtaxat celebrandi, eisdem auctoritate & tenore licentiam elargimur. Non obstan. de certo Apostolicæ Sedis Notariorum numero, cui etiamsi ad illum deventum non sit, per hoc aliàs non intendimus derogare, & aliis Apostolicis, ac in Provincialibus Conciliis editis specialibus vel generalibus Constitutionibus & ordinationibus, & dictæ Ecclesiæ juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, cæterisque contrariis quibuscumque. Forma autem juramenti, quod dicti Tabelliones creandi præstabunt, hæc est = Ego N. ab hac hora in antea fidelis ero Beatis Apostolis Petro & Paulo, & S.R.E. ac Domino meo D. Leoni Papæ X. suisque Successoribus canonice intrantibus, & non ero in consilio, auxilio, consensu, vel facto, ut vitam perdant, aut membrum, vel capiantur mala captione: consilium, quod mihi per se vel literas, aut Nuncium manifestabunt, ad eorum damnum scienter, nemini pandam; Si vero ad mei notitiam aliquid devenire contingat, quod in periculum Romani Pontificis, aut Ecclesiæ Romanæ vergeret, seu grave damnum illud pro posse impendiam; & si hoc impedire non possem, procurabo bona fide contra omnes homines id ad notitiam præfati Domini Nostri Papæ perferri: Papatum Romanum, & Regalia Sancti Petri, ac jura ipsius Ecclesiæ specialiter, si qua eadem Ecclesia in Civitate vel Terra, de qua oriundus sum, habeat, adjutor eis ero ad defendendum, retinendum, & recuperandum: contra omnes homines Tabellionatus officium fideliter exercebo: contractus, in quibus exigitur consensus partium, fideliter faciam nil addendo vel minuendo, nisi de consensu partium, quod substantiam contractus immutet. Si vero ad conficiendum aliquod instrumentum unius solius partis sit requirenda voluntas, hoc ipsum faciam, ut scilicet nil addam, vel minuam, quod immutet facti substantiam: de aliquo contractu, in quo sciam intervenire vim vel fraudem, instrumentum non conficiam: Contractus in Protocollum redigam, & post-

& postquam in Protocollum redigero, malitiose non differam contra voluntatem illorum, vel illius, quorum, seu cujus est contractus super eo conficere publicum instrumentum, salvo meo justo & consueto salario. Sic me Deus adjuvet, & hæc Sancta Dei Euangelia. Datum Florentiæ sub Annulo Piscatoris die 8. Januarii 1516. Pontificatus Nostri Anno Tertio. Ja. Sadoletus.

A SS. D. N. confirmatur.

§.3. Cum autem, sicut pro parte dilectorum filiorum Capituli & Canonicorum prædictæ Ecclesiæ Florentin. Nobis nuper expositum fuit, ipsi præmissa Apostolici muniminis Nostri præsidio roborari plurimum desiderent, Nos, qui memoratam Ecclesiam Florentin. antiquitatis laude multiplicibusque aliis nominibus conspicuam, illiusque Capitulum & Canonicos sincero & præcipuo semper complexi fuimus, ac etiamnum complectimur paternæ charitatis affectu, dictorum Exponentium votis hac in re, quantum cum Domino possumus, favorabiliter annuere cupientes, illorumque singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, a jure vel ab homine quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, & ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, supplicationibus eorumdem Exponentium nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, præinsertas Leonis Prædecessoris literas, ac in eis contenta (citra tamen exemptionem a Jurisdictione Ordinarii, facultatem Notarios & Judices creandi, ac legitimandi, & absque eo, quod Capitulum & Canonici prædicti aliquod emolumentum a Camera & Palatio Nostris Apostolicis, vel quarumvis literarum Apostolicarum expeditionem gratis, ullo unquam tempore prætendere possint) auctoritate Apostolica tenore præsentium perpetuo approbamus & confirmamus, illisque perpetuæ & inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adiicimus.

Firmitas præsentium Literarum cum derogatione quorumcumque contrariorum.

§.4. Decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios & integros effectus sortiri, & obtinere; ac illis, ad quos spectat & spectabit in futurum, in omnibus & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari; sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S.R.E. Cardinales, etiam de Latere Legatos, dictæque Sedis Nuncios, sublata eis & eorum cuilibet quavis aliter judicandi & interpretandi facultate & auctoritate, judicari & diffiniri debere, ac irritum & inane, quidquid secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari. Non obstan. Apostolicis, ac in Universalibus, Provincialibusque, & Synodalibus Conciliis editis, generalibus vel specialibus Constitutionibus & ordinationibus, necnon omnibus & singulis illis, quæ in præinsertis Leonis prædecessoris literis concessa sunt non obstare, cæterisque contrariis quibuscumque.

§.5. Cæterum non intendimus per præsentes supradictas, Juspatronatus in aliquo approbare, neque ullam Dignitatum, Canonicatuum, & Præbendarum hujusmodi, aliorumque Beneficiorum Ecclesiasticorum, quæ per dictæ Ecclesiæ Florentin. Canonicos, & inibi Dignitates hujusmodi obtinentes pro tempore possideri, seu in quibus, vel ad quæ jus haberi contigerit, reservationem sive affectionem Nostræ, ac Romanorum Pontificum Successorum Nostrorum, ac Sedi præfatæ collationi & dispositioni inducere.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 2. Januarii 1731. Pontificatus Nostri Anno Primo.

F. Card. Oliverius.

XXI.

Confirmatur concessio a Leone X. anno 1515. facta Notario & Cancellario Nationis Florentinæ de Urbe, ut quæcumque acta judicialia & contentiosa libere & licite conficere possit: quod officium in Urbe restituitur.

Dat. die 4. Januar. 1731. Pontif. I.

Leo PP. X. ut ex subiecta Constitutione Sanctissimi Domini Nostri, aliaque ejusdem Leonis PP. dat. 1519. in Bullar. num. XXXIII. constat, Consuli Nationis Florentinæ facultatem Mercatorum Nationis in Urbe causas cognoscendi, Notariumque sibi, ac Cancellarium eligendi tribuit: Innocentius vero XII. Constit. Ad Radicitus *dat. ann. 1692. 31. Augusti particularia omnia Tribunalia suppressit.*

CLEMENS PAPA XII.

Ad futuram rei memoriam.

§.1. EXponi Nobis nuper fecerunt dilecti filii Consul, aliique Nationis Florentinæ in Alma Urbe nostra degentes, quod fel. rec. Leo Papa X. Prædecessor Noster per quasdam suas die 12. Junii 1515. Pontificatus sui anno Tertio expeditas literas, inter alia privilegia dictæ Nationi Florentinæ de Urbe per eum concessa, facultatem tribuit illius Consuli, pro tempore existenti, jus dicendi in causis vertentibus inter Mercatores & Nationales Florentinos hujusmodi, & ad hunc effectum deputandi Cancellarium, qui esse deberet publicus Notarius Matriculatus, sive descriptus in Archivio Romanæ Curiæ, facta eidem Notario potestate, nedum conficiendi acta contractus & stipulationes pro Mercatoribus & Nationalibus præfatis, verum etiam cetera omnia peragendi, quæ ad publici Notarii ejusmodi officium spectabant, & aliàs, prout in supradictis Leonis Prædecessoris literis uberius continetur.

Privilegium a Leone X. concessum Consuli Nationis Florentinæ.

Quo data Cancellario hujusce Nationis facultas conficiendi ea omnia, quæ cæteri Urbis Notarii conficiunt:

§.2. Et exinde usque ad annum 1692., quo rec. mem. Innocentius Papa XII. Prædecessor etiam Noster, dicti Consulis Florentini,

Hæc vero concessio ab Innocen. XII. suppressa in

suppressione Tribunalium particular.

tini, aliaque particularia Urbis præfata Tribunalia suppressit, illorumque jurisdictionem abolevit; Notarius & Cancellarius præfatus itidem pro tempore existens non modo omnia acta & contractus inter dictos Mercatores Nationales perficere, sed qua Urbis Notarius testamenta, donationes, aliosque contractus pro quibuscumque personis cujusvis Nationis existen. stipulari consuevit; ac propterea comparebat coram omnibus Judicibus ordinariis aliorum Tribunalium dictæ Urbis pro interpositione decretorum in contractibus minorum & mulierum: per ejus acta citabantur coram Judicibus præfatis interesse habentes in eisdem contractibus: adibantur hæreditates cum Edictis Citatoriis; deputabantur Tutores: reproducebantur interpellationes & disdictæ, ut vocant: fiebant descriptiones & inventaria cum similibus interpellationibus: & alii actus judiciales, sicuti ex longa serie ejusmodi actuum statim a dicto anno 1515. incipientium, qui in officio ipsius consulatus asservantur, constare dicitur.

Ante hujusmodi suppressionem per hunc Notarium omnia judicialia acta pro cujuscumque generis personis fiebant.

§.3. Licetque post suppressionem particularium Tribunalium ab Innocentio Prædecessore factam, ut præmittitur, jurisdictio ejusdem Consulis sublata fuerit; Salvum tamen ac præservatum remansit illius, nonnullorumque aliorum similium Notariorum officium, donec aliter provideretur; quin tamen ulla hactenus desuper capta sit provisio seu resolutio, itaut prædictus Notarius & Cancellarius, quoties postmodum eum agere contingit, ministerio alicujus Judicis ad acta Judicialia exequenda ratione testamentorum aut contractuum pro personis tam præfatæ Florentinæ quam alterius cujuslibet Nationis, sive occasione mandatorum de immittendo in possessionem, delendo vincula, transferendo & resignando loca montium, & officia vacabilia consignando & describendo, aut propter inhibitiones dotales, decreta absolutoria, monitoria, citationes pro interpositione decretorum hujusmodi, edicta ad adeundas hæreditates, disdictas, deputationes Curatorum ad lites, & id genus alia, illa auctoritate diversorum Judicum, ac ut plurimum Locumtenentis in Civilibus, & Auditoris Gubernatoris Urbis præfatæ, ac primi & secundi Collateralium Curiæ Capitolinæ, perfici & expediri curavit; quæ omnia comperta fuerunt dilecto filio nostro Vincentio S. R. E. Presbytero Cardinali Petra nuncupato, qui tanquam Visitator officiorum Notariorum seu Tabellionum Urbis prædictæ a piæ mem. Benedicto XIII. Prædecessore quoque nostro constitutus, illud Consulatus Florentini perinde ac alia perlustravit.

Per Innocentii PP. dictam Constit. non læsum hujus Notarii officium.

§.4. Unde idem Benedictus Prædecessor animum advertens ad præmissa, & ad suppressionem Tribunalium particularium, necnon præservationem officii Notarii Consulatus hujusmodi, ac desuper capiendæ, nec eatenus captæ provisionis; quodque Notarius dicti Consulatus pergebat non solum Testamenta, ac publica Instrumenta rogare, sed acta quoque Judicialia conficere coram aliquo ex sibi benevisis Judicibus, ejusdem Urbis per diversa illius Tribunalia vagando, quemadmodum ipsi Vincentio Cardinali in Visitatione hujusmodi officii innotuerat: simulque considerans hanc Judicum variationem arbitrio ipsius Notarii, seu partium, minime convenire, in sua successive anno 1728. super reformatione Tribunalium Urbis præfatæ edita Constitutione omnino opportunum judicavit, ut cognosceretur, an ista facultas conficiendi acta Judicialia persistere seu remanere deberet exercenda per dictum Notarium, & in quibus causis, & inter quas personas; & quatenus id ei competeret, coram quo peculiari Judice id permitti valeret; & demum quonam modo consuli posset rationibus ejusdem Notarii: deputavitque Congregationem particularem, quæ constabat tunc extantibus Auditore suo Decano, Auditore Rotæ Romanæ, Vicesgerente Vicarii Urbis, Primo Locumtenente itidem in Civilibus Auditoris generalis Curiæ Causarum Cameræ Apostolicæ, Auditore Signaturæ Justitiæ, Commissario generali ejusdem Cameræ, necnon primo Collaterali præfatæ Curiæ Capitolinæ; qui auditis Notariis Tribunalium Urbis, prædicta omnia præfata discuterent, ac recognoscerent, quidque super præmissis in futurum servandum foret, eidem Benedicto Prædecessori cum eorum voto referrent, ut ipse, quod hac in re expediens esset, decernere valeret, idque infra sex menses a die promulgationis dictæ Constitutionis fieri voluit, quo termino elapso idem Notarius omnino abstineret a conficiendis actibus Judicialibus coram quocumque Judice sub pœna centum scutorum monetæ, & nullitatis actorum hujusmodi, & aliàs, prout in enarrata Constitutione plenius etiam continetur.

A Ben. XIII. statutum super validitate hujusmodi actorum examen, nominatisque commissum Judicibus.

§.5. Porro expirato termino sex mensium sic assignatorum intra quem dicta Congregatio particularis haberi nequiverat, Consul aliique præfati Nationis Florentinæ, ne prædictus Notarius suspensus remaneret a confectione actorum Judicialium petierunt a memorato Benedicto Prædecessore prorogationem ejusdem termini ad tempus ei benevisum, remissaque per eum Instantia hujusmodi Auditori suo prædicto, is plures prorogationes concessit, citatis Seniore Causarum Cameræ Apostolicæ ac Capitolinæ Curiarum præfatarum Notariis; sicque continuatum fuit usque ad nostram assumptionem ad Apostolatus officium, postquam ab Auditore nostro novam prorogationem quinque aliorum mensium obtinuerunt.

Quo non completo data ad tempus facultas omnia similia acta conficiendi.

§.6. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, difficile admodum sit cogere Congregationem particularem prædictam, tot viris, ratione munerum sibi incumbentium multiplicibus negotiis continuo occupatis, atque distractis, compositam; per Notarios vero Tribunalium Urbis præfatæ jure controverti, ac in dubium revocari nequeat facultas Notarii dicti Consulatus perficiendi quælibet acta judicialia indiscriminatim in quavis causa, & pro quibuscumque personis, utpote quia lex ipsius Leonis Prædecessoris hanc facultatem illi diserte tribuit, eique suffragetur observantia ex anno 1515. initium desumens, nec usquam interrupta quandoquidem per dua secu-

Reintegratio, & confirmatio huiusce Notariatus per SS. D.N. cum omnibus facultatibus &c. ac Deputatio Judicis, quo coram omnia Judicialia acta confici debeant.

ſecula & ultra non uti Cancellarius Conſulatus Florentini præfati, ſed qua publicus Urbis Notarius acta hujuſmodi judicialia geſſit independenter a juriſdictione ipſius Conſulis, & uti talis plurium annorum ſpatio diverſis S. R. E. præfatæ Cardinalibus, ac præſertim Sacri eorumdem Cardinalium Collegii Decanis, in cauſis & negotiis eorum Monaſteriorum, aut Eccleſiarum, ac præcipue Oſtien. & Veliternen., ac Nobis ipſis, dum Cardinalatus honore fungebamur, quandiu Eccleſiæ Tuſculanæ præfuimus, in rebus eamdem Eccleſiam ſpectantibus inſerviit: Cumque non minus certa ſit reſervatio providendi officio dicti Notarii in ſuppreſſione Tribunalium particularium, ſicut præmittitur, facta, exponentes prædicti tametſi præfata Congregatio particularis deputata reperiatur, eidem Notario aſſignari plurimum deſiderent aliquem ex dictis Judicibus Ordinariis Urbis, coram quo omnia acta judicialia & contentioſa conficere valeat: quandoquidem inde ipſi Notario providebitur juxta reſervationem hujuſmodi, tolleturque libertas vagandi & conveniendi Judices ad ſui libitum; ſicque dirimentur ac conſtabilientur, quæ in dicta Congregatione particulari diſcutienda erant; Nos eorumdem exponentium votis hac in re, quantum cum Domino poſſumus benigne, annuere: necnon indemnitati ac rectæ adminiſtrationi officii Notarii hujuſmodi proſpicere volentes, ipſorumque exponentium ſingulares perſonas a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis, a jure vel ab homine quavis occaſione vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatæ exiſtunt, ad effectum præſentium dumtaxat conſequen. harum ſerie abſolven. & abſolutas fore cenſentes, ac præfatorum Leonis, Innocentii, ac Benedicti Prædeceſſorum literarum, Conſtitutionum, & diſpoſitionum tenores, & alia quæcumque etiam ſpecificam & individuam mentionem & expreſſionem requirentia, præſentibus pro plene & ſufficienter expreſſis & ſpecificatis habentes: Supplicationibus eorumdem exponentium nomine Nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati, dilecto filio moderno ac pro tempore exiſtenti Notario & Cancellario dicti Conſulatus Florentini, ut ipſe (ſalva ac firma remanente ſuppreſſione & abolitione Tribunalis ejuſdem Conſulatus ac juriſdictionis illius Conſulis) omnia & quæcumque acta judicialia ſive contentioſa deinceps quoque perpetuis futuris temporibus conficere libere licite & valide poſſit, auctoritate Apoſtolica tenore præſentium concedimus & indulgemus; atque Almæ Urbis præfatæ Gubernatorem, ſeu ejus in Civilibus Locumtenentem, nunc pariter & pro tempore exiſtentem, coram quo ejuſmodi acta Judicialia ſive contentioſa facere & exequi valeat ac debeat, auctoritate & tenore præfatis conſtituimus & deputamus.

Præſentium Literarum firmitas.

§.7. Decernentes ipſas præſentes literas etiam ex eo, quod ſupradicti Notarii & alii quicumque in præmiſſis jus ſeu intereſſe habentes vel habere quomodolibet prætendentes, illis non conſenſerint, nec ad ea vocati, citati, & auditi fuerint, de ſubreptionis vel obreptionis vitio, aut intentionis noſtræ vel alio quovis defectu notari, argui vel impugnari nullatenus poſſe; ſed ſemper firmas validas & efficaces exiſtere & fore, ſuoſque plenarios & integros effectus ſortiri & obtinere; ac dicto Notario & Cancellario aliiſque, ad quos ſpectat & quandocumque ſpectabit, in omnibus & per omnia pleniſſime ſuffragari, & ab eis reſpective inviolabiliter obſervari, ſicque & non aliter per quoſcumque Judices ordinarios & delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, & ejuſdem S. R. E. Cardinales, etiam de latere Legatos, ſublata eis & eorum cuilibet quavis aliter judicandi & interpretandi facultate & auctoritate, judicari & diffiniri debere; ac irritum & inane, ſi ſecus ſuper his a quaquam quavis auctoritate ſcienter vel ignoranter contigerit attentari.

Cum contrariorum, obſtantium &c. derogatione.

§.8. Non obſtantibus omnibus & ſingulis præmiſſis: necnon, quatenus opus ſit, noſtra & Cancellariæ Apoſtolicæ Regula de jure quæſito non tollendo: necnon recolendæ mem. Pii Papæ IV. ſimiliter Prædeceſſoris Noſtri de gratiis qualecumque intereſſe Cameræ Apoſtolicæ concernen. in dicta Camera intra certum inibi præſcriptum tempus præſentandis & regiſtrandis, itaut præſentes in ea præſentari & regiſtrari nullo unquam tempore neceſſe ſit: aliiſque Conſtitutionibus & Ordinationibus Apoſtolicis, ac Urbis & Tribunalium præfatorum, & quibuſvis aliis etiam juramento confirmatione Apoſtolica vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis: eorumque reformationibus, & novis additionibus, ſtylis, uſibus, & conſuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus & ſingulis, etiamſi pro illorum ſufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus, ſpecialis ſpecifica expreſſa & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clauſulas generales, idem importantes, mentio ſeu quævis alia expreſſio habenda, aut aliqua alia exquiſita forma adhoc ſervanda foret, illorum omnium & ſingulorum tenores, acſi de verbo ad verbum nihil penitus omiſſo, & forma in illis tradita obſervata exprimerentur & inſererentur, præſentibus pro plene & ſufficienter expreſſis & inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub annulo Piſcatoris die 4. Januarii 1731. Pontificatus Noſtri Anno Primo.

F. Card. Oliverius.

XXII.

Dat. die 10. Januar. 1731. Pontif. I.

Constitutio, qua prævia confirmatione & innovatione alterius Constitutionis san. me. Pauli PP.IV. anno 1555. editæ, decernitur, Decanatum S. R. E. Cardinalium Collegii ipso jure deferendum esse Cardinali antiquiori Episcopo, qui tempore vacationis ipsius Decanatus in Romana Curia præsens, vel ex causa publica, ac Romani Pontificis destinatione dumtaxat, non tamen ratione residentiæ apud aliam Ecclesiam sibi commissam, a dicta Curia absens fuerit; aliaque insuper statuuntur & ordinantur tam circa ejusmodi Decanatum quam circa sex Episcopatus Suburbicarios, eisdem Cardinalibus assignari solitos pro titulo sui Cardinalatus.

CLEMENS PAPA XII.

Ad futuram rei memoriam.

Proœmium.

PAstorale officium, quo Dominici Gregis regimini per ineffabilem Divinæ bonitatis abundantiam, nullo licet meritorum nostrorum suffragio, præsidemus, exigit, ut inter gravissimas multiplicesque Apostolicæ servitutis curas, quibus assidue premimur, ad ea, quæ Sacrum Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium Collegium, Sedis B. Petri & universæ Ecclesiæ Senatum amplissimum spectant, rite ac recte constituenda atque ordinanda peculiari studio, advigilemus.

Paulus IV. Decanat. antiquiori Cardinali Episcopo Romæ commoranti adjudicavit:

§.1. Dudum siquidem fel. rec. Paulus PP. IV. Prædecessor Noster, provide considerans, eosdem S. R. E. Cardinales in partem Apostolicæ solicitudinis vocari, ut pro tempore existenti Romano Pontifici in ipsius universalis Ecclesiæ administratione assistant, isque eorum consilio agenda disponat, ac partem præcipuam Sacri Corporis, & membra ipsius Romani Pontificis existere: simulque attendens, dicti Collegii Cardinalium Decanum singulari negotiorum hujus Sanctæ Sedis notitia ac peritia, quæ absque diutina continuaque in Romana Curia residentia vix haberi potest, præditum esse oportere: habita super his cum tunc existentibus ejusdem S. R. E. Cardinalibus in Consistorio suo secreto, matura deliberatione de illorum consilio, & unanimi assensu sancivit, quod Decanatus prædicti Sacri Collegii de cætero perpetuis futuris temporibus non nisi ad Episcopum Cardinalem antiquiorem in Curia præsentem, aut ex causa publica absentem, & extra Curiam per Romanum Pontificem destinatum, devenire posset, & alias, prout in Constitutione ipsius Pauli Prædecessoris, anno Incarnationis Dominicæ 1555. undecimo Kalendas Septembris Pontificatus sui anno primo edita, uberius continetur.

Clemens PP. XI. declaravit Cardinalibus ad Decanatum obtinendum minime suffragari, residentiam in Episcopatibus vel Archiepiscopatibus non suburbicariis.

§.2. Cumque postmodum subortum fuisset dubium: An juxta sensum istius Constitutionis Decanatus ejusmodi deferri deberet Episcopis Cardinalibus promotione antiquioribus, qui occurrente dicti Decanatus vacatione ab ipsa quidem Curia abessent, sed apud Metropolitanas seu Cathedrales Ecclesias residerent, quarum regimen & administrationem una cum aliqua ex sex Cathedralibus Ecclesiis Suburbicariis, quæ Cardinalibus antiquioribus pro titulo sui Cardinalatus assignari consueverunt, ex concessione Apostolica retinerentur, rec. mem. Clemens PP.XI. Prædecessor etiam noster hujus quæstionis, quam dirimi volebat, discussionem commisit septem ejusdem Curiæ Prælatis doctrina prudentia & integritate præstantibus, qui, re universa accuratissime, ut par erat, expensa, unanimiter censuerunt, minime suffragari ipsis Episcopis Cardinalibus antiquioribus ad hujusmodi Decanatum obtinendum eorum a Romana Curia absentiam ex causa suæ residentiæ apud Metropolitanas seu Cathedrales Ecclesias, quibus ex Apostolica dispensatione præerant: Quam quidem sententiam idem Clemens Prædecessor non modo probavit, ac perpetuis itidem futuris temporibus inconcusse observari mandavit; sed insuper in suo quoque Consistorio Secreto die 3. mensis Martii MDCCXXI. habito palam recitari, & inter acta Consistorialia referri, atque custodiri jussit.

Contraria declarationi huic Bened. XIII. Constitutio:

§.3. Quamquam vero piæ mem. Benedictus PP. XIII. Prædecessor pariter noster per quasdam suas sub plumbo anno item Incarnationis Dominicæ 1724. septimo Idus Septembris Pontificatus sui anno primo, absentiam a Curia præfata Episcopis Cardinalibus antiquioribus, dummodo apud Metropolitanas seu Cathedrales Ecclesias, quas in administrationem obtinent, personaliter resideant, in assecutione ejusdem Decanatus nullatenus obesse; sed Decanatum hujusmodi ipso jure deferri prædictis Episcopis Cardinalibus antiquioribus absentibus, & apud dictas Metropolitanas seu Cathedrales Ecclesias actu residentibus, statuere tunc opportunum duxerit, prout in ejus literis præfatis, quarum perinde, ac supradictæ Pauli Prædecessoris Constitutionis tenores, præsentibus pro plene & sufficienter expressis, & ad verbum insertis haberi volumus, plenius etiam continetur.

Quibus de causis motus sit SS.D.Noster Pauli IV. Constit. confirmare?

§.4. Nos tamen ad gravissima, quibus memorata Pauli Prædecessoris sanctio niti dignoscitur, rationum momenta, nostræ dirigentes considerationis intuitum, aliisque justis & rationabilibus causis animum nostrum moventibus, adducti, post deliberationem, quam super præmissis cum pluribus ex Venerabilibus Fratribus nostris S. R. E. prædictæ Cardinalibus habuimus diligentem, de eorum consilio, ac etiam Motu proprio, & ex certa scientia, ac matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, hac nostra perpetua valitura Constitutione illam Pauli Prædecessoris confirmantes ac innovantes, decernimus & mandamus, ut deinceps quotiescumque Decanatus prædictus quomodolibet vacaverit, ipso jure in eumdem Decanatum succedat Episcopus Cardinalis antiquior, qui tempore illius vacationis in dicta Curia præsens sit, vel qui ex causa publica, & Romani Pontificis destinatione dumtaxat

Declar. Decanatum hujusmodi ipso jure deferendum esse Cardinali antiquiori tempore vacationis in

Curia præsenti, vel ex publica causa, & Rom. Pontif. destinatione dumtaxat absenti:

taxat, non tamen ratione, seu ex causa residentiæ in Metropolitana seu Cathedrali Ecclesia, cujus regimen & administrationem ex Indulto Apostolico retineat, ab eadem Curia tunc temporis absens reperiatur.

Declaratio, quod antiquitas non sit intelligenda de tempore assumptionis ad Cardinal., sed de anterioritate in ordine Episcopali.

§.5. Quod vero attinet ad alteram controversiam, aliàs circa ipsum Decanatum excitatam: Num scilicet in ejus assecutione Cardinalis anterior in ordine Episcopali, sed posterior in Cardinalatu, præferendus esset Cardinali posteriori in ordine Episcopali, sed anteriori in Cardinalatu? Declarationem a Benedicto Prædecessore in literis suis præfatis desuper editam tenore præsentium approbantes, pro majori illius firmitate ac potiori cauthela iterum statuimus, antiquitatem inter Episcopos Cardinales in dicta Curia præsentes non esse metiendam sive ducendam a tempore suæ promotionis ad Cardinalatus honorem, sed a tempore eorum ingressus in ordinem Episcopalem, itaut Decanatus ejusdem Sacri Collegii ad antiquiorem in ordine Episcopali, tametsi posteriorem in Cardinalatu, pervenire debeat, & qui prius alicui ex dictis sex Ecclesiis Suburbicariis præfectus fuerit, præferatur in assecutione Decanatus hujusmodi alteri, qui ante ipsum ad Cardinalatus Dignitatem promotus fuisset.

Quod admitti non debeat optio Ecclesiæ Suburbicariæ, nisi fiat a Card. præsenti in Curia, vel dd. dumtaxat de causis absenti.

§.6. Ad hæc sancimus, atque declaramus, non nisi a Cardinalibus, qui fuerint in præfata Curia præsentes tempore ipso vacationis alicujus ex dictis sex Cathedralibus Ecclesiis Suburbicariis, pro titulo Cardinalatus assignari solitis, vel ab eadem Curia absentes similiter ex causa publica, & destinatione Romani Pontificis tantum, non tamen ex causa residentiæ apud aliam sibi commissam Ecclesiam, ut præfertur, optari posse Cathedralem Ecclesiam Suburbicariam sic vacantem; nec Cardinales ab ipsa Curia absentes, præterquam in solo casu superius expresso, ad optionem ejusmodi, etiam per Procuratorem ex eodem Collegio specialiter deputatum, admittendos fore; revocantes proinde & cassantes, irritaque prorsus & inania decernentes quælibet Indulta optandi Ecclesias Suburbicarias præfatas in absentia, ac per Procuratorem, ex alia quacumque causa, etiam residentiæ apud alteram Ecclesiam a Romanis Pontificibus Prædecessoribus Nostris hactenus forsan concessa, quæ tamen nondum sint executioni demandata. Licetque Nobis persuasum sit Successores Nostros, ejusmodi Indulta, quæ non modico eisdem Suburbicariis Ecclesiis, earumque Dioecesibus inferre possent detrimentum, minime esse concessuros, sicuti Nos ipsi ab eorum concessione omnino abstinere intendimus; nihilominus si quæ contra hanc nostram dispositionem quandocumque & qualitercumque tribui contigerit, illa subreptitie obtenta censeri debere, nullique propterea, perinde ac si non emanassent, suffragari posse, itidem statuimus.

In casu evenientis vacationis alicujus ex Suburbicariis Ecclesiis, quo tempore quis Cardinalis Episcopus Romæ reperiatur ex legitima causa, an illam optare possit, nihil statuit.

§.7. Porro si quando evenerit Cardinales, Patriarchali, Primatiali, Archiepiscopali, vel Cathedrali Ecclesiæ præfectos, in dicta Curia ex legitima causa, aut Sedis Apostolicæ licentia præsentes tum reperiri, cum factus fuerit locus vacationi alicujus ex sex Ecclesiis Suburbicariis hujusmodi, nostræ, ac Romani Pontificis pro tempore existentis, partes erunt animum sedulo advertere & deliberare, dum absolventur a vinculo, quo priori Ecclesiæ tenentur ad effectum optandi & assequendi Ecclesiam vacantem ex dictis Suburbicariis, utrum expediat eis concedere, administrationis seu alio nomine, retentionem alterius Ecclesiæ, cui antea præerant: ac in primis, utrum ambæ sint invicem adeo propinquæ, ut Pastoralem curam utrique commode impendere, suumque ministerium recte implere valeant. Cæterum non possumus non summopere eos commendare, qui, ut omnem curam & studium suum in utilitatem Ecclesiæ jam sibi commissæ conferre pergant, nec de vigilantia ei debita quicquam detrahatur, ultro ab ejusmodi optione abstinent, quemadmodum superioribus temporibus plures Cardinales, memores saluberrimi illius Tridentinorum Patrum moniti (valde nimirum felicem illum esse censendum, cui unam Ecclesiam bene ac fructuose, & cum animarum sibi commissarum salute, regere contigerit) summa cum laude fecerunt.

Statuitur, ut Cardinalibus a Præsbyterali ad Episcopalem ordinem ascendentibus, semel tantum ab una ad aliam Ecclesiam transire liceat.

§.8. Præterea considerantes, Cardinalibus veteri more facultatem competere optandi aliam ex sex Suburbicariis Ecclesiis, quoties vacaverit, dimissa priore, quæ sibi in titulum assignata fuerat; id vero si frequenter fiat, spirituale incommodum afferre posse Gregibus, quorum Pastores ita crebro mutentur, volumus, ut imposterum Cardinales, qui ab ordine Presbyterorum ad illum Episcopatum ascendentes, unam ex prædictis Ecclesiis Suburbicariis obtinuerint, deinceps ad aliam, priore dimissa, ac Romano Pontifice approbante, semel tantum transire possint: Salva tamen illis semper atque illesa facultate optandi, prævia dimissione prioris, Ecclesiam Ostien., quæ peculiaribus gaudet prærogativis, ac præsertim illa, quod Cardinalis, qui ei præest, Pontificem Maximum solemni ritu, Pallio etiam adhibito, consecrare soleat.

S.R.E. Cardinales quamvis Summo assistentes Pontifici, per se, nisi legitime fuerint impediti, harum quoque Ecclesiam Visitationem inire tenentur, & relationem Pontif. exhibere.

§ 9. Demum, etsi minime dubitemus, quin Venerabiles Fratres nostri ipsius S. R. E. Cardinales, Episcopi sex Cathedralium Ecclesiarum præfatarum, omnibus incumbentis sibi muneris partibus cumulate hactenus satisfecerint, idemque post hac de eis, necnon aliis, qui eiusmodi Ecclesiis præficientur, Nobis merito polliceamur; pro nostra tamen Pastorali solicitudine, quæ nunquam in hoc nimia esse potest, ad eorum memoriam revocandum duximus, teneri ipsos, etiamsi in dicta Curia, ut Romano assistant Pontifici, commorentur, Ecclesias & Dioeceses suas ad præscriptum Sacrorum Canonum & Decretorum Concilii Tridentini, visitare per se ipsos, aut si legitime impediti fuerint, per suum Vicarium in Spiritualibus Generalem, aliumve probum, & ad id idoneum virum Ecclesiasticum; necnon relationem status eorumdem Ecclesiarum & Dioecesum, quibus præsunt, ipsi Pontifici, juxta Constitutionem similis mem. Sixti PP. V. Prædecessoris quoque nostri, quæ incipit. *Romanus Pontifex &c.* exhibe-

hibere, ac cætera, quæ ad Episcopale officium pertinent, diligenter præstare. Qua sane in re maxime decet, eos pro sublimi, quem in Ecclesia Dei tenent, honoris & Dignitatis gradu, aliis omnibus Antistibus exemplo, quod ii sequentur, prælucere.

Harum Literarum firmitas, & observantia.

§.10. Decernentes pariter ipsas præsentes literas, & in eis disposita quæcumque, etiam ex eo, quod ejusdem S. R. E. Cardinales in præmissis jus vel interesse habentes, seu habere quomodolibet prætendentes, illis non consenserint, nec ad ea vocati seu auditi fuerint, sive ex alia quacumque causa, colore, prætextu, & capite, etiam in corpore juris clauso, nullo unquam tempore de subreptionis vel obreptionis aut nullitatis vitio, seu intentionis nostræ, aliove quolibet etiam formali & substantiali defectu notari, impugnari, infringi, retractari, aut in controversiam vocari, vel adversus illa aperitionis oris, restitutionis in integrum, aliudve quodcumque juris, facti, vel gratiæ remedium intentari vel impetrari, seu impetrato, vel etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus concesso vel emanato, quempiam in Judicio vel extra illud uti, seu se juvari posse; sed easdem præsentes literas semper & perpetuo firmas validas & efficaces existere & fore, suosque plenarios & integros effectus sortiri & obtinere: ac ab illis, ad quos spectat & pro tempore quandocumque spectabit, in omnibus & per omnia inviolabiliter observari, & illis respective plenissime suffragari. Sicque & non aliter per quoscumque Judices ordinarios & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ipsosque Cardinales, etiam de Latere Legatos, ac Sacrum Collegium, & quosvis alios quacumque præeminentia & potestate fungentes & functuros, sublata eis & eorum cuilibet quavis aliter judicandi & interpretandi facultate & auctoritate, judicari & definiri debere: ac irritum & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

Contrariorum derogatio.

§.11. Non obstantibus præmissis, & præsertim Benedicti Prædecessoris literis, aliisque quibusvis generalibus vel specialibus Constitutionibus & Ordinationibus Apostolicis etiam Consistorialibus, ac nostris & Cancellariæ Apostolicæ Regulis: etiam, quatenus opus sit, illa de jure quæsito non tollendo: & alia, quod Cardinales in Constitutionibus & Regulis per Nos edendis non comprehendantur, nisi illæ eorumdem Cardinalium favorem concernant, vel de ipsorum seu majoris partis eorum Consilio editæ fuerint: necnon decretis Consistorialibus, dictique Sacri Collegii, aliisve etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia, roboratis statutis, stylis, usibus, & consuetudinibus etiam immemorabilibus, privilegiis quoque, facultatibus, indultis, & literis Apostolicis eisdem Collegio & Cardinalibus sub quibusvis verborum tenoribus & formis, ac cum quibuscumque etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus & efficacissimis & insolitis clausulis, ac irritantibus, & aliis decretis, etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine similibus, ac etiam Consistorialiter, & aliàs quomodolibet & ex quavis causa, etiam hìc forsan necessario exprimenda, in contrarium præmissorum concessis, emanatis, editis, confirmatis, approbatis, ac pluries & quantiscumque vicibus innovatis. Quibus omnibus & singulis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus, specialis specifica expressa & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma adhoc servanda foret, illorum omnium & singulorum tenores præsentibus pro plene & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter & expresse ac plenissime & amplissime derogamus, & derogatum esse volumus, & mandamus: cæterisque contrariis quibuscumque.

§.12. Volumus quoque, & earumdem præsentium literarum transumptis seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo Personæ in Ecclesiastica Dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides in Judicio & extra illud adhibeatur, quæ præsentibus ipsis adhiberetur, si forent exhibitæ vel ostensæ.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 10. Januarij 1731. Pontificatus nostri Anno Primo.

F. Cardinalis Oliverius.

XXIII.

Dat. die 13. Januar. 1731. Pont.I.

Immunitates & exemptiones, quibuscumque & quomodocumque, etiam Ordinibus Regularibus, Societatis Jesu, Ordinis Prædicatorum, & Eremitarum S. Augustini, nuper concessæ in damnum Cameræ Apostolicæ, revocantur, vel ad terminos juris reducuntur, atque alia pro æquo & congruo stabiliuntur.

CLEMENS EPISCOPUS

Servus Servorum Dei

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

ROmanum Pontificem, videlicet Servum illum, quem constituit Dominus super familiam suam, non solum spiritualium, sed etiam temporalium ejusdem familiæ indemnitati consulere decet, ut sublatis exemptionibus, indigentiæ injuriosis, paterna vigeat charitas, quæ parum æquam filiorum prædilectionem ignorans, singulis onus imponat, quod vires sustinere valeant; ac tribuat, quod eorumdem merita exigunt; Quapropter innovans ea, quæ olim ab aliis Romanis Pontificibus Prædecessoribus suis pro temporum qualitate sancita fuerunt, alia decernit & statuit, quæ subinde pro diversa rerum temporum ac personarum conditione, conspicit in Domino salubriter expedire.

§.1. Cum

Quam gravi damno usque adeo fuerit Statui Ecclesiastico & Communitatibus tanta exemptionum multiplicitas.

§.1. Cum itaque, sicut accepimus, per quasdam immunitates & exemptiones a vectigalium, aliorumque onerum publicorum solutione, a nonnullis Romanis Pontificibus Prædecessoribus Nostris, & Sede Apostolica, illiusque forsan de latere Legatis, ac aliis ejusdem Sedis & Cameræ Nostræ Apostolicæ Officialibus & Ministris, ad importunas supplicantium preces, per viam *Motus proprii*, sive aliàs quomodolibet concessa reperiantur, Cameræ prædictæ, ac Communitates, & Universitates Civitatum, Oppidorum, Terrarum, & Locorum temporalis S. R. E. ditionis in gravissimis, quibus propter magnos sumptus, antehac in causam publicam factos, multaque onera propterea imposita, premuntur angustiis, maximam reddituum & proventuum suorum diminutionem patiantur, & plurimi Subditi Nostri, ac præcipue pauperiores, in quos ejus, quod cæteris, iisque, ut plurimum locupletioribus per immunitates & exemptiones hujusmodi remittitur, onus derivari necesse est, ingenti damno efficiantur.

Revocatio, & annullatio omnium hujusm. exemptionum.

§.2. Hinc Nos, Cameræ, Communitatum, & Universitatum, Subditorumque Nostrorum indemnitati & levamini, quantum cum Domino possumus, æque principaliter consulere cupientes, ac fe. re. Sixti V. Pauli etiam V. Urbani VIII. Alexandri VII. Clementis X. Alexandri VIII. Innocentii XII. aliorumque Romanorum Pontificum Prædecessorum Nostrorum, qui Constitutiones similium exemptionum & immunitatum revocatorias ediderunt, vestigiis inhærentes: necnon quarumcumque concessionum, immunitatum, & exemptionum hujusmodi, literarumque Apostolicarum sub Plumbo, ac in forma Brevis sub annulo Piscatoris, cedularum *Motus proprii*, & Chirographorum, cujusvis Romani Pontificis Prædecessoris Nostri manu subscriptorum, ac aliarum literarum & subscripturarum desuper quomodolibet editarum, pluriesque etiam confirmatarum tenores, etiam veriores, & datas, ac occasiones, & alia etiam speciali ac individua expressione dignas, præsentibus pro plene & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis, respective habentes: *Motu proprio*, non ad cujusdam Nobis super hoc oblatæ petitionis instantiam, sed ex certa scientia, & matura deliberatione Nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, hac Nostra perpetuo valitura Constitutione, omnes & quascumque exemptiones ac immunitates a solutione subsidii triennalis, necnon quarti illi adiuncti, Taxarum Equorum, Tallearum, Censuum, Archivii, Fogliettæ, Triremium utensilium, Dohanarum quarumcumque Urbis, Taxæ Portus Anconæ, Quatrenorum, Tractarum, Pedagiorum, Vectigalium, Collectarum, Macinatus tam Urbis quam universi Status tertii giulii superadditi, literarum Portus, & quarumlibet aliorum onerum, & munerum personalium, realium, & mixtorum, ordinariorum & extraordinariorum, solitorum & insolitorum, Cameralium quorumcumque, ac etiam eorum, quæ per Communitates, Universitates, directe vel indirecte pro eorumdem onerum Cameralium solutione, publicorumque munerum supportatione, ac pro Viis ac Pontibus construendis, instaurandis, muniendis, & manutenendis, aliisque indigentiis & usibus quibuscumque, tam Cameræ quam Communitatum & Universitatum prædictarum, seu aliàs indicta & imposita, ac exigi solita sunt: necnon ab obligatione recipiendi Milites, & Sedis prædictæ Officiales, Baroncellos, & Executores, aliosque Justitiæ Ministros, eisque utensilia, & alia necessaria subministrandi, per Romanos Pontifices Prædecessores Nostros, ac eamdem Sedem Apostolicam, & quosvis Sedis & Cameræ prædictarum Officiales & Ministros, quacumque auctoritate & potestate fungentes, etiam S.R.E. Cardinales, etiam de latere Legatos, etiam Camerarios, cæterosque, etiam speciali nota & expressione dignos, ac specialem ad id facultatem habentes. Quibusvis Communitatibus, Civitatibus, Terris, Oppidis, & Locis ditionis temporalis prædictæ S.R.E. ac etiam quibuscumque Feudatariis, Censuariis, Dominis locorum, Familiis Nobilibus, Baronibus, Comitibus, Marchionibus, Ducibus, Principibus, & aliis cujusvis status, gradus, & conditionis, & præeminentiæ existentibus, ac quavis dignitate, etiam Ecclesiastica, & auctoritate prædictis, etiam Cardinalatus honore fulgentibus, qui Castra, & jurisdictiones intra limites dictæ ditionis temporalis ejusdem S.R.E. possiden., etiam qui nihil ratione Castrorum, & jurisdictionum hujusmodi Sedi prædictæ, seu aliàs, persolvunt, & tam Incolis quam extraneis, & forensibus bona stabilia, seu mobilia, vel semoventia habentibus & tenentibus, seu possidentibus, omniumque supradictorum Colonis & Laboratoribus, Factoribus, Ministris, & Famulis, etiam in recompensam laborum, damnorum, expensarum, vel meritorum, sive illorum intuitu, & contemplatione, ac ex alia quacumque, quantumvis favorabili aut urgentissima, specialiter exprimenda causa, sub quibuscumque verborum formis & expressionibus, etiamsi in Appaltuum, & locationum Cameralium instrumentis, quantumvis auctoritate Apostolica confirmatis, permissum & cautum sit, eas observari debere, ac cum quibusvis clausulis & decretis, etiam motu, scientia, deliberatione, & potestatis plenitudine paribus, etiam concistorialiter, aliàs quomodocumque & qualitercumque in genere vel in specie ad vitam vel ad tempus sive in perpetuum concessas & datas, ac pluries & iteratis vicibus confirmatas & approbatas, revalidatas & innovatas, & inde etiam, Judicis auctoritate secuta, quæcumque, necnon quascumque literas, etiam Apostolicas sub Plumbo, vel in prædicta forma Brevis *Motus proprii*, Cedulas, Chirographa, & Scripturas hujusmodi, ex nunc perpetuo revocamus, tollimus, abrogamus, irritamus, abolemus, viribusque & effectu penitus & omnino vacuamus: & revocata, cassata, sublata, abrogata, irrita, abolita, annullata, viribusque & effectu vacua esse: nec ulli prorsus in petitorio, aut possessorio etiam summariissimo contra Nostrarum præsentium tenorem & dispositio-

tionem, suffragari posse; Sed prædictos omnes exemptos ad omnium & singulorum onerum prædictorum solutionem & supportationem pro rata, eos tangente, imposterum realiter & cum effectu teneri in omnibus & per omnia, perinde ac si hujusmodi exemptiones & immunitates eis & eorum cuilibet nullatenus concessa fuissent: nec literæ, ac cedulæ, *Motus proprii*, Chirographa, & Scripturæ hujusmodi nunquam emanassent, motu, scientia, deliberatione, potestatis plenitudine prædictis decernimus, statuimus, & ordinamus.

Revocatio ad terminos juris exemptionum Ordinibus Religiosis concessarum,

§.3. Præterea omnia & quæcumque privilegia & indulta, personis tam sæcularibus quam cujusvis Ordinis, Congregationis, & Instituti, ac Societatis, etiam Jesu, Regularibus, etiam Ordinis Prædicatorum super similibus immunitatibus & exemptionibus, per quoscumque Romanos Pontifices Prædecessores Nostros concessa, ad limites juris communis, pro usu proprio personarum Ecclesiasticarum, illorumque victu & vestibus tantum, habito respectu ad numerum personarum, motu, scientia, deliberatione, & tenore paribus reducimus.

Ac etiam Ordinibus Mendicantium, & præcipue editarum super hoc a Bened. XIII. Constitut.

§.4. Similia pariter & alia quæcumque privilegia, indulta, ac Apostolicæ Constitutiones, per Romanos Pontifices Prædecessores Nostros hactenus editæ, & præcipue per re. me. Benedictum PP. XIII., pariter Prædecessorem Nostrum, favore Regularium Mendicantium, bona stabilia tam in particulari quam in communi possidentium, & pecuniarum usum retinentium, ad eum statum, in quo Regulares ipsi ante Constitutiones ipsas, & præsertim Prædicatorum ante unam, quæ incipit: *Pretiosus*, sub datum Setiæ Anno Incarnationis Dominicæ millesimo septingentesimo vigesimo septimo, ad eorumdem, necnon Eremitarum S. Augustini Ordinum respective Fratres, ante alteram, quæ incipit: *Libenter*, sub datum eodem Anno Incarnationis Dominicæ 1727. Kalendis Januarii, ad eorumdem Eremitarim respective fauorem, ab eodem Benedicto respective editas Constitutiones, reperiebantur, reducimus, & reponimus; Necnon quamdam subinde inter ejusdem Ordinis Prædicatorum Fratres prædictos, & Cameram Apostolicam desuper vigore cujusdam Cedulæ *Motus proprii*, ejusdem Benedicti ipsius manu sub die 10. mensis Decembris Anni Domini 1728. signatæ, initam concordiam, perinde ac si illa nunquam inita fuisset, de medio tollimus, illamque penitus & omnino abrogamus. Ea vero Indulta, Constitutiones Apostolicas, cæteraque concessa per quoscumque Romanos Pontifices Prædecessores Nostros, Regularibus Mendicantibus, altissimam paupertatem vere profitentibus, nullaque Bona stabilia, ac pecuniarum usum, nec in particulari nec in communi retinentibus, in eodem statu exemptionum, quibus antea gaudebant, juxta eosdem terminos juris communis servari volumus, atque mandamus.

Exemptiones quoque Collegiis Urbis concessas pro solo vestitu, & victu suffragari statuit.

§.5. Illa vero, quæ nonnullis Collegiis in Alma Urbe Nostra existentibus per dilectos filios Clericos Regulares Societatis Jesu, sive alios quoscumque ministrari consuetis, similiter a Romanis Pontificibus Prædecessoribus Nostris concessa fuerunt, & quibus ipsi hactenus gavisi sunt, quoad victum & vestitum dumtaxat, non autem, ut vulgo dicitur a *Fundaco*, & *Magazzeno*, prout antehac observatum fuit, suffragari volumus & decernimus.

Irritatio Indultorum omnium Nepotibus Decessorum Roman. Pontific. concessorum.

§.6. Ac demum similia privilegia & indulta Nepotibus & aliis Consanguineis vel Affinibus quorumcumque Romanorum Pontificum Prædecessorum Nostrorum pro tempore viventium, ac illis respective concessa, itidem revocamus & abolemus, ac revocata & abolita esse ac censeri debere volumus & statuimus; declarantes, illa nemini eorumdem Nepotum, sive Consanguineorum, vel Affinium, a die Nostræ ad summi Apostolatus apicem assumptionis, suffragari posse & debere, seu potuisse ac debuisse.

Sub hac Constitut. non comprehendi exemptiones Ecclesiasticis de jure competentes; Vel a Camera Apost. Appaltator. concessas.

§.7. Per præmissa autem non intendimus revocari exemptiones & immunitates, quibuscumque personis Ecclesiasticis tam sæcularibus quam Regularibus de jure competentes, neque Thesaurariis, Appaltatoribus, & Conductoribus bonorum, introituum, & jurium dictæ Cameræ Nostræ, ab ipsa Camera, vel ab aliis illius nomine in appaltuum & locationum Instrumentis, & illorum ratione, ex contractu, tituloque vere oneroso concessas.

Prout etiam vi contractus, vel ex onerosa causa obtentas, in Camera tamen examinandas:

§.8. Insuper a revocationibus & aliis supradictis excipimus, & exemptas esse volumus & declaramus, immunitates & exemptiones quibusvis Universitatibus & Personis datas & concessas in vim contractus ex causa vere onerosa; videlicet congrue & effectualis pecuniarum solutionis, & non aliàs, eidem Cameræ Apostolicæ, vel ipsis Communitatibus legitime factæ, vel ex aliis rationabilibus causis per Nos cognoscendis & approbandis, ut infra, ac etiam declarandis; quas etiam causas onerosas non nisi legitimas & licitas ac honestas, prout de jure, approbare intendimus; Et propterea quicumque illas obtinent, eas in dicta Camera citato dilecto filio ipsius Cameræ Commissario generali, verificare, & in ipsa Camera examinari & admitti facere teneantur; etiamsi concessiones eorumdem immunitatum & exemptionum, ac literæ, Cedulæ *Motus proprii*, Chirographa, & alia Scripturæ desuper emanatæ, & emanata, aliàs in Camera prædicta admissæ & admissa, ac in illa, ejusque libris registratæ & registrata fuerint, & sint; quatenus tamen causæ onerosæ hujusmodi pro vere onerosis & legitimis, ut præfertur, aliàs in eadem Camera verificatæ & approbatæ, ac prævia judiciali discussione, non sint legitime habitæ: Quo casu ad indicationem tantum, non autem ad aliam verificationem, eosdem obtinentes teneri volumus. Interim vero quamdiu non fuerint verificatæ, minime suffragari, & præsentis revocationis effectum retardare non posse declaramus.

Neque Privilegia S.R.E. Cardinalibus

§.9. Præterea Nostræ intentionis non est, sub hujusmodi revocationibus, aliisque supradictis comprehendere immunitates & exemptiones, eisdem S.R.E. Cardinalibus ratione

tione dignitatis Cardinalatus, & Cameræ prædictæ Clericis Præsidentibus, aliisque Cameralibus, qui in eadem Camera sederunt & sedent, concedi seu admitti solitas; Nec illas, quibus Prælati & Officiales Romanæ Curiæ, ac Prælati Domestici, Cubicularii Secreti, ac Secretarii & Familiares & continui Commensales Nostri, & Romani Pontificis pro tempore existentis, & in Rotulo descripti, gaudent, & gaudere consueverunt, durante vita ejusdem Romani Pontificis, eorumque servitio; Neque illas ob numerum duodecim filiorum, a Prædecessoribus Nostris, & aliis supra expressis, concessas, quas tamen ad terminos Constitutionis piæ me. Pii PP. IV. Prædecessoris pariter Nostri, quæ incipit: *Licet fe. re. Paulus*, cujus tenore his præsentibus pro plene & sufficienter expresso ac de verbo ad verbum inserto haberi, illamque exacte & adamussim juxta illius seriem & tenorem ac dispositionem in omnibus & per omnia servari debere volumus: & aliarum Constitutionum Apostolicarum super hujusmodi exemptionum declaratione editarum, & ad illas tantum & pro tempore & personis, ac eo modo & forma, quibus de jure communi illis competunt, & aliàs juxta ipsius juris communis, ac prædictarum & aliarum Constitutionum Apostolicarum dispositionem reducimus; neque aliter, quam ut præfertur, sive in possessorio, sive in petitorio suffragari volumus & decernimus

Cameræ Apostol. Clericis, Aliisque Cameralibus, Prælatis Domesticis Curiæ Rom. Officialibus, Et Familiaribus S. S. concessa.

§.10. Cæterum Appaltatoribus, Thesaurariis, Depositariis, Commissariis, Executoribus, & cæteris Agentibus, Ministris Cameræ prædictæ, ac Communitatum & Universitatum prædictarum, earumdem serie præsentium districte inhibemus, ne contra ipsarum præsentium dispositionem immunitates & exemptiones, nisi ut præfertur, exceptas, ac eas quas ex causa vere onerosa concessas, in Camera prędicta, ut prędicta, ut pręfertur admitti contigerit, ullatenus admittant; sique secus fecerint, id nemini eorum in suis computis seu rationibus per eamdem Cameram admitti volumus, sed eorum damno id cessurum esse declaramus.

De cæteris quibuscumq; exemptionibus ab Officialibus Cameræ non admittendis.

§.11. Postremo lites quaslibet occasione Privilegiorum & Indultorum, necnon immunitatum & exemptionum hujusmodi, quomodolibet motas, & in quibusvis Tribunalibus pendentes, illarum omnium & singularum statum & merita, nominaque & cognomina Judicum & Collitigantium quorumvis, & speciali mentione dignorum, & alia etiam de necessitate specialiter exprimenda, eisdem præsentibus pro plene & sufficienter expressis habentes, a quibuscumque Tribunalibus hujusmodi ad Nos earum serie præsentium avocamus; illasque penitus & omnino perpetuo supprimimus & extinguimus, ac pro suppressis & extinctis haberi volumus & declaramus, ac partibus perpetuum super his silentium imponimus.

Avocatio, ac omnimoda suppressio litium causæ hujus. exemptionum motarum.

§.12. Decernentes easdem præsentes, ac omnia & singula in illis contenta, etiam ex eo, quod quicumque in præmissis, sive eorum aliquo, interesse habentes, seu habere quomodolibet prætendentes, illis non consenserint, ac ad ea vocati & auditi, seu causæ, propter quas illæ emanarunt, adductæ verificatæ, seu aliàs sufficienter, aut etiam ullatenus justificatæ non fuerint: aut ex alia quantumlibet legitima, pia, juridica, & privilegiata causa, colore, prætextu, occasione, & capite, etiam in corpore juris clausa, etiam enormis, enormissima, & totalis læsionis, nullo unquam tempore de subreptionis vel obreptionis, nullitatis aut invaliditatis vitio, seu intentionis nostræ, vel quorumvis interesse habentium consensus, aut alio quovis quantumvis magno & substantiali ac inexcogitato defectu, notari, impugnari, & invalidari, restringi, retractari, in jus vel controversiam revocari, suspendi, limitari, aut ad terminos juris reduci, seu adversus illas aperitionis oris, restitutionis in integrum, aut aliud quodcumque juris, facti, vel gratiæ remedium impetrari, aut impetrato, seu etiam motu simili concesso, quempiam in Judicio vel extra illud, uti, seu se juvare posse; neque easdem pręsentes sub quibusvis similium vel dissimilium Constitutionum, ac revocationum & ordinationum revocationibus, suspensionibus, limitationibus, & aliis contrariis dispositionibus, pro tempore quomodolibet factis, comprehendit aut comprehensas censeri; sed semper ab illis exceptas, & quoties illæ emanabunt, toties in pristinum & validissimum statum restitutas, repositas, & plenarie reintegratas, ac sub quacumque posteriori data, quatenus opus sit, de novo concessas, perpetuoque validas, firmas, & efficaces existere & fore: suosque plenarios & integros effectus sortiri & obtinere: ac omnibus, ad quos spectat, & quomodocumque spectabit, inviolabiliter observari. Sicque, & non aliàs in præmissis per quoscumque Judices ordinarios & extraordinarios, ac Commissarios, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, & ejusdem S.R.E Cardinales, etiam de latere Legatos, & quosvis earumdem Sedis & Cameræ Officiales & Ministros, ac alios quoscumque, quavis auctoritate & potestate fungentes, nunc & pro tempore existentes, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi definiendi & interpretandi facultate & auctoritate, judicari definiri & interpretari debere: ac irritum & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

Præsentium Literarum firmitas remota quavis secus agendi, judicandi &c. occasione, prætextu &c.

§.13. Quo circa dilectis filiis, Nostro, ac prædictæ S. R. E. Camerario, seu Procamerario, necnon Vicecamerario, Thesaurario, ac Clericis Præsidentibus, Commissario, & aliis dictæ Cameræ Officialibus, ad quos spectat, per Apostolica scripta præcipimus & mandamus, ut easdem præsentes, & in eis contenta quæcumque, in omnibus & singulis firmiter & inviolabiliter observent, & faciant ab aliis observari: contradictores quoslibet & rebelles, ac præmissis non parentes, per sententias, censuras, & pœnas ecclesiasticas, aliaque opportuna juris & facti remedia, omni & quacumque appellatione, recursu, & reclamatione remotis, compescendo, invocato etiam adhoc, si opus fuerit, auxilio brachii Sæcularis.

Earumdem observantia.

§.14. Non

Obstantium derogatio: addita nonnullarum exemptionum speciali mentione:

§.14. Non obstantibus prædictarum litium pendentia, necnon re. me. Bonifacii PP. VIII. de una, & in Concilio generali de duabus dietis, dummodo quis ultra tres dietas extra suam Civitatem, vel Diœcesim ad Judicium, earumdem vigore præsentium, non trahatur: necnon una ad Ordinis Prædicatorum, ac altera prædicti Benedicti Prædecessoris ad Fratrum Eremitarum Sancti Augustini, respective, favorem Ordinis, Constitutionibus prædictis: necnon Concordia cum prędicta Camera Nostra, desuper, ut prefertur, celebrata: cæterisque gratiis & exemptionibus favore quarumcumque personarum a solutione onerum Cameralium, & aliorum quorumcumque, sive temporaliter & ad vitam per eumdem Benedictum Prædecessorem quomodolibet indultis, etiam per Chirographa & Cedulas *Motus proprii* quomodolibet concessis, aliisque omnibus & singulis præmissis: necnon Nostra, & Cancellariæ Apostolicæ Regula de jure quæsito non tollendo, ac, quatenus opus sit, prædicti Pii Prędecessoris de gratiis, qualecumque interesse dictæ Cameræ concernentibus, in eadem Camera præsentandis & registrandis, itaut præsentes in ea prẹsentari, aut registrari nunquam necesse sit: aliisq; Apostolicis, ac in Universalibus, vel Provincialibus Conciliis editis generalibus vel specialibus Constitutionibus & ordinationibus, necnon Provinciarum, Civitatum, Terrarum, Oppidorum, Castrorum, & aliorum dicti Status tam mediate quam immediate subjectorum Locorum, Statutis, etiam confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, concessionibus, exemptionibus, immunitatibus, licentiis facultatibus, confirmationibus, Chirographis, Cedulis *Motuum propriorum*, & aliis scripturis & literis, etiam Apostolicis Legatis, Prolegatis, Gubernatoribus, Prętoribus, aliisque Officialibus prędictis, ac quibusvis aliis, etiam Communitatibus, Universitatibus, Monasteriis, Hospitalibus, etiam S. Joannis Hierosolymitani, aliisque piis, & non piis Locis, etiam speciali nota & mentione dignis, etiam motu, scientia, & potestate paribus, ac etiam Concistorialiter, & de eorumdem Cardinalium consilio & consensu, sub quibuscumque verborum formis & tenoribus, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus & insolitis clausulis, ac irritantibus, & aliis Decretis, etiam in vim contractus jurati, & Camerali obligatione vallati, & quovis alio robore & cautela firmati, in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, editis, factis, & pluries ac iteratis vicibus confirmatis, approbatis, & innovatis; Quibus omnibus & singulis, etiamsi in illis caveatur expresse, quod nullo unquam tempore sub similium vel dissimilium facultatum, licentiarum, concessionum, privilegiorum, & aliarum gratiarum prędictarum revocationibus, suspensionibus, limitationibus, aut aliis quibuscumque contrariis dispositionibus, pro tempore edendis comprehendantur, sed semper ab illis excepta, & quoties illa emanarent, toties in pristinum & validissimum statum, etiam sub posteriori data per eos, quibus concessa sunt, eligenda, restituta, reposita, & plenarie reintegrata, ac de nouo concessa sint & esse censeantur: necnon pro illorum sufficienti derogatione, de illis eorumque totis tenoribus specialis specifica expressa & individua, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret; tenores hujusmodi, ac si de verbo ad verbum insererentur, præsentibus pro plene & sufficienter expressis habentes, harum serie specialiter & expresse, ac latissime & plenissime derogamus, & derogatum esse etiam volumus, cæterisque contrariis quibuscumque. Per præsentes autem non intendimus omnibus & singulis aliis privilegiis, indultis, & concessionibus ab eodem Benedicto Prædecessore Prædicatorum, & Eremitarum Sancti Augustini, Ordinibus prædictis, & eorum cuilibet, respective concessis, ac in una ad unius, & altera ejusdem Benedicti Prædecessoris Constitutionibus prædictis, ad alterius Ordinum prædictorum respective fauorem, ut præfertur, editis, quomodolibet contentis & expressis, in aliquo præjudicare.

§.15. Volumus autem, & Apostolica auctoritate decernimus, ut prẹsentium transumptis, etiam impressis, manu Notarii publici subscriptis, & sigillo Personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides in judicio & extra illud adhibeatur, quæ ipsis originalibus adhiberetur, si forent exhibitæ vel ostensæ.

Paginæ hujusce integritas servanda &c.

§.16. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam Nostræ reuocationis, abrogationis, abolitionis, statuti, ordinationis, reductionis, repositionis, exceptionis, declarationis, inhibitionis, litium suppressionis, & extinctionis, silentii impositionis, decreti, præcepti, mandati, derogationis, intentionis & voluntatis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri & Pauli Apostolorum ejus, se noverit incursurum.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem Anno Incarnationis Dominicæ millesimo septingentesimo trigesimo primo, Idibus Januarii, Pontificatus Nostri Anno Primo.

A. Card. Pro-Datarius.
F. Card. Oliverius.

Visa

De Curia I. Archiepiscopus Ancyranus.
Lucas Martinettus.

Reg. in Sec. Brevium.

XXIV.

Dat. die 18. Januar. Anno Dom. 1731. Pontif.I.

Vicario, & Officialibus Generalibus Congregationis Galliarum Ordinis Fratrum Eremitarum S. Augustini Excalceatorum nuncupat. indulgetur, ut post vacationem novemdecim, aut viginti circiter mensium ab eorum officiis ad alia eligi possint.

CLEMENS PAPA XII.

Ad futuram rei memoriam.

Expostulatio Procuratoris Cong. Galliarum hujusce Ordinis: Scilicet ex observantia nonnullorum Capit. Constitut. Officiales Generales sæpe per quadriennium ineligibiles fieri.

EXponi Nobis nuper fecit dilectus filius Timotheus a Sancto Francisco Salesio, Procurator generalis Congregationis Galliarum Ordinis Fratrum Eremitarum Sancti Augustini Excalceatorum nuncupatorum, quod juxta sess. 10. cap. 2. tertiæ partis Constitutionum dictæ Congregationis illius Vicarius generalis, absoluto suo officio, omnesque Officiales generales, qui per dua Capitula immediate subsequentia & completa ad aliquod officium, cui competit votum, promoti fuerint, per biennium ineligibiles remanere debeant: ac insuper quod juxta sess. 1. cap. 3. ejusdem tertiæ partis Capitulum generale prædictæ Congregationis de triennio in triennium feria sexta ante Festum Sancti Michaelis Archangeli celebrari solet: nec non juxta sess. 1. cap. 11. ejusmodi tertiæ partis singulæ Provinciæ singulis bienniis feria sexta ante Dominicam tertiam post Festum Resurrectionis Dominicæ Capitulum generale celebrare consueverunt; unde fit, ut, eodem Capitulo generali quatuor circiter mensibus post Capituli generalis celebrationem sæpius adveniente, iidem Vicarius generalis, & alii Officiales generales in prædicto Capitulo absoluti juxta primum sess. supradictum in Capitulo Provinciali post viginti circiter menses subsequenti ineligibiles sint, & consequenter per quatuor ferè annos ad omnia officia Provincialia inhabiles remanentes: quod sane bono Provinciarum non mediocriter nocet; sic enim Provinciæ hujusmodi auxiliis virorum, quos zelus & experientia in rebus Religonis versatissimos fecerunt, privantur: sic quandoque minus digni ad officia elevantur: & denique bonum spirituale sive temporale earumdem Provinciarum deperit.

Concessio de qua in Summ.

§. 1. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, dictus Timotheus Procurator generalis, ut imposterum Vicarius generalis, ac omnes Officiales generales absoluti, in Capitulo generali subsequente Capitulum Provinciale quatuor circiter mensibus in Capitulo Provinciali proxime futuro eligibiles sint, itaut ipsis novemdecim aut viginti circiter mensibus vacasse sufficiat, per Nos statui & ordinari plurimum desideret. Nobis propterea humiliter supplicari fecit, ut in præmissis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur ipsum Timotheum Procuratorem generalem specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, a jure vel ab homine quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, ejusdem Timothei Procuratoris generalis precibus auctoritate Apostolica tenore præsentium benigne indulgemus.

Harum literarum robur.

§. 2. Decernentes easdem præsentes literas semper validas & efficaces existere & fore, suosque plenarios & integros effectus sortiri, & obtinere; ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quomodolibet spectabit, in omnibus & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari; sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari & diffiniri debere; ac irritum & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari. Non obstan. præmissis, ac Constitutionibus & ordinationibus Apostolicis, necnon dictæ Congregationis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinis, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus & singulis illorum tenores præsentibus pro sufficienter expressis, & ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Contrariorum derogatio.

Fides Transumptorum.

§. 3. Volumus autem, ut earumdem præsentium literarum transumptis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides tam in Judicio quam extra illud habeatur, quæ præsentibus haberetur, si forent exhibitæ vel ostensæ.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 18. Januarii 1731. Pontificatus Nostri Anno Primo.

F. Card. Oliverius.

XXV.

Dat. die 25. Januarii Anno 1731. Pontif. An.I.

Votantibus Signaturæ Justitiæ conceditur usus Mantelli Magni, & Pilei Pontificalis cum illorum ornamentis in solemnibus equitationibus &c.

Eisdem Votantibus Galeri redimiculum, vulgò Cordone, *Violacei coloris concessit Benedictus XIII. Constit.* Romani Pontificis &c. *die 12. Julii 1727.*

CLEMENS PAPA XII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

CReditæ Nobis divinitus dispensationis ratio postulat, ut illos, qui laudabilem in gravibus Nostris & Apostolicæ Sedis ministeriis

riis operam impendunt, peculiari paternæ charitatis affectu prosequentes, gratias & privilegia eis in præmium laborum suorum a Romanis Pontificibus Prædecessoribus Nostris prudenti liberalitate concessa, uberiori benignitate ampliamus, sicut eorum meritis convenire arbitramur.

Usus Cordonis Violacei Votantibus Signaturæ concessus a Bened.XIII.

§.1. Aliàs siquidem Benedictus XIII. Prædecessor Noster tunc & pro tempore existentibus Signaturæ nostræ Justitiæ, tunc suæ, Votantibus, ut ipsi Galeri redimiculum, Cordone vulgariter nuncupat. coloris Violacei quibusvis functionibus & actibus publicis ac privatis ubique deferre & gestare libere & licite possent & valerent, concessit & indulsit, & aliàs prout in ipsius Benedicti Prædecessoris desuper in simili forma Brevis die 12. Julii 1727. expeditis, quarum tenorem præsentibus pro plene & sufficienter expresso ac inserto haberi volumus, uberius continetur.

Eisdem Mantello Magno, cæterisque suprad. uti conceditur.

§.2. Nunc autem Nos ad præclara dilectorum filiorum modernorum Votantium Signaturæ Justitiæ hujusmodi merita paternæ dirigentes considerationis intuitum, ac benigne perpendentes, quantum ex eorum Tribunali seu Collegio Romanæ Curiæ decoris, quantumve ex sedulo illorum labore Ecclesiæ Catholicæ proveniat utilitatis; eosque proinde, ac illorum Successores, ut eo alacrius fidem, operam, industriamque, atque sedulitatem in hujus Sanctæ Sedis obsequium adhibere studeant, amplioris favore gratiæ prosequi volentes, & ipsorum modernorum Votantium singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & Interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, a jure vel ab homine quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, Motu proprio, ac ex certa scientia & mera liberalitate Nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, prædictis modernis & pro tempore existentibus Votantibus Signaturæ Justitiæ hujusmodi usum Mantelli Magni, *Mantellone* vulgariter nuncupato, ac Pilei Pontificalis, ac eorumdem ornamentorum, quibus Cappellani Nostri, & Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac Cameræ Apostolicæ Clerici Præsidentes in solemnibus equitationibus utuntur & fruuntur, tenore præsentium concedimus pariter & indulgemus.

Hujusce concessionis firmitas.

§.3. Decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere & fore, suosque plenarios & integros effectus sortiri & obtinere, ac illis, ad quod spectat & pro tempore spectabit, in omnibus & per omnia plenissime suffragari; sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S.R.E.Cardinales, etiam de Latere Legatos, & alios quoslibet quacumque præeminentia & potestate fungentes & functuros, sublata eis & eorum cuilibet quavis aliter judicandi & interpretandi facultate & auctoritate, judicari & definiri debere; ac irritum & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus Constitutionibus & ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 25. Januarii 1731. Pontificatus Nostri Anno Primo.

F. Cardinalis Oliverius.

XXVI.

Confirmatur Breve Benedicti XIII. super dismembratione quorumdam Conventuum a Provincia Terræ Laboris Ordinis Fratrum B. M. de Monte Carmelo, ac erectione Provinciæ Neapolitan.

Dat. die 27. Januarii Anno 1731. Pontif.I.

CLEMENS PAPA XII.

Ad futuram rei memoriam.

Exordium.

EX injuncto Nobis divinitus Pastoralis officii munere illis, quæ pro felici Religiosorum Virorum directione & tranquillitate provide prudenterque ab hac Sancta Sede constituta esse noscuntur, ut firma semper atque illibata persistant, libenter, cum id a Nobis petitur, Apostolici muniminis Nostri præsidium adjungimus.

Causæ erectionis Provinciæ Neapolitanæ a Bened. PP.XIII. factæ.

§.1. Aliàs siquidem fe. re. Benedictus PP. XIII Prædecessor Noster ad sedanda gravia animorum dissidia, quæ inter Religiosos Conventus Carmeli Majoris nuncupati Civitatis Neapolitan. Provinciæ Terræ Laboris Ordinis B. Mariæ de Monte Carmelo, ac reliquos Fratres Provinciæ hujusmodi intercedebant, eumdem Conventum Carmeli Majoris cum decem ejus Grangijs, necnon quinque alios Conventus a prædicta Provincia dismembravit, illosque in novam ipsius Ordinis Provinciam Neapolitanam denominandam erexit, facta tunc existenti Procuratori Generali dicti Ordinis potestate novæ Provinciæ sic erectæ incorporandi alium Conventum, Montis Sancti itidem nuncupatum, Civitatis & Ordinis præfatorum, qui dudum Acephalus, ac independens reperiebatur; statuitque, ut electio Prioris Provincialis, cæterorumque Superiorum & Officialium ejusdem novæ Provinciæ ad præscriptum Constitutionum dicti Ordinis, Apostolica auctoritate confirmatarum, quamprimum fieret, & aliàs, prout uberius continetur in ipsius Benedicti Prædecessoris literis desuper in simili forma Brevis expeditis, tenoris, qui sequitur videlicet: BENEDICTUS PP. XIII. *Ad perpetuam rei memoriam*. Inter gravissimas Apostolicæ servitutis curas &c.

Cætera legere est in Constitutione LXIX. Tom. præcedent.

Ad petitionem Fratrum Provinciæ ejusdem.

§.2. Cum autem, sicut pro parte dilectorum filiorum Fratrum supradictæ Provinciæ Terræ Laboris Nobis nuper expositum fuit, præfatæ Benedicti Prædecessoris literæ ante quinquennium executioni demandatæ fuerint,

rint, ex eo vero tempore dicta Provincia summa quiete & pace religiosa, benedicente Domino, fruatur, non sine modico in ea regularis disciplinæ incremento; ac interim bina ibidem Capitula Provincialia sine ulla vel minima perturbatione celebrata fuerint, ac propterea ipsi Exponentes præmissa pro majori eorum robore & subsistentia, exactioreque observantia, Apostolicæ confirmationis Nostræ patrocinio communiri summopere desiderent; Nos eorumdem Exponentium votis hac in re, quantum cum Domino possumus, favorabiliter annuere volentes, illorumque singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, a jure vel ab homine quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, supplicationibus eorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, præinsertas Benedicti Prædecessoris literas, cum omnibus & singulis in eis contentis, eadem auctoritate Apostolica tenore præsentium approbamus & confirmamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adiicimus.

Literæ Benedicti PP. confirmantur:

§.3. Decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere & fore, suosque plenarios & integros effectus sortiri & obtinere; ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit, in omnibus & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inconcusse observari; Sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac ejusdem S.R.E. Cardinales, etiam de Latere Legatos, & alios quoslibet quacumque præeminentia & potestate fungentes & functuros, sublata eis & eorum cuilibet quavis aliter judicandi & interpretandi facultate & auctoritate, judicari & definiri debere; ac irritum & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

Addita Brevis hujusce validitate, & observantia.

§.4. Non obstantibus Constitutionibus & ordinationibus Apostolicis, necnon omnibus & singulis illis, quæ in præinsertis literis concessa sunt non obstare, cæterisque contrariis quibuscumque.

Cum contrariorum derogatione.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 27. Januarij 1731. Pontificatus Nostri Anno Primo.

F. Card. Oliverius.

XXVII.

Confirmatur Resolutio nuperi Capituli Generalis Ordinis Carmelitarum Excalceatorum, ac Breve confirmationis Benedicti PP. XIII. circa nonnulla humilitatis officia per ejusdem Ordinis Donatos exercenda, cum derogatione cujusdam decreti ab Auditore ejusdem Papæ super hoc editi: additaque declaratione, quod ab eisdem obeundis officiis cæteri Ordinis Fratres exempti non intelligantur.

Dat. die 8. Martii Anno Dom. 1731. Pontif.I.

Laudatas Benedicti XIII. literas datas die 22. Junii 1728. videre est in præcedenti volum. num. CCXXIX.

CLEMENS PAPA XII.

Ad futuram rei memoriam.

Exponi Nobis nuper fecerunt dilecti filii Præpositus ac Procurator Generalis Fratrum Ordinis Beatæ Mariæ de Monte Carmelo Excalceatorum nuncupatorum, quod tametsi in eodem Ordine Donati, sive Conversi, pari obedientiæ voto & vinculo, ac Clerici seu Chorales adstricti sint, licetque Constitutionibus ipsius Ordinis auctoritate Apostolica confirmatis part. 1. cap. 14., ubi agitur de vita communi, caveatur expresse, ut in tabella officiorum humilia quæque etiam Superioribus iniungantur, ne quid vel ad charitatem vel ad humilitatem desideretur; necnon in Rubrica dicti Ordinis itidem part. 1. cap. 5. §. 11. de modo scribendi ejusmodi tabellam officiorum diserte statuatur, partes Superioris esse eamdem tabellam quolibet die Sabbati conscribere, ipsaque officia cunctis prudenter distribuere: adjecto tamen, quod quamvis ad officia omnia, maxime humiliationi deservientia, omnes etiam Prælati designandi sint, ministeria tamen, quæ ad Chorum & Altare pertinent, iis tantummodo committantur, qui sciant & possint illa debite explere; nihilominus cum anno 1726. Difinitorium Provinciale Provinciæ Venetiarum Ordinis prædicti demandasset, ut Fratres Donati illius Provinciæ certis festivis ac feriatis anni diebus primæ mensæ in Refectorio inservire tenerentur, reservata Superioribus localibus auctoritate, debitam sibi obedientiam a dictis Fratribus Donatis, ubi alias eorum opera utendum judicarent, exigendi: utque in domo Novitiatui deputata, & alibi ubicumque Fratres Donati Novitii reperirentur, in communi tabella officiorum ejusmodi, deservitores primæ mensæ, tersores seu lotores scutellarum, & ad munera humilitatis, ut vocant, destinarentur; pro parte Fratrum Donatorum Provinciæ præfatæ lis & causa adversus Superiores ejusdem Provinciæ super hac ordinatione Definitorii Provincialis, ac gravamine sibi exinde, ut prætendebant, irrogato, mota fuit coram Congregatione tunc existentium S. R. E. Cardinalium negotiis & consulta-

Expositio facti.

Ex Ordinis Constitut. humilia quæque officia Superioribus quoque injungenda:

Chori tamen, Altarisq; servitium peritis tantummodo committendum.

Decret. Definitorii Provinciæ Venetæ an. 1726. de dictis humilitatis officiis Donatis imponendis.

Donatorum recursus tamquam a gravamine.

Cognita causa a Congr. Episc. & Regularium.

tionibus Episcoporum & Regularium præposita, quæ die 6. Augusti 1727 jussit desuper exquiri votum Capituli Generalis tunc proxime celebrandi Ordinis præfati, ac interim dictos Fratres Donatos teneri supplere officia humilitatis hujusmodi prudenti Superiorum localium arbitrio; verum iisdem Fratribus Donatis tali decreto provisionali minime acquiescentibus, causaque die 5. mensis Septembris subsequentis reproposita, ipsa Congregatio Cardinalium perstitit in decretis: mandavitque votum dicti Capituli Generalis exquirendum, ad formam instructionis confectæ per S. R. E. præfatæ Cardinalem, qui ad ejusmodi causam eidem Congregationi Cardinalium referendam deputatus fuerat; unde cum in præmissorum executionem die 28. mensis Aprilis 1728. in Capitulo Generali dicti Ordinis tunc celebrato propositum fuisset illius Vocalibus ibidem unà congregatis: An ex vi suarum legum censerent teneri Fratres Donatos exercere munera humilitatis tersoris scutellarum, & servitoris primæ mensæ, sicuti exercent cæteri Religiosi chorales, etiam Sacerdotes; a quinquaginta ex quinquaginta septem Vocalibus hujusmodi, affirmative & per secreta suffragia responsum fuit; ac postmodum fel. record. Benedictus PP. XIII. Prædecessor Noster per suas in simili forma Brevis die 22. Junii ejusdem anni 1728. expeditas literas enarratam Capituli Generalis resolutionem, toto illius tenore inserto, confirmavit: dictisque Fratribus Donatis perpetuum super hac quæstione silentium imposuit, nec amplius audiendos decrevit. Porro hisce Benedicti Prædecessoris literis, quoad earum substantiam per ipsos Fratres Donatos acceptatis, humiles eidem Benedicto Prædecessori preces exhiberi curarunt, quibus etsi nihil aliud petiissent, quam ut declarare vellet non comprehendere in ejusmodi literis illos Fratres Donatos, quibus aliquod ex sequentibus officiis, nimirum Vestiarii, Ministri cellæ vinariæ, Præpositi rei rusticæ, Quæstoris eleemosynarum, Coqui, Subsacristæ, & Janitoris assignatum foret, prodiit tamen die 3. Septembris præfati anni 1728. a tunc existente Auditore memorati Benedicti Prædecessoris decretum, quo declaratur, dictas literas non comprehendere Fratres Donatos non solum præfata, sed & alia in ipso decreto expressa, ac etiam illis similia officia exercentes; & insuper illos non teneri, nec obligatos esse gerere munera prædicta tersoris scutellarum, & servitoris primæ mensæ, & alias, prout in dicto decreto, cujus perinde, ac præfatarum Benedicti Prædecessoris literarum tenores præsentibus pro plene & sufficienter expressis & ad verbum insertis haberi volumus, uberius continetur.

Votumque Gen. Capituli exquisitum.

Ac responsum, Donatos ad hujusmodi obeunda officia teneri;

Quod a Benedicto XIII. confirmatum;

Impositumque iisdem super hoc silentium.

Per ejusdem Pontificis Auditorem excepti ii, quibus aliquod munus foret assignatum.

§. 1. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, declaratio a dicto Auditore Benedicti Prædecessoris sic edita, nimis vaga & ampla dignoscatur, tam quia plures complectitur Officiales, quam per ipsosmet Fratres Donatos petitum fuerat, latumque præbet aditum alios quoque addendi prætextu similium officiorum: tum quia eisdem Officialibus absolute & indefinite absque limitatione temporis exemptionem tribuit, tametsi plura ex dictis officiis nonnisi interpolatam ac minime continuam operam exposcant, nec impediant, quo minus illa gerentes munera humilitatis subire valeant; quibus etiam accedit, quod si istiusmodi declaratio, utpote quæ juxta suum verum sensum omnes Fratres Donatos a dictis muneribus exemptos reddit, cum eorum singulos aliquo in suis Conventibus officio fungi oporteat, locum sibi vindicaret, non modicæ turbæ, ac confusio inveherentur in alias quoque dicti Ordinis Provincias, ubi hoc exemplo exacta supradictarum Constitutionum circa hujusmodi munera humilitatis vigens observantia immutari vellet; ipsi Præpositum & Procurator Generales opportunum in præmissis remedium, quo universi Ordinis prædicti paci & tranquillitati prospiciatur, dictarumque Constitutionum dispositio quoad præfata munera humilitatis in omnibus illius Provinciis æqualiter servetur, a Nobis adhiberi summopere desiderent; Nos eorumdem Præpositi & Procuratoris Generalium votis hac in re, quantum cum Domino possumus, favorabiliter annuere volentes, eorumque singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, a jure vel ab homine quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes & absolutas fore censentes, supplicationibus illorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, resolutionem supradicti Capituli Generalis, expeditasque super illius confirmatione Benedicti Prædecessoris literas præfatas cum omnibus & singulis in eis contentis Apostolica auctoritate tenore præsentium approbamus & confirmamus; illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus. Decretum vero per Auditorem ejusdem Benedicti Prædecessoris editum, sicut præmittitur, revocamus, ac e medio tollimus. Declarantes tamen resolutionem Capituli Generalis, & literas præfatas ita juxta dicti Ordinis Constitutiones accipiendas, atque intelligendas fore, ut omnibus ipsius Ordinis Fratribus communes sint, ac esse censeantur, & tam Chorales cujusvis status, gradus, & conditionis existant, quam Donatos complectantur, atque munere humilitatis exerceri debeant ab iis, quos a suis Superioribus, quacumque pro tempore occurrente necessitate vel occasione, ad illa gerenda deputari, vel in tabella, per Suppiriorem secundum Rubricam Ordinis prædicti fieri solita, describi contigerit: Ipsisque propterea Superioribus, ac Supprioribus harum serie præcipimus, ut in demandandis ejusmodi muneribus humilitatis, & in conficienda tabella præfata, pari discretione & charitate erga Fratres Donatos utantur, qua utuntur in Clericos seu Chorales: & sicuti his dicta munera injungere, eosve in tabella describere non consueverunt, quando aliis laboriosis ac extraordinariis occupationibus destinentur, ita quoque agant cum

Hæc vero exceptio nimium vaga cum esset;

Capituli Generalis laudata resolutio,

Ac Benedicti PP. Literæ confirmatur;

Cum irritatione dicti Decreti Auditoris Benedicti XIII.

Et cum declaratione, quod ad eadem obeunda officia singuli Ordinis Fratres teneantur.

eum Donatis, qui id genus occupationes, sive ratione proprii officii sive alterius negotii, aut ministerii sibi commissi subire debuerunt: volentes & statuentes, quod quemadmodum obligatio omnes tenet, ac æque Clericis quam Donatis imposita reperitur, æqua quoque fit & servetur inter omnes discretionis ratio sine differentia inter Clericos & Donatos hujusmodi. Ac decernentes easdem præsentes literas semper firmas validas & efficaces existere & fore, suosque plenarios & integros effectus sortiri & obtinere; ac ab omnibus & singulis, ad quos spectat,& pro tempore quandocumque spectabit, inconcusse observari, ac eis respective suffragari; sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S. R. E.Cardinales, etiam de Latere Legatos, & Apostolicæ Sedis Nuncios, sublata eis & eorum cuilibet quavis aliter judicandi & interpretandi facultate & auctoritate, judicari & definiri debere; ac irritum & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

Præsentium Literarum firmitas.

§.2. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus & Ordinationibus Apostolicis, necnon quibusvis Ordinis & Provinciarum ejusmodi, illorumque Domorum & Conventuum, etiam juramento, confirmatione Apostolica, aut quavis firmitate alia roboratis statutis, stylis, usibus & consuetudinibus, etiam immemorabilibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Ac obstantium quorumcumque derogatio.

§.3. Volumus autem, ut præsentium literarum transumptis seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo Personæ in Ecclesiastica Dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides ubique locorum, tam in Judicio quam extra illud habeatur, quæ haberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ vel ostensæ.

Transumptis danda Fides.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub annulo Piscatoris die 8. Martii Pontificatus Nostri Anno Primo.

F. Card. Oliverius.

XXVIII.

Christi Fidelibus Sæcularibus ac Regularibus Hispaniarum conceditur recitatio Officii & Missæ S. Antolini Martyris cum Oratione & Lectionibus propriis secundi & tertii Nocturni.

Dat. die 17. Martii Anno Dom. 1731. Pontif.I.

CLEMENS PAPA XII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exigit Apostolicæ servitutis ministerium, quod imbecillitati nostræ committere voluit divina Dignatio, ut pia sublimorum Principum Orthodoxæ Fidei tuendæ & propagandæ zelo, aliisque multiplicibus in Ecclesia Dei meritis conspicuorum, vota, quibus Beatorum Martyrum. Cælestis Hierusalem Civium, immarcescibili Gloriæ Corona redimitorum, veneratio in terris promovetur, ad exauditionis gratiam paterna charitate admittamus.

Exordium.

§.1. Itaque piis charissimi in Christo Filii Nostri Philippi Hispaniarum Regis Catholici precibus, nobis super hoc humiliter porrectis, favorabiliter annuere cupientes de Ven. Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium, Sacris Ritibus propositorum Consilio, ut in omnibus Regnis & Dominiis ipsi Philippo subjectis singulis annis Officium diei Festi Sancti Antolini Martyris cum Oratione & Lectionibus propriis secundi & tertii Nocturni tantum, dummodo reliqua sumantur de communi sub ritu duplici minori, servatis tamen Rubricis, ab omnibus Christi fidelibus Sæcularibus & Regularibus utriusque sexus recitari, & Missa respective celebrari possit, auctoritate Apostolica tenore præsentium concedimus & indulgemus.

Philippi Hispaniarum Regis preces SS. D. N. porrectæ.

Recitatio Officii S. Antolini concessa.

§.2. Non obstantibus Constitutionibus & Ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque.

Cum obstantium derogatione.

§.3. Volumus autem, ut ipsarum præsentium literarum transumptis seu exemplis, etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides ab omnibus, & ubique tam in judicio quam extra habeatur, quæ ipsis præsentibus haberetur, si forent exhibitæ vel ostensæ.

Fides transumptorum.

Datum Romæ apud S.Mariam Majorem sub annulo Piscatoris die 17. Martii 1731. Pontificatus Nostri Anno Primo.

F. Card. Oliverius.

XXIX.

Dat. die 22. Martii Anno Dom. 1731. Pontif.I.

Literæ Processus Sanctissimi Domini Nostri Clementis Papæ XII. publicatæ die Cœnæ Domini anno 1731.

CLEMENS EPISCOPUS

Servus Servorum Dei.

Ad futuram rei memoriam.

PAstoralis Romani Pontificis vigilantia & solicitudo &c.

Cætera consulto omittuntur cum pluries repetita habeantur in præcedentibus Tomis.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum anno Incarnationis Dominicæ millesimo septingentesimo trigesimo, 11. Kal. Aprilis Pontificatus Nostri Anno Primo.

F. A. Arch. Theod. Datarius.
F. Card. Oliverius.

Visa de Curia I. Archiep. Ancyranus.
N. Stivanus.
Loco ✠ Plumbi.

Registrata in Secretaria Brevium.

XXX.

Dat. die 19. Aprilis 1731. Pontif. An.I.

Confirmatur Decretum Congregationis Episcoporum & Regularium, quo cavetur, ne Sacerdotes Ordinis Hospitalarii S. Hippoliti Mexican. Prælaturas Ordinis obtinere possint, aut Provinciæ Assistentes eligi.

CLEMENS PAPA XII.

Ad futuram rei memoriam.

EManavit nuper a Congregatione Vener. Fratrum nostrorum S.R.E.Cardinalium, negotiis & consultationibus Episcoporum & Regularium præposita, decretum tenoris, qui sequitur videlicet. (Decr. Congregationis:) Supplicante Generali Ordinis Hospitalarii Sancti Hippoliti Mexici Sacræ Congregationi Episcoporum & Regularium pro facultate habendi in suis Hospitalibus duos Sacerdotes sui Ordinis, non obstantibus &c., & annuente ipsa Sacra Congregatione pro gratia, additis quibusdam conditionibus, & præcipue, quod Sacerdotes prædicti regulares eligi non possint ad Prælaturas Religionis: excepto tamen, quod possint esse Discreti Conventuum, Magistri Novitiorum, ac Provinciæ Assistentes; iterum Orator ipse dedit preces pro deletione prædictæ exceptionis ab enunciato Decreto. (Ne Sacerdotes hujus Ordinis Prælaturas in eo possint obtinere nonnullis exceptis officiis.)

§.1. Sacra idcirco eadem Congregatio Eminentissimorum & Reverendissimorum S. R. E. Cardinalium, negotiis & consultationibus Episcoporum & Regularium præposita, re mature discussa, Referente Eminentissimo Cardinale Beluga Ponente, benigne rescripsit: Promoti ad Sacros Ordines non possint habere aliquam Prælaturam in Religione, nisi cum Apostolica dispensatione juxta decretum Sacræ Congregationis sub die 30. Septembris 1729., quod iterum confirmatur: sed tantum esse possint Discreti Conventuum, & Magistri Novitiorum; non vero Provinciæ Assistentes Romæ die 15. Martii 1731. Card. Franciscus Barberinus Præfectus. A. Archiepiscopus Petren. Secretarius. (Nova Decreti confirmatio; Addito quod dd. Sacerdotes, nec Provinciæ Assistentes esse queant:) Cum autem, sicut pro parte dilecti filii moderni Prioris Generalis ejusdem Ordinis nobis subinde expositum fuit, ipse decretum hujusmodi, quo firmius subsistat, Apostolicæ confirmationis nostræ patrocinio communiri summopere desideret: Nos ipsum Priorem Generalem specialibus favoribus & gratiis prosequi volentes, & a quibusvis &c. excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, a jure vel ab homine quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes & absolutum fore censentes, supplicationibus ejus nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, decretum præinsertum auctoritate Apostolica tenore præsentium approbamus & confirmamus, illique inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus: salva tamen semper in præmissis auctoritate prædictæ Congreg. Cardinalium. (Quæ omnia per S.S. confirmantur.)

§.2. Decernentes easdem præsentes literas firmas, validas, & efficaces existere & fore, suosque plenarios & integros effectus sortiri & obtinere; ac illis, ad quos spectat & spectabit in futurum, plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari; sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari & definiri debere; ac irritum & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari. (Harum Literarum observantia.)

§.3. Non obstantibus Constitutionibus & Ordinationibus Apostolicis, necnon, quatenus opus sit dicti Ordinis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus & singulis illorum tenores præsentibus pro plene & sufficienter expressis ac ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque. (Obstantium derogatio.)

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub annulo Piscatoris die 19. Aprilis 1731. Pontificatus Nostri Anno Primo.

F. Card. Oliverius.

XXXI. Con-

XXXI.

Dat. die 2. Maji Anno 1731. Pontif.I.

Constitutio, qua Clericis Regularibus Pauperibus Matris Dei, a *Scholis piis* nuncupat. facultas asseritur tradendi prima rudimenta literarum, disciplinasque liberales Latinas & Græcas, atque etiam majores Scientias, adolescentibus, etiam Nobilibus, novaque condendi Juvenum Collegia, Seminaria, & Convictus, ac Regulares Domos, prævio dumtaxat Ordinariorum consensu.

CLEMENS EPISCOPUS

Servus Servorum Dei

Ad perpetuam rei memoriam.

Proœmium.

Nobis, quibus a Christo Domino totius Ecclesiæ cura commissa est, proba & recta institutio juvenilis in sanctæ Religionis præceptis, honestisque artibus, teneros adolescentium animos imbuens, cordi esse debet; unde ad summi Dei gloriam plurima & maxima bona in Ecclesiam, totamque Rempublicam Christianam, provenire noscuntur. Quare si pios & doctos Viros, in laudando hujusmodi officio laborantes, peculiari charitate complectimur, eos gratiis Apostolicis foveri & ornari satagentes, nos id agere putamus, quod muneri Nostro, Deoque Omnipotenti, cujus honorem præ oculis habemus, maxime convenit.

Causæ editæ hujusce Constitutionis.

§.1. Quum ergo Nobis innotuerit, varias, interque se discrepantes opiniones, ac voces de proprio officio, præcipuoque Instituto Congregationis dilectorum filiorum Clericorum Regularium Pauperum Matris Dei, qui a *Scholis piis* denominantur, in modo & ratione instituendi adolescentes, illorum curæ commissos, eosdemque in Scholas recipiendi, percrebuisse: deque statutis a fe. re. Gregorio PP. XV. Prædecessore Nostro eidem Congregationi Apostolica auctoritate confirmatis, ac de complurium aliorum Romanorum Pontificum tam sub Plumbo quam sub Annulo Piscatoris in forma Brevis pro dicta Congregatione editis Apostolicis literis, præcipue vero piæ memoriæ Pauli V. iam dicti Gregorii XV. Urbani VIII. Alexandri VII., ac utriusque Clementis IX. & X. non una sententia audiretur; Nos quascumque controversias & dissentiones, ex hac discrepantia opinionum, dictorumque statutorum, ac literarum vario sensu ortas, & fortasse orituras, pro Nostri Apostolatus munere de medio tollere volentes: & benevolentiam, qua eosdem Clericos Regulares ob assiduos labores & studia, quæ in proximi bonum & utilitatem impendunt, semper prosecuti fuimus, amplius demonstrare cupientes, nuper Motu proprio, ex certa Scientia, & deliberatione Nostra, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, Venerabilibus fratribus Nostris, Prospero Marefuschio, eorumdem Clericorum Regularium Protectore, Leandro de Porzia, & Petro Aloysio Carafa Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalibus, ad rem hanc maturo consilio examinandam jussu Nostro delectis, particularem Congregationem instituimus, cui Venerabilem fratrem Archiepiscopum Nazianzenum, Auditorem Nostrum, Secretarium assignavimus.

A SS. D. N. deputata Congregatio:

§.2. Huic autem Congregationi, præviis facultatibus necessariis instructæ, commisimus & mandavimus, ut de omnibus & singulis tam in forma Brevis quam sub Plumbo, eosdem Clericos Regulares respicientibus, Apostolicis literis & statutis mature perpensis, edocti in subsequentia Capita sedulo inquirerent.

Per quam inquireretur.

Primo: An prædictis Clericis Regularibus in suis publicis Scholis præter scribendi, legendi, & computandi regulas, atque etiam Grammaticen., Scientias Majores tradere liceat.

An hisce Clericis Grammat., ac Majores Scientias tradere liceat.

Secundo: An Ipsi ad easdem suas Scholas pueros etiam Divites, Nobilesque admittere possint.

Tertio: An in suam curam, & regimen Juvenum Collegia, Seminaria, & Convictus habere itidem possint.

An Divites, Nobilesque pueros admittere; Seminaria, & Collegia in curam habere;

Quarto quæsitum est: An Privilegium Apostolicum eis concedendum, ut Regulares Domos sine aliorum Regularium consensu condere possint, ubi tamen eis pro numero, a Constitutionibus Apostolicis præfixo, Religiosis alendis sufficientes reditus citra mendicandi & quæstuandi necessitatem alias suppetant.

Et Regulares Domos absq; aliorum Regularium consensu condere possint.

§.3. Itaque hujusmodi Congregatio Particularis die XIII. Aprilis proxime præteriti habita, dictorum Clericorum Regularium statutis, cæterisque Romanorum Pontificum in forma Brevis, & sub Plumbo, varias ob causas olim confectis Apostolicis literis, quemadmodum præceperamus, diligenter inspectis & ponderatis, nemine discrepante in hanc sententiam uno ore devenit, quam prædictus Auditor Noster Archiepiscopus Nazianzenus die insequenti Nobis exposuit.

Ad singula Capita responsum affirmative.

Ad *primum*, Clericos Regulares pauperes Matris Dei, qui a *Scholis piis* denominantur, teneri prima rudimenta Catholicæ Fidei, Grammaticæ, & Computorum regulas tradere Adolescentulis ad formam Constitutionum Ordinis sui: Licere etiam eisdem Scientias Majores in suis publicis Scholis tradere, dummodo tamen apud eos Constitutiones Ordinis quoad Scholas minores serventur.

Ad *secundum*, Eosdem Clericos Regulares teneri admittere pueros Pauperes, & licere eis admittere pueros Divites, & Nobiles.

Ad *tertium*, posse ad formam Capitulorum generalium.

Ad *quartum* pro gratia Privilegii eis concedendi responsum est, ad formam scilicet indulti felicis recordationis Prædecessoris Nostri Clementis PP. IX. Fratribus Excalceatis Ordinis Beatæ Mariæ Virginis de Monte Carmelo concessi die 6. Octobris anni 1668.

§.4. Quare Nos prædictos Clericos Regulares specialibus favoribus & gratiis prosequi volentes, illosque, & eorum quemlibet, a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisve ecclesiasticis sententiis,

cen-

censuris, & pœnis, tam a jure quam ab homine quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodati existerent, & ad effectum præsentium tantum consequendum, harum serie absolventes, & absolutos fore censentes, supradictorum statutorum, & Pauli V. Gregorii XV. Urbani VIII. Alexandri VII., & utriusque Clementis IX. & X. antecessorum Nostrorum Pontificum Romanorum tam sub Plumbo quam in forma Brevis editas Literas, eosdem Clericos Regulares quomodolibet respicientes, & quæcumque in Capitulis Generalibus decreta ab eis condita, illorumque omnium & singulorum tenores, etiam veriores, ac datas, præsentibus pro plene & sufficienter expressis habentes, quascumque contentiones, discordias, & lites, si quæ forsan quomodolibet ubivis locorum super hujusmodi statutorum & literarum Apostolicarum interpretatione, & vero sensu, contra eosdem Clericos Regulares exortæ essent, & coram quibuscumque Judicibus introductæ, & indecisæ pendentes haberentur, aut imposterum oriri unquam possent, ad Nos & Sedem Apostolicam avocantes, ac penitus supprimentes & extinguentes: ac super eis perpetuum silentium imponentes, Motu proprio, ex certa scientia, & deliberatione Nostra, deque Apostolicæ Potestatis plenitudine, de consilio memoratæ Congregationis Particularis, Decreta superius expressa & enunciata, ut deinceps semper, ac perpetuo vigeant, & ubique locorum ab iisdem Clericis Regularibus, illorumque Præposito, & Procuratore Generalibus, cæterisque Superioribus, & personis quibuscumque observentur, Apostolica auctoritate confirmamus & approbamus; illisque Nostræ firmitatis robur adiicimus, & quatenus opus sit, quæ in supradictis decretis continentur, tam scilicet quoad Majorum Scientiarum traditionem, quam quoad admissionem Nobilium, ac Divitum Puerorum ad eorum Scholas, quam denique quo ad curam & regimen Collegiorum, Seminariorum, & Convictuum, de novo concedimus, & omni meliori modo, Suprema ac Apostolica Potestate Nostra impertimur, omnes & singulos tam juris quam facti, & circumstantiarum defectus, si qui in eis quomodolibet intervenissent, plene supplentes.

Quascumque lites super his exortas ad se avocans, ac dirimens,

Ac Constitut. & Decr. eosdem Clericos Regulares super hoc respicientibus robur adiiciens SS.D.N.

In supradictis Capitib. contenta per eos præstari posse concedit.

§.5. Ne vero in posterum quisquam ubivis locorum & gentium contra præmissa novas controversias & dissentiones excitare, eisdemque Clericis Regularibus de his molestiam aliquam inferre audeat, quæ a dicta Congregatione particulari explicata sunt, & a Nobis approbata, ac de novo concessa, decretisque prædictis continentur, statutorum & literarum Apostolicarum tam sub Plumbo quam in forma Brevis hujusmodi, esse verum, germanum, sincerum & indubium sensum; idque omne a quibuscumque etiam speciali nota dignis, & vigore Constitutionum Apostolicarum, nostrarumque, & Cancellariæ Apostolicæ Regularum, specialiter & individue exprimendis, etiam Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalibus, locorum Ordinariis, & quorumvis Ordinum, etiam Mendicantium & Militarium; necnon etiam Congregationum quorumcumque aliorum Clericorum Regularium, etiam Societatis Jesu, & cujusvis alterius Regularis Instituti personis Regularibus, omnino servandum esse, neque eisdem Statutis & Literis Apostolicis, superius expressis, ullam aliam interpretationem tribui posse; neque eisdem Clericis Regularibus Matris Dei, qui a *Scholis piis* denominantur, ex suis statutis, literisque Apostolicis, iisdem concessis, præsertim Pauli V. incipientibus: *Ad ea*: Scientias Majores profiteri unquam interdictum, & vetitum fuisse; immo etiam in suis publicis Scholis easdem Scientias Majores adolescentibus cujuscumque Ordinis & Conditionis tradere & perlegere licuisse & licere, Apostolica auctoritate nostra decernimus & declaramus.

Et hunc genuinum quarumcumq; Literarum Apostolicar. sensum fuisse & esse declarata, cæteris quibuscumq; sic intelligendum.

§.6. Demum iisdem Clericis Regularibus pauperibus Matris Dei, qui a *Scholis piis* denominantur, illorumque Præposito Generali, & Superioribus quocumque nomine nuncupatis, concedimus, ut ubique locorum, in suo tamen singulari districtu, Domos & Conventus regulares juxta Concilii Tridentini decreta, pro pueris cujuscumque Ordinis & Conditionis, in quibusvis liberalibus disciplinis Latinis & Græcis, & Scientiis, etiam Majoribus, a se instituendis, Collegia, Seminaria, & Convictus ex sola licentia Ordinariorum, nulloque aliarum personarum cujusvis Ordinis, etiam Mendicantium, & cujuscumque Congregationis Clericorum Regularium, etiam Societatis Jesu, requisito consensu, condere, fundare, & erigere, libere & licite possint & valeant, etiam non servata distantia, quæ ab antecessoribus nostris Romanis Pontificibus ad centum & quadraginta cannas, sive aliud plus minus accuratum spatium ab uno ad aliud Religiosorum hominum Cœnobium seu Conventum, servanda præscribitur; dummodo tamen reditus ad alendum Religiosorum numerum, eis in Constitutionibus Apostolicis præscriptum citra necessitatem mendicandi & quæstuandi, ut præfertur sufficientes eis suppetant, dicta auctoritate nostra præsentium tenore licentiam & facultatem perpetuo impertimur.

Iisdem Collegia, ac Domos tum Regulares tum ad Juvenes alendos, Majoribusque imbuendos literis erigere prævio Ordinarii tantummodo consensu fundare &c. concedit.

§.7. Volumus autem has literas nostras, & in eis contenta quæcumque, semper & perpetuo validas & efficaces esse & fore; suosque plenarios & integros effectus sortiri & obtinere; atque ab omnibus & singulis, ad quos quomodolibet nunc pertinet, & imposterum pertinebit, firmiter & inviolabiliter observari debere; nullove unquam tempore ex quocumque capite vel causa, quantumvis legitima & juridica, etiam ex eo, quod cujuscumque Ordinis Mendicantium, alteriusve Regularis Instituti, etiam individuam & expressam mentionem requirentis, Superiores, vel alii quicumque, in præmissis, & circa ea quomodolibet, & quavis ex causa, vigore privilegiorum eis & eorum cuilibet ab Apostolica Sede concessorum, jus vel interesse habentes, aut se habere prætendentes, illis non consenserint, neque ad id vocati, citati, nec auditi unquam fuerint: & causæ, propter quas hæ nostræ Literæ prodierint, adductæ, forsan comprobatæ & verificatæ non essent, de subreptio-

Præsentium literarum firmitas, perpetuaque ac inviolabilis observantia.

reptionis vel obreptionis, aut nullitatis, vel invaliditatis vitio, sive intentionis nostræ, aut quolibet alio, quantumvis substantiali inexcogitato, ac specificam & individuam mentionem & expressionem requirente, defectu, notari, impugnari, invalidari, in jus vel controversiam vocari, vel ad viam & terminos juris, vel adversus illas restitutionis in integrum, aliudve juris, facti, vel gratiæ quodcumque remedium impetrari, sive etiam motu simili concesso & impetrato, uti vel juvari possint. Neque easdem præsentes sub quibusvis similium vel dissimilium gratiarum revocationibus, suspensionibus, limitationibus, modificationibus, derogationibus, aliisve contrariis dispositionibus, per Nos etiam, ac successores nostros Romanos Pontifices: etiam motu pari, sive etiam Consistorialiter, ac sub quibusvis tenoribus & formis, clausulis & decretis, etiamsi de iisdem præsentibus literis, earumque omni tenore ac data, specialis mentio fieret, pro tempore factis & concessis, ac faciendis & concedendis, comprehendi, decernimus; sed semper eas excipi, & quotiescumque prodierint, in pristinum ac validissimum, inque eum, in quo antea quomodolibet erant, statum restitutæ, repositæ, & plenarie reintegratæ censeantur, ac de novo sub quacumque etiam posteriori data per dictos Clericos Regulares Matris Dei, qui a *Scholis Piis* denominantur, quandocumque eligenda, eas concessas esse & fore censeri volumus; sicque, & non aliàs, in præmissis omnibus & singulis per quoscumque Judices ordinarios & delegatos, etiam Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, & de Latere Legatos, Vicelegatos, Sedisque Apostolicæ Nuncios, & quoslibet alios, quavis auctoritate, potestate, prærogativa, honore, & privilegio fungentes, sublata eis, & eorum cuilibet, quavis aliter judicandi, definiendi, & interpretandi facultate & auctoritate, judicari, definiri, & interpretari debere, præcipimus; & quidquid secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari, irritum & inane decernimus.

Obstantium derogatio.

§.8. Non obstantibus nostris, & Cancellariæ nostræ Regulis de jure quæsito non tollendo, deque gratiis non concedendis *ad instar*; necnon piæ memoriæ Clementis IV. Xisti IV. Julii II. & Clementis VIII. incipientibus: *Quoniam ad Institutum*; ac dicti Gregorii, incipientibus: *Quum aliàs*, atque Urbani prædicti, incipientibus: *Romanus Pontifex*, aliorumque antecessorum nostrorum Romanorum Pontificum Constitutionibus & Ordinationibus Apostolicis, & quavis firmitate alia roboratis, statutis, consuetudinibus & privilegiis, quibus cavetur expresse, ne aliæ Domus Regulares seu Monasteria, Regularibus Fratrum Mendicantium Domibus, Cœnobiis, Conventibus, & Monasteriis adjacentia, nisi ad centum & quadraginta cannas, suæ aliud plus minus accuratum spatium, fundari & erigi possint; nec pro hujusmodi fundationibus, & erectionibus, locorum Ordinarii in Civitatibus & locis, suæ Ordinariæ Jurisdictionis subjectis, nisi vocatis & auditis aliorum, in iisdem Civitatibus & locis existentium Conventuum Prioribus & Procuratoribus, & aliis interesse habentibus, & causa cognita, servatis servandis, prius constiterit in iisdem Civitatibus & locis novos Conventus erigendos, sine ullo aliorum detrimento, commode sustentari posse, licentiam impertiantur; licet etiam in contrarium præmissorum existerent indulta & literæ Apostolicæ eorumdem Mendicantium, & cujusvis Congregationis Clericorum Regularium, alteriusve Regularis Instituti, etiam specialiter & individue exprimendi, quæ pluries concessæ, approbatæ, & innovatæ essent; necnon ejusdem Congregationis Clericorum Regularium Matris Dei, etiam confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis prædictis & consuetudinibus.

§.9. Quibus omnibus & singulis, quamvis pro eorum sufficienti derogatione, de illis eorumque totis tenoribus specialis specifica expressa individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales, idem importantes, mentio, aut quævis expressio facienda, sive aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda esse, illorum tenores his nostris pro plene & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, specialiter & expresse, motu, scientia, & deliberatione, & potestatis plenitudine, ad præmissorum effectum dumtaxat, plenissime derogamus, & derogatum esse volumus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Transumptorum fides.

§.10. Volumus autem, ut earumdem præsentium literarum transumptis sive exemplis, etiam typis impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica Dignitate constitutæ, vel dictorum Clericorum Regularium Pauperum Matris Dei, qui a *Scholis Piis* denominantur, Præpositi Generalis munitis, eadem prorsus fides in Judicio & extra adhibeatur, quæ iisdem præsentibus, si forent exhibitæ vel ostensæ, adhiberetur.

Solitæ conclusiones.

§.11. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ absolutionis, approbationis, confirmationis, roboris, adjectionis, defectuum suppletionis, decreti, declarationis, concessionis, impartitionis, derogationis, & voluntatis infringere vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem anno Incarnationis Dominicæ millesimo septingentesimo trigesimo primo Kal. Maji Pontificatus Nostri Anno Primo.

A. Datarius.

F. Card. Oliverius.

Visa de Curia I. Archiep. Ancyranus.
Lucas Martinettus.

Reg. in Secret. Brevium.

XXXII.

Dat. die 2. Maji Anno Dom. 1731. Pontif. I.

Benedicti XIII. literæ infirmantur, quibus Conventus Congregationis S. Sabinæ Provinciæ Lombardiæ Ordinis Prædicatorum Priori Provinciali subjiciebantur, data quoque Fratribus facultate ad alios Provinciæ ejusdem Conventus studiorum causa transeundi.

Innocentius XII. Constitut. dat. die 14. Junii 1695. in Bullar. num. CV. Congregationem hanc erigens, eam Magistro Generali immediate subjectam voluit melioris disciplinæ servandæ causa, ac omnimodam Fratribus ademit facultatem ad alios transeundi Conventus, prout infra.

CLEMENS PAPA XII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

Romanus Pontifex, ad Sacrarum Religionum & Congregationem salubrem directionem ac felicem progressum ex injuncto sibi Apostolicæ servitutis munere jugiter intendens, ea, quæ certis rationabilibus ex causis desuper a Prædecessoribus suis statuta comperit, ipsa subinde experientia suadente, ac majoribus de causis interdum immutat & revocat: aliasque in eis officii sui partes interponit, prout, rerum ac temporum qualitatibus debite pensatis, in Domino expedire arbitramur.

Innocent. XII erectas a se S. Sabinæ in Lombardia, ac S. Marci Rom. Provincias ab omni Priorum Provincialium jurisdictione exemit:

§.1. Dudum siquidem fel. rec. Innocentius PP. XII. Prædecessor Noster regularem disciplinam in Provinciis Lombardiæ & Romana Ordinis Fratrum Prædicatorum promovere: utque ad perfectam maturitatis frugem, adspirante superni favoris auxilio, provecta, Ecclesiam Domini uberioribus in dies bonorum operum fructibus lætificaret, Apostolica benignitate excolere cupiens, de tunc existentium Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium, & Romanæ Curiæ Prælatorum super disciplina Regulari ejusmodi deputatorum consilio, per suas in simili forma Brevis die 14. mensis Junii 1695. expeditas literas, diversos in eisdem literis expressos Conventus utriusque Provinciæ prædictæ, illorumque Fratres & personas cum omnibus & singulis eorum juribus, membris, & pertinentiis universis ab omni & quacumque jurisdictione, superioritate, correctione, visitatione, regimine, cura, & gubernio pro tempore existentium Priorum Provincialium Provinciarum Lombardiæ & Romanæ hujusmodi tam in spiritualibus quam in temporalibus perpetuo exemit, & plenarie liberavit: Ipsosque Conventus in duas novas prædicti Ordinis Congregationes, unam scilicet Sanctæ Sabinæ Lombardiæ, & alteram Sancti Marci Romanæ respective Provinciarum nuncupandas, quæ pro tempore quoque existenti Magistro Generali dicti Ordinis immediate subjacere deberent, itidem perpetuo erexit & instituit; in quibus quidem Conventibus, ad istas Congregationes sic erectas & institutas tunc spectantibus, & qui deinceps spectarent, Fratres omnes ad Regulæ, quam professi fuissent, præscriptum vitam instituere & componere, atque illa, quæ communem vitam, victum, & vestitum concernerent, juxta Concil. Trid. & rec. mem. Clementis PP. VIII. Prædecessoris itidem nostri decretorum tenorem fideliter & inviolabiliter observare omnino tenerentur: utrique vero Congregationi præfatæ de idoneo Vicario Generali ex Fratribus alicujus e Conventibus illius Congregationis, cui is præficiendus foret, qui illam adjuvante Domino prospere dirigere valeret, quique in Conventibus ejusmodi saltem per septennium exactæ regularis observantiæ specimen dedisset, &, quantum fieri posset, alicui ex illis præfuisset, ab ipso Magistro Generali de biennio in biennium provideretur, isque eamdem prorsus jurisdictionem & auctoritatem haberet in Conventus, & Fratres suæ Congregationis, quam secundum Apostolicas, ac dicti Ordinis Constitutiones habent Priores Provinciales in suis respective Provinciis: vetuitque, ne Fratribus Congregationum prædictarum facultas transeundi ad alios extra illos Conventus facile concederetur, & aliàs, prout uberius continetur in ejusdem Innocentii Prædecessoris literis, quæ plenariæ executioni successive demandatæ, & exacte observatæ fuerunt per spatium triginta & octo annorum, inde effluxorum, in utraque Congregatione præfata, quemadmodum in illa Sancti Marci etiam num accurate servantur: ex eo autem tempore satis omnibus notum perspectumque est, quantum antiqua regularis disciplina, quoad ea potissime, quæ communem Religiosorum vitam ab omni vel specie proprietatis plane alienam attinent, in utraque Congregatione hujusmodi cum non minori universi Ordinis prædicti decore, quam fidelium ædificatione, susceperit incrementi ac firmamenti. Postmodum vero piæ mem. Benedictus PP. XIII. etiam Prædecessor Noster, qui dictam Provinciam Lombardiæ, utpote in eorumdem Fratrum Prædicatorum Ordini, dum in minoribus constitutus esset, nomen dederat, ac Religionis moribus & institutis imbutus & enutritus fuerat, grata memoria, animoque prosequebatur, regularem observantiam in præfata Congregatione Sanctæ Sabinæ florere quidem agnoscens, sed per novam illam regiminis formam ab ipso Innocentio Prædecessore inductam, potius intra ejusdem Congregationis fines conclusam, quam ad totius Provinciæ Lombardiæ prætensæ utilitatem amplificatam fuisse reputans, ipsam Regularem observantiam ad universam Provinciam hujusmodi dilatandi desiderio, Conventus dictæ Congregationis Sanctæ Sabinæ, eorumque Fratres denuo supposuit jurisdictioni, curæ, & potestati Prioris Provincialis Provinciæ Lombardiæ, ac si præfatæ Innocentii Prædecessoris literæ editæ non fuissent, & sicuti dicta Provincia Lombardiæ in plures Regiones, quas Quartaria appellant, partita reperitur, ac singulis Religionibus Vicarius præficitur, qui absente Priore Provinciali subjectis sibi Conventibus advi-

Designandoque a Magistro Gen. Vicario ex Fratribus earumdem Congr. subjecit.

Statuta ab Innocentio PP. pro disciplina, ac regimine harum Congr. semper servata;

Ex illorum autem observantia magnum universo Ordini decus, & incrementum.

Bened. XIII. bene sibi visis ex causis Conventus Congregat. Lombardiæ Priori Provinciali subesse voluit.

advigilet, prospiciatque; ita novam in eadem Provincia Regionem erigi mandavit, Sanctæ Sabinæ nomen retenturam, in qua Conventus ipsius Congregationis Sanctæ Sabinæ comprehenderentur, eique a dicto Priore Provinciali Vicarius præponeretur, variasque præscripsit Regulas, quas propagationi ejusdem observantiæ in tota Provincia hujusmodi accomodatas fore censuit: & inter alias, quod ubi in dicta nova Regione Sanctæ Sabinæ abundaret numerus Religiosorum studentium, ii in alios Provinciæ prædictæ Conventus literarum studiis destinatos per eumdem Priorem Provincialem mitti valerent, dummodo in hisce Conventibus vigeret observantia, per Congregationem disciplinæ Regulari præpositam approbata: quodque Fratres ipsius novæ Regionis in Priores, Lectores, Concionatores & Magistros Novitiorum in aliis ejusdem Provinciæ Conventibus extra illam Regionem eligi, & ad alia ibidem munia assumi possent, ratus hoc modo priscæ Regularis observantiæ spiritum ac cultum facilius per totam Provinciam diffusum & auctum iri; & alias, prout in ipsius Benedicti Prædecessoris literis in pari quoque forma Brevis die 5. Junii 1726. desuper emanatis, quorum perinde & priorum Innocentii Prædecessoris literarum hujusmodi tenores præsentibus pro plene & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis haberi volumus, plenius etiam continetur.

Quale detrimentum strictiori Congr. hujusce disciplinæ afferre possit Priorum Provincialium indulgentia;

§.2. Cum autem, sicut accepimus, pius ac laudabilis finis, quem unum & eumdem uterque laudatus Prædecessor sibi propositum fixumque habuerunt, exactissimam nimirum disciplinam Regularem in dicta Provincia Lombardiæ confovendi & propagandi, melius cumulatiusque obtineri valeat ex iis, quæ per memoratum Innocentium Prædecessorem disposita fuerunt, nedum quia illa ejusdem disciplinæ augmentum in utraque Congregatione præfata egregie juvisse, longa experientia edocuit; verum etiam, quia cum Superior commissi sibi Gregis forma esse debeat, unde subditi normam vivendi sumant, id sane sperari potest, si dicta Congregatio Sanctæ Sabinæ a Vicario suo Generali, qui arctius illius Institutum professus fuerit, prout antehac fiebat, gubernetur; secus vero si regatur per prædictum Priorem Provincialem, qui mitius Institutum sequitur, adeoque Religiosis ipsius Regionis Sanctæ Sabinæ assiduo severioris vitæ exemplo non valebit prælucere; præterquam quod magis ad progressum disciplinæ conferre dignoscitur difficultas in permittendo Fratribus dictæ Congregationis Sanctæ Sabinæ egressum ex ipsa Congregatione ad formam literarum Innocentii, quam facultas in illis Benedicti Prædecessorum præfatorum eisdem Fratribus attributa, libere transeundi ad alios dictæ Provinciæ Conventus pro exercendis ibidem Priorum, Lectorum, & aliis officiis, ubi illi, Reformatorum munere non fungentes, a Religiosis exigere nec tenere poterunt, ut strictiorem, quam profitentur, observantiam quoad vitam communem, abstinentiam ab esu carnium, jejunia, silentium, & id genus alia amplectantur, quin imo inde eveniret, quod Fratres dictæ Congregationis Sanctæ Sabinæ, proprias sui Instituti obligationes in alienis Conventibus adimplere non valentes, ab illo sensim sine aliorum utilitate ac profectu descriscerent, sicque cum totius Provinciæ detrimento antiquus disciplinæ cultorum numerus potius imminueretur, quam augeretur: Quibus etiam accedit, quod enarrata Innocentii Prædecessoris dispositio, illiusque executio magis conformis consentaneaque videatur menti præfatæ Congregationis, præpositæ eidem disciplinæ Regulari, utpote quæ ad illam instaurandam, nullam aptiorem opportunioremque rationem ac methodum invenire potuit, quam destinando aliquot Conventus in singulis Provinciis Religiosorum Ordinum, in quibus Regulæ puritas, ac vita communis exacte retinerentur & servarentur; ac unde Religiosi ad alios Conventus, ubi talis disciplina non vigeret, transire non possent; sicuti ex decretis per ejusmodi Congregationem, alias super hac re editis, apparet.

Ac præsertim si Fratribus liberum sit ad alios Provinciæ Conventus transire;

Hinc est, quod Nos præfatæ Congregationis Sanctæ Sabinæ, illiusque Conventuum ac Fratrum felici prosperoque statui & regimini, religiosæque paci & tranquillitati, quantum cum Domino possumus, salubriter providere cupientes, dictosque Fratres specialibus favoribus & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, a jure vel ab homine quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes & absolutas fore censentes, præmissis aliisque justis ac rationabilibus causis animum nostrum moventibus, adducti, ac motu proprio & ex certa scientia ac matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, supradictos Benedicti literas cum omnibus & singulis in eis contentis, harum serie revocamus, viribusque & effectu penitus & omnino vacuamus, illas vero Innocentii Prædecessorum, ac in eis pariter contenta quæcumque, prout eamdem Congregationem Sanctæ Sabinæ concernunt, confirmamus, approbamus, ac innovamus, atque eis inviolabilis & irrefragabilis Apostolicæ firmitatis vim, robur, & efficaciam adjungimus; necnon illa ad omnes & singulos Conventus, quos dicta Regio Sanctæ Sabinæ de præsenti complectitur & obtinet, & si quos alios ab ipsa Congregatione S.Sabinæ in futurum obtineri contigerit, extendimus & ampliamus.

Benedicti PP. Literæ revocantur.

Innocentianæ confirmantur, pristinoque robori restituuntur.

§.3. Decernentes easdem præsentes literas, etiam ex eo, quod quicumque in præmissis interesse habentes, seu habere quomodolibet prætendentes, cujusvis status, gradus, ordinis, & dignitatis existant, aliive quilibet, etiam specifica & individua mentione & expressione digni, illis non consenserint, nec ad ea vocati, citati, & auditi, neque causæ, propter quas ipsæ præsentes emanarint, sufficienter adductæ, verificatæ & justificatæ fuerint, aut ex alia quantumvis legitima juridica & privilegiata causa, colore, prætextu, & capite, etiam

Statuta in hisce Sanctissimi D.N. Literis perpetuo observari præcipitur.

etiam in corpore juris clauso, nullo unquam tempore de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis nostræ, aut interesse habentium consensus, aliove quolibet etiam quantumvis magno & substantiali, individuamque expressionem requirente, defectu notari, impugnari, infringi, retractari, in controversiam vocari, ad viam seu terminos juris vel Constitutionum dicti Ordinis reduci, aut adversus illas aperitionis oris, restitutionis in integrum, aliudve quodcumque juris, facti, vel gratiæ remedium intentari vel impetrari, aut impetrato, seu etiam motu, scientia & potestatis plenitudine paribus concesso vel emanato, quempiam in Judicio vel extra illud uti, seu se juvare ullo modo posse; sed ipsas præsentes literas semper firmas validas & efficaces existere & fore, suosque plenarios & integros effectus sortiri & obtinere; ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit, in omnibus & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter & inconcusse observari & adimpleri; sicque, & non aliter in præmissis per quoscumque Judices ordinarios & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac dictæ S. R. E. Cardinales, etiam de Latere Legatos, & alios quoslibet, quacumque preeminentia & potestate fungentes & functuros, sublata eis & eorum cuilibet quavis aliter judicandi & interpretandi facultate & auctoritate, judicari & definiri debere; ac irritum & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

Quibuscumque non obstantibus.

§.4. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus & Ordinationibus Apostolicis, necnon omnibus & singulis, quæ in eisdem Innocentii Prædecessoris literis concessa sunt, non obstare, cæterisque contrariis quibuscumque.

Fides Transumptorum.

§.5. Volumus autem, ut ipsarum præsentium literarum transumptis seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides ubique locorum habeatur, quæ ipsis præsentibus haberetur, si forent exhibitæ vel ostensæ.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub annulo Piscatoris die 2. Maji 1731. Pontificatus nostri anno Primo.

F. Card. Oliverius.

XXXIII.

Conceduntur Privilegia Cappellanis Communibus Sanctitatis Suæ. Dat. die 18. Maji 1731. Pontif. An.I.

Huic similes sunt Constitut. a Prædecessoribus Pontificibus editas, ad suæ Cappellæ Cappellanos ornandos privilegiis.

CLEMENS PAPA XII.

Ad futuram rei memoriam.

GRata familiaritatis obsequia, quæ dilecti filii Franciscus Velli Prænestin. Basilicæ S. Petri de Urbe Clericus beneficiatus, Philippus Vinciguerra Romanus Sæcularis, & Collegiatæ Ecclesiæ Sancti Angeli in Foro Piscium etiam de Urbe Canonicus, Joannes Decius Soran., Dominicus Antonius Carlucci Perusin., Franciscus Feliciani pariter Romanus, Franciscus Xaverius Brunetti Senogallien. Civitatis, vel Diœcesis, Presbyteri, moderni Cappellæ Nostræ Pontificiæ Cappellani, familiares Nostri, Nobis & Apostolicæ Sedi hactenus impenderunt, & adhuc solicitis studiis impendere non desistunt, necnon vitæ ac morum honestas, aliaque laudabilia probitatis & virtutum merita, quibus eorum personas tam familiari experientia, quam etiam fide dignorum testimoniis, juvari percipimus, Nos inducunt, ut illis reddamur ad gratiam liberales. Hinc est, quod Nos volentes illas specialibus favoribus & gratiis &c.

Quæ sequuntur lege in laudatis Constitutionibus.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 18. Maii 1731. Pontificatus Nostri Anno Primo.

F. Card. Oliverius.

XXXIV.

Confirmatur Decretum Magni Magistri, & Consilii Hospitalis S. Joannis Hierosolymitani, quo nonnulla statuuntur ad abusus tollendos in exmutitione Commendarum ejusdem Ordinis, earumque concessione. Dat. die 18. Maji 1731. Pontif.I.

CLEMENS PAPA XII.

Ad futuram rei memoriam.

Exordium.

MIlitantis Ecclesiæ regimini divina dispositione præsidentes, illa, quæ pro felici, & proficua Dignitatum, & Munerum ecclesiasticorum quorumcumque, & præsertim Ordinum Militarium, egregiam Reipublicæ Christianæ operam navantium, provisione, ac præcavendis litibus & controversiis, quæ suboriri possent, provide prudenterque declarata & decreta fuisse noscuntur, ut firma atque illibata permaneant, Apostolici muniminis Nostri præsidio, cum id a Nobis petitur, libenter constabilimus.

§.1. Ex-

Causæ editi Decreti a Consilio Hospitalis &c.

§.1. Exponi siquidem Nobis nuper fecerunt dilecti filii Magnus Magister, & Consilium Hospitalis Sancti Joannis Hierosolymitani, quod ipsi ad tollendos abusus, qui introducti fuerant in provisionibus Dignitatum & Præceptoriarum seu Commendarum dicti Hospitalis, de quibus aliqui statim post smutitionem, quæ aliud non est, quam pura nominatio, sibi jus esse disponendi, seu novam smutitionem petendi in casu obitus seu cessionis, aut resignationis nominatorum, existimabant, etiamsi jus stabile in illis minime acquisivissent, adeoque ob defectum eorumdem nominatorum ante collationem, seu adjudicationem Dignitatum & Præceptoriarum seu Commendarum hujusmodi, sic smutitarum, uti vacantes considerari nequirent, novissime declarationem & decretum, nemine discrepante, ediderunt, tenoris sequentis videlicet = Fr. Dominus Antonius Manuel de Vilhena &c. Magister &c. Notum facimus & attestamur, qualiter infrascriptum Decretum extractum fuit ex libro Conciliorum in Cancellaria Nostra conservat., cujus tenor &c. = Die 15. mensis Martii 1730. *ab Incarnatione* = Eminentissimus & Reverendissimus D. Magnus Magister, & Ven. Consilium justis de causis moti, ac menti statutorum, & ordinationum Capitularium inhærentes, cum suffragiorum scrutinio, nemine discrepante, declaraverunt & decreverunt, ut quotiescumque in Venerandis Linguis, vel Prioratibus ad exmutitionem alicujus Dignitatis vel Commendæ, favore Fratris Antiani capacis ob concurrentium pluralitatem deventum fuit, ad novam Dignitatis seu Commendæ hujusmodi exmutitionem nullo quæsito colore, ingenio, vel causa procedi nequeat: Nec aliqui ad illius resignationem ab Eminentia Sua admitti valeat; quin potius alteri ex concurrentibus per Venerandum Concilium adjudicata extiterit; & subinde per illius cessum vel decessum, sive privationem vacaverit; tunc enim, adepto scilicet certo titulo, novam veramque vacationem induci, ac novæ exmutitioni locum esse dixerunt, sicque, & non aliter servari mandaverunt. = Et quia ita se habet veritas &c. Datum Melitæ in Conventu nostro die 15. mensis Martii 1730. Reg. in Cancellaria &c. Bajulivus Frater Emanuel Pinto Vice-Cancellarius = Loco ✠ sigilli magistralis =.

Decretum Consilii.

Magni Magistri, ac Consilii expostulatio pro Decr. hujus Apostolica assequenda confirmatione.

§.2. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, dicti Exponentes, declarationem & decretum prædicta, quamvis æquissima, ac insimul etiam valida & inviolabilia, utpote stabilimentis & ordinationibus Capitularibus conformia sint, nihilominus illa ad majorem cauthelam vim & securitatem ad ejusmodi abusus eradicandos Apostolicæ confirmationis Nostræ robore communiri summopere desiderent; Nos Magnum Magistrum, & Consilium prædictos specialibus favoribus & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure vel ab homine quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, supplicationibus eorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, declarationem & decretum Magni Magistri, & Consilii prædictorum, facta ut præfertur, cum omnibus & singulis in eis expressis, auctoritate Apostolica tenore præsentium confirmamus & approbamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes & singulos juris & facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus.

Quæ eis conceditur.

Sicque semper ubique servari præcipitur.

§.3. Decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere & fore, suosque plenarios & integros effectus sortiri & obtinere; ac illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit, in omnibus & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari; sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac Magnum Magistrum, & Consilium, aliaque Tribunalia quæcumque Hospitalis prædicti, judicari & diffiniri debere; ac irritum & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

§.4. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus & Ordinationibus Apostolicis; necnon dictorum Hospitalis Linguarum, & Prioratuum etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, stabilimentis, usibus, & naturis, ac ordinationibus Capitularibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis, in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus & singulis illorum tenores præsentibus pro plene & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris, die 18. Maji 1731. Pontificatus Nostri Anno Primo.

F. Card. Oliverius.

XXXV.

Confirmatur Decretum Sac. Congregationis Episcoporum & Regularium, Procuratori Provinciæ Sancti Saturnini Fratrum Minorum Sancti Francisci de Observantia concedens Institutionem Collegii Missionariorum ejusdem Ordinis in Conventu Sanctæ Luciæ Oppidi Sancti Gavini Ussellen. Diœcesis.

Dat. die 21. Maji 1731. Pontif. An.I.

CLEMENS PAPA XII.

Ad futuram rei memoriam.

Per Provincialem hujusce Provinciæ expostulata.

NUper pro parte dilecti filii Bonaventuræ a Mirabili, Ministri Provincialis Provinciæ Sancti Saturnini in Sardinia Ordinis Fratrum

Collegii institutionis confirmatio.

trum Sancti Francisci de Observantia nuncupatorum, Nobis exposito, quod ipse ex unanimi totius Diffinitorii ejusdem Provinciæ consensu, Conventum Sanctæ Luciæ Oppidi Sancti Gavini Ussellen. Diœcesis signandum decreverat, ut juxta indulta Apostolica, & normam a fe. re. Innocentio Papa XI. prædecessore Nostro præscriptam, Collegium Missionariorum Fratrum dictæ Provinciæ inibi institueretur, magnum inde sperans animarum fructum & emolumentum; ideoque tam suo, quam commissæ sibi Provinciæ nomine Nobis supplicato, ut Collegium hujusmodi institutionem permittere, ac desuper beneplacitum Nostrum concedere de benignitate Apostolica dignaremur; Nos supplicem libellum, Nobis super præmissis porrectum, infrascriptæ Congregationi Cardinalium remisimus; Ipsa vero Congregatio Decretum edidit tenoris, qui sequitur, videlicet: Sacra Congregatio Eminentissimorum & Reverendissimorum S.R.E. Cardinalium, negotiis & consultationibus Episcoporum & Regularium præposita, ad quam Sanctissimus Dominus Noster supplices preces benigne remisit, attenta relatione Procuratoris Generalis, ac re undique mature discussa, referente Eminentissimo Cardinali Belluga Ponente, benigne decrevit pro gratia, servatis tamen dispositis in Brevibus Ven. Innocentii XI. super fundatione Collegiorum Missionum, & Sa. me. Benedicti XIII. incipien. *Nuper pro parte &c.* die 6. Septembris 1728., & Decreto ipsius Sacræ Congregationis diei 24. Januarii 1727. Romæ die 6. Aprilis 1731. I.A. Card. Davia. A. Archiepiscopus Petren. Secretarius. Loco ✠ sigilli.

Supplex Libellus S. Congregat. Episc. & Regul. remissus.

Congregationis Decretum.

§.1. Cum autem, sicut dictus Bonaventura Minister Provincialis Nobis denuo exponi fecit, ipse Decretum hujusmodi pro firmiori illius subsistentia Apostolicæ confirmationis Nostræ patrocinio communiri plurimum desideret, Nos ipsum Bonaventuram Ministrum Provincialem specialibus favoribus & gratiis prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, a jure vel ab homine quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus ejus nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, Decretum præinsertum auctoritate Apostolica tenore præsentium approbamus & confirmamus, illique inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus; salva tamen semper in præmissis auctoritate memoratæ Congregationis Cardinalium.

Confirmatur.

§.2. Decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere & fore, suosque plenarios & integros effectus sortiri, & obtinere; ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit, in omnibus & per omnia plenissime suffragari; sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari & diffiniri debere; ac irritum & inane, quidquid secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

Clausulæ.

§.3. Non obstantibus Constitutionibus & ordinationibus Apostolicis; necnon, quatenus opus sit, Provinciæ & Ordinis prædictorum, etiam Juramento confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis, in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 21. Maji 1731. Pontificatus Nostri Anno Primo.

F. Card. Oliverius.

XXXVI.

Confirmatur Decretum Capituli Generalis Congregationis Italiæ & Germaniæ Ordinis Eremitarum Sancti Augustini, Excalceatorum nuncupatorum super separatione & dismembratione decem Conventuum a Provincia Romana, illorumque erectione in novam Provinciam Ferrariæ & Piceni nuncupandam, cum omnibus privilegiis &c. ac creatione novi offici Secretarii Diffinitorii, & Capituli Generalis.

Dat. die 21. Maji 1731. Pontif. I.

CLEMENS PAPA XII.

Ad futuram rei memoriam.

EXponi Nobis nuper fecit dilectus modernus Procurator Generalis Congregationis Italiæ & Germaniæ Ordinis Fratrum Eremitarum Sancti Augustini, Discalceatorum nuncupatorum, quod in proximo præterito Capitulo Generali in hac alma Urbe Nostra sub præsidentia dilecti filii Nostri Josephi Renati S.R.E. Presbyteri Cardinalis Imperiali nuncupati, dicti Ordinis apud Nos & Sedem Apostolicam Protectoris, celebrato, a Diffinitorio Generali ipsius Congregationis ob justas & graves rationes ad instantiam Prioris Provincialis Provinciæ Romanæ, ejusque Definitorii Provincialis, ab hac Provincia decem Conventus in Ducatu Ferrarien., Piceno, & in Civitate Adriæ positi, qui cum aliis decem in Urbe prædicta, Tuscia, Umbria, & Latio respective sitis, eamdem Provinciam Romanam constituebant, sejuncti & separati, & in unam novam Provinciam Congregationis hujusmodi Ferrariæ & Piceni nuncupandam, quæ omnibus gratiis, facultatibus, & privilegiis, aliis Provinciis prædictæ Congregationis competentibus, frui & gaudere debeat, erecti fuerunt; & insuper in eodem Definitorio Generali

Per Diffinitorium Generale decem Conventus a Provin. Rom. sejuncti;

Novaque Ferrariæ & Piceni Provincia constituta.

Novumque Secret. Definitorii, & Capituli Generalis creatum officium.

nerali decretum fuit, quod imposterum præter octo Officiales Generales memoratæ Congregationis vnus novus Officialis Generalis addatur, qui sit Secretarius Definitorij, & Capituli Generalis, assumendus pro hac prima vice a dicta nova Provincia Ferrariæ & Piceni, & subinde successive ab aliis Provinciis: reservato desuper in omnibus Nostro, & hujus S. Sedis beneplacito; & aliàs, prout plenius continetur in ipsius Definitorii Generalis decreto, tenoris qui sequitur videlicet: Ad humillimas preces Patris Provincialis, ejusque Definitorii Provinciæ Romanæ, petentium ex viginti Conventibus hinc inde dispersis, multumque ad invicem distantibus, quibus ad præsens integratur dicta Provincia Romana, pro feliciori ejusdem regimine, Conventuum minori dispendio, Religiosorumque quiete, aliisque urgentibus causis, disjunctis ac dismembratis decem Conventibus, sitis in Ducatu Ferrariensi, Piceno, & Civitate Adriæ, aliam institui novam Provinciam, nuncupandam Ferrariæ & Piceni, separatam a dicta Provincia Romana, remanenda ex aliis decem Conventibus, nempe duobus Romanis, tribus in Tuscia, duobus in Umbria, necnon Circuli S. Gregorii, & Frusinonis: Super quibus PP. Definitorii Generalis, mature perpensis adductis rationibus, & consideratis considerandis, Ad majorem Dei gloriam decreverunt, ut infra, reservato tamen super omnibus & singulis beneplacito Apostolico, videlicet: Quod deinceps Conventus Sancti Josephi Ferrariæ, SS. Augustini & Mauri Comacli, S. Joannis Bondeni, S. Laurentii Aquævivæ, S. Mariæ Misericordiarum Firmi, Sancti Angeli Custodis Asculi, S. Joseph Maceratæ, S. Nicolai Laureti, S. Augustini Oppidi S. Martini, & Sancti Spiritus Adriæ sint separati, sicut de facto separant & dismembrant a decem Conventibus supra indicatis Provinciæ Romanæ; Et præfati decem Conventus nominatim expressi in Ducatu Ferrariensi, Piceno, & Adriæ erigantur, sicut de facto erigunt, in novam Provinciam nuncupandam Ferrariæ & Piceni, dismembratam & separatam a prædicta Provincia Romana cum omnibus gratiis, privilegiis, & facultatibus, aliis respective Provinciis competentibus: & præcipue, ut regatur a suo particulari Provinciali contradistincto a Provinciali Provinciæ Romanæ, eligendo postquam Sanctissimus dignabitur præfatam dismembrationem & institutionem novæ Provinciæ auctoritate Apostolica approbare & confirmare, a Diffinitorio Generali unà cum quatuor Definitoribus Provincialibus, septimo Vocali, & Secretario pro hac prima vice, duraturis usque ad primum Capitulum Provinciale; Imposterum vero a Capitulo Provincali, vel Definitorio Provinciali respective. Cui Provinciali pro tempore Ferrariæ & Piceni, competat jus congregandi Capitulum Provinciale in aliquo Conventu suæ Provincia, à Definitorio Provinciali deputando: necnon Definitorium Provinciale convocare: ad Capitulum Generale cum duobus discretis Generalibus, in Capitulo Provinciali electis, suffragaturus accedere: aliaque omnia peragendi, quæ aliis Provincialibus competunt. Cæterum PP. Definitorii volunt & declarant, Provinciam Romanam licet segregatam a præfatis decem Conventibus, remanere cum suis privilegiis, juribus, & pertinentiis, sine ullo præjudicio, ac si supradicta separatio facta non fuisset. Et ut pro bono pacis & justitiæ in electione Officiorum Generalium æquitas servetur, reservato pariter beneplacito Apostolico, PP. Definitorii Generalis decernunt, ut in futurum præter octo Officiales Generales Congregationis, videlicet Vicarium Generalem, Procuratorem Generalem, quatuor Diffinitores Generales, & duos Visitatores Generales, alter Officialis Generalis novus superaddatur, qui sit Secretarius Diffinitorii, & Capituli Generalis, cum voto in Capitulo Generali, & loco præcedentiæ ante Secretarium Generalem, & Socium Vicarii Generalis, seu Socii Vicarii Generalis; ita tamen, vt in hac prima electione assumatur ex Provincia noviter erecta Ferrariæ & Piceni, & deinceps ex aliis ad præscriptum Turni renovandi cum inclusione memoratæ novæ Provinciæ: Declarantes tamen, Officiales præsentes, Priores scilicet, Superiores, & cæteros Officiales ad præsens existentes in Conventibus, sæpedictæ novæ Provinciæ assignatis, usque ad primum Capitulum Provinciale post biennium celebrandum in eorum respective Officiis permanere: Tribuentes plenam facultatem prædicto Definitorio Generali annuali celebrando, cætera disponendi & stabiliendi, quæ in Domino judicaverint expedire, ad quamlibet confusionem removendam, tam in assignandis Religiosis sive Sacerdotibus sive Clericis sive Conversis pro utraque Provincia sufficientibus, quàm in aliis quibuscumque, quæ ad stabilimentum & quietem earumdem proficere possint; Quod totum fuit per vota secreta, nemine discrepante, approbatum: Fr. Joseph Maria a S. Paula Vic. Generalis: Fr. Eustachius a S. Martino Secretarius Generalis.

Decret. Diffinitorii Gen.

Conventus novam Provinciam constituentes.

§. 1. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, prædictus Procurator Generalis præmissa, quo firmius subsistant, & serventur exactius, Apostolicæ confirmationis nostræ patrocinio communiri plurimum desideret; Nos ipsius Procuratoris Generalis votis hac in re, quantum cum Domino possumus, favorabiliter annuentes, eumque specialibus favoribus & gratiis prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, a jure vel ab homine quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes & absolutum fore censentes, supplicationibus ejus nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, separationem & dismembrationem prædictorum decem Conventuum a Provincia Romana, & erectionem in novam Provinciam Ferrariæ & Piceni nuncupandam, a prædicto Capitulo Generali factas, ut præfertur, expeditumque desuper illius decretum præinsertum cum omnibus & singulis in eis contentis, auctoritate Apostolica tenore præsentium confir-

Procuratoris ejusdem expostulatio pro Apost. obtinenda confirmatione.

Quæ conceditur.

firmamus & approbamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes & singulos juris & facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus: Præterea primo proximo Definitorio Generali, in Conventu Jesus Mariæ de eadem Urbe habendo, pro hac prima vice Priorem Provincialem novæ Provinciæ Ferrariæ & Piceni hujusmodi eligendi, seu præsentem Provincialem Provinciæ Romanæ, ejusque Secretarium Provincialem natione Ferrarienses transferendi; necnon quatuor Definitores Provinciales,& septimum vocalem Definitorii Provincialis pariter eligendi, aliasque dispositiones & ordinationes utiles & necessarias pro stabilienda dictæ novæ Provinciæ quiete, faciendi,plenam & amplam facultatem auctoritate & tenore prædictis concedimus & impartimur;

Clausulæ. §.2. Decernentes easdem præsentes literas semper firmas validas & efficaces existere & fore, suosque plenarios & integros effectus sortiri & obtinere; ac illis, ad quos spectat,& pro tempore quandocumque spectabit, in omnibus & per omnia plenissime suffragari & ab eis respective inviolabiliter observari; sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios & delegatos,etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari & definiri debere; ac irritum & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

§.3. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus & Ordinationibus Apostolicis; necnon, quatenus opus sit, Provinciæ Romanæ ac Congregationis & Ordinis prædictorum, etiam juramento, confirmatione Apostolica, aut quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis,in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter & expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub annulo Piscatoris die 21. Maji 1731. Pontificatus nostri anno Primo.

F. Card. Oliverius.

XXXVII.

Confirmatur quædam Constitutio circa publicum Archivum Regiminis Bononien. cum declaratione, quod Ecclesiastici Sæculares & Regulares, ac singuli totius Legationis Notarii, sub eadem comprehendantur. — Dat. die 23. Maji 1731. Pontif.I.

CLEMENS PAPA XII.

Ad futuram rei memoriam.

Constit. pro bona Archivi directione a Card. de Abdua editum.

ALiàs pro parte dilectorum filiorum Virorum Reformatorum status libertatis Civitatis nostræ Bononien. fel. rec. Benedicto XIII. Prædecessori Nostro exposito, quod cum dudum bon. mem.Ferdinandus, dum viveret,Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalis de Abdua, in Civitate & Comitatu Nostris Bononien. Sedis Apostolicæ tunc temporis de Latere Legatus,ad tollendos multiplices abusus, qui in publicum ejusdem Civitatis Archivum irrepserant, novam pro bona ipsius Archivi directione edidisset constitutionem, illi hac in re assentientibus exponentibus prædictis, qui, ut Constitutio hujusmodi omnes & singulas personas, Legationi Bononien. subjectas,arctius ligaret, a rec.mem.Clemente Papa XI. Prædecessore Nostro postulaverant, quatenus illam Apostolicæ confirmationis præsidio roborare dignaretur; verum, quia tali confirmationi se se opposuerat Collegium Tabellionum seu Notariorum publicorum dictæ Civitatis, qui sua privilegia & prærogativas exinde lædi causabantur, memoratus Clemens Prædecessor Congregationem particularem trium dilectorum etiam filiorum Romanæ Curiæ Prælatorum, ut eamdem Constitutionem illiusque tenorem exeminarent, ac jura Collegii eorumdem Tabellionum audirent, deputasset: dictique Prælati post negotium mature discussum censuissent, ac ipsi Clementi Prædecessori retulissent, Constitutionem prædictam approbari posse cum certis tamen declarationibus & modificationibus, quæ utpote; ejusdem Constitutionis destructivæ, dictis Exponentibus haud acceptæ probatæque fuerant: interimque enarrati abusus magis in dies invalescerent, propterea quod præfata Constitutio minime observaretur; Ven. Fr. noster Thomas Episcopus Prænestin. dictæ Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalis Ruffus nuncupatus, dum Legati hujusmodi munere in eisdem Civitate & Comitatu Bononien. fungebatur, Constitutionem prædictam ita reformare, moderari, ac temperari studuerat, ut Collegio eorumdem Tabellionum quæcumque quærendi & reclamandi occasio tolleretur, prout re ipsa præstiterat, Constitutionem prædictam subinde approbante, atque per publicum Instrumentum acceptante Collegio dictorum Tabellionum: & in eadem expositione subjuncto, quod, cessante tunc quacumque oppositione & contradictione, supradicti Exponentes Constitutionem hujusmodi Apostolicæ confirmationis robore muniri desiderabant;

Propugnante Tabellionum Collegio,

Clemens XI. Particularis Congr. commisit examini;

Respondit que Congregatio; approbari posse Constitutionem cum non nullis modificationibus.

Eamdem itaque modificatam.

bant: Ipse Benedictus Prædecessor, supplicationibus eorumdem Exponentium, sibi super hoc humiliter porrectis, inclinatus, per suas in simili forma Brevis die 26. Januarii 1729. expeditas literas prædictam Constitutionem a præfatis Ferdinando editam, & Thoma Episcopo, Cardinalibus & Legatis, reformatam, toto illius tenore in eisdem suis literis inserto, auctoritate Apostolica approbavit & confirmavit, & alias, prout in dictis Benedicti Prædecessoris literis uberius continetur.

Bened. XIII. confirmavit.

§.1. Cum autem, sicut iidem Viri Reformatores nobis nuper exponi fecerunt, per Clerum Sæcularem & Regularem prædictæ Legationis, ac Notarios Curiæ Archiepiscopalis Bononien. varia postmodum circa eorum in ejusmodi Constitutione comprehensionem promota fuissent dubia; dicti vero Exponentes, ut hoc novum impedimentum, quod præfatæ Constitutionis executioni objiciebatur, amoverent, denuo recursum habuerint ad eumdem Benedictum Prædecessorem, a quo ipsi Congregationi particulari Prælatorum committi obtinuerunt, ut citatis prius Clero ejusmodi aliisque oppositoribus, cognoscerent: Num illi sub dicta Constitutione, Apostolica auctoritate, sicut præmittitur, confirmata, comprehenderentur, nec ne? Et quia prædicti Prælati, durante reliquo tempore Pontificatus ejusdem Benedicti Prædecessoris, insimul convenire nequiverant, hujus quæstionis examen per Nos quoque remitti impetrarint dictæ Congregationi Prælatorum, qui post rem accurate discussam animi sui desuper sententiam novissime protulerunt, cupiantque Exponentes prædicti Constitutionem hujusmodi, quam bono publico imprimis necessariam ac utilem arbitrantur, plenariæ tandem executioni demandatum iri: Nobis propterea humiliter supplicari fecerunt, ut in præmissis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur, eosdem Exponentes specialibus favoribus & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdictis, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, & poenis, a jure vel ab homine quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes & absolutas fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, de memoratæ Congregationis particularis Prælatorum, qui partes tam verbo quam scriptis plene & diligenter audiverunt, consilio prædictam Constitutionem, ut præfertur, confirmatam, Ecclesiasticos tam Sæculares quam Regulares dictæ Legationis Bononien., & quoscumque Notarios, etiam Curiæ Archiepiscopalis comprehendere, eadem auctoritate tenore præsentium decernimus & declaramus; ita tamen, ut ad normam resolutionis die 31. Julii 1711. a dicta Congregatione particulari Prælatorum captæ, ubi agitur de personis Ecclesiasticis, ipsi Constitutioni contravenientibus, firma semper remanente nullitate præscripta in ejusmodi Constitutione in casu defectus Archiviationis, Ven. Frater modernus, ac pro tempore existens, Archiepiscopus Bononien. procedat ad alias poenas, inflictas in prædicta Constitutione, cum hoc, quod applicatio poenarum fiat semper favore Archivii præfati, prout in eadem Constitutione demandatur, excepta tamen jurisdictione Commissarii in ipsa Constitutione statuta, in qua idem Archiepiscopus se ingerere non possit.

Orta postmodum super ejus observantia dubia,

Idem Pontifex Congregationi commisit examinanda.

Sed nondum expensa iterum SS.D.N. examini subjecit:

Declaratio, quod sub dicta Constitutione Ecclesiastici quicumque, & Notarii comprehendantur.

§.2. Decernentes quoque, easdem præsentes literas semper firmas validas & efficaces existere & fore, suosque plenarios & integros effectus sortiri & obtinere; ac illis, ad quos spectat & pro tempore quandocumque spectabit, in omnibus & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inconcusse observari; sicque, & non aliter, in præmissis per quoscumque Judices ordinarios & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac Sanctæ Romanæ Ecclesiæ prædictæ Cardinales, etiam de Latere Legatos, eorumque Vicelegatos & quoscumque alios, qualibet præeminentia & potestate fungentes & functuros, sublata eis & eorum cuilibet quavis aliter judicandi & interpretandi facultate & auctoritate, judicari & definiri debere; ac irritum & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

Clausulæ.

§.3. Non obstantibus Constitutionibus & Ordinationibus Apostolicis, necnon quarumvis Ecclesiarum, Monasteriorum, Ordinum, Congregationum, Societatum, etiam Jesu, & Institutorum, ac quibuslibet aliis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis, ac exemptionibus & immunitatibus, etiam in corpore juris clausis, quibusvis generaliter vel specialiter concessis. Quibus omnibus & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene & sufficienter expressis, & ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub annulo Piscatoris die 23. Maji 1731. Pontificatus nostri anno Primo.

F. Card. Oliverius.

XXXVIII.

Dat. die 29. Maji 1731. Pont.I.

Patribus Ordinis Fratrum Minorum Sancti Francisci Excalceatorum Recollectorum, qui saltem per biennium Hispanicam vel Lusitanicam vel Indicam Provincias Vicarii Provincialis munere fungentes gubernarint, conceditur Provinciæ Patres appellari: iisdemque, quibus isti gaudent, frui prærogativis ac præeminentiis.

Quæ hac super re statuerat Urbanus VIII. anno 1633. die 3. Decembris, legere est ex ipso harum Literarum contextu.

CLEMENS PAPA XII.

Ad futuram rei memoriam.

Expostulatio Procuratoris Generalis, seu facti series.

EXponi Nobis nuper fecit dilectus filius Gildardus Dufilos, Procurator Generalis Ordinis Fratrum Minorum Sancti Francisci Excalceatorum & Recollectorum, quod in Provinciis Excalceatorum dicti Ordinis ad Hispaniam, Lusitaniam, & Indicas Nationes pertinentibus, ii, qui Vicarii Provincialis munere functi sunt, titulo & præeminentiis Patrum Provinciæ minime gaudent; ideoque fel. rec. Urbanus PP. VIII. Prædecessor Noster per quasdam suas desuper in simili forma Brevis die 3. Decembris 1633. expeditas literas, quarum initium: *Religiosos viros &c.* nullum in prædictis Provinciis præeminentiis hujusmodi, nisi qui Minister Provincialis fuerit, frui & gaudere declaravit; & antea idem Urbanus Prædecessor per alias pariter suas literas in simili forma Brevis, die 13. Augusti 1625. emanatas, quæ incipiunt: *Creditum humilitatis &c.* facultatem liberam Superioribus Generalibus concessit, ut in casu vacationis Ministeriatus Provincialis in primo anno sui officii, vel iterum convocarent Capitulum pro electione novi Ministri, qui triennium absolveret, vel per Deputatos Vocales Vicarium Provincialem eligi curarent, qui pariter per residuum triennii cum omnibus facultatibus & oneribus Ministri Provincialis, solo nomine deficiente, gubernarent, & hæc secundo dictæ Urbani Prædecessoris literæ ad evitandas expensas necessario faciendas, si intra annum duo Capitula Provincialia celebrarentur, jam regulariter servantur; & aliàs, prout in binis ejusdem Urbani Prædecessoris literis, quarum tenores præsentibus pro plene & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis haberi volumus, uberius dicitur contineri. Quare prædicti Vicarii Generales revera onus Ministeriatus portant non secus, ac si essent Ministri aliquando per biennium, quinimo & per fere triennium, ut recens in Provincia Sancti Gabrielis, & in illa Sancti Josephi ejusdem Ordinis accidisse memoratur, decedente in prima Ministro Provinciali infra mensem, & in secunda, Provinciis, infra semestre ab electione respective, quin præmium ob solum nominis defectum reportent.

Urban. VIII. declar. nullum in supradictis Provinciis præeminentiis Provinciæ frui posse nisi fuerit Minister Provincialis.

Insuper, ut vacante primo anno sui officii Ministeriatu Provinciali, Vicarius Provinc. per Vocales eligeretur.

Vicarii Generales revera onus portant Ministeriatus.

Expostulatio præsens.

§.1. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, dictus Gildardus, considerans congruum esse, ut qui pares sunt onere, pares sint & honore, nomine etiam dictarum Provinciarum, prædictas Urbani Prædecessoris literas, ut eis non obstantibus, illi tantum Vicarii Provinciales, qui ultra biennium Provinciam gubernarunt, vel imposterum gubernaverint, titulo & præeminentiis Patrum Provinciæ, post eos vero, qui Ministri Provinciales ante vel post eorum Vicariatum fuerint, gaudere debeant per Nos moderari, & concedi summopere desideret; Nobis propterea humiliter supplicari fecit, ut in præmissis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur dicti Gildardi votis hac in re, quantum cum Domino possumus, benigne annuere volentes, eumque a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, a jure vel ab homine quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes & absolutum fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, de venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium, negotiis & consultationibus Episcoporum & Regularium præpositorum, qui referente dilecto filio nostro Ludovico ejusdem S. R. E. Cardinale Belluga nuncupat. rem undique mature discusserunt, consilio, ut Patres, qui saltem per biennium Provinciam uti Vicarii Provinciales gubernarunt, completo officio vocentur, & Patres Provinciæ fiut, cum prærogativis, quibus isti gaudent, auctoritate Apostolica tenore præsentium decernimus & statuimus: salva tamen semper in præmissis auctoritate Congregationis eorumdem Cardinalium.

Concessio per SS. D. N. de qua supra.

Clausulæ.

§.2. Decernentes pariter, ipsas præsentes literas firmas validas & efficaces existere & fore, suosque plenarios & integros effectus sortiri & obtinere; & illis, ad quos spectat & pro tempore spectabit, in omnibus & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari; sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari & definiri debere; ac irritum & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

§.3. Non obstantibus prædictis Urbani Prædecessoris literis, aliisque Constitutionibus & Ordinationibus Apostolicis; necnon, quatenus opus sit, Provinciarum & Ordinis prædictorum, etiam juramento, confirmatione Apostolica, aut quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter & expresse

presse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub annulo Piscatoris die 29. Maji 1731. Pontificatus nostri anno Primo.

F. Card. Oliverius.

XXXIX.

Dat. die 20. Junii 1731. Pontif.I.

Ducatus Parmæ & Placentiæ cum utili Dominio ad Sedem Apostolicam cum omnibus juribus, pertinentiis &c. devolutus declaratur, quatenus ex Henrichetta, ejusdem Ducatus Ducissa, masculina proles non nascatur; vel nata, deficere contingat &c.

CLEMENS PAPA XII.

Ad futuram rei memoriam.

Ducatus Parmæ & Placentiæ Farnesiæ Domui in Feudum masculinum datus;

CUm bon. mem. Antonius Farnesius, ultimus, dum viveret, Parmæ & Placentiæ Dux, nulla relicta prole masculina, sed dilecta in Christo filia Nobili Muliere Henrichetta Estensi conjuge sua, Parmæ & Placentiæ Ducissa vidua, utero, sicut accepimus, gerente, ab humanis non ita pridem decesserit; incertum autem sit, an ipsa Henrichetta Ducissa virilis sexus prolem, quæ in ejusmodi Ducatu Parmæ & Placentiæ, juxta legem Investituræ de eo, Domui Farnesiæ in Feudum masculinum a fel. rec. Paulo Papa III. Prædecessore Nostro, & Sede Apostolica concessæ, succedere valeat, in lucem sit editura; Nos ejusdem Sedis juribus ac rationibus pro commissa Nobis cœlitus Apostolicis ministerii solicitudine in omnem eventum mature salubriterque prospicere volentes: tametsi, ut omnibus notum ac perspectum est, probe sciamus, quod si proles mascula non nascatur, vel nata postmodum deficiat, præfatus Ducatus Parmæ & Placentiæ cum omnibus ejus Civitatibus, Oppidis, Terris, locis, membris, jurisdictionibus, juribus, annexis, connexis, & dependentiis universis, de quibus dicti Antonius Dux & Domus Farnesia ab ipso Paulo III., aliisque Romanis Pontificibus Prædecessoribus Nostris, & hac Sancta Sede, investiti fuerunt, seu illos & illa a Sede, prædicta in feudum masculinum hujusmodi tenuerunt & habuerunt, ad eamdem Sedem & Cameram Apostolicam, tum ex forma supradictæ Investituræ seu aliarum Apostolicarum concessionum de eis factarum, tum vigore Constitutionum Sancti Pii V. quarto Kalendas Aprilis anno Incarnationis Dominicæ MDLXVII. Pontificatus sui anno secundo, aliorumque itidem Prædecessorum Nostrorum successive editarum, eo ipso revertatur & revertantur, ac devolvatur & devolvantur, utileque eorum dominium cum directo consolidetur, etiam absque alia ulteriore pro parte dictæ Sedis acceptatione, declaratione, ac possessionis apprehensione, prout disponitur in præfatis Constitutionibus, ad quas in omnibus & per omnia relationem haberi volumus: Nihilominus pro potiori cautela, juraque juribus addendo, ac memoratis Constitutionibus inhærendo, si, & quando prolem masculinam ejusmodi non nasci, vel natam postmodum deficere contingat, prædictum Ducatum Parmæ & Placentiæ cum Civitatibus, Oppidis, Terris, locis, membris, jurisdictionibus, juribus, annexis, connexis, ac dependentiis præfatis, ex nunc prout ex tunc ad eamdem Sedem Apostolicam reversum & reversa, devolutum & devoluta, ac utile eorum Dominium cum directo consolidatum esse auctoritate Apostolica tenore præsentium decernimus & declaramus, ac reversionem, devolutionem, utilisque cum directo Dominio consolidationem ejusmodi acceptamus; Mandantes propterea ex nunc pariter, prout ex tunc, omnibus & singulis dicti Ducatus Parmæ & Placentiæ Communitatibus, Universitatibus, Gubernatoribus, Prætoribus, Magistratibus, Capitaneis, Castellanis, cæterisque Officialibus, ac universis tam Laicis quam Ecclesiasticis, Sæcularibus & Regularibus personis cujuscumque Dignitatis, etiam Episcopalis, ac status, ordinis, & conditionis existentibus, & quavis auctoritate, potestate, aut munere fungentibus, in virtute Sanctæ Obedientiæ, ac sub indignationis Nostræ, aliisque a jure & Apostolicis Constitutionibus inflictis pœnis, ipso facto per transgressores incurrendis, ut eo casu eveniente, neminem alium, quam Nos seu Romanum Pontificem pro tempore existentem, ac Sedem præfatam, in suum, ac dicti Ducatus Parmæ & Placentiæ verum legitimum ac absolutum Dominum agnoscant, agnoscereve audeant vel præsumant: Nobisque dumtaxat, seu eidem Pontifici pro tempore existenti, ac Sedi Apostolicæ, uti fideles decet subditos, nec cuiquam alteri, pareant & obediant; nullatenus attentis omnibus iis, quæ nulliter, injuste, ac de facto in contrarium hactenus attentata fuerunt, & forsan in posterum per quemcumque quomodolibet attentari possent. Quocirca dilecto filio Nostro Georgio Spinulæ Tituli Sanctæ Agnetis S.R.E. Presbytero Cardinali Sanctæ Agnetis nuncupato, moderno, seu pro tempore existenti in Civitate & Comitatu Bononien. Nostro, & dictæ Sedis de Latere Legato, ultra facultates, ipsi Georgio Cardinali quoad eumdem Ducatum per Nos aliàs concessas, quas firmas & salvas esse volumus, & ad pro tempore existentem Legatum hujusmodi tenore præsentium extendimus, harum serie auctoritate præfata committimus atque injungimus, quatenus ipse in eventum hujusmodi, insistendo pro jurium Apostolicorum tuitione ac conservatione eatenus in dicto Ducatu gestis, per se vel per dilectum filium Magistrum Jacobum Oddum Nostrum itidem, & ipsius Sedis Notarium Protonotarium nuncupatum de numero participantium, ac in eodem Parmæ & Placentiæ Ducatu Commissarium, seu alium vel alios ab eis deputandum vel deputandos, pro uberiori similiter cautela, corporalem, realem, & actualem possessionem Ducatus, Civitatum, Oppidorum, Terrarum, locorum, cæterorumque præfatorum, Nostro, seu Romani Pon-

Ipso jure ad Sedem Apostolicam devolutus, quatenus ex ultimi Ducis Vidua mascula proles non nascatur.

Pro potiori cautela adiecta hujusmodi conditione acceptatur.

Mandatur Ducatus ejusdem Vassallis, ut eo eveniente casu neminem præter Sedem Apost. in Dominum agnoscant &c.

Commissio Bononien. Legato de possessione capienda.

Pontificis pro tempore existentis, Sedis, & Cameræ Apostolicæ, ac Sanctæ Romanæ Ecclesiæ nomine absque mora apprehendat, & apprehensam retineat: & quoslibet actus possessorios, necnon in Ducatu, Civitatibus, Oppidis, Terris, locis, aliisque prædictis quamcumque jurisdictionem civilem, criminalem, & mixtam exerceat; Nos enim eidem Georgio Cardinali, seu pro tempore existenti Legato, præmissa, ac alia omnia & singula, quæ ea occasione quoquomodo necessaria & opportuna fore duxerit, etiamsi talia forent, quæ specialem specificam & expressam requirerent mentionem, faciendi, gerendi, & exequendi, ac in Ducatu, Civitatibus, Oppidis, Terris, locis, & aliis præfatis, ultra illas jam concessas & extensas, ut præfertur, omnibus quoque & singulis facultatibus, gratiis, & indultis, quæ in aliis Status Ecclesiastici Provinciis, seu ditionibus, existentibus dictæ Sedis de Latere Legatis competunt, ac quibus ipsi Legati potiuntur, utendi, plenam liberam ac omnimodam auctoritatem & potestatem impartimur; Reservantes cæteroquin Nobis, & eidem Sedi, ea deinceps circa prædictum Parmæ & Placentiæ Ducatum statuere, quæ adhibita prius cum Venerabilibus Fratribus Nostris ipsius S.R.E. Cardinalibus desuper deliberatione matura, Sedis præfatæ rationes statuenda postulaverint.

Clausulæ.

§.1. Non obstantibus rec. mem. Pii Papæ IV. Prædecessoris quoque Nostri de gratiis qualecumque interesse, dictæ Cameræ concernentibus, intra certum tunc expressum tempus in eadem Camera præsentandis, ac registrandis, aliisque Apostolicis, ac in Universalibus, Provincialibusque Conciliis editis generalibus vel specialibus Constitutionibus & Ordinationibus; necnon, quatenus opus sit, quibusvis etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

§.2. Volumus autem, ut earumdem præsentium literarum transumptis seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo Personæ in Ecclesiastica Dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides in Judicio & extra adhibeatur, quæ præsentibus ipsis adhiberetur, si forent exhibitæ vel ostensæ.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 20. Junii 1731. Pontificatus Nostri Anno Primo.

F. Cardinalis Oliverius.

XXXX.

Moderato Mandato Benedicti XIII. super Cantu Gregoriano, quo Fratres totius Ordinis Minorum S. Francisci Excalceatorum, & Recollectorum illius vigore uti deberent, Fratribus Provinciæ Hispaniarum, & Indiarum Cantu simplici uti conceditur, dummodo in tota Provincia uniformis sit Cantus.

Dat. die 12. Julii 1731. Pontif. An.I.

CLEMENS PAPA XII.

Ad futuram rei memoriam.

Exponi Nobis nuper fecit dilectus filius Gildardus Dufflos, Procurator Generalis Ordinis Fratrum Minorum Sancti Francisci Excalceatorum, & Recollectorum nuncupat. Familiæ Ultramontanæ, quod aliàs, nempe anno 1727. postquam tunc existens Minister Generalis dicti Ordinis per suas Enciclicas ad universum Ordinem directas de consilio fe. re. Benedicti XIII. Prædecessoris Nostri ordinaverat, ut Fratres in omnibus Conventibus & Provinciis totius Ordinis, etiam Fratrum Discalceatorum, Cantu Gregoriano in Divino Officio & Missa Conventuali uterentur; subinde idem Benedictus Prædecessor suo Rescripto, per Secretariam Status tunc expedito, Capitulo Generali ejusdem Ordinis in Civitate Mediolanen. tunc proximo celebrando mandavit, ut prædictum Cantum sub gravibus pœnis intimaret & præciperet, in cujus quidem debitam obedientiam Capitulum generale prædictum, die 4. Junii 1729. celebratum, facta prædicti Apostolici Mandati mentione, id ipsum sub privationis vocis activæ & passivæ pœna, a Guardianis contrafacientibus incurrenda, præcepit. Verum Provinciæ Hispaniarum & Indiarum dicti Ordinis a S. Petro de Alcantara institutæ, ab eo cum cæteris rigidissimis statutis modum canendi humilem & simplicem a musicis notis omnino alienum acceperunt, qui modus canendi humiliter & devote in Statutis earumdem Provinciarum Apostolica auctoritate factis & confirmatis præcipitur, & tum in honorem prædicti Sancti Petri, tum quia eorumdem Discalceatorum strictiori Instituto est conformis, magnamque semper devotionem in populo excitavit, & per duo ac amplius integra sæcula in dictis Provinciis servatus fuit.

Bened. XIII. prędictis Fratribus Cantu Gregor. uti mandavit.

Provinciæ Hispan. & Indiarum a S. Petro de Alcantara modum canendi humilem accepere;

Quem per duo sæcula servaverunt.

§.1. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, Religiosi in novo Cantu Gregoriano hujusmodi non levia incommoda & difficultates experiantur ob defectum peritorum, qui aliis præcepta musicæ tradant, ejusque libri pro servitio Chori, & aliorum ad id necessariorum, non nisi magnis expensis comparari possint: ac etiam quia grave nimis sit filiis, institutum tam mirabilis Sancti tanto tempore observatum immutare; Nobis propterea dictus Gildardus tam suo quam plurium ex dictis Provinciis nomine humiliter supplicari fecit, ut de opportuno remedio in præmissis opportune providere de benignita-

Causæ dispensationis:

te

te Apostolica dignaremur. Nos igitur ipsum Gildardum specialibus favoribus & gratiis prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, & poenis, a jure vel ab homine quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, huiusmodi supplicationibus inclinati, Mandatum, a memorato Benedicto Praedecessore Capitulo Generali super Cantu Gregoriano in Officio Divino & Missa Conventuali factum, & ab eodem Capitulo sub gravibus poenis Guardianis Conventuum Provinciarum hujusmodi ordinatum & intimatum, ut praefertur, pro iis tantum Provinciis, in quibus totius Definitorii Provincialis consensus accesserit, & in quibus praeteritis temporibus fuerit usus, Cantu simplici & non Gregoriano canendi: ita tamen, ut in unaquaque Provincia uniformis sit Cantus in tota Provincia, auctoritate Apostolica tenore praesentium moderamus.

Moderatio Mandati.

§.2. Decernentes, easdem praesentes literas firmas, validas, & efficaces existere & fore, suosque plenarios & integros effectus sortiri & obtinere; ac illis, ad quos spectat & pro tempore quandocumque spectabit, in omnibus & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari; sicque in praemissis per quoscumque Judices ordinarios & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari & definiri debere; ac irritum & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

Clausulae.

§.3. Non obstantibus praemissis, ac Constitutionibus & Ordinationibus Apostolicis; necnon, quatenus opus sit, Ordinis & Provinciarum hujusmodi, etiam juramento, confirmatione Apostolica, aut quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinis, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis in contrarium praemissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus & singulis, illorum tenores praesentibus pro plene & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad praemissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter & expresse derogamus, caeterisque contrariis quibuscumque.

§.4. Volumus autem, ut praesentium literarum transumptis seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personae in Ecclesiastica Dignitate constitutae munitis, eadem prorsus fides in Judicio & extra adhibeatur, quae ipsis praesentibus adhiberetur, si forent exhibitae vel ostensae.

Transumptorum Fides.

Datum Romae apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 12. Julii 1731. Pontificatus Nostri Anno Primo.

F. Card. Oliverius.

XXXXI.

Dismembratur Oppidum Divionen. a Dioecesi Lingonen., & Civitatis titulo decoratur, ejusque Ecclesia, S. Stephano dicata, Cathedralis constituitur.

Dat. Anno 1731. Pontif.I.

CLEMENS EPISCOPUS

Servus Servorum Dei

Ad perpetuam rei memoriam.

Super specula militantis Ecclesiae, eo disponente Domino, qui cunctis imperat, & cui omnia obediunt, nullis nostris licet suffragantibus meritis, constituti, ad Universas Orbis Ecclesias aciem nostrae meditationis, vigilis more Pastoris, intendimus; quidve locorum insignium felici statui & decori, quid illorum incolarum, & ad illa confluentium animarum saluti congruat, contemplari frequenter reflectimus; ac in locis ipsis, prout eorum necessitas postulat, & salus exigit animarum, sublimiumque Regum de Orthodoxa Religione optime meritorum vota exposcunt, novas Episcopales Sedes, Ecclesiasque pro excellenti Sedis Apostolicae praeeminentia plantamus; ut per novas plantationes hujusmodi, etiam nova Populorum adhesio eidem militanti Ecclesiae accrescat, Fideique Catholicae professio inibi validius effloreat: eademque loca dignoribus titulis illustrentur, & condignis favoribus, attollantur, illorumque Incolae & personae honorabilium Praesulum assistentia, regimine, & doctrina suffulti, proficiant semper in fidem cum Divini Cultus propagatione, & quod in temporalibus sint adepti, non careant in spiritualibus incremento.

Exordium.

§.1. Sane, cum sicut ex insinuatione charissimi in Christo filii Nostri Ludovici Francorum & Navarrae Regis Christianissimi, Nobis nuper facta, accepimus, Oppidum Civitas nuncupatum Divionense Lingonen. Dioecesis satis celebre, & olim ordinaria, Regum prius, & deinde Burgundiae Ducum Sedes, hodie vero totius Burgundiae caput, valde insigne existat, & principem inter Gallicas Provincias locum teneat; in eo enim tertio unoquoque anno generalia aguntur Provinciae Comitia, praeter Magistratus suos, eorumque Judicum curas, quarum altera Balliviatus, altera Praesidialis dicitur, praeter Tribunum capitalem ad ferendas adversus vagos & facinerosos sententias institutum, & Aerarii Regii, & rationum Regiarum, & monetalium, & aquarum saltuumque, & vectigalium rerum aulas, & qui honos duodecim praecipuarum in Regno Civitatum est supremum amplissimumque Senatum, & in quo Oppido triginta Civium millia recensentur, ultra advenarum multitudinem, quos sua desideria vel litium negotia, aut studia undequaque advocant. Ad loca vero Sacra, quod attinet paucae apud Gallos Urbes esse noscantur, quae nobiliora & ornatiora de Religiosis diversorum Ordinum utriusque sexus, & frequentibus familiis cenobia contineant, inter quae illud Sancti Benigni,

Causae dismembrationis. Referuntur Divionensis Oppidi decora tum Sacra tum prophana.

gni, cui admirationem non moles sua, licèt admiranda, sed tot Sanctorum, qui inibi requiescunt, corpora conciliant: Carthusianorum, ubi marmorea sepulchra visuntur præclara & immensa Domus: splendidum Societatis Jesu Collegium, ubi ad Theologiam usque studia percurruntur, duo, ubi tyrones ad res Sacras instituuntur, Semanaria: amplum Hospitium pro educandis pueris, nutriendis senibus, curandis egrotis, suscipiendis peregrinis consecratum: & Fesules Monasterium Fontanis juxta Oppidum prædictum Divionis in honorem S. Bernardi tam bene de Christiana Republica deque Sede Apostolica meriti, qui ibi natus est, mirifice extructum; dictumque Oppidum in septem Parochias distribuitur, quarum unaquæque suam ædem habet, aliqua elegantia conspicuam: inibique Cappella Regia nuncupata, eidem Sedi immediate subjecta, existit, quæ cum tot titulis, tot privilegiis gaudeat, hæc omnia vilia habet præsanctissima, & pretiosissima Hostia, quæ tanto Civium, & Peregrinorum concursu colitur, Philippo olim Duci a re. me. Eugenio Papa IV. Prædecessore Nostro dono data: necnon tres Collegiatæ Ecclesiæ, quarum primaria & antiquissima Sancti Stephani, a Sancto Benigno Burgundiæ Apostolo quarto jam sęculo condita, quæ deinde priscorum Burgundiæ, & postea Galliæ Regum liberalitate crevisse dignoscitur, structura insignis; Nuper enim restaurata, vel denuo potius ædificata, nulli ex majoribus Templis aut majestate aut ornamentis cedit, intus Altari, romanum in morem composito, sumptuosis Cellis opere intestino, & sculptili foris cutri sua, & porta principe, & ipsa, quam respicit, Arca commendatur, singulari dignitate; primi enim Martyris nomine insignita Divionensium Ecclesiarum Mater, multisque ibi asservantur Reliquiis, & Sancti præsertim Medardi Corpore, Venerabilis pro secunda sui Territorii Ecclesia ab Episcopis Lingonen. habita est, cui Abbates præfuerunt ad Episcopos ipsos tam proximi, ut in Divionis, vicinorumque locorum pene multorum Pontificia hactenus exercuerint jura, & etiam ex quo religiosæ disciplinæ Ordines Sancti Augustini Canonicorum Regularium vinculis gravissimas ob causas a pie me. Paulo Papa V., etiam Prædecessore Nostro, liberati sunt, Pastorale & Crucem & Infulam gesserint; & inter illos multi fuere, & suo genere & suis meritis illustres, etiam S.R.E. Cardinales, e quibus Carolus Borbonicus Antonii Navarræ Regis frater, & Henrici IV. Galliarum Regis patruus; quatuor aliæ itidem dignitates, Decanus videlicet, Cantor, Præpositus, & Thesaurarius, ac duodecim Canonici reperiuntur, divina Officia laudabiliter peragentes; his Musicorum Chorus & Clerici non pauci auxilio sunt: vestes, supellectiles, reliquaque omnia, quæ principes Ecclesias deceant, non desunt, & cum Ecclesia conjungitur splendida Domus commoda, mirumque in modum spatiosa pro Antistitis habitatione; Inter has vero innumeras tam dictæ Collegiatæ Ecclesiæ Sancti Stephani, quam Oppidi Divionensis hujusmodi dotes, ea reperiatur amplitudo distantia videlicet duodecim leucarum, quadraginta circiter milliaria Italica constituen. a Civitate Lingonen. per vias ispidas, & loca hyemali tempore glacie, & nivibus consita, per quæ ad Sacros Ordines promovendi ad Episcopatum Lingonen. ire compelluntur, in quarum molestiam & ii incidunt, qui edictis Regiis obtemperantes, in tabulas publicas quidvis referri velint, vel leve aliquod alicujus legis laxamentum ab Episcopo obtinere, sæpe vigentibus negotiis, vel qui, ob lites hoc iter suscipere adstricti, dum itur, rediturque, quot erumnas, quot inde incommoda patiantur, haud facile est dictis referre.

S. Stephani Ecclesia, ejusque splendor, ac dignitas.

Oppidi hujus distantia a Diœcesi Episcopo.

§.2. Quibus malis Nos pro nostro Pastorali officio occurrere cupientes, ac provide considerantes Diœcesim Lingonen. tam in longitudine quam in latitudine amplissimam, regionemque Divionensem Populorum & Incolarum copia valde repletam, a Civitate Lingonen. esse adeo remotam, ut unicus Pastor tantam animarum multitudinem ea, qua par est, diligentia regere minime possit, attentis potissimum precibus ejusdem Ludovici Regis, qui, suorum Subditorum saluti & indemnitati intentus, solum Dei cultum Sanctæque Matris Ecclesiæ exaltationem præ oculis habens, aptissimum esse remedium duxit, regionem Divionensem prædictam ab eadem Diœcesi Lingonen. separare, & dismembrare, dictumque Oppidum Divionen. in Civitatem, ac Collegiatam Ecclesiam Sancti Stephani hujusmodi in Cathedralem, ibique Sedem Episcopalem erigere & collocare, præficiendo ei novum Episcopum, qui tum verbo tum exemplo boni operis ejusdem Regionis Incolas & Populos fructuose regere & gubernare non desinat;

Ludovici XV Regis preces.

§.3. His igitur, aliisque de causis, animum Nostrum moventibus, re prius in Congregatione Venerabilium fratrum Nostrorum ejusdem S.Romanæ Ecclesiæ Cardinalium, rebus Consistorialibus præpositæ, pluries mature discussa, piis ejusdem Ludovici Regis, cujus præclara in Catholicam Fidem, & Sedem Apostolicam, merita in dies augeri conspicimus, desideriis annuere volentes, ex certa scientia, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, ac Ven. etiam Fratrum Nostrorum prædictæ S.R.E. Cardinalium consilio & assensu, dictum Oppidum Divion., necnon districtum & territoria integre Archidiaconatus Divionen. per Ven. fratrem Nostrum Episcopum Eduen. a Ven. etiam Fratre Nostro Archiepiscopo Lugdunen. ad hoc negotium terminandum ab eadem Sede Apostolica in Commissarium electo, Subdelegatum assignatam delineatam cum omnibus suis confinibus & terminis, quæ in latitudinem & longitudinem per septuaginta quinque milliaria Italica se extendunt, & intra quæ ducentum & nonaginta Parochiæ, centum & triginta fidelium millia complectentes, numerantur, ab Ordinaria jurisdictione dicti Episcopi Lingonen., illis tamen sexaginta Parochialibus Ecclesiis, quas prædictus Episcopus Lingonen. in actu sui consensus super hoc sibi expresse reservavit dumtaxat exceptis, quæ sub ejusdem Episcopi Lingonen. jurisdictione & superioritate remanere debeant, de ejus expresso consensu, Apo-

Quæ Divionensis Ecclesiæ esse debeat Diœcesis.

Oppidum Divionense a tota Lingonen. Diœcesi segregatur:

Apostolica auctoritate separamus, dismembramus, segregamus, & dividimus; illudque, ac ejus Clerum, necnon dilectum filium Archidiaconum Divionen. Archidiaconatusque titulum & dignitatem, de ejusdem moderni Archidiaconi consensu, ab Ecclesia Lingonen. ad infrascriptam Cathedralem Ecclesiam Sancti Stephani Divionen., itaut deinceps infrascripta Diœcesis Divionen., ea auctoritate polleat, iis honoribus, & privilegiis gaudeat, ea munia obeat, easque Ecclesias, prædictis tamen dicto Episcopo Lingonen., ut præfertur, reservatis, similiter dumtaxat exceptis iis, quæ additis, quos olim dictæ Collegiatæ Ecclesiæ Sancti Stephani Abbas pro tempore existens administrabat, perlustrare & visitare possit & valeat, prout dum in prædicta Ecclesia Lingonen. suam habebat Sedem, perlustrare & visitare solebat & debebat, dicta Apostolica auctoritate transferimus; ipsique locum in ejusdem infrascriptæ Cathedralis Ecclesiæ Capitulo post illius Decanum assignamus, omniaque & singula facultates, honores, jura, & privilegia, quibus singuli dignitates in eadem infrascripta Cathedrali Ecclesia obtinentes, sive conjunctim inter se, sive erga illius Canonicos, fruuntur, potiuntur, & gaudent, quæcumque ea sint, quasi unus ex illis esset, & olim fuisset, eidem communia esse decernimus; & a moderni & pro tempore existentis Episcopi Lingonen. superioritate, jurisdictione, potestate, subjectione, visitatione, & correctione, ac quibusvis aliis juribus Episcopalibus prorsus & omnino eximimus & liberamus: ac Oppidum prædictum Civitatis, illiusque Incolas, Civium nomine ac titulo & honore decoramus, illudque in Civitatem Divionensem nuncupan., ac prædictam Collegiatam Sancti Stephani in Cathedralem Ecclesiam sub invocatione ejusdem Sancti Stephani erigimus, pro uno Episcopo Divionensi nuncupando, qui illi præest.

Et Ecclesia S. Stephani in Cathedralem erigitur.

Idem Oppidum Civitatis nomine decoratur.

§.4. Necnon Episcopalem Jurisdictionem, auctoritatem, & potestatem, omniaque alia & singula, quæ ordinis, jurisdictionis, & cujusvis alterius muneris Episcopalis sunt, & ad illa, ac Synodi Diocesanæ convocationem & celebrationem spectant & pertinent, exercere; necnon quæ alii Episcopi in suis Ecclesiis, Civitatibus, & Diœcesibus de jure, usu, consuetudine, aut aliàs quomodolibet facere, & quibus uti solent & possunt, pariformiter & æque principaliter, ac absque ulla prorsus differentia, in suis Ecclesia Civitate & Diœcesi Divionensi, etiam facere, gerere, & exercere, ac uti, frui, potiri & gaudere libere & licite possit & debeat: ac pro tempore existenti Archiepiscopo Lugdunen. jure Metropolitico, prout ante separationem & dismembrationem suberat, subjaceat, cum Mensa, Sede, aliisque Insignibus Episcopalibus; necnon præeminentiis, honoribus, privilegiis, immunitatibus, gratiis spiritualibus & temporalibus, personalibus, realibus, & mixtis, quibus cæteræ Cathedrales similiter & pariformiter utuntur, potiuntur, & gaudent, ac uti, frui, potiri & gaudere possunt & poterunt quomodolibet in futurum, de consilio & potestatis plenitudine similibus erigimus & instituimus.

Episcopatus jura asseruntur.

§.5. Ac eidem sic erectæ & institutæ Ecclesiæ Divionensi, ipsum Oppidum sic in Civitatem erectum pro Civitate; necnon districtus & Territoria Archidiaconatus Divionen., ipsumque Archidiaconatum hujusmodi, ut supra a Diœcesi Lingonen. separata, pro Diœcesi; necnon Ecclesias pro Clero, & personas Sæculares pro Populo, de consilio, potestate & auctoritate paribus etiam perpetuo concedimus, attribuimus & assignamus.

Diœcesis termini.

§.6. Civitatemque, Clerum, & Populum hujusmodi Episcopo Divionen. quoad Episcopalem, & Archiepiscopo Lugdunen. pro tempore existen., quoad Metropoliticam Ordinationem, Jurisdictionem, & Superioritatem, de similibus consilio & plenitudine subjicimus.

Metropolico Lingonen. Archiepisc. juri subiicitur.

§.7. Et insuper Abbatia Sæcularis dictæ Collegiatæ Ecclesiæ Sancti Stephani in Cathedralem, ut supra erectæ, dignitatis inibi principalis existentis; necnon Monasterii Sancti Petri Bessuensis Ord. Sancti Benedicti Congregationis Sancti Mauri, dictæ Lingonen. Diœces., ad quæ, Abbatiam videlicet, ac Monasterium hujusmodi, dum pro tempore vacant jus nominandi vigore concordatorum dudum inter Sedem Apostolicam & cla. me. Franciscum Primum, olim eorumdem Francorum Regem, super nominatione personarum, certis inibi expressis modis qualificatarum ad Ecclesias & Monasteria Regni Franciæ privilegio eligendi non suffulta pro tempore vacan. promovendarum per Regem Franciæ pro tempore existen. facien. initorum ad dictum Ludovicum Regem spectat & pertinet, quæque bon. mem. Franciscus de Clermont Episcopus, dum viveret Lingonen. Abbatiam videlicet in titulum, Monasterium vero hujusmodi in Commendam, in quam illud ex concessione Apostolica ad vitam obtineri consuevit, ad ejus vitam respective obtinebat, Commenda hujusmodi per obitum dicti Francisci Episcopi, Abbatiæ ac Monasterii hujusmodi, etiam dum viveret, Abbatis seu & perpetui Commendatarii, qui extra Romanam Curiam debitum naturæ persolvit, cessante adhuc eo, quo ante Commendam ipsam quoad Monasterium hujusmodi vacabant, modo vacantium titulos collativos Abbatiæ ac Monasterii hujusmodi, ac in Monasterio & Abbatia prædictis nomina & denominationes Abbatum usque ad illa nominandi de ejusdem Ludovici Regis consensu, Apostolica auctoritate prædicta, etiam perpetuo supprimimus & extinguimus, ac Mensas Abbatiales Abbatiæ Sancti Stephani, ac Monasterii Sancti Petri Bassuensis hujusmodi, quarum fructus, Abbatiæ videlicet ad septingentos, Monasterii vero prædictorum ad quadringentos florenos auri in libris Cameræ taxati reperiuntur, in, & ex quibus Abbatiæ videlicet quatuor millia, Monasterii vero hujusmodi duodecim millia librarum Turronen., detractis omnibus respective oneribus, annuatim percipi poterunt, Mensa tamen Conventuali, a Mensa Abbatiali prædicti Monasterii Sancti Petri Bessuensis separata & disiuncta, firma intacta & illæsa remanente, pari-

Dotis assignatio.

pariret supprimimus & extinguimus: ac dictarum Mensarum Abbatialium, ut præfertur, vacantium fructus, reditus, & proventus cujusvis quantitatis, qualitatis, naturæ, & speciei existant, prævia Abbatia Sancti Stephani & Monasterii Sancti Petri Bessuensis hujusmodi titulorum collativorum perpetua suppressione & extinctione, pro dote & Mensa Episcopali Ecclesiæ Divionen. simili auctoritate perpetuo unimus, annectimus, applicamus, & appropriamus, ac ad dictam Ecclesiam Sancti Stephani, in Cathedralem, ut præfertur erectam, etiam perpetuo transferimus, eique incorporamus.

Capitulum constituitur.

§.8. Demum tam Decanatum, quam Cantoriam, Præposituram, & Thesaurariam; necnon duodecim Canonicatus, totidemque Præbendas in dicta Ecclesia Sancti Stephani, in Cathedralem, ut præfertur, erecta, respective obtinentes, Capitulum cum Mensa Capitulari sigillo & arca communibus, aliisque insignibus capitularibus constituant, & apud dictam Ecclesiam Divionensem residere, stallumque in Choro, ac vocem in Capitulo ipsius; necnon in actibus ac functionibus Ecclesiasticis intra & extra illam ubilibet, juxta eorum respective antianitatem receptionis dumtaxat, absque ulla alia cujusvis gradus seu qualitatis distinctione, & in ipsa Ecclesia singulis diebus horas Canonicas tam diurnas quam nocturnas, & Missas, servata Ecclesiastica disciplina, uniformiter celebrare & decantare, illisque interesse, ac aliàs dictæ Ecclesiæ Divionen. in illis laudabiliter inservire, cæteraque onera injuncta, & pro tempore injungenda, subire & exercere, ac adimplere respective debeant & teneantur, ac tam in Choro, quam Capitulo, processionibus, & aliis actibus & functionibus, habitus, de jure gestari solitos, etiam deferre & gestare libere & licite possint & valeant.

Novo Divionen. Episcopo subiicitur, cui Beneficiorum collatio, etiam illorum, quæ propria sunt expressæ nuper Abbatiæ Bessuen., conceditur.

§.9. Præterea Nos omnimodam jurisdictionem, superioritatem, & auctoritatem in Capitulum, Dignitates, Canonicos, Ministros & Officiales dictæ Ecclesiæ a superioritate & jurisdictione Episcopi Lingonen. exemptos & liberatos, pro tempore existenti Episcopo, & eidem Ecclesiæ Divionen. concedimus & attribuimus; eidemque jus, auctoritatem, & potestatem, quæcumque & qualiacumque cum cura & sine cura Beneficia Ecclesiastica quomodolibet nuncupata & qualificata, in Cathedrali, & aliis Ecclesiis Civitatis Divionen., necnon in tota sua Diœces. Divionen. consistentia, & tam intra quam extra illam ea, quæ a Mensa Abbatiali prædicti Monasterii Sancti Petri Bessuensis dependere dignoscuntur, iisdem modo & forma, quibus eorum collatio ad Abbates Commendatarios pro tempore existentes ejusdem Monasterii Sancti Petri Bessuensis spectabat, occurrentibus quovis modo illorum vacationibus, personis idoneis, dummodo tamen Beneficia hujusmodi super concordatis prædictis non comprehendantur; pleno jure conferendi, & de illis etiam providen. concedimus & impartimur.

De Actibus Capitularibus.

§.10. Insuper etiam Episcopo, Dignitatibus, Capitulo, & Canonicis prædictis, ut pro dote Ecclesiæ Divionen., ac illius Mensæ Capitularis, Sacristiæ, & fabricæ, eorumque rerum & bonorum, tam spiritualium quam temporalium, prospero & felici statu, regimine, gubernio, & directione, ac onerum illis pro tempore incumbentium supportatione, Missarum, horarum Canonicarum, Divinorumque tam diurnorum, quam nocturnorum Officiorum, processionum, funeralium, Anniversariorum, & aliorum prædictorum celebratione, ac Dignitatibus, Canonicatibus, & Præbendis, aliisque Beneficiis Ecclesiasticis pro tempore providendorum receptione, admissione, residentia personali, distributionum, etiam quotidianarum & emolumentorum quorumcumque divisione, reparatione, & administratione, pœnarum per absentes, & divinis suis loco & tempore non assistentes, seu onera & ministeria eis incumbentia subire negligentes, incurrendarum impositione, singulorum præsentias & absentias notandi, cæremoniis & functionibus in Cathedrali Ecclesia, Choro, Capitulo, processionibus, & aliis actibus, servatis servandis, & Ministris dictæ Ecclesiæ Divionensis necessariis, deputandis & amovendis, salariis & stipendiis eorumque cuilibet assignandis, & quibusvis aliis rebus in præmissis & circa ea quomodolibet necessariis & opportunis, quæcumque Statuta, Ordinationes, Capitula, & Decreta, licita tamen & honesta, & Sacris Canonibus, præsertim vero Concilii Tridentini decretis, Constitutionibus Apostolicis, non contraria, condendi & edendi, ac condita & edita pro temporum & rerum varietate & qualitate mutandi, limitandi, corrigendi, declarandi, interpretandi, & in meliorem formam redigendi, seu alia de novo etiam ex integro condendi & edendi, & per eos, ad quos pro tempore spectabit, sub pœnis in contravenientes statuendis, observari faciendi, plenam liberam & omnimodam facultatem etiam concedimus & impartimur.

Privilegia.

§.11. Necnon Episcopo, ut præfertur, Dignitates in prædicta Ecclesia Divionen. obtinentibus, ac Capitulo, & Canonicis ejusdem Ecclesiæ, aliisque Capituli, & Ecclesiæ hujusmodi personis & Ministris pro tempore existentibus, ut omnibus & singulis privilegiis, immunitatibus, exemptionibus, libertatibus, præeminentiis, prærogativis, concessionibus, facultatibus, indultis, favoribus, & gratiis, quibus alii prædictarum Ecclesiarum Dignitates obtinentes, Capitula, & Canonici, aliæque Civitates & Diœces., ac eorum Cleri, Incolæ, habitatores, eorumque res & bona fruuntur, potiuntur, & gaudent, seu uti, frui, potiri & gaudere possunt & poterunt quomodolibet in futurum, etiam quoad habitus delationem, ut præfertur, uti, frui, potiri & gaudere libere & licite possint & valeant, concedimus & indulgemus.

Episcopi nominatio Franciæ Regibus asseritur.

§.12. Ac eidem Ludovico, ejusque successoribus Franciæ Regibus, attenta suppressione & extinctione prædictarum Mensarum Abbatialium, & eorum fructuum pro dote d. Episcopatus Divionen. unione Mensæ Episcopali Divionen. prædictæ de consensu dicti Ludovici Regis, ut supra factis, jus nominan.

nan. ad dictam Ecclesiam Divionen. quandocumque & quotiescumque illa Pastoris solatio destituta fuerit, etiam ab hac primæva erectione, juxta formam & dispositionem concordatorum prædictorum, etiam perpetuo reservamus, concedimus, & assignamus.

Clausulæ.

§.13. Præsentes quoque nullo unquam tempore de subreptionis vel obreptionis aut nullitatis vitio, seu intentionis nostræ, vel quovis alio defectu, etiam ex eo, quod causæ, propter quas præmissa emanarunt, coram Nobis, vel alibi, verificatæ ac approbatæ, ac quicumque in præmissis interesse haben. seu habere prætenden. ad id vocati citati & auditi non fuerint, & præmissis non consenserint; aut alio quovis defectu notari, impugnari, invalidari, retractari, in jus vel controversiam vocari, ad viam & terminos juris reduci, seu adversus eas quodcumque aliud gratiæ, justitiæ, vel facti remedium impetrari, vel sub quibusvis similium vel dissimilium gratiarum revocationibus, suspensionibus, limitationibus, derogationibus, aut aliis contrariis dispositionibus, etiam per Constitutiones Apostolicas, aut Cancellariæ Apostolicæ Regulas, quandocumque etiam in crastinum assumptionis successorum nostrorum Romanorum Pontificum ad Summi Apostolatus apicem, vel aliàs quandocumque editas, vel sub quibusvis formis emanatas, & imposterum edendas & emanandas, nullatenus comprehendi; sed semper ab illis exceptas, & quoties illæ emanabunt, toties in pristinum & validissimum statum etiam sub quacumque posteriori data, per pro tempore existen. Episcopum & Dignitates, Capitulum, & Canonicos Divionen. hujusmodi eligenda, restitutas, repositas, & plenarie reintegratas, ac de novo concessas: semperque validas & efficaces esse & fore, suosque plenarios & integros effectus sortiri & obtinere; necnon Episcopo, Dignitatibus, Capitulo & Canonicis Divionen. hujusmodi pro tempore existentes perpetuo suffragari.

§.14. Sicque, & non aliàs, per quoscumque Judices ordinarios vel delegatos, quavis auctoritate fungentes, ac honore & præeminentia fulgentes, sublata eis & eorum cuilibet quavis aliter judicandi & interpretandi facultate & auctoritate, judicari & deffiniri debere; & si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari, irritum & inane decernimus.

§.15. Non obstantibus nostris, & Cancellariæ Apostolicæ prædictæ Regulis de gratiis & Indulgentiis ad instar non concedendis, ac de exprimen. vero annuo valore; necnon de jure quæsito non tollendo, ac de unionibus committendis ad partes vocatis, quorum interest, & Lateranen. Concilii novissime celebrati, uniones perpetuas nisi in casibus a jure permissis fieri prohiben., ac quibusvis Apostolicis, necnon in Synodalibus, Provincialibus, Generalibus Conciliis editis vel edendis specialibus vel generalibus Constitutionibus & Ordinationibus, ac Monasterii Sancti Petri Bessuensis, & Ordinis præfatorum, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis quibusvis Superioribus & personis sub quibusvis tenoribus & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus efficacissimis & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis decretis: etiam motu proprio & ex certa scientia, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine præfata: etiam consistorialiter de simili consilio, aut aliàs quomodolibet etiam pluries & iteratis vicibus concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus & singulis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione, de illis eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio, seu quævis alia expressio haben. aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi, acsi de verbo ad verbum, nihil penitus omisso, & forma in illis tradita observata, inserti forent, præsentibus pro plene & sufficienter expressis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter & expresse juxta decretum Congregationis rebus Consistorialibus præpositæ, harum serie derogamus contrariis quibuscumque.

§.16. Præterea quoad jus præcedentiæ dilectorum etiam filiorum Monachorum Sancti Benigni ejusdem Ordinis Sancti Benedicti prædictæ Congregationis Sancti Mauri, post dilectos similiter filios Capitulum dictæ Ecclesiæ Sancti Stephani, in Cathedralem, ut præfertur, erectæ, ullum præjudicium iisdem inferre non intendimus, ac etiam per præsentes declaramus.

Declaratio, quod ex præcedentia Capituli S. Stephani nullum præjudicium Monachis S. Benigni Divionen. inferri intelligatur.

§.17. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam Nostræ separationis, dismembrationis, segregationis, divisionis, exemptionis, liberationis, decorationis, erectionis, institutionis, concessionis, attributionis, assignationis, subjectionis, suppressionis, extinctionis, unionis, annexionis, applicationis, approbationis, translationis, incorporationis, impertitionis, indulti, reservationis, decreti, derogationis, intentionis, & declarationis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri & Pauli Apostolorum ejus, se noverit incursurum.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem Anno Incarnationis Dominicæ millesimo septingentesimo trigesimo primo Pontificatus Nostri Anno Primo.

XXXXII.

Dat. die 21. Julii 1731. Pontif. An. II.

Nonnulla statuuntur pro recta Studiorum methodo in Collegiis Fratrum Minorum Sancti Francisci Conventualium nuncupat.

CLEMENS PAPA XII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

EX injuncto Nobis divinitus Pastoralis sollicitudinis munere, sacrarum, bonarumque literarum studia, præsertim inter Christi fideles divinis obsequiis sub suavi Religionis jugo addictos, opportunis rationibus fovemus & promovemus; ac ut debitus virtuti honor rependatur, libenter providemus, sicut ad Omnipotentis Dei gloriam, Religionis decus & incrementum salubriter expedire in Domino arbitramur.

Causæ hujusce Constitutionis.

§.1. Cum itaque sicut dilecti filii, Vincentius de Comitibus Minister Generalis, & Assistentes Ordinis Fratrum Minorum S. Francisci Conventualium nuncupat. Nobis nuper exponi fecerunt, ut in eodem Ordine studiorum progressus, & bonum regimen stabiliatur, & Fratres ipsius Ordinis congruis honorum præmiis ad illa amplectenda atque prosequenda alacriores & ferventiores reddantur, ipsi Vincentius Minister Generalis, & Assistentes opportune a Nobis provideri, &, ut infra, indulgeri summopere desiderent; Nos eorumdem Vincentii Ministri Generalis, & Assistentium votis, quantum cum Domino possumus, favorabiliter annuere volentes, & illorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, a jure vel ab homine quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, supplicationibus eorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, ut nemo, sive Collegialis, aut in Sacra Theologia Magister lecturæ cursum inchoare possit, nisi prius a prædicto, & pro tempore existenti Ministro Generali, prævio tamen rigoroso examine per se ipsum, vel, si aliquo impedimento detentus fuerit, per alium, seu alios ab ipso seligendos, reperiatur idoneus, itaut quilibet se novo examini sistens doctrinæ suæ specimen ac documentum præbeat, & Religio in dies conspicuis Lectoribus florescat.

Quod nemo Lecturæ cursum inchoare possit, nisi prævio rigoroso examine.

§.2. Præterea lectiones etiam tempore Capituli Generalis nequaquam intermitti, sed usque ad Festum S. Bonaventuræ, quemadmodum in omnibus aliis temporibus servari solet, prosequi debeant:

Quod tempore Capit. Generalis Lectiones non intermittantur.

§.3. Nullus ex Studentibus, sive sit Baccalaureus Collegialis, ac Seminariorum Lector, & Conventus Baccalaureus, tempore Quadragesimali, quamvis id per Constitutiones Urbanas ejusdem Ordinis in Cap. V. reg. tit. IV. num. XVI. permissum sit, Verbum Dei prædicare valeat.

Nullus ex Student. tempore Quadragesimali Prædicationibus incumbat.

§.4. Quodque, ut in Studiis generalibus, etiam tempore Quadragesimali hujusmodi, semper lectiones, & solita exercitia scholastica continuentur, remaneat unus Regens, aut Lector Theologiæ Moralis, qui docendo & tradendo easdem materias, prout illi docere & tradere tenerentur, Regentium vices suppleat: alternatim permittendo quandoque uni, quandoque alteri, & aliquando etiam prædicto Lectori ejusdem Moralis Theologiæ, ut ad prædicandum se transferre possit, & aliquando pariter in aliqua particulari necessitate, relinquendo eidem prædicto, & pro tempore existenti Ministro Generali facultatem dispensandi pro ejus arbitrio & conscientia, cum conditione tamen, ut duo menses, decurrendi in Verbi Dei prædicatione, computari nequeant tempori præfixo pro consequendo gradu & dignitate Paternitatis Provinciæ;

Eoque tempore semper aliquis Regens, vel Lector remaneat lectiones daturus.

§.5. Utque Collegiales prædicti Ordinis pro Conventuum quiete, & Dei servitio, ubique & in omni casu, præterquam in actibus Studiorum, Patribus de Domo nuncupatis, non aliter acsi essent simplices Baccalaurei, præcedentiam cedant, dicta auctoritate harum serie statuimus & ordinamus.

Collegiales præcedentiam Patribus de Domo cedant.

§.6. Decernentes easdem præsentes literas semper firmas validas & efficaces existere & fore, suosque plenarios & integros effectus sortiri & obtinere; ac illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit, in omnibus & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari; sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari & definiri debere; ac irritum & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

Præsentium Literarum firmitas, & observantia.

§.7. Non obstantibus prædictis Urbani, ac quibusvis aliis Constitutionibus & Ordinationibus Apostolicis, necnon Decretis Capitulorum Generalium a Sede Apostolica confirmatis, ac dicti Ordinis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Obstantium derogatio.

§.8. Volumus autem, ut earumdem præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici, vel Ministri Generalis Ordinis hujusmodi subscriptis, & sigillo Personæ in Ecclesiastica Dignitate constitutæ, vel Procuratoris Generalis Ordinis prædicti munitis, eadem prorsus fides habeatur, quæ ipsis præsentibus haberetur, si forent exhibitæ vel ostensæ.

Fides Transumptorum.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub annulo Piscatoris die 21. Julii Pontificatus Nostri Anno Secundo.

F. Card. Oliverius.

Tres

XXXXIII.

Dat. die 21. Julii Anno 1731. Pontif. II.

Tres Assistentes Germaniæ, Galliæ, & Poloniæ, in Conventu SS. Duodecim Apostolorum de Urbe eorumdem Fratrum Minorum S. Francisci Conventualium nuncupat. eligendi constituuntur pro negotiis illarum Provinciarum explendis.

CLEMENS PAPA XII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

IN supremo Militantis Ecclesiæ Solio, meritis licet imparibus, per ineffabilem Divinæ Sapientiæ atque Clementiæ abundantiam constituti, ad ea, quæ religiosorum Virorum Cœtibus, in Ecclesia Dei pie sancteque Institutis, uberesque bonorum operum fructus, Illo, a quo bona cuncta procedunt, donante, proferre jugiter satagentibus, ut recte salubriterque in via mandatorum Domini dirigantur, conducibilia fore sperantes, libenter intendimus; & Pastoralis officii Nostri partes propensa charitate desuper interponimus, sicut, rerum temporum & personarum qualitate mature perpensa, salubriter in Domino arbitramur.

§.1. Cum itaque, sicut dilecti filii, Vincentius de Comitibus Minister Generalis, & Assistentes Ordinis Fratrum Minorum S. Francisci Conventualium nuncupatorum, Nobis nuper exponi fecerunt, per Constitutiones Urbanas dicti Ordinis in Cap. 6. reg. tit. 6. expresse statuatur, ut in Conventu SS. Duodecim Apostolorum de Urbe ex quibuscumque tam ultra quam citra Montes Provinciis Patres & Fratres, qui vitæ integritate, morum compositione, ac sapientia inter cæteros conspicui sint, collocentur, ipsi Exponentes pro bono ejusdem Ordinis, & Provinciarum hujusmodi tres novos Assistentes generales institui, ac propterea opportune in præmissis a Nobis provideri, &, ut infra, indulgeri summopere desiderant.

Ex Constitut. in Conventu SS. Duodecim Apost. de Urbe moribus probatiores collocandi.

§.2. Nos eorumdem Vincentii Ministri Generalis, & primodictorum Assistentium votis hac in re, quantum cum Domino possumus, annuere volentes, eosque, & illorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, a jure vel ab homine quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, supplicationibus eorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, auctoritate Apostolica tenore præsentium statuimus & ordinamus, ut de cætero unus Assistens Generalis ex Germania, ab una ex Germaniæ juxta ordinem, quo prædictæ Provinciæ in Constitutionibus Urbanis descriptæ reperiuntur: similiter alter ex Galliæ: & tertius ex Poloniæ respective Provinciis, eligantur, ita quod quælibet Provincia per turnum de sexennio in sexennium tres Patres constitutos in gradu Definitorum perpetuorum, per exactum lecturarum cursum acquisito, nominare debeat, ex quibus prædictus & pro tempore existens Minister Generalis, quem magis idoneum judicaverit, eligere teneatur.

Tres Assistentes ex Germania unus, alter ex Gallia, tertius ex Polonia conceduntur eligendi.

§.3. Quodque isti novi Assistentes sic electi omnibus privilegiis & prærogativis Definitorum Generalium fruantur & gaudeant, ac omnes alios, qui non sint Definitores Generales præcedere debeant, servata inter ipsos juxta ordinem propriæ antianitatis præcedentia; respectu vero duorum Ordinariorum Assistentium, Socii scilicet, & Secretarii dicti Ordinis, una cum omnibus prærogativis & juribus, quæ sive ex Constitutionibus, sive ex consuetudine proveniunt, semper & omnino eisdem reservata censeantur.

Qui singulis Definitorum Gen. Privilegiis perfruantur.

§.4. Quodque insuper idem, & pro tempore existens Minister Generalis ad visitationem alicujus ex prædictis Provinciis ultramontes existen. profecturus, præter duos ordinarios Assistentes Socium & Secretarium, etiam Assistentem Nationalem assumere debeat.

P. vero Generalem comitari debeant, quoties ad aliquam ex dictis Provinciis pergat eam visitaturus.

§.5. Et denique, quod prædictis tribus Assistentibus, eorumque Laicis seu Conversis, dum Romæ morantur, Conventus SS. Duodecim Apostolorum de Urbe alimenta & vestiarium suppeditare teneatur, perinde acsi essent Patres Domus, ita tamen, ut administrationi prædicti Conventus, neque aliis rebus & negotiis, præterquam illis, quæ ad proprias respective Provincias, quorum Assistentes erunt, pertinent, se immiscere nequeant; iidemque tres Assistentes Missas pro adimplendis oneribus ipsius Conventus applicare: & singulæ Nationes seu Provinciæ cuilibet eorum respective Assistenti, quidquid pro illorum honestiori & magis commoda substentatione congruum judicaverint, residuos & reliquos sumptus contribuere debeant.

De alimentis illis præstandis, ac Missarum oneribus per eosdem adimplendis.

§.6. Quia tamen juxta quasdam literas fe. re. Clementis PP. X. Prædecessoris Nostri desuper in simili forma Brevis die 7. Martii 1674. expeditas, quarum totum tenorem pro inserto & expresso haberi volumus, numerus denarius Patrum in memorato Conventu dumtaxat præfixus reperitur; ideo, ne augmento prædictorum trium Assistentium habitatio angusta & incommoda aliis reddatur, numerum denarium Patrum hujusmodi ad septem, ita quod secuta vacatione primorum trium locorum, servato inter ipsos Assistentes hoc ordine, scilicet primum locum, quem vacare contigerit, Assistens Germaniæ, secundum Assistens Galliæ, & tertium Assistens Poloniæ obtineant; qui vero actu in supradicto Conventu Patres supranumerarii pro primo loco vacaturo reperiuntur, tunc locum habere debeant, postquam prædicti tres Assistentes admissi fuerint, auctoritate & tenore prædictis reducimus, ac eisdem nunc & pro tempore existentibus Ministro Generali, & Assistentibus Ordinariis Generalibus super quacumque difficultate, quæ in horum omnium executione exoriri posset, deliberandi facultatem harum serie concedimus.

De habitatione ipsis assignanda.

§.7. Decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces exi- Clausulæ.

 stere

stere & fore, suosque plenarios & integros effectus sortiri & obtinere; ac illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit, in omnibus & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari; Sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari & definiri debere; ac irritum & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

Obstantium derogatio.

§. 8. Non obstantibus præmissis, ac dicti Clementis Prædecessoris super numero denario Fratrum supradicti Conventus, ac Nostra, & Cancellariæ Apostolicæ Regula de jure quæsito non tollendo, aliisque Constitutionibus & Ordinationibus Apostolicis, ac Provinciarum & Ordinis prædictorum, etiam juramento, confirmatione Apostolica, aut quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 21. Julii 1731. Pontificatus Nostri Anno Secundo.

F. Card. Oliverius.

XXXXIV.

Dat. die 25. Julii 1731. Pontif. II.

Conceduntur consueta Privilegia nonnullis Sanctissimi D. N. Familiaribus.

CLEMENS PAPA XII.

Venerabilibus Fratribus Lazaro Pallavicino Thebarum, Cubiculi Nostri Præfecto: Antonio Xaverio de Gentilibus Petren. Archiepiscopis, Datario: ac Thomæ Cervioni Episcopo Porphyrien., olim Archiepiscopo Lucan., Sacrarii Nostri Præfecto: & dilecto filio Paulo Antonio de Frescobaldi Florentin., Cubiculario Secreto: Familiaribus continuis commensalibus Nostris, salutem & Apostolicam benedictionem.

Circumspecta Romani Pontificis gratiarum dispensatoris providentia &c.

Cætera legi possunt pag. 108. in Constitutione num. XV. huic omnino simili.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub annulo Piscatoris die 25. Julii 1731. Pontificatus Nostri Anno Secundo.

F. Card. Oliverius.

XXXXV.

Dat. die 24. Augusti 1731 Pontif. II.

Confirmatur Decretum Congregationis Episcoporum & Regularium, quo statuitur, ut in domibus Religiosis Provinciæ S. Gregorii in Insulis Philippinis Ordinis Fratrum Minorum S. Francisci de Observantia Discalceatorum servetur Clausura &c.

CLEMENS PAPA XII.

Ad futuram rei memoriam.

Expositio facti.

NUper pro parte dilecti filii Josephi a Santarella Congregationis Missionis, & Procuratoris Provinciæ S. Gregorii in Insulis Philippinis, Ordinis Fratrum Minorum Sancti Francisci de Observantia Discalceatorum nuncupatorum, Congregationi Venerabilium Fratrum nostrorum S.R.E. Cardinalium, negotiis & consultationibus Episcoporum & Regularium, nomine dilecti etiam filii moderni Ministri Provincialis dictæ Provinciæ, exposito, quod eadem Provincia, licet plusquam sexaginta religiosis Domibus constet, sacrasque Missiones in Sinarum Regnis sedulo conservet, trecentorum tamen Fratrum Presbyterorum numerum non excedebat, nec omnino excedere valebat; cum illius conservatio unice penderet a Fratribus dicti Ordinis, qui zelo Dei & lucri animarum ducti ex Hispania de Superiorum suorum licentia, ac Catholicorum Regum sumptibus, in partes illas remotissimas trajiciunt; indeque fiebat, quod tametsi Domus religiosæ prædictæ haberent amplas Ecclesias, & curam animarum, necnon conversionis Infidelium, qui in iis regionibus, præsertim montanis & locis sylvestribus, adhuc supersunt, & capaces forent sustentandi integram Fratrum familiam; nihilominus ob deficientiam Religiosorum nonnisi quatuor aut quinque, imo quandoque tres, duo, aut etiam unus dumtaxat dictorum Fratrum, quoties nimirum Missionarii Hispani adventum suum diutius remorantur, vel in mari pereunt, uti non semel accidit, in unaquaque ex domibus Religiosis hujusmodi residebant, exceptis dumtaxat domibus Mavilensi, ubi integra, & de Dilao, ubi media familia haberi solent; Fratres vero Provinciæ prædictæ jam inde ab illius institutione ac primordio semper voluerant ac procuraverant, ut in omnibus prædictis Domibus regularis observantia, & alia vitam regularem concernentia, quantum pro numero Fratrum in illis degentium, aliisque rerum circumstantiis fieri possit, custodirentur & retinerentur, non secus ac si essent Conventus formales: Et in eadem expositione subjuncto, quod cum aliquibus in dubium revocaretur, an prædicta regularis Clausura in iisdem Domibus observanda foret: ipsæque Domus privilegiis Conventuum gaudere deberent, idem Josephus pro majori bono dictæ Provinciæ, ac meliori inibi religiosæ disciplinæ conservatione, singulas Domos prædictas, quamvis nonnisi supra expressus Fratrum in eis numerus habeatur, privilegiis

Dubium Sac. Congr. propositum.

legiis Conventuum Ordinis prædicti gaudere, & Clausura regulari hujusmodi, cæterisque oneribus, quæ sufferre possunt, subjacere, concedi ac decerni summopere desiderabat, emanavit a memorata Congregatione Cardinalium Decretum tenoris, qui sequitur, videlicet = Sacra Congregatio Eminentissimorum & Reverendissimorum S. R. E. Cardinalium, negotiis & consultationibus Episcoporum & Regularium præposita, ad quam Sanctissimus Dominus Noster Papa supplices preces remisit, attenta relatione Procuratoris Generalis, referente Eminentissimo Domino Cardinali Belluga Ponente, statuit & decrevit, in Domibus religiosis Patrum Minorum Discalceatorum Sancti Petri de Alcantara Provinciæ Philippinarum S. Gregorii, servandam esse Clausuram, utque gaudeant Privilegiis Conventuum sine præjudicio tamen jurium Episcoporum, Parochorum, & aliorum Regularium, atque Constitutionum Apostolicarum, & particularium Discalceatorum: & quoad accessum Religiosorum præfatarum Domorum ad Capitula Provincialia nihil innovetur, sed solitus & antiquus illius Provinciæ modus servetur, sub pœna nullitatis actorum ac demum in primodictis Insulis Philippinis erigere non possint Patres Excalceati novas Provincias, nisi cum consensu Capituli Generalis. Romæ 20. Julii 1731. Card. Barberinus. A. Archiepiscopus Petren.

Decretum.

§. 1. Cum autem, sicut d. Josephus Nobis subinde exponi fecit, ipse, Decretum hujusmodi quo firmius subsistat, & servetur exactius, Apostolicæ confirmationis nostræ patrocinio communiri summopere desideret; Nos eumdem Josephum specialibus favoribus & gratiis prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, a jure vel ab homine quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes & absolutum fore censentes, supplicationibus ejus nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, Decretum præinsertum auctoritate Apostolica tenore præsentium approbamus & confirmamus, illique inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus: salva tamen semper in præmissis auctoritate supradictæ Congregationis Cardinalium.

Confirmatur.

§. 2. Decernentes easdem præsentes literas firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios & integros effectus sortiri & obtinere; ac illis, ad quos spectat & spectabit in futurum, plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari; sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari & definiri debere; ac irritum & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

Clausulæ.

§. 3. Non obstantibus Constitutionibus & ordinationibus Apostolicis, necnon, quatenus opus sit, Provinciæ & Ordinis prædictorum, aliisve quibusvis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinis, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus & singulis, illorum tenores præsentibus pro plenè & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 24. Augusti 1731. Pontificatus Nostri Anno Secundo.

F. Card. Oliverius.

XXXXVI.

Mandatum quoddam Episcopi Montis Pessulan. cui titulus = *Ordonnance de Monseigneur de Montpellier contre la deliberation de Son Chapitre &c.* = irritatur, damnatur: addita prohibitione, quominus legi seu retineri possit.

Dat. die 27 Augusti 1731 Pont. II.

CLEMENS PAPA XII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Quamvis jamdiu in animæ nostræ amaritudine intellexerimus, Carolum Joachinum Episcopum Montis Pessulan., animo, sanæ doctrinæ, ac ecclesiasticæ unitati infensissimo, manifeste refragari Constitutioni re. me. Clementis PP. XI. Prædecessoris Nostri, quæ incipit: *Unigenitus Dei Filius &c.* Anno Incarnationis Dominicæ 1713. sexto Idus Septembris promulgatæ, imò posthabitis, planeque contemptis auctoritate & judicio Apostolicis tam ejusdem Clementis Prædecessoris, quam illius Successorum fe. re. Innocentii XIII., ac Benedicti etiam XIII. Romanorum Pontificum Prædecessorum pariter Nostrorum, qui plura ipsius Caroli Joachimi Episcopi scripta, quibus eamdem Constitutionem Apostolicam multifarias incessere ac impetere nitebatur, condigne perstrinxere censura, novis identidem actis, ac scriptis in publicum sparsis, pertinacis suæ inobedientiæ & erroris, in quo misere versatur, luculenta nimis dedisse testimonia: quæ quidem omnia & singula nobiscum reputantes graviter in corde Nostro improbavimus; Distulimus tamen aduersus ea pro pastoralis officii Nostri solicitudine aliquod palam statuere, ea spe, fiduciaque detenti, ut agnita tandem a dicto Carolo Joachimo Episcopo veritate, fractaque animi sui obstinatione, adspirante Domino, possemus, uti Nobis summopere in votis erat, resipiscentem paternæ dilectionis affectu complecti, & cum eo charitatis vinculis rursus conjungi. Verum spem, & patientiam Nostram frustratam elusamque comperimus, quemque anxie expectabamus ad unitatem & veritatem reversurum, magis in pertinacia & errore obduratum experti sumus. Nobis siqui-

Episc. Montis Pessulan. animus erga Sedem Apostolicam.

siquidem nuper innotuit, quod cum non ita pridem dilecti filii Capitulum & Canonici, aliæque personæ Ecclesiasticæ Cathedralis Ecclesiæ Montis Pesulan., Deo corda eorum tangente, in unitatis ac obedientiæ spiritu simul congregati, publico solemnique actu memoratam Constitutionem Apostolicam pure & simpliciter recepissent, ac sese illi submisissent; tantum abfuit, ut dictus Carolus Joachimus Episcopus id probaret, suaque accessione ratum haberet, ut edito contra Mandato eumdem actum, ac si Episcopalis Jurisdictionis & obedientiæ sibi debitæ læsivus esset, proscribere, nullumque declarare: ac insuper, ne quisquam suorum Subditorum se inconsulto prædictam Constitutionem Apostolicam deinceps recipiat, prohibere incredibili ausu præsumpserit, nesciens oves non teneri sequi Pastorem, dum eas ad prærupta deducere, vel pascua venenata ipsis exhibere molitur. Quapropter, ne lenitas ac longanimitas nostra, cui hucusque pacis studio indulsimus, ab æterno ac supremo Judice redarguatur, Apostolici Ministerii Nostri partes adimplere volentes, auditis desuper nonnullorum ex Venerabilibus Fratribus Nostris S. R. E. Cardinalibus, pluriumque in Sacra Theologia Magistrorum, qui rem mature ac diligenter discusserunt, sententiis, de eorumdem Cardinalium consilio, præfatum Caroli Joachimi Episcopi Montis Pesulan., mandatum, cui titulus est = *Ordonnance de Monseigneur de Montpellier contre la deliberation de Son Chapitre &c.* = penitus & omnino nullum, ac irritum, nulliusque prorsus roboris & momenti esse, ac perpetuo fore, Apostolica auctoritate tenore præsentium declaramus; Actum vero, quo Capitulum & Canonici, aliæque personæ Ecclesiasticæ dictæ Cathedralis Ecclesiæ sese memoratæ Constitutioni Apostolicæ submiserunt, ut præfertur, ab eodem Carolo Joachimo Episcopo invalide & inique reprobatum fuisse decernimus. Ad hæc, licet exploratum sit reliqua omnia acta & scripta per ipsum Carolum Joachinum Episcopum, vel ejus nomine adversus prædictam Constitutionem Apostolicam, ac ejus receptionem, præstitamque illi a fidelibus obedientiam, aut aliàs contra Pontificias sanctiones, novissime edita ac evulgata Apostolici itidem censuram judicii promereri, eaque notanda ac perstringenda esse; Nihilominus reservantes Nobis illorum singula damnare, ac debita censura percellere, pro nunc supradictum Mandatum tanquam falsum, temerarium, erroneum, Apostolicis Constitutionibus, Sanctæque Sedi injuriosum, & ad schisma & hæresim tendens, imo aperte Schismaticum, eadem auctoritate harum serie damnamus & reprobamus, ac legi seu retineri prohibemus, illiusque impressionem, descriptionem, lectionem, retentionem, & usum omnibus Christifidelibus, etiam specifica & individua mentione, & expressione dignis, sub pœna excommunicationis per contrafacientes, ipso facto absque alia declaratione incurrenda, a qua nemo a quoquam præterquam a Nobis & Romano Pontifice pro tempore existente, nisi in mortis articulo constitutus, absolutionis beneficium valeat obtinere, omnino interdicimus. Volentes, & auctoritate præfata præcipientes, ut quicumque Mandatum hujusmodi penes se habuerint, illud statim ac præsentes literæ eis innotuerint, locorum Ordinariis, vel hæreticæ pravitatis Inquisitoribus, tradere atque consignare teneantur; hi vero sibi sic traditum illico flammis aboleri curent. In contrarium facientibus non obstantibus quibuscumque.

Constitutio *Unigenitus* a Capitulo recepta.

Hoc vero ab Episcopo reprobatum suo quodam Mandato;

Quod irritatur;

Hujusmodi irritationis causæ.

A quoquam legi, vel retineri interdicitur:

§.1. Ut autem eædem præsentes literæ ad omnium notitiam facilius perveniant, nec quisquam illarum ignorantiam allegare possit, volumus etiam, & pari auctoritate decernimus, ut illæ ad Valvas Basilicæ Principis Apostolorum, ac Cancellariæ Apostolicæ, Curiæque Generalis in Monte Citatorio, ac in Acie Campi Floræ de Urbe, per aliquem ex Cursoribus Nostris, ut moris est, publicentur, illarumque exempla ibidem affixa relinquantur: & sic publicatæ omnes & singulos, quos cercernunt, perinde afficiant, ac si unicuique illorum personaliter notificatæ & intimatæ fuissent: utque ipsarum præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica Dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides tam in judicio quam extra illud ubique locorum habeatur, quæ eisdem præsentibus haberetur, si forent exhibitæ vel ostensæ.

Hujusmodi irritationis, ac prohibitionis publicatio.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub annulo Piscatoris die 27. Augusti 1731. Pontificatus Nostri Anno Secundo.

F. Card. Oliverius.

XXXXVII.

Confirmantur literæ Urbani PP. VIII. ac successorum, quibus singulis Patriarchis, Archiepiscopis, Episcopis, cæterisque Dei verbum prædicantibus, ut saltem bis in anno Populo Sacrorum locorum Hierusalem necessitates exponant, præcipitur.

Dat. die 12. Sept. 1731. Pontif. II.

CLEMENS PAPA XII.

Ad futuram rei memoriam.

Salvatoris & Domini Nostri Jesu Christi, qui pro humani generis Redemptione se exinanivit, factus obediens usque ad mortem, vices licet immeriti gerentes in terris, inter multiplices gravissimasque Apostolicæ servitutis curas, in eam præcipue Pastoralis solicitudinis vigilantia incumbimus, ut tanti & tam salubris misterii monumenta, quæ in Civitate Hierusalem, & Locis circumvicinis sunt, conserventur, & omni, qua fieri poterit, majori honorificentia recolantur. Cum itaque aliàs fel. rec. Urbano Papa VIII. Prædecessori nostro, exposito, quod Ecclesiæ, & alia Loca Pia in Civitate Hierusalem, & aliis Locis Terræ Sanctæ existentia, fere diruta erant, & quæ

Exordium.

Status Locorum Terræ Sanctæ.

& quæ adhuc ibi existebant Monasteria, ære alieno ob impiam Turcarum, Hæreticorum, & Schismaticorum tyrannidem, & pro Sanctæ Fidei Catholicæ in eis Locis conservatione contracto, admodum gravata reperiebantur, idem Urbanus Prædecessor Patriarchis, Archiepiscopis, Episcopis, & aliis Locorum Ordinariis; necnon omnibus & singulis quorumvis Ordinum, Congregationum, & Institutorum Regularium Generalibus commiserit & mandaverit, ut ad minus duabus vicibus quolibet anno, Adventus & Quadragesimæ temporibus, tam per verbi Dei Prædicatores in suis Sacris Concionibus, quam in actionibus & functionibus publicis, necessitates eorumdem Sacrorum Monumentorum Populo proponi & commendari curarent, & facerent, & aliàs, prout in ipsius Urbani Prædecessoris literis desuper in simili forma Brevis die tertia Februarii 1634. expeditis, quarum tenorem pro expresso haberi volumus, uberius continetur; & sicut pro parte dilecti filii Emanuelis Fernandez del Rio Lectoris Jubilati, Ex-Secretarii Generalis Ordinis Fratrum Minorum Sancti Francisci de Observantia nuncupatorum, & in Romana Curia Commissarii, & Procuratoris Generalis Terræ Sanctæ, Nobis nuper expositum fuit, ipse, quo præfatæ Urbani Prædecessoris literæ, quæ a rec. mem. Innocentio X., Clemente X., Innocentio XI., Alexandro VIII., Innocentio XII., Clemente XI., Innocentio XIII., & Benedicto XIII. Romanis Pontificibus pariter Prædecessoribus nostris, confirmatæ fuerunt, exactius observentur, illas per Nos etiam confirmari & innovari desideret; Nos eorumdem Sacrorum Monumentorum conservationi & manutentioni consulere volentes, præfatas Urbani Prædecessoris literas Apostolica auctoritate tenore præsentium confirmamus pariter & approbamus, illasque innovamus, & observari mandamus. Volumus autem, ut Patriarchæ, Archiepiscopi, & Episcopi prædicti in relatione status Ecclesiarum suarum, quando visitabunt limina Apostolorum, facienda, referant, se præfatis Urbani Prædecessoris, & præsentibus nostris literis, paruisse: contrariis non obstantibus quibuscumque.

Urbani PP. Decretum;

A Successoribus confirmatum iteratur.

Volumus insuper, ut earumdem præsentium transumptis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo Personæ in Ecclesiastica Dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, quæ præsentibus ipsis adhiberetur, si forent exhibitæ vel ostensæ.

Fides transumptorum.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 12. Septembris 1731. Pontificatus Nostri Anno Secundo.

F. Cardinalis Oliverius.

XXXXVIII

Nonnulla declarantur ac statuuntur pro regimine Nationis Germano-Belgicæ, annexarumque Provinciarum Ord. Fr. Minor. Sancti Francisci Reg. Observ., nonnullis præterea sublatis, quæ in Benedicti XIII. Constitut. *Flagitantium preces &c.* leguntur.

Dat. die 14. Septemb. Anno D. 1731. Pontif. II.

CLEMENS PAPA XII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Apostolici Regiminis cura Nos monet, ut præcipuam de Religiosis Viris, assiduos labores pro æterna animarum salute procuranda suscipientibus, solicitudinem habeamus, ne ipsi ab exercitio bonorum operum per animorum dissensiones amoveantur: Quare, si adhibita diligenti consideratione ea, quæ etiam a Decessoribus nostris prodierunt, eorum tranquillitati aliqua ex parte obesse deprehendimus, moderari non dubitamus: aliaque insuper concedimus, quæ in Domino conspicimus convenire.

Exordium.

§.1. Aliàs siquidem fel. rec. Benedictus PP. XIII. Prædecessor noster, animadvertens, quod dilecti filii Fratres Ordinis Sancti Francisci Regularis Observantiæ, Nationis Germano-Belgicæ, passim in tota Germania, Flandria, Hollandia, Anglia, Scotia, & Hibernia existentes, ac Conventus, & Hospitia in hæreticorum regionibus retinentes, magno numero Sacris Missionibus dant operam, proptereaque eorumdem hæreticorum infestationibus frequenter obnoxii, in omnibus, & ad unguem Statutis universi Ordinis prædicti in diversis generalibus Comitiis ejusdem Ordinis conditis, & in commune bonum ipsius Ordinis peractis, ac apud omnes Nationes & Provincias receptis, sese conformare a longo tempore impediebantur; ideoque nonnulla alia peculiaria, ac pro moribus & consuetudinibus dictæ Nationis commodiora Statuta canonice confecta, ac per Ministrum Generalem totius Ordinis anno Domini millesimo sexcentesimo vigesimo tertio, & rursus per unum Romæ anno millesimo sexcentesimo vigesimo quinto, & postremo per alterum Toleti anno millesimo sexcentesimo trigesimo tertio, habita, Capitula Generalia dicti Ordinis, favore Fratrum Provinciarum Germaniæ, & Belgii, eisque annexarum solemniter confirmata & approbata, Apostolica authoritate perpetuo & amplissime confirmavit & approbavit; illaque a tunc existentibus, & deinde futuris Fratribus, omnium, quæ tunc Nationem Germano-Belgicam constituebant, aliarumque Provinciarum, quæ deinceps eidem Nationi canonice aggregari contingeret, firmiter & inviolabiliter observanda & adimplenda, etiam perpetuo præcepit & mandavit.

Causæ editæ a Bened. XIII Constitut.

§.2. Et insuper, ut Provinciæ sæpedictæ Nationis, a Præsule beneviso directæ, perpetua tranquillitate fruerentur, Commissario Gene-

Generali, Ministris Provincialibus, Custodibus, & aliis Vocalibus dictæ Nationis Germano-Belgicæ pro tempore existentibus, ut ipsi in suis Congregationibus Nationalibus, vel Capitulis Generalibus Ord. congregati, ex tunc in posterum quatuor ex suis Vocalibus, nempe duos ex Germaniæ, & reliquos duos ex Belgii Provinciis, pro munere sui Commissarii Generalis seligere & nominare, illosque pro tempore existenti Ministro Generali Ordinis, qui ex eis unum, & nonnisi servata alternativa inter Germanos & Belgas, facultatibus consuetis, & Commissariis Generalibus Nationalibus, juxta Statuta Nationalia concedendis, illi collatis, in Commissarium Generalem Nationis Germano Belgicæ instituere omnino deberet, præsentare: dictumque Commissarium Generalem sæpedictæ Nationis, ut præfertur, institutum sui officii, expleto triennio, ad aliud triennium dumtaxat, si eidem Ministro Generali confirmare ita visum fuisset, libere & licite possent & valerent: sicut & ipse Minister Generalis alium Commissarium ex integro, & absque ulla præsentatione instituere, si forte ob bella vel alia impedimenta Vocales præfatæ Nationis congregari nequirent pro quatuor prædictorum Patrum, ut ipsi ajunt, præsentatione, atque occurrente obitu ejusdem Commissarii Generalis dictæ Nationis, vel eo in Provincialem Ministrum suæ nativæ Provinciæ electo, durante ipsius munere, statim antiquior Pater ex Provincia defuncti Commissarii in Vice-Commissarium Generalem, qui sigilla retinere, & munia omnia Vice-Commissarii Generalis, donec novus Commissarius Generalis, ut præfertur, electus, & ut supra institueretur, exercere valeret: & tandem, ut quicumque laudabiliter per triennium munus Commissarii Generalis dictæ Nationis sustinuisset, Pater, ut vocant, ejusdem Nationis reputaretur & censeretur, & uti talis Privilegiis concessis plene frueretur, dicta auctoritate etiam perpetuo concessit & indulsit: Demum unius & ejusdem Ordinis indivisi, sub unico & eodem capite, eademque Regula, Domino Famulantium unitati etiam exteriori, quantum in Domino poterat, providere, & propterea quascumque dissensiones & discrepationes exteriores, quæ ipse Benedictus Prædecessor non modicum damnum ejusdem interiori unitati, & fraternæ charitati afferre solere putabat, prorsus amovere cupiens, omnes & singulos Fratres d. Ordinis præfatæ Germano-Belgicæ Nationis, denominatione Recollectorum, & Caputio acuminato, ac Mantellorum ligamentis ligneis sive eburneis, aut aliàs ab universo more Fratrum Minorum de Observantia discordibus, quibus antea utebantur, rejectis, ex tunc in posterum perpetuis futuris temporibus, servatis tamen in reliquis dictis Statutis Nationalibus, in denominatione, & habitus delatione cæteris Fratribus d. Ordinis sese omnino conformare præcepit; & non amplius Recollectos, sed Fratres Ord. Sancti Francisci Regularis Observantiæ nuncupari, & uti tales ab universo Ordine absque alia denominatione censeri debere:

Provinciæ huic concessus ab eodem Commiss. Generalis.

Ac Vice-Commiss. Generalis.

Huicque Commissario concessa Privilegia.

Toti vero Provinciæ jussum, ut rejecto Recollectorum nomine, Caputio acuminato &c. cæterisque a Fratrum Minorum more discordibus; Fratrum Regularis Observan. nuncupationem: & Habitum sumerent.

Itaut, si Fratres dictæ Nationis denominationem Recollectorum, & Caputium acuminatum, ac Mantellorum ligamenta lignea sive eburnea rejicere, ac Fratrum Regularis Observantiæ nuncupationem, & habitum, ab universo Ordine gestari solitum, assumere detrectarent, illi statim & ipso facto, & absque Judicis ministerio, fruitione literarum per Benedictum Prædecessorem tunc editarum privati, illæque prorsus abrogatæ censeri deberent, authoritate præfata similiter perpetuo voluit statuit & declaravit: & pro firmiori suæ voluntatis robore, denominationem Recollectorum, & usum Caputii acuminati, & ligamentorum Mantellorum ligneorum, sive eburneorum, aut aliàs ab universo more Fratrum Minorum de Observantia discordium, hujusmodi Motu proprio, deque Apostolicæ potestatis plenitudine perpetuo suppressit & abrogavit: ac aliàs, prout in eisdem literis Benedicti Prædecessoris incipientibus = *Flagitantium Preces &c.* = sub datum Romæ apud Sanctum Petrum, anno Incarnationis Dominicæ millesimo septingentesimo vigesimo nono, Kalendis Februarii, Pontificatus sui anno sexto, expeditis, plenius & uberius continetur.

§.3. Cum autem, sicut accepimus, literæ Benedicti Prædecessoris ea in parte, qua, ut præfertur, dictis Fratribus præfatæ Nationis Germano-Belgicæ, & ei annexarum Provinciarum, denominationem Recollectorum, & usum Caputii acuminati, & ligamentorum ligneorum sive eburneorum præfatorum, rejicere, & Fratrum Regularis Observantiæ nuncupationem, & habitum, ab universo Ordine gestari solitum, sumere præcipiebatur, utilitatem illam, quam memoratus Benedictus futuram sibi proposuerat, non attulerint; sed potius e converso non modicam perturbationem in præfatis Provinciis, & præcipue in partibus Hollandiæ, aliisque plerumque hæreticorum regionibus, ubi mos denominationis, & usus habitus hujusmodi inolevit, induxerint, & in posterum inducere possint; propterea Nos, qui dum Cardinalatus honore fungebamur, d. Ordinis Protectoris munus per plures annos sustinuimus, & ad S. R. E. Regimen, Deo favente, evecti, illud minime dimittendum putavimus, ejusdem Ordinis, quem peculiari dilectione prosequimur, curam præcipuam habere, & interiorem ab universo Ordine animorum unionem, quæ etiam neglectis aliquibus exterioribus signis foveri potest, necnon eorumdem Fratrum dictæ Nationis, ita ut ipsi, ut antea, consuetis Exercitiis, & Missionibus in hæreticorum regionibus incumbere valeant, tranquillitatem servare, ac aliàs in præmissis opportune providere cupientes: necnon Commissarium Generalem, Ministros Provinciales, & Custodes dictæ Nationis specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, eosque & eorum quemlibet a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, si quibus quomodolibet innodati existant, ad effectum præsentium consequendum tantum, harum serie absolventes & absolutos fore censentes, dicta-

Quod cum perturbationem iis in Provinciis adduxerit.

dictarumque literarum Benedicti Prædecessoris nostri tenores, etiam veriores, pro plene & sufficienter insertis & expressis habentes, Motu proprio, & ex certa scientia Nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, literas ejusdem Benedicti Prædecessoris in ea parte tantum, qua dictis Fratribus ejusdem Germano-Belgicæ, illique annexarum Provinciarum, denominationem Recollectorum, & Caputium acuminatum, & Mantellorum ligamenta lignea sive eburnea, aut aliàs ab universo more Fratrum Minorum de Observantia discordia, rejicere: atque in denominatione, & habitus delatione cæteris Fratribus dicti Ordinis sese omnino conformare, & non amplius Recollectos nuncupari præcipitur: eisdemque Fratribus denominationem & ligamenta hujusmodi detrectantibus, literarum hujusmodi, & statim & ipso facto, & absque Judicis ministerio, fruitionis privatio, illarumque abrogatio, ut præfertur, statuitur: & denominatio, & Caputium acuminatum, ac ligamenta præfata, ut præfertur, supprimuntur: Apostolica authoritate præfata perpetuo revocamus, rescindimus & abrogamus. Eosdem Fratres Nationis Germano-Belgicæ, & ei annexarum Provinciarum adversus denominationis, ac habitus delationis hujusmodi suppressionem, per dictum Benedictum Prædecessorem Motu ejus proprio, ut præfertur, factam: ac privationem & fruitionem earumdem literarum in eventum, in quem Fratres ejusdem Nationis denominationem Recollectorum, & Caputii acuminati, ac ligamentorum hujusmodi usum rejicere detrectavissent, per dictum Benedictum Prædecessorem, ut præfertur, inflictam & incursam, in pristinum, & in eum, in quo ante præmissa erant, statum: Itaut, velut si denominationis, ac delationis habitus hujusmodi abrogatio minime facta, ac privationis fruitionis præfatæ incursus unquam inflictus fuissent, Recollectorum denominatione, atque Caputio acuminato, ac ligamentis ligneis sive eburneis, ut prius, absque incursu cujusvis pœnæ, uti libere & licite possint & valeant, authoritate præfata motu simili restituimus, reponimus, & plenarie reintegramus.

Benedicti Literis hac in parte revocatis:

A pænis per easdem inflictas Fratres dictæ Provinciæ absolvuntur.

§.4. Ac ad tollendum quamcumque ambiguitatem, & contentionem, quæ super electione Commissarii Generalis tempore procedente exoriri possent; Nos quotiescumque in posterum Minister Generalis dicti Ordinis, facultate sibi, ut præfertur, reservata utens, aliquem Commissarium Generalem dictæ Nationis, sui muneris expleto triennio, ad aliud triennium confirmaverit, per confirmationem hujusmodi, alternativa inter Germanos & Belgas in vim dictarum literarum servanda, nullatenus consumpta & sublata censeatur; sed illa firma & illæsa subsistat, ita quod sive Germanus sive Belga in Commissarii munere præfato instituatur, ad quem institutio ante confirmationem spectavisset, videlicet, si Commissarius Generalis ex Germanis confirmari contigerit post consumptam confirmationem hujusmodi, unus ex duobus nominatis Belgis in munere Commissarii Generalis institui, & ita e converso, favore Germanorum peragi omnino debeat: Quodque insuper Commissarii Generales pro tempore, qui munere Commissariatus hujusmodi per triennium laudabiliter, ut præfertur, functi fuerint, deinceps Patres Nationis præfatæ, ac uniuscujusque Provinciæ habeantur, & apud Nationem eamdem, & quamlibet etiam respective Provinciam, habita ratione ad gradum & antianitatem cujuslibet, etiam in Nationis præfatæ, & cujuslibet Provinciæ Comitiis, seu Congregationibus, vel Definitoriis respective Nationalibus, Privilegio Paternitatis omnino gaudeant, Apostolica authoritate præfata similiter perpetuo decernimus & declaramus.

Declaratio quod per confirmationem Commissarii ad aliud triennium, damnum alternativæ non inferatur.

Privilegium Paternitatis Commissarii munere functis conceditur.

§.5. Demum literas præfatas ejusdem Benedicti Prædecessoris, in omnibus & singulis, in quibus præsentibus minime adversantur, earumque tenores, & in eis contenta quæcumque, authoritate præfata etiam perpetuo confirmamus & approbamus, illisque perpetuæ & inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, omnesque & singulos tam juris quam facti, & solemnitatum, de jure, usu, stylo, consuetudine, aut aliàs quomodolibet requisitarum, & quosvis alios, quantumvis substantiales, defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, in eisdem supplemus.

In cæteris articulis laudatæ Benedicti Literæ confirmantur.

§.6. Ac literas ejusdem Benedicti Prædecessoris, in eis tamen, quæ præsentibus minime adversantur, ac in eis literis contenta quæcumque, semper & perpetuo validas & efficaces fore & esse, suosque plenarios & integros effectus in omnibus & per omnia sortiri & obtinere: & a Commissario Generali, Ministris Provincialibus, Custodibus, cœterisque Fratribus sæpedictæ Nationis Germano-Belgicæ, aliisque quibuscumque, etiam Ministro, & Curiæ Commissario Generalibus, nunc & pro tempore existentibus, aliisque Officialibus dicti Ordinis, & quibuscumque, ad quos nunc quomodolibet pertinet, & in posterum pertinebit, firmiter & inviolabiliter observari debere, & nullo unquam tempore ex quocumque capite vel causa quantumvis legitima & juridica, etiam ex eo, quod Commissarius Generalis, Ministri Provinciales, & Custodes dictæ Nationis, necnon Minister, & Curiæ Commissarius Generales, & Officiales dicti Ordinis, ac quicumque alii in præmissis interesse habentes, atque illi etiam, qui ex literis prædictis jus sibi forsan acquisitum esse putarent his Nostris non consenserint, neque ad hoc citati, vocati, & auditi unquam fuerint, & causæ, propter quas eædem præsentes prodierint, adductæ, comprobatæ, & verificatæ non fuerint, de subreptionis vel obreptionis aut nullitatis vel invaliditatis vitio, sive intentionis nostræ, aut quocumque alio quantumvis substantiali, ac specificam & individuam expressionem requirente defectu, notari, impugnari, invalidari, in jus vel controversiam vocari, ad viam & terminos juris reduci, vel adversus eas restitutionis in integrum, aliudve juris, facti, vel gratiæ remedium impetrari: sive etiam motu simili concesso, vel impetrato uti

Ac perpetuo observari præcipitur quocumque prætextu remoto.

uti vel juvari unquam posse: Neque easdem præsentes sub quibusvis similium vel dissimilium gratiarum revocationibus, suspensionibus, limitationibus, modificationibus, derogationibus, aliisque contrariis dispositionibus, etiam per Nos, aut Successores nostros Romanos Pontifices, motu etiam pari, & cum quibusvis clausulis, & decretis faciendis, comprehendi; sed ab illis semper excipi, & quoties illæ emanabunt, toties in pristinum & validissimum statum restitutas, repositas, & plenarie reintegratas, & de novo etiam sub quacumque posteriori data per Commissarium Generalem, Ministros Provinciales, & Custodes, cæterosque Fratres sæpedictæ Nationis pro tempore existentes, quandocumque eligenda, concessas & efficaces fore & esse, suosque plenarios & integros effectus sortiri & obtinere: sicque, & non aliter per quoscumque Judices ordinarios seu delegatos, quavis authoritate fungentes, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S. R. E. dicti Ordinis Protectorem, aliosque Cardinales respective pro tempore existentes, etiam de Latere Legatos, Vicelegatos, Sedisque Apostolicæ præfatæ Nuncios, sublata eis & eorum cuilibet quavis aliter judicandi definiendi & interpretandi facultate, judicari definiri & interpretari debere; & quidquid secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari, irritum & inane decernimus.

Clausulæ. §.7. Non obstantibus, quatenus opus sit, Nostra, & Cancellariæ Apostolicæ Regula de jure quæsito non tollendo, ac dicti Benedicti Prædecessoris in favorem ejusdem Ordinis concessa, quæ incipit = *Universalis Ecclesiæ* = aliisque etiam in Synodalibus, Provincialibus, Universalibus, & Generalibus Conciliis editis vel edendis, specialibus vel generalibus consuetudinibus, & Ordinationibus Apostolicis, dictique Ordinis, etiam in Capitulis Generalibus conditis, etiam juramento, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque indultis, & literis Apostolicis eidem Ordini, & Nationi præfatæ, illorumque Superioribus, & personis in contrarium præmissorum quomodolibet etiam pluries concessis, approbatis, & innovatis. Quibus omnibus & singulis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque tenoribus, specialis & expressa, ac de verbo ad verbum mentio seu quævis alia expressio facienda, ad hoc servanda foret, eorum tenores eisdem præsentibus pro plene expressis habentes, illis aliter in suo robore permansuris, latissime ac plenissime, ac specialiter & expresse, hac vice dumtaxat derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

§.8. Volumus autem earumdem præsentium literarum transumptis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici, vel Agentis ejusdem Nationis subscriptis, & sigillo Personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ, aut ejusdem Commissarii Nationalis, munitis, eadem prorsus fides in judicio & extra adhibeatur, quæ præsentibus ipsis adhiberetur, si forent exhibitæ & ostensæ.

§.9. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam Nostræ absolutionis, revocationis, rescissionis, abrogationis, restitutionis, repositionis, reintegrationis, declarationis, confirmationis, approbationis, decreti, derogationis, & voluntatis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri & Pauli Apostolorum ejus, se noverit incursurum.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem Anno Incarnationis Dominicæ millesimo septingentesimo trigesimo primo, decimo octavo Kalendas Octobris, Pontificatus Nostri Anno Secundo.

A. Card. Pro-Datarius.

F. Card. Oliverius.

VISA

De Curia I. Archiepiscopus Ancyranus.
Lucas Martinettus.

IL.

Approbantur Constitutiones pro Seminariis Ecclesiasticorum in Regno Aragoniæ erectis, & alibi erigendis, sub DD. Episcoporum jurisdictione, ad illorum instructionem, qui in muneribus Apostolicis sint exercendi, & Ecclesiasticæ Disciplinæ incrementum. Dat. die 6. Nov. 1731. Pontif. II.

CLEMENS PAPA XII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Proœmium. Militantis Ecclesiæ regimini, meritis licet imparibus, per ineffabilem Divinæ Sapientiæ atque Bonitatis abundantiam præsidentes, pia virorum in sortem Domini vocatorum, ac propriæ alienæque saluti laudabiliter incumbentium instituta, quo uberiores in dies bonorum operum fructus adspirante superni favoris auxilio proferre valeant, paterno affectu libenter prosequimur; & illis, quæ pro felici eorum directione provide prudenterque constituta ac ordinata esse noscuntur, ut firma semper atque illibata persistant, Apostolici muniminis adjungimus firmitatem.

§.1. Nuper siquidem pro parte Venerabilium Fratrum Nostrorum, Archiepiscopi Cæsaraugustani, ac Episcoporum Barbastren., Tirasonen., Albaracinen., & Terulen., Nobis expositum fuit, quod aliàs videlicet ingruentibus in Hispaniarum Regnis non sine ingenti Christifidelium in spiritualibus ac temporalibus damno, & præsertim disciplinæ Ecclesiasticæ detrimento, novissimis bellorum motibus, pravisque exindè in omni fere personarum genere sensim pullulantibus moribus, dilectus filius Franciscus Ferrer, ac quinque alii Presbyteri seculares, divino numine ducti, hisce malis ac incommodis occurrere, & Institutio Seminariorum, de quibus in Rubrica.

priscæ

priscæ disciplinæ Ecclesiasticæ instaurationi, spiritualibusque animarum eorumdem fidelium necessitatibus aliqua opportuna ratione prospicere cupientes, in B.M. Virginis de la Bella nuncupat. Civitatis Barbastren. sanctuarium insimul convenerunt, ibique Divino implorato præsidio post maturam considerationem, ac cum consilio & approbatione tunc existentis Episcopi Barbastren., aliorumque infrascriptorum Diœcesum Ordinariorum licentia & consensu, ad majorem Dei gloriam, animarumque ejusmodi salutem, & ecclesiasticæ Disciplinæ præfatæ instaurationem, unum in Barbastren., aliud in Tirasonen., duo in Cæsaraugustan. alterum in Albaracinen., unum in Terulen., ac demum alia in aliis Diœcesibus Seminaria pro nonnullis Presbyteris, seu Clericis sæcularibus, Operariis nuncupatis, nullo voto adstrictis, sed solo charitatis vinculo conjunctis; qui sub obedientia pro tempore existentis ipsorum Seminariorum Superioris Præsidis nuncupati, ibidem vivere debeant, Ordinaria auctoritate fundari & erigi curarunt, ac pro bono dictorum Seminariorum regimine quædam Statuta, Constitutiones, & Regulas ab iisdem Ordinariis subinde approbata, in omnibus, & singulis Seminariis hujusmodi jam fundatis & erectis, ac deinceps fundandis & erigendis, exacte servanda condiderunt tenoris, qui sequitur, videlicet: *Statuta illis data.*

§.2. Horum Seminariorum finis est gloria Divina, Domini Nostri Jesu Christi imitatio, & non modo proprium profectum, sed Ecclesiasticorum juvamen & perfectionem, ac proximorum omnium salutem procurare. Proprium profectum oratione, mortificatione, mundi despectu, & Christi Domini in omnibus suis virtutibus imitatione: Ecclesiasticorum juvamen & perfectionem, in Ecclesiasticis etiam & Sacerdotibus instituendis, qui dedicari Apostolicis ministeriis desiderent, & in spiritualibus exercitiis nedum Ordinandis, verum etiam Parochis, & quibusvis Ecclesiasticis ministrandis: Proximorum salutem in eorum confessionibus audiendis, in concionibus, exhortationibus, & frequentibus missionibus habendis. Pro quibus omnibus bene rectoque ordine observandis sequentes Regulæ, ex vita ipsius Christi Domini expressæ, sub cujus magisterio vivunt, & quem imitari profitentur hujusmodi Seminariorum Operarii, perpetuo custodiendæ traduntur. *Illorum institutionis scopus.*

§.3. Christus Dominus, quum in oratione pernoctasset, vocavit Discipulos, & elegit duodecim ex ipsis, quos Apostolos nominavit, amoris vinculo ac lege eos congregando sub visibili capite, quod fuit Christus, & post eum Sanctus Petrus ejus Vicarius. Ad ipsius imitationem hæc ordinantur Seminaria ex Sacerdotibus & Ecclesiasticis nullo voto, sed solo charitatis vinculo copulatis, sub obedientia Episcoporum, in quorum Diœcesibus Seminaria erecta sint, adhuc & sui immediati Præsidis. *Seminaria hæc sub Ordinariorum Obedientia.*

Act.I.15. §.4. In S. Matthiæ electione totum intervenit Apostolicum collegium, sic in electione Præsidis uniuscujusque Seminarii Sacerdotes omnes, qui per biennium in eo fuerint commorati, & permanenter in eodem vivant, concurrere debeant, & de eorum numero suum Præsidem per suffragia secreta eligant, qui triennii spatio Seminarium regat, & gubernet. Eligendus etiam erit ab iisdem Vice-Præses, qui in Præsidis absentia vices ejusdem gerat, & si iste defecerit, præeat, tamquam Superior, antiquior Seminarii Sacerdos = Necnon Procurator, qui sedulo, sed sine solicitudine, necessaria opportuno provideat tempore, ordineque distribuat, nihil absque Præsidis nutu mutuando, nec dando, & quotannis integram Congregationi rationem de omnibus reddendo, quam si præfati DD. Episcopi petierint, ipsis continuo danda sit = Secretarius, qui Seminarii resolutiones in libro ad hoc conficiendo notet, epistolas, aliaque gravia Seminarii negocia scribat = Director Seminaristarum, qui in ipsorum conferentiis, & exercitiis præsideat, curamque habeat = Director Sacrarii, qui Seminaristarum, domesticorumque juvamine curet, ut quæcumque ad Ecclesiam, Altaria, & Paramenta pertinent, honesta, purissima, rectoque ordine disposita sint, & collocata = Director cœremoniarum & cantus, qui Seminaristas, & alios in cantu, sacrisque Ritibus instruat = Director Tironum, qui Clericos & laicos ad probationem admissos dirigat, & in omnibus eorum vocationi congruentibus erudiat = Directores Exercitiorum & Missionum, qui extra Seminarium præsideant cæteris Operariis, tamquam Superiores = Corrector, qui juxta charitatis legem errantes corripiat = Minister Infirmorum, qui omnem curam de ipsis habeat, ac de necessariis prompte & charitative provideat, atque solatium omne in corporalibus & spiritualibus ipsis præstet. Et ut omnia supradicta recto dirigantur ordine, ac debitum sortiantur effectum, omnibus in spectantibus ad cujuscumque munia tenebuntur Præsidem consulere, & illi penitus obedire. *De Præsidis, Vice-Præsidis, Procuratoris, Secretarii, Ac Directorum electione, eorumque officio.*

§.5. Ad eosdem Sacerdotes pertinebit nedum admissio Sacerdotum, seu Ecclesiasticorum, qui in Seminario tamquam Operarii persistere desiderent, verum eorum, qui ad tempus in eo erudiri velint, atque etiam admissio Fratrum laicorum, qui ad temporalia ministeria dedicari possint. Quæ omnia tam officia proxime descripta, quam Sacerdotum seu Ecclesiasticorum admissiones, approbari omnino a D. Episcopo, in cujus Diœcesi Seminarium sit, debeant. Et pariter, si forte contingat, ut aliquem a Seminario expelli conveniat; itaut nulla a Seminario expulsio fieri valeat, nisi consulto prius D. Episcopo, eoque approbante. Nullusque a Seminario expelli possit, nisi gravibus de causis, incorrigibilitate nimirum, aut scandaloso crimine. Nemo vero ob ægritudinem, etsi ineptus ad munia Seminarii efficiatur, poterit unquam excludi. *Totalis Episcopo subordinatio in admittendis, expellendis &c. Operariis, Sacerdotibus &c.*

§.6. Operariorum admissioni Christi Domini sectando exemplum fervidæ sunt orationes præmittendæ. Itaque eorum, qui permanenter in Seminariis vivere quærent, vocationis, virtutum, scientiæ, talenti, indolis, zeli *De Alumnis admittendis.*

zeli salutis animarum, solicita fiet indagatio. Ut autem hæ qualitates in admittendis necessariæ melius cognoscantur, valde conveniens erit, ut eorum electio, si fieri potest, sit ex his, qui vel in Seminario sint educati, aut in Missionibus cum Operariis versati fuerint. Præfatis ergo prædití qualitatibus, & Ordine Sacro initiati, seu ad eum proxime dispositi, ad unius anni probationem, &, si in Seminario vel Operariorum comitatu non se exercuerint, duorum annorum, cum majori parte Sacerdotum suffragantium, & Episcopi approbatione admittendi sunt. Quo tempore respectivè finito, calculis albis & nigris ad electionem vel reprobationem devenietur; isque in Seminarium censebitur admissus, cui calculorum alborum major numerus suffragabitur, & D. Episcopi approbatio: quod si tot albi quot nigri reperiantur, admissio usque ad majorem probationem differatur. Qui autem in aliquo Seminario non perseveraverit, in nullum aliud admittatur, nisi hoc fiat de communi utriusque Seminarii, a quo, & ad quod, consensu, quando ob aliquam rationabilem causam convenire existimetur: consulto tamen & approbante D. Episcopo. Admissio autem eorum Sacerdotum, seu Ecclesiasticorum, qui pro sui ipsorum instructione in Seminario degere ad tempus desiderant, vel in domibus suis viventes in ministeriis instituti Operarios adjuvare, & in iis sese exercere velint, eodem modo per majorem partem Sacerdotum suffragantium fieri debeat, quando prudenti judicio, attentis eorum qualitatibus, scientia, & moribus, profuturi existimentur.

Eorumque tirocinio.

In Seminarium per secretum admittendi scrutinium.

§.7. Electio omnium officiorum erit ad triennium; quo transacto, in ipsis vel in aliis, prout opportunius judicetur, est repetenda. Nullus tamen honorifica munia ambire præsumat (quod si quis aliter fecerit, inhabilis maneat) neque sub humilitatis specie recusare contendat, sed aliorum sese subjiciens judicio onus humiliter acceptet, non tamquam dominaturus, sed ut charitate, mansuetudine, vigilantia, cæterisque virtutibus, aliis præeat, & omnia sui muneris fortiter suaviterque disponat & dirigat, & omnium vita dirigi per sequentes Regulas debeat.

De Officialium electione.

De iis, quæ pertinent ad communem Seminariorum observantiam.

§.8. Quum orationi & ministerio verbi Jesus & Apostoli instantes fuerint, scriptumque sit = *Domus mea Domus orationis vocabitur* = Operarii illud omnino implere contendent = *oportet semper orare, & non deficere* =, tum affectuosam Dei præsentiam in ipsis & in aliis promovendo, tum mentali orationi per duas horas in loco destinando congregati vacando, hyemali tempore tam mane quam vespere a quinta usque ad sextam horam: æstate autem a quarta & dimidia usque ad quintam & dimidiam mane, & a quinta usque ad sextam vespere. Oratio quidem matutina finietur cum litaniis majoribus, additis orationibus pro Papa, pro Episcopis, & Congregationibus, pro Rege, & pro aliis necessitatibus occurrentibus, ad Præsidis libitum recitandis. Vespertina vero cum litaniis, antiphona, versu, & oratione B. M. Virginis. Missionum autem tempore unius saltem horæ spatio, quum magis opportunum videbitur, orationi vacabunt, ejusque usum Clericis omnibus efficaciter suadebunt, & ipsi sicut Operarii alios orationem in concionibus edocebunt, & ad illius exercitium hortabuntur: quam etiam in qualibet Parochia tum publice, tum in privatis domibus introduci, augeri, & conservari curabunt, ut sic hæc Seminaria vere Domus orationis ab omnibus gentibus vocari queant.

Matth. XXI, 3.

Luc. XVIII, 1.

De Oratione mentali.

§.9. Cum vocali oratione mentalis semper conjungatur, ne de nobis illud verificetur: *Populus hic labiis me honorat, cor autem eorum longe est a me.* Itaque in Rosario B. M. Virginis (quod in Sacello hora congrua vespertina recitandum quotidie erit cum litaniis) ejusdem mysteria consideranda sunt, propriæ necessitates B. Virgini exponendæ, & magna cum fiducia remedium ab ea petendum. Similiter in Divino Officio, statutis horis ab unoquoque persolvendo, attentio ad verum sensum, seu aliquod Christi mysterium, vel ad aliquam aliam veritatem, saluti animæ proficuam, studiose adhibenda est, omnia ad Deum præsentem referendo, & semper curando, ut exterior reverentia interiorem comitetur. Psalmi paulatim atque cum pausa unoquoque in versiculo persolvendi erunt, ac tam mentalis oratio quam vocalis flexis genibus (nisi aliqua inciderit corporis imbecillitas) implenda: præsens semper in omnibus illud habendo. *Maledictus, qui facit opus Dei fraudulenter.*

Matth. XV. 8. Ier. XLVIII. 10.

De Vocali.

Ierem. ibid.

§.10. Ad exemplum Jesu Christi Domini nostri, cujus opera, verba, & cogitationes, divina cum voluntate conformia semper fuere, omnes in Seminariis commorantes suæ conscientiæ examini generali & particulari ante prandium & cœnam in loco destinando quotidie convenient: & singillatim unusquisque ante quodlibet opus diligenter exquiret, num ex charitate nascatur, & ejus finis sit gloria Divina. Opere vero completo, defectus, eorumque radices penitus evellere curabunt.

De examine conscientiæ bis die qualibet faciendo.

§.11. Christi Domini, qui Nazarethi Synagogam intrans, *surrexit legere*, exemplum sectantes, omnes hora secunda vespertina per duos quadrantes spirituali incumbant lectioni, & aliquod novi Testamenti semper perlegant caput, ut ita mens illustretur, voluntas moveatur, atque in animo, quidquid ad nostrum aliorumque spiritualem profectum Dominus donaverit, infigatur. Spiritualis etiam lectio qualibet in comestione est habenda, ut quum alitur corpus, anima quoque reficiatur, cui debita adhibeatur attentio.

Luc. IV. 18

De Lectione spirituali.

§.12. Christi Domini silentium adhuc Pilato magnam attulit admirationem. Illum imitando, idem silentium perpetuo in Seminario observabitur, (tempore recreationis dumtaxat excepto, tribus videlicet quadrantibus post prandium, duobusque post cœnam, ubi omnes convenient) extra id tempus, nonnisi de speciali aut generali Præsidentis licentia

De Silentio.

licentia in loco, ad id præfinito, necessitate, charitate, aut urbanitate instante, & quidem voce leni sermones conferentur: quæ quidem circumstantiæ, ut quis alienum ingrediatur cubiculum, quantum fieri possit, observentur.

De Solitudine, & clausura servanda.

§. 13. Quum Christus Dominus extra tempus suæ prædicationis, & quando charitatis officia aliter non postulabant, solitudinem semper quæsierit; Operarij, quando alicui ex suis ministeriis non incumbant, hanc solitudinem omnino curare debeant. Et ut commodius reguletur animi collectio, stricta in Seminario servabitur clausura, itaut nemo absque expressa Præsidis licentia de domo egrediatur, neque sine necessitate aliqua aut utilitate e cubiculo suo discedat, & de hoc veniam prius a Domino Jesu humiliter deprecando. In sensuum vero, potentiarumque recollectione peculiarem ubique curam omnes habeant, discretionis tamen, modestiæ, christianæque urbanitatis regulas in omnibus custodiendo.

De Missa quotidie a Sacerdotibus celebranda.

§.14. Christi Domini, qui in cœna feria quinta, & sequenti in Ara Crucis, atque frequenter se obtulit Æterno Patri, quoad vixit, exemplum sequendo, omnes Seminarii Sacerdotes exacta præparatione, reverentia, devotione, & Ecclesiæ rituum impletione, dum legitime impediti non fuerint, hora, cuique a Præside præscripta, Sacrum quotidie celebrabunt, dimidiæ horæ tempus in celebratione impendendo, tantumdemque temporis in gratiarum actione semper insument, nisi pœnitentium multitudo, aliave justa causa gratiarum actionem breviare cogat. Sacrum vero peragentes, ad Eucharistiam sumendam paratis eam semper ministrabunt.

De Ritibus adamussim servandis:

§.15. Ad majorem autem sacrorum Rituum observantiam, Ritus attente quolibet mense relegant, aliique aliorum Sacrificiis inserviant, & de defectibus, quos notaverint, ipsos discrete admoneant; sed ut majori cum puritate & gratia ad tantum accedant Sacramentum, charitatis fervorem quotidie in se ipsis accurate studeant promovere, & unaquaque hebdomada ut minimum ter, & singulis diebus, si commode fieri potest, sacramentaliter confiteantur, & frequenter cum Confessario, a Præsule ad id specialiter deputato, Laici semel in hebdomada utroque Sacramento reficientur.

Deque Sacramentali Confessione.

De Jejuniis cæterisq; operibus mortificationis.

§.16. Jesu Christi vita continua mortificatio semper fuit: ad cujus imitationem omnes in Seminario degentes summam curam, in se interne & externe mortificando, ponere continuo debere sciant. Itaque quoad externam mortificationem omnibus feriis sextis & Sabbatis totius anni (feria autem sexta majoris hebdomadæ pane & aqua contenti) jejunabunt: Qualibet feria quarta & sexta, totoque Adventus & Quadragesimæ tempore, feria etiam secunda, post Rosarium in Sacello congregati, carnem flagellis macerabunt, nisi aliquibus in solemnitatibus, aut alia justa de causa id in aliud Præses commutaverit: de consilio tamen proprii Directoris, congruum erit, alias pro cujusque viribus mortificationes exercere.

Hæc vero dispensari posse tempore Missionum.

§.17. Tempore vero Missionum Operariorum Directores ministeriorum fatigationes cum ipsorum viribus appendent: & si incompatibiles, aut valde difficiles prædictas mortificationes in se vel in aliis esse repererint, eas, aut aliquam ex iis dispensare cum debito consilio valebunt, ut ita Operarii vires, quas in dispensatis mortificationibus impendere debebant, in proximiorum salutem avidius insumere valeant.

De interiori mortificatione.

§.18. Quoad interiorem mortificationem nostrarum omnium passionum, sensuum, potentiarumque frenatio, summopere est servanda, eorum operationes & delectationes, nedum illicitas & periculosas, verum etiam & inutiles depellendo, atque rationi, & divinæ voluntati totaliter subjiciendo. Quam necessaria nobis, qui Jesum imitari contendimus, sit ista mortificatio, ipse expressit, dicens: *Si quis vult post me venire, abneget semetipsum, & tollat crucem suam quotidie, & sequatur me*; Et Apostolus, dum ait: *Semper mortificationem Jesu in corpore nostro circumferentes, ut & vita Jesu manifestetur in corporibus nostris*.

Luc. IX. 23.

2. Corinth. IV 10.

De Conferentiis spiritualibus:

§.19. Jesu, qui cum Doctoribus in Templo, & cum Discipulis sæpe disseruit, exemplum sectando. Operarii primo cujusque hebdomadæ feriato die ab hora secunda & dimidia post meridiem usque ad tertiam & duos quadrantes super materia, octo ante dies assignata a Præside, tum de morali tum de mystica Theologia conferentias habebunt, ad quas omnes Sacerdotes & Ecclesiastici, tam qui ad tempus in Seminariis pro eorum instructione commorantur, quam qui, in domibus suis viventes, pro eadem instructione Seminaria frequentant, intervenire possint; in omnibus tamen modestia intentioque pura servetur non disputandi livore, sed scopum veritatis inveniendi, ut verior uniformiorque imbibatur doctrina tam moralis, in Confessionibus audiendis sine relaxatione observanda, quam mystica, in animarum directione omnino secura tenenda. Singulis pariter in hebdomadis feria sexta ab eadem hora secunda cum dimidia usque ad tertiam soli Operarii congregabuntur, ut inter se de iis omnibus conferant, quæ remedio indigere existiment, ut provideatur, quidquid ad Seminarii regimen utilius appareat, & ad Constitutionum rigidiorem observantiam, humilitatemque in omnibus fovendam; quod ut utilius obtineri possit, licitum unicuique sit, & præcipue Correctori supra destinato, summa cum modestia, discretione, & claritate aperire in genere lapsus, quos remedio indigere agnoverint. Et Præses circa omnia, quæ tractata fuerint & exposita, suam brevem hortationem faciet, ut quæ decreta fuerint, accurate serventur. Præfectusque Corrector memor sit sui officii, ut debita cum charitate, discretione, & modestia, tempore opportuno secreto de defectibus, quos observaverit, fratres suos moneat.

Cæterisque Seminarii utilitatem respicientibus.

De Veste Talari, ejusque materia.

§.20. Christi Domini, qui talari semper tunica incedebat indutus, in itineribus & cubiculis talarem semper deferant vestem, nihil sericum habentem, sed omni ex parte honestam,

nestam, & Ecclesiæ statutis, & sæcularibus Sacerdotibus, moderatius viventibus, prorsus conformem. Fratres vero laici breviori utantur indumento.

De Victu, ejusque qualitate.

§. 21. Christum Dominum, qui exemplum temperantiæ semper fuit, quoad fieri possit, imitando, omnes in Seminario viventes temperantiam accurate custodient, ac potum tamquam medelam suo tempore sument, solita qualitate & quantitate contenti, octo videlicet unciarum arietinæ carnis pondo, cum suilla & oleribus juxta temporum varietatem pro meridiana comestione, & sex pro nocturna horis debitis, pro temporum diversitate assignandis. Diebus autem jejuniorum tria calida in prandium fercula ministrentur, & in hoc aliquid addere seu commutare aliqua de causa, cujusdam puta solemnitatis, aut necessitatis, Præses valebit: habituali autem ægritudine laborantes, ni imbecillitas obfuerit, jejunii custodiant formam, & vespertinam, ut jejunantes sumant refectiunculam; in quantitate tamen, ciborumque condimento omnino servetur æqualitas. Quamlibet ante comestionem fiat mensæ benedictio, & postea gratiarum actio; confestimque, B.M. Virginis Canticum alternatim dicentes, Ecclesiam petant, in qua genuflexi Antiphonam *Salve Regina* cum versu & oratione Virginis recitantes gratiarum actioni finem imponent, & ad locum recreationis se conferent. Cum infirmis autem Minister, ad eorum assistentiam supra destinatus, tamquam mater cum filiis se gerat, curam ita de illis habendo, ut nedum nihil ex necessariis illis desit, verum etiam nec quidquam, quod ad eorum solatium proficere possit.

De paupertate spiritus.

§. 22. Christus Dominus, qui Cœli & Terræ habebat imperium, pauperrimam nihilominus vitam duxit; Quem operarii imitando spiritus paupertatem summa procurabunt diligentia; & licet rerum dominium non amittant, ab administratione tamen, quantum possint, abstineant; quam Seminarium nunquam in se recipiat, nec aliud inquirat, quam illud, quod juxta statutum domus existimatum fuerit, unumquemque contribuere posse. Itaque eam plene suis Procuratoribus committere debeant, & reditus ita distribuere, & expendere curent, ut ex ipsis Ecclesiastici omnes sumere exemplum possint.

De morum honestate.

§. 23. Jesus Christus Dominus Noster non tantum perfectissime illibatam servavit puritatem; sed ita in omnibus se gessit, ut neque inimicos ejus, qui tot illi falso calumnias imposuere, minimam in eo notam legatur exprobasse. Quem imitatione prosequendo in Seminario commorantes dum ministeria sua exercebunt in quibus proximorum saluti incumbere debent, quidquid puritatem obumbrare possit, accurate fugere studebunt; & insuper mulierum quantumvis honestarum consortia vitabunt: sensus & potentias ab hujusmodi objectis enixe cohibebunt: otium totaliter fugient: cibi potusque, maxime vini, temperantiam perfecte custodient: ac denique a Domino castitatem enixe deprecabuntur.

De Obedientia:

§. 24. Jesus, *factus obediens usque ad mortem mortem autem Crucis*, hujus magnæ virtutis nobis reliquit exemplum, quod omnes his in Seminariis degentes adeo imitari curabunt, ut in omnibus, quantumvis difficilioribus rebus, voluntatis promptitudine, judiciique subjectione suis Superioribus, Jesum in ipsis considerando, magna ubique obediant alacritate. 1. Philip. II. 7.

Romano Pontif. & Conciliorum Decretis;

§. 25. Et primo Pontifici Maximo, universalis Ecclesiæ Pastori, strictissimam profitebuntur obedientiam, & observantiam Apostolicarum Constitutionum & Conciliarium Decretorum, & signanter eorum, quæ a Sacro Concilio Tridentino edita fuerunt ad morum, & Ecclesiasticorum Disciplinæ reformationem. Quæ omnia solerter scire, promovere, & observare curabunt.

Episcopis; Præsidi, Directori &c. præstanda.

§. 26. DD. Episcopis Diœcesum, in quibus Seminaria erecta sint uti propriis Prælatis & Superioribus reverenter in omnibus obedient; mox Præsidi Seminarii, eoque absente ejusdem Vicesgerenti, quibus cum gaudio & perseverantia omnes pariter subjicientur. Iis DD. Episcopis, quorum in Territoriis Operarii laboraverint, in spectantibus ad illorum ovium salutem sicut subditi obsequentur; & unusquisque Directori deputato pro ministeriis, in quibus exercetur, pariter obsecundabit; ac tandem quisque in attinentibus ad suæ animæ profectum, suo penitus Directori, quem habere omnes debent, obediet.

De Mansuetudine.

§. 27. Præterquamquod tota Jesu Christi vita, passio, & mors, humilitatis & mansuetudinis est viva & efficax exhortatio, ipse propriis verbis nos docet dicens: *Discite a me, quia mitis sum, & humilis corde*. Quibus morantes in his Seminariis obtemperando, has suis in cordibus transcribere virtutes solicite studebunt, ut requiem animabus suis inveniant: in injuriis, persecutionibus, contumeliis gaudere semper curabunt, ut sic veri Christi imitatores efficiantur, illud semper memoria retinentes: *Sed & gloriamur in tribulationibus*. Matth. II. 29

De amore erga Proximos curaque eos ad bonam frugem reducendi.

§. 28. Jesus Christus, ab Incarnatione Divinam intuens, totisque viribus diligens Bonitatem, Divinum propagare honorem decrevit, arcana suæ Divinitatis, atque Humanitatis verbo & exemplo hominibus ostendens, ipsisque infinitos gratiæ thesauros lucrifaciens, instituensque Sacramenta, ut homines ea bene dispositi recipientes, vitam habeant, & abundantius habeant. Hujus charitatis præclaro exemplo illuminati ac moti Seminariorum Alumni, a se ipsis, rebusque omnibus imperfectam affectionem arcentes, viribus omnibus appretiative & intensive Dominum Deum ob infinitam ejus bonitatem toto prosequentur amore, zeloque Divini amoris & gloriæ accensi, eum in proximos pro viribus propagare studebunt; tum sicut Christus dilexit nos, eos diligendo: tum ad perfectam eorum reformationem, utque omnes convertantur & vivant, verbo & exemplo iis persuadendo: tum ut eamdem vitam frequenti ac digna Sacramentorum receptione augeant, & perpetuo conservent: atque ut etiam uberrima & copiosa auxilia a Do-

a Domino ad hunc finem enixe deprecentur, eos exhortando: tum demum in Seminariis, exercitiis, & ministeriis ita se exercendo, ut omnibus prodesse possint, & ad omnes se extendant, summam in eo curam semper adhibendo, ut omnia a charitate proficiscantur, & cuncta fiant pro Dei gloria, illud in cordibus suis jugiter repetendo: *Soli Deo honor & gloria*; Et illud: *Non nobis Domine, sed nomini tuo da gloriam*.

1. Timoth. 1. 17.

De mutua charitate.

§. 29. Ut autem Operariorum charitas præemineat, eorumque actiones dirigat, iidemque accendere valeant ignem, quem Christus venit in terram mittere, hoc sese implere, sicut & Sancti Apostoli; curabunt, id a Deo suppliciter & lacrymosè implorando, necnon profunda veneratione, ardentique affectu considerando mutuum & infinitum amorem, quo Tres Divinæ Personæ sese invicem diligunt, pariterque eum amorem, cujus divitias non dedignatæ sunt in homines effundere, ut tot ac tanta beneficia in eos collata testantur; Quod facientes Operarii, profecto optime cognoscent, qua charitate, quibusve mediis, etsi asperrimis, sese in victimam pro proximorum salute tradere debeant; Idque ut in se & in proximis consequantur, devotionem erga Deiparam Virginem Mariam, sub cujus protectione vivimus, nedum in cordibus suis, tamquam certissimum medium ad hoc & omnia bona consequenda, firmam perpetuo habebunt; verum etiam eam in proximorum omnium corde inserere semper curabunt.

De Devotione erga Virginem Deiparam.

§. 30. Quod si omnes exteros sic diligere debemus, & ut se mutuo diligant, tantam curam adhibere; quid de mutuo inter Operarios amore dicendum erit, verba hunc exprimentia non suppetunt. Id tantum proferre liceat, quod omnes ita cor paratum habere debent, ut si aliquis infirmatur, cæteri infirmentur; adeout dicere unusquisque valeat: *Optabam ego ipse anathema esse a Christo pro fratribus meis. Non diligamus verbo neque lingua, sed opere & veritate. In hoc cognoscimus charitatem Dei, quoniam ille animam suam pro nobis posuit, & nos debemus pro fratribus animas ponere*.

Roman. IX. 3.

§. 31. Omnes virtutes morales eminebant in Christo Jesu: Quare cum hujusmodi Seminariorum scopus sit ejus imitatio, omnes in iis commorantes magnopere satagant, illas discere a Divino Magistro: illas in cordibus suis altissime defigere: illas opportune & utiliter exercere: illas demum perficere & custodire tanquam pretiosas margaritas; ut omnibus virtutibus suffulti & vestiti Operarii benigne aspiciantur a Christo Jesu, eoque adjuvante, in proximis verbo & exemplo easdem facilius inserere possint.

De Virtutibus Moralibus.

De iis, quæ pertinent ad Ecclesiasticorum Instructionem.

§. 32. Jesus ad Divinam Gloriam propagandam, mundumque convertendum & reformandum, quos Sacerdotio, atque Euangelicæ prædicationi destinavit, ad suam scholam admisit, eos trium annorum spatio doctrina & exemplo illuminans, atque orationis, virtutum, & mysteriorum, ad animarum salutem spectantium, praxim efficaciter iisdem ostendens. Cœleste hoc exemplum sequens Seminarium, nedum Ecclesiasticos perpetuo in eo commorantes, sed etiam Sacerdotes & Ecclesiasticos ejus Diœcesis, in qua situm erit, & si locus adsit, aliarum etiam Diœcesum, qui, de D. Episcopi licentia & approbatione, de iis omnibus instrui in ipso velint, quæ in eodem exercentur; si ornati existimentur qualitatibus illis, de quibus supra, omnino amplectetur, ac solertem habebit curam, ut in singulis ministeriis mox exprimendis omnes instituantur.

§. 33. Itaque eorum Directori debita incumbet cura nedum de ipsorum profectu spirituali, verum etiam de eorum instructione in iis omnibus ministeriis, Sacerdotum omnium adeo propriis, ut in eis se omnes exercere deberent. Quo ad eorum profectum curabunt, ut iidem quolibet die intersint mentali orationi per horam integram mane, & per tantumdem temporis vespere: Sacræ etiam & spirituali lectioni per dimidiam horam; insuper Missæ celebrandæ vel audiendæ, ac B. M. V. Officio parvo (nisi ad majus teneantur) & ejusdem Rosario; necnon duplici conscientiæ examini. Quoad eorum instructionem Director parem habebit curam, ut tribus diebus in hebdomada, mane una hora cum dimidia, conferentias de materiis moralibus, eas dirigendo, inter se habeant, quas fieri debeant declaratione unius ex propositionibus ab Ecclesia damnatis: itemque conferentias de materiis Misticis duobus diebus vespere per horam, easque concludent declaratione unius capitis Concilii Tridentini. Poterunt que etiam conferentiis de morali & mistica doctrina, tenendis singulis secundis feriis ab Operariis Seminarii, assistere, quibus exercitiis non parum in utraque doctrina instruentur: una etiam die cujuslibet hebdomadæ in cantu & cœremoniis per suum ad id destinatum Directorem exercitabuntur.

De Directoris officio.

§. 34. Festis autem diebus recensitæ conferentiæ, atque Officii parvi loco, Divinum Officium omnes in unum collecti persolvent, & Conventuali Missæ modulantes assistent: Pœnitentiæ, & juxta Directoris consilium, Eucharistiæ Sacramenta, nisi in Sacerdotali gradu sint constituti, recipient & ex ipsis, qui ab eorum Directore fuerit assignatus, Christianam in Ecclesia doctrinam explicabit, ad quam simul cum concione, a Directore habenda, & aliquando ab aliquo ex ipsis Sacerdotibus, per duos aut tres quadrantes facienda, omnes attente assistere debebunt: jejunia, flagellationes, & silentium, sicut Operarii Seminarii servabunt.

De Exercitiis spiritualibus diebus festis complendis.

§. 35. Quæ dicta sunt de iis, qui ad tempus in Seminario conviventes instrui desiderant, observari pariter debebunt ab iis, qui foris in domibus suis viventes admissi sint, ut instrui similiter possint, & proportione servata ab iis, qui jam bene instructi sint, & juvare Operarios in muneribus suis velint. At in fine cujuslibet anni (quod est tempus, quo in

De Seminaristarum moribus redden-

da Episcopo quotannis ratio.

in Seminario mansionem facere primi solent) de vocatione, progressu, indole, & talento uniuscujusque Seminaristæ D. Episcopo fidelis ratio, si ab eo vel ab ipsis petatur, reddenda erit. Et ut prædicta omnia debitum sortiantur effectum, magnopere curabitur, ut Seminaristarum Director & Confessarius sint virtute, scientiis, zelo, & experientia insignes.

Seminaria ad instructionem acceptanda.

Matth. XIX. 14.

§. 36. Christus Jesus, qui adultorum educationi adeo invigilavit, parvulorum immemor non fuit, immo eos ad se venire impediri ægre ferens: *Sinite*, inquit, *parvulos venire ad me, & ne prohibueritis eos*. Hoc igitur exemplar sectando, sicut & id quod de Seminariis a Sac. Tridentino Concilio stabilitum habemus, si accidat, ut aliquod puerorum Seminaristarum Ecclesiasticum Collegium pro ejus cura, instructione, & eruditione his nostris Seminariis commendetur, illud ordinante Domino Episcopo admittere non recusetur, ut ita omnibus viis exempla sequentes Magistri nostri Jesu, animarum saluti, & Christianæ disciplinæ, itemque Ecclesiasticæ incremento modis omnibus curemus incumbere.

De Exercitiis spiritualibus peragendis.

§. 37. Jesus Christus, antequam incoaret suam prædicationem, in desertum se contulit, ibique quadraginta diebus immoratus fuit; adhucque prædicationis tempore frequenter cum Discipulis suis petere solebat solitaria loca; ipsique Discipuli ad Spiritum Sanctum recipiendum, & ad fructuosiorem prædicationem decem diebus in cœnaculo manserunt. Hæc exemplaria sequentes Operarii ad exercitia spiritualia decem dierum ut minimum spatio semel quotannis, & unius diei singulis mensibus sese recipiant.

§. 38. Spiritualia etiam decem dierum exercitia Seminaristis, de quibus supra, Operarii annuatim ministrabunt, postquam ii Seminarium ingressi erunt, & similiter Ordinandis ante singula Ordinum collationis tempora (in quibus qui ad majores Ordines assumendi sunt in cœremoniis etiam horis commodis exercitabuntur) itemque Sacerdotibus tam sine cura quam cum cura animarum, tempore a Domino Episcopo assignando; necnon iis Ecclesiasticis, quos D. Episcopus per particulares epistolas remittet, itaut omnes Diœcesis Sacerdotes quolibet triennio semel saltem spiritualibus intersint exercitiis, prout D. Episcopus disposuerit, juxta ordinem & distributionem ab eo faciendam, eorum, qui anno quolibet exercitari debeant: Ac demum cuilibet cujuscumque status personæ extraordinaria poscenti exercitia, etiam pro opportunitate ministrabuntur, & omnes instruentur, ut suis in domibus singulis mensibus unam diem eisdem dedicent exercitiis.

§. 39. In præfatis exercitiis ministrandis illi ex Operariis exercitabuntur, qui ad id specialiter a Domino Episcopo deputati fuerint ex iis, qui a Præside tanquam aptiores ei proponentur. Hi octodecim habebunt conciones per unam horam, binas singulis diebus, quarum octo, quia ad instructionem præcipue tendunt, nuncupantur conferentiæ, sed omnes decem & octo ad Status Ecclesiastici munia, reformationem, animarum suarum directionem, ac Jesu Christi imitationem spectabunt.

§. 40. Spiritualibus exercitiis vacantes ad generalem præparentur confessionem, & interim a Missæ celebratione, si Sacerdotes sint, sese abstineant, conveniens erit. Orationi per duas saltem horas, lectione præcedente (in iis minime computanda) quarum altera mane, altera vero vespere, uniti assistent: lectioni spirituali per tempus ipsis assignandum vacabunt: & Divinum Officium, ac Rosarium B. M. V. cum Litaniis in Ecclesia mediocri voce recitabunt: duplici conscientiæ examine quotidie sedulo exercebuntur: Silentium totis decem diebus servabunt, & ad Dei præsentiam maxime attendent: nonnullis præterea diebus moderatæ fient mortificationes, quæ omnia cum horarum distributione jam sunt ordinata.

De iis, quæ pertinent ad proximorum omnium Salutem.

§. 41. Jesus Christus iter faciebat per Civitates & Castella, prædicans, & euangelizans Regnum Dei, & Duodecim cum illo. Hæc vestigia sequentes Operarii, de D. Episcopi licentia aliquot Sacerdotes ex iis, qui in Seminario fuerint educati, vel actu educentur, aut alios aptos, si oportuerit, secum ducentes, omnes populos, Castella, solitariasque domos Diœcesis in Missionibus peragrabunt. Qui parvis in Oppidis bini manebunt, in majoribus omnes associabuntur; & ex vicinis locis, si opus fuerit, aptiores convocabunt Confessarios, ut ita omnes sani & infirmi majori cum libertate, & animi solatio, generalem confessionem explere valeant.

In vicinis Castellis audiendæ Generales Confessiones.

§. 42. Christianam doctrinam suis in his Missionibus quotidie explicabunt: Fidei Mysteria, Sacramenta, Missæ Sacrificium, Decalogi, & Sanctæ Ecclesiæ præcepta, ac modum Actus Fidei, Spei, & Charitatis eliciendi, dilucide declarabunt; & ea præcipue, quæ ad salutem sunt necessaria necessitate medii, multoties breviter iterabunt: singulis item diebus Apostolica simplicitate, & facili methodo populis prædicabunt, quæ Christus Dominus prædicabat, ut peccatores ad pœnitentiam moveret, ac vitam ipsius, ejusque passionem & mortem in concionibus non semel inculcabunt, ac meditationem horum Mysteriorum doctrinæque Euangelicæ praxim enixe persuadebunt: Obligationesque parentum erga filios circa eorum educationem, & filiorum erga parentes quoad illorum obedientiam, frequenter declarabunt: atque omnia cætera, quæ movere ad pœnitentiam ac mutationem vitæ possunt, in suis concionibus, exemplis, & similitudinibus ignito spiritu insinuabunt.

Primaque Religionis, ac Fidei tradenda rudimenta.

§. 43. Et quia de eo ab ipso Christo Domino satis edocti sumus, quod maxime offenditur ex neglecto in suis Templis Divini Numinis cultu, ut ostendit, quando de Templo ementes & vendentes ejecit; quum nostris tem-

Curandaque Ecclesiarum veneratio.

temporibus experiamur, quot irreverentiis multo majoribus Ecclesiæ, ubi ipsummet Christum Dominum præsentem habemus, afficiantur: Operarii unum diem in qualibet Missione assignabunt ad ponderandum, quantum Deus ex hoc læditur, & mala, quæ populis inde obveniunt, & quanto majora timere jure debent, nisi emendentur.

§.44. Et quoniam præcipuus Missionum fructus in perseverantia consistit, dicente Domino: *Qui perseveraverit usque in finem, hic salvus erit*; Missionem suam concludent ad hanc perseverantiam fideles exhortando, quam ut consequi a Deo possint, frequentiam Sacramentorum, Deiparæ Virginis devotionem, S. Joseph, S. Michaelis Archangeli, Angeli Custodis, & aliorum Sanctorum, & etiam Animarum purgantium, tanquam tutissimum medium ad eam consequendam, efficaciter persuadebunt; necnon quotidianam Missæ Sacrificio assistentiam debita cum devotione. Alias etiam regulas quotidie observandas illis ministrabunt: Pro Indulgentiis enim consequendis, illis etiam, quas ignorant, & quæ operibus, seu orationibus, in quibus se exercent, sunt adnexæ, ne ipsas ex ignorantia vel negligentia amittant, populis persuadebunt, ut mane saltem singulis diebus generalem intentionem concipiant eas omnes lucrandi, quamquam ignotæ illis sint; & etiam opera, quibus annexæ sunt, applicandi juxta intentionem Romanorum Pontificum, vel Episcoporum, qui eas concesserunt, quam intentionem si quotidie repetant, eas consequentur: Similiter ne pauperes perdant, ut communiter accidit, meritum laborum suorum, tam eorum, quos ratione paupertatis, vel alio ex titulo, seu occasione patiuntur, quam eorum, quos pro alimentis quærendis in terræ cultura, in officiis & exercitiis continuo sustinent, illos de eo instruent, ut singulis diebus multoties, vel saltem mane, ea omnia cum cunctis suis operibus Deo pro ejus amore & gloria, & pro satisfactione suorum peccatorum offerant: Idemque consilium dare fidelibus omnibus in cunctis sermonibus non prætermittant, illud Apostoli repetendo: *Sive ergo manducatis, sive bibitis, sive alud quid facitis, omnia in gloriam Dei facite*; & illud: *Omnia vestra in charitate fiant*.

Matth. X. 22.

De modo claudendi Missiones.

I. Corinth. X. 31. XVI. 14.

§.45. Ab ortu diei usque ad meridiem (dempto tempore, ad Missæ Sacrificium, & quatuor minorum horarum Divini Officii recitationem necessario) Sacramentales pro viribus confessiones excipient, pœnitentes veluti Dei imagines, Jesu Christi sanguine redemptos, respicientes, & ad generalem confessionem, peccatorumque radices aperiendas leniter & charitative disponent, & juvabunt; & præter satisfactorias pœnitentias, pro pœnitentium captu, & necessitate, medicinales etiam adhibebunt; & in oratione mentali eos, quos paratos invenerint, etiam instruent, maximeque eam omnibus commendabunt; & debitum modum vocalis exercendæ, ne fructum ejus perdant, edocebunt: unicuique pro suo captu & statu recte in posterum vivendi formam tradent: an in Christiana Doctrina sint bene instructi pro qualitate confitentium semper explorabunt, & ob ejus imperitiam aliamve causam indispositis absolutionem different.

De audiendis Sacramentalibus Confessionibus &c.

§.46. Populorum discordias conciliare, litesque componere, vel ad arbitros Judices reducere sedulo studebunt; at ex Operariis nemo fiat litium arbiter, Christi verborum memor: *Quis me constituit Judicem inter vos?* Præterea scholam Christi, nempe Congregationem (ex qua uberes fructus ab iis colliguntur, qui eam frequentant) in populosis locis, ubi nondum fundata fuerit, fundari curabunt; & Parochis persuadebunt, ut qualibet in Parochia Rosarium B. M. V. recitandum stabiliant, & si fieri possit pro qualitate locorum, oratio mentalis per horæ dimidium fiat. Si quæ autem sint Parochiæ, in quibus doctrinæ Christianæ, & S. Euangelii declarationem juxta Sac. Conc. Trident. decreta omitti forte invenerint, charitative & discrete Parochum admoneant, ut tanti muneris non sit immemor. Rectores quoque, & Primarios populorum accurate, sed summa cum discretione & dexteritate, hortabuntur, ut scandalis ab origine extinguendis invigilent, bonisque operibus stabilitis perficiendis ipsimet populo præire studeant.

Luc. XII. 14.

De aliis piis operibus.

§.47. Operarii unoquoque in Oppido tanto temporis spatio consistent, quantum ad oppidanorum instructionem, confessiones audiendas, & omnia necessaria explenda necessarium esse cognoverint: & Communione generali peracta, semotaque omni visitatione, præterquam infirmorum, aliò se conferent. Nihil temporale præter necessarium ad communem frugalemque victum, etiamsi sponte oblatum, accipient; nec precibus acquiescentes ultra necessarium tempus in Oppido commorentur, memores Christum simili occasione respondisse: *Aliis civitatibus oportet me euangelizare Regnum Dei, quia ideo missus sum*.

De mora in Oppidis.

Luc. IV. 43.

§.48. Jesus Christus Judæam & ejus finitima primum lustravit verbo & exemplo; sed quum ejus charitas ad omnes extenderetur, dixit Apostolis: *Euntes in Mundum universum, prædicate Euangelium omni Creaturæ*. Quare ii Mundum peragrantes fundaverunt Ecclesias, suosque in illis Rectores constituerunt, quorum adjutorio regiones fæcundari, & in viam salutis æternæ dirigi melius possent. Sacris igitur his vestigiis inhærentes Operarii primum fæcundare studebunt exercitiis, Missionibus, Clericorumque formatione & directione propriam Diœcesim & Territoria finitima; sed sine eorum præjudicio de D. Episcopi licentia alias quoque Diœceses, præsertim si a DD. Episcopis sint vocati, perlustrabunt, spiritualia decem dierum exercitia ministrando omnibus Sacerdotibus cum cura & sine cura animarum in qualibet regione aliquo in Conventu, seu Sacello, vel in alio ipsius Territorii loco, ab ipsis DD. Episcopis assignando, ad quem suos convocaverint Sacerdotes: finitisque decem Exercitiorum diebus, in loco, ab eisdem describendo, Missionem incipient, & prosequentur, nisi ab eadem incipi DD. Episcopis melius visum fuerit, servatis semper omnibus, quæ supra

De Exercitiis, & Missionibus etiam in aliis Diœcesibus.

Matth. XVI. 15.

dicta sunt, ut ita transeant de regione in regionem.

§.49. Ut autem omnia supradicta magis propagentur, si nova Seminaria stabiliantur, per quæ Dei gloria, Disciplina Ecclesiastica, & animarum profectus amplificetur, id apprime animadvertetur juvante Domino, ut in unumquodque Seminarium competens Operariorum numerus admittatur. Itaque de D. Episcopi licentia ad novas Seminariorum fundationes, si ab aliis DD. Episcopis requirantur, tot mittendi erunt, quot fuerint necessarii, dummodo in proprio Seminario sufficiens Operariorum numerus remaneat; quum ratio, charitas, zelusque animarum exigant, ut Seminaria omnia, quamvis inter se quoad gubernium separata, sibi invicem auxilientur, quò possint ad Dioeceses omnes extendi. Fundatores autem, ad novum Seminarium transeuntes, hujus Regulas, & munia ad praxim redigere curabunt; & exinde quandocumque necessitas postulaverit, vel opportunitas sese obtulerit, vel proprii Superioris præceptum accesserit, ad suum Seminarium tamquam ad propriam domum redeant, necesse erit.

De novis Fundationibus.

§.50. Ut autem plura in unum colligantur, Operariorum muneris erit, ad omnia suæ vocationi consentanea, a D. Episcopo ordinanda, charitatem extendere; cujusmodi sunt: Clericos correctione indigentes ad Seminarium missos benigne & fraterne suscipere ac dirigere: ad subveniendum alicujus Populi seu familiæ necessitati speciali solerter accurrere: tempore visitationis Dioecesis D. Episcopum sociare, vel ei præire docendo, prædicando, & confessiones audiendo.

Alia munia per Operarios obeunda.

§.51. Cæterum, tametsi in his Constitutionibus totum dictorum Seminariorum institutum, ejusque declaratio & observantia concludatur, eaque omnia a Seminariis omnibus sub iisdem regulis fundatis summopere optetur adimpleri; tamen quia multa in iis continentur, quæ non omnia in omnibus æque fieri poterunt, præsertim in principio alicujus fundationis, quando tot non adsunt Operarii, quot sunt necessarii ad ea penitus exequenda: & quia etiam nonnulla in iis continentur, quæ initio ardua videri possunt; idcirco adimendi causa animi anxietates, ac peccandi pericula, declaratur, quod hæ constitutiones obligant citra ullum peccatum. Præses vero maximam adhibeat curam, ut quæcumque per Operarios, qui in Seminario sunt, exerceri possunt, adamussim observentur; qui etiam tenetur contravenientes corrigere, & contumaces ad Seminarium deferre.

Quod hæ Constitutiones obligent citrà ullum peccatum.

§.52. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, experientia docuerit, præfata Statuta, Constitutiones, & Regulas, ad promovendum Divinam gloriam, Christi imitationem, disciplinamque Ecclesiasticam hujusmodi, & spiritualem animarum progressum maxime juvare; eaque ratione ab Episcopis, in quorum Dioecesibus supradicta Seminaria instituta reperiuntur, approbata jam fuerint, ut præfertur; quia vero salubri eorumdem Seminariorum directioni, & in eis pro tempore degentium paci & tranquillitati, necnon præmissorum firmiori subsistentiæ, & exactiori observantiæ plurimum conferre posset, si illa Apostolicæ confirmationis nostræ munimine roborarentur, ac ab omnibus & singulis in eisdem Seminariis tam fundatis & erectis, quam deinceps fundandis & erigendis, nunc & pro tempore degentibus, inviolabiliter observari debere, per Nos decerneretur; Nobis propterea dicti Exponentes humiliter supplicari fecerunt, ut in præmissis opportune providere, &, ut infra, indulgere benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur piis eorumdem Exponentium votis hac in re, quantum cum Domino possumus, favorabiliter annuere volentes, eorumque singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, & poenis, a jure vel ab homine quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, de Venerabilium Fratrum Nostrorum S.R.E. Cardinalium Concilii Tridentini Interpretum, qui votum dilecti Filii Nostri Ludovici ipsius S.R.E. Cardinalis Belluga nuncupati, ad hoc negocium examinandum ab eisdem Cardinalibus deputati, votum perpenderunt, consilio, præinserta Statuta, Constitutiones, & Regulas auctoritate Apostolica tenore præsentium confirmamus & approbamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus; ac omnes & singulos juris & facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus: salva tamen in præmissis auctoritate memoratæ Congregationis Cardinalium.

Constitutiones hujusmodi confirmantur.

§.53. Decernentes, easdem præsentes literas, ac præinserta Statuta, Constitutiones, & Regulas semper firma, valida, & efficacia existere & fore; suosque plenarios & integros effectus sortiri, & obtinere; ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit, in omnibus & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari; sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari & diffiniri debere; ac irritum & inane, si secus super his a quoquamquavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

Clausulæ.

§.54. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus & Ordinationibus Apostolicis; necnon, quatenus opus sit, quibusvis etiam juramento confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis & literis Apostolicis, in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

§.55. Volumus autem, ut earumdem præsen-

sentium literarum transumptis seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo Personæ in Ecclesiastica Dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides in Judicio & extra adhibeatur, quæ præsentibus ipsis adhiberetur, si forent exhibitæ vel ostensæ.

Datum Romæ apud S.Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 6. Novembris 1731. Pontificatus Nostri Anno Secundo.

Pro D. Card. Oliverio
L. Arch. Thebarum.

L.

Dat. die 14. Januarii An. Dom. 1732. Pon. II.

Tres Eremi Ordinis Fratrum Servorum B. M. V. pro tempore existentium Provinciæ Romanæ Provincialium jurisdictioni subjiciuntur, etiam quoad Visitationem per eosdem Provinciales in dictis Eremis annis singulis peragendam.

CLEMENS PAPA XII.

Ad futuram rei memoriam.

Quam utile Regulari disciplinæ sit, ut Coventus singuli a Superioribus sæpius invisantur.

EXponi Nobis nuper fecit dilectus filius Petrus Maria Pieri, Prior Generalis Ordinis Fratrum Servorum Beatæ Mariæ Virginis, quod ipse occasione, qua per sexennium munere Prioris Generalis dicti Ordinis perfunctus est, & adhuc de præsenti fungitur, longœva experientia comperiit, nihil esse utilius, ac magis proficuum ad promovendam observantiam & disciplinam Regularem, quam si Superiores erga subditorum Regularium mores, eorumque vitæ rationem, ac in ordine ad instruendam utiliter rectam œconomiam rerum familiarium, ac bonorum administrationem assiduam adhibeant diligentiam, Domusque Regulares frequenter visitent, juxta præscriptum Constitutionum ipsius Ordinis, per quas sub Cap. 32. de Visitationibus expresse demandatur pro tempore existentibus Prioribus Generalibus, ut una vice saltem in sexennio eorum regiminis singulos totius Ordinis Conventus; Prioribus vero Provincialibus quolibet anno singulos Conventus earum respective Provinciarum visitare debeant; a qua quidem salubri sanctione licet non eximantur etiam Eremitæ ejusdem Ordinis, qui de illius corpore existunt, imo eidem obnoxii esse noscantur, ex quo in eorum peculiaribus Statutis sub Cap. 58. demptis in illis specialiter ordinatis, expresse præcipitur, ut reliquæ omnes ejusmodi Ordinis Constitutiones inviolabiliter observentur: excepta tamen Eremo Montis Senarii, quæ adinstar aliorum Conventuum quolibet anno a Priore Provinciali Etruriæ, & quolibet sexennio a Priore Generali hactenus visitari consuevit; in aliis vero tribus Eremis visitatio nunquam peracta fuit, in quibus proinde minus forsitan viget observantia, œconomicumque gubernium utilius constabiliri posset.

Ex Constitut. Ordinis FF. Servorum B. M. hujusmodi Visitationem a Priore Generali semel saltem in sexennio, Singulis annis a Prioribus Provincialibus faciendam.

In tribus tamen Eremis Eremitarum Ordinis ejusdem peracta cum nondum fuerit;

§.1. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, dictus Petrus Maria Generalis dictam visitationem in prædictis tribus Eremis, scilicet Eremo Sancti Georgii in Lunigiana a prædicto Priore Provinciali Etruriæ, & in Eremis Beatæ Mariæ Virginis Loci Ciboriæ, ac Sancti Bonaventuræ Monterani a Priore Provinciali Provinciæ Romanæ faciendam eodem prorsus modo, qui in Eremo Montis Senarii, etiam in judicando, servari solet, inducere summopere desideret; idque propria authoritate statuere minime audeat, quamvis in vim prædictarum Constitutionum ea se uti posse existimet, veritus, ne prætextu inobservantiæ & contrariæ consuetudinis Eremitæ prædictorum Locorum visitationi, & jurisdictioni sese subjicere renuant; Nobis propterea dictus Petrus Maria Prior Generalis humiliter supplicari fecit, ut in præmissis opportune providere de benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur ipsum Petrum Mariam Priorem Generalem specialibus favoribus & gratiis prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, a jure vel ab homine quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, ut deinceps tres Eremi prædictæ, scilicet Sancti Georgii in Lunigiana Etruriæ, & Beatæ Mariæ Virginis Loci Ciboriæ, ac Sancti Bonaventuræ Monterani, pro tempore existentium Romanæ Provinciæ respective Priorum Provincialium jurisdictioni subjici, & ab eisdem singulis annis visitari omnino debeant; itaut iidem Provinciales eamdem habeant & exerceant jurisdictionem, etiam in judicando, quam habet & exercet prædictus Provincialis in Eremo Montis Senarii hujusmodi, auctoritate Apostolica tenore præsentium decernimus & mandamus.

(Quæ sint Eremi, de quibus quæstio.)

Priori Provinciali Prov. Roman. subjiciuntur, a quo singulis annis debeant visitari.

§.2. Decernentes pariter, præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere & fore, suosque plenarios & integros effectus sortiri & obtinere; ac ab illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit, in omnibus & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari; sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari & deffiniri debere; ac irritum & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

Clausulæ.

§.3. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus & Ordinationibus Apostolicis, necnon Ordinis & Eremitarum prædictorum, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, induitis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 14. Januarii 1732. Pontificatus Nostri Anno Secundo.

F. Card. Oliverius.

LI.

Dat. die 7. Febr. 1732. Pontif. An.II.

Nonnullæ Ordinationes pro restituendo antiquo cultu in Monasterio Sac. Specus prope Sublacum Congregationis Cassinen. Ordinis S. Benedicti.

Præter quamplurima Privilegia Monasterio huic a Summis Pontificibus concessa, quæ referre longum una esset, atque inutile Innoc. XI. anno 1676. Nov. 17. statuit ad Abbatem Commendatarium Sublacen. pertinere approbare Confessarios pro E. Sacri Specus: Clemens autem XI. anno 1701. 22. Novemb. ad eum peregrinantibus plenariam Indulgentiam concessit.

CLEMENS PAPA XII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Proœmium.

IN Suprema Principis Apostolorum Sede, meritis licet imparibus, divina dispositione constituti, ad ea, per quæ Sanctorum in Cœlis regnantium cultus in terris promoveatur, ac in dies augeatur, juxta creditum Nobis desuper Apostolicæ servitutis officium libenter intendimus, & piis Christifidelium, præsertim divinis obsequiis sub suavi Religionis jugo mancipatorum, id exoptantium, votis favorabiliter annuimus, prout in Domino conspicimus salubriter expedire. Nuper siquidem pro parte dilectorum filiorum Præsidis Generalis, ac totius Congregationis Cassinensis Ordinis Sancti Benedicti, Nobis expositum fuit, quod statimac ex hac mortali vita ad immarcescibilem gloriam feliciter transiit Divus Benedictus, Parens & Author tam præclari ac antiquissimi Monastici Ordinis, qui a suo nomine Benedictinus dicitur, unde, ut notum est, prodierunt tot Pontifices Maximi, Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, Episcopi, aliique vitæ sanctimonia, singulari pietate, ac doctrina incliti Viri, qui Ecclesiam Catholicam mirifice illustrarunt, Orthodoxamque Religionem multipliciter propagarunt, magno in honore ac veneratione a Christifidelibus haberi cæpit Sacer Specus, ubi idem Sanctus Benedictus in aspero Monte sub præcipiti rupe prope Sublacum plures annos solitarius delituit, ac prima Ordinis a se instituti fundamenta jecit. Unde in eo loco extructum fuit Monasterium Monachorum dicti Ordinis sub denominatione Sacri Specus, ac Congregationis Specuensis, in quod exemplo gestorum ab ipso Sancto Benedicto, dum inter homines versabatur, duodecim Monachi cucullati cum eis inservientibus primum introducti sunt; licetque subinde ejusmodi Monasterium ob bella, incendia, barbarorum incursiones, aliasque ingruentes calamitates funditus eversum, ac tametsi multoties instauratum, ac vicissim dirutum fuisset, nihilominus illo rursus ædificato Anno MCC. Romanus, tunc temporis Abbas Monasterii Sanctæ Scholasticæ Sublacen. ejusdem Ordinis, mandavit, ut in dicto Monasterio Sacri Specus continuo resideret unus Præpositus sive Prior Claustralis cum suis Monachis juxta præscriptum Regulæ ipsius Sancti Benedicti, iisque per Monasterium Sanctæ Sholasticæ, non longe inde dissitum, necessaria alimenta subministrarentur, ac ægroti deferrentur, illic curandi. Sed quia successu temporis dicti duodecim Monachi forsan sustentari nequibant, quondam Landus, prædicti Monasterii Sanctæ Scholasticæ itidem Abbas, jussu recolendæ memoriæ Gregorii Papæ IX. Prædecessoris Nostri, qui devotionis causa Sacrum Specum inviserat, ordinavit, sex ibidem Monachos jugiter Deo famulari debere, quibus diversas possessiones pro eorum subsistentia concessit; Sexque Monachi hujusmodi in præfato Monasterio Sacri Specus resederunt usque ad Annum MCCCXX. cum tunc Bartholomæus Abbas videns concursum hospitum peregrinorum, aliorumque piorum fidelium, qui Sacrum eum Locum assidue visitatum ibant, vestigiis, ac Regulæ ejusdem Sancti Benedicti insistendo, denuo decrevit, ut in prædicto Monasterio Sacri Specus duodecim Monachi sub regimine hujus Prioris Claustralis degerent, pro quorum alimonia, ultra varia bona jam a suis Antecessoribus donata, annuos ipsius Monasterii reditus adauxit. Idipsum quoque disposuerunt felicis recordationis Alexander IV., & Gregorius X. Romani Pontifices Prædecessores Nostri, qui ratas habuerunt omnes donationes dicto Monasterio Sacri Specus antea factas: mandantes, quod ibi semper foret unus Prior cum duodecim Monachis, ac duobus Oblatis seu Conversis, quodque Abbas Monasterii Sanctæ Scholasticæ, qui præfati Monasterii Sacri Specus Superior remanebat, sumptus panis & vini tam iis, quam hospitibus adventatibus dietim suppeditaret. Quæ omnia sic ordinata postmodum Anno MCCCLXXV. similis recordationis Gregorius XI. Prædecessor quoque Noster Apostolica auctoritate approbavit & confirmavit. Increbrescente autem exinde fervore Monachorum, qui certatim Sacrum Specum inhabitare cupiebant, usque ab Anno MCCCLXXI. Franciscus Abbas supradicti Monasterii Sanctæ Scholasticæ, pio eorum desiderio satisfacere volens, quasdam in locis eidem Sacro Specui vicinis construxit Ædes ad instar Heremorum, quas incolebant Monachi, qui solitudinem & arctiorem vitam ducere avebant; itaut cum paris memoriæ Pius Papa II. Prædecessor etiam Noster Anno MCCCCLXI. ad Sacrum Specum devenisset, viginti Monachos ibi degentes, ut plurimum senes, viribus tamen valentes ac vegetos, etsi austeriorem vivendi rationem retinerent, non sine peculiari animi sui oblectatione, ac speciali ædificatione invenerit. Quæ quidem laudabilis disciplina a tempore piæ memoriæ Gregorii Papæ IV. Prædecessoris quoque Nostri in dicto Monasterio Sacri Specus duravit usque ad Annum MDXIV. quo idem Monasterium Sanctæ Scholasticæ ipsi Congregationi Cassinensi aggre-

Sacri Specus Sublacensis decora.

Monasterii hujus historia.

Privilegia ei collata, & a Roman. Pontificibus confirmata.

Eremi ibidem constructæ.

aggregatum fuit; abinde vero, vel istius Monasterii Abbatum incuria, vel quia illud commendari cæpit, antiquus ille mos ac cultus tantopere commendatus, ac tot decretis Pontificiis munitus, sensim exolevit; dictumque Monasterium Sacri Specus prope desertum jacuit, utpote in quo diù unicus, ac novissime duo Monachi dumtaxat aderant, quamvis populi, ac præsertim peregrinorum non deesset frequentia, donec felicis itidem recordationis Clemens Papa XI. Prædecessor Noster pro sua in Deum pietate, & erga Sacrum Locum, quem pluries ante suam assumptionem ad Summi Apostolatus apicem personaliter visitaverat, devotione, omnibus & singulis Christifidelibus ad Ecclesiam ejusdem Sacri Specus peregrinantibus, vereque pœnitentibus, & confessis, ac Sacra Communione refectis, illam visitantibus, plenariam omnium peccatorum suorum Indulgentiam & remissionem, semel in anno per unumquemque lucrifaciendam, concessit; ac successivè ab Officio Pœnitentiariæ Apostolicæ attributa fuit duobus Monachis ibidem commorantibus facultas absolvendi dictos fideles a peccatis, censuris, & pœnis reservatis, qua Pœnitentiarii Basilicæ Sancti Petri de Urbe, & Sacræ Domus Lauretanæ ex concessione Apostolica potiuntur: unde factum est, ut populi devotio ac concursus in eum Locum nova in dies susciperent incrementa. Porro dilectus filius modernus Abbas Regularis prædicti Monasterii Sanctæ Scholasticæ, loco vetustæ, quæ difficilis, ac prærupta erat, novam faciliorem viam aperuit, qua fideles eumdem Sacrum Specum ascendere possint; adeout ad instaurandum totaliter opus, universo Ordini Sancti Benedicti optatissimum, nihil aliud nunc supersit, quam augere numerum Monachorum, qui inibi residentes Divina Officia ad tramites Regulæ dicti Ordinis celebrare, Spiritualibusque peregrinorum, aliorumque adventantium, necessitatibus subvenire valeant, quod duo soli Monachi ibi de præsenti existentes præstare nequeunt, minusque pristinam venerationem, qua Sacer ille Locus tot retro sæculis eximie floruit, restituere possunt.

Clemens XI. ad Ecclesiam S. Specus Visitantibus Indulgentiam concessit.

§. 1. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, bonæ memoriæ Ægidius Columna, dum vixit, Monachus expresse professus dicti Monasterii Sanctæ Scholasticæ, ac Patriarcha Hierosolymitanus, ipsi Monasterio Sacri Specus assignaverit quoddam Capitale octo millium scutorum monetæ, in tot annuis perpetuis ac redimibilibus Censibus investiendum, ut in eo alerentur quatuor alii Monachi præter illos duos, qui a præfato Monasterio Sanctæ Scholasticæ deputari consueverunt, cum uno Priore regiminis: ita quod idem Monasterium Sanctæ Scholasticæ, illiusque Abbas semper retinerent superioritatem in ipso Monasterio Sacri Specus, quodque hoc Monasterium alterius Sanctæ Scholasticæ membrum, ac pertinentia perpetuo foret, & prædicta Congregatio Cassinensis in futurum duos Priores, unum scilicet pro quolibet ex dictis Monasteriis deputare deberet; licetque Ægidii Patriarchæ dispositio effectum suum sortita non fuerit, nihilominus Venerabilis Frater Nicolaus Maria Tedeschi Archiepiscopus Appamiarum, Monachus aliàs etiam expresse professus prædictæ Congregationis Cassinensis, insigni liberalitate non ita pridem applicaverit eidem Monasterio Sacri Specus aliud Capitale conspicuum quatuordecim millium scutorum paris monetæ, in tot similibus Censibus ei a præfata Congregatione Cassinen. debitis consistens, ex quibus annuus fructus trecentorum sexaginta scutorum dictæ monetæ retrahitur ea lege, ut in ejusmodi Monasterio quatuor alii Monachi ultra duos supradictos, necnon alius Conversus seu Oblatus præter binos, qui a præfato Monasterio Sanctæ Scholasticæ iam ibidem sustentantur, & unus Famulus cum alia Mula alerentur: Ac insuper dilectus Filius Josephus Maria Petrucci, Abbas Titularis Congregationis prædictæ, in commodum & utilitatem Sacristiæ ejusdem Monasterii Sacri Specus cedere, ac pervenire intendat post sui obitum, duo Oliveta, totidemque Domos, quæ Tybure possidet: ac quædam argenta, quæ habet, provenientia ex sua Familia, & donatione sibi a quondam Canonico Petrucci Fratre suo Germano facta, ad effectum de illis disponendi in usus pios, ultra centum scuta similia, quæ sunt in pecunia numerata, in emptionem Censuum huiusmodi, vel bonorum stabilium eroganda, juxta declarationem per ipsum Josephum Mariam desuper confectam, quæ penes dilectum etiam Filium Procuratorem Generalem dictæ Congregationis extat, in Archivio ejusdem Congregationis, quod in Collegio S. Calixti de Urbe habetur, asservandam; cupiantque propterea dicti Exponentes, ex præmissis statui præfati Monasterii Sacri Specus opportune a Nobis provideri, & aliàs, ut infra, indulgeri.

Donationes ei factæ.

§. 2. Nos piis eorumdem Exponentium votis, quantum cum Domino possumus, favorabiliter annuere volentes, ac singulares eorum personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, a jure vel ab homine quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutas fore censentes; necnon Nicolai Mariæ Archiepiscopi dispositionis, & Josephi Mariæ declarationis enarratorum tenores, & alia quæcumque, etiam specialem ac individuam mentionem & expressionem requirentia, præsentibus pro plene & sufficienter specificatis ac insertis habentes, supplicationibus dictorum Exponentium nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, Auctoritate Apostolica tenore præsentium præcipimus & mandamus, ut deinceps perpetuis futuris temporibus Monasterium Sanctæ Scholasticæ præter & ultra duos Monachos cucullatos, duosque Oblatos seu Conversos, ac unum Famulum cum Equo, seu Mula, quos ad usum Monasterii Sacri Specus ad præsens sustentat, duos alios Monachos ejusmodi in ipso Monasterio Sacri Specus retineat: ita quod in posterum quatuor Mo-

De numero Monachorum ibidem alendorum.

Monachos cucullatos, duos Oblatos seu Conversos, Famulum cum equo vel mula propriis sumptibus alere, ac continuo retinere teneatur; qui quatuor Monachi cum aliis itidem quatuor ex bonis per memoratum Nicolaum Mariam Archiepiscopum applicatis, ut præfatur, numerum constituent octo Monachorum, e quibus unus sit Prior a dicta Congregatione Cassinen. semper eligendus, qui tamen Cellerarium per Superiores, ut moris est, approbandum, pro administratione proventuum ejusdem Monasterii Sacri Specus deputare valeat; Prior vero, ac omnes Monachi, ac universa Familia hujusmodi Abbatis dicti Monasterii Sanctæ Scholasticæ pro tempore existenti in omnibus & per omnia subsint; atque idem Monasterium Sacri Specus membrum ac pertinentia ipsius Monasterii Sanctæ Scholasticæ sicuti prius remaneat, dictumque Sanctæ Scholasticæ Monasterium pro sustentatione præfatorum quatuor Monachorum, Conversorum, & Famuli cum equo sive mula, summam quingentorum quadraginta quinque scutorum monetæ itidem Romanæ quotannis in duabus solutionibus æqualibus contribuere teneatur, ultra expensas pro manutentione ac reparatione tectorum, & ædificiorum dicti Monasterii Sacri Specus faciendas, cum facultate tamen in diminutionem ac excomputationem præfatæ summæ annuæ sic contribuendæ, subministrandi totum panem, vinum, & oleum necessaria pro alimonia Monachorum, Conversorum, & aliarum personarum, quæ in eodem Monasterio Sacri Specus pro tempore degent; idque ut facilius ejusmodi contributionem facere ac ferre possit. Ad hæc declarationem, a prædicto Josepho Maria, sicut præmittitur, editam, harum serie approbamus & confirmamus, illique inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus: mandantes proinde, ut Oliveta, Domus, Census, vel Bona stabilia, & argenta supradicta, post illius decessum uniantur, ac incorporentur reditibus ejusdem Monasterii Sacri Specus in beneficium ac utilitatem illius Sacristiæ juxta ipsius Josephi Mariæ voluntatem ac declarationem. Præterea, ut felici prosperoque dicti Monasterii Sacri Specus regimini ac gubernio, spiritualique consolationi & necessitatibus illuc accedentium prospectum ac consultum sit, ea, quæ sequuntur, statuenda, ordinanda, & decernenda duximus. I. Videlicet, quod Monasterium Sacri Specus subjaceat curæ & directioni Procuratoris Generalis pro tempore existentis Congregationis Cassinensis, eisdem modo & forma, quibus subjacent Collegium & Collegiales Urbis ipsius Congregationis, qui tametsi constituti in Monasterio Sancti Pauli prope & extra mœnia Urbis præfatæ totali illius Abbatis pro tempore jurisdictioni subjecti sint, nihilominus quoad destinationem, mutationem, ac recursus Collegialium cuncta diriguntur a dicto Abbate simul cum eodem Procuratore Generali; itaut in futurum in assignandis, retinendis, mutandis, ac regendis Priore, Monachis, ac Oblatis, seu Conversis Monasterii Sacri Specus jus ac omnimoda directio ad Abbatem Monasterii Sanctæ Scholasticæ unà cum ipso Procuratore Generali perpetuò pertineant. II. Ne Monasterium Sacri Specus crebris Monachorum mutationibus, aut viaticis gravetur, neque idem Monasterium, neque illud Sanctæ Scholasticæ ulla viatica Monachis, e Monasterio Sacri Specus discedentibus, præbere teneantur. III. Prior & Cellerarius Monasterii Sacri Specus rationes accepti & impensi Decanis, singulis mensibus, Abbati vero Monasterii Sanctæ Scholasticæ, semel quolibet anno, ad formam Statutorum Congregationis Cassinensis reddere debeant. IV. Prior Monasterii Sacri Specus Cellerarium nominare, & Capitulo Generali juxta morem Congregationis Cassinensis præsentare possit. V. Monachi, ac Oblati seu Conversi, in Monasterio Sacri Specus degentes, ubi ægrotaverint, ibidem curari valeant; Priorque eis de Medico, Chirurgo, ac pharmacis necessariis provideat; sed si pro majori commoditate, utque melius curentur, in Monasterium Sanctæ Scholasticæ transferri maluerint, Abbas illos recipiat, adnotando omnes expensas pro eorum curatione factas, quæ ex annua contributione ab eodem Monasterio, ut supradictum est, præstanda, subducantur. VI. Quatuor e præfatis octo Monachis, quando major Populi frequentia, & duo saltem, quando minor fuerit concursus, hebdomatim per turnum in Confessionali Sede remaneant ad excipiendas Confessiones Peregrinorum, aliorumque Fidelium illuc confluentium, adeout omnes octo Monachi ad hoc obligati sint, alternis ac divisis inter eos hebdomadis, quarum distributio a Priore pendeat; & quò dicti Peregrini ac Fideles a peccatis, pœnis, & censuris reservatis absolvi possint, ipsis Monachis (ad audiendas Confessiones cæteroquin legitime approbatis) easdem facultates quoad absolutionem hujusmodi impartimur, quibus gaudent Pœnitentiarii dictarum Basilicæ Sancti Petri, & Sanctæ Domus Lauretanæ, quæque duobus Monachis in eodem Monasterio Sacri Specus ad præsens demorantibus ab Officio Pœnitentiariæ Apostolicæ aliàs, ut præfatur, attributæ fuerunt. VII. Quatuor, aut respective sex Monachi diebus, quibus deficiente Populi concursu ab obligatione remanendi in Confessionali Sede liberi reperientur, quotidie Choro intersint, divinaque peragant Officia, quemadmodum servatur in Monasterio Sanctæ Scholasticæ. VIII. Monachi Choro interessentes incedant processionaliter ad Sacrum Specum canentes Hymnum: *Laudibus Cives*, cum Antiphona & Oratione Sancti Benedicti; postquam recitaverint primam Horam mane, & Completorium Vespere, sicuti fit in Monte Alverniæ a Fratribus Ordinis Minorum Sancti Francisci de Observantia Reformatorum nuncupatorum, in laudem ac memoriam ejusdem Sancti Francisci eorum Institutoris: deinde cantent Antiphonam: *Si iniquitates*, cum Psalmo: *De profundis &c.*, & Oratione, quamdiu prædictus Nicolaus Maria Archiepiscopus vixerit, *Fidelium Deus omnium conditor &c.* ipso autem vita functo, altera: *Deus, qui inter Apostolicos Sacerdotes,*

De Priore.

Monast. hoc Monasterii S. Scholasticæ membrum.

Monast. Sacri Specus directioni Procur. Gener. Cassinen. subjaceat.

Monachis viatica dare non tenetur.

Prior & Cellerarius quibus rationem reddere debeant.

De Ægrotis curandis.

De audiendis Confessionibus, & Confessariorum facultatibus.

De Choro.

De legatis piis.

tes, in ipsius Animæ suffragium; Unusquisque insuper ex quatuor Monachis, qui ex bonis per eumdem Nicolaum Mariam Archiepiscopum applicatis alentur, duas qualibet hebdomada Missas ad Altare Sancti Gregorii, in supradicta Ecclesia situm, secundum suam intentionem celebret. IX. Prima tamen deputatio Prioris, qui eodem tempore de novo talis creandus erit, ac Monachorum in Monasterium Sacri Specus collocandorum, facienda sit a memorato Præside Congregationis Cassinensis cum consilio ipsius Procuratoris Generalis; firmis de cætero superius dispositis, quoad successivam eorum deputationem ac mutationem, quæ ad Abbatem Monasterii Sanctæ Scholasticæ, & Procuratorem Generalem hujusmodi pertineat, excepto Priore, utpote juxta usum & statuta dictæ Congregationis Cassinensis eligendo.

Prima deputatio Monachorum in Monaster. a Præside Congreg. facienda.

§.3. Decernentes, easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere & fore, suosque plenarios & integros effectus sortiri & obtinere, ac omnibus & singulis, ad quos spectat & pro tempore quandocumque spectabit, plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari; sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac Sacræ Romanæ Ecclesiæ præfatæ Cardinales, etiam de Latere Legatos, aliosve quoslibet quacumque præeminentia & potestate fungentes & functuros, sublata eis & eorum cuilibet quavis aliter judicandi & interpretandi facultate & auctoritate, judicari & definiri debere; ac irritum & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari. Quo circa dilecto Filio Nostro Petro Marcellino ejusdem Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Presbytero Cardinali Corradino nuncupato, moderno, ac pro tempore existenti dictæ Congregationis Cassinensis apud Sedem Apostolicam Protectori, auctoritate & tenore præfatis committimus & mandamus, ut præsentes nostras Literas, ac in eis dispositia & contenta quæcumque, executioni demandari, ac omnino observari curet & faciat.

Clausulæ.

§.4. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus & Ordinationibus Apostolicis; necnon, quatenus opus sit, Ordinis Congregationis, ac Monasteriorum prædictorum, & quibusvis aliis etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, usibus, & consuetudinibus etiam immemorabilibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis, in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

§.5. Volumus autem, ut ipsarum præsentium literarum transumptis seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides in Judicio & extra adhibeatur, quæ adhiberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ vel ostensæ.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub annulo Piscatoris die 7. Februarii 1732. Pontificatus Nostri Anno Secundo.

F. Card. Oliverius.

LII.

Revocantur diversæ Facultates, a Romanis Pontificibus per eorum vivæ vocis oraculum, vel rescripta, concessæ.

Dat. die 12. Febr. 1732. Pontif. An. II.

CLEMENS PAPA XII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Romanus Pontifex, gregis Dominici curæ, sibi divinitus commissæ, more seduli Pastoris jugiter advigilans, nonnulla, quæ a Prædecessoribus suis concessa noscuntur, justis interdum suadentibus causis, quibus præsertim Ecclesiasticæ disciplinæ conservationi, animarum Christifidelium saluti, ac recto rerum ordini consulitur, pro Apostolici muneris sui solicitudine moderatur, revocat, & immutat, sicuti omnibus debitæ considerationis trutina perpensis conspicit in Domino salubriter expedire.

Exordium.

§.1. Itaque de nonnullorum Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium consilio, ac etiam Motu proprio, & ex certa scientia, & matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, omnia & singula infrascripta indulta, facultates, & gratias, quæ tam ad supplicationem partium, quam motu, scientia, & potestatis plenitudine similibus, a Romanis Pontificibus Prædecessoribus nostris, vivæ eorum vocis oraculo, vel per rescripta propria illorum, aut de eorum mandato cujusvis S. R. E. præfatæ Cardinalis, alteriusve ipsorum Prædecessorum, vel Sedis Apostolicæ Officialis & Ministri, manu signata, quibuscumque utriusque sexus personis Sæcularibus & Regularibus cujuslibet status, gradus, conditionis, præeminentiæ, ac dignitatis sive Ecclesiasticæ, sive temporalis existentibus, etiamsi de iis specialis ac individua mentio, & expressio necessario facienda foret; Communitatibus quoque, Universitatibus, Capitulis, Collegiis, Confraternitatibus, Conventibus, & Monasteriis cujusvis Ordinis, Congregationis, Militiæ, etiam Sancti Joannis Hierosolymitani, ac Instituti, & Societatis, etiam Jesu, tam Mendicantium quam non Mendicantium, exemptorum & non exemptorum, ac quovis tandem privilegio suffultorum, nullis prorsus exceptis, quandocumque & qualitercumque concessa fuerunt, tenore præsentium revocamus, cassamus, tollimus, abrogamus, irritamus, & annullamus, viribusque & effectu

Revocatio Indultorum.

ctu penitus & omnino vacuamus: ac revocata, cassata, sublata, abrogata, irrita, & annullata, viribusque & effectu vacua esse, ac perpetuo fore, neque de cætero cuiquam suffragari posse, vel debere, decernimus & declaramus.

Quæ sint indulta.

§. 2. Indulta autem, Facultates, & Gratiæ hujusmodi sunt, quæ sequuntur; videlicet:

Audiendi Confessiones inconsulto Ordinario.

I. Excipiendi Confessiones sive Sæcularium sive Regularium etiam Monialium, aut aliarum quarumvis personarum, in Conventibus, Monasteriis, seu Conservatoriis degentium, absque expressa Ordinariorum ac Superiorum illorum, ad quos pertinet, facultate; necnon eligendi sibi Confessarium, ab iis respective non approbatum.

Absolvendi a casibus reservatis.

II. Absolvendi quoscumque sive Sæculares sive Regulares utriusque sexus a peccatis, pœnis, & censuris, in literis die Cœnæ Domini quotannis legi & publicari consuetis, vel alias Sedi Apostolicæ, Locorumve Ordinariis, aut Superioribus Regularibus quoquo modo reservatis: prout quoque eligendi Confessarium etiam ex legitime ad audiendas Confessiones approbatis, qui a peccatis, pœnis, ac censuris sic reservatis absolvat.

Eximendi a Denunciationibus.

III. Eximendi seu absolvendi quemlibet ab obligatione denunciandi in casibus, quibus denunciatio juxta præscriptum Constitutionum Apostolicarum, seu alias, fieri debet.

Utendi facultatibus specialibus.

IV. Utendi quibuscumque facultatibus, etiam generaliter concessis, quoad alitercumque dictæ Sedi vel etiam ipsi Romano Pontifici reservata: sive per eos Majori, vel minoribus Pœnitentiariis attributis, durante Jubilæo, vel Missionum, Exercitiorum Spiritualium, Quadragesimæ, Adventus, aut alio quovis anni tempore; sicuti etiam utendi facultatibus, quæ ab Officio Pœnitentiariæ Apostolicæ aliquando impertiri solent.

Relaxandi juramenta.

V. Relaxandi juramenta quælibet, etiamsi de nullo cujusquam agatur damno seu præjudicio.

Dispensandi Vota.

VI. Dispensandi sive commutandi Vota quæcumque, licet simplicia dumtaxat, ac juramento minime confirmata.

Dispensandi super irregularitate.

VII. Dispensandi cum quibusvis personis Sæcularibus pariter vel Regularibus super qualibet irregularitate, & inhabilitate quomodocumque ex delicto, vel defectu, etiam prorsus occultis, proveniente, tam pro exercendis susceptis, quam pro suscipiendis quibusvis Ordinibus, ac retinendis & assequendis quibuscumque Beneficiis Ecclesiasticis.

Vel impedimento ad Matrimonium.

VIII. Dispensandi super quocumque impedimento, quantumvis occulto, Matrimonium dirimente, sive agatur de Matrimonio contrahendo, sive de convalidando jam contracto.

Convalidandi titulos Beneficiorum.

IX. Convalidandi titulos Beneficiorum Ecclesiasticorum simoniace, vel ex alio quovis capite invalide obtentorum: ac condonandi fructus qualitercumque indebite perceptos: aut componendi super iisdem fructibus.

Celebrandi Missam in portatili &c.

X. Celebrandi Missam, itineris, aliave occasione, in quocumque loco super Altari portatili, sive extra tempus ab Ecclesia definitum: vel non servandi omnia & singula ab ipsa Ecclesia præcepta & ordinata circa celebrationem Missæ, & administrationem Sanctissimi Eucharistiæ Sacramenti.

Dispensandi a recitatione Officii.

XI. Officium divinum absque legitima causa non recitandi, illudve commutandi in alias preces, vel opera pia, sive recitandi unum Officium pro alio, aut extra tempus ab Ecclesia statutum: vel super præmissis cum aliis dispensandi.

XII. Indulta quæcumque, a Regularibus utriusque itidem sexus obtenta, votum paupertatis quomodolibet lædentia, aut Regulari observantiæ, Apostolicis Constitutionibus, propriique Ordinis seu Instituti Statutis contraria vel adversantia.

XIII. Facultas Regularibus alloquendi Moniales, etiam consanguineas, aliasque personas intra Clausuram degentes, absque peculiari Superiorum, ad quos quomodocumque spectat, licentia.

XIV. Indulta, Facultates, & Gratias mox relata, eorumve aliqua in toto vel in parte, indefinite vel ad tempus, & in casu particulari, seu alio quovis modo aliis communicandi.

§. 3. Quæ quidem omnia & singula, etiamsi sub quibuslibet aliis quantumvis amplis verborum formis & tenoribus concessa, & impetrata fuerint, quoad utrumque forum, ac generaliter, sive res sit de casu occulto, sive de publico, revocata & abrogata esse, ac intelligi & censeri debere, statuimus.

Pœnæ contra iisdem utentes Indultis.

§. 4. Districte propterea prohibemus, ne quisquam deinceps indultis, facultatibus, & gratiis, sic per Nos revocatis & abrogatis, ullatenus uti audeat seu præsumat, sub pœna excommunicationis, ac privationis Officiorum, Dignitatum, & quorumvis Beneficiorum obtentorum, vocis activæ & passivæ; necnon inhabilitatis ad audiendas confessiones, & ad Officia, Dignitates, & Beneficia hujusmodi in futurum obtinenda, ipso facto absque ulla alia declaratione per transgressores respective incurrenda; a qua nonnisi a Nobis, seu Romano Pontifice pro tempore existente, præterquam quoad excommunicationem præfatam in mortis articulo constituti, absolutionis, dispensationis, seu rehabilitationis beneficium valeant obtinere.

§. 5. Noverint insuper Pœnitentes, & alii Fideles, absolutiones, dispensationes, relaxationes, commutationes, convalidationes, compositiones, & alia ejusmodi, si quæ inposterum contra hanc nostram prohibitionem obtinuerint, nulla fore, nulliusque roboris ac momenti.

Quæ Indulta valida censeri debeant.

§. 6. Cæterum per præsentes non intendimus revocare supradicta indulta, facultates, gratias, quæ per quasvis literas Apostolicas, etiam in simili forma Brevis expeditas, vel rescriptas, a S. R. E. præfatæ Cardinalium, aut Romanæ Curiæ Prælatorum, aliisve Almæ Urbis Congregationibus edita, & ab eisdem Prædecessoribus approbata; necnon per dictum Officium Pœnitentiariæ Apostolicæ quandocumque concessa fuerint, seu emanaverint: quæ salva ac firma remanere volumus.

§. 7. De-

Clausulæ. §. 7. Decernentes, easdem præsentes literas, & in eis contenta, etiam ex eo, quod prædicti, & alii quicumque in præmissis interesse habentes, seu habere quomodolibet prætendentes, ad ea vocati & auditi non fuerint, de subreptionis vel obreptionis vitio, aut intentionis nostræ, seu alio quocumque defectu notari, impugnari, redargui, in controversiam vocari, aut adversus illas quodcumque juris, gratiæ, vel facti remedium intentari vel impetrari nullatenus posse; sed ipsas præsentes literas semper firmas validas & efficaces existere & fore, suosque plenarios & integros effectus sortiri & obtinere; ac ab illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit, in omnibus & per omnia inviolabiliter observari; sicque, & non aliter in præmissis per quoscumque Judices ordinarios & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac ejusdem S. R. E. Cardinales, etiam de Latere Legatos, dictæque Sedis Nuncios, & alios quoslibet quavis præeminentia & potestate fungentes & functuros, sublata eis & eorum cuilibet aliter judicandi & interpretandi facultate & auctoritate, judicari & definiri debere; ac irritum & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

Obstantium derogatio. §. 8. Non obstantibus præmissis, ac quibusvis Constitutionibus & Ordinationibus Apostolicis; necnon, quatenus opus sit, quarumlibet Ecclesiarum, Ordinum, Congregationum, Militiarum etiam Sancti Joannis Hierosolymitani, Institutorum, Societatum, etiam Jesu, Communitatum, Universitatum, Capitulorum, Collegiorum, Confraternitatum, Conventuum, & Monasteriorum, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, usibus, & consuetudinibus, etiam immemorabilibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis sub quibuscumque verborum tenoribus & formis, ac cum quibusvis, etiam derogatoriarum, derogatoriis, aliisque efficacioribus efficacissimis & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis decretis in genere vel in specie, etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus, ac Consistorialiter, & aliàs quomodolibet in contrarium præmissorum concessis, confirmatis, & approbatis, ac pluries, & quantiscumque vicibus innovatis.

§. 9. Quibus omnibus & singulis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione, de illis eorumque totis tenoribus specialis specifica expressa & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi, ac si de verbo ad verbum nihil penitus omisso, & forma in illis tradita observata exprimerentur & insererentur, præsentibus pro plene & sufficienter expressis & insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter & expresse, ac plenissime & amplissime derogamus, & derogatum esse volumus, cæterisque contrariis quibuscumque.

§. 10. Ut autem eædem præsentes literæ ad omnium notitiam facilius deveniant, volumus illas, seu earum exempla, ad valvas Ecclesiæ Lateranensis, & Basilicæ Principis Apostolorum, necnon Cancellariæ Apostolicæ, Curiæque generalis in Monte Citatorio, & Aciæ Campi Floræ de Urbe præfata, ut moris est, affigi & publicari; sicque publicatas & affixas omnes & singulos, quos illæ concernunt, perinde arctare & afficere, ac si unicuique eorum nominatim & personaliter intimatæ fuissent; Utque ipsarum literarum transumptis seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica Dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides tam in Judicio quam extra illud ubique adhibeatur, quæ eisdem præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ vel ostensæ. Constitutionis hujusce publicatio.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub annulo Piscatoris die 12. Februarii 1732. Pontificatus nostri anno Secundo;

F. Card. Oliverius.

LIII.

Jubilæum pro Christifidelibus Almæ Urbis, Italiæ, & Insularum adjacentium, Divinam opem implorantibus in præsentibus Ecclesiæ necessitatibus. Dat. die 29. Febr. 1732. Pontif. An. II.

CLEMENS PAPA XII.

Universis Christifidelibus præsentes literas inspecturis salutem & Apostolicam benedictionem.

E Sublimi Principis Apostolorum Sede, in qua posuit Nos Spiritus Sanctus regere Ecclesiam Dei, veluti e specula, mentis nostræ aciem quaquaversum intendentibus, tristior in dies, semperque luctuosior sese Nobis offert Christianæ Reipublicæ facies; ubique enim terror: ubique malorum impendentium formido: undique percutimur: undique amaritudinibus replemur. Visitavit profecto Nos Dominus, sicut impetus aquarum multarum inundantium & emissarum super Terram: potavit Nos vino compunctionis: ascendit fumus in ira Dei, & ignis a facie ejus exarsit: commota est, & contremuit terra, fundamenta montium conturbata sunt, & commota sunt, quoniam iratus est eis. Quæ nobiscum animo reputantes, si unquam, certe nunc onerosam curarum Pontificiarum molem experimur, gravemque Domini manum sentimus; unde crebra ex imo corde suspiria, ac uberes ex oculis lachrymas fundere cogimur; nec prætermittimus opportunum ab eo, qui altissimum posuit refugium suum, adversus tot mala remedium quærere, eumque assidue deprecari, ne obliviscatur misereri Deus, aut contineat in ira sua misericordias suas; sed longe efficacius promptiusque id assequi, ac exaudiri speramus, si ad privatas nostras publicæ quoque Fidelium Proemium.

 preces

preces ac obsecrationes adjungantur; potens est enim Oratio Ecclesiæ supplicantis ad Dominum, qui pius est, & misericors, & propitiatur invocantibus eum in veritate. Hoc itaque acceptabili Quadragesimæ tempore, quod sicut Nos ad impensius orandum, ita Dei clementiam ad liberalius indulgendum invitat, adeamus cum fiducia ad Tronum gratiæ; ac ne exprobari Nobis audiamus Propheticum illud: *Percussisti eos, & non doluerunt: attrivisti eos, & renuerunt accipere disciplinam*; scindamus corda nostra; & expiatis per veram pœnitentiam peccatis, cœlestem iracundiam placare, auctisque per jejuniorum labores, ac eleemosynarum largitiones viribus orationis, Divinam opem in præsentibus Ecclesiæ ac Reipublicæ urgentissimis necessitatibus imploremus, ut benignissimus Dominus & Deus noster, cordium contritorum holocausta in odorem suavitatis accipiens, brachio suo excelso, quo dominatur potestati maris, & motum fluctuum ejus mitigat, ostendat potentiam suam, exortas sedet tempestates, statuat procellas in auram, ac nos, nostrasque curas, ac spem, quam in ejus ineffabili bonitate reposuimus, optatæ cumulet lætitia tranquillitatis. Hæc autem ut ferventiori spiritus ardore, uberiorique fructu peragantur, ex prisco Romanæ Ecclesiæ omnium Matris & Magistræ more, cœlestium munerum thesauros, quorum dispensationem fidei nostræ commisit Divina dignatio, aperire, & larga manu erogare decrevimus. Itaque de Omnipotentis Dei misericordia, ac Beatorum Petri & Pauli Apostolorum ejus auctoritate confisi, ex illa ligandi atque solvendi potestate, quam Nobis Dominus, licet indignis, contulit, universis & singulis utriusque sexus Christifidelibus in Alma Urbe nostra degentibus, qui Sancti Joannis in Laterano, ejusdem Principis Apostolorum, & Sanctæ Mariæ Majoris Ecclesias seu Basilicas, vel earum aliquam intra decursum proximæ, quæ erit prima Quadragesimæ, vel immediate subsequentis hebdomadæ, usque ad Dominicam sequentem inclusive, saltem semel visitaverint, ibique per aliquod temporis spatium devote, ut supra, Deum oraverint; ac quarta, & sexta feria, ac Sabbato alterius ex præfatis hebdomadis jejunaverint, & peccata sua confessi, Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum in Dominica die immediate sequenti, vel alia die intra eamdem hebdomadam reverenter sumpserint, ac pauperibus aliquam eleemosynam, prout unicuique suggeret devotio, erogaverint: Cæteris vero in universa Italia, & Insulis illi adjacentibus, degentibus, qui Ecclesias ab Ordinariis locorum, vel eorum Vicariis, seu Officialibus, aut de eorum mandato, & ipsis deficientibus, per eos, qui ibi curam animarum exercent, postquam ad eorum notitiam hæ nostræ pervenerint, designandas, vel Ecclesiarum hujusmodi aliquam spatio duarum similiter hebdomadarum a publicatione designationis per Ordinarios, vel eorum Vicarios, seu Officiales, vel alios, ut præfertur, faciendæ decursarum, saltem semel visitaverint, ibique, ut supra, oraverint, ac quarta, & sexta feria, ac Sabbato alterius ex hebdomadis hujusmodi jejunaverint, pariterque peccata sua confessi, ac in die Dominica immediate sequenti, vel alia die intra eamdem hebdomadam Sanctissima Communione refecti fuerint, & pauperibus aliquam eleemosynam, ut præmittitur, erogaverint, plenissimam omnium peccatorum suorum indulgentiam & remissionem, sicut in Anno Jubilæi visitantibus certas Ecclesias intra & extra Urbem prædictam concedi consuevit, tenore præsentium concedimus & elargimur. Navigantes vero, & iter agentes, ut cum primum ad sua sese domicilia receperint, suprascriptis peractis, & visitata Ecclesia Cathedrali, vel majori, aut Parochiali loci eorum domicilii, eamdem Indulgentiam consequi possint, & valeant: Regularibus autem personis utriusque sexus, etiam in Claustris perpetuo degentibus, necnon aliis quibuscumque tam Laicis quam Ecclesiasticis, Sæcularibus vel Regularibus, etiam in carcere aut captivitate existentibus, vel aliqua corporis infirmitate seu alio quocumque impedimento detentis, qui supra expressa vel eorum aliqua præstare nequiverint, ut illa Confessarius ex jam approbatis a Locorum Ordinariis ante præsentium publicationem, seu approbandis, eis in alia pietatis opera commutare, vel in aliud proximum tempus prorogare possit, eaque injungere, quæ ipsi pœnitentes efficere poterunt, pariter concedimus & indulgemus. Insuper præfatis omnibus & singulis Christifidelibus utriusque sexus tam Laicis quam Ecclesiasticis, Sæcularibus & Regularibus cujusvis Ordinis, Congregationis, & Instituti, tam in Urbe quam in universa Italia, & insulis ei adjacentibus prædictis, ut præfertur, degentibus, licentiam concedimus, & facultatem, ut sibi ad hunc effectum eligere possint quemcumque Presbyterum Confessarium tam Sæcularem, quam cujusvis Ordinis, & Instituti Regularem, ex approbatis, ut præmittitur, a Locorum Ordinariis, qui eos ab excommunicationis, suspensionis, & aliis ecclesiasticis sententiis, & censuris, a jure vel ab homine quavis causa latis seu inflictis: necnon ab omnibus peccatis, excessibus, criminibus, & delictis quantumvis gravibus & enormibus, etiam Locorum Ordinariis, sive Nobis, & Sedi Apostolicæ, etiam in literis die Cœnæ Domini legi solitis, contentis, & aliàs per quascunque nostras, aut Romanorum Pontificum Prædecessorum Nostrorum Constitutiones, quarum tenores præsentibus haberi volumus pro expressis, quomodocumque reservatis, in foro conscientiæ & hac vice tantùm absolvere & liberare valeant: & insuper vota quæcumque (Religionis & castitatis exceptis) in alia pia & salutaria opera commutare, injuncta tamen eis & eorum cuilibet in supradictis omnibus casibus pœnitentia salutari, aliisque ejusdem Confessarii arbitrio injungendis. Quapropter tenore præsentium in virtute Sanctæ obedientiæ districte præcipimus atque mandamus omnibus & quibuscumque Venerabilibus Fratribus Patriarchis, Archiepiscopis, Episcopis, & aliis Ecclesia-

Marginal notes: Jerem. V. 3. — Quæ requiruntur ad Indulgentiarum hujus. acquisitionem in Urbe; — In universa Italia, & Insulis adjacentibus. — Pro Navigantibus, iter agentibus, & in Claustris degentibus. — Cæterisque legitime impeditis. — De Confessario eligendo; — Ejusque facultatibus. — De Indulgentiæ hujusmodi publicatione.

clesiarum Prælatis, ac quibuscumque Ordinariis Civitatum, & Diœcesum, Oppidorum, & Terrarum, & Locorum Italiæ, & Insularum ei adjacentium hujusmodi, eorumque Vicariis & Officialibus, vel iis deficientibus, illis, qui curam animarum exercent, ut cum præsentium literarum transumpta aut exempla, etiam impressa, acceperint, illa statim absque ulla mora retardatione vel impedimento per suas Ecclesias, & Diœceses, Provincias, Civitates, Oppida, Terras, & Loca publicent & publicari faciant, Ecclesiamque seu Ecclesias visitandas designent. Non intendimus autem per præsentes super aliqua irregularitate publica vel occulta, nota, defectu, incapacitate seu inhabilitate quoquo modo contracta, dispensare, vel aliquam facultatem tribuere dispensandi seu habilitandi, & in pristinum statum restituendi, etiam in foro conscientiæ; neque etiam easdem præsentes iis, quæ a Nobis, & Apostolica Sede, vel ab aliquo Prælato seu Judice Ecclesiastico excommunicati, suspensi, interdicti, seu alias in sententias & censuras incidisse, declarati vel publice denunciati fuerint, nisi intra tempus dictarum duarum hebdomadarum satisfecerint, aut cum partibus concordaverint, ullo modo suffragari posse aut debere.

Casus, qui reservantur.

§.1. Non obstantibus Constitutionibus & Ordinationibus Apostolicis, præsertim, quibus facultas absolvendi in certis tunc expressis casibus ita Romano Pontifici pro tempore existenti reservatur, ut nec etiam similes vel dissimiles Indulgentiarum & facultatum hujusmodi concessiones, nisi de illis expressa mentio, aut specialis derogatio fiat, cuiquam suffragari queant: necnon Regula nostra de non concedendis Indulgentiis ad instar, ac quorumcumque Ordinum, & Congregationum, sive Institutorum Regularium, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis, eisdem Ordinibus, Congregationibus, & Institutis, illorumque personis quomodolibet concessis, approbatis & innovatis. Quibus omnibus & singulis, etiamsi de illis eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum tenores præsentibus pro sufficienter expressis, ac formam in eis traditam pro servata habentes, hac vice specialiter nominatim & expresse ad effectum præmissorum derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Clausulæ.

§.2. Ut autem præsentes nostræ literæ quæ ad singula loca deferri non possunt, ad omnium notitiam facilius deveniant, volumus, ut earumdem præsentium transumptis vel exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides habeatur, quæ haberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ vel ostensæ:

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 29. Februarii 1732. Pontificatus Nostri Anno Secundo.

F. Cardinalis Oliverius.

LIV.

Concessio Indulgentiæ, sicut in anno Jubilæi, pro degentibus in Regno Hiberniæ, Deoque precantibus pro Regni ejusdem spiritualibus necessitatibus.

Dat. die 15. Martii 1732. Pontif. II.

CLEMENS PAPA XII.

Ad futuram rei memoriam.

Rei Catholicæ in Regno Hiberniæ pericula.

INter gravissimas Pastoralis Officii nostri curas, quibus assidue urgemur, illa animum nostrum acrius vehementiusque angit solicitudo, quam de afflictis ac summe turbatis in Regno Hiberniæ Catholicorum rebus, quinimmo de ipsa Catholica Fide extremum ibidem in discrimen adducta, corde jugiter versamus. Hinc a Patre misericordiarum supplici devotaque humilitate postulare minime negleximus, ut tam graviter vexatos in illis partibus veræ Religionis cultores: inter præsentium ærumnarum sensum, & metum futurarum misere gementes, optata tranquillitate consolari, eisque interea imperterritam in avita Fide, cujus Hiberna Natio tenacissima semper fuit, constantiam elargiri dignetur. Idipsum ut & Fideles ejusdem Regni, quos calamitates hujusmodi propius tangunt, deposita per veram pœnitentiam sarcina peccatorum, auctisque per eleemosynas, atque jejunia viribus orationis, flagrantissimo cordis affectu faciant, eos omnes & singulos paterne adhortandos & monendos, eorumque pietatem erogatis Ecclesiæ thesauris, quorum dispensationem Nobis credidit Deus, incitandam atque fovendam esse censuimus. Itaque de Omnipotentis Dei misericordia, ac Beatorum Petri & Pauli Apostolorum ejus auctoritate confisi, ex illa ligandi atque solvendi potestate, quam Nobis Dominus licet indignis contulit; Universis & singulis utriusque sexus Christifidelibus, in prædicto Hiberniæ Regno, aliisque omnibus & singulis illius Provinciis, degentibus, qui Ecclesias ab Ordinariis Locorum, vel eorum Vicariis seu Officialibus, aut de eorum mandato, & ipsis deficientibus, per eos, qui ibi curam animarum exercent, postquam ad eorum notitiam hæ nostræ pervenerint, designandas; vel Ecclesiarum hujusmodi aliquam spatio duarum hebdomadarum a publicatione designationis per Ordinarios, vel eorum Vicarios seu Officiales, vel alios, ut præmittitur, faciendæ, decursurarum, saltem semel visitaverint, ibique per aliquod temporis spatium pro præmissis necessitatibus devote Deum oraverint: ac quarta, & sexta feriis, ac Sabbato alterius ex hebdomadis hujusmodi jejunaverint, & peccata sua confessi in die

Indulgentiarum concessio ea præstantibus, quæ hic statuuntur.

 Do-

Dominica immediate sequenti, vel alia die intra eamdem hebdomadam sanctissima Communione refecti fuerint, & pauperibus aliquam eleemosynam, prout unicuique suggeret devotio, erogaverint, plenissimam omnium peccatorum suorum Indulgentiam & remissionem, sicut in anno Jubilæi visitantibus certas Ecclesias intra & extra Urbem prædictam concedi consuevit, tenore præsentium concedimus & elargimur: Navigantes vero, & iter agentes, ut cum primum ad sua sese domicilia receperint, suprascriptis peractis, & visitata Ecclesia Cathedrali, vel Majore, aut Parochiali loci eorum domicilii, eamdem Indulgentiam consequi possint & valeant: Regularibus autem personis utriusque sexus etiam in Claustris perpetuo degentibus, necnon aliis quibuscumque tam Laicis quam Ecclesiasticis, Sæcularibus vel Regularibus, etiam in carcere aut captivitate existentibus, vel aliqua corporis infirmitate seu alio quocumque impedimento detentis, qui supra expressa, vel eorum aliqua præstare nequiverint, ut illa Confessarius ex jam approbatis a Locorum Ordinariis ante præsentium publicationem, seu approbandis, eis in alia pietatis opera commutare, vel in aliud proximum tempus prorogare possit, eaque injungere, quæ ipsi pœnitentes efficere poterunt, pariter concedimus & indulgemus. Insuper omnibus & singulis Christifidelibus utriusque sexus tam Laicis quam Ecclesiast., Sæcular., vel Regularibus cujusvis Ordinis, Congreg., & Instituti, in memoratis Regno & Provinciis, ut præfertur, degentibus, licentiam concedimus, & facultatem, ut sibi ad hunc effectum eligere possint quemcumque Presbyterum Confessarium tam Sæcularem, quam cujusvis Ordinis & Instituti Regularem, ex approbatis, ut præmittitur, a Locorum Ordinariis, qui eos ab omnibus excommunicationis, suspensionis, & aliis ecclesiasticis sententiis, & censuris, a jure vel ab homine quavis causa latis seu inflictis, necnon ab omnibus peccatis, excessibus, criminibus, & delictis quantumvis gravibus & enormibus, etiam Locorum Ordinariis, sive Nobis, & Sedi Apostolicæ, etiam in literis die Cœnæ Domini legi solitis, contentis, & aliàs per quascunque nostras, aut Romanorum Pontificum Prædecessorum Nostrorum Constitutiones, quarum tenores præsentibus haberi volumus pro expressis, quomodocumque reservatis, in foro conscientiæ & hac vice tantum absolvere & liberare valeant: Et insuper vota quæcumque (Religionis & castitatis exceptis) in alia pia & salutaria opera commutare, injuncta tamen eis & eorum cuilibet in supradictis omnibus casibus pœnitentia salutari, aliisque ejusdem Confessarii arbitrio injungendis. Quapropter tenore præsentium in virtute sanctæ obedientiæ districte præcipimus atque mandamus omnibus & quibuscumque Venerabilibus Fratribus Archiepiscopis, Episcopis, & aliis Ecclesiarum Prælatis, ac quibuscumque Ordinariis Locorum, in præfatis Regno & Provinciis existentibus, eorumque Vicariis & Officialibus, vel iis deficientibus, illis, qui curam animarum exercent, ut, cum præsentium literarum transumpta aut exempla, etiam impressa, acceperint, illa statim absque ulla mora retardatione vel impedimento per suas Ecclesias, & Diœceses, Provincias, Civitates, Oppida, Terras, Loca publicent, & publicari faciant, Ecclesiamque seu Ecclesias visitandas designent. Non intendimus autem per præsentes super aliqua irregularitate publica vel occulta, nota, defectu, incapacitate, seu inhabilitate quoquo modo contracta, dispensare, vel aliquam facultatem tribuere dispensandi, seu habilitandi, & in pristinum statum restituendi, etiam in foro conscientiæ; neque etiam easdem præsentes iis, qui a Nobis, & Apostolica Sede, vel ab aliquo Prælato, seu Judice ecclesiastico excommunicati, suspensi, interdicti, seu alias in sententias & censuras incidisse, declarati vel publice denunciati fuerint, nisi intra tempus dictarum duarum hebdomadarum satisfecerint, aut cum partibus concordaverint, ullo modo suffragari posse aut debere.

Pro Navigantibus, iter agentibus, in Claustris degentibus, ac legitime impeditis.

De Confessario eligendo,

Ejusque facultatibus.

Mandatum super publicatione Indulgentiarum hujusmodi.

§.1. Non obstantibus Constitutionibus & Ordinationibus Apostolicis, præsertim, quibus facultas absolvendi in certis tunc expressis casibus, ita Romano Pontifici pro tempore existenti reservatur, ut nec etiam similes vel dissimiles Indulgentiarum & facultatum hujusmodi concessiones, nisi de illis expressa mentio, aut specialis derogatio fiat, cuiquam suffragari queant; necnon Regula nostra de non concedendis Indulgentiis ad instar, ac quorumcumque Ordinum, & Congregationum, sive Institutorum Regularium, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis eisdem Ordinibus, Congregationibus, & Institutis, illorumque personis quomodolibet concessis, approbatis, & innovatis. Quibus omnibus & singulis, etiamsi de illis eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum tenores præsentibus pro sufficienter expressis, ac formam in eis traditam pro servata habentes, hac vice specialiter nominatim & expresse ad effectum præmissorum derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Clausulæ.

§.2. Ut autem præsentes nostræ, quæ ad singula loca deferri non possunt, ad omnium notitiam facilius deveniant, volumus, ut earumdem præsentium transumptis vel exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, ubique Locorum & Gentium eadem prorsus fides habeatur, quæ haberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ vel ostensæ.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub annulo Piscatoris die 15. Martii 1732. Pontificatus Nostri Anno Secundo.

F. Card. Oliverius.

LV.

Dat. die 30. Martii 1732. Pontif.II.

Literæ nonnullæ Apostolicæ, Ordinibus Regularibus & Mendicantibus a piæ me: Benedicto XIII. concessæ, prævia moderatione, ad terminos Juris communis, Concilii Tridentini, & Constitutionum Apostolicarum reducuntur.

CLEMENS EPISCOPUS

Servus Servorum Dei

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

ROmanus Pontifex, quem cœlestis Pater familias Vineæ suæ custodiendæ præposuit, diu noctuque Operarios, impigre in ea laborantes, circumspicit, congruam immo amplam mercedem eis largiturus, ut Vinea, probis Agricolis hoc pacto ad eam alacrius excolendam incumbentibus, uberiori proventu fructificare possit.

Ex concessionibus Benedicti Prædecessoris multæ exortæ lites.

§.1. Sane felicis recordationis Prædecessor Noster Benedictus Papa XIII. strenuas Ordinum Regularium & Mendicantium cohortes, hanc Domini Vineam atque agrum Ecclesiæ, indesinenter colere conspicatus, ac paterno erga eos animo effectus, quo etiam Nos ipsi utique afficimur, plura eis privilegia concessit, ratus ea pari voluntate universim excipienda; quod tamen secus evenisse, Nos ad Supremi Sacerdotii apicem, disponente Domino, evecti, ægre intelleximus; inde nimirum præter omnem expectationem nostram variis litibus & controversiis exortis, ac nisi opportune occurratur, fortasse imposterum exorituris. Quare nonnullis ex hujusmodi literis & Constitutionibus Apostolicis mature perpensis, ad sedandos rumores propterea excitatos, mutuamque & vere christianam inter Episcopos & Regulares familias, ac etiam Sæculares Ordines & Sodalitates, publicasque Universitates, benevolentiam & pacem ubique in Ecclesia servandam, de consilio nonnullorum ex Venerabilibus Fratribus Nostræ Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalibus in hanc sententiam devenimus, ut subsequentibus Literis & Constitutionibus Apostolicis, eodem Pontifice Benedicto Sedente, vulgatis, moderationem aliquam auctoritate Nostra adhibendam esse decerneremus. Literæ vero ipsæ, & Constitutiones, Ordinibus Regularibus pridem concessæ, hæ sunt.

A Nonnullis S.R.E.Cardinalibus Sanctissimo D.N. consultum, ut hujusmodi concessiones moderetur.

Quæ sint Constitutiones, de quibus quæstio.

Editæ 4. Idus Decembris Anno Domini 1725., quæ incipiunt: *Paterna*.

Aliæ 19. Kal. Junias Anni 1726., quæ incipiunt: *Ratio Apostolici ministerii*.

Aliæ 3.Nonas Julias ejusdem Anni, quæ incipiunt: *Singularis devotio*.

Aliæ 8. Augusti ejusdem Anni, quæ incipiunt: *Exponi Nobis nuper fecerunt*.

Aliæ Kal. Septembris ejusdem Anni, quæ incipiunt: *Vitæ, & morum integritas*.

Aliæ Kalendis Januarii Anni 1727., quæ incipiunt: *Libenter*.

Aliæ 5. Nonas Martias ejusdem Anni, quæ incipiunt: *Loco Sancto*.

Aliæ Kal. Aprilis ejusdem Anni, quæ incipiunt: *Ex quo Sedes*.

Aliæ 5. Nonas Aprilis ejusdem Anni, quæ incipiunt: *Summe decet*.

Aliæ 7. Kal. Junias ejusdem Anni, quæ incipiunt: *Pretiosus*, unà cum declarationibus sub die 28. Septembris 1728. ab eodem Pontifice factis super quibusdam dubiis circa intelligentiam rerum in ipsa Constitutione contentarum exortis.

Aliæ 21. Martii Anni 1729., quæ incipiunt: *Exponi Nobis fecit*.

Aliæ demum 7. Kal. Aprilis ejusdem Anni 1729., quæ incipiunt: *In Sede*.

Quibus rationibus motus sit Prædecessor Benedictus hasce emittendi Constitutiones.

§.2. Quamvis autem hæc omnia & singula ex ejusdem re: me: Benedicti pia & laudabili erga Regularium familias voluntate profecta fuerint, quos ipse ob eorum zelum de salute animarum, religionis fervorem, doctrinam, & regularis disciplinæ observantiam, magna ac vere paterna dilectione prosequebatur, Nosque ipsi æque prosequimur, concessa, extensa, decreta, confirmata, & declarata fuerint; Nos tamen, qui post varias altercationes & difficultates de iisdem Literis & Constitutionibus excitatas, optatam Sanctæ Dei Ecclesiæ tranquillitatem præ oculis habemus, volentes, ut universis dominici gregis Pastoribus, ac præsertim Venerabilibus Fratribus, Patriarchis, Archiepiscopis, & Episcopis, in partem solicitudinis Nostræ vocatis, liberum jurium suorum, quæ Summi Dei gloriam, & animarum salutem respiciunt, in illorum Diœcesibus exercitium servetur: quæque illud quomodocumque impedire & lædere fortasse possunt, pro virili nostra penitus amovere cupientes, quemadmodum aliàs Romani Pontifices Antecessores Nostri sæpius egerunt; Nos quoque ad præservandum iisdem Patriarchis, Archiepiscopis, & Episcopis, ac quibuscumque aliis Ordinibus, ac cætibus Ecclesiasticis & Sæcularibus, suorum jurium exercitium & possessionem, amovendamque quarumcumque dissentionum & litium occasionem, ex concessa Nobis divinitus Apostolicæ potestatis plenitudine, eorumdem Antecessorum Nostrorum Pontificum Romanorum vestigiis inhærentes, statuimus & decernimus, de omnibus & singulis prædictis Literis & Constitutionibus, quæ ab eodem Antecessore Nostro Benedicto prodierunt: necnon de omnibus privilegiis, gratiis, favoribus, indultis, exemptionibus, facultatibus, & declarationibus in iisdem contentis, eam deinceps decisionem ac judicium, etiam in foro conscientiæ, habendum, quod sive ex Jure communi, sive ex Concilio Tridentino, sive ex Decretis & Constitutionibus Apostolicis, sive aliàs legitime habebatur, antequam eædem literæ & declarationes ab eodem Benedicto concessæ fuissent, perinde scilicet ac si illæ non emanassent; ad quam dispositionem, ejusque pristinum statum ac terminum, omnia superius enunciata, omnino reducimus, & reducta esse volumus, itaut imposterum supradicti Ordines Regulares earumdem Literarum & Constitutionum usu, commodo, & effectu penitus carere debere intelligantur.

Episcopalem vero jurisdictionem cum frangant.

Ad terminos juris reducuntur, quasi emanatæ non fuerint.

§.3. Hinc

§.3. Hinc ad præmissorum effectum pro nullis & infectis haberi volumus omnia Decreta irritantia, prohibitiones, declarationes, mandata, & quæcumque in Literis & Constitutionibus prædictis quomodolibet apposita, atque alia eorumdem occasione facta, huic reductioni, decreto, & voluntati Nostræ quomodocumque adversantia, quibuscumque ea essent concepta formulis, ac præservationibus, declarationibus, modificationibus, restrictionibus, explicationibus, derogatoriarum derogatoriis, aliisque validissimis, efficacissimis, & inviolabilibus clausulis, præsertim quod semper in data cuicumque Constitutioni illarum revocatoriæ, imposterum edendæ, posteriores censeantur; etiam motu proprio, & potestatis pari plenitudine, ac ex certa scientia, etiam consistorialiter, etiam pro conservatione status Regularis, etiam in vim contractus & stipulationis inter Sedem Apostolicam & Ordines prædictos initæ, quam ad hujusmodi effectum rescindimus, & ex nunc rescissam, nulliusque roboris & momenti esse volumus & decernimus.

Et quæ earum vigore acta sunt, irritantur, si huic adversentur reductioni.

§.4. Ideoque omnes dissentiones, altercationes, & lites coram quibuscumque Judicibus ordinariis, extraordinariis, & commissariis, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditoribus, & Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalibus, etiam de Latere Legatis, necnon quacumque eorumdem Cardinalium Congregatione, prædictarum Literarum & Constitutionum occasione jam motas, nedum decisas aut finitas, vel etiam, quæ jam decisæ essent, si modo tractum habeant successivum, easque rursus imposterum excitari contingat, juxta Juris communis, Concilii Tridentini, Decretorum & Constitutionum Apostolicarum, ac præsentem hanc Nostram dispositionem, nec aliter, decidendas esse præcipimus.

Lites vero hinc exortas, & adhuc pendentes eodem modo decidendas decernitur.

§.5. Futura vero dubia & difficultates, ubicumque & quandocumque oriantur, ad Nos & Sedem Apostolicam, ad quam Pontificiarum Constitutionum, atque ecclesiasticarum Sanctionum interpretatio pertinet, referenda esse decernimus.

Futura vero dubia, & difficultates ad Apost. Sedem deferenda.

§.6. Itaque omnia & singula hactenus memorata: necnon præsentes, etiam ex eo, quod causæ, ob quas emanaverint, comprobatæ, expressæ, & verificatæ, aut in præmissis interesse habentes, vel habere prætendentes, adhoc vocati, citati, & auditi non fuerint, neque eisdem consenserint: vel aliàs ex quocumque capite, prætextu, colore, ingenio, vel causa, de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, vel intentionis Nostræ, sive alio quovis defectu, notari, & impugnari, argui, infringi, retractari, in jus vel controversiam vocari, ad terminos juris reduci, aut contra eas quodvis gratiæ vel justitiæ remedium impetrari, seu concedi nullatenus posse; sed eas, ac omnia & singula in eis contenta, semper & perpetuo valida, firma, & efficacia esse & fore; suosque plenarios & integros effectus sortiri & obtinere, ac ab omnibus & singulis, ad quos spectat, & pro tempore quomodolibet spectabit, inviolabiliter observari, omnino statuimus; sicque, & non aliàs, per quoscumque Judices ordinarios & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac prædictæ Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, etiam de Latere Legatos, Vicelegatos, dictæque Sedis Nuncios, quavis auctoritate & facultate fungentes, sublata eis & eorum cuilibet quavis aliter judicandi definiendi & interpretandi facultate & auctoritate, judicari, & definiri, & interpretari debere; ac irritum & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari, decernimus, & declaratum esse volumus.

Clausulæ.

§.7. Non obstantibus præmissis, necnon Nostræ & Cancellariæ Apostolicæ Regula de jure quæsito non tollendo, necnon omnibus & singulis prædicti Benedicti decessoris, ac declarationibus super dubiis, aliisque Constitutionibus & Ordinationibus Apostolicis; necnon omnium & singulorum Ordinum prædictorum, ac eorum cuilibet, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, etiam mare magnum, vel aliàs quomodolibet nuncupatis, literisque Apostolicis sub quibuscumque tenoribus & formis, cum quibuscumque etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus & insolitis clausulis, ac irritantibus, aliisque decretis in genere vel in specie, etiam Motu proprio, & consistorialiter, ac aliàs quomodolibet in contrarium præmissorum concessis, confirmatis, & pluries innovatis. Quibus omnibus & singulis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio seu quævis alia expressio habenda, aut alia exquisita forma ad hoc servanda foret, eorum omnium & singulorum tenores iisdem præsentibus pro plene & sufficienter expressis, & ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, latissime & plenissime hac vice dumtaxat specialiter & expresse derogamus, cæterisque quomodlibet contrariis quibuscumque.

§.8. Volumus autem, ut eædem præsentes in Valvis Basilicarum Sancti Joannis in Laterano, & Principis Apostolorum de Urbe, ac in acie Campifloræ, ut moris est, affixæ, quoscumque illæ respiciunt, arctent & afficiant, perinde ac si unicuique coram & personaliter intimatæ fuissent, ut earumdem præsentium transumptis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo Personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, quæ eisdem præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ vel ostensæ.

§.9. Nulli ergo omnino hominum liceat, hanc paginam nostri statuti, decreti, voluntatis, moderationis, & reductionis infringere, vel ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Ma-

Majorem Anno Incarnationis Dominicæ millesimo septingentesimo trigesimo secundo, 3. Kal. Aprilis, Pontificatus Nostri Anno Secundo.

A. Card. Datarius.

F. Card. Oliverius.

Visa de Curia I. Archiep. Ancyranus.
D. Stivanus.

Reg. in Secret. Brevium.

LVI.

Dat. die 31. Martii 1732. Pontif. An. II.

Confirmantur Regulæ & Constitutiones Congregationis Montis Libani Monachorum Syrorum Maronitarum Ordinis S. Antonii Abbatis.

CLEMENS PAPA XII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

Apostolatus officium, quod inscrutabilis Divinæ Sapientiæ atque Bonitatis altitudo humilitati Nostræ, meritis licet & viribus longè impari, committere dignata est, salubriter exequi, adjuvante Domino, jugiter satagentes, Monasticos Ordines ac Cætus, in Ecclesia Dei pie sancteque institutos, ac prisca celeberrimaque sanctitatis & religiositatis laude fulgentes, in salutari eorum vivendi norma, regularique observantia confovere atque conservare omni studio connitimur; ac proinde ea, quæ pro felici prosperoque illorum regimine & gubernio provide prudenterque facta ac ordinata esse noscuntur, ut serventur exactius, & perenni soliditate persistant, Apostolici muniminis patrocinio libenter, cum a Nobis petitur, corroboramus, sicut ad Omnipotentis Dei gloriam, Religionis piorumque Operum incrementum, & animarum salutem in Domino expedire arbitramur.

Institutum horum Monachorum a Clemente XI. in Urbem avocatum.

§. 1. Aliàs siquidem fe. re. Clemens PP. XI. Prædecessor Noster antiquissimum Monachorum Orientalium Institutum a Divo Antonio Abbate fundatum, ac ab ejus Discipulis in Ægypto, Syria, aliisque Orientis regionibus propagatum, summo semper in honore a Sanctis Patribus, Generalibusque Conciliis habitum, ac perpetuis laudibus celebratum, prope Ecclesiam Sanctorum Petri & Marcellini de Urbe, evocatis ad hoc e Syria ejusdem Instituti Monachis Syris Moronitis, stabiliendum curavit; & quia Monastici illius Ordinis diversa sunt apud ipsos Moronitas Cænobia, nec una eademque in omnibus viget gubernii ratio, vtpote quorum aliqua a se invicem non

Ejus historia.

pendent, sed unumquodque Monasterium a proprio ita regitur Abbate, ut nulla inter ejusmodi Abbates mutua connexio aliquave subjectio intercedat: alia vero in Congregationem redacta, ac sub directione unius Abbatis Generalis, qui tamquam Caput præest omnibus ipsius Congregationis Monasteriis, inferiores etiam Abbates habentibus, constitutæ reperiuntur; duplexque in Syria dictorum Monachorum extat Congregatio: altera antiquior ac frequentior, quæ in Monasterio Sancti Elisæi initium sumpsit, ac Montis Libani dicitur: altera recentior, & ad prioris imitationem formata, quæ a Cænobio, ubi cæpit, Sancti Isaiæ nomen trahit, Venerabiles Fratres S.R.E. Cardinales, negotiis Propagandæ Fidei præpositi, probe considerantes ac perspicientes, in Monasterio apud eamdem Ecclesiam SS. Petri & Marcellini subinde extructo vix haberi posse Monachos idoneos & sufficientes ex Cænobiis Syriæ, quæ privato ac singulari jure reguntur, decreverunt, illos ex dicta Congregatione Montis Libani accersendos fore, quippe qui strictiorem profitentes observantiam, ea Chori, studiorum, literarum, sacrarumque Missionum munia, quæ a memorato Clemente Prædecessore præscripta fuerunt, præ cæteris exactius adimplere possunt.

Monachi Syri Montis Libani in Ecclesia SS. Petri, & Marcellini constituti.

§. 2. Cum autem, sicut dilectus filius Michael Edenensis, Abbas Generalis ejusdem Congregationis Montis Libani, Nobis nuper exponi fecit, tametsi Congregatio & Ordo hujusmodi suas habeant Regulas & Constitutiones, per Orientis Monasteria sanctissime custoditas, neque unquam a Sede Apostolica improbatas, quinimo peculiari studio commendatas; nihilominus, ut majori firmitate fulciantur, & a calumniis atque obtrectationibus sæpe adversus eas confictis ac sparsis vindicentur: utque aliæ Nationes, quæ per Orientem sive a Fide Catholica sive a disciplina Monastica desciverunt, exemplum ac normam vivendi exinde sumere valeant, Capitulum Generale prædictæ Congregationis Montis Libani ipsum Michaelem Abbatem Generalem ad Romanam Curiam destinaverit atque ablegaverit, ut totius dictæ Congregationis nomine, Regularum & Constitutionum ejusdem Congregationis approbationem & confirmationem ab hac S. Sede impetrare procuraret; Nos Regulas & Constitutiones prædictas Nobis exhibitas, quæ ex arabico idiomate in latinum diligenter versæ fuerunt, dilectis filiis Nostris Nicolao Spinulæ, eorumdem Monachorum Congregationis Montis Libani apud Nos & Sedem prædictam Protectori, ac Vincentio ipsius S. R. E. Cardinalibus Petra nuncupatis, Congregationis supradictorum Venerabilium Fratrum Nostrorum, negotiis Propagandæ Fidei præpositorum Præfecto, expendendas commisimus, qui mandatis Nostris prompto obsequio morem gerentes, illas mature diligenterque examinarunt, cumque nihil in eis repererint, quod Orthodoxæ Fidei, bonis moribus, pietati, exactæque Instituti Monastici observantiæ adversetur, Regulas ac Constitutiones præfatas unanimiter probarunt atque laudarunt, easque in unum volumen redigi curarunt tenoris, qui sequitur, videlicet:

Petitâ Regularum a tota Congregatione observandarum confirmatio.

Illarum examen duobus S.R.E. Card. demandatum.

Consti-

Constitutiones Monachorum Syrorum Maronitarum Ordinis Sancti Antonii Abbatis Congregationis Montis Libani.

PARS PRIMA

CAP. I.

De Obedientia,

1. Debet Monachus Abbatem suum Christi loco citra omnem disceptationem habere;
2. Eidemque in omnibus, peccato excepto, obedire;
3. Et illum honore & amore tum interno tum externo prosequi;
4. Nihilque eo inconsulto statuere;
5. Neque de illius circa Fratres regimine subtiliter investigare:
6. Omnem propriam conversationem, seu bonam seu minus rectam, illi plane patefacere:
7. Nullas expositiones sive tractatus habere aut scribere, neque concionari aut docere, nisi ipso consulto atque annuente;
8. Nec epistolam mittere aut accipere, quam illi non antea exhibuerit;
9. Nec illo inconsulto depositum aut pignus suscipere;
10. Neque mutuum quidpiam dare aut accipere, neque eleemosynam erogare aut petere, nisi illo annuente: servatis tamen juris solemnitatibus, & accepta a legitimo Superiore facultate.

CAP. II.

De Castitate.

1. Monachum oportet omnes sensus suos diligentissime cohibere;
2. Atque a Fœminarum etiam sibi affinium colloquio & consuetudine abstinere:
3. Omnes item omnino Fœminas ab ingressu sui Monasterii prohibere:
4. Neque cum puero simul habitare. Si quos tamen docere contigerit, extra Monasterii claustra docendi erunt.
5. Omnes denique occasiones Castitati noxias amputare atque amovere.

CAP. III.

De Paupertate.

1. Monachum convenit nihil omnino proprium possidere;
2. Neque aliquid omnino sibi quasi proprium usurpare;
3. Neque suo cordi aut corpori jungere quidpiam ex bonis parentum aut consanguineorum; necessitate autem cogente, sibi id præstari intelligat, non consanguinitatis jure, sed non secus atque cæteris externis.

CAP. IV.

De Humilitate.

1. Monachum decet primatum nusquam appetere, sed contra aliis ubique cedere, atque novissimum locum tenere;
2. Omnes actus & mores suos externos ad abjectionem & humilitatem componere, & Fratribus ubique deferre;
3. Fratrem item prævenire verbo: Parce mihi, si rei, quæ agitur, natura istud exigat.

CAP. V.

De Fraterna Charitate.

1. Monachum oportet quamdiligentissime ea omnia procurare, quæ ad communem concordiam & pacem cum reliquis Fratribus conducere intellexerit.
2. Debet itaque reverentiam, urbanitatem, comitatemque verbo & opere exhibere Fratribus, non modo superioribus, sed etiam æqualibus, atque inferioribus, & præcipue illis, qui sibi ista præstare detrectant.
3. Caveat item accuratissime, ne quempiam condemnet aut vituperet, neve sibi verbum gestusve excidat, ex quo audientibus mæstitia aut suspicio quævis oriatur.
4. Satagat præterea, cor habere mundum a quavis appetitione superioris sortis, ne inde livor & invidia subrepat, vitium maxime detestandum, & charitati exitiale.

CAP. VI.

De Patientia.

1. Monachus debet verbo & opere se ad patientiam comparare perfectæ mortificationis studio.
2. Suborta autem tentatione, æstu iracundiæ agitari perturbarive se non sinat; sed longanimitate & silentio omnem sedare perturbationem studeat.
3. Tentationibus, atque difficultatibus pressus, ubique Deo gratias agere assuescat.

CAP. VII.

De Habitu Monachorum.

1. Monachus debet Habitum nigrum habere.
2. Superiorem vestem laneam, interiorem vero lineam, aut bombicinam adhibeat.
3. Zona nigra stricta se cingat; Tyrones vero fune ex pilis caprarum contexta.
4. Zonam non solvat, nec monasticum Cucullum deponat, aut aliam vestem, cubiturus, nisi quæ Zonæ subesse non solet.
5. In habitu, calceamentis, lecto, & stragulis paupertas servetur.

CAP. VIII.

De Mora in Cella.

1. Monachus sine causa Cellam deserere non debet;
2. Neque secum in illa habitare quempiam permittere;
3. Neque Fratris Cellam citra ipsius annutum ingredi.
4. Si quempiam ad eum venire contigerit, illo in Cella præsente Janua pateat, neque occludatur, donec ille abjerit.
5. Monachi Cella ita clausa maneat, ut communi, qua reliquæ Fratrum Cellæ, clave reserari valeat.
6. Cellæ munditiem & ordinem curet.

CAP. IX.

De Iter agentibus.

1. Monachus non debet sine Socio extra Claustra abire; Quapropter ante suum e Monasterio egressum comitem ab Abbate petat.
2. Nullum iter suscipiat, nisi de licentia Abbatis.
3. De Monasterio non exeat, nisi tempore ab Abbate constituto.
4. Sine literis Abbatis sui de altero in alterum Monasterium non pergat.
5. Quodcumque Monasterium intraverit, ejus loci Abbati usque ad suum inde discessum omnino pareat.
6. Neve equo aut quovis jumento, nisi Abbate annuente, utatur.
7. Sique fieri potest, jumento contentus esto.

CAP. X.

De Mensa.

1. Mensa Monachi cibo obvio & parabili instruatur.
2. Bis in die dumtaxat cibum sumere, prandium scilicet & cœnam, contentus sit; si quid amplius sumere necesse fuerit, Abbatem consulat.
3. Carnibus abstineat, nec illis nisi ægritudinis causa, vesci fas esto, idque de licentia Abbatis.
4. Hominem sæcularem ad mensam intra Monasterii Claustra non adhibeat.
5. Ad mensam sine Abbatis licentia non sedeat supra Seniorem.
6. Mensæ assidens neminem salutet.
7. Post refectionem fas esto tantisper animum relaxare vel in solitario secessu, vel unà cum Fratribus.

CAP. XI.

De opere manuum.

1. Monachum oportet operi seu mentali seu corporali vacare, præsertim si firma corporis valetudine utitur.
2. Opus autem Fratribus utile esto.
3. Illud vero, nisi de licentia Abbatis, non capiat; Sique res ipsa postulat, etiam officinæ, in qua est operaturus, Præfectum consulat, ejusque annutum petat.

CAP. XII.

De Silentio.

1. Monachus debet Silentium discrete observare;
2. Idque tribus præcipue temporibus: a Completorio nimirum ad Tertiam diei sequentis: præterea in Ecclesia, atque ad mensam; Et si quid dicendum fuerit, submissa voce dicatur.

CAP. XIII.

De Oratione mentali.

1. Monachus mane & vespere Orationi mentali ad semihoram vel horam vacabit; idque fiat vel post absolutas Vocales preces, vel ante, ad Abbatis nutum.
2. Oraturus, vel cum aliis Fratribus in Ecclesia conveniat, vel solus in Cella maneat.
3. Hujusmodi autem orandi genus non suscipiant, qui laboriosis ministeriis addicuntur, nisi de licentia Abbatis.

CAP. XIV.

De Oratione vocali.

1. Monachus Septem Orandi tempora observet juxta Monasterii consuetudinem: Primum, vespertinum Officium sub occasum: Deinde, Completorium ante cubitum: Tertio, Officium mediæ noctis sub horam propriam: Quarto, Officium matutinum simul cum Hora tertia: Postremo, Officium Sextæ simul, & Nonæ.
2. Annectendæ sunt Completorio Litaniæ Deiparæ, quibus succedit conscientiæ examen ad octavam horæ, quod etiam mane fieri debet post Tertiam.
3. Feria quarta & sexta singuli in Cellas suas secedant sub vesperam post conscientiæ examen: & Psalmum quinquagesimum manibus in Crucis figuram extensis recitent quinquies.
4. Pœnitentiales genuflexiones, quas *Metaneas* vocamus, ad Laudes singuli peragant.

CAP. XV.

De Confessione Sacramentali.

1. Monachus peccata sua Sacerdoti ad confessiones excipiendas constituto confiteri debet. Si autem alteri Sacerdoti, Abbatem consulat:
2. Idque semel quavis hebdomada saltem præstet.
3. Sub ingressum in Religionem generali

Confessione peccata sua apud Sacerdotem ab Ordinario approbatum deponat; nec recipiatur, nisi exhibita attestatione, quod confessionem Sacramentalem emiserit.

CAP. XVI.

De Sanctorum Mysteriorum Communione.

1. Monachus debet opere & desiderio perpetuo paratum se præbere ad perceptionem Sanctorum Sacramentorum;

2. Eorumque communionem frequentare, eaque suscipere diebus Dominicis, & Festis de præcepto.

3. Si qua in eadem hebdomada plura concurrant Festa, propter Sacramenti reverentiam juxta Abbatis consilium in quibusdam a Communione abstineat.

4. Monachus vero Sacerdos Sacrum non omittat unquam, nisi causa ab Abbate probata.

CAP. XVII.

De Modestia.

1. Monachus e Cella egressurus proprium habitum induat, neque sine eo a quopiam se conspici permittat;

2. Memineritque inclinare Caput Abbatibus, & Sacerdotibus Senioribus, circumstantiis loci atque temporis id exigentibus, juxta traditionem & ordinem atque morem Fratrum.

3. Fratri manum omnino non admoveat, nisi salutationis causa peregre abeunti, aut de longinquo redeunti, & in causa ægritudinis necessitate cogente.

4. Abiturus, aut Cellam subiturus, aut fores patefacturus, aut clausurus aut pulsaturus modestiæ atque silentii memor esto.

5. Charitatem hilaritatemque cum timore Dei conjunctam in familiari cum Fratribus colloquio præseferat.

6. In summa intelligat, in omnibus dictis factisque suis sibi modestiæ gravitatisque leges esse servandas.

CAP. XVIII.

De Ægrotis.

1. Monachus Deo gratias agere debet in statu ægritudinis magis, quam in statu valetudinis, sciens se ad proprium profectum a Domino visitari.

2. Inconsulto Abbate corpus affligere aut vexare non debet.

3. Ægritudinem præsentiens Abbatem moneat.

4. Pharmaca & remedia Abbate inconsulto non adhibeat.

PARS SECUNDA.

CAP. I.

De Novitiis.

1. Liceat Abbati in suo Monasterio Novitios suscipere, atque etiam expellere, de consilio Congregationis Monachorum.

2. Novitius non probetur, nisi in Monasterio, in quo plures Monachi degunt, qui & monasticam Regulam observant, & statutis temporibus Canonicas preces, cæterosque ecclesiasticos Ritus peragunt. Novitiorum probatio;

3. Habitent Novitii in loco a cæteris separato; & curabit Abbas Generalis, ut pro Novitiatu designetur Monasterium determinatum, & in eo locus separatus. Habitatio,

4. Novitiatus ad biennium producatur, neque quispiam ante expletum hoc spatium ad Habitum admittatur, nisi ex causa a Congregatione Hegumenorum probata: idque non ante expletum annum. Si vero Novitius expleto biennio ad hoc minus idoneus reperiatur, omnino dimittendus est. Tempus Tirocinii.

5. Novitius ante expletum ætatis annum sextumdecimum non suscipiatur; neque major sit quadragesimo quinto. Pertinet autem ad Congregationem Hegumenorum in hoc casu, si aliunde noverit, illum Ordini pro futurum, sive in defectu ætatis sive in excessu dispensare, modo non sit minor annis quatuordecim. Aetas admittendorum;

6. Novitium Primò oportet esse christianis Parentibus natum, atque orthodoxum. Quare si ipse, aut alteruter ejusdem Parentum, Christianus non est, aut Christianam Fidem negavit, vel Neophytus ad illam accessit, aut a Catholica Fide ad sectam hæreticorum transiit, absque licentia Congregationis Generalis a nemine suscipiatur. Qui vero hæreticis aut schismaticis parentibus natus est, ab Abbate Monasterii suscipiendus non est, nisi de licentia Abbatis Generalis. Conditiones;

Secundò, si excommunicatus, interdictus, suspensusve ab exercitio sui Ordinis fuerit, ante absolutionem atque benedictionem proprii Episcopi non recipiatur.

Tertiò, non recipiatur Novitius publice suspectus, vel delatus de criminibus spectantibus ad negotium Fidei orthodoxæ, vel de homicidio, aut enormi in re turpi delicto; neque notorie infamis, nisi certa synceræ pœnitentiæ signa antea ostenderit, & obtinuerit absolutionem aut dispensationem a legitimo Superiore, prout de jure.

Quartò, nec recipiatur alieno ære obstrictus, neque reddendis de administratione rei alienæ rationibus obnoxius, neque Judicis sententia exilio mulctatus, nisi Creditoribus, & Magistratibus satisfecerit.

Quintò, nec conjugio ligatus, nisi de consensu conjugis, & facta coram Episcopo separatione.

Sextò, nec in ecclesiastica Dignitate constitutus, cui cura animarum annexa sit, nisi in manu sui Prælati illam abdicaverit.

Septimò

Septimò, nec nothus, neque alio vitio laborans, irregularitatem inducente, & processum ad Sacros Ordines impediente, nisi obtenta ab habente facultatem absolutione seu dispensatione.

Octavò, nec æger corpore, nec morbo cuivis obnoxius, nec insanus, aut mentis minus compos suæ; Sed corpore sanus & integer sit, & interno externove vitio careat, quo ab Ordinibus suscipiendis, aut exhibendo Fratribus ministerio impediatur.

Nonò, nec qui in alio Monasterio aut Ordine professionem emisit, nisi petita a proprio Prælato venia, & nostra generali Congregatione annuente. Monachi vero, qui sua nobis Monasteria Superiorum permissu tradiderint, si Congregationem nostram optaverint, ad annum dumtaxat sunt probandi; quo per acto, rogatis Congregationis Monachorum de more suffragiis, ad professionem admittantur, locum vero post Monachos, quos invenerunt, obtineant. Qui vero Novitius in alio Monasterio aut Ordine fuerit, non recipiatur, nisi de licentia Abbatis Generalis.

7. Abbas Monasterii, antequam Novitium admittat, exploret circa omnia prædicta, & examen fiat in Congregatione Monachorum. Si Abbas Novitium post præmissum examen admiserit, deinde vitium in eo deprehenderit, aut impedimentum quodlibet, continuo illum e Monasterio dimittat. Si vero prædictum examen neglexerit, ab Abbate Generali graviter erit puniendus. Qui autem Novitium susceperit, sciens impedimentum aliquod ex prædictis obstare, ex gradu suo excidat, qui id ausus fuerit, sine mora; nec ad ullum deinceps in Religione gradum idoneus dignusve censeatur ipse, & omnes Monachi, qui in Congregatione unà cum illo interfuerint ad triennium: quo expleto a Congregatione Hegumenorum restitutionem obtineant. Novitius vero, eum in modum receptus, si nec dum professionem emiserit, Monasterio expellatur; sin autem professus fuerit, res ad Congregationem Hegumenorum devoluta censeatur, quæ cum Reverendissimo Domino Patriarcha, aut legitimo Superiore, causam definiet.

Pœnæ contra non admittendos recipientes.

8. Debet insuper Abbas de Novitii ætate, indole, scientia, valetudine, causa vocationis ad statum religiosum, & cæteris hujusmodi, cognoscere; idque fiat in Congregatione Monachorum.

De Examine.

9. Postquam ergo Abbas cum Monachorum Congregatione admissionem Novitii probavit, tum vero locum a Fratribus separatum illi assignabit, ibique ad octo saltem dies citra habitus mutationem maneat; atque interea Regulas Ordinis, statuta, & consuetudines examinet. Et primùm quidem Novitius generalem peccatorum Confessionem apud Sacerdotem ad excipiendas sæcularium confessiones ab Episcopo approbatum obeat, atque Sacram Communionem percipiat. Postea, convocatis Monachis, sive Matutino sive Vespertino tempore Abbas Novitium induat Tyronum Habitu juxta Ritum Syriacum.

Cæterisque præmittendis.

10. In quolibet Monasterio habeatur liber, in quo Abbas describat nomen Novitii, cognomen, patriam, diem, mensem, & annum, quo Habitum Novitii suscepit. Similiter in codice adnotetur dies, in quo professus est, monasticum Habitum suscipiendo. Et prædictus liber in Archivio Monasterii reponatur.

Admissionis dies notanda.

11. Tyrocinii annus supputandus erit a die, quo Habitum Novitii induerit. Et prior tempore potior sit in gradu. At Sacerdos eum, qui Sacerdos non est, præcedit, & Diaconus non Diaconum.

12. Non liceat Abbati, neque aliis, exigere aut accipere a Novitiis quidquam pro ipsorum receptione ad probationem; sed nec pretium vestis, ad probationem necessariæ. Si vero Novitius sponte quidpiam Monasterio obtulerit, id porro palam & in publico conventu fiat, cedatque in communem Monasterii usum.

Nihil ab admittendis recipiendum.

13. Novitiorum vestes resque omnes certo in loco reponantur, postquam in codicem singula relata fuerint, ipso Novitio præsente unà cum Fratribus. Nec ulli liceat, inconsulto domino, quidpiam ex illis sibi usurpare, aut Monasterio applicare. Sed nec ipse Novitius de rebus suis disponere valeat, probatione durante, aut aliter eorum usum cedere absque Abbatis consensu. Si Novitius ad sæculum redierit, res suas auferre non prohibetur; illas tamen repetere non poterit, quas sponte, & expresse Monasterio donaverit, aut si professio secuta fuerit.

Novitiorum vestes servandæ usque ad diem professionis.

14. Novitius ante professionem quovis etiam brevissimo temporis spatio potest de rebus & bonis suis pro arbitrio disponere: Post factam vero professionem nullum illi remanet in ea dominium: nec item Abbati; sed illud ad Ordinem statim transire censetur.

15. Currente probationis tempore, ter de Novitio Fratrum suffragia rogentur: & Primum quidem expleto Tyrocinii anno: Iterum vero post decimum octavum mensem: Postremo post vigesimum quartum, hoc est elapso probationis biennio. Si in postrema Congregatione fuerit approbatus, Habitum suscipiat, quamvis in geminis prioribus Congregationibus reprobatus fuisset; & e contrario, si in tertia reprobatus fuerit, dimittatur, nec priorum duarum Congregationum ulla ratio habenda erit. Qui per annum dumtaxat, ut supra, probatur, de eo Monachorum suffragia rogentur post sextum, nonum, & duodecimum mensem. Qui per annum cum dimidio, post duodecimum, decimum quintum, & decimum octavum mensem.

Durante probationis tempore ter Fratrum suffragia de eo admittendo nec ne roganda.

16. Suffragiis Monachorum approbatus censetur, qui vel unum pro receptione supra medietatem suffragium habet. Si vero suffragia fuerint paria pro receptione & pro reprobatione, iterum rogentur: Sique adhuc paria fuerint, reprobatus censeatur.

17. Si forte Novitius Tyrocinii tempore in grave crimen publicum & manifestum prolapsus fuerit, re prius cum Congregatione Monachorum communicata, Abbas illum sine mora ejiciat; ita tamen, ut ejus famæ

Tirocinii tempore in manifestum crimen lapsus ejiciendus.

 apud

apud sæculares, quoad fieri poterit, consulatur.

18. Novitius postquam ad suscipiendum Habitum in tertia Congregatione approbatus fuerit, Abbas illi Habitus susceptionem ad triduum differat; quo intervallo jubeat, eumdem de statu suo deliberare: utrum scilicet illi placeat vota emittere, aut contra ad sæculum redire. Si evoluto triduo Novitius statuerit religiosam professionem emittere, & Monachus fieri, ad Ecclesiam adducatur Fratrum cætu deducente, atque coram Abbate ad Altaris latus assidente genua flectat, duobus saltem Monachis professis præsentibus; Et Abbas de ipsius proposito ac mente illum interroget: Sique habitum petierit, induatur juxta Ritum Syriacum, postquam pronunciaverit hanc votorum formulam.

Forma Juramenti ante susceptionem Habitus emittendi.

Ego N. N. promitto ac voveo Deo omnipotenti, & Reverendissimo Abbati Generali N.N. ejusque successoribus, Obedientiam, Castitatem, & Paupertatem voluntariam usque ad mortem, juxta Regulam & Constitutiones Congregationis nostræ Monasticæ. Item promitto ac voveo, me nullam Dignitatem quæsiturum sive in nostra Congregatione sive extra, nec ambiturum per me ipsum, nec per alios procuraturum, neque subdole aucupaturum, neque etiam acceptaturum, nisi ad id me coegerit imperium Superioris mei, cui teneor obedire.

19. Si Novitius ordinem deseruerit, atque ad sæculum fuerit reversus, seu sponte sua, seu Congregationis Monachorum suffragio dimissus, non erit iterum recipiendus, nisi annuente Congregatione Hegumenorum; Sique horum permissu receptus, sponte sua, aut a Congregatione Monachorum dimissus fuerit, numquam deinceps recipiatur. Qui vero post primam discessionem receptus fuerit, probationis ejus anni a die reditus supputentur, nec prioris tyrocinii ulla ratio habeatur.

20. Si Novitius a proposito resilierit, & ad sæculum fuerit reversus, atque ibi ad Sacros Ordines eumdem promoveri contigerit, sine Congregationis Generalis permissu recipiendus non est.

Ante emittendam Professionem Abbatis Generalis consensus requirendus.

21. Nec Abbas nec Congregatio Monachorum suffragia ferre potest pro admissione Novitii ad professionem absque Abbatis Generalis consensu vel expresso vel tacito, quem ille sine legitima causa negare non debet; & nisi expresse & nominatim negaverit, dare consensum, censendus est.

22. Cum tempus probationis Novitius expleverit, & professus fuerit, Abbas ad Generalem Abbatem de eodem referat.

Novitii ad nullum ecclesiasticum Ordinem admittendi.

23. Non permittenda est Novitio promotio ad ullum Ordinem Ecclesiasticum, neque Abbati liceat eumdem ad Sacram Ordinationem offerre. Qui Novitium ad Sacros Ordines provehi concesserit, a gradu suo excidat, & Novitius ad Habitus susceptionem inhabilis censeatur.

24. Novitius cum Monachis professis suffragium non ferat: neque de rebus ad Ordinem spectantibus interrogetur: neque ullam Dignitatem in Ordine habeat, dum probatur; sed ministeriis tantum Monasterii addici potest. Probationis quoque tempore Novitius a Monasterio, in quo ad Tyrocinium admissus fuerit, ad aliud Monasterium non transferatur sine justa causa, nec sine consilio Congregationis Monasterii, ubi moratur, & Congregationis Monasterii, quo transferendus est, & ex permissione Abbatis Generalis. Sic autem translatus, cum tempus probationis expleverit, pro ejus admissione eorum Monachorum suffragia rogentur, ubi moratur.

25. Novitius habitum gerat ab habitu Monachorum professorum diversum; nec ante professionem habitum illorum induat.

De frequentia Sacramentorum.

26. Sacramenta Pœnitentiæ & Eucharistiæ Novitius quavis hebdomada semel saltem frequentet; neque a Divinorum Mysteriorum participatione prohibendus est sine consilio Patris Spiritualis, ab Abbate eidem assignati. Et si quidem Sacerdos fuerit, a Sacra Oblatione quotidie peragenda suspendendus non est, nisi ex causa, & consulto Abbate.

27. Si contingat Novitium Clericum Missæ inservire cum altero superioris gradus & loci, sive Professus ille sit, sive Novitius, Epitrachelion, hoc est Clericalem Stolam non induat, nisi Clericus ille, qui loco graduque superior est, illud pariter induerit.

De silentio.

28. Novitium decet, silentium tenere præsentibus Abbate atque Magistro, neque loqui nisi interpellatur, aut ex justa legitimaque causa: neque cum Sæculari, nisi Abbate & Magistro annuentibus, & alio Monacho præsente.

De reverentia Senioribus.

29. Novitius Mensæ non assideat, nisi jussus ab Abbate, aut a Seniore inter Fratres; Si contingat ipso sedente præterire Abbatem aut Sacerdotem, statim assurgat, & junctis in crucis modum supra pectus manibus submissa cervice, oculisque in terram defixis, perstet, donec ille pertransierit. Pari submissione, reverentiaque se gerat, Abbate aut alio Sacerdote ipsum alloquente; nec, nisi jussus, assideat.

§. 30. Novitius ab Abbate aut a Magistro reprehensus, statim in genua procidat, tacitusque audiat arguentem; nec, nisi jussus, pro se verba faciat, aut sibi objecta refellat: nec nisi illo jubente assurgat.

CAP. II.

De Magistro Novitiorum.

1. Magister Novitiorum intelligat, rem esse magni momenti sibi commissam; quandoquidem ex prima Novitiorum institutione pendet majori ex parte eorumdem profectus, & spes nostri Ordinis. Curet igitur, ut in dies per studium propriæ perfectionis instrumentum aptius ad eos juvandos reddatur.

2. Amabilem se præstet, & vitæ integritate, ac discretione ita se gerat, ut omnes Novitii ad ipsum in suis tentationibus confidenter confugiant, eique res suas libere aperiant, & ab eo consolationem & auxilium in omnibus sperent.

3. In Domo probationis, Monasterio conjuncta, vel in Monasterio ipso (nam locum Novi-

Novitiorum separatum esse magis expediret) Refectorium quidem sit commune, sed Mensa aliqua Novitiis designetur post omnes Professos.

4. Magister Novitiorum privatas tantum pœnitentias suis Novitiis imponere poterit, publicas vero nonnisi consulto Abbate.

5. Habeat hic idem Magister Novitiorum potestatem ordinariam a Prælatis absolvendi a casibus reservatis Novitios suos; nisi Abbati hæc facultas aliqua de causa restringenda videretur, vel alteri concedenda: Sed statutis anni temporibus, saltem bis in anno, extra ordinem Confessarius Novitiis offerendus est.

Facultates Magistri Novitiorum.

6. Magistrum Novitiorum versatum esse oportet in lectione librorum spiritualium, ut deceptiones, quæ in spirituali vita accidunt, intelligat; Novitiis vero eos tantum legendos tradet, quos ad eorum profectum conducere judicabit, quique sint orthodoxi, & ab Ecclesia Catholica non reprobati. Semihoræ verò spatio eosdem docebit Orationem mentalem & vocalem, Doctrinam Christianam, & Regulas atque Statuta nostri Ordinis, præsertim qua ratione accedere debeant ad Sacramenta Confessionis & Eucharistiæ, & quomodo horis Canonicis, & Sacræ Liturgiæ interesse eos conveniat; qui autem literas nesciunt, illos statutas preces recitare docebit.

7. Abbatis est, unum ex Sacerdotibus Monasterii, qui sit præcæteris morum probitate & doctrina commendatus, Magistrum Novitiorum designare. Hunc autem, si negligentem in Novitiis instituendis, aut minus prudentem in eis corrigendis deprehenderit, pro qualitate culpæ puniat; idque coram Professis, non coram Novitiis fiat. Eum vero ab officio removere non poterit, nisi Congregatione Monachorum consulta.

CAP. III.

De Professis.

1. Postquam Novitius professionem emisit, aliquamdiu, Abbatis arbitrio, sive in ministerio Fratrum, sive in studiis literarum exerceatur, ut appareat, an ad Clericorum ordinem promovendus sit, an vero in Laicorum cætu manere debeat; nemo enim in nostra Congregatione ante Novitiatum ad statum Clericorum, sive Laicorum deputatur, sed omnes indifferenter ad quemcumque statum admittuntur; & solum post peractam professionem, postque edita idoneitatis suæ signa, ab Abbate, consulta Monachorum Congregatione, ad clericatum, sive ad statum laicorum designantur. Hac tamen in re conscientia ipsius Abbatis oneratur, ut nimirum & rationem idoneitatis uniuscujusque habeat, & Monasterii necessitatibus de conveniente numero Sacerdotum, Clericorum, & Laicorum consulat.

Monachi non nisi post emissam Professionem ad statum Clericorum vel Laicorum admittendi.

2. Antequam vero Professus ad statum aliquem determinetur, semper maneat sub custodia & cura Vicarii Abbatis, & quantum fieri potest, nullum commercium habeat, vel cum Novitiis, vel cum aliis Monachis, nisi cum paribus & æqualibus suis, aut cum iis, qui in eodem ministerio, aut studiis iisdem versantur.

3. Quamquam autem quis ab Abbate ad statum Clericorum deputatus sit, & Ordinem etiam aliquem ecclesiasticum acceperit; intelligat tamen ad ulteriorem gradum sibi aditum nequaquam patere, nisi illum bonis moribus, & comparata ex studiis scientia promeruerit. Abbatis igitur, & Congregationis Monachorum arbitrio relinquitur, ut ipsum ab ulteriore Ordine accipiendo ad tempus, vel etiam perpetuo, arceant; idque potissimum de Ordinibus infra Diaconatum intelligendum est; nam qui servatis servandis ad Diaconatum promotus est, is a Sacerdotio accipiendo, nisi urgentissima de causa, nequaquam removeatur.

4. Pari ratione, qui diu in ministerio Laicorum deserviit, si idoneus postea repertus fuerit, potest ab Abbate & Monachorum Congregatione ad Ordines etiam majores promoveri; dummodo tamen, postquam ab Abbate ad ministerium laicale addictus est, nec literas didicerit, nec libros legerit, nisi ipso consulto.

CAP. IV.

De Clericis Studentibus, & Magistris.

1. Nemo ad Ordinem ecclesiasticum promoveatur, nisi ætate a Sacris Conciliis præscripta, aut dispensatione a legitimo Superiore obtenta, & de licentia Congregationis Monachorum, atque Abbatis, qui ordinandum cum literis testimonialibus ad Episcopum loci, aut ad Reverendissimum D. Patriarcham mittere debet, tenoris sequentis.

Reverendissime a Religiosissime Domine N. Episcope Civitatis N., aut Beatissime Patriarcha Noster Domine N.

Nos Abbas, & Monachi Ordinis Sancti Antonii Congregationis Montis Libani Monasterii N. testamur reverendum P. N. Monachum professum nostri Ordinis in legitima ætate constitutum, vel dispensationem ætatis hic annexam habentem, & sufficienti doctrina bonisque moribus præditum, nulloque impedimento irretitum, dignum esse, qui Ordinem N. a Reverendissima Dominatione tua, vel a Beatitudine tua, accipiat. Quamobrem has ei Literas patentes dedimus, sigillo Monasterii nostri munitas, & subscriptione nostri Abbatis firmatas, die N. mense N. anno N. Loco ✠ sigilli = N. Abbas Monasterii N.

Tenor Testimonialium pro Promovendis.

2. In libro Monasterii adnotabitur nomen Ordinati, & Episcopi Ordinantis, & dies, mensis, & annus.

3. Si quis ex Professis permiserit, se ordinari absque licentia Abbatis & Congregationis Monachorum, negotium ejus ad Abbatem Generalem deferatur, qui illum ab exercitio Ordinis suspendat, aliisque pœnis plectat, salva indulgentia, quam ei Reverendissimus D. Patriarcha concesserit.

Nemo ordinandus inconsulto Abbate.

4. In quolibet Monasterio Clericis ab Abbate

bate Magister deputetur, qui eos doceat; & ipsi literas diligenter excolant, quarum ope Choro deservire valeant, & Sacerdotii onera digne ferre, ejusque munera pro dignitate exequi.

In qualibet Provincia designandum Monasterium ad excolenda studia.

5. In qualibet Provincia, si fieri potest, unum ex Monasteriis frequentioribus ab Abbate Generali ad excolenda studia designetur, in quo præter Magistrum Grammaticæ sint etiam alii duo Magistri, alter Dialecticæ & Philosophiæ, & alter Theologiæ; vel saltem unus Magister post peractum Grammaticæ Dialecticæ & Philosophiæ curriculum, Sacram Theologiam exponat, & Dogmaticam præsertim, atque Moralem, juxta methodum ab eodem Abbate Generali præscribendam. Præterea constituatur Præfectus Studiorum, cujus cura esse debet, ut tum a Scholaribus tum ab horum Magistris statutus ordo & regula Studiorum servetur; idemque præerit omnibus actibus literariis, & examinationibus Scholarium. Etsi autem Abbatem Generalem spectat, tam Præfectum Studiorum, quam Magistros prædictos deputare; in mortis tamen, aut infirmitatis alicujus eorum casu Congregatio Monachorum unà cum Abbate illius Monasterii alium in ejus locum subrogare poterit, donec Abbas Generalis consulatur, cujus erit spatium etiam annorum assignare, quo Grammaticæ, Philosophiæ, & Sacræ Theologiæ Studium perficiatur: distributionem quoque temporis tam matutini quam pomeridiani, & vacationes per hebdomadas, & annum; ita tamen, ut neque horarum Canonicarum, & Sacræ Liturgiæ tempora, aliaque Monastica exercitia, a communi Regula & Constitutionibus præscripta, perturbentur; neque vires Studentium aut Magistrorum opprimantur.

6. Quolibet mense Disputatio publica fiat, & bis in anno examen. Diebus autem Dominicis habeantur collationes vel de Sacra Scriptura, vel de casibus conscientiæ, aut controversiis in Oriente vigentibus adversus schismaticos, hæreticos, & infideles juxta directionem Præfecti Studiorum.

Studiorum linguarum Sacrarum.

7. Præter Syriacam & Arabicam linguam, quas necessario callere debent, curabunt etiam discere Hebraicam, Græcam, & Latinam, ut Sacras Scripturas, & Patres, Doctoresque legere, atque interpretari valeant.

8. Omnia ad Studium necessaria subsidia ab Abbate Studentibus procurentur. Studentes vero curent: Primo, ut animi puritatem, & rectam in Studiis intentionem habeant: Secundo, ut fervor Studiorum non extinguat aut minuat amorem solidarum virtutum: Tertio, ut iis facultatibus operam dent, eosque audiant Magistros, quos Abbas destinabit: Quarto, ut horas Studio, tam communi quam privato attributas, diligenter observent: Quinto, ut si Magistros Studiorum causa convenire debent, horam certam ab Abbate destinatam habeant, extra quam illorum Cellas sine peculiari facultate non adeant.

Magistris vero nullam prærogativam concedi.

9. In nostra Congregatione nullus gradus aut prærogativa Magistris, aliisve debetur, sed solum Abbati Generali. Hegumenis, & Abbatibus Provinciarum, atque Monasteriorum, donec in ea dignitate fuerint, postea Sacerdotibus professis juxta tempus professionis, deinde Clericis item Professis, ac postremo Laicis. Abbas tamen Generalis curabit, pro laborum & meritorum ratione tam Magistros quam alios quoscumque Sacerdotes Monachos remunerari eos, vel Monasteriis præficiendo, vel ab oneribus, quæ junioribus imponi solent, eximendo.

Nihil scribendum, vel publicandum inconsulto Abbate.

10. Nemo ex Monachis librum aliquem, aut tractatum, aut orationem, sive concionem scribat, nisi consulto Abbate, qui opus per se legat, aut alicui ex Magistris legendum committat. Illud autem in publicum prodire, aut typis imprimi non licebit, nisi prius ab Abbate Generali, & Episcopo, aut Reverendissimo Domino Patriarcha probatum fuerit.

CAP. V.

De Sacerdotibus.

1. Quæ de Disciplina religiosa & Instituto nostro servanda omnibus proposita sunt, ea Sacerdotes pro ratione sui gradus sibi præcipue dicta existiment, & observent.

2. Divinum Officium nitantur attente devote, & opportuno tempore recitare, & ad Chorum cum cæteris convenire statutis horis: cerimonias sacræ Liturgiæ, aliarumque ecclesiasticarum Functionum accurate discant & observent, sintque hac in re uniformes, Patriarchalem sibi Ecclesiam tamquam normam proponentes: Cantus etiam ecclesiasticos calleant. Sic demum in Liturgia, divinisque Officiis celebrandis pronunciationem, cantum, & quamcumque aliam exteriorem actionem moderentur, ut non minus aliorum ædificationi, quam propriæ devotioni serviant.

Animarum cura non accipienda.

3. Curam animarum nemo ex nostris suscipiat: neque in iis, quæ Parochorum aut Episcoporum juris sunt, se immisceat. Si quando autem ab Episcopo aut Reverendissimo Domino Patriarcha jussus fuerit Abbas Monasterii, ut ipse vel aliquis Monachorum in Monasterio aut in vicinis sive remotis locis Populum doceat, vel Confessiones audiat, aut alia quæcumque Sacramenta ministret, ab eo facultatem in scriptis habere curet.

De audiendis Sæcularium Confessionibus.

4. Nemo ad Confessiones nostrorum audiendas accedat, nisi ab Abbate deputatus, qui simul intelligat, quam facultatem ad hoc munus habeat. Sæcularium vero confessiones nemo audiat, nisi obtenta Episcopi licentia. Perspectos autem unusquisque habeat casus reservatos tum Reverendissimo Domino Patriarchæ & Episcopo, tum Abbati Generali.

5. In casibus conscientiæ, iisque præsertim, qui ad censuras, restitutiones, & casus reservatos pertinent, se se diligenter exerceant, earumque rerum compendia, & brevem interrogandi methodum, & contra singulorum peccatorum species remedia salutaria, ex sacris præsertim Canonibus comparare

rare studeant, collationesque de prædictis inter se diebus festis habeant.

6. Confessarii ita audiant Pœnitentes, ut mutuum aspectum fugiant. Quod si locus non erit hujusmodi, ut tabula Confessarium a Pœnitente dividat, manu interposita inter faciem propriam, & Pœnitentem, qui ad latus genua flectere debet, id præstabit. In audiendis vero fœminarum confessionibus severos potius, quam familiares se exhibeant, ita tamen, ut paterna quædam & spiritualis gravitas in eis eluceat. Nemini autem petere aut accipere quidquam liceat, sive ab iis, quorum Confessiones audiverit, sive ab aliis, quod in pauperes distribuat, vel alteri satisfactionis nomine restituat, inscio & inconsulto Abbate.

De ministrando infirmis.

7. Qui vocantur ad eos juvandos, qui morti vicini sunt, ea in promptu habeant, quæ eo tempore ad salutem animarum usui esse possint. Caveant autem, nequem sermonem de loco sepulturæ in cœmeterio Monasterii eligendo, aut de hæreditate, vel eleemosyna Monachis relinquenda infirmo injiciant.

8. Nemo ex nostris ad ullam Archipresbyteri, Periodeutæ, aut Chorepiscopi dignitatem se promoveri sinat; sed sacro Presbyteratus Ordine contenti sint omnes, etiam Abbates. Si vero Reverendissimus Dominus Patriarcha voluerit, Abbates eam benedictionem recipere poterunt.

CAP. VI.

De Monachis Laicis.

1. Intelligant omnes, primarium vocationis Monasticæ finem esse inservire Divinæ Majestati, & propriam salutem procurare, illudque ministerium obire, quod ex obedientia sibi commissum fuerit. Contenti ergo sint statu Laicali, ad quem ipsos Abbas & Monachorum Congregatio destinaverit; & in præscripto sibi ministerio sic vitam omnem exigant, ut sibi persuadeant se in ea re obsequium præstare Creatori, ob cujus amorem schema monasticum induerunt.

De precibus à Laicis dicendis.

2. Qui Syriace legere & canere norunt, divina Officia in Choro statis horis cum cæteris persolvant. Qui vero Arabice tantum, Horas diurnas & nocturnas ad usum Laicorum compositas legant. Qui autem legere nesciunt, certum precum vel psalmorum numerum, ab Abbate sibi præscriptum, ad singulas horas memoriter recitare discant. Qua in re ministerii uniuscujusque ratio habebitur; ac præsertim eorum, qui in laboriosis exercitationibus occupantur, quique qui vel prima luce Monasterio ad opus egrediuntur, vel usque ad vesperam regredi nequeunt; his enim horarum loco certas precationes Abbas constituet privatim recitandas; omnes tamen, qui legitima causa impediti non sunt, quotidie divinæ Liturgiæ intersint.

3. Postquam sui officii ministeriis satisfecerint, si quid vacui temporis superfuerit, id totum in alias exercitationes spirituales, aut corporales impendant; ejusque rei causa Abbatem adibunt, ut ipsius voluntatem exquirant.

4. Curent peculiari studio erga omnes Clericos, & præcipue in sacris Ordinibus existentes, respectum humilitatemque exhibere: idque multo magis erga sacerdotalem Ordinem; sciantque, quod etiamsi professi sint, in sacris tamen Functionibus cedere debent Clericis, etiam Novitiis, ecclesiastico habitu indutis.

Laici ad omnes dignitates præterquam Abbatis eligibiles.

5. Quia tamen PP. nostri statu Laicali, vel minoribus Ordinibus, aut Diaconatu tantum contenti, Deo serviisse, Fratribusque præfuisse noscuntur; ideo Monachos Laicos vel Clericos aut Diaconos scientia sufficienti præditos, & regimini idoneos, non omnino ab officiis, etiam insignibus, excludimus, sed posse eos tam ab Abbate Generali & Congregatione Hegumenorum, quam ab Abbate & Congregatione Monachorum, atque etiam a Congregatione Generali, eligi in Hegumenos, Oeconomos, Procuratores, & Consultores, & ad alias similes Dignitates promoveri, declaramus: hac tamen salva conditione, ut nunquam in Abbatem Generalem, aut Abbatem Provinciæ, sive Monasterii, qui Sacerdotes esse debent, eligantur. Qui autem eo, quem diximus, modo electus fuerit Hegumenus, intelligat sibi primum post Sacerdotes locum convenire extra Congregationes; in Congregationibus vero post Hegumenos Sacerdotes, & ante omnes alios, etiam Sacerdotes.

6. Caveant Monachi Laici, nequid sibi capiant, aut aliis dent, commodent, mittant, aut quidquam hujusmodi faciant absque expressa licentia Abbatis, aut ejus, qui operi præest.

7. Librum nullum retinere aut legere iis licebit, sine Abbatis licentia, cujus prudentiæ erit, eos illis legendos assignare, qui magis ad spiritualem ipsorum profectum expedire videbuntur.

CAP. VII.

De Ordine domestico, & de Honestate extra Monasterium servanda.

De horarum distributione.

1. In unoquoque Monasterio distributio horarum in tabella describatur, & in loco patente ponatur, in qua secundum anni tempora diligenter notentur horæ Chori, id est Vesperarum, Completorii, Nocturni, Matutini cum Tertia, & Sexta, atque Nona: Item horæ Liturgiarum privatarum & solemnium: Item horæ prandii & cœnæ: Denique hora operis manuum sive ministeriorum, aut studii, & hora, qua Fratres cubitum eunt, usque ad signum, quo excitantur.

Vicarii munia.

2. Ab Abbate constituatur Monachus, sive Vicarius, sive alius quicumque, cujus officium erit, tempore, orationi & reliquis exercitiis assignato, observare, num omnes iis vacent: Item observare omnia, quæ ad honestatem & decentiam externam pertinent, Ecclesiam & Monasterium in locis publicis perlustrando; & si quid inconveniens deprehenderit, ad Abbatem referat.

3. Ad

3. Ad mensam habeatur lectio; Silentium autem nunquam ab Abbate dispensetur, Si quem vero extraneum Ecclesiasticum aut Sæcularem contigerit ad Monasterium divertere, ipse Abbas solus, vel adhibito aliquo alio Monacho, pro illius Viri dignitate poterit simul cum illo cibum sumere: idque, si fieri poterit, extra Refectorium: alioquin vel ante vel postquam Monachi in Refectorio cibum sumpserint.

In Refectorio semper servandum Silentium.

4. Cum Monachus de Monasterio exire non debeat nisi socio adhibito, quem sibi Abbas assignaverit, advertat Abbas, ut sic socios accomodet, ne sociis graves sint aut molesti, neque nimis familiares aut suspecti.

5. Nisi necessitas coegerit, (quæ tamen ab Abbate erit cognoscenda & probanda) Monachi ad ministeria, sive ad studium intra Monasterium addicti, de Monasterio egredi non permittantur, nisi bis in hebdomada, & cum interpolatione dierum, peractisque prius ministeriis necessariis; idque ita ab Abbate per turnum distribuatur, ut & disciplina Regularis in Monasterio nihil detrimenti capiat, & omnibus per hebdomadam Monachis facultas exeundi e Monasterio æqualiter detur. Diebus autem Dominicis, & Festis majoribus nemo possit veniam exeundi obtinere, nisi celebratis prius Divinis Officiis, aut eo dumtaxat temporis spatio, quod a Divinis Officiis vacuum est.

6. E Monasterio egressi, honestatem & modestiam incessu, manibus, colloquio, oculis exhibeant: loca remotiora, & Ecclesias minus frequentes adeant: personas, vias, ædes, officinas suspectas aut infames devitent: cum sæcularibus non tantum familiaritatis habeant, ut vel secreta Monasterii iis revelent, vel ex frequenti eorum conversatione a Monastica disciplina relaxentur; multoque magis a fœminarum colloquio abstineant, neque eas invisant, aut ad illas scribant, nisi in magna necessitate aut cum spe magni profectus spiritualis, & consulto expresse Abbate.

7. Non permittat Abbas, ut Monachi munuscula offerant Magistratibus, aut eorum aulas frequentent, aut amicitias quocumque modo ambiant; præsertim si deprehenderit eos hac via ad ecclesiasticam Dignitatem vel in Religione gradum prorepere. Si quem vero hujus ambitus reum invenerit, graviter puniat, & ad Abbatem Generalem deferat. Idem de Abbate dicendum, si præter consuetas & necessarias Magnatum visitationes, munerumque oblationes, vel quid novum introducere tentaverit, vel ipse Magnatum amicitias plus æquo captare deprehensus fuerit.

Contra ambientes.

CAP. VIII.

De Fundatione Monasteriorum, & receptione Hospitum, deque vitanda Monachorum vagatione.

1. Nullum Monasterium, nisi accedente consensu & benedictione Episcopi, & Reverendissimi Domini Patriarchæ, & de licentia Abbatis Generalis, atque Hegumenorum, nobis a Fundatoribus aut Patronis oblatum accipere debemus, vel de novo fundare possumus. Quisquis vero Abbas sive propria, sive Congregationis etiam Monachorum auctoritate id fecerit, pœnæ gravioris culpæ subjaceat in Religione, si licentia tantum Abbatis Generalis & Hegumenorum defuerit; & puniatur etiam ab Episcopo, & a Reverendissimo Domino Patriarcha, si absque horum consensu id factum fuerit: omnesque Monachi, Abbati consentientes, eidem pœnæ subjaceant; & actus Monastici ibidem facti, ut Novitiorum admissio, ac professio, irriti & inanes declarantur.

Monasteria non recipienda sine expresso Episcopi, & Patriarchæ consensu.

2. Illud vero solum Monasterium fundare vel accipere, ut supra, nobis licet, in quo monastica disciplina observari possit, & sufficiens Monachorum numerus ali: idque vel ex annuis reditibus Monasterio legatis, vel ex terræ fundo, de quo ex labore manuum vivere possint.

3. Omne Monasterium, quod Monachi nostræ Congregationis inhabitant, honesta clausura muniatur. Sic autem fit clausum, ut mulieribus cujuscumque dignitatis aut ordinis nulla ratione pateat.

Introitus in Monasteria mulieribus interdicendus.

4. Extra ipsius Monasterii Clausuram, vel in loco intra Monasterium ad id destinato, Hospitium erigatur, in quo Hospites ad nos divertentes accipi possint: Et mulieres quidem in loco valde remoto ac prorsus separato a viris & a Monasterio. Neque Abbas, neque Congregatio Monachorum potest alicui, vel Ecclesiastico vel Sæculari Cellam in ipso Monasterio vel ad breve tempus assignare, nisi in Hospitio locus omnino defuerit, aut personæ accipiendæ minime convenerit, ut cum Episcopus aut Reverendissimus Dominus Patriarcha ad nos divertit.

De Hospitio, & Hospitibus.

5. Nulli Abbati aut Oeconomo licebit, Monasterium ære alieno gravare absque inevitabili necessitate; nec vendere aut commutare vel quovis modo alienare possessiones, fundos, aut annuos census, Monasterio donatos aut acquisitos, sub pœna depositionis ab officio, & inhabilitationis tam Abbatis, quam Oeconomi, & Monachorum, si assensum ad hoc præbuerint, nisi obtenta prius facultate ab iis, ad quos spectat, & consensu Abbatis Generalis.

De ære alieno non accipiendo, Monaster. rebus non alienandis &c.

6. Pecuniæ exactæ de reditibus Monasterii, aut a Benefactoribus Monasterio donatæ, non retineantur in manu cujusquam, sed in arca statim reponantur sub duplici clave, quarum una sit penes Abbatem, altera penes Oeconomum. Item Instrumenta fundorum Monasterii, vel rerum donatarum, aut Testamentorum clausulæ, aut alia quæcumque docu-

De reditibus, fundorum Instrumen. &c.

documenta, ad res temporales Monasterii spectantia, in publica forma redacta, in Arca vel in Archivio communi reponantur sub duplici clave, ut supra.

7. Quæcumque Monacho Professo donantur, sive ex hæreditate proveniunt, tam mobilia quam immobilia, omnia Monasterio statim & sine dilatione applicentur; usus tamen aliquarum rerum, ut librorum, ei concedi poterit ex licentia Abbatis: ita tamen, ut ex eo usu paupertas religiosa non lædatur, neque murmuratio aut æmulatio in cæteris Fratribus oriatur.

Res Monachis quolibet modo provenientia Monasterio applicantur.

8. Inventarium bonorum tam mobilium quam immobilium in omnibus Monasteriis, fideliter & accurate descriptum, in Archivio conservetur, & unum illius exemplar ad Abbatem Generalem mittatur. Item habeatur Inventarium onerum sive obligationum erga Fundatores & Benefactores tam vivos quam defunctos, quibus Abbas satisfieri diligenter curet.

9. Monasteria nostra ita sint invicem conjuncta, ut Monachi possint, Abbatis Generalis arbitrio, ex uno in alterum libere transferri, & ubicumque is voluerit, ad tempus vel perpetuo collocari. Ejus tamen prudentiæ erit, ut non temere Monachos sic transferat, sed habita ratione necessitatis Monachorum & Monasteriorum, & consultis prius, si fieri poterit, aut expedire judicaverit, Abbatibus, qui debent ipsum de statu suorum Monachorum ac Monasteriorum certiorem facere. Bona vero mobilia aut immobilia unius Monasterii ad alterum nequaquam transferantur; maxime si a Fundatoribus ea fuerint certo loco assignata; Sed quæ Monachorum labore, vel ex hæreditate Consanguineorum, aut donatione Amicorum, cuiquam eorum facta, ad Monasterii reditus accesserint, iis poterit Abbas Generalis necessitatibus Monasteriorum indigentium prudenter subvenire: sic tamen, ut Abbates occasionem inde non arripiant Monasteria sua negligenter administrandi.

De translatione Monachorum.

10. Si Abbas experimento compererit, quemquam suorum Monachorum vel cœli inclementiam ferre non posse, vel alia quacumque de causa Communitati expedire, ut inde discedat, & ad aliud Monasterium proficiscatur; de consilio Congregationis Monachorum Abbatem Generalem admoneat, qui illum pro sua prudentia ad aliud Monasterium migrare jubebit. Si vero in longinqua regione fuerint, itaut Abbas Generalis consuli tempore opportuno nequiverit, tunc Abbas de consensu Congregationis Monachorum mittere poterit Monachum cum literis ad Abbatem Generalem, qui illum in quodcumque voluerit Monasterium transferet. Sive autem ob infirmitatem, sive ob pravos mores dimissus fuerit Monachus, omnia, quæ ad iter necessaria erunt, magna charitatis significatione subministrentur ab eo Monasterio, unde dimittitur. Si vero in commodum & utilitatem alterius Monasterii mittitur, illius sumptibus & expensis mittetur. Caveant tamen frequentes Monachorum translationes, ne Monasteriis oneri sint; nec illas sine necessitate fieri permittant.

11. Quemadmodum nulli Monachorum licet decedere de Monasterio, in quo per Abbatem Generalem collocatus est; ita nulli Abbatum fas erit, advenientem Monachum recipere, nisi licentia proprii Abbatis, aut Abbatis Generalis in scriptis obtenta; alioquin, tam qui recepit, quam qui recipitur, pœnam Monachorum vagorum subeant arbitrio Abbatis Generalis. Si quis vero Monachus a proprio Abbate, vel a Fratribus ejus Monasterii, in quo versatur, se injuriam aut persecutionem pati affirmaverit, volueritque Abbatem Generalem adire; non idcirco ei licebit, inconsulto eodem Abbate Generali, aut saltem Abbate & Congregatione Monachorum sui Monasterii annuente, e Monasterio proficisci; sed debet ad ipsum Abbatem Generalem scribere, & licentiam ab illo primum obtinere: aliàs ab eodem Abbate Generali tamquam vagus puniatur.

Nullus in Monasteria recipiendus nisi scriptam Abbatis licentiam proferat.

12. Nullus, etiamsi Abbas fuerit, possit ire extra suam Provinciam quocumque titulo vel prætextu, neque ad parentes, consanguineos, vel affines; neque ullam peregrinationem, etiam sacram, suscipere, absque speciali licentia Abbatis Generalis: neque ex uno Monasterio ad aliud se transferre, etiam pro rebus proprii Monasterii, absque consensu Congregationis Monachorum; nisi Monasterium, ad quod se confert, adeo vicinum sit, ut uno die ire ad illud, & redire ad proprium Monasterium valeat. Si quis Abbas huic Constitutioni contravenerit, ab Abbate Generali puniatur. Cæteri vero Monachi non Abbates, qui sine licentia Abbatum suorum de uno Monasterio in aliud pergunt, vel peregrinationem suscipiunt, in Monasterio includantur arbitrio Abbatis, qui jejunium insuper illis ad tempus præscribat.

De non vagando extra propriam Provinciam.

13. Nulli tam Monachorum quam Abbatum licebit ostiatim, aut per Pagos, sive per Ecclesias mendicare. Si tamen aliqua necessitas urgens suaserit aliquid petendum ab aliqua persona, id fiat religiose & modeste per Monachos ab Abbate designatos. Si vero per Pagos vel Civitates propter gravem Monasterii necessitatem mendicandum fuerit, id non fiat, nisi ex licentia ab Episcopo, & Reverendissimo Domino Patriarcha in scriptis habenda.

De non quæstuando.

CAP. IX.

De subjectione erga Prælatos.

1. Cum noster Ordo in medio Nationum hæreticarum & infidelium versetur, atque ab universalis Ecclesiæ Capite, marium terrarumque spatiis disjunctus sit, diligentissime curent Abbas Generalis, Hegumeni, & Abbates Monasteriorum atque Provinciarum, eorumque Vicarii, ne aut ex locorum distantia, aut proximarum gentium consuetudine charitas atque devotio Monachorum erga Sanctam Petri Apostolorum Principis Cathedram, & Romanos Pontifices, quoquo modo refrigescat; quin sedulo satagant, ut omnes Monachi intelligant, obedientiam & obsequium erga Sedem Apostolicam Romanam esse

De subjectione Rom. Pontifici;

esse velut nostræ Religionis fundamentum & characterem, quo a cæteris Orientis nationibus Syri Maronitæ se discerni voluerunt. Pretiosissimum itaque hoc Majorum nostrorum depositum custodire summopere nitantur & omni ope contendant, ut tum verbo, tum opere tales se esse palam & publice fateantur, quales eos esse oportet, qui officii sui, & beneficiorum ab Ecclesia Romana acceptorum haudquaquam immemores sunt. Et quoniam Divino mandato jubemur, proximi etiam nostri salutem curare, diligentissime studeant, antiquorum nostrorum Patrum, ac præsertim Monachorum S. Maronis, qui pro Catholica Religione strenue decertarunt vestigiis inhærendo, occasiones captare ad Orthodoxæ Fidei propagationem, & ad profectum Nationum ab Ecclesia Catholica dissidentium, inter quas versantur; neve earumdem desperent aut negligant conversionem, sed cum omni charitate & patientia, Divino adjutorio freti, procurare illam opportune importune, arguendo, increpando, obsecrando nitantur.

Patriarchæ Antiocheno.

2. Honorent quoque post Summos Romanos Pontifices matrem suam Antiochenam Ecclesiam, & Reverendissimum Dominum Patriarcham, toti Nationi, Ordinique nostro ab eadem Romana Ecclesia præpositum: cui, tamquam Patri, peculiari affectu & devotione addicti sint, ejusque Decretis & Constitutionibus omnibus, quæ Fidei Catholicæ, aut Romanis Pontificibus non adversantur, pareant & obtemperent. Nomen quoque ejus post Romanum Pontificem tam in Sacra Liturgia quam in divinis Officiis de more commemorent. In rebus dubiis & gravibus, quæ Ordinem nostrum concernunt, illum consulant. Antequam Congregatio Generalis fiat, ejus benedictio ab Abbate Generali petatur; postquam facta est, electi Abbas Generalis & Hegumeni ipsum adeant, benedictionem accepturi. Si opera nostra in rebus ecclesiasticis aut temporalibus, ad Sedem Patriarchalem Antiochenam spectantibus, uti voluerit, paratos se exhibeant. Nullum cum ipso aut reliquis Prælatis dissidium habeat; neque in rebus, ad ejus, sive Prælatorum auctoritatem pertinentibus, se immisceant, sed meminerint, se illius & Prælatorum, in quorum Diœcesibus versantur, obsequentissimos filios esse. Si quis huic Regulæ quoquo modo contravenisse compertus fuerit, severissime puniatur.

Et Episcopo loci.

3. Post Reverendissimum Dominum Patriarcham Episcopo loci debitum honorem & obsequium deferant, ejus quoque nomen in sacris Diptychis recitantes. Sacramenta exteris non administrent, neque conciones ad illos habeant, aut catecheses faciant, aut ullum Ministerium sacrum publicum obeant ad populum, sine expressa ejus licentia.

4. Episcopos, Chorepiscopos, Archipresbyteros, & Parochos, omnesque tam Reverendissimi Domini Patriarchæ, quam Episcopi Ordinarii ecclesiasticos Ministros, quo par est, honore prosequantur. In eorum Officiis sese ne immisceant, neve sacram ullam functionem cum sæcularibus, vel erga sæculares exerceant, nisi jussu Episcopi, & beneplacito Parochorum, curam animarum perpetuam Monachi ne gerant, neque etiam ad tempus in Civitatibus sine licentia Reverendissimi Domini Patriarchæ & Episcopi Ordinarii: in pagis vero, ac præsertim in locis Monasterio contiguis, possunt, si Episcopus voluerit, ad tempus supplere absentiam vel defectum Parochorum, Sacramenta necessaria administrando, concionando, & catecheses faciendo.

5. Quomodo autem Monachi cum Principibus & Potestatibus sæculi se gerere debeant monet Apostolus, inquiens: *Omnis anima potestatibus sublimioribus subdita sit, non solum propter iram, sed etiam propter conscientiam: nec tantum bonis & modestis, sed etiam discolis. Reddere autem jubemur omnibus debita; cui tributum, tributum: cui vectigal, vectigal: cui timorem, timorem: cui honorem, honorem.* Si quis igitur Principum sæcularium contigerit ad nostra Monasteria divertere, maxime si fidelis fuerit, omni honore illum prosequantur. In negotiis tamen Magnatum nequaquam se ingerent: nemo enim militans Deo, implicat se negotiis sæcularibus; neque eorum aulas frequententent, aut amicitias ambiant; multoque minus eorum opera aut patrocinio adversus ecclesiasticas Potestates utantur. Si quid vero cum illis circa bona temporalia Monasteriorum agendum aut transigendum erit, id ab Abbate, aut Oeconomo sic fiat, ut religiosæ humilitatis nunquam obliviscatur. Curent denique, quantum fieri poterit, ut Monasteriorum fundi possessionesque a tributis & vectigalibus immunes sint.

De non implicando se in negotiis Magnatum.

CAP. X.

De iis, quæ observari debent in exigenda ab Abbatibus, & reddenda a Monachis ratione conscientiæ.

1. Cum hujus Regulæ finis sit spirituale auxilium Monachorum, Abbas summopere caveat, ne vitio suo eadem Fratribus gravis & intoleranda fiat, atque ab ejus observatione paulatim avertantur cum magno suarum animarum, atque Ordinis detrimento. In hoc proinde casu, se patrem exhibeat, adeout Monachus ad ipsum cum filiali fiducia recurrere assuescat.

2. Non est cogendus Monachus, ut conscientiam suam Abbati aperiat in iis rebus, de quibus confessus est, aut confiteri debet apud Sacerdotem. Omnia autem, quæ Abbati in hac materia revelantur, intelligat ea sibi sub secreto naturali dicta; quod tamen de iis dumtaxat intelligendum est, quæ quis de se ipso, suisque defectibus, aut tentationibus Abbati aperit; quæ enim de aliis Monachis denunciat, ea sub secretum non cadunt, nisi quoad personam denunciantis.

De secreto servando in rebus conscientiam respicientibus.

3. Hoc secretum Abbas cautissime servet, nec faciat quidquam ex notitia inde habita quoad res denunciantis, nisi expressam ab eodem habuerit facultatem. Si quis vero hujus secreti fidem quovis modo fregisse convictus fue-

fuerit, denuncietur Abbati Generali, qui delinquentem severe puniet. Hinc Abbas vel Præfectus rerum spiritualium satagat, ut Fratres intelligant pœnas impositas fractioni prædicti sigilli, ut inde metum omnem deponant, & ad usum hujus praxis promptiores reddantur.

4. In domesticis exhortationibus ab Abbate inculcetur tam sanctus & laudabilis mos, a sanctis Patribus nostris inductus, & Alumnis suis maxime commendatus. Item ejus necessitas & utilitas non solum ad privatum, sed etiam ad commune bonum spirituale ostendatur.

De aperienda Abbati conscientia.

5. Unusquisque igitur magna cum humilitate sub sigillo secreti naturalis, aut quacumque ratione ei placuerit, totam animam suam Abbati manifestam faciat, aperiendo defectus suos, eos præsertim quibus magis gravatur. Quos vero in Fratribus suis deprehenderit defectus, eidem Abbati revelet, ut congruum remedium aptare possit.

6. Capita autem, quibus conscientiæ propriæ ratio reddenda erit, hæc fere sunt, ex quibus cum ea retulerit, quæ ad plenam sui manifestationem dicenda putaverit, petat ab Abbate, ut se ipsum interrogando juvet ac suppleat. Si quid esse judicet, quod ad majorem ipsius Monachi profectum opportunum esse videatur.

De quibus rebus reddenda ratio.

Primò, An vivat contentus juxta suam vocationem: & quomodo se habeat circa vota substantialia Religionis.

Secundò, An sentiat aliquas animi perturbationes, tentationes molestas, & de facilitate seu difficultate & modo eis resistendi: & ad quos affectus vel peccata sit magis propensus & incitatus; Et quomodo observet, quæ ex Constitutionibus & Regulis tum communibus, tum officii sui ad ipsum pertinent.

Tertiò, Quomodo rebus spiritualibus sit affectus: quarum virtutum studio præcipue intentus: quantum temporis orationi tributa, & tum vocali an potius mentali juvetur: Num in exercitio rerum spiritualium consolationem habeat, an vero contra, desolationem & vagationem mentis patiatur: De fructu, quem ex sacra Communione, Confessione, & aliis exercitiis spiritualibus percipiat: De mortificationibus, pœnitentiis, & aliis, quæ faciunt ad spiritus profectum; & in specie de præparatione ad injurias, & alia molesta æquo animo ferenda.

Quartò, De Fratribus, & quomodo ex eorum conversatione proficiat in Domino: & an alicui sit plus familiaris quam aliis: An aversionem animi sentiat ab aliquo, & an offensus sit in aliquo a quopiam: & quomodo sit affectus erga omnes.

Quintò, Num post ultimam rationem conscientiæ, quam reddidit, majorem aut minorem fructum fecerit.

7. Quod Monachus cum Abbate, idem præstare debet Abbas cum aliquo ex Monachis circa rationem conscientiæ propriæ reddendam.

CAP. XI.

De Renovatione Votorum.

Quotannis renovanda vota.

1. Ut firmius Monastica disciplina retineatur, Monachi nostri in die Festo Sancti Patris Antonii die 17. mensis Januarii vota solemnia quolibet anno renovent, hoc modo:

2. In Congregatione Monachorum vna hebdomada ante festum Sancti Patris nostri Antonii Abbas moneat omnes Religiosos de futura votorum renovatione, ut unusquisque se præparet ad Confessionem sacramentalem in pervigilio Festi, vel ipso die faciendam: ubi Communione Fratrum ac Liturgia absoluta, congregentur omnes in locum a sæcularibus separatum, in quo Abbas faciat brevem adhortationem de votis mox renovandis: deinde cantatis Litaniis Beatæ Virginis Mariæ, & recitatis secreto Oratione Dominica, & Salutatione Angelica, ipse Abbas flexis genibus coram Altari legat clara voce sequentem formulam;

Formula, ac cæremoniæ in votorum renovatione.

Ego N. N. renovo meam professionem Monasticam, & promitto Deo omnipotenti, Beatissimæ Virginis Mariæ, Sancto Patri nostro Antonio, & Reverendissimo meo Abbati Generali N. N. ejusque successoribus, obedientiam, paupertatem, & castitatem usque ad mortem juxta Regulam & Constitutiones nostras. Item promitto, me nullam Dignitatem, sive in Ordine nostro Monastico sive extra, ambiturum, vel postulaturum per me ipsum aut per alios, seu acceptaturus, nisi jussu Superiorum.

Si sit Abbas Generalis, omittat ea verba, *& Reverendissimo meo Abbati Generali, ejusque successoribus*, & loco eorum dicat, *& Reverendissimo Abbati Generali pro tempore existenti.*

Tum surgens Abbas ad latus dexterum Altaris sedeat: Mox alii Monachi juxta antiquitatem suam in professione eamdem formam renovationis Votorum ex chartula, sive libro in manibus Abbatis existente, genuflexi ante ipsum Abbatem proferant. Quibus finitis, surgat Abbas & omnibus aliis genuflexis, faciat Absolutionem, dicens:

Deus misereatur vestri, & dimittat debita vestra, & condonet peccata vestra, & perducat vos ad vitam æternam.

Respondent. Amen.

Abbas: Benedicat vos omnipotens Deus, Pater, & Filius, & Spiritus Sanctus.

Respondent. Amen.

CAP. XII.

De Monachis infirmis & decedentibus.

Infirmi primo die confiteri debent.

1. Cum Monachus graviter ægrotare cœperit, statim confiteatur Abbati, vel Confessario ab eodem deputato, & Sacra Communione reficiatur, servata ad hoc hora magis conveniente, antequam cibum capiat, nisi infirmitas nimium urgeret. Nec ultra unum a gravi infirmitate diem confessio differri pote-

poterit, & si fieri potest, etiam Communio. Et statim præsentibus duobus vel tribus Monachis debet infirmus Abbati vel Oeconomo revelare bona omnia, quorum usum habuit, nec in Inventario descripta sunt; alioquin, si monitus ab Abbate, omnia, quæ supra dicta sunt, facere detrectaverit, atque illum mori contigerit, Ecclesiastica sepultura privetur, & suffragiis divinis. Si vero temporalium bonorum administrationem habuerit, postquam cœperit graviter ægrotare, & maxime si nulla sit spes salutis, Abbas cum duobus aut tribus testibus Monachis omnia illius repositoria visitet, & faciat debitum inventarium. Sique necessitas postulaverit, ejus ministerium alteri tradat, donec infirmus convalescat vel moriatur. Idem de Abbate infirmo dicendum, sive Abbas Monasterii sit, sive Hegumenus, sive etiam Abbas Generalis. Quæcumque autem in cella Monachi post ejus obitum reperta fuerint, Monasterio applicentur.

Ac bona sua omnia Abbati revelare.

2. Diligens cura infirmorum habeatur, eisque secundum infirmitatis indigentiam, & secundum Medicorum consilium provideatur de omnibus necessariis. Et aliquis Religiosus, ac pius Monachus non aliunde occupatus, eis specialiter assignetur, qui sciat possit & debeat ministrare. Cumque Horas canonicas gravati morbo per se ipsos recitare non possint, tunc, si sustinere possunt, dicantur coram eis ab aliquo.

De Infirmorum cura.

3. In quolibet Monasterio, ubi commode fieri poterit, segregetur locus pro infirmis, etiam cum Oratorio, ubi singulis diebus Missa celebretur, si quis sit infirmus, qui eam audire possit.

4. Item in Ecclesia Monasterii decenter & honeste conservetur Sacrosancta Eucharistia pro Monachis & Familiaribus nostris, in casu necessitatis eis porrigenda.

5. Item Oleo benedicto infirmum ungat Abbas vel ejus Vicarius juxta Ritum Sacræ Lampadis sive Extremæ Unctionis. Et habeantur in quolibet Monasterio libri Rituales tam pro Eucharistiæ administratione, quam pro Extrema Unctione. & pro commendatione Animæ, & Exequiis.

6. Nullus Monachorum permittatur uti scientia medicinæ tam pro Monachis, quam pro Sæcularibus, nisi in dicta scientia sit sufficienter instructus, & dispensationem a legitimis Superioribus habeat: idque sine periculo & scandalo, & sine mercede, sed ex sola charitate faciat.

7. Abbas Monasterii obitum cujusque Monachi in suo Monasterio decedentis sine dilatione Abbati Generali & Abbatibus cæterorum Monasteriorum denunciet per epistolam encyclicam, ut pro mortuo fiant suffragia: nempe in Monasterio, in quo Monachus obierit, fiant exequiæ more solito, & Missa solemnis, & unusquisque Sacerdos dicat tres Missas, & quilibet non Sacerdos ter psalterium Orationum Dominicarum & Salutationum Angelicarum: item dicatur pro eo Missa solemnis in die quadragesimo obitus & in Anniversario. In reliquis vero Monasteriis una Missa dicatur a quolibet Sacerdote, & unum psalterium Orationum Dominicarum & Salutationum Angelicarum a non Sacerdote. Pro Abbate vero Generali, & unoquoque ex quatuor Hegumenis, idem fiat in toto Ordine, quod fit in Monasterio, in quo Monachus moritur: idque intelligendum est de illis etiam, qui aliquando munere Abbatis Generalis, & Hegumenorum functi sunt, etiamsi tales non fuerint, cum mortui sint. Hunc autem Missarum & orationum numerum, quem supra expressimus, augere vel diminuere poterit Congregatio Generalis pro majori vel minori Monachorum numero.

Pro Defunctis exequiæ, & Orationes.

8. Audita morte Summi Romani Pontificis, vel Reverendissimi Domini Patriarchæ nostri, fiant exequiæ solemnes in singulis Monasteriis, & unusquisque Sacerdos dicat unam Missam, & non Sacerdos centum quinquaginta Pater Noster & Ave Maria, quod est integrum Psalterium precum. Idem fiat pro Episcopo in Monasteriis, quæ in ejus Diœcesi sunt, & pro Benefactoribus insignibus in Monasterio, cui benefecerunt.

Exequiæ pro Rom. Pontif. Patriarcha, & Episcopo.

9. In omnibus Cœmeteriis nostris Monachi a sæcularibus semoti sepeliantur in habitu, quem gessere, sive Professorum vel Novitiorum.

10. Bis in anno fiat commemoratio pro omnibus Monachis defunctis nostri Ordinis: Bis quoque pro parentibus, affinibus, & amicis Monachorum, & pro omnibus, qui in Cœmeteriis nostri Ordinis sepulti sunt: Et bis pro Benefactoribus, & pro illis, qui literas Fraternitatis Ordinis nostri habuerunt; Semel scilicet mense Novembri, & semel ante initium jejunii Quadragesimalis. In utraque commemoratione dicatur in unoquoque Monasterio Missa solemnis, & quilibet Sacerdos dicat unam Missam, & non Sacerdos Psalterium precum.

Anniversaria.

CAP. XIII.

De Eremitis & Inclusis.

1. Quoniam Patres nostri non modo Cœnobiticam vitam, sed etiam Eremiticam coluere, nobisque tradidere; ideo vestigiis eorum inhærentes, decernimus, fas esse unicuique Monacho professo, post exactum tamen a Professione monastica quinquennium, & petita prius, obtentaque ab Abbate licentia, in Cellam a communi aliorum Monachorum consortio semotam, Claustro tamen munitam, secedere ad tempus vel in perpetuum, prout ipsi Abbati & Congregationi Monachorum visum fuerit; ubi orationi & spiritualibus exercitationibus vacet, & si firmo corpore fuerit, agellus ei colendus tradatur, vel illud manuum opus exerceat, quod utile fuerit & conveniens. Probet autem Abbas spiritum Monachi, antequam illi dictam licentiam concedat, ne quid diabolicæ fraudis in hujusmodi secessu subrepat.

Vitam eremiticam ducere cuique Professo conceditur.

2. Minus quam duo non sint apud Monasterium Eremitæ, iique in duabus Cellis separatis: neque plus quam tres in totidem Cellis. Quod si Monasterium frequens sit, & volue-

voluerint plures quam tres Monachi vitam Eremiticam colere, tunc bini bini Eremitæ separatim ab aliis in sua quisque Cella manebunt; Et alter alteri Eremita ministrabit in rebus spiritualibus & temporalibus, eadem omnino ratione, quæ a Regula & Constitutionibus præscribitur Cœnobitis erga socios; Idque, si ambo vel unus eorum Sacerdos fuerit; Nam sacram Liturgiam & Sacramenta Confessionis & Communionis eodem modo in Oratorio privato frequentabunt, quo frequentantur a Monachis in Ecclesia Monasterii. Si vero ambo non Sacerdotes fuerint, id præstare debebunt in Ecclesia Monasterii, ad quam pro rebus spiritualibus convenient certis horis, certisque diebus, tum ad Cellas suas abibunt. In festo autem Paschatis Resurrectionis, & in Festo Nativitatis Domini, debent omnes Eremitæ tam Sacerdotes quam non Sacerdotes ad Ecclesiam Monasterii accedere, ibique divinum Officium cum Monachis celebrare, & Missam dicere vel audire: tum, si voluerint, poterunt in communi Refectorio cibum sumere; alioquin peractis divinis Officiis & salutato Abbate, in Cellas suas pergent.

3. Curet Abbas Monasterii, quæ circa illos aguntur, perspecta habere; & invigilet, ne prætextu Eremiticæ vitæ otio se dent, aut aliud faciant, quam quod hujusmodi institutum postulat. Assignet præterea unum ex Monasterio, qui temporibus suis victum, potum, vestitum, & omnia necessaria inclusis, sive Eremitis subministret.

4. Semel in anno per decem aut octo dies tenentur Monachi omnes in Cellas suas a communi aliorum consortio secedere, & spiritualibus exercitationibus vacare: Idque sive ante Nativitatem Domini sive ante Dominicam Palmarum. Provideat autem Abbas, ut secessus hujusmodi inter Monachos sic distribuatur, ut nullum vitæ communi aut necessariis Monasterii ministeriis detrimentum inferatur.

CAP. XIV.

De Monialibus.

1. Monialium curam Ordo noster non suscipiat, nisi de consensu Reverendissimi Domini Patriarchæ & Episcopi Diœcesani in scriptis habendo; Eoque habito, regimen earum ad Abbatem Generalem immediate pertinebit, qui illarum post Reverendissimum Dominum Patriarcham & Episcopum Visitator Ordinarius erit, & Gubernator, & Director: & ad eum spectabit eis providere de Patribus Spiritualibus seu Confessariis tam Ordinariis quam Extraordinariis: & ipse etiam poterit earum confessiones per se ipsum audire, si voluerit, & Visitatorem aliquem ex Monachis nostræ Congregationis substituere, si impeditus fuerit.

Monialium cura penès AbbatemGeneralem.

2. Si plura fuerint Monialium Monasteria, nullam ab invicem dependentiam habebunt, nec unius Abbatissa alteri præesse poterit, sed unumquodque a sua Abbatissa administrabitur, & omnibus Abbatissis præerit Abbas Generalis, ut modo dictum est. Poterunt tamen Moniales ex uno Monasterio in aliud ob urgentem necessitatem transferri, modo adsit consensus duarum saltem partium Monialium, ad quas transfertur, & Episcopi illius loci.

3. Nulla Virgo, a parentibus aut aliis coacta vel seducta, recipiatur in Monasterio: nullaque Habitu Monialium induatur absque licentia Abbatis Generalis, & nisi ex consensu seu suffragiis plusquam medietatis Monialium. Habeat autem eas omnes respective conditiones, quæ in Novitiis Monachis juxta Constitutiones nostras requiruntur. Sitque sexdecim annos nata, cum Novitiatum incipit, neque annum ætatis quadragesimum quintum excedat. Profiteri autem non poterit ante completum biennium Novitiatus. Si qua vero Novitia in ætate legitima constituta probationis anno nondum expleto ob infirmitatem ab hoc sæculo migratura, pro consolatione animæ suæ ad Habitum Professarum admitti desideraverit, coram Abbatissa & Monialibus ab Abbate Generali, vel ex ejus commissione ab aliquo Sacerdote Monacho, admitti poterit ad probationem faciendam.

4. Non multiplicentur Novitiæ vel Moniales ultra numerum earum, quæ ex reditibus propriis Monasterii vel ex consuetis eleemosynis commode possint sustentari. Nihil vero pro earum receptione in Novitiatu vel Professione a Monasterio exigatur, excepto vestitu Novitiarum. Et quando vestiendæ erunt Habitu Novitiarum vel Habitu Professarum, id fiat in Ecclesia Monasterii coram Abbatissa & Monialibus in manibus Abbatis Generalis, prævio consensu Episcopi, vel in manibus ipsius Episcopi, monito prius Abbate Generali.

5. Velum consecrationis nulli Monialium detur, nisi ab Episcopo, idque Virginibus quidem anno ætatis quadragesimo. Viduis vero anno sexagesimo; nec nisi expletis saltem quinque annis post emissam Professionem. Sic autem velatæ reliquis non velatis, excepta Abbatissa, præcedant, & veli forma distinguantur.

6. In electione Abbatissæ omniumque Officialium, Moniales Professæ, quæ duos integros post Professionem annos in Monasterio egerunt, suffragia ferant coram Abbate Generali, vel ejus Substituto, & coram eo, cui de jure competit. Et quoad ætatem eligendæ servetur dispositio juris Canonici: eaque debet esse, quæ annos saltem quinque post emissam Professionem in Monasterio laudabiliter vixerit. Reliquæ vero Officiales post exactam a Professione biennium omnium officiorum capaces sunt.

De Abbatissæ electione.

7. Nulla Abbatissa vel Officialis ultra triennium in eadem dignitate vel officio manere potest aut confirmari, nisi a dignitate vel officio per integrum triennium vacaverit, nisi necessitas ad petendam dispensationem a Reverendissimo Domino Patriarcha coegerit: Nullaque Monialis succedere poterit in eodem officio alteri Sorori germanæ: neque in electionibus Officialium præter duas Sorores,

Quodlibet Monialium officium triennium non excedat.

res, tertia vel quarta suffragium habere potest.

8. Moniales omnes vitam communem servent, omni vitio proprietatis penitus ablato. Curet proinde Abbatissa, ut omnibus de necessario victu, vestitu, cæterisque æqualiter & sine ulla distinctione provideatur.

Quoad spiritualia exercitia, ad eadem teneantur Moniales, ad quæ Monachi.

9. Quoad orationem vocalem & mentalem, & Sacramenta Confessionis & Communionis, & quoad Missam audiendam, rationem reddendæ conscientiæ, silentium, lectionem ad mensam, & cæteras regulas sive Constitutiones, omnia observentur a Monialibus, quæ Monachis præscripta sunt: Debeant enim in Choro temporibus suis horas Canonicas cantare, Abbatissa seu Vicaria præsidente: Orationi mentali per semihoram in die vacare: Peccata sua Sacerdoti designato semel quavis hebdomada confiteri: Eucharistiam diebus Dominicis & Festis suscipere: Missam quotidie audire: Feria sexta & quarta post vespertinum Officium in Cellam suam secedentes, manibus in Crucis figuram extensis, Psalmum *Miserere* quinquies recitare: Non tamen Abbatissæ, sed Sacerdoti Confessario rationem conscientiæ suæ reddere, idque satis erit, si semel in hebdomada fiat: Silentium in Ecclesia, in Mensa, & a Completorio ad Tertiam horam diei sequentis diligenter observare: In communi mensa lectionem libri spiritualis recitare: Omnes denique Regulas & Constitutiones observare, quæ earum sexui & statui non repugnant.

10. Operi quoque manuum assuescant, quod nimirum Monasterio & Sororibus utile sit; Officia autem pro Monialium viribus Abbatissa & Sorores in electione Officialium sic distribuant, ut quæ nimium laboriosa sunt, ter vel quater in anno mutare possint & debeant; alioquin Abbas Generalis, si quæ oriantur contentiones vel murmurationes inter Sorores de gravaminibus officiorum, auctoritate sua providere poterit, omniaque officia præter Abbatissæ solius dignitatem mutare; Abbatissam autem neque Sorores omnes, neque Abbas Generalis ante expletum triennium deponere poterit absque Episcopi aut Reverendissimi Domini Patriarchæ licentia.

De Confessario.

11. Confessarius Monialium eligatur ab Abbate Generali, qui sit Sacerdos gravis, bonæ famæ, & provectæ ætatis; nec audeat ingredi earum Monasterium, nisi urgente necessitate & ob gravem alicujus infirmitatem, & nunquam solus, sed cum socio, viro probo & maturæ ætatis, qui ab ejus latere non recedat, itaut semper alter ab altero videatur; nec ingrediatur, nisi cum stola super habitum Monasticum, nec aliquam Monialem visitet aut alloquatur; Sed ab Abbatissa vel ejus Vicaria unà cum duabus aliis Monialibus ducatur cum socio ad Cellam ejus, quæ peccata sua confiteri, vel Sacramenta Eucharistiæ & Extremæ Unctionis recipere debet. Reliqua Sacramenta a proprio Confessario recipiant in Ecclesia Monasterii; curandumque, ut inducatur receptus mos, ubi nec dum inductus est, ut nimirum Moniales ex patente ad hunc dumtaxat finem fenestella communicent, quæ peracta Communione claudenda erit, clavisque ab Abbatissa custodienda. Confiteantur autem per interpositas crates; Horas vero Canonicas ex Choro decantent cratibus munito.

12. Curabit Abbas Generalis, ut quovis triennio Confessarius Ordinarius mutetur, & alter in ejus locum succedat. Quolibet autem anno ipsis Monialibus extraordinarius Confessarius quater exhibeatur, qui omnium confessiones audire possit.

13. Nisi in Monasterio sint, quæ alias Moniales legere, scribere & Horas canonicas cantare, docere possint; ipse Confessarius, extra ostium Monasterii sedens, id præstare poterit, quatuor saltem Monialibus præsentibus.

Quibus decursis, ut de Monast. egrediantur permittendum.

14. Et si curandum sit, ut Moniales extra septa Monasterii nunquam egrediantur, quia tamen id ubique commode obtineri non potest, curent saltem, ut ad possessiones Monasterio contiguas, ad quas pro necessitatibus Monasterii exire coguntur, nisi binæ, ternæ, aut quaternæ non procedant; nec ullum virum quovis prætextu ibi versari, vagari, aut illinc transire permittant; Idque Abbas Generalis, & Confessarius ab ipso deputatus, qui in loco a Monialibus prorsus separato, & aliquantulum remoto, domicilium cum socio habebit, apud Episcopum & Reverendissimum Dominum Patriarcham diligenter provideat. Si quid vero in dictis possessionibus, aut etiam intra Monasterium faciendum erit, quod operarum ministerium requirat, id præsente Confessario cum socio, & semotis Monialibus, fiat. Ad visitandas autem vicinas Sæcularium vel Monachorum Ecclesias, vel quaslibet ecclesiasticas aut sæculares Personas e Monasterio exire nullatenus permittantur, nisi parentes sint, vel affines usque ad tertium gradum, quos graviter decumbere contigerit; ad illos enim, si in vicinia habitent, accedere poterunt, modo tamen sint ternæ vel quaternæ, nec ibi prandeant aut cenent aut pernoctent.

De Visitatione.

15. Semel in anno per se ipsum, vel per substitutum Sacerdotem Monachum, Abbas Generalis visitet Monasterium Monialium, & inquirat de observantia Monastica, deque cæteris, quæ ad Moniales Monasteriumque spectant. Caveat tamen, quoad fieri poterit, ingressum Monasterii, idque nisi urgente causa non ficta; sique fecerit, unum vel duos socios secum testes adhibeat.

16. Nullus ex Monachis, etiamsi Hegumenus vel Abbas fuerit, præter eos, qui ab Abbate Generali ad regimen spirituale Monialium deputati sunt, poterit ad Monasterium earum accedere: vel Missam in earum Ecclesia audire aut celebrare: vel illas alloqui: aut ad eas scribere: sive literas & munera ab iis accipere, sub pœna gravis culpæ; neque Moniales possunt ad quemquam Monachum, præter Abbatem Generalem & Confessarium actualem, literas scribere: aut ad colloquium admittere. Quæcumque in hoc deliquisse deprehensæ fuerint, severe puniantur.

PARS

PARS TERTIA.

CAP. I.

De Communi Regula Abbatum & Superiorum.

1. Cum Abbatum, eorumque omnium, qui ad regimen aliquod in nostro Ordine assumuntur, officium sit, commune totius Ordinis bonum procurare, nec vires eorum ad tantum onus ferendum sufficere certum sit; in primis Divinam opem ipsi implorare non desinant, idque potissimum facient cum necessitas occurrerit. Deinde noverint, se ad laborem & solicitudinem magis, quam ad honorem assumptos esse, memineritque se exemplo bonorum operum debere Fratribus præire. Communes itaque regulas ipsi accurate servent, & particularia in cibo, indumentis, & aliarum rerum usu, quantum fieri potest, devitent.

2. Calleant rationes officii sui, & ex frequenti Constitutionum tam privatarum suarum, quam communium, aliorumque Officialium sibi subjectorum, lectione intelligant, non temere & pro suo arbitrio rem sibi agendam esse, sed ex præscripto Regulæ, Constitutionum, & receptarum consuetudinum regendum Ordinem fratresque gubernandos. Quare receptos mores, & a superioribus vel decessoribus suis approbatos, servent, ac servari faciant; nec mutare vel abrogare valeant, inconsulta superiore potestate; ipsi vero nullos, nisi Superiore approbante, introducant.

3. Caveant, ne familiaritate atque indulgentia cum quibusdam alios offendant, aut occasionem offensionis quoquo modo in hac parte præbeant; Neque alienum ab aliquo animum ostendant, sed erga omnes æqualiter & sine personarum acceptione se gerant.

4. Dent operam, ut omnibus Fratribus cum omni solicitudine invigilent, eosdemque ab iis, quæ nocere possint, domi & foris defendant, tum præveniendo, tum etiam, si quid mali acciderit, remedium adhibendo, itaut in omnibus honori & famæ tum Fratrum singulorum, tum Ordinis totius, consulatur.

5. Efficiant, ut secum, vel cum aliis a se deputatis, de propria conscientia statis temporibus Fratres tractatum habeant; nec spiritualium collationum consuetudinem negligant, sed crebro & magna cum charitatis significatione alloquantur subditos, eorumque necessitatibus non corporis tantum, sed multo etiam magis animæ, paterno affectu prospiciant. Quem vero intelligent gravi aliqua tentatione pulsari, ejus peculiarem curam non solum per se, sed etiam, si necesse fuerit, per alios, gerant; caveantque, ne remedium differendo difficiliorem morbi curationem faciant.

6. Quamvis in virtute obedientiæ jubere possint, nonnisi rarissime & ex gravi urgente causa id faciant.

7. In correctionibus & pœnitentiis injungendis caveant iracundiæ aut alterius pravæ affectionis speciem; sed personarum dispositionem considerent, ædificationis universalis & particularis illarum rationem habentes. Nisi autem prudentia, rebus particularibus adhibenda, aliud dictaverit, in correctionibus procedendum erit hoc ordine, ut qui peccant: Primò in charitate & dulcedine admoneantur: Secundò in charitate quidem, sed eo tamen modo, ut eis confusio & robur injiciatur: Tertiò amori ea, quæ timorem incutiant, si opus erit, adjiciantur. De publicis vero defectibus publica debet esse pœnitentia.

8. Sic regimini aliorum tum spirituali tum etiam temporali incumbant, ut nihil de virtutum exercitationibus, propriæque salutis cura, remittant. Omnia igitur, quæ ad religiosam perfectionem spectant, Monachisque erga Abbates & Superiores exercenda præcipiuntur, ut puta reddendæ conscientiæ ratio, recessus a communi aliorum consortio per aliquot dies spiritualium meditationum causa, & cætera hujusmodi; ea ab ipsis Abbatibus & Superioribus facienda intelliguntur.

CAP. II.

De Regimine, & de Ordine atque Præeminentia Abbatum.

1. Cum dudum, Dei favente gratia, ex plurium Monasteriorum Ordinis Sancti P. N. Antonii unione Congregatio nostra in Domino coaluerit, cumque in omni bene constituto hominum Cætu, necesse sit, esse aliquem vel etiam plures, qui boni universalis curam gerant; præter eos, qui certis Provinciis & particularibus Monasteriis præsunt, eligendus est Abbas Generalis, qui hunc sibi finem constituat, ut universa Congregatio Monachorum bene gubernetur, conservetur, & augeatur.

2. Quare potestas Abbatis Generalis summa erit, & ad omnes & per omnia pro sacrorum Canonum dispositione, nostrarumque Constitutionum præscripto, extendatur.

3. Is porro ad triennium instituendus est, quo expleto, nisi a Congregatione Generali ad alterum triennium confirmetur, officium continuo dimittat. *Abbas Gener. ad triennium instituendus.*

4. In subsidium vero regiminis, Generali Abbati in eam, quam diximus, amplitudinem commissi, eligendi erunt in Congregatione Generali quatuor Hegumeni, quorum officium pariter ad triennium durabit, nisi ab eadem Congregatione Generali ad alterum triennium confirmentur. *Eligendi quatuor Hegumeni.*

5. Singulis autem Provinciis, & Monasteriis, Abbates præficiantur, quorum potestas etiam expleto, ut supra, triennio cessabit. *Abbates Monasteriorum.*

6. Quamobrem quolibet triennio Congregatio Generalis cogenda est, ad quam vocandi ab Abbate Generali erunt, præter quatuor Hegumenos supramemoratos, omnium Provinciarum, & Monasteriorum Abbates, atque Officiales majores, & quotquot officio Generalis, Hegumeni, & Abbatis defuncti sunt, *Quolibet triennio Generalis cogenda Congregatio.*

sunt, modo non fuerint ob aliquos defectus depositi.

7. Hujus Generalis Congregationis potestas in Ordine nostro suprema est, Generalemque Abbatem & Hegumenos confirmare, atque etiam, si opus fuerit, deponere potest.

8. Congregatio Hegumenorum singulis saltem semestribus ab Abbate Generali & quatuor Hegumenis habeatur, ejusque potestas omnes & omnia contineat, salvis tamen Generalis Congregationis Decretis.

9. Quolibet anno Congregatio Provinciæ ab Abbate ejusdem Provinciæ, & reliquis Abbatibus Monasteriorum subjectorum, ejusque potestas in Provincia summa est, salvis Decretis Abbatis Generalis, & Congregationum supramemoratarum.

10. Quolibet saltem mense Congregatio Monachorum ab Abbate Monasterii, & Sacerdotibus professis, quos Abbas Generalis ei Consultores assignaverit, fiat, ejusque potestas in Monasterio summa est, salvis Decretis Congregationum antedictarum, iisque omnibus, quæ Abbas Generalis, vel Abbas Provinciæ ordinaverint.

11. Præeminentia Abbatis Generalis excedit omnes aliorum Officialium gradus, itaut cæteris omnibus & loco & ordine præcedat. Post hunc quatuor Hegumeni pro sua quisque electionis prioritate, si Presbyteri omnes sint, vel dignitate, si quis eorum Presbyter, & alius non Presbyter sit, primum in consessibus, & suffragiis ferendis locum tenent: Secundum Hegumenos vero Abbates Provinciarum, deinde Abbates Monasteriorum juxta uniuscujusque Monasterii dignitatem: Tum ii, qui officio Abbatum vel Hegumenorum defuncti sunt, eodem ordine, ut supra: Demum Monachi professi, servata inter eos Sacerdotii dignitate, & Professionis prioritate.

12. Si quando autem contigerit, ut eligatur Vicarius Abbatum, aut Hegumenorum, is locum illius tenebit, cujus vicariam potestatem gerit, ut puta Vicarius Abbatis Generalis primum locum ante omnes Hegumenos; & sic de Vicario Hegumenorum, & Abbatum Provinciarum, atque Monasteriorum. Reliquorum vero officiorum, ut Secretarii Congregationum antedictarum, Socii Abbatum, vel Hegumenorum, Procuratoris Generalis, aut Provinciæ, sive Monasterii & reliquorum, non alia ratio habebitur, quam prioritatis Sacerdotii & Professionis.

CAP. III.

De Abbate Generali.

Abbas Gener. a toto Ordine eligendus.

1. Abbas Generalis cum totius Ordinis curam habere debeat, a toto Ordine in Congregatione Generali eligendus erit. Is autem ex eorum numero esse debet, qui diu in Ordine, & laudabiliter vixisse perspecti sunt; cui proinde nec desit eximia probitas, nec amor erga Ordinem, nec idonea doctrina, nec ad sustinendum tantum onus animi corporisque firmitas: qui demum nullum ex iis impedimentis habeat, quæ infra Cap. de electionibus recensentur.

2. Cum vero canonice electus, & fuerit in sua dignitate legitime confirmatus, omnimodam potestatem habet in Ordine nostro ad normam Regulæ & Constitutionum. Ad ejus itaque auctoritatem pertinet: Primò, Præesse toti Ordini, Hegumenis, Abbatibus, & Monachis omnibus, nisi quando in eadem Congregatione Generali de ipsius causa pertractandum sit, ut infra de depositionibus Abbatum dicetur: Quæ sit ejus Auctoritas.

Secundò, in omni Congregatione, etiam Generali, suffragium Abbatis Generalis habet prærogativam prælationis & præcedentiæ, ubi suffragia fuerint paria.

Tertiò, Per se, vel per alium, potest præsidere omnibus Congregationibus: visitare omnia Monasteria: & quemlibet Monachum de Provincia ad Provinciam, vel de Monasterio ad Monasterium transferre, exceptis Hegumenis & Abbatibus, omnibusque Officialibus, qui in Congregatione Generali, aut Hegumenorum, instituti sunt, quos ab uno loco in alium transferre non poterit, inconsulta Congregatione Hegumenorum.

Quartò, Per se, vel per Abbates Provinciæ, aut Monasteriorum, ad Habitum recipere potest, qui ad institutum idonei videbuntur: potest etiam eosdem dimittere, si facta probatione minus idonei reperti fuerint.

Quintò, Ab omnibus Abbatibus sive Provinciarum sive Monasteriorum, eorumque Vicariis aut Procuratoribus, cæterisque Officialibus potest rationes exigere, sibi, vel aliis reddendas, de commisso illis officio, aut regimine tum spirituali tum temporali.

Sextò, Audire potest, ac decidere causas omnium Abbatum aut Monachorum, ad se appellantium a gravamine Superiorum vel æqualium vel inferiorum.

Septimò, Consulta Congregatione Hegumenorum, recipere potest ad Ordinem omnes Monachos fugitivos sive apostatas, & tam cum illis quam cum aliis Monachis, qui contra Regulam sive Constitutiones quocumque modo peccaverint, misericorditer dispensare super pœnitentiis, sive partem pœnitentiæ sive totam etiam remittendo, prout ad eorum salutem conducere in Domino judicaverit; Potest etiam pœnitentias, quæ ad satisfactionem quorumcumque defectuum convenire videbuntur, injungere, habita ratione personarum & aliarum circumstantiarum, quarum consideratio ejus charitati, cum prudentia conjunctæ, committitur, ita ut rectitudinem & severitatem cum benignitate & consuetudine misceat, eo modo se gerendo, ut etiam qui corripiuntur, hoc ipsum agnoscere faterique compellantur.

Octavò, Potest locum & vocem his, qui amiserunt, restituere; & inhabiles habilitare ad officia & gradus, nisi commiserint tales culpas, aut defectus tales haberent, quorum dispensatio per Constitutiones Congregationi Generali & Hegumenorum, aut per sacros Canones Episcopo vel Reverendissimo Domino Patriarchæ, reservetur.

Nonò, Potest Congregationem Generalem, etiam ante præscriptum tempus, convocare ex causa rationabili; vel post exactum terminum differre in aliud tempus usque ad bien-

biennium vel triennium, consultis tamen Hegumenis, & habita facultate a Reverendissimo Domino Patriarcha. Idem dicendum de Congregatione Hegumenorum, quam ipse solus convocare potest, quoties de rebus agendum est, illius auctoritatem exigentibus.

Facultas constituendi Procuratorem. Decimò, potest constituere & destituere, quando videbitur sibi expedire, Procuratorem apud Sedem Apostolicam Romanam, & alterum apud Sedem Antiochenam, qui causas Ordinis nostri nomine ipsius Abbatis Generalis pertractet.

De Vic. Gen. electione, & officio. Undecimò, potest etiam & debet Vicarium suum Generalem nominare & eligere, qui ipsius e vivis erepti vel legitime impediti vices gerat, tum in regimine totius Ordinis, tum in Congregatione Hegumenorum, aut etiam Generali, usque ad novi Abbatis electionem: Is autem Vicarius semper debet esse primus ex quatuor Hegumenis; Cumque contigerit, Abbatem Generalem, ut supra, e vivis decedere aut legitime impediri, tunc Hegumenis ipsis fas esto, quintum Hegumenum eligendi, qui locum quarti tenebit, cum primus, ut dictum est, tamquam Abbatis Generalis Vicarius habendus sit.

Facult. Abb. Gen., circa res Monasteriorum: Duodecimò, penes Abbatem Generalem est omnis facultas agendi quosvis contractus emptionis aut venditionis quorumlibet bonorum temporalium tam mobilium quam immobilium omnium Monasteriorum in eorumdem utilitatem & bonum. Item, nova si offerantur Monasteria, acceptare ex consilio Hegumenorum & consensu Episcopi, ac Reverendissimi Domini Patriarchæ. Alienare autem, aut omnino dissolvere Monasteria non poterit, sed tantum ad tempus suspendere, constituto prius Oeconomo, idque de consensu Congregationis Hegumenorum. De iis vero, quæ Ordini nostro relinquuntur, si Dominus certum Monasterium aut determinatum pium opus non designaverit, poterit Abbas Generalis disponere, prout expedire ad communem Ordinis utilitatem judicaverit.

Constitut. interpretandi, dispensandi ab earum observantia: Decimotertiò, sicut ad Abbatem Generalem pertinet, ut Ordinis Constitutiones ubique servandas curet, ita ad eumdem spectat, non modo easdem Constitutiones interpretari, quando dubium aliquod occurrerit, sed etiam, ubi opus est, in iis, quæ accidunt, ex justa & legitima causa cum aliquibus dispensare, Regulæ finem intuendo, qui alius non est quam majus Dei obsequium, & illorum, qui hoc Institutum susceperunt, utilitas & profectus. Non est autem censendum eum dispensare, nisi expressam Constitutionum mentionem faciat, in quibus dispensat. Non potest tamen Constitutiones in Congregatione Generali jam approbatas omnino abrogare aut irritare.

Absolvendi Monachos a censuris: Decimoquartò, sicut potest Abbas Generalis nostri Ordinis Monachos ex legitima causa vinculis censurarum ligare, ita plenam facultatem habet eosdem absolvendi ab omnibus censuris, contractis post ingressum Religionis, dummodo casus non sint reservati Episcopo aut Reverendissimo Domino Patriarchæ, quorum notam apud se descriptam habebit, ut sciat limites suæ potestatis tam quoad absolutionem a censuris, quam quoad dispensationem in Irregularitate.

Reservandi sibi casus: Decimoquintò, potest casus aliquos in toto Ordine sibi, & Abbatibus Provinciarum aut Monasteriorum reservare, a quibus deputati ad audiendas Monachorum confessiones, nisi habita ab ipso aut Abbatibus licentia, absolvere nequeant. Illos tamen debet, in nota expressos, & in Congregatione Hegumenorum approbatos, Monachis significare.

Officia, muniaque distribuendi: Decimosextò, cum Abbas Generalis talenta hominibus nostri Ordinis donata cognoscere debeat, officia Magistrorum, Prædicatorum, Confessariorum, & alia hujusmodi per se distribuere potest, aut Abbatibus Provinciarum sive Monasteriorum distribuenda committere. Ad hunc autem finem curet, per Abbates Provinciarum & Monasteriorum certior reddi de statu omnium Monachorum bis saltem in anno: item de numero & qualitatibus Monachorum. Et si vero aliis inferioribus Abbatibus suam facultatem communicet, poterit tamen approbare vel rescindere, quod illi fecerint; Et in omnibus, quod videbitur constituere, & semper ei obedientiam ac reverentiam ab omnibus præstari opportebit.

Denique potest Abbas Generalis omnia & singula in toto Ordine facere, quæ Abbates Provinciarum & Monasteriorum in suis Provinciis & Monasteriis: Et insuper omnia illa, quæ ei per Constitutiones reservantur.

Quid per eumdem præstandum. 3. Ut officio suo Abbas Generalis rite fungatur, debet: Primò, statim atque electus sit, literas ad omnia Monasteria mittere, quibus Monachos ad Regulæ Constitutionumque observationem sedulo cohortetur.

Secundò, semel quolibet anno Monasteria omnia, saltem viciniora per se ipsum, remotiora vero per se vel per Vicarium visitet, adjuncto ei uno ex Monachis maxime idoneis, acceptoque prius ab illis juramento de servanda justitia & secreto Visitationis, quam postea subscriptione propria firmatam, sigilloque munitam, ad se transmittant, vel personaliter accedentes exhibeant.

Tertiò, habeat apud se omnia documenta, quæ ad Ordinem spectant. Catalogum itidem omnium Monasteriorum cum suis reditibus & oneribus, & alterum personarum omnium, quæ in quovis Monasterio versantur, ubi eorum nomina & qualitates scribantur, itaut omnia perspecta habeat, tuteque providere possit, quæ ad Gloriam Divinam pertinere judicaverit.

Quartò, rescribere quidem ad Abbatem, qui ordo tenendus sit in singulis negotiis, rebusque dubiis in quovis Monasterio, ad Abbatem Generalem spectat; Sed executionem ordinariis Officialibus demandabit. Intelligat itaque rebus universalibus sibi vacandum esse, quas solus ipse obire potest, ita tamen, ut de gravioribus particularibus certior fieri curet. Non solum autem ad res particulares, ut dictum est, Ministris opus habet, sed etiam ad universales; Quamobrem

Hegumenos frequenter consulat, eorumque Congregationem in rebus magni momenti semper convocet. In eo verò Monasterio, in quo residet, curabit habere apud se viros graves, & Instituti peritos, quibuscum conferre de rebus occurrentibus possit.

Quintò, a Congregatione Generali eligendum erit Monasterium, in quo Abbatis Generalis & Hegumenorum ordinaria sit residentia. Ab illo autem, nisi ex legitima causa, abesse non poterit, nec residentiam in aliud Monasterium transferre, inconsulta Congregatione Hegumenorum. Nullius vero Monasterii ordinarium regimen per se ipsum exercebit Abbas Generalis; sed si contigerit ipsum in aliquo Monasterio moram trahere, quod Abbate Ordinario destitutum sit, illud per substitutum Vicarium regere poterit usque ad novi Abbatis electionem, in Congregatione Hegumenorum vel Generali faciendam. Et sicut ipse non debet Abbates ordinarios a regimine Monasteriorum impedire, aut in illo sese immiscere; ita Abbates ordinarii debent reverentiam & obedientiam Generali Abbati in suis Monasteriis commoranti exhibere, nihilque ipso inconsulto agere.

Sextò, ab omni fastu & pompa abstineat tam intra Monasterii septa, quam extra; nec præter unum aut duos socios secum habeat, cum e Monasterio egreditur, nisi aliud necessitas suadeat.

Septimò, Monachos in suis gravaminibus ad se recurrentes benigne excipiat & patienter audiat. Caveat tamen, ne inde ansam accipiant Superiores contemnendi; sed potius curam omnem adhibeat, ut subditi Superioribus amorem ac reverentiam exhibeant.

Octavò, si contingat aliquid a Summo Pontifice, sive a Reuerendissimo Patriarcha decerni circa Monachos nostros, curet illud diligenter promulgari & observari. Utriusque etiam favorem & protectionem Ordini nostro conciliari studeat; Quod idem præstet cum Episcopis locorum ordinariis, atque Magistratibus laicis, in quorum ditione Monasteria nostra sita sunt.

CAP. IV.

De Hegumenis.

Hegumenorum quod sit officium.

1. Hegumeni quatuor in Congregatione Generali eligendi sunt, qui Abbatem Generalem in gubernatione totius Ordinis adjuvent. Ad Hegumenorum vero auctoritatem pertinet: Primo, ut in omni Congregatione & extra Congregationem primum locum post Abbatem Generalem teneant.

Secundò, in omnibus negotiis decidendis ad suam, & ad Generalem Congregationem devolutis, sententiam definitivam post Abbatem Generalem ferunt.

Tertiò, unà cum Abbate Generali omnes Abbates, tum Provinciarum tum Monasteriorum constituunt; &, si opus fuerit, destituunt, vel loco Abbatum defunctorum alios substituunt: Idem dicendum, si quis Hegumenorum objerit; possunt enim ejus loco alium eligere cum Abbate Generali.

Quartò, cum eodem Abbate Generali, aut eo e vivis erepto, vel legitime impedito, soli possunt quintum Hegumenum eligere, qui locum quarti teneat in eo casu, quo primus Hegumenus, tamquam Vicarius, Abbate Generali legitime impedito aut defuncto, toti Ordini præesse debebit usque ad novi Abbatis Generalis electionem; quam, si expedire visum fuerit, possunt etiam differre, donec triennium expleatur, quo generalis Congregatio convocanda erit. Sic etiam possunt Vicarium Hegumeni deputare, si contigerit illum ex legitima causa ab officii sui executione impediri.

Quintò, possunt Generalem Congregationem convocare, quando Abbas Generalis in eos casus inciderit, ob quos de ejus publica reprehentione, aut ab officii suspensione aut etiam depositione agendum esset: modo tamen conveniant suffragia trium aliorum Abbatum, quos in tali casu convocare debent, & tunc suffragia majora prævalebunt.

Sextò, omnia & singula facere possunt, quæ ipsis per Constitutiones reservantur.

Curare debent Hegumeni, ut cum Abbate Generali perfectam concordiam & obedientiam servent: Idque tum factis tum verbis ostendant, auctoritatem ipsius apud omnes non solum conservando, sed omnibus etiam, quibus poterunt, modis augendo. Ipsi vero inter se in sententiis ferendis consentiant, alterque alterum honore præveniant. Si autem contigerit, aliquem eorum in Congregatione singularis esse sententiæ, nemo ab illo ullam aversionem habeat vel ostendat. Quæ vero in Congregatione proposita aut dicta sunt, nemo illorum revelet, aut aliis indicet, sub pœna ad libitum Congregationis Hegumenorum. Quæ demum definientur, ea per Secretarium descripta, sigillisque Abbatis Generalis & uniuscujusque Hegumenorum, manusque eorum subscriptione firmata, cum opus esse judicaverint, promulgabuntur. Exemplar autem eodem modo firmatum & subscriptum in Archivio Ordinis conservabitur.

Eorum residentia.

Ordinaria Hegumenorum residentia, quandocumque fieri potest, unà cum Abbate Generali erit in Monasterio per Congregationem generalem deputando, a quo inconsulta Congregatione Hegumenorum, nemo illorum poterit abesse; neque ordinarium alicujus Monasterii regimen exercere. Quod si contigerit quempiam eorum ex legitima causa, in eadem Hegumenorum Congregatione probanda, ad Monasterii regimen sive visitationem deputari, in quo officio ultra sex menses versari debeat, tunc Vicarius ei ab eadem Hegumenorum Congregatione substituendus erit, qui vices ipsius, & auctoritatem gerat, ut scilicet numerus quatuor Hegumenorum, Abbati Generali Assistentium, nunquam minuatur.

CAP. V.

CAP. V.

De Abbate Provinciæ.

1. Abbas Provinciæ in Congregatione Hegumenorum eligatur ab Abbate Generali, & a quatuor Hegumenis, cujus auctoritas terminis suæ Provinciæ includitur. Provinciæ autem, earumque Abbatum residentia in Congregatione generali designetur. Ejusdem Congregationis arbitrio erit hujusmodi Abbates instituere, ubi necessarii sunt; vel destituere, ubi illos supervacaneos esse judicaverit.

Abbatis Provinciæ munus.

2. Singulis annis debet Monasteria Provinciæ suæ visitare per se ipsum, vel, si impedimentum legitimum occurrerit, per Vicarium, ut supra de Abbate Generali dictum est. Et visitationis decreta, sigillo suo, manuque subscriptione firmata, ad Abbatem Generalem transmittere.

3. Bis quolibet anno ad eumdem Abbatem Generalem scribat de statu Monasteriorum suæ Provinciæ, deque numero & qualitate Monachorum.

4. Non potest esse Abbas ordinarius illius Monasterii, neque debet ingerere se in regimine immediato illius Monasterii, ubi residet; sed illud liberum & absolutum proprio Abbati relinquere, qui tamen in omnibus primum locum Abbati Provinciæ deferat, nihilque magni momenti eo inconsulto suscipiat, & præcipienti pareat.

Quæ sint ejus facultates, & quibus terminis circumscriptæ.

5. Potest Monachos de uno Monasterio in aliud ejusdem suæ Provinciæ ex causa rationabili, prout in Domino expedire judicaverit, pro residentia mittere vel transferre, etiam sine consensu Abbatis utriusque Monasterii, ita tamen, ut de hac Monachorum missione vel translatione literas patentes suo sigillo, manusque subscriptione munitas, conficiat. Non potest autem Monachos sibi subjectos ad Monasteria diversæ Provinciæ pro residentia mittere vel transferre, nisi de consensu Abbatis Generalis. Sed pro negotiis, aut necessitatibus Provinciæ suæ, vel alicujus Monasterii sibi subjecti, potest Monachos de sua Provincia ad aliam mittere cum literis testimonialibus, in quibus causam significet, tempusque reversionis limitet.

6. Monachos Provinciæ suæ neque suspendere neque excommunicare potest, aut casum aliquem sibi in confessione reservare sine Abbatis Generalis licentia; sed eos regere & judicare debet ex præscripto Regulæ & Constitutionum, in quibus dispensare nequit, eodem Abbate Generali inconsulto.

CAP. VI.

De Abbate Monasterii.

1. Abbas Monasterii eligitur in Congregatione Hegumenorum ab Abbate Generali, & a quatuor Hegumenis, a quibus etiam non expleto triennio ob legitimam causam ab officio suspendi aut deponi poterit.

2. Antequam officio suo fungatur, literas præfecturæ ostendat Monachis, easque in publico loco legi faciat. Et, si Abbas Provinciæ in eodem Monasterio versetur, illi eas præsentet, vel earum exemplar sigillo Monasterii munitum ad illum mittat, si absens fuerit. Postquam vero literæ Congregationis Hegumenorum lectæ fuerint, Monachi omnes coram eo genuflectant, ejusque tamquam Abbatis benedictionem poscant. Ipse vero a prædecessore suo, vel Vicario ejus Monasterii, sigillum, & inventaria rerum omnium recipiat, præsente Monasterii Congregatione, & in Cellam Abbati destinatam secedat.

Abbatis Monasterii munus.

3. Domestica ministeria statim distribuat, Officiales eligens vel confirmans, quos in Domino idoneos judicaverit (exceptis quibusdam, quorum electio ad Abbatem Generalem pertinet), & suas cuique regulas tradens. Ac primo Vicarium suum constituat: deinde Oeconomum seu Procuratorem Monasterii: Mox alios Officiales juxta indigentiam & consuetudinem Cænobii; Eosque identidem visitet, & prout in Domino visum fuerit convenire, vel in eisdem ministeriis detineat, vel ab eis removeat: Quod de reliquis Officialibus intelligendum est, præter Vicarium & Oeconomum; hos enim removere nequit, nisi ex consilio Congregationis Monachorum. Quia vero officia quædam, ut bene fiant, experientiam requirunt, non facile mutari debebunt: Et in hoc mutationis Officialium negotio vitium inconstantiæ omnino vitandum est.

4. Non potest Monachos de Monasterio, cui præest, in aliud transferre; sed, si necesse fuerit, consulat prius Abbatem Provinciæ, aut Abbatem Generalem. Pro negotiis vero Monasterii sui potest Monachum ad aliud Monasterium mittere cum literis testimonialibus Congregationis Monachorum, in quibus causam significet, & tempus reversionis definiat. Item non potest Monachos Monasterii sui suspendere vel excommunicare, vel casum aliquem in confessione sibi reservare, inconsulto Abbate generali.

5. Semel saltem in anno visitet possessiones & bona Monasterii: Et quolibet mense ab Oeconomo rationem accepti & expensi præsente Vicario exigat, ut totius Monasterii administrationis ratio ipsi constet, quam reddere debet unoquoque anno, semel quidem Abbati Generali, bis autem Abbati Provinciæ. Ut vero nihil ex bonis Monasterii depereat, debet infra sex menses suæ præfecturæ conficere Inventarium authenticum omnium rerum, quæ ad illud Cænobium pertinent, tam mobilium quam immobilium: Ejusque inventarii duo describantur exempla, quorum alterum maneat in Archivio Monasterii sub duabus clavibus, in quo etiam reponantur omnes scripturæ ad idem Monasterium spectantes; alterum transmittatur ad Abbatem Provinciæ, vel ad Abbatem Generalem. Dictæ autem claves sint altera penes ipsum Abbatem aut ejus Vicarium, & altera apud Oeconomum. Sub iisdem clavibus reponantur reditus Monasterii, itaut inde ne possit extrahi, & nihil magni momenti expendi sine Abbatis seu Vicarii, & Oeconomi notitia.

6. Præter Congregationem Monachorum, quæ saltem unoquoque mense fieri debet, alternis hebdomadis cum suis Consultoribus conveniat (nisi pro re nata aliquid extraordinariè consultandum esset) deque occurrentibus negotiis cum illis agat; & quanquam iis auditis, penes ipsum sit de singulis statuendi facultas, Consultores tamen benigne audiat, & præcipue eum, cui Monitoris officium commissum est.

7. Præcepta, Edicta, & literas Superiorum diligenter legat & exequatur. Habeatque librum, in quo scribantur visitationes Monasterii ab Abbate Generali, aut Provinciæ factæ, & ordinationes illorum alicujus momenti: legat etiam eas, quas Prædecessor suus adnotaverit; distinguat tamen perpetuas ab iis, quæ ad tempus datæ fuerunt. Institutum, quod in regimine Monasterii tenere debet, cognoscat tum ex lectione Regularum tam communium quam sui officii, & aliorum, qui sub ejus cura sunt, tum ex observatione consuetudinum receptarum, & executione ordinationum Superiorum, ac demum in rebus dubiis ex recursu ad Superiores.

8. Sit solicitus, ne Vicarius, Oeconomus, & reliqui Officiales suo desint officio. Item curet, ut ordo, pax, unio, & conformitas servetur a Monachis in Cella, in Choro, in Refectorio, & ubicumque locorum. Quare per se ipsum vel per Vicarium visitet Chorum, Officinas, & Monachorum Cellas; Portam Monasterii claudi faciat hora competenti, clavesque sibi vel Vicario tradi: Discursus, & vagationes Monachorum, & maxime juniorum, compescat: Jurgia & contentiones inter eos ortas componat: nec permittat in Monasterio esse arma, vel instrumenta musica, aut libros vanos.

9. Ordinarias tantum pœnitentias delinquentibus imponere debet, quæ in Constitutionibus præscriptæ sunt. Delegare autem poterit Vicario, ut eas ipse præscribat, vel legi in Refectorio præcipiat.

10. In iis, quæ ad victum, vestitum, habitationem, & alia necessaria pertinent, curet, ut quamvis sit, in quo virtus & sui abnegatio probetur; non desit tamen, quo sustentetur natura, habita ratione personarum secundum Deum. Ægrotorum habeatur cura magna tam in victus ratione quam in cæteris. Hospites tum sæculares tum Religiosi benigne suscipiantur & pertractentur. Si cui particulari quidpiam, ad potum vel cibum pertinens ab externo aliquo mittatur, id in communem usum accipiatur & dispensetur.

11. Depositum pecuniæ nullum prorsus admittat, aliarum vero rerum nonnisi cautissime; dummodo sine magna offensione id denegari non possit.

12. Lites fugiendæ, nec ullam inconsulto Abbate Generali aut Provinciæ, vel si absentes fuerint, & urgeat necessitas, inconsulta Monachorum Congregatione intentet: aut intentata, respondeat.

13. Si faciendæ sint expensæ extraordinariæ, vel fabrica magni momenti, vel Monasterium ære alieno gravandum est, habita prius Monachorum Congregatione, eorumque potiori parte annuente, rem ad Abbatem Generalem deferat.

14. Etsi proprium Abbatis officium est Monasterium sibi commissum diligenter gubernare, neque is propter aliud quidpiam huic muneri deesse debet; si quando tamen per officii sui occupationem licebit, concionari, & confessiones audire poterit.

15. Tam Abbas quam omnes alii Sacerdotes aliquando intra annum officium vel officia eorum, qui Monasterio inserviunt, ad tempus aliquod obibunt ad exercitium religiosæ humilitatis & mortificationis.

CAP. VII.

De Vicario.

1. Vicarius eligitur ab Abbate Monasterii, ejusque officium tandiu durat, quandiu officium Abbatis; nec ab eo removeri debet, nisi de consensu Congregationis Monachorum. Ejus autem locus sit primus post Abbatem, & post eos, qui Abbatis Generalis, vel Hegumenorum officio functi sunt.

2. Munus præcipuum Vicarii est, Abbatem juvare in iis, quæ in genere vel in particulari ei commendabit: nec dispensandi aut mutandi aut quidquam faciendi, nisi ex ejusdem præscripto, facultatem habebit.

3. Absente Abbate omnia facere poterit, quæ ipse Abbas secundum Regulam, Constitutiones, & consuetudines approbatas sui Monasterii. Si vero aliquid extraordinarium acciderit, quod adeo urgeat, ut commode Abbas expectari nequeat, id expedire poterit Vicarius, auditis Consultoribus, statimque redeunti Abbati referat. Præsenti vero Abbate, ea tantum jurisdictione utetur, quæ sibi fuerit commissa.

4. Officiales visitet, quoties opus fuerit, observando, quomodo suum quisque officium exequatur. Frequenter etiam adeat Cellas, & alia loca Monasterii, ut Domus munda sit, & omnia ubique decenter suis locis composita, ac præsertim in iis, quæ ab externis videri solent. Noctibus singulis Portas Monasterii videat, an bene clausæ sint, & Cellas Monachorum visitet, ne quis extra cubiculum vagetur. Observet etiam crebro, num aliquid desit ex necessariis, aut abundet Monachis. Eorumque curam potissimum habeat, qui in corporis cura minorem de se ipsis solicitudinem gerunt; rationemque de rebus omnibus Monasterii, quas viderit, aut executus fuerit, Abbati, quoties opus fuerit, reddat & referat. Redigatque in memoriam, quæ necessaria Monasterio judicabit, ut de emendis rebus ad victum & vestitum necessariis, & Fratrum nimio aut exiguo labore, de sanitate & similibus.

5. Horis omnibus Divinis nocturnis & diurnis, atque Sacræ Liturgiæ, personaliter intersit, & observet, an omnes adsint, & an die statuto ad Confessionem & Communionem accedant, aut Missam celebrent. Item notet, an constitutis horis in Refectorio conveniant, aut e Monasterio egrediantur, sive ad illud regrediantur, an e lecto surgant, aut

cubitum

cubitum eant. Defectus denique omnes, si quos in Monasterio animadverterit, vel aliunde intellexerit, & quæcumque alia ad bonam gubernationem sibi occurrerint, Abbati referat.

6. Singulis hebdomadis disponat officia Monasterii, tabulasque conficiat. Ministrorum Chori & Ecclesiæ, horasque Missarum inter Sacerdotes distribuat; quam quidem tabulam, ab Abbate approbatam, in loco patenti exponat, aut in Refectorio legendam curet. Ipse vero sibi hebdomadam tam in Choro quam in Missis canendis, sicut & reliquis Fratribus, tribuat.

CAP. VIII.

De Oeconomo, seu Procuratore Monasterii.

1. Oeconomus sive Procurator ab Abbate Monasterii constituitur: Ejusque officium est, res temporales Monasterii curare & administrare, omniaque tempestive providere, quibus Monachi indigent.

2. In primis igitur nosse debet bona omnia Monasterii tam mobilia quam immobilia, Agros, Vineas, Prata, Oliveta, Greges ovium, & his similia: Quorum inventarium penes se habebit, quæque sæpe cum socio visitare debebit, ne quid detrimenti ex ipsius negligentia capiant.

3. Proventus quoscumque Monasterii, & eleemosynas, quas ipsum Abbas exigere jubebit, exigat & recipiat. Syngraphas vero solutionis, quando opus fuerit, ipse dabit subscriptas ab Abbate, aut a se ex illius commissione. Utque id facilius assequatur, proventus omnes & tempora, quibus colligendi sunt, in peculiari libro scribat; Et seorsim etiam quascumque res aut pecunias ex fructibus Monasterii perceperit, addito, a quibus, & quando eæ provenerint: Eleemosynæ autem alio in libro scribantur.

4. Singulis mensibus dati & accepti rationem Abbati reddat: debitaque & credita Monasterii indicabit, quo ipse statum Monasterii prorsus intelligat: nunquam vero Oeconomus debita contrahat sine expressa Abbatis licentia. Vicissim singulis mensibus exigat rationem ab Officialibus Villarum, Prædiorum, Pecorum, & similium.

5. Pecunia, undecumque ea provenerit, si alicujus momenti fuerit, judicio Abbatis in arca reponatur ad id designata. Hujus Abbas clavem unam, & ipse Oeconomus alteram diversam custodiat. In eadem liber asservabitur, in quo scribetur pecuniæ summa, tam ejus, quæ infertur, quam ejus, quæ effertur. Si quando autem cogente aliqua necessitate pecunia in arcam non inferretur, nihilominus accepti & expensi summa in eodem libro statim scribatur. Quotiescumque vero ex arca pecuniam accipiet, ejus summam, & diem in libro suarum rationum adscribat; in alia vero libri parte expensi ratio constet.

6. Diligenti cura asservabit in Archivio, ad hoc designato, Instrumenta originalia, quibus constat de jure eorum, quæ a Monasterio possidentur: Chirographa, Syngraphas, Inventaria, & alia hujusmodi: Et Archivii quidem clavem unam ipse habeat, Abbas vero alteram diversam.

7. Advertat, num ea, quæ a Monasterio possidentur, reparatione indigeant, ut ad Abbatem referat. Si quid autem vendendum videretur, eodem inconsulto ne faciat.

8. Curet, ut res omnes, præcipue diu duraturæ, tempestive & quamopportune emantur, ne has non perinde bonas, aut non æquo pretio cogatur comparare. Caveat etiam, ne, dum nimium pecuniæ parcit, non bonas aut insalubres res emat. Videat autem, num ea, quæ empta sunt, illæsa conserventur; atque animadvertens aliqua non, ut oportet, conservari aut expendi, Abbatem aut Vicarium admoneat.

9. Emptori pecunias ad quotidianos sumptus subministrabit, a quo singulis diebus expensarum exigat rationem ex Codice; summam vero in librum suum ipse referet. Emptor vero, quid empturus sit, ab Abbate seu ejus Vicario intelliget: resque emptas Cellerario tradat, sive in Cellario reponendas, sive Coquo committendas.

10. Cum extraneis contra decentiam status monastici negotiari non præsumat.

11. Curet, ut sæculares tam in Monasterio quam in prædiis ejus servientes, honeste & christiane vivant: Cogat omnes in diebus Festis & Dominicis, Sacræ Liturgiæ & Divinis Officiis intersint, & in Festis solemnioribus sacramenta Confessionis & Communionis frequentent: Mercedem itidem debitam suo tempore iis persolvat: Querelas eorum libenter audiat, casus vero nunquam sine Abbate judicet; neque eos insolitis pœnis & oneribus aggravet, neque plus uni quam alteri eorum faveat. Quando vero aliquis eorum dimittendus sit, id faciat cum omni charitate, & cum plena ejus satisfactione quo ad debitum stipendium.

12. Ita demum Oeconomus rerum temporalium solicitudinem gerat, ut a Monasticæ vitæ perfectione animum non relaxet. Quare orationem, jejunium, cæterasque religiosi Instituti disciplinas, quoad fieri poterit, non secus atque reliqui Monachi colere debebit: Sæculares vero, quibuscum conversatur, verbo & exemplo ædificare studeat.

13. Sicut ad Abbates Monasteriorum pertinet, res temporales sibi commissas per Oeconomos curare: Ita poterit Abbas Generalis, si id expedire cognoverit, constituere Oeconomum Generalem, qui illum in conservandis bonis temporalibus totius Ordinis opportune adjuvet.

CAP. IX.

De Consultoribus.

1. Abbas suos habeat Consultores tres saltem Monachos senes, & in Religiosa perfectione exercitatos, quorum consilio & relatione adjutus melius & facilius gubernare possit.

2. Qui huic muneri deputabuntur, sint ama-

amatores boni communis, illudque in omnibus consultationibus præ oculis habeant.

3. Cum Abbas illis auditis aliquid statuerit, judicium suum illius judicio submittent. Neque extra consultationem, aut quid statutum fuerit, sibi displicere: aut se in alia fuisse sententia, significabunt; sed laudent potius Abbatis consilium apud alios, atque tueantur. Quod si ob rei gravitatem ad Abbatem Generalem id esse deferendum judicarent, re mature considerata, & oratione præmissa, faciant.

4. Si quid tamen in mentem venerit, quod ad commune bonum, vel alicujus personæ particularis utilitatem pertineat, poterunt id Abbati proponere.

5. Si quid circa victum, vestitum, labores, & occupationes Monachorum, aut circa gubernationem Abbatis, moderandum, augendum vel mutandum censerent, illum præmissa oratione admonendum curent: quod per Admonitorem faciant.

6. Si quis cum eis de difficultate aliqua sua aut perturbatione agat, ita eum suis monitis & consilio juvare studeant, ut semper, quantum possint, existimationem Abbatis tueantur.

7. Ita suum munus exequantur, ut nullam gubernationis partem sibi assumant: atque ea submissione se gerant, ut cæteris obedientiæ exemplum præbeant.

8. Singuli Consultores bis in anno ad Abbatem Generalem, aut Provinciæ, de statu Monasterii, & si quid esset corrigendum aut mutandum, eidem exponant; atque hæ literæ, a Seniore inter eos obsignatæ, mittantur.

9. In Monasteriis frequentioribus poterit unus ex Consultoribus designari ab ipso Abbate, qui Admonitoris nomen habebit: Ejusque officium erit, admonere Abbatem de iis, quæ Consultores ei dicenda judicaverint. De aliis vero, quæ sive ipsi in mentem venerint, sive ab aliis Monachis suggerentur, non facile eum admonebit; sed de iis dumtaxat, quæ non levis momenti post orationem esse censuerit, sive ad officium Abbatis pertinebunt; Et quorum Abbatem admonuerit, meminerit, ea tacitus apud se servare.

CAP. X.

De Prædicatoribus.

1. Eligantur ab Abbate Generali, vel ab Abbate Provinciæ, in singulis Monasteriis duo saltem graves, & docti Monachi, qui admittendos ad Prædicationem Verbi Dei, vel ad audiendas confessiones, etiam ipsorum Monachorum, ac Magistros publicos, & promovendos ad quoscumque Ordines, diligenter simul examinent, antequam probentur, & ad hujusmodi ministeria vel Ordines admittantur.

2. Qui ad Prædicationis officium admissi sunt, debent primo Sacram Scripturam semper præ manibus habere, legere, &, quoad fieri poterit, quotidie aliquid memoriæ mandare. Legant etiam expositiones Patrum in utrumque Testamentum, Vitas Sanctorum, Historiam Ecclesiasticam, opera ascetica Patrum, conciones, homilias doctorum Virorum, & alia similia, quibus evolvendis residuum temporis, quod ab Officio Divino, aliisque spiritualibus & corporalibus exercitiis remanserit, impendant. Deinde nunquam sine præparatione concionem faciant, sed illam prius scripturæ commendent, & sedulo memoriæ tradant,

3. Extra Monasterium nemini Monachorum fas erit concionari, aut docere, aut confessiones audire, sine expressa Episcopi Ordinarii licentia. Cum vero ad aliquod Oppidum vocati fuerint, dabunt operam, ut primo Episcopi Chorepiscopi aut Parochi benevolentiam sibi comparent, deinde caveant discursum per domos, sed in ædes alicujus pii & exemplaris Ecclesiastici se recipiant, ibique paupertatem religiosam in cibo, potu, & cæteris omnibus servent, modestiæ & gravitati conjunctam.

4. Media autem spiritualia, quibus juxta nostrum Institutum, & Abbatis beneplacitum uti poterunt, hæc fere sunt: Ministerium Verbi Dei in prædicationibus, privatisque exhortationibus & colloquiis: Sacramentorum Confessionis & Eucharistiæ administratio: Exercitiorum Spiritualium traditio: Dissidentium reconciliatio: Casuum Conscientiæ & sacrorum Rituum ad Ecclesiasticos privata explicatio: Christianæ Doctrinæ ad Pueros, aliosque rudes publica declaratio.

CAP. XI.

De Præfecto Rerum Spiritualium.

1. In omnibus Monasteriis designandus erit Præfectus rerum Spiritualium, cujus munus sit, confessiones Monachorum excipere, eorumque profectum in spiritu promovere.

2. Cognitionem itaque Instituti habeat, & zelum boni progressus Fratrum, quem procurare debet verbo & exemplo. Amabilem præterea se eis exhibeat, ut ad eum omnes confugiant, confidenterque sua omnia detegant, & ab eo consolationem & auxilium sperent in Domino.

3. Instruat Monachos privatim secundum uniuscujusque captum, præsertim, ut puram intentionem divini servitii habeant, & familiaritatem cum Deo in spiritualibus devotionis exercitiis.

4. Petat, quem procedendi modum in oratione habeant: & an contra suos defectus examen particulare observent: & an contra inordinatos affectus propria remedia adhibeant: & in solidis virtutibus acquirendis, præsertim obedientia, amore Dei & proximi, quibus utantur mediis: & de pœnitentiis & aliis pietatis exercitationibus.

5. Versatum eum oportet esse in lectione librorum spiritualium, & unicuique decernat tempus & modum cum fructu eos legendi.

6. Peculiarem curam habeat consolandi afflictos, & tepidos exhortandi, remedia pro cujusque necessitate adhibendo, qualia sunt frequen-

frequentius Confessionis & Eucharistiæ Sacramenta obire: plus temporis orationi impendere: plus aliquid pœnitentiæ assumere: libros aliquos spirituales legere, & similia. Præcipuam vero curam adhibeat circa Monachos Laicos, novos præsertim & infirmiores, ut quieti sint, & sorte Marthæ contenti; dirigatque eos, ubi opus fuerit. Præter eos vero, quos satis instructos Abbas judicaverit, cum unoquoque agere de his ultra mensem non differat. Sæpe vero consideret, quem fructum bonorum operum ex oratione & meditatione, & ex reliquis rebus spiritualibus colligant, ut in dies magis in Domino proficiant.

7. In his omnibus videat, ne ordo unicuique præscriptus impediatur, nisi cum Abbas aliter judicaverit.

8. Curam habeat Novitiorum, si qui in Monasterio fuerint, nisi ab Abbate aliunde prospectum sit: Et erga eos observare studeat, quæ juxta regulas Magistri Novitiorum observari commode poterunt.

9. Confessiones Monachorum audiet: Et si Abbas judicaverit, eidem alium vel alios adjungere, poterit; non autem plures quam quatuor, & quidem in frequentioribus Monasteriis tantum.

CAP. XII.

De Præfectu Ecclesiæ.

1. Præfectus Ecclesiæ ab Abbate constituitur, cujus officium est res Ecclesiæ & Chori custodire & curare, ut Divina Officia suo tempore decenter ac debite fiant.

2. In primis habebit Inventarium rerum omnium, ad Ecclesiam & Chorum spectantium, tam in libris quam in sacris Vestibus & Vasis, aliisque, cujus Inventarii duo exempla erunt, alterum penes ipsum, alterum in Archivio Monasterii, in quo scripturæ & instrumenta asservantur. Et quando novus Ecclesiæ Præfectus instituitur, coram Abbate & Oeconomo rationem rerum omnium juxta inventarium exiget a Prædecessore.

3. Librum etiam habeat dati & accepti pro Ecclesiæ expensis, ut rationem Abbati unoquoque mense reddere possit.

4. Eleemosynas quocumque modo obvenientes, & pecunias pro manutentione Ecclesiæ collectas, apud Oeconomum deponat, ut in arca reponantur, cujus clavem unam habeat Abbas, alteram ipse Oeconomus. Quæ vero pro Missis celebrandis oblatæ fuerint, diligenter describat in tabella Sacristiæ, ut Missæ dicantur secundum intentionem Benefactorum: & notetur in libro, quo die, & a quo Sacerdote earumdem oneri fuerit satisfactum.

5. Satagat, ut necessaria ad divinum cultum non desint, ut Altaria sint munda & bene præparata, atque ut vasa Sacra, ornamenta, libri, & cætera omnia in suis locis apte reponantur & conserventur. Panni omnes linei semper mundi serventur, & separatim corporalia & purificatoria laventur. Sæpe etiam res pretiosiores visitet, ne aut ledantur aut amittantur: Templi, paramentorum, librorum, instaurationes curet, sicut ab Abbate fuerit præscriptum. Nihil vero eorum extrahere e Monasterio, aut cuipiam alteri Ecclesiæ vel Monasterio, etiam nostræ Congregationis, commodare poterit sine Congregationis Monachorum licentia.

6. Det operam, ut nullo modo lumen desit ante Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum, neque interdiu neque noctu, ubi illud asservari contigerit. Oleum Sanctum, ut oportet, asservatum, singulis annis renovandum curet: Et Sanctorum Reliquias in Vasculo, ad id deputato, decenter custodiat. Si quando autem devotionis causa ostendendæ erunt, duo cerei accendantur.

7. Curet, ut hostiæ mundæ sint, & in vase decenti repositæ: Item vinum, quod ad Sacrificium paratur, sit bonum & merum, eoque ipso die haustum: Similiter & aqua & ampullæ sint mundæ, & thuribula identidem a fulgine extergat.

8. Qualibet hebdomada Catalogum conficiat, quo dies Festi ac jejuniorum proximæ hebdomadæ describantur, & horæ Missarum inter Sacerdotes distribuantur: Vices quoque Hebdomadariorum Ministrorumque tam in Divinis Officiis quam in Missa solemni celebranda notentur. Eum porro Catalogum, ab Abbate seu ejus Vicario approbatum, in loco patenti affigat, aut in Refectorio recitandum curet in prandio sabbati. Det autem operam, ne plura simul Sacra inchoentur, sed commode omnia suis spatiis distinguantur: Curamque gerat Missarum perpetuarum, quæ pro Benefactoribus annuatim celebrandæ sunt, easque referat in tabellam, quæ appendenda erit in Sacristia; ubi & in alia tabella notari debent Casus Superioribus reservati: Et Indulgentiæ, si quæ sint concessæ.

9. Ante Missas & Psalmodiam Chori, signa ipse pulsabit: Quod etiam faciet, cum primum quis ex Fratribus vita functus fuerit, ut omnes ejus animam commendent: Lumina tam in Choro quam in Dormitorio Fratrum accendet.

10. Per se vel per alium, ab Abbate designatum, promovendos ad Sacerdotium instrui curet, & videat, an omnes observent statutas cœremonias. Si quem defectum animadverterit, ad Abbatem referat, vel ipse emendet. Notet etiam qualibet die nomina Sacerdotum celebrantium, ut id Abbati aut Vicario referat.

11. Externos Sacerdotes ad Sacrum faciendum non admittat, nisi intelligat, eos a legitimis Superioribus habere facultatem: cujus testes Ordinarii literas cum ii exhibuerint, humanissime illos excipiet, & distinctis etiam pro uniuscujusque dignitate paramentis indui curet. Sæculares quoque ad Ecclesiam nostram adventantes benigne tractet.

12. Habeat sibi subjectum æditum Monachum, maxime in frequentioribus Monasteriis, cui vices suas in rebus minoris momenti committet, dum ipse in gravioribus occupatur.

CAP. XIII.

De Præfecto Bibliothecæ.

1. In majoribus Monasteriis designandus erit Monachus Sacerdos, qui librorum curam habeat.

2. Omnium itaque librorum Monasterii Catalogum describat; utque libri unius Monasterii ab aliis distinguantur, in primo cujusvis libri folio hæc verba notet: *Hic liber est Monasterii N. Ordinis S. Antonii Congregationis Montis Libani.*

3. Nullum librum ex Bibliotheca cuipiam Monachorum dabit sine Abbatis licentia, neque externo cuiquam sine licentia Congregationis Monachorum; & advertat, ne quis librum, etiam cum licentia, se inscio accipiat. Fratres autem, quibus librum aliquem tradet, propria manu scribant in Codice, quo die & quem librum acceperint; Cumque illum restituerint, notam deleant, aut e regione restitutio eius notetur. Quod si externis librum ex licentia, ut supra, dederit, ipse Bibliothecarius in Codice notabit diem, personam, & tempus, quo liber sit restituendus.

4. Monachos ad Bibliothecam non admittat sine licentia; multo minus externos.

5. Abbatem moneat, si quos libros pro Monasterio necesse sit comparare. Nullum autem librum donare, vendere, alienare, vel oppignorare poterit sine expressa Congregationis Monachorum licentia.

6. Curet, ut Bibliotheca munda sit, & composita, quam semel in hebdomada verret, & ex libris pulverem excutiet. Caveat etiam, ne libri humiditate aut alia re ledantur.

7. Semel in anno librorum rationem dabit Abbati juxta Inventarium Bibliothecæ: Quod & præstabit cum alter in eius locum succedet.

CAP. XIV.

De Socio, & Sigillo Abbatis Generalis, Hegumenorum, & Abbatis Provinciæ, atque Cænobiarchæ.

1. Abbas Generalis, Hegumeni, & Abbates Provinciæ, ac Monasterii, deligant sibi ex Monachis professis Socium, qui Secretarii munus geret, ipsosque in literis scribendis adjuvet, exeuntesque e Monasterio comitetur.

2. Unusquisque ex dictis Abbatibus & Hegumenis sigillum proprium habeat, quod in Cella sua diligenter custodiat cum Imagine, si fieri potest Sancti, Patris Antonii Magni, aut emblemate Montis Libani, & cum inscriptione officii, quo unusquisque fungitur: videlicet Sigillum Abbatis Generalis Ordinis S. Antonii Congregationis Montis Libani: Sigillum primi, vel secundi, vel tertii, vel quarti Hegumeni Ordinis S. Antonii Congregationis Montis Libani: Sigillum Provinciæ N. Ordinis Sancti Antonii Congregationis Montis Libani: Sigillum Monasterii N. Ordinis S. Antonii Congregationis Montis Libani. Idque duplex sit, alterum majus, cujus usus erit in rebus magni momenti, & alterum minus, quo in rebus communibus utentur.

3. Nullus Monachus literas suas alio Sigillo firmabit, quam Abbatis Monasterii.

4. Ad officium Socii & Secretarij electus, quæcumque audierit, legerit, aut scripserit, debet profundo silentio celare: nec nisi urgente necessitate a communibus Monasterii officiis vacare.

CAP. XV.

De Infirmario.

1. In singulis Monasteriis constituendus erit Infirmarius, vir pius & patiens, qui curam habebit Infirmorum; quorum ægritudo simul atque ei indicata fuerit, si censuerit rem esse alicujus momenti Abbatem aut Vicarium admoneat.

2. Studeat, ut quæ ægrotanti danda sunt, ea & opportune emantur, & bona sint, & bene præparata ministrentur.

3. Curet, ut Ægrotorum cubicula sint valde munda, & lecti concinne sternantur.

4. Ægrotum consolari & exhilarare studeat verbis spiritualibus & lætis. Habeat etiam libros, quorum lectione Ægroti recreari & juvari in spiritu possint.

5. Quæcumque Ægrotantium usui necessaria esse judicabit, habere curet, & in loco convenienti custodire.

6. A Medico præscripta exacte servet. Dies ægrotationis, & horam febris advertat, tum ut Medicum & Superiorem admoneat, tum ut cibum tempestive præbeat.

7. Si morbus sit contagiosus, supellex separari debet, ne cuiquam noceat.

8. Convalescentes e lecto surgere non permittat, priusquam id Medicus concesserit.

9. Patientiæ & charitatis erga Ægrotos meminerit; Quare curabit, ne debita ministeria Ægrotis desint.

10. Morbo ingravescente, Abbatem moneat, ut Ægrotus antequam judicii usu privetur, omnia Sacramenta accipiat. Quod si Ægrotus diu, licet sine periculo, decumbat, curet, ut octavo quoque die communicet, nisi aliqua ratio, judicio Abbatis, impediat.

11. Instante mortis articulo, sive proximo periculo, Abbatem admoneat, ut orationibus omnium Fratrum valde peculiaribus Infirmum juvari faciat; atque eo magis, quo morti propinquiorem viderit, & ut morienti quo plures poterunt ex Fratribus adsint, qui convenientibus illi articulo auxiliis moribundum juvent. Et cum primum vita functus fuerit, Præfectum Ecclesiæ seu æedituum admoneat, ut consuetum signum pulset.

12. Provideat, ut mortuorum Fratrum corpora ad sepulturam præparentur, & ut spatio unius diei naturalis decenter super terram teneantur.

13. Non Infirmis tantum prosit, ut dictum

ctum est, sed sanorum etiam curam gerat in iis, quæ ad sanitatem conservandam spectant. Quare ejus munus est observare; num quis ex nimia fatigatione corporis aut spiritus plus æquo laboret, vel alia de causa morbi periculo se exponat; Et si in cibis, aere, frigore, aut alia quapiam in re aliquid probabili ratione animadvertat, quod communi omnium vel alicujus saluti obesse possit, Abbatem admoneat.

CAP. XVI.

De Janitore.

1. Monasterium perpetuo sit clausum, clavisque in porta ne relinquatur; ac propterea Janitor ab Abbate constituatur Monachus mansuetus humilis patiens & sedulus, qui Januæ custodiendæ semper assistat, eamque nemini Monachorum aperiat, nisi Socium, & exeundi licentiam obtinuerit. Nullus autem e Monasterio egrediatur, nisi cum Socio, licentiaque petita ac impetrata, & benedictione accepta ab Abbate seu ejus Vicario, aut in horum absentia ab antiquiore ex professis.

2. Vocantibus, & Monasterii Januam pulsantibus, cito adsit, & respondeat: Non tamen prius Portam aperiat, quam per fenestram videat qualitatem personæ advenientis: Quæ si ejus conditionis fuerit, ut paucis verbis expediatur, quin Porta aperiatur, id faciat cum omni humanitate. Si vero fuerit persona gravis aut religiosa, Portam aperiat, interroget quid velit, ad locum honestum ad id destinatum intromittat, & sine mora significet Abbati.

3. Neminem Monachorum sine facultate Abbatis ad Januam vocet; nec, nisi urgente necessitate, Janitor licentiam pro illo vocando ab Abbate petat, aut Abbas illam det, cum tempus est Divini Officii in Choro, Prandii, Cœnæ, Silentii, aut Congregationis. Nec facile idem Abbas licentiam dabit introducendi sæculares in claustra Monasterii, & multo minus in Dormitorium Fratrum, nisi sint magni Viri aut Prælati.

4. Monasterii Portas ante noctem claudat Janitor. Exinde vero eas nullius causa aperiat inconsulto Abbate; & antequam cubitum eat, claves eidem tradens, si quis foris maneat, illi renunciabit. Abbas vero aut Vicarius quandoque de nocte eas observent.

5. Literas omnes & Schedulas, & quæcumque alia Domesticis mittuntur, Abbati reddat, ut ea videat: & ad eos, ad quos diriguntur, si velit, transmittat. Caveat etiam, ne alicujus Domestici literas, aut quid simile, externis det injussu Abbatis.

6. Nihil custodiendum a quopiam externo recipiat, Abbate inconsulto.

7. Si pauperes ad Januam eleemosynæ causa accedere contingat, cum iisdem benigne se habeat, & sedulo quærat, quid eis erogari possit juxta Abbatis arbitrium.

8. Mulieres, si quando ad ostium accedant, paucis verbis dimittat: Aut si pluribus opus esse videretur, in Ecclesiam, si extra Monasterii Claustrum sit, ad Æditum eas mittat, ubi ipsis responderi poterit: aut Æditum, seu Abbatem vocet, ut earum negotia expediant, prout res postulaverit.

9. Si quis eleemosynam ad Januam dabit, eam Oeconomo statim tradet.

10. Loca Portæ vicina munda servet, &, ut juxta Januam omnes submissa voce loquantur, curet.

11. Ut Janitor ad Portam solicitus assistere possit, primo post persolutas Matutinas horas, Sacrificio intersit. Cum autem cibum sumit, aut in aliquo ministerio intra vel extra Monasterium occupatur, alius ab Abbate, seu Vicario ad custodiam Portæ destinetur.

CAP. XVII.

De Custode Vestium.

1. Servare debet omnem supellectilem sive lineam sive laneam, & quidquid ad indumenta, &, ubi opus fuerit, etiam ad calceamenta attinet; quæ diligenti cura, ut res Pauperum Christi, custodiet in loco ad id designato.

2. Inventarium rerum, quas ipse custodit, si alicujus momenti sint, in libro habeat: Et seorsim scribat, quæ de novo fiant, ut Abbati sui muneris rationem reddere queat.

3. Vestes ordine dispositas servet; ne corrumpantur, videat; & resarciendas etiam curet. Quas vero non amplius usui Fratrum futuras judicabit, eas Abbati ostendat, ut ille de iis statuat.

4. Quæ singuli Novitii ad Monasteria attulerint, ea alicubi separatim asservet, donec professionem emittant.

5. Singulis mensibus Cellas visitabit, ut ex Abbatis arbitrio, si quid eis desit, suppleri possit. Si quid etiam superfluum invenerit, vestes duplices, instrumenta itineris, & similia, in Vestiaria officina custodiantur.

6. Inspiciat etiam, quinam vestibus indigeant, ut Abbati referat; Eo verò inconsulto nihil cuipiam dabit.

7. Linei panni lotori, sive externus ille sit, sive domesticus, scripto numero dentur, & accipiantur.

8. Tunicæ singulorum, quæ staturæ induentium convenire debent, signis particularibus internoscantur, ne eas permisceri contingat.

9. Sabbati vespere linea munda per omnes Cellas distribuat: Dominica vero die mane ex eisdem Cellis immunda colligat; Et an omnia, quæ dederat, recipiat, animadvertat.

CAP. XVIII.

De Cellerario.

1. Custodiendis in Monasterii Cellario Victualibus ab Abbate Cellerarius deputetur, vir sobrius, & non prodigus; Idemque curam habeat omnium eorum, quæ ad cibum & potum spectant, singula in locis suis reposita & clausa servans.

2. In rebus distribuendis jussum Abbatis sequatur; Et quamvis communiter æqualitatem inter omnes servare debet, habeat tamen infirmorum, convalescentium, eorumque, qui laboriosiora opera exercent, rationem, prout ei fuerit ab Abbate præscriptum, sine cujus arbitrio neque jentaculum neque aliud quidpiam ulli concedet.

3. Antequam penitus absumantur victualia, quæ in Monasterio reconduntur, Abbatem admoneat, ut tempestive per Oeconomum providere possit.

4. Curet munditiem tam Cellarii quam Refectorii, eorumque omnium, quæ ejus usibus serviunt, utque mensæ rebus necessariis paratæ sint, cum refectionis signum dabitur.

5. Catalogum habeat rerum, quæ ad Cellarium & ad Refectorium pertinent: Alterum etiam eorum, quæ per hebdomadas aut menses debebit Fratribus ministrare tam in cibo quam in potu: Tertium denique eorum, qui mensæ ministraturi sunt.

6. Quæ ex mensa supersunt, colliget, atque coquo tradet, qui illa conservabit memor paupertatis, ut & domesticis & externis pauperibus usui esse possint juxta præscriptum Abbatis.

CAP. XIX.

De Coquo.

1. In iis omnibus, quæ ad suum munus pertinent, munditiem servet ipse, & ab aliis servandam curet: detque operam, ut omnia recte & opportune parentur, ea præsertim, quæ ad ægrotos pertinent.

2. Semihora, aut saltem quarta horæ parte, antequam in mensa sit sedendum, præparati omnes cibi esse debent.

3. Circa qualitatem & quantitatem, ordinem ab Abbate præscriptum sequatur.

4. Coquere, aut aliud quidpiam pro aliquo particulari parare, Infirmario tantum excepto, neminem sinat; neque ipse faciet sine Abbatis facultate.

5. Scriptum in codice habeat Catalogum rerum, quarum est usus in coquina, quas ipse servare debet.

6. Diligentiam in rebus, quas consumit, adhibebit, ne quid non necessarium insumatur contra paupertatem religiosam.

7. Si quem adjutorem haberet, satagat, ut cum verbo & exemplo ædificet, præsertim Novitios.

CAP. XX.

De Hebdomadario Chori & Mensæ.

1. Præfectus Ecclesiæ singulis hebdomadis duos Catalogos faciet, quorum primo per turnum Sacerdotum notetur Hebdomadarius Chori, altero per turnum Monachorum omnium, qui legere norunt, notetur Hebdomadarius Mensæ.

2. Officium Hebdomadarii Chori est, Divinum Officium & Missam Cantare. Officium autem Hebdomadarii Mensæ est libros ad mensam legere: Ab utroque officio eximitur Abbas Monasterii.

3. Hebdomadarius Chori primus ingrediatur Chorum, & ultimus inde exeat; Curetque, ne in Officio Divino tam in Choro quam ad Altare errores aliquos admittat, sed antea prævideat omnia officia, orationes, lectiones, & his similia; nec memoriæ suæ confidat, sed omnia ex codice, quoad fieri poterit, recitet. In dextera Chori parte Abbas ejusque Vicarius præsidebit, in sinistra Hebdomadarius, qui præsente Abbate neque officium inchoabit, neque absolutionem dicet, eo autem absente totum officium inchoabit & terminabit, etiam præsente Abbatis Vicario.

4. Hebdomadarius mensæ libros pro lectione ante mensam apertos habeat; & quando leget, attendat, in quo emendetur ab Abbate aut Vicario: & emendatus, assurgat cum humilitate, & repetat, prout emendatus fuerit. Ad signum Abbatis aut Vicarii finiet lectionem. Libri autem, qui legentur sunt: Sacra Scriptura, Vitæ Sanctorum, Historia Ecclesiastica, & opera ascetica, quæ ab Abbate assignari debent, servato ordine, ut primum legantur aliquot versiculi ex Scriptura, deinde succedat lectio ex Vitis Sanctorum, aut ex Historia ecclesiastica, & concludatur lectione alicujus tractatus ascetici.

PARS QUARTA.

CAP. I.

De Congregatione Generali.

1. Congregatio Generalis de triennio in triennium celebretur: nisi forte ob aliquam urgentem necessitatem esset anticipandum tempus, aut prorogandum ex decreto Congregationis Hegumenorum, quod debet opportune toti Ordini significari. Casus autem, ob quos Congregatio Generalis prorogari vel anticipari potest, sunt: Primò, mors Abbatis Generalis, aut ejus ad altiorem dignitatem promotio, aut quando de ejusdem depositione, suspensione, vel publica reprehensione agendum sit, ut dictum est supra parte 3. cap. 4 num. 2. Deinde publica rerum regionumque perturbatio ob pestem vel bellum, aut propter persecutionem infidelium, vel hæreticorum, & schismaticorum, aut communem totius Ordinis, vel principalium potiorumque Monasteriorum necessitatem, quæ judicio Congregationis Hegumenorum urgens visa fuerit; in quo nihilominus casu significandum id erit Abbatibus Monasteriorum.

Congreg. Generalis quolibet celebranda triennio.

Casus prorogationis.

2. Penes Abbatem Generalem est Congregationem indicere, eique præsidere usque ad successoris electionem. Si vero ipse mortuus fuerit, aut promotus, aut de ipsius causa consultandum sit; tunc ad Hegumenos spectabit illam indicere, eique præsidere usque ad novi Abbatis Generalis electionem, aut veteris probatam innocentiam: servata semper Vicarii Generalis inter Hegumenos præeminen-

Mortuo Abbate ad Hegumenos spectat Congregat. Generalis indictio.

minentia, ut dictum est alibi. Vivente tamen Abbate generali, etiam quando de ipsius causa agendum est, in literis, in quibus ab Hegumenis Congregatio indicetur, nomen ejusdem Abbatis præponatur nominibus Hegumenorum.

De indictione Congr. Gen.

3. Duobus saltem mensibus ante diem, quo celebranda erit Congregatio, indicatur per encyclias epistolas, ab Abbate generali & Hegumenis subscriptas, & ad omnia nostri Ordinis Monasteria missas. Si quod vero Monasterium longius distet, tot mensibus ante indicenda erit, quot sufficere videbuntur judicio Hegumenorum. Dies autem, Congregationi celebrandæ destinari solita, est decima Novembris, qua Ordinis nostri Congregatio instituta fuit.

Qui sint vocandi ad Congregat.

4. Ad Congregationem generalem vocandi erunt, eique interesse, & in ea vocem habere poterunt, præter Abbatem Generalem & quatuor Hegumenos eorumque Vicarios, (si qui antea electi fuerant) Abbates omnes tam Provinciarum quam Monasteriorum, & cum unoquoque Abbate Socius a Congregatione Monachorum illius Monasterii electus: Quotquot præterea officio Abbatis Generalis vel Hegumenorum functi sunt, modo non fuerint ob defectus aliquos depositi, Iis autem unumquodque Monasterium de necessario viatico providebit tam in eundo quam in redeundo: ob quem finem a primoribus tum Ecclesiasticis tum Sæcularibus illius Provinciæ, Abbates eleemosynam colligant, & eam secum deferant.

Legitime impediti alium sua vice mittant.

5. Si quis Abbas, vel officio Abbatis Generalis aut Hegumeni defunctus, ob legitimum impedimentum, a Congregatione Monachorum probandum, per se ipsum adesse nequiverit, mittat Monachum idoneum, qui vices suas in Congregatione Generali suppleat, habeatque locum in Congregatione tamquam absentis Procurator. Qui verò propter contumaciam vel inanes causas adesse neglexerit, cognita & declarata ejus causa in Congregatione generali, excommunicetur, & Monachi ab ejus obedientia absolvantur. Socii autem Abbatum, qui in Congregatione Monachorum electi fuerint, neminem possunt sibi substituere, nec suæ electioni renunciare.

Qui vocem in Congregation. habere nequeant.

6. Nemo in Congregatione generali vocem habeat, nisi sex annos in Ordine compleverit, inchoando ab annis probationis, & nisi triginta annos ætatis saltem inchoatos habeat. Item nemo in Monasterium, ad celebrandam Congregationem destinatum, intret, nisi tribus diebus, antequam inchoanda sit Congregatio: Exceptis iis, qui ex longinqua regione per mare veniunt. Qui ad Congregationem venerint sine licentia, per totum tempus, quo Congregatio durabit, detineantur in loco pœnitentiæ: Congregatione autem terminata decernat de eis Congregatio Hegumenorum. Si quis vero querelas habeat ad Congregationem deferendas, mittat eas cum Abbate vel ejus Socio, propria manu subscriptas.

Quæ ab Abbatibus afferenda sint.

7. Unusquisque Abbas ad Congregationem veniens, aut Vicarium suum mittens, debet afferre secum, vel cum Vicario mittere: I. Sigillum Monasterii: II. Catalogum, in quo descriptus sit numerus Monachorum vivorum, & quot defuncti sunt post ultimam Congregationem, & quot recepti: III. Rationem dati & accepti toto regiminis sui tempore. Socius vero Abbatis debet secum afferre: I. Literas Monachorum de sua deputatione: II. Querelas eorumdem, si quæ erunt.

De Œconomo Congregat. Gen.

8. Abbas Generalis, vel, eo absente, Hegumeni, opportuno tempore provideant de rebus ad celebrandam Congregationem necessariis. Quare I. Abbatem Monasterii, in quo Congregatio celebranda est, vel eo absente Monachum alium constituant, qui Oeconomi Congregationis Generalis nomen gerat; curetque, ut locus Congregationi opportunus præparetur, utque adsint victualia, lecti, & quæcumque ad receptionem Monachorum hospitum necessaria sunt. II. Deputent duos saltem Confessarios cum facultatibus opportunis, necnon unum Scribam Congregationis, qui suffragia notabit, & literas ad Congregationem directas coram omnibus leget; Unum præterea Æedituum, qui curam habebit sacelli, ubi Congregatio fiet, & unum Janitorem, qui portas Congregationis observabit. Hi vero omnes, præter Abbatem supradictum, idest, Confessarii, Scriba, Æedituus & Janitor, debent esse ex eorum numero, qui suffragia non habent in Congregatione. Reliqua autem Cænobii ministeria tam in Ecclesia quam in Choro & Refectorio per ejusdem Cænobii Monachos diligenter obeantur, ne Congregationis prætextu quidquam ex regulari disciplina omittatur.

Cæterisque Ministris.

De suffragiorum Cognitoribus.

9. Cum dies assignata advenerit, non obstante cujuscumque absentia, Congregatio incipiatur. Cognitores autem suffragiorum sunt: I. Abbas Generalis: II. Quatuor Hegumeni: III. Duo ex Monachis Congregationis a communitate Vocalium electi, in quorum tamen electione neque Abbas generalis, neque Hegumeni vocem habebunt.

De tempore durationis Congr. Gen.

10. Congregatio Generalis per septem dies durabit. Singulis autem diebus post cantata Divina Officia, & celebratam sacram Liturgiam, scrutinium fiet, cui præmittitur sermo pareneticus ab Abbate Generali, aut alio quopiam ad conventum Monachorum per semihoram.

Quid eo agendum sit tempore.

11. In primo triduo, Ordinis statum examinent; seduloque explorent, si quid supplendum aut resecandum sit; Singulisque permittitur, quodcumque apud se statuerint, suggerere Abbati generali, aut Hegumenis, qui Monachorum suggestiones in commentarium relatas coram Congregatione recitabunt. Interim Hegumeni jussu Abbatis generalis a Monasteriorum Abbatibus statum & rationes exigant singulorum Monasteriorum: easque, in Tabularium totius Ordinis referendas, eidem Generali Abbati exhibeant. Quarta die proceditur ad electionem Abbatis generalis & Hegumenorum, ut infra; Si autem non ob electionem Superiorum, sed ob aliam causam coacta fuerit Congregatio, de illa tractabitur. Tribus postremis diebus Monachorum

causæ finiantur, eorumque postulatis satisfiat: & siquid contra Regulam, Constitutiones, vel consuetudines Ordinis peccatum est, corrigatur.

12. Septimo die, postquam Congregatio terminata est, dato signo a Generali Abbate, aperiatur porta, itaut etiam non vocales adesse possint, & audire. Tum a Scriba Congregationis legatur: I. Tabula novorum Officialium, a tota Congregatione sive ab Abbate Generali & Hegumenis electorum: necnon Monachorum ad Monasteria, quæ idem Abbas generalis designaverit, mittendorum. II. Constitutiones, si quæ fuerint a Congregatione sancitæ. III. Recitentur nomina Monachorum omnium ab ultima Congregatione defunctorum, ut pro iis omnibus una Missa solemnis celebretur. IV. Recenseantur etiam nomina insigniorum Benefactorum, simulque omnes moneantur, ut pro iis Sacerdotes quidem unam Missam celebrent, Laici vero dicant quinquaginta Pater noster & Ave Maria. V. Abbas generalis faciat absolutionem generalem: & sic Congregationem dimittat.

13. Dimissa Congregatione Generali, una cum Hegumenis faciat Congregationem Hegumenorum; & primò quidem eligantur Abbates Provinciarum, & Monasteriorum, singulisque Patentes literæ tradantur, ut ad officia sua abeant.

14. Forma literarum Congregationis Monachorum, cum mittunt ad Congregationem Generalem unà cum Abbate Monasterii, seu Provinciæ, Socium ab ipsis electum.

Reverendissimi PP. Notum facimus vobis, Congregationem nostram, habitam in Monasterio N. die N. mense N. anno N. communi consilio elegisse Reverendissimum Patrem N., ut nomine totius Monasterii vel Provinciæ, una cum nostro Abbate ad Congregationem Generalem accedat. Quo circa tradimus ei potestatem agendi pro Nobis in Congregatione Generali omnia & singula, quæ facere possemus, si præsentes essemus, ratum gratumque habituri, quidquid in eadem Congregatione factum fuerit. Datum in Monasterio N. anno N. mense N. Sigillum ✠ Monasterii. Et subscribent omnes juxta ordinem suum.

15. Forma literarum Abbatis Provinciæ vel Monasterii, cum mittit Vicarium vel Procuratorem ad Congregationem Generalem.

Reverendissimi Patres. Notum facio vobis, me, ob causam N. impeditum, elegisse Reverendum Patrem N., ut tamquam meus Vicarius & Procurator ad Congregationem generalem accedat, eique sigillum & rationes officii mei tradidisse; necnon facultatem in Congregatione generali omnia & singula agendi, quæ ego facere possem, si præsens essem: ratum gratumque habiturus, quidquid in eadem Congregatione factum fuerit. Datum in Monasterio N. anno N. mense N. die N. Sigillum ✠ Officii N. Abbas Provinciæ vel Monasterii N.

CAP. II.

De Electione Abbatis Generalis, & Hegumenorum.

1. Ante electionem legantur Constitutiones de requisitis eligendorum, deque eorum officio.

2. Nemo potest in Abbatem Generalem aut Hegumenum eligi, nisi compleverit annum ætatis trigesimum: & annum in nostro Ordine, octavum quidem Abbas generalis, sextum vero Hegumenus. *Requisita, ut quis in Abb. Gen. aut Hegumenum eligi queat.*

3. Electio nullo modo fiat per absentium, sed præsentium dumtaxat suffragia; eaque secreta sint, non publicatis eligentium nominibus. *Forma electionis.*

4. In loco pro electione deputato Æditluus Aram maximam, ubi Venerabile Eucharistiæ Sacramentum in Ciborio conditum prostabit, solemniori, quam in primo triduo Congregationis, ritu instruat. Super Altari ante Ciborium alta Crux collocetur, sex hinc inde accensis candelis. A dextris Crucis Euangeliorum Codex pretioso velo coopertus: A sinistris vero Imago, sive Reliquiæ Sancti Patris nostri Antonii, & Codex Regulæ cum Constitutionibus: Infra Altare ad latus dexterum ponatur mensa, juxta quam assidebit Scriba seu Secretarius, qui, data servandi secreti fide, solus ex Patribus non vocalibus in Congregationem introducetur: Super mensam vas seu arcula collocetur, in quam ab Electoribus Schedulæ mittendæ erunt: Sic autem fabricetur, ut demissæ e superiori orificio Schedulæ dilabi aut extrahi nequeant, donec functione peracta, legitime a Cognitoribus suffragiorum reseretur: Alterum præterea vas intra cancellos Altaris præparetur aqua oppletum, in quod Schedulæ prædictæ statim projiciantur.

5. Habeatur sermo paræneticus ad Electores per semihoram de eligendo digniori Abbate Generali, dignioribusque Hegumenis: deque votorum renovatione præmittenda ab omnibus.

6. Absoluta parænesi, Abbas Generalis, & quatuor Hegumeni hinc inde ad dexteram lævamque ipsius, ante partem mediam in genua procident: & pone hos Provinciarum Monasteriorumque Abbates: deinde reliqui Monachi secundum antiquitatem propriæ professionis: postremo Scriba seu Secretarius, & Æditus, & ad portam Janitor.

7. Sequatur Votorum renovatio, Abbate generali & Hegumenis præeuntibus, deinde reliquis simul prosequentibus de verbo ad verbum & cum pausa, ut supra Part. 2. Cap. 11.

8. Abbas Generalis absoluta Votorum renovatione, Beatissimæ Virginis Mariæ Litanias cum cantu inchoabit: quibus finitis, Fratres admoneat, ut præmisso contritionis actu intentionem pariter rectam habere studeant, simulque omnes dominicam orationem recitent, & Sanctissimæ Trinitatis opem, necnon Deiparæ, & Sancti Antonii intercessionem implorent. Mox assurgit ipse, & Fratribus

tribus in genua adhuc provolutis generalem absolutionem pronunciat: Post universi e Templo egressi, ad ferenda suffragia accedant, si alibi electio facienda est; Si verò in eodem Templo, Æditu foras egresso, porta clauditur, quam Janitor ab exteriori parte observabit.

De resignatione Officiorum.

9. Antequam ad novi Abbatis Generalis electionem procedatur, debet is, cujus officium expirat, sigillum & officium in manibus Hegumenorum resignare ac deponere, in hæc verba:

Reverendi Patres; In manibus vestris resigno ac depono officium Abbatis generalis, quod mihi indigno Congregatio generalis commisit; simulque veniam peto de omnibus culpis, a me in eo commissis.

Hoc idem facere debet unusquisque Hegumenus coram electo Abbate generali, cum ad successoris sui electionem procedendum est, dicens:

Reverendissime Pater; In manibus vestris resigno ac depono officium Hegumeni, quod mihi indigno commissum est, simulque veniam peto de omnibus culpis, a me in eo commissis.

Facta tamen resignatione, in suo loco & ordine tandiu stabit, donec successor declaretur.

Si per obitum, aut promotionem Abbatis generalis, aut aliquod legitimum ejus impedimentum, electus fuerit Vicarius generalis, hic etiam ante electionem novi Abbatis generalis resignabit officium in hæc verba:

Rev. Patres; In manibus vestris resigno & depono officium Vicarii Generalis, quod mihi indigno commissum est &c. Idem dicendum de Vicario Hegumeni.

Suffragiorum ordo.

10. Suffragiorum ordo est: Primus Abbas generalis, ad mensam accedens, suum suffragium in schedula scribat, nomine tantum electi expresso, hoc modo: Eligo Reverendum Patrem N. in Abbatem generalem nostri Ordinis. Tum schedulam propriis manibus complicet, atque in præparatam arcam injiciat. Sequantur ordinatim singuli Hegumeni: postea Abbates Provinciarum & Monasteriorum, postremo reliqui Patres Vocales, habita semper ratione antiquitatis professionis.

Si quis Patrum indigeat opera scribæ, hic suggestum ab illo nomen scribat in schedula, eamque plicatam ipsi reddat, in prædictam arcam ab eodem propria manu statim demittendam.

11. Post lata suffragia in locum suum unusquisque regrediatur; loca autem extra cancellos Altaris disposita erunt. Tum vero Abbas generalis solus cum quatuor Hegumenis, & duobus, a Patrum cætu ad cognoscenda suffragia electis, Sanctuarium ingressus, schedulas ex arca extrahat, mox numeret; & si Patrum numerum superent, aut minime æquent, electio non constabit, nec aperiendæ erunt schedulæ, sed continuo in vas aqua oppletum immittantur, & nova electio fiat. Si verò suffragiorum numerus bene constet, tunc Abbas generalis singulas schedulas coram Hegumenis, & duobus suffragiorum Cognitoribus aperiat, nomenque electi altiori voce pronunciet, ut Monachi in Templo stantes audiant, & illud a Secretario in charta notetur.

De Scrutinio.

12. Si pars suffragiorum supra dimidiam Vocalium major convenire in electione reperiatur, ea censetur facta; Sin autem in duas personas suffragia dividantur, his a ferendo suffragio exclusis, iteretur scrutinium. Si rursus æqualis pro utroque suffragiorum numerus constiterit, præferendus prior tempore professionis; Sin autem professionis tempore æquales fuerint, ætas attendenda, & senior juniori præeligatur.

13. Si vero suffragia in diversas personas distrahantur, itaut in neminem major Congregationis pars conveniat, secundo ac tertio scrutinium repetatur. Quod si etiam tunc nemo habeat majorem suffragiorum partem, contingat autem duos vel tres habere plura suffragia, ita ut singuli quartam saltem partem suffragiorum obtineant, per Abbatem generalem promulgentur his verbis.

Reverendus Pater NN. & Rev. Pater NN. habent plura suffragia, quam reliqui;
Ex his igitur potestis unum eligere in Abbatem generalem totius Ordinis.

Tum illis, qui nominati sunt, exclusis, Vocales reliqui ad electionem modo supradicto procedant, unum ex nominatis eligentes, in quem major pars suffragiorum convenerit.

Publicatio Electi.

14. Finito Scrutinio, electus Abbas Generalis promulgetur a suo Prædecessore, vel si ipse in officio confirmatus fuerit, a primo Hegumenorum, his verbis:

Reverendi Patres: Facta suffragiorum collatione, invenimus, majorem partem Congregationis nostræ convenire in electione Rev. Patris NN. Ideo nomine totius Congregationis nostræ, & potestate per vos omnes mihi concessa, pronuncio & declaro Rev. Patrem NN. electum fuisse, & esse nostrum omnium totiusque Ordinis Nostri Abbatem Generalem.

15. Facta electionis proclamatione, primus Hegumenus, aut dignior inter Vocales, intonat Psalmum xix. reliquis alternatim prosequentibus: Exaudiat te Dominus in die tribulationis: Protegat te nomen Dei Jacob &c.

De sequentibus electionem.

Interea Hegumeni ducunt Electum ad sedem, ad cornu sinistrum Altaris paratam, qui osculatur primum Altare, deinde sedet. Tum a digniori traditur ei liber Regulæ & Constitutionum, ac sigillum officii: qui, retinens sigillum, tradit uni ex Vocalibus, ut legat Caput III. Partis III., quod est de præeminentia & officio Abbatis Generalis. Interim Fratres singuli juxta ordinem suum, ad eum accedentes, genibus flexis manus ejus osculantur. Ipse vero tamdiu in loco suo sedebit, donec Hegumeni quatuor eligantur: nec e sede sua recedit, nisi cum suffragium proprium scripturus est, & in arcam missurus, & suffragia Monachorum, ut supra, cogniturus, electumque proclamaturus: quo statim proclamato ad sedem suam redibit.

16. Si

16. Si Electus absens fuerit, postquam proclamata est illius electio, cantatur Psalmus xix. ut supra; Quo finito, statim proceditur ad electionem Hegumenorum, quorum primus vices Abbatis generalis geret, donec Abbas ipse Generalis aderit. Quod si adesse possit, antequam Congregatio generalis absolvatur, tunc enthronismus ejus modo supradicto fiat.

Electi offic. nequeant recusare.

17. Neque Abbati generali, neque Hegumenis fas est electionem suam recusare, aut officium abdicare. Si vero contigerit eos, ex legitima causa ab officii executione impediri, in Congregatione Hegumenorum potest Vicarius eis substitui, ut dictum est Part. 3. Cap. 4.

De electione Hegumenorum.

18. Absoluta Abbatis generalis electione, continuo ad electionem quatuor Hegumenorum juxta prædictum ordinem procedent, etiamsi electus Generalis absens fuerit.

Primùm Hegumenus in manibus Abbatis generalis, vel, eo absente, in manibus dignioris ex Vocalibus, resignet sigillum & officium, ut supra; Mox suffragia feruntur, & si duo vel tres plura suffragia habere reperiuntur, itaut quartam saltem partem singuli obtineant, Abbas generalis, recèns electus, vel, eo absente, dignior ex Vocalibus (exclusis iis, qui nominantur) dicat ad cætum Monachorum:

RR. PP. NN. & NN. habent plura suffragia, quam reliqui; Ex his igitur potestis eligere unum in Hegumenum.

Finito scrutinio, electus Hegumenus promulgatur ab Abbate generali, aut eo absente, a digniori ex Vocalibus, in hæc verba:

Reverendi Patres; Facta suffragiorum collatione, invenimus majorem partem Congregationis nostræ convenire in electione Rev. Patris N. Ideo nomine totius Congregationis nostræ, & potestate a vobis mihi concessa, pronuncio & declaro Rev. Patrem N. electum fuisse, & esse Hegumenum.

Addat in fine primum, secundum, tertium, vel quartum, juxta uniuscujusque Hegumeni locum.

Hegumenus electus Abbati Generali genuflectat, ejusque manum deosculatus, ad dexteram ipsius vel sinistram juxta ordinem suum stabit. Abbas vero generalis illum ad osculum admittet, eique sigillum officii tradet. Tum Fratres juxta ordinem suum, facta prius Altari, deinde Abbati Generali & Hegumenis antea electis, aut in officio confirmatis, reverentia, coram Hegumeno recèns electo genuflectentes, manum ejus osculantur. Hegumeni vero antea, ut supra, electi, collegam suum post ipsos electum ad pacis osculum admittant. Si Hegumenus Sacerdos non fuerit, sola pacis apprecatione, omissa genuflexione, honorabitur.

19. Penes Congregationem generalem est, Abbatem generalem confirmare, vel novum eligere: Hegumenorum pariter potestatem prorogare aut abrogare, sive quosdam confirmare, & alios de novo eligere. Nam, omnes simul eodemque tempore mutare, minus expedire videtur: ut nimirum novus Hegumenus a veterano rudimenta novi officii capiat. Si vero attentis circumstantiis, secus agendum Electoribus in Domino visum fuerit, ad omnium etiam Hegumenorum depositionem tuto procedent.

20. Secretarius Congregationis tam Generalis Abbatis quam Hegumenorum electionem in Acta referat, quæ, subscriptionibus omnium Vocalium firmata, in Archivio asserventur.

Absoluta quatuor Hegumenorum electione, Divinæ Majestati gratiæ agendæ sunt. Quo circa Abbas generalis cum Hegumenis & omnibus Patribus Vocalibus ante portam mediam Altaris procidat in genua, primus ipse, deinde quatuor Hegumeni, mox reliqui juxta ordinem suum. Tum incipiat Psalmum 148. reliquis hunc & duos sequentes Psalmos alternatim canentibus.

Laudate Dominum de Cœlis: laudate eum in excelsis &c.

Quibus finitis, assurgens Abbas Generalis, stansque in porta media, conversus ad Altare Fratribus genuflexis, sequentem Precationem recitabit:

Gratias agimus tibi Deus noster, Trinitas Sanctissima, Pater, & Filii, & Spiritus Sancte; Quoniam, sicut ad tuum nos peculiarem famulatum assumpsisti, atque in sanctis Tabernaculis tuis collocasti, fratresque in spiritu conjunctos effecisti, & constituisti in Monte Sion, qui est religiosus status, ponens pacem fines suos, muroque circumdatus obedientiæ castitatis & voluntariæ paupertatis, quo spectaculum fieremus Angelis & hominibus: ita hodie Gratia tua innovasti vinculum, quo jungimur dilectioni tuæ, nosque in hierarchias & choros in similitudinem Angelorum distinxisti ad officia ministerii tui in Paradiso domus tuæ, quem plantasti nobis, & in quo nos collocasti, ut ex eodem fructus vitæ perfectæ colligeres, nosque illum operaremur, beneplacitum tuum perficentes, & divinæ Voluntati tuæ obsequentes; & nunc Domine Deus tuere nos, & custodi vineam istam, quam plantasti dextera tua, & domum tuam ædifica, quam virtute tua fundasti: quia nisi tu Domine ædificaveris Domum, frustra vigilant, qui custodiunt eam. Da Domine assistricem sedium tuarum Sapientiam iis, quos ad ministerium Domus tuæ elegisti. Benefac nobis, & corda nostra sanctifica, mentesque nostras in obsequio confirma: intercedentibus Sancta Dei Genitrice Virgine Maria, & Beatissimo Patre nostro Sancto Antonio Magno, & omnibus Sanctis.

Fratres: Amen.

Deinde Abbas Generalis, facta Altari reverentia, ad eos adhuc genuflexos conversus, facit absolutionem generalem in hæc verba:

Deus miseratur vestri, & dimittat debita vestra, & tribuat vobis absolutionem & remissionem omnium peccatorum vestrorum in Nomine ✠ Patris & ✠ Filii & ✠ Spiritus Sancti.

Fratres: Amen. Et surgant, ejusque manum ordinatim osculantur: & ad suas singuli Cellas secedunt.

CAP.

CAP. III.

De Congregatione Hegumenorum, & electione Abbatum Provinciæ, vel Monasterii.

1. Congregatio Hegumenorum de semestri in semestrem ab Abbate generali, & quatuor Hegumenis celebretur, & quoties de rebus agendum est aut valde urgentibus, aut potestatem ejusdem Congregationis exigentibus.

Tempus Congregat. Hegumenorum:

2. Penes Abbatem Generalem est, illam indicere, eique præsidere. Si vero ipse mortuus fuerit, aut promotus, aut de ipsius causa & reatu consultandum sit, tunc ad omnes simul Hegumenos spectabit illam indicere, & prior in Ordine præsidebit, tamquam Vicarius Abbatis Generalis, ut supra dictum est.

A quo indicenda:

3. Per septem dies ea durabit, singulis autem diebus, præmissa Oratione Dominica, & Litaniis Beatissimæ Virginis coram Altari ab Æedituo parato, Janitore portam observante, & Secretario ad mensam assidente, necnon duobus Monachis suffragiorum cognitoribus, suffragia ferent, ut supra dictum est de Congregatione generali. Porro Secretarius, Æedituus, Janitor, & duo Suffragiorum Cognitores, ab Abbate generali & Hegumenis præeligendi sunt. Antequàm vero prima Congregatio inchoetur, sermo paræneticus fiat ab idoneo Monacho, quem Abbas Generalis designaverit.

Quoto tempore durare debeat.

4. Si post Congregationem Generalem eligendi sint Abbates Provinciarum, & Monasteriorum: primo Congregationis die, sedentibus in ordine suo Abbate generali & Hegumenis, accedunt Abbates, quorum officium expirat, vel eorum Vicarii, unus post alium, & genuflexi sigillum & officium in manibus Abbatis Generalis & Hegumenorum resignant & deponunt, in hæc verba:

De electione Abb. Provinc. & Monaster.

Reverendissimi PP. In manibus vestris resigno & depono officium Abbatis Provinciæ N. vel Monasterii N. quod mihi indigno commissum fuit, simulque veniam peto de omnibus culpis, a me in eo commissis.

Si Vicarius fuerit, aut Procurator, dicat:

Reverendissimi Patres; Nomine ac vice R. Patris N. in manibus vestris resigno & depono officium Abbatis Provinciæ N., vel Monasterii N, quod ipsi commissum fuit, simulque veniam peto de omnibus culpis, ab ipso in eodem officio commissis.

Facta resignatione, unusquisque extra Congregationem recedet; & clauso ostio, legat Secretarius coram Abbate Generali & Hegumenis excessus vel defectus, si quos dicti Abbates in suo officio commiserint; oblatas adversus eos Subditorum Monachorum accusationes, & similia, quæ in ultimo triduo Congregationis Generalis examinata sunt, & in Acta relata, ut Cap. 1. hujus partis num. 11. dictum est. Mox Generalis & Hegumeni de iis deliberent; & si quid in Regulam, Constitutiones, consuetudines, vel Monachos peccasse deprehensi fuerint, vocentur sigillatim, & introducantur ad Congregationem, ibique reprehendantur, & digna malefactis pœnitentia mulctentur: aliàs omnes simul introducantur, & genuflexi benedicantur ab Abbate generali, & absolvantur, iis verbis:

Deus misereatur vestri &c. ut Cap. superiori circa finem.

Tum extra Congregationem dimittantur, & Abbas generalis cum Hegumenis per suffragia secreta eligat Abbates Provinciarum & Monasteriorum eodem modo, quo supra de electione Generalis & Hegumenorum dictum est.

Suffragium in schedula scribatur sic: Eligo Rev. Patrem N. in Abbatem Provinciæ N. vel Monasterii N.

Extrahuntur autem suffragia a duobus Monachis eorum cognitoribus, & scribuntur in carta a Secretario; Et unus ex illis duobus, professione antiquior, nomen electi altiori voce pronunciat, ut Generalis & Hegumeni audiant; & qui plura suffragia habuerit, ille Abbas erit, quem proinde Generalis proclamabit in hæc verba;

De extrahendis suffragiis.

Nomine Congregationis nostræ pronuncio & declaro Rev. Patrem N. Abbatem Provinciæ, vel Monasterii N.

Finito scrutinio omnes electi Abbates, qui in eo Monasterio præsentes fuerint, vocantur a Congregatione; & cum introducti fuerint, genua flectunt coram Abbate Generali & Hegumenis, manumque eorum deosculantur, & invicem ab his ad osculum pacis admittuntur. Abbas autem Generalis tradat unicuique eorum sigillum officii sui, deinde omnibus præter Hegumenos genuflexis impertitur benedictionem, dicens;

Benedicat vos Omnipotens Deus Pater ✠ & Filius ✠ Spiritus ✠ Sanctus.

Fratres: Amen; Et procedunt unusquisque ad Cellam suam.

Abbas Generalis & Hegumeni tradunt singulis patentes literas tenoris sequentis:

Venerabilibus Fratribus Ordinis S. Patris nostri Antonii, Congregationis de Monte Libano, Provinciæ N. vel Monasterii N. salutem in Domino, & benedictionem.

Notum facimus vobis, Fratres, Congregationem Hegumenorum, habitam die N. mense N. anno N. communi consilio elegisse Reverendum Patrem N. in Abbatem vestrum proprium & peculiarem, qui carne & spiritu vos gubernet juxta nostras consuetudines, Constitutiones & Regulam. Quo circa mandamus vobis in virtute sanctæ obedientiæ, ut eidem secundum nostræ Libaniticæ Congregationis Regulam pareatis, eumque Abbatem seu Patrem nostrum appelletis, ipsique veluti legitimo Præposito vestro debitam obedientiam, honorem, atque reverentiam exhibeatis. Si quis illi subesse noluerit, noverit se suorum votorum transgressorem fore. Benedictio sit super obedientes. Datum in Monasterio N. die N. mense N. anno N. Congregatio Hegumenorum. Sigillum ✠ Generalis & Hegumenorum.

Cum dictæ literæ ad Monasterium venerint, unus ex Fratribus, reliquis audientibus, in Ecclesia vel in Refectorio Abbate electo præsente, illas legat: finitaque lectione, con-

continuo Abbati electo vel confirmato omnes genuflectant, Abbas vero iis benedicat, dicens: Benedicat vos Omnipotens Deus, Pater, & Filius ✠, & Spiritus Sanctus.

Et respondent: Amen; Et surgunt, ejusque manum osculantur. Abbas suæ electionis patentes literas apud se custodiat: cumque statuto tempore exauctoratus vel confirmatus fuerit, Abbati generali illas restituet. Secretarius autem Monasterii eas de verbo ad verbum describat, & in Archivio reponat. Sequentibus sex diebus in CongregationeHegumenorum de rebus, ad universum Ordinem spectantibus, agetur.

5. Si vero Congregatio Hegumenorum non post Congregationem generalem, sed præstitutis temporibus suis fiat, primo die de gravioribus negotiis agendum erit, postmodum reliqua definiantur.

6. Terminata Congregatione, describi curent a Secretario Acta omnia, electiones Officialium, & Constitutiones, si quæ factæ fuerint, sigilloque, & propria Generalis atque Hegumenorum subscriptione firmentur, & in Archivio reponantur. Quæ vero Monachis significanda sunt, ea per encyclicas literas, a Generali & Hegumenis subscriptas, significentur. Exemplum autem literarum omnium, quæ nomine Congregationis hujus mittentur, a Secretario ejusdem Congregationis descriptum maneat in libro Registrorum, qui in Congregatione generali tradatur novo Abbati Generali & novis Hegumenis, in Archivio reponendus.

CAP. IV.

De Congregatione Provinciæ, & Monasteriorum.

Congr. Provinciæ quolibet anno cogenda.

1. Congregatio Provinciæ unoquoque anno per triduum celebretur ab Abbate Provinciæ, & Abbatibus Monasteriorum subjectorum: Congregatio vero Monasteriorum fit quolibet mense per unum diem ab Abbate Monasterii & Monachis omnibus professis. Primam autem indicet Abbas Provinciæ, alteram Abbas Monasterii; & illa quidem uno saltem mense ante constitutum diem significari debebit, hæc vero tribus ante diebus.

2. Quo mense facienda erit Congregatio Provinciæ, præmittenda est opportuno tempore Congregatio uniuscujusque Monasterii, ut in promptu habeat Abbas, si quid ad eam Congregationem referendum sit. Similiter quo anno celebrabitur Congregatio generalis, opportune præmittatur Congregatio Provinciæ.

Qui debeant interesse.

3. Congregationi Provinciæ præter Abbates Monasteriorum, intererit Socius Abbatis uniuscujusque Monasterii a Congregatione Monachorum eligendus. Ejus autem electio fieri debet tribus saltem diebus, antequam ad Congregationem Provinciæ procedatur, ut sufficiens tempus habeat ad sumendum informationem de statu Monasterii, deque querelis, & causis Monachorum. Idem dicendum de Socio Abbatum ad Congregationem generalem discessum. Omnia autem, quæ Socius Congregationi Generali vel Provinciali, nomine Monachorum præsentabit, debent esse sub sigillo Monasterii clausa, & ab iis subscripta.

4. In utraque Congregatione idem ordo servetur, de quo supra in Congregatione Hegumenorum dictum est num. 3. & 6. Secretarius autem, Æditui, & Janitor ab Abbate eligantur; duo vero suffragiorum Cognitores a Monachis, ad Congregationem convocatis.

De quibus agendum rebus,

5. Agendum porro erit: Primo de rebus spiritualibus ad profectum Monachorum spectantibus, inquirendumque in mores uniuscujusque, si quid contra Regulam, Constitutiones, & consuetudines peccetur: Secundo de regimine Superiorum & subjectorum obedientia: Tertio de temporalibus Monasteriorum rebus.

6. Abbate ad Congregationem generalem eunte, aut Vicarium mittente, adhuc celebretur Congregatio Monachorum de mense in mensem, cui ipse Abbas vel ejus Vicarius præerit. Non tamen celebrari poterit Congregatio Provinciæ, nisi de anno in annum, & ipso Abbate præsente.

7. Si Abbas Monasterii decesserit, Vicarius mortem ejus tam Abbati Provinciæ quam Abbati Generali statim significabit; & interim Monasterium administrabit usque ad novi Abbatis electionem, & adventum. Quod si Vicarius in illo Monasterio non fuerit, tunc antiquior professione Vicarius erit, & inter æquales professione antiquior ætate præferatur, & Sacerdos non Sacerdoti. Mortuo autem Abbate Provinciæ, Abbas illius Monasterii, in quo residere solet, ad Abbatem Generalem literas scribat. Nemo tamen in ejus officio se immiscebit, donec Abbas Generalis in Congregatione Hegumenorum de Successore aut Vicario decreverit.

CAP. V.

De Congregatione Hebdomadali.

1. In qualibet hebdomada per omnia Monasteria feria sexta, aut alia die non impedita, debet fieri Congregatio omnium Monachorum.

2. Sedentibus omnibus, & Novitiis, si qui erunt, stantibus, Abbas seu Vicarius aliquid ex libris spiritualibus legat, vel legi faciat ad Monachos.

3. Deinde (Novitii foras dimissis) idem Abbas seu Vicarius faciat brevem exhortationem contra defectus in Monasterio occurrentes, nullam tamen personam nominando.

4. Absoluta exortatione, Abbas stans, reliquis genuflexis, dicat:

Deus misereatur nostri, & dimittat debita nostra, & tribuat nobis absolutionem & veniam omnium peccatorum nostrorum, In Nomine Patris, & ✠ Filii, & Spiritus Sancti.

Fratres: Amen; Et surgunt, ejusque manum deosculantur, & ad suas unusquisque Cellas abeunt.

CAP. VI.

CAP. VI.

De Electione in communi.

Quibus non committenda officia.

1. Ab Electione tam activa quam passiva in quolibet officio Ordinis nostri, donec cum eo fuerit dispensatum, specialiter arcetur omnis excommunicatus, suspensus, interdictus, irregularis, non professus, & qui non subest nostræ Congregationi, etiamsi fuerit Monachus professus Ordinis S. Patris nostri Antonii: Item, qui ab Ordine nostro apostataverit, & qui ab illo ad alium Ordinem, etiam cum licentia Superiorum, transivit, nec postea ad nostrum rediit: Item, qui habet impedimentum naturale, ut fatuus, delirus, lunaticus: Item, qui est notorie infamis ob publicum delictum, ut est homicidium, fornicatio, furtum, perjurium, ebrietas: Item subornator, qui prece, pretio, minis, vel quocumque alio modo induxerit eos, qui in Electione vocem activam habent, ut se ipsum vel Monachum aliquem determinatum eligant, singulatim eum nominando: Item, qui per se ipsum vel alium procurat sibi dignitatem aliquam extra Ordinem: Item, qui publice & scandalose Romano Pontifici, aut Patriarchæ vel Ordinario loci detraxerit, aut eorum canonicas sanctiones contempserit. Denique, qui Monachum notorie indignum sciens & prudens aliquando elegerit.

In impedimentis a quibus petenda dispensatio.

2. In iis impedimentis, quæ ex Jure canonico proveniunt, dispensatio petenda est a legitimo Superiore; qualis est Sanctissimus Romanus Pontifex, Reverendissimus Dominus Patriarcha, & Ordinarius loci Episcopus, respective. In aliis vero, quæ ex nostris Constitutionibus inducuntur, Abbas Generalis dispensare poterit, vel eo absente Congregatio Generalis.

3. Nemo eliget, aut eligere poterit in Abbatem Generalem, aut Hegumenum, sive in Abbatem Provinciæ, aut Monasterii, nisi triginta annos saltem inchoatos ætatis habeat; & nisi sex annos in Congregatione nostra compleverit, includendo annos probationis.

4. In Congregationibus Hegumenorum, Provinciæ & Monasterii ii tantum vocem activam habent, quorum mentio ibi fit. Vocem vero passivam in Congregatione generali & Hegumenorum habere possunt omnes Monachi professi; In Congregatione vero Provinciæ & Monasteriorum ii tantum Monachi, qui sunt illius Provinciæ & Monasterii.

5. Nemo potest habere plures voces activas, etiamsi habeat plura in Ordine officia; sed unusquisque unam tantum vocem habeat.

6. Omnis Electio fiat per suffragia secreta.

7. Ante Electionem legantur Constitutiones de officio eligendorum, & de electione.

8. Si suffragia fuerint æqualia, aut in diversas personas ita distrahantur, ut in nullum major pars conveniat, id fiat, quod supra Cap.2. n.12. & 13. dictum est.

CAP. VII.

De Visitatione.

1. Abbas Generalis semel saltem in triennio visitet omnia Monasteria Ordinis: & Abbas Provinciæ semel quolibet anno Monasteria sibi subjecta, ut dictum est Part.3.Cap.3. num.3. & Cap.5. n.2.

Abbates legitime impediti Vicarium Visitatorem debent eligere.

2. Si legitime fuerint impediti, substituent Vicarium Visitatorem, cui tempus & auctoritatem per suas literas definiant, eique Socium seu Secretarium adjungent. Nulli autem Vicario Visitatori credatur, nisi literas suæ delegationis antea exhibuerit coram Monachis, in Congregatione convocatis in eo Monasterio, quod visitandum erit; eam vero Monachorum Congregationem Abbas convocabit statim, atque ei exhibitæ fuerint literæ Abbatis Generalis, aut Hegumenorum, aut Abbatis Provinciæ. Si autem Abbas fuerit absens, aut obedire noluerit, tunc ipse Vicarius Visitator eam convocabit.

Forma literarum Vicarii Visitatoris.

Venerabilibus Fratribus Ordinis S.P.N. Antonii, Congregationis de Monte Libano, Provinciæ N., vel Monasterii N. salutem in Domino & benedictionem.

Notum facimus vobis, Fratres, nos elegisse Rev. Patrem N. in Vicarium nostrum, eique vices nostras commisisse, ut visitet vos & vestrum Monasterium in temporalibus & spiritualibus, & inquirat in omnia, ad vos dictumque Monasterium spectantia, juxta nostras consuetudines, Constitutiones, & Regulam, cum facultate decernendi, quæ decernenda esse, urgens necessitas compulerit, alia vero ad nos deferendi; Non tamen alium in locum suum substituendi, nec Visitationem in quolibet Monasterio ultra triduum prorogandi. Quocirca mandamus vobis in virtute sanctæ obedientiæ, ut Reverendissimum Patrem N. tamquam Vicarium Visitatorem a nobis deputatum recipiatis, eique debitam reverentiam & obedientiam juxta commissum ipsi officium exhibeatis. Si quis illi contradicere ausus fuerit, noverit, se suorum votorum transgressorem fore. Benedictio sit super obedientes. Datum in Monasterio N. die N. mense N. anno N.

Abbas Generalis, vel Hegumeni, vel Abbas Provinciæ N. Loco ✠ sigilli.

3. Lectis in Congregatione literis, statim omnes genuflectent, excepto Vicario Visitatore: deinde surgentes deducunt illum in Ecclesiam, a dextris Abbatis Monasterii procedentem.

Qua methodo facienda Visitatio.

Si Abbas Generalis, aut Abbas Provinciæ, personaliter ad visitandum Monasterium veniret, convocata ab Abbate loci Monachorum Congregatione, significabit breviter, ut præparent se ad reddendam rationem, quam sequenti die exigere incipiet: Deinde procedet unà cum Abbate Monasterii & Monachis ad Ecclesiam, ut supra.

4. Ante Aram maximam omnibus ordinatim

natim genuflexis, Abbas, seu Vicarius Visitator, item genuflexus, ad portam mediam orabit aliquantulum: deinde intonabit Psalmum 148. *Laudate Dominum de Cœlis &c.* quem unà cum duobus sequentibus Psalmis Monachi alternatim canent: & dicto *Gloria Patri*, surgit Abbas seu Vicarius Visitator, & facta ad Altare reverentia, conversus ad Monachos genuflexos facit absolutionem, dicens:

Deus misereatur vestri, & dimittat debita vestra, & tribuat vobis absolutionem & veniam omnium peccatorum vestrorum In Nomine Patris ✠ & Filii ✠ Spiritus Sancti.

Fratres: Amen; Et surgunt, ejusque manum ordinatim osculantur: & abeunt in Cellas suas.

5. Visitator primum locum tenebit cum Socio suo, qui Secretarii munus geret, etiam ante Abbatem Monasterii. Cum autem officio suo functus fuerit, ipse & Socius locum juxta dignitatem suam, vel antiquitatem professionis habebit.

6. Primo Visitationis die, cantatis Divinis Officiis, ac terminata per Abbatem loci, aut ejus Vicarium, Sacra Liturgia, antequam detur a Celebrante benedictio, omnibus Monachis ordinatim genuflexis, Visitator diligenter visitabit totam Ecclesiam: ac primum Aram maximam, ubi repositum est Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum: deinde reliqua, si quæ erunt, Altaria; an omnia munda sint, & decenter ornata & composita; qua Visitatione absoluta, reversus ad portam mediam, & facta Altari reverentia, dat benedictionem, dicens:

Benedicat vos Omnipotens Deus, Pater ✠ & Filius ✠ & Sipritus ✠ Sanctus

Fratres: Amen.

Visitator prosequitur hanc admonitionem: Auctoritate Dei, totiusque Ordinis nostri, præcipio vobis in virtute sanctæ obedientiæ, ut cum unusquisque vestrum de omnibus & singulis personis ac rebus, ad hoc Monasterium spectantibus, interrogatus fuerit, debeat secundum conscientiam pure & veraciter revelare, seclusо omni odio favore & affectu: nec ullus vestrum extra Monasterium discedere præsumat sine expressa nostra licentia.

Tum surgunt Fratres, & vadant in Cellas suas. Visitator, deposita stola, in Sacristiam vadit cum Socio, Abbate Monasterii, & Præfecto Ecclesiæ seu Sacrista; eamque diligenter visitat, considerando, an munda & composita sint vasa Sacra, vestes, libri, & omnia utensilia.

Deinde procedit Visitator cum Socio, & Abbate loci ad Cellam ipsius Abbatis, qui: Primò offert Visitatori scripta nomina & officia singulorum Monachorum, & personarum, etiam sæcularium, qui Monasterio inserviunt: Secundò, librum Regulæ & Constitutionum Ordinis: Tertiò, librum secretorum, quæ alii Visitatores ei Monasterio reliquerunt: Quartò, libros proventuum & expensarum Monasterii & Ecclesiæ. Quibus peractis Visitator ad Cellam sibi destinatam, per ipsum Abbatem loci, aut Monachum ab eo designatum, advocabit singulos Monachos, & inquisitionem inchoabit a Junioribus, & desinet in ipsum Abbatem, qui de singulis ipsi reddet rationem. Quæ autem a singulis Monachis referuntur, per Socium & Secretarium Visitationis in charta notabuntur, in quorum fine unusquisque nomen suum subscribat, vel, si scribere nescierit, ipse Secretarius ejus nomen subscribat de ipsius mandato.

7. Postridie Visitator cum Secretario lustrabit: Primò, Cellas omnium Fratrum: Secundò, alias Monasterii mansiones, ut Scholam, Bibliothecam, Hospitium, Infirmariam, Vestiariam, Cellarium, Coquinam, & Refectorium, præsentibus Abbate loci, eoque Monacho, qui Cellæ illius curam habebit.

8. Tertiò, & postremo die, convocata totius Monasterii Congregatione in locum ad id paratum, Visitator brevem adhortationem faciet ad procurandam Regulæ & Constitutionum observantiam, & legi faciat per Secretarium monita relicta Monasterio: moneatque omnes & singulos, ut se ad pœnitentiam negligentiarum faciendam disponant: Tum, genuflexis omnibus coram Visitatore, culpas suas dicant ordinatim, incipiendo ab Abbate loci usque ad Juniorem Monachum, & veniam petant a Visitatore, qui singulis cum discretione & charitate pœnam injungat salutarem; mox faciat absolutionem dicens:

Deus misereatur vestri &c. ut supra nu. 4. atque ita cum osculo pacis dimittat Congregationem.

9. Si ipse Generalis, aut Abbas Provinciæ, Visitationem facit, utatur auctoritate sua in correctione Abbatis & Monachorum.

Si vero fuerit Vicarius, ad substituentem omnia referat; Non tamen Abbatem loci deponere, aut ab officio suspendere poterit, nisi specialem facultatem habuerit a Congregatione Hegumenorum. Quod si necessitas requirat, ut Monachum de illo Monasterio in aliud trasferat, id auctoritate sua facere poterit, si Generalis fuerit, aut Abbas Provinciæ. *Vicarii Visitatoris, quæ sint facultates.*

Si vero delegatus fuerit, consentiente Abbate loci, in quo est, & Abbate Monasterii, ad quod transferendus est Monachus, id faciet; illis autem dissentientibus rem ad Delegantem referet.

10. Hæc fere sunt, de quibus Visitator inquirere debet: *De quibus Visitator debeat inquirere.*

An singuli debitam Abbati obedientiam exhibeant;

An Abbas officio suo erga omnes æqualiter utatur;

An inter omnes & singulos pax & concordia servetur;

An sit aliquis proprietarius in Monasterio, vel scandalosus, ebriosus, otiosus, assuetus jurare, vel turpia loqui, notatus de suspecta familiaritate intra vel extra Monasterium, cum scandalo alium non alloquens, rixosus, contumeliosus;

An ab omnibus observetur Regula & Constitutiones quoad Divinum Officium, Confessionem, Communionem, Orationem men-

mentalem, Jejunium, Refectorium, Silentium, aliaque Communitatis officia, & quomodo ritus & cœremoniæ Ecclesiastichæ observentur;

An aliquid desit, vel superfluum sit in victu, potu, vestitu: & quomodo tractentur ab Abbate tam Monachi sani quam infirmi, & hospites;

Quomodo Monachi Juniores instruantur; & qui sint mores sæcularium, qui sunt in Monasterio cænobii.

11. Acta omnia a Secretario excepta, sigilloque munita, in Archivium Ordinis inferat; & si Vicarius sive Delegatus fuerit, ad Abbatem Generalem, vel Provinciæ referat.

12. Omnem operam adhibeat, ut pacem & concordiam in Monasterio relinquat.

PARS QUINTA.

CAP. I.

De Processu judiciali.

Cum Monachorum causæ a Superioribus eorum judicandæ sint, communis ordo judiciorum servetur.

1. Judex Secretarium præsentem habeat, ab ipso aut a majori Superiore eligendum, qui examini adsit, & dicta examinandorum excipiat, & sententiam scribat.

2. Judicium introducendum erit vel per accusationem, vel per denunciationem, vel per diffamationem.

Si per accusationem Processus inchoetur, certus esse debet accusator, & capita accusationis porrectæ sua manu subscribat. Ante omnia autem examinandus accusator: an sit integræ famæ: an moveatur aliquo odio, aut alio pravo affectu: an quæ proponit, habeant aliqua adminicula vel indicia veritatis, puta, quia accusatus aliàs in eodem genere peccati deliquerit, aut alio modo ejus fama & existimatio laboret. Hæc autem exactius observanda sunt, quando accusatio procedit contra Abbates; Isti enim falsis delationibus & querelis maxime obnoxii sunt; & rursus cum regiminis columina sint, non facile neque ex levibus delationibus in periculum existimationis & famæ vocandi sunt.

In omnibus Judiciis examinandæ ac cusatoris qualitates.

Si per denunciationem procedatur, denunciator similiter certus sit, & subscribere se debet denunciationis capitibus, sicut accusator; etsi ipse non teneatur processum prosequi, & objectæ probare.

Si autem per diffamationem procedatur, examinandum primo, an fama aut diffamatio a probis & honestis viris ortum habeat; eaque diffamatio non semel, sed sæpius ad aures Superiorum pervenerit.

Post accusationem seu denunciationem seu diffamationem, Judex ad Testium examinationem deveniat, a quibus exhibito de veritate dicenda juramento, vel facto iis de veritate dicenda in virtute Sanctæ Obedientiæ præcepto: Primò, si sint extranei, generaliter interrogabit super eorum qualitatibus: Deinde super prædictis capitibus accusationis; annotetque diem, mensem, ac annum, quo singuli Testes fuerint examinati, & quæcumque deposuerint: Demum curabit, ut iidem Testes manu propria subscribant suas depositiones; &, si ipsi literas ignorant, apponant sua manu figuram Crucis, & alius ex ipsorum mandato subscribat eorumdem nomina, annotando se illorum jussu subscripsisse.

De Testium examine.

4. His peractis, Judex accusatum seu denunciatum vel diffamatum citabit, eumque examinabit super prædictis, non semel, sed bis vel ter, cum intervallo tamen, ut si contradictoria dixerit, possit ex sua confessione redargui; Et, si opus fuerit, ad reum convincendum, eumque ad veritatem dicendam inducendum, poterunt coram eo produci Testes, qui ipsum convincant.

5. Finito examine, dandum erit ipsi reo exemplar depositionum Testium examinatorum sine eorum nominibus cum termino competenti ad faciendas suas defensiones; &, si delicta sibi objecta non diluat, eaque sint probata sufficienter vel per rei confessionem, aut per Testes reus fuerit convictus, poterit prævia citatione ad sententiam deveniri, & reus in pœna, ejus delicto debita, condemnari. Si vero diluerit legitime, erit absolvendus aut declarandus innocens. Si autem de ejus innocentia non plene constiterit, debet absolvi nihilominus, apposita clausula, ex hactenus deductis, quia innocentia Rei non fuit plene probata.

Reo communicandæ Testium depositiones.

6. Si Abbas Generalis aut Hegumeni, vel Abbas Provinciæ, commiserint alicui, ut causam examinet, & judicium ferat; is debet: Primò, terminos facultatis suæ non excedere, sed intra eos se continere; nimirum si examen tantummodo ipsi commissum fuerit, non debet sententiam ferre; Secundò, confectum ut supra processum judicialem, propriaque manu subscriptum, & sigillo Monasterii signatum, transmittat ad Superiorem.

7. Monachi omnes curare debent: Primò, ut delinquentem charitative moneant juxta sanctum Euangelium, antequam accusetur vel denuncietur: Secundò, ut quantum fieri potest, evitent formam judicii, multoque magis exceptiones, quæ dari solent, vel possunt contra solemnitatem juris in processu facto, & sententia lata; Nam Institutum Monasticum, quod assumpsere, docet eos, non contendere judicio, sed propriæ voluntati renunciare, pœnitentiam agere, & pro Domino pati.

8. Non debet in re levi, vel ex mera suspicione fieri accusatio aut denunciatio; sed in delicto gravi & certo vel quasi certo. Item ab accusatione excluduntur ebriosi, detractores, iracundi, aut similibus vitiis laborantes, qui prius frequenter moniti, emendati non fuerint: Et qui voce activa & passiva privati sunt; Iidem non debent a Judice ad testimonium admitti, bene tamen ad informationem. Quando vero ex processu constiterit innocentia accusati, debet a Judice accusator in pœna talionis condemnari.

Voce activâ, & passiva privati in Testes non admittendi.

9. Si delictum, de quo quis accusatur aut denunciatur vel inquiratur, non fuerit publicum,

cum, curare debet Judex, ne illud evulget; sed secretum servet, quantum fieri potest.

10. Qui pœnitentiam sponte facere recusaverit, compelli poterit per censuras. Quod si istas proterve spreverit, acriora remedia adhibeantur; semper tamen habito respectu circumstantiæ loci, temporis, & personæ.

CAP. II.

De Culpis & Pœnis.

Cum Constitutiones nostri Ordinis non obligent ad culpam, nisi propter contemptum & scandalum; sed solum obligent ad pœnam transgressoribus infligendam, ideo dicendum nunc est de pœnis, quæ ad correptionem culparum imponuntur.

Lenitas a Superioribus adhibenda.

1. In primis Superiores intelligant, sibi cum Fratribus agendum in spiritu lenitatis; nec, nisi causa attente perspecta, ad acriora remedia esse progrediendum. Quare plerumque præmittenda erit admonitio charitativa seu per se seu per alios; itaut subditus doceatur emendationem delictorum a Superiore quæri, non delinquentium ruinam.

2. Intelligant pariter subditi, eadem pia animi præparatione sibi suscipienda esse ista charitatis remedia, cum qua a Superiore illa applicari justum est credere: cum magno scilicet desiderio proprii profectus & emendationis; Neque dandum locum Diabolo, suggerenti futiles querelas adversus Superiores; aut secum ipsis, aut, quod omnino cavendum est, cum aliis, præsertim externis, etiamsi contingat penitentias injungi insontibus ex falsa, ut aliquando accidere necesse est, delatione & errore.

3. Præterea Superiores frequenter recogitent, se de suis subditis rationem Deo reddituros; Ac proinde diligenter serioque caveant, ne ex propria indulgentia & remissione regularis disciplina laxetur: Dum nimirum subditi, impunitatem sibi ex Superioris conniventia pollicentes, quodlibet audere paulatim assuescant. Quamobrem caute circumspecteque attendant, ne quis contra Constitutiones abusus quovis prætextu inducatur; Noverintque ex parvis transgressionibus magnam quandoque ruinam disciplinæ regulari imminere; Idque si ipsorum vitio contingat, gravissimæ ipsos noxæ reos fore.

4. In pœnis injungendis Superiores hæc præcipue observent:

Quæ observanda in pœnis injungendis;

Primum, ut aucta gravitate culpæ ex gravitate circumstantiarum, pœna pariter augeatur. Et in iis quidem Monasteriis, in quibus est frequentior Monachorum numerus, ad mensam communem ex schedula, a Superiore vel ejus Vicario scribenda, legatur culpa & pœna, indicato etiam nomine delinquentis ad communem ædificationem; nisi forte ipse reus eodem in loco ex sua devotione velit se ipsum simili modo accusare. Quod etiam Superior, cum id expedire in Domino judicaverit, injungere poterit.

Secundum, ut pœna gravior & gravissima non, nisi cum maturiori consilio Patrum Seniorum, ab Abbate infligatur; eaque in scriptis, & postquam de culpa constiterit per confessionem rei, vel per competentia testimonia; &, si id rei gravitas exposcat, Abbatis etiam Generalis sententia rogetur.

Tertium, ut Fratribus provectæ ætatis quoad aliquas pœnas, ætati minime convenientes, Abbas ita dispenset, ut alias simul magis congruentes injungat. In graviori vero & gravissima culpa taxatam in Constitutionibus pœnam nullatenus mutet, nisi causa commutandi sit legitime probata coram Abbate Generali.

Quartum, ut Abbas, dum alicujus culpam redarguit, aut pœnam ei injungit, caveat summopere, ne id ex ira aut odio aut vehementi animi perturbatione faciat; multoque minus, ne injuriosis verbis, aut contumeliis, sive imprecationibus reum excipiat. Quod si id fecerit, a Seniore Monasterii moneatur semel, bis, & tertio. Sique emendatus non fuerit, ad Abbatem Generalem deferatur, qui ei debitam culpæ pœnam omnino injungat.

5. Si quis ex Fratribus injunctam sibi pœnitentiam ex protervia, aut alia animi perturbatione subire detrectaverit, in Cella includi reum jubeat Abbas; & postea mittat ad eum Seniores Patres, qui illum moneant ad pœnitentiam, & inducant ad obedientiam, quam si fecerit, bene erit; si autem adhuc in contumacia perseveraverit, triduo illum includi in Cella jubebit, & pane tantum & aqua vesci. Idque, cum culpa, ob quam pœna injungitur, non sit gravior aut gravissima; Nam in eo casu augenda erit pœnitentia juxta qualitatem delicti, quemadmodum infra dicetur Cap. 14. num. 1. De contumacibus.

6. Cum culpæ aliæ sint leves, aliæ graves, graviores & gravissimæ; debet Abbas pœnitentias juxta culparum qualitatem injungere, ut infra præscribitur. Pœnas vero commutare, & pro gravibus leves injungere, aut vice versa pro levibus graves imponere, non poterit, sine consilio & Congregatione Monachorum. Quæ autem hic taxatæ non sunt pœnæ, cum consilio eorumdem Monachorum in Domino taxabit.

CAP. III.

De levi Culpa & Pœna.

Levium Culparum non est numerus; Ex his autem, quæ hic apponuntur, de cæteris judicari pronum erit.

Levis culpa est: Primo, si quis ad inchoationem Officii, vel Congregationis, vel Collationis spiritualis non adfuerit. Culpa levis, quæ sit.

2. Si quis aliquid dixerit vel fecerit, unde Fratres offendantur.

3. Si quis quidpiam utensilium ex desidia fregerit, aut perdiderit, vel cibi potusve aliquid effuderit.

4. Si quis communi Refectioni non interfuerit.

5. Si quis constitutis horis Silentium fregerit.

6. Si quis pro victu, aut vestimentis, vel alia re murmuraverit.

7. Si

7. Si quis eorum, qui communibus officiis deputati sunt, munus suum in re aliqua neglexerit.

8. Si quis potum vel cibum sine licentia sumpserit.

9. Si officio in tabula assignato defuerit.

10. Si quis in cæremoniis Missæ, Divinorumque Officiorum, minus decenter se gesserit, aut aliquid omiserit, vel de suo addiderit.

11. Si quis oculos vagos ad vanitatem direxerit.

12. Si quis strepitum in Cella vel Monasterio aut Ecclesia, sonitumque fecerit. Quicumque in præfatos & similes defectus inciderit, & de illis proclamatus fuerit, vel ipse se sponte proclamaverit, vel aliunde hoc ipsum constiterit: Abbas injungat peccanti unum Psalmum, vel aliquot orationes Dominicas, vel Psalmos, seu genuflexiones in Refectorio aut in Ecclesia juxta modum, quo excessit, & qualitatem Personæ.

Quæ pœna injungenda.

CAP. IV.

De gravi Culpa, & Pœna.

Gravem Culpam censemus: Primo, si quis Frater cum Fratre, vel externo, intus vel foris rixas habuerit. Si quis Fratri vel Sæculari contumeliam dixerit, vel minas & maledicta in eosdem protulerit.

Quæ sint culpæ graves.

2. Si quis inter Fratres discordiam, dicta unius alteri referendo, vel alio modo seminaverit.

3. Si quis jurare, mentiri, turpia vel scurrilia dicere, ad risum alios ineptis garritionibus provocare, silentium frangere cum offensione præsertim fraterna, in consuetudinem duxerit.

4. Si quis cum fœminis aut pueris colloquendo, attentis circumstantiis loci, temporis, & personarum, suspicionem aliquam vitii ingesserit, aut ingerere potuisse jure præsumptus fuerit.

5. Si quis dormierit sine Tunica & Cucullo.

6. Si quis exiverit sine Socio assignato, aut illum mutaverit, aut extra Monasterium reliquerit, vel solus sine licentia iverit: vel hora, qua in Monasterium redire debet, non redierit.

7. Si quis ex Cella egrediatur, & per Monasterium vagetur tempore dormitionis.

8. Si quis medicinam sumpserit, aut sanguinis minutionem fecerit, sine licentia.

9. Si quis culpam præteritam Fratri, pro qua satisfecit, improperaverit.

10. Si quis jejunium ab Ordine præscriptum fregerit.

11. Si quis Missam, Confessionem, Communionem, aut Officium Divinum in Choro sine licentia omiserit.

Pro supradictis, & similibus culpis injungantur jejunium, & strictum silentium per aliquod tempus: Genuflexiones & prostrationes tempore refectionis communis, aut in Ecclesia: Psalmi etiam & Orationes aliquot Dominicæ secundum discretionem Abbatis.

Et quæ pœnæ injungendæ.

CAP. V.

De graviori Culpa, & Pœna.

Gravior Culpa est: Primo, si quis jejunia Ecclesiæ violaverit.

Quæ culpæ graviores.

2. Si quis peccatum mortale manifeste commiserit contra præcepta Dei vel Ecclesiæ, præter casus infra recensendos, cum de gravissima Culpa sermo erit.

3. Si quis sciens & volens sententiam excommunicationis aut suspensionis incurrerit a jure vel ab homine latam, tam a Prælato Ecclesiastico quam a Superiore Religioso: exceptis item casibus, in quibus ob gravissimam Culpam excommunicatio vel suspensio infligitur.

4. Si quis sciens se esse excommunicatum, aut suspensum, ut supra, celebraverit, vel in suis Ordinibus ministraverit.

5. Si quis calumniam in Fratres struxerit, sive in judicio, sive privatim.

6. Si quis per fas aut nefas procuraverit, ut ipse vel alter eximatur a potestate Superioris tam Monasterii quam Provinciæ, aut Abbatis Generalis.

7. Si quis per contumaciam vel manifestam rebellionem inobediens suo Superiori fuerit, vel cum eo intus aut foris contenderit.

8. Si quis secreta Congregationum, Generalis, Hegumenorum, Provinciæ, & Monasteriorum, aliis Monachis sive Professis sive Novitiis, vel etiam externis, temere revelaverit.

9. Si quis Decretis Congregationum antedictarum sese opposuerit, aut Superiori præcipienti aliquid in virtute sanctæ Obedientiæ contradixerit.

10. Si quis Prælato Ecclesiastico aut Principi sæculari in eis, quæ ad illos spectant, inobediens & contumax extiterit.

Pro hujusmodi & similibus Culpis injungantur jejunia: Item assignetur ultimus locus: Prostratio ante fores Templi vel Refectorii vel Chori, dum fratres intrant: Sejunctio aut sequestratio a Fratribus, itaut nullus Fratrum audeat se illi conjungere, vel aliquod ei mittere, nec vocetur ad aliquod officium in Ecclesia vel in Choro: Mensa ponetur eidem sequestrata, ne cum aliis commisceatur: Demum privatio vocis activæ & passivæ in stricta forma ad aliquot annos injungatur. Ex prædictis autem pœnis Superior cum consilio Seniorum Patrum plura vel pauciora, longius vel brevius, juxta culpam Pœnitenti imponat.

Et quæ pro illis infligendæ pœnæ.

CAP. VI.

De gravissima Culpa & Pœna.

Gravissima Culpa est: Primo, si quis hæresim aut schisma contra unam Sanctam Catholicam & Apostolicam Ecclesiam secutus fuerit, aut a Fide Christiana defecerit.

Quæ culpa gravissima:

2. Si

2. Si ab Ordine nostro post professionem apostataverit, dimisso vel retento Habitu.

3. Si quis proprietarius fuerit in pecunia, libris, vestibus, aut re alia magni momenti, tam recipiendo, quam dando vel alienando.

4. Si quis graviter Fratrem, vel extraneum quemcumque percusserit, & leviter etiam Superiorem, idque irato animo.

5. Si quis sigillum Confessionis fregerit.

6. Si quis literas nomine Abbatis Generalis, Hegumenorum, Abbatis Provinciæ vel Monasterii, aut Monachi alicujus, vel Monachorum confixerit, sive eas sigillo officii, aut dignitatis, vel Personæ firmaverit, sive non: Item qui literas ad Abbatem Generalem, aut Hegumenos directas, interceperit aut aperuerit & legerit.

7. Si quis veneficium, incantationem, sortilegium, necromantiam, aut quamcumque aliam Diaboli invocationem exercuerit.

8. Si quis publicum scandalum, vel infamiam gravem Ordini fecerit per manifestum lapsum carnis cujuscumque speciei sit.

9. Si quis maligne conspirationem in Superiorem suum machinatus fuerit.

10. Si quis machinationes & schismata ad destructionem vel divisionem Ordinis attentaverit.

11. Si quis a Superiorum sententia ad Tribunalia sæcularia appellare aut confugere ausus fuerit. Quod si ab Abbate gravari se prætenderit, ad Abbatem Generalem, aut Congregationem Hegumenorum, vel ad Congregationem Generalem recurrat. Et si adhuc ab his prætenderit se gravari, recurrere poterit ad Patriarcham, aut Romanum Pontificem.

12. Si quis Ordinem aliquem Ecclesiasticum sine Superiorum licentia ab Episcopo acceperit, aut sine licentia Episcopi Ordinarii ausus fuerit ad Sæculares concionari, eorum confessiones audire, a casibus Ordinario reservatis sciens & volens illos absolvere, aut Sacramenta Baptismi, Extremæ Unctionis, vel Matrimonii administrare: uno verbo, ministeria Parochi obire.

Pro talibus criminibus, cum consilio Patrum Seniorum, præter pœnas gravioris culpæ, reus privetur cucullo & corona, & in cellam tamquam in carcerem detrudatur, ab omnium Fratrum consortio sejunctus ad aliquos menses. Ne tamen hujusmodi pœnitens propter impatientiam suam in desperationem præceps ruat, mittat ad eum quandoque Superior Patres seniores, qui illum blandis verbis commoneant ad pœnitentiam, & provocent ad patientiam: Foveant per consolationem, & inducant ad emendationem. Recogitet autem Abbas, qualem Deo sit ipse redditurus rationem, si forte sua impatientia & imprudenti severitate Fratrem perdat, pro quo Christus mortuus est; Memineritque, Sanctum Patrem nostrum Antonium solicitum fuisse dicere: Fratrem, in aquas lapsum, erigendum esse, non ad naufragium impellendum.

Et quibus purganda pœnis.

CAP. VII.

De Culpis & Pœnis Superiorum.

1. Quæcumque de levi, gravi, graviori, & gravissima culpa & pœna dicta sunt, ea de Superioribus respective intelligantur; Itaut delinquentem Abbatem Monasterii Abbas Generalis puniat; hunc Congregatio Generalis; Idque intelligendam de pœnis suspensionis ab officio, depositionis & privationis vocis, loci, & Coronæ, de quibus infra sermo erit.

2. Levis Culpa Abbatis est, si Cellas Monachorum & officinas per se vel per Vicarium visitare neglexerit: Si ad Divinum Officium, & ad communem refectionem sine causa aliquoties non venerit: Si e Monasterio sine necessitate exierit: Si cœremonias ecclesiasticas minus decenter exercuerit: Si quid dixerit vel fecerit, unde Fratres offendantur: Si in cibo, potu, & vestimentis Fratres cum indebita parsimonia tractaverit: Si erga aliquem Fratrem plus favoris vel asperitatis exhibuerit: Si quid poculentorum vel esculentorum, in re tamen parvi momenti, extraneis dederit sine causa legitima. Pro hujusmodi defectibus ab Abbate majore corripiatur, & Psalmi, vel aliquot orationes Dominicæ, seu genuflexiones ei injungantur.

Levis Abbatis culpa;

Gravis Culpa est: Si Fratri, vel externo verba injuriosa dixerit, maledicta & imprecationes pronunciaverit; Si discordias inter Fratres seminaverit: Si jurare, mentiri, turpia vel scurrilia dicere, frequenter depræhensus fuerit: Si Sæcularium domos sine necessitate frequentaverit: Si cum Fœminis aut Pueris colloquendo, attentis circumstantiis, suspicionem aliquam vitii ingesserit: Si dormierit sine Tunica & Cucullo: Si medicinam sine licentia Medici sumpserit: Si culpam præteritam, pro qua satisfactum sit, alicui exprobaverit: Si sine Socio extra Monasterium iverit: Si jejunium ab Ordine præscriptum fregerit: Si Missam, Divinum Officium in Choro sine causa omiserit: Si absque eorum culpa Officiales ab officiis maligne removerit. Pro hujusmodi Culpis injungatur jejunium per aliquot dies, item Psalmi aliquot, & orationes Dominicæ, & genuflexiones.

Gravis;

Gravior Culpa est: Si peccatum mortale manifeste commiserit contra præceptum Dei vel Ecclesiæ, præter casus infra recensendos, cum de gravissima culpa sermo erit: Si sciens & volens sententiam excommunicationis aut suspensionis incurrerit: Si, sciens se esse excommunicatum vel suspensum, celebraverit, vel in suis Ordinibus ministraverit: Si rationem dati & accepti in libro describere neglexerit: Si quem Novitium admiserit non prævio examine: Si nomina Novitiorum & Professorum non descripserit: Si Abbati Generali, aut Abbati Provinciæ, de statu sui Monasterii aut Provinciæ non scripserit, ut supra suo loco dictum est: Si Monachum de suo Monasterio in aliud sine causa & sine Congregatione Monachorum miserit: Si calumniam in Fratres struxerit: Si procuraverit, ut ipse vel

Gravior;

alter

alter eximatur a potestate Superioris, aut in officio confirmetur: Si per contumaciam vel manifestam rebellionem inobediens Superiori fuerit, vel cum eo contenderit; Si secreta Congregationum revelaverit; Si Decretis Congregationum, vel Abbatis Generalis, sese opposuerit: Si Superiori præcipienti aliquid in virtute Sanctæ Obedientiæ non obedierit: Si quid parvi momenti in virtute Sanctæ Obedientiæ Fratribus præcipere consueverit; Si Prælato Ecclesiastico, aut Principi sæculari in eis, quæ ad illos spectant, contradicere culpabiliter ac temere præsumpserit: Si Fratribus, propriæ conscientiæ rationem juxta morem reddentibus, secretum non servaverit. Pro similibus culpis injungatur jejunium per plures dies; Item Plasmi plures, & orationes Dominicæ, & genuflexiones; Aut demum ab officio suspendatur vel removeatur, ex consilio Congregationis Hegumenorum.

Gravissima. Gravissima culpa est: Si hæreticus aut schismaticus fuerit, aut a Christiana Religione defecerit: Si ab Ordine nostro apostataverit: Si graviter Fratrem vel extraneum percusserit, & leviter etiam Superiorem: Si absque Superioris licentia fabricam magni momenti præceperit; Si munus a Fratre acceperit, ut ei officium aliquod committat: Si bona mobilia aut immobilia Monasterii sine Congregatione Monachorum, aut Abbatis Generalis, aut eorum, ad quos spectat, licentia alienaverit; Si Monachum propria auctoritate e Monasterio ejecerit sine licentia Abbatis Generalis: Si sciens & volens Novitium, impedimentum aliquod habentem, admiserit, nec facultatem habuerit, vel a legitimo Superiore obtinuerit: Si sigillum Confessionis fregerit: Si literas nomine Abbatis Generalis, vel Hegumenorum, vel Congregationis Generalis confinxerit, aut nomine Monachorum: Si literas ad Superiores directas interceperit, vel aperuerit & legerit; Si veneficium, incantationem, sortilegium, necromantiam, aut alias hujusmodi diabolicas artes exercuerit: Si legitime convictus fuerit, peccatum carnis admisisse: Si conspirationem in Abbatem Generalem molitus fuerit: Si machinationes & schismata ad destructionem vel divisionem Ordinis attentaverit: Si a Superiorum sententia ad Tribunal Sæcularium appellaverit; Si sine licentia Abbatis Generalis ordinem aliquem Ecclesiasticum acceperit, aut sine licentia Episcopi Ordinarii ausus fuerit concionari ad Sæculares, eorum Confessiones audire, aut reliqua facere, quæ facultatem Ordinarii requirunt. Pro talibus criminibus ex consilio Congregationis Hegumenorum, præter pœnas gravioris culpæ, reus in Cellam ad aliquot menses tamquam in carcerem detrudatur. Præterea voce activa & passiva per quinquennium privetur. Si vero apostata fuerit, vel homicida, aut proprietarius, eam pœnam subeat, quæ infra describetur. Eamdem apostatarum pœnam luent, qui a Sancta Catholica Fide ad hæresim, vel schisma, vel infidelium sectam defecerint.

CAP. VIII.

De Percussoribus.

1. Si quis Fratrum vel Abbatum animo irato percussionem alicui comminatus fuerit, pœnam gravioris culpæ per hebdomadam sustinere cogatur; Si vero aliquem Fratrem, aut extraneum manu percusserit, eamdem pœnam luat per quindecim dies, nisi gravis læsio fuerit; Si vero percusserit ligno, aut lapide, vel alia re sine gravi læsione, per mensem eidem graviori pœnæ subjaceat. Pœnæ contra Percussores.

2. Propter gravem autem læsionem Fratris vel extranei, sive manu sive quacumque alia re percussio fuerit, vel levem etiam læsionem Superiori factam, percussor pœnam gravissimæ culpæ per duos menses sustineat, & utraque voce per triennium careat, a solo Abbate Generali absolvendus.

3. Si vulnus lethale inferatur, mors tamen non sequatur, eamdem pœnam gravissimæ culpæ per sex menses absque ulla dispensatione sustineat, & per quinquennium voce careat; Si autem (quod Deus avertat) usque ad homicidium aliquis prolaberetur, talis omnino sine ulla dispensatione puniatur pœnis gravissimæ culpæ per decennium, & utraque voce perpetuo careat.

4. Tantum vero prædictis pœnis addatur, quantum Abbati de consilio Patrum Seniorum visum fuerit expedire, attenta qualitate Personæ percutientis, percussæ, percussionis, & scandali magnitudine.

5. Frequentans hoc vitium etiam levi percussione, ad nullum officium eligibilis censeatur.

6. Percussores Superiorum, præter expressas pœnas, voce utraque perpetuo careant cum suis complicibus & fautoribus.

CAP. IX.

De Proprietariis.

1. Qui cibum, potum, aut alia parvi momenti sine licentia Superioris receperit, prima vice charitative moneatur a Superiore; Pro secunda gravius reprehendatur; Deinceps vero pœna graviori puniatur pro arbitrio Abbatis. Contra Proprietarios.

2. Si pecuniam, aut aliquam rem magni momenti sine licentia a quocumque habuerit, vel alienaverit, non debet a Confessario absolvi, nisi prius ipse pœnitens illud Superiori præsentaverit, aut alienatum, si possibile fuerit, recuperaverit. Deinde, si peccatum proprietatis publicum fuerit, aut a Superiore per indicia vel testes deprehensum, proprietarius præter privationem vocis activæ & passivæ, per mensem gravioris culpæ pœnam luat, quæ augeri & minui poterit juxta qualitatem delicti & quantitatem materiæ. Debet autem a Congregatione Generali determinari quantitas materiæ sufficientis ad culpam gravem proprietatis, ut dicatur res magni momenti, quæ recipitur, vel alienatur, & propter quam incurritur in casum reservatum,

tum, & in pœnam graviorem; atque eadem notificari.

3. Si post mortem proprietarius quis inventus fuerit sive Subditus sive Abbas, nec in infirmitate peccatum suum confessus fuerit, deque eo doluerit; Sacrificium aut aliquod Officium pro ipsius anima non fiet, & sepultura ecclesiastica privetur; Idque cum consilio Patrum seniorum, nisi forsan ex tali pœna scandalum sæcularibus generaretur.

4. Surripientes aliquid tam ex Monasterio quam ex Cella Fratrum, & ab externis; præter infamiam, duplicata pœna proprietariorum puniantur.

5. Qui non relevat pecunias, aut bona mobilia seu immobilia, acquisita a se, vel ab aliis Fratribus, inter proprietarios recenseatur, & pœna proprietariorum plectetur. Eamdem culpam & pœnam incurret Abbas, qui Bona Monasterii in loco abscondito ponit, sine duorum saltem Fratrum notitia.

CAP. X.

De Apostatis.

1. Monachus quicumque, si post professionem Habitum sponte dimiserit, aut retento Habitu, sed inconsulto Superiore Monasterium deseruerit, cum magna charitate & prudentia a Superiore requiratur, qui proinde per se vel per alios omnem operam impendat, ut ovem errantem ad ovile quamprimum reducat. Redeuntem cum omni charitate & paterni amoris significatione recipiat. Et antequam ad pœnas pœnitenti injungendas procedat, eumdem doceat per se vel per aliquem ex Patribus senioribus, non eas imponi ad ipsius pœnitentis destructionem, sed ad ædificationem & salutem. Cum autem ad suscipiendam correptionem illius animum bene præparatum fuisse compererit, sequentes pœnitentias eidem injungat cum consilio Patrum seniorum.

Contra Apostatas.

Quomodo recipiendi.

Primo, ad prælationem per quinquennium inhabilis fiat, & voce tum activa tum passiva privetur, & primo anno ultimum locum teneat: Et per mensem integrum corona & cucullo privetur, si Habitum dimisisset; Secus, si eum retinuisset. Si vero Laicus aut Clericus, in Minoribus Ordinibus constitutus, esset, per quinquennium novissimus sedeat, & voce activa & passiva privetur, perque mensem cucullo privetur, si Habitum dimisisset.

Secundo, per aliquod menses in Cellam includatur, & jejunet in pane & aqua.

Tertio, per unam hebdomadam postquam e Cella egressus, & ad consortium Fratrum admissus fuerit, sequestratum locum habeat in Ecclesia, in Choro, & in Mensa.

2. Si secundo vel tertio apostataverit, pœnæ suprapositæ ei multiplicentur ex consilio Patrum seniorum; quod si cum scandalo, relicto Ordine, inhoneste vixerit, aut diutius extra Ordinem permanserit, pœna illi augeatur juxta qualitatem scandali, delictorum, & moræ diuturnitatem; de quo vero non constat, quod Habitum dimiserit, aut ex Ordine fugerit, sed tantum vagus intra vel extra Provinciam, prætextu adeundi Superiorem, in Habitu circumierit, is pœnas gravioris culpæ sustineat juxta moram vagationis, & qualitatem delictorum; ita tamen, ut Superior prudenter prospiciat, quid attento præsenti statu pœnitentis in Domino expediat, adhibito etiam seniorum Patrum consilio; ne remedia, quæ in salutem Infirmorum Fratrum excogitata sunt, in eorum ruinam & exitium vertantur.

3. Apostata ab Ordine Monastico vel fugitivus, sive Monachus fuerit sive Abbas, a nullo absolvi potest, nec in Monasterium recipi, præterquam ab Abbate Generali; Ad quem proinde remittendus erit Reus, vel saltem scribendum. Cum autem Abbas Generalis facultatem suam Abbati Monasterii commiserit, tunc, convocata Monachorum Congregatione, genuflexus Reus humiliter culpam suam dicat: Et Abbas intonat Psalmum 51. *Miserere mei Deus*, quem Fratres alternatim prosequuntur: Dictoque *Gloria Patri*, Abbas illum absolvit, dicens:

Deus misereatur tui, & dimittat debita tua: & ego auctoritate ipsius, & Reverendissimi Patris nostri Abbatis Generalis, absolvo te a vinculo excommunicationis, in quam propter apostasiam vel fugam ex Ordine incurristi, & restituo te communioni & unioni Fidelium, & participationi Sanctorum Ecclesiæ Sacramentorum. In Nomine ✠ Patris & Filii & Spiritus Sancti. Amen.

Sed si fuerit Abbas Generalis, dicat: Deus misereatur tui, & dimittat debita tua, & ego auctoritate ipsius absolvo te &c.

Tunc injungat ei pœnitentiam, ut supra.

4. Tempus apostasiæ vel fugæ non computatur Monacho inter annos Monachatus.

5. Idem dicendum est de apostasia a Fide Christiana vel Catholica ad hæresim, schisma, aut infidelium sectam, quod dictum est de apostasia a Professione Monastica. Ab eo tamen casu absolvi nequit, nisi ab Ordinario competente.

CAP. XI.

De Excommunicatione.

Solus Abbas Generalis potest pœnam excommunicationis infligere Monachis; Id tamen raro admodum fiat, & ex urgentissima necessitate: Et primo quidem ex consilio & deliberatione Congregationis Hegumenorum: Secundo, ob unam ex culpis gravissimis, quæ supra Cap.6. & 7. recensentur: Tertio, post factum canonice processum, & præmissa trina monitione canonica cum certis intervallis, utpote unius vel plurium dierum, aut etiam horarum, si periculum sit in mora; Quarto, affigenda erit Sententia excommunicationis Cellæ ejus, qui excommunicatur, aut legenda in Congregatione Monachorum, sive excommunicatus præsens sive absens fuerit: Quinto, vulgandum erit ejus nomen omnibus illius Monasterii & Provinciæ Monachis, ut ab omnibus devitetur.

A quo, quibus de causis, & quomodo infligenda excommunicatio.

Sen-

Sententia vero excommunicationis concipietur in hunc modum:

Ego N. Abbas Generalis, habita Hegumenorum N. N. N. N. Congregatione, per hanc sententiam, quam in scriptis pronuncio, Auctoritate Dei omnipotentis, Patris, & Filii, & Spiritus Sancti: Et exigente contumacia Fratris N. N. ob tale delictum (quod debet omnino exprimi) ipsum excommunico, & pro excommunicato haberi declaro: Et tandiu ipsum vitandum denuncio, donec adimpleverit, quod mandatur.

Si Abbas Monasterii vel Visitator ex commissione Abbatis Generalis sententiam excommunicationis pronunciet, dicat:

Ego N. Abbas Monasterii N. vel Visitator Monasterii aut Provinciæ N. specialiter ab Abbate Generali & Hegumenis deputatus, per hanc sententiam, quam in scriptis pronuncio &c.

Cum erit absolvendus, utatur Abbas formula, quæ supra descripta est Cap.10.

Omnis excommunicatus quacumque excommunicatione, sive a Canone sive ab homine, tam a Prælato Ecclesiastico quam ab Abbate Generali, non ingrediatur Ecclesiam vel Chorum: neque ad communem cum Fratribus mensam admittatur: neque officio ullo, aut dignitate fungatur in Monasterio: neque vocem activam aut passivam habeat in Electionibus; Quinimo, quandiu sic steterit, ab omnibus evitetur, donec resipiscat, & a legitimo Superiore absolvatur, postquam id, quod præceptum est, adimpleverit.

CAP. XII.

De Privatione vocis, loci, Cuculli & Coronæ.

Explicatio hujusmodi Privationum.

1. Qui privatur voce passiva, per hoc redditur inhabilis ad majora officia in nostro Ordine; minora tamen potest exercere, ut sunt Infirmarii, Janitoris, Coqui, & similia. Privatus autem voce activa non potest suffragium ferre in aliqua electione, aut Congregatione: neque potest fieri accusator aut testis adversus Fratrem. Potest tamen assumi secreto pro aliqua informatione rei necessariæ. Privatus voce omnimoda nullum Fratrem poterit alloqui, nisi prius a Superiore licentia petita pro aliqua re necessaria.

2. Nullus Abbas audeat Fratrem privare voce, nisi in casibus suprapositis; idque adhibito consilio & consensu Patrum Seniorum.

3. Privatus loco vltimum locum occupet in Choro, Ecclesia, & Refectorio: Sacerdos quidem inter Sacerdotes, Diaconus inter Diaconos, & sic deinceps.

4. Qui pœna erit majori dignus, quam sit privatio loci aut vocis, propter suam proterviam, & gravissimam culpam, poterit Cucullo & Corona privari, & ad obsequia infima in Monasterio destinari, ut dictum est supra Cap.5. 6. 7. 8. & 10.

CAP. XIII.

De Suspensione & Depositione ab officio.

1. Abbas, qui suspenditur ab officio, per hoc inhabilis redditur ad illud exercendum, & insuper utraque voce carebit. Si vero proterve officium exercuerit, procedi debet ad depositionem; & inhabilis redditur per quinquennium ad omne officium, & utraque voce carebit. — De Suspensione.

2. Qui deponitur ab officio, per hoc privatur non solum eo officio, quod statim alteri committi debet, sed etiam voce activa & passiva per annum carebit. — De Depositione.

3. Solus Abbas Generalis cum Congregatione Hegumenorum suspendere potest, aut deponere Hegumenum, & Abbatem Provinciæ, ac Monasterii. Abbatem vero Generalem suspendere ac deponere non potest, nisi Congregatio Generalis. — Hegumenus a solo Abbate Generali. — Abbas Gen. a tota Congr. deponi potest.

4. Qui, præter Abbatem Generalem, Hegumenos, & Abbates Provinciæ vel Monasteriorum, ab officio suspenduntur vel deponuntur, non idcirco voce privabuntur, nisi in culpam graviorem & gravissimam incidissent.

5. Nemo ex Abbatibus suspendi aut deponi debet, nisi ob culpam, de qua supra.

6. Si acciderit aliquod ex peccatis (avertat id Deus) quæ sufficiunt ad Abbatem Generalem ab officio suspendendum vel privandum; simul atque per testimonia sufficientia, vel ipsius confessionem, aut facti notorietatem constiterit, quatuor Hegumeni unà congregati, rem, donec veritas elucescat, secretam tenentes, Congregationem Generalem Abbatum Provinciarum & Monasteriorum, literis omnium subscriptione signatis, convocabunt, ut dictum est supra Parte 3. Cap.4. num 2. — Præmittenda ad Abbatem Gener. suspendendum.

Si vero res divulgata & manifesta esset, non expectata Hegumenorum convocatione Abbates locorum & Provinciarum alii alios vocando conveniant. Et primùm audiantur accusatores, deinde reus; nisi res notoria esset. Reo foras dimisso, primus Hegumenorum cum antiquiore Abbate, & cum Secretario, ad hanc causam electo, de toto negotio scrutinium faciet. Et primo quæretur: An constet de peccato, quod objicitur: Secundò, An hujusmodi sit, ut propter illud ab officio suspendi aut deponi debeat; Et idem suffragia promulget, quæ, ut sufficiant, duas tertias partes excedent; Et tunc statim de alio eligendo agatur: Et, si fieri potest, non prius inde egrediantur, quam electionem perfecerint. In qua re duo animadvertenda sunt: Primum, ut si defectus ad suspensionem aut depositionem sufficientes non deprehenderentur; aliis de rebus agatur, propter quas convocata Congregatio videatur, & quod ad Abbatem Generalem attinet, dissimuletur, imo vero nullo tempore divulgari debet; Et sic, cum Abbates convocantur, præmonendi sunt de secreto: Secundum, si constitutum fuerit, illum ab officio suspendere aut deponere, tunc etiam cum eodem

Abbate Generali secreto agendum est, ut ipsemet se officio abdicet; ut, cum hoc promulgatum fuerit, peccatum, & officii propter peccatum privatio occultetur.

Si autem defectus non fuerit ejusmodi, ut privandus officio suo sit, sed tantum corrigendus videretur, Quinque eligentur, quibus cura injungatur considerandi, quæ correctio ei conveniat; Et ipse omnino obedire Congregationi Generali teneatur.

Crimina, ob quæ Abbas Generalis suspendi vel deponi ab officio potest, sunt hæc: Si hæreticus fuerit, aut schismaticus, aut a Christi Fide ad sectam infidelium defecerit: Si ab Ordine nostro apostataverit: Si graviter Fratrem vel extraneum percusserit, aut homicidium commiserit: Si fabricam magni momenti præceperit, aut bona Religionis alienaverit, aut novum Monasterium acceperit vel fundaverit, aut vetus deseri jusserit, inconsulta Congregatione Hegumenorum: Si Novitium contra Constitutiones Ordinis receperit habentem impedimenta, a quibus ipse dispensandi non habet facultatem: Si Sigillum Confessionis fregerit: Si literas, ad Congregationem Generalem, vel Hegumenorum, directas, interceperit & occultaverit, aut aperuerit legeritque: Si veneficium, sortilegium, & quid simile exercuerit: Si peccatum carnis admiserit: Si munera a Fratre acceperit, ut ei officium aliquod daret: Si muneribus, dolo, vi, aut arte qualibet officium sibi ipsi, aut aliis, dari aut confirmari procuraverit: Si machinationes & schismata ad destructionem vel divisionem Ordinis fecerit: Si a sententia Congregationis Generalis aut Hegumenorum ad Tribunal Sæcularium appellaverit vel confugerit: Si Romano Pontifici aut Patriarchæ contumaciter rebellis fuerit; aut Fratres impulerit, ut eis rebelles sint, & inobedientes: Si sine licentia Ordinarii ea Sacramenta administraverit, quæ expressam licentiam requirunt.

Crimina, ob quæ Abbas Gener. suspendi, vel deponi ab officio potest.

Si verò infirmo corpore & adversa valetudine fuerit, itaut regimini vacare non possit, non debet deponi; sed ei a Congregatione Hegumenorum Vicarius substituatur, donec commissi regiminis triennium compleatur.

7. Si quis Hegumenorum in unum ex supra enumeratis criminibus inciderit, debet ab Abbate Generali, & reliquis Hegumenis deponi.

CAP. XIV.

De Pœna Ejectionis ex Ordine.

1. Qui unum vel plures ex gravioribus vel gravissimis Criminibus a Cap. 5. ad Cap. 13. supra descriptis, commiserit, sæpeque monitus non resipuerit: & qui pœnitentiam pro illis non acceptaverit, sex mensium spatio in jejunio probetur, & ad tres menses ab omnium consortio segregetur. Idque præter privationem vocis activæ & passivæ, aut etiam loci, Coronæ, & Cuculli, quam subire debebit juxta qualitatem culpæ gravioris aut gravissimæ.

Quæ præmittenda, antequam quis ex Ordine ejiciatur;

Si vero unum ex infrascriptis gravissimis Criminibus commiserit, atque semel iterum ac tertio admonitus & correctus, ad idem crimen redierit, post tertiam admonitionem, ne alios contagione pestifera perdat, ejici tandem poterit, servatis servandis; non aliter tamen, quam ab Abbate Generali de consilio & assensu quatuor Hegumenorum: Deque ejus ejectione certior fiat Reverendissimus Dominus Patriarcha ab eodem Abbate Generali.

2. Ejectus, extra Ordinem degens, sit perpetuo suspensus ab executione Ordinum.

3. Quia vero sumus in medio Nationis pravæ, ne forte ejectus ad hæreticos, vel infideles accedat, debebit Abbas Generalis rem antea cum Patriarcha tractare, hominemque in manus ejus consignare, ut pro sua prudentia & arbitrio de eo disponat.

4. Crimina, ob quæ Monachus ex Ordine ejici potest, postquam admonitus & correctus, non resipuerit, idest ter ea commiserit, terque de iis non resipuerit, quamvis ter admonitus & correctus, sunt hæc: Si a Sancta Catholica Ecclesia ad hæreticos, schismaticos, vel infideles defecerit: Si ab Ordine nostro apostataverit: Si Fratrem, vel extraneum graviter percusserit aut occiderit: Si fornicatus fuerit: Si rem magni momenti furatus fuerit a Monasterio, vel a Sæcularibus: Si sciens & volens Cellam, Monasterium, Templum, aut quid simile incenderit: Si sigillum Confessionis fregerit: Si veneficia, incantationes, & cætera hujusmodi exercuerit: Si in Judicio perjurus fuerit: Si ab obedientia Romani Pontificis, aut Patriarchæ, proterve rebellaverit: Si sine licentia Ordinarii sciens & volens ea Sacramenta administraverit, quæ expressam licentiam requirunt: Si machinationes, & schismata fecerit ad destructionem vel divisionem Ordinis: Si a sententia Abbatis Generalis aut Congregationis Generalis, vel Hegumenorum, ad infideles procuraverit: Si ad infideles confugerit, ut procurent sibi vel aliis aliquod officium vel dignitatem in Ordine aut extra Ordinem.

Ob quæ crimina ejici Monachus potest.

Penes Congregationem Hegumenorum erit judicare, pœnamque ejectionis infligere, etiam ei Monacho, qui non in idem ex supra dictis Criminibus ter incidit, sed tria diversa, vel plura ex iis, Crimina commisit.

5. Atque hoc loco rursus Superiores admoneantur, ne sua socordia, aut vitiosa severitate, Fratres suos ad hunc miserabilem saltum de Monasterio ad sæculum, de sæculo in infernum, adigant; sed cum vix ullum ingenium sit adeo pertinax & ferox, quod aspirante Dei gratia mansuetudine & lenitate Superiorum vinci, tractuque temporis ad bonam frugem revocari non possit: ut Superiores ad hoc extremum remedium devenire non cogantur, discant ab Apostolo, omnia sua in charitate esse facienda. Charitas autem patiens est: benigna est: Charitas non emulatur: non agit perperam: non inflatur: non est ambitiosa: non quærit, quæ sua sunt: non irritatur: non cogitat malum: non gaudet super iniquitate, sed congaudet veritati. Quamobrem antequam ad ejectionis pœnam pro-

Omnia verò in charitate facienda.

progrediantur, præmittenda erunt omnia alia remedia, a Sanctis Patribus præscripta; adeout, si fieri potest, communi omnium, & privatæ singulorum Fratrum ædificationi & saluti prospiciatur.

CAP. ULTIMUM.

Monita Generalia pro observatione Constitutionum.

1. Ut defectibus in Ordinem sensim irrepentibus occurratur, & religiosa perfectio conservetur, vel etiam augeatur, possunt aliquæ novæ Constitutiones pro toto Ordine præsentibus addi, quæ eamdem vim ac robur habeant: sive nonnullæ ex iis mutari vel abrogari; Dummodo Regula, quæ in prioris Partis Capitibus duodeviginti continetur, intacta maneat; idque non aliter fiat, nisi in Congregatione generali. Insuper pro bono particularium Monasteriorum possunt ab Abbate Generali, aut a Congregatione Hegumenorum, vel a Visitatoribus, a Generali vel Hegumenorum Congregatione deputatis, aliquæ particulares Constitutiones fieri, quæ tamen generalibus hisce Constitutionibus expresse non adversentur; sed iis, quantum fieri potest, accomodentur.

Particulares Constitutiones si opus sit fieri, a quibus faciendæ.

2. Explicatio Constitutionum & Regulæ pertinet ad solum Abbatem Generalem cum consilio Hegumenorum; Isque erit genuinus earum sensus, in quem major pars Congregationis Hegumenorum consenserit.

Explicatio Regulæ ad solum Abbatem pertinet.

3. Omnes Abbates tenebuntur habere in quolibet Monasterio duo saltem exemplaria Regulæ & Constitutionum tam generalium, quam particularium, si quæ sunt proprii Monasterii; illasque in publica Mensa aut Congregatione faciant legi Fratribus, sub pœna suspensionis ab officio, quolibet mense, die determinanda per Congregationem generalem. Idque intelligitur de prima, secunda, & quinta Parte. Nam tertia & quarta Pars Constitutionum legi debent semel in anno, die item per Congregationem Generalem determinanda.

4. Et quia per vigilantiam aut socordiam Superiorum ut plurimum profectus aut defectus Monachorum in Ordine constant; idcirco omnes Superiores in Domino moneantur, ut memores sint rationis, quam in novissimo die reddituri sunt pro Grege sibi commisso. Ac propterea omni studio invigilent, ut quæ ex disciplina S. Patris nostri Antonii, & ex Regulis Sanctorum Patrum nostrorum Pachomii & Basilii aliorumque Sanctorum, in hoc Codice collecta sunt; quæque maxime circa vota Ordinis, Chorum, Orationem mentalem, Jejunium, aliaque spiritualia exercitia præscribuntur, omnia & singula adamussim observentur: Intelligantque super his veluti fundamentis totius monastici Instituti ædificium construendum & ampliandum esse.

Ut vero omnia ordinate peragantur, Monachus quisque officii sui regulas seu constitutiones, in Tabula vel Codice scriptas, apud se habeat, easque diligenter perlegat, & observare satagat.

Ad laudem & gloriam Dei Omnipotentis Patris, & Filii, & Spiritus Sancti, & ad honorem Sanctissimæ Virginis Deiparæ Mariæ, & S. Patris nostri Antonii, omniumque Sanctorum. Amen.

§. 3. Quare præfatus Michael Abbas Generalis Nobis humiliter supplicari fecit, ut Regulas & Constitutiones hujusmodi Apostolicæ confirmationis præsidio communiri de benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur ipsius Michaelis Abbatis Generalis votis hac in re, quantum cum Domino possumus, favorabiliter annuere volentes, eumque a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, a jure vel ab homine quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes & absolutum fore censentes, istiusmodi supplicationibus inclinati, omnes & singulas Regulas ac Constitutiones præinsertas, & in eis contenta quæcumque, auctoritate Apostolica tenore præsentium perpetuò confirmamus & approbamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes & singulos juris & facti, ac solemnitatum quarumlibet, in similibus etiam de necessitate observandarum, aliosve quoslibet, etiam formales & substantiales defectus, si qui in præmissis principaliter vel accessorie, aut alias quovis modo intervenerint, seu intervenisse dici, censeri, vel prætendi possent, penitus & omnino supplemus.

Singulæ prædictæ Constitutiones confirmantur;

§. 4. Decernentes ipsas præsentes literas, ac Regulas, & Constitutiones præinsertas semper firmas validas & efficaces existere & fore, suosque plenarios & integros effectus sortiri & obtinere; ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit, in omnibus & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari; sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S. R. E. præfatæ Cardinales, etiam de latere Legatos, & Apostolicæ Sedis Nuntios, aliosve quoslibet, quacumque præeminentia & potestate fungentes & functuros, sublata eis & eorum cuilibet quavis aliter judicandi & interpretandi facultate & auctoritate, judicari & diffiniri debere; ac irritum & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

Semperque firmas fore, ac observatum iri decernitur.

§. 5. Non obstantibus Constitutionibus & Ordinationibus Apostolicis, ac, quatenus opus sit, Congregationis & Ordinis prædictorum, aliisve quibusvis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis, etiam Congregationi & Ordini prædictis, illorumque Superioribus, Monachis, & personis sub quibuscumque verborum tenoribus & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, & decretis in genere vel in specie, seu aliàs quomodoli-

Obstantium derogatio.

dolibet in contrarium præmissorum concessis, ac pluries confirmatis, approbatis, & innovatis. Quibus omnibus & singulis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione, de illis, eorumque totis tenoribus specialis specifica, individua & expressa, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales, idem importantes, mentio, seu quævis alia expressio, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi, ac si de verbo ad verbum nihil penitus omisso, & forma in illis tradita observata, insererentur, & exprimerentur, iisdem præsentibus pro plene & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Transumptorum fides.

§.6. Volumus autem, ut Regulæ & Constitutiones hujusmodi latine & arabice unà cum præsentibus literis typis supradictæ Congregationis Cardinalium imprimantur, earumque præsentium literarum transumptis, seu exemplis sic impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo Personæ in Ecclesiastica Dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides tam in Judicio quam extra illud ubique locorum habeatur, quæ haberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ vel ostensæ.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 31. Martii 1732. Pontificatus Nostri Anno Secundo.

F. Cardinalis Oliverius.

LVII.

Dat. die 7. Aprilis 1732. Pontif. An. II.

Confirmatur fundatio Congregationis Presbyterorum Sæcularium, sive Collegii sub titulo Sacræ Familiæ Jesu Christi Civitatis Neapolitan. Juvenum Sinensium atque Indorum, instruendorum ad prædicandum Euangelium in Patria.

CLEMENS PAPA XII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Caroli Imperatoris per Legatum SS. D. N. porrectæ preces pro obtinenda hujusmodi confirmatione.

NUper pro parte charissimi in Christo filii nostri Caroli Hispaniarum Catholici, ac Romanorum Regis in Imperatorem electi, exposuit nobis dilectus filius noster Alvarus S. R. E. Presbyter Cardinalis Cienfuegos nuncupatus, Metropolitanæ Ecclesiæ Montis Regalis in Sicilia ex concessione & dispensatione Apostolica Præsul, quod non ita pridem consilio ac persuasu Nostro fundata fuit extra muros Civitatis Neapolitan. una pia Congregatio Presbyterorum Sæcularium seu Collegium sub titulo *Sacræ Familiæ Jesu Christi*, cujus præcipuum Institutum est educatio Alumnorum Sinensium & Indorum, qui ex iis regionibus advenient pro addiscendis Catholicæ Fidei præceptis, amplectendo statu Presbyterali, ac sese parandis ad prædicandum in eorum Patria Christi Euangelium; in quo tamen Collegio etiam admitti possint omnes alii ex quacumque parte Europæ existentes, qui propriis suis sumptibus ibidem sustentari voluerint, ut instruantur, & habiles reddantur ad Sacrum Presbyteratus ordinem suscipiendum, & Sacras Missiones obeundas: Quæ quidem fundatio, regulis ac regimini, quæ servantur in Ecclesiis, Domibus, & Congregationibus Presbyterorum, itidem sæcularium Oratorii Sancti Philippi Nerii, ac Piorum Operariorum dictæ Civitatis Neapolitan. conformari, & pro tempore existentis Archiepiscopi Neapolitan. jurisdictioni in omnibus subjecta remanere debeat, iisdem prorsus modo & forma, quibus præfatæ duæ Congregationes Oratorii Sancti Philippi Nerii ac Piorum Operariorum subsunt, reservata ipsi Carolo Regi dicti Collegii Regia protectione quoad bona illius temporalia tam nunc acquisita, quam imposterum acquirenda. Ut autem prædictis Alumnis Sinensibus & Indis modus se se sustentandi suppetat, ac opus hujusmodi ad optatum finem perducatur, de consensu ejusdem Caroli Regis stabilita fuit Dos Collegii præfati pro alimonia dictorum Alumnorum Sinensium & Indorum dumtaxat in annua summa octingentorum ducatorum monetæ Regni Neapolis, retrahenda ex una trecentorum super Tropien., altera ducentorum super Cassanen. Cathedralium, & reliqua annuis pensionibus trecentorum ducatorum paris monetæ super Metropolitana Rheginen. Ecclesiarum fructibus, reditibus, & proventibus, a Nobis per literas sub Plumbo propediem expediendas perpetuo imponendis, ac reservandis: ita tamen, quod si ista fundatio minime perficeretur, vel progressu temporis deficeret, aut a suo Instituto deviaret, adeo ut supradicta Congregatio Presbyterorum Sacræ Familiæ Alumnos Sinenses & Indos ad finem destinatum educare nollet, tunc pensiones præfatæ, ac onus seu obligatio illas persolvendi omnino cessare debeant; quodque Congregatio pro tempore similiter existentium ejusdem Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium, rebus Propagandæ Fidei Præpositorum quovis colore vel causa nunquam manus apponere valeat fundis seu capitalibus ipsius fundationis præsentibus ac futuris, annuisque eorum reditibus, neque prætendere super dicta fundatione superioritatem aliquam, vel directionem, sed ejusmodi Congregationi Cardinalium solummodo competat, ac reservatum sit jus & facultas examinandi, approbandi, & reprobandi Alumnos Presbyteros Collegii præfati tam Europæos, quam Sinenses, Indos, & cujusvis alterius Nationis, postquam Romam pervenerint, qui Euangelii prædicandi causa in Indias, Sinas, ac Regna adjacentia, aliasque partes infidelium proficisci vellent, hancque suam vocationem ac voluntatem libere, & absque ullo præcedente juramento, explicaverint Superiori dicti Collegii, cujus partes erunt cum suis Consultoribus, per pluralitatem suffragiorum Presbyterorum Vocalium supradictæ Congregationis Sacræ Familiæ legitime electis, eorum vocationem & volun-

Quod nam sit Institutum:

Et quibus concedatur accessus.

Quibus subjecta regulis esse debeat Congregatio.

Quæ dos;

Quod jus super eadem competat Sacræ Congregat. de Propaganda Fide.

voluntatem hujusmodi explorandi, ac deinde nomina eorum, quos ad Euangelicæ prædicationis munus exercendum aptos repererit, eidem Congregationi Cardinalium transmittendi adhoc, ut dicti Cardinales illos omnes, vel eorum aliquos accersere, & quos habiles & idoneos judicaverint, sacris Missionibus apud infideles, servatis etiam solemnitatibus in similibus servari solitis, destinare possint. Cæterum ad eumdem Superiorem cum suis Consultoribus spectare debebit examen omnium, in dictum Collegium recipi petentium, illorumque admissio vel exclusio, prout cum pluralitate votorum dictorum Consultorum utilitati præfati Collegii magis in Domino expedire censuerit.

Confirmatur Institutio, de qua in Rubrica.

§.1. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, memoratus Carolus Rex præmissa Apostolicæ confirmationis nostræ patrocinio communiri plurimum desideret; Nos piis ipsius Caroli Regis votis hac in re, quantum cum Domino possumus, benigne annuere cupientes, dictumque Alvarum Cardinalem, & Præsulem specialibus favoribus & gratiis prosequi volentes, supplicationibus ejusdem Caroli Regis nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, fundationem præfatæ Congregationis Presbyterorum Sæcularium, seu Collegii Sacræ Familiæ Jesu Christi, sicut præmittitur, factam, dummodo idem Collegium remaneat subjectum Ordinario in omnibus & per omnia, quemadmodum in toto Regno Neapolis sunt Ordinario subjectæ Domus & Ecclesiæ, atque personæ Congregationum Oratorii Sancti Philippi Nerii, ac Piorum Operariorum, & sub protectione Regia solum quoad bona temporalia acquisita & acquirenda, auctoritate Apostolica tenore præsentium perpetuò confirmamus & approbamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes & singulos tam juris quam facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus.

Clausulæ.

§.2. Decernentes easdem præsentes literas semper firmas validas & efficaces existere & fore, suosque plenarios & integros effectus sortiri & obtinere; ac illis, ad quos spectat & pro tempore quandocumque spectabit, in omnibus & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari; sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac dictæ Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, etiam de Latere Legatos, & Sedis Apostolicæ Nuncios, sublata eis & eorum cuilibet quavis aliter judicandi & interpretandi facultate & auctoritate, judicari & deffiniri debere; ac irritum & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

§.3. Non obstantibus præmissis, ac Apostolicis, & in Universalibus Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus & Ordinationibus; necnon, quatenus opus sit, quibusvis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis, in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 7. Aprilis 1732. Pontificatus Nostri Anno Secundo.

F. Card. Oliverius.

LVIII.

Dat. die 16. Aprilis 1732. Pontif. II.

De Consilio Sacræ Congregationis Episcoporum & Regularium confirmantur Statuta & Privilegia, auctoritate san. mem. Benedicti XIII. edita a Magistro Generali Ordinis Prædicatorum pro Cathedra Sancti Thomæ Aquinatis, per Sacerdotes Congregationis Beatæ Mariæ Virginis, & Sancti Caroli, ad commendationem doctrinæ SS. PP. Augustini & Thomæ, in Universitate Mutinen. pridem erecta.

CLEMENS PAPA XII.

Ad futuram rei memoriam.

Supplex petitio.

EXponi Nobis nuper fecit dilectus filius Joannes Dominicus de Agnanis, Frater expresse Professus Ordinis Prædicatorum, in Sacra Theologia Magister, ac Bibliothecæ Casanatensis Bibliothecarius, necnon Congregationis Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium, Indici Librorum prohibitorum & expurgandorum præpositæ, Consultor, quod cum jam aliàs tempus electionis ac institutionis primi Professoris Theologi in Cathedra S. Thomæ Aquinatis, per dilectos filios Presbyteros Sæculares Congregationis sub invocatione Beatæ Mariæ Virginis & Sancti Caroli Civitatis Mutinen. in illius Universitate Studii Generalis addita, erecta, dictoque Ordini per publicum instrumentum die XIII. Novembris MDCXXVIII. confectum donata, immineret; neque celebratio Capituli Generalis ipsius Ordinis instaret, a quo auctoritate ordinaria certa quæpiam Privilegia, in opportunum stimulum condecensque præmium ob insignes singulares labores a Professore illo, eosque aliàs omnino gratis subeundos, eidem pro tempore existenti concedenda, firmari possent; ipse Joannes Dominicus fel. rec. Benedicto Papæ XIII. Prædecessori Nostro libellum precarium porrigens, rescriptum ipsius manu exaratum, obtinuit, quo moderno Magistro Generali Ordinis hujusmodi benigne commissa & impertita fuit opportuna facultas, ut quibuscumque minime obstantibus, Privilegia illa concederet, ac Statuta conderet; quibus Professor ipse frui, ac potiri, regique respective, posset & deberet: Ipse vero Magister

gister Generalis in vim facultatis sibi ad id a præfato Benedicto Prædecessore attributæ, & auctoritate etiam sua, Privilegia & Statuta, favente ac dirigente in omnibus eumdem Joannem Dominicum dilecto filio nostro Vincentio Ludovico S. R. E. præfatæ Cardinali Gotto nuncupato, edidit; eademque postmodum obsequenter acceptata, ac a Provincia utriusque Lombardiæ præfati Ordinis in Dieta, auctoritate etiam Apostolica in Conventu ad Sanctam Sabinam de Urbe IX. Martii MDCCXXX. coacta, publicata fuerunt, & ad eorum tenorem dilectus pariter filius Hyacinthus Baronio, Sacræ Theologiæ Magister, qui inclinante jam biennio Cathedram ipsam condigne moderatur, in primum illum Professorem electus & institutus fuit, & alias, prout continetur in iisdem Privilegiis & Statutis, tenoris qui sequitur, videlicet:

§.1. Nos Fr. Thomas Ripoll, S. T. P. ac totius Ordinis Prædicatorum humilis Magister Generalis, ac Servus. Cum celeberrimi Domini Sacerdotes insignis Congregationis Beatæ Mariæ Virginis, & Sancti Caroli Mutinæ, præpositi Universitati ejusdem Civitatis, utique cum ingenti cordis nostri lætitia, in commendationem tutissimæ doctrinæ SS. PP. Augustini & Thomæ, atque in grati eorum animi perenne monumentum erga Sanctissimum Dominum Nostrum Dominum Benedictum Papam XIII. Ordinis nostri Filium, Protectorem, & Patrem, qui suppliciter petente P. M. Fr. Joanne Dominico de Agnanis, eidem Universitati Lauream in Sacra Theologia conferendi facultatem benigne confirmavit; &, quatenus opus esset, de novo fecit ac concessit, Apostolico Rescripto suo sub die XX. Decemb. anni MDCCXXVII. tumque Apostolicis etiam literis in forma Brevis, ad Rectorem ejusdem datis XXIII. Junii MDCCXXVIII., novam perpetuamque erexerint in laudata Universitate Theologicam Cathedram, Sancti Thomæ Aquinatis nuncupandam, eamque liberaliter in perpetuum nostro donaverint Ordini, abdicata a se potestate, eaque in perpetuum quoque translata in Filios nostri Conventus Mutinen. Provinciæ utriusque Lombardiæ, eligendi pro eadem Cathedra Professorem, tempore, ratione, ac modo, quibus iidem maluerint; ipsique vicissim Filii Conventus, solummodo, & merito quidem, attendentes propagationem Doctrinæ dictorum Sanctorum in Ecclesiæ commodum, proximorum salutem, ac salubrem eruditionem, & Ordinis nostri decus, renunciaverint cuicumque honorario pro Professore prædicto; sicut in Instrumento, sub die XIII. Novembris MDCCXXVIII. prædicti desuper confecto, latius continetur; Inde, ut ab eximiis illis Sacerdotibus collatum Ordini nostro juge beneficium a Nobis congrue excipiatur, atque juxta Sanctissimi Domini Nostri mentem supremam, & prædictorum Dominorum præclarum desiderium, Cathedra S. Thomæ certis decoretur Privilegiis, ipsique futuris temporibus vere idonei Professores præficiantur, qui graves labores, ad eam Cathedram, ad instar aliarum præfatæ Universitatis regendam, utique necessarios, temporali licet emolumento destituti, condigne perferant, ac libenter, Viro Religioso dignum, consequentes præmium; Facultate a prælaudato Sanctissimo PP. Nostro Benedicto XIII. per Chirographum suum sub die XXVII. Januarii proxime præteriti de Apostolica dignatione, ad alias humillimas supradicti Patris Magistri Agnani preces, Sanctitati Suæ oblatas, Nobis facta; necnon respective etiam officii nostri auctoritate, ac præsentium tenore: I. Districte præcipimus, quatenus Filii prædicti Conventus Mutinen. pro tempore, solum Deum, ac Religionis splendorem habentes præ oculis (juxta laudabile supradictorum præsentium filiorum propositum) illum eligant in Professorem, quem perspecta morum honestas, ac firmissima adhæsio Doctrinæ S. Thomæ, in exercitio præcedentium Lecturarum probata, spectabilem sæculo & in Religione, ac Schola S. Thomæ & nostra commendabilem reddant, quo decori simul & quieti sui ipsorum Conventus etiam consulatur. Ut vero bonum commune Provinciæ, Ordinis, ac etiam Ecclesiæ, particulari ejusdem Conventus condigne præferant, neque sine ingenti necessitate permittant, in ea Universitate S. Thomæ Cathedram silere, mandamus, quatenus ubi idoneus desit Conventûs filius, quem semper præferendum esse declaramus & volumus, Professorem, dictis ac dicendis dotibus omnino instructum, ex duobus aliis status Mutinen. Conventibus, Regiensi nimirum ac Corrigien. in primis, tum vero etiam in hisce deficiente idoneo Lectore, & non aliter, ex alio ejusdem Provinciæ Conventu assumant. Cæterum, quia judicium de eligendi doctrina ad eos potissimum noscitur pertinere, qui propter habitas in Schola S. Thomæ exercitationes, in ea præstantiores censendi sunt, quoties saltem major pars filiorum Conventus Graduatorum in eodem Conventu actu non existant, Graduatorum absentium Votum per epistolas filii in Conventu existentes requirere, expectare, atque tamquam si illi electioni interessent, numerare teneantur; & idem servari volumus, deficientibus filiis Graduatis, in ordine ad filios actu legentes Theologiam, & his similiter deficientibus, respective ad Lectores actuales Philosophiæ. Et dicta quidem omnia & singula sub pœna nullitatis electionis serventur, & in Actu electionis ejusdem, ad Magistrum Ordinis, ut mox dicetur, mittendo, exprimantur: atque in Libro ad hoc instructo describantur. II. Electionem semel rite factam ad Nos & Successores nostros, sive ad Vicarios Generales Ordinis pro tempore, Fratres prædicti mittant, pro confirmatione, & Literarum Patentium, pro lectione publice habenda requisitarum, expeditione. Confirmationem quippe, & concessionem prædictas, quemadmodum & irritationem ejusdem Electionis, si de persona minus digna, aut contra alia a Nobis præscripta quandoque fiat, Nobis & Successoribus prædictis, privative quoad alios quoscumque, justis de causis reservamus juxta Sanctissimi laudatum

Cathedræ finis. Erectio. Donatio Ordini. Labores. Statuta. Professor qualis esse debeat. A quibus eligendus. Confirmandus a Magistro Ordinis.

Amoveri potest ab aliis. tum Rescriptum; Salva tamen auctoritate Ordinaria tum Capituli Provincialis, cum etiam P. Provincialis, maxime in sancta Visitatione, ac insuper Visitatorum ejusdem Conventus, ad Professorem ipsum, adhuc a Nobis & Successoribus prædictis confirmatum & datum, suspendendum: ac etiam a Cathedra & Conventu prædictis removendum, quoties ipsum minus laudabiliter vivendo aut docendo, muneri suo deesse, comperirent. III. Electio ipsa semper fiat ad annos determinatos, itaut experimento comprobari possit, an Professor semel constitutus, docendi gratia, sed in primis conversationis ac morum meritis exigentibus, sit in eodem munere confirmandus: atque etiam, ut pateat locus præcedentiæ superius expositæ; Sicque primo anni ipsi non excedant tempus ad Magisterium simplex; deinde vero ad alia, successive a Nobis firmanda infra, requisitum. Ne autem Cathedram Professore destitui, sicque sæculares, D. Thomæ doctrinæ amantes, opportuno Magistro carere contingat, poterit Professor quilibet, adhuc absoluto sibi per electionem & in Patentibus præfixo tempore, in lectione pergere, donec vel ipse confirmetur, vel Successor præsens fuerit. Quoties vero Professor ipse, decurrente vel instante tempore pro scholasticis exercitiis in Universitate habendis, quacumque de causa in Lectione ipsa pergere non possit; quemadmodum etiam si mori vel amoveri ipsum contingat: ne Discipuli prædicti ob recursum ad Magistrum Ordinis pro novo Professore firmando, atque hujusce ad Universitatem ipsam accessum, cum ipsorum detrimento diutius Præceptore destituantur, Filii Conventus de consensu expresso P. Provincialis, si expeditus sit ad eum accessus, vel Vicarii Provinciæ, vel saltem Patrum a Consiliis Conventus ipsius, pro interim de substituto provideant, qui pro tempore substitutionis suæ privilegiis, aliis Lectoribus Provinciæ legitime competentibus, fruatur. IV. In nova electione filii Conventus eum præferant, qui semel ad id muneris assumptus fuerit, si muneri suo antea plene satisfecisse compererint; nisi in concursu Fratris extranei occurrat filius Conventus Mutinen. tum Regien. aut Corrigiensis, ut supra, opportunis qualitatibus instructus; quem in usu prædictæ Cathedræ præferendum jam diximus. V. Cum ætatis maturitas, ac diuturnior in docendo exercitatio plurimum conferant ad erudiendam cum proventu & æstimatione juventutem, nullus eligatur in Professorem Cathedræ præfatæ, qui saltem per sex annos cum eximia laude antea non legerit; &, quoad fieri poterit, is eligatur, qui Lectionem Primariam Theologiæ, vel pro Primaria ab Ordinis Magistro approbatam, ad aliquem annum ac etiam ad triennium perfecerit. VI. Attendentes labores singulares Cathedræ Ordinis nostri, quos sæpedictus Professor, & quidem sine ullo temporali emolumento, (cui aliàs obesse nolumus & declaramus, si quando forte ex Conventu, vel aliunde eidem futuris temporibus propter insignes labores ipsos aliquid obveniat) atque adeò sine exemplo, in ea Universitate subire debet, ac perferre; Decernimus & mandamus, quatenus Professor, qui omnia & singula præscripta per leges & consuetudines, pro dictandis & explicandis Lectionibus, pro conferentiis & conclusionibus tam privatis quam publicis, nec non pro cæteris quibuscumque in præfata Universitate juxta ipsius Kalendarium & stilum exercitationibus habendis, laudabiliter, ut supra & infra, perfecerit, itaut solo infirmitatis actualis, vel urgentis tantummodo ad paucos dies gravis necessitatis, per Magistrum Ordinis, Capitulum Provinciale, aut etiam per P. Provincialem Provinciæ prædictæ subinde recognoscendæ, obtentu, & non alio quocumque prætextu, vel ipsis vel ipsorum aliquibus eximatur; non solum de victu, vestitu, ac medicinalibus, quemadmodum cæteri Fratres in eodem Conventu aliàs assignati, provideatur; sed etiam gaudeat omnibus & singulis privilegiis & exemptionibus, quibus Lectores in Collegio ejusdem Conventus legitime potiuntur, aut potiri consueverunt; ac insuper respective insignibus aliis privilegiis, infra auctoritate Apostolica per nos decernendis. Qui vero realiter & cum effectu, absolute, vel etiam ad aliquod tempus, pro prædictis scholasticis functionibus in eadem Universitate determinatum, etiam ob præcisam discipulorum carentiam, eadem non perfecerit, absolute similiter, vel ad idem tempus, nullo penitus ex dictis, multo magis ex dicendis privilegiis, gaudeat; sed per Priorem, nisi aliunde sit canonice exemptus, ad diurnam & nocturnam sequelam Chori, atque ad alia Religionis exercitia, tamquam vere unus ex Patribus simplicibus Conventus, cogi possit ac debeat. VII. Qui modo prædicto datus fuerit in Professorem, atque post expletam Lectionem primariam, vel a Magistro Ordinis pro tempore pro primaria approbatam, sive ad minus post exactum integrum in legendo novennium, per alios quatuor annos legerit condigne secundum prædictas leges & consuetudines, & attestationem a Rectoribus Universitatis, atque a tribus saltem Patribus ex gravioribus dicti Conventus subscriptam, de vere realiter ac laudabiliter cum Discipulorum proventu, & ædificatione proximorum, peracto, vel propediem complendo illo quadriennio, Capitulo Provinciali exhibuerit, possit ac debeat ad Magisterium simplex ab eodem Capitulo postulari, quemadmodum & ad Magisterium Studentium in Studio Generali Bononien. exercendum; nisi aliàs antea suis exigentibus meritis ad hoc posterius fuisset postulatus. Idem vero, proportione quoad annos servata, fiat pro eo, qui per plures quam per novem annos legerit, priusquam ad Cathedram illam assumatur. VIII. Qui post Quindennium, ex Decretis Apostolicis aliàs requisitum, vel post prædictum tempus, pro Cathedra S. Thomæ ex Sanctissimi concessione sufficiens, ad Lauream prædicti Magisterii simplicis a Magistro Ordinis, ad eam promotus, vel ab ea suscipienda dispensatus, necnon a Provincia ad Magisterium Studentium postulatus, a filiis supra-

Eligatur ad annos præscriptos.

Quomodo supplendum, donec novus Professor sit præsens.

Quisnam præferendus?

Aetatis, & exercitationis requisita.

Privilegia sub certi oneris conditione Professori concessa:

Auctoritate alias ordinaria:

Auctoritate Apostolica:

In Ordine ad Magisterium Simplex:

Magisterium Studentium;

supradictis electus, & a Nobis vel Successoribus nostris, ut supra, datus fuerit, vel confirmatus in Professorem, & per biennium Cathedram moderatus fuerit, atque attestationes de biennio completo vel proxime complendo, Capitulo Provinciali exhibuerit, servatis omnibus & singulis nuper dictis, a Capitulo ipso Provinciali in Regentem vel Baccalaureum, prout sibi spectatis meritis convenientius videbitur, perinde acsi vere, realiter, & non per æquipollens, Magisterium prædictum Studentium Bononiæ complevisset, postulari similiter possit, ac debeat. IX. Ubi denique aliquis electus & datus, sive confirmatus fuerit, ut prædictum est, in Professorem, postquam biennium præmissum, vel etiam Magisterium Studentium Bononiæ, cum postulatione antedicta ad Regentatum vel Baccalaureatum, perfecerit: & per aliud Quadriennium in Cathedra S. Thomæ præstiterit supradicta omnia, modo pariter dicto, atque Attestationes præfatas de eo peracto vel proxime complendo, ad Capitulum Provinciale detulerit, in Magistrum Provinciæ cum loco & voce a Capitulo ipso acceptari possit ac debeat in omnibus & per omnia, ac si Regentatum ipsum aut Baccalaureatum in Studio Generali Bononiensi realiter & cum effectu absolvisset. X. Ne vero contingat, prædictas a Nobis Postulationes ad Magisterium Studentium, Baccalaureatum, vel Regentatum, Professori ex eo denegari a Provincia, quod per Nos & Successores prædictos, numerus postulandorum præfigatur; concedimus de gratia speciali pro futuris perpetuo temporibus, quatenus quotiescumque postulandus occurrat ad aliquem prædictorum Graduum aliquis ex futuris Professoribus, numerus ille pro tempore præfixus pro Professore ipso augeatur; ut idem non tamquam supranumerarius, sed intra numerum ipsum, & quidem modo, loco, & ordine, quos ejusdem merita respective ad alios postulandos exigent, re ipsa postuletur. Reservamus tamen Nobis facultatem, ad ea addenda, quæ ad supradictorum firmiorem executionem aut clariorem expositionem, opportuna a Nobis censeri poterunt; Quemadmodum ex supradicto Chirographo Sanctissimo Nobis & Successoribus Nostris prædictis reservamus facultatem, ut si quandoque contingat, per Capitulum Provinciale impediri, quo minus Professor aliquis, supradicta habens requisita, merita, & opera, postulationibus ac gratiis præmissis fruatur, ipsum auctoritate Apostolica in eorum possessione ponendi & conservandi. Non obstantibus quoad omnia & singula hactenus dicta Statutis Ordinis, Provinciæ prædictæ Legibus, aut Privilegiis: Brevibus quoque Innocentianis, sive Decretis Apostolicis de Quindennio integro pro Magisterio simplici requisito, de æquipollentia tollenda, deque aliis quibuslibet, cæterisque quibuscumque non obstantibus, quæ idem Sanctissimus voluit non obstare; & quibus auctoritate Nobis ab eodem Sanctissimo benigne commissa per præsentes derogamus, & derogatum esse declaramus. In Nomine Patris, & Filii, & Spiritus Sancti: Amen. Datum Romæ in Conventu nostro Sanctæ Mariæ supra Minervam die XVIII. Februarii MDCCXXX. Fr. Thomas Ripoll, Magister Ordinis. Loco ✠ Sigilli. Regist. fol. LIX. Fr. Dominicus Ponsi, Magister, Ex-Provincialis, & Socius.

Et ad Magisterium S. T. cum loco, & voce.

Aliud Privilegium auct. Magistri Ord. concessum.

Præservatio facultatum Magistro Ordinis.

§. 2. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, dictus Joannes Dominicus, ut tam dictus Hyacinthus quam successores Professores, & quicumque alii, ad quos spectat, & pro tempore spectabit, Privilegiorum regularium, ac utique gravium Statutorum hujusmodi executionem firmius lætiusque promoveant, opportune in præmissis a Nobis provideri, & aliàs, ut infra, indulgeri, summopere desideret; Nos ipsum Joannem Dominicum specialibus favoribus & gratiis prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, a jure vel ab homine quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes & absolutum fore censentes, hujusmodi supplicationibus, ejus nomine Nobis super hoc humiliter porrectis, inclinati, de venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium, negotiis & consultationibus Episcoporum & Regularium præpositorum, consilio, omnia & singula præinserta Privilegia & Statuta, a memorato Thoma Magistro Generali edita, ut præfertur, auctoritate Apostolica tenore præsentium confirmamus & approbamus, illisque Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes & singulos juris & facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus; Ipsaque Privilegia & Statuta perpetuo observari, auctoritate & tenore præfatis mandamus; Necnon in iisdem dicto Thomæ Magistro Generali facultatem addendi, quæ pro illorum pleniori executione vel declaratione, opportuna censeri contingat, præservantes, ratam, firmamque habemus: Salva tamen semper in præmissis auctoritate Congregationis eorumdem Cardinalium.

Supplicis petitionis continuatio.

Confirmatio Apostolica, cum opportuna præservatione.

§. 3. Decernentes, easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere & fore, suosque plenarios & integros effectus sortiri & obtinere; & illis, ad quos spectat & pro tempore spectabit, in omnibus & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari; sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari & definiri debere; ac irritum & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

Clausulæ.

Decretum irritum faciens.

§. 4. Non obstantibus Constitutionibus & Ordinationibus Apostolicis; necnon, quatenus opus sit, Provinciæ, & Ordinis præfatorum, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus & singu-

singulis, illorum tenoribus præsentibus pro plene & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub annulo Piscatoris die 16. Aprilis 1732. Pontificatus nostri anno Secundo.

F. Card. Oliverius.

LIX.

Dat. die 30. Aprilis 1732. Pontif. An. II.

Confirmatur Decretum Congregationis Particularis, a Sanctissimo Domino Nostro deputatæ, super observantia Constitutionum Egidianæ & Carpensis; & exhibitione & Archiviatione instrumentorum pro Communitatibus & Universitatibus Provinciæ Marchiæ.

CLEMENS PAPA XII.

Ad futuram rei memoriam.

NUper a particulari Congregatione nonnullorum Romanæ Curiæ Prælatorum, a Nobis deputata super observatione Constitutionum Ægidianæ & Carpensis in Provincia nostra Marchiæ, emanavit decretum tenoris, qui sequitur, videlicet:

Decreti tenor.

§.1. In Congregatione particulari a Sanctissimo Domino Nostro Clemente XII. deputata RR. PP. DD. Merlini, Guglielmi, & Mei infrascripti, super observantia Constitutionum Ægidianæ & Carpensis in Provincia Marchiæ, habita die 5. Junii 1731. resolutum fuit: Constitutiones Ægidianam, & Carpensem servandas esse juxta modum; Modus est, quod idem Notarius stipulans absque ulla mercede, præter illam consuetam stipulationis sive rogiti, teneatur exhibere infra terminum dierum quindecim a die stipulationis Notario illius Judicis, a contrahentibus eligendi, coram quo fieri debet insinuatio, eamdem copiam publicam juxta Bullam Sixtinam archiviandam, unà cum instrumento originali, ad hoc ut prædictus Notarius Judicis insinuationis, ad instantiam unius vel alterius ex contrahentibus, sive de eorum mandato, more solito illud insinuet, fidemque insinuationis faciat tam in margine dicti instrumenti originalis, quam copiæ archiviandæ: reservata tamen facultate contrahentibus prædictos Notarios stipulantes cogendi ad præfatam exhibitionem instrumenti originalis, & copiæ archiviandæ infra dictum terminum dierum quindecim. = Factaque per me die subsequenti sexta ejusdem mensis Junii relatione Sanctitati Suæ de prædicta resolutione, Sanctissimus illam approbavit. *N. Archiepiscopus Nazian. Auditor.*

§.2. Cum autem, sicut dilecti filii Communitates, & Universitates, & Homines dictæ Provinciæ Nobis subinde exponi fecerunt, ipsi decretum hujusmodi, quo firmius subsistat, & servetur exactius, Apostolicæ confirmationis nostræ patrocinio communiri plurimum desiderent; Nos specialem ipsis exponentibus gratiam facere volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, a jure vel ab homine quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, supplicationibus, eorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis, inclinati, decretum præinsertum auctoritate Apostolica tenore præsentium denuo approbamus, & confirmamus; illique inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes & singulos juris & facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus. Confirmatur.

§.3. Decernentes, easdem præsentes literas semper firmas validas & efficaces existere & fore, suosque plenarios & integros effectus sortiri & obtinere; ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit, in omnibus & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari; sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari & definiri debere; ac irritum & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari. Clausulæ.

§.4. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus & Ordinationibus Apostolicis, necnon, quatenus opus sit, dictarum Communitatum & Universitatum Provinciæ hujusmodi, aliisve quibusvis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis, in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene & sufficienter expressis ac ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

§.8. Volumus autem, ut earumdem præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo Personæ in Ecclesiastica Dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides ubique locorum tam in Judicio quam extra illud habeatur, quæ ipsis præsentibus haberetur, si forent exhibitæ vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub annulo Piscatoris die 30. Aprilis Pontificatus Nostri Anno Secundo.

F. Card. Oliverius.

LX.

Dat. die 20. Maji 1732. Pontif. An. II.

Confirmatur Decretum, ab Abbate & Officialibus Congregationis Ecclesiasticæ, sub Invocatione S. Petri in Conventu Sanctissimæ Trinitatis Mexican. canonice erectæ editum, ne mulieribus in eorum Collegium, Hospitale, Domus, & habitationes pateat aditus.

CLEMENS PAPA XII.

Ad futuram rei memoriam.

Facti series.

EXponi Nobis nuper fecerunt dilecti filii Abbas & Officiales Congregationis Ecclesiasticæ, sub invocatione S. Petri in Conventu Sanctissimæ Trinitatis Civitatis Mexican. in Indiis, canonice (ut asseritur) erectæ, quod ipsi cum approbatione venerabilis Fratris moderni Archiepiscopi Mexican. Decretum ediderunt, ut mulieres cujuscumque status & conditionis, etiam in casu infirmitatis, eorumdem exponentium Collegium, Hospitale, Domum, & quamlibet aliam dictæ Congregationis habitationem ingredi nequirent, itaut decreto hujusmodi sub quovis prætextu nec a quolibet Ordinario, neque ab Abbate, aliisque Officialibus, nunc & pro tempore existentibus prædictæ Congregationis Ecclesiasticæ, derogari unquam possit.

§.1. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, ipsi exponentes, Decretum hujusmodi pro firmiori illius subsistentia Apostolicæ confirmationis nostræ patrocinio communiri, plurimum desiderent; Nos ipsos exponentes specialis favore gratiæ prosequi volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis Sententiis, censuris, & pœnis, a jure vel ab homine quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, supplicationibus, eorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis, inclinati, de Venerabilium Fatrum nostrorum S. R. E. Cardinalium, Concilii Tridentini Interpretum, qui votum dilecti filii Nostri Ludovici ejusdem S.R.E. Cardinalis Belluga nuncupati, ad ejusmodi negotium examinandum a prædicta Congregatione Cardinalium deputati, attenderunt, consilio, supraenunciatum Decretum auctoritate Apostolica tenore præsentium approbamus & confirmamus, illique inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adiicimus: salva tamen semper in præmissis auctoritate Congregationis eorumdem Cardinalium.

Confirmatio Decreti, de quo in Rubrica.

§.2. Decernentes, easdem præsentes literas semper firmas validas & efficaces existere & fore, suosque plenarios & integros effectus sortiri & obtinere; ac ab illis, ad quos spectat & pro tempore quandocumque spectabit, inviolabiliter observari; sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari & definiri debere; ac irritum & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

Præsentium Literarum observantia.

§.3. Non obstantibus Constitutionibus & Ordinationibus Apostolicis, ac, quatenus opus sit, dictæ Congregationis Ecclesiasticæ, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis, in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Obstantium derogatio.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub annulo Piscatoris die 20. Maji 1732. Pontificatus Nostri Anno Secundo.

F. Card. Oliverius.

LXI.

Dat. die 27. Maji 1732. Pontif. An. II.

Confirmatur Decretum Congregationis Episcoporum & Regularium quo confirmatur resolutio nuperi Capituli Generalis Ordinis Bethlemitarum in Indiis Occidentalibus, ut Officialium electio in unaquaque Domo per Præfectum, & quatuor Definitores Generales fiat.

CLEMENS PAPA XII.

Ad futuram rei memoriam.

Supplex Libellus.

NUper pro parte dilectorum filiorum Vocalium Capituli Generalis Ordinis Bethlemitarum in Indiis Occidentalibus, Congregationi Venerabilium Fratrum Nostrorum S.R.E. Cardinalium, negotiis & consultationibus Episcoporum & Regularium præpositæ, exposito, quod in Constitutionibus ejusdem Ordinis a fe. re. Innocentio PP. XI. Prædecessore Nostro confirmatis, statuebatur, electiones Præfecti, Vice-Præfecti, quatuor Discretorum, & Majorum Infirmariorum, ac Procuratorum cujuscumque Domus & Hospitalis, spectare ad Religiosos Domus & Hospitalis hujusmodi, ad formam earumdem Constitutionum votum habentes: Verum quia experientia quadraginta & ultra annorum compertum erat, quamplura inconvenientia in præjudicium etiam regularis observantiæ orta fuisse ac in dies oriri ex prædicto modo faciendi dictas electiones, ideo in eodem Capitulo Generali in Civitate Mexican. mense Februario anno 1730. ad occurrendum hujusmodi absurdis & inconvenientibus, per pluralitatem suffragiorum resolutum fuerat, quod jus eligendi dictos Præfectum, Vice-Præfectum, Discretos, Majores Infirmarios, & Procuratores cujuscumque Domus, pertinere deberet ad Præfectum Generalem, & quatuor Definitores Generales unà cum Secretario Generali, & Præfecto Domus, ubi fieri contingat hujusmodi electiones, necnon cum duobus aliis Religiosis, qui

Per Constitutiones Ordinis electiones Officialium Religiosis cujusque Domus concedi:

Ex Decreto verò postremi Capituli Gener. eas Præfecto Gener. & Definitoribus Gener. committi.

qui munus vel Generalis vel Assistentis Generalis vel Vice-Generalis vel Præfecti alicujus Domus obierint: his omnibus deficientibus cum Religiosis magis antianis, quos reperiri contingat in Domo, in qua fieri debeant electiones prædictæ, & ad eas procedendum esset per scrutinium & vota secreta, ita tamen, ut ex novis suffragiis, ut supra, adhibendis, quinque pro electione canonica sufficiant: Et in eadem expositione subjuncto, quod in prædicto Capitulo Generali sancitum fuerat, quod ejusmodi electiones fieri debeant de triennio in triennium, absque eo quod prorogari possint, nec quod ullus in Præfectum ejusdem Domus reelegi queat, ita quod si triennium expiraverit, & non potuerit ob absentiam Patris Generalis procedi ad prædictas electiones seu alteram ex illis, tunc Vice-Generalis cum suis Assistentibus eligat per scrutinium ut supra Præsidentem illius Domos seu Domorum, quæ Præfecto indigerent, donec perveniant literæ patentes Electi vel Electorum in Præfectum seu Præfectos. Et hoc ipsum servandum sit in casu obitus vel renunciationis dictorum Electorum; & in absentia Patris Generalis possit Vice-Generalis admittere tales renunciationes, injuncto tamen eidem onere certiorandi dictum Præfectum Generalem, ut servata forma superius expressa possit ad electiones devenire, ut fusius habebatur ex particula resolutionis captæ in eodem Capitulo generali; Ac proinde pro parte Vocalium memorati Capituli generalis eidem Congregationi Cardinalium supplicato, ut prævia derogatione Constitutionum Ordinis in dicto Capitulo IX. §. XVI. prædictam resolutionem confirmaret, adhoc ut executioni demandari possit; Emanavit a prædicta Congregatione Cardinalium Decretum tenoris sequentis, videlicet:

Hujusmodi vero electiones quolibet faciendas triennio:

Pro his omnibus petit cõfirmationem.

§.1. Sacra Congregatio Eminentissimorum & Reverendissimorum S.R.E. Cardinalium, negotiis & consultationibus Episcoporum & Regularium præpositæ, ad quam Sanctissimus Dñus Noster PP. CLEMENS XII. libellum remisit, attento suffragio Eminentissimi Cardinalis Pico, Ordinis Bethlemitarum apud S. Sedem Protectoris, ac re undique mature discussa, referente pro Eminentissimo Cardinali Belluga, Ponente, absente, Eminentissimo Cardinali Barberini, benigne rescripsit = Prævia derogatione Cap. 9. §. 16. Constitutionum in ea parte, qua disponitur, electiones Præfectorum, Vice-Præfectorum, quatuor Discretorum, majoris Infirmarii, ac Procuratoris faciendas esse a singulis Communitatibus Conventuum, imposterum illas esse faciendas a Generali, quatuor Assistentibus, Secretario Generali, Præfecto Domus, ubi fit electio, & duobus Religiosis, qui fuerint vel Generales, aut Assistentes Generales, aut Vice-Generales, aut Præfecti, &, illis non existentibus, a religiosis Viris magis antianis ejusdem Domus: & electio intelligatur facta in personam ejus, qui habuerit majorem numerum suffragiorum: Quod electiones fiant de triennio in triennium absque facultate eas prorogandi: & si dum spirat triennium, ob absentiam Generalis non pervenisset provisio ab eodem capta, tunc Vice-Generalis cum suis Assistentibus eligat Præsidentem illius Domus, ubi erat facienda electio, qui eam gubernet pro interim: Quod erit observandum in casu obitus aut renunciationis Electorum ante triennium: Et quod ob absentiam Generalis valeat Vice-Generalis admittere renunciationes Electorum, cum obligatione tamen de iis certiorandi Patrem Generalem, ad hoc ut possit dare opportunas providentias pro electione Successorum. Romæ die 2. Maji 1732. Cardinalis Franciscus Barberinus. Loco ✠ sigilli. I. Archiepiscopus Cor. Secretarius.

Decret. Congregat. hæc approbans.

§.2. Cum autem, sicut prædicti Vocales Nobis subinde exponi fecerunt, ipsi præmissa, quò firmius subsistant, & serventur exactius, Apostolicæ confirmationis nostræ patrocinio communiri plurimum desiderent; Nos ipsos Vocales specialibus favoribus & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis Sententiis, censuris, & pœnis, a jure vel ab homine quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes & absolutas fore censentes, supplicationibus, eorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis, inclinati, Decretum præinsertum Auctoritate Apostolica tenore præsentium approbamus & confirmamus; illique inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus: salva tamen semper in præmissis auctoritate Congregationis eorumdem Cardinalium.

Confirmatur.

§.3. Decernentes, easdem præsentes literas firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios & integros effectus sortiri & obtinere; ac illis, ad quos spectat & pro tempore quandocumque spectabit, in omnibus & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari; sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari & definiri debere; ac irritum & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

Clausulæ.

§.4. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus & Ordinationibus Apostolicis, necnon dicti Ordinis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis, in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene & sufficienter expressis ac ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub annulo Piscatoris die 27. Maji 1732. Pontificatus Nostri Anno Secundo.

F. Card. Oliverius.

LXII.

Dat. die 19. Junii 1732. Pontif. An. II.

Declaratio, quod Provinciæ Galliæ, ac Conventus Beatæ Mariæ Miraculorum de Urbe Tertii Ordinis Sancti Francisci, comprehendantur in Brevi Sanctissimi Domini Nostri circa vias Crucis &c.

CLEMENS PAPA XII.

Ad futuram rei memoriam.

ALiàs Nos supplicationibus dilecti filii Bernardi Monterde, Procuratoris Generalis Ordinis Fratrum Minorum Sancti Francisci de Observantia nuncupatorum, nomine Nobis humiliter porrectis inclinati, decrevimus, ac indulsimus, ut loca pia, via Crucis seu Calvarii nuncupata, ad instar Stationum Montis Calvarii, in Ecclesiis ac locis piis Ministro Generali pro tempore existenti dicti Ordinis non subjectis, nec ab eo dependen. per Fratres Ordinis præfati tunc erecta & imposterum erigenda, eisdem indulgentiis ac privilegiis fruerentur & gauderent, quibus fruebantur & gaudebant erecta in Ecclesiis & locis Ordinis prædicti: ita tamen, ut quoad deinceps erigenda modus & forma servarentur, quibus ejusmodi erectiones in Ecclesiis & locis dicti Ordinis eatenus fieri consueverant; & accederet licentia Ordinarii loci, ac consensus Parochi, & Superioris Ecclesiæ & loci pii, ubi de eis erigendis agi contingeret, & aliàs, prout uberius continetur in nostris desuper in simili forma Brevis expeditis Literis, tenoris, qui sequitur, videlicet:

§.1. CLEMENS PP. XII. *Ad futuram rei memoriam*. Exponi Nobis nuper fecit dilectus filius Bernardus Monterde, Procurator Generalis Ordinis Fratrum Minorum Sancti Francisci de Observantia nuncupatorum, tam suo, quam dilecti etiam filii moderni Ministri Generalis dicti Ordinis nomine, quod, cum antiqua vigeret ac etiamnum vigeat in Ordine hujusmodi consuetudo erigendi & instituendi per illius Fratres, in vim facultatis sibi aliàs a Sede Apostolica concessa, pia loca, via Crucis seu Calvarii nuncupata, ad instar Stationum Montis Calvarii, nedum in ejusdem Ordinis, sed etiam in aliis Ecclesiis ac locis, ab eo minime dependentibus; isque mos in universis Regnis Hispaniarum, ac plurimis Italiæ regionibus semper antehac retentus fuerit, & adhuc de præsenti servetur: Licetque dudum fel. rec. Innocentius PP. XII. Prædecessor Noster ad preces tunc in humanis agentis Francisci Diaz, dum viveret, Commissarii Generalis pro ultramontana Familia dicti Ordinis, præfata loca pia viæ Crucis seu Calvarii sub quibusdam rec. mem. Innocentii PP. XI. Prædecessoris quoque nostri literis in simili forma Brevis die 5. Septembris 1686. super confirmatione diversarum Indulgentiarum & Privilegiorum ipsius Ordinis editis, comprehendi, ac proinde frui & gaudere posse Indulgentiis & Privilegiis in literis hujusmodi concessis & expressis, declarasset per suas itidem in forma Brevis die 5. Decembris 1696. desuper expeditas Literas, idque absque limitatione ac restrictione dictorum locorum viæ Crucis seu Calvarii ad Ecclesias & loca Ordinis præfati factum fuisset; Nihilominus aliqui existimantes facultatem, illa erigendi & instituendi ad Ecclesias & loca Ordinis prædicti: Indulgentias vero & Privilegia ejusmodi ad personas, obedientiæ ac directioni pro tempore existentis Ministri Generalis ejusdem Ordinis subjectas, respective limitata & restricta esse, a piæ mem. Benedicto PP. XIII. etiam Prædecessore Nostro, Indulgentias & privilegia præfata ad quoscumque utriusque sexus Christifideles, dicto Ministro Generali non subjectos, qui tamen ejusmodi loca pia Crucis seu Calvarii penes Fratres supradicti Ordinis, privative quoad alios quoslibet, visitarent, ibique memoriam Dominicæ Passionis devote recolerent, aliaque injuncta opera peragerent, extendi & ampliari obtinuerunt, prout in ipsius Benedicti Prædecessoris Literis sub plumbo, anno Incarnationis millesimo septingentesimo vigesimo sexto, quinto Nonas Martii, Pontificatus sui anno Tertio, emanatis, uberius continetur.

§.2. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, ipse Bernardus non minus ratione sui officii Procuratoris Generalis hujusmodi, quam de expresso mandato dicti moderni Ministri Generalis, ad enatam occasione præmissorum confusionem tollendam, remque in statum pristinum restituendam, prædicta loca pia viæ Crucis seu Calvarii per eosdem Fratres, etiam in Ecclesiis & locis, quæ non sint dicti Ordinis, erecta & erigenda, eisdem Indulgentiis & Privilegiis gaudere per Nos declarari summopere desideret, quemadmodum ab ipso Benedicto Prædecessore, postquam Literæ suæ præfatæ prodierant, ad supplicationem dilectæ in Christo filiæ Nobilis Mulieris Violantis a Bavaria Principissa Etruriæ Viduæ, Fratribus Recessus Sancti Francisci ad Montem Florentinum, & Conventus de Ambrosiana nuncupat. dicti Ordinis in vim cujusdam rescripti die 10. Novembris 1729 ejus jussu editi, concessum fuisse memoratur; Nobis propterea humiliter supplicari fecit, ut in præmissis opportune providere, &, ut infra, indulgere de benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur ejusdem Bernardi votis hac in re, quantum cum Domino possumus, favorabiliter annuere cupientes, eumque a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, a jure vel ab homine quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes & absolutum fore censentes: necnon utriusque Innocentii, & Benedicti Prædecessorum literarum præfatarum tenores, & alia quæcumque, etiam specificam & individuam mentionem & expressionem requirentia, præsentibus pro plene & sufficienter expressis & specificatis, habentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, quod prædicta loca pia viæ Crucis seu Calvarii, in Ecclesiis, Oratoriis, Monaste-

nasteriis, Hospitalibus, & aliis itidem piis locis, ipsi Ministro Generali non subjectis, nec ab eo dependentibus, per Fratres dicti Ordinis nunc erecta, & in posterum erigenda in Ecclesiis & locis Ordinis præfati, auctoritate Apostolica tenore præsentium decernimus & declaramus; ac, quatenus opus sit, de novo concedimus & indulgemus; ita tamen, ut quoad illa sic deinceps erigenda modus & forma serventur, quibus ejusmodi erectiones in Ecclesiis & locis Ordinis prædicti hactenus fieri consueverunt, & accedat licentia Ordinarii loci, ac consensus Parochi, & Superiorum Ecclesiæ, Monasterii, Hospitalis, & loci pii, ubi de eis pro tempore erigendi agi contigerit.

§.3. Decernentes, pariter easdem præsentes literas semper firmas, validas & efficaces existere & fore, suosque plenarios & integros effectus sortiri & obtinere; ac illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit, plenissime suffragari; sicque, & non aliter in præmissis per quoscumque Judices ordinarios & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari & definiri debere; ac irritum & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

§.4. Non obstantibus præmissis, ac nostra & Cancellariæ Apostolicæ Regula de non concedendis Indulgentiis ad instar, & aliis Constitutionibus & Ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque.

§.5. Volumus autem, ut præsentium literarum transumptis seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica Dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides in judicio & extra illud adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ vel ostensæ. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 16. Januarii 1731. Pontificatus nostri anno Primo. F. Card. Oliverius.

§.6. Cum autem, sicut pro parte dilectorum filiorum Procuratorum Provinciarum Galliæ Fratrum Tertii Ordinis ejudem Sancti Francisci, ac Guardiani Conventus Beatæ Mariæ Miraculorum nuncupat. de Urbe ipsius Tertii Ordinis, Nobis nuper expositum fuit, tametsi Fratres Tertii Ordinis hujusmodi, utpote supradicto Ministro Generali Ordinis Fratrum Minorum Sancti Francisci de Observantia, ejusque jurisdictioni subjecti, pro certo habeant, se in literis nostris præinsertis comprehensos esse, quia tamen expressa ac individua eorum in dictis literis mentio facta non fuit, vereantur, ne hoc prætextu aliqua forsan sibi desuper moveatur difficultas, aut impediantur, quominus earumdem literarum commodo & effectu pacifice potiri valeant: Nobis propterea exponentes præfati humiliter supplicari fecerunt, ut in præmissis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur ipsos exponentes specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis sentenitis, censuris, & pœnis, a jure vel ab homine quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, Fratres Tertii Ordinis Provinciarum Galliæ, ac Conventus Beatæ Mariæ Miraculorum de Urbe in præinsertis literis nostris ad omnes effectus inibi expressos comprehendi, easdemque literas Fratribus prædictis in omnibus & per omnia plenissime suffragari debere perinde, ac si de ipsis Fratribus individua mentio in eis facta fuisset, auctoritate Apostolica tenore præsentium decernimus quoque, & declaramus.

§.7. Non obstantibus Constitutionibus & Ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 10. Junii 1732. Pontificatus Nostri Anno Secundo.

F. Card. Oliverius.

LXIII.

Confirmatur Decretum Congregationis Episcoporum & Regularium super divisione Provinciæ Austriæ Inferioris Ordinis Fratrum Minorum S. Francisci Conventualium nuncupatorum in duas Provincias Austriæ Inferioris unam, alteram vero Silesiæ & Moraviæ.

Dat. die 16. Junii 1732. Pontif. An. II.

CLEMENS PAPA XII.

Ad futuram rei memoriam.

Supplex Libellus Congregationi datus pro obtinenda separatione.

NUper pro parte dilectorum filiorum Fratrum Provinciæ Austriæ Inferioris Ordinis Minorum S. Francisci, Conventualium nuncupatorum, Congregationi Venerabilium Fratrum Nostrorum S.R.E. Cardinalium, negotiis & consultationibus Episcoporum & Regularium præpositæ, exposito, quod cum eadem Provincia Conventibus in dicta Austria, ac Silesia, & Moravia constans reperiretur, consideratum fuerat pro majori quiete, tam necessaria Regulari vitæ, illam separatione de præsenti indigere; cum experientia compertum sit, quod inter Austriacos ex una, & Silesios ac Moravos ex altera partibus mutua tranquillitas, nisi Provinciam hujusmodi separando, conciliari nequiverat; Ideoque prædictæ Congregationi Cardinalium supplicato, ut denuo eamdem Provinciam separaret, formando unam ex septem Conventibus, & duarum Residentiarum in Silesia & Moravia consistentibus, & relinquendo solam Provinciam Austriæ Inferioris infra & supra Anasum flumen, quæ novem Conventibus, & unico Monialium Monasterio, quarum cura quatuor Religiosis hujus Provinciæ committitur, constabit; & hac ratione, duarumque Provinciarum distinctione formanda, querimoniæ, quæ inter utriusque nationis Religiosos exortæ sunt,

tæ sunt, cessabunt; ac pro ejusmodi destinatione Provinciarum charissimus in Christo filius noster Carolus Hispaniarum Catholicus, & Romanorum Rex in Imperatorem electus, mentem suam super præmissis declaraverat, quemadmodum ex relatione ad eosdem Cardinales transmissa a Venerabili Fratre Dominico Archiepiscopo Ephesin. ad eumdem Carolum Regem, & Imperatorem electum, Nostro & Apostolicæ Sedis Nuncio, qui in faciem loci hujus divisionis necessitatem agnovit, constare dicebatur: Emanavit a prædicta Congregatione Cardinalium Decretum tenoris, qui sequitur videlicet:

S. Congregationis Decretum.

§.1. Sacra Congregatio Eminentissimorum & Reverendissimorum S. R. E. Cardinalium, negotiis & consultationibus Episcoporum & Regularium præposita, attenta relatione P. Ministri Generalis Ordinis, benigne rescripsit pro approbatione, sive pro gratia divisionis Provinciæ juxta modum: Nempe quod divisio fiat eorum tantummodo Conventuum, qui de præsenti constituunt Provinciam Austriacam, assignatis illis, qui sunt infra & supra Anasum Austriacis, & remanentibus cæteris, cui videlicet Moravis & Silesitis pro altera Provincia erigenda. Divisio vero hujusmodi facienda tenore præsentium committitur P. Generali cum omnibus opportunis & necessariis facultatibus, & signanter convocandi in utraque Provincia distincta Capitula, in quibus eligi debebunt Superiores tam custodiales quam locales, juxta Constitutiones Ordinis: firmatis tamen prius, & ante electionem Superiorum assignatis Conventibus, & divisis in Custodias; necnon destinandi Conventus pro studiis tam Philosophicis quam Theologicis, & Moralibus; quinimo pro unico Novitiatu in unaquaque Provincia, & Professoriis, juxta necessitatem. Romæ die 23. Maji 1732. Cardinalis Barbarinus. F. Archiepiscopus Con. Secretarius. Loco ✠ Sigilli.

Confirmatur.

§.2. Cum autem, sicut prædicti Fratres Nobis subinde exponi fecerunt, ipsi Decretum hujusmodi, quo firmius subsistat, & servetur exactius, Apostolicæ confirmationis nostræ patrocinio communiri summopere desiderent; Nos specialem ipsis exponentibus gratiam facere volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, a jure vel ab homine quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, supplicationibus eorum nomine nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, Decretum præinsertum auctoritate Apostolica tenore præsentium confirmamus & approbamus, illique inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus; salva tamen semper in præmissis auctoritate Congregationis dictorum Cardinalium.

Clausulæ.

§.3. Decernentes, easdem præsentes literas semper firmas validas & efficaces existere & fore, suosque plenarios & integros effectus sortiri & obtinere; ac dictis Exponentibus, & ab illis, ad quos spectat & pro tempore spectabit, inviolabiliter observari; sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari & definiri debere; ac irritum & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

§.4. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus & Ordinationibus Apostolicis, necnon, quatenus opus sit, Ordinis & Provinciæ, ac Conventuum hujusmodi, etiam juramento, confirmatione Apostolica, aut quavis firmitate alia roboratis statutis & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 10. Junii 1732. Pontificatus Nostri Anno Secundo.

F. Cardinalis Oliverius.

LXIV.

Confirmatur Decretum Definitorii, & Vocalium Capituli Provincialis Provinciæ Sanctæ Mariæ Hungariæ Ordinis Fratrum Minorum Sancti Francisci de Observantia, Reformatorum nuncupatorum, super acceptatione alternativæ tripartitæ in eadem Provincia, & distributione officiorum inter Fratres Nationis Hungaricæ, Germanicæ, Slavonicæ.

Dat. die 16. Junii 1732. Pontif. An. II.

CLEMENS PAPA XII.

Ad futuram rei memoriam.

Expositio.

Exponi Nobis nuper fecit dilectus filius Fulvius a Bononia, Procurator Generalis Ordinis Fratrum Minorum Sancti Francisci de Observantia, Reformatorum nuncupatorum, quod cum aliàs Venerabilis Frater Matthæus Archiepiscopus Panormitan., qui tunc temporis Ministri Generalis dicti Ordinis munere fungebatur, per quasdam suas Patentes literas die 11. Martii 1727. emanatas, in Provincia Hungariæ eorumdem Fratrum Reformatorum tripartitam alternativam in omnibus electionibus, officiorum distributionibus, inter Fratres totidem Nationum, nempe Hungaricæ, Germanicæ, & Slavonicæ, Novitiorum vestitionibus, Conventuum partitionibus, aliisque dispositionibus, quæ distributivam justitiam inter nationes hujusmodi inducere & fovere valeant, perpetuis futuris temporibus adamussim servandam esse sanxisset; idque etiam a fel. rec. Benedicto PP. XIII. Prædecessore Nostro per quasdam suas Literas die 4. Aprilis ejusdem anni

anni expeditas confirmasset: Verum nonnullis Fratribus contradicentibus, aliisque annuentibus, literæ prædictæ executioni demandatæ fuerint, ideo ut dissentione animorum penitus evulsa ad concordiam omnes partes reducerentur, de speciali mandato Superioris Generalis ejusdem, & ad instantiam partium coram Commissario Visitatore Generali, tum omnes Religiosi emeriti Provinciæ, qui præsertim Prælaturarum officium gesserant, tum actuales Minister Provincialis, necnon Custos, atque Deffinitores unà cum Exdefinitore Generali, insimul congregati, matura præmissa consultatione, prædictis Benedicti Prædecessoris literis earumdem literarum Patentium confirmatoriis unanimiter die 7. Martii 1730. assensum præstiterunt: sponte ac libere id ipsum acceptarunt: futuris quoque temporibus inviolabiliter observare spoponderunt: perpetuumque silentium demandarunt, & alias, prout uberius continetur in decreto acceptationis hujusmodi desuper facto, tenoris, qui sequitur, videlicet:

Fr. Sigismundus Kerpin, Ordinis Minorum Strictioris Observantiæ S. P. N. Francisci Concionator, Sacræ Theologiæ Lector, & Custos actualis, ac Almæ itidem Provinciæ Sanctæ Mariæ Hungariæ Commissarius Visitator Generalis.

Omnibus & singulis hujus Almæ Provinciæ dilectissimis Patribus & Fratribus salutem & sanctam pacem.

§.1. Quemadmodum Seraphici Spiritus amorem Dei, ita & corporis nostri membra dilectionem proximi significant, edocentque: *Sicut in uno corpore multa membra habemus, omnia autem membra non eumdem actum habent; ita multi unum corpus sumus in Christo, singuli autem alter alterius membra.* Quapropter sicut membrum unum ab altero separari quammaxime reformidat, pari modo & nos omnem divisionem, omnem dissensionem, omnem charitatis læsionem vehementissimè timeamus, necesse est; soliciti semper servare unitatem spiritus, & fraternæ Charitatis. Caput nostrum Christus est, & nos membra ejus, Christum non diligit, qui ejus membra negligit. *Tanta in humani corporis membris inest copula, tantus amor, tamque inseparabilis & insuperabilis dilectionis unitas, ut unum sine alio non valeat gaudere.* Lætitia illis communis est, pœna æqualis, ita quod uni tribuitur, cætera se recepisse gratulentur, ait Laurentius Justinianus de Ligno vitæ. Ita etiam Christo fit, quod corpori Christi irrogatur, dicente illo: *Amen dico vobis, quamdiu fecistis uni ex Fratribus meis minimis, mihi fecistis;* & ad Saulum: *Saule, Saule quid me persequeris?* Bene hic advertit Augustinus, quod Saulus non Christum, sed membra, hoc est fidelis ejus sit persecutus; *Noluit tamen dicere Sanctos meos, Servos meos, postremo honorabilius, Fratres meos, sed me, hoc est membra mea, quibus ego sum Caput.* Dignum est, ut nos membra sequamur, quo Caput nostrum præierit; præivit Christus, & præcepit: *Mandatum novum do vobis, ut diligatis invicem, sicut dilexi vos.* Dilexit nos Christus dulciter absque amaritudine, sed ex benevola affectione, bonum nobis volens, fovens, favens, & faciens: Dilexit nos efficaciter absque fictione, sed opere, & veritate, omnibus benefaciendo, docendo universos; sic ergo & nos diligamus invicem, Fratres enim sumus: *Ecce quam bonum & quam jucundum, habitare Fratres in unum.* Nihil æque oblectat animum quàm hæc fraterna charitas; nullum habet laborem, ingentem vero voluptatem. Ablata unione, corpus corruat necesse est: & extincta charitate dissolvitur omnis Religio. Contra verò, quemadmodum corpus nostrum per unionem partium suarum bene dispositarum, sibique invicem succurrentium, subsistit; sic similiter Congregatio religiosa firmatur & formatur in suo esse corporis moralis, si singula membra strictam unionem habeant, sibique invicem per vinculum mutuæ charitatis firmiter cohæreant. O ter quaterve beatam Religionem, cujus membra fraternæ dilectionis spiritu compaginantur. Eugenius PP. IV. in literis datis ad Fratrem Albertum de Sarciano, tunc Vicarium Generalem, Seraphico nostro Ordini sequens preclarum dedit elogium: *Ordo tuus, inquit, in Seraphicæ Charitatis ardore in principio fundatus, tamquam fæcundus plantationum hortulus uberrimos hucusque protulit fructus.* Dum enim plantati ex prima Beati Francisci vite palmites in Religione, honestate, sanctimonia, in primis ipsa charitate exculti fuerunt, in tantum est ea plantatio propagata, ut, per universum orbem diffusa, maximis Sacrarum literarum veritatibus, humilitatis & patientiæ divitiis abundans, populos repleat, saginetque divini eloquii pabulo, &, pulsis ignorantiæ tenebris, sanctæ conversationis amore desiderioque inebriet. Et Orbis Terrarum in cujus singulas pene particulas penetrastis, illa ipsa, quam in vobis viderit, senserit, adoraverit, ardeat charitate, faciatque exemplum a vestra vita sumptum; & quod vobis maximum, & in intentione primarium esse debet, animas vestras vel ea ratione salvas faciatis, qui proximas inde curabitis lucri facere. Hæc Pontifex.

§.2. In cujus argumentatione hoc mihi notare fas est, quod, sicut speravit exemplum fraternæ charitatis profuturum aliis ad ædificationem, & vobis ad salutem, ita exemplum discordiæ futurum sit mundo in scandalum, & vobis ipsis in damnationem sempiternam; inde profecto lachrymæ, inde dolor sensibilis sauciavit animam, dum ingressus hanc almam Provinciam audivi, & experimento proprio didici, miras fore, & augere in dies animorum scissiones, discordias, & contentiones, Fratribus in diversos sensus abeuntibus; quibusdam nempe laudantibus & obedienter acceptantibus, aliis vero sub prætextu enormis læsionis, & gravis illatæ injuriæ, multifarie multisque modis & mediis impugnantibus decretum Reverendissimi Patris Ministri Generalis a Sanctissimo Domino Nostro PP. Benedicto XIII. in forma Brevis confirmatum, ac ante triennium in

Con-

Decretum de quo in Rubrica.

Ad Rom. 12. n.4.

Matth. 25. v.40.

Act.9. v.4.

Tract.28. & Ioann.

Ioann.13.

Psal.132.

Conventu Sopronienſi publicatum, vi cujus tripartita electio, & officiorum diſtributio ſub diverſis pœnis futuris temporibus obſervanda præcipitur. Quia vero hæc animarum diſſentio, & Sacris Canonibus, Ordiniſque Conſtitutionibus vetita oppoſitis, præter puſillorum ſcandalum, & ſæculi admirationem, magnum almæ Provinciæ, majuſque in futurum minatur detrimentum; Officii mei ratio exigebat, opportunum tanto malo adferre remedium. Quapropter in hunc finem ad partium inſtantiam, & de ſpeciali facultate Reverendiſſimi Patris Commiſſarii Generalis, Superioris noſtri longe colendiſſimi, convocavi ad Metropolitanum Poſſonienſem Divæ Virginis Annunciatæ Conventum Patres A. RR. Miniſtrum Provincialem, totumque Venerabile Deffinitorium, & admodum Rev. P. Ordinis Exdiffinitorem Generalem, cæteroſque emeritos Provinciæ Patres olim Miniſteriatu functos, & præmiſſa privata cum iiſdem conſultatione, & animorum compoſitione, tandem ſeptima Martii ad Cellam meæ reſidentiæ omnes congregavi, ac habita prius ad eos de pace & fraterna charitate adhortatione, ſinguli prævia fraterna deprecatione ex laudabili publici boni ac Provinciæ tranquillitatis zelo omnes offenſas atque quaſcumque injurias directe aut indirecte illatas ſibi mutuo ſincere condonarunt, ac deſuper ſponte & libere conſenſerunt, & acceptarunt Conſtitutionem Sanctiſſimi Domini Noſtri PP. Benedicti XIII. incipien. *Exponi Nobis &c.* ſub datum Beneventi 4. Aprilis 1727., & decreta Reverendiſſimi Patris Miniſtri Generalis de tripartita electione in Provinciam introducta, & futuris ſemper temporibus inviolate obſervare ſpoponderunt.

§.3. Porro pro perpetua pace, & animorum concordia, tanto fortius & firmius ſtabilienda, ſtatuit Venerabile Diffinitorium, & AA. RR. Ordinis reſpective, & Provinciæ Patres Emeriti, ut in cauſa acceptatæ vel recuſatæ hucuſque Apoſtolicæ Conſtitutionis, tripartitam electionem præcipientis, perpetuum omnibus ſilentium imponatur, ita ut nullo unquam tempore quis gloriari aut conqueri audeat, ſe in cauſa viciſſe aut ſuccubuiſſe: pariter, ne quis jactare audeat aut gloriari, ſe ex ſua natione habere Superiorem, minus in ſuo patrocinio ſeſe fundare, cum Superior omnium ſubjectarum ſibi nationum æqualem curam & paternam ſolicitudinem gerere, omneſque pari ſinceritate, & amoris exhibitione proſequi teneatur, quod Fratribus Laicis peculiariter ſimul & nervoſe a Superioribus inculcandum, atque a ſuis Confeſſariis efficaciter ſæpius ſuggerendum erit. Si quis vero in præmiſſis contravenerit, illi indilate de ſolo Patrum Diſcretorum Conventus conſilio ad domum diſciplinæ includantur, inibi per triduum in pane & aqua jejunaturi; quibus pœnis etiam ſubjiciantur Socii, ſi has publicæ paci pernicioſas transgreſſiones non revelaverint. Superiores vero locales, ſtatutas haſce pœnas non infligentes, ipſo facto ab officio ſuſpendantur, aut gravius etiam arbitrio Venerabilis Diffinitorii puniantur. In cujus rei fidem majuſque robur propria manu ſubſcripſerunt, & majus Provinciæ ſigillum appoſuerunt.

Ita eſt Fr. Matthias Thum, Provinciæ Diffinitor Slavus.

Fr. Ludovicus Purman, Provinciæ Diffinitor Hung.

Fr. Gaſpar Szente, Provinciæ Cuſtos Hung.

Fr. Bernardus Ramocſahazii, Provinciæ Pater Hung.

Ita eſt Fr. Joannes Capoſtranus Sebach, Germanus Miniſter.

Fr. Carparus Nukeries, P. Diffinitor Croata.

Fr. Joſephus Boiger, P. Diffinitor Germ.

Fr. Antonius Poſomp, Provinciæ P. Hung.

Fr. Andreas Pordamp, Hungariæ Provinciæ Pater, & Exdiffinitor Generalis.

Loco ✠ Sigilli Magni.

§.4. Quoniam vero in votis habes, ut & cæteri Patres & Fratres præclaro hoc exemplo commoti ſibi invicem cohæreant, ſingulos verbis D. Pauli Apoſtoli ad Coloſſ. 3. paterne exhortor: *Super omnia autem charitatem habere, quod eſt vinculum perfectionis, & pax Chriſti exultet in cordibus veſtris, in quo & vocati eſtis in uno corpore.* Sicut anima non vivificat niſi conjuncta membra, ita nec Spiritus Sanctus Religioſos per diſcordias & ſciſſuras ſeparatos. Meminerint itaque ſerio dilectiſſimi Patres & Fratres, quod ubi charitas eſt, ibi Deus ſit. Dei provide eritis, ſi unum fueritis, ſit in vobis proinde unio intellectus & judicii, ut idem cum Superioribus & majoribus veſtris ſapiatis, ſit unio affectionis & dilectiones, ut confratres veſtros tamquam omnes genui nos hujus Provinciæ Filios, non carnaliter, ſed ſpiritualibus per Deum, ſecundum Deum, & in Deo diligatis, ac omnes particulares amicitias, quas maledicta olim a S. Patriarcha noſtro Franciſco nationalitas dictaret, penitus abſcindatis; Sit tandem unio voluntatum & cordium, ut unanimes idem & ſpontanee acceptetis, & prompte ſubſcribatis, quod ſicut pro communi hujus almæ Provinciæ bono deſiderio ita omnibus ex animo benedico: In Nomine Patris, & Filii, & Spiritus Sancti: Amen. Datum in noſtro Poſſonienſi dictæ Virginis Annunciatæ die 7. Martii 1730. Fr. Sigiſmundus Skerpin Commiſſarius Viſitator Generalis: Et poſtmodum cum prædicta Provincia Mariana ex tercentis ſeptuaginta octo Sacerdotibus & Clericis componatur, & ſinguli a ſupradicto Viſitatore Generali interrogati, memorati Benedicti Prædeceſſoris literis, uno excepto, videlicet dilecto filio Provinciali, omnes Vocales, nemine prorſus diſcrepante non modo prædictas literas iterum habentes, capitulariter acceptarunt, verum etiam concorditer ſtatuerunt tripartitam alternativam in eis contentam pariter extendendam eſſe ad ſubrogationes & ſubſtitutiones perpetuis futuris temporibus ſub nullitatis pœna omnino ſervandam, & aliàs prout etiam continetur in decreto Capitulari tenoris ſequentis, nempe: Ad ſtabiliendam in hac alma Beatiſſimæ Virginis Mariæ

Mariæ Hungariæ Provincia perpetuam pacem & tranquillitatem, Nos infrascripti in Capitulo Provinciali Possonii legitime congregati Vocales uno ore & corde acceptamus, atque ut veros & obedientes S. R. E. & Sancti Patris nostri Francisci Filios decet, perpetuis futuris temporibus observari desideramus & volumus Breve Sanctissimi Domini Nostri Benedicti XIII. san. mem. vi cujus bipartita electio, & officiorum distributio præcipitur. Quia vero in prædicto Pontificio Brevi in virtute Sanctæ Obedientiæ, & sub excommunicationis majoris latæ sententiæ pœna, in hac Mariana Provincia observari, & executioni demandari præcipitur, expressum non est, utrum præfata alternativa servanda sit non solum in electionibus, sed etiam in subrogationibus & substitutionibus, ea propter negotium istud adamusim expendens Venerabile Deffinitorium, & totum Provinciæ Capitulum, in Conventu Posoniensi congregatum, unanimi omnium nationum consensu determinavit, quod suprafacta alternativa intelligi, sumi, & perpetuis futuris temporibus observari debeat, non solum in Electionibus Capitularibus, sed etiam in quibuscumque subrogationibus & substitutionibus; ita quidem, ut si intra Capitulare Triennium contingat eligendum esse Vicarium, vel Commissarium Provincialem, aut Prominiſtrum, vel Custodem, talis eligatur ex ea natione, ex qua fuit ille, loco cujus iste subrogandus vel substituendus manet. Hanc autem præsentem & ultimam determinationem Capitularem Venerabile Definitorium, & totum Provinciæ Capitulum in perpetuum observari ac manuteneri mandat, & a modo secus futuras Electiones, subrogationes, aut substitutiones pro nullis, & irritis haberi statuit & præcepit. Desiderat quoque hanc Provinciæ determinationem circa subrogationes aut substitutiones a Reverendissimo Patre Vice-Commissario Generali, aut, si opus fuerit, etiam a Sacra Congregatione confirmandam. Desuper duo instrumenta confecta & conscripta sunt, unum Romam mittendum, alterum in Archivio Provinciæ servandum, quibus omnes & singuli de corpore Capituli subscripserunt in Conventu nostro Posoniensi Beatissimæ Virginis Annunciatæ die 23. Junii 1730.

Subscriptiones Vocalium.

Fr. Hieronymus Lukasil Guardianus Posonien.

Fr. Bernardus Imnerk Guardianus Sopron.

Fr. Blasius Miartan Guardianus S. Catharinæ.

Fr. Franciscus Xelutnix Guardianus Nitrien.

Fr. Arsenius Kosler Guardianus Ersekvivak.

Fr. Henricus Klikovies Guardianus Neemeth.

Fr. Gabriel Gajan Guardianus Malauken.

Fr. Severinus Podhradgyai Guardianus S. Antonii.

Fr. Florianus Ozolii Guardianus Jaurinen.

Fr. Athanasius Vveninger Guardianus Kissmastonien.

Fr. Benignus Kasfai Guardianus Sabarien.

Fr. Michael Gomboss Guardianus Papen.

Fr. Zacharias Pussai Guardianus Comaron.

Fr. Sebastianus Hoini Guardianus Strigon.

Fr. Antonius Szumjogr Guardianus Pestien.

Fr. Leo Orehorski Guardianus Sancti Ladislai.

Fr. Hiacinthus Klanihons Præsidens Strigon.

Fr. Christopharus Schiesci Præsidens Alben.

Fr. Crescentius Paur Guardianus S. Montis Calvarii.

Fr. Matthias Esum Præsidens Kesfthelien., & Provinciæ immediatus Exdefinitor.

Fr. Joseph Boyger Præsidens Budensis, & immediatus Exdefinitor.

Fr. Carparus Szente Præsidens Resprim. & immediatus Ex-Custos.

Fr. Ægidius Hiss Guard. Sumeghiens, & Definitor actualis.

Fr. Marianus Vyfallchs Ex-Guardianus Andocsien., & Definitor actualis.

Fr. Gasparus Vuketits Provinciæ immediatus Exdefinitor.

Fr. Petrus Heineg Provinciæ Definitor actualis.

Fr. Demetrius Heim Ex-Guardianus Praten. Provinciæ Difinitor, & Secretarius.

Fr. Sebastianus Pankl. Provinciæ Custos.

Fr. Antonius Posonii Provinciæ Pr.

Fr. Bernardinus Karnhki Pr.

Fr. Capistranus Ebeck Exminister Provincialis.

Fr. Andreas Pordani Exdifinitor gratis iterato, & Minister Provincialis actualis.

Loco ✠ Sigilli.

Sequuntur nomina aliorum Vocalium.

§. 5. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, firmiora sint, & serventur exactius illa, quæ Apostolici muniminis præsidio roborantur; Nobis propterea dictus Fulvius Procurator Generalis humiliter supplicari fecit, ut in præmissis opportune providere, &, ut infra, indulgere de benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur ipsum Fulvium Procuratorem Generalem specialibus favoribus & gratiis prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, a jure vel ab homine quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, decretum acceptationis alternativæ tripartitæ, hujusmodi præinsertum, tam a Defini- (Apostolica confirmatione roboratur.)

torio, quam a Vocalibus Capituli Provincialis prædictæ Provinciæ in vim supradictarum literarum factum, & deinde ad subrogationes, & substitutiones extensum, ut præfertur, cum omnibus & singulis in eo contentis, auctoritate Apostolica tenore præsentium pariter confirmamus & approbamus, illique inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes & singulos juris & facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus.

Clausulæ. §.6. Decernentes, easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere & fore, suosque plenarios & integros effectus sortiri & obtinere; ac ab illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit, inviolabiliter observari; sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari & definiri debere; ac irritum & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

§.7. Non obstantibus Constitutionibus & Ordinationibus Apostolicis, necnon prædictorum Ordinis & Provinciæ, etiam juramento, confirmatione Apostolica, aut quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 16. Junii 1732. Pontificatus Nostri Anno Secundo.

F. Card. Oliverius.

LXV.

Dat. die 5. Julii 1732. Pontif. An. II.

Erigitur Confraternitas, seu Congregatio nuncupat. Perpetuæ Adorationis Sanctissimi Sacramenti, in Ecclesia Collegiata Sanctæ Mariæ ad Martyres de Urbe.

CLEMENS PAPA XII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium. PAstoris æterni, qui pro gregis salute in ara Crucis immolari voluit, vices, quamquam immeriti, gerentes in Terris, pia Christifidelium vota, Divini Cultus incrementum, & ipsorum fidelium salutem concernentia ad exauditionis gratiam libenter admittimus, ut per operum piorum exercitium ad æternæ beatitudinis gaudia pervenire mereantur.

Supplex Libellus. §.1. Cum itaque, sicut nonnulli Christifideles Almæ Urbis Nostræ Nobis nuper exponi fecerunt, ipsi pro sua erga Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum pietate ac devotione, utque alios fideles ad augumentum Divini Cultus, & venerationis, eidem Augustissimo Sacramento debitæ, accendant, in Sæculari & Collegiata Ecclesia Sanctæ Mariæ ad Martyres, vulgo de Rotunda nuncupat. Urbis præfatæ, unam eorumdem utriusque sexus Christifidelium Confraternitatem, seu Congregationem, sub titulo Perpetuæ Adorationis ejusdem Sanctissimi Sacramenti Eucharistiæ per Nos erigi summopere desiderent;

§.2. Nos piis dd. fidelium desideriis hujusmodi benigne annuere, animarumque saluti paterna charitate prospicere cupientes, supplicationibus, illorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis, inclinati, in Sæculari, & Collegiata Ecclesia prædicta unam utriusque sexus Christifidelium Confraternitatem, seu Congregationem, quæ non sit pro hominibus unius specialis artis sub titulo præfato sine alicujus præjudicio, & dummodo dilecti filii nostri in eadem Urbe Vicarii in Spiritualibus Generalis expressus ad hoc accedat assensus, Apostolica authoritate, tenore præsentium perpetuo erigimus & instituimus; Confraternitas erigitur.

§.3. Necnon Confratribus dictæ Confraternitatis, seu Congregationis, pro tempore existentibus, ut processionaliter incedere; Divina Officia in sua Cappella vel Oratorio recitare: ac pro negotiis ipsius Confraternitatis, seu Congregationis, se congregare: ac quæcumque Statuta, Capitula, Ordinationes, & Decreta, pro salubri eorum & dictæ Confraternitatis seu Congregationis regimine & directione necessaria & opportuna licita tamen, & honesta, Sacrisque Canonibus, & Concilii Tridentini decretis, & Constitutionibus Apostolicis non contraria, per memoratum Vicarium examinanda & approbanda, facere & edere: illaque pro tempore, prout eis videbitur, & expediens fuerit, prævia simili examinatione & approbatione, mutare, alterare, corrigere, & in melius reformare: & insuper omnia & singula legata relicta, res, & bona quomodolibet qualificata, mobilia & immobilia, per quoscumque Christifideles dictæ Confraternitati seu Congregationi per viam testamenti, donationis, aut aliàs quomodolibet pro tempore elargienda & relinquenda, recipere, illaque per eorum Officiales & Deputatos regere, gubernare, & administrare, ac in ipsius Confraternitatis seu Congregationis, & eorum piorum operum usus convertere, libere similiter & licite valeant; ita tamen, ut de receptis & administratis per eos eidem Vicario juxta decreta Conc. Trident. hujusmodi rationem reddere teneantur, auctoritate & tenore prædictis concedimus & indulgemus. Privilegia, quæ ei conceduntur.

§.4. Insuper, ut præfati Confratres in piorum operum exercitio confoveantur, ac magis ad illa imposterum exercenda, necnon alii Christifideles ad dictam Confraternitatem seu Congregationem de cætero ingrediendum peramplius invitentur, eademque Confraternitas seu Congregatio majora in dies suscipiat incrementa, de Omnipotentis Dei Misericordia, ac Beatorum Petri & Pauli Apo- Indulgentiæ nonnullæ pro Confratribus & Sororibus.

Apostolorum ejus auctoritate confisi, omnibus utriusque sexus Christifidelibus, qui dictam Confraternitatem seu Congregationem imposterum ingredientur, die primo eorum ingressus, si vere poenitentes, & confessi, ac Sacra Communione refecti, Ecclesiam seu Oratorium ipsius Confraternitatis seu Congregationis devote visitaverint, plenariam: necnon ejusmodi Confraternitati seu Congregationi nunc & pro tempore adscriptis Confratribus & Consororibus, vere itidem poenitentibus, & confessis, ac Sacra Communione refectis, qui semel in anno saltem per horam, sibi a Superiore, vel alio per dictam Confraternitatem seu Congregationem ad id Deputato praescribendam, in honorem ejusdem Sanctissimi Sacramenti, in ipsius Confraternitatis seu Congregationis, aliave Ecclesia vel Oratorio, ubi illud asservatur, sive interdiu sive noctu devote oraverint, idemque Sanctissimum Sacramentum adoraverint, similiter plenariam; ac dictis Confratribus & Consororibus, pariter poenitentibus, & confessis, sacraque Communione refectis, qui praefatae Confraternitatis seu Congregationis, aliamve Ecclesiam vel Oratorium, ubi Sanctissimum Sacramentum hujusmodi itidem asservatur, die festo Visitationis B. MARIÆ VIRGINIS a primis Vesperis usque ad occasum solis Festi ejusmodi singulis annis devote visitaverint, & ibi pro Christianorum Principum concordia, haeresum extirpatione, ac S.Matris Ecclesiae exaltatione pias ad Deum preces effuderint, etiam plenariam; atque eisdem Confratribus & Consororibus in cujuslibet eorum mortis articulo, si vere poenitentes, & confessi, ac Sacra Communione refecti, vel, quatenus id facere nequiverint, saltem contriti, nomen Jesu ore, si potuerint, sin minus, corde devotè invocaverint, plenariam quoque omnium peccatorum suorum Indulgentiam & remissionem misericorditer in Domino concedimus & elargimur. Praeterea dictis Confratribus & Consororibus, sicut praemittitur, poenitentibus & confessis, ac Sacra Communione refectis, ipsius Confraternitatis seu Congregationis, aliamve Ecclesiam vel Oratorium ejusmodi, feria quinta in Coena Domini, atque in festo Corporis Christi, & per totam illius octavam, devote, ut supra, visitantibus, & orantibus, quo die praefatorum id egerint, septem annos & totidem quadragenas; Quoties vero in aliqua Ecclesia vel Oratorio idem Sanctissimum Eucharistiae Sacramentum adoraverint: Missis & aliis Divinis Officiis ibidem pro tempore celebrandis interfuerint: pauperes Hospitio susceperint: vel pacem inter inimicos composuerint, seu componi fecerint, vel procuraverint: sicuti etiam qui corpora defunctorum tam Confratrum & Consororum, quam aliorum ad sepulturam associaverint: aut quascumque processiones de licentia ipsius Vicarii faciendas, idemque Sanctissimum Sacramentum tam in processionibus, quam cum ad infirmos, aut aliàs ubicumque & quomodocumque pro tempore deferetur, comitati fuerunt: vel, si impediti, campanae ad id signo dato semel Orationem Dominicam, & Salutationem Angelicam dixerint: aut etiam quinquies Orationem, & Salutationem easdem pro animabus defunctorum Confratrum & Consororum hujusmodi recitaverint: aut devium aliquem ad viam salutis reduxerint: & ignorantes praecepta Dei, & ea, quae ad salutem sunt, docuerint: aut quodcumque aliud pietatis vel charitatis opus exercuerint, toties pro quolibet praedictorum operum exercitio sexaginta dies de injunctis eis, seu aliàs quomodolibet debitis, poenitentiis in forma Ecclesiae consueta relaxamus, praesentibus perpetuis futuris temporibus valituris.

§.5. Volumus autem, quod si dicta Confraternitas seu Congregatio alicui Confraternitati aggregetur, vel quavis alia ratione uniatur, seu etiam quomodolibet instituatur, praesentes, & quaevis aliae literae Apostolicae illis nullatenus quoad Indulgentias & remissiones praefatas suffragentur, sed ex tunc eo ipso prorsus nullae sint. *Inhibitione hac Confraternitas alteri aggregetur.*

Datum Romae apud Sanctam Mariam Majorem sub annulo Piscatoris die 5. Julii 1732. Pontificatus Nostri Anno Secundo.

F. Card. Oliverius.

LXVI.

Sequitur Erectio ejusdem Congregationis & Confraternitatis in Archiconfraternitatem. *Dat. die 5 Julii 1732. Pontif. An. II.*

CLEMENS PAPA XII.

Ad perpetuam rei memoriam.

§.1. EXponi Nobis nuper fecerunt dilecti filii Officiales & Confratres Confraternitatis seu Congregationis sub denominatione seu titulo: *Perpetuae adorationis Sanctissimi Eucharistiae Sacramenti*, in Saeculari & Collegiata Ecclesia S. Mariae ad Martyres, vulgo de Rotunda nuncupata, Almae Urbis Nostrae existentis, quod Nos per alias nostras in simili forma Brevis novissime expeditas literas eamdem Confraternitatem seu Congregationem sub denominatione praefata auctoritate Apostolica perpetuo ereximus & instituimus, ac illi sic erectae ejusque Confratribus & Consororibus nonnullas Indulgentias, & peccatorum remissiones, ac poenitentiarum relaxationes, sub certis modo & forma tunc expressis, itidem perpetuo concessimus, & aliàs, prout in eisdem literis Nostris uberius continetur.

§.2. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, dicti Exponentes, Confraternitatem seu Congregationem hujusmodi Archiconfraternitatis titulo decorari, plurimum desiderent; Nobis propterea humiliter supplicari fecerunt, ut sibi in praemissis opportune providere, &, ut infra, indulgere de benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur ipsos Exponentes specialibus favoribus & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares

personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, a jure vel ab homine quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, Confraternitatem seu Congregationem prædictam in Archiconfraternitatem cum omnibus & singulis prærogativis, juribus, honoribus, & præeminentiis solitis & consuetis, auctoritate præfata tenore præsentium sine cujusque præjudicio perpetuò pariter erigimus & instituimus; ac ipsius Archiconfraternitatis sic erectæ Officialibus & Confratribus præsentibus & futuris, ut ipsi alias quascumque Confraternitates seu Congregationes ejusdem Instituti extra Urbem prædictam ubicumque locorum existentes eidem Archiconfraternitati (servata tamen forma tam Constitutionis fe. re. Clementis Papæ VIII. Prædecessoris nostri, quam Decretorum Congregationis S. R. E. Cardinalium, Indulgentiis, Sacrisque Reliquiis præpositæ die 6. Martii 1606., & die 10. Aprilis 1720. desuper respective editorum) aggregare, illisque omnes & singulas Indulgentias, & peccatorum remissiones, ac pœnitentiarum relaxationes, ipsi Confraternitati seu Congregationi, sic in Archiconfraternitatem erectæ, a Nobis concessas, communicare libere & licite possint & valeant, auctoritate, & tenore præsentis concedimus & indulgemus.

§.3. Decernentes, easdem præsentes literas semper firmas validas & efficaces existere & fore, suosque plenarios & integros effectus sortiri & obtinere; ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit, in omnibus & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari; sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari & diffiniri debere; ac irritum & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

§.4. Non obstantibus Constitutionibus & Ordinationibus Apostolicis, ac, quatenus opus sit, supradictæ Confraternitatis seu Congregationis, aliisque quibusvis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis, in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis aliàs suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub annulo Piscatoris die 9. Julii 1732. Pontificatus Nostri Anno Secundo.

F. Card. Oliverius.

LXVII.

Bona Ecclesiastica in Ditione Augusto II. Poloniæ Regi, uti Saxoniæ Duci subjecta, consistentia, ab hæreticis occupata, eisdem, ad Catholicæ Ecclesiæ unionem vel jam reversis, vel in posterum redituris, remissa declarantur. Dat. die 9. Julii 1732. Pontif. An. II.

CLEMENS EPISCOPUS
Servus Servorum Dei.
Ad perpetuam rei memoriam.

Proemium.

Sedes Apostolica, pia Mater, probe agnoscens, assidueque recogitans, potissimam curam, & solicitudinem suam in Fidei Catholicæ, sine qua impossibile est placere Deo, unitate ac integritate retinenda, & animarum, pretioso Christi Domini Sanguine redemptarum, æterna salute procuranda, sitam esse, nihil prætermittit, ac intentatum relinquit, quod ad eamdem fidem, ubi illæsa viget, sartam tectam tuendam, ubi vero collapsa est, restituendam, ipsasque Fidelium animas in viam salutis dirigendas judicat pertinere; ac propterea ab Orthodoxa Religione, rectaque via deviis & errantibus filiis, quos nunquam oblivíscitur, nedum maternum sinum jugiter aperit, sed etiam iter sternit planum, per quod sublatis quibusvis impedimentis ad Christi ovile, atque ad cor facilius redire valeant, prout in Dño conspicit salubriter expedire.

Causæ edendæ hujusce Constitutionis.

§.1. Cum itaque Nos, qui militantis Ecclesiæ, ac universi Dominici Gregis regimen in Beatissimo Petro Apostolorum Principe divinitus accepimus, ac iis Christiani Orbis Provinciis Pastoralis vigilantiæ Nostræ studium præcipue impendere debemus, quæ opem & operam Nostram magis exposcere videantur, peculiarem usque ab ipsius Pontificatus Nostri primordiis paternæ considerationis Nostræ intuitum direxerimus ad Ducatum Saxoniæ; ubi scilicet hæresis postremis hisce temporibus originem & incrementum sumpsisse dignoscitur, ac pro cujus reductione ad priscam & Catholicam Fidem plures ex Romanis Pontificibus Prædecessoribus Nostris præclara cum eorum nominis laude strenue multumque elaborarunt; diuque Nobiscum animo reputantes, unde factum sit, quod tot eorumdem Prædecessorum labores, ac collata in eum finem egregia studia nedum optatus fructus consequuta fuerint, neque impleta ampla illa spes, quam Sancta Dei Ecclesia collocaverat in reversione ad ejus gremium charissimi in Christo filii Nostri Augusti Poloniæ Regis Illustris, ipsius Saxoniæ Ducis, ac Sacri Romani Imperii Principis Electoris, tum dilectissimi in Christo pariter filii nostri Friderici Augusti Regii Poloniæ, & Electoralis Saxoniæ Principis, nati sui, qua sibi pollicebatur futurum, ut reliqui inclytæ Stirpis Saxoniæ Principes, ac Populi ipsius Ducatus, monstratam ab iis viam feliciter inirent, ac sicuti Saxonicam Domum in hæresi amplectenda & fovenda olim sequuti fuerant errantem, ita sequerentur resipicientem, re accurate perpensa merito dubitaverimus id exinde præsertim provenire, quod plerique ægre adduci valeant ad dimittendum & relinquendum bona Ecclesiastica,

stica, quæ præteritorum temporum injuria ac confusione, dum hæresis in eo Ducatu omnia misceret, occupata ab illis detinentur, utpote qui sine iis bonis vitæ humanæ subsidiis vel commoditatibus, quibus assueti sunt, exuerentur; eorumque filii & familiæ necessaria substentatione, cui aliunde subvenire nequirent, carere cogerentur, & ad duram paupertatem redigerentur.

§.2. Hinc est, quod Nos, quos constituit Dominus super familiam suam, ut tamquam fidelis servus & prudens Christi patrimonium administraremus, reductionem Ducatus prædicti ad Catholicæ & Universalis Ecclesiæ unionem, totque animarum salutem nullis terrenarum rerum respectibus impediri aut retardari debere existimantes; ac proinde, quæ Gentem Saxonem a veræ Religionis proposito, amittendarum facultatum metu, incurrendæque miseræ egestatis horrore retrahere possent, submovere volentes: Nobisque persuadentes, opus reductionis hujusmodi eo majores progressus habiturum fore, quo amplior uberiorque in bonis ecclesiasticis remittendis Nostra & hujus Sanctæ Sedis perspecta fuerit benignitas & indulgentia; post maturam, quam cum aliquot ex venerabilibus Fratribus nostris S.R.E. Cardinalibus desuper habuimus, deliberationem; nonnullorumque Romanorum Pontificum Prædecessorum Nostrorum vestigiis: necnon menti felicis re. Clementis Papæ XI. Prædecessoris itidem nostri, Nobis apprime notæ, insistentes, de eorumdem Venerabilium Fratrum Nostrorum consilio & assensu, ac etiam motu proprio & ex certa scientia nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, omnia & singula bona Ecclesiastica cujuscumque qualitatis, quantitatis, & valoris in Ducatu Saxoniæ, aliisque Ditionibus, memorato Augusto Regi, uti Saxoniæ Duci subjectis, consistentia, præteritorum temporum confusione occupata, sicut præmittitur, modernis eorum possessoribus, seu detentoribus cujusvis status, gradus, ordinis, dignitatis, conditionis, & præeminentiæ fuerint, qui ad Catholicæ Ecclesiæ unitatem jam redierunt, vel imposterum redierint, eorumque Successoribus quibuscumque Catholicis, & in sinceritate Orthodoxæ Fidei perseverantibus, unà cum fructibus perceptis, harum serie de speciali dono gratiæ plenarie remittimus, condonamus, cedimus, & relaxamus; dictisque possessoribus seu detentoribus, eorumque successoribus, ut ipsi de bonis præfatis tamquam suis propriis tam inter vivos, quam ex causa mortis, aut aliàs quomodolibet, disponere possint, plenam & liberam tenore præsentium tribuimus facultatem & potestatem; neque illos pro parte Sedis Apostolicæ, Ecclesiarum, Monasteriorum, & locorum piorum, aut personarum Ecclesiasticarum, ad quas & quæ bona prædicta olim pertinebaut, aut aliorum quorumvis in eis seu ad ea jus vel interesse habentium, seu habere prætendentium, ratione & occasione præmissorum desuper molestari, inquietari, aut perturbari posse, motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus, statuimus, decernimus, & declaramus.

Constitutio, de qua in Rubrica.

§.3. Non obstantibus de Jure quæsito non tollendo, aliisque Nostris, & Cancellariæ Apostolicæ Regulis; necnon recolendæ memoriæ Symmachi, quæ incipit: *Non licet*; ac Pauli Secundi Prædecessorum quoque Nostrorum de rebus Ecclesiæ non alienandis, & quibusvis aliis Apostolicis, ac universalibus, Provincialibusque, & Synodalibus Conciliis editis, generalibus vel specialibus Constitutionibus & Ordinationibus; ac quarumcumque Ecclesiarum, Monasteriorum, & locorum Piorum fundationibus, ac etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis, in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis, cæterisque contrariis quibuscumque.

Obstantium specialis, ac specifica derogatio.

§.4. Cæterum speramus eosdem, Augustum Regem, & Fridericum Principem, Ducatu præfato ad verum Dei cultum ac Orthodoxam Fidem, favente ac benedicente Domino, redacto, pro eorum singulari in Deum ipsum pietate, Ecclesiarum prædicti Ducatus rationes & commoda semper curæ & cordi habituros, &, quantum in eis erit, promoturos.

§.5. Volumus autem, ut præsentium transumptis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica Dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides in judicio & extra adhibeatur, quæ ipsis præsentibus, si forent exhibitæ vel ostensæ.

Fides transumptorum.

§.6. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ remissionis, condonationis, cessionis, decreti, statuti, ac declarationis, infringere, vel ei ausu temerario contraire; Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, & Beatorum Petri & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum.

Harum literarum firmitas.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem, anno Incarnationis Dominicæ millesimo septingentesimo trigesimo secundo, septimo idus Julii, Pontificatus Nostri Anno Secundo.

✠ Ego Clemens Catholicæ Ecclesiæ Episcopus.

Signum Sanctissimi D. N.

✠ Ego

S.R.E. Cardinalium subscriptiones.

✠
✠ *Ego Franciscus, Episcopus Ostien. Cardinalis Barberinus.*
✠ *Ego Petrus, Episcopus Tusculanus, Cardinalis Otthobonus, S. R. E. Vice-Cancellarius.*
✠
✠ *Ego Annibal, Episcopus Sabinensis, Cardinalis S. Clementis, S. R. E. Camerarius.*
✠ *Ego Ludovicus, Episcopus Albanensis, Cardinalis Picus.*
✠ *Ego I. R. S. Laurentii in Lucina Prior Presbyter, Cardinalis Imperiali.*
✠
✠ *Ego F. A. Tituli S. Praxedis Presbyter S. R. E. Cardinalis Zondadari.*
✠ *Ego P. M. Tituli Sanctæ Mariæ Transtyberim S. R. E. Presbyter Cardinalis Corradinus.*
✠
✠
✠
✠ *Ego Curtius Tituli S. Eustachii S. R. E. Presbyter Cardinalis Origus.*
✠
✠
✠
✠
✠ *Ego Nicolaus Tituli Sanctorum Nerei & Achillei S. R. E. Presbyter Card. Spinula.*
✠
✠
✠ *Ego Julius Tituli S. Chrysogoni S. R. E. Cardinalis Alberonus.*
✠
✠ *Ego Georgius Tituli S. Agnetis S. R. E. Presbyter Card. Spinula, S. Agnetis nuncupatus.*
✠ *Ego Cornelius Tituli S. Ceciliæ S. R. E. Presbyter Card. Bentivolus.*
✠
✠ *Ego Ludovicus Tituli S. Priscæ S. R. E. Cardinalis Belluga.*
✠
✠
✠
✠ *Ego Alvarus Tituli Sancti Bartholomæi in Insula S. R. E. Presbyter Cardinalis Cienfuegos.*
✠
✠
✠
✠ *Ego Joannes Baptista Tituli S. Matthæi in Merulana S. R. E. Presbyter Cardinalis de Alteriis, Sancti Matthæi nuncupat.*
✠ *Ego Vincentius Tituli S. Onuphrii S.R.E. Presbyter Card. Petra, Major Pœnitentiarius.*
✠
✠
✠
✠ *Ego Nicolaus Maria Tituli Sanctorum Joannis & Pauli S. R. E. Presbyter Cardinalis Lercari.*
✠
✠
✠

✠
✠
✠
✠ *Ego Frater Ludovicus Tituli Sancti Pancratii S R.E. Presbyter Cardinalis Gotti, Ordinis Prædicatorum.*
✠ *Ego D. L. Tituli Sancti Calixti S. R. E. Presbyter Card. Porzia.*
✠ *Ego Petrus Aloysius Tituli Sancti Laurentii in Pane & Perna S.R.E. Card. Caraffa.*
✠
✠
✠ *Ego Franciscus Tituli Sancti Silvestri in Capite S.R.E. Presbyter Cardinalis Burghesius.*
✠
✠ *Ego A. Tituli S. Mariæ de Ara-Cœli S. R. E. Card. Salviati.*
✠
✠
✠ *Ego V. Tituli Sancti Petri in Monte Aureo S.R.E. Card. Bichius.*
✠
✠
✠ *Ego Antonius Tituli S. Stephani in Monte Cœlio S. R. E. Presbyter Cardinalis Gentili.*
✠ *Ego Fr. I. A. Tituli Sancti Martini ad Montes S.R.E. Presbyter Cardinalis Guadagni, Vicarius.*
✠ *Ego Laurentius Tituli Sanctæ Mariæ in Via lata, Prior Diaconorum, Cardinalis de Alteriis.*
✠ *Ego C. S. Agnetis Diaconus Cardinalis Columna.*
✠ *Ego F. SS. Viti & Modesti S.R.E. Diaconus Cardinalis Oliverius.*
✠
✠ *Ego Alexander Sanctæ Mariæ in Cosmedin S. R. E. Diaconus Cardinalis Albanus.*
✠ *Ego Alexander S. Mariæ de Schala S.R.E. Diaconus Card. Falconerius.*
✠ *Ego Nicolaus Sanctæ Mariæ ad Martyres S.R.E. Diaconus Cardinalis Judice.*
✠ *Ego Antonius Sancti Nicolai in Carcere S.R.E. Diaconus Cardinalis Bancherius.*
✠ *Ego Nerius S. Adriani S. R. E. Diaconus Cardinalis Corsinus.*
✠ *Ego B. SS. Cosmæ, & Damiani S. R. E. Diaconus Cardinalis Ruspoli.*

A. Card. Pro-Datarius.

F. Card. Oliverius.

Visa de Curia I. Archiep. Ancyranus.
L. Martinettus.

Reg. in Secret. Brevium.

Hospi-

LXVIII.

Dat. die 13. Julii 1732. Pontif. An.II.

Hospitale Sancti Lazari, extra muros Placentiæ positum, supprimitur, erigiturque in Collegium sub eodem titulo.

CLEMENS EPISCOPUS

Servus Servorum Dei.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

Clericalem vitam eligentibus, sanctisque Ecclesiæ regulis & doctrinis a primo ætatis flore imbuendis opem, ac strenuam manum admovere cogitantibus, Apostolicum adesse præsidium maxime convenit; ne ullus adversitatis incursus futuros Dei ministros a proposito revocet, neve unquam in eorum animis, quod adsit robur sacræ Institutionis, infringat.

Hoc Hospitale Julio Card. Alberono in administrationem concessum:

§.1. Itaque Hospitale pauperum Sancti Lazari prope & extra mœnia civitatis Placentiæ Provinciæ Bononiensis, quod dudum certo tunc expresso modo Administratore seu Rectore carens, Nos dilecto filio nostro Julio Tituli Sancti Chrisogoni Presbytero Cardinali, Alberono nuncupato, per eum, quoad vixerit juxta Constitutionem fel. rec. Clementis Papæ V. Prædecessoris Nostri, in Concilio Viennensi editam, tenendum, regendum, & administrandum, Apostolica auctoritate commisimus; in quo olim pauperes leprosi ex christiana charitate recepti curabantur: cessante verò postmodum lepræ morbo, nec per Italiam amplius grassante, cum a dicti Hospitalis Rectoribus & Administratoribus loco leprosorum pauperes senes invalidi, ac etiam juvenes utriusque sexus ibidem admitterentur, licet Hospitale prædictum per plures annos non modicum utilitatis pauperibus Diœcesis Placentinæ Provinciæ prædictæ attulerit, & nihilominus tractu temporis ex diversitate in eo commorantium non levia incommoda prodierint, dictusque Julius Cardinalis, qui ex prædicta Civitate Placentina natales accepit, porrectis Nobis humilibus precibus Hospitale prædictum in meliorem & longe utiliorem statum ad Dei gloriam, publicumque Ecclesiæ bonum, ex reditibus dicti Hospitalis, ac etiam ære suo convertere proposuerit, pro sua pietate & rerum gerendarum prudentia pristinam in Ecclesiæ Ministris disciplinam & mores pro dignitate reparare atque instaurare cupiens, in eodem Hospitali Collegium pro Clericis sæcularibus universæ Diœcesis prædictæ, ante illorum ad sacros Ordines promotionem spiritualia exercitia peracturis; etiam pro aliis Clericis pariter sæcularibus, qui studiis suis nondum completis ex Seminario Diœcesano dimissi fuerint: ac pro aliis Alumnis seu Convictoribus tam dicti Seminarii, quam totius Diœcesis studiis perinde ecclesiasticis, sacrisque Ritibus imbuendis, ut infra, per Nos erigi & institui plurimum desideret;

Quid huic in causa fuerit, ut illud converteret in Collegium.

§.2. Nos ejusdem Julii Cardinalis laudabile propositum, piumque desiderium, plurimum in Dño commendantes, ac Clericis prædictis specialem gratiam facere volentes, dictique Hospitalis fundationem & institutionem, etiamsi illæ Apostolica auctoritate, confectæ fuissent, necnon Hospitalis prædicti statuta, Apostolicæ Sedis auctoritate etiam pluries confirmata & approbata, ac pias ultimas voluntates quascumque quorumcumque pie testantium, & donationes & largitiones Christifidelium in dicti Hospitalis bonum, quandocumque & cum quibusvis oneribus & obligationibus factas, etiam per quemvis contractum nominatum vel innominatum, ac speciem transactionis habentem, præsentibus pro plene & sufficienter ac de verbo ad verbum expressis habentes, illarumque omnium & singularum dispositionibus, contractibus, transactionibus, conventionibus, quantumvis validis & efficacibus, & pias publicasque causas respicientibus, ac valide etiam inter pie Testantes ac Christifideles, & Hospitale hujusmodi initi contractus vim habentibus, & quomodolibet stipulatis, derogantes Motu proprio, & ex certa scientia, deque Apostolicæ potestatis plenitudine Nostris, omnes & singulas personas, quæ nunc in eodem Hospitali reperiuntur, adsignata prius cuilibet earum annua præstatione ad eorum, & cuilibet illorum naturalem vitam duratura, ac de sex mensibus in sex menses anticipate persolvenda, centum quinquaginta librarum monetæ Placentinæ: necnon Ministros prædicti Hospitalis, retentis tamen ex eis illis, quos dictus Julius Cardinalis Collegio, ut infra erigendo, inservire idoneos putaverit: & quoad dilectum filium nunc existentem Hospitalis hujusmodi Rectorem, curam animarum annexam habentem, ipse donec & quousque de aliquo perpetuo beneficio Ecclesiastico, ad sui congruam sustentationem sufficienti, provisus, aut ei pensio annua perpetua sufficiens, Apostolica auctoritate reservata, seu Congrua alimentaria arbitrio Venerabilis Fratris Episcopi Placentin. sive ejus Vicarii in Spiritualibus generalis, taxanda, assignata fuerit, ab Hospitali prædicto amoveri non possit, Apostolica auctoritate perpetuo amovemus. Dictum vero Hospitale, & omnia ac singula ejus onera, ac pia opera in vim cujuscumque etiam testamentariæ dispositionis ex causa mortis confectæ, & in executionem ultimarum piarum voluntatum, necnon commune & publicum bonum, ac commodum respicientis, aut aliàs omnino adimplendæ, etiam vigore cujusvis contractus, consensu dicti Julii Cardinalis nobis præstito, Apostolica auctoritate perpetuo supprimimus & extinguimus;

Hospitale supprimitur cum derogationibus &c.

§.2. Eadem auctoritate, ac motu pari, similiter perpetuò in Hospitali sic suppresso & extincto erigentes atque instituentes Collegium sub denominatione ac titulo ejusdem S.Lazari, per d.Julium Cardinalem ejusq; successores perpetuò regendum & gubernandum, etiam per Ministros & Officiales, sibi suisque successoribus benevisos, ac unum Rectorem sæcularem Presbyterum, ad ipsius Julii Cardinalis & ejus successorum nutum semper & quandocumque amovibilem, deputandum, etiam ad curam animarum Parochianorum Eccle-

Hospitali suppresso Collegium constituitur.

Jus d. Cardinali, ejusque successoribus super eo competens.

Ecclesiæ prædicti Sancti Lazari jamdudum dicto Hospitali suppresso unitam, de gremio tamen post deputationem primi Rectoris Collegii erigendi ad instar nominationum, quæ a Regularibus pro assumendis Presbyteris ad animarum curam in eorum Ecclesiis Parrochialibus fieri solent, & ab Ordinario loci ad eamdem curam animarum exercendam approbandi, prædicta cautione quoad jam existentem Rectorem Curatum salva & illæsa remanente: ad hoc, ut in Collegio erigendo recipi valeant Clerici sæculares universæ Diœcesis prædictæ, ad sacros Ordines promovendi, ut ipsi in illo Spiritualia exercitia antequam ad quemlibet ex sacris Ordinibus promoveantur, rite peragere valeant: quique ad Collegium, ut infra erigendum cum approbatione Episcopi seu Vicarii prædictorum admitti debeant: quique pro suis alimentis, durantibus exercitiis prædictis, ab eis suscipiendis congruam ac debitam præstationem juxta temporum opportunitatem solvere teneantur; alii vero Clerici ex Seminarii Placentini Alumnis & Convictoribus studia Sacrarum literarum ac Theologiæ theoreticæ & praticæ prosequantur, venerandosque Ritus ecclesiasticos, sacras Cœrimonias, & cantum Gregorianum sub Præceptoribus, qui sint Presbyteri sæculares in sacra Pagina, ac Verbo Dei scripto & tradito probe eruditi, perdiscant; & ipsi Clerici, hoc pacto imbuendi, ex Alumnis pro tempore existentibus dicti Seminarii, præ aliis quibuscumque selecti, gratis admittantur; atque ex Convictoribus ibidem existentibus assumendi eadem prælatione pariter frui debeant, ac sub justo annuo stipendio recipiantur: hac tamen conditione, ne Alumni & Convictores prædicti sine prævia approbatione Episcopi seu Vicarii hujusmodi in prædictum Collegium erigendum admitti possint; utque sub regimine Presbyterorum sæcularium, a dicto Julio Cardinali ejusque successoribus eligendorum & deputandorum, vivere teneantur:

Qui sint in Collegium recipiendi.

Alumnorum Privilegia.

§. 3. Collegio autem sic erecto & instituto pro illius, ac Clericorum in eo retinendorum, necnon Rectoris, prælectorum Magistrorum, aliorumque loci Ministrorum substentatione omnia & singula bona, res, proprietates, & actiones, ad Hospitale suppressum, Rectoremque Curatum respective antea quomodolibet spectantia, tamen ab omnibus & quibuscumque oneribus & obligationibus quorumcumque piorum operum adimplendorum a pie Testantibus, aliisque Christifidelibus prædictis causa mortis, aut in actu donationum, quæ dicuntur fieri inter vivos, quomodolibet injunctis, penitus & omnino eximentes & liberantes; illorumque omnium & singulorum fructus, reditus, & proventus, qui antea in Hospitalis suppressi usum impendebantur, quique, ut accepimus, octodecim millium librarum monetæ Placentinæ valorem annuum non excedunt, prædicto Julio Cardinali, sive ejus Procuratori deputando, ut bonorum, rerum, & proprietatum hujusmodi veram realem & actualem possessionem nomine dicti Collegii apprehendere, & apprehensam retinere possit, Diœcesani loci vel cujusvis alterius facultate minime in his requisita, eadem auctoritate, perpetuò applicamus & appropriamus.

Redditum assignatio.

§. 4. Amotionem vero, suppressionem, extinctionem, erectionem, institutionem, applicationem, & appropriationem prædictas: necnon easdem præsentes literas semper & perpetuo validas & efficaces fore & esse; & ab omnibus, ad quos spectat, observari debere; nec illas ullo unquam tempore de subreptionis vel obreptionis aut nullitatis vitio sive intentionis nostræ aut quopiam alio quantumvis substantiali defectu, etiam ex eo, quod causæ, propter quas illæ emanarunt, sufficienter adductæ, examinatæ, verificatæ, & approbatæ; & quicumque in præmissis & circa ea interesse quomodolibet habentes, ad id vocati & auditi non fuerint, nec iisdem præmissis consensum suum præstiterint, notari, impugnari, retardari, invalidari, suspendi, annullari, aut ad viam & terminos juris reduci, aut adversus eas quodcumque juris aut gratiæ remedium impetrari unquam posse; nec illas sub quibusvis similium vel dissimilium gratiarum revocationibus, suspensionibus, limitationibus, aut aliis contrariis dispositionibus comprehendi; sed semper ab illis excipi, & quoties illæ emanabunt, toties in pristinum & validissimum statum restitutas, repositas, & plenarie reintegratas, ac de novo etiam sub quacumque posteriori data quandocumque eligenda concessas, semper & perpetuo validas & efficaces fore & esse, suosque plenarios & integros effectus sortiri & obtinere. Sicque, & non aliàs, per quoscumque Judices ordinarios vel delegatos, quavis auctoritate fungentes, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, etiam de Latere Legatos, Vicelegatos, & Sedis Apostolicæ Nuncios, & alios quoscumque quavis auctoritate, potestate, prærogativa, & privilegio fungentes, sublata eis & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, definiendi, & interpretandi facultate & auctoritate, judicari, diffiniri, & interpretari deberes & quid quid secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari, irritum & inane decernimus.

Hujusce Decreti firmitas, & observantia.

§. 5. Non obstantibus, quatenus opus sit, nostris, & Cancellariæ Apostolicæ Regulis de jure quæsito non tollendo, ac de gratiis non concedendis ad instar, & Lateranensis Concilii novissime celebrati, suppressiones perpetuas, nisi in casibus a jure permissis, fieri prohibentis, aliisque Apostolicis, etiam in Synodalibus, Provincialibus, Generalibus, Universalibusque Conciliis editis vel edendis, specialibus vel generalibus Constitutionibus & Ordinationibus, dictique Hospitalis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis eidem Hospitali, ut præfertur, suppresso, illiusque Rectori & Superioribus, aliàs in contrarium præmissorum etiam pluries concessis, approbatis, & innovatis; necnon ejusdem Hospitalis fundatione & institutione, ac piis ultimis voluntatibus prædictis, & quibuscumque contradictibus.

Obstantium derogatio.

Qui-

Quibus omnibus & singulis, etiamsi pro sufficienti illorum derogatione, de illis eorumque totis tenoribus specialis, specifica, & expressa, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio, seu quævis alia expressio servanda foret, eorum tenores his eisdem præsentibus etiam pro plene & sufficienter expressis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, latissime & plenissime ac specialiter & expresse motu, scientia, & potestatis plenitudine similibus, hac vice dumtaxat derogamus, & derogatum esse volumus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Jura Card. Alberono concessa ejus Successoribus asseruntur.

§.6. Volumus autem, ut dictus Julius Cardinalis, ejusque successores prædicti, perceptione omnium & singulorum fructuum, redituum, & proventuum, hucusque per eumdem Julium Cardinalem percipi solitorum, ac juribus, & præeminentiis universis, quibus ipse Julius Cardinalis hactenus gavisus fuit, necnon plena & omnimoda jurisdictione super Collegio, ut præfertur, erecto, frui & gaudere libere & licite possint & valeant.

§.7. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ amotionis, suppressionis, extinctionis, erectionis, institutionis, applicationis, appropriationis, decreti, derogationis, & voluntatis, infringere, vel ei ausu temerario contraire; si quis autem hoc attentari præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri & Pauli Apostolorum ejus, se noverit incursurum.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem Anno Incarnationis Dominicæ millesimo septingentesimo trigesimo secundo, tertio Idus Julii, Pontificatus Nostri Anno Secundo.

A. Card. Pro-Datarius.
F. Card. Oliverius.

LXIX.

Dat. die 31. Julii 1732. Pont. An. III.

Confirmatur Breve Benedicti XIII. quo statuitur, ne quis Monachus Ordinis Carthusien. gratias vel officia, inconsultis ejusdem Ordinis Superioribus, ab Apostolica Sede possit impetrare.

Hanc Benedicti XIII. PP. Constitut. legere est in præcedenti Vol. num. LXXXVI. pag. 28.

CLEMENS PAPA XII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

EX injuncto Nobis cœlitus Apostolicæ servitutis munere illa, quæ a Romanis Pontificibus Prædecessoribus Nostris pro felici Christifidelium, divinis obsequiis sub suavi Religionis jugo mancipatorum, statu conservando, & firmiter stabiliendo pie provideque emanasse noscuntur, ut solidiori robore perennent, Apostolici muniminis præsidio, cum id a nobis petitur, libenter constabilimus.

§.1. Aliàs siquidem fel. rec. Benedicto PP. XIII. Prædecessori Nostro pro parte dilecti filii Vincentii Dinelli Procuratoris Generalis Ordinis Carthusien. exposito, quod aliqui ipsius Ordinis Monachi, ambitionis spiritu ducti, officia dicti Ordinis ab hac Sancta Sede per importunas preces impetrare non erubescebant, cum maximo regularis disciplinæ detrimento, ac propterea eidem Benedicto Prædecessori pro parte dicti Vincentii Procuratoris Generalis supplicato, ut in præmissis opportune providere de benignitate Apostolica dignaretur; idem Benedictus Prædecessor incommodis, quibus ea de causa Ordo prædictus afficiebatur, obviam ire volens, hujusmodi supplicationibus inclinatus, ne de cætero perpetuis futuris temporibus quicumque dicti Ordinis Monachus a prædicta Sede quodvis officium, seu gratiam, absque speciali sive Prioris majoris Carthusiæ, vel Procuratoris Generalis pro tempore existentis ejusdem Ordinis licentia & consensu, quoquo modo impetrare posset, auderet, vel præsumeret, Apostolica auctoritate statuit & ordinavit, & aliàs, prout in memorati Benedicti Prædecessoris literis, desuper in simili forma Brevis die 20. Augusti 1725. expeditis, uberius continetur.

Bened. XIII. Decretum.

§.2. Cum autem, sicut dictus Vincentius Procurator Generalis, Nobis nuper exponi fecit, ipse præmissa, quò firmius subsistant, & inviolabilius serventur, Apostolicæ confirmationis nostræ robore communiri summopere desideret: Nos, specialem ipsi Vincentio Procuratori Generali gratiam facere volentes, eumque a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, a jure vel ab homine quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus ejus nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, prædictas Benedicti Prædecessoris literas, omniaque & singula in eis contenta, dicta auctoritate tenore præsentium perpetuò approbamus & confirmamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus.

A SS. D. N. Confirmatur.

§.3. Decernentes, easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere & fore, suosque plenarios & integros effectus sortiri & obtinere; ac ab illis, ad quos spectat & pro tempore quandocumque spectabit, in omnibus & per omnia inviolabiliter observari; sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari & definiri debere; ac irritum & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

Clausulæ.

§.4. Non obstantibus Constitutionibus & Ordinationibus Apostolicis, necnon omnibus & singulis illis, quæ in iisdem Benedicti Prædecessoris literis concessa sunt non obstare, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 31. Julii 1732. Pontificatus Nostri Anno Tertio.

F. Card. Oliverius.

LXX.

Dat. die 21. Augusti 1732 Pont. An.III.

Decretum, ut in Capitulo Generali Provinciæ Januen. Ordinis Fratrum Minorum Sancti Francisci de Observantia duo Vocales pro singulis Custodiis eligantur.

CLEMENS PAPA XII.

Ad futuram rei memoriam.

§.1. EXponi Nobis nuper fecerunt dilecti filii, Minister Provincialis, Custos, & Definitores Provinciæ Januen. Ordinis Fratrum Minorum S. Francisci de Observantia nuncupatorum, quod cum dicta Provincia in tres Custodias, nimirum Januensem, Orientalem, & Occidentalem, divisa reperiatur, jamque inde ab anno 1672. pro parte tunc existentium Fratrum ejusdem Provinciæ fel. rec. Clementi PP. X. Prædecessori Nostro supplicatum fuisset, ut ad tollenda dissidia, quæ tempore celebrationis Capituli Provincialis dictæ Provinciæ non sine fidelium scandalo inter ejusmodi Custodias oriri consueverant, alternativam inter eas electionem Ministri Provincialis, Custodis, & Definitorum Provinciæ prædictæ demandare vellet, quemadmodum in altera Provincia Januen. Fratrum ejusdem Ordinis Minorum Sancti Francisci de Observantia Reformatorum nuncupatorum per quasdam rec. mem. Urbani PP. VIII. Prædecessoris quoque nostri in simili forma Brevis die 29. Maji 1643. expeditas literas præscripta & ordinata fuerat; ac idem Clemens Prædecessor instantiam ejusmodi tunc pariter existentis prædicti Ordinis apud Sedem Apostolicam Cardinalis Protectoris arbitrio remisisset, ipse Cardinalis Protector decretum edidit, per quod sub certis modo & forma in eo expressis concessit, ut petita alternativa electio imposterum servari posset, quatenus primodictæ Provinciæ consensus in tunc proximo Capitulo Provinciali desuper accederet, & aliàs, prout in decreto prædicto, cujus tenorem præsentibus pro plene & sufficienter expresso haberi volumus, uberius dicitur contineri.

Alternativa in his Custodiis Officialium electio aliàs statuta.

§.2. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, decretum hujusmodi hactenus executioni demandatum minime fuerit, ac interea dissidia prædicta in Capitulo Provinciali perduraverint; ipsi exponentes pro publica tranquillitate suæ Provinciæ dictam alternativam Electionem inibi stabiliri summopere desiderant; Nobis propterea humiliter supplicari fecerunt, ut sibi in præmissis opportune providere, &, ut infra, indulgere de benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur ipsos exponentes specialibus favoribus & gratiis prosequi volentes, eorumque singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, a jure vel ab homine quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, audito per Nos super præmissis Voto Congregationis Generalis dicti Ordinis, quod deinceps in Capitulo Provinciali primodictæ Provinciæ duo Vocales Definitorii Provincialis eligantur, & sint ex singulis tribus Custodiis præfatis: ex una scilicet Minister Provincialis, & Deffinitor: ex altera Custos, & Definitor: & ex reliqua duo Definitores alternis vicibus, auctoritate Apostolica tenore præsentium statuimus; itaut ejusmodi alternativa Electio quoad Ministrum Provincialem & Custodem prædictos incipere debeat ab iis Custodiis, quæ in duobus Capitulis Provincialibus proxime celebratis, dictos Ministrum Provincialem & Custodem respective non habuerunt.

Pro eadem obtinenda supplicatum mox Sanctissimo D. N.

Quo pacto à S.S. provisum.

§.3. Decernentes, easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere & fore, suosque plenarios & integros effectus sortiri & obtinere; ac illis, ad quos spectat & pro tempore quandocumque spectabit, in omnibus & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari; sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari & definiri debere; ac irritum & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

Harum Literarum firmitas.

§.4. Non obstantibus Constitutionibus & Ordinationibus Apostolicis, necnon Provinciæ, & Ordinis prædictorum, etiam juramento, confirmatione Apostolica, aut quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Obstantium derogatio.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 21. Augusti 1732. Pontificatus Nostri Anno Tertio.

F. Card. Oliverius.

LXXI. Man-

LXXI.

Dat. die 5. Sept. 1732. Pont. An.III.

Mandatum super observatione Brevis Clementis XI. circa bipartitam divisionem officiorum pro Monachis Regnorum Galleciæ, & Legionis Provinciarum de Campos, Congregationis Hispaniarum Ordinis Cistercien.

CLEMENS PAPA XII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

EX injuncto Nobis divinitus Apostolicæ servitutis munere in iis, quæ a Romanis Pontificibus Prædecessoribus Nostris, dirimendarum in Monasticis Congregationibus, pie sancteque in Ecclesia Dei institutis, exortarum litium, religiosæque concordiæ studio provide constituta sunt, ut firma semper, atque illibata persistant, jugiterque serventur, pastoralis officii nostri partes, cum a Nobis petitur, libenter interponimus.

Facti series.

§.1. Exponi siquidem Nobis nuper fecerunt dilecti filii Monachi Regnorum Galleciæ, & Legionis, ac Provinciarum de Campos, Congregationis Sancti Bernardi Hispaniæ Ordinis Cistercien., quod cum inter eos ex una, & dilectos pariter filios Monachos Regni Toletan., aliarumque Provinciarum adjacentium ejusdem Congregationis, multiplices gravissimæque controversiæ vigerent, diuque agitatæ fuissent, demum fel. rec. Clemens PP. XI. Prædecessor Noster, ejusmodi controversias e medio tollere, ac paci & tranquillitati ipsius Congregationis prospicere volens, per quasdam suas in simili forma Brevis die 3. Octobris 1710. expeditas literas, demandavit, eamdem Congregationem in duas partes dividi: quarum unam Gallæci, & oriundi ex Provinciis de Campos in Terris finitimis Regni Legionis: alteram vero oriundi ex Castella Nova, Asturiis, Rivogia, & locis Montaneis Burgensibus, constituerent; modumque & formam præscripsit, quibus conferenda, ac distribuenda essent officia Capitularia dictæ Congregationis, aliasque saluberrimas edidit ordinationes pro felici Congregationis præfatæ directione ac gubernio; injungendo, ut præmissa sic a se statuta observari deberent in quatuor Capitulis Generalibus tunc proxime celebrandis, quibus peractis perdurare deberent, si dissensiones in dicta Congregatione cessassent; sin minus, ad se seu Romanum Pontificem pro tempore existentem recursus pro nova provisione habendus foret, & aliàs, prout uberius continetur in ipsius Clementis Prædecessoris literis, tenoris, qui sequitur videlicet.

Provincia divisa a Clemente XI.

Clem.PP.Literæ.

§.2. CLEMENS PP. XI. *Ad futuram rei memoriam.* (a) Sacrosancti Apostolatus officium superni dispositione consilii Nobis, nullo licet meritorum nostrorum suffragio, impositum, salubriter exequi adjuvante Domino jugiter satagentes, exorta inter Religiosos Viros, quos vota sua Altissimo in sanctitate & justitia, paceque fraterna reddere decet, animorum dissidia opportunis rationibus dirimere, illisque, ne rursus quandocumque excitari valeant, ansam mature præcidere studemus, sicuti prudenti deliberatione prævia ad Omnipotentis Dei Gloriam, & animarum salutem arbitramur in Domino expedire.

(a) Hasce Clementis PP. Literas, quamvis legi possint Tom.X. hujus Collectionis Part.I. pag.240. ubi citantur Constitutiones ab eodem Pontifice pro hoc Ordine latæ, referre hic putavi, ut Lectorum commodò inservirent, totam rei hujusce seriem ob oculos eis obiciens.

Clem. IX. expositæ Provinciarum hujusmodi controversiæ.

§.3. Dudum siquidem, cum per tunc in humanis agentem Dionysium Montilla, Monachum Congregationis Sancti Bernardi Hispaniæ Ordinis Cisterciensis, exortis gravibus controversiis inter Monachos ejusdem Congregationis, recursus ad fel. rec. Clementem PP. IX. Prædecessorem nostrum habitus fuisset; ipse Clemens Prædecessor causam controversiarum hujusmodi ad quamdam Congregationem tunc existentium S. R. E. Cardinalium, & Romanæ Curiæ Prælatorum, super reformatione dicti Ordinis specialiter deputatam, remisit, cui cum idem Dionysius quædam gravamina per quosdam Monachos Manchenos & Alcarrenos, novos Castellanos nuncupatos, Monachis aliarum nationum illata exposuisset, dicta Congregatio Particularis tunc existenti Episcopo Vallisoletano commisit, ut Capitulo Generali dictæ Congregationis tunc proxime celebrando præsideret, & partes dissidentes concordare, ortasque differentias extinguere, satageret; ipse vero Episcopus, commissionem hujusmodi executus, Capitulo Generali interfuit; sed cum pro reconciliandis partibus, & discordiis tollendis sedulam operam navasset, nihil ad effectum perducere valuit, ex eo, quia nulla discordantium pars suis prætensionibus cedere voluit, & sic, absoluto Capitulo, præfatus Episcopus re infecta discedere coactus fuit.

Particularis Congr. examini demandatæ.

Concordia post hæc inter Monachos inita:

§ 4. Porro, transacto anno a Capituli hujusmodi celebratione, tunc pariter existentes Generalis Reformator, & sex Definitores quamdam transactionem seu concordiam formaverunt, eamque quondam Hyacintho de Albengozar, Monacho dictæ eorum Congregationis tunc in Romana Curia pro eadem Congregatione Procuratori Generali, ut illius confirmationem a Sede Apostolica obtinere curaret, transmiserunt: Cumque subinde præfata concordia per quasdam ejusdem Clementis Prædecessoris literas, die 14. Octobris 1669. in simili forma Brevis expeditas, confirmata fuisset, rec. mem. Clemens PP.X. itidem Prædecessor Noster circa præfatas Clementis IX. Prædecessoris literas per alias binas suas die 14. Februarii, & die 24. Decembris 1671. in eadem forma Brevis expeditas literas, diversas edidit declarationes & ordinationes super æqualitate, in Abbatiis, aliisque officiis inter Monachos ex locis citra & ultra Montes, Castellam Veterem a nova separantes, sitis respective oriundos servanda; nonnullaque statuit de Abbatibus immediate non reeligendis, illorumque Electionibus non amplius per Monachos Conventuales, sed in Definitorio per Generalem Reformatorem & Definitores, & sex Electores certa forma eligendis, præterquam in casu mortis, renunciationis, vel privationis, & aliàs, prout in præfatis utriusque Clementis Prædecessorum literis, quarum tenores præsentibus haberi

A Clem. X. confirmata adjectis postea statutis &c.

 volu-

Quàm vana evaserit dicta Concordia.

volumus pro expressis, uberius continetur. Sed quia memorata transactio seu concordia ad producendam pacem & quietem in præfata Congregatione Monachorum nedum insufficiens recognita fuerat, imo potius experientia compertum extiterat, ex ea discordias, contentiones, & persecutiones in dicta Congregatione emanasse; ideoque dilecti filii Monachi Regni Gallecia, & de Campos, atque Terrarum Regno Legionis finitimarum, desiderantes, ut zizania, fructus bonorum operum suffocantia, tandem eradicarentur; & pax, atque mutua charitas suæ Religioni restitueretur, dilectos pariter filios Paulum Freyra, & Dionysium Ximene, Monachos expresse Professos ejusdem Congregationis, in eorum Procuratores constituerunt, illosque ad Romanam Curiam, ut opportunum ejusmodi malis remedium a Sede Apostolica obtinerent, miserunt; Cumque iidem Paulus, & Dionysius Procuratores anno 1700. rec. mem. Innocentio PP. XII. Prædecessori pariter nostro supplicem libellum super præmissis porrexissent, idem Innocentius Prædecessor eorum causam Congregationi tunc existentium S. R. E. Cardinalium, negotiis Episcoporum & Regularium præpositæ, commisit; ipsa vero Cardinalium Congregatio die 20. Aprilis ultimo dicti anni, cognito supradictarum literarum impedimento, rescripsit, ut ad Nos pro aperitione oris recurrerent.

Hinc Innocentio XII.

Postmodum Clementi XI. supplicatum.

§.5. Nos autem, ut in negotio hujusmodi, quod grave satis videbatur, debita maturitate procederemus, dilecto filio nostro Francisco S. R. E. Cardinali Acquavivæ nuncupato, tunc in Hispaniarum Regnis nostro, & Apostolicæ Sedis Nuncio, scripsimus, ut super in dicto libello expositis suam Nobis transmitteret relationem; ipse vero Franciscus Cardinalis tunc Nuncius auditis Partibus, & eorum Procuratoribus in Oppido Matriti existentibus, præsertim dilecto filio Christophoro Ossorio Exgenerali, præmemoratorum Pauli & Dionysii Procuratorum ex una, & dilecto etiam filio Angelo Ramirez Procuratori Generali dictæ Congregationis ex altera, partibus die 23. Aprilis 1702. relationem suam super statu Religionis unà cum punctis seu articulis, coram ipso inter dictas partes concordatis, ad nos transmisit; ex quibus satis apparebat, exposita ab eisdem Paulo & Dionysio Procuratoribus maximum habere fundamentum. Unde subinde, nempe die 28. Novembris hujus anni, præfata causa in Signatura nostra Gratiæ, coram Nobis habita, proposita, & contradicente pro parte Monachorum Castellæ Novæ, Rivogiæ, Asturianorum, & Montanearum Burgentium, dilecto pariter filio Joanne Guerrero Monacho ejusdem Congregationis, qui per mandata procuræ per eum exhibita ad præfatam Curiam ab illis eorum Procurator missus fuerat, de ejusdem Signaturæ voto rescripsimus, pro aperitione oris arbitrio ejusdem Congregationis Cardinalium.

Requisitæ Informationes.

Causa proposita in Signatura Gratiæ.

§.6. Cumque ista Cardinalium Congregatio in suis decretis super dicto arbitrio emanatis variasset, commisimus eidem Congregationi Cardinalium, ut quoad aperitionem oris cum voto Auditorii Palatii Apostolici, suffragantibus omnibus ejusdem Auditorii Cappellanis nostris, & Auditoribus, procederet; qui, rationibus a dictis Paulo & Dionysio adductis moti, die 19. Novembris 1703. suum votum unà cum decisione pro aperitione oris, atque arbitrio publicarunt: & subinde nempe die 23. Septembris 1704. eadem causa in eadem Signatura Gratiæ coram Nobis habita denuo proposita, commisimus eidem Congregationi Cardinalium, ut ipsa etiam quoad nullitatem, validitatem, vel invaliditatem bipartitæ, stabilitæ per transactionem seu concordiam a præfatis Generali & Definitoribus Generalibus confectam, & in prædictis Clementis IX. Prædecessoris literis insertam, cum voto eorumdem Auditorum, suffragantibus pariter omnibus, similiter procederet. Dicti vero Cappellani, & Auditores die 12. Januarii 1705. demonstrantes pluribus rationibus, dictam bipartitam seu concordiam, imo transactionem, esse nullam injustam inæqualem & enormiter læsivam; die 4. Februarii ejusdem anni aliam decisionem & votum, in quo literas compulsoriales a prædicto Joanne, Monachorum Castellæ Novæ, eisque adhærentium Procuratore, petitas negarunt, ediderunt. Postmodum autem, cum dicta bipartita nulla & injusta declarata fuisset, memorati Paulus & Dionysius Procuratores in eadem Signatura Gratiæ die 22. Septembris 1705. coram Nobis pariter habita, institerunt, ut committeremus eidem Congregationi Cardinalium, quatenus ipsa pro novo temperamento stabiliendo cum voto eorumdem Auditorum & Cappellanorum nostrorum procederet. Votum tamen prædictæ Signaturæ fuit, ut præfata causa Congregationi particulari, a Nobis deputandæ, committeretur. Proposita autem prædicta causa die 4. Februarii 1707. in Congregatione nonnullorum Venerabilium Fratrum nostrorum ejusdem S.R.E. Cardinalium, per Nos specialiter deputata, non sine scissura votorum rescriptum fuit: Nobis supplicandum esse pro expeditione aliarum literarum Apostolicarum in simili forma Brevis cum sanatione nullitatum bipartitæ, aliorumque defectuum, si qui essent, reducendo vota Capitularia ad æqualitatem, etiam mediante subrogatione proximiorum in defectum Graduatorum. Verum, quia defectus sanandi, detecti & publicati in decisionibus memoratorum Auditorum Cappellanorum nostrorum, enormem læsionem & injustitiam, quorum sanatio præcipue post tam longam litem, rationi & æquitati parum consona videbatur, ostendebant; Idcirco prædicti Paulus & Dionysius Procuratores, super dicta resolutione Congregationis particularis a nobis iterum audiri impetrarunt. Eadem tamen particularis Cardinalium Congregatio die 26. Junii dicti anni 1707. respondit: *In Decisis juxta modum*: Modus autem fuit, ut bipartita etiam quoad tres Præsidentias servaretur; Quodque in tribus proximis Capitulis ex illa medietate, ad Monachos nationis de Puertos *a cà* nuncupat. spectan. Monachis Campesinis conferrentur septem Abbatiæ, ex quibus

Rescriptum.

Concordia suprad. nulla, læsiva &c. cognita.

Congr. Particularis ad hoc deputata.

Votum.

quibus quatuor essent Matrices; Gallæcis autem sex, ex quibus tres pariter essent Matrices: & ulterius inter ipsos quolibet triennio una Præsidentia alternaretur, quibus officia Capitularia, necnon voces Capitulares tres ex quatuor partibus dictæ medietatis conferrentur dictis Monachis Gallæcis, & Campesinis, facta inter eos æquali distributione, & data dictis Monachis Campesinis, prælatione in casu numeri inequalis; ea tamen adjecta lege, ut in quolibet Capitulo tam Abbatiæ, quam officia hujusmodi variarentur. Reliquæ vero Abbatiæ, Præsidentiæ, officia Capitularia, & voces Capitulares inter Monachos reliquarum omnium Nationum de Puertos *a cà* nuncupat. distribuerentur; Ita tamen, ut quoad Abbatias Monachi Asturiani, Rioxani, & Montanenses sex tantum haberent; Officium vero Generalatus in secundo proximo Capitulo Monacho Gallæco, vel Campesino conferretur.

§.7. Porro cum hæc resolutio, quæ aliqualiter læsionem temperat, eisdem Monachis Campesinis & Gallæcis gravamen minime tollat, nec auferat, imo potius prædominium factionis adversæ confirmet; iidem Paulus & Dionysius Procuratores, contradicente exadverso eodem Joanne, præfatorum Monachorum Castellæ Novæ, Rivogiæ, Asturiæ, & Montanearum Procuratore, denuo reclamarunt. Unde proposita iterum causa in eadem Signatura Gratiæ die 14. Maji 1709. coram Nobis itidem habita, Ponente dilecto pariter filio Magistro Annibale Albano, in utraque Signatura nostra Referendario, nostro secundum carnem ex Fratre germano Nepote, porrecta fuit commissio pro avocatione ad Nos dictæ causæ a dicta Congregatione particulari Cardinalium: factaque propterea tam super meritis causæ, quam super ultimo posteriori decreto, ejusdem Congregationis particularis Cardinalium edito, matura consideratione: Decretum hujusmodi, ultimo loco emanatum, præfatis Monachis Gallæcis & Campesinis læsivum, & ad sedandas factiones, pacemque in eorum Religione stabiliendam insufficiens judicatum fuit; ac proinde emanavit ab eadem Signatura rescriptum: Pro avocatione ejusdem causæ ad Nos: & quod daretur resolutio in Camera. Hinc est, quod Nos tranquillitati dictæ Congregationis Monachorum in præmissis, quantum cum Domino possumus, benigne consulere cupientes, motu proprio, & ex certa scientia, & matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine eamdem causam, ac lites, & controversias quascumque, inter Partes antedictas quomodolibet & in quacumque instantia tam in Sacro Palatii Apostolici Auditorio, quam in alio quovis Tribunali, & coram quocumque Judice pendentes, quarum omnium & singulorum statum, & merita, nominaque, & cognomina, ac qualitates Judicum, & Collitigantium, & alia quæcumque, etiam specificam & individuam mentionem, & expressionem requirentia, præsentibus pro plene & sufficienter expressis, & exactissime specificatis haberi volumus, in statu & terminis, in quibus de præsenti reperiuntur, a præfatis, & aliis quibusvis Tribunalibus, & Judicibus ad Nos harum serie avocamus; illasque omnes & singulas supprimimus, perimimus, extinguimus, & abolemus, ac perpetuum desuper utrique Parti silentium imponimus, osque occludimus. Præterea earumdem tenore præsentium statuimus & ordinamus; Primò, quod in quatuor primis proximis Capitulis, Congregatio Cisterciensium Hispaniæ, quæ consistit in quadraginta duobus Monasteriis, nempe: decem & septem in Provincia de Campos, & Terris adjacentibus Regni Legionis: tresdecim in Regno Galleciæ: sex in Castella Nova, & præcise in Regno Toleti: tribus in Asturiis, & duobus in Provincia Rioxæ: & uno in Montaneis Burgensibus, in duas partes dividatur; Unam nempe faciant Gallæci, & oriundi ex Provincia de Campos, & dictis Terris adjacentibus Regni Legionis; Alteram vero oriundi ex Castella Nova, Asturiis, Rivogia, & Montaneis Burgensibus: Secundò, quod inter Monachos Gallæcos ex una, & Campesinos & Terris adjacentibus Regni Legionis ex altera partibus, fiat subdivisio in duas partes: animaduerso, quod censeatur & reputetur oriundus ex prædictis Terris ita divisis & subdivisis ille, qui in aliqua ex illis natus est tempore, quo ejus parentes, aut aliquis ex illis, domicilium permanens in prædictis Terris habebat: Tertiò, quod omnia officia Capitularia, quorum electiones celebrantur quolibet triennio, tam intra quam extra Capitulum Generale distribuantur æqualiter inter Monachos oriundos ex Terris ut supra divisis, itaut tot officia Capitularia habeant Religiosi oriundi ex Terris Castellæ Novæ, Asturiæ, Rioxæ, & Montanearum Burgentium, quot Religiosi oriundi ex Regno Galleciæ, & Terris Provinciæ de Campos, & adjacentibus Regni Legionis: alternando inter has duas partes sic divisas officium dispar, quatenus adsit, subdividendo pariter medietatem præfatorum officiorum, tangentem Monachos Gallæcos & Campesinos, in duas partes æquales, quarum una in omnibus & singulo triennio conferatur Religiosis oriundis ex Gallecia, & altera Religiosis oriundis ex Provincia de Campos, & Terris adjacentibus, alternando inter has duas partes Monachorum sic divisas officium dispar: Quartò, quod officia Capitularia, quæ eliguntur in singulo Capitulo Generali, & sunt sexdecim, nempe sex Definitores, quatuor Procuratores Generales, duo Visitatores Generales, duo Suppletores Visitatorum, unus Promotor Fiscalis, & unus Secretarius Capituli, dividantur in duas partes omnino æquales: in quarum Una ponantur tres Definitores, duo Procuratores Generales, unus Visitator Generalis, unus Suppletor, & Promotor Fiscalis; in Alia vero tres Definitores, duo Procuratores Generales, unus Visitator Generalis, unus Suppletor, & Secretarius Capituli; & inter has duas partes divisas alternetur Secretarius Capituli, & Promotor Fiscalis: ex his vero duabus partibus Unam habeant Monachi ex Castella Nova, Asturiis, Rioxa, & Montaneis de Burgos: Aliam habeant Monachi ex Gallecia,

Causa in Signatura Gratiæ reproposita.

Avocatio Causæ ad SS.

Papæ Decreta.

Divisio Congreg. Hispaniæ in duas.

Alia subdivisio:

Officiorum distributio.

lecia, & Campos, ac Terris convicinis Regni Legionis; alternando inter dictas duas Partes Generalatum de triennio in triennium, quod officium conferatur in primo proximo Capitulo Generali Monacho Gallæco vel Campesino, sicque de triennio in triennium alternetur: Quinto, quod hæc pars, tangens Monachos ex Gallecia, & Campos cum Terris convicinis Regni Legionis, subdividatur inter Gallæcos ex una, & Campesinos & circumvicinos Regni Legionis, ex alia partibus; ita tamen, ut ex Una parte ponantur duo Definitores, & unus Procurator Fiscalis ad formam alternativæ primæ divisionis: ex Alia, unus Definitor, unus Procurator Generalis, unus Visitator Generalis, & unus Suppletor, alternando has partes subdivisas inter has Nationes quolibet Capitulo, & sic officium Generalis Reformatoris; itaut, quando Generalis Reformator debeat eligi ex Regno Galleciæ & Provinciis de Campos, pro una vice eligatur oriundus ex Regno Galleciæ, & pro altera ex Provinciis de Campos & Terris circumvicinis Regni Legionis: Sexto, quod triginta octo Abbatiæ, quæ sunt in Religione (exclusa Palatiolensi, cujus Abbas semper est Generalis Reformator) distinguantur in tres classes, quarum Prima sit Collegiorum, quæ sunt sex: Secunda sit Abbatiarum, quæ nuncupantur Matrices seu Monasteria, in quibus recipiuntur educanturque Novitii, & sunt viginti: Tertia Monasteriorum, in quibus non educantur Novitii, & sunt duodecim; quæ omnia per suas classes, ut supra, dividantur in duas partes omnino æquales, quarum prima contineat tria Collegia, decem Monasteria Matricia, & sex Monasteria non Matricia: Septimò, quod prædictæ triginta octo Abbatiæ ex unaquaque ex classibus designatis dividantur pro æquali, & Una pars, nempe decem & novem, conferantur Monachis oriundis ex Castella Nova, Asturiis, Rioxa, & Montaneis: Alia vero Monachis oriundis ex Gallecia, Campos, & Terris circumvicinis ejusdem Regni Legionis: Octavò, quod decem & novem ex prædictis Abbatiis, conferendis dictis Monachis Gallecis, Campesinis, & Terris circumvicinis memorati Regni Legionis, subdividantur in duas partes æquales, ponendo in unaquaque tot Abbatias cujuscumque classis pro qualibet parte; & una pars sic subdivisa conferatur Gallæcis, altera vero Campesinis, & oriundis ex Terris circumvicinis supradicti Regni Legionis; Impar vero Monasteriorum inter ipsos alternetur: Nono, quod ex tribus Præsidentiis una conferatur singulo triennio Castellanis Novis, Asturianis, Rivogianis, & Montanensibus: altera Gallecis, Campesinis, & circumvicinis ejusdem Regni Legionis: tertia vero alteri ex prædictis duabus partibus, quæ Generalem non habet in triennio, conferatur; illa vero, tangens Campesinos & Gallecos, inter ipsos alternetur: Decimò, quod ex duobus Prædicatoribus Generalibus cum voto perpetuo in Capitulo, unus ex Monachis oriundis ex Castella Nova, Asturiis, Rioxa, & Montaneis; alius autem ex Gallecia, Campos, & Terris circumvicinis dicti Regni Legionis eligatur; ita tamen, ut si una vice fuerit electus Monachus oriundus ex Campos, & Terris circumvicinis supradicti Regni Legionis eligatur: Undecimo, quod duodecim Magistri, & quatuor Prædicatores Jubilati antiquiores, qui habent vocem perpetuam in Capitulo Generali, dividantur in duas partes æquales, scilicet sex Magistri, & duo Prædicatores pro qualibet parte; & unam partem habeant Monachi oriundi ex Castella Nova, Asturiis, Rioxa, & Montaneis: aliam vero partem habeant Monachi oriundi ex Gallecia, Campos, & Terris circumvicinis ejusdem Regni Legionis; Hæc vero secunda medietas subdividatur æqualiter inter Gallæcos, & Campesinos, nempe tres Magistri Jubilati & unus Prædicator Jubilatus pro Gallecia, & alii tres Magistri & unus Prædicator pro Campos, & Terris circumvicinis prædicti Regni Legionis; ea tamen conditione, quod si aliqua ex supradictis partibus divisis & subdivisis non habeat Magistrum Jubilatum, vel Prædicatorem Jubilatum per lecturam seu prædicationem duodecim annorum, habeat facultatem subrogandi proximiorem in exercitio lecturæ vel prædicationis: Duodecimò, quoad Monachos eligendos ad Cathedras Universitatum Capitulum & Generalis Reformator provide attendant, ut eligantur Monachi ex omni natione juxta divisionem & subdivisionem, ut etiam inter ipsos post jubilationem & assecutionem Cathedrarum præfixa æqualitas servetur: Decimotertiò, quod si intra triennium, facta jam electione in Capitulo Generali, quacumque ex causa Generalatum vacare contingat, quamcumque Abbatiam seu quodcumque Officium ex supradictis, in locum sic vacantem promoveri debeat, & subrogari ab iis, ad quos spectat, Monachus oriundus ex illa parte, ut supra divisa & subdivisa, ex qua oriundus erat ille, ob cujus mortem promotionem, renunciationem, aut privationem, officium vacare contigerit, qui sic subrogatus exercere valeat munus suum dumtaxat ad tempus, quod supererat decedenti, renuncianti, privato, vel promoto.

Divisio Abbatiarum. De Præsidentiis &c.

§.8. Volumus autem, quod in reliquis omnibus, præsentibus nostris Ordinationibus non repugnantibus, serventur Constitutiones Ordinis, Decreta Sacrarum Congregationum, & Constitutiones Apostolicæ; utque hic modus observandi bipartitam inseratur inter Constitutiones juratas dictæ Congregationis Monachorum, & unà cum illis legatur temporibus legi solitis in Monasteriis dictæ Congregationis, & in omnibus Capitulis generalibus, ac juretur ab omnibus Capitularibus observantia omnium prædictorum, antequam procedatur ad electiones; quod si forte aliquis jurare & observare renuerit, ejiciatur extra Capitulum, voceque activa & passiva pro eadem vice careat, sicque lis extincta remaneat. In reliquis Ordinis Constitut. servandæ.

§.9. Præterea mandamus, ut hæ provisiones nostræ in quatuor Capitulis Generalibus proximis servari debeant, iisque completis perseverent, si dissentiones cessaverint; sin minus ad Nos seu Romanum Pontificem pro tem- De harum Literarum observantia.

tempore existentem, recursus pro nova provisione fieri debeat.

§.10. Decernentes, easdem præsentes literas semper firmas validas & efficaces existere & fore, suosque plenarios & integros effectus sortiri & obtinere; ac illis, ad quos spectat & pro tempore quandocumque spectabit, in omnibus & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari; sicque, & non aliter, in præmissis per quoscumque Judices ordinarios & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S. R. E. præfatæ Cardinales, etiam de Latere Legatos, & Apostolicæ Sedis Nuncios, sublata eis & eorum cuilibet quavis aliter judicandi & interpretandi facultate & auctoritate, judicari & deffiniri debere; ac irritum & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

Ac firmitate.

§.11. Quocirca Ven. Fratri Episcopo Astoricen., vel eo absente seu impedito, Ven. etiam Fratri Episcopo Calaguritano, per præsentes committimus & mandamus, quatenus ipse per se, vel per alium, seu alios easdem præsentes literas, & in eis contenta quæcumque, ubi & quando opus fuerit, & quoties, pro parte interesse habentium, seu alicujus eorum fuerit requisitus, solemniter publicans, illisque in eisdem præmissis efficacis defensionis præsidio assistens, faciat auctoritate nostra, illos, & eorum quemlibet, præsentium literarum, & in eis contentorum hujusmodi commodo & effectu, pacifice frui & gaudere; non permittentes, illos desuper quomodolibet indebite molestari, perturbari, & inquietari; contradictores quoslibet, & rebelles per censuras & pœnas Ecclesiasticas, aliaque opportuna juris & facti remedia, appellatione postposita, compescendo, legitimisque, super his habendis, servatis processibus, censuras & pœnas ipsas etiam iteratis vicibus aggravando, invocato etiam, si opus fuerit, auxilio brachii Sæcularis.

§.12. Non obstantibus quoad ea, quæ præsentibus sunt contraria, præfatis utriusque Clementis Prædecessorum literis, aliisque omnibus, & singulis præmissis, &, quatenus opus sit, de non tollendo jure quæsito, aliisque Nostris, & Cancellariæ Apostolicæ Regulis; necnon re: me: Bonifacii PP. VIII. Prædecessoris pariter nostri de una, & Concilii Generalis de duabus dietis, dummodo ultra tres dietas, aliquis auctoritate præsentium in judicium non trahatur: aliisque Constitutionibus & Ordinationibus Apostolicis, ac, quatenus opus sit, Congregationis, & Monasteriorum, ac Ordinis hujusmodi, aliisque quibusvis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis, in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Obstantium derogatio.

§.13. Volumus autem, ut præsentium literarum transumptis, seu exemplis sic impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo Personæ in Ecclesiastica Dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides in Judicio, & extra illud adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ vel ostensæ. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 3. Octobris 1710. Pontificatus Nostri Anno Decimo. F. Card. Oliverius.

Fides transumptorum.

§.14. Ac licet pro parte dictorum Monachorum Regni Toleti, & Provinciarum adjacentium executio præinsertarum literarum aliquandiù impedita, sive retardata fuisset, subinde tamen plenarium effectum suum sortitæ sunt tam in Capitulo Generali ejusdem Congregationis, quod anno 1717. celebratum fuit, quam in aliis tribus subsequentibus Capitulis ejusmodi, in quibus electiones ad Abbatias, Generalatum, aliaque officia dictæ Congregationis factæ, cæteraque transacta fuerunt ea quiete, & animorum concordia, ut Monachi, ex utraque parte simul legitime congregati, semel atque iterum deliberaverint, & per secreta suffragia decreverint, bipartitam divisionem, aliasque ordinationes, in dictis Clementis Prædecessoris literis contentas, perpetuò retinendas ac servandas fore & esse, totidemque vicibus plenum Diffinitorium præfatæ Congregationis per geminos alios solemnes & publicos actus Procuratorem deputaverit pro impetranda ab hac S. Sede literarum prædictarum confirmatione & extensione in perpetuum: ingenue fatendo, rationem & normam regiminis in iis stabilitam eidem Congregationi apprime congruere, dum ita omni æquitate Prælaturæ ac munera distribuantur; & exinde, sicuti experientia edocuerat, cessaverant omnes factiones, quæ antea in dicta Congregatione dominabantur, atque præpollebant; ac tam perniciosa diffidia in eam invexerant, Religiosaque tandem pax & tranquillitas eisdem Congregationi & Monachis reddita fuerat. Verum postmodum prædicti Monachi Regni Toletan. & Provinciarum adjacentium, mutato consilio, ac causari dissentiones in ipsa Congregatione nedum omnino extinctas, adeoque locum esse novæ provisioni a Sede Apostolica capiendæ juxta dispositionem earumdem Clementis prædecessoris literarum, coram tunc existente Auditore re: me: Benedicti PP. XIII. prædecessoris etiam nostri, citationem cum inserta Commissione directa Congregationi particulari ab ipso Benedicto Prædecessore deputanda expediri curarunt, cui tamen dicti Exponentes sese opposuerunt, ac eidem Benedicto Prædecessori interim exposito, quod non solum præinsertæ Clementis Prædecessoris literæ pacifice observatæ fuerant, sed insuper in Regno Gallesiæ, & Provinciis de Campos plusquam duæ ex tribus partibus Monasteriorum seu Conventuum præfatæ Congregationis reperiebantur, emanarunt die 20. Decembris 1728. a dicto Benedicto prædecessore quædam literæ, quibus duæ

Quem effectum hujusmodi Clem. XI. Literæ sortitæ fuerint.

Aliæ Benedicti XIII. Literæ.

duæ ex tribus partibus Abbatiarum, Officiorum, ac Suffragiorum Capitularium ejusdem Congregationis Exponentibus prædictis adjudicabantur relicta eorum reliqua tertia parte præfatis Monachis Regni Toletan. ac Provinciarum adjacentium, & aliàs, prout in ejusmodi literis, quarum tenorem præsentibus pro plene & sufficienter expresso ac inserto haberi volumus, latiùs dicitur contineri.

§.15. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, suspensa executione harum literarum Benedicti Prædecessoris, occasione quinti ac novissimi Capituli Generalis dictæ Congregationis, quæstio inter Partes excitata fuisset super modo procedendi in eodem Capitulo Generali, allegantibus Monachis Regni Toletan. & Provinciarum adjacentium, Capitulum illud celebrandum esse cum plena votorum seu suffragiorum libertate absque ullo alio recursu ad Sedem Apostolicam; tametsi in supradictis Clementis Prædecessoris expresse in casu discordiæ demandatus fuerat: contra vero Exponentibus præfatis ejusmodi literas Clementis Prædecessoris observandas esse asserentibus, & si secus fieret, de nullitate Capituli Generalis dicentibus, atque ad dictam Sedem Apostolicam provocantibus; Cumque nihilominus Capitulum hujusmodi die 5. Maji 1730. nulliter habitum fuisset, ac successive ambæ Partes Sedem prædictam adiissent, a qua Monachi Regni Toletan. & Provinciarum adjacentium, Capitulum sic celebratum confirmari, necnon deinceps votorum seu suffragiorum libertatem concedi postularunt: ac vicissim dicti Exponentes, Capitulum præfatum nullum declarari, ac præinsertas Clementis Prædecessoris literas posthac quoque observari petierunt; Nos hanc controversiam Congregationi Venerabilium Fratrum Nostrorum S.R.E. Cardinalium, negotiis & consultationibus Episcoporum & Regularium præpositorum, cognoscendam remisimus, ubi inter alia dubia inter easdem Partes concordata, & a dicta Congregatione Cardinalium resoluta, illo quoque proposito ac disputato: *An, & quomodo esset providendum in futurum in casu &c.* Memorata Congregatio Cardinalium die 16. mensis Maji proxime præteriti, re undique perpensa, ac prævio maturo examine discussa, referente Ven. Fratre Nostro Francisco Episcopo Ostien. & Veliternen. ipsius S.R.E. Cardinali Barberino nuncupato, rescripsit: Nobis consulendum, ut Clementis prædecessoris literas præfatas perpetuo servari mandaremus.

Quid actum in anteriori Capitulo Generali.

§.16. Quare dicti Exponentes Nobis humiliter supplicari fecerunt, ut statui ejusdem Congregationis Monachorum opportune in præmissis providere, &, ut infra, indulgere de benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur ipsorum Exponentium votis hac in re, quantum cum Domino possumus, favorabiliter annuere cupientes, eorumque singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, a jure vel ab homine quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes & absolutas fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, de eorumdem Venerabilium Fratrum Nostrorum S.R.E. Cardinalium, negotiis & consultationibus Episcoporum & Regularium præpositorum, qui die 18. mensis Julii mox elapsi, reproposita Causa cum dubio: *An esset standum, vel recedendum a decisis, quoad perpetuitatem literarum Clementis Prædecessoris?* in Decretis die 16. Maji perstiterunt, consilio, præinsertas Clementis Prædecessoris literas enarratas, Benedicti Prædecessoris literis, quas, quatenus opus sit, per præsentes revocamus, minime obstantibus, perpetuò servari in futurum, auctoritate Apostolica harum serie præcipimus & mandamus; sicque & non aliter per quoscumque Judices ordinarios & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac dictæ S.R.E. Cardinales, etiam de latere Legatos, & ejusdem Sedis Nuntios, sublata eis & eorum cuilibet quavis aliter judicandi & interpretandi facultate & auctoritate, judicari & diffiniri debere; ac irritum & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari, decernimus.

Clementis Literas servari præcipitur.

§.17. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus & Ordinationibus Apostolicis, necnon omnibus & singulis illis, quæ idem Clemens Prædecessor in literis suis hujusmodi concessit non obstare, cæterisque contrariis quibuscumque.

Obstantium derogatio.

§.18. Volumus autem, ut ipsarum præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica Dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides ubique locorum tam in judicio quam extra habeatur, quæ ipsis præsentibus haberetur, si forent exhibitæ vel ostensæ.

Fides Transumptorum.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 5. Septembris 1732. Pontificatus Nostri Anno Tertio.

F. Cardinalis Oliverius.

LXXII.

Confirmantur nonnulla Statuta pro meliori regimine Provinciæ Granaten. Ordinis Fratrum Minorum Sancti Francisci de Observantia.

Dat. die 10. Sept. 1732. Pont. An. III.

CLEMENS PAPA XII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exponi Nobis nuper fecit dilectus filius Joannes de Sok, Minister Generalis Ordinis Fratrum Minorum S. Francisci de Observantia nuncupatorum, quod juxta mentem hujus S. Sedis, ac resolutionem novissimi Capituli Generalis ejusdem Ordinis in Civitate Medio-

Petitio.

Mediolanen. anno 1729. celebrati in Capitulo Provinciali Provinciæ Granaten. dicti Ordinis habito die 20. Maii 1730., communi consensu Vocalium, nemineque discrepante, inter alia statutum fuit, ut omnes Conventus Provinciæ præfatæ, nullo excepto, nonnisi Cantu Gregoriano uterentur in divinis Officiis, & Missæ Sacrificiis solemniter celebrandis, duoque erigerentur, aut destinarentur Conventus ipsius Provinciæ, in quibus Religiosi Studentes post emensum fructuose triennium studii Theologiæ Moralis Practicæ, sicuti jam ab eadem Sede in Regnis Hispaniarum dispositum, & a Ven. Fratre Archiepiscopo Panormitan. tunc temporis Ministro Generali prædicti Ordinis die 19. Februarii 1727. palam indictum fuerat; sicque, & non aliter iidem Studentes in Provinciali, vel intermedio Capitulo dictæ Provinciæ, prævio accurato examine, verbi Dei Prædicatores, & Sæcularium Confessarii institui valerent; In unoquoque verò e præfatis duobus Conventibus, hujusmodi studiis destinatis, constitui nequiret nisi unus Lector, qui antea per aliquot annos Theologiam Scholasticam publice ac laudabiliter legisset, vel saltem integrum Philosophiæ cursum perfecisset; Ac Lectores ejusmodi pro tempore existentes, qui literarias exercitationes præscriptas adimplerent, frui deberent privilegiis & exemptionibus, quibus ipsius Theologiæ Scholasticæ Lectores gaudent, non secus, ac si eamdem Theologiam Scholasticam toto tempore ad id definito legissent. Præterea in Congregatione seu Capitulo Provinciali intermedio supradictæ Provinciæ in Civitate Granaten. die 24. mensis Novembris proxime præteriti peracto, omnium itidem Vocalium consensu & suffragio ordinatum fuit, ut unus ejusdem Provinciæ Conventus in Seminarium sive Professorium institueretur ac deputaretur, quo Clerici dictæ Provinciæ immediate post emissam ab eis regularem professionem irremisibiliter mitterentur, ibique per unum saltem annum permanerent, linguæ latinæ, & cantui Gregoriano præfato operam navaturi; & interim omnia, quæ durante anno probationis observaverant in Clausura, tum privatis cum publicis in communitate exercitiis vacando, eodem modo facere tenerentur; utque Magister Alumnorum dicti Seminarii seu Professorii, qui rite illos docuisset, privilegiis quoque & exemptionibus Magistris Novitiorum Ordinis prędicti attributis potiretur.

Decreta nonnulla pro bono Provinciæ regimine.

§.1. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, præmissa ad majorem Dei Gloriam, ac doctrinæ, & regularis disciplinæ in Ordine præfato incrementum tendere dignoscantur, Nobis propterea ipse Joannes Minister Generalis humiliter supplicari fecit, ut illa Apostolicæ confirmationis nostræ præsidio communire, perpetuæque eorum observantiæ providere de benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur ejusdem Joannis Ministri Generalis votis hac in re, quantum cum Domino possumus, favorabiliter annuere volentes, eumque a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, a jure vel ab homine quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes & absolutum fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, de Venerabilium Fratrum Nostrorum S.R.E. Cardinalium, negotiis & consultationibus Episcoporum & Regularium præpositorum, qui relationem venerabilis Fratris Nostri Episcopi Ostien. & Veliternen. S.R.E. præfatæ Cardinalis Barberini nuncupati sibi super præmissis factam, necnon dilectum filium Procuratorem Generalem Ordinis prædicti audiverunt, consilio, enunciata statuta & ordinationes auctoritate Apostolica tenore præsentium approbamus & confirmamus; illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes & singulos juris & facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus: salva tamen semper in præmissis auctoritate memoratæ Congregationis Cardinalium.

Auctoritate Apostolica confirmantur.

§.2. Decernentes, easdem præsentes literas firmas, validas, & efficaces existere & fore, suosque plenarios & integros effectus sortiri & obtinere; ac illis, ad quos spectat & pro tempore quandocumque spectabit, in omnibus & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari; sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac dictæ Sedis Nuncios judicari & definiri debere; ac irritum & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

Clausulæ.

§.3. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus & Ordinationibus Apostolicis, necnon, quatenus opus sit, præfatorum Ordinis ac Provinciæ, aliisve quibusvis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis, in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub annulo Piscatoris die 10. Septembris 1732. Pontificatus Nostri Anno Tertio.

F. Card. Oliverius.

LXXIII.

Dat. die, annoque eod.

Confirmantur Statuta nonnulla super distributione Officiorum Provinciæ Terræ Laboris Ordinis Fratrum S. Francisci de Observantia Reformatorum nuncupatorum.

CLEMENS PAPA XII.

Ad futuram rei memoriam.

Exordium.

PAstoralis officii, quod authore Deo gerimus, cura animum nostrum solicitat, ad ea peculiari paternæ charitatis studio statuenda, per quæ Christifidelium, divinis obsequiis sub suavi Religionis jugo mancipatorum, quieti & felici regimini opportunis rationibus salubriter consulatur.

§.1. Exponi siquidem Nobis nuper fecit dilectus filius Josephus Maria ab Ebora Commissarius Generalis Ordinis Fratrum Minorum S. Francisci de Observantia nuncupat. quod ad sedandas graves molestias, imo scandalosas controversias in Provincia Fratrum Reformatorum dicti Ordinis Terræ Laboris in Regno Neapolis inter Fratres Neapolitanos, adhærentes, & exteros, super distributione officiorum, quæ in tres partes ab aliquibus, & ab aliis in duas partes dividi prætenduntur, vigentes, post maturam considerationem, auditamque super præmissis Fratrum graviorum & peritorum ejusdem Reformationis sententiam, ad occurrendum ejusmodi inordinationibus expedire existimat; Primò, ut Natio Neapolitana deinceps non solum Civitatem Neapolitanam, sed totam illius Diœcesim complectatur; & semel Provincialatum, incipiendo a proxime futuro Capitulo Provinciali, ac semper duo vota in Definitorio habeat; Secundò, quod omnes alii Religiosi extra dictam Diœcesim, suppresso nomine adhærentium, unum corpus exterorum constituant; & per duas vices continuas Provincialatum hujusmodi, & quatuor vota sive suffragia in Definitorio, attento quod duas ex tribus partibus ejusdem Provinciæ componunt, habere debeant; Tertiò, ut Custodis officium etiam per turnum bis ad exteros, & semel ad Neapolitanos pertineat; ex sexdecim vero Conventibus, quibus dicta Provincia de præsenti constat, decem prædictis exteris, quinque Neapolitanis, & reliquus dispositioni Ministri Provincialis pro tempore existentis attribuantur, ita tamen, ut Conventus Neapolitani pariter per suum turnum respective provideantur.

Statuta.

§. 2. Quare dictus Josephus Maria Commissarius Generalis Nobis humiliter supplicari fecit, ut in præmissis opportune providere, &, ut infra, indulgere de benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur ipsius Josephi Mariæ Commissarii Generalis votis hac in re quantum cum Domino possumus favorabiliter annuere volentes, eumque a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, a jure vel ab homine quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, ac etiam motu proprio, ac ex certa scientia, & matura deliberatione Nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, ut in posterum supranarrata dispositio fideliter observetur, servata tamen semper canonicæ electionis forma, tenore præsentium statuimus & ordinamus; Mandantes propterea, & distincte præcipientes Superiori Generali pro tempore existenti Ordinis hujusmodi, ut prædictam dispositionem executioni demandet, & ab iis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit, observari faciat, sub excommunicationis, privationis officiorum, ac vocis activæ & passivæ, ac perpetuæ inhabilitatis, necnon nullitatis omnium actuum Capitularium, quos contra prædictam dispositionem fieri contigerit, adversus contrafacientes infligendis pœnis; Ac decernentes, ipsas præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere & fore, suosque plenarios & integros effectus sortiri & obtinere; ac illis ad quos spectat, & pro tempore spectabit, in omnibus & per omnia plenissime suffragari; sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari & definiri debere; ac irritum & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

Confirmantur.

Clausulæ.

§.3. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus & Ordinationibus Apostolicis; necnon Provinciæ & Ordinis prædictorum, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis, in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 10. Septembris 1732. Pontificatus Nostri Anno Tertio.

F. Card. Oliverius.

LXXIV. Con-

LXXIV.

Dat. die 15. Sept. 1732. Pont. An.III.

Confirmantur omnia & singula Privilegia & Exemptiones, a Romanis Pontificibus concessa Officialibus Bombardariis seu Libratoribus Tormentorum, eorumque Auxiliatoribus in Arce S.Angeli de Urbe.

CLEMENS PAPA XII.

Ad futuram rei memoriam.

Petitio Bombardariorum.

EXponi Nobis nuper fecerunt dilecti filii Officiales Bombardarii seu Libratores Tormentarii, & Arcis nostræ Sancti Angeli de Urbe Auxiliatores, quod ipsi per Chirographum manu Nostra subscriptum, & dilecto filio Magistro Carolo Mariæ Sacripante Cameræ nostræ Apostolicæ Thesaurario Generali, dictæque Arcis Præfecto seu Castellano, directum omnia Privilegia & Exemptiones, eis concessa ac competentia: necnon pluries etiam a Romanis Pontificibus Prædecessoribus nostris, & a Nobis, dum in minoribus constituti eramus, ac Thesaurarii Generalis dictæ Cameræ munere fungebamur, per sententiam anno MDCCV. latam, aliasque resolutiones ejusdem Cameræ, respective approbatas, & quibus iidem exponentes ratione servitii, quod prædictæ Arci præstant, fruuntur, confirmari obtinuerunt, & alias, prout in dicto Chirographo uberius continetur tenoris, qui sequitur, videlicet:

Monsignor Carlo Maria Sacripante Nostro Tesoriere Generale, Castellano della Nostra Fortezza di Castel Sant' Angelo.

Chirographum Thesaurario Generali datum.

§.1. Avendo gli Officiali, Bombardieri, ed Ajutanti della detta nostra Fortezza di Castel Sant' Angelo di questa Città di Roma fatto rappresentare, che sebbene la loro Compagnia in compenso non meno del peso, a cui soggiace, del mantenimento a proprie spese della Cappella di Santa Barbara loro Protettrice esistente nella Chiesa della Traspontina, dove hanno la propria sepoltura, fanno ogni giorno celebrare la Santa Messa, ed ogni anno con nobile apparato e pompa la Festa, e la processione della solenne Festività del Corpus Domini, chè del continuo servizio, quali sono tenuti prestare in tutto l'anno a detta nostra Fortezza senza veruno stipendio; rispetto però a detti Ajutanti habbino da più Pontefici Nostri Predecessori ottenuti in diversi tempi varj Privilegj, confermatigli ancora dalla fel. mem. di Clemente X. con suo Chirografo del xv. Ottobre MDCLXX., & in ultimo luogo da Benedetto XIII. di simil mem. con altro suo Chirografo del dì xx. Settembre MDCCXXVIII., e che tra gli altri Privilegj loro conceduti vi sia particolarmente quello di dover esser essenti dal peso di prender la Patente, di pagare le Tasse, e da altro qualunque officio e peso delle loro Università, Consolati, ed Arti; ed ancorche dalla Congregazione particolare deputata l'anno MDCLXXXXIII. dalla fel. mem. di Innocenzo XII. fosse loro preservata la detta Esenzione, restrittivamente però al numero di soli ducento, compresi ancora i Giubilati, e purche fussero delle quattro Arti, cioè de' Muratori, Falegnami, Ferrari, e Scarpellini, e non di altre, nientedimeno, essendosi doppo coll' esperienza riconosciuto non esser in modo veruno pratticabile di poter havere dalle dette sole quattro Arti il numero di duecento persone atte ed idonee per il suddetto esercizio, e molto meno altro maggiore di ducento quaranta, che almeno indispensabilmente è necessario per il servizio di detta Nostra Fortezza; che però, essendo nell'anno MDCCI. ricorsi alla fel.mem. di Clemente XI. altro Nostro Predecessore, fossero con benigno rescritto aggraziati del godimento de i suddetti Privilegj, benche fossero di altre Arti diverse delle quattro suddette; e che siccome non mancarono anche doppo alcune delle Università delle medesime Arti, e particolarmente quella de' Ferrari, e l'altra de' Calzolari, di pretendere anche giudizialmente d' impugnare la predetta esenzione; promossane però giudiziale istanza nell' anno MDCCI. avanti di Noi, di quel tempo Tesoriere Generale, n' emanasse contemporaneamente contro le dette due Università sentenza favorevole a i detti Ajutanti e Bombardieri, in cui furono questi dichiarati liberi ed esenti in virtù di detti loro Privilegj, da quali si siano tasse, pene, & altri qualsisiano officj e pesi particolari, provenienti da Statuti delle loro Università; e che quantunque, doppo passata in giudicato la detta sentenza, siano state tanto dal Reverendissimo Cardinale Corradini, quanto dal fu Cardinal Marefoschi, mentre erano Uditori di detto Nostro Predecessore Clemente XI. rigettate le istanze, in diversi tempi promosse in nome particolarmente delle Università de' Fruttaroli, e delle altre de' Sellari e Cappellari contro i detti Bombardieri ed Ajutanti per lo pagamento delle suddette tasse: ed a favore di questi decretata ed ordinata l' osservanza de i detti loro Privilegj, e della detta sentenza; e che in ultimo luogo ancora, e nel dì 12. del passato mese di Settembre sia stata dal nostro Monsignor Uditore rigettata somigliante istanza fatta dalla Università de' Carrettieri; e non ostante ancora che le dette Università, quali nel detto anno MDCCII. havevano come sopra patito l'accennata contraria sentenza, ne ottenessero poi nell' anno MDCCXXIV. la Commissione al Tribunale della piena Camera *in gradu restitutionis in integrum*: e che propostasi per tre volte la Causa a relazione di Monsignor Maggi Ponente della medesima, sopra il dubio = *An constet de re judicata, seu potius de Causis restitutionis in integrum* = riconosciutasi dal medesimo Tribunale la chiara e manifesta giustizia della detta sentenza, rescrivesse = *Constare de re judicata* = Con tutto ciò, havendo essi Oratori coll' esperienza riconosciuto, e tuttavia sempre più riconoscendo, che non ostante i Privilegj conceduti alla loro Compagnia, e più volte da' Sommi Pontefici Nostri Predecessori confermati, la sentenza, ed

 altri

altri Giudicati per l' osservanza de' medesimi in diversi tempi riportati, ogni nuovo Console delle loro respettive Arti vuol tentare colle liti di controvertergli l'Esenzioni e Privilegj suddetti con grave dispendio della detta loro Compagnia di Santa Barbara, ed in pregiudizio ancora del continuo servizio, che sono tenuti prestare nella detta nostra Fortezza di Castel Sant'Angelo; che però per esimersi dalle molestie, che potessero in qualunque tempo venirgli sopra di ciò inferite dalli Consoli ed Officiali delle dette loro respettive Arti, ci hanno fatto supplicare, affinche ci degnassimo di confermargli l' Esenzioni e Privilegj suddetti; e Noi ben'informati di tutto l'esposto da essi Oratori, volendo però consolarli, come appresso, nella loro domanda; Quindi è, che avendo nel presente nostro Chirografo per espresso e di parola in parola per inserto l'intiero tenore de i Privilegj, alla detta Compagnia de'Bombardieri, Ajutanti, ed altri Officiali di detta nostra Fortezza di Castel Sant'Angelo conceduti, & in diversi tempi confermati da più Sommi Pontefici Nostri Predecessori, e specialmente da Clemente X., e Benedetto XIII. della sopracennata sentenza, risoluzioni del detto Tribunale della piena Camera, e degli altri giudicati, come sopra, emanati, delle ragioni e motivi, dedotti tanto per parte di essi Supplicanti, quanto delle Università delle Arti suddette, ed ogni altra cosa quanto si voglia necessaria d' esprimersi; di nostro Moto proprio, certa scienza, e pienezza della nostra Suprema Potestà Pontificia, approviamo, e pienamente in tutto e per tutto confermiamo i Privilegj ed Esenzioni, come sopra, conceduti, e più volte anche confermati da' detti Pontefici Nostri Predecessori, e canonizati colle sovraccennate Sentenza, Risoluzioni della piena Camera, & altri Giudicati, e così legittimamente competenti alla predetta Compagnia di Santa Barbara; alla quale vogliamo, che siano perpetuamente osservati, come si prescrive nella detta sentenza, risoluzioni, & altri giudicati sopraenunciati; Nè possano in avvenire i medesimi Supplicanti contra la forma della sentenza, risoluzioni, e giudicati suddetti, essere in verun modo da i Consoli ed altri Officiali delle loro respettive Arti, molestati ed impediti nel libero e pacifico godimento dell' Esenzioni e Privilegj suddetti; Per il qual' effetto commettiamo a Voi, e Monsignori Tesorieri, Castellani di detta Fortezza, vostri Successori, che in virtù di questo nostro Chirografo facciate, e facciano ora, ed in ogni futuro tempo, osservare ed eseguire agli Officiali, Bombardieri, ed Ajutanti predetti l'Esenzioni e Privilegj, come sopra competenti alla detta loro Compagnia; dandovi Noi intorno a ciò tutte le facoltà in qualsivoglia modo necessarie ed opportune, oltre quelle, che come Tesoriere e Castellano suddetto di già vi competono; ed anche di reassumere ed avocare a Voi, e a detti vostri Successori tutte e qualsisiano cause da qualsivoglia Giudice e Tribunale, quanto si voglia privilegiato, tanto mosse, quanto da moversi contro li detti Supplicanti, contro la forma delli detti loro Privilegj ed Esenzioni, e dipendenti da' medesimi; e quelle, privativamente quanto ad ogni altro Giudice, conoscere, decidere, e terminare sommariamente senza strepito e figura di Giudizio, & sola facti veritate inspecta: rimossa ogni e qualunque appellazione e ricorso, essendo così mente e volontà nostra precisa. Volendo e decretando, che il presente nostro Chirografo, benche non ammesso, nè registrato in Camera secondo la disposizione della Bolla di Pio IV. Nostro Predecessore *de Registrandis*, vaglia, e debba aver sempre il suo pieno effetto, essecuzione, e vigore con la nostra semplice sottoscrizione; nè gli si possa mai opporre di surrezione, orrezione, nè di alcun' altro vizio o difetto della nostra volontà ed intenzione; e che mai sotto tali o altri pretesti possa essere impugnato, moderato, e molto meno rivocato; e che così, e non altrimenti, debba sempre giudicarsi, definirsi, ed interpretarsi da qualunque Giudice e Tribunale, anche Collegiato della stessa nostra piena Camera, e da qualsisiano Congregazioni, benche composte di Reverendissimi Cardinali, e da questi anche Legati a Latere, Reverendissimo Cardinal Camerlengo, Monsignori Tesorieri, e da qualunque altro: togliendo loro ed a ciascuno di essi ogni facoltà & autorità di giudicare, definire, ed interpretare diversamente; dichiarando Noi d'adesso preventivamente nullo, irrito, ed invalido tutto ciò, che scientemente o ignorantemente si facesse o si tentasse di fare in contrario; ancorchè non vi siano stati chiamati, citati, nè sentiti li Consoli, Officiali, ed Uomini di qualsisia Università ed Arti, e loro Difensori, ed ogni altro che vi avesse, o pretendesse di avervi interesse, quanto si voglia privilegiato e privilegiatissimo: non ostante la Bolla del detto Pio IV. *de Registrandis*, la Regola della nostra Cancellaria *de jure quæsito non tolendo*, li Statuti delle dette Università, oblighi, tasse, pene, & altro in essi prescritto, anche confermati specialmente da questa Santa Sede, e qualsisiano altre Constituzioni ed Ordinazioni Apostoliche nostre, e de' nostri Predecessori, e, quanto alle cose premesse, le facoltà e privilegj, conceduti e competenti a qualsivoglia Giudice e Tribunale, Leggi, Statuti, anche di questa nostra Città di Roma, sue riforme, usi, stili, e consuetudini, ed ogni altra cosa, che facesse, o potesse fare in contrario: alle quali tutte e singole, avendone il tenore quì per espresso, e di parola in parola inserto, e supplendo Noi con la pienezza della Nostra Suprema Potestà ad ogni vitio e difetto quantunque sostanziale e formale, che potesse intervenirvi, questa volta sola per l' effetto premesso ampiamente deroghiamo. Dato dal nostro Palazzo Apostolico Quirinale, questo dì 21. Agosto MDCCXXXII.

CLEMENS PP. XII.

§. 2. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, ipsi Exponentes, quò lites, quas dilecti pariter filii Consules propriarum Artium cum variis & injustis prætensionibus in dies sibi intentare non cessant, evitare, majorique

jorique, qua par est, diligentia & attentione solitis studiis, a prædictis litigiis interruptis, quibus cum maximo eorum dispendio, & temporis jactura obnoxii sunt, operam dare valeant, præmissa Apostolicæ confirmationis nostræ patrocinio communiri summopere desiderent; Nos specialem ipsis exponentibus gratiam facere volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, a jure vel ab homine quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, supplicationibus eorum nomine nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, Chirographum præinsertum, omniaque & singula in illo contenta & expressa, auctoritate Apostolica tenore præsentium confirmamus pariter & approbamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis vim, robur, & efficaciam adjungimus, ac omnes & singulos juris & facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus & sanamus. Roboratur.

§.3. Decernentes, easdem præsentes literas, & in eis contenta quæcumque, semper firma valida & efficacia existere & fore, suosque plenarios & integros effectus sortiri & obtinere; ac illis, ad quos spectat & pro tempore spectabit, in omnibus & per omnia plenissime suffragari; sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S. R. Ecclesiæ Camerarium, & alios Cardinales, etiam de Latere Legatos, necnon Cameræ prædictæ Præsidentes Clericos, Thesaurarium, & Commissarium Generales, cæterosque Officiales & Ministros nunc, & pro tempore existentes, sublata eis & eorum cuilibet quavis aliter judicandi & interpretandi facultate & auctoritate, judicari & definiri debere; ac irritum & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari. Præsentium Literarum firmitas.

§.4. Non obstantibus fel. recor. Pii PP. IV. Prædecessoris pariter Nostri de gratiis qualecumque interesse dictæ Cameræ Apostolicæ concernen. in eadem Camera intra certum tunc expressum tempus Registrandis, itaut præsentes literas ibidem præsentari & registrari nunquam necesse sit, aliisque Constitutionibus & Ordinationibus Apostolicis, & quibusvis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis: ac omnibus & singulis illis, quæ in Chirographo præinserto concessa sunt non obstare. Quibus omnibus & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque. Obstantium derogatio.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 15. Septembris 1732. Pontificatus Nostri Anno Tertio.

F. Cardinalis Oliverius.

LXXV.

Serva Dei Catherina de Ricciis, Monialis expressè professa Ordinis Sancti Dominici, Beatæ nomine appellari, ac cum radiis pingi &c. conceditur. Dat. die 1. Octob. 1732. Pont. An. III.

CLEMENS PAPA XII.

Ad perpetuam rei memoriam.

IN Apostolicæ Dignitatis fastigio, nullis licet meritorum nostrorum suffragiis, per ineffabilem divinæ bonitatis abundantiam constituti, ad ea, per quæ sacrarum Virginum, cum cœlesti Sponso in beata æternitate regnantium, in quibus utpote vasculis imbecillioribus opus dexteræ Excelsi mirabilius apparuit, ac tanquam pretiosis monilibus multipliciter gaudet atque refulget Ecclesiæ Matris gloriosa fæcunditas, cultus & veneratio in terris promoveatur, libenter intendimus, sicut pia Christifidelium, præsertim catholicorum Principum, vota postulant, & ad omnipotentis Dei gloriam, ipsiusque Ecclesiæ decus & præsidium, ac ædificationem fidelium & animarum salutem, cognoscimus, in Domino expedire. Exordium.

§.1. Cum itaque accurate discussis atque perpensis per Congregationem Ven. Fratrum Nostrorum S.R.E. Cardinalium, sacris Ritibus præpositorum, processibus de Sedis Apostolicæ licentia confectis super Vitæ Sanctitate, & Virtutibus in gradu heroico, quibus Serva Dei Catherina de Ricciis, Monialis expresse professa Ordinis Sancti Dominici, claruisse, necnon Miraculis, quæ ad ejus intercessionem a Deo patrata fuisse asserebantur; Congregatio præfata coram Nobis constituta, auditis etiam Consultorum suffragiis, unanimiter censuerit, ad ejusdem Servæ Dei Beatificationem, quandocumque Nobis videretur, tuto procedi posse; Hinc est, quod Nos piis atque enixis dilecti filii Nobilis Viri Joannis Gastonis, Etruriæ sibi subjectæ Magni Ducis: ac totius Ordinis Sancti Dominici, necnon dilectarum in Christo filiarum Monialium Monasterii Sancti Vincentii Civitatis Praten. in quo prædicta Serva Dei regularem professionem emisit, atque in Domino obdormivit, supplicationibus, Nobis super hoc humiliter porrectis, inclinati, de memoratorum Cardinalium consilio & assensu, auctoritate Apostolica tenore præsentium indulgemus, ut eadem Serva Dei Catherina de Ricciis imposterum Beatæ nomine nuncupetur, ejusque Corpus & Reliquiæ venerationi Fidelium (non tamen in processionibus circumferenda) exponantur: Imagines quoque radiis seu splendoribus exornentur: Ac de ea sub ritu dupli- Processus super Vitæ Sanctitate &c. Congr. examini datus. B. Catharina Fidelium venerationi exponenda conceditur.

Officii & Missæ celebratio, quibus in locis,& temporibus.

duplici recitetur Officium, & Missa celebretur de Virgine non Martyre singulis annis juxta Rubricas Breviarii & Missalis Romani die 12. Februarii. Porro recitationem Officii, ac Missæ celebrationem hujusmodi fieri concedimus in locis tantum infrascriptis: nempe in Civitate Florentin. ubi dicta Serva Dei ortum habuit: in præfata Civitate Praten. ubi diem clausit extremum: ac in universo Ordine Sancti Dominici tam Fratrum quam Monialium, cujus Habitum gessit; &, quantum ad Missas attinet, etiam a Sacerdotibus confluentibus. Præterea primo dumtaxat anno a datis hisce literis, &, quoad Indias, a die, quo eædem præsentes literæ illuc pervenerint incoando, in Ecclesiis Civitatum Florentin. ac Praten. & Ordinis prædictorum, Solemnia Beatificationis ejusdem cum Officio & Missa sub ritu duplici majori, die ab Ordinariis respective constituta, & intra sex menses promulganda, postquam tamen in Basilica Principis Apostolorum de Urbe celebrata fuerint ejusmodi Solemnia, pro qua rem diem 23. mensis Novembris proxime venturi assignamus, pariter celebrandi facimus potestatem.

Obstantium derogatio.

§.2. Non obstantibus Constitutionibus & Ordinationibus Apostolicis, ac Decretis de & super non Cultu editis, cæterisque contrariis quibuscumque.

Fides transumptorum.

§.3. Volumus autem, ut ipsarum præsentium literarum transumptis seu exemplis, etiam impressis, manu Secretarii supradictæ Congregationis Cardinalium subscriptis, & sigillo Præfecti seu pro-Præfecti ejusdem Congregationis munitis, eadem prorsus fides ab omnibus, & ubique, tam in judicio, quam extra illud adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ vel ostensæ.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die prima Octobris 1732. Pontificatus Nostri Anno Tertio.

F. Card. Oliverius.

LXXVI.

Dat. die 5. Octob. 1732. Pont. An. III.

Constitutio, diversas continens ordinationes pro bona directione Conclavis, ac rerum Sede Apostolica vacante agendarum.

CLEMENS EPISCOPUS

Servus Servorum Dei.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

Apostolatus Officium, quod inscrutabilis divinæ Sapientiæ atque Clementiæ altitudo humilitati nostræ, nullo licet meritorum nostrorum suffragio, committere dignata est, postulat, ut non præsentia tantum spectantes, sed futura quoque prospicientes, in iis etiam, quæ post resolutionis nostræ diem, consummatumque a Nobis mortalis hujus peregrinationis cursum eventura sunt, per opportunas, Deique gloriæ, ac Ecclesiæ utilitati consentaneas, leges dirigendis atque ordinandis, Pastoralis solicitudinis nostræ partes interponamus, sicut, omnibus diutinæ considerationis trutina perpensis, in Domino expedire arbitramur.

Pontifices, qui Constit. pro canonica Papæ electione ediderunt.

§.1. Sane plurimi Prædecessores Nostri, & præsertim recol. mem. Symmachus, Nicolaus II., Alexander III., Gregorius X., Clemens V., Clemens VI., Julius II., Paulus IV., Pius IV., Gregorius XV., ac Urbanus VIII. probe intelligentes, quanti ponderis & momenti sit ad Dominici gregis ac Catholicæ Ecclesiæ providum regimen Electio Romani Pontificis, qui Domini & Salvatoris Nostri Jesu Christi in terris Vicarius, Beatique Petri Successor, ac omnium Fidelium Pater & Pastor existit; nec unius membri sed totius corporis salutem agi, animo reputantes, cum de Capite consulitur, multas diversis temporibus etiam in Conciliis generalibus saluberrimas ediderunt Constitutiones; quibus omni cupiditati, ambitioni, simoniacæ, alterive cuivis pravitati, turpitudini, deformitati, ac dissidiis ab ejusmodi Electione præcluso aditu, summa prudentia, parique consilio providerunt, ut hoc tam sanctum, tamque grave opus pie ac rite perageretur; & in eo non caro & sanguis aut aliquis humanus affectus locum ullum sibi vendicaret, sed Spiritus Sancti gratia cuncta dirigerentur ac gubernarentur; sicque ad Christi hæreditatis, quam pretioso Sanguine suo quæsivit, curam & administrationem gerendam, nonnisi qui vocatus foret a Deo tamquam Aaron assumeretur: Veluti quoque de ancipiti, ac Romanæ & Universali Ecclesiæ periculoso tempore, quo illa visibili suo Capite ac Pastore viduata remanet, anxie soliciti dicti Prædecessores, ne eadem Ecclesia multiplicibus longe vacationis exponeretur incommodis, haud prætermiserunt, ea opportune statuere, quæ ad maturandum ipsius Electionis felicem exitum conducere videbantur; ac decernere, quæ interea agenda & servanda essent, & alias, prout in præfatis Constitutionibus, quarum tenores præsentibus pro plene & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis haberi volumus, uberius continetur.

Causæ edendæ hujus Constitutionis.

§.2. Quia tamen sæpe contingit, ut legum vel maxime salutarium, si non crebro excitetur, sensim ex animis hominum effluat memoria: experientiaque edocet, nonnulla ex iis, quæ Sede Apostolica Vacante præscripta fuerunt, aut usus invexit, pro temporum varietate, juxta quam humana etiam consilia multoties variare oportet, immutanda ac supplenda esse, ut recto in primis rerum tam difficili tempore agendarum ordini, justitiæ administrationi, atque Ærarii Pontificii indemnitati cumulatius prospectum cautumque sit; quemadmodum Nos metipsi, qui in minoribus constituti majorem ætatis partem in Romana Curia egimus, ac dum Cardinalatus honore fungebamur, Comitiis ad Romanum Pontificem eligendum ter interfuimus, satis perspeximus, ac plures ex Venerabilibus Fratribus nostris S.R.E. Cardinalibus,

eximia pietate ac circumspectione præditi, Nobis etiam innuere atque significare non omiserunt.

§.3. Hinc est, quod Nos pro Apostolici muneris, Nobis divinitus commissi, ratione, habita prius super præmissis cum memoratis, nonnullisque aliis ipsius S. R. E. Cardinalibus matura deliberatione, de illorum consilio, ac etiam Motu proprio & ex certa scientia, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, hac nostra perpetuo valitura Constitutione, ea, quæ sequuntur, statuenda, decernenda, & ordinanda duximus.

Prædecessorum Pontif. Constit. confirmantur.

§ 4. Primum igitur enarratas Prædecessorum Nostrorum Constitutiones, ac omnia & singula in eis contenta & disposita, quæ præsentibus tamen literis non adversantur, harum serie confirmamus approbamus & innovamus, ac inconcusse & inviolabiliter observari præcipimus & mandamus.

Adhortatio ad S. R. E. Cardinales, ut solum Deum, & Eccl. suæ utilitatem in eligendo Pontifice respiciant.

§.5. Cæterum, tametsi opus non esse in Domino confidimus, urgente Nos tamen Pastoralis Officii debito, ac præcipuo, quo tenemur, boni publici desiderio, Cardinales nunc & pro tempore existentes per viscera misericordiæ ejusdem Domini Nostri Jesu Christi, & per effusionem sui pretiosi Sanguinis enixe rogamus, hortamur, obsecramus, & monemus, ut tunc potissime, dum scilicet de creando Romano Pontifice agitur, serio perpendant rei, quam gerunt, gravitatem, ministerii, quod per eos tractatur, magnitudinem, ac personæ, quam in Ecclesia Dei sustinent, dignitatem; seduloque recogitent, se in renuntiando Supremo ipsius Ecclesiæ Rectore divinæ mentis interpretes constitutos, nudaque omnia & aperta esse in oculis ejus, cui solemnis & arctissimi Jurisjurandi religione fidem suam promissuri & obligaturi sunt; neque aliud esse forsan posse in omni eorum vita factum, de quo tam arduum atque difficile eis futurum sit, rationem reddere æterno justoque Judici, sempiterna vel præmia vel supplicia decreturo. Itaque etiam sub Divini interminatione judicii eisdem Cardinalibus præcipimus itidem & mandamus, ut in suffragiis ferendis, ac aliis omnibus & singulis Electionem quomodolibet concernentibus, solum Deum præ oculis habentes; & non sua, sed quæ Christi sunt, quærentes, religiose, sincere & libere, humanis quibusque artibus, factionibus, partium studiis, omnique demum carnis affectu, ac privatis commodis & desideriis remotis, atque Principum Sæcularium intercessionibus, cæterisque mundanis respectibus, ac etiam grati animi, & cujusvis alterius necessitudinis titulo minime attentis, & postpositis, se se gerant ad eligendum eum, quem Universali Ecclesiæ fructuose utiliterque gubernandæ idoneum secundum Deum judicaverint; ac memores supradictarum Constitutionum, pœnarumque in eis contentarum, ne quidquam facere, admittere, aut attendere, quod ab hoc proposito alienum sit, vel per quod Electio retardetur, aut libertati suffragandi quoquo modo officiatur, per se, vel alium, directe aut indirecte, quovis colore prætextu vel ingenio audeant seu præsumant.

Cardinalium auctoritas Sede Vacante.

§.6. Porro ab eisdem Prædecessoribus provide constitutum est, ut, Apostolicæ Sedis Vacatione durante, Collegium Cardinalium in iis, quæ ad Pontificem Maximum, dum viveret, pertinebant, nullam omnino potestatem aut jurisdictionem habeat: neque gratiam neque justitiam faciendi, aut factam per Pontificem defunctum executioni demandandi, sed omnia futuro Pontifici reserventur; neque de Ditione temporali S. R. E. vel de pecuniis Cameræ aut Datariæ Apostolicæ etiam pro solutione debitorum ante obitum Pontificis quomodolibet contractorum, aut aliàs ex quavis causa (certis quibusdam casibus expressis dumtaxat exceptis) quidquam disponere; nec ad proprium commodum aliquid percipere; nec æs alienum contrahere possit. Nos præmissa approbantes, sub pœnis per dictas Constitutiones indictis insuper statuimus & declaramus, quod idem Collegium Cardinalium, mandata de solvendis pecuniis hujusmodi (præterquam in prædictis casibus exceptis, ac aliis infra exprimendis) favore cujusvis personæ, tam in Conclavi quam extra illud existentis, etiam titulo remunerationis, præmii, laboris, ac etiam supplementi mercedis, expedire & relaxare; itaut tam Cardinales, qui contra præmissa aliquid attentaverint, quam Camerarius, Thesaurarius, Depositarius, & alii Officiales, qui eis in talibus obtemperaverint, de suo proprio Cameræ Apostolicæ plenarie satisfacere, & pecunias erogatas restituere, & quævis damna resarcire a futuro Pontifice cogantur; Nec etiam ejusmodi titulo licentiam extrahendi frumenta e Statu Ecclesiastico concedere, nisi ubi extractio ex causa vere onerosa competat, & tunc, dummodo quantitatem debitam non excedat, ac tempus, quo extractio permitti solet, advenerit; Neque cuiquam immunitatem seu exemptionem ab officio vel servitio ei incumbente, vulgo Jubilationem nuncupatam, tribuere; Nec ullos reos & delinquentes absolvere, vel per liberi commeatus tabulas, quas Salvum Conductum appellant, etiam ad tempus assecurare, nisi qui leviora delicta Sede ipsa Vacante commiserint, minusque Exilium, aliamve quamcumque pœnam etiam pecuniariam illis remittere, condonare, vel moderari valeat. Si quid vero contra præsentem prohibitionem factum sit, quilibet, ac etiam Officialis, qui id exequi coactus fuerit, rem denunciare teneatur futuro Pontifici, ut possit ad gestorum revocationem procedere, & in transgressores ad præscriptum hujus nostræ, ac Prædecessorum Constitutionum, animadvertere. Teneatur quoque Thesaurarius Generalis sub pœna privationis sui Officii exhibere novo Pontifici intra mensem, ab ejus Electione numerandum, computa seu rationes accuratas & distinctas omnium expensarum Sede Vacante factarum cum specifica expressione singularum summarum, causarum, ac personarum, quibus pecuniæ persolutæ fuerint, adhoc ut ipse Pontifex aliquot Cardinales sibi benevisos, qui tamen non sint tribus numero pauciores, deputet ad examinandum ea computa sive rationes, ac dispiciendum, sibique referendum

Quod Mandata de solvendis pecuniis expedire non possint.

Licentias frumenti extrahendi.

Jubilationes concedere: Reos absolvare:

Quod Thesaurarius computa expensarum Sede Vacante novo Pontifici exhibere.

dum, an aliquid inutiliter, sive plus æquo impensum, aut aliàs præsenti, vel Prædecessorum Constitutionibus, aut Chirographis, infra etiam nominandis, aliqua ex parte hac in re contraventum fuerit.

De Congreg. Generalibus, & Particularibus.

§.7. Cumque tempore Sedis Vacantis duplex habeatur Cardinalium Congregatio, altera nempe Generalis, sive totius Collegii, & altera particularis constans tribus Cardinalibus antiquioribus, uno scilicet ex quoque Ordine cum Camerario, quorum Officium tertia die post Conclavis ingressum omnino expirat, in eorumque locum tres alii sequentes in Ordine quolibet tertio die unà cum eodem Camerario succedunt; Volumus, ut in dicta Congregatione particulari sive ante, sive post cœpta Comitia, levioris dumtaxat momenti, ac in dies seu passim occurrentia negotia expediantur; Si quid vero gravioris momenti ac indaginis fuerit, id omne ad Congregationem Generalem, seu Collegium Cardinalium deferatur; Ac ulterius quæ in una Congregatione particulari decreta, resoluta, vel denegata fuerint, in alia revocari, mutari, aut concedi nequeant; sed id faciendi jus habeat ipsa tantum Congregatio Generalis per pluralitatem suffragiorum.

De confirmandis Officialibus Curię Romanæ, ac totius Ditionis.

§.8. Usum autem multo jam ab hinc tempore vigentem proponendi in prima Congregatione Generali confirmationem Gubernatoris Almæ Urbis, deinceps quoque retineri mandamus. Et quod attinet ad cæteros Sedis Apostolicæ, Curiæ Romanæ, ac Ditionis Ecclesiasticæ Officiales & Ministros cujuscumque qualitatis, gradus, ordinis, & conditionis fuerint, illos omnes in secunda Congregatione pariter Generali, eodem contextu, ac unico urnæ sive bussulæ, ut vocant, gyro juxta morem antiquum simul & semel confirmari permittimus, aliàs pro confirmatis haberi volumus. Si tamen aliquis ex dictis Officialibus & Ministris adeo graviter in munere suo deliquisse aut defecisse, seu male versatus fuisse credatur, ut plane indignus reputetur, qui in muneris sui exercitio relinquatur, Statuimus, quod Cardinales in Ordine Priores, rem totam, ac probationes, quæ adversus talem Officialem seu Ministrum suppetunt, distincte ac ordine exponant in una Congregatione Generali, adhoc ut singuli Cardinales earum subsistentiam atque relevantiam recognoscere possint: ac post tres exinde dies in alia Congregatione item Generali proponi & agitari debeat, num dictus Officialis seu Minister confirmandus, vel a sui muneris exercitio suspendendus veniat usque ad Electionem futuri Pontificis? illudque obtineat, ac firmum sit, quod resolutum fuerit majori parte suffragiorum secretorum: & si decreta est suspensio, plures ad munus, de quo agetur, exercendum in primis habiles & idonei a Cardinalibus proponantur, & ex iis, qui præ cæteris aptior visus fuerit, in locum Officialis seu Ministri suspensi subrogetur per pluralitatem similiter suffragiorum, donec eligatur Pontifex.

De Edictis & Pro-Legatis Nomine, ac Stemmate Legatorum imprimendis.

§.9. Quoniam vero exempto ab humanis Pontifice Cardinales Legati in Provinciis Status Ecclesiastici protinus ad Comitia invitantur, injuncto eis, interim suæ Legationis administrationem tradere pro-Legatis, quibus mandatur, ut eam Sacri Collegii nomine suscipiant, populorum securitati provideant, ac sedulo curent, ne tumultus excitentur; Ad quamcumque dissensionis & controversiæ, quæ inter Cardinales Legatos, eorumque pro-Legatos facile enasci possent, occasionem submovendam, decernimus, ut Edicta, quæ in Provinciis præfatis, Sede Apostolica Vacante, & Cardinalibus Legatis absentibus, evulgari contigerit, ab ipsis pro-Legatis cum propria subscriptione, apposito tamen eisdem Edictis nomine, & quæ typis imprimentur, etiam Stemmate gentilitio, Cardinalium Legatorum absentium, libere publicentur. Cardinales autem Legati, quamdiu a Legatione abfuerint, ac Sedis Vacatio duraverit, nulli subalterno in Legatione Ministro seu Officiali, aut cuivis alteri quicquam, insciis pro-Legatis imperent, minusque executioni demandari faciant.

Tres Cardinales eligendi, qui præsint Clausuræ &c. Conclavis.

§.10. Præterea tres imposterum Cardinales ex eis, qui Comitiis aliàs interfuerint, a Collegio eligendos, præfici Clausuræ, ac curam Conclavis habere & gerere, statuimus, qui disposita a Prædecessoribus circa Clausuram ac curam hujusmodi omni sedulitate & diligentia exequantur: Cellas Cardinalium bis qualibet hebdomada, aliaque ipsius Conclavis loca crebro, visitent: illius munditiæ præsint: ac solerter perquirant, ne in ejusdem Conclavis muris, fenestris, laquearibus, vel pavimentis vetita foramina fiant, vel fenestræ aperiantur aut amplientur, unde cum exteris colloquendi sive communicandi copia & facultas detur: ac si quæ foramina facta, aut fenestras sic apertas & ampliatas deprehenderint, statim occludi & obturari, in pristinumque statum restitui curent: prohibeant quoque arma seu stemmata gentilitia cujusvis Cardinalis quocumque Officio fungentis alio quam propriæ suæ Cellæ imponi, appendi, & depingi: & si illa repererint in quacumque alia parte Conclavis consistentia, statim amoveri ac deleri faciant: Cellas porro Cardinalium absentium, sive mobilibus instructas & ornatas, sive non, Cardinales in Conclavi existentes nusquam occupent, sed ad dictos tres Cardinales, Clausuræ & curæ Conclavis præpositos, pertineat earumdem Cellarum usum & commodum Cardinalibus, qui Cellas suas vicinas habent, congrua inter eos servata proportione destinare, donec prædicti Cardinales absentes advenerint: Ipsorum autem trium Cardinalium munus istiusmodi toto tempore Comitiorum durare volumus, eisque quamcumque necessariam, amplamque in præmissis & circa ea potestatem harum serie tribuimus.

Scrutinia renunciari, aut recipi prohibetur.

§.11. Scrutinia etiam, quæ pro Electione Pontificis bis in die a Cardinalibus fiunt, sive manuscripta sive impressa fuerint, e Conclavi ad eos, qui foris sunt, mitti ac renunciari, & ab eis recipi, proferri, aut evulgari, omnino prohibemus sub pœnis adversus mittentes e Conclavi, ac exinde respective recipientes literas, scripta, nuncios, notas, aut signa, etiamsi Cardinalatus honore præfulgeant, a dictis

dictis Prædecessoribus expresse sancitis, eo ipso per transgressores incurrendis.

§.12. Atque menti Prædecessorum pariter insistentes, eisdem Cardinalibus præcipimus, ut frugalitatem & temperantiam in victu observent, procul ab omni luxu & pompa, atque etiam, in deferendis ad Conclave cibariis, lautioris cultus ostentatione.

Frugalitas & temperantia in victu servanda.

§.13. Ne Magistrorum Cœremoniarum, qui in Comitiis adhibentur, nimium excrescat numerus, in futurum non plures quam sex ad summum, duo scilicet participantes, & totidem non participantes nuncupati, ac reliqui duo antiquiores ex supranumerariis in Conclave admittantur.

Præfigitur numerus sex Magistrorum Cœremoniarum;

§.14. In eorumdem quoque Prædecessorum Constitutionibus inter alia habetur, quod Sacrista cum uno Clerico Coadiutore in officio Sacristiæ, ac unus Collegii Secretarius tantùm Conclave ingrediantur: adsintque unus Faber Lignarius, & unus Cœmentarius: item octo aut decem Servientes publicæ utilitati & commoditati omnium, veluti pro lignis portandis, pro verrendo Conclavi, & similibus necessariis ministrandis, qui a Collegio Cardinalium, non tamen ex familia alicujus Cardinalis, per fabas secretas eligantur, ita tamen, ut is obtineat, qui plura vota tulerit, & illis salaria de publico persolvantur. Nos eidem Sacristæ, ultra Clericum hujusmodi, ac Subsacristam, alterum, qui eidem Sacristiæ, & Missis celebrandis deserviat seu assistat: Magistris Cœremoniarum, qui in Conclave ut supra admittentur, unum famulum, non quidem pro eorum singulis, sed pro omnibus sic admittendis: Secretario autem Collegii duos Adjutores, qui eum assiduo, quo tunc maxime oneratur, labore levare possint, ac unum quoque famulum, qui tamen per Cardinales deputatos approbari debeant, in Conclave ducere & habere permittimus. Cumque octo, decemve publice Servientes prædictos necessariis in Conclavi ministrandis haud satis esse, compertum sit, indeque factum, ut eorum numerus in præteritis Comitiis auctus fuerit; imposterum trigintaquinque (dictis tamen duobus famulis pro Magistris Cœremoniarum, ac Secretario Collegii in eo numero comprehensis) & non plures Servientes ejusmodi a Collegio Cardinalium eligantur; qui, sicuti de illis octo aut decem a Prædecessoribus dispositum est, non sint ex familia alicujus Cardinalis; minime attenta aut suffragante quacumque contraria consuetudine aut declaratione, etiam pluries ab eodem Collegio Cardinalium edita. Quo autem ad Fabros Lignarium, & Cœmentarium, nullus recipiatur, qui revera artes illas non calleat, publiceque profiteatur ac exerceat; nec Collegium ullam potestatem habeat dispensandi circa dictas qualitates, aliaque præmissa.

De numero servientium Conclavi.

§.15. Per obitum Pontificis, nec Camerarii, nec Pœnitentiarii Majoris officia cessare a dictis Prædecessoribus cautum quoque reperitur; verum, quia contingere potest alterius, sicut in novissimis accidit Comitiis, ac etiam utriusque Officii hujusmodi vacatio ante novi Pontificis creationem, formam propterea tunc observandam stabilire volentes, decernimus, ut si, & quando id evenerit, Congregatio Generalis triduo post secutam vacationem alterutrius ex præfatis Officiis habeatur, ac vota seu suffragia Cardinalium, post absolutum Scrutinium simul congregatorum, pro deputatione illius, qui Camerarii, vel Pœnitentiarii Majoris vices suppleat usque ad Electionem novi Pontificis, exquirantur, denturque per schedulas secretas & impressas, a Magistris Cœremoniarum etiam ab infirmis Cardinalibus colligendas, ac coram tribus Cardinalibus eo tempore in Ordine Prioribus, præsentibus eisdem Cœremoniarum Magistris atque Collegii Secretario, aperiendas; isque deputatus habeatur, in quem major pars votorum seu suffragiorum præfatorum convenerit; ac sic Deputato facultates omnes, quas ipse Camerarius, vel Pœnitentiarius Major exercere poterat, quamdiu Sedes vacaverit, attribuimus.

De electione Vice-Camerarii, & Pro-Pœnitentiarii Majoris.

§.16. Ad hæc cum juxta Statuta dictorum Prædecessorum idem Pœnitentiarius Major, & ejus Officiales ea tantum tempore Sedis Vacantis facere & expedire valeant ad forum conscientiæ dumtaxat pertinentia, quæ poterant vivente Pontifice exercere, & in reliquis munus eorum conquiescat, itaut a quibuscumque Matrimonialibus, & aliis dispensationibus, ac absolutionibus, & declarationibus, necnon quibusvis aliis expeditionibus, forum fori mixtim vel separatim quomodolibet respicientibus, omnino abstinere debeant; aliquæ vero sint Censuræ Ecclesiasticæ, a quibus iis innodati, præterquam in mortis articulo constituti, nonnisi ab ipso Romano Pontifice pro tempore existente absolvi queunt, adempta nominatim Pœnitentiario Majori id faciendi potestate; atque multoties accidat, ut talibus Censuris irretiti vere pœnitentes, & errata sua sincero animo detestantes, absolutionis beneficium Sede Vacante enixius implorent; Quò disciplinæ Ecclesiasticæ conservationi, simulque animarum fidelium, quos Dei misericordia ad pœnitentiam vocaverit, saluti consultum sit, eidem Pœnitentiario Majori, vel ei, qui in illius locum suffectus fuerit, ut præfertur, facultatem tribuimus, ab his etiam Censuris Sede Vacante fideles prædictos, re tamen prius in Signatura ipsius officii Pœnitentiariæ Apostolicæ examinata, servatisque aliis servandis, absolvendi, ad tempus scilicet & cum reincidentia in dictas Censuras; itaut qui fuerint absoluti, ad novum Pontificem intra terminum, pro distantia locorum definiendum, recurrere, & ab eo plenariæ absolutionis beneficium petere & obtinere teneantur; nec Pœnitentiario Majori, seu in illius locum suffecto, præfixum terminum post Pontificis Electionem ampliare vel propagare liceat.

Pœnitentiarii præd. facultas ampliatur.

§.17. Et si Vicarium Pontificis in Alma Urbe ejusque Districtu in Spiritualibus Generalem, Sede Vacante, e vivis quoque decedere contigerit, ne Animæ Christifidelium Urbis ac Districtus præfatorum aliquod inde accipiant in ipsis Spiritualibus detrimentum, tunc existenti Vicesgerenti dicti Vicarii, quamdiu Sedes vacaverit, omnes & singulas facul-

Vicesgerentis Vicarii Urbis hoc decedente facultates.

facultates, auctoritatem, & potestatem, quæ eidem Vicario pro exercitio officii Vicariatus quomodolibet competebant, quasque Pontifex ipse occurrente vacatione Vicariatus, Sede plena, Vicesgerenti prædicto quandoque per aliquod tempus, donec scilicet Successorem Vicarium deputaverit, attribuere solet, tenore præsentium concedimus ac impartimur.

De providendo ingruentibus Ecclesiarum necessitatibus.

§. 18. Inferiorum quoque Ecclesiarum, præsertim Sedi Apostolicæ immediate subjectarum, necessitatibus, quæ Sede Vacante occurrunt, aliqua ratione subvenire cupientes, cum non rarò per Catholicos præcipue Antistites, & Locorum Ordinarios, aliosve Christifideles, instantibus aut ingruentibus illo tempore dictis inferioribus Ecclesiis, vel aliàs rei Ecclesiasticæ incommodis, opportunum promptumque a Collegio Cardinalium requiratur remedium, quod Pontifex, si adesset, ferre minime prætermitteret; Volumus, ut si res talis sit, quæ in aliud tempus differri valeat, futuro Pontifici omnino reservetur; sin autem nullam admittat moram, tunc eidem Collegio concedimus, ut committere possit negotium Præfecto, & aliquot aliis Cardinalibus ejus Congregationis, ad quam Pontifex illud examinandum verisimiliter remisisset; qui negotio accurate discusso ea desuper decernant, per modum tamen provisionis, donec nimirum eligatur Pontifex, quæ juxta datam sibi a Domino prudentiam juribus & rationibus ecclesiasticis custodiendis ac tuendis apta & consentanea censuerint.

Auditori Signat. Justitiæ facultas datur eas prosequendi Causas, quæ pendebant coram Auditore Papæ.

§. 19. Et quia, Sede Vacante, ejus, qui munus Auditoris defuncti Pontificis obibat, plane expirat jurisdictio, indeque plurium Causarum forensium Audientia, ac Justitiæ cursus non sine ingenti identidem litigantium jactura impediuntur; pro tempore existenti Auditori Signaturæ Justitiæ, cujus dum Cardinalatus dignitate fulgebamus, Præfecturam gessimus, earumdem tenore præsentium committimus & mandamus, dantes ei ad hoc facultates necessarias & opportunas, ut citationes & recursus, qui coram Auditore Pontificis defuncti tunc pendere reperientur, prout juris fuerit, expediat.

Confirmatur Chirographum Alexandri VIII. super expensis Conclavis.

§. 20. Cameræ Apostolicæ dispendiis, quantum fieri potest, obviare præterea cupientes, Chirographum fel. rec. Alexandri Papæ VIII. Prædecessoris etiam Nostri, super moderatione expensarum Sede Vacante, ac ratione Conclavis faciendarum die XXIX. Novembris MDCXC. editum, etiamsi ante hac executioni usquequaque demandatum non fuerit, in omnibus & per omnia, quæ præsentibus itidem, ac Chirographo per Nos etiam, ut infra, edendo, non adversantur, servari præcipimus.

Officium Gubernatoris Conclavis, ac Civitatis Leoninæ supprimitur.

§. 21. Insuper justis & rationabilibus causis Nobis notis, animumque nostrum moventibus, adducti, Officium Gubernatoris Conclavis, ac utriusque Burgi seu Civitatis Leoninæ, cum ejusdem Officii titulo, denominatione, essentia, ac juribus, privilegiis, facultatibus, jurisdictione, stipendiis, honoribusque, & oneribus universis ei annexis, ipsarum tenore præsentium perpetuo supprimimus, tollimus, extinguimus, & abolemus: ac suppressum, sublatum, extinctum, & abolitum esse, & perpetuo fore, declaramus. Gubernium vero dicti Burgi seu Civitatis Leoninæ tempore Sedis Vacantis per Almæ Urbis Gubernatorem in futurum administrari & exerceri sancimus eisdem prorsus modo & forma, quibus per eum vivente Pontifice administratur & exercetur. Gubernium autem Conclavis unà cum Cohorte Militum, sumptibus Cameræ Apostolicæ alenda, quam ipsius Conclavis Gubernator habere consueverat, cæterisque juribus, privilegiis, facultatibus, jurisdictione, (non tamen in utroque Burgo seu Civitate Leonina hujusmodi) honoribus & oneribus, qui & quæ dicto Gubernatori Conclavis quomodocumque competebant ac incumbebant respective, aut competere & incumbere poterant, Præfecto Palatii Apostolici pro tempore existenti, Sede Vacante, similiter in perpetuum demandamus & committimus, idque præter & ultra facultates ac jurisdictionem in eodem Palatio, seu aliter, illi concessas per quasdam piæ memoriæ Benedicti Papæ XIII. Prædecessoris etiam Nostri, in forma Brevis literas, quas Sede Vacante durare ac vigere statuimus, &, quatenus opus sit, ad id tempus extendimus & ampliamus; Mandantes propterea per Cameram Apostolicam dicto Præfecto Palatii Apostolici in singulos menses, quibus Sedes vacaverit, subministrari mille scuta monetæ Romanæ, unde cibos ac frugalem mensam Prælatis Conclavi assistentibus parare ac præbere valeat; ad quem effectum linteis ac supellectilibus etiam argenteis Palatii prædicti ad usum hospitum seu exterorum, vulgariter *della Foresteria* destinatis; necnon opera & ministerio Officialium Palatii præfati, quorum munera per obitum Pontificis minime cessant, uti possit. Ad eumdem quoque Præfectum Palatii spectare volumus curam asservandi ac custodiendi Pontificios Annulos, illamque supellectilem argenteam, quæ pro futuro Pontifice concinnari & aptari debent.

Gubernium Civitatis Leoninæ Gubernatori Urbis.

Conclavis, ejusque Cohortis Militum demandatur Præfecto Palatii Apost.

Cui 1000. scuta in singulos menses assignantur.

Extinguitur quoque Officium Custodis Fontium.

§. 22. Officium item Custodis Fontium, qui in Conclave demandantur, utpote supervacaneum, perpetuo supprimimus, extinguimus, & abolemus, memorati Gregorii XV. aliorumque Prædecessorum contrariis dispositionibus amplissime derogantes.

Confirmantur literæ Innocentii XII. de non solvendis Camerario, Thesaurario, Clericis Cameræ &c. ullis emolumentis.

§. 23. Cumque rec. etiam mem. Innocentius Papa XII. Prædecessor Noster, dum venalitatem Officiorum Causarum Curiæ Cameræ Apostolicæ Auditoris, ac ejusdem Cameræ Thesaurarii Generalium, atque duodecim Præsidentium Clericorum, & unius Præsidis, sustulit, omnia & singula emolumenta tam ordinaria quam extraordinaria, jura, bona, obventiones, jocalia, regalia, & alios quoslibet proventus certos & incertos, quæ Sede plena vel vacante in compensationem pretii persoluti eisdem Officialibus debebantur & solvebantur, penitus cessare decreverit; ac tam illa quam subinde universa, quæ Cardinalis Camerarius similiter Sede plena aut vacante percipere consueverat, exceptis dumtaxat

taxat provenientibus ex Sigillo Officii Camerariatus, quæ scilicet ipsi Camerario reservata, ac quibusdam aliis, quæ publicæ Aromatariæ seu Medicamentorum Officinæ, pro Pauperibus in Urbe institutæ, assignata fuerunt, ipsi Cameræ Apostolicæ generaliter ac perpetuo reuniverit, applicaverit, & incorporaverit, prout constat ex binis ejusdem Innocentii Prædecessoris desuper sub plumbo Anno Incarnationis Dominicæ MDCXCII. decimo Kalendas Novembris, & Anno MDCXCVIII. quarto Idus Augusti expeditis literis, quarum tenores præsentibus pariter pro plene & sufficienter expressis & insertis haberi volumus; Proinde Nos perpetuam reunionem, applicationem, & incorporationem ejusmodi, dictasque Innocentii Prædecessoris literas similiter confirmantes, ac, quatenus opus sit, innovantes; necnon quamcumque consuetudinem, usum, interpretationem, gratiam, declarationem, aut concessionem in contrarium quomodolibet subsecutam emolumenta præfata tempore Sedis Vacantis respicientem, revocantes & abrogantes, Prohibemus, ne de cætero prædicti Auditor, Thesaurarius, Præsidentes Clerici, & Præses, ac Cardinalis Camerarius, nunc & pro tempore itidem existentes, quicquam ex emolumentis, aliisque præmissis quibuscumque, sic reunitis, applicatis, & incorporatis, Sede Vacante, attingant, exigant, aut percipiant; translato vicissim in eamdem Cameram onere eorum sumptuum, quos dictus Cardinalis Camerarius ratione emolumentorum præfatorum, dum ab eo percipiebantur, tempore Sedis Vacantis sustinebat.

Chirographo mox edendo robur idem adjicitur.

§.24. Chirographum insuper pro reformandis potissimum quibusdam minus necessariis aut superfluis, aliisque ordinandis expensis, quæ Sede Vacante non minus per dictam Cameram Apostolicam, quam per Cameram Capitolinam, seu ejus nomine, fieri noscuntur, nonnullisque aliis rebus eo tempore salubriter dirigendis, propediem edere decrevimus, quod eamdem vim, robur, & efficaciam, ac præsentes, habere volumus.

De Eleemosynis in pauperes erogandis.

§.25. Neque tamen, dum animum ad levamen Ærarii Pontificii adjicimus, Christi pauperum ac egenorum obliviscimur, probe scientes eo maxime tempore, cum de creando Pontifice agitur, divinam opem per assiduas preces, aliaque Christianæ pietatis & charitatis opera impensius expetendam, ac promereri satagendum esse; ideoque sicuti magnopere commendamus, ita quoque retineri volumus laudabilem morem in tribus postremis Comitiis observatum, ut nimirum defuncti Pontificis Eleemosynarius id muneris exercere pergat cum debita Collegio Cardinalium subjectione, & ab eo dependentia, donec ac quousque novus Pontifex eligatur; utque eadem pecuniæ quantitas in subventionem dictorum pauperum & egenorum Sede Vacante per ipsum Eleemosynarium dispensetur ac erogetur, quæ vivente Pontifice distribui solet, ad quem effectum consueta mandata a tribus Cardinalibus in Ordine Prioribus seu Deputatis expediantur.

De stricta Literarum harum observantia.

§.26. Postremo districte præcipiendo mandamus omnibus & singulis Cardinalibus præsentibus, ac quandocumque futuris, ne contra hanc nostram Constitutionem, & in ea præscripta atque contenta, quicquam disponere, ordinare, statuere, facere, tractare, moliri, vel attentare, eave in aliquo corrigere, alterare, seu mutare præsumant quovis prætextu, causa, vel exquisito colore.

§.27. Utque hujusmodi nostra Constitutio inviolabilius servetur, tres Cardinales, qui supra memoratam Congregationem particularem pro tempore constituunt, ac Ordinum Capita communiter appellantur, & cum iis Cardinalis Camerarius, eamdem Constitutionem in omnibus & per omnia, prout etiam disposita a dictis Prædecessoribus, huic nostræ Constitutioni non repugnantia, exacte observari procurent & faciant; super quo per eos ipsumque Camerarium rationem futuro Pontifici reddi debere statuimus & mandamus.

Clausulæ.

§.28. Decernentes pariter, ipsas præsentes literas, & in eis contenta quæcumque, etiam ex eo, quod ejusdem S. R. E. Cardinales, eorumque Collegium, & alii quilibet, in præmissis jus vel interesse habentes, seu habere quomodolibet prætendentes, illis non consenserint, nec ad ea vocati sive auditi fuerint, vel ex alia quacumque causa, colore, prætextu, & capite, etiam in corpore juris clausa, nullo unquam tempore de subreptionis vel obreptionis aut nullitatis vitio, seu intentionis nostræ, vel interesse habentium, aliove quolibet etiam formali & substantiali defectu notari, impugnari, infringi, retractari, aut in controversiam vocari, vel adversus illa aperitionis oris, restitutionis in integrum, aliudve quodcumque juris, facti, vel gratiæ remedium intentari vel impetrari, seu impetrato, vel etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus concesso vel emanato, quempiam in judicio vel extra illud uti, seu se juvare posse: Sed easdem præsentes literas semper & perpetuo firmas, validas, & efficaces existere & fore; suosque plenarios & integros effectus sortiri & obtinere; ac iis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit, plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter quoque observari; Sicque, & non aliter, in præmissis per quoscumque Judices ordinarios & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ipsosque Cardinales, ac eorum Collegium, & quosvis alios quacumque præeminentia & potestate fungentes & functuros, sublata eis & eorum cuilibet quavis aliter judicandi & interpretandi facultate & auctoritate, judicari & definiri debere; ac irritum & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

Obstantium derogatio.

§.29. Non obstantibus præmissis, ac, quatenus opus sit, nostris & Cancellariæ Apostolicæ Regulis de jure quæsito non tollendo, quodque Cardinales in Constitutionibus & Regulis pro tempore edendis non comprehendantur, nisi illæ eorumdem Cardinalium favorem concernant, vel de ipsorum, seu majoris partis eorum consilio emanaverint, ipsiusque Pii IV. Prædecessoris de gratiis, dictæ Cameræ Apostolicæ interesse quomodolibet

libet concernentibus, in eadem Camera intra certum tempus præsentandis & registrandis; itaut præsentes literas ibidem præsentari aut registrari nunquam necesse sit, aliisque Apostolicis, ac in Universalibus Conciliis editis generalibus vel specialibus Constitutionibus & Ordinationibus, necnon Decretis Consistorialibus, dictique Collegii, & aliis quibusvis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel qualibet firmitate alia roboratis statutis, stylis, usibus, & consuetudinibus etiam immemorabilibus, privilegiis, indultis, & literis Apostolicis, eisdem Collegio & Cardinalibus, ac cuilibet eorum, aliisve sub quibuscumque verborum tenoribus & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus efficacissimis ac insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis decretis, etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine similibus, ac etiam consistorialiter, & aliàs quomodolibet & ex quavis causa, etiam hìc forsan necessariò exprimenda, in contrarium præmissorum concessis, emanatis, editis, ac pluries & quantiscumque vicibus confirmatis, approbatis, & innovatis.

§.30. Quibus omnibus & singulis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione, de illis eorumque totis tenoribus specialibus, specifica expressa & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum omnium & singulorum tenores præsentibus pro plene & sufficienter expressis & ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum dumtaxat specialiter & expresse, ac plenissime & amplissime derogamus, ac derogatum esse volumus & mandamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Præsentes Literæ Quinterno Cancellariæ adscribendæ &c.

§.31. Volumus quoque, & Apostolica auctoritate decernimus, has nostras literas in Libellum redigi, aliisque Prædecessorum nostrorum Constitutionibus, quæ in prima Congregatione generali post decessum Pontificis, & deinde in Conclavi leguntur, adjungi, ac unà cum eis legi, necnon juramentum a Cardinalibus de eisdem nostris Literis observandis emitti, prout quoque illas simul cum dictis Constitutionibus Quinterno Cancellariæ Apostolicæ adscribi, atque ad valvas Ecclesiæ Lateranensis, Basilicæ Principis Aostolorum, dictæque Cancellariæ, & in Acie Campi Floræ de Urbe publicari: Volentes etiam, quod ipsarum præsentium literarum transumptis seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica Dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides in Judicio, & extra illud adhibeatur, quæ præsentibus ipsis adhiberetur, si forent exhibitæ vel ostensæ.

§.32. Nulli ergo omnino hominum liceat, paginam hanc nostrorum confirmationis, approbationis, admonitionis, hortationis, mandatorum, præceptorum, decretorum, statutorum, ordinationum, suppressionis, extinctionis, abolitionis, prohibitionis, voluntatis, & derogationis, infringere, vel ei ausu temerario contraire; Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri & Pauli Apostolorum ejus, se noverit incursurum.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem Anno Incarnationis Dominicæ Millesimo septingentesimo trigesimo secundo, Quarto Nonas Octobris, Pontificatus Nostri Anno Tertio.

✠ Ego Clemens Catholicæ Ecclesiæ Episcopus.

✠

✠

S.R.E. Cardinalium subscriptiones.

✠ *Ego Petrus, Episcopus Tusculanus, Cardinalis Otthobonus, S. R. E. Vice-Cancellarius promitto, voveo, & juro.*

✠

✠

✠ *Ego Ludovicus, Episcopus Albanensis, Cardinalis Picus promitto voveo, & juro.*

✠ *Ego I. R. Tit. S. Laurentii in Lucina Presbyter, Cardinalis Imperialis promitto, voveo, & juro.*

✠ *Ego I. A. Cardinalis Tit. S. Petri ad Vincula Presbyter de Via promitto, voveo, & juro.*

✠ *Ego A. F. Tituli S. Praxedis Presbyter S. R. E. Cardinalis Zondadari promitto, voveo, & juro.*

✠ *Ego P. M. Tituli Sanctæ Mariæ Transtyberim S. R. E. Presbyter Cardinalis Corradinus promitto, voveo, & juro.*

✠

✠

✠ *Ego Curtius Tituli S. Eustachii S. R. E. Presbyter Cardinalis Origus promitto, voveo, & juro.*

✠

✠

✠

✠

✠ *Ego Nicolaus Tituli SS. Nerei & Achillei S. R. E. Presbyter Card. Spinula promitto, voveo, & juro.*

Ego

✠

✠

✠ *Ego Julius Tituli S. Chrysogoni S. R. E. Cardinalis Alberonus promitto, voveo, & juro.*

✠

✠ *Ego Georgius Tituli S. Agnetis S. R. E. Presbyter Card. Spinula promitto, voveo, & juro.*

✠ *Ego Cornelius Tituli S. Ceciliæ S. R. E. Presbyter Card. Bentivolus promitto, voveo, & juro.*

✠

✠ *Ego Ludovicus Tituli S. Priscæ S. R. E. Cardinalis Belluga promitto, voveo, & juro.*

✠

✠

✠

✠ *Ego Alvarus Tituli Sancti Bartholomæi in Insula S. R. E. Presbyter Cardinalis, Cienfuegos promitto, voveo, & juro.*

✠ *Ego Joannes Baptista Tituli S. Matthæi in Merulana S. R. E. Presbyter Cardinalis de Alteriis promitto, voveo, & juro.*

✠ *Ego Vincentius Tituli S. Onuphrii S.R.E. Presbyter Card. Petra, Major Pœnitentiarius promitto, voveo, & juro.*

✠

✠ *Ego Angelus Maria Tit. S. Marci S.R.E. Presbyter Cardinalis Quirinus promitto, voveo, & juro.*

✠ *Ego Nicolaus Maria Tituli Sanctorum Joannis & Pauli S. R. E. Presbyter Cardinalis Lercari promitto, voveo, & juro.*

✠

✠ *Ego F. A. Tit. S. Sixti Presbyter Card. Finus promitto, voveo, & juro.*

✠

✠

✠

✠

✠ *Ego Frater Vincentius Ludovicus Tituli Sancti Pancratii S R.E. Presbyter Cardinalis Gotti Ordinis Prædicatorum promitto, voveo, & juro.*

✠ *Ego D. L. Tituli Sancti Calixti S. R. E. Presbyter Card. Porzia promitto, voveo, & juro.*

✠ *Ego Petrus Aloysius Tituli Sancti Laurentii in Pane & Perna S.R.E. Card. Caraffa promitto, voveo, & juro.*

✠

✠

✠ *Ego Franciscus Tituli Sancti Silvestri in Capite S.R.E. Presbyter Cardinalis Burghesius promitto, voveo, & juro.*

✠

✠ *Ego A. Tituli S. Mariæ de Ara-Cœli S. R. E. Card. Salviati promitto, voveo, & juro.*

✠

✠

✠

✠ *Ego V. Tituli Sancti Petri in Monte Aureo S.R.E. Card. Bichius promitto, voveo, & juro.*

✠

✠ *Ego Joseph Tituli S. Thomæ in Parione Presbyter Cardinalis Firrao promitto, voveo, & juro.*

✠ *Ego Antonius Xaverius Tituli S. Stephani in Monte Cœlio S. R. E. Presbyter Cardinalis Gentili promitto, voveo, & juro.*

✠ *Ego Fr. I. A. Tituli Sancti Martini ad Montes S. R. E. Presbyter Cardinalis Guadagni, Vicarius, promitto, voveo, & juro.*

✠ *Ego T. Tit. SS. Quirici, & Julitæ Cardinalis de Aquaviva promitto, voveo, & juro.*

✠ *Ego Laurentius Tituli Sanctæ Mariæ in Via lata, Prior Diaconorum, Cardinalis de Alteriis promitto, voveo, & juro.*

✠ *Ego C. S. Agathæ Diaconus Cardinalis Columna promitto, voveo, & juro.*

✠ *Ego F. SS. Viti & Modesti S.R.E. Diaconus Cardinalis de Abbatibus Oliveriis promitto, voveo, & juro.*

✠

✠ *Ego Alexander Sanctæ Mariæ in Cosmedin S. R. E. Diaconus Cardinalis Albanus promitto, voveo, & juro.*

✠ *Ego Alexander S. Mariæ de Schala S.R.E. Diaconus Card. Falconerius promitto, voveo, & juro.*

✠ *Ego Nicolaus Sanctæ Mariæ ad Martyres S.R.E. Diaconus Cardinalis Judice promitto, voveo, & juro.*

✠ *Ego Antonius Sancti Nicolai in Carcere S. R. E. Diaconus Cardinalis Bancherius promitto, voveo & juro.*

✠ *Ego Nerius S. Adriani S. R. E. Diaconus Cardinalis Corsinus promitto, voveo, & juro.*

✠ *Ego B. SS. Cosmæ, & Damiani S. R. E. Diaconus Cardinalis Ruspolus promitto, voveo, & juro.*

✠ *Ego Agapitus S. Georgii in Velabro Diaconus S.R.E. Cardinalis Mosca promitto, voveo, & juro.*

A. Card. Pro-Datarius.

F. Card. Oliverius.

VISA De Curia

I. Archiep. Ancyranus.

Loco ✠ *Plumbi.*

D. Stivanus.

Reg. in Secret. Brevium.

Sequi-

Sequitur Chirographum.

Reverendissimi Cardinali Capi d'Ordini, e Camerlengo di Santa Chiesa.

AVendo Noi con speciale nostra Bolla, spedita sotto il dì 4. di Ottobre prossimo passato, provisto al buon regolamento del Conclave, e ad altre cose concernenti la Sede Vacante, ed in essa riservatoci di stabilire sopra ciò con susseguente nostro Chirografo altre provisioni, le quali quantunque non abbiamo stimato opportuno inserire ed esprimere nella medesima Bolla, vogliamo nondimeno, che abbiano l'istessa forza e vigore, come se in essa di parola in parola fossero inserte e registrate; Quindi è, che col presente nostro Chirografo, nel quale abbiamo per espresso e di parola in parola registrato l'intiero tenore delle Bolle, Costituzioni, ed altre Disposizioni, concernenti specialmente il regolamento del Conclave e della Sede Vacante: li Privilegii, Facoltà, ed Indulti concessi da' Nostri Predecessori a qualunque Persona, quantosivoglia graduata e privilegiata, benche decorata della dignità Cardinalizia, ed ogni altra cosa quantosivoglie necessaria di esprimersi; Di nostro Moto proprio, certa scienza, e pienezza della nostra Suprema ed Assoluta Potestà stabiliamo, prefigiamo, ed ordiniamo le seguenti provisioni, e dichiarazioni, cioè:

I. Avendo Noi in detta nostra precedente Bolla espressamente proibito al Sagro Collegio de' Reverendissimi Cardinali, ed alla Congregazione de' Capi d'Ordini, ogni e qualunque spedizione di mandati straordinarj a favore di qualsivoglia Persona a titolo di rimunerazione, premio, fatica, supplemento di mercedi, e ricognizioni, perciò, a fine che quelli, i quali attualmente servono necessariamente in Conclave, e che solevano avere simili premj o sussidj straordinarj, da Noi aboliti, abbiano un congruo assegnamento, confermando primieramente le provisioni di scudi cento il mese assegnati alli due Medici, e di altri scudi cento il mese al Chirurgo, ed altre provisioni o assegnamenti fissamente somministrati fin'ora a diversi altri Ministri, o Persone, Vogliamo in oltre, che

Al Segretario del Sagro Collegio si paghino parimente scudi cento il mese col peso di dover somministrare il vitto alli due Ajutanti, che gli abbiamo permesso con detta nostra Bolla di condurre in Conclave, alli quali vogliamo in oltre, che si paghino scudi dieci il mese per ciascheduno, in ricompensa delle non ordinarie fatiche, alle quali soccombono:

Alli Maestri di Cerimonie non partecipanti, ch' entraranno in Conclave, assegniamo, e vogliamo, che si paghino scudi venticinque il mese per ciascuno: ed alli Maestri di Cerimonie sopranumerarj, quando a tenore di detta nostra Bolla ne vengano ammessi due o uno di loro in Conclave, altri scudi venti il mese similmente per ciascuno, proibendo di nuovo espressamente, che nè a titolo del peso di sonare il campanello, nè per qualunque altro motivo, possa spedirsi a loro favore alcun' altro mandato: Dichiarando però, che, quando si trovino, come presentemente sono, tre Maestri di Cerimonie non partecipanti, s'intenda, che il terzo de' medesimi debba preferirsi per esser introdotto in Conclave a qualunque degli altri Maestri di Cerimonie sopranumerarj, de' quali in tal caso non si possa introdurre al più che un solo, acciocche non eccedano mai il prefisso numero di sei:

Al Confessore del Conclave assegniamo, e vogliamo, che si paghino scudi trenta il mese: & altri simili scudi trenta il mese al sotto-Sagrista:

Alla Persona, che s'introdurrà con il Sagrista per servire le Messe, assegniamo scudi sei il mese.

Occorendo il caso, che il primo Maestro di Cerimonie sia decorato del carattere Vescovile, come accade presentemente, vogliamo, che al medesimo sia permesso di condurre in Conclave un Sacerdote, che gli assista, conforme suole praticarsi con il Sagrista, e che a ciascuno di essi loro Assistenti si paghino scudi dieci il mese.

Incarichiamo poi, ed ordiniamo espressamente al suddetto primo Maestro di Cerimonie, che usi una particolare attenzione, acciocche le Ruote dalla parte interiore del Conclave siano chiuse a i tempi debiti, e che le chiavi vengano da lui medesimo custodite: nè restino, massime in tempo di notte, in mano altrui. Vogliamo in oltre, che sia incombenza de i tre Reverendissimi Cardinali destinati a tenore della nostra Costituzione alla sopraintendenza della Clausura e cura del Conclave, d'invigilare parimente all'esatta osservanza di questa disposizione, visitando di tempo in tempo le medesime Ruote.

II. Vogliamo, ed ordiniamo, che alli trentacinque Scopatori si debbano dare due stramazzi con capezzale, due lenzuoli, & una coperta, quando entrano in Conclave, e che in fine del primo mese debbano loro darsi due altri lenzuoli, oltre de' quali per qualunque durazione quantosivoglia lunga della Sede Vacante non possano essi pretendere alcun'altra cosa, nè per il servizio del letto, nè per qualunque altro titolo, per lo che proibiamo espressamente ed individualmente il concedere loro, conforme è stato praticato negli ultimi Conclavi, li camini, ed ogni altra ricognizione di ferri, legni, stigli, cementi, e cose simili, le quali tutte vogliamo, che rimanghino a beneficio della nostra Camera, e che detti Scopatori debbano restare contenti de' salarj a loro assegnati, e delle ricognizioni, che sogliono ricevere da' Reverendiss. Cardinali.

III. Vogliamo, ed ordiniamo, che li Reverendissimi Cardinali deputati alla struttura del Conclave debbano far chiudere con muri stabili le porte, scale, e scalette del nostro Palazzo Vaticano, le quali corrispondono nel medesimo Conclave, ed invigilare, che non si chiudano inutilmente cammini, finestre, porticelle, ed altri luoghi da quelle parti, dalle quali non può aversi alcuna corrispondenza tra li Conclavisti e gli Estranei.

IV. A fine

IV. A fine di togliere l' abuso, che venga a bello studio riempito il magazzeno delle legna, corrispondente in Conclave, quando si stima verisimilmente essere prossima l'Elezione del nuovo Papa, vogliamo perciò ed ordiniamo, che qualunque volta occorra di riempirlo in tutto il tempo della Sede Vacante, debba sempre prendersene la licenza dalla Congregazione de' Reverendissimi Cardinali Capi d' Ordini: Dichiarando in oltre, che qualunque quantità di legna, la quale rimanga inconsunta in tempo di detta Elezione, debba questa intieramente riservarsi a beneficio del nostro Palazzo Apostolico, ed a tal' effetto debbano i Prefetti pro tempore di detto Palazzo avere il peso e cura di farsene render conto da chi ne hà la custodia, subito terminato il Conclave.

V. Vogliamo, che le due Compagnie delle nostre Guardie di Fanteria, le quali sogliono aqquartierarsi in Borgo nel tempo della Sede Vacante, si debbano aqquartierare una dalla parte di Borgo Pio, e l'altra dalla parte della Chiesa di S.Spirito: e che nel Corpo di Guardia di questa ultima si custodisca di notte la chiave di un rastello, che Noi ordiniamo, debba farsi in avvenire in tempo di Sede Vacante per chiudere l' apertura verso fiume vicino a detta Chiesa ed Ospedale di San Spirito, ove corrisponde il passo della barchetta.

VI. Ordiniamo in oltre espressamente a tutti li Corpi di Guardia e loro Ufficiali, che debbano lasciar passare liberamente di giorno e di notte gli Essecutori del Governo e del Governatore di questa nostra Città, il quale dovrà continuare ad essercitare la sua Giurisdizione anche in detto Borgo, per avere Noi estinta soppressa & abolita la carica del Governatore del Conclave, e la Giurisdizione, che ivi essercitava. Nel caso però, che detti Essecutori passino di notte, vogliamo, che il loro Caporale debba mostrare alla Guardia quel contrasegno, o indicare quel nome, di cui converranno insieme il Governatore di Roma ed il Commissario dell'Armi.

VII. Essendo dalle Constituzioni d'Innocenzo XII., confermate e rinovate in detta nostra Bolla, stati tolti al Cardinal Camerlengo, all'Uditore Generale della nostra Camera, Tesoriere parimente Generale, alli dodici Cherici e Presidente di detta Camera, tutti e qualsivoglia emolumenti sì ordinarj come estraordinarj, anche a titolo di Regaglie e Giocali, dichiariamo, che tra questi s' intendano compresi, e tolti, siccome Noi comprendiamo, e togliamo, e vogliamo, che s'intendano compresi, e tolti, anche li panni lugubri, e qualunque altra cosa di qualsisia specie, sotto qualsivoglia titolo e denominazione, che si pagava in tempo di Sede Vacante dalla Camera Apostolica, Camera Capitolina, e Palazzo Apostolico.

VIII. Di più espressamente ordiniamo e vogliamo, che a niun' altro Ministro Camerale si somministri nel tempo della Sede Vacante veruno di quegli emolumenti, che altre volte in detto tempo distribuivansi loro sotto nome e titolo di regaglie, regali, e panni lugubri; Ed in oltre proibiamo, che a chiunque si sia dalla Camera Apostolica, e della Capitolina, o sia a nome dell'una o dell'altra, si diano panni lugubri, corucci, e veli, o l'equivalente in danaro; dichiarando, che in questa disposizione sono comprese ancora tutte e singole Persone, alle quali venivano accordati dal Chirografo di Alessandro VIII. segnato li 29. Novembre 1690. a cui in questa parte espressamente deroghiamo. Non intendiamo però, che in questa ordinazione siano compresi quegli emolumenti, che sotto anche un tal titolo sono soliti a pagarsi a coloro, che godono qualche Vacabile o altro Ufficio acquistato titulo oneroso collo sborso effettivo di danaro, alli quali vogliamo, che si paghino, come prima facevasi; e per giuste particolari ragioni, che muovono l' animo nostro, eccettuamo ancora da questa generale ordinazione la partita di scudi 563. solita distribuirsi a Monsignor Sagrista, Cantori, ed altri della nostra Cappella Pontificia.

IX. E siccome avanti le tre prossime passate Sedi Vacanti, attesoche cessavano e l'Ufficio di Elemosiniere, e quell'Elemosine, che da lui distribuivansi in tempo di Sede piena, pareva molto conveniente l' assegnamento, che davasi a ciascheduno de i Caporiori per distribuirlo in tante porzioni di scudi cinque l'una a povere Famiglie ne' loro Rioni, e l'altro ad ogni Conservatore per lo stesso effetto, conforme si è anche praticato nelle dette ultime tre Sedi Vacanti; Così avendo Noi colla nostra Constituzione stabilmente provisto al maggiore sollievo dell' indigenza de' Poveri col far continuare la carica di Elemosiniere, per le mani del quale debbano distribuirsi l'elemosine in tutta la stessa considerabile quantità, che sogliono somministrarsi vivente il Pontefice, ed a cui potranno ricorrere le povere Famiglie per quelle particolari contingenze ancora, per le quali da principio fu introdotta la suddetta distribuzione, che doveva farsi da i Conservatori e Caporioni, proibiamo, che in avvenire si diano a i suddetti Conservatori e Caporioni i mentovati denari.

X. Avendo oltre questo fatta seria riflessione a quanto distribuivasi nel piu volte mentovato tempo della Sede Vacante al Senatore, Conservatori, Priori de' Caporioni, ed altri Ufficiali del Popolo Romano, ogni dieci giorni anticipatamente a titolo di paga, il che importava ciascheduna volta scudi 1055. ed avendo dall'un canto maturamente considerati i motivi, per tali quali erano queste paghe assegnate, e che sono presentemente in gran parte cessate; nè volendo dall' altro intieramente levare loro questo emolumento, anche in riguardo di qualche maggiore fatica ed attenzione, che devono in detto tempo usare, ordiniamo, che in avvenire le suddette paghe si riducano e riformino per la metà; Eccettuando però i tredici Caporioni, a i quali in vece delli venticinque scudi, che a ciascheduno di loro si davano ogni dieci giorni, vogliamo, che si paghino scudi diecisette: ed il Comandante delle Ripe, e lo Scrittore del Popolo Romano, alli quali e per la maggiore

spesa

spesa in tal tempo, e per la natura de' loro Ufficj, ordiniamo, che si continui il solito assegnamento: Siccome parimente si dovrà continuare al Conservatore, che assiste alla Ruota in riguardo del maggiore dispendio ed incommodo, che soffre nella permanente dimora a San Pietro per tutto il tempo del Conclave; dovendo però cominciare questo assegnamento maggiore degli altri dal giorno solamente, che principiarà la suddetta assistenza.

XI. Rispetto poscia alla Soldatesca del Popolo Romano, che in tal tempo soleva arrollarsi in numero di 300. persone, compresi gli Ufficiali subalterni, ordiniamo, che la medesima in avvenire sia composta del Colonello, Alfiere, due Sergenti, nove Caporali, due Tamburini, un Foriere, un Cancelliere, e soli ducento sedici Soldati effettivi; espressamente proibendo l'abuso introdotto delle Piazze morte, e l'altro gravissimo tal volta succeduto, che le persone arrollate non godano della intiera paga, potendo nascere da ciò moltissimi disordini in pregiudizio ed inquietitudine delle povere Famiglie ed Artisti; E specialmente incarichiamo il Commissario dell'Armi, Collaterale, ed altri, che assistono al pagamento delle medesime Soldatesche, d'invigilare, acciocche non succedano in avvenire questi inconvenienti; ed il suddetto Commissario dell'Armi dovrà subito fare arrestare quei Soldati, che comparissero in vece delle Piazze morte, e molto più quelli, che venissero scoperti di servire con qualche condizione di rilasciare ad altri o tutto o parte dello stipendio, che loro si paga; Ed in oltre dovrà dar parte a i Reverendissimi Capi d'Ordini di ogni particolarità, e complici della scoperta contravenzione, acciocche da i medesimi vengano ordinati i più severi proporzionati castighi contro coloro, che avranno delinquito. E volendo estinguere ogni vestigio e nome di Piazze morte, ordiniamo, che a quelli Ufficiali, a i quali erano legittimamente assegnate, si dia a proporzione qualche compenso in danaro, purchè tra tutti non ecceda l'equivalente della paga di nove Soldati.

XII. Essendo in oltre cessati quei motivi, per li quali anticamente pareva necessario in tempo di Sede Vacante di eleggere diversi Ufficiali, principalmente per le custodie delle Porte, ed altri luoghi di Roma, e sue vicinanze, in maniera tale, che presentemente nel suddetto tempo o le Persone elette in verun conto essercitano i supposti Ufficj, o parte degli assegnamenti destinati a questo titolo si impiegano ad altri effetti; Quindi è, che estinguiamo, supprimiamo, ed aboliamo, e vogliamo, che si abbiano per estinti, soppressi, ed aboliti tutti quegli Ufficj ed Ufficiali del Popolo Romano, che altre volte si eleggevano dal Cardinal Camerlengo pro tempore in tempo di Sede Vacante; nè vogliamo, che si paghi più cosa alcuna a chiunque si sia nè dalla Camera Apostolica, nè dalla Camera Capitolina a titolo di panni, danari, o altri assegnamenti, che distribuivansi a conto de i suddetti Ufficj, eccettuando unicamente da questa generale Ordinazione gli assegnamenti di quei tali, che godono qualche Vacabile, o altro Ufficio acquistato titulo oneroso collo sborso effettivo di danaro, e quegli delli Conclavisti de' Reverendissimi Cardinali, che di fatto entreranno in Conclave: Volendo però, che negli Ordini de i pagamenti rispetto a i primi si esprima, che si dà tal somma in vece di quel tanto, che distribuivasi loro a titolo degli ufficj, come sopra soppressi: e rispetto a i secondi, che vengono loro somministrati per la spesa delle Zimarre, che sogliono portare in Conclave.

XIII. A fine poscia di prevenire le istanze degli stessi Conclavisti per qualche altro ajuto in congiuntura di dovere colla mutazione della Stagione rinovare le suddette Zimarre, espressamente ordiniamo, che tali istanze non si ammettano in veruna maniera dal Sagro Collegio, chè nel primo giorno di Novembre, o nel primo di Luglio, e doppo chè siano passati due mesi almeno di Conclave; sperando però nella Divina assistenza, e nella pietà de i Reverendissimi Cardinali, che impediranno i gravissimi pregiudizj della Chiesa colla pronta Elezione di un nuovo Pontefice. Venendo poi il tempo ed il caso di ammettere la mentovata istanza, saranno somministrati scudi 30. per ogni Cella di Cardinale, che si trovarà in Conclave.

XIV. Di più vogliamo ed ordiniamo, che doppo terminata la Sede Vacante, e seguita l'Elezione del Pontefice, si debbano onninamente con tutta la maggiore esattezza rivedere i Conti al Commissario, Proveditore del Conclave, ed a tutti gli altri Ministri, che si saranno ingeriti, ed averanno avuta parte nelle spese concernenti il medesimo, riconoscendosi le robbe comprate, la loro qualità, e prezzi, affinche la nostra Camera non venga defraudata; e di questa revisione ne faccia susseguentemente la relazione al Pontefice eletto, secondo viene prescritto in detta nostra Bolla.

XV. Ed affinche sia inviolabilmente osservato tutto ciò, che viene da Noi disposto nel presente Chirografo, siccome nella nostra Costituzione è stato da Noi prescritto, così presentemente ripetiamo e vogliamo, che chiunque contro l'espresso tenore del medesimo ordinarà, o darà esecuzione a qualche pagamento da farsi dalla Camera Apostolica, dalla Capitolina, o dal Palazzo Apostolico, a titolo di quanto è stato da Noi di sopra proibito, estinto, abolito, e soppresso, sia tenuto del proprio a risarcire i danni inferiti con tali indebiti pagamenti.

XVI. Vogliamo ed ordiniamo in oltre, che succedendo in Conclave la morte di qualche Cardinale, li Conclavisti del medesimo si debbano subito fare uscire a tenore delle Costituzioni de' nostri Predecessori; e non possano esser pigliati al servizio da verun' altro Cardinale nel medesimo Conclave.

XVII. Perchè alcune variazioni e dichiarazioni, da Noi stabilite ed ingionte in detta nostra precedente Costituzione, richieggono, che si proveda a quello, che dovrà farsi nel tempo de i Novendiali, vogliamo perciò, ed ordi-

ordiniamo, che il solito Foglio, il quale s' imprime per regola alle Congregazioni de i Reverendissimi Cardinali, contenga quanto siegue, cioè:

Che nella prima Congregazione generale, la quale si aduna nella Camera de' Paramenti, si leggano dal Segretario del Sagro Collegio le Costituzioni de' Sommi Pontefici Gregorio X. che incomincia: *Ubi periculum* al §. *Cæterum*, di Giulio II. *de Simoniaca Electione*, di Pio IV. Gregorio XV. *de Electione*, e di Urbano VIII. confermatoria del Rito dell' Elezione stabilito dal detto Gregorio, aggiungendovi ancora la detta nostra Costituzione, le quali tutte vengano nell'istesso tempo giurate dalli Reverendissimi Cardinali.

Che si franga l' Anello Piscatorio; Che li Presidenti del Piombo consegnino l' impressorio del Piombo delle Bolle, che parimente verrà infranto; Che il Datario o sotto-Datario consegni la Cassa delle Suppliche, ed il Segretario de' Brevi, o il suo Sostituto, quella de' Brevi; Che si proceda poi alla conferma, ovvero elezione del Governatore di Roma, e si deputino due Persone erudite, l' una per fare l'Orazione in lode del defonto Pontefice, e l' altra sopra l' elezione del nuovo; Che si deputino parimente alcuni Cardinali, i quali sopraintendano alla struttura del Conclave; il che terminato, si accompagni poi il Cadavere del morto Papa alla Basilica Vaticana.

Che nella seconda Congregazione, da tenersi nella Sagrestia di San Pietro, si debbano a tenore di detta nostra Bolla, alla quale intieramente ci riferiamo, confermare con un solo giro di Bussola tutti gli Ufficiali di Roma, e dello Stato Ecclesiastico; Che vengano ammessi li Conservatori di Roma; E che li Cardinali deputati riferiscano la situazione da loro stabilita per la struttura del Conclave.

Che nella terza Congregazione venga eletto con voti segreti il Confessore, e doppo l' occaso del Sole si dia sepoltura al Cadavere del morto Pontefice, standovi presenti li Cardinali dal medesimo creati.

Che nella quarta Congregazione si eleggano due Medici, ed il Chirurgo.

Che nella quinta Congregazione si eleggano parimente lo Speziale, e due Barbieri con due Coadiutori.

Che nella sesta Congregazione dall' ultimo Cardinale Diacono vengano estratte le Celle; e che li Maestri di Cerimonie non partecipanti esibiscano i loro Brevi facoltativi di entrare in Conclave, purche fra tutti non eccedano il numero di sei, a tenore di quanto in detta nostra Bolla è stato prescritto.

Che nella settima Congregazione si propongano le istanze per avere il terzo Conclavista da i Cardinali presenti in Roma, riservando quella de i Cardinali assenti al tempo del loro arrivo; e che si eleggano gli Scopatori per servizio e mondezza del Conclave, a tenore di detta nostra Costituzione.

Che nell'ottava Congregazione si eleggano due Cardinali, da' quali debbano approvarsi li Conclavisti; e che a i medesimi nello stesso giorno debbano tanto li Cardinali, quanto ogni altro, che avrà l'ingresso in Conclave, trasmettere in un foglio da loro sottoscritto, li nomi e cognomi, grado, e patria di quelli, che intendono di seco condurre in Conclave: Avvertendo, che rispetto a i Cardinali esattamente si osservino le Bolle Apostoliche, le quali trà le altre cose dispongono, che i Conclavisti debbano esser persone, che siano state almeno un' anno al loro servizio.

Che nella nona Congregazione si deputino per suffragj segreti tre Cardinali, i quali debbano per tutto il tempo della Sede Vacante sopraintendere ed invigilare alla clausura, e cura del Conclave, ed altresì alla mondezza del medesimo, il tutto a tenore di detta nostra Costituzione; Portaranno per tanto seco i Cardinali una Schedola, nella quale siano scritti li Nomi di quei Cardinali, che stimaranno più opportuni per una tale incombenza, le quali Schedole verranno aperte in publico, e rimarranno eletti quei Cardinali, che avranno maggior numero di Voti, quantunque non eccedano la metà.

Che nella decima Congregazione li Cardinali non costituiti in Ordine Sagro, siano tenuti di esibire i loro Brevi per aver la voce nella Elezione; E che vengano deputati il Muratore, ed il Falegname per servizio del Conclave, i quali dovranno avere li requisiti espressi in detta nostra Bolla, avendo riguardo di preferire secondo il solito quei soggetti, che dal Cardinal Camerlengo saranno stati deputati per la struttura del Conclave.

Che poi nel giorno seguente, cantata la Messa dello Spirito Santo, e recitata l' Orazione *de Eligendo*, li Cardinali entrino processionalmente nel Conclave, e vengano loro lette le antiche Costituzioni unitamente con l' altra, da Noi come sopra promulgata, le quali dovranno da essi secondo il solito giurarsi; Doppo di che, il Cardinal Decano farà loro una Esortazione per la sollecita Elezione di un buon Pastore alla Chiesa Universale.

Quali provisioni e dichiarazioni, da Noi, come sopra, stabilite, e ciascuna di esse singolarmente, vogliamo, che si debbano sempre ed in perpetuo onninamente, pienamente, ed esattamente osservare, adempire, ed eseguire; che non si possano mai in alcun futuro tempo, sotto qualunque pretesto e causa, benche incognita ed inopinata, da veruna Persona impugnare, da quelle in tutto o in parte riclamare, o in qualsisia modo controvertere o ritardare la di loro inviolabile essecuzione; e per tal' effetto ordiniamo a voi Reverendissimi Cardinali Capi di Ordini, e Camerlengo pro tempore, che dobbiate a suo tempo invigilare per il loro totale adempimento, con darne gli ordini opportuni, ed in caso di bisogno, publicarne qualunque Editto, delegandovene Noi sopra ciò tutte le opportune facoltà; e farete tutt' altro, che per l'esecuzione di tutte le cose premesse stimarete in qualunque modo essere necessario, per esser così mente e volontà nostra precisa ed espressa. Volendo e decretando, che al presente nostro Chirografo, il quale ordiniamo, che imme-

immediatamente venga registrato in Camera, e ne' suoi Libri, a tenore della Bolla di Pio IV. *de Registrandis*, non si possa mai opporre di surrezione, orrezione, nè di alcuno altro vizio o difetto della nostra volontà ed intenzione; nè che mai sotto tali o altri qualunque pretesti quantunque validi, validissimi, legitimi, e sostanziali, benche chiusi nel corpo della Legge, anche di jus quesito, e pregiudizio del Terzo, possa essere impugnato, moderato, o rivocato, ridotto ad viam juris, o concedersi verso di esso l' aperizione Oris, o altro qualunque rimedio di ragione o di fatto, di Grazia o di Giustizia, o concesso per Moto proprio, e con pienezza di Podestà, giovare ad alcuna Persona, o in qualunque modo impedire la perpetua ed inviolabile essecuzione di quanto è stato da Noi, come sopra, ordinato e stabilito; e che così, e non altrimente, debba sempre giudicarsi, definirsi, ed interpretarsi sì da Voi, che da qualunque Giudice e Tribunale, benche Collegiale, Commissario e Delegato, Congregazioni anche di Reverendissimi Cardinali, Legati à Latere, Camerlengo di S. Chiesa, Tesoriere, Presidenti, Uditori di Rota, Chierici di Camera, e qualunque altro, togliendo loro ogni facoltà e giurisdizione di definire ed interpretare diversamente; dichiarando Noi sin d'adesso preventivamente nullo, irrito, ed invalido tuttociò, che da ciascuno di essi con qualsivoglia autorità scientemente o ignorantemente fosse in qualunque tempo giudicato, o si tentasse di giudicare contro la forma e disposizione del presente nostro Chirografo; quale vogliamo, che vaglia, e debba aver sempre il suo pieno effetto, esecuzione, e vigore colla semplice nostra sottoscrizione, benche non vi siano stati chiamati, sentiti, nè citati quei, che in qualunque modo vi avessero o pretendessero avervi qualunque interesse, non ostanti la Regola della nostra Cancellaria *de Jure quæsito non tollendo*, e qualsisiano altre Costituzioni ed Ordinazioni Apostoliche, Brevi, Chirografi, anche per nuove permissioni e concessioni, ed altri qualunque indulti nostri, e de' nostri Predecessori, concernenti specialmente il Conclave, e Sede Vacante, nelle parti però repugnanti a queste nostre provisioni e dichiarazioni, le facoltà e privilegj in essi concessi, anche a i Cardinali, e Sagro Collegio, ed a qualunque altra Persona quantosivoglia privilegiata, e privilegiatissima, che per comprenderla vi si ricercasse di farne una espressa ed individua menzione, benche muniti di Decreti irritanti, ed altre forme, e clausole, anche derogatorie delle derogatorie più effrenate, insolite, ed inusitate, che avessero bisogno di espressa specificazione, e che si dovessero registrare di parola in parola; Deceti Concistoriali e Camerali, Leggi Civili e Canoniche, Statuti, Riforme, Stili, Usi, consuetudini anche immemorabili, e qualunque altra cosa, che facesse, o potesse fare in contrario; alle quali tutte e singole, avendone il tenore quì per espresso, e di parola in parola inserto e registrato, e supplendo Noi con la pienezza della nostra Podestà Pontificia ad ogni vizio e difetto quantunque sostanziale e formale, che vi potesse intervenire, per questa volta sola, e per la piena e total' essecuzione ad effetto di quanto si esprime nel presente nostro Chirografo, ampiamente ed espressamente deroghiamo, anche con pienezza di derogatoria delle derogatorie.

Dato dal nostro Palazzo Apostolico di Monte Cavallo questo dì 24. Decembre 1732.

CLEMENS PP. XII.

LXXVII.

Erectio ac Dotatio Collegii Ritus Græci in Oppido Ullani Bisignanen. Diœcesis pro Pueris & Adolescentibus dicti Ritus ex Epiro descendentibus. Dat. die 11. Octob. 1732. Pont. An. III.

CLEMENS EPISCOPUS

Servus Servorum Dei.

Ad perpetuam rei memoriam.

INter multiplices onerosi Nobis ex alto commissi Pastoralis officii solicitudines illa potissimum mentem animumque excitat nostrum, per quam Ecclesiastica Italo Albanorum Juventus, quæ procul a Turcarum tyrannide ad maternum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ se contulit sinum, & in ejusdem fidelis adolescit amplexu, per rectos sacræ disciplinæ tramites dirigatur, ut sic directa pretiosos absconditosque in agro Dominico bonorum morum sacrarum Literarum, & divinarum rerum inveniat Thesauros illos, qui eam, aliosque per eam æterna beatitudine locupletent, eisque sic locupletatis provide Sacrorum Conciliorum id enixe exoptantium decreta debitum sortiantur implementum. Exordium.

§.1. Cum itaque, sicut accepimus, in Terris Regni Siciliæ citra Pharum, & præsertim Calabriæ, quamplura Ritus Græci loca reperiantur, quorum Juventus, etsi probis moribus, sacrisque literis addiscendis ad latinorum Seminaria Puerorum ecclesiasticorum inibi existentia admittantur, nihilominus ob Ritus & Idiomatis diversitatem ab huiusmodi admissione eidem Juventuti ea non proveniat utilitas, quæ ejusdem Ritus cultui opportuna esse dignoscitur; unde quamplures errores abususque, ac multa eidem Ritui in spiritualibus dissona oriuntur; Nos bonæ, exactæque, ac a nonnullis Romanis Pontificibus, & præsertim a fe. re. Clemente Papa XI. Prædecessoribus Nostris, optatæ Juventutis prædictæ educationi, reique spiritualis debito cultui consulere volentes, atque attendentes nullum aptius remedium a Nobis adhiberi posse, quam si, prout Collegiorum Nationalium alibi erectorum experientia docet, in oppido Ullani Bisignanen. Diœcesi., quæ fere tota a familiis dicti Ritus colitur, unum Collegium hujusce Ritus erigatur, in quo Pueri & Adolescentes ex Epiro, in qua Regni prædicti Causa hujusce erectionis.

æi Terris citra Pharum ex honestis parentibus, legitimoque matrimonio orti alantur, & Græcis literis, liberalibus disciplinis, ac scientiis, sacra præsertim Theologia, ecclesiasticis præterea Ritibus, a Viris probatæ fidei & doctrinæ, Ritusque memorati peritis sedulo instituantur, ut postquam in hujusmodi studiis profecerint, non solum spiritualibus suæ Nationis necessitatibus, verum etiam Missionibus Orientalibus operam suam locare valeant, & sic divina favente gratia recta Sacramentorum, necnon divinorum Officiorum administratio sperari possit sic, ut sana & integra fidei prædicatio & doctrina in Orientis partibus aliquando restituatur. Hinc Nos ut tam pium ac necessarium opus ad omnipotentis Dei gloriam, & Sanctæ Fidei Catholicæ exaltationem, & Juventutis bonam exactamque educationem debite perficiamus, Motu proprio, ac ex certa scientia, meraque deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine a Monasterio Abbatia nuncupato Sancti Benedicti de Ullano, ejusdem Sancti Benedicti, seu alterius Ordinis, dicti Oppidi ejusdemque Diœcesis, quod dilectus filius noster Petrus Aloysius Tituli Sancti Laurentii in Pane & Perna S.R.E. Presbyter Cardinalis Caraffa nuncupatus, in Commendam ad sui vitam ex concessione & dispensatione Apostolicis ad præsens obtinet: Palatium Abbatiale dicti Monasterii cum omnibus & singulis ejus mansionibus, ædibus, ædificiis, officinis, aliisque membris, unà cum omnibus & singulis Domunculis, eidem Palatio annexis: necnon Ecclesiam ejusdem Sancti Benedicti eidem Palatio propinquam, & in qua animarum cura Parochianorum dicti Monasterii, quæ illius Abbati perpetuo Commendatario pro tempore existenti subest, & per unum Presbyterum idoneum ab eodem Abbate perpetuo Commendatario nominandum, & ab Ordinario loci approbandum, exercetur; ac perpetuam sine Cura Cappellaniam in dicta Ecclesia, cui per alterum Presbyterum ejusdem Ritus ab eodem Abbate perpetuo Commendatario deputato deservitur, quique Missam singulis Festis diebus inibi celebrare tenetur, eique ab eodem Abbate eleemosyna pro celebratione cujuslibet Missæ hujusmodi duo Caroleni monetæ dicti Regni persolvuntur, Apostolica auctoritate, de consensu præfati Petri Aloysii Cardinalis, dismembramus, separamus, & segregamus; itaut nullum jus alicui imposterum in Palatio & Ecclesia præfatis competat, aut competere quomodolibet possit & valeat; eisque sic dismembratis, separatis, ac segregatis Palatium jamdictum in Collegium Puerorum & Adolescentium Ritus Græci ex Epiro provenientium, & in dicto Regno, quod Neapolitanum appellatur, ex veris catholicis parentibus ortorum, in oppido Ullani Apostolica auctoritate perpetuo erigimus & instituimus; eoque sic erecto & instituto Ecclesiam memoratam, & Domunculas prævia Curæ Animarum Parochianorum a Monasterio, necnon juris nominandi unum pro exercitio Curæ Animarum Parochianorum hujusmodi, ac deputandi alterum Presbyteros pro

Palatium Abbatiale S. Benedicti de Ullano,

Ecclesia Parochialis,

Ac una Cappellania ab eadem Abbatia dismembratur,

Novoque Collegio applicatur.

Ecclesia a Nobis, sicut præfertur, dismembrata servitio, ac Missæ celebrationi, ab Abbate perpetuò Commendatario abdicatione, eadem Apostolica auctoritate de dicto consensu similiter perpetuò unimus, annectimus, & incorporamus; dictamque curam per dicti Collegii Rectorem, cui Collegium congruam substentationem assignare debeat & teneatur, exercendam: necnon jus nominandi & deputandi hujusmodi ad dictum Collegium a Nobis, ut præfertur, per præsentes erectum & institutum, ad quod, & pro eo ad illius Rectorem jus deputandi Presbyterum, qui unus ex ejusdem Collegij Minister, non tamen illius Rector, existat pro dictæ Missæ celebratione deputare spectet & pertineat; cum hoc tamen, quod nunc & pro tempore existens dicti Monasterii Abbas & perpetuus Commendatarius eidem Collegio pro celebratione Missæ consuetam duorum carolenorum prædictorum pro qualibet Missæ celebratione eleemosynam persolvere debeat & teneatur, eadem Apostolica auctoritate de pari dicti Petri Aloysii Cardinalis consensu transferimus, ac eidem Collegio pro illius dote, illiusque Alumnorum, Magistrorum, Præfectorum, aliorumque ei inservientium substentatione, omnes & singulos fructus, jura, obventiones, & emolumenta universa quæcumque, tam certa quam incerta, & ex cura animarum Parochianorum, ac aliàs quomodocumque & undecumque ex Domunculis provenientia, & in quacumque re consistentia; necnon omnes & singulas taxas, quæ Seminariis Puerorum Ecclesiasticorum Ritus latini in dicto Regno existentibus a prædicto aliisque Monasteriis, in quibus Itali Albani Ritus Græci degunt & existunt, commendari solitis, ad præscriptum Concilii Tridentini annuatim persolvuntur, prævia taxarum hujusmodi a Seminariis Ritus latini hujusmodi, quæ ulterius Pueros Italos Albanos Ritus Græci admittere non teneantur, separatione, Collegio a Nobis per præsentes, ut præfertur, erecto; itaut prædictum aliaque Monasteria & Beneficia, existentia in dictis locis & terris, Italo-Albanorum prædicti Ritus Græci pro tempore obtinentes, taxas ab eis, ut præfertur, persolvi solitas imposterum Collegio a Nobis per præsentes erecto hujusmodi persolvere debeant & teneantur, eadem Apostolica auctoritate pariter perpetuò applicamus & appropriamus;

Dotis pars.

§. 2. Et Nos summam sex millium scutorum monetæ Romanæ ad effectum illa investiendi in tot bona stabilia in utilitatem & manutentionem dicti Collegii & Alumnorum ex Apostolica nostra benignitate in ejusdem Collegii a Nobis per præsentes, ut præfertur, erecti subsidium assignamus, elargimur, & donamus;

Alia sex millia scut. eidem assignantur.

§ 3. Curam verò, regimen, & administrationem Collegii a Nobis erecti Ven. Fratri Nostro moderno & pro tempore existenti Episcopo Bisignanen. ac per eum sub legibus præscribendis, servataque forma Concilii, regendi, gubernandi, & administrandi committimus & mandamus, illudque ejus Ordinariæ Jurisdictioni subjicimus, & subjectum esse volumus; eique, donec in dictum Collegium illius Alumni admittantur, liceat omnium & singulo-

Cura ejusdem Bisignanen. Episc. committitur.

gulorum a Nobis unitorum, annexorum, & incorporatorum per se, vel alium ab ipso Episcopo deputandum, seu alios, dicti Collegii nomine realem, actualem, & corporalem possessionem propria auctoritate libere apprehendere, & apprehensam perpetuò retinere; illorumque fructus, reditus, proventus, jura, obventiones, & emolumenta quæcumque, necnon sex millia scuta prædicta percipere, exigere, levare: ac in ejusdem Collegii a Nobis per præsentes erecti utilitatem investire in bonis stabilibus, ut præfertur.

§. 4. Verum quia frumenta aliæque fruges, quæ ex annuis reditibus primo dicti Monasterii colliguntur, in duobus dicti Palatii, a Nobis in Collegium per præsentes erecti hujusmodi, horreis reponi ac conservari consueverunt, volumus, ut dicto Petro Aloysio Cardinali, donec ipse vixerit, & Monasterium, sicut præfertur, obtinuerit, liber decernatur ingressus ad horrea donec alter sibi ad repositionis & asservationis hujusmodi effectum, Collegii a nobis erecti sumptibus, sibi exhibeatur locus; prædicti verò Petri Aloysii Cardinalis in Monasterio successores aliunde, & in loco, a Collegio, a Nobis per præsentes erecto, omnino separato sibi quærere debeant & teneantur. Ac demum, ut Collegium a Nobis per præsentes erectum aliquod perenne grati animi obsequium erga Monasterii Abbates perpetuos Commendatarios exhibere valeat, unam libram Cæræ albæ in die Festo Sancti Benedicti dare debeat & teneatur.

Census annuus Abbati Commendat. solvendus.

§. 5. Decernentes, præmissa omnia & singula, ac easdem præsentes nullo unquam tempore ex quibuscumque causis de subreptionis aut obreptionis, seu nullitatis vitio, aut intentionis nostræ, vel quocumque alio defectu notari, impugnari, invalidari, retractari, in jus vel controversiam vocari, ad viam & terminos juris reduci, aut adversus eas quodcumque juris vel facti, aut gratiæ remedium impetrari, aut etiam Motu proprio, deque Apostolicæ potestatis plenitudine concedi, nec sub quibusvis similium vel dissimilium gratiarum revocationibus, suspensionibus, limitationibus, aut aliis contrariis dispositionibus per quoscumque Romanos Pontifices successores Nostros, ac etiam per Nos & Sedem Apostolicam præfatam pro tempore faciendis & concedendis, comprehendi posse vel debere; sed semper ab illis excipi, & quoties illæ emanabunt toties in pristinum, & eum, in quo ante præmissa quomodolibet erant, statum restitutas, repositas, & plenarie reintegratas, ac de novo etiam sub quacumque posteriori data per dictum modernum, & pro tempore existentem Episcopum Bisignanen. quandocumque eligenda concessas, validasque & efficaces fore & esse, suosque plenarios & integros effectus sortiri & obtinere; illisque ac Collegio seu Seminario a Nobis per præsentes, ut præfertur, erecto hujusmodi, illiusque Pueris, Magistris, Officialibus, aliisque Ministris, in eo pro tempore existentibus præfatis, perpetuo suffragari; sicque, & non aliter per quoscumque Judices ordinarios & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales, etiam de Latere Legatos, Vice-Legatos, dictæque Sedis Nuncios, judicari & diffiniri debere, irritumque & inane decernimus, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

Clausulæ.

§. 6. Non obstantibus Constitutionibus & Ordinationibus Apostolicis, necnon primodicti Monasterii & Ordinis, cujus illud existit, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis, quibusvis Superioribus & Personis, ac quibusvis Collegiis seu Seminariis, illorumque Rectoribus, aliisque personis sub quibuscumque tenoribus & formis, ac cum quibusvis derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus efficacissimis & insolitis clausulis, ac etiam irritantibus, & aliis Decretis in genere vel in specie, etiam motu simili, ac aliàs in contrarium præmissorum quomodolibet concessis & innovatis. Quibus omnibus & singulis etiamsi de illis, eorumque totis tenoribus specialis specifica, expressa & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum tenores præsentibus pro plene & sufficienter expressis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, latissime & plenissime & expresse hac vice dumtaxat derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

§. 7. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ dismembrationis, separationis, segregationis, erectionis, institutionis, unionis, annexionis, & incorporationis, translationis, applicationis, & donationis, commissionis, mandati, voluntatis, decreti, & derogationis infringere, vel ei ausu temerario contraire; Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem Anno Incarnationis Dominicæ millesimo septingentesimo trigesimo secundo, quinto idus Octobris Pontificatus Nostri Anno Tertio.

Visa de Curia.

I. Archiep. Ancyranus.

A. Cardinalis Pro-Datarius.

LXXVIII. Mo-

LXXVIII.

Dat. die 17. Nov. 1732. Pont. An. III.

Moderantur quædam Decreta pro Provincia Conceptionis Beatæ Mariæ Virginis Ordinis Minorum Sancti Francisci de Observantia Discalceatorum Regni Portugalliæ.

CLEMENS PAPA XII.

Ad futuram rei memoriam.

Exponi Nobis nuper fecit dilectus filius Michael a Jesu Maria Minister Provincialis Provinciæ Conceptionis Beatæ Mariæ Virginis Immaculatæ Ordinis Fratrum Minorum Sancti Francisci de Observantia Discalceatorum nuncupatorum Regni Portugalliæ, quod aliàs pro conservatione pacis, justitiæque distributivæ, & ad arcendum ambitum eadem Provincia divisa est in duo Territoria, alterum *Beira*, & alterum *Minium* respective nuncupata, e quibus par numerus Definitorum, Guardianorum, aliorumque Officialium in Capitulis, & Congregationibus dictæ Provinciæ constitueretur; Minister vero Provincialis, & Custos alternatim eligerentur: & inter alia decretum, stabilitumque fuit, quod si munus pro tempore existentis Ministri Provincialis Provinciæ præfatæ intra triennium, quo illud durare consuevit, per decessum seu aliter vacare contingeret, dignior Pater totius Provinciæ illius sigillum assumeret, & Capitulum pro Electione Vicarii Provincialis convocaret: Item, quod si in uno ex dictis duobus Territoriis aliqui de novo erigerentur Conventus seu Hospitia, eorum Superiores in Capitulo ejusdem Provinciæ suffragari nequirent, donec in altero Territorio totidem Conventus seu Hospitia pariter erigerentur; idque ad servandam æqualitatem votorum sive suffragiorum in utroque Territorio, quæ omnia subinde per quasdam fel. rec. Clementis PP. XI. Prædecessoris Nostri desuper in simili forma Brevis die 25. Februarii 1719. expeditas literas, quarum tenorem præsentibus pro plene & sufficienter expresso & inserto haberi volumus, approbata & confirmata fuerunt.

Hæc Provincia in duo Territoria aliàs divisa;

Decreta, de quibus in Rubrica.

§.1. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, experientia postmodum edocuerit, bono regimini & tranquillitati ipsius Provinciæ expedire, ut enarrata duo decreta reformarentur ac immutarentur, atque in Capitulo Provinciali dictæ Provinciæ anno 1726. celebrato unanimis prodierit resolutio, quatenus Minister Provincialis apud hanc Sanctam Sedem pro congrua eorum moderatione obtinenda instaret; Quare prædictus Michael Nobis humiliter supplicari fecit, ut in præmissis opportune providere, &, ut infra, indulgere de benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur ipsum Michaelem specialibus favoribus & gratiis prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, a jure vel ab homine quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes & absolutum fore censentes, supplicationibus, ejus nomine Nobis super hoc humiliter porrectis, inclinati, de Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium, negociis & consultationibus Episcoporum & Regularium præpositorum, qui rem mature discusserunt, consilio, auctoritate Apostolica tenore præsentium statuimus, ut deinceps occurrente officii Ministri Provincialis supradictæ Provinciæ infra tempus, quo durare solet, per decessum seu aliàs vacatione, sigillum ejusdem Provinciæ assumat, Capitulumque pro Electione Vicarii Provincialis convocet dignior Pater Provinciæ ejus Territorii, cujus erat Minister Provincialis; deficiente vero Patre Provinciæ hujusmodi, Definitor seu Custos antiquior in electione, hisque pariter deficientibus in dicto Territorio, illius Guardianus habitu antiquior, quo semper idem suffragiorum sive votorum numerus ex utroque Territorio habeatur in quacumque electione: utque erecto uno Conventu aut Hospitio in aliquo ex Territoriis præfatis, ejus Superior statim suffragari possit in Capitulo prædicto, dictusque Superior sit per unum triennium ex uno, & per aliud triennium ex altero Territoriis: Salva tamen semper in præmissis auctoritate memoratæ Congregationis Cardinalium.

Moderantur.

§. 2. Decernentes, ipsas præsentes literas firmas validas & efficaces existere & fore, suosque plenarios & integros effectus sortiri & obtinere; ac illis, ad quos spectat & pro tempore quandocumque spectabit, in omnibus & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari; sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari & definiri debere; ac irritum & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

Harum Literarum firmitas.

§.3. Non obstantibus, quoad ea, quæ præsentibus adversantur, supradictis Clementis prædecessoris literis, ac Constitutionibus & Ordinationibus Apostolicis, necnon, quatenus opus sit, Ordinis & Provinciæ hujusmodi, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis, in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Obstantium derogatio.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub annulo Piscatoris die 17. Novembris 1732. Pontificatus Nostri Anno Tertio.

LXXIX. Con-

LXXIX.

Dat. die 26. Nov. 1732. Pont. An. III.

Confirmatis Literis Sa. me. Clementis PP. XI. Presbyteris Congregationis Piorum Operariorum post decennalem in eadem moram, ac Ordinarii loci approbationem ad Sacramentales Confessiones audiendas votum in Capitulis Generalibus conceditur.

Clementis XI. Literas legere est Tom. XI. P. II. pag. 111.

CLEMENS PAPA XII.

Ad futuram rei memoriam.

Aliàs S. Sedi supplicatum, ut Capitulum Gen. quolibet triennio celebraretur; singula officia forent triennalia;

§. 1. Dudum pro parte tunc existentis Praepositi, & Capituli Generalis Congregationis Presbyterorum Piorum Operariorum nuncupatorum, rec. mem. Clementi PP. XI. Praedecessori Nostro exposito, quod ex eorum Constitutionibus potissimum Cap. 2. eruebatur, Capitulum dictae Congregationis singulis annis officia annalia seu ad annum esse debere: itidem in Cap. 3. ipsarum Constitutionum habebatur, quod in receptione Vocalium omnes, qui decennale tyrocinium in dicta Congregatione laudabiliter explevissent, admitterentur, & aliàs, prout in praefatis Constitutionibus, quae a fel. rec. Gregorio XV. & Urbano VIII. Romanis Pontificibus Praedecessoribus pariter nostris Apostolico munimine in forma specifica roboratae, atque ab initio ejusdem Congregationis eo usque servatae fuerant, uberius asserebant contineri. Quoniam vero jam pridem compertum erat, dictas Constitutiones Congregationis hujusmodi, quae primum in Civitate Neapolitan. ortum habuerat, & subinde quoque extra illud Regnum adoleverat, in ejus exordio optime accomodatas, tunc aliquo modo progressum, & bonum ipsius regimen impedire, ideo anno praecedenti in Capitulo Generali statutum fuerat, ut idem Capitulum futuris temporibus non nisi triennio expleto celebraretur, dictaque officia deinceps triennalia forent; utque Vocales ad numerum tricenarium reducerentur, ita ut in casu vacationis tantum alii juxta formam praescriptam admitterentur, quemadmodum ex resolutionibus desuper habitis fusius asserebatur etiam contineri.

Ac Vocalium numerus ad tricenarium redigeretur;

Quae a Congregat. Episc. & Regul. concessa;

§. 2. Porro cum die 24. Julii 1716. ad preces tunc quoque existentis Procuratoris Generalis ipsius Congregationis, dictae duae resolutiones in Congregatione tunc pariter existentium S. R. E. Cardinalium, negotiis & consultationibus Episcoporum & Regularium praeposita, relatae fuissent, eadem Congregatio Cardinalium die 25. Septembris anni praedicti illas confirmandas esse censuerat; sed quia aliqui Presbyteri praefatae Congregationis Piorum Operariorum, qui ad praescriptum primitivae Regulae illi nomen dederant, deduxerant praejudicium, quod ex limitatione numeri Vocalium sentiebant, ea huic resolutioni adhibita erat moderatio, ut sine illorum, qui primodictam Congregationem Piorum Operariorum ante publicationem decreti hujusmodi ingressi fuerant, praejudicio procederetur; nonnullisque ex eisdem Presbyteris adversus praefatas duas resolutiones reclamantibus, negotium iterum ad supradictam Congregationem Cardinalium delatum fuerat; & Partibus utrimque voce, & scriptis informantibus, dicta Congregatio Cardinalium in decisis perstiterat. Et in eadem expositione subjuncto, quod ipsi Exponentes binas resolutiones hujusmodi Apostolicae confirmationis patrocinio communiri plurimum desiderabant, idem Clemens Praedecessor supplicationibus, praedictorum Exponentium nomine sibi super hoc humiliter porrectis inclinatus, binas resolutiones a Capitulo Generali factas, ut praefertur, cum omnibus & singulis in eis contentis, auctoritate Apostolica confirmavit, & aliàs, prout in ipsius Clementis Praedecessoris literis in simili forma Brevis die prima Aprilis 1717. desuper expeditis, quarum tenorem praesentibus pro plene & sufficienter expresso, ac de verbo ad verbum inserto haberi volumus, plenius continetur.

Et a Clemente XI. confirmata;

§. 3. Cum autem, sicut dilecti filii, modernus Praepositus, aliique Presbyteri Capitulares dictae Congregationis Piorum Operariorum Nobis nuper exponi fecerunt, experientia edocuerit, enarratam limitationem numeri Vocalium ad triginta dumtaxat multis in eadem Congregatione incommodis occasionem praebere, in novissimo Capitulo Generali praedictae Congregationis die 11. Aprilis anni proxime praeteriti celebrato, concordibus suffragiis resolutum fuit, ut numerus praefatus sub certis modo & forma infra dicendis augeretur, & in hac parte procuraretur derogatio memoratarum Clementis praedecessoris literarum. Nobis propterea dicti Exponentes humiliter supplicari fecerunt, ut in praemissis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur eosdem Exponentes specialibus favoribus & gratiis prosequi volentes, eorumque singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, & poenis, a jure vel ab homine quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatae existunt, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, de Venerabilium Fratrum Nostrorum ipsius S. R. E. Cardinalium, negotiis & consultationibus Episcoporum & Regularium praepositorum, qui relationem dilecti filii Procuratoris Generalis dictae Congregationis Piorum Operariorum sibi desuper factam attenderunt, remque undique mature discusserunt, consilio, resolutionem enunciati Capituli Generalis novissime celebrati, per quam disponitur, quod omnes Presbyteri ejusdem Congregationis Piorum Operariorum, qui decennium post Novitiatum in Congregatione praedicta transegerint, atque ab Ordinario loci ad Sacramentales Fidelium Confessiones audiendas approbati fuerint, votum sive suffragium in Capitulo Generali ipsius Congregationis habere possint, eadem auctoritate tenore praesentium

In novissimo Capitulo decretum, ut a S. Apost. Vocalium major numerus deposceretur;

Votum Presbyteris a decennio in Congreg. degentibus &c. conceditur.

ſentium confirmamus & approbamus, illique inviolabilis Apoſtolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes & ſingulos juris & facti defectus, ſi qui deſuper quomodolibet intervenerint, ſupplemus: ſalva tamen in reliquis præfatorum Clementis Prædeceſſoris literarum forma & diſpoſitione, necnon quoad præmiſſa auctoritate ejuſdem Congregationis Cardinalium.

Clauſulæ.

§.4. Decernentes, ipſas præſentes literas firmas validas & efficaces exiſtere & fore, ſuoſque plenarios & integros effectus ſortiri & obtinere; ac illis, ad quos ſpectat, & pro tempore ſpectabit, in omnibus & per omnia pleniſſime ſuffragari, & ab eis reſpective inviolabiliter obſervari; ſicque in præmiſſis per quoſcumque Judices ordinarios & delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, judicari & definiri debere; ac irritum & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter vel ignoranter contigerit attentari.

§.5. Non obſtantibus quoad ea, quæ præſentibus adverſantur, ſupradictis Clementis Prædeceſſoris literis, aliiſque præmiſſis, ac Conſtitutionibus & Ordinationibus Apoſtolicis, necnon, quatenus opus ſit, Congregationis Piorum Operariorum prædictorum, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel qnavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apoſtolicis, in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus & ſingulis, illorum tenores præſentibus pro plene & ſuffi cienter expreſſis, ac ad verbum inſertis habentes, illis aliàs in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub annulo Piſcatoris die 26. Novembris 1732. Pontificatus Noſtri Anno Tertio.

LXXX.

Dat. die 20. Dec. 1732. Pont. An.III.

Decretum, ut Fratres Provinciæ Portugalliæ Tertii Ordinis Sancti Franciſci ad Studia extra illam ſe conferre nequeant ſine licentia Provincialis, ejuſque Definitorii, vel ſine facultate Miniſtri Generalis cum conſilio ejuſdem Definitorii &c.

CLEMENS PAPA XII.

Ad futuram rei memoriam.

Preces, earumque cauſa.

§.1. EXponi Nobis nuper fecit dilectus filius Antonius a Conceptione Miniſter Provincialis Tertii Ordinis S. Franciſci Provinciæ Portugalliæ, quod, licèt in eadem Provincia Studia pro iis Religioſis, qui illis operam dare velint, non deficiant, plures tamen ex eis fugam arripiunt, ac in Hiſpaniis profi ciſcuntur ſub prætextu ibidem incumbendi literariis exercitationibus in aliquo ex Conventibus dicti Tertii Ordinis, vel Fratrum de Obſervantia, quò dum perveniunt, ut plurimum contigit, eos majorem laborem in addiſcenda muſica, quam in literis conſequendis impendere.

§.2. Cum autem, ſicut eadem expoſitio ſubjungebat, dictus Antonius Miniſter Provincialis, quo talis inordinatio cum diſciplinæ regularis detrimento impoſterum tollatur, opportune in præmiſſis a Nobis provideri, &, ut infra, indulgeri plurimum deſideret; Nos ipſum Antonium Miniſtrum Provincialem ſpecialibus favoribus & gratiis proſequi volentes, & a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis, a jure vel ab homine quavis occaſione vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatus exiſtit, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum, harum ſerie abſolventes, & abſolutum fore cenſentes, ſupplicationibus ejus nomine Nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati, de Ven. Fratrum Noſtrorum S. R. E. Cardinalium, negotiis & conſultationibus Epiſcoporum & Regularium præpoſitorum, conſilio, ut Fratres memorati Tertii Ordinis Provinciæ Portugalliæ ad ſtudia extra dictam Provinciam ſine licentia Provincialis ejuſque Definitorii, vel ſine facultate Miniſtri Generalis cum conſilio ejuſdem Definitorii Provincialis, ſub pœnis fugitivorum a jure & ſtatutis Religionis ſe conferre nequeant, auctoritate Apoſtolica tenore præſentium decernimus: Salva tamen ſemper in præmiſſis auctoritate Congregationis eorumdem Cardinalium. Decretum.

Clauſulæ.

§.3. Decernentes pariter, eaſdem præſentes literas firmas validas & efficaces exiſtere & fore, ſuoſque plenarios & integros effectus ſortiri & obtinere; ac illis, ad quos ſpectat, & pro tempore ſpectabit, in omnibus & per omnia pleniſſime ſuffragari, & ab eis reſpective inviolabiliter obſervari; ſicque in præmiſſis per quoſcumque Judices ordinarios & delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, judicari & diffiniri debere; ac irritum & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter vel ignoranter contigerit attentari.

§.4. Non obſtantibus Conſtitutionibus & Ordinationibus Apoſtolicis, necnon, quatenus opus ſit, Provinciæ & Ordinis prædictorum, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apoſtolicis, in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus & ſingulis, illorum tenores præſentibus pro plene & ſufficienter expreſſis, ac ad verbum inſertis habentes, illis aliàs in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub annulo Piſcatoris die 20. Decembris 1732. Pontificatus Noſtri Anno Tertio.

F. Card. Oliverius.

LXXXI. Inno-

LXXXI.

Dat. die 28. Jan. 1733. Pont. An. III. Innovatio literarum Clementis X. super prohibitione ambitus: ac confirmatio quorumdam decretorum Capituli Generalis Congregationis Clericorum Regularium de Somascha pro hujusmodi impediendo ambitu.

CLEMENS PAPA XII.

Ad futuram rei memoriam.

§. 1. EXponi Nobis nuper fecit dilectus filius Procurator Generalis Congregationis Clericorum Regularium de Somascha nuncupatorum, quod Capitulum Generale dictæ Congregationis, mense Majo proximo præterito Mediolani celebratum, in executionem mandatorum Congregationis Ven. Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium, negotiis & consultationibus Episcoporum & Regularium præpositæ, quibus eidem Capitulo Generali injunctum fuerat, ut rationem iniret occurrendi ambitiosæ cupiditati Religiosorum ipsius Congregationis de Somascha, qui Vocalatus in ea pro tempore vacantes, aut gratias expectativas ad illos, a Sede Apostolica procurabant, re diligenter, uti par erat, discussa nonnulla edidit decreta, quæ ad compescendum ejusmodi ambitum in primis expedire sibi visa sunt, quæque a majori parte Vocalium simul congregatorum sigillatim, & ad unum approbata fuerunt, tenoris, qui sequitur, videlicet. A Generali Congreg. hujus Capitulo edita Decreta.

Primo: Che eletti da chi spetta li revisori de' meriti, e questi riconosciuti da' medesimi Deputati, debbano i nomi di coloro, che avranno i requisiti, restare affissi per tre giorni in luogo publico secondo l'ordine delle Provincie, affine che ogni uno de' PP. Vocali segretamente possa informarsi delle loro qualità e merito formale, per indi, inerendo alle nostre Costituzioni, proporsi li meriti all'intero Capitolo Generale, che doverà con voti segreti giudicarli. Quæ sint hujusmodi Decreta.

II. Che in avvenire non si possino approvare i meriti di alcuno, il quale non abbia fatta Scuola per tre anni a' nostri, o pure non sia stato Maestro in moribus de' Novizj, o de' Chierici, o esercitata la cura d'Anime (purche non sia Superiore) o abbia servito all'Ospitale, e per lo spazio de' suddetti tre anni, quando ad uno de' detti Ministerj sia stato destinato da Superiori; ma sopra tutto, che nella approvazione de' meriti debba attendersi più al costume, che a qualunque altra condizione.

III. Che oltre i soliti giuramenti espressi nelle nostre Costituzioni, prima d'obligarsi il Novizio a i tre voti solenni, debba fare il giuramento di non procurare in alcun modo Breve di Vocalato.

IV. Che succedendo il caso, che Dio non voglia, che alcuno de' nostri ricorresse direćte vel indirecte, mediate vel immediate per conseguire Breve di Vocalato, resti ipso facto decaduto da' suoi meriti. Chi informarà sopra il Memoriale, sotto pena delle privazione di voce activa e passiva debba avvertire, che per forza del detto ricorso il recurrente è decaduto dagli stessi meriti, che saranno enunciati nel Memoriale, ed incorso nelle pene comminate nella Bolla di Clemente X.

V. Che resti comandato in virtù dello Spirito Santo, e con formale precetto di Santa Obedienza a qualunque graduato e non graduato della nostra Congregazione, quando non sia ricercato da Nostro Signore, di non fare attestati, fedi, ed altre simili informazioni, le quali possano facilitare il conseguimento del Vocalato, e rivocato non possa nascondere la proibizione del ricorso come sopra.

VI. In fine, che dal nostro Padre Procuratore Generale a nome di tutto il Capitolo Generale si supplichi alla Sagra Congregazione di avvalorare con l'Oracolo di Nostro Signore, quanto lo stesso Capitolo ha giudicato di suggerire in venerazione degli ordini Supremi di detta Congregazione.

§. 2. Quare prædictus Procurator Generalis Nobis humiliter supplicari fecit, quatenus in præmissis opportune providere, &, ut infra, indulgere de benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur ipsius Procuratoris Generalis votis hac in re, quantum cum Domino possumus, favorabiliter annuere cupientes, illumque a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, a jure vel ab homine quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, de eorumdem Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium, negotiis & consultationibus Episcoporum & Regularium præpositorum, consilio, enunciatas fel. rec. Clementis PP. X. Prædecessoris Nostri literas die 15. Februarii 1675. in simili forma Brevis emanatas, quibus omnibus & singulis supradictæ Congregationis de Somascha Clericis & personis ambitus, seu recursus ad favores quarumcumque personarum sæcularium, & ecclesiasticarum, de gremio ejusdem Congregationis non existentium, pro obtinendis guberniis, ac superioritatibus, aut vocalatu Capituli Generalis dictæ Congregationis, sub excommunicationis latæ sententiæ, & perpetuæ inhabilitatis pœnis prohibetur, omniaque & singula in literis præfatis contenta & disposita, auctoritate Apostolica tenore præsentium innovamus, ac pro innovatis haberi volumus & mandamus; necnon præinserta decreta a novissimo Capitulo Generali edita, ut præfertur, primum nempe & secundum prout jacent, reliqua vero scilicet tertium, quartum, & quintum sub infrascriptis emendationibus, auctoritate præfata harum serie approbamus & confirmamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac quoscumque juris & facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus & sanamus. Quæ quidem emendationes sunt hujusmodi, nimirum quoad Confirmatis Clemen. PP. Literis, & Decreta rata habentur.

quoad tertium ex dictis decretis: Che oltre i soliti giuramenti espressi nelle nostre Constituzioni prima di obligarsi il Novizio alli tre Voti solenni, debba giurare la totale osservanza del suddetto Breve di Clemente X. e dell'altro, che si spera ottenere dalla Santità di Nostro Signore senza procurare nè direttamente nè indirettamente alcuna dispensa. Quoad quartum: Che oltre le pene comminate in detto Breve di Clemente X. chiunque (che Dio non voglia) contraverrà al medesimo, resti ipso facto decaduto dalli suoi meriti, e che sotto le pene del medesimo Breve s'intendano compresi non solamente quelli, che ivi sono espressi, ma eziandio li Superiori, e ogni altro che contribuirà o con le informazioni o in altra maniera, a chi pretendesse di ottenere tali dispense. Quoad quintum: Che resti proibito ad ogni Superiore graduato e non graduato di detta Congregazione, quando sia ricercato per parte di Sua Santità o delle Sagre Congregazioni delle Informazioni sopra le istanze, di chi domandasse li Vocalati o altre simili grazie e dispense, il fare tali informazioni a favore de ricorrenti senza esprimere in esse la proibizione de'suddetti Brevi, & il giuramento fatto, sì da'Supplicanti, che dalli Superiori da non cooperare a tali concessioni contro alla forma de'medesimi Brevi.

Emendantur tria ultima Capita dictorum Decretorum.

§.3. Decernentes, easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere & fore, suosque plenarios & integros effectus sortiri & obtinere; ac ab illis, ad quos spectat, ac pro tempore quandocumque spectabit, in omnibus & per omnia inviolabiliter observari; sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac Sanctæ Romanæ Ecclesiæ prædictæ Cardinales, judicari & definiri debere; ac irritum & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

Præsentium Literarum firmitas.

§.4. Non obstantibus Constitutionibus & Ordinationibus Apostolicis, ac, quatenus opus sit, supradictæ Congregationis de Somascha, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis, in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Obstantium derogatio.

§.5. Volumus autem, ut præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo Personæ in Ecclesiastica Dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides habeatur, quæ ipsis præsentibus haberetur, si forent exhibitæ vel ostensæ.

Fides transumptorum.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub annulo Piscatoris die 28. Januarii 1733. Pontificatus Nostri Anno Tertio.

F. Card. Oliverius.

LXXXII.

Deputantur Presbyteri Congregationis Missionis pro administratione ac directione Collegii Clericorum prope Civitatem Placentiæ Provinciæ Bononien. recenter erecti, cum diversis Ordinationibus perpetuo servandis.

Dat. die 3. Febr. 1733. Pont. An. III.

CLEMENS PAPA XII.

Ad perpetuam rei memoriam.

IN Apostolicæ Dignitatis fastigio, nullis licet meritorum nostrorum suffragiis, per ineffabilem divinæ Bonitatis abundantiam, constituti, circa Collegiorum ad piam rectamque adolescentium, aliorumque in sortem Domini vocatorum educationem recenter erectorum statum, felicemque progressum libenter intendimus; & ut Christifidelium quorumcumque, præsertim sublimi Cardinalatus honore fulgentium in eum finem operam suam, ac bona sibi a Deo collata liberaliter conferentium, vota optatos habeant effectus concessæ Nobis a Domino potestatis partes studiosa charitate interponimus, sicut, omnibus maturæ considerationis trutina perpensis, salubriter expedire arbitramur.

Exordium.

§.1. Aliàs siquidem postquam Hospitale sub titulo Sancti Lazari, prope & extra Muros Civitatis Placentin. Provinciæ Bononien. situm, quod dudum Administratore seu Rectore caruerat, dilecto filio nostro Julio Tituli Sancti Crisogoni S.R.E. Presbytero Cardinali Alberono nuncupato, per eum quoad viveret juxta Constitutionem fe. re. Clementis Papæ V. prædecessoris Nostri in Concilio Viennensi editam tenendum, regendum, & administrandum, auctoritate Apostolica commiseramus seu concesseramus, per Nos accepto, quod dictum Hospitale olim quidem Leprosis curandis destinatum fuerat; verum, ubi morbus hujusmodi per Italiam grassari desierat, vice ac loco Leprosorum, egeni primùm, & Infirmi senes illuc introduci cæperant, ac demum postremis temporibus utriusque sexus atque cujusvis ætatis pauperes invalidi ipsius Placentin. Civitatis & Diœcesis passim reciperentur; adeout etsi idem Hospitale aliquando non modicum utilitatis & levamenti attulisset, progressu tamen temporis ex diversitate sexus & ætatis hujusmodi non levia incommoda orta essent; ipse vero Julius Cardinalis, qui in ea Civitate, illiusve partibus ortus & educatus erat, ac Hospitale præfatum in meliorem & longe utiliorem statum ad Dei gloriam, publicumque Ecclesiæ bonum tum ejusdem Hospitalis proventibus, tum ære suo convertere, priscamque in Altaris Ministris disciplinam & mores pro dignitate, quantum in se erat, in patria sua reparare atque instaurare sibi proposuerat, ex dicto Hospi-

Ad quid primò fuerit institutum hoc Hospitale.

A Card. Alberono in meliorem statum reductum;

Et in Collegium erectum.

Hospitali Collegium pro Clericis sæcularibus universæ Diœcesis præfatæ, qui spiritualibus exercitiis vacare debebant, priusquam ad Sacros Ordines promoverentur, quique ante completa literarum studia e Seminario Ecclesiastico Placentin. egrediebantur, necnon pro aliis Alumnis seu Convictoribus tam dicti Seminarii quam totius Diœcesis studiis Ecclesiasticis, Sacrisque Ritibus ibidem imbuendis, institui summopere desiderabat;

Quo pacto, quibusve conditionibus expeditæ super hujusm. erectione Apostolicæ literæ.

§ 2. Nos pium ac laudabile ejusdem Julii Cardinalis propositum plurimum in Domino commendantes, Motu proprio, ac ex certa scientia Nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine omnes & singulas personas, quæ tunc in dicto Hospitali reperiebantur, assignata prius unicuique earum annua præstatione ad sui vitam duratura, ac de semestri in semestre anticipate persolvenda centum quinquaginta librarum monetæ Placentin., necnon Ministros (retentis tamen ex iis, quos ipse Julius Cardinalis servitiis dicti Collegii aptos & idoneos censeret) atque etiam Rectorem Hospitalis hujusmodi, cui cura animarum eidem Hospitali annexa incumbebat, postea tamen quam dicto Rectori de aliquo perpetuo Beneficio Ecclesiastico ad sui substentationem sufficienti provisum, annuave similis pensio Ecclesiastica, Apostolica auctoritate, reservata, seu aliàs congrua portio alimentaria arbitrio Ven. Fratris Episcopi Placentin. sive dilecti filii ejus Vicarii in spiritualibus Generalis taxanda, constituta foret, amovimus; ipsumque Hospitale unà cum omnibus oneribus & obligationibus, ei quomodolbet injunctis, perpetuo suppressimus & extinximus; ac in dicti Hospitalis sic suppressi & extincti locum perpetuo itidem ereximus ac instituimus unum Collegium sub eodem titulo seu denominatione Sancti Lazari, a memorato Julio Cardinale, ejusque in regimine & administratione hujusmodi Successoribus, regendum & gubernandum etiam per Ministros & Officiales sibi benevisos; ac unum Rectorem Presbyterum sæcularem, eorum nutu & arbitrio semper & quandocumque amovibilem, etiam ad curam animarum exercendam deputandum, de gremio tamen ipsius Collegii, post deputationem primi Rectoris ad instar nominationum, quæ a Regularibus ad curam animarum obeundam in suis Ecclesiis fieri solent, & ab Ordinario loci ad eamdem curam animarum approbandum; in quo Collegio reciperentur nedum Clerici sæculares universæ Diœcesis prædictæ ad Sacros Ordines promovendi, adhoc ut inibi Exercitia spiritualia peragerent, antequam ad dictos Ordines promoverentur, solutis tamen per eos congruis alimentis pro qualitate & conditione temporum præscribendis; sed alii etiam Clerici sæculares hujusmodi, præsertim Alumni & Convictores Seminarii prædicti, inde ante absoluta studia egredientes, ab Ordinario pariter approbati, ut in eodem Collegio Sacrarum Literarum, ac Theologiæ theoreticæ & practicæ studium prosequerentur, atque Ritus Ecclesiasticos, & cantum Gregorianum sub præceptoribus, qui forent Presbyteri sæculares, Sacra Pagina, ac Verbo Dei scripto & tradito probe eruditi, perdiscerent; ita quod Alumni gratis, Convictores vero hujusmodi, solutis ipsi Collegio similiter congruis alimentis, admitterentur; omnes autem Clerici præfati sub regimine Presbyterorum quoque sæcularium, a Julio Cardinale & successoribus prædictis eligendorum & deputandorum, vivere deberent: ipsique Collegio sic erecto & instituto pro illius manutentione, ac Clericorum in eo gratis retinendorum, Rectoris, Lectorum, Magistrorum, aliorumque Ministrorum substentatione omnia & singula bona, res, proprietates, & actiones, ad Hospitale ita suppressum & extinctum, illiusque Rectorem curatum respective quoquo modo spectantia, eorumdemque bonorum fructus, reditus, & proventus, qui, ut pariter acceperamus, octodecim millium librarum dictæ monetæ valorem annuum non excedebant, in perpetuum quoque applicavimus & appropriavimus; & aliàs, prout in Nostris desuper sub plumbo Anno Incarnationis Dominicæ 1732. Tertio Idus Julii, Pontificatus Nostri Anno Secundo expeditis literis, quarum tenorem præsentibus pro plene & sufficienter expresso, ac de verbo ad verbum inserto haberi volumus, uberius continetur. Ac postmodum hujusmodi literæ pro parte ipsius Julii Cardinalis eidem Ven. Fratri Episcopo Placentin. exhibitæ, protinus executioni demandatæ fuerunt in ea parte, qua eatenus demandari poterant, facta inter alia assignatione dictarum centum quinquaginta singulis personis ac Ministris, mille vero librarum annuarum similis monetæ Rectori Hospitalis sic suppressi & extincti pro congrua ejus portione alimentaria, quemadmodum in dictis literis injunctum fuerat.

Quæ ab Episcopo Placentino executioni fuerunt demandatæ.

Cardinalis prædicti erga hoc Collegium beneficentia:

§. 3. Cum autem, sicut idem Julius Cardinalis Nobis nuper exposuit, is pro magnitudine suscepti a se operis ad locum ipsum, ut cuncta ordine inspiceret ac disponeret, accedere opportunum judicaverit, & ad majorem Dei gloriam suis magna ex parte pecuniis manus admoveri curaverit, peramplo ædificio ad usum Collegii, ut præfertur, erecti & instituti, quod prosequi ac perficere intendit, statimac transacta hyeme per minus rigido anni tempore licebit; ea vero occasione serio secum expensa, ac cum aliis prudentibus viris consulta atque discussa ratione, rem ipsam ad optatum debitumque effectum perducendi compererit, haud ita facile fore, tot idoneos Presbyteros sæculares seorsim degentes invenire, ac ex diversis partibus accersere, qui eo, quo par est, fervore, animorumque consensu, non minus annuos reditus ejusdem Collegii provide administrare, quàm Clericos præfatos rite, sicut præmittitur, edocere ac instruere valeant; ac proinde vigore facultatis sibi in enarratis literis nostris attributæ Presbyteros Congregationis Missionis, utpote quæ secundum ejus institutum, & quamdam declarationem re: me: Alexandri Papæ VII. prædecessoris etiam nostri, per suas in simili forma Brevis literas die 22. Septembris 1565. editam, Clero Sæculari aggregata existit, ad præmissa deputandos duxerit sub diversis conditionibus, cum Superioribus

Presbyteros Congr. Missionis pro ejus regimine deputat.

ribus ipsius Congregationis Missionis ab eodem Julio Cardinale jam communicatis, perpetuoque, ac quamdiu ejusmodi Collegium duraverit, servandis; illudque Consilium eo lubentius complexus sit, quod Presbyteri dictæ Congregationis Missionis præcise instituti noscuntur pro instruendis atque excolendis personis Ecclesiasticis ultra obligationem Sacrarum Missionum, quas peragunt maxime populis ruri degentibus, quasque per illorum in præfatum Collegium introductionem, cum eorumdem Presbyterorum numerus auctus fuerit, in Terris, Castris, aliisque locis supradictæ Dioecef. Placentin. peragere poterunt; cupiatque propterea dictus Julius Cardinalis deputationem hujusmodi cum conditionibus præfatis Apostolicæ confirmationis nostræ præsidio communiri: ac insuper decerni, nullum Clericum prædictæ Dioecef. ad Sacros Ordines illic promoveri posse, qui prius Exercitiis spiritualibus in eodem Collegio per decem dies non vacaverit, Alumnos vero & Convictores in ipso Collegio pro tempore degentes, quò impensius literarum studiis divinoque cultui incumbant, aliqua peculiari prærogativa invitari, ac donari; Nobis propterea humiliter supplicavit, ut in præmissis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur ejusdem Julii Cardinalis votis hac in re, quantum cum Domino possumus, favorabiliter annuere volentes, felicesque dicti Collegii successus pro commisso Nobis divinitus pastoralis solicitudinis munere promovere & juvare sinceris exoptantes affectibus, hujusmodi supplicationibus inclinati, deputationem Presbyterorum Congregationis Missionis pro administratione bonorum, ac redituum Collegii sic erecti & instituti, atque instructione ac directione Clericorum in ipso Collegio pro tempore existentium, ab eodem Julio Cardinale factam, seu propediem faciendam, conditionesque ad id præscriptas, infra referendas, auctoritate Apostolica tenore præsentium itidem perpetuo approbamus & confirmamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur & efficaciam adjungimus, ac quoscumque juris vel facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerunt vel intervenerint, supplemus & sanamus; quæ quidem conditiones sunt, quæ sequuntur, videlicet. Primo: Personæ deputandæ ex Presbyteris & Laicis Congregationis Missionis numero duodenario pauciores esse nequeant, octo nimirum Presbyteri & quatuor Laici seu Coadiutores; isque numerus pro opportunitate & incremento redituum Collegii potius augendus sit, quam imminuendus. Secundo: Presbyteri & Laici Congregationis Missionis, servitio seu ministerio Collegii addicti, remaneant nihilominus uniti capiti & corpori ejusdem Congregationis, ac jugiter subjecti visitationi & correctioni illius Superiorum Majorum tam quoad spiritualia quam quoad propria eorum & Collegii temporalia. Tertio: Ad Superiores Majores Congregationis pertineat omni tempore & quacumque occurrente occasione destinare ac deputare tum Rectorem Collegii, cui incumbet exercitium curæ animarum cum facultate supplendi per alium, servata tamen forma literarum nostrarum prædictarum circa approbationem Ordinarii, & alia in eisdem Literis præscripta, tum reliquos omnes Officiales ac personas servitio Collegii necessarias, illosque & illas amovere, aliosque collocare, prout opus vel expediens fuerit. Quarto: Officialibus Ministerio Collegii deputatis pro tempore, ac præcipue Rectori, competat plena administratio omnium rerum temporalium ejusdem Collegii tam præsentium quam futurarum, ac ubicumque existentium, quin alius quisquam sese in ejusmodi administratione immediate ingerere valeat; neque aliud eos maneat onus sive obligatio quam reddendi rationem suæ administrationis tam Superioribus Majoribus Congregationis, quam ipsi Julio Cardinali & successoribus, quoties illam exigent. Quinto: Nec Superiores Majores nec Rector bona, & capitalia Collegii nunc & pro tempore existentia, eorumve annuos reditus alienare, distrahere, oppignorare, aut permutare valeant sine expressa licentia & consensu eorumdem Julii Cardinalis & Successorum, sed omnia conservare & meliorare debeant in majus commodum & beneficium ipsius Collegii dumtaxat, itaut nec fructus quovis sub prætextu in alios usus erogare, seu convertere possint. Sexto: Rector, Officiales, aliæque personæ servitio Collegii destinatæ, ac etiam Superiores Majores Congregationis (pro iis, quæ directionem Collegii in spiritualibus & temporalibus respiciunt) recognoscere debeant præeminentem auctoritatem sive superioritatem Julii Cardinalis suorumque successorum, profitendo erga illos eamdem dependentiam & subjectionem, quam ipsa Congregatio profitetur quoad functiones sui Instituti Ordinariis locorum, ubi adsunt ejus Domus; & inter alia ipsi Julius Cardinalis & Successores, quatenus repererint Rectorem, vel alios destinatos ministerio Collegii in aliquo deficientes vel culpabiles, petere valeant a Superioribus Majoribus eorum amotionem, & aliorum subrogationem in locum amotorum: si id sine rationabili causa sibi denegaretur, illos propria auctoritate a superioritate præfata removere; hæcque facultas Julio Cardinali & successoribus reservata censeatur, etiam circa Alumnos, Convictores, & Ordinandos juxta formam quoad istos dictarum nostrarum Literarum. Septimo: Rector, Officiales, aliæque personæ Congregationis, servitio ejusdem Collegii tam in ejus aperitione quam progressu temporis destinandæ, non solum uniti & unitæ capiti & corpori Congregationis remanere debeant, ut præfertur; sed etiam specialiter aggregati & aggregatæ sint, & esse censeantur Provinciæ Romanæ pro necessaria facilioríque communicatione inter Julium Cardinalem & Successores, ac Visitatorem pro tempore Provinciæ hujusmodi, qui verisimiliter in Urbe residebunt, ubi commode de rebus, bonum gubernium Collegii concernentibus, unà deliberare & agere poterunt. Octavo: Pro prospero regimine Collegii in eisdem spiritualibus & temporalibus liceat superioribus

Quæ deputatio confirmatur sub conditionibus.

Ne personæ deputatæ sint pauciores duodecim.

Qui suis Superioribus sint omnino subjecti.

Ad quos pertineat Rectorem, cæterosque Officiales destinare.

Iis vero plena rerum temporalium competat administratio.

Nemini vero ejus bona alienare, oppignorare &c. liceat.

Ipsius Cardinalis, & Successorum, quæ sit facultas.

Ipsi vero Officiales Cong. Romanæ aggregentur.

Superioribus autem Congregat. competat vivendi normam præscribere.

ribus Majoribus Congregationis, cum scientia tamen semper, & approbatione Julii Cardinalis & successorum, regulas seu statum condere circa normam, seu modum vivendi, conversandi, ac sese gerendi in Collegio; illasque & illa successu temporis, quotiescumque necesse fuerit, mutare, alterare, ac variare, quæ accurate in omnibus observari debeant, perinde acsi a Nobis sigillatim approbatæ seu approbata fuissent.

Decretum, quod Clerici Placentini Ordines suscipere nequeant nisi per decem dies in hoc Collegio Spiritualibus vacaverint Exercitiis.

§.4. Porro nonnullorum Romanorum Pontificum prædecessorum nostrorum exemplo eadem auctoritate Apostolica harum serie statuimus & ordinamus, quod deinceps nemo ad aliquem ex Sacris Ordinibus in Civitate & Diœces. Placentin. assumatur, nisi prius (præter ea, quæ a Sacris Canonibus, & Concilii Tridentini Decretis constituta sunt) ad minus per decem dies in Collegio præfato, postquam apertum fuerit, inclusus, spiritualibus Exercitiis vacaverit, ac de omnibus ad digne suscipiendum & rite exercendum Ordinem hujusmodi eruditus fuerit, & de hoc literas testimoniales Presbyterorum dictæ Congregationis Missionis ad ipsum Ordinarium detulerit, sub pœna adversus contrafacientes suspensionis ab executione Ordinum aliter susceptorum, & alias, prout a supradicto Alexandro Prædecessore quoad initiandos eisdem Sacris Ordinibus in Urbe, ac sex Episcopatibus suburbicariis, per suas pariter in forma Brevis die 7. Augusti 1662. expeditas literas sancitum reperitur. Cæterum quò tam Alumni quam Convictores Collegii præfati pro tempore existentes, etiam præmii laborum suorum aliquando consequendi spe excitati, eò alacrius memoratis studiis, Sacrisque & Ecclesiasticis disciplinis assiduam operam impendant, eosdem Alumnos & Convictores, qui per aliquot annos in dicto Collegio laudabiliter versati, studiis & disciplinis præfatis sedulo ac cum progressu incubuerint, & aliàs idonei fuerint, in collatione Beneficiorum Ecclesiasticorum, quibus imminet cura animarum, ac præsertim de quibus per concursum juxta Decreta dicti Concilii Tridentini providendum est, cæteris paribus, ac in æqualitate suffragiorum aliis anteferri volumus & mandamus, salva ac servata in reliquis omnibus & singulis, quæ præsentibus non adversantur, præfatarum literarum Nostrarum forma & dispositione.

Alumnis vero in concursu ad Beneficia prælatio conceditur.

Præsentium Literarum firmitas.

§.5. Decernentes, ipsas præsentes literas, & in eis contenta quæcumque, semper ac perpetuo firma & efficacia existere & fore, suosque plenarios & integros effectus sortiri & obtinere; ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit, in omnibus & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inconcusse observari; sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac ejusdem S. R. E. Cardinales, etiam de Latere Legatos, aliosve quoslibet quacumque præeminentia & potestate fungentes & functuros, sublata eis & eorum cuilibet quavis aliter judicandi & interpretandi facultate & auctoritate, judicari & definiri debere; ac irritum & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

Obstantium derogatio.

§.6. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus & Ordinationibus Apostolicis, ac, quoties opus sit, præfatæ Congregationis Missionis, aliisque quibusvis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis, in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis; necnon omnibus & singulis illis, quæ in prioribus literis Nostris prædictis concessa sunt non obstare, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 3. Februarii 1733. Pontificatus Nostri Anno Tertio.

F. Card. Oliverius.

LXXXIII.

Statuitur, ut Procurator & Assistentes Generales Ordinis Fratrum Eremitarum Sancti Augustini eligi non possint in Generalem ante sexennalem vacationem ab officio.

Dat. die 5. Febr. 1733. Pont. An. III.

CLEMENS PAPA XII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Decretum.

§.1. Felici prosperoque Ordinis Fratrum Eremitarum S. Augustini, quem in præcordiis gerimus paternæ charitatis, regimini & gubernio pro pastorali nostra sollicitudine, quantum cum Domino possumus, salubriter prospicere, omnemque ambitus & cupiditatis occasionem ab ejusdem Ordinis Alumnis, quemadmodum in diversis aliis Religionis Ordinibus provide constitutum dignoscitur, procul arcere volentes; Motu proprio, ac ex certa scientia, & matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, ne deinceps perpetuis futuris temporibus ille ex Fratribus dicti Ordinis, qui Procuratoris Generalis, aut aliquo quatuor Assistentium Generalium officio perfunctus fuerit, in Priorem Generalem ipsius Ordinis immediate, ac nisi prius ab officio hujusmodi per integrum sexennium vacaverit seu cessaverit, ullo modo eligi possit & valeat, tenore præsentium statuimus & ordinamus.

Harum Literarum perpetua observantia.

§.2. Decernentes, easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere & fore, suosque plenarios & integros effectus, etiam in Capitulo generali Ordinis hujusmodi proximè celebrando, sortiri & obtinere; & ab illis, ad quos spectat & pro tempore quandocumque spectabit, in omnibus & per omnia plenissime & inviolabiliter observari; sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S.R.E. Cardinales, etiam de Latere Legatos, judicari & definiri debere; ac irritum & inane, si

ne, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

§.3. Non obstantibus Constitutionibus & Ordinationibus Apostolicis, necnon dicti Ordinis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, stylis, usibus, & consuetudinibus, etiam immemorabilibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis eidem Ordini, illiusque Superioribus, Procuratori, & Assistentibus Generalibus præfatis, & aliis quibusvis Fratribus & personis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene & sufficienter expressis ac ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Obstantium derogatio.

§.4. Volumus autem, ut ipsarum præsentium literarum transumptis seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo Personæ in Ecclesiastica Dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides ubique locorum habeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ vel ostensæ.

Fides Transumptorum.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 5. Februarii 1733. Pontificatus Nostri Anno Tertio.

F. Card. Oliverius.

LXXXIV.

Dat. die 19. Febr. 1733. Pont. An.III.

Confirmatio Decreti, in nupero Capitulo Generali Fratrum Ordinis Beatæ Mariæ de Monte Carmelo editi, quo Provinciis Calabriæ citerioris & ulterioris conceditur alternativa Provincialatus, & quatuor Definitorum.

CLEMENS PAPA XII.

Ad futuram rei memoriam.

Exordium.

Ex injuncto Nobis desuper Apostolicæ servitutis officio, votis illis, per quæ paci & quieti inter Christifideles quoslibet, præsertim sub suavi Religionis jugo, Altissimo famulantes, opportune consulitur, libenter annuimus, atque favoribus prosequimur opportunis.

§.1. Cum itaque, sicut dilectus filius modernus Prior Generalis Ordinis Fratrum Beatæ Mariæ de Monte Carmelo Nobis nuper exponi fecit, in Capitulo Generali dicti Ordinis mense Novembris anni 1731. in Alma Urbe nostra celebrato, statutum fuerit, ut in Provincia Calabriæ citerioris & ulterioris ejusdem Ordinis alternativa Provincialatus, quatuor Definitorum, & duorum Sociorum pro Capitulo Generali, pro majori quiete ipsius Provinciæ in duas distinctæ, nempe Cussentin. & Cathacen. introduci deberet, ipse Prior Generalis alternativam hujusmodi a Nobis approbari & confirmari summopere desiderat; Nobis propterea humiliter supplicari fecit, ut in præmissis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur dicti moderni Prioris Generalis votis hac in re, quantum cum Domino possumus, favorabiliter annuere volentes, eumque a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, a jure vel ab homine quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, de Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium, negotiis & consultationibus Episcoporum & Regularium præpositorum, qui relationem dilecti pariter filii moderni Procuratoris Generalis Ordinis prædicti super præmissis eisdem Cardinalibus factam attenderunt, & rem mature discusserunt, consilio, petitam alternativæ confirmationem auctoritate nostra Apostolica concedimus; nempe ut in futuro triennio, computando a Capitulo Provinciali proxime celebrando, Provincialis sit ex parte Calabriæ citerioris cum duobus Definitoribus, & uno Socio pro Capitulo Generali ex eadem parte citeriori: Reliqui vero duo Definitores, & alter Socius pro Capitulo Generali sint ex parte Calabriæ ulterioris, & Conventuum illi annexorum, ex qua pariter parte erit Socius Provincialis ad Provinciam visitandam; In subsequenti autem triennio Provincialis viceversa ex parte Calabriæ ulterioris cum duobus Definitoribus, & uno Socio pro Capitulo Generali eligatur: sed Socius Provincialis pro visitatione sit ex parte Calabriæ citerioris; & sic deinceps per turnum sive alternativam perpetuo inviolabiliter servetur. Cæterum Priores locales imposterum ex illa parte, in qua Conventus existunt, eligantur sive instituantur. Celebratio demum Capituli Provincialis, sive Congregationis intermediæ in quocumque Conventu magis commodo, & a Priore Generali vel Provinciali juxta Ordinis Constitutiones designan. fieri poterit: salva tamen semper in præmissis auctoritate Congregationis eorumdem Cardinalium.

Decretum de quo in Rubrica.

Confirmatur, & explicatur.

§.2. Decernentes, easdem præsentes literas semper firmas validas & efficaces existere & fore, suosque plenarios & integros effectus sortiri & obtinere; ac illis, ad quos spectat & pro tempore quandocumque spectabit, in omnibus & per omnia plenissime suffragari, & ab illis respective inviolabiliter observari; sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari & definiri debere; ac irritum & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

Clausulæ.

§.3. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus & Ordinationibus Apostolicis, necnon Ordinis, Provinciarum, & Conventuum

tuum dictorum, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis, in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 19. Februarii 1733. Pontificatus Nostri Anno Tertio.

F. Card. Oliverius.

LXXXV.

Dat. die 27. Febr. 1733. Pont. An.III.

Confirmatur Decretum Capituli Provincialis Provinciæ Sancti Eulearii, seu Aquitaniæ, Tertii Ordinis Sancti Francisci, circa Electionem Custodis pro Capitulo Generali.

CLEMENS PAPA XII.

Ad futuram rei memoriam.

Preces pro obtinenda confirmatione Decreti.

§.1. NUper pro parte dilectorum filiorum Commissarii Generalis, Provincialis, Custodis, quatuor Difinitorum, Exprovincialis, Guardianorum, & Discretorum Provinciæ Sancti Eulearii, seu Aquitaniæ, Tertii Ordinis Sancti Francisci, pro Comitiis Provincialibus canonice & legitime congregatorum, Nobis expositum fuit, quod ipsi ad evitandas deinceps lites & dissentiones super Custodiatu dictæ Provinciæ ediderunt Decretum tenoris sequentis, videlicet:

Quod sit hujusmodi Decretum:

§.2. Ne imposterum circa Custodiatum jurgia, lites, controversiæ, contentiones, aut cavillationes in longius protrahantur, vel de novo nascantur, Religiosi pœnitentes Tertii Ordinis Sancti Francisci Provinciæ Sancti Eulearii, seu Aquitaniæ, canonice ac legitime congregati pro comitiorum Provincialium celebratione, Regiis mandatis obtemperantes, quibus in ordine ad Capitulum Generale Christianissimus Princeps jubet, nos ita esse paratos, ut omnes ad præfatum Capitulum mittendi, semper comparati sint ad iter, & suo tempore proficisci teneantur: Ne mora sit nobis in ruinam, juxta Statutorum nostrorum præscriptum, quod maxime jacet Cap.V. Part.VIII. Decretum nostrum inter commitiorum solemnia actum Tolosæ in Conventu nostro Beatæ Mariæ de Pace die 12. Junii 1724. iterum confirmando ac roborando circa ejusmodi Electionem, de novo statuimus, quolibet triennio post Electionem Patris Provincialis eligendum fore Custodem Provinciæ juxta formam Statutorum nostrorum ac Sacrorum Canonum statuta, qui Socius Patris Provincialis ad præfatum Capitulum Generale simul unà, aut cum illius Prominístro, se conferre ac interesse possit & debeat. Quoniam vero hæc nostra Provincia pro Statutorum determinatione eo usque nedum diffusa sit, quin Pater Provincialis sufficientem per se illi opem infundere possit; nec aliunde, nisi in ordine ad Capitulum Generale Custos eligatur, ut omnes declinemus jurisdictionis conflictus, quibus Religionis decus & ordo alterari solent, omnibus & singulis Statutorum privilegiis, quibus jurisdictio Custodis jurisdictioni Patris Provincialis æquari videtur, expresse renunciamus, ut sunt sigillorum jura, Conventus visitandi privilegia, Fratres excommunicandi, incarcerandi, necnon Clericos ad Sacros Ordines mittendi potestas aut jurisdictio, præsertim præcedentia illa, qua vi Statutorum Cap.VI. Part.X. potest ac debet, circa quæ assentationem nostram, quam in præfato Decreto sub die 12. Junii 1724. ejusmodi privilegiis ac præcedentiis subscripsimus, ex æquo retractamus; nolentes præter supra memorata Custodem omnibus frui juribus ac privilegiis, quæ sparsim in sui favorem in Constitutionibus nostris continentur; Quod si in dies Deo favente nostrorum augeatur Conventuum numerus, Custodi assignari poterint custodiæ: quo eveniente, omnibus & singulis in sua Custodia juribus ac privilegiis gaudebit Custos, quæ ipsi in tali casu jure ac merito competunt. Ut autem ista firma sint in futurum, prima data occasione ad Sanctam Sedem erit recursus, quatenus Summus Pontifex pro sua bonitate ac benignitate præsens istud nostrum Decretum approbare, confirmare, ac roborare dignetur; Actum unanimi consensu in Capitulo Provinciali in Conventu nostro Sanctæ Mariæ de Bono Occursu die 22. Maji 1730.

Frater Damasus Commissarius Generalis.

Frater Caprasius Minister Provincialis.

Frater Fulgentius Custos Provinciæ. Et a quibus subscriptum.

Frater Victor Diffinitor.

Frater Philippus Diffinitor.

Frater Ferdinandus Diffinitor.

Frater Joachim Diffinitor.

Frater Leo Exprovincialis.

Frater Casimirus Guardianus = Conventus Beatæ Mariæ de Bono Occursu.

Frater Elizeus Guardianus = Conventus Tolosani.

Frater Joseph Guardianus = Conventus Insulæ Jardanis.

Frater Dominicus Guardianus = Conventus Vaserensis.

Frater Hyacinthus Guardianus = Conventus Miramontani.

Frater Jacobus Guardianus = Conventus Coloniensis.

Frater Paulus Guardianus = Conventus Tonnensis.

Frater Candidus Guardianus = Conventus Turnonensis.

Frater Exuperius Guardianus = Conventus Barbastensis.

Frater Hilario Superior Hospitii Aginnensis.

Fr. Bernardinus Discretus Capituli.

Fr. Fabianus Discretus.

Fr.Mar-

Fr. Martialis Discretus.
Fr. Guillelmus Discretus.
Fr. Theodorus Discretus.
Fr. Michael Discretus.
Fr. Ciprianus Discretus.
Fr. Joannes Franciscus Discretus.
Fr. Bruno Discretus.
Fr. Julianus Secretarius Provincialis.

Præsens Decretum concordat cum originali.

Fr. Casimirus Andricu prædictæ Provinciæ Procurator in Curia Romana.

§.3. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, ipsi Exponentes Decretum hujusmodi, quò firmius subsistat, Apostolicæ confirmationis nostræ patrocinio communiri plurimum desiderent; Nos dictos Exponentes specialibus favoribus & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, a jure vel ab homine quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, supplicationibus, eorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis, inclinati, præinsertum Decretum Capituli Provincialis auctoritate Apostolica tenore præsentium confirmamus, & approbamus; illique inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes & singulos juris & facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus.

Confirmatur auctoritate Apostolica

§.4. Decernentes, easdem præsentes literas semper firmas validas & efficaces existere & fore, suosque plenarios & integros effectus sortiri & obtinere, ac illis ad quos spectat & pro tempore spectabit, in omnibus & per omnia plenissime suffragari, & ab illis respective inviolabiliter observari; Sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari & diffiniri debere; ac irritum & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

Solitæ Clausulæ.

§.5. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus & Ordinationibus Apostolicis, necnon dicti Ordinis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis, in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, illorum tenores præsentibus pro plene & sufficienter expressis ac ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 27. Februarii 1733. Pontificatus Nostri Anno Tertio.

F. Card. Oliverius.

LXXXVI.

Statutum alternativæ in Electione Provincialis pro Provincia Franciæ Ordinis Fratrum B. M. de Monte Carmelo.

Dat. die 3. Martii 1733. Pont. An.III.

CLEMENS PAPA XII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Pastoralis officii, quod authore Deo gerimus, cura animum nostrum solicitat ad ea peculiari paternæ charitatis studio statuenda, per quæ Christifidelium, divinis obsequiis sub suavi Religionis jugo mancipatorum, quieti, & felici regimini opportunis rationibus consulatur.

Exordium.

§.1. Exponi siquidem Nobis nuper fecit dilectus filius Eliseus Monsignani, Procurator Generalis Ordinis Fratrum Beatæ Mariæ de Monte Carmelo antiquæ observantiæ Regularis, quod cum Provincia Franciæ dicti Ordinis ex diversis nationibus componatur, ac in quatuor districtus; districtum scilicet primò Franciæ: secundò Normanniæ: tertiò Leodii, & Lotharingiæ (qui simul collecti conficiunt numerum centum tredecim Sacerdotum & Clericorum) & quartò districtum Picardiæ, Atrebatum, & Hannoniæ centum octoginta Sacerdotes & Clericos complectentem; sit divisa; Verum propter multorum expostulationes in certa quadam agitatione & dissensione versetur, quibus nullum aliud remedium afferri potest pro pace & tranquillitate in eadem Provincia firmiter stabilienda, quam instituendo alternativam seu Turnum pro Provincialatu adinstar duarum aliarum Regni Galliæ Provinciarum; ideo dictus Eliseus Procurator Generalis animi sui sensum unà cum illo Prioris Generalis Ordinis hujusmodi protulit, ad occurrendum ejusmodi incommodis expedire, ut, quantum fieri potest, inter duas ejusdem Provinciæ partes æquilibrium & æquitas servetur: tres quidem primi districtus scilicet Franciæ Normanniæ, & Leodii-Lotharingiæ ex una parte, ex altera vero districtus Picardiæ, Atrebatum, & Annonum alternis vicibus de triennio in triennium Provincialatum obtineant.

Petitio, quibus innixa fundamentis.

§.2. Quare prædictus Eliseus Procurator Generalis Nobis humiliter supplicari fecit, ut in præmissis opportune providere, &, ut infra, indulgere de benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur ipsius Elisei Procuratoris Generalis votis hac in re, quantum cum Domino possumus, favorabiliter annuere volentes, eumque a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, a jure vel ab homine quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, ut in posterum in prædicta Provincia Franciæ alternativa supranarrata fideliter observetur, itaut uno triennio ex Fratribus Franciæ, Normanniæ, & Leodii-Lotha-

Statuitur alternativa Provincialatus de

Triennio in triennium.

Lotharingiæ Provincialis eligatur: altero verò subsequenti triennio e Fratribus districtus Picardiæ, Attrebati, & Hannoniæ Provincialis eligatur: cæteris electionibus tum Priorum, tum Definitorum, aliorumque Officialium, remanentibus juxta pristinum usum hactenus observatum, & imposterum in eadem Provincia observandum, auctoritate Apostolica tenore præsentium statuimus & ordinamus.

Præsentium Literarum firmitas:

§.3. Decernentes, easdem præsentes literas semper firmas validas & efficaces existere & fore, suosque plenarios & integros effectus sortiri & obtinere; ac illis, ad quos spectat & pro tempore quandocumque spectabit, in omnibus & per omnia plenissime suffragari, & ab illis respective inviolabiliter observari; sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari & definiri debere; ac irritum & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

Et obstantium derogatio.

§.4. Non obstantibus Constitutionibus & Ordinationibus Apostolicis, ac, quatenus opus sit, Provinciæ, & Ordinis hujusmodi, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis, in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene & sufficienter expressis ac ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 3. Martii 1733. Pontificatus Nostri Anno Tertio.

F. Card. Oliverius.

LXXXVII.

Dat. die 17. Martii 1733. Pont. An. III.

Confirmatio Decretorum Commissariorum Generalium Indiarum Ordinis Minorum Sancti Francisci Discalceatorum, circa missionem Visitatoris ad Provinciam Sancti Gregorii in Insulis Philippinis ex aliena Provincia &c.

CLEMENS PAPA XII.

Ad futuram rei memoriam.

Sancitum ne Visitator Provinciæ Philippinarum,

§.1. EXponi Nobis nuper fecit dilectus filius Vincentius Ingles Minister Provincialis Provinciæ Sancti Gregorii in Insulis Philippinis Ordinis Fratrum Minorum Sancti Francisci Discalceatorum nuncupatorum, quod dilecti filii Joannes de Soto, & Dominicus Lossada, ultimus ac modernus respective Commissarii Generales Indiarum dicti Ordinis, quædam decreta pro bono dictæ Provinciæ regimine ediderunt, quibus, Commissariorum Generalium hujusmodi antecessorum suorum ordinationes confirmando, mandarunt Commissario Generali novæ Hispaniæ Ordinis præfati pro tempore existenti, ut nullatenus mittere valeat ad dictam Provinciam Visitatorem ex aliena Provincia: neque eligat vel nominet ex eadem Provincia alium præter tres, a suo Definitorio propositos, ad Visitationem: similiter ne detineat Vocales & Procuratores missos ab eadem Provincia, neve se intromittat in eorum Eleemosynis, neque in negotiis sibi commissis: & aliàs, prout uberius continetur in ipsorum Joannis, & Dominici Commissariorum hujusmodi patentibus literis, desuper confectis, ac de Hispanico idiomate in latinum versis, tenoris, qui sequitur, videlicet:

Eligatur ex aliena Provincia.

Et a suo non propositus Definitorio &c.

Fr. Joannes de Soto Lector Jubilatus, Theologus Regius pro congressu Immaculatæ Conceptionis, & in hac Familia Cismontana totius Ordinis S. P. N. Francisci Commissarius Generalis, & Indiarum, & Servus &c.

Tenor Statuti editi ab ultimo Commissario Gen. Indiarum.

RR. PP. Provinciali, ac Venerando Diffinitorio Provinciæ nostræ Sancti Gregorii Philippinarum, salutem in Christo Jesu Domino Nostro.

§.2. Quoniam Nobis constat R. P. Joannem Luengo, antecessorem nostrum Commissarium Generalem Indiarum, perpendendo inconvenientia gravia, quæ oriebantur ex generali Regula, mittendo ad eam nostram Provinciam Commissarium Visitatorem ex aliena; & quia magis proportionata admittendum ex ea Visitatorem erat Provincia nostra Excalceatorum Sancti Didaci in Mexico, quæ est adeo distans & remota, ut est notorium; &, præterquamquod Visitatores gravissimo periculo vitæ debebant exponi, non poterant Provinciam adire absque gravissimis expensis, parum conformibus paupertati, quam juxta Regulam nostram professi sumus, & quin Provincia exhausta maneat ad succurrendum veris necessitatibus suorum Fratrum, si expensas faciat Visitatoribus in eundo & redeundo; his omnibus attentis Paternitas Sua Reverendissima, utens facultate a lege concessa, ut possit eligi Visitator ex eademmet Provincia visitanda, quando ita fuerit expediens, vel adsit grave aliquod impedimentum, ut ex alia mittatur; & cupiens occurrere supra expressis inconvenientibus, disposuit, ordinavit, & præcepit suis literis Patentibus, ut imposterum Visitator nostræ Provinciæ Philippinarum eligatur ex Patribus benemeritis ejusdem Provinciæ, & quod non admitteretur ex ulla alia Provincia. Propterea cum pro parte ejusdem nostræ Provinciæ eadem Nobis fuerit facta repræsentatio, & supplicatum, ut dignaremur præfata omnia confirmare nostris literis Patentibus, & pariter alias literas Patentes circa idem, & in quibus etiam cavetur, ne Commissarii Generales novæ Hispaniæ detineant Vocales seu Procuratores a dicta Provincia missos: nec

Ne Commissarii Gener. Hispaniæ Vocales ex illius Provinciæ detineant:

Nec se intromittant in eorum eleemosynis, & negotiis:

nec se intromittant in eleemosynis ad eamdem pertinentibus, neque in negotiis & dependentiis, quarum causa veniunt, emanatas a prædecessoribus nostris RR. PP. Juliano Chumillas sub 29. Septembris anni præteriti 1688. & Josepho Sunz sub 26. Aprilis 1713. confirmando antecedentes, & aliam a dicto Reverendissimo Chumillas expeditam die 28. Maji 1689. in qua ordinat & præcipit dictis RR. PP. Commissariis Generalibus novæ Hispaniæ pro tempore, ne possint mittere, nec nominare in Visitatorem dictæ Provinciæ, nisi unum ex tribus, ad hunc effectum præsentatis a Reverendo Definitorio ejusdem Provinciæ; Igitur, conformando Nos dictamini dictorum trium antecessorum nostrorum fundato in sancto zelo, prudentia, & æquitate, virtute præsentium, & in hac parte utentes nostræ potestatis plenitudine, confirmamus, omnes Patentes, & supra expressas determinationes his nostris pro insertis habentes, & denuo ordinamus & præcipimus per Sanctam Obedientiam in virtute Spiritus Sancti, & sub pœna excommunicationis majoris latæ sententiæ ipso facto incurrenda, Rev. P. Commissario Generali moderno, & pro tempore, ut nullatenus mittere audeant ad dictam Provinciam Philippinarum Visitatorem ex aliena; neque eligant vel nominent ex eadem alium præter tres a suo Definitorio propositos ad visitationem, eo modo, quo præceptum & confirmatum fuit a dictis RR. prædecessoribus nostris Commissariis generalibus Indiarum. Et similiter præcipimus, ne detineant Vocales & Procuratores missos a dicta Prouincia, neve se intromittant in eorum eleemosynis, neque in negotiis sibi commissis; Sed potius ordinamus, & monemus, ut cum omni benignitate, charitate, & religiosa affabilitate ipsos recipiant & tractent, eisdemque assistant & faueant in omnibus necessariis ad eorum expeditionem & conductionem in his, quæ ipsis exposuerint; quoniam ita convenit ad bonum gubernium dictæ Provinciæ nostræ, qui in omnibus hic expressis, & in aliis Patentibus prædecessorum nostrorum, hac nostra, ut dictum est, confirmatis, possit, nec debeat esse aliqua tergiversatio; & Vestris Patribus Reverendissimis ordinamus & præcipimus, ut adimpleant, adimplereque faciant, in quantum ad ipsos attinet, omnia his nostris literis contenta, ipsasque notificent per originales vel authenticam copiam Rev. P. Commissario Generali moderno vel pro tempore respective Provinciarum novæ Hispaniæ, ut ipsis constet de hac nostra dispositione, & ipsam ad literam observent, uti præceptum & determinatum est. Datum in hoc nostro Conventu S. P. N. Francisci Matriten. 3. Januarii 1724.

Fr. Joannes de Soto Commissarius Generalis, & Indiarum.

Fr. Didacus de Espinosa Secretarius Generalis Indiarum.

Fr. Dominicus Lossada Regularis Observantiæ Sancti P. N. Francisci Lector Jubilatus Complutensis, Catholicæ Majestatis pro Immaculatæ Conceptionis Regali congressu Theologus, Exprovincialis Provinciæ Castellæ, Pater illius Sancti Jacobi, Exsecretarius Generalis Ordinis, & Commissarius Generalis omnium Indiarum occidentalium, & Servus &c.

Eadem Decreta confirmata a moderno Commissario Gener.

RR. PP. Provinciali, ac Vener. Definitorio nostræ Provinciæ Sancti Gregorii Philippinarum, salutem, & pacem in Christo Jesu Domino Nostro.

§.3. Quoniam Rev. P. Fr. Joseph a Sancta Ella Prædicator, ex-Prominister, Pater, & Procurator præfatæ nostræ Provinciæ Sancti Gregorii, Nobis præsentavit Memoriale quoddam nomine dictæ Provinciæ, per quod confirmari supplicat literas Patentes expeditas die 3. Januarii 1724. a Reverendissimo P. N. Fr. Joanne de Soto, Lectore Jubilato, Catholicæ Majestatis pro Beatæ Virginis Immaculata Conceptionis Regali congressu Theologo, & Ministro Generali totius Ordinis S. P. N. Francisci, cum esset Commissarius Generalis Indiarum, in quibus confirmat, & sub gravibus pœnis observare præcipit Patentes RR. Commissariorum Generalium Indiarum antecessorum ipsius, ad eamdem Provinciam Sancti Gregorii Philippinarum, ipsiusque salubrius gubernium attinentes, propterea virtute præsentium manu propria subscriptarum, majori sigillo nostri officii munitarum, & per Secretarium nostrum referendatarum, conformando Nos cum maturo dictamine & sensu dictorum nostrorum antecessorum, uti innixis justo ac sancto zelo, prudentia, & æquitate, confirmamus Patentes omnes & Decreta supra expressa, quæ hic pro insertis, ac si de verbo ad verbum exprimerentur, habemus; & denuo præcipimus in virtute Sanctæ Obedientiæ sub pœna excommunicationis majoris latæ sententiæ ipso facto incurrenda, admodum Rev. P. Commissario Generali novæ Hispaniæ moderno, ac pro tempore, ut nullatenus audeant mittere ad dictam nostram Provinciam Philippinarum Commissarium Visitatorem alienæ Provinciæ, neque eligant vel nominent ex eadem Provincia aliquem, nisi unum ex tribus ab eadem Provincia, vel ipsius Definitorio propositis & præsentatis; & pariter, ut nullatenus detineant Vocales & Procuratores ab eadem Provincia missos, nec se intromittant in eleemosynis, & negotiis hujusmodi Procuratorum curæ commissis; & quod observent omnia contenta & expressa in dictis literis Patentibus Reverendissimi Patris nostri Joannis de Soto, & aliorum Commissariorum Indiarum in ipsis confirmatis, quas notificari faciant in originali, vel copia authentica, Rev. admodum Patri Commissario Generali novæ Hispaniæ moderno, vel pro tempore, ut ipsis constet de hac nostra ordinatione, ipsamque ad literam, uti præceptum est, observent. Datum in hoc Conven-

tu S. P. N. Francisci Matriten. die 28. Martii 1731.

Fr. Dominicus Loſſada, Commiſſarius Generalis Indiarum.

De Mandato Suæ Reverendiſſimæ Paternitatis, Fr. Sebaſtianus de Enzinas Secretarius Generalis Indiarum.

Loco ✠ Sigilli.

§.4. Cum autem, ſicut eadem expoſitio ſubjungebat, prædictus Vincentius, præmiſſa quò firmius ſubſiſtant, Apoſtolicæ confirmationis noſtræ patrocinio communiri ſummopere deſideret; Nos ipſum Vincentium ſpecialibus favoribus & gratiis proſequi volentes, eumque a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis, a jure vel ab homine quavis occaſione vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatus exiſtit, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum, harum ſerie abſolventes, & abſolutum fore cenſentes, ſupplicationibus ejus nomine nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati, de Venerabilium Fratrum Noſtrorum S. R. E. Cardinalium, negotiis & conſultationibus Epiſcoporum & Regularium præpoſitorum, conſilio, præinſerta Decreta, expeditaſque deſuper patentes literas prædictas auctoritate Apoſtolica tenore præſentium confirmamus & approbamus, illiſque inviolabilis Apoſtolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes & ſingulos juris & facti defectus, qui in præmiſſis quomodolibet intervenerunt, ſupplemus: ſalva tamen ſemper in præmiſſis auctoritate memoratæ Congregationis Cardinalium. *Iiſdem Decretis robur auctoritatis Apoſtolicæ adjicitur.*

§.5. Decernentes, eaſdem præſentes literas firmas, validas, & efficaces exiſtere & fore, ſuoſque plenarios & integros effectus ſortiri & obtinere; ac illis, ad quos ſpectat, & pro tempore ſpectabit, in omnibus & per omnia pleniſſime ſuffragari, & ab eis reſpective inviolabiliter obſervari; ſicque in præmiſſis per quoſcumque Judices ordinarios & delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, judicari & definiri debere; ac irritum & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter vel ignoranter contigerit attentari. *Clauſulæ.*

§.6. Non obſtantibus Conſtitutionibus & Ordinationibus Apoſtolicis; necnon, quatenus opus ſit, Provinciæ & Ordinis prædictorum, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apoſtolicis, in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus & ſingulis, illorum tenores præſentibus pro plene & ſufficienter expreſſis, ac ad verbum inſertis habentes, illis aliàs in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die 17. Martii 1733. Pontificatus Noſtri Anno Tertio.

F. Card. Oliverius.

LXXXVIII.

Præſcribitur modus impoſterum ſervandus in deputatione Officialium Curiæ Fratrum Minorum Sancti Franciſci de Obſervantia, ac Reformatorum, Excalceatorum, & Recollectorum Franciæ, in locum Officialium hujuſmodi, cedentium vel decedentium durante tempore ſuorum Officiorum. *Dat. die 10. Aprilis 1733. Pont. An.III.*

CLEMENS PAPA XII.

Ad futuram rei memoriam.

§.1. CUm, ſicut pro parte dilecti filii Miniſtri Generalis Ordinis Fratrum Minorum Sancti Franciſci de Obſervantia nuncupatorum Nobis nuper expoſitum fuit, inter alias ordinationes communi totius Ordinis prædicti conſenſu editas in noviſſimo Capitulo Generali, Mediolani habito, decretum fuerit, ſupplicandum Sedi Apoſtolicæ pro reductione in antiquum ſtatum deputationis Officialium Curiæ dicti Ordinis in locum eorum, qui durante tempore ejuſmodi officiorum illis ceſſerint, vel ab humanis deceſſerint; idem Miniſter Generalis Nobis humiliter ſupplicari fecit, ut in præmiſſis opportune providere, &, ut infra, indulgere de benignitate Apoſtolica dignaremur; Nos ipſum Miniſtrum Generalem ſpecialis favore gratiæ proſequi volentes, & a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis, a jure vel ab homine quavis occaſione vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatus exiſtit, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum, harum ſerie abſolventes & abſolutum fore cenſentes, hujuſmodi ſupplicationibus inclinati, audito prius per Nos ſuper præmiſſis voto Congregationis Generalis Ordinis prædicti, modum infraſcriptum in deputatione dictorum Officialium Curiæ cedentium vel decedentium, deinceps poſt proxime futurum Capitulum Generale ejuſdem Ordinis ſervari auctoritate Apoſtolica tenore præſentium præcipimus & mandamus, nempe, Quod, ſecuta electione Officialium Curiæ prædictæ, pro tempore exiſtens Miniſter Generalis dicti Ordinis Fratribus Definitorii Generalis ſex ſaltem Religioſos, debitis qualitatibus præditos, illius nationis, ex qua fuerit Officialis electus, proponere debeat, & ex iis tres ab ipſo Definitorio ſeligantur, e quibus in eventum vacationis ejus Officii idem Miniſter Generalis unum ad ſui libitum deputare teneatur; & ſi contigerit, alterum ex tribus Religioſis ſic a Definitorio delectis decedere, aut inhabilem fore, facultas Miniſtri Generalis deputandi dictum Officialem ad duos reliquos: quatenus vero duo mortui, aut inhabiles fuerint, ad unicum ſuperſtitem limitata ſit, & eſſe intelligatur; ſin autem omnes tres objerint aut inhabiles reperiantur, tunc deputetur Religioſus dignior illius nationis, de qua erat Officialis electus in Capitulo Generali, demandato, in caſu abſen- *Facti ſeries. Quomodo proviſum.*

absentiæ Religiosi ita deputati, exercitio officii Secretario Officialis cedentis vel decedentis; quodque delectus trium Religiosorum prædictorum pro Fratribus de Observantia Reformatis, Excalceatis, & Recollectis Franciæ nuncupatis dicti Ordinis, ab eorum respective Definitorio Generali perficiatur.

Clausulæ.

§.2. Decernentes, easdem præsentes literas firmas validas & efficaces existere & fore, suosque plenarios & integros effectus sortiri & obtinere; sicque & non aliter in præmissis per quoscumque Judices ordinarios & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari & definiri debere; ac irritum & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

§.3. Non obstantibus Constitutionibus & Ordinationibus Apostolicis; necnon, quatenus opus sit, Ordinis prædicti, etiam juramento, confirmatione Apostolica, aut quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis, in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene & sufficienter expressis ac insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 10. Aprilis 1733. Pontificatus Nostri Anno Tertio.

F. Cardinalis Oliverius.

LXXXIX.

Dat. die eadem.

Ordini Fratrum Prædicatorum confirmatur facultas celebrandi Processiones Sanctissimi Corporis Christi, & Rosarii Beatæ Mariæ Virginis cum confirmatione Brevis Clementis VIII. & Benedicti XIII. quod declaratur.

Constitutiones hic laudatas lege suo loco.

CLEMENS PAPA XII.

Ad futuram rei memoriam.

Causæ edendæ hujusce declarationis.

§.1. CUm, sicut accepimus, etsi ex ipso tenore Constitutionis nostræ, tertio Kal. Aprilis Anno Incarnationis Dominicæ 1732., quæ incipit *Romanus Pontifex &c.* promulgatæ, perspicue luculenterque appareat, per moderationem a Nobis inibi adhibitam nonnisi ad terminos juris redactam fuisse inter alia Constitutionem fel. rec. Benedicti PP. XIII. Prædecessoris Nostri, cujus initium est *Pretiosus &c.* Anno ejusdem Incarnationis Dominicæ 1727. Septimo Kalendas Junii emanatam, ejusque declarationes, ac privilegia illa, gratias, favores, indulta, exemptiones, facultates, & declarationes, quæ ibidem Ordini Fratrum Prædicatorum de novo concessa fuerunt; nihilominus aliqui Constitutionem nostram sinistre, ac secus, quam par est, interpretantes, plerasque lites & controversias Fratribus prædictis moverint in diversis locis ac tribunalibus, per quas privilegia & prærogativas, quibus iidem Fratres, priusquam ipsa Constitutio Benedicti Prædecessoris emanaret, ex aliis legitimis titulis & concessionibus Apostolicis potiebantur, aggredi & oppugnare adnituntur: dictusque Ordo præcipue vexetur occasione celebrationis duarum Processionum, publicarumque supplicationum, Sanctissimi nempe Eucharistiæ Sacramenti, ac Rosarii Beatæ Mariæ Virginis, tametsi illam Sanctissimi Eucharistiæ Sacramenti die Dominica infra octavam Corporis Christi a re. mem. Pio V. & Clemente VIII. Romanis Pontificibus Prædecessoribus Nostris juxta ejusdem Clementis Prædecessoris die 8. Martii 1597. alteram vero Rosarii Beatæ Mariæ Virginis Dominica prima Octobris ab ipso Benedicto Prædecessore per suas die 10. Aprilis 1725. in simili forma Brevis respective expeditas literas; necnon declarationem die 18. Julii 1726. desuper editam, quotannis peragendi facultas eidem Ordini diserte indulta fuerit; adeoque ante memoratam Benedicti Prædecessoris Constitutionem, in qua ejusque declarationibus Ordini prædicto nihil amplius circa duas Processiones præfatas tribuitur, quam quod jam antea per eosdem Pium, Clementem, & Benedictum Prædecessores attributum fuerat; Et quia mens & intentio nostra non est, nec unquam fuit, gratiis, indultis, exemptionibus, & privilegiis, dicto Ordini Fratrum Prædicatorum ante enarratam Benedicti Prædecessoris Constitutionem concessis, præsertim respectu duarum Processionum hujusmodi, aliquod vel minimum generare præjudicium; Hinc est, quod Nos lites & controversias præfatas e medio tollere, earumque occasionem, & quodvis aliud in præmissis impedimentum submovere cupientes: necnon Ordinem & Fratres prædictos specialibus favoribus & gratiis prosequi volentes, ipsorumque Fratrum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, a jure vel ab homine quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes & absolutas fore censentes, supradictas Clementis, & Benedicti Prædecessorum literas, editamque ab eodem Benedicto Prædecessore declarationem quoad duas Processiones, publicasve supplicationes præfatas cum omnibus & singulis in eisdem literis & declaratione dispositis & contentis, auctoritate Apostolica harum serie approbamus, confirmamus, & innovamus; illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac illa deinceps exacte observari, atque executioni demandari, eadem auctoritate tenore præsentium præcipimus & mandamus.

Præfatæ concessiones confirmantur.

Clausulæ.

§.2. Decernentes, præsentes literas semper

per firmas validas & efficaces existere & fore, suosque plenarios & integros effectus sortiri & obtinere; ac Ordini & Fratribus prædictis, aliisque, ad quos spectat & pro tempore spectabit, in omnibus & per omnia plenissime suffragari; sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S. R. Ecclesiæ Cardinales, etiam de Latere Legatos, Sedisque Apostolicæ Nuncios, aliosve quoslibet quacumque præeminentia & potestate fungentes & functuros, sublata eis & eorum cuilibet quavis aliter judicandi & interpretandi facultate & auctoritate, judicari & definiri debere; ac irritum & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

§.3. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus & Ordinationibus Apostolicis, necnon omnibus & singulis, quæ in Clementis, & Benedicti Prædecessorum literis & declaratione præfatis concessa sunt non obstare, cæterisque contrariis quibuscumque.

Fides Transumptorum. §.4. Volumus autem, ut præsentium literarum transumptis seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica Dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides ubique locorum tam in judicio quam extra illud habeatur, quæ ipsis præsentibus haberetur, si forent exhibitæ vel ostensæ.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem, sub Annulo Piscatoris die 10. Aprilis 1733. Pontificatus Nostri Anno Tertio.

F. Card. Oliverius.

XC.

Dat. die 5. Maji 1733. Pont. An.III.

Confirmatur Decretum Capituli Generalis anno 1667. celebrati ab Ordine Fratrum Sancti Francisci Cappuccinorum circa residentiam Definitorum Generalium in Urbe.

CLEMENS PAPA XII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium. PAstoralis officii, quod authore Domino gerimus, solicitudo Nos admonet, ut Christifidelium, qui e fluctibus sæculi in arctioris Religionis portum confugerunt, salubri regimini, quantum Nobis ex alto conceditur, prospicere jugiter studeamus.

In dicto Capitulo Generali sancitum, ut Deffinitores Gen. Romæ residerent: §.1. Dudum siquidem occasione Capituli Generalis Ordinis Fratrum Minorum Sancti Francisci, Cappuccinorum nuncupatorum, anno 1667. in Alma Urbe nostra celebrati, inter alia plurima decreta pro felici dicti Ordinis gubernio cum consensu & approbatione omnium Vocalium in eo Congregatorum facta & stabilita, expresse statutum ac ordinatum fuit, quod Definitores Generales ejusdem Ordinis in Urbe præfata residerent, quibus pro urgentibus & gravioribus negotiis Religionis, communis foret commissio generalis facta Procuratori Generali per Ministrum Generalem, ita ut procederent insimul & conjunctim usque ad Capitulum Generale Ordinis hujusmodi; ac postmodum omnia & singula decreta præfata per relationem bon. mem. Hieronymi, dum viveret, Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalis Farnesii nuncupati, dicti Ordinis apud Sedem Apostolicam Protectoris, a fel. rec. Clemente PP. IX. Prædecessore Nostro approbata & confirmata fuerunt, prout in ipsius Clementis Prædecessoris literis, desuper in simili forma Brevis die 9. Septembris ejusdem anni 1667. expeditis, quarum tenorem præsentibus pro plene & sufficienter expresso & ad verbum inserto haberi volumus, uberius continetur. Quod a Clemen.XI. confirmatum;

Sed cum parum usque adhuc fuerit observatum: §.2. Cum autem, sicut Venerabilis Frater noster Franciscus Episcopus Ostien. & Veliternen. Sanctæ Romanæ Ecclesiæ prædictæ Cardinalis Barberinus etiam nuncupatus, Ordinis præfati apud Nos & eamdem Sedem similiter Protector, Nobis nuper exposuit, enarrata ordinatio seu dispositio circa Definitores Generales nusquam, vel parum huc usque observata fuerit, & quod ipsi Definitores assueti vivendi rationi, ac moribus in suis provinciis vigentibus, & ad illos Urbis præfatæ ægre se se accomodantes, procurabant, facileque obtinebant a Romanis Pontificibus Prædecessoribus Nostris licentiam revertendi in proprias Provincias; unde factum est, ut omnis discussio ac definitio negotiorum majoris etiam momenti dicti Ordinis fere semper sita esset in arbitrio solius Ministri Generalis pro tempore existentis, vel Procuratoris Generalis, qui absente eodem Ministro Generali deputatur juxta consuetudinem ejusdem Ordinis in Commissarium Generalem, pro Ultramontanis, si Minister Generalis in Italia, Italicis autem Provinciis, si ultra Montes extiterit; experientia vero compertum fuerit perniciosum, ac rationi minime consentaneum esse, quod Superiores sive Prælati majores dicti Ordinis destituantur ope & auxilio, quæ accipere possent a Diffinitoribus Generalibus præfatis, a quibus, utpote gnaris rerum ac morum suæ nationis, multum juvari possent ad negotia certius maturiusque definienda: minusque deceat, officium dictorum Definitorum Generalium prope otiosum & inutile jacere contra mentem Constitutionum, & antiquam Ordinis prædicti observantiam; ac proinde dilecti filii modernus Minister, & duo Definitores Generales, in Urbe præfata de præsenti existentes, unà cum aliquot aliis præstantibus, ac ætate provectioribus Religiosis ejusdem Ordinis, coram ipso Francisco Episcopo Cardinali congregati, unanimiter censuerint, aliquod huic rei remedium, antequam in Capitulo Generali dicti Ordinis propediem celebrando electiones fiant, adhibendum fore. Quare memoratus Franciscus Episcopus Cardinalis Nobis humiliter supplicavit, quatenus in præmissis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur ejusdem Francisci Episcopi Cardinalis votis, quantum cum Domino possumus, favorabiliter Ac grave hinc universo Ordini profectum fuerit præjudicium.

biliter annuere volentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, supradictam ordinationem seu dispositionem in Capitulo Generali anni 1667. quoad Definitores Generales editam, ut præfertur, & prout illam concernunt Clementis Prædecessoris literas præfatas, auctoritate Apostolica tenore præsentium confirmamus, pariter & approbamus; &, quatenus opus sit, innovamus, illisque perpetuæ ac inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur & efficaciam adjungimus. Præterea volumus atque statuimus, quod ipsa Commissio Generalis, procurationi Generali impertiri solita, imposterum ab eo in urgentibus & gravioribus negotiis Religionis una cum dictis Definitoribus Generalibus simul & collegialiter unitis exerceatur: quodque hoc Definitorium, cui communis erit Commissio Generalis, bis saltem qualibet hebdomada congregari debeat cum eodem Procuratore Generali, qui illius congressibus præsideat, pro definiendis hujusmodi negotiis urgentibus & gravioribus pro tempore occurrentibus, quæ tam a Procuratore Generali, quam ab unoquoque ex Definitoribus Generalibus præfatis proponi possint, & in casu cujusvis inter eos discrepantiæ procedatur per secreta suffragia, quemadmodum in Definitorio Generali servatur; Si quis autem ex Definitoribus Generalibus prædictis in Urbe residere nolit, aut propter aliquod legitimum impedimentum non possit, privatus remaneat omnibus privilegiis & prærogativis, quibus uti Definitor Generalis hujusmodi potiebatur: & tunc per ipsum Diffinitorium Generale cum consensu Ministri Generalis alius Diffinitor Generalis, ex eadem tamen natione, eligatur, & in illius locum cum iisdem privilegiis & prærogativis substituatur ac subrogetur, ut Definitorium semper integrum sit, & completum. Insuper ut dicti Diffinitores Generales eo magis invitentur & alliciantur ad residendum in Urbe præfata, quò operam suam obsequiis propriæ Religionis, ejusque negociis tractandis ac decidendis impensius addictam, & continuo navandam fore cognoverint: Nos inhærentes ejusdem Ordinis Constitutionibus, quibus præscribitur, recursum & appellationem interponendos esse gradatim a Guardianis ad Ministros Provinciales, & ab his ad ipsum Ministrum Generalem ejusque Definitorium, antequam causæ & lites ad alia Tribunalia extra dictum Ordinem deferantur, omnibus & singulis Romanæ Curiæ Tribunalibus, Judicibus, Officialibus, & Ministris, ac quibusvis etiam Venerabilium Fratrum nostrorum ejusdem Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium Congregationibus, ne istiusmodi causas & lites recipiant & recognoscant, nisi juxta modum superius expressum in dicto Definitorio Generali prius agitatæ & definitæ fuerint, sub pœna nullitatis actorum, & quoad Religiosos recurrentes seu appellantes, qui præmissis contravenerint, sub gravibus nostro & Romani Pontificis pro tempore existentis arbitrio infligendis pœnis, auctoritate præfata harum serie prohibemus.

Innovatur, ac observari præcipitur: adjectis etiam nonnullis aliis statutis commune Ordinis bonum respicientibus.

§.3. Decernentes, ipsas præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere & fore, suosque plenarios & integros effectus sortiri: & ab illis, ad quos spectat & pro tempore quandocumque spectabit, inconcusse observari, iisque respective plenissime suffragari; sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari & definiri debere; ac irritum & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

Clausulæ pro firmitate harum Literarum:

§.4. Non obstantibus Constitutionibus & Ordinationibus Apostolicis, ac Ordinis præfati, aliisve quibusvis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis, in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene & sufficienter expressis ac ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Cum contrariorum derogatione.

§.5. Volumus autem, ut præsentium literarum transumptis seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo Personæ in Ecclesiastica Dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides ubique locorum tam in judicio quam extra habeatur, quæ ipsis præsentibus haberetur, si forent exhibitæ vel ostensæ.

Adjectaque Transumptis fide.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 5. Maji 1733. Pontificatus Nostri Anno Tertio.

F. Card. Oliverius.

XCI.

Confirmatur Chirographum Benedicti XIII. super augmento assignationis annuæ Votantibus Signaturæ Justitiæ factæ.

Dat. die 11. Maji 1733. Pont. An. III.

CLEMENS PAPA XII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Singularis dilectorum filiorum Collegii utriusque Signaturæ Nostræ Referendariorum in Nos & Apostolicam Sedem fides & devotio, necnon assidui gravesque labores, quos sustinent, promerentur, ut ea, quæ ad illorum favorem ex dictæ Sedis munificentia processerunt, quò inviolabili juxta mentem & intentionem Nostras roboris firmitate perennent, & nemini desuper quovis prætextu & ex quacumque causa dubitandi occasio locusque relinquatur, Apostolici muniminis præsidio constabiliamus.

Exordium.

§.1. Aliàs siquidem fe. re. Benedictus PP. XIII. Prædecessor Noster annuam duorum millium sexcentorum scutorum monetæ assignationem super reditibus & proventibus Dohanæ Cameræ Nostræ Apostolicæ, tunc suæ,

Assign. Votantibus aliàs ab Innoc. XII facta per Bened. PP. XIII. 2600. Ducatis aucta.

suæ, præter scuta mille ducenta similia a re. me. Innocentio PP. XII. Prædecessore pariter Nostro eidem Collegio assignata, nempe quingenta scuta paria tunc & pro tempore existenti Decano, necnon scuta trecenta ejusdem monetæ cuilibet ex Votantibus Collegii hujusmodi, singulis annis anticipate persolvenda, cum jure accrescendi in casu deficientiæ alicujus ex prædictis Votantibus, adauxit, & aliàs, prout continetur in Chirographo ab eodem Benedicto Prædecessore die 24. Septembris 1725. emanato, & ipsius manu subscripto, ac Ven. Fratri Annibali Episcopo Sabinen. S. R. E. Card. Albano, Sancti Clementis nuncupato, ejusdem S.R.E. Camerario, directo, necnon in executionem Edicti jussu nostro publicati in dicta Camera registrato, tenoris, qui sequitur:

Reverendissimo Cardinale S. Clemente Camerlengo.

Tenor Chirographi ab eodem Pontifice dati.

Avendo Noi piena notizia delle gravi e continue fatighe, che sostiene il Collegio de' Votanti della Segnatura di Giustizia in tutto il corpo dell'anno, e particolarmente nell'estive Congregazioni solite tenersi nel nostro Palazzo Apostolico: e volendo per maggiore rimunerazione delle medesime accrescergli l'annuo assegnamento di scudi mille duecento moneta fattogli dalla Sa. me. d'Innocenzo XII. Nostro Predecessore con suo Chirografo in data de' 30. Settembre 1693. ad altri scudi due mila e seicento, di modo che compresivi i detti scudi 1200. siano in tutto scudi tremila ottocento moneta, non solo per dargli questo contrasegno del nostro Paterno gradimento, che per animarli vie più a proseguire con diligenza ed attenzione l'esercizio laborioso della lor carica ed amministrazione della Giustizia. Quindi è, che di Nostro moto proprio, certa scienza, e pienezza della nostra potestà Apostolica, avendo nel presente nostro Chirografo per espresso il detto assegnamento di scudi mille duecento moneta l'anno, fatto dal predetto Innocenzo XII. ed ogn' altra cosa necessaria ad esprimersi, ordiniamo a voi, che in nostro nome, e della nostra Camera delle rendite e proventi delle Dogane di Roma, accresciate, siccome Noi accresciamo, al Collegio de' dodeci Votanti della Segnatura di Giustizia di detto annuo assegnamento, oltre li suddetti scudi 1200. altri scudi due mila e seicento, che in tutto costituiscono la somma di scudi tremila ottocento, da ripartirsi, cioè, scudi cinque cento annui al Decano, e scudi trecento annui agli altri undici Votanti anticipatamente, con ordine di detto Decano, nel principio di ciaschedun mese: di modo tale, che il Decano pro tempore abbia scudi duecento di più degli altri, ed il rimanente si divida egualmente ed anticipatamente tra loro nel principio di ciaschedun mese, compresovi ancora il Decano, col jus accrescendi proporzionabilmente in caso di vacanza di qualche luogo in detto Collegio, incominciando dal primo del corrente mese; e per l'effetto suddetto spedirete mandati, e darete tutti gli ordini, che stimarete necessarj & opportuni, acciò con li denari e proventi delle suddette Dogane si paghi il predetto annuo assegnamento così accresciuto alli detti dodeci Votanti, loro Decano, vice-Decano, Camerlengo, o altro loro Procuratore, essendo tale la mente e volontà nostra espressa, volendo e decretando, che il presente nostro Chirografo, benche non ammesso nè registrato in Camera, abbia il suo pieno effetto, esecuzione, e vigore colla semplice nostra sottoscrizione, non ostante la Bolla di Pio IV. *de Registrandis*, e qualsivoglia altra Bolla, Costituzione, o Ordinazione Apostolica, emanata a favore della nostra Camera, suoi Ministri, ed Officiali, e qualsivoglia altro uso, stile, statuto, riforma, consuetudine, Decreto, anche Concistoriale, ed ogni altra cosa, che facesse, o potesse fare in contrario, alle quali tutte e singole per questa volta solamente, ed all'effetto suddetto pienamente ed amplamente deroghiamo.

Dato nel Nostro Palazzo Apostolico di Monte Cavallo questo dì 24. Settembre 1525.

BENEDICTUS PP. XIII.

§. 2. Nunc autem Nos firmiori præmissorum omnium & singulorum robori & efficaciæ, quantum cum Domino possumus, providere, dictosque Votantes specialibus favoribus & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, a jure vel ab homine quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes & absolutas fore censentes, Motu proprio, ac ex certa scientia, & matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, Chirographum præinsertum, omniaque & singula in eo contenta, tenore præsentium confirmamus & approbamus; illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes & singulos tam juris quam facti, & solemnitatum quarumcumque, tam ex Juris communis, & Constitutione Apostolica præscripto, quam aliàs quomodolibet in similibus etiam de necessitate observandarum, & alios quoslibet, etiam formales & substantiales defectus, si qui in præmissis, vel eorum aliqui principaliter vel accessorie, aut aliàs quovis modo intervenerint, seu intervenisse dici, censeri, vel prætendi possent, plenissime supplemus & sanamus, ac penitus & omnino tollimus & abolemus. Confirmatur.

§. 3. Decernentes, easdem præsentes, & in eis contenta quæcumque, etiam ex eo, quod quicumque in præmissis interesse habentes, seu habere quomodolibet prætendentes, illis non consenserint, nec ad ea vocati & auditi, neque causæ, propter quas præsentes emanarint, adductæ, specificatæ, & justificatæ fuerint, aut ex alia quacumque causa, prætextu, & capite, etiam in corpore juris clauso, etiam enormis & enormissimæ & totalis læsionis, nullo unquam tempore de subreptionis vel obreptionis aut nullitatis vitio, seu intentionis nostræ, aut interesse habentium consensus, Clausulæ.

fus, aliove quolibet, etiam quantumvis formali & substantiali defectu notari, impugnari, infringi, retractari, ad terminos juris reduci, seu in controversiam vocari, aut adversus illas aperitionis oris, restitutionis in integrum, aliudve quodcumque juris & facti vel gratiæ remedium intentari vel impetrari, seu impetrato, ac etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus concesso vel emanato, quempiam in judicio vel extra illud uti, seu se juvare posse; sed ipsas præsentes literas firmas, validas, & efficaces existere & fore, suosque plenarios & integros effectus sortiri & obtinere; ac illis, ad quos spectat & pro tempore spectabit, in omnibus & per omnia plenissime suffragari; Sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios & delegatos, etiam Causarum Palatij Apostolici Auditores, ac prædictæ S.R.E. Camerarium, necnon Cameræ Nostræ Apostolicæ Præsidentes Clericos, Thesaurarium Generalem, cæterosque Officiales & Ministros nunc & pro tempore existentes, sublata eis & eorum cuilibet quavis aliter judicandi & interpretandi facultate & auctoritate, judicari & definiri debere; ac irritum & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

§.4. Non obstantibus Constitutionibus & Ordinationibus Apostolicis, necnon omnibus & singulis, quæ in Chirographo præinserto idem Benedictus Prædecessor Noster voluit non obstare, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S.Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 11. Maji 1733. Pontificatus Nostri Anno Tertio.

F. Card. Oliverius.

XCII.

Dat. die 12. Maji 1733. Pont. An.III.

Facultas nunc & pro tempore existenti Generali Ordinis Fratrum Sancti Francisci de Paula, Minimorum nuncupatorum, erigendi & aggregandi Confraternitates sub denominatione & Instituto S. Francisci de Paula, illisque communicandi Indulgentias.

CLEMENS PAPA XII.

Ad futuram rei memoriam.

Exordium.

OMnipotentis Dei Salvatoris Nostri, qui ex pietatis suæ superabundantia fidelium mentibus cœlestis inspirationis gratiam, & devotionis ardorem ad divinæ Majestatis obsequia, & piorum operum exercitia salubriter peragenda continuo infundit, exemplo adducti, in eam Pastoralis officii curam cogitationemque sedulo incumbimus, per quam ipsorum fidelium fructuosis hujusmodi operibus & exercitiis vacantium religio & devotio continuum suscipiat incrementum.

§.1. Cum itaque nuper ad preces dilecti filii moderni Correctoris Generalis Ordinis Fratrum Sancti Francisci de Paula, Minimorum nuncupatorum, in Congregatione Venerabilium Fratrum Nostrorum S.R.E. Cardinalium, Indulgentiis & Sacris Reliquiis præpositorum, die 20. mensis Januarii habita, proposito dubio, an facultas erigendi & aggregandi Confraternitates sub Instituto ejusdem Sancti Francisci de Paula eidem Correctori Generali esset concedenda, rescriptum fuerit: Nobis supplicandum esse. Hinc est, quod Nos, qui dictum Ordinem in visceribus gerimus charitatis, piis ipsius moderni Correctoris Generalis votis hac in re, quantum cum Domino possumus, favorabiliter annuere, eumque specialis favore gratiæ prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, a jure vel ab homine quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes & absolutum fore censentes, supplicationibus, ejus nomine Nobis super hoc humiliter porrectis, inclinati, de memoratorum Cardinalium consilio, tam prædicto quam pro tempore existenti Correctori Generali Ordinis Fratrum S. Francisci de Paula, ut ejusmodi utriusque sexus Confraternitates ejusdem denominationis & instituti, accedente consensu Ordinariorum, erigere: easque jam erectas Archiconfraternitati in Alma Urbe nostra institutæ aggregare: omnesque & singulas Indulgentias & gratias, a Romanis Pontificibus Prædecessoribus nostris concessas, illis communicare libere & licite valeat, servata tamen Constitutionis fe. re. Clementis PP. VIII. Prædecessoris pariter nostri, super erectione & aggregatione hujusmodi Confraternitatum editæ, forma & dispositione, facultatem auctoritate Apostolica tenore præsentium concedimus & impertimur: ac salva semper in præmissis auctoritate Congregationis eorumdem Cardinalium. Concessio, de qua in Rubrica.

§.2. Decernentes, easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere & fore, suosque plenarios & integros effectus sortiri & obtinere; ac illis, ad quos spectat & spectabit in futurum, plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari; Sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari & definiri debere; ac irritum & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari. Clausulæ.

§.3. Non obstantibus præmissis, ac Nostræ & Cancellariæ Apostolicæ Regula de non concedendis Indulgentiis ad instar, aliisque Constitutionibus & Ordinationibus Apostolicis; necnon, quatenus opus sit, Ordinis hujusmodi, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis, in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus

bus & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene & sufficienter expressis ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Fides transumptis danda.

§.4. Volumus autem, ut ipsarum præsentium literarum transumptis seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in ecclesiastica Dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides ubique locorum tam in judicio quam extra illud habeatur, quæ ipsis præsentibus haberetur, si forent exhibitæ vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 12. Maji 1733. Pontificatus Nostri Anno Tertio.

F. Card. Oliverius.

XCIII.

Dat. die 16. Maji 1733. Pont. An.III.

Missionariis & Concionatoribus Ordinis Minorum Sancti Francisci, Cappuccinorum nuncupat. indulgetur, ut Missionum & Concionum tempore Sacerdotibus tum Sæcularibus tum Regularibus peccata possint confiteri in locis, in quibus Ordinis Confessarii minime reperiuntur.

CLEMENS PAPA XII.

Ad futuram rei memoriam.

Causæ hujus concessionis.

§.1. Exponi Nobis nuper fecit dilectus filius Cherubini de Noves, Frater expresse professus, & Assistens Generalis Galliæ Ordinis Minorum Sancti Francisci, Cappuccinorum nuncupatorum, quod ipse Fratribus Missionariis Gallis, Sabaudis, Lotharingis, Scotis, Hibernis, & Anglis, sub Assistentia Generali hujusmodi comprehensis, qui in longinquis regionibus vineæ Domini allaborant, necnon Sacris Concionatoribus dicti Ordinis, qui verbum Dei populo tempore præsertim Adventus, Quadragesimæ, & intra octavas Festorum dierum annunciant in locis, ubi Religiosi Confessarii ejusdem Ordinis minime reperiuntur, peccata sua aliis Confessariis, legitime cæteroquin approbatis, confitendi potestatem fieri summopere desiderat; Nobis propterea humiliter supplicari fecit, ut in præmissis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur ipsius Cherubini votis, quantum cum Domino possumus, favorabiliter annuere cupientes, eumque a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, a jure vel ab homine quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium tantum consequen. harum serie absolventes & absolutum fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, Fratribus Missionariis ac Concionatoribus prædictis, ab eorum Superioribus nunc & pro tempore deputatis, ut quibusvis Sacerdotibus tum Sæcularibus tum aliorum Ordinum Regularibus, ab Ordinariis locorum, ac aliàs legitime ad audiendas confessiones ejusmodi approbatis, in iis locis dumtaxat in quibus Confessarii Ordinis prædicti minime reperiuntur, sicut præmittitur, peccata sua confiteri libere & licite possint & valeant, quamcumque necessariam & opportunam facultatem ad decennium proximum tantum duraturam auctoritate Apostolica tenore præsentium tribuimus & impertimur. — Concessio.

Obstantium derogatio.

§.2. Non obstantibus Constitutionibus & Ordinationibus Apostolicis, necnon dicti Ordinis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis, quoque, indultis, & literis Apostolicis, in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 16. Maii 1733. Pontificatus Nostri Anno Tertio.

F. Card. Oliverius.

XCIV.

Dat. die 28. Maii 1733. Pont. An.III.

Confirmatur Divisio Provinciæ Baren. Ordinis Fratrum Minorum Sancti Francisci de Observantia, in duas, atque Erectio novæ Provinciæ Licien.

CLEMENS PAPA XII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

Ex injuncto Nobis divinitus Apostolicæ servitutis munere illa, quæ a Superioribus Regularibus pro felici prosperoque Religiosorum Virorum regimine ac tranquillitate per novarum Provinciarum Institutionem provide facta & ordinata esse noscuntur, ut firma semper, atque inviolata persistant, Apostolici muniminis nostri præsidio, cum id a Nobis petitur, libenter constabilimus.

Baren. Provinciæ amplitudo.

§.1. Exponi siquidem Nobis nuper fecit dilectus filius Josephus Maria ab Ebora Commissarius Generalis pro Cismontana Familia Ordinis Minorum Sancti Francisci, de Observantia nuncupat., quod cum Provincia Baren., quæ Sancti Nicolai appellatur, ejusdem Ordinis, adeo ampla foret, ut ambitu ad quingenta, longitudine vero ad sexaginta circiter millia passuum pateret, & in duas Regiones Baren. scilicet 28. Conventus complectentem, ac Licien. respective nuncupatas duodecim Conventibus, ducentisque & ultra Fra-

Fratribus constantem divideretur: Ipse Josephus Maria variis incommodis, quæ ex amplitudine Provinciæ, ac diversitate regionum hujusmodi oriebantur, decurrendi, perpetuamque pacem inter Fratres utriusque regionis præfatæ fovendi studio, re prius cum Visitatore Provinciæ, necnon Diffinitoribus Generalibus Ordinis prædictorum communicata, vigore specialis facultatis sibi ad id a Nobis attributæ supradictam Provinciam Baren. in duas divisit, atque ex memoratis duodecim Conventibus Regionis Licien. novam dicti Ordinis Provinciam Licien. nuncupandam cum omnibus privilegiis, præeminentiis, & honoribus, quibus cæteræ Provinciæ ipsius Ordinis fruuntur, erexit: reservatis Provinciæ Baren. tum antiqua denominatione, tum prærogativis, quibus eatenus gavisa fuerat, & aliàs, prout uberius continetur in ejusdem Josephi Mariæ patentibus literis desuper expeditis, tenoris, qui sequitur, videlicet:

Provinciarum divisio a Commissario Gener. facta.

Forma Literarum dicti Commissarii.

§.2. Cum Sanctissimus Dominus Noster Dominus CLEMENS divina Providentia Papa XII. pro sua in Ordinem nostrum benevolentia, & in nos propensione voluntatis, munus Apostolici Commissarii in hac Familia Cismontana Nobis mandaverit, adeoque inter cætera idem arbitrium ac potestatem contulerit, quæ penes Capitula & Congregationes Generales ipsius Ordinis summa est: nos hujusmodi potestate muniti, & in commune Familiæ bonum excubantes animo, ut Provinciarum, quæ nobis parent, quietem, otium, tranquillitatem ab omni molestia incolumem tueamur, omni ope contendimus. Cumque ad eam rem duo potissimum conferant, quorum alterum in usu Justitiæ distributivæ consistit, alterum in eo, ut qui Provinciis præfecti sunt, eas prompte ac celeriter obire, Cœnobia singula invisere, fratrum mores ac disciplinam cognoscere & confirmare possint. Nos propterea, quibus hæc curæ cordique sunt, ea ne in desuetudinem sensim abeant, cavere debemus. Sane Barensem nostram Provinciam Fratrum Minorum de Observantia, quæ Sancti Nicolai appellatur, ejusmodi incommodis laborare compertum est, ut in eadem longo temporis intervallo neque Justitia, quæ desiderabatur, distributiva servata sit, neque Ministri Provinciales eam commode obire potuerint, nec verò in præsentia possint. Ipsa siquidem cum latissime pateat, & tam ample per tractus terræ protrahatur, ut quingenta passuum millia circuitu, centum & sexaginta longitudine contineat; & insuper in Regiones duas divisa sit, altera, quæ Barensis vocatur, habetque Cœnobia viginti & octo: Liciensis altera, quæ Cœnobiis constat omnino duodecim, & Fratribus ultra ducentum; proinde fit, ut Barensium & Liciensium nulla propemodum sit communio atque societas: Minister etenim Provincialis, ubi ex Barensibus assumitur, itineris longitudine prohibetur, hyeme præsertim, quominus, ubi necessitas postulet, ad Liciensium Cœnobia Fratresque visendos se conferat, id quod maximo detrimento Provinciæ præfatæ consuevit esse; Cui malo ut cumque occurrere Provincia ipsa cum vellet, jam pridem supra hominum memoriam instituit, ut Ministri Provincialis auctoritate Commissarius delegaretur, qui Cœnobia Licientium gubernaret, si ex Barensibus Minister esset: vel Barensem Regionem procuraret, ubi Licienses haberent Ministrum; sed hac ratione cum non satis utique provisum sit, sæpe enim Fratrum dissidia hujus rei causa, magnique motus extiterunt, negantium videlicet parere se velle Præfectis duobus, quorum alter Ministri, alter Commissarii appellatione rem communem administraret; nos propterea hujusmodi incommodis occurrere, perpetuamque pacem inter nationem utramque fovere volentes, communicato etiam consilio cum ejusdem Provinciæ Visitatore & Patribus nostri Diffinitorii Generalis, secuti etiam exemplum Capituli Generalis Mediolanensis, quod iisdem de causis Lituaniæ Provinciam novissime instituit atque fundavit, in hanc sententiam adducti sumus, quam Sanctissimus Dominus Noster Clemens XII. dignatus est comprobare, ut Liciensis Regionis ac Territorii Cœnobia duodecim in novam Provinciam erigeremus, ut re ipsa per hasce literas Apostolicæ auctoritatis munere utentes erigimus & constituimus cum omnibus privilegiis, prærogativis, & honoribus, quibus aliæ Provinciæ Ordinis nostri de jure vel consuetudine gaudere solent; reservato antiquæ Provinciæ Sancti Nicolai præcedentiæ honore aliisque prærogativis, quibus ad hæc usque tempora ornata est; Mandantes Provinciali Ministro hujus novæ Provinciæ, quam Liciensem appellari volumus, ut in sigilli majoris usum effigiem S. Patris Antonii Patavini, minoris vero Patris Orontii Licientium Episcopi atque Patroni Imaginem adhibeat. Præcipimus etiam omnibus & singulis Fratribus tam Liciensis quam Barensis Provinciarum in virtute Sanctæ Obedientiæ, ac sub pœna excommunicationis ipso facto incurrendæ, ut istiusmodi divisionem, novæque Provinciæ fundationem approbent, ratamque habeant; obnunciantes prætereà, nos tanquam in rebellem ac pertinacem pœnarum severitate animadversuros, si quis nostræ huic voluntati atque sanctioni quovis modo intercesserit.

Datum Romæ ex Ara-Cœli die 28. Februarii 1733.

Loco ✠ Sigilli.

Fr. Josephus Maria ab Ebora Commissarius Generalis Ordinarius & Apostolicus.

De Mandato P. S. Reverendissimæ Fr. Vincentius Antonius de Capla Secretarius Generalis.

§.3. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, dictus Josephus Maria, præmissa, quò firmius subsistant ac serventur exactius, Apostolicæ confirmationis nostræ patrocinio communiri summopere desideret; Nos eumdem Josephum Mariam specialibus favoribus & gratiis prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, a jure vel ab homine quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus

datus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus ejus nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, divisionem Provinciæ Baren. in duas, atque erectionem novæ Provinciæ Licien. ab eodem Josepho Maria factas, sicut præmittitur, expeditasque desuper patentes ejus literas præinsertas cum omnibus in eis contentis auctoritate Apostolica tenore præsentium confirmamus & approbamus, illisque perpetuæ ac inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus; necnon omnes & singulos juris & facti defectus, si qui in præmissis quomodolibet intervenerunt, supplemus.

Confirmatur dicta Divisio.

§.4. Decernentes, easdem præsentes literas, semper firmas validas & efficaces existere & fore; suosque plenarios & integros effectus sortiri & obtinere; ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit, in omnibus & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari; Sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari & diffiniri debere; ac irritum & inane, quidquid secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

Clausulæ.

§.5. Non obstantibus Constitutionibus & Ordinationibus Apostolicis, necnon Ordinis, Provinciæ, & Conventuum prædictorum, aliisve quibusvis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis confirmatis & innovatis.

§.6. Quibus omnibus & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 28. Maji 1733. Pontificatus Nostri Anno Tertio.

F. Card. Oliverius.

XCV.

Statutum circa Officia Generalia Ordinis Fratrum Minorum Sancti Francisci de Observantia, ut nulla imposterum necessaria sit temporis vacatio in ascensu ab inferiori ad superiorem Gradum; in decursu vero a superiori ad inferiorem, vel transitu ad æqualem, vacatio requiratur per tempus duorum Capitulorum Generalium, sive duodecim annorum.

Dat. die 29. Maji 1733. Pont. An.III.

CLEMENS PAPA XII.

Ad futuram rei memoriam.

§.1. Exponi Nobis nuper fecit dilectus filius Minister Generalis Ordinis Fratrum Minorum Sancti Francisci de Observantia nuncupatorum, quod in ultimo Capitulo Generali ejusdem Ordinis, Mediolani celebrato, inter alia totius Ordinis præfati consensu decretum fuit, Sanctæ Sedi supplicandum fore pro moderatione vacationis, quæ juxta Constitutiones Apostolicas intercedere deberet a minoribus ad majora Officia generalia dicti Ordinis assequenda.

Causa edendæ hujus Constitutionis.

§.2. Quare ipse Minister Generalis, hujusmodi Decreto inhærens, opportune in præmissis a Nobis provideri, &, ut infra, indulgeri summopere desiderat. Nos eumdem Ministrum Generalem specialibus favoribus & gratiis prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, a jure vel ab homine quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus ejus nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, auditoque prius voto Congregationis Generalis Ordinis prædicti; quòd in posterum in Gradibus sive Officiis Generalibus ejusdem Ordinis nulla temporis vacatio requiratur, & attendi debeat in ascensu ab inferiori ad superiorem gradum: in descensu vero a superiori ad inferiorem, vel transitu ad æqualem gradum, duplex vacatio, idest per tempus duorum Capitulorum generalium, sive duodecim annorum intercedere debeat, auctoritate Apostolica tenore præsentium statuimus & declaramus.

Quod nulla requiratur vacationi ascensu.

Requiratur vero in descensu.

§.3. Decernentes, præsentes literas firmas, validas, & efficaces existere & fore, suosque plenarios & integros effectus sortiri & obtinere; ac ab illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit, in omnibus & per omnia plenissime & inviolabiliter observari; sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari & definiri debere; ac irritum & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

Clausulæ.

§.4. Non obstantibus Constitutionibus & Ordi-

Ordinationibus Apostolicis; necnon, quatenus opus sit, Ordinis prædicti, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis, in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, approbatis, & innovatis.

§.5. Quibus omnibus & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene & sufficienter expressis & insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 29. Maji 1733. Pontificatus Nostri Anno Tertio.

F. Card. Oliverius.

XCVI.

Dat. die 9. Junii 1733. Pont. An.III.

Indulgentia Plenaria perpetua pro Visitantibus Ecclesias Monachorum & Monialium, tam hactenus erectas, quam imposterum quandocumque erigendas, Congregationis Sancti Benedicti, in Festo Sancti Silvestri Abbatis dictæ Congregationis Institutoris.

CLEMENS PAPA XII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

Coelestium munerum thesauros, quorum dispensationem fidei nostræ credidit divina ignatio, libenter erogamus, cum ad fovendam, excitandamque fidelium devotionem salubriter expedire in Domino arbitramur.

§.1. Supplicationibus itaque dilecti filii Benedicti Biancini, Procuratoris Generalis Monachorum Ordinis S. Benedicti Congregationis Silvestrinorum nuncupatorum, nomine Nobis super hoc humiliter porrectis, inclinati, omnibus & singulis utriusque sexus Christifidelibus vere pœnitentibus & confessis, ac Sacra Communione refectis, qui aliquam ex Ecclesiis Monasteriorum tam Monachorum quam Monialium ejusdem Congregationis tam hactenus erectorum, quam imposterum quandocumque erigendorum, & ubique locorum existentium, die Festo Sancti Silvestri Abbatis, dictæ Congregationis Institutoris, a primis vesperis usque ad occasum Solis diei hujusmodi singulis annis devote visitaverint, & ibi pro Christianorum Principum concordia, hæresum extirpatione, ac Sanctæ Matris Ecclesiæ exaltatione pias ad Deum preces effuderint, plenariam omnium peccatorum suorum Indulgentiam & remissionem misericorditer in Domino concedimus: Præsentibus perpetuis futuris temporibus valituris.

Indulgentia de qua in Rubrica.

§.2. Volumus autem, ut earumdem præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica Dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, quæ adhiberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ vel ostensæ.

Fides Transumptorum.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 9. Junii 1733. Pontificatus Nostri Anno Tertio.

F. Cardinalis Oliverius.

XCVII.

Confirmatio Sententiæ Ministri Generalis Ordinis Fratrum Minorum Sancti Francisci de Observantia circa dubia quoad numerum Vocalium Diffinitorii Provinciæ Lugdunen. Congregationis Gallicanæ Fratrum Tertii Ordinis Sancti Francisci de Pœnitentia: cum reintegratione ejusdem Diffinitorii ad numerum septem Vocalium, aliisque ordinationibus pro facienda subrogatione aliorum Religiosorum in eventu, quo deficiat aliquis ex septem Vocalibus hujusmodi.

Dat. die 22. Junii 1733. Pont. An.III.

CLEMENS PAPA XII.

Ad futuram rei memoriam.

§.1. Exponi Nobis nuper fecit dilectus filius Vincentius Delphinas Minister Provincialis Provinciæ Lugdunen. Congregationis Gallicanæ Fratrum Tertii Ordinis Sancti Francisci de Pœnitentia nuncupatorum, quod intra tempus effluxum a postremo Capitulo Provinciali dictæ Provinciæ, mense Majo anni proxime elapsi celebrato, duplex ortum est dubium circa intelligentiam statutorum generalium ejusdem Ordinis, respiciens præcipue numerum Vocalium, qui juxta statuta hujusmodi in Diffinitorio Provinciali Provinciæ præfatæ sunt cooptandi. Cum enim statuta præfata disponant Definitorium Provinciale componendum esse actuali Ministro Provinciali, Custodibus, Diffinitoribus, Provincialibus quatuor, ac ultimo Ministro Provinciali absoluto, quorum Vocalium numerus, ne unquam deficiat tam multiplex extra Capitula Provincialia subrogandi modus, per eadem statuta ac diversas literas Apostolicas desuper emanatas decretus est, ut eveniente etiam alicujus dictorum Vocalium obitu, nullatenus deesse possit in Provincia prædicta Religiosus capax istiusmodi subrogationis; His tamen non obstan. defuncto nupero Ex-ministro Provinciali ipsius Provinciæ, qui proculdubio jure, atque sub titulo ultimi absoluti Ministri Provincialis, voce activa in hodierno Diffinitorio potitus fuisset, nullus alius Ex-minister Provincialis subrogatus fuit, qui defuncti locum in eodem Diffinitorio teneret; ac insuper licet Custos, qui est Vocalis natus pro Capitulo Generali per statuta supradictæ Congregationis Gallicanæ clare permissus, videretur creari debere sub titulo ac juribus propriis Custodis, & per electio-

Ministri Provincialis Lugdunen. petitio; cum rei expositione.

ctionem diversam ab electione, & personis Diffinitorum, sicuti ordinationes præfatæ Congregationis Gallicanæ innuunt; attamen major pars dicti postremi Capituli Provincialis censuit, ipsum Custodem cum Diffinitoribus promiscue confundendum, & solo Deputati nomine ab iis distinguendum esse, contra usum a pluribus annis vigentem in altera Provincia Sancti Elzearii ejusdem Congregationis Gallicanæ, in qua Custos distinctim a quatuor Diffinitoribus deligitur; & quia Diffinitorium ipsius Provinciæ Lugdunen. duobus Vocalibus, nempe ex-Ministro Provinciali, & Custode distincto a quatuor Diffinitoribus contra jus exinde privari credebatur, illudque tribus dumtaxat Diffinitoribus contra dispositionem dictorum statutorum constabat, si Custos quatuor Diffinitoribus adnumerandus erat, idem Vincentius horum dubiorum solvendorum causa ad dilectum filium Ministrum Generalem Ordinis Fratrum Minorum ipsius Sancti Francisci de Observantia nuncupatorum ad præscriptum Constitutionum dicti Ordinis occurrente occasione alicujus dubitationis recursum habuit, qui respondit ad primum, Quod moriente ultimo ex-Ministro Provinciali subrogari debeat alter, qui antea fuerit immediate Minister itidem Provincialis, habeatque votum consultivum, decisivum, a que electivum in omnibus congressibus Diffinitorii: & si aliquis e quatuor Diffinitoribus decedat, subrogetur unus pariter ex Ministrorum Provincialium, quatenus jam non habeat vocem in Diffinitorio; & si habeat, vel desint Patres hujusmodi, tunc subrogetur antiquior ex Diffinitoribus habitualibus; atque si eatenus nulla facta fuerit subrogatio, imposterum hoc modo facienda & observanda esset: Ad secundum vero, quod quamvis liberum sit eligere vel non eligere Custodem, conveniat tamen eum deinceps eligi distinctum a quatuor Diffinitoribus; isque juribus & privilegiis, cæteris Custodibus concedi solitis, frui debeat, votum habens in congressibus Provincialibus, & in Capitulo Generali, ut Vocalis admissibilis sit cum Ministro Provinciali, & non unus ex quatuor Diffinitoribus, qui locum Custodis tenere possit, quemadmodum deliberatum fuerat.

Ministri Generalis Sententia.

§.2. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, ipse Vincentius plurimum cupiat, enarratam Ministri Generalis Sententiam, pro firmiori illius subsistentia & exactiori observantia, Apostolicæ confirmationis nostræ patrocinio communiri, & opportune in præmissis, ut infra, a Nobis provideri; Nos dictum Vincentium specialibus favoribus & gratiis prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, a jure vel ab homine quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus, illius nomine Nobis super hoc humiliter porrectis, inclinati, de venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium, negotiis & consultationibus Episcoporum & Regularium præpositorum, qui relationem dilecti etiam filii Procuratoris Generalis secundodicti Ordinis sibi super præmissis factam attenderunt, consilio, præfatam Ministri Generalis Sententiam super duplici Dubio huiusmodi auctoritate Apostolica tenore præsentium approbamus & confirmamus; illique inviolabilis Apostolicæ firmitatis, ac interpretationis prædictorum statutorum vim & efficaciam injungimus; necnon Diffinitorium Provinciale ejusdem Provinciæ Lugdunen. ad septenarium numerum Vocalium, ei, sicut præmittitur, convenientem, harum serie restituimus & reintegramus. Præterea auctoritate & tenore præfatis volumus & statuimus, ut defuncto ultimo Ministro Provinciali in dicta Provincia Lugdunen. ex tunc & usque ad proximum futurum Capitulum Provinciale inclusive subrogatus censeatur sub titulo & juribus Ex-Ministri Provincialis is, qui immediate ante defunctum, ab Officio Provincialatus absolutus, & extra Diffinitorium Provinciale reperitur; quo vero ad Custodem præfatum, servata imposterum in electione eorum, qui ad Capitulum generale deputandi erunt, dicti Ministri Generalis sententia, deputatio facta a postremo Capitulo Provinciali vim habeat pro hac vice tantum in iis, quæ eidem sententiæ non adversantur; Ita quod sic deputatus, aut in ejus locum subrogatus, in sua deputatione vel subrogatione valide, sed cum titulo Custodis, & saltem juribus Definitorum usque ad proximum Capitulum Provinciale permaneat; utque numerus quatuor Diffinitorum, a Custode distinctorum, ex nunc usque ad dictum proximum Capitulum Provinciale inclusive compleatur, adjungatur pro hac vice quartus Diffinitor tribus aliis jam ab ipso postremo Capitulo Provinciali electis præter eumdem Custodem, sive Deputatum secundum leges subrogationis per literas Apostolicas in suo vigore persistentes in casu obitus Definitorum præscriptas, perinde acsi quartus Definitor ad Capitulum Generale deputatus decessisset.

Confirmatione Apostolica roboratur.

§.3. Decernentes, easdem præsentes literas semper firmas validas & efficaces existere & fore, suosque plenarios & integros effectus sortiri & obtinere; & ab illis, ad quos spectat & pro tempore quandocumque spectabit, in omnibus & per omnia inconcusse observari, illisque respective plenissime suffragari; sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari & definiri debere; ac irritum & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

Harum Literarum firmitas.

§.4. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus & Ordinationibus Apostolicis, necnon, quatenus opus sit, Ordinis, & Provinciæ Lugdunen. hujusmodi, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis, in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis;

Obstantium derogatio.

§.5. Qui-

§.5. Quibus omnibus & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene & sufficienter expressis, & ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 22. Junii 1733. Pontificatus Nostri Anno Tertio.

F. Card. Oliverius.

XCVIII.

Dat. die 30. Junii 1733. Pont. An.III.

Lis omnis inter Clericos Regulares Societatis Jesu, & Pauperes Matris Dei, a Scholis Piis denominatos, de gravioribus scientiis Vilnæ ab utrisque publice tradendis oborta, ad Sedem Apostolicam avocatur, & extinguitur, ac alia hac de re a Sanctissimo Domino Nostro edita Constitutio confirmatur.

Constitutionem hic laudatam, qua Pauperibus Matris Dei Scholarum Piarum facultas asseritur graviores tradendi scientias, legere est superius nu. XXXI. pag. 175.

CLEMENS EPISCOPUS

Servus Servorum Dei.

Ad perpetuam rei memoriam.

Summi Pontificis est lites inter ordines religiosos dirimere.

Pontificalis officii nostri esse debet, lites, & invidiosas contentiones inter quoscumque supremæ curæ nostræ subjectos, ac præsertim Ordines religiosos interdum obortas, dirimere, ut charismata meliora æmulantes, unà omnes in Vinea Domini laborare satagant, ac proximorum saluti, rectæque institutioni laudabilem, & Dominica mercede dignam, operam dare non cessent.

Inter Clericos regulares Societatis Jesu, & Pauperes Matris Dei a Scholis piis denominatos de tradendis publice scientiis contentio Vilnæ oborta.

§.1. Quum itaque, sicut accepimus, postquam Anno Domini MDCCXXIII. seu alio veriori tempore, Congregatio dilectorum filiorum Clericorum Regularium Pauperum Matris Dei, qui a Scholis Piis denominatur, in Vilnensem Civitatem canonice introducta fuisset, a dilectis quoque filiis Clericis Regularibus Societatis Jesu, qui Universitatis studii generalis seu publicæ Achademiæ Vilnensis curam gerunt, non licere ibi cuiquam extra eamdem Universitatem sive Achademiam eminentiores disciplinas & scientias adolescentibus tradere, proptereaque non posse jam dictos Clericos Regulares publicas scholas ibidem aperire, prætensum fuerit; hujusmodi prætensionibus in Congregationem Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium, negociis & consultationibus Episcoporum & Regularium præpositorum, e quorum numero Nos ipsi tunc eramus, ab utraque parte deductis, eadem Congregatio Cardinalium die vigesima septima mensis Martii Anni Domini MDCCXXVII. referente dilecto filio nostro Nicolao Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Presbytero Cardinale, Spinula nuncupato, decreverit primodictis Clericis Regularibus licere aperire scholas juxta modum dumtaxat, scilicet inferiores, pro pueris pauperibus, gratis & sine ullo stipendio imbuendis in primis elementis, grammatica, computo, & præcipue in bonis moribus, & fidei catholicæ rudimentis, ad formam literarum Apostolicarum fel. record. Pauli Papæ V. Prædecessoris Nostri, quæ incipiunt; *An eas interdicta quæstuatione, & amplius causam non debere proponi* censuerit, & piæ memoriæ Benedictus Papa XIII. etiam Prædecessor Noster decretum prædictum per suas literas Apostolicas sub annulo Piscatoris in forma Brevis die decima septima mensis Martii insequentis Anni MDCCXXVIII. expeditas, Apostolica auctoritate confirmaverit atque adprobaverit, prout in decreto ac literis ejusdem Benedicti plenius & uberius continetur.

Particulari Card. Congreg. examinanda committitur.

§.2. Deinde vero Nobis, divina favente Clementia, ad Beati Petri Sedem evectis, cum innotuisset, varias, interque se discrepantes sententias ac voces percrebuisse de proprio officio, præcipuoque instituto primodictorum Clericorum Regularium, super modo & ratione instituendi adolescentes, eorum curæ commissos, eosdemque in scholas recipiendi, deque Statutis a piæ record. Gregorio Papa XV. etiam Prædecessore Nostro, confirmatis & approbatis, ac de complurium aliorum Romanorum Pontificum tam sub plumbo quam sub Annulo Piscatoris, in dicta forma Brevis, pro dictis Clericis Regularibus Pauperibus Matris Dei, editis literis Apostolicis, & præcipue eorumdem Pauli, Gregorii, & Urbani VIII. Alexandri VII. Clementis IX. & Clementis X. etiam Romanorum Pontificum Prædecessorum Nostrorum; Nos quascumque controversias & dissensiones, ex statutorum & literarum Apostolicarum hujusmodi vario sensu ortas, & tunc fortasse orituras, pro nostri Apostolatus munere de medio tollere volentes, particulari Congregationi Venerabilium Fratrum nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium, videlicet bonæ memoriæ Prosperi Marefuschii, eorumdem primodictorum Clericorum Regularium Matris Dei Protectoris, Leandri de Portia, ac Petri Aloysii Carafæ, ad rem maturo consilio examinandam, tunc per Nos Apostolica auctoritate prædicta institutæ, & præviis facultatibus necessariis instructæ, commiserimus & mandaverimus, ut de omnibus & singulis tam in forma Brevis, quam sub plumbo, ut præfertur, expeditis, primodictosque Clericos Regulares respicientibus, Apostolicis literis ac statutis prædictis mature perpensis, in subsequentia capita sedulo inquirerent.

Puncta examini tradita:

Primo nimirum, An prædictis Clericis Regularibus Pauperibus Matris Dei in suis publicis scholis, præter scribendi legendi & computandi regulas, atque etiam grammaticen., scientias majores tradere liceret.

Secundo, An ipsi ad easdem suas scholas pueros etiam Divites, Nobilesque admittere possent.

Ter-

Tertio, An in suam curam & regimen juvenum Collegia, Seminaria, & Convictus habere itidem possent.

Quarto quæsitum est, An privilegium Apostolicum eis foret concedendum, ut regulares domos sine aliorum Regularium consensu, condere possent, ubi tamen eis pro numero a Constitutionibus Apostolicis præfixo Religiosis alendis sufficientes reditus citra mendicandi & quæstuandi necessitatem aliàs suppeterent: quumque Congregatio particularis, prædicta die XIII. mensis Aprilis Anni Domini MDCCXXXI. habita, præmissis omnibus, quemadmodum præceperamus, diligenter inspectis & ponderatis, nemine discrepante, in hanc resolutionem uno ore devenerit, scilicet:

Responsiones.

Ad primum, Clericos Regulares Pauperes Matris Dei, qui a Scholis Piis denominantur, teneri prima rudimenta Catholicæ Fidei, grammaticæ & computorum regulas tradere adolescentulis ad formam Constitutionum Ordinis sui: licere etiam eisdem Scientias Majores in suis publicis Scholis tradere, dummodo tamen apud eos Constitutiones Ordinis quoad scholas minores serventur,

Ad secundum, eosdem Clericos Regulares teneri admittere pueros pauperes, & licere eis admittere pueros Divites, & Nobiles,

Ad tertium, posse ad formam Capitulorum Generalium.

Ad quartum, pro gratia privilegii eis concedendi responsum fuit, ad formam scilicet Indulti fel. record. Prædecessoris Nostri Clementis Papæ IX. Fratribus Excalceatis Ordinis Beatæ Mariæ Virginis de Monte Carmelo, concessi die sexta Octobris Anni MDCLXVIII.

§.3. Relataque Nobis insequenti die per Venerabilem Fratrem Archiepiscopum Nazianzenum, Auditorem nostrum, quem Nos eidem Congregationi particulari Secretarium assignaveramus, resolutione hujusmodi, quascumque contentiones, discordias, & lites, si quæ forsan quomodolibet ubivis locorum super hujusmodi statutorum & literarum Apostolicarum interpretatione & vero sensu contra primodictos Clericos Regulares exortæ, & coram quibusvis Judicibus introductæ, & indecisæ pendere repertæ fuissent, aut imposterum oriri unquam potuissent, ad Nos & Sedem Apostolicam avocantes, ac penitus supprimentes & extinguentes, ac super eis perpetuum silentium imponentes, Motu proprio & ex certa scientia, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine nostris, resolutionem seu decretum superius expressum & enunciatum, ut deinceps semper & perpetuo vigeret, & ubique locorum a primodictis Clericis Regularibus, illorumque Præposito & Procuratore Generalibus, cæterisque Superioribus & personis quibuscumque observaretur, dicta Apostolica auctoritate perpetuo confirmaverimus & approbaverimus; & ne imposterum quisquam ubivis locorum & gentium contra præmissa novas controversias & dissensiones excitare, primodictisque Clericis Regularibus de his molestiam aliquam inferre auderet, quæ a dicta Congregatione particulari explicata & resoluta fuerant, & a Nobis adprobata, dictaque resolutione seu decreto continebantur, statutorum & literarum Apostolicarum tam sub plumbo quam in forma Brevis hujusmodi, esse verum, germanum, sincerum & indubium sensum; idque omne a quibuscumque etiam speciali nota dignis, & vigore Constitutionum Apostolicarum, nostrarumque & Cancellariæ Apostolicæ regularum, specialiter & individue exprimendis, etiam dictæ Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalibus, locorum Ordinariis, ac quorumvis Ordinum, etiam Mendicantium & Militarium, necnon etiam Congregationum quarumcumque aliorum Clericorum Regularium, etiam Societatis Jesu, & cujusvis alterius regularis Instituti personis Regularibus omnino servandum esse: neque eisdem statutis & literis Apostolicis superius expressis ullam aliam interpretationem tribui posse, neque primodictis Clericis Regularibus ex suis statutis, literisque Apostolicis, iisdem concessis, præsertim dicti Pauli V. Prædecessoris, Scientias Majores profiteri unquam interdictum & vetitum fuisse; immo etiam in suis publicis Scholis easdem Scientias Majores adolescentibus cujuscumque ordinis & conditionis tradere & prælegere licuisse & licere, Apostolica auctoritate prædicta decrevimus & declaravimus, prout in nostris desuper sub datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem anno Incarnationis Dominicæ MDCCXXXI. Kal. Maji Pontificatus Nostri Anno Primo vulgatis, incipientibus: *Nobis, quibus*, literis, etiam plenius & uberius continetur.

Sententia a S. S. confirmata.

Ac edita Constitutio.

§.4. Et licèt primodicti Clerici Regulares, quibuscumque dissensionibus & controversiis per Nos, ut præfertur, de medio sublatis & suppressis, Scientias Majores adolescentibus cujusvis conditionis & ordinis ubique locorum publice & libere tradere posse sperarent; nihilominus ob prætensum extraordinarium ab Universitate seu Achademia Vilnensi prædicta recessum (ut asserebatur) plurium adolescentium, liberalibus disciplinis & scientiis operam navantium: illorumque ad Scholas Pias, per primodictos Clericos Regulares in prædicta Civitate Vilnensi apertas & exercitas, accessum, pro parte Clericorum Regularium Societatis Jesu dictæ Civitatis Vilnensis, prætendentium, dictas nostras literas eamdem Civitatem Vilnensem minime comprehendere; & decretum, per Benedictum Prædecessorem jam memoratum, ut præfertur, confirmatum & adprobatum, quasi per easdem nostras literas minime abrogatum, adhuc viribus subsistere, ac Universitati seu Achademiæ prædictæ, privative quoad alios quoscumque, graviores scientias tradere competere, is & causa in partibus coram dilecto quoque filio & Sedis prædictæ Nuncio nostro, apud Illustrem Poloniæ Regem commorante inter dictos Clericos Regulares Societatis Jesu ex una, & primodictos Clericos Regulares ex altera partibus, super observatione memorati decreti introducta extitit: ac dictus Nuncius noster provide

Causa ad Nuncium Apostol. delata:

vide considerans, instantiam dictorum Clericorum Regularium Societatis Jesu adversus dictas nostras literas, motu scientia & potestatis plenitudine prædictis, ut præfertur, expeditas, esse promotam; ideoque super ea animum nostrum requirere existimavit; Nosque super hac re mature procedere volentes, eamdem Congregationem particularem, videlicet Leandri & Petri Aloysii Cardinalium, & dilecti filii nostri Joannis Antonii dictæ Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Presbyteri Cardinalis Guadagni, primodictorum Clericorum Regularium Protectoris, in prædicti Prosperi Cardinalis defuncti locum suffecti, adsignato ei etiam dicto Nazianzeno Archiepiscopo in Secretarium, iterum instituimus; illique Clericorum Regularium Societatis Jesu Civitatis Vilnensis, & Universitatis seu Achademiæ hujusmodi privilegia, ac primodictum decretum, literasque Benedicti Prædecessoris pro ejus confirmatione, ut præfertur, editas hujusmodi, necnon rationes per eosdem Clericos Regulares Societatis Jesu in scriptis allatas, examinandi præcipuam curam commisimus. Et dicta Congregatio particularis die IX. mensis Septembris anni proxime præteriti MDCCXXXII. auditis primodictis Clericis Regularibus, qui a Scholis Piis denominantur, ac mature rimata scriptura legali Universitatis seu Achademiæ Vilnensis Clericorum Regularium Societatis Jesu, a prædicto Nuncio nostro transmissa, ac dilecto filio Procuratore Generali dictorum Clericorum Regularium Societatis Jesu requisito, consulendum esse Nobis, quod scriberetur per literas Secretariæ nostræ Status eidem Nuncio nostro, decretum prædictum dicto Anno MDCCXXVII. in causa Vilnensi aperitionis Domus & Scholarum Piarum emanatum, ac literas Apostolicas dicti Benedicti Prædecessoris super ejus confirmatione in forma Brevis, ut præfertur, expeditas, Non obstare primodictis Clericis Regularibus ad effectum aperiendi in Civitate Vilnensi Scholas Publicas, etiam Scientiarum Majorum, attenta Constitutione ac declaratione nostris prædictis sub die 1. Maji anno MDCCXXXI. emanatis, ad formam tamen ejusdem constitutionis: Neque constare de prætensa privativa Universitatis seu Achademiæ Vilnensis quoad scientias Philosophicas & Theologicas, etiam morales, aliasque etiam inferiores, censuit: Factaque deinde per dictum Archiepiscopum eadem die IX. Septembris de hac ultima resolutione, seu decreto prædictæ Congregationis particularis, Nobis relatione, illi benigne annuimus, atque ultimodictam resolutionem seu decretum pro ejus adimplemento, prædicto Nuncio nostro transmitti mandavimus: dictusque Nuncius noster ultimo dictæ resolutioni seu decreto sibi transmisso, ut par erat, inhærens, illud non solum voce palam fecit, sed etiam scriptis prolata formali sententia, cujus tenor est: *Christi nomine invocato, pro Tribunali sedentes, & solum Deum præ oculis habentes, per hanc nostram definitivam sententiam, quam in his scriptis ferimus in causa & causis, quæ primo & in prima coram nobis, seu alio veriori versæ fuerunt & vertuntur, instantia, inter Rev. P. Sebastianum a Sancto Stanislao, Procuratorem Generalem Causarum Clericorum Regularium Matris Dei Scholarum Piarum Provinciæ Poloniæ & Lithuaniæ, nomine, de quo in Actis, actorem ex una: & Rev. P. Paulum Stryleuski, Procuratorem Generalem Causarum Provinciæ Lithuaniæ Societatis Jesu, nomine pariter, de quo in Actis, reum conventum ex altera, partibus, de & super observatione & executione Constitutionis Sanctissimi Domini Nostri CLEMENTIS Papæ XII. sub datum Kalendis Maji 1731. editæ favore Clericorum Regularium Pauperum Matris Dei, qui a Scholis Piis denominantur, rebusque aliis, in actis causæ & causarum hujusmodi, ad quæ &c. dicimus, declaramus, & definitive sententiamus, suprascriptam Constitutionem Sanctissimi Domini Nostri Papæ ad literam, & prout sonat, fore, & esse exequendam, & in omnibus & per omnia observandam, prout per præsentes exequi & observari volumus & mandamus; signanter declarantes in casu, licuisse Clericis Regularibus Pauperibus Matris Dei, a Scholis Piis denominatis, Domus Vilnensis Publicas Scholas aperire, ac etiam licere Scientias Majores in prædictis suis Scholis publicis tradere, & in easdem pueros Nobiles & Divites admittere; & pro præmissorum effectu mandatum de exequendo, & aliud quodcumque, desuper necessarium & opportunum, decernimus & relaxamus, ac exequi volumus & mandamus &c. Ita pronunciavi Ego C. Archiepiscopus Iconiensis, Nuncius Apostolicus, lata, lecta, & publicata &c. Stephanus Skarszyraski Vicecancellarius.* Insuper dicti Clerici Regulares Societatis Jesu præmissis minime acquiescentes, a Nuncio nostro ejusque sententia appellationem, quæ ab eodem Nuncio, prout juris erat, rejecta fuit, ad Nos, & Apostolicam Sedem interposuerunt.

Hinc Romam translata.

Congreg. Particularis Decretum:

Quod a Sanctissimo D.N. fuit confirmatum:

Ac Nuncio Apostolico trasmissum:

Ab eo autem publicatum:

Mox appellatum ad Sedem Apostolicam.

§.5. Nos igitur, qui quascumque contentiones & dissidia a religiosis Familiis amovere studemus, eorumdem Clericorum Regularium Pauperum Matris Dei, præcipue circa illorum Pias Scholas, in Civitate Vilnensi existentes, tranquillitati & quieti, quantum cum Domino possumus, consulere cupientes, eosque & eorum singulos specialibus favoribus & gratiis prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, a jure vel ab homine quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodati existunt, ad effectum præsentium tantùm consequendum, harum serie absolventes & absolutos fore censentes, ac litis & causæ prædictarum inter utrosque Clericos Regulares, olim, ut præfertur, pendentium, status & merita, & decreti dictæ Congregationis prædictorum Cardinalium, negociis Episcoporum & Regularium præpositorum, ut præfertur, emanati, ac literarum Apostolicarum dicti Benedicti Prædecessoris pro illius confirmatione editarum, & unius ac alterius Congregationis particularis prædictæ resolutionum seu decretorum, ac nostrarum per Nos, ut præfertur, editarum, ac Pauli, Gregorii, Urbani, Alexandri, & utriusque Clementis Prædecessorum prædictorum, primodi-

Summus Pontifex hujusmodi lites ad se avocatas prorsus extinguit.

modictos Clericos Regulares quomodolibet respicientium, literarum Apostolicarum, ac statutorum hujusmodi, & quorumcumque in Capitulis Generalibus primodictorum Clericorum Regularium conditorum decretorum, omnium & singulorum tenores, etiam veriores, ac datas, præsentibus pro plene & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes: necnon litem & causam hujusmodi per dictos Clericos Regulares Societatis Jesu contra primodictos Clericos Regulares, in Civitate Vilnensi commorantes, ut præfertur, introductas, quatenus opus sit, ad Nos & Sedem prædictam avocantes, illasque, & appellationem per eosdem Clericos Regulares Societatis Jesu, ut præfertur, interpositam, penitus & omnino exstinguentes & supprimentes, ac super eis perpetuum silentium imponentes, motu proprio, & ex certa scientia, ac deliberatione Nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine decretum Congregationis eorumdem Cardinalium, negotiis & consultationibus Episcoporum & Regularium præpositorum, ut præfertur, editum: & literas Apostolicas ejusdem Benedicti Prædecessoris super decreti hujusmodi confirmatione in forma Brevis confectas, itaut illa imposterum per dictos Clericos Regulares Societatis Jesu in quodcumque judicium, vel extra illud, nunquam deduci possint, dicta Apostolica auctoritate tenore præsentium perpetuò revocamus, rescindimus & abrogamus. Et ultimodictam resolutionem seu decretum per Congregationem particularem, ut præfertur, emanatum, & sententiam deinde per eumdem Nuncium nostrum favore primodictorum Clericorum Regularium latam, auctoritate nostra perpetuò confirmamus & approbamus; illisque perpetuæ & inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, omnesque & singulos tam juris, quam facti, & solemnitatum, ac quoscumque alios quantumvis substantiales defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, in iisdem supplemus.

Ac priorem suam Constitutionem pro Clericis Regularibus Pauperibus Matris Dei undequaq; confirmat.

§ 6. Ac de prætensa facultate Universitatis seu Achademiæ Vilnensis publice docendi scientias majores privative quoad alios, minime constitisse, minimeque constare, & vigore dictarum literarum nostrarum: *Nobis*, *quibus* incipientium, primodictos Clericos Regulares, etiam in Civitate Vilnensi Scholas Publicas retinere: inibique Scientias etiam Majores adolescentibus cujusvis conditionis & ordinis tradere: ac etiam Collegia, Seminaria, & Convictus in suam curam & regimen recipere, Apostolica auctoritate perpetuo statuimus & declaramus. Insuper eadem auctoritate, dictam nostram Constitutionem in reliquis ibidem expressis firmam, salvam, & illæsam existere, & censeri debere, quoad omnia & singula, in ea in favorem dictorum Clericorum Pauperum Matris Dei contenta, confirmamus, & Vilnæ, ac ubique locorum inviolabiliter observari mandamus: dictamque resolutionem & decretum Congregationis particularis, & memorati Nuncii nostri sententiam, ac prædictas nostras, præsentesque Literas, & in eis contenta & expressa quæcumque, nullo unquam tempore de subreptionis vel obreptionis, aut nullitatis vitio, vel intentionis nostræ, etiam ex eo, quod causæ, propter quas præmissa emanarunt, coram Nobis vel alibi adductæ, verificatæ & justificatæ, ac dicti Clerici Regulares Societatis Jesu civitatis Vilnensis, ac Universitatis seu Achademiæ prædictæ Rectores seu Conservatores ac Administratores & quicumque alii, in præmissis & circa ea jus vel interesse habentes, aut habere prætendentes, ad id vocati & auditi non fuerint, & consensum suum eisdem præmissis non præstiterint: aut alio quovis defectu, etiam quantumvis magno & substantiali, sive etiam ex eo, quod in eis solemnitates, ac quævis alia servanda & adimplenda, servata & adimpleta non fuerint, aut ex quocumque alio capite, etiam in corpore Juris clauso, & quovis alio prætextu vel causa, etiam quantumvis legitima justa & privilegiata, ac publicum & commune bonum respiciente, quæque ad effectum validitatis præmissorum exprimenda foret, notari, impugnari, invalidari, retractari, in jus vel controversiam vocari, ad viam & terminos juris reduci, aut adversus illas quodcumque juris vel facti aut gratiæ remedium, aut oris aperitionem impetrari; neque illas sub quibusvis similium vel dissimilium gratiarum revocationibus, suspensionibus, limitationibus, derogationibus, aut aliis contrariis dispositionibus comprehendi; sed semper ab illis excipi, & quoties illæ emanabunt, toties in pristinum & validissimum statum restitutas, repositas & plenarie reintegratas, ac de novo etiam sub quacumque posteriori data per primodictos Clericos Regulares, a Scholis Piis denominatos, nunc & pro tempore existentes, quandocumque eligenda, concessas: illasque validas & efficaces fore & esse, suosque plenarios & integros effectus in omnibus & per omnia sortiri & obtinere, ac primodictis Clericis, nunc & pro tempore existentibus, in omnibus & per omnia plenissime suffragari; sicque, & non alias, per quoscumque Judices ordinarios vel delegatos, quavis auctoritate fungentes, etiam Causarum Palatii Nostri Apostolici Auditores, & dictæ Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, etiam de Latere Legatos, Vicelegatos, dictæque Sedis apud dictum pro tempore existentem illustrem Poloniæ Regem commorantes, aliosque Nuncios, & quoslibet alios, quavis auctoritate, potestate, prærogativa, honore & privilegio fungentes, sublata eis & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, definiendi, & interpretandi facultate & auctoritate, judicari definiri & interpretari debere; & quidquid secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari, irritum & inane decernimus.

Obstantibus derogat.

§. 7. Non obstantibus iis omnibus, quæ Nos in eisdem nostris literis voluimus non obstare, ac Nostra & Cancellariæ prædictæ Regula de jure quæsito non tollendo, ac Constitutionibus & Ordinationibus Apostolicis, dictorumque Clericorum Regularium Societatis Jesu, ac Universitatis seu Achademiæ prædictæ, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis

tis

tis, statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque indultis, & literis Apostolicis, de quibus omnibus, etiamsi specialis specifica, expressa ac individua mentio habenda esset, dictis Clericis Regularibus Societatis Jesu, ac Universitati seu Achademiæ hujusmodi, illiusque Rectoribus seu Conservatoribus ac Administratoribus prædictis, aliisque Superioribus & personis quibuscumque aliàs in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & approbatis.

§. 8. Quibus omnibus & singulis, quamvis pro eorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, aut quævis expressio facienda, sive aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda esset, illorum tenores his nostris pro plene & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, specialiter & expresse motu, scientia, deliberatione, & potestatis plenitudine, ad præmissorum effectum dumtaxat, plenissime derogamus, & derogatum esse volumus, cæterisque contrariis quibuscumque. *Clausula derogatoria.*

§. 9. Volumus autem, ut earumdem præsentium literarum transumptis, sive exemplis, etiam typis impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo Personæ in Ecclesiastica Dignitate constitutæ, vel dictorum Clericorum Regularium Pauperum Matris Dei, qui a Scholis Piis denominantur, Præpositi Generalis munitis eadem prorsus fides in judicio & extra adhibeatur, quæ iisdem præsentibus, si forent exhibitæ vel ostensæ, adhiberetur. *Fides transumptorum.*

§. 10. Nulli ergo omnino hominum liceat, hanc paginam nostræ absolutionis, revocationis, rescissionis, abrogationis, approbationis, confirmationis, roboris adjectionis, defectuum suppletionis, statuti, decreti, declarationis, derogationis, & voluntatis, infringere, vel ei ausu temerario contraire; si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri & Pauli Apostolorum ejus, se noverit incursurum.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem Anno Incarnationis Dominicæ millesimo septingentesimo trigesimo tertio, pridie Kalendas Julii, Pontificatus Nostri Anno Tertio.

A. Card. Pro-Datarius.

F. Card. Oliverius.

VISA

De Curia J. Archiepiscopus Ancyranus.

Loco ✠ Plumbi.

D. Stivanus.

Registrata in Secretaria Brevium.

XCIX.

Fratres Congregationis de Carbonara Ordinis Fratrum Eremitarum Sancti Augustini post studiorum cursum completum, & Theologiæ lecturam, quinquennio peracto, habiles declarantur ad officia Assistentium, & Procuratoris Generalium. *Dat. die 4. Julii 1733. Pont. An. III.*

CLEMENS PAPA XII.

Ad futuram rei memoriam.

§. 1. Exponi Nobis nuper fecit dilectus filius Nicolaus Antonius Schiaffinati Prior Generalis Ordinis Fratrum Eremitarum Sancti Augustini, quod per quasdam fel. record. Clementis PP. VIII. Prædecessoris Nostri desuper in simili forma Brevis expeditas literas, & per alias similes a piæ mem. Paulo PP. V. pariter Prædecessore Nostro confirmatas, expresse cavetur, ut ad Assistentium Generalium ejusdem Ordinis officium, nisi illi, qui in quadragesimo saltem suæ ætatis anno constituti, & Magisterii in Sacra Theologia gradu decorati fint, assumantur; unde existimatur, a consecutione ejusdem officii Assistentis, & alterius Procuratoris Generalis Ordinis hujusmodi, Congregationem S. Joannis de Carbonaria dicti Ordinis, ubi dictus Nicolaus Antonius Prior Generalis viginti quinque annorum spatio commoratus fuit, exclusum remanere posse; eo quia in memorata Congregatione, tametsi in ea Religiosi perdigni, aliisque requisitis pro ejusmodi gradu obtinendo præditi reperiantur, eis tamen Magisterii gradus conferri non consuevit. *Qui ad majora Ordinis hujus officia vi Constit. Apostol. promovendi.*

§. 2. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, laurea Magistralis juxta statuta ipsius Congregationis, auctoritate Apostolica confirmata, non ob meritorum deficientiam iis Religiosis minime permittatur, idem Nicolaus Antonius Prior Generalis, quo prædictæ Congregationis Religiosi validius ad studia incitentur, animumque intendant, ac in perfecta vita communi vivere; necnon ad hujusmodi Officia elati, præstanti eorum vitæ exemplo ac scientia prædicto Ordini prodesse possint, opportune in præmissis a Nobis provideri, &, ut infra, indulgeri summopere desiderat; Nos ipsius Nicolai Antonii Prioris Generalis votis, quantum cum Domino possumus, favorabiliter annuere volentes, eumque a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, a jure vel ab homine quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes & absolutum fore censentes, supplicationibus, ejus nomine Nobis super hoc humiliter porrectis, inclinati, illos Religiosos memoratæ Congregationis S. Joannis de Carbonaria, qui studiorum cursum ad formam illius Constitutionum compleverint, & quinquennii spatio Sacræ Theologiæ lecturam uti regen- *Declaratio, de qua in Rubrica.*

tes

tes in Monasterio prædicti S. Joannis peregerint, ad ejusmodi Assistentis Generalis, & Procuratoris Generalis officia, excluso quocumque alio, qui inibi Regentis munus non exercuisset, dicta auctoritate tenore præsentium habilitamus, ac habiles & capaces facimus & declaramus.

Præsentium Literarum observantia.

§.3. Decernentes, easdem præsentes literas semper firmas validas & efficaces existere & fore, suosque plenarios & integros effectus sortiri & obtinere; ac illis, ad quos spectat & pro tempore quandocumque spectabit, in omnibus & per omnia plenissime suffragari, & ab illis respective inviolabiliter observari; sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari & definiri debere; ac irritum & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

Obstantium derogatio.

§.4. Non obstantibus præmissis, ac prædictis Clementis & Pauli Prædecessorum literis, aliisque Constitutionibus & Ordinationibus Apostolicis, necnon eorumdem Ordinis & Congregationis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis, in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene & sufficienter expressis ac ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 4. Julii 1733. Pontificatus Nostri Anno Tertio.

F. Card. Oliverius.

C.

Dat. die 23. Julii 1733. Pont. An. IV.

Confirmatur Decretum Sac. Congregationis de Propaganda Fide, quo Conventus in Provincia Sancti Francisci de Pacheca in Mexico Ordinis Fratrum Minorum ejusdem Sancti Francisci Discalceatorum deputatur pro Seminario Missionum in Montibus de Cimapan.

Benedictus XIII. anno 1727. Constit. dat. die 3. Aprilis confirmavit Decretum Congregationis Episcoporum & Regularium super Erectione Seminarii, de quo hic agitur.

CLEMENS PAPA XII.

Ad futuram rei memoriam.

§.1. EManavit nuper a Congreg. Venerabilium Fratrum Nostrorum S.R.E. Cardinalium, negotiis Propagandæ Fidei præposita, ad supplicationem dilectorum filiorum Definitorum Provinciæ Sancti Didaci in Mexico Ordinis Fratrum Minorum Sancti Francisci, Discalceatorum nuncupatorum, Decretum tenoris, qui sequitur videlicet.

Tenor Decreti S.C. de Propaganda Fide.

Decretum Sacræ Congregationis Generalis de Propaganda Fide, habita die 6. Julii 1733. referente Eminentissimo & Reverendissimo Domino Cardinale Nicolao Spinola, libellum supplicem porrectum pro parte Definitorii Provinciæ Fratrum Minorum Discalceatorum Sancti Didaci in Mexico, supplicantis, ut Collegium seu Seminarium Missionum erectum vigore facultatis sibi concessæ per Breve Apostolicum San. mem. Benedicti XIII. sub datum die 3. Aprilis 1727., & cum consensu Ordinarii in Conventu ejusdem Provinciæ Sancti Francisci de Pacheca deputetur pro conversione Infidelium, signanter existentium in Montibus de Cimapan, locisque conterminis, in quibus usque adhuc nulla alia Missio fundata reperitur, cum potestate Sacras Missiones in prædictis Montibus erigendi ab eodem Collegio dependentes; utque omnibus ipsius Provinciæ Sancti Didaci Fratribus districte prohibeatur transitus, nedum ad alias Provincias & Collegia Missionum regularis observantiæ, verum etiam ad Missiones Provinciæ Discalceatorum Sancti Gregorii in Insulis Philippinis, absque peculiari & expressa hujus Sacræ Congregationis licentia. Eminentissimi Patres audito super expositis Patre Procuratore Generali Discalceatorum & Recollectorum, in utroque benigne annuerunt, mandaruntque, ut Religiosi ad Missionariorum munera in præfatis locis obeunda destinati pro necessariis facultatibus Dominum Archiepiscopum Mexicanum Ordinarium adire teneantur. Datum Romæ die & anno, quibus supra.

V. Card. Petra Præfectus.

F. M. Riccardi Pro-Secretarius.

Loco ✠ Sigilli.

Apostol. roboratur confirmatione.

§.2. Cum autem, sicut pro parte eorumdem Definitorum Nobis subinde expositum fuit, ipsi, Decretum hujusmodi, quò firmius subsistat, Apostolicæ confirmationis nostræ patrocinio communiri, plurimum desiderent; Nos ipsos Exponentes specialibus favoribus & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, a jure vel ab homine quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, supplicationibus, eorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis, inclinati, Decretum præinsertum auctoritate Apostolica tenore præsentium approbamus & confirmamus; illique Apostolicæ firmitatis robur adjicimus: salva tamen semper in præmissis auctoritate memoratæ Congregationis Cardinalium.

Clausulæ.

§.3. Decernentes, easdem præsentes literas firmas validas & efficaces existere & fore, suosque plenarios & integros effectus sortiri & obtinere; ac illis, ad quos spectat & pro

pro tempore spectabit, plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari; Sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari & difiniri debere; ac irritum & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

§.4. Non obstantibus Constitutionibus & Ordinationibus Apostolicis, necnon, quatenus opus sit, Provinciæ & Ordinis præfatorum, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis, in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis; Quibus omnibus & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 23. Julii 1733. Pontificatus Nostri Anno Quarto.

F. Card. Oliverius.

CI.

Dat. die 24. Julii 1733. Pont. An.IV.

Decretum, ut deinceps Procurator Generalis pro tempore Congregationis Montis Oliveti insimul Abbas sit Monasterii Sanctæ Mariæ Novæ de Urbe.

CLEMENS PAPA XII.

Ad futuram rei memoriam.

Petitio quibus innixa rationibus.

§.1. EXponi Nobis nuper fecit dilectus filius modernus Procurator Generalis Congregationis Montis Oliveti Monachorum Ordinis Sancti Benedicti, quod mos est ipsius Congregationis, ut illius Procurator Generalis, expleto suo officio, Abbatiam Monasterii Sanctæ Mariæ Novæ nuncupat. de Urbe dictæ Congregationis obtineat; sed plurimorum annorum experientia detexit varia incommoda, quæ ex divisione in duas personas officiorum Procuratoris Generalis, & Abbatis Monasterii hujusmodi proveniunt, in primis verò si isti duo Superiores invicem haud conveniant, prout sæpius accidit, religiosam pacem ac tranquillitatem inter Monachos præfatæ Congregationis non parum perturbari: dictumque Monasterium, tametsi annuis reditibus minime satis instructum, duplici dispendio pro eorum substentatione onerari, quum ipsius Monasterii, illiusque necessitatibus, ac præfatæ Congregationis negociis per unum ex dictis duobus Superioribus sufficienter provideri valeret, quemadmodum laudabiliter servari memoratur, tam in Conventu Sanctæ Mariæ de Pace Ordinis Canonicorum Regularium Sancti Augustini Congregationis Lateranen., quam in Monasterio Sanctæ Crucis in Hierusalem, etiam respective nuncupatis de eadem Urbe Monachorum Ordinis Cisterciensis Congregationis Lombardiæ, ac servatum quoque fuit in ipsamet Congregatione Montis Oliveti anno 1693. quo tunc in humanis agens Abbas Joannes Franciscus Fossati Mediolanensis utroque munere Procuratoris Generalis, & Abbatis prædicti Monasterii Sanctæ Mariæ Novæ functus fuit; quibus accedit, quod parcendo sumptibus ejusdem Monasterii, melius constabiliri in eo posset Collegium Studiosorum, ab universa Congregatione Montis Oliveti summopere exoptatum, quorum vix quatuor nunc alere potest, idque eo seriùs considerandum venit, quod literarum studia Regularibus Institutis non solum splendori & ornamento, verum etiam ad eorum conservationem necessaria esse noscuntur; ea autem adhibita ratione, Juvenes Religiosi majori numero in idem Monasterium collocari, ibique educari valerent, qui, peracto in aliis dictæ Congregationis Montis Oliveti Monasteriis studiorum cursu, uberiores in eisdem literis progressus pollicerentur: quique doctrina ac virtutibus super bonis Magistris ac Præceptoribus in eodem Monasterio apprime instructi magno usui & utilitati forent toti Congregationi prædictæ ad exercendam Curam Animarum, excipiendas Fidelium Confessiones, regendas Cathedras, & administranda gubernia, utpote munera, quæ viros scientia ac virtute præditos exposcunt; Quibus omnibus per memoratum Procuratorem Generalem debite perpensis, ipse communis boni suæ Congregationis intuitu Abbatia supradicti Monasterii Sanctæ Mariæ Novæ, post finitum officium Procuratoris Generalis, quo ad præsens fungitur, sibi obventura lubenti animo careret, jurique sibi ad illam competenti cederet favore sui in Procuratione generali dictæ Congregationis successoris, si statueretur, ut imposterum utrumque officium Abbatis & Procuratoris Generalis istiusmodi in una eademque persona unitum ac consolidatum remaneret. Nobis propterea humiliter supplicari fecit, quatenus in præmissis opportune providere, &, ut infra, indulgere de benignitate Apostolica dignaremur.

§.2. Nos igitur ipsius moderni Procuratoris Generalis votis hac in re, quantum cum Domino possumus, favorabiliter annuere volentes, eumque a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, a jure vel ab homine quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, auditis jussu nostro super præmissis dilecti quoque filii Abbatis Generalis ejusdem Congregationis Montis Oliveti relatione ac voto, Abbatiam & regimen dicti Monasterii Sanctæ Mariæ Novæ Procurationi generali ipsius Congregationis Montis Oliveti ex tunc, postquam modernus Abbas Monasterii præfati tempus sui regimini expleverit, Concessio.

 itaut

itaut deinceps Procurator generalis pro tempore existens ejusdem Congregationis, insimul Abbas prædicti Monasterii sit, ac esse debeat, auctoritate Apostolica tenore præsentium perpetuò unimus & annectimus, ac unita & annexa fore & esse statuimus & declaramus.

Clausulæ. §.3. Decernentes, easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere & fore, suosque plenarios & integros effectus sortiri & obtinere, ipsique Procuratori Generali in omnibus & per omnia plenissime suffragari, & ab eis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit, inviolabiliter respective observari; sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari & definiri debere; ac irritum & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

§.4. Non obstantibus Constitutionibus & Ordinationibus Apostolicis, ac, quatenus opus sit, primodictorum Congregationis, Ordinis, & Monasterii, aliisve quibusvis etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis, in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 24. Julii 1733. Pontificatus Nostri Anno Quarto.

F. Card. Oliverius.

CII.

Dat. die 28. Julii 1733. Pont. An.IV. Vicariis Congregationum Ordinis Prædicatorum, ac duobus aliis Fratribus, nempe Definitori, & Socio seu Electori nuncupatis, in Capitulis Generalibus suffragium conceditur.

CLEMENS PAPA XII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium. INjunctæ Nobis cœlitus Apostolicæ servitutis ratio postulat, ut Religiosas Congregationes, sub suavi arctioris disciplinæ jugo in Ecclesia Dei militantes, suavesque bonorum operum fructus, adspirante superni favoris aura, proferre jugiter satagentes, in laudabilibus earum institutis confovere, illarumque felici & prospero regimini, atque incrementis, quantum Nobis ex alto conceditur, prospicere studeamus.

§.1. Cum itaque, sicut accepimus, nonnullæ Congregationes Ordinis Fratrum Prædicatorum, quas observantes appellant, tam citra quam ultra Montes Apostolica auctoritate institutæ reperiantur, quarum aliquæ sufficientem numerum Conventuum ac Religiosorum habent, ut juxta morem usumve antehac in dicto Ordine servatum, in Provincias ejusdem Ordinis erigi possint; Verum si in Provincias hujusmodi erigerentur, formam gubernii ipsarum Congregationum non sine regularis disciplinæ in eis vigentis detrimento immutari oporteret; adeoque sicuti fel. record. Innocentius Papa XII. Prædecessor Noster per quasdam suas in simili forma Brevis die XIV. Junii MDCXCV. expeditas literas statuit, quod Vicarii pro tempore existentes duarum ex istiusmodi Congregationibus, Sanctæ Sabinæ, & Sancti Marci respective nuncupatarum, ab ipso Innocentio Prædecessore erectarum, eamdem prorsus jurisdictionem & authoritatem haberent in Conventus & Fratres suæ Congregationis, quam juxta Apostolicas, & Ordinis præfati Constitutiones Priores Provinciales habent in suis Provinciis: ita longe opportunius salubriusque foret decernere, ut in posterum absque immutatione status supradictarum Congregationum, Vicarii earum, quæ competentem numerum Conventuum & Fratrum habuerint, cum duobus aliis Religiosis, Definitore scilicet, & Socio seu Electore, Capitulis Generalibus ejusdem Ordinis interesse valeant, ad instar Priorum Provincialium dicti Ordinis, & perinde ac si præfatæ Congregationes in Provincias erectæ essent: Cum enim ipsæ Congregationes & Provinciæ unicum Corpus & Ordinem constituant, & ab uno eodemque Capite & Magistro Generali regantur, congruum omnino videtur, quod quemadmodum Priores Provinciales Electioni Superioris Generalis assistunt, sic quoque ad illam concurrant & admittantur Vicarii Congregationum prædictarum; præsertim quia istæ magis, quam Provinciæ præfatæ, pendent ab ipso Magistro Generali, utpote a quo Vicarii immediate deputantur; Priores vero Provinciales a Prioribus Conventuum uniuscujusque Provinciæ eliguntur; tum etiam quia in dictis Capitulis Generalibus non minus Statuta generalia, universum Ordinem concernentia, quam particulares ordinationes pro singulis Provinciis & Congregationibus ejusdem Ordinis passim condi solent; Unde si Prioribus Provincialibus licet suarum Provinciarum rationes in illis exponere, Vicariis quoque præfatis permittendum venit, ut suarum Congregationum necessitates illuc deferre valeant; Idque apprime respondet menti Constitutionum dicti Ordinis, quippe perfectam unionem omnium membrorum sub uno Capite præscribentium, ac vicissim quamcumque divisionis speciem districte prohibentium; quandoquidem ad constabiliendum, arctiusque colligandum hoc religiosæ concordiæ, mutuæque unionis & charitatis vinculum, Prælatos Provinciarum & Congregationum unà convenire decet, ubi totius Ordinis negotia pertractantur; Accedente insuper, quod, cum memoratæ Congregatio- Causæ concessionis.

gationes exactam regularis disciplinæ observantiam profiteantur, omnis æqui bonique etiam communis totius Ordinis ratio poscit, illarum Vicarios Capitulis hujusmodi adesse, in quibus de præficiendo Magistro Generali, vel de promovenda regulari disciplina præfata, vel de tollendis, si qui irrepserint, abusibus agitur; alioquin dictæ Congregationes ob ipsam exactiorem observantiam, cui assidue insistunt, deterioris essent conditionis cæteris ejusdem Ordinis Religiosis, ac damnum & incommodum sentirent, si iis privilegiis carerent, quibus dictæ Provinciæ gaudent, ac ipsæ etiam Congregationes citra ullam contentionem ac dubitationem gauderent, si remisso accuratioris disciplinæ studio in Provincias erigerentur, quod aliquot saltem ex eis, si peterent, denegari nequiret.

Concessio. §.2. Hinc est, quod Nos ad præmissa paternæ nostræ dirigentes considerationis intuitum, dictarumque Congregationum, ac Fratrum in eis degentium statui, indemnitati, ac felicioribus in dies progressibus, quantum cum Domino possumus, salubriter consulere volentes, necnon eorumdem Fratrum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, a jure vel ab homine quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, Motu proprio & ex certa scientia, ac matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, quod deinceps perpetuis futuris temporibus omnes & singuli Vicarii, nunc & pro tempore existentes, Congregationum prædicti Ordinis Fratrum Prædicatorum, quas observantes vocant, tam citra quam ultra Montes authoritate Apostolica hactenus erectarum, & si quas alias in futurum simili authoritate erigi contigerit, dummodo tamen sex saltem Conventus formales habuerint, cum duobus Religiosis suæ respective Congregationis pro quolibet ex Vicariis hujusmodi, uno nimirum Definitore, ac uno Socio seu Electore, in earumdem respective Congregationum dictis eligendis, in quibuscumque Capitulis Generalibus ejusdem Ordinis interesse libere licite & valide possint & valeant, ipsique Vicarii, ac Definitores, & Socii seu Electores in dictis Capitulis Generalibus votum sive suffragium habeant in omnibus & per omnia ad instar Priorum Provincialium, ac Definitorum, & Sociorum Provinciarum Ordinis præfati, & perinde ac si ipsæ Congregationes in Provincias hujusmodi erectæ & institutæ forent, harum serie statuimus, atque concedimus & indulgemus.

Præsentium Literarum observantia. §.3. Decernentes, easdem præsentes literas, & in eis contenta, etiam ex eo quod quicumque in præmissis interesse habentes, seu habere quomodolibet prætendentes, etiam specifica & individua mentione & expressione digni, illis non consenserint, nec ad ea vocati, citati, & auditi; neque causæ, propter quas ipsæ præsentes emanarint, sufficienter adductæ, verificatæ, & justificatæ fuerint, aut ex alia quacumque quantumvis legitima, juridica, & privilegiata causa, colore, prætextu, & capite, etiam in corpore juris clauso, etiam enormis, enormissimæ, & totalis læsionis, nullo unquam tempore de subreptionis vel obreptionis aut nullitatis vitio, seu intentionis nostræ, aut interesse habentium consensus, aliove quolibet, etiam quantumvis magno & substantiali, individuamque expressionem requirente, defectu notari, impugnari, infringi, retractari, in controversiam vocari, aut ad terminos Juris, seu Statutorum, & Constitutionum dictorum Ordinis & Congregationum reduci, seu adversus illas aperitionis oris, restitutionis in integrum, aliudve quodcumque juris & facti vel gratiæ remedium intentari vel impetrari, aut impetrato, seu etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus concesso vel emanato, quempiam in judicio vel extra illud uti, seu se juvare nullo modo posse; Sed easdem præsentes literas semper & perpetuò firmas validas & efficaces existere & fore, suosque plenarios & integros effectus sortiri & obtinere; ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quomodocumque spectabit, in omnibus & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari; sicque & non aliter in præmissis per quoscumque Judices ordinarios & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S.R.E. Cardinales, etiam de Latere Legatos, & Apostolicæ Sedis Nuncios, aliosve quoslibet quacunque præeminentia & potestate fungentes & functuros, sublata eis & eorum cuilibet quavis aliter judicandi & interpretandi facultate & auctoritate, judicari & definiri debere; ac irritum & inane, si secus super his a quoquam quavis authoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

§.4. Non obstantibus præmissis, ac, quatenus opus sit, nostris & Cancellariæ Apostolicæ Regulis de jure quæsito non tollendo, aliisve Constitutionibus & Ordinationibus Apostolicis, necnon Ordinis, Congregationum, Provinciarum, & Conventuum hujusmodi, aliisve quibusvis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis, usibus, stylis, & consuetudinibus etiam immemorabilibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis eisdem Ordini, Congregationibus, Provinciis, & Conventibus, illorumque respective Magistro Generali, Vicariis, Prioribus Provincialibus, aliisque Superioribus, Fratribus, & Personis quibuslibet sub quibuscumque verborum tenoribus & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus efficacissimis & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis decretis, in genere vel in specie, ac aliàs in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus & singulis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione, de illis eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio, seu quævis alia expressio habenda, Obstantium derogatio.

aut

aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi, ac si de verbo ad verbum, nihil penitus omisso, & forma in illis tradita, observata, exprimerentur & insererentur, præsentibus pro plenè & sufficienter expressis & insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter & expresse derogamus, ac derogatum esse volumus, cæterisque contrariis quibuscumque.

§.5. Volumus autem, ut earumdem præsentium literarum transumptis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica Dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides in Judicio & extra adhibeatur, quæ præsentibus ipsis adhiberetur, si forent exhibitæ vel ostensæ.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 28. Julii 1733. Pontificatus Nostri Anno Quarto.

F. Cardinalis Oliverius.

CIII.

Dat. die 7. Aug. 1733. Pont. An.IV.

Confirmatur Decretum Congregationis Episcoporum & Regularium, ne Commissarii Generales, nec etiam ipse Minister Generalis Ordinis Fratrum Minorum S. Francisci de Observantia Discalceatorum aliquem Religiosum ex Provincia S. Didaci in Mexico extrahere possint, nisi de consensu Capituli Provincialis vel Definitorii.

CLEMENS PAPA XII.

Ad futuram rei memoriam.

Petitio Vicarii Provincialis hujus Provinciæ, quibusque innixa fundamentis.

§.1. NUper pro parte dilecti filii Josephi de Herize, Vicarii Provincialis Provinciæ S. Didaci in Mexico Ordinis Fratrum Minorum Sancti Francisci de Observantia Discalceatorum nuncupatorum, Congregationi Venerabilium Fratrum Nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium, negotiis ac consultationibus Episcoporum & Regularium præpositorum, exposito, quod licet inter alias Ordinationes Apostolicas pro felici prosperoque regimine Provinciarum eorumdem Fratrum Discalceatorum editas, sæpius ac districte vetitum ac decretum fuisset, ne ulli Commissarii Generales, nec etiam ipse Minister Generalis Ordinis prædicti aliquem Religiosum è dictis Provinciis extrahere præsumerent, ut ad alias partes & Provincias mitterent, nisi prævio consensu Capituli Provincialis, vel Definitorii pleni uniuscujusque Provinciæ hujusmodi respective: ac id ipsum expresse quoque sancitum reperiretur in Statutis Generalibus Familiæ Ultramontanæ Ordinis prædicti; Nihilominus, quia Commissarii Generales novæ Hispaniæ ejusdem Ordinis contra præscriptum Decretorum Apostolicorum atque Statutorum prædictorum, Religiosos e supradicta Provincia Sancti Didaci extrahere, ac in aliis Provinciis incorporare attentabant, dilectus filius Joannes de Soto, Minister Generalis totius Ordinis præfati, per suas patentes literas die 21. Julii 1730. desuper editas, præceperat, tunc, & pro tempore existenti Commissario Generali novæ Hispaniæ prædictæ, ut ab ejusmodi extractione & incorporatione omnino abstineret, declarando nullum & attentatum quidquid secus factum fuisset; & in eadem expositione subjuncto, quod modernus Commissarius Generalis omnium Indiarum occidentalium, nulla præmissorum, ac enarrati præcepti Ministri Generalis habita ratione, Religiosos e Provincia præfata extrahere, & aliò transferre adhuc pergeret; ac proinde pro parte prædicti Josephi eidem Congregationi Cardinalium supplicato, ut opportunum huic rei remedium adhibere vellent: Emanavit a dicta Congregatione Cardinalium Decretum tenoris, qui sequitur:

S. Congregationis Decretum.

Sacra Congregatio Eminentissimorum & Reverendissimorum S. R. E. Cardinalium, negotiis & consultationibus Episcoporum & Regularium præposita, attenta relatione Patris Procuratoris Generalis, benigne commisit Archiepiscopo Mexicano, ut, veris existentibus narratis, nomine & auctoritate ipsius Sacræ Congregationis mandet omnino exequi, remediis sibi benevisis, Decreta Apostolica, necnon Decretum Patris Generalis emanatum sub die 21. mensis Julij anni 1730., & pro hujusmodi effectu revocari ad suas Provincias quotquot ab eisdem excorporati fuerint post editum enunciatum Decretum Patris Generalis. Romæ 15. Maji 1733.

A. Card. Sancti Clementis.

J. Archiepiscopus Corinthien. Secr.

Confirmatur.

§.2. Cum autem, sicut prædictus Josephus Nobis subinde exponi fecit, ipse, Decretum hujusmodi, quò firmius subsistat, ac servetur exactius, confirmationis nostræ præsidio communiri summopere desideret. Nos eumdem Josephum specialibus favoribus & gratiis prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, a jure vel ab homine quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus, ejus nomine Nobis super hoc humiliter porrectis, inclinati, Decretum præinsertum auctoritate Apostolica tenore præsentium approbamus & confirmamus; illique inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus: salva tamen semper in præmissis auctoritate memoratæ Congregationis Cardinalium.

Clausulæ.

§.3. Decernentes, easdem præsentes literas firmas validas & efficaces existere & fore, suosque plenarios & integros effectus sortiri & obtinere; ac illis, ad quos spectat & spectabit in futurum, plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari; sicque, in præmissis per quoscumque Judices ordinarios & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari & definiri debere; ac irritum & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

§.4. Non

§.4. Non obstantibus Constitutionibus & Ordinationibus Apostolicis, necnon, quatenus opus sit, Ordinis & Provinciarum hujusmodi, aliisve quibusvis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis, in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis; Quibus omnibus & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene & sufficienter expressis ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 7. Augusti 1733. Pontificatus Nostri Anno Quarto.

F. Card. Oliverius.

CIV.

Dat. die 11. Aug. 1733. Pont. An. IV.

Indulgentia plenaria perpetua pro omnibus & singulis Christifidelibus vere pœniten. & confessis, ac Sacra Communione refectis, qui aliquam ex Ecclesiis Ordinis Fratrum Minorum Sancti Francisci Conventualium, in S. Didaci Confessoris, & Sanctæ Claræ Virginis Assisiensis Festis diebus, visitaverint.

CLEMENS PAPA XII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Proœmium.

Redemptoris & Domini Nostri Jesu Christi, qui gloriosos saluberrimorum, quæ Nobis reliquit, exemplorum Sectatores altis decoravit honoribus, & cœlestis beatitudinis consortes efficit, vices licet immeriti gerentes in terris, spiritualium munerum thesauros, dispensationi nostræ creditos, libenter erogamus, sicut ad fovendam incitandamque Fidelium erga eosdem Beatos Cœli Incolas devotionem salubriter in Domino expedire arbitramur.

Concessio Indulgentiæ, de qua in Rubrica.

§.1. Itaque ad augendam Fidelium Religionem, & animarum salutem cœlestibus Ecclesiæ Thesauris pia charitate intenti, ac de Omnipotentis Dei misericordia, & Beatorum Petri & Pauli Apostolorum ejus auctoritate confisi, necnon dilectorum filiorum Vincentii de Comitibus Ministri, & Salvatoris Salandari Procuratoris, Generalium, Ordinis Fratrum Minorum Sancti Francisci Conventualium nuncupatorum, supplicationibus nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, omnibus & singulis utriusque sexus Christifidelibus vere pœnitentibus & confessis, ac Sacra Communione refectis, qui aliquam ex Ecclesiis Fratrum dicti Ordinis tam hactenus erectis, quam in posterum quandocumque erigendis, & ubicumque locorum existentibus, in Sancti Didaci Confessoris decima tertia Novembris, & Sanctæ Claræ Virginis Assisiensis duodecima Augusti, Festis diebus a primis Vesperis usque ad occasum Solis dierum hujusmodi singulis annis devote visitaverint, & ibi pro Christianorum Principum concordia, hæresum extirpatione, ac Sanctæ Matris Ecclesiæ exaltatione pias ad Deum preces effuderint, quo die prædictorum id egerint, Plenariam: Monialibus vero supradicti Ordinis, ac aliis in earum quolibet Monasterio nunc, & pro tempore degentibus, vere pariter pœnitentibus & confessis, ac Sacra Communione refectis, qui suam respective Ecclesiam in die Festo S. Didaci visitaverint, &, ut præfertur, oraverint, Plenariam similiter omnium peccatorum suorum Indulgentiam & remissionem misericorditer in Domino concedimus, præsentibus perpetuis futuris temporibus valituris.

Fides Transumptorum.

§.2. Volumus autem, ut earumdem præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo Personæ in ecclesiastica Dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, quæ adhiberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ vel ostensæ.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 11. Augusti 1733. Pontificatus Nostri Anno Quarto.

F. Card. Oliverius.

CV.

Dat. die 11. Aug. 1733. Pont. An. IV.

Confirmatur Decretum super habilitatione trium Regentiarum Collegii, & dispensatione super duobus annis tantùm de ætate præscripta cum Verbi Dei Prædicatoribus, pro Ordine Fratrum Minorum S. Francisci Conventualium nuncupatorum.

CLEMENS PAPA XII.

Ad futuram rei memoriam.

§.1. Nuper a Nobis emanarunt literæ tenoris sequentis:

CLEMENS PP. XII. *Ad perpetuam rei memoriam.* Ex injuncto Nobis &c. *Cætera legere est superius num. XXXXII. pag. 194.*

Causæ confirmandi Decreti.

§.2. Et sicut pro parte dicti Vincentii Ministri Generalis Nobis nuper expositum fuit, ipse Regentibus & Lectoribus demonstrare exoptans, in expetenda ejusmodi provisione nil in animo habuisse, quam dicti Ordinis Beneficium, quartum Decretum a tunc existente Definitorio Ordinis hujusmodi anno 1668. editum, per quod habilitantur uti Regentiæ Collegii, sequentes videlicet, Venetiarum, Panormitan., Mediolanen., Ferrarien., Perusin., Florentin., & Januen., quoad illos tamen Regentes, qui novem annorum spatio Lecturarum cursum in aliis studiis tertiæ, secundæ, & primæ classis absolverint, per Nos confirmari plurimum desiderat, unà cum aliis, quamvis a Congregatione tunc pariter existentium S.R.E. Cardinalium negotiis & consultationibus Episcoporum & Regularium præpositorum, emanatis, & successi-

cessive per quasdam felicis recordationis Clementis PP. X. Prædecessoris Nostri desuper in simili forma Brevis die 30. Augusti 1670. bo: me: Giberto S.R.E. Cardinali Borromeo nuncupato, dum vixit, dicti Ordinis apud Sedem Apostolicam Protectori, facultas illa confirmandi tributa fuerat, nihilominus factis diligentiis in Regestris & Archivo ejusdem Ordinis, Decretum præfatum repertum minime fuit. Porro præfatus Vincentius Minister Generalis prævidens, quod aliqui ex Studentibus ob prohibitionem, quam ipsi habent, Verbum Dei prædicandi in Quadragesima, a studiis retraherentur; ad occurrendum ergo huic verisimili inordinationi aliud pariter Decretum a Diffinitorio Generali Assisii 1707. factum, quod est in ordine Sextum, per quod triginta annorum ætas præscribitur pro approbandis iis, quibus licentia prædicandi concedi debet, minime tamen comprehensis in Sacra Theologia Magistris: reservata pro tempore existenti Ministro Generali prædicti Ordinis facultate dispensandi pro duobus annis ad summum ad effectum præmissum super ætate prædicta, etiam per Nos confirmari plurimum cupit; Et quia de numero Juvenum, qui ad Habitum admittuntur, non omnes Studiorum Theologiæ Scholasticæ capaces sunt, ad hoc ut durante eorum professorio tempus speculationibus Scholasticis operam navando inutiliter terant: Ipse Vincentius Minister Generalis valde proficuum existimat, ut in qualibet Provincia unus aut duo Conventus iuxta majorem vel minorem Provinciarum extensionem deputaretur vel deputarentur, in quo seu quibus jam Seminaria erecta reperirentur, ibique prædicti Juvenes pro eisdem studiis scholasticis inhabiles collocarentur, ut Theologiæ Morali sub directione unius Lectoris vacarent, eique ejusmodi lectura pro paternitate Provinciæ, dummodo illam laudabiliter per quindecim annos exerceret, vel aliis, qui uno tantum triennio eamdem Theologiam Moralem prælegerent, pro tertia classe respective suffragari posset & deberet; ac tandem pro complemento requisitorum pro Paternitate prædicta illis, qui post lecturam tertiæ, secundæ, & primæ classis Collegium consequi nequirent, eam exercendo per totum illud tempus, quod pro complemento quindennii eis deesset, hac tamen conditione, quod lectores Theologiæ Moralis eorumdem Seminariorum lectiones in scriptis tradant omnibus illis diebus & temporibus, quibus alii Regentes illas facere, & ipsi etiam pro circulo conferentias tribus diebus in hebdomada habere teneantur, & saltem præter Juvenes, qui in illis Seminariis collocandi essent, duos aut tres alios Religiosos habeant, quibus etiam dicta lectio Moralis tradenda esset. Nobis propterea idem Vincentius Minister Generalis humiliter supplicari fecit, ut in præmissis opportune providere, &, ut infra, indulgere de benignitate Apostolica dignaremur.

§.3. Nos igitur ipsius Vincentii Ministri Generalis votis hac in re, quantum cum Dño possumus, favorabiliter annuere volentes, eum- *Concessio.* que a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, a jure vel ab homine quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, de Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium, negotiis & consultationibus Episcoporum & Regularium præpositorum, qui in præmissis dilectum pariter filium modernum Procuratorem Generalem ejusdem Ordinis audiverunt, consilio, Decretum quidem Definitorii Generalis anni 1668. quo ad solas Regentias Mediolani, Florentiæ, & Januæ; Alterum vero Decretum anni 1707. cum restrictione facultatis pro tempore existentis Ministri Generalis dispensandi ad duos annos tantum, auctoritate Apostolica tenore præsentium approbamus & confirmamus; illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus; ac demum juxta petita, quoad unum dumtaxat Conventum in qualibet Provincia, ubi existunt Seminaria, auctoritate & tenore prædictis indulgemus: Salva tamen semper in præmissis auctoritate dictæ Congregationis Cardinalium.

§.4. Decernentes, easdem præsentes literas firmas validas & efficaces existere & fore, suosque plenarios & integros effectus sortiri & obtinere; ac illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit, in omnibus & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari; sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari & definiri debere; ac irritum & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari. *Præsentium literarum firmitas.*

§.5. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus & Ordinationibus Apostolicis, necnon, quatenus opus sit, Provinciarum, Conventuum, & Ordinis prædictorum, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis, in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis & innovatis; Quibus omnibus & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque. *Obstantium derogatio.*

§.6. Volumus autem, ut ipsarum præsentium transumptis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo alicujus Personæ in Dignitate ecclesiastica constitutæ, vel Ministri Generalis, aut Procuratoris Generalis, vel Secretarii ejusdem Ordinis pro tempore existentis munitis, eadem prorsus fides in judicio & extra illud habeatur, quæ ipsis præsentibus haberetur, si forent exhibitæ vel ostensæ. *Fides Transumptorum.*

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 12. Augusti 1733. Pontificatus Nostri Anno Quarto.

CVI. Ordi-

CVI.

Dat. die 28. Aug. 1733. Pont. An. IV.

Ordini Fratrum Prædicatorum privilegium conceditur, ut sæcularibus adolescentibus, Theologicæ facultati in eorum Studiis, Scholis, Gymnasiis & Collegiis triennalem operam dantibus, lauream Doctoratus seu Magisterii & Gradus in Sacra Theologia, iis pares conferre possit, qui in publicis Studiorum Universitatibus solemni cœremonia conferuntur.

CLEMENS EPISCOPUS

Servus Servorum Dei.

Ad perpetuam rei memoriam.

Summorum Pontif. laudes erga S. Thomam Aquinatem, Ecclesiæ Doctorem.

§. 1. VErbo Dei Scripto & Tradito innixam scientiam, res divinas, & mores, christiano homine dignos, ad rectam Ecclesiæ Ministrorum institutionem, & salutem animarum, solide pertractantem, ejusque Doctores ac Magistros pietate venerabiles commendari tunc maxime convenit, quum ingruente falsorum dogmatum illuvie Fides catholica, & Christiani mores, supremæ curæ nostræ commissi, periclitantur: Quo loco prædecessores Nostri Romani Pontifices Sanctum Christi Confessorem Thomam Aquinatem Ordinis Prædicatorum, & Ecclesiæ Doctorem, honoris causa Angelici cognomento appellatum, semper habuerunt; eum propterea justis laudibus in suis diplomatibus prosequuti: & præsertim Alexander IV. qui Thomam adhuc viventem per Dei gratiam thesaurum literalis scientiæ adeptum pronunciavit: inque ejus vestigia subinde incurrentes alii Romani Pontifices subsequuti, Joannes XXII. Clemens VI. Urbanus V. Nicolaus V. Pius IV. & Beatus Pius V. Xystus V. Clemens VIII. Paulus V. Alexander VII. Innocentius XII. & Benedictus XIII. qui omnes uno eum ore adprobantes in Sacris Ecclesiæ fastis juxta ac magnos Ecclesiæ Doctores, Gregorium, Ambrosium, Augustinum, & Hieronymum, Thomam quoque, ut vitæ probitate, & sanctioris Theologiæ scientia venerabilem, miraque eruditione Ecclesiam Dei clarificantem, ac sancta operatione fœcundantem, coli voluerunt.

Concessio privilegii concedendi lauream Doctoratus &c.

§. 2. Itaque tanti Viri doctrinam, in Conciliis etiam œcumenicis celebratam, debitis præconiis Reipublicæ causa Nos quoque ornare cupientes, quum dilectus noster in Christo, ac fratris germani filius Nereus Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Diaconus Cardinalis Sancti Hadriani, Corsinus nuncupatus, necnon æque dilecti Ordinis Fratrum Prædicatorum Protector, flagitantibus ejusdem Ordinis Fratribus Magistro & Procuratore Generalibus, Thoma Ripollio & Guillelmo Molo, submissas preces nobis obtulerit, ut præcipuo quodam & speciali modo ejusdem Sancti Viri Doctrinam, in Gymnasiis Ordinis eorumdem Fratrum Prædicatorum non unis regularibus, sed etiam externis sæcularibus Alumnis, illuc ad eam perdiscendam confluentibus, tradi solitam, pro nostra erga Beatum Thomam devotione, totumque Ordinem de Ecclesia præclare meritum singulari benevolentia, ornare dignaremur, ut adolescentes, aliquo veluti præmio animati, ad Beati Thomæ doctrinam cum Dei gratia intellectu conspiciendam, alacrius incumberent; quandoquidem nullum in iisdem Gymnasiis præmium, nulla ipsis expedita via pateat ad eas Ecclesiæ dignitates consequendas, quæ in Sacræ Paginæ doctrina lauream, quam vocant licentiam vel gradum, publice adeptis, aliàs de more conferri debent; Nos hujusmodi precibus, pietate ac justitia subnixis, annuere volentes, ad amplificandum sub tanto Magistro probæ incorruptæque doctrinæ studium inter juvenes, divino famulatui per sacratiores disciplinas addictos, Motu proprio, ex certa scientia, & mera voluntate nostra, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, in quibuscumque Gymnasiis, Scholis, Studiis, & Collegiis Ordinis Fratrum Prædicatorum, extra cæteras Studiorum generalium Universitates erectis vel erigendis, concedi, extendi, & prorogari volumus ac decernimus pro externis quibuscumque sæcularibus, in iisdem Gymnasiis Theologicæ facultati, toto triennio absolutam, operam dantibus, omnia & singula Apostolica privilegia, ab Antecessoribus Nostris Romanis Pontificibus concessa, juxta consuetudinem & methodum præscriptam vel præscribendam ab eodem Generali Ordinis Prædicatorum Magistro, ut post præmissum diligens probationis examen laurea Doctoralis seu Magistralis, Præsentatura, Licentia, Baccalaureatus, atque alii Gradus consueti in Sacra Theologia libere & licite conferantur: quos quidem Gradus iis pares esse volumus, qui in hoc nostro Archigymnasio & Achademia, Romanæ Sapientiæ nuncupato, quibuscumque Scholaribus solemni cœremonia conferri solent: Idemque hoc privilegium omnino valere statuimus in quibuscumque insignioribus Civitatibus & Locis, in quibus sæculares juvenes Theologicæ facultati operam daturi, Scholas Ordinis Fratrum Prædicatorum frequentare permittuntur, sive pauperes sive etiam divites sint, quos Universitatum Officiales ad Gradus promovere fortasse recusaverint; etiamsi aliàs in iisdem locis publicæ hujusmodi & ordinariæ studiorum Universitates eis pateant; itaut postquam iidem sæculares & externi juvenes, sine præjudicio quorumcumque jurium ipsis Universitatibus de more persolvendorum, a qua solutione divites eximi non debent, ad jamdictos Gradus solemni cœremonia probati ac promoti fuerint, de eadem re ac facultate prælegere, disputare, ac alios quoscumque actus ad id necessarios ubique facere possint: omnibusque & singulis privilegiis, prærogativis, immunitatibus, exemptionibus, libertatibus, præcedentiis, favoribus, gratiis, & indultis uti, potiri, & gaudere possint, quibus alii prævio diligenti examine in studiorum generalium Universitatibus juxta earumdem leges, ordinationes, usus, ritus & mores, de jure vel consuetudine, aut aliàs quo-

quomodocumque utuntur, potiuntur, & gaudent, in omnibus & per omnia, nullo prorsus discrimine, ac si Gradus suos in publicis Universitatibus, & non alibi, accepissent, hac una in re, si, & quatenus unquam fortasse opus esset, propterea derogantes Constitutioni nostræ, pridem editæ, quæ incipit: *Romanus Pontifex*.

Clausulæ hanc Constit. præservantes.

§.3. Præsentes quoque literas, & in eis contenta & expressa quæcumque, nullo unquam tempore de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, vel intentionis nostræ, etiam ex eo, quod causæ, propter quas illæ emanarint, coram Nobis vel alibi adductæ, verificatæ & justificatæ, ac quicumque in præmissis & circa ea interesse quomodolibet habentes seu habere prætendentes, ad id vocati & auditi non fuerint, & consensum suum eisdem non præstiterint, aut quovis alio quantumvis substantiali defectu, fortasse laborarent: sive etiam ex eo, quod in eis solemnitates, ac quævis alia, servanda & adimplenda, servata & adimpleta non fuerint, aut ex quocumque alio capite vel causa etiam quantumvis legitima justa & privilegiata, quæque ad id exprimenda esset, expressa non fuerit, notari, impugnari, invalidari, in jus vel controversiam vocari, ad viam & terminos juris reduci, aut in illas quodcumque juris vel facti remedium, aut oris aperitio impetrari: neque illas sub quibusvis similium vel dissimilium gratiarum revocationibus, suspensionibus, limitationibus, derogationibus, aut aliis contrariis dispositionibus comprehendi possint; sed semper excipi debeant, & quotiescumque emanaverint, toties in pristinum & validissimum statum restitutas, repositas, & plenarie integratas, ac de novo etiam sub quacumque posteriori data per dicti Ordinis Fratrum Prædicatorum Magistrum ac Procuratorem Generales, pro tempore existentes, quandocumque eligenda, concessas validas & efficaces fore & esse; suosque plenarios & integros effectus in omnibus & per omnia sortiri & obtinere, dictisque Fratribus ac Sæcularibus apud eos, ut prædicitur, Theologicæ facultati triennalem operam dantibus, & ad Gradus hujusmodi, ut præfertur, promovendis: aliisque, ad quos nunc spectat, & imposterum quomodolibet spectabit, in omnibus & per omnia plenissime suffragari volumus. Sicque & non aliàs per quoscumque Judices ordinarios vel delegatos, quavis auctoritate fungentes, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac prædicti Ordinis Prædicatorum pro tempore existentem Protectorem, aliosque Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, etiam de latere Legatos, Vicelegatos, & Sedis Apostolicæ Nuncios, sublata eis & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, definiendi & interpretandi facultate & auctoritate, judicari, definiri, & interpretari debere: & quidquid secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari, irritum & inane decernimus.

Obstantium derogatio.

§.4. Non obstantibus, quatenus opus sit, una de non concedendis gratiis ad instar: & altera, Nostris & Cancellariæ Apostolicæ Regulis de jure quæsito non tollendo: ac etiam in Synodalibus, Provincialibus, Generalibus, Universalibusque Conciliis, editis vel edendis, specialibus vel generalibus Constitutionibus & Ordinationibus Apostolicis, privilegiis quoque, indultis & literis Apostolicis quibusvis personis, aliàs in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, approbatis, & innovatis. Quibus omnibus & singulis, etiamsi de illis earumque totis tenoribus specialis specifica, expressa & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales, mentio seu quævis alia expressio habenda foret, earum tenores eisdem præsentibus etiam pro plene & sufficienter expressis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, latissime & plenissime, ac specialiter & expresse, motu, scientia, & potestatis plenitudine similibus, derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Transumptis ubique fides adhibeatur.

§.5. Volumus autem, ut ipsarum præsentium transumptis, etiam impressis, alicujus in Dignitate ecclesiastica constitutæ personæ sigillo, & Notarii manu obsignatis, vel etiam, saltem extra Italiam, sigillo & subscriptione Magistri Ordinis, aut Provincialium ejusdem Ordinis pro tempore munitis, eadem prorsus fides in judicio & extra illud adhibeatur, quæ adhiberetur præsentibus, si forent exhibitæ vel ostensæ.

Nemo has literas infringere audeat.

§.6. Nulli ergo omnino hominum liceat, hanc paginam nostræ concessionis, extensionis, prorogationis, voluntatis, decreti, & derogationis infringere, vel ei ausu temerario contraire; Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem Anno Incarnationis Dominicæ millesimo septingentesimo trigesimo tertio, quinto Kalendas Septembris, Pontificatus Nostri Anno quarto.

A. Card. Pro-Datarius.

F. Card. Oliverius.

VISA

De Curia I. Archiep. Ancyranus.

Loco ✠ Plumbi.

D. Stivanus.

Registrata in Secretaria Brevium.

CVII. Con-

CVII.

Dat. die 11. Sept. 1733. Pont. An.IV.

Confirmatur, & extenditur Breve Gregorii XV. super Jurisdictione Regiminis Bononien. super Universitatibus Artium ejusdem Civitatis.

CLEMENS PAPA XII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

Paterna, quam de nostris, & S.R.E. etiam quoad temporalia, subditis, gerimus, cura Nos urget atque impellit, ut, eorum utilitati jugi vigilantia studentes ea, quæ a Romanis Pontificibus Prædecessoribus Nostris pro felici prosperoque artium Status nostri ecclesiastici directione provide constituta atque ordinata esse noscuntur, quo firma semper & inviolabilia persistant, Apostolici muniminis nostri præsidio libenter constabiliamus, aliasque solicitudinis nostræ partes desuper interponamus, sicuti salubriter expedire in Domino arbitramur.

§.1. Dudum siquidem emanarunt a fe. re. Gregorio PP. XV. Prædecessore Nostro circa Societates, sive Collegia, & Universitates Artium Civitatis nostræ, tunc suæ, Bononien. literæ in simili forma Brevis tenoris, qui sequitur, videlicet:

GREGORIUS PP. XV.

Ad futuram rei memoriam.

Literæ Gregorii XV.

Cum in Civitate nostra Bononien. ad Vexilliferum justitiæ una cum Senatu spectet & pertineat, statuta ac provisiones & ordinationes Societatum sive Collegiorum Universitatum Artium civitatis Bononiæ admittere, reformare, & corrigere cum participatione pro tempore existentis in dicta Civitate Sedis Apostolicæ de latere Legati, seu ejus Vicelegati, vel Gubernatoris, pro bono pacis & quietis hominum prædictarum Societatum, & prout temporum & personarum qualitas & natura exiget, Motu proprio, & ex certa scientia ac matura deliberatione nostris, eumdem Vexilliferum, utpote de omnibus gubernium & administrationem ipsarum Societatum concernentibus plene informatum, & tamquam eorum Judicem ordinarium, juxta solitum omnes & quascumque causas, lites, & differentias, ac querelas inter Societatum & Artium prædictarum homines, aut Officiales vel Subditos, aut etiam inter ipsas Societates & Artes, quandocumque & ex quacumque causa earumdem Societatum occasione nascituras, pro sublevandis ipsis Societatibus & earum hominibus a molestiis ac dispendiis Sententiarum, Procuratorum, & Scripturarum expensis, cognoscere, decidere, ac summariè simpliciter, ac sola facti veritate inspecta terminare: aliosque judicantes in Civitate Bononiæ, quacumque præfulgeant dignitate ac facultate ordinaria vel delegata, nullo modo & prætextu contraventionis statutorum, vel provisionum, vel exemptionis pœnarum propterea incursarum, in causis prædictis se intromittere posse: & quidquid per eumdem Vexilliferum cum auctoritate Superiorum prædictorum pro tempore, decretum, statutum, & ordinatum, ac reformatum fuerit circa prædictas Societates Artium, sive aliquam earum, regimen & gubernium etiam uniendo & dissolvendo transferendo, aut quovis alio modo disponendo, perpetuo valere, & validitatem obtinere: nec id aliquo modo infringi posse etiam per viam appellationis seu alterius cujusvis reclamationis & recursus: quodque non possit etiam impediri sub quovis prætextu appellationis, seu alterius cujusvis reclamationis, & recursus aut melioris revisionis vigore quarumcumque inhibitionum, a quocumque Tribunali, etiam Urbis, emanatarum ad id, quod sic fuerit ordinatum & decretum, sed statim executioni demandari debeat, sicque per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, sublata eis & eorum cuilibet quavis aliter, judicandi & interpretandi facultate & auctoritate judicari & definiri debere; ac irritum & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari, Apostolica auctoritate tenore præsentium decernimus & declaramus; Ulteriusque inhibemus, etiam sub pœnis & censuris in privilegiis dictis Artibus respective concessis, eo ipso in casu contraventionis incurrendis, ne posthac aliquis quavis præfulgeat Dignitate, sive Vexillifer sit, sive ipsemet Gubernator, vel etiam Legatus, aut Prælegatus, aut quisvis alius, audeat, nec possit præcipere, vel præcipiendo directe vel indirecte, vi vel metu, aut jussionibus cogere aut arctare homines cujusvis dictarum Artium, vel eorum Notarios, ad cassandum de eorum Matriculis, vel addendum aut acceptandum in eorum Societates aliquem, vel alio quovis modo eorum privilegia & statuta infringere; sed ad ipsos homines, servata tamen forma eorum statutorum, spectare, liberamque remanere electionem, admissionem, vel repudiationem aggregandi, & observantiam eorum statutorum & privilegiorum in omnibus; salvo tamen decreto Senatus in suo robore circa spontaneas cessiones vel renunciationes: & salvo eo, quod per dictum Senatum una cum Superiore, ut supra, in dies statueretur, & nihilominus omnia, præter vel contra prædicta gesta vel gerenda, vitio nullitatis ipso jure subjacere, auctoritate & tenore prædictis similiter decernimus. Non obstantibus Constitutionibus & Ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque. Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 14. Junii 1621. Pontificatus Nostri Anno Primo.

Jus cognoscendi causas ad Officiales Universitatum spectantes Vexillifero Civitatis assertum.

Privilegia hominibus Artium concessa.

§.2. Cum autem, sicut accepimus, dilecti filii Senatores, pro sublevatione Artium hujusmodi ab ipsis Vexillifero & Senatu deputati earumdem Artium, quas in dies imminui ægreferunt, instaurationi ac progressibus omni cura ac studio incumbentes inter alia novissime instituerint in dicta Civitate Artem Telariam, vulgariter *de' Tovagliari* nuncupatam,

Causæ petendæ harum literarum confirmationis.

tam, per quam cum assistentia unius Societatis seu Universitatis per deputatos prædictos jam stabilitæ, illuc introducatur opificium diversi generis telarum, quæ a regionibus exteris importabantur, sicque pecuniæ, quæ ex ditione Bononien. ad ejusmodi telas comparandas extrahi consueverant, in ea deinceps remaneant, ac inter artifices dividantur; Et insuper Cannabis, qua ditio præfata abundat, facilius venum eat: nunc vero iidem Deputati hujus Artis institutionem Nobis probatam fuisse intelligentes, animum intendant diversis adhibendis remediis adversus multiplices abusus, quos in aliis Artibus dictæ Civitatis irrepsisse compererunt, quibus e medio sublatis, futurum sperant, ut illæ quoque aliquando restituantur, ac in publicum bonum & commodum denuo florescant; sed vereantur, ne pro parte Artes præfatas in dicta Civitate ejusque Comitatu exercentium, aut aliàs interesse in iis habentium, executio resolutionum, quæ ad id capiendæ venient, impediatur aut retardetur per inhibitiones, quas sub obtentu privilegiorum sibi a Sede Apostolica concessorum, suorumve statutorum, auctoritate Apostolica confirmatorum, usuum, ac consuetudinum, litis pendentiæ, aut alio titulo a Judicibus & Tribunalibus etiam Urbis, vel per recursum ad Nos & Romanum Pontificem pro tempore existentem procurare & impetrare possent, ac propterea tam Deputati quam Vexillifer & Senatus prædicti opportune in præmissis a Nobis provideri summopere desiderent; Nos eorumdem Deputatorum, Vexilliferi, & Senatus votis hac in re, quantum cum Domino possumus, favorabiliter annuere volentes, illorumque singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, a jure vel ab homine quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes & absolutas fore censentes, similiter Motu proprio, ac ex certa scientia, & matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, præinsertas Gregorii prædecessoris literas cum omnibus & singulis in eis contentis harum serie confirmamus & approbamus, ac, quatenus opus sit, innovamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus. Præterea (firma remanente jurisdictione dicto Vexillifero, sicut præmittitur, attributa) easdem Gregorii Prædecessoris literas, & in eis contenta ampliantes, Motu, scientia, deliberatione, ac potestatis plenitudine paribus, tenore præsentium statuimus, quod quidquid per ipsos Vexilliferum & Senatum, aut ab eis deputatum, coram, & approbante supradicto Legato seu Vicelegato circa dictas Societates ac Universitates, sive Collegia Artium earumve Regimen & Gubernium pro tempore decretum ordinatum & reformatum fuerit, statim executioni demandetur, quin executio hujusmodi per quamcumque inhibitionem cujusvis Judicis & Tribunalis, etiam Urbis præfatæ, quolibet titulo, causa, capite, colore, vel prætextu, etiam dictorum privilegiorum, statutorum, usuum, consuetudinum, ac litis pendentiæ, subnixam ac concessam, neque etiam per recursum ad Nos, seu Romanum Pontificem pro tempore existentem, immediate habitum, nisi talis recursus fuerit admissus per specialem Commissionem propria manu nostra, seu ejusdem Pontificis signatam, ullatenus impediri aut retardari valeat.

Quæ benigne indulgetur:

Decretum, quod faciendæ per eundem Vexilliferum reformationes a nemine impedire possint.

Harum Literarum observantia.

§.3. Decernentes, ipsas præsentes literas, etiam ex eo, quod prædicti, & alii quilibet in præmissis jus seu interesse habentes, vel habere quomodolibet prætendentes, illis non consenserint, nec ad ea vocati, citati, & auditi fuerint; seu de subreptionis vel obreptionis vitio, seu intentionis nostræ, sive alio quocumque defectu notari, argui, vel impugnari nullo modo ac tempore posse; sed easdem præsentes literas semper & perpetuo firmas, validas, & efficaces existere & fore; suosque plenarios & integros effectus sortiri & obtinere; ac illis, ad quos spectat & pro tempore quandocumque spectabit, in omnibus & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective exacte ac inconcusse observari; sicque, & non aliter, in præmissis per quoscumque Judices ordinarios & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, & ejusdem S.R.E. Cardinales, etiam de Latere Legatos, eorumque Vicelegatos, & alios quoslibet quacumque præeminentia & potestate fungentes & functuros, sublata eis & eorum cuilibet quavis aliter judicandi & interpretandi facultate & auctoritate, judicari & definiri debere; ac irritum & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

Clausulæ derogatoriæ.

§.4. Non obstantibus præmissis, ac, quatenus opus sit, Nostra & Cancellariæ Apostolicæ Regula de jure quæsito non tollendo, aliisque Constitutionibus & Ordinationibus Apostolicis, necnon Civitatis, Comitatus, Societatum, Collegiorum, ac Universitatum hujusmodi, aliisve quibusvis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, stabilimentis, stylis, usibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis, sub quibuscumque verborum tenoribus & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, & decretis, in genere vel in specie, aut aliàs in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis.

§.5. Quibus omnibus & singulis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione, de illis eorumque totis tenoribus specialis specifica expressa & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum omnium & singulorum tenores præsentibus pro plene & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter & expresse derogamus, ac dero-

derogatum esse volumus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 11. Septembris 1733. Pontificatus Nostri Anno Quarto.

F. Card. Oliverius.

CVIII.

Dat. die 15. Sept. 1733. Pont. An. IV.

Fratribus Ordinis Eremitarum Sancti Augustini interdicitur appellatio a Correctione Regulari; injuncto insuper, ut in casu appellationis, id tantummodo facere debeant gradatim ad Ordinis Superiores.

CLEMENS PAPA XII.

Ad futuram rei memoriam.

Proemium. EX injuncto Nobis Apostolicæ servitutis munere ad ea peculiares solicitudinis nostræ curas libenter intendimus, quæ felici Christifidelium Divini Numinis obsequiis sub suavi Religionis jugo mancipatorum regimini atque tranquillitati conducibilia fore, in Domino arbitramur.

§.1. Exponi siquidem Nobis nuper fecit dilectus filius Nicolaus Antonius Schiaffinati Prior Generalis Ordinis Fratrum Eremitarum Sancti Augustini, quod licèt per Constitutiones ejusdem Ordinis *Part. III. Cap. XVI. num XXIV.* appellatio a Correctione Regulari Superiorum Fratribus prædictis sub diversis pœnis prohibeatur: necnon generali decreto, dudum a Congregatione tum existentium Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium, negotiis & consultationibus Regularium præposita, jussu fel. rec. Sixti PP. V. Prædecessoris Nostri edito, caveatur expresse, quod Regulares cujusvis Ordinis in casibus, in quibus appellare de jure licet, id facere debeant gradatim ad sui Ordinis Superiores, a Priore nimirum ad Provincialem, & a Provinciali ad Generalem, antequam Sedem Apostolicam adire possint; nihilominus ipse Nicolaus Antonius non sine animi sui mœrore advertit, plures Religiosos supradicti Ordinis, Constitutionum ac Decreti hujusmodi immemores, illave exoleta & antiquata esse credentes, tum a præfata Correctione Regulari Superiorum provocare, tum ubi appellatio permittitur, nusquam observata forma sic præscripta, ad Superiores mediatos, sive Prælatos majores Ordinis prædicti, ac etiam hanc Sanctam Sedem appellare & recurrere; unde regularis disciplinæ detrimentum, immediatorum Superiorum, eorumque jurisdictionis contemptus, ac non raro impunitas delinquentium, aliaque multiplicia incommoda consequuntur, necnon Almæ Urbis Tribunalia non levibus afficiuntur molestiis.

Petitio quibus innixa fundamentis.

§.2. Quamobrem idem Nicolaus Antonius, qui in ipso Gubernii sui primordio sibi omni ratione adnitendum proposuit, ut debita Subditorum erga Prælatos obedientia, exactaque Regularis observantia in dicto Ordine conserventur: & sicubi exciderint, restituantur; opportunum gliscenti malo, & abusui ejusmodi remedium adhiberi, & aliàs in præmissis salubriter a Nobis provideri summopere desiderat. Nos ipsius Nicolai Antonii votis hac in re, quantum cum Domino possumus, favorabiliter annuere volentes, eumque a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, a jure vel ab homine quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus, ejus nomine Nobis super hoc humiliter porrectis, inclinati, omnibus & singulis dicti Ordinis Fratribus ac personis cujusvis dignitatis, gradus, & conditionis existant, appellationem a Correctione regulari suorum Superiorum ad formam enarratarum Constitutionum, ac sub pœnis in eis contentis, auctoritate Apostolica tenore præsentium interdicimus. In casibus vero, in quibus iisdem Fratribus de jure vel iuxta Constitutiones prædictas appellare aut recurrere licet, id non aliter deinceps fieri posse statuimus, quam gradatim, a gravamine scilicet Prioris ad Provincialem, & a Provinciali ad Generalem; itaut causæ appellationis seu recursus hujusmodi, antequam ab eodem Priore Generali cognitæ & definitæ fuerint, extra dictum Ordinem deferri & agitari nequeant: Ac propterea omnibus Romanæ Curiæ Tribunalibus ac Judicibus, & quibusvis etiam Venerabilium Fratrum nostrorum S.R.E. præfatæ Cardinalium Congregationibus, necnon Sedis Apostolicæ Nunciis, nunc & pro tempore existentibus, ne Fratrum dicti Ordinis appellationem seu recursum admittant, causasque prædictas cognoscant, nisi prius eis legitime constiterit, illas per dictos Superiores, memorato ordine servato, cognitas & definitas fuisse, sub pœna nullitatis actorum, ac inde sequutorum, & quoad Religiosos appellantes vel recurrentes, qui præmissis contravenerint, sub gravibus Nostro & Romani Pontificis pro tempore existentis arbitrio infligendis pœnis, eadem auctoritate harum serie prohibemus.

Decretum de quo in Rubrica.

Clausulæ.

§.3. Decernentes, ipsas præsentes literas semper firmas validas & efficaces existere & fore, suosque plenarios & integros effectus sortiri & obtinere; & ab illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit, inviolabiliter observari, & iis respective plenissime suffragari; sicque & non aliter in præmissis per quoscumque Judices ordinarios & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari & definiri debere; ac irritum & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

§.4. Non obstantibus Constitutionibus & Ordinationibus Apostolicis, ac Ordinis præfati, aliisve quibusvis etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Aposto-

ſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus & ſingulis, illorum tenores præſentibus pro plene & ſufficienter expreſſis, ac de verbo ad verbum inſertis habentes, illis aliàs in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

§.5. Volumus autem, ut earumdem præſentium tranſumptis, ſeu exemplis, etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo Perſonæ in eccleſiaſtica Dignitate conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides in judicio & extra adhibeatur, quæ præſentibus ipſis adhiberetur, ſi forent exhibitæ vel oſtenſæ.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem, ſub Annulo Piſcatoris die 15. Septembris 1733. Pontificatus Noſtri Anno Quarto.

F. Card. Oliverius.

CIX.

Dat. die 22. Sept. 1733. Pont. An. IV.

Cuſtodia Hiberniæ Ordinis Fratrum Minorum Sancti Franciſci Cappuccinorum nuncupat. in novam Provinciam erigitur.

CLEMENS PAPA XII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Proemium.

Apoſtolicæ ſervitutis munus, quo Catholicæ Eccleſiæ per univerſum Orbem diffuſæ regimini divina diſpoſitione præſidemus, id præcipue ſolicitudinem noſtram intendit, ut Religioſorum Virorum Altiſſimi obſequiis ſub arctioris diſciplinæ Inſtituto mancipatorum, & in Vinea Domini, ac præſertim in nonnullis olim pietatis, & orthodoxæ Fidei laude florentiſſimis Regionibus inter perſecutionum procellas, atque calamitatum tribulos ſtrenue laborantium, ſtatui, & felici directioni conſulere peculiari cura ſtudeamus, ſicut pia orthodoxorum Regum, multiplicibus in hanc Sanctam Sedem meritis fulgentium, vota poſtulant; & Nos, omnibus maturæ conſiderationis trutina perpenſis, ad omnipotentis Dei gloriam, ac Religionis, piorumque operum incrementum, & felicem progreſſum expedire in Domino arbitramur.

Regis Chriſtianiſſimi preces.

§.1. Cum itaque, ſicut nomine chariſſimi in Chriſto filii noſtri Ludovici Francorum Regis Chriſtianiſſimi Nobis nuper expoſitum fuit, Cuſtodia Hiberniæ Ordinis Fratrum Minorum Sancti Franciſci, Cappuccinorum nuncupatorum, quindecim Conventibus, nempe duobus in Gallia, ac reliquis in Regno ipſius Hiberniæ conſtet, dictus vero Ludovicus Rex eamdem Cuſtodiam in novam dicti Ordinis Provinciam ad inſtar aliarum dicti Ordinis Provinciarum a Nobis erigi plurimum deſideret. Nobis propterea dicti Ludovici Regis nomine humiliter ſupplicatum fuit, ut in præmiſſis opportune providere, &, ut infra, indulgere de benignitate Apoſtolica dignaremur. Nos igitur piis ipſius Ludovici Regis votis favorabiliter annuere volentes, hujuſmodi ſupplicationibus inclinati, memoratam Cuſtodiam Hiberniæ in novam Ordinis prædicti Provinciam, quæ ab uno Miniſtro Provinciali, ac Diffinitoribus, aliiſque Officialibus juxta Conſtitutiones ejuſdem Ordinis auctoritate Apoſtolica approbatas, regi & gubernari debeat, itaut ipſa nova Provincia illiuſque Miniſter Provincialis, Definitores, cæterique Officiales, ac Fratres pro tempore exiſtentes, omnibus & ſingulis privilegiis, juribus, præeminentiis, prærogativis, honoribus, gratiis, & indultis, quibus aliæ dicti Ordinis Provinciæ tam de jure uſu & conſuetudine, quàm alias quomodolibet utuntur, fruuntur, & gaudent: ac uti, frui, & gaudere poſſunt & poterunt in futurum; pari modo & abſque ulla prorſus differentia uti, frui, & gaudere libere & licite poſſint & valeant, auctoritate Apoſtolica tenore præſentium perpetuo erigimus & inſtituimus.

D. Cuſtodia in Provinciam erigitur additis aliarum Provinc. Privilegiis.

§.2. Præterea, ut Capitula Provincialia Provinciæ, ſic a Nobis erectæ & inſtitutæ, triennalia ſint, & Diſcreti non eligantur, ſed ad Electionem Miniſtri Provincialis, & Definitorum eodem modo, quo Cuſtos & Conſultores antehac electi fuerunt, procedatur; necnon duo Cuſtodes pro Capitulo Generali eligantur, auctoritate & tenore prædictis ſtatuimus ac præcipimus & ordinamus.

Capitula Provinc. triennalia.

§.3. Porro eidem novæ Provinciæ de idoneis Miniſtro Provinciali ac Definitoribus, quorum opera Provincia ipſa, adſpirante ſuperni favoris auxilio, ſalubriter dirigatur, hac prima vice providere cupientes, ac de ſpectata infraſcriptorum Religioſorum fide, prudentia, charitate, integritate, vigilantia, & Religionis zelo plurimum in Domino confiſi; & eorum ſingulares perſonas a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis, a jure vel ab homine quavis occaſione vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatæ exiſtunt, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum, harum ſerie abſolventes, & abſolutas fore cenſentes, dilectos filios Philippum Okennedis, qui Cuſtos, in Miniſtrum Provincialem: ac Bonaventuram Donellis in primum: Joannem Baptiſtam Knighte in ſecundum: Thomam Tyrrell in tertium; ac Joannem Euangeliſtam Ronan, qui Conſultores prædictæ Cuſtodiæ ſunt, in quartum, Definitores ejuſdem novæ Provinciæ, ſic a Nobis erectæ & inſtitutæ, ad triennium proximum, a die publicationis præſentium literarum inchoandum, cum omnibus & ſingulis præeminentiis, prærogativis, facultatibus, auctoritate, privilegiis, gratiis, & indultis, ac honoribus & oneribus ſolitis & conſuetis, auctoritate & tenore prædictis conſtituimus & deputamus: expleto autem triennio, Capitulum Provinciale in uno ex duobus Conventibus in Regno Galliæ exiſten. Miniſtro Provinciali more ſolito convocandi facultatem concedimus.

Eliguntur Miniſtri novæ Provinciæ.

§.4. Mandantes propterea in virtute Sanctæ

ctæ Obedientiæ, ac sub indignationis nostræ, aliisque arbitrii nostri pœnis, omnibus & singulis prædictorum Ordinis & novæ Provinciæ Superioribus, Fratribus, & personis, cæterisque, ad quos spectat & spectabit in futurum, ut eamdem novam Provinciam, sicut præmittitur, a Nobis erectam & institutam, tamquam veram & legitimam, canoniceque erectam Provinciam, ac sicut reliquas dicti Ordinis Provincias in omnibus & per omnia recognoscant, nominent, teneant, & tractent; ac Religiosos supranominatos ad officia eis respective demandata, illorumque liberum exercitium juxta earumdem tenorem præsentium recipiant & admittant; illisque in omnibus eadem officia concernentibus faveant & assistant, pareantque & obediant respective.

§.5. Ac decernentes, easdem præsentes literas semper firmas validas & efficaces existere & fore; suosque plenarios & integros effectus sortiri & obtinere; ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit, in omnibus & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari; sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S.R.E. Cardinales, etiam de Latere Legatos, & Apostolicæ Sedis Nuncios, aliosve quoslibet quacumque præeminentia & potestate fungentes & functuros, sublata eis & eorum cuilibet quavis aliter judicandi & interpretandi facultate & auctoritate, judicari & definiri debere; ac irritum & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari. Solitæ clausulæ.

§.6. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus & Ordinationibus Apostolicis; necnon, quatenus opus sit, Custodiæ, & Ordinis prædictorum, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis, in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene & sufficienter expressis ac ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 22. Septembris 1733. Pontificatus Nostri Anno Quarto.

F. Cardinalis Oliverius.

CX.

Declaratio super Jurisdictione Protectorum Ordinis Fratrum Minorum Sancti Francisci de Observantia, quoad Religiosos deputatos pro regimine & cura Monialium Sanctæ Claræ, & Sanctæ Mariæ Magdalenæ Civitatis Neapolis.

Dat. die 25. Sept. 1733. Pont. An. IV.

CLEMENS PAPA XII.

Ad futuram rei memoriam.

§.1 Dudum postquam fel. record. Clemens VIII. & Urbanus etiam VIII. aliique forsan Romani Pontifices Prædecessores Nostri, per suas in simili forma Brevis, seu etiam sub Plumbo expeditas literas, tunc, & pro tempore existentibus Ordinis Fratrum Minorum Sancti Francisci de Observantia nuncupatorum apud Sedem Apostolicam Protectoribus diversas facultates quoad Religiosos ex certis Provinciis Reformatis ejusdem Ordinis pro servitio Ecclesiarum Monasteriorum Monialium Sanctæ Claræ, & Sanctæ Mariæ Magdalenæ Civitatis Neapolitan. ipsarumque Monialium spirituali regimine & cura pro tempore deputatos, sub certis modo & forma tunc expressis, concesserant & attribuerant; dictique Protectores abinde facultatibus hujusmodi libere usi fuerunt, a recol. mem. Innocentio Papa XII. Prædecessore etiam Nostro emanavit Constitutio super moderatione jurisdictionis & auctoritatis Protectorum quorumvis Ordinum Regularium anno 1693. edita, ac successive anno 1694. prodierunt literæ in pari forma Brevis, per quas idem Innocentius prædecessor Ministro seu alteri Superiori Generali Familiæ Reformatæ Cismontanæ dicti Ordinis, pro tempore quoque existenti, facultates quascumque Protectoribus memorati Ordinis, quoad Religiosos præfatos sic concessas & attributas, servata cæteroquin in omnibus & per omnia supradictarum Clementis & Urbani, aliorumque Prædecessorum literarum forma & dispositione, restituit; & quatenus opus esset, de novo impartitus fuit, & aliàs, prout in ejusmodi Literis & Constitutione, quarum tenores præsentibus pro plene & sufficienter expressis, & de verbo ad verbum insertis haberi volumus, uberius respective continetur.

Jurisdictio Protectoribus hujus Ordinis a Clemente & Urbano VIII. asserta, quoad Religiosos dd. Ecclesiis inservientes.

Ab Innocentio XII. limitata:

Sed postmodum confirmata:

§.2. Cum autem, sicut accepimus, tempore ipsius Innocentij Prædecessoris adhuc vigerent peculiares illæ causæ & rationes, quibus dicti Clemens & Urbanus ac alii Prædecessores adducti fuerant ad enarratas facultates Protectoribus Ordinis hujusmodi, respectu dictorum Religiosorum concedendas, reintegratio ad illas Ministro seu Superiori Generali Ordinis prædicti, sicut præmittitur, facta effectum suum sortiri nequivit; unde idem Innocentius prædecessor dictorum Monasteriorum ac Religiosorum illic existentium regimen suscepit atque gessit; Sicuti quoque a similis mem. Clemente Papa XI. Prædecessore etiam Nostro petitum fuit. Verum felic. itidem rec. Innocentius Papa XIII. pari-

Iisdem durantibus causis a Successoribus concessa:

pariter Prædecessor Noster, per Nos, qui Ordinis prædicti Protectoris munere apud hanc Sanctam Sedem tunc fungebamur, de omnibus præmissis, aliisque totius rei, necnon Monasteriorum præfatorum statum concernentibus, certior redditus, ab ejusmodi regimine abstinuit: Nobisque permisit ibidem exercere eam, quam olim dicti Ordinis Protectores exercuerant jurisdictionem & auctoritatem, quemadmodum re ipsa fecimus, ac etiam post nostram assumptionem ad Summi Apostolatus apicem ratione Protectionis hujusmodi, quam retinuimus, facere perreximus. Hinc est, quod Nos omnem dubitationis & controversiæ, quæ circa auctoritatem Protectorum dicti Ordinis quoad Religiosos præfatos, temporis progressu postquam viam universæ carnis ingressi fuerimus, facile oriri possent, occasionem amovere: felicique dictorum Monasteriorum directioni, ac paci, & tranquillitati, quantum cum Domino possumus, prospicere cupientes: simulque considerantes, vix sperari posse prædictas Innocentii XII. Prædecessoris literas atque Constitutionem, propter easdem causas & rationes, quæ etiamnum durant, ob quas hactenus in Monasteriis præfatis observari nequiverunt, nec in posterum quoque executioni demandatum ac observatum iri; Motu proprio, ac ex certa scientia, & matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, ut dilectus filius noster Trojanus Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Presbyter Cardinalis Acquaviva nuncupatus, quem in futurum successorem nostrum in Protectione hujusmodi deputavimus, aliique deinceps pro tempore existentes Ordinis Minorum Sancti Francisci de Observantia nuncupatorum apud eamdem Sedem Protectores, quoad Religiosos pro Ecclesiarum Monasteriorum præfatorum servitio, ipsarumque Monialium spirituali regimine & cura pro tempore etiam deputatos, omnibus & singulis facultatibus per dictos Clementem VIII. ac Urbanum, aliosque prædecessores, ejusdem Ordinis Protectoribus concessis & attributis; necnon auctoritate & jurisdictione quibus usi fuerint, Nosque tamquam Protectores hujusmodi usi fuimus & utimur, similiter uti ac potiri & gaudere libere licite, & valide possint & valeant, harum serie declaramus, statuimus, atque indulgemus; sicque & non aliter per quoscumque Judices ordinarios & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac ejusdem S. R. Ecclesiæ Cardinales, etiam de Latere Legatos, dictæque Sedis Nuncios, sublata eis & eorum cuilibet quavis aliter judicandi & interpretandi facultate & auctoritate, judicari & definiri debere; ac irritum & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

Et cum in posterum sint duraturæ.

Facultates a Clemente & Urbano PP. concessæ in perpetuum eisdem confirmantur Protectoribus.

§. 3. Non obstantibus præmissis, aliisque Constitutionibus & Ordinationibus Apostolicis, necnon, quatenus opus sit, Ordinis, Ecclesiarum, & Monasteriorum hujusmodi, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis, in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, approbatis, & innovatis. Quibus omnibus & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Obstantium derogatio.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 25. Septembris 1733. Pontificatus Nostri Anno Quarto.

F. Card. Oliverius.

CXI.

Indultum, ut Fratres Minores Sancti Francisci Cappuccinorum nuncupat. in Gallia existentes, possint excipere Confessiones Monialium in Claustra degentium.

Dat. die 26. Sept. 1733. Pont. An. IV.

CLEMENS PAPA XII.

Ad futuram rei memoriam.

§. 1. Cum, sicut dilectus filius Cherubinus de Noves, Frater expresse Professus, Custos, & Socius Generalis Ordinis Minorum Sancti Francisci Cappuccinorum nuncupatorum, tam suo, quam dilectorum filiorum Fratrum, & præsertim Ministrorum Provincialium in Regno Galliarum existentium ejusdem Ordinis, nomine, Nobis nuper exponi fecit, Fratres prædicti ad excipiendas Sacramentales Confessiones Monialium, aliarumque personarum ægrotantium, in Claustris degentium, multoties ab Ordinariis locorum invitentur, quin eis hac in re morem gerere valeant, eo quod per Regulam ipsius Sancti Francisci Cap. XI. Fratribus universis dicti Ordinis præcipitur, ne ingrediantur Monasteria Monialium, præter illos, quibus a Sede Apostolica specialis ad id concessa est facultas; Nobis propterea idem Cherubinus, quo supra nomine humiliter supplicari fecit, quatenus in præmissis opportune providere, &, ut infra, indulgere de benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur Cherubinum, aliosque Fratres prædictos, specialibus favoribus & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, a jure vel ab homine quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes & absolutas fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, Fratribus dicti Ordinis Minorum S. Francisci Cappuccinorum, in Regno Galliarum commorantibus, ad audiendas Confessiones præfatas idoneis, ac legitime approbatis, ut ipsi quotiescumque a locorum Ordinariis pro excipiendis Sacramentalibus Confessionibus Monialium, aliarumque personarum ægrotantium, intra Claustra degen-

Causæ petendæ concessionis.

Quæ benignè indulgetur.

gentium tantum requisiti fuerint, de Superiorum suorum licentia Claustra ejusmodi ingredi, illarumque Confessiones audire, illasque ab earum peccatis, pœnitentia salutari & aliis, quæ injungenda fuerint, eis respective injunctis, absolvere libere & licite possint & valeant, auctoritate Apostolica tenore præsentium concedimus & indulgemus.

Clausulæ.

§.2. Decernentes, easdem præsentes literas semper firmas validas & efficaces existere & fore, suosque plenarios & integros effectus sortiri & obtinere; ac illis, ad quos spectat & pro tempore spectabit, plenissime suffragari; sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari & definiri debere; ac irritum & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

§.3. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus & Ordinationibus Apostolicis, ac dicti Ordinis aliisve quibusvis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis, in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis.

4. Quibus omnibus & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissoum effectum hac vice dumtaxat specialiter & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 26. Septembris 1733. Pontificatus Nostri Anno Quarto.

F. Card. Oliverius.

CXII.

Abbati Generali, ac Diffinitoribus Congregationis Olivetanæ, quod deinceps Capitulum Generale ejusdem Congregationis Dominica tertia post Pascha Resurrectionis Dominicæ, sicque tres dies serius quam hactenus fieri consuevit, celebrari debeat, facultas conceditur.

Dat. die 30. Sept. 1733. Pont. An. IV.

CLEMENS PAPA XII.

Ad futuram rei memoriam.

§.1. EXponi Nobis nuper fecit dilectus filius Procurator Generalis Congregationis Montis Oliveti Monachorum Ordinis Sancti Benedicti, totius ejusdem Congregationis nomine, quod illius Capitulum Generale singulis trienniis feria quinta ante Dominicam tertiam post Pascha Resurrectionis Dominicæ celebrari consuevit in principali Monasterio, Montis Oliveti Majoris nuncupato, quod in deserto loco, seu solitudine de Accona Dominii Senensis consistit, ac ita omnia in dicta Congregatione ordinata & disposita sunt, ut negotia in ejusmodi Capitulo Generali tractanda, intra quinque dies dumtaxat absolvantur; eoque brevi temporis spatio satis provideatur publicis privatisque singulorum Monasteriorum ipsius Congregationis necessitatibus.

Qua die celebrari soleat Capit. Gen.

Quotoque tempore durare.

§.2. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, prædictus locus de Accona quatuor millium passuum a via publica, & undequaque a frequentia habitatorum remotus sit, convenientibusque in Monasterium prædictum omnibus Abbatibus, ac Vocalibus dictæ Congregationis præter Monachos de familia, in eo degentes Conversos, Vectuarios, & Ministros, non sine gravi incommodo ac dispendio parari possint pisces, ova, & lacticinia diebus, quibus carnium usus prohibetur, utpote quorum esculentorum illic copia non suppetit, vel quæ emenda veniunt cariori pretio, ac etiam pravæ qualitatis, cum detrimento valetudinis Religiosorum illuc ex longinquis partibus adventantium, quibus mora quinque dierum hujusmodi tantùm ibidem præstituta est; dictum vero Monasterium inopia laboret, ac multo ære alieno gravetur, atque ex annuis contributionibus reliquorum Monasteriorum ejusdem Congregationis substentetur; cupiatque propterea Procurator Generalis prædictus, opportune in præmissis a Nobis provideri, & ut infra, indulgeri; Nos ipsum Procuratorem Generalem specialibus favoribus & gratiis prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, a jure vel ab homine quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium tantùm consequendum, harum serie absolventes & absolutum fore censentes, supplicationibus, ejus nomine Nobis super hoc humi-

Locus, ejusque incommoda potissimum ad victum comparandum.

humiliter porrectis inclinati, dilectis filiis Abbati Generali, ac Definitoribus præfatæ Congregationis in proxima illius dicta annuali insimul congregandis, quod deinceps Capitulum Generale ejusdem Congregationis ipsa Dominica tertia post Pascha Resurrectionis Dominicæ, sicque tres dies serius quam hactenus fieri consuevit, celebrari debeat; Itaut, durantibus tribus diebus hujusmodi, Abbates, Generalis, & Locales, ac Visitatores dictæ Congregationis pro tempore extantes in suis respective muneribus, prout antea, continuare libere licite & valide possint & valeant, statuendi & ordinandi facultatem auctoritate Apostolica tenore præsentium tribuimus & impartimur.

Dispositio de qua in Rubrica.

§.3. Decernentes, ipsas præsentes literas firmas validas & efficaces existere & fore, suosque plenarios & integros effectus sortiri & obtinere; ac illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit, plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari; sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari & definiri debere; ac irritum & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

Clausulæ.

§.4. Non obstantibus Constitutionibus & Ordinationibus Apostolicis, necnon Congregationis, Ordinis, & Monasterii præfatorum, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis, in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis.

§.5. Quibus omnibus & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene & sufficienter expressis ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 30. Septembris 1733. Pontificatus Nostri Anno Quarto.

F. Card. Oliverius.

CXIII.

Præcipitur ne quis notam aut censuram ullam Theologicam Catholicorum Scholis diversa in explicanda Divinæ Gratiæ efficacia sententibus inurere, aut earum sententias contumeliis incessere audeat.

Dat. die 2. Octob. 1733. Pont. An.IV.

CLEMENS PAPA XII.

Ad futuram rei memoriam.

Apostolicæ providentiæ officio a Prædecessoribus Nostris fel. record. Clemente XI. & Benedicto XIII. sapienter impenso ad dissipandas novatorum calumnias & artes, per quas inducta proscriptis erroribus Catholicorum dogmatum larva, & Sanctorum Doctorum illustria nomina obtendentes, simplicium animos a debita Constitutioni, quæ incipit *Unigenitus*, obedientia deterrere moliebantur, Nos paterna quoque sollicitudine inhærentes, magnopere dolemus, tenebras à dissensionis filiis offusas nondum ex quorundam mentibus satis esse discussas; sed plerosque etiam nunc intolerabili pertinacia contendere, censuris laudatæ Constitutionis doctrinam Sanctorum Augustini, & Thomæ de Divinæ Gratiæ efficacia esse perstrictam.

Exordium.

§.1. Ut igitur nullas charitatis partes ad revocandos errantes Nobis reliquas faciamus, universis, & singulis Christifidelibus quacunque dignitate, etiam Episcopali, & majori fulgentibus in virtute sanctæ obedientiæ districte præcipimus, & sub Canonicis pœnis mandamus, ne disputantes, aut docentes sive in Scholis, sive in Concionibus, sive scriptis editis, sive aliter propositiones defendant, aut enuncient, quæ antedictas novatorum calumnias firmare, ac promovere possint, Mentem tamen eorundem Prædecessorum Nostrorum compertam habentes, nolumus aut per Nostras, aut per ipsorum laudes Thomisticæ Scholæ delatas, quas iterato Nostro judicio comprobamus & confirmamus, quidquam esse detractum cæteris Catholicis Scholis diversa ab eadem in explicanda Divinæ Gratiæ efficacia sentientibus, quarum etiam erga hanc Sanctam Sedem præclara sunt merita, quominus sententias ea de re tueri pergant, quas hactenus palam & libere vbique, etiam in hujus Almæ Urbis luce, docuerunt & propugnarunt.

Per laudes Doctrinæ S. Thomæ datas cæteræ non reprobantur Sententiæ.

§.2. Quamobrem fel. record. Pauli V., & aliorum Prædecessorum Nostrorum ad restringuendum dissensionum fomitem vestigia prosequentes, & saluberrima mandata renovantes, auctoritate quoque Nostra omnibus & singulis superius expressis interdicimus & prohibemus sub iisdem pœnis, ne vel scribendo, vel docendo, vel disputando, vel alia qualibet occasione notam aut censuram ullam Theologicam iisdem Scholis diversa sentientibus inurere, aut earum sententias conviciis, & contumeliis incessere audeant, do-

Prohibitio, de qua supra.

donec de iisdem controversiis hæc Sancta Sedes aliquid definiendum, ac pronunciandum censuerit. Pacem siquidem, quam cum veritate diligendam Dominus præcepit, inter Catholicæ Ecclesiæ Filios fovere, & communire debemus, & curamus; ut conjunctis diversarum licet Scholarum studiis firmius sit adversus erroris insidias præsidium.

§.3. Propterea locorum Ordinariis, Inquisitoribus, cæterisque Judicibus Ecclesiasticis injungimus, ut altercationes, & contentiones, quæ disputationis æstu animos abripiente, in Christiani populi scandala erumpere possent, per Canonica remedia compescant; iisdem facultatem ad id necessariam, & opportunam impertientes; in contrarium facientibus non obstantibus quibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 2. Octobris 1733. Pontificatus Nostri Anno Quarto.

C. Archiepiscopus Emissenus.

CXIV.

Dat. die 6. Octob. 1733. Pont. An.IV.

Generali Congregationis Montis Oliueti Ordinis Sancti Benedicti facultas conceditur destinandi pro libito Abbatem in Monasterio Sanctæ Mariæ Novæ, absque regimine, cum voce tamen activa & passiva.

CLEMENS PAPA XII.

Ad futuram rei memoriam.

Vid. superius. Petitio.

§.1. NUper pro parte dilecti filii Procuratoris Generalis Congregationis Montis Oliveti Monachorum Ordinis Sancti Benedicti Nobis expositum fuit, quod, cum per alias nostras in simili forma Brevis novissime expeditas literas Abbatiam, & Regimen Monasterii Sanctæ Mariæ Novæ nuncupat. de Urbe Procurationi generali ejusdem Congregationis Montis Virginis, itaut deinceps Procurator Generalis pro tempore existens dictæ Congregationis insimul Abbas Monasterii prædicti esset, ac esse deberet, perpetuo univerimus & annexuerimus, ac unita & annexa fore declaraverimus; sicque numerus Abbatum prædictæ Congregationis imposterum diminuendus foret, dilecti vero filii moderni Abbas ac Deffinitores Generales ipsius Congregationis minime expedire existiment, uni potius quàm alteri e sex Provinciis, quibus eadem Congregatio constat, unum Abbatem adimere; idem Procurator Generalis pro quiete & tranquillitate dictæ Congregationis illius Abbati Generali pro tempore existenti, ad quem juxta Constitutiones ipsius Congregationis distributio regiminis Monasteriorum spectat, facultatem concedi, plurimum desiderat, relinquendi semper unum Abbatem pro arbitrio suo absque gubernio cum voce tamen activa & passiva in Capitulis Generalibus, cæterisque aliorum Abbatum prærogativis & præeminentis; Nobis propterea humiliter supplicari fecit, ut in præmissis opportune providere, &, ut infra, indulgere de benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur prædictum Procuratorem Generalem specialibus favoribus & gratiis prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis sententijs, censuris, & pœnis, a jure vel ab homine quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes & absolutum fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, Abbati Generali dictæ Congregationis pro tempore existenti, ut ipse semper unum Abbatem sine regimine Monasterii ejusdem Congregationis, qui tamen voce activa & passiva in Capitulo Generali, cæterisque prærogativis ac præeminentiis ad instar aliorum Abbatum Regiminis frui ac potiri debeat, arbitrio suo relinquere ac destinare libere & licite possit & valeat, auctoritate Apostolica tenore præsentium concedimus & indulgemus, Concessio.

Obstantium derogatio.

§.2. Non obstantibus Constitutionibus & Ordinationibus Apostolicis; necnon, quatenus opus sit, Congregationis & Ordinis prædictorum, aliisve quibusvis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis, in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 6. Octobris 1733. Pontificatus Nostri Anno Quarto.

F. Card. Oliverius.

CXV.

Dat. die 14. Oct. 1733. Pont. An.IV.

Fratribus Congregationis Hispaniarum Ordinis Sancti Joannis Dei, & Congregationis Italiæ dicti Ordinis, prohibetur, ne alterutri ex dd. Congregationibus aggregentur sine consensu eorum respective Generalis.

CLEMENS PAPA XII.

Ad futuram rei memoriam.

Causæ hujusce edendi Decreti.

§.1. CUm, sicut dilectus filius Laurentius Navarro Frater expresse Professus, ac Procurator Generalis Congregationis Hispaniarum Ordinis Sancti Joannis Dei, Nobis nuper exponi fecit, Superiores Generales ejusdem Congregationis occasione præteritarum litium & controversiarum, quæ dictam Congregationem diu multumque exagitarunt, animadverterint, quod nonnulli illius Fratres accessum ad Sedem Apostolicam, ut se defendant adversus asserta gravamina, a prædictis Superioribus Generalibus eis illata prætexentes, ab ipsorum Superiorum Generalium obedientia & jurisdictione sese subtrahere, atque e præfata Congregatione Hispaniarum ad Congregationem Italiæ Ordinis prædicti, mediante etiam beneplacito Apostolico, absque eorumdem Superiorum Regularium consensu transire procurant, in grave dictæ Congregationis Hispaniarum præjudicium, ac Regularis disciplinæ detrimentum; cupiatque propterea ipse Laurentius, opportune in præmissis a Nobis provideri, &, ut infra, indulgeri; Nos prædictum Laurentium specialibus favoribus & gratiis prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, & poenis, a jure vel ab homine quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes & absolutum fore censentes, supplicationibus ejus nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, & attenta relatione dicti filii Nostri Joannis Antonii Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Presbyteri Cardinalis Guadagni nuncupati, in Alma Urbe Vicarii Nostri in spiritualibus Generalis, ac Ordinis præfati apud dictam Sedem Protectoris, Nobis super præmissis facta, Generalibus, aliisve quibuslibet Superioribus tam Congregationis Italiæ, quam Congregationis Hispaniarum Ordinis hujusmodi, nunc & pro tempore existentibus, ne deinceps Fratres alterutrius ex dictis Congregationibus, absque expressis consensu & licentia eorum respective Prioris Generalis, suæ Congregationi adscribere & aggregare ullatenus audeant seu præsumant, harum serie auctoritate Apostolica prohibemus.

Declaratio, quod Fratres unius Congreg. alteri aggregari nequeant.

Fratres vero Congr. Hispan. in Italia degentes, stent sub correctione Prioris Congreg. Italiæ, & V.V.

§. 2. Præterea salubri dispositioni fel. rec. Urbani PP. VIII. Prædecessoris Nostri, per suas in simili forma Brevis die 20. Septembris 1634. editæ, inherentes, statuimus, ut Fratres dictæ Congregationis Hispaniarum, in Italia degentes, stent & maneant sub jurisdictione & correctione Prioris Generalis Congregationis Italiæ; ac vicissim, si qui Fratres Congregationis Italiæ fuerint in Provinciis a Congregatione Hispaniarum dependentibus, subjaceant jurisdictioni & correctioni Superiorum Congregationis Hispaniarum: exceptis tamen Procuratore Generali, ac aliis Fratribus dictæ Congregationis Hispaniarum in eadem Urbe commorantibus, quos quidem Fratres Correctioni Procuratoris Generalis, ipsum vero Procuratorem Generalem jurisdictioni Protectoris Ordinis nunc & pro tempore existentis, auctoritate præfata tenore præsentium immediate subjicimus.

§.3. Volentes insuper, quod, si & quando in aliqua Provincia Congregationis Italiæ reperietur Frater Congregationis Hispaniarum, Superiores locales id quamprimum renuntiare debeant Priori vel Procuratori Generali ejusdem Congregationis Hispaniarum, ut in eum, si alicujus delicti reus fuerit, debite animaduerti possit.

Roboratio præsentium Literarum.

§.4. Decernentes, easdem præsentes literas semper firmas validas & efficaces existere, suosque plenarios & integros effectus sortiri & obtinere; ac ab illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit, inviolabiliter observari; sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari & definiri debere; ac irritum & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

Obstantium derogatio.

§.5. Non obstantibus quoad ea, quæ præsentibus adversantur, supradictis Urbani Prædecessoris literis, ac quatenus opus sit, re. mem. Innocentii PP. XII. etiam Prædecessoris Nostri, super moderatione facultatum Protectorum Ordinum Regularium, aliisque Constitutionibus & Ordinationibus Apostolicis, necnon præfatorum Ordinis, Congregationum, & Provinciarum, aliisve quibusvis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis, in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis.

§.6. Quibus omnibus & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad

ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 14. Octobris 1733. Pontificatus Nostri Anno Quarto.

F. Card. Oliverius.

CXVI.

Dat. die 16. Nov. 1733. Pont. An.IV.

Designantur Urbes nonnullæ Italiæ tamquam insigniores, in quibus ii ex Ordine Fratrum Eremitarum S. Augustini, qui per decennalem Prædicationis cursum Magisterium in Ordine adipisci quærunt, Quadragesimales Conciones, vel decennales habere debeant.

CLEMENS PAPA XII.

Ad futuram rei memoriam.

Petitio quibus innixa rationibus.

§.1. EXponi Nobis nuper fecit dilectus filius Nicolaus Antonius Schiaffinati, Prior Generalis Ordinis Fratrum Eremitarum Sancti Augustini, quod in Capitulo Generali ejusdem Ordinis anno 1685. in alma Urbe celebrato, statutum fuit, ut ii dumtaxat Fratres Ordinis prædicti intra Italiam ad Magisterii lauream promoverentur, qui vel per quinquennium munus Regentis Studiorum obivissent: vel per decennium Dei verbum in insignioribus seu principalioribus ipsius Italiæ Urbibus cum plausu justaque fama prædicassent. At cum sæpius animadversum sit, postrema ejusmodi statuti verba incertum & nimis late patentem sensum continere aut recipere, indeque non raro contingere posse, quod nonnullæ Italiæ Urbes ab aliquo Priore Generali dicti Ordinis (cujus est, dubia illius statuta interpretari) non habeantur inter insigniores, quæ ab aliis Prioribus Generalibus, pro varia cujusque animi affectione, tales antehac reputatæ fuerint, aut imposterum reputentur; sicque concio Quadragesimalis, vel Annalis, per Religiosos ejusdem Ordinis habita, inter legitima requisita ad Magisterium assequendum sit quandoque adnumerata vel adnumeranda, & vicissim quandoque respuenda; hinc ipse Nicolaus Antonius Prior Generalis ad istam ambiguitatem tollendam, certamque in præmissis normam deinceps firmandam atque stabiliendam, cum sua Congregatione, ac etiam consensu novissimi Capituli Generalis dicti Ordinis, opportunum censuit, per Decretum ab eo desuper editum determinare, ac nominatim exprimere Urbes Italiæ, quæ insigniores reputari deberent quoad Concionem Quadragesimalem & Annalem, pro adipiscendo Magisterio in Ordine præfato requisitam, in hunc modum, videlicet:

Designatio per Priorem Generalem Ord. facta.

Ancona, Andria, Bari, Bologna, Firenze, Genova, Livorno, Messina, Napoli, Padova, Palermo, Pavia, Perugia, Pistoja, Rimino, Roma, Siena, Treviso, Udine, Venezia, Verona, Vicenza; e purche le dette Predicazioni siano principiate almeno dalla Festa di tutti i Santi, e proseguite in tutti li giorni Festivi sino alla terza Festa del Santo Natale; Dichiarando in oltre, ed espressamente determinando, che sotto questa medesima legge siano, e s' intendano compresi anco quei Predicatori Generali già approvati, e che non hanno conseguito sinora il grado del Magistero. Saranno ancora approvate per requisiti, come sopra, le Predicazioni Quaresimali, che avranno fatte per una sola volta rispettivamente nelle infrascritte Chiese Catedrali, cioè: Ancona, Aquila, Aversa, Bari, Bergamo, Bologna, Brescia, Capua, Catansaro, Cesena, Chieti, Cosenza, Faenza, Fermo, Ferrara, Firenze, Foggia, Foligno, Genova, Imola, Lecce, Livorno, Mantova, Matera, Messina, Milano, Modena, Napoli, Padova, Palermo, Parma, Pavia, Peruggia, Pesaro, Piacenza, Pisa, Pistoja, Prato, Rimino, Roma in una delle Basiliche, Salerno, Siena, Sorrento, Taranto, Terni, Torino, Treviso, Udine, Venezia, Verona, Vicenza, e Viterbo; Siccome ancora si approveranno in tal forma i Quaresimali, che sogliano da noi darsi per le Chiese dell' Ordine, esistenti nelle suddette, ed in altra Città, riserbando al nostro arbitrio di approvare, in qualità pure di requisito, l'Annuale di Genazzano, per la venerazione, che portiamo a quel Santuario.

§.2. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, prædictus Nicolaus Antonius Prior Generalis, præmissa, quò firmius subsistant, ac exactiùs serventur, Apostolicæ confirmationis Nostræ patrocinio communiri, ac aliàs in præmissis opportune à Nobis providere summopere desideret; Nos, ipsum Nicolaum Antonium Priorem Generalem specialibus favoribus & gratiis prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, a jure vel ab homine quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes & absolutum fore censentes, supplicationibus ejus nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, Decretum præinsertum super designatione Urbium Italiæ, quæ pro Concione Quadragesimali & Annali, requisita ad Magisterium in Ordine præfato assequendum, insigniores habendæ & reputandæ veniunt, sicuti præmittitur, editum, auctoritate Nostra Apostolica tenore præsentium approbamus & confirmamus, illique inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes & singulos juris & facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus. Confirmatur.

§.3. Volumus præterea, ac eadem auctoritate declaramus, Decretum præinsertum etiam locum habere quoad Fratres dicti Ordinis, qui decennium Concionum hujusmodi cum approbatione ejusdem Ordinis Priorum Generalium, ipsius Nicolai Antonii antecessorum, jam explevisse existimant, nondum tamen ad Magisterii lauream promoti fuerunt, illosque comprehendere; itaut conciones, ab eis

Hæc vero declaratio in præjudicium illorum cadere non debet, qui jam decennalem cursum alibi explevere.

eis peractæ, etiam a dictis Prioribus Generalibus approbatæ, vim legitimi ad præmissa requisiti non obtineant, nisi in aliqua ex designatis Urbibus habitæ fuerint.

Clausulæ.

§ 4. Decernentes, ipsas præsentes literas semper firmas validas & efficaces existere & fore, suosque plenarios & integros effectus sortiri & obtinere; ac illis, ad quos spectat & pro tempore quandocumque spectabit, inconcusse observari, illisque respective plenissime suffragari; Sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios & delegatos, etiam Causarum Palatij Apostolici Auditores, judicari & definiri debere; ac irritum & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

§. 5. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus & Ordinationibus Apostolicis; necnon, quatenus opus sit, prædicti Ordinis, aliisve quibusvis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis, in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis; Quibus omnibus & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 10. Novembris 1733. Pontificatus Nostri Anno Quarto.

F. Card. Oliverius.

CXVII.

Dat. die 23. Nov. 1733. Pont. An. IV.

Confirmatur Decretum Congregationis Episcoporum & Regularium circa electionem, vel substitutionem Visitatorum Provinciæ Portugalliæ ejusdem Ord. S. Augustini.

CLEMENS PAPA XII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Petitio.

§. 1. NUper pro parte dilectorum filiorum Emanuelis de Alburquerque Prioris Provincialis, ac Definitorum Provinciæ Portugalliæ Ordinis Fratrum Eremitarum S. Augustini, Congregationi Ven. Fratrum Nostrorum S.R.E. Cardinalium, negotiis & consultationibus Episcoporum & Regularium præpositæ, exposito, quod, cum in Constitutionibus dicti Ordinis Apostolica auctoritate confirmatis part. 3. cap. 14. num. 5. ubi agitur de electione Visitatoris seu Visitatorum, habeatur, ut eveniente casu obitus, vel alterius deficientiæ Visitatoris sive Visitatorum in Capitulo Provinciali electorum, si id ante Congregationem intermediam contingat, ad eamdem Congregationem vocari debeant Visitator seu Visitatores præcedentis Capituli Provincialis; sin verò post prædictam Congregationem accidat, jus sit Definitorio privato, alium seu alios in locum deficientium eligendi ac deputandi; In Provincia autem præfata quædam inter duas ejus filiationes seu partialitates alternativa per fe: re: Innocentium PP. XII. Prædecessorem Nostrum, stabilita sit, cui omnes ejusdem Ordinis Constitutiones aptatæ fuerunt, ac ubi de electione Visitatorum sermo est, disponatur quod duo Visitatores ipsius Provinciæ juxta alternativam hujusmodi eligantur, unus ex una, & alius ex altera filiationibus: ac deficiente alterutro ante dictam Congregationem intermediam, succedat alius ejusdem filiationis Capituli proximioris: & si nullus inveniatur illius filiationis, qui succedere possit, eligatur a Definitorio alius filiationis prædictæ: sicut si deficiat post Congregationem intermediam prædictam; licèt hujus dispositionis intelligentia & explicatio, in postremis verbis aliquantum subobscura, desumenda videretur a clariori & literali dispositione supradictarum Constitutionum in casu cujuscumque deficientiæ Visitatoris post dictam Congregationem intermediam; nihilominus Exponentes prædicti ad evitandas contentiones sive controversias, quæ ex ejusmodi verborum ambiguitate excitari possent, memoratæ Congregationis Cardinalium sententiam desuper exquirere opportunum duxissent: ab eaque petiissent, quatenus declarare ac definire vellet: An eveniente casu deficientiæ unius vel utriusque Visitatoris post celebrationem Congregationis intermediæ, electio substituendorum ad Definitorium privatum spectet: seu potius ad officium hujusmodi Visitatores Capituli præcedentis assumendi sint, prout assumi deberent, si deficientia ante celebrationem dictæ Congregationis intermediæ contigisset in casu &c. Emanavit ab eadem Congregatione Cardinalium Decretum tenoris, qui sequitur:

S. Congregationis Decretum.

Sacra Congregatio Eminentissimorum & Reverendissimorum S. R. E. Cardinalium, negotiis & consultationibus Episcoporum & Regularium proposita, referente Eminentissimo Cardinali Gotti Ponente, attenta relatione Patris Procuratoris Generalis Ordinis, re mature perpensa, censuit decernendum, prout decrevit & declaravit: Affirmative ad primam dubii partem; & negative ad secundam; dummodo tamen non sit completa Visitatio, nam Visitatione completa, nec electioni nec substitutioni locus erit. Romæ 13. Novembris 1733.

Card. Franciscus Barberinus.

I. Archiepiscopus Corin. Secretarius.

Confirmatur.

§. 2. Cum autem, sicut pro parte dictorum Emanuelis & Definitorum Nobis subinde expositum fuit, ipsi, Decretum hujusmodi, quò firmius subsistat, Apostolicæ confirmationis nostræ patrocinio communiri plurimum desiderent; Nos, ipsos Exponentes specialibus favoribus & gratiis prosequi volentes, eorumque singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, a jure vel ab homine quavis occasione

sione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes & absolutas fore censentes, supplicationibus, illorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis, inclinati, Decretum præinsertum auctoritate Nostra Apostolica tenore præsentium approbamus & confirmamus; illique inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus: salva tamen semper in præmissis auctoritate Congregationis eorumdem Cardinalium.

Harum Literarum observantia.

§.3. Decernentes, ipsas præsentes literas, semper firmas validas & efficaces existere & fore; suosque plenarios & integros effectus sortiri & obtinere; ac illis, ad quos spectat & pro tempore quandocumque spectabit, in omnibus & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inconcusse observari; Sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari & diffiniri debere; ac irritum & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

Obstantium derogatio.

§.4. Non obstantibus Constitutionibus & Ordinationibus Apostolicis; necnon, quatenus opus sit, Provinciæ, & Ordinis prædictorum, aliisve quibusvis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis confirmatis & innovatis.

§.5. Quibus omnibus & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 23. Novembris 1733. Pontificatus Nostri Anno Quarto.

F. Card. Oliverius.

CXVIII.

Dat. die 7. Dec. 1733. Pont. An.IV.

Breve Sanctissimi Domini Nostri circa appellationes & recursus, a Fratribus Ordinis Eremitarum Sancti Augustini gradatim ad Ordinis ejusdem Superiores faciendos, ad Fratres Discalceatos Congregationum Italiæ & Germaniæ dicti Ordinis extenditur.

Breve hujusmodi lege superius.

CLEMENS PAPA XII.

Ad futuram rei memoriam.

Aliud Decretum ejusdem formæ pro Ordine S.Augustini emanatum.

§.1. Aliàs Nos generali decreto dudum a Congregatione tunc existentium Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium, negotiis & consultationibus Regularium præposita, circa appellationes eorumdem Regularium cujusvis Ordinis, antequam Sedem Apostolicam adire valeant, jussu fel. rec. Sixti PP. V. Prædecessoris Nostri edito, inhærentes, ac supplicationibus pro parte dilecti filii Nicolai Antonii Schiafinati Prioris Generalis Ordinis Fratrum Eremitarum Sancti Augustini Nobis humiliter porrectis inclinati, auctoritate Apostolica statuimus, quod Fratres ejusdem Ordinis Eremitarum Sancti Augustini casibus, in quibus eis de jure vel juxta Constitutiones ipsius Ordinis appellare vel recurrere licebat, id deinceps non aliter facere possent, quàm gradatim, a Priore scilicet ad Provincialem, & a Provinciali ad Generalem dicti Ordinis, itaut causæ appellationis seu recursus hujusmodi, antequam ab eodem Priore Generali cognitæ & definitæ fuissent, extra Ordinem prædictum deferri & agitari nequirent; ac propterea omnibus Romanæ Curiæ Tribunalibus, ac Judicibus, & quibusvis etiam Venerabilium Fratrum nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ præfatæ Cardinalium Congregationibus, necnon dictæ Sedis Nuntiis pro tempore existentibus, ne Fratrum Ordinis prædicti appellationem seu recursum admitterent, causasque ejusmodi cognoscerent, nisi prius eis legitime constitisset, illas per dictos Superiores, memorato ordine servato, cognitas & definitas fuisse, sub pœna nullitatis actorum ac inde secutorum, & quoad Religiosos appellantes vel recurrentes, sub gravibus nostro & Romani Pontificis pro tempore pariter existentis arbitrio pœnis, prohibuimus, & aliàs, prout in nostris desuper in simili forma Brevis die 15. mensis Septembris proxime præteriti expeditis literis uberius continetur.

Quare petitum, ut ad Fratres Congregationum Italiæ, & Germaniæ extendetur:

§.2. Cum autem, sicut dilectus filius modernus Vicarius Generalis Congregationis Italiæ & Germaniæ ejusdem Ordinis Fratrum Eremitarum Sancti Augustini Discalceatorum Nobis nuper exponi fecit, ipse pro quiete & tranquillitate dictæ Congregationis, regularisque disciplinæ in ea conservatione, literas nostras præfatas ad Fratres Congregationis prædictæ, addita juxta quasdam rec. mem. Clementis PP. VIII. Prædecessoris itidem Nostri in pari forma Brevis literas die 23. Novembris 1604. emanatas, pœna privationis vocis activæ & passivæ, eo ipso per transgressores tam Superiores quam Subditos incurrenda, extendi; ac insuper, ne dicti Fratres rescripta ad totam Congregationem præfatam spectantia absque licentia Vicarii & Definitorum Generalium pro tempore quoque existentium ejusdem Congregationis a Sede Apostolica procurare audeant, quemadmodum per Constitutiones ipsius Congregationis part.3. cap.6. §.2. cavetur, prohiberi summopere desideret; Nobis propterea humiliter supplicari fecit, quatenus in præmissis opportune providere, & ut, infra, indulgere de benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur, prædictum Vicarium Generalem specialibus favoribus & gratiis prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis

ſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis, a jure vel ab homine quavis occaſione vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatus exiſtit, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum harum ſerie abſolventes, & abſolutum fore cenſentes: necnon literarum Noſtrarum præfatarum tenorem, & alia quæcumque, etiam ſpecificam & individuam mentionem & expreſſionem requirentia, præſentibus pro plene & ſufficienter expreſſis habentes, hujuſmodi ſupplicationibus inclinati, ſupradictas noſtras literas ac ſtatutum & prohibitionem, pro Fratribus Ordinis Eremitarum Sancti Auguſtini facta, ſicut præmittitur, ad Fratres Congregationis Italiæ & Germaniæ ejuſdem Ordinis Diſcalceatorum; adeout in cauſis eorum appellationis vel recurſus ſimiliter gradatim procedatur, nimirum a Priore ad Provincialem & Definitorium Provinciale, & ab his ad Vicarium Generalem & Definitorium Generale, priuſquam Sedes Apoſtolica adeatur, ſub pœna privationis vocis activæ & paſſivæ, per Fratres & Superiores dictæ Congregationis, qui præmiſſis contravenerint, eo ipſo incurrenda, auctoritate Apoſtolica tenore præſentium extendimus & ampliamus. Cæterum quoad procurantes reſcripta a Sede prædicta, univerſam Congregationem præfatam concernentia, ſine licentia dictorum Vicarii & Definitorum Generalium, Conſtitutiones ipſius Congregationis ſervari mandamus. Prout de facto extenditur.

§.3. Decernentes, eaſdem præſentes literas ſemper firmas validas & efficaces exiſtere & fore, ſuoſque plenarios & integros effectus ſortiri & obtinere; ac illis, ad quos ſpectat & pro tempore quandocumque ſpectabit, pleniſſime ſuffragari, & ab eis reſpective inviolabiliter obſervari; ſicque in præmiſſis per quoſcumque Judices ordinarios & delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, judicari & definiri debere; ac irritum & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter vel ignoranter contigerit attentari. Clauſulæ.

§.4. Non obſtantibus Conſtitutionibus & Ordinationibus Apoſtolicis, necnon præfatorum Ordinis & Congregationis, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apoſtolicis, in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis;

§.5. Quibus omnibus & ſingulis, illorum tenores præſentibus pro plene & ſufficienter expreſſis, & ad verbum inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die 7. Decembris 1733. Pontificatus Noſtri Anno Quarto.

F. Card. Oliverius.

CXIX.

Confirmatio quorumdam Decretorum & Statutorum Congregationis Hiſpaniæ Fratrum Diſcalceatorum Ordinis Sanctiſſimæ Trinitatis Redemptionis Captivorum. Dat. die 10. Dec. 1733 Pont. An. IV.

CLEMENS PAPA XII.

Ad futuram rei memoriam.

IN ſupremo militantis Eccleſiæ Solio per ineffabilem divinæ Bonitatis abundantiam, nullo licèt meritorum noſtrorum ſuffragio conſtituti, ea, quæ pro ſalubri Congregationum Religioſorum Virorum, qui Altiſſimi obſequiis ſub ſuavi Religionis jugo mancipati ſunt, directione provide prudenterque conſtituta ſunt, ut firma ſemper atque inviolata perſiſtant, Apoſtolici muniminis præſidio, cum id a Nobis petitur, libenter roboramus. Exordium.

§.1. Exponi ſiquidem Nobis nuper fecit dilectus filius Michael a Sancto Raphaele, Procurator Generalis Congregationis Hiſpaniæ Fratrum Diſcalceatorum Ordinis Sanctiſſimæ Trinitatis Redemptionis Captivorum, quod Capitulum Generale, & Definitorium Generale Congregationis hujuſmodi quaſdam novas leges, decreta, & ſtatuta pro felici proſperoque ipſius Congregationis regimine, præſertim pro Capitulorum Generalium celebratione, fecerunt, & in unum volumen redigi curarunt, tenoris, qui ſequitur, videlicet: Tenor ſupplicationis.

Tenor Legum, Decretorum, & Statutorum, de quibus ſupra fuit facta mentio, talis eſt, prout ſequitur, videlicet:

Poſtquam Sanctiſſimus Dominus Noſter Clemens Papa XII. per ſuas literas in forma Brevis die 11. Septembris 1730. ea confirmavit Decreta & Statuta, quæ ad uniforme gubernium omnium Provinciarum intra & extra Hiſpaniarum Regna erant erectæ, & erigerentur in poſterum; celebratis jam ſex Provinciarum Capitulis, ſtabilitoque earum uniformi gubernio, hæc Excalceatorum Sanctiſſimæ Trinitatis Redemptionis Captivorum, Congregationis Hiſpaniarum nuncupata, Religio humillime & vehementer deſiderat, quod alia nunc Decreta, quæ vi facultatis a fel. rec. Domino Noſtro Benedicto XIII. conceſſa Capitulo Generali tunc futuro, & Diffinitorio Generali ſequenti, per ſuas literas in forma Brevis die 26. Februarii 1728. facta quidem, & ſtabilita a prædictis Capitulo & Diffinitorio, crebro ſtudio, & omni meditatione præmiſſis, integroque quotidianis ſeſſionibus anno conſumpto a Diffinitorio, utpote ad celebrationem inſtantis Capituli Generalis conducentia, imo ſtatutis jam Capitulis Provincialibus neceſſaria, Apoſtolicæ auctoritatis confirmationem roburque conſequi mereantur & obtineant: Ideo adjunctis nonnullis, quæ vim Conſtitutionis per trium Capitulorum confirmationem circa obſervantiam obti- Exordium Statutorum.

obtinuerunt, juxta Constitutionem fel. rec. Sanctissimi Domini Nostri Clementis PP. X. cuncta Sanctæ Sedis authoritati proponenda, & Apostolicam confirmationem petendam hic subjiciuntur, videlicet:

I.

In Religione Excalceata duæ Familiæ:

Quod in nostra Religione Excalceata erunt duæ Familiæ, in quas totus veniat Universalis Ordo divisus: quarum una denominabitur intra-Hispana: & extra-Hispana altera. Utraque erit sub Titulari sibi Electo.

II.

Ex quarum una Minister Gen., ex altera Commissarius Gener. eligendi.

Quod ex his duabus Familiis unus Minister Generalis in Caput & earum Superiorem eligendus est, & postea Commissarius Generalis in Superiorem Generalem familiæ, de qua Minister Generalis non fuerit assumptus: itaut Ministro Generali tamquam Superiori omnium Commissarius Generalis & cæteri omnes humiliter pareant & obediant; quin sub pœna transgressionis obedientiæ ulli cæterorum, nec toti Diffinitorio alterius Familiæ, liceat resistere illius mandatis, præsertim post secundam jussionem, in qua expressa sit clausula: Non obstantibus his, quæ Nobis exposita sunt: quando exposita referantur ad literam.

III.

Commissarii jurisdictio a solo Ministro Gen. potest impediri.

Quod similiter sua Familia obedire tenebitur suo Commissario Generali, qui vel jurisdictione ordinaria vel delegata in aliquo casu gubernium totius Familiæ tenet, quin impediri aut retardari possit ab alio, quàm ab omnium Superiore Ministro Generali Ordinis.

IV.

Minister Generalis primò ex una, secundò ex altera Familia assumendus.

Quod ut semper ac futuris temporibus sine alicujus Familiæ sive Regionis murmure aut querela unitas Religionis sub uno Capite permanere possit & debeat, in proxima futura Electione Ministri Generalis, facienda juxta Sanctam Regulam, eligendus & assumendus est in hoc munus filius Familiæ Hispaniæ: & in Commissarium Generalem alterius Familiæ; scilicet extra-Hispanæ assumendus est filius ejus.

V.

Quod finito sexennio post prædictam primam Electionem futuram, eligendus est in Ministrum Generalem Ordinis filius extra-Hispanæ Familiæ; & in Commissarium Generalem pro sua Familia filius Familiæ Hispanæ.

VI.

Quod hac semper vicissitudine imposterum fiat Electio Ministri Generalis Ordinis in Capitulo Generali.

VII.

Quo moriente tempore sui sexennii ex eadem Familia Vic. G. eligendus.

Quod si durante sexennio Ministrum Generalem Ordinis mori contingat, vel alia quavis causa ejus officium vacaverit, ex eadem Familia illius eligendus est Vicarius Generalis Ordinis, qui, excepto nomine Ministri in omnibus & per omnia eamdem jurisdictionem & præeminentias habere debet, ac Minister Generalis habuerat, & quod ejus officium duret dumtaxat usque in finem illius sexennii, ne privetur Familia Superiore Generali Ordinis adhuc per breve tempus ante Capitulum, nec inter Familias alteretur vicissitudo.

VIII.

Quod servandum obveniente obitu, cessione &c. Commiss. Gen.

Quod si contingat, Commissarium Generalem deficere in alia Familia, mortis, renuntiationis, aut alia quavis causa, tunc Minister Generalis ex eadem ejus, qui defecerit, familia eligat Vice-Commissarium, qui auctoritate delegata, & nomine delegantis expresso omnes illi commissas facultates usque ad proximum Capitulum exerceat.

IX.

Cap. Gener. quoto, & quali tempore celebrandum.

Quod Capitulum Generale ad præscriptum Regulæ celebretur de triennio in triennium Sabbatho ante quartam Dominicam post Pascha extra Curias Principum, in domo designanda a Ministro Generali Ordinis, quatenus ipse præsideat, consulto Diffinitorio Generali ipsius: vel a Commissario Generali, consultis Diffinitoribus suæ Familiæ, Ministro Generali non præsidente.

X.

Quid præstandum ante Capituli celebrationem.

Quod tempore Capituli non admittantur hospites, nec domum capitularem ingrediantur Vocales per duos menses ante celebrationem Capituli, nisi fuerit Pater Provincialis illius Provinciæ, exceptis Socio, si Minister fuerit, & Vocalis ille, qui ante annum habeat in eadem domo suam ibi designatam residentiam continuam.

XI.

Quod Minister Generalis, & ejus Diffinitorium præexistere debent ante Capitulum in eadem domo Capitulari, & cæteri Vocales ingredi teneantur Feria Quinta ante prædictam Dominicam quartam post Pascha.

XII.

Quod Pater Minister Generalis tempore apto, ut omnes, qui convocandi sunt, ad Capitulum congregentur, mittat literas vocatorias omnibus Vocalibus, qui teneantur concurrere, & invitatorias, quibus licitum sit non concurrere, easque omnes mittat cum expressione temporis & loci celebrationis imminentis Capituli Generalis; & quod si hujusmodi literæ ad aliquem Capitularem non per-

pervenerint, nihilominus ipse concurrat, & vocatus intelligatur; dummodo constet de promulgatione Capituli Generalis facta, & in sua Provincia aliis nota.

XIII.

De Præside ejusdem Capituli.

Quod in Capitulo Generali Ordinis semper præsideat Superior Generalis illius, sive Minister: sive pro casu Ministri defectus, Vicarius Generalis cognominetur; & quod si congregato jam Capitulo, ipse ægrotaverit, vel propter aliam causam non accesserit ad Capitulum, tunc Commissarius Generalis alterius Familiæ erit Præses Capituli, ejusque præsidentia durabit usque ad finem dicti Capituli, nisi præsens fuerit noviter Electus in Ministrum Generalem, quia tunc præsidentiam habere debet; & quod si etiam contingat, congregato Capitulo, Ministrum Generalem, & Commissarium Generalem alterius Familiæ simul deficere, tunc Præses Capituli eligatur ab omnibus Vocalibus simul, & usque in finem Capituli præsidentiam habeat, nisi noviter electus in Ministrum Generalem sit præsens.

XIV.

Qui suffragium in eo habere debeant.

Quod in Capitulo Generali suffragium tantùm habeant sequentes: Præses Capituli, sive sit Minister Generalis, sive Vicarius Generalis, sive Commissarius alterius Familiæ, sive Præses electus a Capitulo: deinde Commissarius Generalis, vel Vice-Commissarius Familiæ, ex qua novus Minister Generalis assumendus est: Item Diffinitores Generales Ordinis, & postea Diffinitores Generales Familiæ: omnes Ministri vel Vicarii Provinciales: singuli Socii primi pro singulis Provinciis Ordinis: Procurator Generalis Ordinis, itaut quoties in Hispania celebretur Capitulum Generale, suffragium habeat Procurator Generalis Hispaniæ, & quoties celebretur Capitulum extra Hispaniam, suffragium habeat Procurator Generalis Curiæ Romanæ: atque etiam suffragium habebit Secretarius Generalis Ministri Generalis, qui spirat: & præterea suffragium habere poterit, qui aliquando fuerit Superior Generalis Ordinis, vel Familiæ, Minister scilicet, Vicarius, Commissarius, vel Vice-Commissarius: & quod sub pœna privationis ad ulteriora Ordinis officia nullus, ne ad Capitulum adeat, nisi propter infirmitatem, excusari possit, illis exceptis, qui antea Superiores Generales fuerunt, quibus, dummodo actu non sint Vocales, liberum erit adire vel non adire Capitulum propter ætatem & labores antea susceptos.

XV.

Locorum in eo assignatio.

Quod primo loco sedeat in Capitulo Præses, & ad ejus dexteram tota familia ipsius Ministri Generalis, qui spirat: Secundo loco & ad sinistram Præsidis Superior Generalis alterius Familiæ cum tota sua familia; Itaut Superiores Generales Caput agant ad latera; & post quemlibet intra propriam Familiam ejus cæteri sequantur hoc ordine: Diffinitores Generales: Ministri aut Vicarii Provinciales: Socii primi & etiam secundi, quando subrogantur pro Vocali aliquo, quamvis subrogentur pro illo, qui superiorem sedem haberet: Præterea actualis Procurator Generalis, qui habeat suffragium: deinde Secretarius Generalis, & denique post Vocales suæ Familiæ qui aliquando fuerat Superior Generalis pro ea; & si plures fuerint, qui aliquando munus Superioris Generalis habuerint, qui fuit Superior Generalis Ordinis, præcedat eum, qui fuerat Superior Generalis Familiæ; & si eodem munere plures functi fuerint pro eadem Familia, antiquior in professione præcedat; qui quidem ordo intra & extra aulam Capitularem servandus erit, quando sive in Refectorio sive in Choro ad latera sedeant Capitulares; si autem alibi non ad latera sedeant, post Ministrum Generalem sedebit Commissarius Generalis Familiæ; postea Diffinitores Generales Ordinis: deinde Diffinitores Generales Familiæ: postea PP. Provinciales juxta antiquitatem eorumdem: præterea Procurator Generalis: & post eum Secretarius Generalis: ac denique qui fuerant Superiores Generales, itaut qui Minister Generalis fuerat, præcedat tunc, qui solùm fuerat Commissarius Generalis; & si plures fuerint Magistri, antiquior præcedentiam habeat, cujuscumque Familiæ fuerit.

XVI.

De aliis rebus Capituli celebrationi committendis.

Quod Feria Quinta ante Dominicam quartam post Pentecosten congregentur omnes Capitulares in Domo designata, ante meridiem, ut ad vesperum Præses Capituli congreget omnes Capitulares, & id faciat, quod juxta nostras Constitutiones præmittere debet.

XVII.

Quod die sequenti, scilicet Feria Sexta congregentur Familiæ, unaquæque seorsim ab alia, & Præses cujuscumque Vocalibus suæ Familiæ notum faciat Catalogum omnium Religiosorum, qui in Provinciis suæ Familiæ, attenta solum graduatione, & inspectis interstitiis juxta nostras Constitutiones, apti reperiantur ad munera & officia suæ Familiæ in eo Capitulo pertinentia; ut nullus postea conqueri possit, quod sua aptitudo non fuerit omnibus Vocalibus suæ Familiæ præsens; sed hujusmodi aptitudo ex pura graduatione & interstitiis judicanda erit, quin ad mores & observantiam referatur aptitudo hæc, ut alii includantur, excludantur alii, aliàs daretur dissentionum, & occasio litium.

XVIII.

De scrutiniis eligibilitatis.

Quod postea eodem die, alia tamen sessione, iterum congregentur Familiæ seorsim, ut eligibilitatis scrutinium fiat ab unaquaque sequenti modo; Quod Familia, ex qua assumendus est Minister Generalis in eo Capitulo, juxta

juxta suam conscientiam eligibilitatis scrutinium toti Capitulo proponendum sic faciat, scilicet, quod unusquisque illius familiæ ex catalogo, omnibus credito, eorum, qui ex graduatione & interstitiis apti reperiantur ad Ministri Generalis officium, quinque in schedula una seligat; quique suo judicio, omnibusque inspectis, aptiores esse crediderit, & coram tota Familia sua, ad id congregata, omnes tradant hujusmodi schedulas suo Superiori; qui solis cum duobus immediate Vocalibus easdem schedulas regulabit, & quinque illos eligibiles, qui plures voces habuerint in prædictis Vocalium schedulis, eligibiles declarare, & omnibus Gremialibus manifestare tenebitur, ostendendo illis schedulam manu unius Scrutatoris scriptam, subscriptamque ab alio Scrutatore, & signatam ab ipso Præside, qui statim hanc suæ regulationis schedulam, totius Capituli Præsidi tradere tenebitur; & similiter idem fiat ab alia Familia Generalis, qui spirat, ad faciendum scrutinium eligibilitatis ante Commissarii Generalis electionem.

XIX.

Quod eadem Feria Sexta simile fiat scrutinium, in quo unusquisque Vocalium scribat se seligendo ex cathalogo inter aptos ad Diffinitorii officium pro sua Familia duodecim; ut ex omnibus schedulis duodecim continentibus a Scrutatoribus & Præside Familiæ, regulatis vocibus, duodecim, qui plures voces, quàm cæteri habeant, scribantur in alia schedula modo dicto; & similiter publicata postrema schedula, ut de proxime eligibilibus constet, tradatur Præsidi. Si autem contigerit, quod in eligibilitatis scrutinio duo vel tres æqualem numerum suffragiorum seu vocum habeant, illi omnes reputentur eligibiles: si vero hujusmodi æqualitas reperiatur, quando jam ad numerum eligibilium solùm deficiant unum duo vel tres, tunc antiquiores in professione eligibiles reputentur. Cæterum si omnes voces singulorum Vocalium pro duobus tribus aut quatuor eligibilibus reperiantur, fiat secundum scrutinium ad eligibilitatem illorum, qui usque ad numerum proxime eligibilium defuerint. Si quis autem inventus fuerit, se ipsum nominasse in schedula selectionis ad eligibilitatis scrutinium, eo ipso ineligibilis sit, quamvis seclusa voce illius, cæteras omnes habeat pro se. Caveatur stricte, ne Scrutatores ulli Vocalium revelare audeant numerum vocum, quas habuerat aliquis, qui eligibilis publicatur.

XX.

Quod factis ab unaquaque Familia prædictis scrutiniis, traditaque Præsidi Capituli schedula eligibilium modo dicto efformata, pro eligibilibus suæ familiæ, Præses totius Capituli familiam Generalis, qui spirat, certiorem faciat de eligibilitate sibi nota ad electiones proxime futuras, a toto Capitulo faciendas.

XXI.

Quod si in aliquo scrutinio eligibilitatis, vel supra eo aliquæ difficultates occurrerint, determinandæ sunt a Diffinitorio Generali ejusdem Familiæ, cujus resolutioni standum erit, sub pœna ad arbitrium ipsius Definitorii.

XXII.

Quod his omnibus eadem Feria Sexta expeditis, sequenti die, Sabbatho scilicet, post solemnem Spiritus Sancti Missam, & cætera, quæ juxta nostras Constitutiones debent præmitti, congregentur omnes eo modo & forma jam præscriptis, ut moris est, in propria Aula Capitulari; & quod Præses eam concionem, quam tenetur habere, idiomate omnibus communi per se ipsum habeat; & peractis postea, quæ a nostris Constitutionibus disponuntur, modo eo ibidem disposito, fiat Ministri Generalis electio.

XXIII.

Quod post Vesperas ejusdem diei congregentur in Aula Capitulari Vocales omnes illius Familiæ, pro qua Minister Generalis spirat, & Præside eodem, qui totius Capituli Præses fuerit, atque sibi electis Secretario & Scrutatoribus modo dicto, omnes simul canonice eligant Commissarium Generalem ad triennium immediate futurum, pro sua, & ex sua Familia assumptum eodem modo ac ritu, quibus Minister Generalis Ordinis ante prandium electus fuerat.

XXIV.

Quod sequenti die, videlicet Dominica, congregentur omnes utriusque Familiæ Vocales, & similiter per secreta suffragia eligant ad futurum sexennium sex Diffinitores Generales Ordinis, qui semper assumendi erunt ex Familia Ministri Generalis noviter electi. *De electione novorum Diffinitorum.*

XXV.

Quod similiter post Vesperas hujus diei congregentur omnes, qui Commissarii Generalis fuerint pridie Electores, & ex sua familia, & pro ea sex alios Diffinitores Generales Familiæ eligant ad futurum triennium qui nec vocari possint, nec re ipsa erunt Diffinitores Generales Ordinis.

XXVI.

Quod Diffinitoribus omnibus electis, congregetur tota solaque Familia intra-Hispana, & Præside eodem Capituli Generalis, canonice & ad triennium ex sua Familia eligat Ministrum nostri Conventus Romani Sancti Caroli; & postea Familia, ex qua Minister Generalis spirat, similiter canonice & ad triennium eligat ex sua Familia Ministrum nostri Collegii Romani de Propaganda Fide. *De electione Ministri Conventus Sancti Caroli de Urbe.*

XXVII.

De electione Procuratoris Gen. Ordinis :

Quod immediate Feria Secunda Familia Ministri Generalis, qui spirat, albis nigrisque globulis, aut lapillis assumptis, eligat Procuratorem Generalem Ordinis pro Romana Curia, ex sua Familia assumptum, cui totum Capitulum, antequam finiatur, dare tenebitur Ordinis mandatum Generalis Procuræ.

XXVIII.

Et unius cujusque Familiæ.

Deinde Familia Ministri Generalis electi, Præside eodem Capituli, similiter ex sua Familia eligat Procuratorem Generalem Familiæ suæ pro illius negotiis in Romana Curia exequendis, cui etiam ante finem Capituli dabit suum mandatum Procuræ cum expressa prohibitione sub præcepto formali, ne in communibus negotiis Religionis se immisceat nec verbo; aut scripto a se aut ab aliis suæ Familiæ cognominetur Procurator Generalis Ordinis.

XXIX.

De designatione Domorum Capitularium.

Quod Feria Tertia quælibet Familia seorsim ex qualibet Provincia sua duas domos designet, quæ Capitulares cognominentur, ut qui fuerint earum Ministri, immediate ante Capitulum Generale Ordinis, aut Familiæ suæ, in solius electionis in Ministros earum domorum Socii sint ad Capitulum Generale futurum; Itaut Minister domus, prius in hoc Capitulo designatæ, sit primus Socius, & in Capitulo futuro suffragium habeat: & Minister alter, scilicet domus posterius designatæ, pro eadem Provincia sit Socius Secundus, & in defectum alicujus capitularis.

XXX.

Quod si fuerit aliqua domus extra Provinciam, præter dictas Sancti Caroli, & de Propaganda, & Minister illius majorem partem triennii post suam Electionem expleverit, Familia illa, ad quam domus pertineat, Ministrum eligat in eodem Capitulo Generali ad triennium, quia postea finito triennio ad Diffinitorium Familiæ pro alio triennio usque ad Capitulum Generale pertinebit electio.

XXXI.

Quod electiones Ministrorum horum in Capitulo Generali poterunt fieri sine scrutinio ex omnibus aptis, quia propositis quinque ex aptis a Diffinitorio Provinciæ, ex qua eligendus assumi debeat, Familia in eo Capitulo eligere poterit, quem judicaverit eligendum.

XXXII.

Confirmanda præcepta formalia Constitutionum.

Quod ad removendas opiniones contra observantiam, totum Capitulum confirmare debet omnia præcepta formalia, quæ in nostris Constitutionibus continentur.

XXXIII.

Quod octo postea designentur ex Ministris Provincialibus actualibus, & Diffinitoribus Familiæ, & una cum Diffinitoribus Generalibus Ordinis concurrant ad correctionem vel depositionem Ministri Generalis, si in illo sexennio opus fuerit, ut in nostris Constitutionibus statutum habetur.

XXXIV.

Quod cætera omnia fiant, cunctaque legantur, ut moris est, prout a nostris Constitutionibus est dispositum, ante confirmationes. Et his peractis, Præses Capituli imponat præceptum, quod juxta easdem Constitutiones, ut moris est, imponitur ad impedimenta detegenda; nulloque invento, vel a Diffinitorio Generali Ordinis judicio facto de alicujus impedimenti dubio, totum Capitulum Generale confirmet electionem Ministri Generalis Ordinis, ut moris est, post Breve fe:re: Urbani PP.VIII.

XXXV.

De confirmatione electionis Ministri Gen.

Quod omnes Vocales ad illius Electionem confirment Electionem Commissarii Generalis Familiæ.

XXXVI.

Et Diffinitorum.

Quod postea duo Diffinitoria simul cum Præside confirment Electiones Diffinitorum Generalium Ordinis: ac demum ordine servato Electionum quælibet Familia cum Præside confirmet eas Electiones, quas canonice fecit.

XXXVII.

Quod tempore Capituli Generalis ultra Missam, & concionem designatam a nostris Constitutionibus, duæ publicæ post solemnem Missam conciones erunt ex festivitatibus Ordinis ad arbitrium Præsidis, qui tempore apto monere debet Provinciales suæ Familiæ, ut Prædicatores eligant, quos voluerint pro determinata ab ipso Præside concione facienda in Capitulo illo. Monemus tamen Provinciales, ut si concionatores vel concionator aliquis satirice ad animum populi excitandum, vel complacendum, prædicaverint, illico & perpetuo prædicandi & concionandi licentias auferant, vel licentiam, itaut nisi de consensu Capituli Generalis futuri, minime, qui defecerit, possit intra nec extra domus nostras Spiritus Sancti ascendere Cathedram.

XXXVIII.

Quod cum favente Deo plures sint extra Hispaniam institutæ Provinciæ, & ad felicius faciliusque Ordinis regimen sub unitate unius Capitis bipartitio facta fuerit & instituta, ut in omnibus utraque Familia dignoscatur æqualis, & ad præscriptum Regulæ de

trien-

triennio in triennium celebretur Capitulum Generale, quod quidem juxta illius tenorem semper celebratum fuit, ut solum de sexennio in sexennium fuerit Capitulum electivum Ministri Generalis juxta illud Regulæ: Electio Majoris ac Generalis Ministri de sexennio in sexennium, & post triennium hujus Capituli electivi aliud Capitulum generale, quod ab initio vocatur intermedium: ita etiam servetur in posterum, hoc solo discrimine, quod Capitulum electivum de sexennio in sexennium celebrandum Capitulum Generale Ordinis vocetur: & Capitulum intermedium solùm celebretur in ea Familia, ex qua in Capitulo Generali Ordinis Commissarius Generalis electus fuerit; sicque verificabitur, quod semper de triennio in triennium aliquod Capitulum Generale celebretur in Ordine.

XXXIX.

Capit. electivum Ministri Gen. in ejus Familia celebrandum.

Quod Capitulum, Ministri Generalis electivum, semper celebrari debet intra Familiam, ex qua Minister Generalis spirat, cui Familiæ correspondet celebratio futuri Capituli Generalis intermedii, ut sic supremum Caput Religionis nunquam munus suum finiat extra Familiam suam.

XL.

De Capitulo intermedio triennali.

Quod Capitulum Generale intermedium celebrari debet juxta Regulam Sabbatho ante quartam Dominicam post Pascha, post triennium a die celebrationis Capituli Generalis Ordinis, intra propriam Familiam, extra Curias Principum, in Domo designanda a Præside Capituli, qui semper erit Commissarius Generalis Familiæ, nisi intra illam & extra propriam Familiam adsit Minister Generalis Ordinis, & voluerit præsidere in dicto Capitulo intermedio.

XLI.

Quod si, instante tempore Capituli, Præses infirmetur, possit differre Capitulum per unum mensem tantùm, quo elapso, si adhuc fuerit impeditus, vel si congregato jam Capitulo ægrotaverit, præsideat Diffinitor Generalis Familiæ actu Prior inter alios.

XLII.

Quod ad hujusmodi Capituli celebrationem per suas literas convocatorias convocare debet, & invitare per invitatorias Superior Generalis Familiæ omnes, qui concurrere debent & possunt, eo modo, quo dictum est de Capitulo Generali Ordinis in aliquo anno sit futurus Præses Capituli intermedii.

XLIII.

De iis, qui suffragium habere debent in Cap. intermedio.

Quod in Capitulo intermedio suffragium habere debent Minister Generalis si adsit: Superior Generalis Familiæ: Diffinitores Generales illius: Ministri Provinciales, vel Vicarii Provinciales ejusdem: Ministrique actuales Domorum Vocalium, quæ in Capitulo Generali Ordinis designatæ fuerint, ut earum Ministri, finito sexennio, Socii sint ad Capitulum Generale Ordinis; Quippe Ministri hujusmodi Domorum ad Capitulum intermedium debent concurrere, & eorum Successores in eisdem Domibus ad Capitulum Generale Ordinis; quod etiam intelligitur de Sociis in defectum: Præterea suffragium habebit in hoc Capitulo intermedio intra Hispaniam Procurator Generalis Hispaniæ, & extra Hispaniam Procurator Generalis Ordinis in Curia Romana: Deinde Secretarius Generalis superioris Familiæ: Ac demum qui in eadem Familia assumpti fuerant aliquando Superiores Generales Ordinis vel Familiæ; itaut hi pro libito, cæteri autem sub pœna perpetuæ privationis concurrere tenentur, sicut dictum est circa Capitulum Generale Ordinis.

XLIV.

Quod in Capitulo intermedio circa præcepta scrutinia, selectiones eligibilium, ac cætera præambula, ea omnia observentur, quæ dicta manent circa Capitulum Generale Ordinis, & habentur in nostris Constitutionibus.

Cætera servanda, prout in Cap. Gen. Ordinis.

XLV.

Quod tempore Capituli sedeant ordine, quo nominati sunt, & quod si casus occurrerit, in quo recens Electus præsens fuerit, sedeat immediate post Commissarium Generalem, qui spirat, & statim suffragium habeat, quamvis de corpore Capituli non sit.

XLVI.

Quod, facta electione Superioris Generalis Familiæ, quæ semper debet fieri prædicto Sabbatho ante prandium, vespere congregentur Vocales, & sex Diffinitores Generales Familiæ ex eadem eligant.

Eligendi Diffinitores Familiæ.

XLVII.

Quod altera die congregentur omnes in aula Capitulari, & si Familia fuerit intra-Hispana primò eligat Ministrum nostri Conventus Romani S. Caroli; & licèt intra Hispana non sit, eligat Ministrum nostri Collegii Romani de Propaganda Fide.

XLVIII.

Quod Capitulum Generale intermedium nullas alias electiones facere poterit; Ideo his finitis agere debet de redemptione & observantia, facereque Statuta & Ordinationes pro sua Familia, quæ minime opponantur factis a Capitulo Generali, vel Diffinitorio Generali Ordinis; atque sibi eligere Chronistam pro tota sua Familia.

Cætera per hoc Cap. facienda.

XLIX. Quod

XLIX.

Quod, omnibus peractis, Commissarius noviter electus coram toto Capitulo repromittat obedientiam, eamque promittat specialem tempore sui muneris Superiori Generali Ordinis: Et postea totum Capitulum confirmet P. Commissarii electionem; & deinde confirmet etiam singulas electiones, quas canonice fecit: & fient leganturque, quæ facienda & legenda sunt in Capitulo generali, juxta nostras Constitutiones.

L.

Quod dissoluto Capitulo Capitulares se mutua fraterna charitate amplexentur, & in suos Conventus proficiscantur.

LI.

De quibus omnibus certior faciendus Minister Generalis.

Quod illico & quamprimum Secretarius, qui fuerat Diffinitorii Familiæ, certiorem faciat Ministrum Generalem Ordinis de omnibus electionibus, & de repromissione obedientiæ moderni Commissarii Generalis.

LII.

De modo procedendi ad electionem Vicarii Ordinis.

Quod in casu, in quo eligendus sit Vicarius Generalis Ordinis propter defectum Ministri Generalis, ut diximus, Prior Diffinitor Generalis Ordinis tunc superstes per suas literas vocatorias congreget omnes Vocales suæ Familiæ, qui concurrere tenerentur, & possent, si in ea Familia celebrandum esset Capitulum intermedium; designetque Domum aptam etiam extra Principum Curias pro celebratione Congregationis, ut in ea congregentur tempore apto ad ipsius arbitrium, itaut quamprimum fiat Vicarii Generalis electio.

LIII.

Quod, si Diffinitoribus Generalibus Ordinis, illo & alio exceptis, constiterit, quod per omissionem aut industriam prædicti primi Diffinitoris retardatur Congregatio, & Vicarii Generalis electio, liberum sit illis ad Sedem Apostolicam authentice concurrere, ut a Summo Pontifice destinetur Vicarius Generalis Ordinis.

LIV.

Quod prædictus Diffinitor primus sit Præses hujus Congregationis, in qua imponat præceptum ad impedimenta detegenda; cunctaque alia exerceantur, quæ exercere debet Præses cujuscumque Capituli.

LV.

Quod in prædicta Congregatione fiant scrutinia eligibilitatis usque ad numerum quintum eligibilium, prout in Capitulis Generalibus.

LVI.

Quod post Missam solemnem de Spiritu Sancto, & cætera Præambula, quæ fiunt in Capitulis, fiat Electio Vicarii Generalis ante prandium, qua facta, immediate post Electionem pergant processionaliter in Ecclesiam cantantes Te Deum, quamvis noviter Electus non sit in eadem domo, in qua si fuerit, ab ipso benedictionem accipiant.

LVII.

Quod Vespere iterum congregentur, & si Diffinitor aliquis electus fuerit in Vicarium Generalem, Congregatio eligat novum Diffinitorem Generalem Ordinis; & si occurrat aliquod negotium urgens pro tota Religione, aut aliqua Familia, determinetur ab omnibus, ut moris est.

LVIII.

Quod postea confirmet electionem Vicarii Generalis; & deinde, si eam fecit, confirmet etiam Electionem Diffinitoris noviter electi.

LIX.

Quod postea Congregatio dissolvatur, mutuoque amplexentur Vocales, quin aliud fiat, neque concionem aliquam habere; debeat in hac Congregatione. Si autem aliquis Provincialis, vel Vocalis alter, electus fuisset in Vicarium Generalem, ad Diffinitorium Provinciæ pertinebit electio sive Provincialis sive alterius Officii, quod electus habuerat.

LX.

Quod si facto tertio scrutinio adhuc non fuerit electio canonica, omissis scrutiniis, ille intelligatur vi hujus Constitutionis electus, pro quo fuerit major numerus suffragiorum, quàm pro alio aut aliis. Si autem pro duobus æqualis numerus suffragiorum repertus fuerit, maiorque quàm pro aliis, tunc antiquior in professione reputabitur canonice electus.

LXI.

Diffinitores Gen. Ordinis sex.

Quod Diffinitores Generales Ordinis perpetuo solùm erunt sex, & in toto Ordine eam præeminentiam, cæteraque omnia, prout in nostris Constitutionibus, habere debent. Diffinitores vero Generales Familiæ similiter, intra Familiam tantùm, & post Diffinitores Generales Ordinis.

LXII.

Duo Socii cujusque Provinciæ Ministri actuales domorum Capitularium.

Quod duo Socii cujuscumque Provinciæ ad Capitulum Generale erunt Ministri actuales domorum capitularium, quæ in Capitulo Generali Ordinis electæ fuerint, itaut Minister

ster domus prius electæ sit primus Socius, & Minister posterius electæ domus sit secundus Socius, cujus munus solùm sit concurrere extra domum capitularem in loco proximo ad illam, ut præsto & in promptu sit ad hoc, ut si opus fuerit ob defectum alicujus Vocalis suæ Provinciæ, suffragium habeat, supplendo pro eo; nisi Vocali, qui deficiat, liberum fuerit adesse Capitulo; quippe horum suffragia suppleri non debent.

LXIII.

Quod si per mortem, infirmitatem, aut aliam justam causam, Minister alicujus domus capitularis non possit interesse Capitulo, tunc Diffinitorium Generale suæ respectivæ Familiæ seligere possit domum alteram, cujus Minister actualis concurrat ad Capitulum, semper ut Socius secundus. Si autem contingat, utrumque Socium pro aliqua Provincia simul deficere, Minister domus prius electæ a Diffinitorio in illo casu erit Socius primus.

LXIV.

De Procuratore Gen. Hispaniæ.

Quod Procurator Generalis Hispaniæ, qui non aliquarum, sed omnium Provinciarum Familiæ suæ, & Procuratoris, & Diffinitorii Generalis semper habuit procuræ mandatum: idemque a Diffinitorio Generali Familiæ suæ propter negotia ejusdem Diffinitorii habere debet; ab eodem Diffinitorio semper eligatur de triennio in triennium juxta nostras Constitutiones.

LXV.

Modus supplendi Capitulis intermediis si haberi nequeat.

Quod si Familia intra-Hispana, quando ei competit Capitulum Generale intermedium, illud celebrare non possit, illius Diffinitorium Generale eligat Ministrum nostri Conventus Romani Sancti Caroli ad sequens triennium: Et similiter Familia, quæ prædictum Capitulum celebrare jam instante tempore nequeat, per suum Diffinitorium Generale eligat Ministrum Collegii nostri de Propaganda Fide ad immediatum triennium.

LXVI.

Quædam Privilegia Conventus S. Caroli de Urbe.

Quod Superior Generalis Ordinis, ex Familia extra-Hispana assumptus, nullam jurisdictionem exerceat in Conventu nostro Romano Sancti Caroli, nisi eam tantum, quam in alios Hispaniæ Conventus exercere poterit; & quod in eo Conventu residere non possit; Quod potiori jure intelligendum est de Commissario Generali extra-Hispano.

LXVII.

Quod Procurator Generalis, qui ex Hispania non fuerit electus, nunquam in prædicto Conventu commorari possit, aut residere.

LXVIII.

Quod pro hac prima vice suffragium habeant omnes secundi Socii Provinciarum, ut suppleantur suffragia Vocalium, qui ad futura Capitula Generalia ex nunc eligi debent.

LXIX.

Quædam explicationes ad Regulas Ordinis.

Quod in Regula nostra, in qua juxta dispositionem Sanctissimi Domini Nostri fel. re. Urbani VIII. dicitur, quod electio Ministrorum Provincialium, & Conventualium, fiat in Capitulo Generali, auferatur vox, Generali; quatenus juxta Breve Sanctissimi Domini Nostri Clementis PP. XII. hujusmodi Electiones jam fieri debent in Capitulo Provinciali.

LXX.

Quod Regula, ubi Cap. 41. Diffinitorio Generali depositio Prælatorum, & eorum subrogatio reservatur, intelligitur de Diffinitorio Generali Familiæ illius, qui deponitur.

LXXI.

Quod sub voto non ambiendi comprehenduntur Commissarius Generalis, Vice-Commissarius, Diffinitores Generales Familiæ, & omnes alii, qui habitu vel actu Prælati fuerint.

LXXII.

Quod circa vacationes seu interstitia, quæ in nostris Constitutionibus præscribuntur, addatur, quod Nullus possit eligi in Capitulo, in quo spirat, in aliam Prælaturam, nisi in Superiorem Generalem, Ministrum scilicet juxta nostras Constitutiones, Vicarium, Commissarium aut Vice-Commissarium, si per sex annos integros & continuos semper intra illos functus fuerit officio Diffinitoris Generalis Ordinis: vel uno triennio Superioris Provincialis, & altero immediato Diffinitoris Generalis, vel Provincialis: vel duobus trienniis Ministri Conventualis, & in altero Diffinitoris vel Ministri Provincialis.

LXXIII.

Quod circa reelectiones addatur, quod Commissarius Generalis reelegi non possit in suum officium, nisi eo fuerit functus per triennium integrum: Et quod nec Minister Generalis in Commissarium, neque Commissarius in Ministrum Generalem eligi possit, nisi casu quo Commissarius Generalis electus fuerit per solum annum ante Capitulum.

LXXIV. Quod

LXXIV.

Quod Diffinitores Generales nequeant assumi in Ministros Provinciales tempore, quo Diffinitores fuerint.

LXXV.

Quod justis de causis Diffinitorium Generale, inspecta utilitate domus, possit dispensare, ut aliquis Minister reelegi possit in Ministrum ejusdem domus pro triennio futuro a suo Capitulo Provinciali, consentientibus omnibus suffragiis Capituli, præter duo.

LXXVI.

Quod reelectio Ministri sive Conventus nostri Romani Sancti Caroli, sive Collegii nostri de Propaganda Fide, fieri possit, inspecta utilitate domus, & nunquam in favorem ejus, qui reeligatur.

LXXVII.

Absente Provinciali quis debeat præsidere.

Quod casu absentiæ Provincialis, concurrentis ad Capitulum Generale, Præses Provinciæ erit Provincialis antecedens; & si fuerit inhabilis vel impeditus, Diffinitorium Provinciale, Præside Provinciale ipso, eligat Præsidem Provinciæ pro tempore absentiæ; numquam tamen eligat actualem Diffinitorem Provinciæ, ne Diffinitorum numerus diminuatur.

LXXVIII.

Locus Commissario, & Vice Comm. Gen. assignatur:

Quod, dum concurrant Commissarius vel Vice-commissarius Generalis intra propriam Familiam, sedeat immediate post Superiorem Generalem Ordinis: & extra Familiam Commissarii post Diffinitores Generales Ordinis.

LXXIX.

Diffinitoribus Gen.

Quod Diffinitores Generales Ordinis in toto Ordine sedeant juxta nostras Constitutiones, quamvis aliquod Diffinitorium sive Provinciale sive Generale Familiæ actu celebretur in ea Domo, in qua aliquis Diffinitor Generalis Ordinis inveniatur; quo tempore juxta nostras Constitutiones Provincialis respectu Diffinitoris Generalis, & Minister etiam respectu Diffinitoris Provincialis amittat locum.

LXXX.

Quod Diffinitores Generales Familiæ extra actualem Diffinitorii celebrationem intra suam Familiam sedeant post Ministrum, sicut Diffinitores Generales Ordinis; & extra suam Familiam omnes alios hospites tam Ministros quam Provinciales præcedant.

LXXXI.

Item Provincialibus.

Quod Provinciales hospites intra suam Familiam præcedant Provinciales hospites alterius Familiæ: Et quod Diffinitores Provinciales hospites præcedant intra suam Familiam hospites Diffinitores Provinciales alterius Familiæ: & quod postea eodem ordine sequuntur Ministri hospites: postea Redemptores intra suam Familiam, & extra illam post Procuratores non hospites: postea Procuratores Generales: & post hos omnes Procuratores plurium Provinciarum: &, si hospites fuerint, post Vicarium Domus: postea Procuratores Provinciales in suis Provinciis, & extra illas juxta antiquitatem professionis: postea Vicarii in suis Domibus, & extra illas juxta antiquitatem Domorum: postea Patres Confessarii intra & extra Familiam, Provinciam aut Domum suam: & postea Sacerdotes simplices, & cæteri omnes, prout in nostris Constitutionibus habetur.

LXXXII.

De suffragiis pro Religiosis Defunctis.

Quod futuris temporibus suffragia pro nostris Religiosis defunctis solùm fiant intra Familiam eorum pro illis, qui professi fuerint post confirmationem harum Constitutionum. Quod tamen pro Superioribus Generalibus utriusque Familiæ, & Diffinitoribus Generalibus, semper fiant in toto Ordine juxta nostras Constitutiones: Et pro Diffinitoribus Generalibus Familiæ intra Familiam: pro Ministris Provincialibus & Diffinitoribus Provincialibus intra Provinciam juxta ea, quæ in nostris Constitutionibus pro Diffinitoribus assignantur.

LXXXIII.

De Festivitatibus Ordinis.

Quod Titularis Provinciæ in Provincia: & Conventus in Conventu sit Festum Ordinis.

LXXXIV.

Quod primæ & secundæ Vesperæ canantur in Conventibus in omnibus Festivitatibus Christi Domini, & ejus Sanctissimæ Matris, quæ ex ritu fuerint primæ aut secundæ Classis, quamvis ad colendum non pronuncientur.

LXXXV.

Quod pro nostris Religiosis defunctis in omnibus Conventibus & Collegiis fiant Exequiæ post Festum omnium Sanctorum Ordinis, sicut statutum est per Capitula Generalia.

Supplicatum Sanctissimo pro confirmatione hujusmodi Statutorum.

§.2. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, Leges, Decreta, & Statuta hujusmodi bono prædictæ Congregationis gubernio valde utilia sint; firmiora verò existant ea, quibus Apostolicæ Sedis auctoritas accedit; Nobis propterea dictus Michael Procurator Generalis humiliter supplicari fecit,

cit, ut in præmissis opportune providere, &, ut infra, indulgere de benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur ipsum Michaelem Procuratorem Generalem specialis favore gratiæ prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, a jure vel ab homine quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, de Venerabilium Fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium, negotiis & consultationibus Episcoporum & Regularium præpositorum, qui rem mature perpenderunt, consilio, omnia & singula Decreta, Statuta, Leges, & Capitula præinserta, auctoritate Apostolica tenore præsentium confirmamus & approbamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes & singulos juris & facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus: salva tamen semper in præmissis auctoritate Congregationis eorumdem Cardinalium.

Quæ benignè conceditur.

§.3. Decernentes, easdem præsentes literas, & Leges, Decreta, Statuta, & Capitula præinserta, semper firma valida & efficacia existere & fore, suosque plenarios & integros effectus sortiri & obtinere; ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit, in omnibus & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari; sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari & definiri debere; ac irritum & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

Harum Literarum observantia;

§.4. Non obstantibus Constitutionibus & Ordinationibus Apostolicis; necnon Congregationis Hispaniæ, & Ordinis prædictorum, aliisque quibusvis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis, in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene & sufficienter expressis ac ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Obstantium derogatio.

§.5. Volumus autem, ut earumdem præsentium literarum transumptis seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica Dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides ubique locorum habeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ vel ostensæ.

Fides transumptis adhibenda.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 10. Decembris 1733. Pontificatus Nostri Anno Quarto.

CXX.

Confirmantur omnes Confraternitates sub titulo B.M.V. Septem Dolorum a Superioribus Generalibus Ord. Servorum B.M.V. erectæ, etiamsi de earum canonica erectione non constet.

Dat. die 14. Dec. 1733. Pont. An.IV.

CLEMENS PAPA XII.

Ad perpetuam rei memoriam.

§.1. EXponi Nobis nuper fecit dilectus filius Petrus Maria Pieri, Prior Generalis Ord. Servorum B. Mariæ Virginis, quod licèt non solum multæ in dicti Ordinis, sed etiam aliis Ecclesiis seu Oratoriis auctoritate Priorum Generalium ejus Prædecessorum erectæ reperiantur Confraternitates utriusque sexus Christifidelium sub titulo B. Mariæ Virginis Septem Dolorum, quæ suas functiones ad instar similium Confraternitatum obeunt, multaque pietatis & christianæ charitatis opera exercent; de aliquarum tamen ex illis canonica ab initio institutione forsan non constat: & in aliarum erectionibus & institutionibus præscripta per Constitutionem fe. re. Clementis VIII. prædecessoris Nostri, quæ incipit: *Quæcumque a Sede Apostolica &c.* die 7. Decembris 1604. editam, forsan servata non fuerunt: & aliæ ante emanatam Constitutionem hujusmodi erectæ & institutæ novas erectionum & institutionum hujusmodi, ac communicationis Indulgentiarum, facultatum, & privilegiorum literas intra tempus ab eadem Constitutione præfixum, seu etiam postea, impetrasse minime reperiuntur;

Prioris Generalis Ordinis hujus petitio:

§.2. Nobis propterea dictus Petrus Maria Prior Generalis humiliter supplicari fecit, ut in præmissis opportune providere, &, ut infra, indulgere de benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur ipsum Petrum Mariam specialis favore gratiæ prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, a jure vel ab homine quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, omnes & singulas Confraternitates prædictas sub titulo B. Mariæ Virginis Septem Dolorum a Superioribus Generalibus in quibusvis tam dicti Ordinis, quam aliis Ecclesiis seu Oratoriis, ubicumque locorum de præsenti erectas, tametsi de earum canonica ab initio erectione & institutione non appareat, nec ipsæ Confraternitates novas erectionum & institutionum, seu communicationis Indulgentiarum, facultatum & privilegiorum hujusmodi literas intra tempus a prædicta Clementis prædecessoris Constitutione præfixum obtinuisse reperiantur, nec in earum erectionibus & institutionibus præscripta per eamdem Constitutionem servata fuerint, auctoritate Apostolica tenore præsentium confirmamus & validamus, easque in statu valido esse & fore

Confirmantur omnes dd. erectiones cum communicatione omnium Indulgentiarum, Privilegiorum &c.

& fore, decernimus & declaramus, in omnibus & per omnia, perinde acsi illas omnes & singulas ab ipso initio canonice erectas & institutas fuisse, novasque erectiones & institutiones suo tempore juxta formam memoratæ Constitutionis Clementis prædecessoris obtinuisse constaret, & in reliquis ejusdem Constitutionis forma in illarum erectionibus & institutionibus respective servata fuisset, omnesque & singulos juris & facti defectus, qui propter præmissa desuper quomodolibet intervenerint, seu intervenisse dici, censeri, vel prætendi possint, supplemus & sanamus; &, quatenus opus sit, ipsas Confraternitates omnes & singulas, servata tamen cæteroqui Constitutionum & Decretorum hujus Sanctæ Sedis, præsertim circa distantiam locorum, in erectione Confraternitatum similis Instituti servandam, emanatorum, forma & dispositione, de novo erigimus & instituimus.

Addito Decreto quod in futuris erectionibus servetur forma Constit. Clementis VIII.

§.3. Cæterum in erectione & institutione similium Confraternitatum de cætero faciendis formam in supradicta Clementis prædecessoris Constitutione præscriptam adamussim servari volumus; alioquin erectiones & institutiones hujusmodi nullius omnino sint roboris vel momenti.

Clausulæ.

§.4. Decernentes, easdem præsentes literas semper firmas validas & efficaces existere & fore, suosque plenarios & integros effectus sortiri & obtinere; ac illis, ad quos spectat & pro tempore quandocumque spectabit, in omnibus & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari; sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari & definiri debere; ac irritum & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

§.5. Non obstantibus præmissis, ac, quatenus opus sit, Nostra & Cancellariæ Apostolicæ Regula de non concedendis Indulgentiis ad instar, ac prædicta Clementis Prædecessoris, aliisve Constitutionibus & Ordinationibus Apostolicis, necnon quibusvis etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis, in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

§.6. Volumus autem, ut earumdem præsentium literarum transumptis seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in ecclesiastica Dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides ubique locorum tam in judicio quam extra illud habeatur, quæ ipsis præsentibus haberetur, si forent exhibitæ vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 14. Decembris 1733. Pontificatus Nostri Anno Quarto.

CXXI.

Statutum, ut Capitulum Generale Congregationis Montis Oliveti Monachorum Ord. S. Benedicti de quinquennio in quinquennium de cætero celebretur.

Dat. die 19. Dec. 1733. Pont. An.IV.

CLEMENS PAPA XII.

Ad futuram rei memoriam.

Petitio.

§.1. CUm, sicut dilectus filius Procurator Generalis Congregationis Montis Oliveti Monachorum Ordinis S. Benedicti tam suo quam majoris partis Abbatum dictæ Congregationis nomine Nobis nuper exponi fecit, ipsi feliciori regimini in spiritualibus & temporalibus, atque indemnitati ejusdem Congregationis prospiciendi studio, illius Capitulum Generale, quod singulis trienniis cogi consuevit, nonnisi de quinquennio in quinquennium deinceps celebratum iri summopere desideret. Nobis propterea idem Procurator Generalis humiliter supplicari fecit, quatenus in præmissis opportune providere, &, ut infra, indulgere de benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur, qui rectam ipsius Congregationis administrationem, ac levamentum sinceris exoptamus affectibus, dictos Procuratorem Generalem & Abbates specialibus favoribus & gratiis prosequi volentes, eorumque singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, a jure vel ab homine quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes & absolutas fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, ut de cætero Capitulum Generale Congregationis præfatæ quolibet quinquennio a proxime futuro Capitulo Generali, quod anno 1735. celebrandum erit, incipiendo, atque ita perpetuis futuris temporibus de quinquennio in quinquennium continuando celebretur; sicque dignitates & alia munera & officia ejusdem Congregationis, quæ triennio terminantur, ad quinquennium itidem imposterum perdurent; ita tamen, ut durante quinquennio ejusmodi omnia & singula Monasteria dictæ Congregationis bis, secundo scilicet, & quarto anno visitari debeant, ac tertio anno Visitatores Dietæ ipsius Congregationis, in Monasterio Montis Oliveti Majoris nuncupati celebrandæ, intervenire teneantur, auctoritate Apostolica tenore præsentium statuimus & ordinamus.

Concessio de qua in Rubrica.

Clausulæ.

§.2. Decernentes, ipsas præsentes literas semper firmas validas & efficaces existere & fore, suosque plenarios & integros effectus sortiri & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit, in omnibus & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter & inconcusse observari; sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores,

res, ac S.R.E. Cardinales, etiam de Latere Legatos, & alios quoslibet quacumque præeminentia & potestate fungentes & functuros sublata eis & eorum cuilibet quavis aliter judicandi & interpretandi facultate & auctoritate, judicari & definiri debere; ac irritum & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

§.3. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus & Ordinationibus Apostolicis, necnon dictæ Congregationis, ejusque Provinciarum, & Monasteriorum, & aliis quibusvis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis, usibus, & consuetudinibus etiam immemorabilibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis, eisdem Congregationi, Provinciis, & Monasteriis, illorumque Superioribus, Monachis, & Personis quibuslibet sub quibuscumque verborum tenoribus & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus efficacissimis & insolitis clausulis, & decretis, in genere vel in specie, aut aliàs in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus & singulis, etiamsi pro illorum derogatione de illis eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi, ac si de verbo ad verbum, nihil penitus omisso, & forma in illis tradita pro servata habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter & expresse derogamus, ac derogatum esse volumus, cæterisque contrariis quibuscumque.

§.2. Volumus autem, ut earumdem præsentium literarum transumptis seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica Dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides ubique locorum habeatur, quæ ipsis præsentibus haberetur, si forent exhibitæ vel ostensæ. *Fides transumptorum.*

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 19. Decembris 1733. Pontificatus Nostri Anno Quarto.

F. Cardinalis Oliverius.

CXXII.

Statutum, ut de cætero Fratres Congregationis Clericorum Regularium Pauperum Matris Dei Scholarum Piarum Epitogium gestent. *Dat. die 14. Jan. 1734. Pont. An.IV.*

Clericis hisce Regularibus Alexander PP.VIII. Constit. sua concessit, ut incederent calceati.

CLEMENS PAPA XII.

Ad perpetuam rei memoriam.

§.1. Cum, sicut accepimus per Constitutiones Clericorum Regularium Pauperum Matris Dei Scholarum Piarum, a fel. rec. Gregorio PP. XV. Prædecessore Nostro per quasdam suas literas Apostolicas desuper confirmatas, in Cap. VI. de vestibus in eis de Tunica talari, brevique Pallio nominatis, præcipiatur absque eo, quod de Epitogio ulla mentio fiat; unde in vim Constitutionum hujusmodi Epitogium præfatum minime admittitur, nec excluditur; sed postquam dicta Congregatio in ejus initio instituta fuerat in statu paupertatis, illius Religiosi pedibus denudatis incedebant, & tempore hyemali tam domi quam extra eam ejusmodi pallium, cum nullus ordo sive statutum ea super re emanaverit, ob solam consuetudinem in Italiæ Provinciis introductam gestare consueverunt, dum in aliis Ultramontanis sola veste domi tam æstivo quam hyemali tempore utuntur, ac cum subhabitibus pelle subsutis, & hypocaustis a frigore valde commode se tuentur. *Causæ hujusce petendæ concessionis.*

§.2. Porro postquam piæ mem. Alexander PP. VIII. pariter Prædecessor Noster per suas literas desuper, in simili forma Brevis die 20. Februarii 1690. expeditas, statuerat, ut Religiosi ejusdem Congregationis ex causis in prædictis literis adductis calceati incederent, nonnulli ex illis usum memorati Epitogii, quemadmodum alii Clericorum Regularium Ordines utuntur, promovere cogitarunt; & de facto aliqui ex ejusdem Italiæ Provinciis in illorum Capitulis inter alias petitiones in Capitulo Generali faciendas, etiam exposcendi Epitogium pro tota Congregatione, ad effectum illud obtinendi cum decreto ipsius Capituli Generalis, interposuerunt; idque facile obtentum fuisset, si in suffragium decernendum proponeretur. *Calceamenta Clericis hujus Ordinis ab Alexandro PP. VIII. concessa.*

§.3. Quantum autem inconveniens & indecorum sit, quod ipsi Religiosi Scholarum Piarum, qui pallio solummodo induti domi & extra illam, ac per omnes officinas incedere, & ex Instituto, quod exercent, cum personis sæcularibus frequenter agere debeant, ab aliis Clericis Regularibus in hoc dissimiles habeantur: Hinc est, quod Nos audita super præmissis dilecti filii nostri Joannis Antonii Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Presbyteri Cardinalis Guadagni nuncupati, in Alma Urbe nostra Vicarii in Spiritualibus generalis, & dictæ Congregationis apud Nos & Sedem Apostolicam Protectoris, relatione in *Inconveniens videri, eos solo indutus Pallio incedere.*

Quare ut Epitogium gestant, conceditur.

iisdem præmissis providere volentes, Motu pariter proprio, & ex certa scientia, & matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, ut de cætero omnes & singuli memoratæ Congregationis Clerici ubique locorum Epitogium ferant, ita tamen, ut in eo gestando ab omnibus similitudo & æqualitas conservetur, tenore præsentium perpetuo statuimus & ordinamus.

Clausulæ.

§.4. Decernentes, easdem præsentes literas semper firmas validas & efficaces existere & fore; ac illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit, plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari; sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari & definiri debere; ac irritum & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

§.5. Non obstantibus prædictis Gregorii & Alexandri prædecessorum literis, aliisque Constitutionibus Apostolicis, necnon dictæ Congregationis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis, in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis & innovatis; Quibus omnibus & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene & sufficienter expressis, ac de verbo ad vebum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

§.6. Volumus autem, ut præsentium literarum transumptis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in ecclesiastica Dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides in judicio & extra adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ vel ostensæ.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 14. Januarii 1734. Pontificatus Nostri Anno Quarto.

F. Card. Oliverius.

CXXIII.

Dat. die 19. Januar. 1734. Pont. An. IV.

Monachis Congregationis Cassinen. Ordinis Sancti Benedicti interdicitur recurrere ad Sedem Apostolicam, antequam vicinioris Provinciæ Visitatorem, ac mox Præsidentem Generalem Congregationis adeant.

CLEMENS PAPA XII.

Ad futuram rei memoriam.

Causæ hujusce perendi Decreti.

§.1. EXponi Nobis nuper fecit dilectus filius Procurator Generalis Congregationis Cassinen. Ordinis Sancti Benedicti, quod licet a fel. record. Eugenio IV. Gregorio XIII. & Urbano VIII. Romanis Pontificibus Prædecessoribus Nostris districte vetitum fuerit Monachis dictæ Congregationis ad quodcumque Tribunal Ecclesiasticum extra ipsam Congregationem quomodolibet recurrere & appellare, prout in eorumdem prædecessorum Constitutionibus desuper emanatis diserte cavetur; nihilominus, sicuti experientia compertum est, non pauci prædictæ Congregationis Religiosi salubrium ejusmodi Constitutionum, quas forsan temppre exoletas & antiquatas reputant, immemores, variis sub prætextibus, sed revera, ut erratorum suorum pœnas debitas effugiant, adversus suos Superiores ad hanc Sanctam Sedem immediate recurrere passim præsumunt; unde ultra turbas & molestias, quibus iidem recurrentes se ipsos exosos & contemptibiles reddunt, non raro procedunt delictorum impunitas, Prælatorum contemptus, ac nonnullorum Superiorum in continendis & regendis subditis suis negligentia: qui scilicet, ne continuis horum recursibus subjaceant, multos excessus atque abusus, quibus protinus occurrere opporteret, tolerant, vel dissimulant in grave Monasticæ disciplinæ detrimentum. Nobis propterea dictus Procurator Generalis humiliter supplicari fecit, ut in præmissis opportune providere, &, ut infra, indulgere de benignitate Apostolica dignaremur.

Decreti tenor.

§.2. Nos igitur ipsum Procuratorem Generalem specialibus favoribus & gratiis prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, a jure vel ab homine quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, ac tam memoratis Constitutionibus Apostolicis, quam Generali Decreto dudum jussu re. me. Sixti PP.V. Prædecessoris pariter Nostri a Congreg. tunc existentium S.R.E. Cardinalium, negotiis & consultationibus Regularium præpositorum edito, circa recursum & appellationem eorumdem Regularium, ordinemque in eis servandum, inhærentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, ne deinceps ullus Religiosus supradictæ Congregationis Cassinen. cujusvis dignitatis, gradus, & conditionis existat, Sedem Apostolicam adversus suum Superiorem adire audeat sive præsumat, nisi prius ad viciniorem Visitatorem Provinciæ, ac deinde ad Præsidentem Generalem præfatæ Congregationis Cassinen. desuper recursum habuerit, sub pœnis in dicto Decreto generali contentis auctoritate Apostolica tenore præsentium prohibemus ac interdicimus.

Clausulæ.

§.3. Decernentes, easdem præsentes literas semper firmas validas & efficaces existere & fore, suosque plenarios & integros effectus sortiri & obtinere; ac illis, ad quos spectat & pro tempore quandocumque spectabit, plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari; Sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari & definiri debere; ac irritum & inane, si secus super his a quoquam

quam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

§. 4. Non obstantibus Constitutionibus & Ordinationibus Apostolicis, necnon Congregationis Cassinen. & Ordinis præfatorum, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis, in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis; Quibus omnibus & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 19. Januarii 1734. Pontificatus Nostri Anno Quarto.

F. Card. Oliverius.

CXXIV.

Dat. die 16. Jan. 1734. Pont. An. IV.

Confirmantur Constitutiones pro bono regimine Fratrum Tertii Ordinis Sancti Francisci, ex aliis Constitutionibus, Statutis, & Decretis dicti Ordnis collectæ.

CLEMENS PAPA XII.

Ad futuram rei memoriam.

Proemium.

Ex injuncto Nobis divinitus Apostolicæ servitutis officio ea, quæ pro felici prosperoque Christifidelium, qui e fluctibus sæculi in portus religiosæ vitæ confugerunt, & vota sua in Sanctitate & Justitia reddere satagunt, regimine & gubernio, ac Religionis Incremento, tuendaque & solidanda in eis pace & tranquillitate provide prudenterque constituta ac disposita esse noscuntur, ut firma semper & inviolabilia persistant, Apostolici muniminis Nostri præsidio, cum id a Nobis petitur, libenter roboramus.

§. 1. Exponi siquidem Nobis nuper fecit dilectus filius Bonaventura Gervasii Procurator Generalis Fratrum Tertii Ordinis Sancti Francisci tam suo quam dilecti etiam filii Pauli Bellamo Ministri Generalis, aliorumque Religiosorum ejusdem Ordinis nomine, quòd ad unam certamque, quæ in dicto Ordine deinceps servari ac retineri deberet, vivendi normam & disciplinam, sublata omni confusione, ac legum seu statutorum varietate atque discrepantia, constabiliendam ac firmandam, Constitutiones Ordinis prædicti jussu Nostro ordinatæ, & in unum volumen collectæ fuerunt, utpote desumptæ ex multis diversisque aliis ejusdem Ordinis Statutis & Constitutionibus, tum a fel. rec. Urbano VIII. ac Innocentio X. Romanis Pontificibus Prædecessoribus Nostris per suas in simili forma Brevis die 8. Julii 1639. & die 27. Junii 1650. respective expeditas literas, confirmatis, tum a Capitulis & Definitoriis Generalibus ipsius Ordinis, quæ ab anno 1619. hucusque celebrata sunt, editis, quibus omnia insuper decreta, aliàs a Nobis condita, & per nostras in pari forma Brevis die 21. Augusti 1730. emanatas literas approbata accesserunt, ac subinde collectio Constitutionum hujusmodi de mandato pariter Nostro revisa & accurate expensa; necnon aliqua ex parte emendata fuit, tenoris, qui sequitur, videlicet.

(Petitio pro Apost. obtinenda confirmatione.)

CAP. I.

Constitutiones.

Quoad Chorum, & Orationem mentalem.

1. Ab Horis Canonicis in Choro alternatim recitandis nemo ex nostris cujuscumque gradus exemptus sit, præter Prædicatores, dum actu tamen prædicant & Lectores, dum actu legunt, extra vero festivitates, & dum adsit sufficiens numerus Choristarum. (Qui sint exempti a Choro.)

2. Ubi non adest usus recitandi Matutinum in medio noctis, recitetur prope ortum solis, vel ut mos jam obtinuit, paulo post ejus occasum, cui tunc intersint quoque in Ecclesia Laici legitime non impediti.

3. Hebdomadarius ne præsumat de sua memoria, sed in Breviario vel Diurno legat, quæ in Choro solus recitare debet, sub pœna veniam petendi coram simul discumbentibus.

4. Singulis diebus habeatur mentalis oratio per horam, incipienda tamen a lectione alicujus libri spiritualis, & complenda Sanctorum Litaniis ante cœnam, cui interesse debent etiam Regentes, & Lectores, licèt actuales, sicuti communi flagellationi, & Capitulo culparum. (De Oratione mentali, a qua exemptus nemo.)

5. Post Primam quoque mentaliter oretur per semihoram, inclusis tamen B. Virg. Litaniis.

CAP. II.

Quoad casus in nostro Ordine jure harum Constitutionum reservatos.

1. Ut unusquisque ex nostris Superioribus jus suum recognoscat, quoad Casus reservatos, declaramus, quod ex nunc, & in perpeuum infrascripti tantùm Casus in Ordine nostro ex auctoritate Regulari sunt reservati, nempe:

Casus Ministro Generali reservati.

1. Occisio, aut mutilatio cujuscumque personæ.

2. Quælibet percussio Prælatorum, Procuratoris Generalis, Secretarii Generalis; necnon Secretarii Provincialis.

3. Veneficia, Incantationes, Sortilegia.

4. Retardatio, aut malitiosum impedimentum, aut aperitio literarum Generalis aut ejus Commissarii aut Procuratoris Ordinis ad quoslibet alios, etiam non Religiosos, aut aliorum quorumcumque subditorum, & sæcularium ad eosdem.

5. Fal-

5. Falsificatio manus, vel sigilli Patris Generalis, Commissarii Generalis, aut Procuratoris Ordinis.

Casus Ministro Provinciali reservati.

1. Quælibet percussio gravis Religiosorum infra Prælatos & personas, supra nominatas in secundo casu Ministro Generali reservato; quæ percussio erit gravis, si fuerit cum notabili effusione sanguinis, vel cum scandalo sæcularium.

2. Juramentum falsum in quolibet Judicio legitimo.

3. Procuratio, auxilium, seu consilium ad abortum post fætum animatum, etiam effectu non sequuto.

4. Falsificatio manus, aut sigilli omnium Superiorum, ac etiam Officialium Conventuum, sed infra Generalem, Procuratorem Generalem, & Commissarium Generalem quemlibet.

5. Malitiosum impedimentum, retardatio, aut aperitio literarum a Superioribus omnibus, exceptis Generali, ejus Commissario, & Procuratore Generali, ad inferiores etiam non Religiosos, & horum ad ipsos.

6. Furtum rei Sacræ, quod sit peccatum mortale.

Casus Superiori locali reservati.

1. Nocturna & furtiva e Conventu egressio ad malum finem.

2. Proprietas contra votum paupertatis, quæ sit peccatum mortale, ut valeat ultra decem julios, etiam pecuniæ.

3. Furtum de re valente ultra decem julios, etiam pecunia, sed non rei Sacræ.

4. Incestus Consanguineorum, & Sodomia.

5. Percussio levis sine effusione sanguinis, & sine scandalo sæcularium, cum censura annexa.

6. Decernimus etiam, ut quater in anno, nempe in solemnitatibus Resurrectionis a Dominica Palmarum usque ad Dominicam in Albis pro una vice tantum: Natalis Domini: B. P. Francisci: & in Festo Portiunculæ cesset quoad prædictos casus omnis reservatio.

CAP. III.

Quoad suffragia Defunctorum.

1. Pro Anima cujuscumque ex nostris defuncti celebretur in quolibet nostri Ordinis Conventu Missa solemnis de Requie, persolvatur a Clericis integrum Defunctorum Officium, & ab illiteratis quinquagies recitetur oratio Dominicalis & salutatio Angelica cum oratiuncula, cujus initium: Requiem æternam; Idque solemnius fiat in funere Summi Pontificis, & Eminentissimi Ordinis Protectoris.

2. Item pro anima, ut supra, celebret semel quilibet Sacerdos ex ejus Provincia, & quilibet ex toto Ordine pro anima Generalis, Procuratoris Generalis, & Secretarii Generalis tam actualium quam præteritorum.

3. Ut autem mors nostrorum Defunctorum illico toti Ordini innotescat, teneatur Prior Conventus, ubi quis objerit, de hoc obitu Provincialem admonere, qui illum communicet cæteris suæ Provinciæ Prioribus, & Procuratori Generali in Curia, a quo admonendi sunt cæteri Provinciales, ut ipsi in suis Conventibus pro Defuncti anima statuta suffragia persolvi studeant.

De communicando toti Ordini obitu Defuncti.

4. Præterea ultra quatuor Anniversaria, in singulos annos statuta in nostra Regula sub Cap. 17. præcipimus persolvi quintum die 15. Novembris, vel altera, ea impedita, pro iisdem animabus, ac sub iisdem suffragiis.

5. Demum in quolibet nostro Conventu adsint etiam duo libri, in quorum uno Prior annotet Religiosum ibi decedentem sub die, infirmitate, & ætate, qua objerit, ac expressis gradibus, si quos habuit: & in altero subscribantur Sacerdotes, qui pro nostris Defunctis celebraverint, ut ita & onera & simul eorum adimplementum Visitatoribus legitime appareant.

CAP. IV.

Quoad Affiliationes & Exfiliationes.

1. Commendantes laudabilem Filiationum morem, a nostris jamdiu receptum, ut ita habeatur locus, ubi fatui, ægri, insanabiles, senes, errati alicujus pœnam luentes, & his similes, qui Conventibus gravi sunt incommodo, collocari possint, præcipimus, ut nemo ad habitum admittatur, nisi habeat alicujus Conventus Affiliationem, sub pœna privationis officii Superiori, admittenti aliquem adhabitam sine Affiliatione. Si quis autem reperiatur admissus sine prævia Affiliatione, ad Capitulum illius Provinciæ spectabit, eum declarare filium unius potius vel alterius Conventus.

Ad habitum non admittendi, qui non habent filiationem.

2. Affiliationes, & exfiliationes, ut sint validæ, requirunt etiam in scriptis consensum Ministri Provincialis, qui tamen consensus suppleri potest, causa cognita a Ministro Generali.

Quid requiratur ad validitatem filiationis.

3. Habito autem, vel suppleto consensu Provincialis, affiliatio, ut sit valida, requirit etiam consensum majoris partis filiorum Conventus, cujus nempe quis sit filius. Et si prædicti ad hunc effectum Vocales quoad majorem partem sint intra Provinciam, licèt extra Conventum, tunc eorum suffragium exquiratur per epistolas. Idem prorsus consensus requiritur ad exfiliationes, ut sint validæ; ita tamen, ut si indebite denegetur a majori parte filiorum Conventus, a cujus filiatione quis disdicere petit, suppleri possit, cognita causa, a Ministro Generali.

4. Exfiliatio nullum censeatur habere effectum, nisi prævia, vel post obtentam legitime affiliationem alterius Conventus ab eo, qui exfiliationem habuit.

Et exfiliationis.

5. Demum expensæ pro infirmitate incurabili, vel longo carcere, spectent ad Conven-

ventum filiationis, ficuti & decedentium spolia, modo tamen, quo infra Cap.XI.

CAP. V.

Quoad Novitios, & de recenti Professos.

1. Pro admissione Novitiorum, ac emittenda Professione, eorumque Magistris, serventur ea, quæ præscribuntur in nostra Regula Cap. VII. & IX., ac Decreta Clementis PP. VIII. & Sacræ Congregationis super statu Regularium, edita sub Alexandro PP. VII. die 18. Junii 1659. Et insuper antequam nostro sancto Habitu induantur, vel jam probati emittant Professionem, vacare debent Exercitiis spiritualibus per decem dies, & eorum quilibet obtinuisse debuerit filiationem alicujus Conventus, ut supra statutum est Cap.IV quoad affiliationes.

Non admittendi in alieno professi Ordine.

2. Nullus etiam in nostrum Ordinem introducatur, qui in alieno professionem emiserit, & quidem nec de licentia Ministri Generalis, cum hanc facultatem hujusmodi reservaverit Congregatio Generalis.

Laici ad statum Clericalem non promovendi.

3. Laici nequeant transire ad statum Clericalem, & si furtim fuerint Sacris initiati, omni Clericali honore priventur; nec eis divinum Officium in Choro cum Clericis persolvere permittatur, sed ad laicalia onera omnino reducantur. Neque etiam admitti debent ad annum probationis, nisi antea saltem per annum in aliquo ex nostris Cænobiis vacaverint oneribus laicalibus in habitu tertiariorum, neque cum Tunica talari sine Caputio; Possit tamen Provincialis quoad hoc ex aliquo prudenti motivo cum illis dispensare.

4. Quamvis affiliatio, & exfiliatio modo, quo supra statutum est sub Capite IV. quoad affiliationes, fieri debeant tantum a majori parte filiorum Conventus; attamen in admittendis Novitiis vocem habeant omnes legitime professi in Conventu de Familia existentes, si tamen tertium annum professionis compleverint, & ibi fuerint per duos menses antea commorati. Cum Sacerdotibus autem super prædicto defectu minoritatis professionis dispensare possint tum Generalis, tum Provincialis.

De noviter Professis.

5. Quo autem ad noviter Professos, debent ii permanere in Professorio per tres annos, & ad majus tempus, ad arbitrium Provincialis, dummodo non fiant Sacerdotes; ibique in scientiis instituantur juxta eorum capacitatem. Quod si a Conventu Studiorum ali non possint, alatur unusquisque eorum a Conventu suæ filiationis. Quid autem Conventui Studiorum dandum sit, standum erit judicio Provincialis cum suo Definitorio.

6. Demum Provinciales curent, ut superflui sumptus in ingressu ad Novitiatum, & admissionem professionis omittantur.

CAP. VI.

Quoad Tertiarios, seu Heremitas.

E nostris, qui virtute privilegiorum a Summis Pontificibus Nostro Sancto Ordini concessorum, facultatem habent aggregandi ad nostrum Institutum personas sæculares, & eisdem literas patentes concedendi, ut gestare possint Habitum hæremiticum, nemo per se ipsum, sive per alios sub pœna privationis officii possit ab illis aliquid prætendere, nisi dumtaxat julium unum monetæ romanæ ratione expensarum cartæ pergamenæ, & Scriptoris dictarum literarum. Quod si quid aliud sponte & libere fuerit illi oblatum, illico ab eo sub eadem pœna in capsa reponatur, ac in libro peculiari fideliter annotetur, & totum in Beneficium Ecclesiæ & Conventus aut Provinciæ cedere debeat.

CAP. VII.

Quoad votum Obedientiæ, Vagos, & Apostatas.

1. Nihil a Superioribus subditis præcipiatur sub censuris, nisi sit materia peccati mortalis, aut proxime ad illud conducens. Subditus verò respuens temere & pertinaciter per duos dies hujusmodi præceptum, prius sit utraque voce ad tres menses, & si ita inobediens fuerit Provinciali, ad annum, si vero Generali, ad biennium.

Pœnæ contra inobedientes.

2. Nemo nostrum audeat etiam titulo Prædicationis exire e Conventu sine licentia Prioris, aut ejus locum tenentis; nec ex Conventu ad alium inter Provinciam sine licentia in scriptis a Provinciali; nec ex una ad aliam Provinciam sine licentia pariter in scriptis a Generali, sub pœna arbitraria Superioris, quem læserit. Prior autem poterit, si necessitas urgeat, subdito suo concedere, ut per hebdomadam in alio Conventu intra Provinciam moretur, & Provincialis per viginti dies in Conventu alienæ Provinciæ; sed non sine licentia in scriptis pro fide legitimi recessus.

De licentia petenda antequam quis exeat è Conventu &c.

3. Exiens e Conventu furtim ad malum finem de nocte pœnam subeat privationis utriusque vocis ad annum, & deponatur ab officio, si sit Superior. Obedientiæ demum, a quocumque Superiore concessæ, durent ad tres menses a die datæ, nisi aliter limitentur.

4. Prior intelligat, Religiosum ad se divertentem esse fugitivum ex deficientia literarum obedientialium, quas inde a quolibet Advena exquirere debeat. Repertum autem fugitivum, in carcere detineat, donec ab illius Priore, vel Provinciali, per ipsum requisitis, sciat quid quoad eumdem agere debeat.

5. Fugitivi, qui per dies octo vagarunt extra Claustra, priventur utraque voce ad tres menses; qui vero per dies quindecim, per sex menses, & ad hanc proportionem crescente vagatione crescat & præfata pœna.

De Fugitivis.

6. Apostatam de rigore, seu qui ipso facto excommunicationem incurrit a jure, eum solummodo declaramus, qui sine vel cum Habitu ab Ordine discedit cum animo amplius non redeundi, juxta Regulam Cap.XX.

De Apostatis.

7. Repertus in Apostasia sine Habitu, ultra privationem utriusque vocis ad biennium, subeat

subeat etiam pœnam carceris, & privationis præcedentiæ ad sex menses.

8. Demum Apostata, qui ad suum Conventum redierit, poterit a Priore absolvi ab excommunicatione, quod & præstari potest a Provinciali in sua Provincia, a Generali ubique, & a Procuratore Generali in Curia.

CAP. VIII.

Quoad Votum Castitatis.

Pœnæ contra peccantes in castitatem.

1. Ut securius a nostris Castitas servetur, eis vetita sint mulierum dubiæ famæ consortia familiaria, & suspecta, sub pœna privationis utriusque vocis ad annum.

2. Convictus de inhonesto concubitu, ultra supradictam pœnam, carceri mancipetur per menses tres, & per sex, si fuerit cum scandalo. Captus vero a Curia sæculari in æde mulieris inhonestæ, puniatur etiam pœna exilii ad triennium.

CAP. IX.

Quoad Votum Paupertatis.

1. In quolibet Conventu adsit capsa triclavis, quarum clavium una sit penes Priorem, alia penes Procuratorem, & alia penes electum a Familia. In præfata capsa triclavi reponi debent, ultra pecuniam, quæ spectat ad Conventum, vel ad Fratres particulares, etiam notæ, vulgo *Sproprie*, singulorum de Familia, in quibus, sed unusquisque in sua fideliter exprimat, ultra quantitatem pecuniæ, ea etiam mobilia, quæ de licentia Superioris retinet ad usum proprium.

2. Pecunia spectans ad Fratres particulares expendi quidem debet ab expensore vel expensoribus electis, sed non nisi in beneficium ejus, qui eam reposuit in capsa triclavi, sub pœna privationis vocis activæ & passivæ, ac majoris, Priori, vel cuicumque alteri, qui secus fraudulenter egerit.

3. Nullus ex nostris, sub pœna proprietariis debita, mutuet extra Ordinem pecuniam, nisi de consensu Prioris, & cum pignore, præsentibus duobus Patribus gravibus & fide dignis. Pignus autem & confessio reponantur in capsa triclavi.

Pœnæ contra Proprietarios.

4. Convictus dedisse rem valoris ultra viginti julios, si dederit eam extra vel intra Ordinem, ut gradus vel officia regularia consequeretur, sit ultra privationem utriusque vocis ad biennium, privus obtentis; quam pœnam subeant quoque Superiores, qui eo intuitu munera receperunt; circa vero largitionem munerum servetur inviolabiliter Bulla Urbani PP.VIII.

CAP. X.

Quoad Indumentum.

Forma Indumenti.

1. Indumentum exterius sit tunica talaris, sicut & pallium, quod sit juxta communem Ecclesiasticorum formam, ut hodie est in usu: Scapulare utrinque angulare; & horum quodlibet ex lana coloris vulgo *Berrettino*, quod potius ad nigrum colorem vergat: Pileus vero coloris nigri: Pallium, quod domi aut in itinere defertur, ex panno nigri coloris deferri posse concedimus: subtus nemo serius vestiatur, sub pœna privationis utriusque vocis ad sex menses, toties quoties inobediens repertus fuerit: Interulis lineis uti possint: Extra Cellam non incedant sine tunica & caputio, licet sine eis cubare possint: manicam pelliceam nostris non negamus, sed sit lana vel panno nigro tecta: Chirothecas quoque modesti coloris, dum iter agunt, permittimus: Tonsura in Clericis ad formam Coronæ non sit nudum signum Monasticum, sed nec tale, ut comam nutrire videantur.

CAP. XI.

Quoad Infirmos, & Spolia decedentium.

1. Ubi e nostris quis infirmatur, illico Prior sub pœna privationis officii sedulo curet, ut in valetudinario cuncta illi subministrentur opportuna tam in animæ spirituale beneficium, quam pro corporis salute recuperanda, & quidem ex bonis ipsius Conventus, si convaluerit, & fuerit ibi de Familia; si vero ibi morabatur, ut hospes, ex bonis Conventus suæ assignationis, a quo discesserat.

De distributione Spoliorum.

2. Si vero mori contigerit in Conventu, cujus non erat filius, tunc ex ejus spolio, si adsit, Conventus, in quo moritur, sumat quidquid expenderit pro ultima ejus Infirmitate & funere, & reliquum detur integrum Conventui filiationis.

3. Si vero obierit in Hospitio Lauretano, in quo erat de Familia, si adsit spolium, demptis ex eo expensis pro ultima infirmitate & funere, dividatur pro medietate inter Hospitium & Conventum filiationis; idque quia præfatum Hospitium sæpe gravatur a nostris peregrinantibus ad Sacram Ædem Lauretanam.

4. Nemini ex Superioribus liceat aliquid ex spoliis decedentium accipere; soli tamen Ministro Generali permissum sit de eorum parva aliqua quantitate disponere in evidentem Ordinis utilitatem.

CAP. XIII.

Quoad Studia scholastica.

Lectores a quibus eligendi.

1. Lectores Philosophiæ, vel Sacræ Theologiæ, ac Regentes, a solo Ministro Generali eligi possint vel deponi, ita & eorum Scholares, qui illis quoad ea, quæ studia concernunt, subsint; immo congruit, ne eos Prior, dum studia sunt aperta, e Conventu exire permittat sine illorum licentia.

Tempus aperitionis Studiorum.

2. Studia scholastica aperiantur post Festum Nativitatis Beatæ Mariæ Virginis, & claudantur post mensem Junii; ubi autem usus invaluit, ut mense Novembri studia aperiantur, tunc non nisi post Festum Assumptionis B. M. V. claudantur.

3. Dum

Assignatio dierum pro Lectionibus habendis.

3. Dum studia sunt aperta, studentes bis tantùm in hebdomada ultra Feriam Quintam e Conventu exeant, extra tamen tempus, quo lectionem audire debent, & semper de licentia Prioris: Lectores vero, excepta pariter Feria Quinta, & qualibet alia festiva, bis quotidie lectionem habere debent, nempe de mane, & post Vesperas. Duobus autem saltem hebdomadæ diebus post Vesperas loco lectionis insimul conveniant studentes cum Lectoribus ac Regente, & disputent super iis, quæ ab illis audierunt in hebdomada.

Doctrina Scoti defendenda.

4. Lectores Philosophiæ & Theologiæ suos doctrinam Joannis Dunz Scoti, Doctoris subtilissimi ex Ordine Minorum, doceant, eamque tum in privatis tum in publicis disputationibus, quibus præsunt, propugnent, secus lectorum privilegiis non gaudeant. Item si statis supra temporibus, excepto Quadragesimali, in quo Provincialis Regentibus & Lectoribus facultatem prædicandi concedere possit, lectiones legitime non impediti per integrum mensem non habuerint, ipso facto ab officio Lectores vel Regentes suspensi intelligantur, absque spe restitutionis. Si vero tantum ter per hebdomadam eas omiserint, corrigantur a Priore, qui sub pœna privationis officii persistentes in negligentia Ministris Provinciali & Generali revelet. Item non occupentur alio officio incompossibili, verbi gratia, non sit quis simul Prior, & Lector seu Regens. Demum Regens, qui per annos quatuordecim nostros erudierit, possit de consensu Generalis eligere sibi Conventum, ubi aliqualem famulatum habeat ab uno ex laicis, a Priore deputando.

C A P. XIII.

Quoad laureandos.

Laurea Doctoratus a Ministro Gen. concedenda.

1. Cum fe. re. Innocentius PP. XII. Ministro Generali nostri Tertii Ordinis, pro tempore existenti, concesserit facultatem privative quoad omnes alios conferendi Doctoratus seu Magisterii lauream Fratribus in dicto Ordine professis, qui antea Philosophiam per tres, & super omnibus Sententiarum Libris Sacram Theologiam per alios quatuor annos laudabiliter legerint & docuerint, prout latius in suo Brevi sub die 17. Maji 1692.; Ut id exacte observetur,

Distributio Tractatuum.

2. Statuimus, quod sub primis tribus annis, & quidem proculdubio naturalibus, a Lectore Philosophiæ tradantur integra Logica, octo libri de Phisico Auditu, libri de Ortu & Interitu, de Cœlo & Mundo, de Elementis, de Anima, & de Methaphisica: Ita & in primo ex quatuor pro Sacra Theologia tradantur ab ejus Lectore tractatus de Proemialibus Sacræ Theologiæ, de Dei quidditate & perfectionibus, Attributis, de Visione Beata, de Scientia, Voluntate, Providentia, & prædestinatione Dei, & de Mysterio Trinitatis: In secundo de Angelis, de Actibus humanis, de Vitiis & peccatis, ac de Gratia & Justificatione: In tertio de Misterio Incarnationis, & de Virtutibus Theologicis: In quarto demum de Sacramentis in genere, de Pœnitentia, ac de Sacramento Eucharistiæ; Et donec præfati omnes Tractatus non fuerint Studentibus traditi, septem anni lecturæ requisiti ad lauream Magisterii obtinendam non intelligantur completi.

3. Si plures in uno Collegio sint, qui eosdem Scholares, ut congruit, Sacram Theologiam doceant, Tractatus supra designatos ita sibi dividant, ut de utroque eorum verum sit, in quatuor annis super quatuor Sententiarum libros legisse, ut eis conferri possit, servatis aliis servandis, laurea Magisterii.

4. Si Lectoribus desint Studentes Religiosi, duo saltem Discipuli Sæculares, non tamen pauciores, eis conferant ad lauream consequendam. Sed de adimplemento utriusque lecturæ ad normam supra traditam, ultra fidem juratam à Priore & duobus Patribus principalibus Conventus, ubi legerint, fidem juratam a Provinciali, qua indigent, qui legerint nostris Religiosis, habere debent.

C A P. XIV.

Quoad Examinatores generales.

1. Cum ad gradus literarios promovendi sunt Examinatores non sint nec plures nec pauciores, quam viginti & unus, nempe ultra Regentem pro tempore Sanctorum Cosmæ & Damiani de Urbe, septem pro Provinciis, Romana, Marchiana, Aprutina, Neapolitana, & Calabrensi, octo pro Provinciis Mediolanensi, Bononiensi, Brixiensi, Veneta, & Dalmatina, ac quinque pro Provincia Sicula.

De numero, Et qualitatibus Examinatorum.

2. Præfati Examinatores Generales approbari debent a Definitorio Generali; & semel approbati, durante eorum vita, deponi non possint, nisi probati infideles in eorum munere examinandi. Cum autem quis eorum moriatur vel renuntiet, alter a Ministro Generali proponatur, sed approbandus a Definitorio Generali, ut ejus ele[illegible]io sit valida. Habeant quoque votum activum in Capitulis Provincialibus suæ tantum Provinciæ, atque ejusdem Provinciæ expensis accedant.

C A P. XV.

Quoad Regentes Generales.

De munere,

1. Adsint etiam quatuor Regentes Generales, quorum munus sit præsidere Cathedris seu Conclusionibus, si quæ fuerint disputandæ, in Capitulo præsertim Generali, si ibi adsint, vel ut Vocales, aut vocati. Præsideant etiam Conclusionibus publice disputandis extra tempora Capitulorum, dummodo tamen non adsit in Conventu Regens particularis.

Et electione Regentium Generalium.

2. Assumantur ex Magistris, in Philosophia & Sacra Theologia versatioribus, nec ex eadem Provincia, nisi duo; Eligantur eo fere modo, quo Examinatores Generales, quorum privilegiis gaudeant; immo eos præcedant, cum possident summum gradum literarium,

CAP. XVI.

Quoad Professores Morales, Confessarios, & Prædicatores.

Qualitates Lectoris Moralis.

1. Nemo instituatur Lector Moralis, vel Prædicator, nisi studuerit laudabiliter Philosophiæ per tres annos, & Sacræ Theologiæ per quatuor.

2. Ubi non adsit Lector Moralis, Sacerdotes ad nutum Superioris bis in hebdomadam conveniant, & ab uno eorum alternatim casus conscientiæ propositi resolvantur juxta sensum probati Auctoris; Inter autem disputandum omnino se abstineant a jurgiis.

Regulares Sacerdotibus Sæcularibus non confiteantur.

3. Sacerdotes nequeant audire Confessiones Religiosorum in aliqua Provincia, nisi saltem de licentia in scriptis illius Ministri Provincialis: qui omnino caveat, ne eos exhibeat Episcopis examinandos pro audiendis Confessionibus Sæcularium, nisi prius a se, vel ab Examinatoribus Generalibus stricte discussos & idoneos repertos.

4. Prædicator, si in loco, & in actu prædicationis populo scandalum dederit, a facultate prædicandi ad triennium a Provinciali suspendatur.

CAP. XVII.

Quoad Bibliothecas.

1. Ubi adest Bibliotheca, instituatur Bibliothecarius, cui consignetur a Priore copia Inventarii librorum omnium, repositi in capsa triclavi, & clavis Bibliothecæ.

2. Satagat Bibliothecarius ordinate disponere libros, a pulvere custodire, & accedentibus ad Bibliothecam legendos tradere.

3. Solummodo Regentibus, Lectoribus, & iis, qui super hoc facultatem a Provinciali obtinuerint, licitum erit libros a Bibliotheca extrahere. Extractos autem debet Extractor in libro ad hoc deputato scribere manu propria, v.g. Ego Pater N.N. die, mense, anno extraxi a Bibliotheca librum vel libros N.N., & cum eos reddiderit, scribat: Reddidi; idque in utroque eventu agat coram Bibliothecario.

4. Bibliotheca non est diminuenda, immo potius, si fieri potest, augenda; inde Bibliothecarius quoad libros repertos laceros curet una simul cum Priore, ut reparentur; & quoad repertos duplicatos, si sint inutiles insistat, ut vendantur; vendi autem non possunt sine expressa licentia Familiæ, firmata etiam a Provinciali, & ita, ut pretium venditorum convertatur totum in emptionem aliorum librorum, quibus caret Bibliotheca.

CAP. XVIII.

Quoad Eleemosynas.

Conventiones à Priore cum Quæstuantibus non ineundæ.

1. Laici, qui quæstuant, & quilibet ex nostris integram eleemosynam quam a Benefactoribus recipiunt intuitu Conventus, illico tradere debent Priori vel Sacristæ, si data fuerit cum onere celebrationis Missarum; neque Prior cum illis pactum inire potest, sub pœna privationis officii, ut ultra quamdam determinatam summam Conventui applicandam, reliquam sibi retineant. Possit tamen Prior illis aliquid ex acceptis eleemosynis largiri in retributionem laborum.

CAP. XIX.

Quoad introitum.

1. Pecunia spectans ad Conventum, undecumque proveniat, describatur in libro, vulgo *Giornale*, sub iisdem titulo, & die, quo recepta fuerit: & reponatur in capsa triclavi, excepta ea quantitate apud expensorem, quæ necessaria erit pro solo victu unius hebdomadæ; ac sub pœna privationis officii neque Procurator quidquam spectans ad Conventum valoris ultra scuta quinque vendere possit absque Familiæ consensu.

CAP. XX.

Quoad exitum.

1. In supradicto libro, vulgo *Giornale*, describatur saltem de hebdomada in hebdomadam, quidquid in ea expensum fuerit, signatis die, pondere, qualitate, & pretio rei emptæ, sub pœna privationis officii ei, qui defecerit, sive Prior sive Procurator sive Expensor sit, si fuerint notabiliter negligentes reperti.

2. Prior, Procurator, Expensor, nec expendere, nec debitum contrahere possint ultra summam scutorum quinque, absque Familiæ consensu sub eadem pœna, qua supra.

Gravia debita non contrahenda sine consensu totius Familiæ.

3. Ubi quid restaurandum sit, vel de novo erigendum, ex bonis Conventus, id intra summam scutorum decem possit Prior cum consensu Familiæ; intra vero summam scutorum quinquaginta, exquirat consensum etiam Provincialis; supra autem hanc signatam summam, obtineat consensum quoque Generalis, sub pœna privationis officii.

4. Nemo nostrum sub privationis officii pœna præparet data opera extra solemnitates nostri Ordinis, ex bonis Conventus, convivia exteris, si non sint Benefactores, vel Fratrum consanguinei iter agentes; nec munera det ex eisdem bonis, nisi minuscula in Natali & Pascate Domini, ac in die Purificationis Beatæ Mariæ Virginis Candelam, inservientibus tamen Conventui, & eximiis Benefactoribus.

Munera nemini per Fratres danda.

5. Prior contentus sit iisdem prorsus ferculis, quæ pro cæteris de familia præparata sunt, sub pœna ad arbitrium Provincialis, quæ quidem fercula juxta morem regionum sint ejus qualitatis, & in ea quantitate, ut dolere non debeant Religiosi graves.

De Ferculis.

6. Computa tam introitus quam exitus quolibet mense publicari debent in communi mensa, & subscribi saltem ab electo a Familia, sub pœna Priori privationis officii, si fuerit notabiliter repertus negligens.

De Computis.

7. Libros

De Libris rationum. 7. Libros rationum Prior alio non transferat, sed eos successori consignet, vel, si pleni sint, in Archivio reponat. Præfati autem libri, licet in Visitatione Provinciali vel Generali fuerint subscriptione firmati, impugnari adhuc possunt; cum Visitator, si non advertatur, judicet non super veritate, sed tantum super calculatione summarum; sed tamen intra decennium a Visitatione fieri debet, ad instantiam saltem duorum ex Religiosis fide dignis.

De Visitatore, & iis, quæ ei sunt ostendenda. 8. Prior & Procurator exhibeant Visitatori libros rationum examinandos, & insuper tria Inventaria: quæ si non adsint, conficere ea Prior teneatur intra congruum tempus, statuendum a Provinciali, sub pœna privationis officii: Primum sit bonorum immobilium & stabilium, necnon quorumcumque jurium ad Conventum pertinentium, & vulgo dicitur *stato del Convento*: Alterum bonorum mobilium, pertinentium præsertim ad Sacristiam, Bibliothecam, Cellam Vinariam & usum domesticum Religiosorum: Tertium tandem vulgo dicitur *libro del Granaro*, exprimat annuos proventus non solum frumenti, sed etiam vini, olei, leguminum &c., quæ provenerunt sive ex stabilibus Conventus sive etiam ex quæstuis: ac eorumdem exitum; itaut omnium comestibilium existentium in Conventu distincte quantitas appareat. Adsit etiam in quolibet Conventu folium, Visitatori pariter exhibendum, in quo contineatur numerus ejus creditorum & debitorum. Hæc autem tria Inventaria, sicut & folium præfatum, subscripta sint a duobus Patribus ex gravioribus Conventus, quos Visitator si dolosos reperiet, utraque voce privatos ad tres annos declaret.

De Pignorationibus. 9. Sacra mobilia & pretiosa non possunt pignorari, nisi apud Montem Pietatis, & maxima urgente necessitate, approbanda a tota Familia, & cum Apostolico beneplacito, sub pœna privationis utriusque vocis ad triennium: quam pœnam ad sex menses tamen subeant etiam Sacrista vel Prior, si aliquid ex pretiosis commodaverint sine Familiæ consensu.

10. Ubi adest sufficiens numerus Religiosorum, eligantur Depositarius, Procurator, & Expensor a Familia: qui tamen respective in administratione domorum Conventus dependeant a Priore.

Pœnæ contra dolosos. 11. Denique quis, sive Prior sive Procurator sive Expensor, repertus fuerit dolosus in administrandis bonis Conventus, illico ab officio deponatur, & Provincialis satagat, ut damna Conventui illata reparentur. Laici quoque, qui ex eleemosynis ostiatim nomine Conventus collectis, quid sibi retinuerint in notabili quantitate, subeant privationem vocis, & præcedentiæ ad annum.

CAP. XXI.

Quoad pœnam furtorum.

1. Qui e nostris, quod absit, ex re familiari Conventus quid grave furatus fuerit sine officinarum fractura, pro prima vice in carcere per quindecim dies pane solummodo & aqua feria sexta cibetur: pro secunda vice per mensem: pro tertia vero per annum: & si ulterius, puniatur juxta mensuram delicti.

2. Si furtum fuerit grave, & cum fractura officinarum, pro prima vice per annum carceri mancipetur, pro secunda vero ad biennium.

3. Si demum furtum fuerit extra Ordinem, & grave, subeat pœnam carceris ad triennium: si vero leve, sed cum scandalo, ad tres menses.

CAP. XXII.

Quoad pœnam detractorum, & verberantium.

1. Si quis contumelias bonæ famæ graviter perniciosas evomerit in fratrem, carceri mancipetur per mensem: si in Priorem, per tres: si in Provincialem, per sex. Auctor autem libelli famosi intra vel extra Ordinem, ulterius in publica mensa qualibet feria sexta per mensem cibetur tantummodo pane & aqua, & privetur utraque voce ad triennium. Pœnæ contra Detractores.

2. Si quis manu Religiosum percusserit, carceretur per octo dies: si baculo & graviter, per sex menses: Si vero ferro aut sclopo, per annum. Secuta autem membrorum mutilatione ex vulnere accepto in vulnerato, vulnerans pœnam subeat carceris ad triennium: Sequuta vero morte, in perpetuum. Inde ad præcavenda in nostris hæc mala, cunctis sub pœna carceris ad sex menses prohibemus, ne propria, vel aliorum arma, & instituto offensiva ferant vel conservent. Contra Percussores. Arma per Religiosos non servanda.

CAP. XXIII.

Quoad Judices, Accusatores, Testes, & Appellationes.

1. Judices in nostro Ordine sive ordinarii sive delegati processus edere nequeant, si accusatores non se sub initium subscripserint ad pœnam talionis, quam omnino sustinere debent, si sufficienter de existentia allati criminis non docuerint: idque sub pœna nullitatis processus, & Judici privationis officii ad triennium. Forma Processuum per Judices edendorum.

2. Testes quoque non admittantur, nisi fide digni, & si falsi deprehendantur, aut positi inter duo juramenta, arcti carceris pœna puniantur ad sex menses, nec imposterum ut jam infames in judicium revocentur. Testium qualitates.

3. Reis etiam constitutis detur ex nostris vir doctus, qui eos intra congruum tempus defendere possit: quem si Judex denegaverit, privus declaretur officio, & utraque voce ad triennium.

4. Demum processus, urgente justitia, conficiatur, sed a Fratribus & intra Ordinem tam ad servandum ipsius Ordinis decorem, quam ad evitandas expensas. Ut autem rite cuncta perficiantur, possit Judex Regularis assumere e sæculo in assessorem virum pru- Assessor e sæculo cooptandus.

 den-

dentia præditum, & in utroque jure peritum.

5. Appellatio a correctione non sit nostris licita, sed a gravamine illato per sententiam: quam si Judex, a quo appellatur, recusaverit admittere, appellans protestetur, se adire velle Superiorem majorem, coram duobus Sacerdotibus, qui de ea protestatione se subscribant.

De Appellationibus.

CAP. XXIV.

Quoad Advenas & Hospites.

1. Advena, ubi prævenerit, illico Priori literas obedientiales exhibeat, eique causam sui adventus exponat. Quod si ob negocia pertractanda, vel honestæ recreationis causa diu ibi Hospes permanere debebit, tribus elapsis diebus, sicut unus ex Conventualibus tractetur: celebret nempe pro oneribus illius Ecclesiæ, ac Choro intersit, nisi cum eo quandoque Prior benigne dispensaverit.

Quæ ab Advenis præstanda sunt post triduum.

2. Ubi noster adest Conventus, hospes sub pœna privationis utriusque vocis ad sex menses, nequeat in Domibus, etiam Consanguineorum vel aliorum quoque Regularium, pernoctare absque Prioris licentia.

3. Prior & Provincialis habeant in advenas & hospites eamdem prorsus jurisdictionem ordinariam, ac in suos immediate Subditos; & inde si delinquunt, ab utroque respective puniri possunt ad præscriptum Regulæ, & harum Constitutionum.

Prioris & Provincialis super iisdem jurisdictio.

4. Advenæ divertentes ad Conventum SS. Cosmæ & Diamiani de Urbe teneantur post tertiam diem ab accessu celebrare pro oneribus illius Ecclesiæ quotidie, eique ulterius solvere julium unum, duos vero si non celebrent, vel sint Laici. Cumque nostri ex quacumque Provincia, quæ Romæ Conventum proprium non habeat, ad eam accedentes, hospitari debeant in Conventu Sanctorum Cosmæ & Damiani, præcipimus inde ejus Priori sub pœna privationis officii, ut tanquam hospites non recipiat, nedum Tertiarios Regulares Gallos, sed neque nostros ex Provincia Sicula; cum & hæc in Urbe suum habeat proprium Conventum sub titulo Sancti Pauli ad Arenulam.

De Hospitio ad SS. Cosmam & Damianum.

CAP. XXV.

Quoad Visitatores & Commissarios.

1. Minister Generalis non potest nec debet deputare Commissarium Generalem super una Provincia vel Conventu ad tempus sive indefinitum sive definitum ad causam vel causas forsan eventuras: neque unum ex generalibus, nisi tantum, quando ipse egreditur fines Italiæ, & pro eo dumtaxat tempore, quo extra Italiam commoratur; & huic eidem impotentiæ subest etiam respective Minister Provincialis, dum est intra suam Provinciam.

Facultas Ministri Generalis, quæ fit in electione Commissariorum ad tempus.

2. Poterit igitur Generalis, dum est intra Italiam, deputare Commissarium Generalem in casibus particularibus, nempe ad agendam causam civilem aut criminalem, ad visitandum & præsidendum Capitulo Provinciali; & tunc assumat Religiosos graves, &, si adsint, in Sacra Theologia Magistros, qui quidem Commissarii habeant votum, nec debent tamen assumi ex illa Provincia, ad quam mittuntur.

3. Procuratori Generali in Curia non potest demandari Visitatio alicujus Provinciæ vel Conventus extra Urbem, attenta incompatibilitate inter unum & alterum officium.

Procurator Gen. in Curia.

4. Commissarii, Visitatores, & Præsidentes in Capitulis & Congregationibus Provincialibus nequeant eligi ad aliquod officium in ipsis Capitulis & Congregationibus in quibus officium Commissarii & Præsidentis exercent, sub pœna nullitatis electionis, quæ revolvatur ad Generalem, & tunc electus a Generali habeatur, ac si in Capitulo & Congregatione electus fuisset.

Commissarii, Visitatores, & Præsidentes an aliqua officia non eligendi.

5. Si quis instituatur a Generali Commissarius super aliqua Provincia, pro eo casu locum digniorem habeat supra Priores & Provincialem: si vero pro Conventu particulari, cædat locum Provinciali.

6. Demum Provincialis Provinciæ Romanæ ultra Visitationem Ministri Generalis semel in anno, vel sæpius pro rei necessitate, possit & debeat visitare auctoritate sua Provinciali Cœnobium SS. Cosmæ & Damiani Urbis; attamen per hoc Decretum nullum infertur præjudicium prætensis juribus Patris Generalis, quoad pertinentiam dicti Cœnobii, sed jura unicuique ex partibus salva sint.

Visitatio Cœnobii SS. Cosmæ & Damiani, a Provinciali P. R. quolibet anno facienda.

CAP. XXVI.

Quoad Provinciales Titulares.

1. Dignitates Titulares Provincialium revocantur ad duas, videlicet Patrimonium, & Montis Feltri. Ad eas assumantur ad triennium a Ministro Generali illi, qui pro Religione assidue laboraverint, vel studiorum lucubrationibus, vel negociorum occupationibus.

2. Provinciales Titulares sint Patres perpetui illius Provinciæ, cujus sint filii. Durante eorum triennio vocem habeant in Capitulis & Congregationibus, etiam generalibus; sed ex eis ille tantùm, qui est nativus illius Provinciæ, & de Familia in Conventu, in quo celebratur Congregatio Generalis. Post triennium vero habeat vocem tantùm in Capitulis Provincialibus Provinciæ suæ nativæ. Quo autem ad præcedentiam, prout infra Cap. 31.

Qui eligendi in Provinciales Titulares.

CAP. XXVII.

Quoad Capitulum Generale, ejusque Congregationes intermedias.

1. Capitulum Generale singulo sexennio celebretur in Conventu, ubi a Vocalibus Congregationis Generalis præcedentis judicatum fuerit expedire. In eo votum habeant Generalis, Exgenerales, Procurator, & Secretarius Generalis, Provinciales sive jurisdictionis sive

Capitulum Gen. quolibet sexennio celebrandum. In eo qui votum debeant habere.

five tituli, & Secretarii Provinciarum, ac Custodes, ordine, quo infra sub Cap. 32.

2. Debent in eo eligi ad sexennium novus Minister Generalis, & novi quatuor Definitores Generales. Minister Generalis debet esse Magister in Sacra Theologia, ac potest eligi, licèt absens, sed non ex illis Provinciis, ex quibus fuerint duo Generales antecessores immediati. Qui vèro eligendi.

3. Definitores Generales debent eligi ex quatuor Provinciis per turnum, nempe pro primo ex Provinciis Mediolanensi, Sicula, Brixiensi, & Veneta; Pro secundo ex Provinciis Romana, Bononiensi, Marchiana, & Dalmatina: Pro tertio ex Provinciis Neapolitana, Aprutina, Calabrensi, & Belgica. Qualitates eligendorum in Definitores Gen.

4. Expensæ pro Capitulo Generali taxentur in ipso Capitulo a Vocalibus Provinciarum: Quo ad sumptus itinerum, stetur consuetudini Provinciarum. Concionatores & Cathedratici suæ Provinciæ expensis ad Capitulum proficiscantur, de quibus omnibus accurata & distincta in Deffinitorio ratio danda erit. De Expensis.

5. Inde, expletis prædictis electionibus, congregandum erit Definitorium generale, cui interveniant ut Vocales, Generalis, ex-Generales, Procurator Generalis, quatuor Diffinitores Generales, Secretarius Generalis, Provincialis, & Prior Conventus, ad celebrationem dicti Definitorii seu Congregationis destinati, ordine, quo infra Cap. 32. De Definitorio Generali: & de quibus in eo agendum.

6. In hac Congregatione supplendus est numerus Examinatorum vel Regentium Generalium, si quis eorum intra unam Congregationem & aliam mortuus fuerit, vel renunciaverit: Insuper debet eligi novus Procurator Generalis, qui sit Magister, nec ex illis Provinciis, ex quibus sunt Generalis præsens, & immediate præteritus: quo electo, recedit a Congregatione Procurator Generalis præteritus, & ingreditur novus cum juribus Procuratori Generali competentibus: nec duret, nisi ad triennium, itaut qui functus fuerit officio Procuratoris Generalis per triennium, nequeat ad idem officium iterum eligi vel confirmari, nisi per annum vacaverit.

7. In eadem Congregatione debet, a solo tamen Ministro Generali, confirmari Secretarius Generalis, vel eligi novus ad triennium; quo electo, recedat præteritus, & ingrediatur novus, ut dictum est de Procuratore Generali.

8. Liceat Generali cum Vocalibus hujus suæ Congregationis interpretari Regulam, & Constitutiones Ordinis in omnibus dubiis, ad verum sensum tamen & mentem earumdem, & non aliàs, nulla facta immutatione: nec non suspendere ab officiis quoscumque, etiam Provinciales, si ita necessitas & justitia requisierit: quinimo etiam privare, juridice tamen & cum causæ plenaria cognitione, salva semper Capituli Generalis auctoritate.

9 Vocales hujus Congregationis statuant, ubi celebranda erit Congregatio Generalis intermedia ad finem triennii, cui respective interveniant iidem Vocales, qui primæ; & in qua similes electiones habeantur, eo tantùm interveniente discrimine, quod in hac Congregatione intermedia Procurator Generalis eligi possit ex illa Provincia, ex qua sit Generalis immediate præteritus.

10. Demum quando aliquid præscribitur agendum in consilio & assensu Definitorum sive Generalium sive Provincialium, debet intelligi, quod id fiat, Definitoribus simul in unum congregatis; aliter consensus, per literas aut singulariter datus, nullius sit momenti, ac irritus effectus inde sequutus.

CAP. XXVIII.

Quoad Capitulum Provinciale, ejusque Congregationes intermedias.

1. Capitulum Provinciale singulo quoque triennio celebretur, eo loco & die, ut a Ministro Generali vel ejus Commissario fuerit destinatum. In eo votum habeant Generalis, vel ejus Commissarius, ex-Generales, Procurator, Definitor, Secretarius, Generales tum actuales tum præteriti, Provincialis sive jurisdictionis sive tituli, sive actualis sive præteritus, in Capitulo tamen ejus Provinciæ, de qua sunt nativi: item Secretarius Provincialis actualis, Priores cum suis Discretis, ac Regentes Generales, & Examinatores pariter Generales, & Custos actualis Provinciæ, ordine, quo infra sub Cap. 32. Capitulum Provinc. quolibet triennio celebrandum. Qui votum in eo habeant;

2. Debent in eo eligi ad triennium novus Minister Provincialis, quatuor Definitores, & Custos; post quas electiones celebretur prima Congregatio Provincialis, cui intervenire debent, qui fuit Præses Capituli, Exgenerales, Provincialis sive jurisdictionis sive tituli actuales, Secretarius, Procurator, & Definitor Generales actuales, si adsint, & quatuor Definitores Provinciales noviter electi, ordine, quo infra Cap. 32. Et quæ pertractanda.

3. In hac prima Congregatione Provinciali eligi debet a toto Definitorio Secretarius Provincialis ad triennium, qui tamen in ea jus suffragandi non habeat.

4. Eligi etiam in ea debent Priores Conventuum ad annum, quorum nullus potest esse simul Prior & Secretarius, vel Definitor Provincialis, nisi in Provinciis parvis, urgente necessitate, & tunc Definitor, qui proponitur eligendus Prior, se abstineat a suffragando in illa electione. Elapso anno de licentia Ministri Generalis celebrabit Provincialis secundam Congregationem, & elapso biennio, tertiam, quibus interveniant iidem, qui primæ; ac in eis præter electionem Secretarii Provincialis, si electus in prima objerit, vel renunciaverit, fiant electiones Priorum pariter, ut in prima.

5. In præfatis tribus Congregationibus eligendi sunt, vel confirmandi, Magistri Novitiorum, & de recenti professorum, ac ii, de quorum voto expelli possunt ab Ordine incorrigibiles.

6. Qui in tribus Congregationibus continuatis Prior electus fuerit, & per triennium eo munere functus, non poterit eligi neque in Priorem, neque in Præsidentem, nisi transacto anno. Ille vero, qui Præsidens fuit ali-

cujus

cujus Conventus pro majori parte anni, non possit ad officium Prioris eligi, nisi ad biennium, itaut tempus Præsidentatus computetur ad effectum vacationis, tanquam annus complens triennium gubernii.

7. Priores ita eligantur ad annum, ut eo transacto, si præcedens Prior non eligatur, nulla ei fiat injuria, quamvis non compleverit triennium, intra quod confirmari poterit.

Priores eligendi ad annum.

8. Ad officia quæcumque cujuslibet Provinciæ admittantur filii ejusdem Provinciæ tantùm, sub pœna nullitatis electionis; & in Capitulis & Congregationibus Provinciæ Romanæ, ex specialibus causis in hac Provincia concurrentibus, votum decisivum & consultivum habere possit & debeat dumtaxat Pater Generalis actualis, exclusis aliis Superioribus & Officialibus generalibus, cujuscumque Provinciæ sint, & qualitatis.

Ad officia promovendi tantum filii Provinciæ.

9. In Capitulo quoque Provinciali Provinciæ Romanæ Regens Sanctorum Cosmæ & Damiani de Urbe votum non habeat, nisi sit nativus illius Provinciæ; cum jus suffragandi concedatur Examinatori generali in Capitulo tantùm suæ nativæ Provinciæ, ut statutum est sub Cap. 14.

10. In Capitulis Provincialibus, si major pars Vocalium non esset pro uno, præmissa protestatione peracto primo scrutinio, durante eadem discordia post tria scrutinia, electio, pro qua est discordia, devolvatur ad Generalem, sive intersit sive non Capitulo. Si autem id eveniat in Congregationibus Provincialibus, electio devolvatur ad Generalem, si ibi fuerit præsens, secus ad Provincialem. Cæterum electiones omnes factæ sive in Capitulis sive in Congregationibus Provincialibus, ut jus tribuunt electis, confirmari debent a Præsidente Capituli vel Congregationis.

11. Demum exeuntes absque causa legitima, & approbanda a Præside & a majori parte scrutatorum, careant utraque voce ad triennium & decennium, si eorum exitus fuerit cum contemptu; & Vocalis dubius careat jure suffragandi.

CAP. XXIX.

Quoad Electionem Discreti Conventualis, mittendi ad Capitulum Provinciale.

1. In Electione Discreti Conventualis, sicut & in quocumque actu, ad quem requiritur consensus Familiæ, vocem habeant omnes legitime professi, in Conventu de Familia collocati, si tertium annum professionis compleverint, ibique fuerint per duos menses immediate ante commorati; ad amovendam autem omnem in hujusmodi Discretorum Electionibus fraudem, nequeat Provincialis tribus mensibus ante Capitulum amovere a Conventu quemlibet, ibi de Familia commorantem, nisi ex causa delicti gravis & notorii. Quod si secus factum fuerit, amotus in Conventu, ubi reperitur vocem non habeat quoad Electionem Discreti; sed ne suffragandi jure sine causa privetur, redeat cum voce ad priorem Conventum, in quo per duos menses de Familia collocatus extiterat, nisi libere juri suo cedat.

In electione Discreti Convent. qui vocem habeant.

2. Discretus Conventualis fieri potest in Conventu, ubi saltem adsunt duo habentes vocem passivam, & quinque activam, inter quos numerari debent etiam processati, qui ante latam sententiam carent dumtaxat voce passiva. Inde, deficiente hoc numero Vocalium, convenire possunt Familiæ plurium Conventuum pro Electione unius Discreti. Si post tertium scrutinium Electio Discreti non habeatur, & fuerit præsens Minister Generalis, vel ejus Commissarius, ad eum devolvatur Electio, secus, non iteretur scrutinium, sed Prior accedat ad Capitulum sine Discreto.

In quo Conventu possit eligi.

3. Statim ac Minister Generalis, vel ejus Commissarius, visitandi causa aliquam Provinciam ingreditur, sit in arbitrio & libertate Capituli Conventualis omnium Conventuum illius Provinciæ devenire ad Electionem Discreti Conventualis, taliter, ut Visitator inhibere non possit, ut Electio non perficiatur, nisi adveniente tempore suæ Visitationis. Quod si Visitator reperiatur in aliquo Conventu, tempore præfatæ Electionis, poterit ei intervenire, & præesse.

CAP. XXX.

Quoad officia collata in Capitulis vel Congregationibus intermediis, sed extra id tempus implenda ex vacationibus, vel per obitum vel per dimissionem.

1. Quædam sunt procul dubio officia, quæ diu saltem nequeunt remanere vacua, ut gradus Ministri Generalis, Definitoris sive Generalis sive Provincialis, Ministri Provincialis, & Prioris Localis. Jam deficiente Ministro Generali ante expletum sexennium sui gubernii, sigillum, & quæ spectant ad prædictum officium, consignentur a Secretario Generali, & a Provinciali illius Provinciæ, in qua obiit Generalis, antiquiori Exgenerali, qui defuncti vices suppleat, donec ab Apostolica Sede provideatur de Vicario Generali: Quod si nullus adsit ex Exgeneralibus, consignentur ei, qui tunc in Ordine dignior est ratione muneris perfuncti.

Quid agendum obeunte MinistroGen. in completo sexennio;

2. Deficiente ex quacumque causa intra triennium Procuratore Generali, eligatur novus a Generali cum approbatione Sedis Apostolicæ usque ad Capitulum Generale vel Capitulum intermedium proxime futurum, ita tamen, ut ipse Procurator Generalis numquam eligi possit ex illa Provincia, ex qua sit Generalis.

Quid autem deficiente Procuratore Gen;

3. Deficiente ex quacumque causa aliquo Definitore actuali vel Generali vel Provinciali, subrogetur a Generali in locum defuncti ille, qui primum locum occupat in ea Provincia, ex qua defunctus fuerat assumptus, & aliàs non habeat votum in supradicta Congregatione Generali vel Provinciali respective.

Vel Definitore:

4. Deficiente ex quacumque causa Ministro Provinciali, donec a Generali provideatur de Commissario Provinciali, quique ad futu-

Aut Ministro Provinciali.

futurum Capitulum Provinciale gerat vices defuncti cum omnimoda potestate Provincialitia, Senior inter Exprovinciales gerat vices defuncti; & si non adsint Exprovinciales subeat hoc munus Discretus Provincialis actualis.

Privilegia Commissarii Prov. si ad biennium Ministrum Prov. egerit.

5. Commissarius Provincialis ita, ut supra, electus a Generali ob deficientiam Ministri Provincialis, si per integrum biennium Provinciam gubernaverit, inter Exprovinciales connumerari debeat, & eorum singulis gaudeat beneficiis & privilegiis, itaut in Capitulo immediate celebrando eligi non possit in Provincialem, nec eo munere fungi, nisi saltem per annum vacaverit; Si autem per integrum biennium in eo officio non steterit, nullo gaudeat Exprovincialium privilegio, & inde eligi poterit in Capitulo immediate sequenti in Ministrum Provincialem.

6. Deficiente ex quacumque causa Priore, antequam a Ministro Provinciali alter eligatur, qui usque ad futurum immediate Congregationem Provincialem Conventum gubernet, dignior de Familia gerat Prioris vices. Qui autem itaut, supra, fuerit a Ministro Provinciali subrogatus, appelletur Præsidens, sed habeat eamdem potestatem, jura, & votum, quæ habebat ejus antecessor. An autem, & quando præfatus Præsidens possit eligi in Priorem, dictum est sub Cap. 28.

7. Demum qui dimittunt officium & dignitates, quæ durant ad triennium, biennio non completo, non gaudeant privilegiis & præeminentiis, quæ in nostris Constitutionibus conceduntur, absolutis ab hujusmodi officiis & dignitatibus; Secus vero, si ea dimittant post elapsum biennium, & ex legitima causa approbanda a Ministro Generali; tunc enim considerari debent, ac si ea per integrum triennium retinuissent.

CAP. XXXI.

Quoad triplicem Paternitatem, & quoad præcedentiam extra quæcumque Capitula & Congregationes.

De Paternitatibus.

1. Paternitas triplex est in Religione nostra: Prima est Religionis seu Ordinis, quam habent Generales præsens & præteriti, Procuratores, Definitores, & Secretarii Generales tam actuales quam præteriti: Secunda est Provinciarum, quam habent Provinciales sive jurisdictionis sive tituli, tam actuales quam præteriti, Definitores, Secretarii, & Custodes Provinciales actuales tantùm, & Magister Regens, qui trinum cursum Theologiæ perfecerit: Tertia est Conventuum, quam habent Priores & Magistri in Sacra Theologia.

De Præcedentiis.

2. Quo vero ad præcedentiam extra Capitula & Congregationes servetur ordo sequens: Generalis actualis ubique, & semper in quolibet actu cæteris quibuscumque præfertur: Exgenerales ad invicem servent tempus suæ promotionis. Quo autem ad cæteros in Conventu, ubi degunt, uni tantum subsint, nempe si ibi adest Generalis, soli Generali; eo absente, si ibi aderit Provincialis, soli Provinciali; in absentia autem utriusque, tunc subsint Superiori Locali seu Priori.

3. Procurator Generalis actualis præfertur Definitoribus Generalibus actualibus: & isti præferuntur Secretario Generali actuali, qui tamen omnes cæteris aliis sunt præferendi; sed subsint Provinciali jurisdictionis: in sua tamen Provincia: ac Priori aliter in suo Conventu.

4. Post Procuratorem Generalem, Definitores Generales, & Secretarium Generalem, actuales, sequuntur hoc eodem ordine Procurator, Definitor, Secretarius Generales præteriti, & Provinciales jurisdictionis pariter præteriti: subinde Provincialis tituli actualis, quem sequuntur Provincialis tituli præteritus, deinde Definitores Provinciales actuales, postea Secretarius Provincialis actualis, qui tamen in cursu Visitationis præferatur dictis Definitoribus, deinde Custos Provinciæ pariter actualis.

5. Post prædictos primi sedeant Regentes Generales: secundi Examinatores Generales: tertii Regentes, qui actu legunt: quarti Magistri, qui fuerunt Definitores Provinciales: quinti, qui fuerint Auctores alicujus Conventus: sexti Magistri: septimi Sacerdotes simplices, qui tamen fuerint Definitores Provinciales: octavi Sacerdotes simplices, qui suæ professionis excedunt annum vigesimum: noni Lectores actuales tam Speculativæ quam Moralis, qui tamen non sint Magistri: decimi cæteri Sacerdotes simplices: vndecimi Clerici: & ultimi sedeant Laici.

6. Exceptis ex-Generalibus quoad præcedentiam, qui ut supra statutum est, servent inter se tempus suæ promotionis ad Generalatum: in cæteris omnibus etiam Officialibus, sive Generalibus, sive Provincialibus, sive actualibus sive præteritis, attendatur in paritate gradus tempus professionis, nisi tamen obstet titulus Magisterii; Nam Magistri ubique præferendi sunt non Magistris, licèt illis professione antiquioribus, & sint in eodem gradu v.g. Definitoris. Hanc autem eccellentiam præcedentiæ non conferat titulus Examinatoris aut Regentis Generalis, respectu tamen & dumtaxat Officialium Generalium tum actualium tum præteritorum, & Ministrorum Provincialium sive jurisdictionis sive tituli sive actualium sive præteritorum.

7. Demum Provincialis extra propriam Provinciam nullam habeat præcedentiam ex Provincialatu, sicuti nec Prior a Prioratu extra proprium Conventum.

CAP. XXXII.

Quoad præcedentiam Vocalium in Capitulis & Congregationibus intermediis.

1. In Capitulis Generalibus actualis Generalis digniorem habeat locum, quem immediate sequitur præteritus Generalis cum cæteris jam ex-Generalibus juxta tempus suæ promotionis; Deinde Procurator & Secretarius generalis, Provincialis Conventus, ubi Capitulum celebratur, subinde cæteri Provincia-

vinciales jurisdictionis gradatim juxta antiquitatem Provinciarum, postea Provinciales titulares: Demum Secretarii, & ultimi Custodes Provinciales, modo supradicto.

2. In Congregationibus generalibus actualis Generalis & ex-Generales sedeant, ut supra in Capitulo Generali, postea Procurator & Secretarius Generales, deinde Provincialis Conventus, ubi Congregatio celebratur, quos sequuntur Definitores Generales, & Prior Conventus, in quo Congregatio celebratur.

3. In Capitulis Provincialibus digniorem habeat locum illorum Præsidens, quem sequuntur ex-Generales, Provincialis actualis, Procurator, Definitor & Secretarius Generales actuales, postea præteriti: Subinde Provincialis tituli actualis, deinde præteritus, Priores juxta antiquitatem Conventuum, Regentes Generales, Examinatores pariter Generales, & Discreti locales juxta antiquitatem Conventuum, & demum Custos actualis Provinciæ, prout in Cap. 28.

4. In Congregationibus Provincialibus digniorem habeat locum illarum Præsidens, nempe Generalis actualis vel ejus Commissarius, vel istis absentibus, Provincialis jurisdictionis actualis, qui, si non sit caput Congregationis, sedeat post ex-Generales, & hunc sequuntur Definitores & Secretarius Generales actuales, Provincialis titularis actualis, & demum quatuor Definitores Provinciales.

5. Si quandoque in Capitulis vel Congregationibus prælibatus ordo pervertitur ex incuria vel inadvertentia, seu ex vocatione permixta, nulli propter hoc intelligatur præjudicium generatum.

CAP. XXXIII.

Quoad Privilegia nonnullorum.

Privilegia Generalis: Exgeneralium:

1. Solummodo Generalis actualis, & præteriti, titulum Reverendissimi retineant, dum vivunt: possunt etiam ex-Generales unum Conventum sibi deligere, ubi manere possint ad vitam, & a quo omnia tam ad victum quam ad vestitum necessaria, ipsorumque statui religioso congrue recipiant, ac ibidem Superior deputandus, Vir gravis, eidemque ex-Generali bene affectus constituatur a Congregatione Provinciali. Conventus autem, quem eligere possunt, sicut & Regens quatuordecim annorum, debet esse ejus Provincia, de qua ipsi sunt nativi.

Procuratoris & Secretarii Gen.

2. Ex-Generales, Procurator, & Secretarius Generales actuales non solùm votum habeant in Capitulis & Congregationibus tam Generalibus quam Provincialibus, sed ubi aderint, & deliberatio facienda sit per suffragia.

Ex-Procuratorum &c.

3. Ex-Procuratores, ex-Definitores, ex-Secretarii Generales, ex-Provinciales, sive jurisdictionis sive tituli, nequeant a Provincialibus actualibus amoveri quocumque prætextu seu colore a Conventu eorum filiationis, vel ab eo, ubi manent, nisi de ipsorum consensu, aut peculiari interveniente mandato Ministri Generalis, vel ob grave ac publicum scandalum, de quo tamen semper certior reddatur Minister Generalis, ejusque mandatum expectetur: cum quibus etiam Superiores actuales quoad actus communes agant cum debito respectu & reverentia.

4. Demum sexagenarii quoque sine ipsorum assensu non amoveantur a Provincialibus a Conventu eorum filiationis, nisi ob grave delictum, publicumque scandalum, aut de mandato Patris Generalis.

5. Declaramus tandem, quod supradicta Decreta & Ordinationes non obligant ad culpam, sed ad solam pœnam, nisi ubi violatur præceptum aliquod Divinum aut Ecclesiæ, vel substantia trium Votorum essentialium, nisi aliter cautum sit in ipsis Constitutionibus.

Hæc Decreta non obligant ad culpam.

§. 2. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, tam ipse Bonaventuræ Procurator Generalis, quam dicti Paulus Minister Generalis, aliique Religiosi Ordinis præfati, Constitutiones sic collatas & ordinatas, quo firmius subsistant, ac serventur exactius, Apostolicæ confirmationis nostræ patrocinio communiri summopere desiderent; Nos, qui dum Cardinalatus honore fungebamur, munus Protectoris ejusdem Ordinis apud Sedem Apostolicam diù sustinuimus, ac etiamnum post nostram assumptionem ad Summi Apostolatus apicem retinemus, rectamque illius administrationem & felices progressus sinceris exoptamus affectibus, illorum votis hac in re, quantum cum Domino possumus, favorabiliter annuere volentes, ac singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, a jure vel ab homine quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, supplicationibus pro parte dicti Bonaventuræ Procuratoris Generalis, quo supra nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, omnes & singulas Constitutiones præinsertas, & in eis contenta quæcumque auctoritate Apostolica tenore præsentium confirmamus & approbamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes & singulos juris & facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus.

Confirmantur auctoritate Apostolica.

§ 3. Decernentes, easdem præsentes literas & Constitutiones præinsertas semper firmas validas & efficaces existere, suosque plenarios & integros effectus sortiri & obtinere; ac illis, ad quos spectat & pro tempore quandocumque spectabit, in omnibus & per omnia plenissime suffragari, & ab illis respective inviolabiliter observari; Sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios & delegatos, etiam Causarum Palatij Apostolici Auditores, judicari & definiri debere; ac irritum & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

Clausulæ.

§. 4. Non obstantibus Constitutionibus & Ordinationibus Apostolicis; ac, quatenus opus sit,

sit, dicti Ordinis, aliisve quibusvis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis, in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis; Quibus omnibus & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Fides Transumptorum.

§.5. Volumus autem, ut earumdem præsentium literarum transumptis seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo Personæ in ecclesiastica Dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides ubique habeatur, quæ ipsis præsentibus haberetur, si forent exhibitæ vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 26. Januarii 1734. Pontificatus Nostri Anno Quarto.

F. Card. Oliverius.

CXXV.

Dat. die 12. Febr. 1734. Pont. An.IV.

Constitutio, qua pro indemnitate Communitatum & Populorum totius Status temporalis Sanctæ Romanæ Ecclesiæ, facultates, per Summos Pontifices Congregationi Boni Regiminis contra debitores olim collatæ, confirmantur, novisque etiam augentur.

CLEMENS EPISCOPUS

Servus Servorum Dei.

Ad perpetuam rei memoriam.

Proemium.

Divina providentia in Beati Petri Sede collocati, nostra referre putamus, si non solum Christianæ Religionis curam gerere, verùm etiam erga Provincias populosque universos, ejusdem Principis Apostolorum regimini commendatos, Urbiumque & Oppidorum publica commoda recte administranda, præcipuam diligentiam adhibeamus, accurate prospicientes, ne solicitudini nostræ subjecti ob cujusvis indebitam vectigalium, publicorumque onerum solutionis detrectationem ac difficultatem, nimis graventur. Quare quæ, a Romanis Pontificibus Antecessoribus nostris ad eum finem præscripta sunt, Apostolica auctoritate probanda, & alia etiam sancienda ducimus, quotiescumque id expedire comperimus.

Clem. VIII. Constitutionem edidit, ut Communitatum debitores ad solutionem compellerentur.

§.1. Itaque, sicut accepimus, cum aliàs felicis recordationis Clemens Papa VIII. Prædecessor noster pro bono regimine rectaque administratione bonorum, & redituum communium cujuscumque Civitatis, Terræ, Oppidi, & Loci temporalis totius Sanctæ Romanæ Ecclesiæ ditionis, præcipuam Constitutionem Anno Domini MDXCII. ediderit, ubi inter alia præcipitur, ut omnes Communitatum sive Universitatum dicti Status Ecclesiastici debitores suum debitum per earumdem Communitatum sive Universitatum Legatos, Vice-Legatos, Gubernatores, Præsides, aut Potestates, omnibus opportunis juris & facti remediis quamprimum omnino solvere compellantur; Constitutionis vero prædictæ, tenor est, qui sequitur:

CLEMENS EPISCOPUS

Servus Servorum Dei.

Ad perpetuam rei memoriam.

Tenor Constitutionis Clementis VIII.

Pro commissa nobis a Domino Sanctæ Romanæ Ecclesiæ, eique etiam in temporalibus subjectarum Civitatum & Populorum tutela, paternaque erga nostros subditos caritate, præcipuo studio tenemur providere, ut ad eos pertinentia bona, ea, qua decet fide & cura utiliter & provide administrentur, præsertim verò tollantur pravi abusus, qui in publicum & commune damnum paulatim irrepunt: ex quibus hactenus gravi ære alieno communia illorum bona oppressa, vel ab ipso Nostri Pontificatus initio comperimus: & malum hoc, nisi celeriter opportuna remedia adhibeantur, quotidie in deterius prolabi videmus; Dum enim non pauci sua privata commoda & lucra quærunt, atque illicitis modis, quod prave ambiunt aut concupiscunt, consequi affectant, potentiorum aut vulgi gratiam vanis assentationibus aucupantur, suas denique cupiditates explere satagunt, nulla utilitatis publicæ ratione habita, ærarium publicum ipsarum civitatum & locorum exhauriunt, gravi ære alieno implicant, inanibus pompis & ostentationibus dilapidant: quibus malis atque incommodis, quantum nostra vigilantia atque auctoritate eniti possumus, occurrere cupientes, hac nostra perpetuo valitura Constitutione statuimus & ordinamus, ut in qualibet Civitate, Terra, Oppido, Castro, & Loco dicti Status temporalis Ecclesiastici universi, itaut etiam Bononiensis & Beneventanæ nostræ Civitates sub hac Constitutione sint comprehensæ, Tabella aut Libellus quotannis initio anni conficiatur, in quo sumptus omnes ordinarii & extraordinarii, publice, utiles aut necessarii, sint descripti; & earum quidem, quæ certæ & ordinariæ sunt expensarum, certa etiam taxa & summa exprimatur; Si quæ vero incertæ & extraordinariæ videbuntur, earum universe summa aliqua annua taxetur, quam toto anni curriculo excedere nequaquam liceat; sigillatim vero pro rei indigentia ex universa summa sic taxata a toto Consilio cum interventu Præsidis, Gubernatoris, aut Potestatis, portiones necessariæ infra annum detrahantur, eaque Tabella aut Libellus per Gubernatorem seu Præsidem Provinciæ aut Civitatis, & cujuscumque Terræ Oppidi & Castri Prætorem seu Potestatem, singulis annis fiat.

Hæc vero prima vice non solum ab ipsis,

ipsis, sed etiam post eos triginta dies, tunc proxime sequentes, a dilectis filiis Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Camerario & Thesaurario Generali Cameræ Apostolicæ, accurate & diligenter inspiciatur, corrigatur, & approbetur, expunctis inde iis omnibus impensis, quæ præter aut contra hanc nostram Constitutionem, etiam ex statuto vel consuetudine antiqua fieri solebant, ac retento ipsius Tabellæ seu Libelli exemplo seu registro penes Cameram Apostolicam, gratis & absque ullo earumdem Communitatum seu Universitatum dispendio, statim intra decem dies ab ipsius receptionis die numerandos, sic revisa approbata & correcta, ad prædictas Communitates seu Universitates remittatur.

Districte autem inhibemus sub indignationis nostræ & aliis gravissimis, nostro & successorum nostrorum arbitrio imponendis, pœnis, ne pro sigillo vel pro scriptura, charta, atramento, cera, capsula, cordulis, aliisve rebus, ad hujusmodi expeditionem pertinentibus, seu pro labore aut regalibus, quidpiam, ne minimum quidem obolum, hac de causa prædicti Camerarius aut Thesaurarius, eorumve Notarii, Tabelliones, Secretarii, Familiares, aut quilibet Officialis vel Minister, exigere, vel etiam sponte oblatum recipere præsumat. Quinimmo volumus, ut sine ulla mora omnia gratis, &, prout in Pœnitentiaria Apostolica fieri solet, sine aliqua solutione expediantur & mittantur. Atque in hoc Camerarius & Thesaurarius prædicti summo studio invigilent: & si aliquem ex suis vel aliis Notariis, Tabellionibus, Secretariis, Familiaribus, Officialibus, aut Ministris vel minimum quicquam recepisse deprehenderint aut cognoverint, contra eos etiam ad privationis officiorum & munerum, quæ obtinent, inhabilitatisque ad illa vel alia in posterum obtinenda, exilii perpetui ab Urbe & ejus Districtu, & aliis gravioribus pœnis procedant; scituri, si connivendo aut tolerando aut aliàs quomodolibet receptionum & exactionum hujusmodi per se vel alios conscii aut participes fuerint, se quoque Nostrum & Successorum nostrorum judicium in hac re severum, ut præfertur, subituros.

Verùm eadem Tabella seu Libellus, ejusve exemplum, sic correctum approbatum & intra decem dies remissum, nedum in ipsarum Communitatum seu Universitatum Archivo asservetur, sed in publico aliquo, omnibus patenti ac conspicuo, loco pro foribus Aulæ, ubi habetur publicum Consilium, vel ubi jus dicitur, & frequens Populi fit concursus, affigatur, & perpetuo retineatur.

Nec liceat in futurum, nisi de expressa Cameræ Apostolicæ, aut, si urgens necessitas moram non patiatur, Gubernatoris, aut Præsidis Civitatum & Locorum, qui statim postea Camerarium & Thesaurarium Generalem prædictos certiores de eo reddere teneantur, licentia, cum interventu Procuratoris Fiscalis ejusdem loci, causa cognita, etiam similiter gratis concedenda, Tabellæ ipsius seu Libelli tenorem, etiam sequentibus annis, immutare aut alterare; neque absque prædicta licentia, etiam in casibus improvisis inopinatis aut insolitis, aliquid ultra contenta in hujusmodi Tabella aut Libello erogare. Quicquid vero ultra præscriptas summas erogatum fuerit, id volumus, ut ab eis, quibus exigendi & solidandi computa & rationes expensi, sive illas, ut dicitur, syndicandi cura incumbit, nequaquam ratum habeatur; neque ipsis communibus ærariis dictorum locorum, aut massis, sed personis singularibus, quæ sumptus ipsos fecerint, expensum feratur: quæ etiam ad illius, tamquam ab eis indebite ablati, restitutionem teneantur.

Id autem quò accuratiùs servetur, & earumdem Civitatum, Terrarum, ac Populorum utilitati ampliùs consulatur, præcipimus, ut quilibet modernus, aut pro tempore existens Gubernator, Præses, aut Potestas, tam ex nunc seu in ipso primo ingressu, quam deinde statim finito tempore Magistratus, per quoscumque Priores Massarios Camerarios aut Officiales gesti, intra decem dies ab ipsis Prioribus Massariis Camerariis seu Officialibus, qui Magistratu funguntur aut fungi desinunt respective, plenariam informationem rerum ad publicum regimen & administrationem communium bonorum pertinentium, præcipue vero indicem & nomina singulorum debitorum cujuscumque Communitatis seu Universitatis, tam ex supradictis quam ex aliis quibuscumque causis, accurate & sigillatim descripta sibi tradi, eaque postmodum cum primùm solutionis dies advenerit: aut si jam advenit, intra tres aut ad summum quatuor menses, per Officiales & Magistratus earumdem Communitatem seu Universitatum exigi, & in ærarium Communitatis seu Universitatis referri.

Et si quid in fine anni post deductas expensas, in Tabella seu Libello descriptas, supererit, id in extinctionem æris alieni publice contracti: aut si æs alienum nullum sit, vel in Annonam sublevandam, vel pro Monte Pietatis, vel in recuperationem & redemptionem bonorum & rerum seu jurium, per ipsas Communitates sive Universitates alienatorum, vel denique in aliorum immobilium bonorum emptionem, cum interventu tamen Gubernatoris seu Potestatis, & Procuratoris Fiscalis loci, converti curet. Quod si prædictas pecunias in Monte Pietatis deponi contigerit, id ea conditione fiat, ut illas postea quandocumque eædem Communitates & Universitates inde extrahere, ac si eis videbitur, in usus per hanc Constitutionem permissos, erogare valeant.

Fisci vero cujuslibet loci Procurator petat omnino coram Syndicis, & Gubernatore seu Præside aut Potestate intra decem dies ab iis, qui Magistratu perfuncti sunt, tam de administratione juxta taxam in Tabella seu Libello præscriptam, quàm de aliis supradictis, præsertim nominibus debitorum inexactis, rationes reddi. Et si quid vel in expensis excessum, vel circa exactionem neglectum, aut per negligentiam ultra tempus prædictum dilatum fuerit, contra eosdem reos, Magistratu, ut præfertur, perfunctos, ad restitutionem debitarum expensarum, necnon ad so-

ad solutionem de suo proprio, debitorum, per negligentiam inexactorum, ac ulterius etiam ad pœnarum, in hac Constitutione contentarum, executionem procedi, quarum pars quarta ipsi Procuratori Fiscali sit applicata.

Si vero post hujusmodi decem dies elapsos Gubernator aut Potestas in exigendis rationibus, vel in cogendo ad solvendum vel restitutionem, aut in exequendis pœnis, sive aliàs in præmissis negligens fuerit, ad restitutionem & refectionem damni, ex indebitis impensis vel retardata exactione, communi ærario cujuslibet loci illati, etiam de suo proprio integre teneatur. Procurator autem Fiscalis ejus Terræ, Oppidi, aut Civitatis, generalem Cameræ Apostolicæ Procuratorem Fiscalem de hujusmodi negligentia certiorem faciat, sive etiam cuilibet de Populo id denunciare liceat: ac tam in syndicatu, per eos, ad quos spectat, quàm postea per Procuratorem Fiscalem Generalem Cameræ Apostolicæ contra ipsos Gubernatores & Potestates, sive etiam contra personas, quæ pro ipsis in syndicatu fidejusserint, procedatur, itaut tam ab eis quam ab ipsis reis principalibus illatum damnum, inexacta debita, indebitæque expensæ, & quæ in hac Constitutione continentur, mulctæ, cum simili lucro personis prædictis applicando, exigantur. Ac propterea tam ipsi Gubernatores Præsides Potestates, quam Procuratores Fiscales, in præmissis culpabiles, officii per eos obtenti eo ipso privati, & ad illa atque alia similia de cætero obtinenda perpetuo inhabiles & incapaces sint & censeantur.

Prædicti vero Gubernatores & Potestates, eorumque Cancellarii, Secretarii, Tabelliones aut Ministri vel Familiares, nihil omnino, ne minimum quidem, occasione Syndicatus hujusmodi, vel pro sententia ferenda, aut pro Tabella seu Libello conficiendo, revidendo, vel licentia, ut præfertur, concedenda, subscribenda, vel taxa facienda, emolumenti aut regalium, neque etiam pro mercede aut labore, sive aliàs, ut præfertur, percipiant: & si quid perceperint, etiam tamquam hujus Constitutionis violatores in pœnas, quæ in ea sunt descriptæ, ipso facto incurrant.

Cæterum omnibus & singulis Communitatibus, Universitatibus, & Populis quarumcumque Provinciarum, Civitatum, Terrarum, Oppidorum, Castrorum, & Locorum Status nostri temporalis Ecclesiastici, earumque Senatui, Consiliis, Adunantiis, & Congregationibus, Magistratibus & Administratoribus, eorumque singularibus personis, districte interdicimus & prohibemus, ne quis eorum vel earum sub quovis prætextu aut causa, etiam urgenti & necessaria, contra Constitutionem fel. record. Sixti Papæ V. Prædecessoris Nostri, quæ incipit: *Inter varias & multiplices*, quam Nos harum serie approbamus innovamus & ampliamus, bona aut jura sua vendat, alienet, hypothecet, aut census super illis imponat, aut pro se, præterquam ex causa locationis tantùm ad modicum tempus, & solutionibus non anticipatis, non autem titulo conductionis, nec ullo modo pro aliis obliget, sive ære alieno se obstringat.

Neque Legatos seu Oratores ad Nos & Sedem Apostolicam sumptibus publicis aut etiam privatis & propriis ipsorum Legatorum, neque etiamsi ipsi sponte id munus suscipere & de suo proprio impensas subire velint, unquam mittant, neve sub nomine Agentis, aut negociorum Gestoris vel Procuratoris, aliàs, quàm ad necessariam litium prosecutionem in Romana Curia, pariter expensis communibus aut privatis, retinere aut mittere; neve quispiam id munus suscipere aut obire audeat, nisi habita prius quoad obligationes & alienationes licentia, juxta prædictæ Sixti Prædecessoris Constitutionis tenorem: Quo vero ad mittendos Legatos seu Oratores, a nobis, vel pro tempore existente Romano Pontifice, vel ab eo, qui consultationibus negociorum Status Ecclesiastici pro tempore præerit, dumtaxat in scriptis obtenta, sine qua siquis id munus suscipere ausus fuerit, præter alias per Sixtum Prædecessorem inflictas pœnas, etiam officiis per eum obtentis eo ipso privatus, & ad illa & alia quæcumque obtinenda perpetuo inhabilis & incapax, necnon infamis, & ignominia atque infamia notatus censeatur.

Ad hæc prohibemus pariter, ne prædictæ Communitates, Universitates, earumve Collegia, Senatus, Adunantiæ, Congregationes, Magistratus, Officiales, aut singulares personæ, ullo modo præsumant ex fructibus, reditibus, & proventibus, collectis, vel contributionibus certis vel incertis, ordinariis seu extraordinariis sui ærarii seu massæ communis, sive ex pecuniis etiam privatis & particularibus singulorum civium per viam voluntariæ collectæ, seu contributionis, in commune congestis, etiam cujusvis statuti seu consuetudinis, aut verius corruptelæ prætextu ex quavis causa, etiam solita & rationabili, munera aut dona quæcumque cuivis Legato, Vicelegato, Gubernatori, Protectori, Viceprotectori, Præsidi, Officiali, aut personæ, etiam quavis tam Ecclesiastica, etiam Pontificali, aut alia majori, etiam Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalatus, quàm mundana dignitate fulgenti, seu illius Consanguineis, Affinibus, familiaribus aut ministris mittere tradere aut largiri, aut in alicujus etiam Legati, Vicelegati, Gubernatoris, Præsidis, Benefactoris, aut Protectoris honorem, etiam occasione hospitii aut transitus vel primi ingressus, aut ad beneficiorum acceptorum memoriam gratique animi testificationem, pro construendis, ornandis, aut erigendis perpetuo vel ad tempus Portis, Arcubus, Trophæis, Porticibus, mœnibus, aut aliis monumentis; seu pro prædictis personis, quavis dignitate vel auctoritate fungentibus, honorifice laute & opipare excipiendis; seu pro quibusvis conviviis aut hospitiis etiam moderatis, eisdem aut cuivis alteri quacumque occasione vel causa exhibendis; aut pro personis, quæ illos comitentur, aut illis ministrent vel obviam procedant, pretiosis vestibus induendis, ullas pecunias erogare:

Vel pro congiariis, missilibus, aut mune-

muneribus publicis; seu etiam cibariis, esculentis & poculentis, epulis, comessationibus aut compotationibus, Populo aut Magistratibus vel Officialibus ultra eorum salaria & emolumenta, de jure vel ex laudabili consuetudine debita, largiendis; seu pro præstandis pueris vel adolescentibus studiorum causa alimentis; vel dotibus puellarum non egentium augendis; aut pro exhibendis spectaculis, etiam piis & intra Ecclesias vel extra eas in quibusvis publicis aut privatis, sacris aut prophanis locis, etiam ubi Sanctorum Sanctarumve vita aut res pie gestæ, populis spectandæ proponuntur; sive etiam piorum operum & caritatis seu eleemosynæ prætextu, aut aliàs in prædictis seu aliis rebus supervacaneis, in dicto Libello seu Tabella non contentis; sed ad pompam & ostentationem aut oblectationem, vel paucorum lucrum & privata commoda, quomodolibet pertinentibus, sumptus aut impensas aliquas facere, nisi re ipsa pro divino cultu, & veris Christi pauperum indigentiis, de consilio & consensu loci Ordinarii sublevandis: aut pro iis tantum piis ludis publicis, qui ex inveterato usu permittuntur, & in prædicta Tabella seu Libello exprimentur, taxam a Gubernatore seu Præside aut Potestate ipsius Provinciæ, Civitatis, aut loci, cui subsunt, præfigendam, quæ in supradicto Libello seu Tabella comprehensa erit, non excedentibus, sumptus hujusmodi fiant.

Prohibemus insuper, ne quicumque Cives, Oppidani, aut Incolæ, qui suæ Communitatis aut Universitatis bonorum detentores, usurpatores, occupatores fuerint, quive contra ipsas Communitates litem aliquam seu controversiam habuerint, quæ ad hunc effectum per solam unicam citationem cœpta & inchoata censeatur, eadem lite seu controversia durante, necnon qui ejusdem suæ Communitatis sive Universitatis debitores ex quacumque causa extiterint, earumve bona aut pecunias administraverint, antequam id, quod debent, integre persolverint, seu rationes administrationis reddiderint, cum ejus residui, in quo debitores remanserint, reali restitutione, ad obtinendos gerendos aut exercendos aliquos in ea Civitate, Provincia, Oppido, Terra, Castro, aut Loco, Magistratus aut munera quæcumque, vel officia publica, ullo modo eligantur vel admittantur; Et si de facto electi admissive fuerint, electio & admissio irrita sit & nulla; & tam ipsi quam eligentes sive admittentes, necnon Gubernatores Præsides & Potestates, qui id permiserint, vel etiam exactam super his inquirendis & prohibendis diligentiam, prout eos teneri volumus & decernimus, non adhibuerint, pœnis, in hac Constitutione contra illius transgressores inflictis, plectantur.

Porro locationes seu affictus tam vectigalium, quæ Gabellæ aut datia dicuntur, quàm aliorum quorumcumque redituum, proventuum, jurium & emolumentorum, ad commune ipsarum Civitatum & locorum ærarium quomodolibet spectantium, statuimus & jubemus, omnino servatis servandis, atque adhibitis solemnitatibus, quæ de jure, aut cujuslibet Loci statuto vel consuetudine requiruntur, cum personis fide & facultatibus idoneis, quæ idoneas pariter in publico Consilio approbatas cautiones præstent, iniri & contrahi debere: in quibus sane locationibus seu affictibus ea semper conditio & pactio addatur, ut ipsæ Communitates sive Universitates ab omni prorsus detractione seu remissione, &, ut vulgo dicitur, defalcatione ex quocumque ac inopinato & insolitissimo belli incursu, militum depopulationis, agrorum direptionis aut siccitatis, alluvionis, grandinis, tempestatis, incendii, aut alio quovis maxime fortuito casu, atque ex quovis capite, ac etiam legitima & urgenti amissionis aut diminutionis fructuum, etiam omni vel majoris partis, aut sterilitatis, vel alia quavis causa cogitata vel excogitata, cogitabili vel incogitabili, sint prorsus immunes; nec ad id cogi possint, etiamsi de jure tenerentur, sed integræ semper responsiones & præstationes seu pensiones annuæ absque ulla diminutione per ipsos conductores eis solvi debeant; & quamvis pactum hujusmodi forsan in contractibus omissum fuerit, nihilominus vigore præsentium literarum tacitè inesse & subintelligi debere, perinde acsi id ipsum inter contrahentes expresse cautum & conventum fuisset, sublata omnibus Judicibus, etiam Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalibus, ac Sacri Palatii Apostolici Auditoribus, aliter judicandi & interpretandi facultate.

Depositarios quoque pecuniarum, & introituum communis ærarii cujuslibet Communitatis sive Universitatis non aliter eligi deputari aut admitti volumus, nisi priusquam ad munus assumant, idoneam, arbitrio Gubernatoris Præsidis aut Potestatis, cautionem præstent; alioquin tam ipsas locationes, affictus, seu appaltus, quam Depositariorum deputationes sive electiones aut admissiones cum omnibus inde secutis, etiam obligatione in forma Cameræ Apostolicæ juramento aut instrumento publico vallatas, irritas & nullas censeri. Et nihilominus Magistratus seu Officiales, qui contractus ipsos inierint, Depositarios admiserint, vel in publico Consilio assensum dederint, unà cum cæteris consentientibus, pariter pœnis, in hac Constitutione expressis, teneri decernimus & declaramus.

Præterea Auctoritate Apostolica tenore earumdem præsentium, revocamus irritamus & annullamus omnes & quascumque exemptiones, immunitates, remissiones, condonationes jurium, atque onerum realium & personalium, aut mixtorum, Cameræ Apostolicæ, seu eorum communi ærario debitorum: aut vectigalium, gabellarum, datiorum, portoriorum, dohanarum, collectarum, subsidiorum, contributionum, cuivis particulari personæ pro rata illos quomodolibet tangenti, sive præsidiis, aut bonis, per eas possessis, per quascumque Communitates seu Universitates ex quavis causa, etiam legitima & de jure debita seu permissa, qualis est ob numerum duodecim Filiorum, & quacumque occasione, etiam sub prætextu tituli onerosi, & contractus ultro citroque obligatorii, etiam publi-

publico consilio, & communi omnium consensu, perpetuo vel ad tempus concessas, etiamsi id sine ullo Cameræ Apostolicæ damno aut præjudicio factum fuerit, ratamque ipsam eædem Communitates & Universitates in se susceperint.

Districtius inhibentes, ne quid tale imposterum concedere aut attentare præsumant, ac revocantes ex nunc in irritum quicquid circa omnia & singula præmissa præter aut contra hæc nostra interdicta, prohibitiones, statuta, ordinationes, jussa, voluntates, decreta, mandata, aut præcepta, scienter vel ignoranter contigerit attentari.

Quod si quis conjunctim cum cæteris, seu divisim, nostrarum hujusmodi prohibitionum, statutorum, ordinationum, jussionum, decretorum, mandatorum, voluntatum, aut præceptorum violator seu transgressor extiterit, statuimus, ut, præter superius expressam restitutionem aut solutionem seu damni refectionem, ii, qui præeminentia aut gradu aliquo cæteris Superiores fuerint, nisi pro viribus id, quod contra hanc Constitutionem attentatum gestumve est, impedire tentaverint, suumque assensum omnino constanter denegaverint, omnibus & singulis per eos obtentis dignitatibus gradibus muneribus officiis & magistratibus eo ipso privati; ac tam ipsi quam alii inferiores, qui id suaserint, procuraverint, aut ipsimet fecerint, vel ab aliis fieri jusserint, ad illa & alia similia vel dissimilia in futurum obtinenda inhabiles perpetuo & incapaces, ac perpetua infamia & ignominia notati, & singuli eorum, si solvendo fuerint, ultra prædictam restitutionem, ad duplum ejus damni, quod communi massæ seu mensæ illatum fuerit, de suo reficiendum obligati existant; sin minus, pœna exilii aut carceris saltem triennalis plectantur; Alii vero, qui solummodo consensum tacite vel expresse præstiterint, si solvendo fuerint, tantundem pecuniarum, quantum erogatum extiterit, de suo persolvant; sin autem id propter inopiam præstare nequiverint, pœna aliqua corporis afflictiva Superiorum arbitrio puniantur; & ejusmodi mulctarum quarta pars inter eos dividatur, qui, quantum in eis fuerit, contradixerint seque opposuerint, vel post consensum præstitum, erroris pœnitentes, superioribus id primi denunciaverint.

Sed & Constitutiones piæ memor. Bonifacii VIII. & Gregorii XIII. Romanorum Pontificum prædecessorum Nostrorum, contra paciscentes, promittentes, dantes, aut recipientes quicquam, parum vel magnum, pro gratia vel justitia, pro se vel aliis obtinenda: & contra complices, vel dantes in præmissis auxilium, consilium, vel favorem cum omnibus, in eis contentis, pœnis, censuris, & extensionibus, quæ supradictis aggravatæ & additæ, non autem per eas imminutæ aut immutatæ censeantur, harum serie approbamus & innovamus, ac ad omnes superius expressas personas, etiam speciali nota dignas, quæ contra ultimò dictas Constitutiones in quibusvis casibus, per eas expressis, dando, recipiendo, promittendo, paciscendo, consentiendo, aut permittendo, non solùm apud Sedem Apostolicam, sed in quibusvis Tribunalibus, & eorum quibuscumque Judicibus, etiam Laicis, Almæ Urbis, ac tam in Romana Curia quam extra eam, in quibuslibet temporali ditioni nostræ mediate vel immediate subjectis Provinciis, Civitatibus, Oppidis, Terris, & locis deliquerint, per easdem præsentes extendimus & ampliamus: pœnis aliis, a jure vel per alias Constitutiones Apostolicas, aut propria locorum statuta vel consuetudines, contra personas, aliquid præmissorum committentes vel omittentes forsan decretis vel inflictis, nihilominus in suo robore permansuris.

Quo circa universis & singulis modernis & pro tempore existentibus ejusdem Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Camerario, Thesaurario generali, necnon Legatis, Vicelegatis, Præsidibus, Gubernatoribus, Potestatibus, ac Prioribus, Massariis, Magistratibus, & Officialibus, cæterisque, ad quos spectat, per Apostolica scripta mandamus, quatenus ipsi & eorum singuli, quantum ad eos pertinet, curent omni studio, diligentia, auctoritate, & vigilantia; præsentem Constitutionem firmiter & inviolabiliter observari, & contra inobedientes vel transgressores condignis pœnis animadverti,

Præcipue vero ipsi Legati, Vicelegati, Præsides, Gubernatores, & Potestates contra quoscumque Communitatum sive Universitatum debitores pro exactione integræ summæ & quantitatis, quæ earum communibus æerariis debetur, & pro tempore debebitur, summarie simpliciter & de plano, sola facti veritate inspecta, sine strepitu & figura judicii, manu regia in vim præsentis Constitutionis, etiam quavis inhibitione tam a prædicto Camerario, seu causarum Cameræ Apostolicæ generali Auditore, quàm a quocumque alio Judice ordinario vel delegato, quavis auctoritate fungente, etiam forsan in vim specialis commissionis, decreto non obstante, juris & facti remediis opportunis procedant, & omni & quacumque appellatione remota, exequantur eosdem inobedientes, necnon contradictores quoslibet & rebelles per opportuna juris & facti remedia, appellatione postposita compescendo, invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii sæcularis.

Non obstantibus Constitutionibus & Ordinationibus Apostolicis, dictarumque Provinciarum, Civitatum, Terrarum, Oppidorum, & Castrorum, juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis, quorumcumque tenorum existant, per quæ, præsentibus non expressa, vel ad verbum non inserta, effectus præsentis nostræ Constitutionis impediri quomodolibet valeat vel differri. Quæ omnia, quatenus præmissis in aliquo adversentur, prorsus tollimus & abrogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Volumus autem, ut præsentes literæ in valvis Sancti Joannis Lateranensis, & Principis Apostolorum de Urbe Basilicarum, & in acie Campi Floræ publicentur, affixis inibi earum exemplis & dimissis.

Utque

Utque earum exempla, seu illorum compendia latino aut vulgari sermone conscripta, in libris quorumcumque Statutorum prędictarumCommunitatum&Universitatum inserantur, & saltem bis quotannis in publicis & majoribus Consiliis sive Adunantiis cujusve Communitatis sive Universitatis alta & intelligibili voce legantur, atque in publico etiam aliquo, & omnibus patenti, loco, ubi frequenter Cives aut Oppidani convenire soleant, perpetuo affixum retineatur, adeout si contingat, exempla hujusmodi inde amoveri aut lacerari, seu temporis diuturnitate consumi, debeant omnino Priores, Massarii, Cancellarii, sive alii earumdem Communitatum sive Universitatum Officiales, sub privationis Officiorum obtentorum, & inhabilitatis ad illa vel alia postmodum obtinenda, & aliis etiam gravioribus corporis afflictivis pœnis, ipso facto incurrendis, curare, ut statim eadem exempla renoventur, & denuo affigantur; &, si id commode fieri poterit, in marmoreo aliquo lapide ad perpetuam memoriam insculpantur.

Demum a singulis Legatis, Vice-Legatis, Præsidibus, Gubernatoribus, Potestatibus, necnon Communitatum seu Universitatum Prioribus, Massariis, Cancellariis, aut quocumque nomine nuncupatis Officialibus, initio Magistratus, antequam ad illum exercendum admittantur, super earumdem præsentium literarum observatione jusjurandum solemne publicè præstetur.

Et nihilominus post triginta dies a die publicationis, ut præfertur, in Romana Curia faciendæ, unumquemque perinde arctent & afficiant, ac si cuique personaliter intimatæ, & per eos juratæ fuissent.

Earum quoque transumptis, etiam impressis, manu Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Dignitate Ecclesiastica constitutæ obsignatis, eadem prorsus fides in judicio & extra illud adhibeatur, quæ adhiberetur eisdem præsentibus, si essent exhibitæ vel ostensæ.

Nulli ergo &c.

Datum Romæ in Monte Quirinali anno Incarnationis Dominicæ millesimo quingentesimo nonagesimo secundo, decimo octavo Kalen. Septembris, Pontificatus Nostri anno primo.

Idem Papa debitorum tergiversationibus consulvit facultatem concedens nonnullis S. R. E. Cardinalibus quascumque hujus generis causas regia manu definiendi, ac terminandi.

§.2. Deinde idem Clemens prædecessor, quoniam ex ipsis debitoribus multi non teneri, nec debita ipsa liquida esse prætendebant, & a mandatis seu sententiis, per prædictos Judices relaxatis seu pronunciatis, ad dictum Clementem prædecessorem & Sedem prædictam appellantes, seu de nullitate dicentes, executionem tandiù suspendi, donec de justitia appellationum cognitum fuisset, petebant: Alii, quòd sua debita tergiversatione aliqua negare non poterant, executionem saltem variis artibus eludere satagebant, ac ne bona sua hastæ subjici viderent, diversa impedimenta excogitabant, propterea idem Clemens prædecessor, eorum quidem, quibus minus justæ molestiæ inferebantur, indemnitati consulere, ac iis contra, qui sub prætextu frivolæ appellationis, aut aliàs, quomodolibet debitas solutiones retardare conabantur, omnem fraudis viam præcludere volens, tunc nonnullis ex S.R.E. Cardinalibus, privativè quoad omnes & quoscumque alios Judices, omnes & quascumque causas, etiam super validitatibus quarumcumque extensionum vel immunitatum, quibusvis personis quomodolibet concessarum, ad instantiam quarumcumque personarum cujuscumque status aut dignitatis, etiam Cardinalatus honore fulgentium, etiamsi Universitates, Societates, Congregationes, Collegia, utriusque sexus Monasteria, Hospitalia, Ecclesiæ, aut loca pia, quocumque privilegio immunitate vel exemptione suffulta, extitissent: sive etiam viceversa ad ipsarum Communitatum seu Universitatum instantiam contra prædictos vel alios quoscumque, aut inter ipsas Communitates invicem quomodolibet motas seu movendas, summarie & manu regia, ac aliàs audiendi, cognoscendi, & fine debito terminandi, & tam prædictis quam quibusvis aliis Judicibus & personis, quatenus opus fuisset, sub censuris & pœnis eorumdem Cardinalium, ut infra deputatorum, arbitrio infligendis moderandis & applicandis, inhibendi, sive inhibitiones quascumque, etiam vigore quarumcumque commissionum Apostolicarum, non tamen manu dicti Clementis Prædecessoris subscriptarum, moderandi aut revocandi: &, prout justum videretur, mandata quæcumque necessaria & opportuna decernendi, relaxandi, ac omni & quacumque appellatione reclamatione & recursu omnino posthabitis, exequendi, plenam & liberam facultatem & potestatem sua auctoritate concesserit & impertitus fuerit, ac aliàs, prout in aliis literis Apostolicis in forma Brevis sub Annulo Piscatoris expeditis, plenius & uberius continetur; quarum tenor est, qui sequitur.

CLEMENS PAPA VIII.

Dilectis filiis Nostris Antonio Mariæ S. Mariæ de Pace, Salviato, ac Mariano Sanctorum Marcellini & Petri Tituli Presbyteris, de Camerino, & Alexandro Sancti Laurentii in Damaso Diacono, Cardinalibus, Montalto, nuncupatis.

Tenor Literarum quibus d. conceditur facultas.

Cum per Constitutionem, nuper a Nobis editam super bono regimine & administratione redituum Communitatum & Universitatum ditionis temporalis Ecclesiasticæ universæ, inter alia præceperimus, ut cuncti earum debitores ad solvendum id, quod debent, per earum Legatos, Vicelegatos, Gubernatores, Præsides, aut Postates, omnibus opportunis juris & facti remediis quamprimum omnino compellantur; multi autem ex ipsis debitoribus prætendant, se non teneri, nec debita ipsa liquida esse, & a mandatis seu sententiis, per prædictos Judices relaxatis, ad Nos & Sedem Apostolicam appellantes, seu de nullitate dicentes, petant, executionem hujusmodi tamdiu suspendi, donec de justitia appellationum cognoscatur: aliis cum id, quod debent, tergiversatione

aliqua

aliqua nequeant denegare, executionem saltem variis artibus eludere satagant; & ne bona sua hastæ subjici videant, diversa impedimenta excogitent; proinde Nos volentes eorum quidem, quibus minus justæ molestiæ inferuntur, indemnitati consulere: iis contra, qui sub prætextu frivolæ appellationis aut aliàs quoquomodo, debitas solutiones retardare conantur, omnem fraudis viam præcludere,

Circumspectioni vestræ, aut duobus saltem ex vobis coniunctim procedentibus, privative quoad omnes & quoscumque alios Judices ordinarios vel delegatos, quavis dignitate & auctoritate fungentes, etiam Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Camerarium, Vicecamerarium, Thesaurarium Generalem, Cameram Apostolicam, eiusque causarum generalem Auditorem, aut Præsidentes Clericos, ac Palatii Apostolici Causarum Auditores, ac etiam Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, & Legatos, etiam de latere, tam in Romana Curia, quam extra eam jurisdictionem exercentes, omnes & quascumque causas appellationum, reclamationum, recursuum, nullitatum, seu notoriæ injustitiæ; necnon revisionis, etiam prætextu cujusvis erroris, etiam calculi, aut reductionis ad arbitrium boni viri, ac restitutionis in integrum, tam super præmissis, quam super validitatibus & invaliditatibus quarumcumque exemptionum vel immunitatum, quibusvis personis per easdem Communitates seu Universitates, sive etiam auctoritate Apostolica, & per Nos seu Prædecessores Nostros concessarum, & an sint admittendæ, nec ne; ac super prætensis remissionibus seu defalcationibus solutionum, eisdem Communitatibus debitarum ob quoscumque in dicta Constitutione expressos vel non expressos fortuitos casus, vel ex quacumque alia causa, casu, culpa, vel facto cujuscumque personæ, aut aliàs ad instantiam quarumcumque personarum, quæ ipsis Communitatibus seu Universitatibus aliquid debent, vel debere prætenditur, aut quippiam ex præmissis petunt, tam Laicorum, quam Clericorum cujuscumque status, gradus, ordinis, dignitatis, conditionis, vel præeminentiæ existentium, etiam Cardinalatus honore fulgentium, etiamsi Universitates, Societates, Congregationes, Collegia, ac tam virorum quam mulierum Monasteria, Hospitalia, Ecclesiæ, aut Loca pia quocumque privilegio immunitate vel exemptione suffulta extiterint: sive etiam viceversa ad ipsarum Communitatum seu Universitatum instantiam contra prædictos vel alios quoscumque, aut inter ipsasmet Communitates invicem, occasione cujusvis laudi, arbitramenti, sententiæ, decreti, aut mandati per prædictos Gubernatores, Potestates, aut Præsides, vel Legatos, aut quoscumque alios Judices, seu Commissarios, etiam ad id delegatos vel subdelegatos, aut arbitros vel arbitratores, in vim Constitutionis nostræ prædictæ, seu aliàs quomodolibet lati aut relaxati, motas aut movendas cum illarum dependentiis, emergentibus, incidentibus, annexis & connexis, summarie simpliciter & de plano, sine strepitu & figura judicii, sola facti veritate inspecta, etiam terminis substantialibus non servatis, manu regia, audiendi, cognoscendi, & fine debito terminandi: ac superius expressis, & aliis quibusvis Judicibus & personis, quoties opus fuerit, sub censuris & pœnis arbitrio vestro infligendis, moderandis, & applicandis, inhibendi, sive inhibitiones quascumque ab eis editas, etiam vigore quarumcumque commissionum Apostolicarum, non tamen manu Nostra signatarum, moderandi aut revocandi; & prout justum vobis videbitur, mandata quæcumque necessaria & opportuna decernendi, relaxandi, & omni & quacumque appellatione reclamatione & recursu omnino posthabitis, exequendi, plenam & liberam acultatem & potestatem auctoritate Apostolica tenore præsentium concedimus & impartimur.

Præterea, cum sæpenumero contingat, debitas executiones mandatorum, in favorem earumdem Communitatum relaxatorum, ea specie eludi, quod non reperiatur, qui bona debitorum, auctioni subjecta, emere velit, eidem circumspectioni vestræ per præsentes committimus & mandamus, ut tam causis hujusmodi per vos cognitis, quam etiam non cognitis, eorum, contra quos de prædictorum Judicum seu vestro mandato, occasione prædictæ nostræ Constitutionis, executio aliqua facienda erit, bona vendi, auctioni subjici, & si intra brevem terminum nemo, qui illa emat, repertus fuerit, consanguineos & affines proximiori gradu conjunctos ad illa emenda cogi, prout in bonis ex crimine & delicto confiscatis, & publicatis ad instantiam Procuratoris Fisci, fieri solet; cæteraque omnia in præmissis & circa ea necessaria & quomodolibet opportuna decernere, mandare, & exequi, etiam omni & quacumque appellatione reclamatione & recursu penitus remotis, vel inhibitione superius expressorum vel aliorum quorumcumque, vel litis pendentia, non obstante, auctoritate nostra curetis; super quo etiam plenam eisdem Legatis, Vicelegatis, Gubernatoribus, Præsidibus, & Potestatibus facultatem tribuatis.

Non obstantibus præmissis, ac etiam aliis omnibus, quæ in Constitutione nostra prædicta voluimus non obstare, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctum Marcum sub Annulo Piscatoris die trigesima Octobris, millesimi quingentesimi nonagesimi secundi, Pontificatus Nostri Anno Primo.

§.3. Anno vero Domini millesimo sexcentesimo septimo piæ memoriæ Paulus Papa Quintus, etiam Prædecessor Noster, ad utilitatem earumdem Communitatum seu Universitatum Status Ecclesiastici prædicti sedulo incumbens, jurisdictionem prædictæ Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium Congregationis Boni Regiminis circa omnes & quascumque causas tam civiles quam criminales & mixtas, ad Communitates sive Universitates quascumque Status Ecclesiastici prædicti, Romano Pontifici mediante vel immediate subjectas, tam active quam passive pertinentes, per Cardinales ejusdem Congrega-

Congregationi Boni Regiminis a Paulo PP. V. auctæ facultates.

tio-

tionis, vel ab eis subdelegandos, audiendi, discutiendi, examinandi & terminandi, ac reassumendi, & avocandi, necnon quibusvis Judicibus, & aliis personis, etiam sub censuris & pœnis inhibendi, ac omnia alia & singula, in supradicta Constitutione contenta, executioni demandandi: necnon plura alia faciendi, gerendi, ordinandi, & exequendi, plenam liberam & amplam auctoritatem facultatem & potestatem per quasdam suas concesserit & impertitus fuerit; & mox per alias respective etiam sub Annulo Piscatoris in forma Brevis expeditas literas Apostolicas, intentionis suæ fuisset, eamdem Congregationem Boni Regiminis causas solummodo ad Communitates seu Universitates prædictas earumque reditus & proventus, aut computorum & quorumcumque bonorum administrationis rationem quomodolibet spectantes (non tamen pœnarum maleficiorum) per se vel alios subdelegandos, audiendi, discutiendi, examinandi, expediendi, terminandi, reassumendi, & a quibusvis Judicibus, eis etiam inhibendo, avocandi facultatem a se, ut supra, concessam, habere declaraverit; Binarum autem dicti Pauli Prædecessoris literarum tenor pariter est, qui sequitur, videlicet;

PAULUS PAPA QUINTUS

Ad futuram rei memoriam.

Binæ ad id datæ a Paulo PP. Literæ.

Cupientes Constitutionem, a felic. record. Clemente Papa Octavo Prædecessore Nostro, super bono regimine & administratione redituum Communitatum & Universitatum ditionis temporalis Ecclesiasticæ æditam, debitæ executioni pro earumdem Communitatum & Universitatum utilitate demandari; ac de singulari fide, prudentia, & integritate dilectorum filiorum nostrorum, Mariani, Sanctorum Marcellini & Petri de Camerino: Octavii Sanctæ Sabinæ, Bandini: Dominici Sancti Honuphrii, Tusci: Dominici Gymnasii: Innocentii Sancti Thomæ in Parione Titulorum, Presbyterorum, Bubali: & Bartholomæi Sanctæ Mariæ in Porticu Diaconi, de Cesis, nuncupatorum, Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium, plurimum in Domino confisi; eisdem Cardinalibus, quos pro executione dictæ Constitutionis harum serie deputamus,

Omnes & quascumque causas tam civiles quam criminales & mixtas, ad Communitates & Universitates quascumque Status nostri Ecclesiastici, Nobis mediate vel immediate subjectas, tam active quam passive pertinentes, per se vel ab eis subdelegandos audiendi, discutiendi, examinandi, expediendi & terminandi, ac omnia alia & singula, in eadem Constitutione contenta, executioni demandandi,

Ac pro faciliori negociorum hujusmodi expeditione aliquos Prælatos, aut alias personas, juris prudentia præditas, a Nobis approbandas, in suos Consultores adhibendi: necnon aliquem ex illis, aut alium idoneum eis benevisum, in suæ Congregationis Secretarium deputandi, & causas quascumque reassumendi & avocandi; necnon quibuscumque Judicibus & aliis personis, etiam sub censuris & pœnis, inhibendi, & quoscumque citandi, etiam per Edictum publicum constito de non tuto accessu, cæteraque omnia & singula in præmissis & circa ea quomodolibet necessaria & opportuna faciendi, gerendi, ordinandi & exequendi, itaut occasione causarum criminalium, censuram ecclesiasticam, aut irregularitatis notam, dummodo sententias sanguinis per se ipsos non ferant, minime incurrant, plenam liberam & amplam auctoritatem facultatem & potestatem concedimus & impartimur.

Non obstantibus Constitutionibus, Ordinationibus Apostolicis, ac omnibus illis, quæ dictus Clemens prædecessor in eadem Constitutione voluit non obstare, cæterisque contrariis quibuscumque.

Volumus etiam, ut ea, quæ a majori parte eorum resoluta fuerint, plenam obtineant firmitatem, & plenariæ executioni demandari debeant.

Datum Ro ꝫæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris die quarta Junii millesimi sexcentesimi quinti, Ponificatus Nostri Anno primo.

PAULUS PAPA QUINTUS

Ad futuram rei memoriam.

Jampridem cupientes Constitutionem, a felicis recordationis Clemente Papa Octavo prædecessore Nostro, super bono regimine status Ecclesiæ editam, executioni demandari, dilectis filiis Nostris Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalibus, pro ejusdem Constitutionis executione a Nobis deputatis, omnes & quascumque causas tam civiles quam criminales & mixtas, ad Communitates & Universitates quascumque Status Ecclesiastici, Nobis mediate vel immediate subjectas, tam active quam passive, per se vel alios, ab eis subdelegandos, audiendi, discutiendi, examinandi, & terminandi: ac omnia alia & singula in eadem Constitutione contenta executioni demandandi, easdemque causas quascumque reassumendi & avocandi, quibuscumque Judicibus inhibendi, & alias, prout in nostris Literis in hujusmodi forma Brevis desuper expeditis sub die quarta Junii 1605. Pontificatus Nostri Anno primo, plenius continetur, facultatem dedimus;

Quia vero ob generalitatem prædictarum Literarum nostrarum facile videri alicui posset, ea Nos commisisse, quæ nostræ intentionis committere minime fuit, idcirco ad solvendas hujusmodi difficulates, prædictarum Literarum tenorem præsentibus pro sufficienter expresso, & ad verbum inserto habentes;

Motu proprio, & ex certa nostra scientia, maturaque deliberatione, vigore præsentium declaramus, intentionis nostræ, eisdem Cardinalibus eas solummodo, & non alias causas civiles criminales & mixtas, tam active quam passive ad Communitates & Universi-

versitates Status nostri mediate vel immediate subjectas pertinentes, per se vel alios, ut præmittitur, subdelegandos, audiendi, discutiendi, examinandi, expediendi & terminandi, reassumendi, & avocandi, quæ ad reditus & proventus (non tamen pœnarum maleficiorum) ad illas quomodolibet spectantes, & quæ in futurum spectabunt, aut rationem seu computorum redditiones, etiam ratione administrationis Annonæ seu Abundantiæ, & pecuniarum ac rerum, illis seu illi destinatarum, Civitatum, Terrarum & Locorum ejusdem Status Ecclesiastici, sive ad quorumcumque bonorum administrationes prædictarum Communitatum & Universitatum quomodocumque & qualitercumque pertinent & pertinebunt, facultatem tribuere, itaut eas tantùm, & non alias causas iidem Cardinales per se vel alios subdelegandos, audire, discutere, examinare, expedire, & terminare, reassumere, & avocare a quibuscumque Judicibus, necnon iisdem inhibere, & omnia & singula in eis contenta, omnibusque aliis & singulis in prædictis literis nostris, facultatibus illis concessis in præmissis, & circa ea uti possent & valerent, ac possint & valeant;

Irritum decernentes & inane, quicquid secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari;

Non obstantibus præmissis, necnon quibusvis Constitutionibus & Ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris die vigesima tertia Novembris Millesimo sexcentesimo septimo, Pontificatus Nostri Anno tertio.

Innocent. XI. decrevit Apostolicas Constitutiones & Chirographa esse servanda quoad debita personarum privilegiatarum:

§.4. Postmodum pluribus ex debitoribus Communitatum sive Universitatum hujusmodi, præcipue Ecclesiasticis, aut aliis privilegiatis personis, suorum privilegiorum prætextu sese ab onerum eisdem Communitatibus debitorum solutione prorsus eximi, aut saltem illam retardare studentibus, & propterea causas, solutionem prædictam concernentes, ad alias Congregationes aliaque Tribunalia Urbis deferentibus, recolendæ memoriæ Innocentius Papa XI, etiam Prædecessor Noster, pro re hujusmodi examinanda & definienda præcipuam Congregationem ex dictæ S. R. E. Cardinalium Congregationum super Immunitate Ecclesiastica, & Decretorum Concilii Tridentini Interpretum, ac super consultationibus Episcoporum & Regularium, necnon Boni regiminis ejusdem S. R. E. Cardinalibus Præfectis, illarumque Secretariis, deputaverit; & Congregatio sic deputata hujusmodi, semel & iterum habita, unum videlicet sub die quarta Decembris anni Domini MDCLXXX. cujus tenor est: *Quoad onera Cameralia solvenda ab Ecclesiasticis, serventur Constitutiones & Chirographa Summorum Pontificum, prout jacent; & quoad eorum interpretationem & executionem, ad Congregationem Boni Regiminis*: Et alterum, Decreta, quæ postea ab eodem Innocentio Prædecessore approbata fuere, sub die quintadecima Januarii insequentis anni MDCLXXXI. ediderit. Secundo dicti Decreti tenor est sequens: *Quoad onera Communitativa, suis loco & tempore exprimenda, Ecclesiasticos non teneri, ubi suppetunt facultates Communitatum; & providebitur in casibus particularibus per Sacram Congregationem Boni Regiminis.*

Clericorum:

Clericos conjugatos etiam habentes requisita *Cap. 2. de Vita & honestate Clericorum in 6.*, & Sacri Concilii Tridentini, teneri ad omnia onera realia & mixta, nisi contra pro eis ad sit legitima consuetudo.

Et quoad eorum interventum in Consiliis.

Quo vero ad eorum interventum in Consiliis, supplicandum esse Beatissimo, ut Ordinarii prohibeant tam Clericos cœlibes quam conjugatos, habentes supradicta requisita, esse de Consilio, nisi legitime renunciaverint privilegio Clericatus.

Ab Innocentio XII. particulari Congregationi demandatum examen Appellationum, Recursuum &c.

§.5. Demum ejusdem piæ rec. Innocentius Papa XII. etiam Prædecessor Noster, deputata pro renovatione & declaratione Constitutionis piæ me. Sixti Papæ Quinti, similiter prædecessoris Nostri, erectionem plurium Congregationum dictæ S. R. E. Cardinalium continentis, particulari plurium Romanæ Curiæ Prælatorum Congregatione, decretum illius die nona Augusti anni Domini Millesimi sexcentesimi nonagesimi tertii emanatum, quo causas supradictas contra quoscumque, necnon appellationes, reclamationes, aut recursus super præmissis omnibus interponendos, ac cognitionem privilegiorum & exemptionum, an illa suffragarentur; atque onerum, an illa essent cameralia, communitativa, vel mixta, spectare ad Congregationem Boni Regiminis privative quoad omnes alias Congregationes, Judices, & Tribunalia, etiamsi ageretur de personis & locis Ecclesiasticis, quantumvis exemptis & privilegiatis, ac speciali nota dignis, sub eadem die nona Augusti approbaverit; particula autem dicti Decreti jurisdictionem prædictæ Congregationis Boni Regiminis concernens, est sequens, videlicet: *Et quoniam post eamdem fa. me. Sixti Quinti Constitutionem Congregatio Boni Regiminis instituta fuit pro felici & œconomico gubernio Communitatum Status Ecclesiastici*: & ad hoc, ut sublatis debitorum subterfugiis expeditior esset exactio onerum & collectarum, eisdem Universitatibus incumbentium, exinde censuit Congregatio, causas omnes tam pro adimplemento Bullæ Boni Regiminis nuncupatæ, quàm alterius declaratoriæ impressæ post Constit. X. Clementis Octavi, sive sint civiles sive criminales, aut mixtæ, juxta aliam Constitutionem XXXVIII. Pauli Quinti contra quoscumque earumdem Universitatum Officiales, Administratores, Appaltatores, aut quosvis alios debitores, ex causa tamen onerum Cameralium & Communitativorum, aliorumque redituum, in Tabella Congregationis descriptorum, sive etiam ratione publicæ Annonæ, necnon appellationes, reclamationes, aut recursus, super præmissis omnibus interponendos, spectare ad eamdem Congregationem privativè quoad omnes alias Congregationes, Judices & Tribunalia, etiamsi agatur de personis & locis Ecclesiasticis,

Ac statutum, ut omnes causæ hujusmodi aut similes a Congreg. B. Regim. cognoscantur.

 quan-

quantumvis exemptis & privilegiatis, ac speciali nota dignis, itaut ad eamdem Congregationem Boni Regiminis pertineat privativa (ut supra) cognitio: an privilegia & exemptiones suffragentur contra dictas Communitates, earumque Administratores & Appaltatores: an onera sint Cameralia, Communitativa, vel mixtas juxta prædictam Bullam declaratoriam fa. me. Clementis Octavi, & juxta alia Decreta Congregationis particularis, edita die quarta Decembris MDCLXXX. & decimaquinta Januarii MDCLXXXI. a fa. me. Innocentio XI. approbata.

Causæ edendæ hujus Constitutionis.

§. 6. Licèt vero post dictorum Clementis & Pauli hujusmodi literas Apostolicas, ac utriusque Innocentii prædecessorum cautiones, in decretis expressas, indemnitati Communitatum seu Universitatum Nostri Status Ecclesiastici prædicti satis consultum fore sperari posset; nihilominus, vt etiam accepimus, illarum debitores ad præsens sub variis prætensarum exemptionum assertionibus, a jurisdictione prædictæ Congregationis Boni Regiminis non sine gravi Communitatum seu Universitatum hujusmodi, pluriumque ex nostris subditis præjudicio, declinare, & variis tergiversationibus ac subterfugiis ad alias Urbis nostræ Congregationes & Tribunalia confugere adhuc non cessent; proptereaque nos Communitates seu Universitates, universosque subditos nostros hujusmodi, a detrimento ex præmissis insurgente eximere, ac publico bono earumdemque Communitatum seu Universitatum, felici & œconomicæ gubernationi, vt par est, prospicere, ac jurisdictionem prædictæ Congregationis Boni Regiminis illæsam subsistere volentes;

Quæ Prædecessorum Pontificum statuta omnia confirmantur.

§. 7. Motu proprio & ex certa scientia, ac matura deliberatione Nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, Clementis & Pauli literas Apostolicas prædictas tam sub Plumbo, quam in forma Brevis, ut præfertur, expeditas: necnon Decreta, per utrumque Innocentium prædecessores, ut præfertur, approbata, ac respective omnia & singula in eis contenta & expressa, itaut illa deinceps adversus quemcumque lapsum temporis firma & inconcussa consistant, maximumque pondus apud quoscumque habeant, dicta Apostolica auctoritate tenore præsentium perpetuò confirmamus & approbamus; Illisque Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, omnesque & singulos tam juris quam facti & solemnitatum, ac quoscumque alios, quantumvis substantiales defectus, si qui desuper forsan quomodolibet intervenerint, in eisdem supplemus.

Congregationis Boni Regim. jurisdictio absoluta & privativa declaratur.

§. 8. Et ad validiorem præmissorum omnium effectum, eidem Congregationi Boni Regiminis privative quoad omnes & quoscumque alios Judices ordinarios vel delegatos, quavis auctoritate fungentes, aut prærogativa, dignitate, & præeminentia fulgentes, etiam dictæ S. R. E. Camerarium, Thesaurarium Generalem, Cameram Apostolicam, ejusque Curiæ causarum generalem Auditorem, & Præsidentes Clericos, ac Causarum Palatii Nostri Apostolici Auditores, dictæque S. R. E. Cardinales, etiam de latere Legatos & Vicelegatos, respective tam in Romana Curia quàm extra eam, jurisdictionem exercentes, ac etiam alias Cardinalium Congregationes, omnes & quascumque causas sive civiles vel criminales, aut mixtas, tam interesse Communitatum seu Universitatum quarumcumque, nobis & Romano Pontifici pro tempore existenti, Sedique prædictæ mediate vel immediate subjectarum, quomodolibet respicientes, quam appellationum, reclamationum, recursuum, nullitatum, seu notoriæ injustitiæ, necnon revisionis, etiam prætextu cujusvis erroris, etiam calculi, aut reductionis ad arbitrium boni viri, ac restitutionis in integrum, tam super præmissis quàm super validitatibus & invaliditatibus quarumcumque exemptionum vel immunitatum, quibusvis personis per easdem Communitates seu Universitates, sive etiam auctoritate Apostolica, & per Nos, ac prædecessores Nostros concessarum; & an sint admittendæ, necne: ac super prætensis remissionibus seu defalcationibus solutionum, eisdem Communitatibus seu Universitatibus debitarum ob quoscumque in dicta Constitutione Clementis prædecessoris expressos vel non expressos fortuitos casus, vel ex quacumque alia causa, casu, culpa, vel facto cujuscumque personæ, aut aliàs ad instantiam quarumcumque personarum, ipsis Communitatibus sen Universitatibus aliquid debentium, aut quidpiam ex præmissis petentium, tam Laicorum quàm Clericorum, & cujuscumque status, gradus, ordinis, dignitatis, conditionis, vel præeminentiæ existentium, etiam Cardinalatus honore fulgentium, aut etiam quarumcumque Universitatum, Societatum, Congregationum, Collegiorum utriusque sexus, etiam Societatis Jesu, ac quorumcumque Regularium Ordinum, etiam Mendicantium, Ordinum Militarium, ac Hospitalium, etiam S. Joannis Hierosolymitani, & aliorum Institutorum, quibuscumque privilegiis & immunitatibus gaudentium: Item Monasteriorum, Ecclesiarum, & piorum Locorum, etiam quocumque privilegio immunitate vel exemptione illa suffulta extiterint, ac de quibus specialis & expressa ac individua mentio præsentibus habenda foret; sive etiam viceversa ad ipsarum Communitatum seu Universitatum instantiam contra supradictos vel alios quoscumque, aut inter ipsasmet Communitates seu Universitates invicem, occasione cujusvis laudi, arbitramenti, sententiæ, decreti, aut mandati, per quoscumque locorum Gubernatores, Potestates, aut Præsides, vel Legatos, aut quosvis alios Judices, seu Commissarios, etiam ad id delegatos vel subdelegatos, aut arbitros vel arbitratores, quomodolibet lati aut relaxati, vel alias quomodolibet motas & movendas cum illarum dependentiis, emergentibus, incidentibus, annexis & connexis, summarie simpliciter & de plano sine strepitu & figura judicij, sola facti veritate inspecta, etiam terminis substantialibus non servatis, manu regia, audiendi, cognoscendi, & fine debito terminandi; ac tam in Romana Curia quam extra eam, jurisdictionem, ut præfertur, exercentibus, superius expressis, & aliis qui-

quibusvis Judicibus & Ministris ac personis, quoties opus fuerit, etiam sub censuris Ecclesiasticis, & aliis pœnis, arbitrio ejusdem Congregationis Boni Regiminis infligendis, moderandis, & applicandis, inhibendi sive inhibitiones quascumque ab eis editas, etiam vigore quarumcumque commissionum Apostolicarum, non tamen Nostra & Successorum Nostrorum manu signatarum, moderandi aut revocandi: & prout justum videbitur, mandata quæcumque necessaria & opportuna decernendi & relaxandi, ac omni & quacumque appellatione reclamatione & recursu omnino posthabitis, exequendi (citra tamen pronunciationem sententiæ sanguinis) plenam liberam & omnimodam facultatem auctoritatem & potestatem omnino spectare & pertinere, ac ad eamdem Congregationem Boni Regiminis valide competere, dicta Apostolica auctoritate etiam perpetuò volumus & declaramus.

Etiam quoad Ministrorum electionem.

§.9 Insuper ut œconomia bonorum & redituum earumdem Communitatum seu Universitatum ea, qua convenit, diligentia & integritate imposterum exerceatur, ut dicta Congregatio Boni Regiminis, etiam privative quoad omnes & singulos Judices Ministros, & personas, ut supra expressas, & ut præfertur, qualificatas, etiam, ut præfertur, Cardinalatus honore fulgentes, plenam & liberam jurisdictionem circa electiones & deputationes quorumcumque Ministrorum, œconomiæ Communitatum seu Universitatum hujusmodi præpositorum, exercere libere & licite possit & valeat, auctoritate prædicta similiter perpetuò concedimus & indulgemus.

Præsentium Literarum robur ac firmitas.

§.10. Præsentes quoque literas, & in eis contenta & expressa quæcumque, nullo umquam tempore de subreptionis vel obreptionis, aut nullitatis vitio, vel intentionis nostræ, etiam ex eo, quod causæ, propter quas præmissa emanarunt, coram Nobis vel alibi adductæ, verificatæ & justificatæ: aut Communitatum seu Universitatum Status Ecclesiastici hujusmodi, Consules, Conservatores, Senatores, Confalonerii, Officiales, Ministri, Magistratus, & Deputati quicumque, illarumque debitores, ac Judices & Ministri, aliæque personæ, ut supra expressæ & qualificatæ, ac quicumque alii, in præmissis, & circa ea quomodolibet in quorumcumque contractuum, conductionum & obligationum vim interesse habentes, seu habere prætendentes, ad id vocati & auditi non fuerint, & consensum suum eisdem præmissis non præstiterint, aut alio quovis defectu, etiam quamtumvis magno, inexcogitato, & substantiali; sive etiam ex eo, quod eædem præsentes extra Consistorium Nostrum secretum, nec de Venerabilium Fratrum Nostrorum prædictæ S.R.E. Cardinalium consilio & assensu emanaverint, & in eis solemnitates, ac quævis alia servanda & adimplenda, servata & adimpleta non fuerint, aut ex quocumque alio capite, etiam in corpore juris clauso, & quovis alio prætextu, occasione, vel causa, etiam quamtumvis legitima, justa, & privilegiata, quæque ad effectum validitatis præmissorum exprimenda foret, notari, impugnari, invalidari, retractari, in jus vel controversiam vocari, ad viam & terminos juris reduci, aut adversus illas quodcumque juris vel facti remedium, aut oris aperitionem impetrari, neque illas sub quibusvis similium vel dissimilium gratiarum revocationibus, suspensionibus, limitationibus, derogationibus, aut aliis contrariis dispositionibus comprehendi; sed semper ab illis excipi, & quoties illæ emanabunt, toties in pristinum & validissimum statum restitutas, repositas, & plenariè reintegratas, ac de novo etiam sub quacumque posteriori data, per dictam Congregationem Boni Regiminis quandocumque eligenda, concessas, illasque validas & efficaces fore & esse, suosque plenarios & integros effectus in omnibus & per omnia sortiri & obtinere, ac eidem Congregationi Boni Regiminis, aliisque, ad quos nunc spectat & pro tempore quomodolibet spectabit in futurum, in omnibus & per omnia plenissime suffragari, ac a Communitatum seu Universitatum prædictarum Officialibus & Ministris supradictis, illarumque debitoribus, etiam, ut præfertur, qualificatis prædictis, inviolabiliter observari & adimpleri, nec ab eisdem præsentibus ullo unquam tempore resiliri aut recedi posse: & quidquid secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari, irritum & inane decernimus.

Specialis obstantium omnium derogatio.

§.11. Non obstantibus, quatenus opus sit, Nostræ & Cancellariæ Apostolicæ Regula, ac piæ me. Pii Papæ Quarti, etiam prædecessoris Nostri, de gratiis, interesse Cameræ Apostolicæ quomodolibet concernentibus, in eadem Camera infra certum tunc expressum tempus registrandis ac insinuandis, aliisque Constitutionibus & Ordinationibus Apostolicis dictarum Communitatum seu Universitatum Status Ecclesiastici prædicti, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis, eisdem Communitatibus seu Universitatibus, aut illarum Officialibus & Ministris supradictis, necnon Camerario, Thesaurario generali Cameræ Apostolicæ, ejusque Curiæ Causarum generali Auditori, aut Præsidentibus Clericis, & Causarum dicti Palatii Auditoribus, & etiam in vim dictarum regularum prædictæ S. R. Ecclesiæ Cardinalibus, etiam de latere Legatis, competentibus, aliisque Cardinalium Congregationibus prædictis, & quibusvis aliis personis, ac etiam Societatibus, Collegiis, Hospitalibus utriusque sexus, Monasteriis, Ecclesiis, & piis Locis quibuscumque, aliàs in contrarium præmissorum quomodolibet concessis. Quibus omnibus & singulis, etiamsi de illis eorumque totis tenoribus specialis specifica expressa & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales mentio seu quævis alia expressio facienda & habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, eorum omnium & singulorum tenores eisdem præsentibus etiam pro plene & sufficienter expressis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, latissime & plenissime,

me, ac specialiter & expresse, motu, scientia, & potestatis plenitudine similibus derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque; Aut si aliquibus communiter, aut divisim ab eadem sit Sede indultum, quod interdici, suspendi, vel excommunicari non possint, per Literas Apostolicas non facientes plenam & expressam, ac de verbo ad verbum de indulto hujusmodi mentionem.

§.12. Volumus autem, ut earumdem præsentium transumptis, etiam typis impressis, & sigillo alicujus in Dignitate Ecclesiastica constituti munitis, eadem prorsus fides in judicio & extra illud adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si illæ exhibitæ forent vel ostensæ.

Fides Transumptorum.

§.13. Nulli ergo omnino hominum liceat, hanc paginam nostræ confirmationis, approbationis, roboris, adjectionis, defectuum suppletionis, declarationis, concessionis, indulti, decreti, derogationis, & voluntatis, infringere, vel ei ausu temerario contraire.

Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem Anno Incarnationis Dominicæ millesimo septingentesimo trigesimo quarto, pridie Idus Februarii, Pontificatus Nostri Anno Quarto.

A. Card. Pro-Datarius.

F. Card. Oliverius.

VISA

De Curia J. Archiepiscopus Ancyranus.

Loco ✠ Plumbi.

D. Stivanus.

Registrata in Secretaria Brevium.

CXXVI.

Dat. die 13. Febr. 1734. Pont. An.IV.

Confirmantur patentes Ministri Generalis Ordinis Fratrum Minorum Sancti Francisci de Observantia Literæ, quibus nonnulli Ordinis sui Religiosi deputantur ad quæstuandum in certis statutis Provinciis pro conservatione Terræ Sanctæ.

CLEMENS PAPA XII.

Ad futuram rei memoriam.

§.1. Exponi Nobis nuper fecit dilectus filius modernus Commissarius Generalis Terræ Sanctæ in Romana Curia Ordinis Fratrum Minorum Sancti Francisci, de Observantia nuncupatorum, quod dilectus pariter filius Joannes de Soto Minister Generalis dicti Ordinis per suas patentes Literas Ministris Provincialibus Provinciarum Arabidæ, Sancti Antonii Caputior. Pietatis, & Conceptionis della Veira, & Alynho directas, eos rogavit, monuit, & hortatus fuit, ut pro conservatione locorum ejusdem Terræ Sanctæ, Commissario dictæ Terræ Sanctæ, Matriti residenti, Religiosos uniuscujusque Provinciæ, qui qualitatibus ad id necessariis præditi sint, super quæstuatione eleemosynarum pro eisdem locis deputent & deputare teneantur; & aliàs, prout uberiùs continetur in ipsius Joannis Ministri Generalis literis patentibus, desuper emanatis, ex idiomate hispanico in latinum versis tenoris, qui sequitur videlicet;

Literæ Patentales Ministri Generalis, de hispanico in latinum idioma traductæ, sunt tenoris sequentis.

Fr. Joannes de Soto Lector Jubilatus, Theologus Majestatis suæ, & congressùs Immaculatæ Conceptionis, Minister Generalis totius Ordinis S. P. N. Francisci, & Servus &c.

Literæ, de quibus in Rubrica.

RR. PP. Provincialibus præsentibus & futuris Provinciarum nostrarum Arabidæ, Sancti Antonii Capatior. = Pietatis, & Conceptionis dela Veira, & Alynho, salutem & pacem in Domino Nostro Jesu Cristo.

Quoniam inter ea, quibus nostra Seraphica Relig.o curam & solicitudinem majori vigilantia impendere debet, potissima est conservatio SS. Locorum, Terræ Sanctæ major cultus, & assistentia Religiosorum in illis residentium, in cujus finem opus est deputare Religiosos, qui curam assumant & habeant, eleemosinas in hisce Regnis, necnon Brasili, quæstuandi, & eas a fidelibus, ut moris est, colligendi; & quia æquum ac justum est, ut omnes & singulæ Provinciæ in tam sanctum Opus concurrant: cunctarum quidem honor est, sacræ Custodiæ atque Sanctorum Locorum manutentio, in quibus Redemptio nostra operata est. Inde præsentium vigore rogamus, monemus, & exhortamur RR. PP. VV. in visceribus Jesu Christi, ne se excusent, ac retrahant in cooperando, quantum valeant ad præfatum effectum, concedentes ac designantes R. P. Commissario Terræ Sanctæ Religiosos uniuscujusque Provinciæ nostræ ad instantiam & beneplacitum ejusdem P. Commissarii in quæstores eleemosynarum tam in eo Regno quam Brasili, aliisque Ditionibus, & quidem eos, qui qualitatibus ad id necessariis & opportunis sint præditi, utì de zelo & religiositate PP. VV. confidere debemus. Quibus paternam nostram benedictionem impertimur.

Datum in hoc nostro Conventu Sancti Francisci Matriti die 18. Septembris 1733.

Fr. Joannes Soto Minister Generalis.

De mandato S. P. Reverendissimæ Fr. Didacus Spinosa Secretarius Generalis Ordinis.

§.2. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, prædictus modernus Commissarius Generalis, exponens præmissa, quò firmius

Confirmatur. mius subsistant, & serventur exactius, Apostolicæ confirmationis nostræ patrocinio communiri summopere desideret; Nos ipsius moderni Commissarii Generalis exponentis votis hac in re, quantum cum Domino possumus, favorabiliter annuere volentes, eumque a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, a jure vel ab homine quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus, ejus nomine Nobis super hoc humiliter porrectis, inclinati, præinsertas ejusdem Joannis Ministri Generalis literas patentes, auctoritate Apostolica tenore præsentium confirmamus & approbamus; illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus; ac omnes & singulos juris & facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus.

Clausulæ. §.3. Decernentes, easdem præsentes literas semper firmas validas & efficaces existere & fore, suosque plenarios & integros effectus sortiri & obtinere; ac illis, ad quos spectat & pro tempore spectabit, plenissime suffragari; sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari & definiri debere; ac irritum & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

§.4. Non obstantibus Constitutionibus & Ordinationibus Apostolicis, necnon, quatenus opus sit, Ordinis & Provinciarum hujusmodi, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis, in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis; Quibus omnibus & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene & sufficienter expressis ac ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 13. Februarii 1734. Pontificatus Nostri Anno Quarto.

F. Card. Oliverius.

CXXVII.

Dat. die 16. Febr. 1734. Pont. An.VI.

Confirmantur privilegia, gratiæ, facultates, & indulta Collegii Montis Alti Civitatis Bononien. ac præcipue quæ Cardinali Protectori concessa sunt.

CLEMENS PAPA XII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium. EX injuncto Nobis cælitus Apostolicæ servitutis munere illa, quæ ex circumspecta Romanorum Pontificum Prædecessorum Nostrorum providentia in favorem ac commodum Collegiorum ad rectam piamque Juventutis educationem, & literarum Studiis, aliisque laudabilibus Disciplinis instructionem, ubique, ac præsertim in temporali Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Ditione institutorum, salubri consilio emanasse noscuntur, ut firma semper atque illibata persistant, Apostolici muniminis nostri præsidio, cum a nobis petitur, libenter corroboramus.

§.1. Dudum siquidem fel. record. Sixtus PP. V. Prædecessor Noster, Collegium Montis Alti nuncupatum in Civitate Bononien. a se fundatum & erectum, illiusque Rectorem, Scholares, Cappellanos, Oeconomos, Officiales, Ministros, ac personas & bona universa ab omni pro tempore existentium Sedis Apostolicæ in prædicta Civitate Bononien. de latere Legati, & Archiepiscopi Bononien. & quorumvis aliorum Judicum superioritate & jurisdictione: necnon a quorumcumque pedagiorum impositione, ac subsidiorum solutione exemit: ipsique Collegio, ejusque Colonis, Conductoribus, & Emphyteutis frumenta, aliasque fruges ex possessionibus dicti Collegii provenientes de quibusvis Provinciis, Terris, & Locis, eidem Romanæ Ecclesiæ mediante vel immediate subjectis, cujusvis licentia desuper minime requisita, & absque alicujus pecuniæ vel alterius rei solutione & præstatione extrahendi, & ad prædictum Collegium pro illius usu conducendi, & etiam illas in præfata Civitate Bononien. illiusque Comitatu, ac reliquo Statu Ecclesiastico vendendi, & de illis ad eorum libitum disponendi: pro tempore verò aliter existenti Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinali ejusdem Collegii Protectori ac Judici ordinario, Officiales & Ministros deputandi, statuta condendi, omnesque lites & causas civiles, criminales, & mixtas, dictum Collegium illiusque personas res & bona quomodolibet concernentes, tam activas quam passivas, etiam illas a quibuslibet Judicibus avocando, privative quoad omnes & singulos alios Judices ordinarios & delegatos, eorumque Curias, & Tribunalia audiendi, cognoscendi, & fine debito terminandi facultatem tribuit; diversaque habeat privilegia, facultates, prærogativas, gratias, & indulta eidem Collegio illiusque personis rebus & bonis concessit ac elargitus est, & alias, prout in ipsius Sixti Prædecessoris literis desuper sub plumbo anno Incarnationis Dominicæ 1588. decimoquinto Kal. Decembris expeditis, quarum tenorem præsentibus pro plene & sufficienter expresso ac de verbo ad verbum inserto haberi volumus, uberiùs continetur.

Collegium hoc a Sixto PP.V. fundatum,

Et privilegiis ornatum.

Privativa Cardinali Protectori attributa jurisdictio.

§.2. Cum autem, sicut dilecti filii Rector & Scholares Collegii prædicti Nobis nuper exponi fecerunt, præfati Sixti Prædecessoris literæ, ac in eis contenta, hactenus illibate, ut par erat observata, fuerint, ac etiam num plenum obtineant vigorem; privativaque jurisdictio Cardinali Protectori, sicut præmittitur, attributa geminis etiam rescriptis Signaturæ Justitiæ, ac novissime decreto per bon. mem. Prosperum dictæ Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalem Marefuscum nuncupatum, dum rec,

rec. mem. Clementis PP XI. Prædecessoris quoque nostri Auditorem agebat, edito, judicialiter asserta ac vindicata fuerit, ipsumque Collegium non sine ingenti studiosæ Juventutis in eo degentis progressu, ac Universitatis studiorum generalium dictæ Civitatis Bononien. decore & ornamento nunc quoque eximie florere dignoscatur; quia tamen solidius subsistunt, quæ hujus S. Sedis sæpius fulciuntur auctoritate, ipsi Exponentes, præmissa Apostolicæ confirmationis nostræ robore communiri, summopere desiderent; Nos eosdem Exponentes specialibus favoribus & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, a jure vel ab homine quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes & absolutas fore censentes, supplicationibus illorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, tam enarrata quàm quæcumque alia privilegia, exemptiones, facultates, jurisdictionem, prærogativas, gratias, & indulta, memorato Collegio, ejusque personis, rebus, & bonis, ac S.R.E. Cardinali dicti Collegii Protectori & Judici ordinario, & aliàs quomodolibet ab eodem Sixto prædecessore, ut præfertur, concessa, expeditasque desuper illius literas prædictas cum quibuscumque in eis contentis, auctoritate Apostolica tenore præsentium perpetuò approbamus & confirmamus, ac illis omnibus & singulis perpetuæ atque irrefragabilis Apostolicæ firmitatis robur, patrocinium, & præsidium adjicimus.

Quæ omnia Apostolica auctoritate roborantur.

Clausulæ.

§.3. Decernentes, ipsas præsentes literas semper firmas validas & efficaces existere & fore, suosque plenarios & integros effectus sortiri & obtinere; ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit, in omnibus & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter & inconcusse observari; sicque & non aliter in præmissis per quoscumque Judices ordinarios & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S. R. E. præfatæ Camerarium, seu Pro-Camerarium, & alios Cardinales, etiam de latere Legatos, necnon Cameræ Apostolicæ Præsidentes Clericos, cæterosque Officiales & Ministros, & alios quoslibet quacumque præeminentia & potestate fungentes & functuros, sublata eis & eorum cuilibet quavis aliter judicandi & interpretandi facultate & auctoritate, judicari & definiri debere; ac irritum & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

§.4. Non obstantibus Constitutionibus & Ordinationibus Apostolicis, ac quibuscumque posterioribus Decretis, Chirographis, & Cedulis motorum propriorum, necnon omnibus & singulis illis, quæ in supradictis Sixti prædecessoris Literis concessa sunt, non obstare, cæterisque contrariis quibuscumque.

§.5. Volumus autem, ut earumdem præsentium literarum transumptis seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo Personæ in Dignitate ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides ubique locorum tam in judicio quàm extra illud habeatur, quæ ipsis præsentibus haberetur, si forent exhibitæ vel ostensæ.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem, sub Annulo Piscatoris die 16. Februarii 1734. Pontificatus Nostri anno Quarto.

F. Card. Oliverius.

CXXVIII.

Confirmatio Constitutionum pro Fratribus & Sororibus Tertii Ordinis Servorum Beatæ Mariæ Virginis in Brasilia.

Dat. die 17. Febr. 1734. Pont. An. IV.

CLEMENS PAPA XII.

Ad futuram rei memoriam.

Proemium.

EX injuncto Nobis cælitus Apostolicæ servitutis munere ea, quæ pro felici Conventuum, aliorumque Locorum piorum regimine, salubrique in eis Altissimi obsequiis sub suavi Religionis jugo assiduè famulantium directione, provide statuta atque ordinata esse noscuntur, ut firma semper atque inviolata persistat, Apostolici muniminis nostri, cum id a Nobis petitur, præsidio libenter constabilimus.

Constitutiones ad confirmandum propositæ.

§.1. Exponi siquidem Nobis nuper fecit dilectus filius Uguccio Maria Diez y Quarozma, Frater expresse Professus Ordinis Servorum Beatæ Mariæ Virginis, natione Brasiliensis, quod cum ipse ex America ad Almam Urbem nostram venerit, ut tam suo quàm dilectorum filiorum Antonii Das Merces de Maria, Josephi Pereyra de Fygueredo & Antonii Peccatoris nomine impetraret a dilecto etiam filio moderno Priore Generali Ordinis præfati licentiam fundandi in Brasilia Conventus Fratrum ac Sororum Tertii Ordinis eorumdem Servorum Beatæ Mariæ Virginis, sub quibusdam peculiaribus Constitutionibus ac legibus, ad Christianæ pietatis studium conducentibus, ultra Regulas a fel. record. Martino PP. V. Prædecessore Nostro pro ejusmodi Fratribus & Sororibus præscriptas, idem Prior Generalis vigore facultatis sibi ad id tum per literas memorati Martini Prædecessoris generaliter, tum per Nos specialiter attributæ, petitam licentiam indulsit, dictasque Constitutiones approbavit, tenoris, qui sequitur, videlicet:

Constitutiones Fratrum, & Sororum Tertii Ord. Servorum Beatæ Mariæ Virginis, vita Communi Viventium in Brasiliis.

De fine sibi præfigendo a Fratribus & Sororibus.

I. Duo sub faustis auspiciis ac patrocinio Sanctissimæ Virginis singularibus, continuis studiis

studiis debent sibi præfigere Fratres ac Sorores Tertii Ordinis ejusdem, una simul in Brasiliis viventes: Primum, sibi vacare, ut quibus possunt exquisitioribus mediis perfectionis bravium assequantur; Alterum dare operam proximis, ferreque iis opem in spiritualibus, corporalibusque earum indigentiis; Hinc ut rei utrique fiat satis, pro viribus in primis unicuique Conventui juncta sit Ecclesia, & unicuique Ecclesiæ conjuncta sint duo Xenodochia, omnino ab invicem separata, & ad latera Ecclesiæ hinc inde disposita, ita ut in cornu Euangelii sit Xenodochium pro hominibus, quibus ministrent Tertiarii: in cornu Epistolæ Xenodochium pro fœminis, quibus inserviant Tertiariæ; Ecclesia vero inter utrumque mediet, in qua duo construantur Chori ad divinas laudes persolvendas; unus pro Fratribus: alter pro Sororibus, sintque inter se omnino sejuncti.

De reverentiis Beatæ Mariæ Virginis.

II. Quoniam Fratres & Sorores Tertii Ordinis Servorum sub protectione speciali Beatę Marię Virginis Deo militantes, æquum est, ut eam specialibus obsequiis & reverentiis, inter divina præcipue, prosequantur; Idcirco in quacumque Ecclesia, etiam Tertii Ordinis, sit Cappella sive Altare in honorem ejusdem Beatæ Mariæ Virginis Septem Dolorum, & si commode fieri potest, ad omnia Altaria adsit Imago Beatissimæ Virginis, quæ tum in principio tum in fine Missæ salutari possit, ut in Cæremoniali Ordinis præscribitur. Sit etiam Altare aut Imago picta septem Beatorum Patrum Fundatorum, Sancti Philippi Benitii, Sancti Peregrini, Beatæ Julianæ de Falconeriis, & Beati Joachimi Piccolominei.

De Oratione Mentali.

III. Cum Ordinis Servorum Beatæ Mariæ Virginis propria & peculiaris Institutio sit ejusdem Sanctissimæ Matris, & Institutricis nostræ doloribus compati, quos in Vita Passione ac Morte Divini Filii sui sustinuit, omnes & singuli Tertiarii in choro qualibet die per duas integras horas, una videlicet matutina, vespertina altera, Orationi Mentali sedulo incumbant, ita tamen, ut semper primæ meditationis argumentum sint Dolores Beatæ Mariæ Virginis; alterius verò aliquod christianæ Religionis Misterium patris Prioris arbitrio eligendum. Qui legitime sunt impediti, nec cum aliis præfatæ Orationi intersunt, per horam saltem quotidie privatim ei vacare teneantur omnino. Quovis item vespere quadrantem immediate ante horam cœnæ omnes simul conveniant ad propriæ conscientiæ examen peragendum.

De Divino Officio.

IV. Omnes Sacerdotes & Clerici teneantur cavere, vel recitare in Choro alta voce Divinum Officium; Laici vero recitent eodem modo officium parvum Beatæ Mariæ Virginis, quod privatim recitabunt etiam Sacerdotes & Clerici; & si aliqui Laici legere ignorant, dicant imprimis orationem Dominicam & Salutationem Angelicam, prout imponitur in Bulla Martini V. & insuper bis Coronam Beatæ Mariæ Virginis Septem Dolorum, ad quam recitandam teneantur etiam omnes alii Laici: Missæ & alia Divina Officia secundum Ritum Romanæ Ecclesiæ, & juxta regularia Ordinis Servorum instituta persolvantur, ea omnia servando quæ in libro officiorum Ordinis nostri, ac in Cœremoniali præscribuntur.

De Confessione, & Communione.

V. Clerici & Laici confiteantur peccata sua, & sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum sumant qualibet prima & tertia Dominica cujuslibet mensis, singulis diebus Dominicis Adventus, & Quadragesimæ, Feria Sexta post Dominicam Passionis, Feria Quinta majoris hebdomadæ, Dominica Resurrectionis Domini Nostri Jesu Christi, Dominica Pentecostes, & Sanctissimæ Trinitatis, singulis solemnitatibus Domini Nostri Jesu Christi, & Festivitatibus Beatæ Mariæ Virginis; necnon Sanctorum Michaelis Archangeli, Angelorum Custodum, Sanctorum Joannis Baptistæ, Josephi Sponsi Beatæ Mariæ Virginis, Sanctorum Apostolorum Petri & Pauli, & Joannis Euangelistæ, & qualibet die, quo Sancti hujus Euangelistæ officium recitatur; Denique in Festivitatibus Sanctæ Annæ Matris Deiparæ Virginis, Septem Beatorum Fundatorum, Sancti Philippi Benitii, Sancti Peregrini Latiosi, Beatæ Julianæ de Falconeriis, ac Beati Joachimi Picolominei; Sacerdotes vero frequentius sacramentali Confessione purgent conscientiam suam, & præcipuè præfatis diebus noverint, se ad eamdem confessionem districtius obligari.

De Jejunio, Abstinentiis, & Disciplina.

VI. Jejunia a sancta Ecclesia statuta accuratissime omnes observent, & præterea a prima Dominica Adventus usque ad Nativitatem Domini, quemadmodum qualibet Feria Sexta per totum annum, & qualibet Vigilia Festorum Beatæ Mariæ Virginis, Sanctorum & Beatorum Ordinis, quorum Officium celebratur, pariter jejunent; sciantque ulterius omnes gratam rem se Deo facturos, si qualibet Feria Sexta Adventus, & Quadragesimæ, & Vigilia Pentecostes, Nativitatis Beatæ Mariæ Virginis, ejus Assumptionis, solemnitatis Septem Dolorum, Septem Beatorum Patrum Fundatorum, in solo pane & aqua jejunaverint, quod jejunii genus, sicut pro tota familia non credimus decens esse, quod dispensetur, sic pro temporum & personarum ratione poterit a Priore rationabili ex causa dispensari. Bis in hebdomada tempore Adventus & Quadragesimæ, quatuor Temporum anni, & in qualibet Vigilia fiat lectio & collatio Spiritualis per medietatem horæ tempore assignando a Priore, præter lectionem, quæ ad primam & secundam mensam semper est

facienda

facienda, & magno silentio audienda. Castigatio corporis per disciplinam fiat qualibet Feria Sexta, ter in hebdomada Sancta, ter tempore novemdialium ante Nativitatem Domini Nostri Jesu Christi, & singulis diebus tempore exercitiorum Spiritualium, quibus indispensabilitèr quolibet anno omnes vacare debent. Quilibet tamen poterit frequentius disciplina secreto se se percutere ex consilio patris Prioris vel patris Spiritualis, quemadmodum ex alterutrius consilio super nudas tabulas dormire, & cilicium ferre; & si quis ex beneplacito patris Prioris cupiat uti lanea loco lineæ subuculæ, illi non denegetur, immo ad eam deferendam Novitiis consulimus tempore Novitiatus.

De dicendis suis culpis Feria Sexta.

VII. Qualibet Feria Sexta congregentur omnes Fratres in loco Capituli, in quo suas culpas dicent, eo modo, quo in Cœremoniali præscribitur, illisque pœnitentiis salutares injungantur, & si quæ corrigenda fuerint, corrigantur; Deinde Prior hortetur Fratres ad vitæ profectum, ad pacem servandam, & ad regularem disciplinam; commendet post hæc illorum orationibus statu S. Matris Ecclesiæ, Summum Pontificem, Regem Lusitaniæ, Eminentissimum Cardinalem Protectorem Ordinis, Reverendissimum Patrem Generalem, Animas Fratrum & Sororum defunctorum, Religionisque Benefactores tum vivos tum defunctos. Item qualibet Feria Sexta distribuatur eleemosyna pauperibus, copiosior ea, quæ singulis diebus fieri solet; idemque servetur in solemnitate Septem Dolorum Beatissimæ Virginis, ac ejus Assumptionis, in Festivitatibus Septem Patrum Fundatorum, Sancti Philippi Benitii, Sancti Peregrini, Beatæ Julianæ de Falconeriis, & Beati Joachimi Picolominei.

De Clausura & Cellis.

VIII. In Domitorio sit unicuique sua Cella deputata, nudis omnino parietibus, nihilque penitus in ea sit præter genuflexorium, Sanctissimum Crucifixum, Imaginem Virginis Septem Dolorum, & ad summum alteram Imaginem chartæ impressam septem Beatorum Fundatorum, & Sanctorum Ordinis: adsit tamen lectulus ex palea, & pulvinar stragulum, scamnum, mensula, eaque omnia, quæ ad scribendum sunt necessaria; adsit quoque caput mortui super genuflexorium, disciplina, vas pro aqua benedicta, atque ea, quæ mere necessaria sunt ad munditiem corporis quæ omnia humilia, & simplicia atque pro omnibus æqualia esse debent; & si Prior, qui unà cum duobus ex senioribus quolibet mense diligenter Cellas visitare debeat, aliquid invenerit superfluum, & præter communem usum, omnia amoveat, puniatque transgressores. Et quoniam omnia debent esse communia, nec ullus Frater aliquid proprium habere neque in Conventu neque extra, idcirco habeatur locus, qui Vestiarium appelletur, ubi omnia vestimenta, & ad habitus pertinentia conserventur a Fratre ad hunc effectum destinato, qui Vestimenta singulorum Fratrum in distincto & proprio loco reponet ad permutationes evitandas. In Conventum non introducantur extranei, præcipue sæculares, sine Prioris licentia, nec ullus ex Fratribus domo exeat, nisi genuflexus unico genu, si sit Sacerdos: ambobus, si non sit Sacerdos, & licentiam & socium a Priore obtinuerit, & nisi prius salutaverit Angelica Salutatione, & Antiphona: *Sub tuum Præsidium &c.* Beatissimam Virginem, ob quem finem adsit in situ congruo prope portam Conventus parvum Altare vel Cappella cum Imagine ejusdem Sanctissimæ Dominæ Nostræ, quam omnes salutare teneantur, etiam cum ad Conventum redeunt.

De Rasura.

IX. Ad imitationem Domini Nostri Jesu Christi omnes, ut cujusque naturæ fert, deferant barbam; quæ verò est in superiori labio, tondeatur, & decurtetur propter sumptionem sanctissimi Calicis Domini Nostri Jesu Christi. Rasura quoque fit Sacerdotibus & Clericis per modum Coronæ, & superius non modica more sæcularium Clericorum, sed ampla, ut mos est a Regularibus gestari, itaut ex omni parte sit rotunda, capillique Coronæ non excedant latitudinem duorum digitorum.

De Silentio.

X. Non permittatur ullus ludus præter illum, qui vulgo dicitur *degli Aranci* bis in mense, exceptis tamen temporibus Adventus, Quadragesimæ, & Vigiliarum; adsit tamen Aula seu Cubiculum Magnum, in quo ad conversandum & ad tractanda negocia convenire possint Fratres diebus & horis statutis. In quocumque alio loco observetur Silentium, & si necessitas exigat aliquid dicendum, hoc fiat omni brevitate, qua fieri potest, ac nunquam alta voce, nec ullus Frater sine licentia Prioris ingrediatur Cellam alterius, ut perfectius servetur Silentium, exceptis tamen Vicario Generali, Priore, ejusque Vicario.

De Recipiendis ad Ordines.

XI. Nullus recipiatur ad Ordinem, nisi præmisso diligenti examine eorum omnium, quæ sanciuntur in Bulla Martini V. §.1. Deinde ab iis, qui optant ad Ordinem admitti, exquiratur, quo spiritu & qua mente id Religionis genus elegerint, quem sibi finem proposuerint, num zelo melioris frugis & perfectionis vitæ, ut Deo, ac Dominæ Nostræ liberius famulari possint, an potius levitate, vel humana aliqua ratione, aut inordinato animi motu ducantur. Exponantur deinde iis per eosdem austeritas Ordinis, abdicatio propriæ voluntatis, vilitas cibi & potus, Vigiliæ nocturnæ, & his similia; & si non cognoscatur in eis singularis Dei Amor, ac peculiaris devotionis sensus in Beatissimam Virginem,

tiem, non recipiantur, & si nobilitate præfulgeant; si vero sint illi comperti, & post quindecim dies perseveraverint in proposito ingrediendi Religionem, si pro Clericis cupiunt admitti, examinentur circa studia, an saltem linguam latinam sciant, & an capaces sint in literis proficiendi: His peractis, de licentia Vicarii Generalis proponantur Discretorio prius, deinde toti Capitulo; & si primi habeatur consensus per secreta suffragia duarum partium ex tribus, & secundi habeantur vota favorabilia supra medietatem, admittantur ad Habitum & ad Novitiatum, servando ea omnia, quæ præscribuntur in Bulla Martini V. §.III., &, completo probationis anno, non admittantur ad Professionem, nisi habita prius fide cum juramento Magistri Novitiorum, subscripta a Patribus Discretis, postea admittantur suffragia totius Capituli, quæ si fuerint supra medietatem favorabilia, si velint, poterunt profiteri juxta modum a Martino V. præscriptum §. IV.

De Promovendis ad Sacros Ordines.

12. In promovendis ad sacros Ordines sive minores sive majores summa diligentia est adhibenda, ut ii tantum admittantur, qui expressam Professionem emiserint, sintque bonis moribus imbuti, sufficientique literarum peritia, & aliis qualitatibus a sacris Canonibus requisitis prædici. Quare caveat Vicarius Generalis Dimissoriam ulli Fratri concedere, nisi prius habuerit testimonium juratum a Patribus Discretis circa mores ejus religiosos, & consensum duarum partium ex tribus per secreta suffragia Discretorij. Ad Subdiaconatum porro non dentur Dimissoriæ, nisi ei, qui compleverit annum vigesimum quintum, ad Diaconatum trigesimum, ad Sacerdotium trigesimum tertium; omnes vero, qui ordinabuntur in Sacris, prius septem saltem diebus antea operam dent Exercitiis spiritualibus, ut ad sacros Ordines magis ferventes accedant.

De numero Fratrum, eorumque muneribus.

13. Ne ex nimia multitudine oriatur confusio, in quolibet Conventu supra numerum centenarium recipi non possint Tertiarii: qui in tres partes æquales quantum fieri potest dividantur, quarum una sit Sacerdotum, altera Clericorum, postrema Laicorum. Sacerdotum munus sit Divina Officia peragere, verbum Dei annuntiare, Sacramentales Confessiones audire, aliaque omnia, quæ ad cultum Dei, & ad salutem spiritualem populorum pertinent; Quapropter adsint plures Confessarii, quorum duo vel tres qualibet die certis assignatis horis stent in Ecclesia in loco destinato ad audiendas Confessiones; In diebus autem Festivis vel Ecclesiæ vel Ordinis quinque vel sex assistant. Adsint quoque plures, qui a Patre Vicario Generali, & a Definitorio constituti sint ad prædicandum, salvis juribus Episcoporum, verbum Dei, tum in propria Ecclesia tum apud Infideles. Clericorum vero munus sit, Chorum & Sacristiam, atque ea omnia, quæ ad sacros usus pertinent, munda conservare. Et tandem munus Laicorum sit xenodochio inservire, aliaque inferiora officia peragere; ne qui Divino cultui sunt dedicati, vilibus negotiis inservire cogantur. Debeant Clerici pariter infirmis aliquando ministrare; nullo modo vero Sacerdotes, qui tamen si velint ad humilitatis exercitium, possint omnia præstare, quæsita prius facultate a patre Priore.

De particularibus Officiis.

14. Officia, quæ solis Sacrrdotibus possunt competere, sunt Vicarii Generalis Prioris, ejusdemque Vicarii, Correctoris Tertiariorum in propriis Domibus degentium, itemque Correctionis Societatis Septem Dolorum B. M. Virginis, Magistri Novitiorum, Annalistæ seu Historici, Secretarii, Discretorii. Clerici vero & Laici poterunt exercere officia Sacristæ, Depositarii, Syndici, Procuratoris, & Infirmarii.

De Studiis.

15. Quia præsertim in juventutem necesse est per Præceptores literis imbui, idcirco adsint Magistri, qui linguam latinam & rectoricam, si forte alicui adhuc opus esset, cumulatius doceant: adsint & Magistri, qui legant Theologiam Dogmaticam Scholasticam & Moralem, & præter lectionem Theologiæ Moralis, quæ solis Studentibus facienda est, bis in hebdomada omnibus Fratribus intervenientibus lingua vernacula proponantur duo casus conscientiæ, & a Lectore casuum solvantur.

De Priore, Discretis, eorumque electione.

16. Ut omnia, prout humana permittit mortalitas, juste ac prudenter administrentur tum in spiritualibus tum in temporalibus adsit cœtus tredecim Religiosorum, qui appellabitur Discretorium: & ex his tredecim sint septem Sacerdotes, tres sint Clerici, & tres Laici, qui omnes sint in religiosis virtutibus ornatiores; In quo Discretorio tamen semper locum habebit Vicarius Generalis, Prior, & quamdiu vivant, Fundatores Conventus; Cæteri autem per schedulas eligantur a tota Communitate, ut infra dicetur. In facienda electione Prioris & Discretorum hæc methodus observetur: Die statuta pro electione omnes confiteantur peccata sua, &, qui non celebrant, sumant sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum; Deinde omnes in Ecclesia conveniant ad audiendum de eligendis sermonem a Patre Vicario Generali faciendum, & celebrata Missa de Spiritu Sancto, recitatoque hymno: *Veni Creator &c.* cum Orationibus, ut in Cœremoniali, singuli in suam Cellam se recipiant: & in schedulis, ad hunc effectum omnino similibus datis, conscribant nomen illius vel illorum, quos eligere intendunt; Deinde dato signo cum campanula, iterum omnes ad Ecclesiam convenient, & recitatis Litaniis Sanctissimæ

Virginis, & Septies Antiphona: *Salve Regina*, incipiendo a senioribus & dignioribus, ponatur schedula in Calice supra Altare præparato; & positis omnibus schedulis coram omnibus, tres Scrutatores, qui vel eligentur, vel si Discretorium ex majori parte nolit eligere, erunt senior ex Sacerdotibus, senior ex Clericis, & senior ex Laicis, dato prius juramento de veritate dicenda, & de secreto perpetuò servando, legent alta voce vota, quæ a Secretario Discretorii conscribentur; at antequam vota legantur, debeant singula Vicario Generali ostendi; & illi, qui plura vota supra medietatem habuerint, intelligantur electi, & ut tales omnino habeantur, postquam confirmati fuerint signo Crucis a Vicario Generali: Electis eligendis a tota Communitate cantetur = *Te Deum laudamus*, & omnes Fratres ad invicem sese amplectantur. Cæteri Officiales Conventus, exceptis Vicario Generali, & Vicario Conventus, qui a solo Priore est eligendus, & Correctore Fratrum & Sororum in propriis domibus degentium, in cujus electione servanda est Regula Martini V. §.17. eligantur a Discretorio per secreta suffragia ad triennium tantùm, & non ultra ad idem officium prorogentur, nisi adsit urgentissima causa a Discretorio & Communitate approbata per secreta suffragia supra medietatem; nemoque, cum ab officio vacaverit, poterit denuo ad idem officium eligi, nisi post aliud triennium, quæ regula tamen non valeat pro Annalista seu Historico, Aromatario, & Quæstuantibus.

De Vicario Generali.

17. Cum Vicarius Generalis semper eligendus sit a Reverendissimo Patre Generali totius Ordinis biennio ante Capitulum Generale, convocetur Discretorium, quod eligat tres Religiosos præsentandos novo Generali pro eligendo novo Vicario Generali: electio prædictorum trium Religiosorum transmittatur Patri Generali existenti, subscripta a toto Discretorio, & munita sigillo tum Vicarii Generalis tum Prioris; & eadem occasione recensebuntur summa fide Patri Generali omnes qualitates tum intellectuales tum morales trium nominatorum, ut possit præsentare novo Generali electionem eorumdem, quorum pro suo libito unum eliget primo loco in Vicarium Generalem, &, eo mortuo, alterum secundo loco, &, hoc pariter forte defuncto, alterum tertio loco, Vicarius Generalis regulariter ad sexennium durabit; attamen si contigerit differri negotia novæ electionis, perseveret idem Vicarius Generalis, donec prædictæ novæ electionis nuncius ad Brasilias, Conventumque Urbis S. Salvatoris pervenerit; &, ne in quocumque eventu remaneant Fratres in Brasiliis sine Vicario Generali, si contingeret omnes tres nominatos e vivis eripi, Prior Conventus Civitatis S. Salvatoris vicesgerat Vicarii Generalis, assumendo titulum & sigillum, quod officium si peragere recusaverit, sententiam excommunicationis incurrat; & permaneat in dicto officio usque, dum sciatur canonice nova electio Vicarii Generalis, facienda modo prædicto a Patre Generali; & in hoc casu Discretorium eligat novum Priorem, qui in officio permanebit pro tempore dumtaxat, quod requiritur ad complendum triennium Prioris assumentis Vicariatum Generalem. Habeat Vicarius Generalis sigillum, in quo impressum sit stemma Religionis, & circumductæ sint hæ literæ = *Sigillum Vicarii Generalis Tertii Ord. Servorum B. M. Virginis in Brasiliis* =.

De Administratione Bonorum.

18. Ut secure conserventur pecuniæ Conventus, adsit capsa tribus clavibus clausa, quarum una sit apud Priorem, altera apud Depositarium, & altera apud Syndicum; & a prædicta capsa extrahi non poterunt pecuniæ pro expensis faciendis, nisi de consensu Discretorii, cujus ordinationes omnes registrentur in libro peculiari, in quo etiam notetur, quidquid e capsa extrahitur, & quidquid ibi ponitur; illud advertendo, ut pro expensis faciendis sine facultate ejusdem Discretorii nihil fiat a Procuratore vel Syndico, qui singulis quibusque mensibus rationem reddent toti Discretorio, & Capitulo redituum & expensarum.

De Conservatoribus.

19. Si contigerit, quod Conventus seu Xenodochia possideant domus, prædia, & bona immobilia, & propter hæc lites oriantur, caveant Tertiarii, ne litigaturi coram Tribunalibus compareant; sed solùm, ne prædicta bona incaute amittantur, eligi debeant duo Conservatores, quorum unus saltem sit in dignitate ecclesiastica constitutus, alter ex nobilioribus Civitatis, ad quos pertineat jura Conventus defendere: quibus proinde in communis grati animi testimonium concedi poterit participatio bonorum spiritualium Ordinis; & deinde quolibet anno vel in die solemnitatis Septem Dolorum Beatæ Mariæ Virginis vel septem Beatorum Patrum Fundatorum aliquod aliud munus dignum Religiosis hominibus.

De Visitatoribus.

20. Prior quolibet mense unà cum duobus Discretis visitet Ecclesiam, Sacristiam, Conventum Monialium, & Xenodochium. Item quolibet mense, si Conventus unquam teneretur oneribus Missarum, congreget Discretorium, ut revideantur libri horum onerum tum perpetuorum tum manualium; omnesque celebrantes quotidie, celebrata Missa, in dictis libris se subscribant, ut clare & distincte videri possit, an sint onera satisfacta. Item Vicarius Generalis quolibet anno visitet Conventum tum Fratrum tum Sororum, Ecclesiam, Sacristiam, libros satisfactionis Missarum, libros introitus & exitus Conventus, audiatque omnes Fratres, an habeant aliquid significandum pro publico bono, gloria Dei, & Ordinis augumento.

De

De Infirmis.

21. Fratres infirmi non ponantur in xenodochiis, sed in alio loco in Conventu ad hunc finem præparato, ubi visitentur sæpe a Priore, & a singulis Fratribus, eisque omnia, quæ opus sunt etiam commoda, singulari charitate ministrentur.

De Conventibus erigendis.

22. Si progressu temporis erigendi sint alii Conventus Tertiariorum Ordinis Servorum Beatæ Mariæ Virginis, non possint erigi sine consensu Discretorii Conventus Civitatis S. Salvatoris, & Vicarii Generalis in Brasiliis existentis, cui sicut ex Reverendissimo Patri Generali subjecti sint, si erigantur; teneanturque ad omnes eas leges servandas, ad quas tenetur Conventus S. Salvatoris, qui sicut & cæteri soliciti valde sint, ut numerus Tertiariorum, qui recipiuntur, sit juxta vires Conventuum, itaut in vita perfecta communi commode substentari valeant, attentis propriis reditibus, & eleemosynis Fidelium.

De Sororibus.

23. Quidquid dictum est de Fratribus Tertiariis, intelligendum est quoque, proportione servata, de Sororibus, quibus quolibet triennio assignabuntur a Discretorio Priorissa, cæteræque Officiales. Teneantur Sorores, quæ norunt legere, divinum Officium in Choro recitare, quemadmodum & officium Beatæ Mariæ Virginis, dicantque quotidie Coronam Septem Dolorum ejusdem Sanctissimæ Virginis. Si Xenodochium mulierum vel Conventus Sororum habet bona immobilia, hæc sint communia cum iis Conventus Fratrum, & Xenodochii Virorum; omniaque ista etiam ministrari debent a Discretorio, quod pariter curam habebit, ut de omnibus ipsas Sorores provideat: quæ in cellis eadem habebunt, quæ habent Tertiarii. Non possint Sorores præter necessitatem, a Patre Vicario Generali, Priore, & Confessario approbandam, nedum alloqui viros extraneos, immo neque mulieres, exceptis patre & matre, & tunc sermo fiat coram alia Sorore ad arbitrium Priorissæ, & faciebus coopertis. Si quæ pro aliqua indigentia, opus sit, tractare Patrem Vicarium Generalem, Priorem, vel Confessarium, hoc præstetur (si fieri facile potest) in scriptis: Quod si commode fieri non possit, tunc mutuo quidem se se alloquantur, sed breviùs quàm possunt, considerata re pertractanda.

De trangressionibus Constitutionum.

24. Si reperiantur inter Fratres & Sorores transgressores harum Constitutionum, a Priore & Priorissa respective puniantur iis pœnis, quæ a Vicario Generali, & Discretorio simul determinabuntur; & si contigerit aliquem Fratrem vel Sororem juxta Constitutionem Martini V, §. 19. ejici ab Ordine, ea die omnes tum Fratres tum Sorores jejunent in pane & aqua, & nocte sequenti acerbiorem longioremque solità disciplinam faciant, Deum rogantes, ut expulsum vel expulsam illuminet, tangatque ejus cor: qui vel quæ, si progressu temporis non ambigua dederit veræ pœnitentiæ & emendationis signa, iterum arbitrio Vicarii Generalis recipi possit, ea lege tamen, ut adsit consensus per secreta suffragia duarum partium ex tribus; deinde totius Communitatis; & receptus sive recepta eodem modo consideretur, ac si nunquam prius ordinem introisset.

De Constitutionibus.

25. Nemo tandem audeat aliquid contrarium his legibus seu regulis constituere; si quæ unquam statueretur, nullius sit prorsus roboris ac momenti. Possit tamen aliquid præter istas addi ad promovendam magis pietatem in Beatissimam Virginem, ac Euangelicam perfectionem; sed id non habeat legis vigorem, nisi propositum primo sit a Vicario Generali, deinde acceptatum per omnia secreta suffragia totius Discretorii, post per suffragia secreta duarum partium ex tribus Capituli Conventualis, demum confirmatum auctoritate Vicarii Generalis, & postremo a Reverendissimo Patre Generali: ad cujus usque confirmationem publice in Conventu promulgatam poterit quidem in usu poni ad tempus, si id expedire videatur Discretorio & Capitulo; sed non haberi ut lex obligans, usque dum hoc declaret Reverendissimus Pater Generalis.

§. 2. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, prædictus Uguccio Maria Constitutiones hujusmodi, quò firmius subsistant, ac serventur exactius, Apostolicæ confirmationis Nostræ patrocinio communiri, summopere desideret; Nos, ipsum Uguccionem Mariam specialibus favoribus & gratiis prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, a jure vel ab homine quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes & absolutum fore censentes, supplicationibus, ejus nomine Nobis super hoc humiliter porrectis, inclinati, Constitutiones præinsertas auctoritate Apostostolica tenore præsentium confirmamus & approbamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes & singulos tam juris quam facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus. (Petita Apostolica confirmatio; Quæ conceditur.)

§. 3. Decernentes, easdem præsentes literas firmas validas & efficaces existere & fore, suosque plenarios & integros effectus sortiri & obtinere; ac illis, ad quos spectat & pro tempore quandocumque spectabit, in omnibus & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari; Sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios & delegatos, etiam Causarum Pala- (Præsentium Literarum firmitas.)

Palatii Apostolici Auditores, judicari & definiri debere; ac irritum & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

Derogatio obstantium.

§.4. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus & Ordinationibus Apostolicis; necnon, quatenus opus sit, supradicti Ordinis aliisve quibusvis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis, in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene & sufficienter expressis ac ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Fides Transumptorum.

§.5. Volumus autem, ut earumdem præsentium literarum transumptis seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in ecclesiastica Dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides ubique locorum habeatur, quæ ipsis præsentibus haberetur, si forent exhibitæ vel ostensæ.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 17. Februarii 1734. Pontificatus Nostri Anno Quarto.

F. Card. Oliverius.

CXXIX.

Dat. die 20. Martii 1734. Pont. An. IV.

Confirmantur Statuta, pro bono regimine Ecclesiæ S. Joannis Baptistæ Nationis Florentinæ de Urbe edita.

CLEMENS PAPA XII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

AD pastorale fastigium, meritis licèt imparibus, evecti illa, quæ pro salubri Ecclesiarum & Locorum piorum quorumcumque almæ Urbis Nostræ directione provide constituta esse noscuntur, ut firma semper atque inviolabilia persistant, Apostolici munimimis præsidio, cum id a Nobis petitur, libenter constabilimus.

SS. D. N. in minoribus cum esset Ecclesiæ hujus demandata Visitatio:

§.1. Exponi siquidem Nobis nuper fecerunt dilecti filii Officiales & Deputati Congregationis, quam secretam appellant, Ecclesiæ S. Joannis Baptistæ Nationis Florentin. de eadem Urbe, quòd, cum aliàs Nobis, dum Cardinalatus honore fungebamur, dictæ Ecclesiæ, illique, dudum a fel. record. Leone PP. X. Prædecessore Nostro annexæ, Societatis Pietatis nuncupat., necnon Hospitalis Nationis præfatæ Visitatio per rec. mem. Clementem PP. XI. Prædecessorem etiam Nostrum injuncta fuisset ac die 28. Novembris 1729. prædictum quoque Hospitale perpetuò eidem Ecclesiæ univerimus, novamque

Per eumdem ei unitum Hospitale.

normam seu methodum, quibus Ecclesia, Societas, & Hospitale hujusmodi deinceps regenda & administranda forent, præscripserimus; omnia verò per Nos gesta a piæ mem. Benedicto PP. XIII. subinde approbata & confirmata fuissent, prout in ipsius Benedicti Prædecessoris cedula motu proprio die 25. mensis Decembris subsequentis desuper expedita, cujus tenorem præsentibus pro plene & sufficienter expresso & inserto haberi volumus, plenius continetur; licetque præmissa sic per Nos disposita executioni demandata fuerint; quia tamen experientia compertum fuit, pro felici prosperoque memoratorum trium Locorum piorum regimine ac gubernio aliqua alia ordinanda & stabilienda fore: ipsi vero Exponentes unà congregati, ac re diu matureque perpensa quædam nova Statuta seu Capitula imposterum servanda unanimi consensu ediderunt, tenoris, qui sequitur, videlicet;

Et præscripta Statuta.

Quæ a Benedicto XIII. confirmata fuerunt.

A Deputatis alia Statuta edita.

Nuovi Capitoli & Ordini da osservarsi per il buon governo e regolamento della Chiesa di San Giovanni Battista della Nazione Fiorentina di Roma, e dello Spedale, e Compagnia della Pietà a quella uniti.

I. Si devino ridurre gli Uffiziali, che compongono la Congregazione segreta dal numero di ventiquattro, quanti ne sono nominati nel Motu proprio della san. mem. di Benedetto XIII segnato li 15. Decembre 1729., al numero di diciotto; e saranno nel avvenire il Prelato, il Consolo, il Governatore della Compagnia, il Soprintendente dello Spedale, il Proveditore, il Segretario, due Consiglieri del Governatore, due Deputati nella Chiesa, due Deputati sulle liti, quattro Deputati allo Spedale, e due Operaj, che saranno ancora deputati sopra le Tenute.

II. Che sempre, quando si doverà fare rendere conto all'Esattore Computista o altro Ministro, si devino deputare dalla Congregazione segreta due Uffiziali della medesima per assistere a ricevere detto rendimento de' conti, e tale rendimento si debba fare almeno ogni due anni.

III. Che mancando per morte o assenza alcuno degli Uffiziali, che compongono la Congregazione segreta, questa abbia la piena facoltà di eleggere e surrogare altra persona, che continui nello Uffizio, e intervenga nella detta Congregazione segreta per tutto quel tempo, che averebbe dovuto continuare il morto o l'assente; e questa elezione si faccia nel modo e forma, che si fa quella del Prelato, ad esclusione però del Governatore, e de' suoi due Consiglieri, che mai doveranno farsi dalla sola Congregazione segreta, neppure quando anche venisse il caso della sorrogazione temporanea per morte o assenza.

IV. Che le nomine degli Uffiziali o Deputati debbano farsi dalli quattro Uffiziali Maggiori, cioè Prelato, Consolo, Governatore della Compagnia, e Soprintendente allo Spedale, che si troveranno personalmente pre-

presenti nella Congregazione segreta, esclusi sempre gli Assistenti, e tra questi si deve sempre venire alla nomina di detti Uffiziali o Deputati coll'appresso ordine, cioè, Se per esempio si doveranno nominare dodici persone, devino li quattro Uffiziali Maggiori nominarne tre per uno: se tredeci, quattro il Prelato, e tre gli altri: se quattordeci, il Prelato nè nominerà quattro, altre quattro il Console, e tre gli altri. E questo ordine e regola si deva osservare per tutti gli altri casi di nomine, con avere sempre riguardo tra detti Uffiziali Maggiori alla precedenza di uno per l'altro.

V. Che rispetto alli soggetti da nominarsi agli Uffizii dalli detti quattro Uffiziali Maggiori, per dopoi proporli alla Congregazione Generale, debba il numero de' nominati augumentarsi per li due terzi; e di questo numero così augumentato doverà la Congregazione segreta includerne due terzi con fare correre la bussola, e aver riguardo alla pluralità de Voti: e questi due terzi, che resteranno inclusi, si doveranno mandare alla Congregazione Generale, dalla quale parimente per bussolo si doverà includere quella metà, che averà maggiori Voti; come per esempio, dovendosi eleggere cinque Uffiziali, se nè doveranno a nomina delli quattro Uffiziali Maggiori proporre quindeci nella Congregazione segreta, e questa dovrà includerne dieci, con mandare successivamente questi dieci così inclusi alla Congregazione Generale, dalla quale doveranno includersi; ed eleggersi cinque, cioè quelli cinque, che corsa la bussola si troveranno avere maggiore numero di Voti.

VI. Che tutti gli Uffiziali da eleggersi dalla Congregazione segreta, o da nominarsi da questa ed eleggersi dalla Generale, debbano essere Fratelli della Compagnia della Pietà, compresavi anche la Persona del Prelato.

VII. Che attesa l'unione dello Spedale fatta alla Chiesa, la quale dovrà sempre avere il suo pieno effetto, si osservi con la dovuta vigilanza puntualità e carità la ospitalità verso degli Infermi a tenore della pia mente de' Testatori; e per maggiormente adempire alla medesima ospitalità essendosi creduto necessario di ampliare la fabrica dello Spedale, subito, che questa sarà perfezionata, devino riceversi tutti quegli ammalati Nazionali, de' quali esso Spedale dentro le forze dell' entrate sarà capace; e a questo effetto doverà dal Computista tenersi conto delle rendite e pesi dello Spedale; con che però li depositi, da farsi in Monte di Pietà o Banco di S. Spirito devino sempre farsi in nome comune, cioè sotto nome della Chiesa, Compagnia della Pietà e Spedale di San Giovanni de' Fiorentini.

VIII. Che la detta Ospitalità sia sempre privilegiata e privilegiatissima, ed anche potiore e anteriore a qualunque altra occorrenza della Chiesa e Compagnia, che richiedesse spesa; anzi per meglio provedere alla detta Ospitalità anche per li casi repentini, doveranno restare sempre vincolati per detta Ospitalità quattro luoghi di Monte; e sempre che una o più volte per urgenza di adempire alla detta Ospitalità si dovessero li medesimi alienare, debba con la maggiore sollecitudine possibile reintegrarsi l' investimento con la compra di altri quattro luoghi, da stare sempre coll' istesso speciale vincolo e peso.

IX. Che la conferma degli Uffiziali amovibili sia in piena libertà della sola Congregazione segreta di poterla fare a biennio, senza che la Congregazione Generale abbia facoltà alcuna di potere fare ulteriori conferme; E a questo effetto nel fine di ciaschedun biennio si doverà proporre nella Congregazione Segreta la conferma distintamente e singolarmente di ciascuno Uffiziale, con fare correre la bussola e partito distinto sopra di ciascheduno soggetto; la conferma però del Governatore debba farsi dalla detta Congregazione segreta per un' anno solamente, e debba mandarsi ciascheduna volta alla Congregazione Generale, acciocchè confermi o rigetti la detta conferma secondo il maggiore numero de' Voti.

X. Che nelle nuove Elezioni degli Uffiziali o Deputati possano essere nominati dalli quattro Uffiziali Maggiori anche quelli soggetti, che naturalmente doverebbero uscire da uffizio.

XI. Che nell'Elezione del deputato Fornaro, siccome quelli, che attualmente sono *padroni de' Forni in Roma*, o pure sono stati Padroni, e li loro Figliuoli, che abbino esercitato il mestiero nel forno del *Padre*, *devano essere preferiti*, conforme si dispone nel Cap.31.e 32. dello Statuto della Compagnia; così trovandosene quattro, ne' quali concorrino, e abbiano giustificato li suddetti requisiti al Sopraintendente dello Spedale, doveranno questi essere proposti alla Congregazione segreta, la quale per bussola ne includerà due, avuto riguardo alla pluralità de' voti; e questi così inclusi doveranno successivamente proporsi alla Congregazione Generale, la quale parimente per bussola includerà per deputato quello, in cui caderà la pluralità de' voti. Se poi vi fusse un solo Fornaro, in cui concorressero li suddetti requisiti, questo dovrà essere il Deputato senza altra Elezione, sempre che averà giustificati li requisiti al Soprintendente; ed il medesimo, dopo che averà esercitato per due anni, doverà uscire da uffizio, ancorche non vi sia altro esercente; nè potrà rientrare in carica, che dopo la vacanza di uno anno. Se poi li Fornari, che averanno giustificati li suddetti requisiti al Soprintendente, saranno due o tre, doveranno i nomi di questi porsi in una borsa, e nella Congregazione segreta estrarne uno a sorte. E dandosi il caso, che non vi sia alcun Fornaro, in cui concorrano li suddetti requisiti, allora dalli quattro Ufficiali Maggiori si doverà venire alla nomina di quattro Fratell della Compagnia, e di questi la Congregazione segreta doverà eleggere per bussola e voti segreti due, da mandarsi successivamente alla Congregazione Generale, dalla quale con la maggioranza de' voti doverà eleggersene uno.

XII. Ve-

XII. Venendo il caso di doversi eleggere il Prelato, si doveranno nominare quattro soggetti dalli quattro Uffiziali Maggiori, quando il Prelato, che finisce o lascia la carica o si assenta da Roma, sia presente nella Congregazione segreta; Quando poi sia morto o assente, allora, comeche cessa la sua nomina, se ne doveranno nominare tre dagli altri tre Uffiziali Maggiori: e ciascheduno delli soggetti, come sopra nominati, dovrà nella detta Congregazione Segreta mandarsi a partito per bussolo e voti segreti, e in chi di loro caderà la pluralità de' voti, resterà conclusa l'Elezione.

XIII. Questo Prelato eletto nel modo suddetto sarà perpetuo, sinche il medesimo non dimetta la carica, o non sia mutato dalla Congregazione segreta, oppure non abbia impiego fuori di Roma.

XIV. Che accadendo, che nella Congregazione segreta nel tempo, che si devono fare le nomine per l'elezione degli Uffiziali o Deputati, manchi uno o più delli quattro Uffiziali Maggiori, allora cresca il numero delle nomine a favore di quegli Uffiziali Maggiori, che si troveranno presenti colla regola e precedenza prescritta nel Cap.IV.

XV. Che la Congregazione segreta si raduni in San Giovanni de Fiorentini ogni primo martedì di ciascun mese; ed essendo questo impedito, s'intimi in altro giorno non impedito più prossimo a quello, ancorche non sia martedì, ad arbitrio del Prelato, che se l'intenderà col Proveditore, purchè la Congregazione si faccia ogni mese, e ne' primi giorni.

XVI. Che li presenti nuovi Ordini devino puntualmente nell'avvenire osservarsi ed eseguirsi in tutte le loro parti e casi di sopra espressi, talmente che li precedenti Capitoli riferiti e confermati nel sudetto Motu proprio della sa. mem. di Benedetto XIII. devino avere il loro vigore in quelle parti e casi solamente, alle quali con questi presenti non resta esplicitamente o implicitamente derogato: E quando mai insorgesse qualche dubio circa il senso e intelligenza di questi presenti ordini, e li precedenti contenuti nel suddetto Motu proprio, come pure qualsisia altra difficoltà riguardante il buon governo della Chiesa, Spedale, e Compagnia, devasi inviolabilmente attendere ed osservare quella intelligenza spiegazione o provvedimento, che sarà data o stabilita dalla Congregazione segreta per bussola, e col maggiore numero de' voti, rimosso qualsivoglia riclamo o ricorso.

§.2. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, dicti Exponentes nova Statuta seu Capitula hujusmodi, quò firmius subsistant, & serventur exactius, Apostolicæ confirmationis Nostræ patrocinio communiri summopere desiderent; Nos specialem ipsis exponentibus gratiam facere volentes, eorumque singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, a jure vel ab homine quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, supplicationibus, eorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis, inclinati, omnia & singula Statuta seu Capitula præinserta auctoritate Apostolica tenore præsentium confirmamus & approbamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac quoscumque juris & facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus. Supradicta omnia Statuta confirmantur.

§.3. Decernentes, ipsa Statuta seu Capitula, ac præsentes literas semper firma valida & efficacia existere & fore, suosque plenarios & integros effectus sortiri & obtinere; ac ab illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit, inviolabiliter & inconcusse observari; illisque respective in omnibus & per omnia plenissime suffragari; sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, etiam de Latere Legatos, & alios quoslibet quacumque præeminentia & potestate fungentes & functuros, sublata eis & eorum cuilibet quavis aliter judicandi & interpretandi facultate & auctoritate, judicari & definiri debere; ac irritum & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari. Clausulæ.

§.4. Non obstantibus Constitutionibus & Ordinationibus Apostolicis, necnon Ecclesiæ Sancti Joannis Baptistæ, Societatis, & Hospitalis supradictorum, aliisque quibusvis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis, in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene & sufficienter expressis ac ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

§.5. Volumus autem, ut earumdem præsentium literarum transumptis seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Dignitate ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides ubique habeatur, quæ ipsis præsentibus haberetur, si forent exhibitæ vel ostensæ.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 20. Martii 1734. Pontificatus Nostri Anno Quarto.

F. Card. Oliverius.

CXXX. In-

CXXX.

Dat. die 20. Martii 1734. Pont. An.IV.

Indulgentia Plenaria pro Christifidelibus utriusque sexus, aliquam ex Ecclesiis Fratrum Ordinis Minorum Sancti Francisci Conventualium in Sancti Ludovici Francorum Regis, ac Sanctæ Elisabeth viduæ Regis Hungariæ natæ Festis diebus, visitantibus.

CLEMENS PAPA XII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Proemium.

INjunctæ Nobis divinitus Apostolicæ servitutis ratio postulat, ut cœlestium munerum Thesauros, dispensationi Nostræ a Domino creditos, fideliter erogemus, cum id ad augendam in terris Sanctorum in cœlis cum Christo regnantium venerationem, excitandamque & fovendam erga illos fidelium devotionem, & ad animarum salutem speramus in Domino profuturum.

§.1. Supplicationibus itaque dilectorum filiorum Vincentii de Comitibus Ministri, & Salvatoris Salandari Procuratoris, Generalium, Ordinis Fratrum Minorum Sancti Francisci Conventualium nuncupatorum, nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, omnibus & singulis utriusque sexus Christifidelibus vere pœnitentibus & confessis ac sacra Communione refectis, qui aliquam ex Ecclesiis Fratrum dicti Ordinis, tam hactenus erectis quam imposterum quandocumque erigendis, & ubicumque locorum existentibus, in Sancti Ludovici Francorum Regis, ac Sanctæ Elisabeth viduæ Regis Hungariæ natæ Festis diebus a primis Vesperis usque ad occasum Solis dierum hujusmodi, singulis annis devote visitaverint, & ibi pro Christianorum Principum concordia, hæresum extirpatione, ac Sanctæ Matris Ecclesiæ exaltatione pias ad Deum preces effuderint, quo die prædictorum id egerint, Plenariam: Monialibus verò supradicti Ordinis, ac aliis in earum quolibet Monasterio nunc & pro tempore degentibus, vere pariter pœnitentibus & confessis ac sacra Communione refectis, quæ suam respective Ecclesiam in supradictis Festis diebus visitaverint, &, ut præfertur, oraverint, Plenariam similiter omnium peccatorum suorum Indulgentiam & remissionem misericorditer in Domino concedimus. Præsentibus perpetuis futuris temporibus valituris. (Concessio Indulgentiæ.)

§.2. Volumus autem, ut earumdem præsentium literarum transumptis seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in ecclesiastica Dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, quæ adhiberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ vel ostensæ. (Fides Transumptorum.)

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 20. Martii 1734. Pontificatus Nostri Anno Quarto.

F. Card. Oliverius.

CXXXI.

Confirmatio quarumdam Rubricarum Statuti Collegii Causidicorum Civitatis Ferrarien.

Dat. die 29. Martii 1734. Pont. An.IV.

CLEMENS PAPA XII.

Ad futuram rei memoriam.

§.1. ALiàs pro parte dilecti filii Antonini Pisani, Decani Collegii Procuratorum Causidicorum Civitatis Nostræ Ferrarien. Nobis supplicato, quatenus Rubricas primam, quartam, quintam, octavam, & nonam Statuti dictæ Civitatis, Collegium ejusmodi concernentes, quæ jam inde ab anno 1557. a bon. mem. Alphonso Estensi, dum vixit, Ferrariæ Duce, necnon successive anno 1559. a fel. record. Clemente PP. VIII, Prædecessore Nostro, sub certis modo & forma tunc expressis approbatæ dicebantur, auctoritate Apostolica specifice confirmare, aliaque plurima pro felici ipsius Collegii directione, majorique decore & honorificentia statuere, decernere, ac declarare dignaremur; quarum quidem Rubricarum tenor est, qui sequitur, videlicet; (Petitio.)

Rubrica Prima.

Rubricæ.

Cum maxima pars Justitiæ, sine qua regna subsistere non possent, quinimo ea remota secundum Augustinum magna forent latrocinia, videatur esse in reddendo unicuique quod suum est, ac debitum sit; idque potissimum efficiatur apud jus reddentes in judiciis, in quibus propter hominum contentiones, meum & tuum in medio ponentium per viros juris peritos, quos Procuratores appellamus, causæ, controversiæ, lites, ac jurgia deduci solent, dignum ac necessarium arbitramur in hac amplissima nostra Republica eligi eos debere, qui recte & cum omni integritate possint ac noverint prædicta dirigere & perficere; ne passim concedentes, & sine delectu omnibus prædicta exercentibus, multa incommoda ac damna nostri patiantur subditi & incurrant, prout magistra rerum experientia sæpius edocuit; Ideo statuimus & ordinamus per hunc modum videlicet:

In primis, quod fiat Collegium Procuratorum, in quo Collegio esse debeant, & intrare possint solùm Viri docti & periti, videlicet apti ad procurandum in judiciis; qui etiam esse debeant Viri graves & morati, ac bonæ opinionis vitæ & famæ; examinandi, ut infra, approbandi & acceptandi per Judicem XII. Sapientum Civitatis Ferrariæ, Proconsules Notariorum Civitatis Ferrariæ, quorum unus sit de Cancellariis Sanctissimi Domini Nostri, & Priorem dicti Collegii Procuratorum, qui per tempora erunt, ac duos Procuratores per dictum Judicem eligendos, & cum juramentis, de quibus infra disponitur.

Rubrica

Rubrica Quarta.

Statuimus, quod nemo possit officium procuræ exercere pro alio in litibus & causis judicialibus in civitate Ferrariæ coram aliquo Judice, & Officiali ordinario & extraordinario, Delegato, Arbitro, Arbitratore, ac quocumque alio Judice quocumque nomine nuncupato, & quodcumque & qualecumque Tribunal causarum habeat, nisi per prius sit examinatus in iis, quæ pertinent ad exercitium & officium Procuratoris, & approbatus ac acceptatus per dictos Judicem XII. Sapientum, Proconsules, & Priorem dicti Collegii & Procuratores, quos elegerit Judex XII. Sapientum, & cum Juramento prædictorum; Quòd eis videatur idoneus, & doctus, ac sufficiens; ac fiat approbatio per suffragia secreta, & non ad voces; & quisque possit libere & juste votum suum ponere; & aliter facta nullo modo valeat approbatio: Ac etiam sit descriptus in dicto Collegio per Notarium Collegii Notariorum civitatis Ferrariæ sub pœna librarum decem marcharum, applicandarum dicto Collegio Procuratorum pro dimidia, & pro alia dimidia Massariæ communis Ferrariæ; & nihilominus Acta sint ipso jure nulla, & teneatur ad interesse Parti scilicet principali, pro quo intercesserit; Volentes, quòd, taliter examinatus & approbatus, in primo anno sequenti non possit procurare in causis excedentibus summam librarum 50. marcharum; finito autem anno, possit in quacumque causa & summa procurare. Possit tamen quilibet Notarius Collegiatus in Collegio Notariorum Civitatis Ferrariæ officium Procuræ exercere absque eo, quod sit Collegiatus in Collegio Procuratorum, in causis a decem libris infra; & ipsis Notariis sic procurantibus in dictis causis solvatur pro eorum mercede arbitrio Prioris dicti Collegii Procuratorum, dummodo non excedat summam taxatam in Statutis nostris, & non ultra accipere possint etiam a sponte dantibus, sub pœna dupli ejus, quod plus acceperint, applicanda parti, a qua sic plus debito acceperint, & sub pœna librarum quinque marcharum dicto Collegio Procuratorum applicanda pro dimidia, & pro alia dimidia Massariæ communis Ferrariæ.

Rubrica Quinta.

Ne fraus fiat legi, statuimus, quòd nullus, qui non sit in Matricula Procuratorum, possit comparere pro alio coram aliquo Judice, vel jusdicente Tribunalia judicialiter, etiam cum Principali suo, & dicere sub nomine ejus aliqua verba spectantia ad ordinem judicii, & etiam dicere = *Ipse sic dicit* = in aliqua causa ordinaria ultra duas vices sub pœna quinque librarum marcharum, applicanda pro dimidia Massariæ communis Ferrariæ, & pro alia dimidia Collegio Procuratorum; & prædicta non vindicent sibi locum in conjunctis personis, quæ pro aliis conjunctis personis comparere possint.

Rubrica Octava.

Statuimus, quòd nullus, exercens officium Tabellionatus ad acta civilia vel criminalia, possit audeat vel præsumat procurare, & officium procuræ exercere quoquo modo in judiciis ad aliquod Tribunal, seu coram quocumque Arbitro vel Arbitratore generaliter vel specialiter, sub pœna librarum decem marcharum, Collegio Procuratorum applicanda, & nihilominus Acta ipso jure sint nulla, nisi a quantitate decem librarum marcharum infra, ut supra in quarto Statuto dispositum est.

Rubrica Nona.

Cum dignum sit, ut quisque sit contentus officio suo, statuimus, quòd nullus, qui se exerceat pro Advocato, & sit in Collegio Advocatorum Civitatis Ferrariæ, possit officium Procuratoris exercere sub pœna prædicta; sic etiam e contrario nullus Procurator audeat vel præsumat exercere spectantia ad officium aut exercitium Advocati; possit tamen consilium factum exponere tempore allegationum, sub pœna librarum decem marcharum, applicanda pro dimidia Massariæ Communis Ferrariæ, & alia dimidia Collegio Procuratorum vel Advocatorum, singula singulis referendo.

Nos audita super præmissis relatione dilecti filii nostri Alexandri Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Presbyteri Cardinalis Aldobrandini nuncupati, in Civitate & Ducatu Nostris Ferrarien. nostri & Sedis Apostolicæ de Latere Legati, ejusmodi preces Congregationi particulari nonnullorum dilectorum filiorum Romanæ Curiæ Prælatorum a Nobis specialiter deputatorum pro voto remisimus, qui visis juribus favore prædicti Collegii deductis, ac re accurate examinata, votum suum desuper ediderunt in hunc modum, nimirum: Congregatio particularis a Sanctissimo Domino Nostro specialiter deputata in causa Ferrarien. confirmationis Statutorum ad instantiam Almi Collegii Procuratorum Causidicorum dictæ Civitatis, exquisita pro Voto super infrascriptis novem Capitulis, nempe:

Primò: Supplicatur pro confirmatione in forma specifica Statutorum Ferrariæ Rubrica 1. 4. 5. 8. & 9. lib. 11., ultra generalem aliorum Statutorum omnium, & Constitutionum localium, ad Collegium Causidicorum spectantium:

Secundò: Pro declaratione, quòd nullus non descriptus in albo Procuratorum audeat vel præsumat publice aut occulte, directe vel indirecte in judicio comparere, ibique acta & instantias quascumque judiciarias assumere & explere, & Procuratoris munus exercere coram quocumque Tribunali vel Judice ordinario vel delegato, sub pœna nullitatis Actorum, ipso jure & de facto incurrendæ a quolibet etiam de Populo allegabilis; immo, quòd pro allegata haberi possit ac debeat, ac aliis pœnis declarandis & infligendis etiam corpo-

corporis afflictivis per Eminentissimum Legatum pro tempore.

Tertiò, Pro declaratione favore Collegii, quod sit nobile eximium & honorabile, & pro aggregato Collegio Procuratorum Urbis, quantum ad prærogativam honoris.

Quartò, Supplicatur pro declaratione, quod ultra qualitates & conditiones in litera Statuti expressas, admittendus ad Collegium justis & honestis natalibus procreatus esse debeat, justificandis vere & in effectu, & non præsumptive tantum, nec ficte scilicet per quamcumque legitimationem; Et præter hæc, quod nullus possit admitti, nisi fuerit, & sit verus civis origine propria & paterna se Civitate Ferrariæ; quod aliqua infamia notati, sive juris sive facti, vel indigna actione coinquinati, vel suspecti de præsenti vel de præterito, seclusi remaneant, & omnino incapaces aggregationis; Sicuti excludantur ii, qui vel consanguineos vel affines in quocumque gradu habeant vel habuerint infamia taliter notatos; necnon & etiam, qui fuerint alicujus falsitatis, homicidii, vel alterius notabilis criminis rei vel processati.

Quintò, quinimmo laurea doctorali insigniti ac decorati in almo Civitatis Ferrariæ Archygimnasio, vel alia Universitate famosa, prius esse debeant aggregandi quoad imposterum; Quodque in concursu admittendorum, filii Procuratorum, nepotes, & consanguinei, statutas, & hic volitas conditiones habentes, præferri cæteris omnino debeant.

Sextò, Quotiescumque, qui admissus & acceptatus fuit in Procuratorem, patraverit & admiserit illa, quæ secundum supradicta disposita sunt impedientia acceptationis, intelligenda sint etiam pro dirimentibus acceptationem ipsam; itaut ipso jure & facto deletus intelligatur ab Albo, etiam sine instantia partis, & nulla expectata sententia.

Septimò, Quod facultas congregandi Collegium devoluta intelligatur Priori pro tempore, ubi requisitus ille, ad quem de stilo spectat convocare, recusaret, vel esset negligens in convocando; sicuti in ordine exercitii seniori, data Prioris recusatione vel negligentia, & sic successive & gradatim pro illa vice & casu tantum &c. habito tamen super præmissis verbo cum Eminentissimo Legato.

Octavò, Supplicatur pro extensione Brevis cum clausula, *sublata*, firma remanente jurisdictione, quam per antea habebant Eminentissimus Legatus, & Prolegatus, casu Interregni, interpretandi & judicandi Statutum in casibus dubiis, necnon ampliata eadem jurisdictione pro interpretatione Brevis in casibus similibus, quatenus &c.

Et nono denique, quod electus & acceptatus teneatur statim in manibus D. Judicis Sapientum præstare juramentum sub præcisa forma sequenti:

Juro Ego N. N. per Sanctissimam Trinitatem & ad Sancti Dei Euangelia, me in iis, quæ a sacris Canonibus, & sacrosancta Oecumenica Tridentina Synodo statuta & definita sunt, neque nunc in aliquo dissentire, neque ullo unquam tempore dissensurum: hæreticis omnibus, & Sanctæ Romanæ Ecclesiæ non communicantibus semper adversaturum: veram & germanam obedientiam Summo Romano Pontifici, ejusque & Apostolicæ Sedis Legatis Prolegatisque perpetuo præstiturum: lites, quas vere injustas fore existimaverim, nunquam suscepturum & susceptarum, quas tales cognoverim, patrocinium deserturum: leges omnes, statuta, constitutiones, & decreta de nobis aut officio nostro disponentia, & præsertim, quæ ab Eminentissimo & Reverendissimo Domino Cardinale Legato condita fuerint, semper inviolabiliter observaturum.

Congregata in Palatio Apostolico Quirinali, & mansionibus R. P. D. Passari ejusdem Sanctissimi Auditoris die 30. Augusti 1733., visis juribus, deductis favore prædicti Collegii a Francisco Pallearino in Ferrariensi Archygimnasio J. U. D., atque in eodem Causidicorum Collegio Professore, ejusdemque Collegii defensore, respondit, ut infra:

Quoad primum Capitulum, Statutum quoad quinque Rubricas esse confirman. in forma specifica.

Quoad secundum Capitulum, Rubric. 4. satis provisum per Statutum.

Quoad tertium, non esse admittendum.

Quoad quartum, restringendam esse exclusionem ad spureos, & alios ex damnato coitu progenitos, & hoc per viam novæ dispositionis, sine alia additione verborum.

Quoad requisitum Civilitatis non esse admittendam petitionem, & in reliquis restringendam esse petitionem ad illos, qui per Judicialem sententiam sint excommunicati, aut aliqua infamia notati, vel alicujus falsitatis, homicidii, aut alterius capitalis criminis rei.

Quoad quintum, restringendam esse petitionem ad laureatos in quacumque publica Universitate quoad admittendos imposterum.

Quoad sextum, non esse admittendam petitionem.

Quoad septimum, audiatur Judex duodecim Sapientum.

Quoad octavum, esse admittendum.

Quoad nonum & ultimum, esse admittendam.

Ita est.

P. Aldrovandus Patriarcha Hierosolymitanus Sacræ Rotæ Decanus, & unus ex Judicibus deputatis in Congregatione, a Sanctissimo Domino Nostro deputata.

Carolus Albertus Archiepiscopus Philipensis, utriusque Signaturæ Votans, & unus ex Judicibus, ut supra, deputatis.

Marcellus Archiepiscopus Nenzianzenus Sanctissimi Domini Nostri Auditor, unus ex Judicibus, ut supra, deputatis &c.

N. Corius Sacræ Rotæ Auditor alter ex Judicibus deputatis.

S. Cincius alter ex deputatis, ut supra.

Jo. Baptista Recemei Cam. Apostolicæ Clericus, & unus ex Judicibus deputatis.

§.2. Cum autem, sicut idem Antonius Nobis nuper exponi fecit, ipse supradicto Collegio opportune in præmissis a Nobis provideri, &, ut infra, indulgeri summopere desideret; Nos ipsum Antonium specialibus favoribus & gratiis prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, a jure vel ab homine quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes & absolutum fore censentes, supplicationibus ejus nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, quinque Rubricas præinsertas Statuti Civitatis Ferrarien. auctoritate Apostolica tenore præsentium confirmamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac quoscumque juris & facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus, in reliquis vero omnibus & singulis votum quoque præinsertum dictæ Congregationis particularis cum in eo contentis auctoritate & tenore præfatis approbamus, ratumque habemus, ac servari volumus & mandamus.

Prædictæ Rubricæ confirmantur.

§.3. Decernentes, easdem præsentes literas semper firmas validas & efficaces existere & fore, suosque plenarios & integros effectus sortiri & obtinere; ac illis, ad quos spectat & pro tempore quandocumque spectabit, plenissime suffragari; sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac Sanctæ Romanæ Ecclesiæ prædictæ Cardinales, & alios quoslibet quacumque præeminentia & potestate fungentes & functuros, sublata eis & eorum cuilibet aliter judicandi & interpretandi facultate & auctoritate; salva tamen memorata jurisdictione pro tempore existentis in Civitate & Ducatu Ferrarien. hujusmodi Sedis Apostolicæ de Latere Legati & Prolegatis, judicari & definiri debere; ac irritum & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

Clausulæ.

§.4. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus & Ordinationibus Apostolicis, necnon Civitatis & Collegii præfatorum, aliisve quibusvis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis, in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis;

§.5. Quibus omnibus & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 29. Martii 1734. Pontificatus Nostri Anno Quarto.

F. Card. Oliverius.

CXXXII.

Declaratur Breve Alexandri VII. circa Votum in Provinciis Ord. Fratrum Minorum Sancti Francisci de Observantia Commissarii Generalis Curiæ, ac Procuratoris Generalis eorumdem Fratrum Reformatorum Familiæ Cismontanæ.

Dat. die 12. Aprilis 1734. Pont. An. IV.

CLEMENS PAPA XII.

Ad futuram rei memoriam.

§.1. EXponi Nobis nuper fecerunt dilecti filii Cajetanus a Laurino Commissarius Curiæ Fratrum Minorum de Observantia, ac Petrus Paulus a Cirignola Procurator Generalis eorumdem Fratrum Reformatorum respective nuncupatorum pro familia Cismontana Ordinis Sancti Francisci, quod dudum fel. record. Alexander PP. VII. Prædecessor Noster per quasdam suas in simili forma Brevis die 4. Decembris 1662. expeditas literas omnibus & singulis Commissariis Curiæ, ac Procuratoribus Generalibus Fratrum Minorum tam de Observantia, quam Reformatorum familiæ Cismontanæ, ac Ordinis hujusmodi, qui sua respective officia triennii continui spatio gessissent, indulsit, ut depositis eisdem officiis suffragium, sive votum perpetuum consultivum & decisivum in quibusvis Capitulis, & Congregationibus suæ cujusque Provinciæ dicti Ordinis habere & ferre possent.

Breve Alexandri PP.

§.2. Cumque subinde tunc in humanis agenti Antonio a Campobasso, Fratri expresse professo dicti Ordinis Minorum de Observantia, qui officio Procuratoris Generalis in Curia Romana functus fuerat, mota fuisset quæstio super fruitione ejusmodi voti perpetui, & quod officium præfatum triennii completi spatio minime gessisset, habito pro parte ipsius Antonii recursu ad bon. mem. Alderanum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalem Cibo nuncupatum, dum viveret, prædicti Ordinis apud Sedem Apostolicam Protectorem, pro opportuna declaratione obtinenda, negotioque per ipsum Alderanum Cardinalem Protectorem quondam Petro Marino, tunc temporis Ministro Generali dicti Ordinis remisso, ut pro munere suo desuper provideret, idem Petrus Minister Generalis consultis prius aliquot ex gravioribus Fratribus de Observantia, ac Reformatis præfati Ordinis, ac ponderatis eorum allegationibus, die 19. Aprilis 1687. de illorum consilio ac voto decretum edidit, quo declaravit & definivit supradictum Antonium, & si per spatium continui triennii completi officium Procuratoris Generalis istiusmodi non obiisset, sed per continuum triennium inceptum dumtaxat exercuisset, nihilominus vere & ad sensum præfatarum literarum Alexandri Prædecessoris tempus in eis præscriptum explevisse, adeoque ei competere ac deberi votum perpetuum ad formam earumdem literarum, ac super ejusmodi controversia silentium imposuit,

Quomodo observatum fuerit posterioribus temporibus.

posuit, & alias, prout in decreto præfato, cujus perinde, ac dictarum Alexandri Prædecessoris literarum tenores, præsentibus pro plene & sufficienter expressis & insertis haberi volumus, uberius continetur.

§.3. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, nonnulli postmodum Commissarii, ac Procuratores Generales respective dicti Ordinis, qui triennium præfatum non absolverant, ignari decreti hujusmodi, aut ad majorem & abundantiorem cauthelam gratias identidem a Sede Apostolica impetrarint cum clausula, perinde acsi integrum triennium complevissent, seu munere istiusmodi per integrum triennium functi fuissent, ipsi Exponentes quamcumque dubitationis & contentionis, quæ exinde aut alias quomodolibet super intelligentia & interpretatione dictarum Alexandri Prædecessoris literarum enasci possent, occasionem submoveri plurimum desiderant; Nobis propterea humiliter supplicari fecerunt, ut opportune in præmissis providere, &, ut infra, indulgere de benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur dictos Exponentes specialibus favoribus & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, a jure vel ab homine quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, enarratas Alexandri Prædecessoris literas, quibus prædictis Commissariis Curiæ, & Procuratoribus Generalibus familiæ Cismontanæ, qui sua respective officia triennij continui spatio gesserunt, suffragium sive votum perpetuum attribuitur, sicut præmittitur, juxta decretum a memorato Petro Ministro Generali editum, de triennio incæpto, dummodo tamen ipsum triennium incæptum sit continuum, & non interpolatum per notabile temporis spatium, intelligendas esse & fore, auctoritate Apostolica tenore præsentium statuimus & declaramus; Sicque per quoscumque Judices ordinarios & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari & definiri debere; ac irritum & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

Confirmatur, & declaratur.

§.4. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus & Ordinationibus Apostolicis, necnon, quatenus opus sit, Ordinis præfati, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis, in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Obstantium derogatio.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 13. Aprilis 1734. Pontificatus Nostri Anno Quarto.

F. Card. Oliverius.

CXXXIII.

Confirmatur concordia super assignatione duorum Magisterorum Ordinis Fratrum Eremitarum sancti Augustini Provinciæ Bethicæ ex quadraginta supranumerariis.

Dat. die 10. Maji 1734. Pont. An.IV.

CLEMENS PAPA XII.

Ad futuram rei memoriam.

§.1. Exponi Nobis nuper fecit dilectus filius Didacus Salinas Assistens Generalis Hispaniarum, ac Procurator totius Provinciæ Bethicæ Ordinis Fratrum Eremitarum Sancti Augustini, in Sacra Theologia Magister, quod inter dilectum pariter filium Nicolaum Antonium Schiaffinati Priorem Generalem ejusdem Ordinis, ac dictam Provinciam Bethicam emanavit concordia, qua ex quadraginta Magistris supranumerariis, idem Nicolaus Antonius Prior Generalis, obligando pro se suisque respective successoribus, præfatæ Provinciæ Bethicæ duo tantum Magisteria pro suis Vocalibus, nempe Definitore ac Discreto ad Capitulum Generale venientibus, assignare debeat, & quod ipsamet Provincia dua Magisteria hujusmodi ex dictis quadraginta acceptare se obliget cum pacto, quod aliud vel alia pro dicta Provincia non assignentur, & alias, prout plenius continetur in scriptura desuper confecta tenoris, qui sequitur videlicet:

In Nomine Domini. Amen.

Præsenti publico concordiæ Instrumento cunctis ubique pateat evidenter, & notum sit, quod anno ab ejusdem Domini Nostri Jesu Christi salutifera nativitate millesimo septingentesimo trigesimo tertio, Indictione undecima, die vero nona mensis Octobris, Pontificatus autem Sanctissimi in eodem Christo Patris, & Domini Nostri, Domini Clementis divina providentia Papæ XII. Anno ejus Quarto.

Tenor Concordiæ, qua Provinciæ Bethicæ duo Magisteria Definitoris scilicet & Discreti assignantur.

Cum fuerit, & sit (prout mihi Notario ab infrascriptis partibus affirmatur) quod alias & sub die 6. mensis Maji anni 1726. obtentum fuerit a fel. record. Sanctissimo Domino Nostro PP. Benedicto XIII. quoddam Breve, cujus virtute quilibet Reverendissimus Pater Generalis Ordinis Eremitarum S. Patris Augustini poterat creare in Provinciis ultra Italiam quadraginta Magistros supranumerarios, qua de re Provincia Bethica ejusdem Ordinis, volens impedire inconvenientia & detrimenta, quæ ex nimia Magistrorum multiplicatione in dicta Provincia fuerat experta, obtinuerit ab eodem fel. record. Sanctissimo D. N. Benedicto XIII. aliud Breve, quod inci-

Incipit = *Exponi Nobis* = sub datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris die 11. Januarii 1727. per quod numerus duodecim Magistrorum, quem pluribus annis habuerat, auctus fuerit ad triginta, cum prohibitione supernumeralium imposterum = Sitque pariter, quod cum per hanc prohibitionem videretur derogari facultati prædictæ Patrum Generalium præcitati Brevis, quoad memoratam Provinciam Bethicam: Reverendissimus Pater Generalis postea obtinuerit declarationem sub die 11. mensis Septembris dicti anni 1727. ab ipsomet fel. record. Sanctissimo Domino Nostro Benedicto, in qua ipse Sanctissimus declaraverit, quod per illud Breve, Provinciæ Bethicæ præfigens numerum triginta Magistrorum, non derogaretur illi facultati, Reverendissimis Patribus Generalibus primo concessæ pro constituendis quadraginta Magistris supra numerum extra Italiam = Sit ulterius, quod ex prædictis omnibus ortum fuerit, quod ex una parte Reverendissimi Patres Generales optent servare suam facultatem creandi quadraginta Magistros supranumerales in Provinciis Ultramontanis, & illa uti in illis ac per consequens, & in ipsa Provincia Bethica, & ex alia parte dicta Provincia Bethica optet non gravari pluribus Magistris ultra dictum numerum, ne ulterius pateretur eadem incommoda & detrimenta, quæ primum fuit perpessa, proptereaque ad ea vitanda obtinuerit augmentationem numeri duodecim Magistrorum ad numerum triginta a dicta fel. record. Sanctissimo Domino Nostro Benedicto XIII. per supracitatum Breve, ut semper gauderet imposterum prohibitione Magistrorum supranumeralium ob varia incommoda, ipsi Sanctissimo exposita; Unde si nunc supradictum numerum triginta Magistrorum alios supernumerales sine limitatione acciperet, non solum ad præterita rediret incommoda, sed in deteriori conditione, ac antea erat, remaneret.

Verum cum nunc dicta Provincia Bethica desideret duo tantum Magisteria supra numerum trigesimum pro suis Vocalibus, nempe Diffinitore & Discreto Capituli Generalis, ut possit reperire viros idoneos & graduatos, qui velint arripere iter ita longum difficile, & gravissimis expensis (ex majori parte a dictis Vocalibus faciendis) oneratum, ut est a Provincia Bethica usque ad Italiam, qui certe non erunt, si priventur spe præmii Magisterii, hac de causa & ad tollendas alias dissentiones, difficultates, & inconvenientia, decreverit devenire cum Reverendissimo Patre Generali ad infra referendam compositionem & concordiam, videlicet:

I. Quod dictus Reverendissimus Pater Generalis ex quadraginta supracitatis Magisteriis se obliget pro se & successoribus, ac ipsa Religione assignare, duo Magisteria dictæ Provinciæ Bethicæ pro suis Vocalibus, nempe Diffinitore & Discreto ad Capitulum Generale venientibus, cum pacto non assignandi alia Magisteria pro dicta Provincia Bethica.

II. Quod ipsa Provincia Bethica se obliget acceptare prædicta duo Magisteria ex dictis quadraginta supracitatis, cum prædicto pacto, quod non assignentur aliud vel alia pro ipsa, a quovis Reverendissimo Patre Generali, ne eadem patiatur incommoda & detrimenta; Et volentes super præmissis publicum conficere Instrumentum: hinc est, quod: In mei Notarii publici, & testium infrascriptorum præsentes & personaliter existentes, Reverendissimus Pater Magister Regens Fr. Nicolaus Antonius Schiaffinati Neapolitanus Generalis Ordinis Eremitarum Sancti Augustini ex una, & Admodum Rev. P. Lector Fr. Franciscus Candiotti, uti Procurator dictæ Provinciæ Bethicæ, prout ex Instrumento publico mandati procuræ in ejus personam facti, & ab idiomate hispanico in italicum traducti, quod hic inseritur tenoris &c. prout in eo ex altera partibus ambo mihi &c. cogniti, asserentes, & medio juramento tactis pectoribus more sacerdotali affirmantes, omnia & singula, superius expressa & narrata, vera fuisse & esse, eaque pro talibus, & tamquam talia modo ratificantes & approbantes, in eorum igitur executionem eorum sponte &c. nominibus, quibus supra, respective, per viam amicabilis transactionis, compositionis, & concordiæ, ac aliàs omni meliori modo &c. renunciarunt imprimis & ante omnia cuicumque privilegio, prælationi, aliisque juribus & rationibus quibuscumque, eisdem quomodolibet competentibus circa præmissa, quibus omnibus nullo unquam tempore contra præsens Instrumentum uti velle ad invicem promiserunt & declararunt, in judicio, nec extra, libere &c. ita quod &c. alias &c. Et prosequendo dispositivam stabilitæ concordiæ per viam ejusdem, prædictus Reverendissimus Pater Generalis promisit, seque solemniter obligavit pro se & ejus successoribus, assignare ex dictis quadraginta Magisteriis duo Magisteria pro Diffinitore & Discreto, a dicta Provincia Bethica missis ad Capitulum Generale, quin pro dicta Provincia possit aliud, vel alia ex dictis quadraginta Magisteriis assignare, aliàs ad omnia & singula damna &c. de quibus &c. quia sic &c. = Et e contra prædictus admodum Rev. Pater Lector Franciscus Candiotti, uti dictæ Provinciæ Procurator per eamdem viam amicabilis *transactionis*, compositionis, & concordiæ, ac omni &c. acceptat prædicta duo Magisteria ex quadraginta supra relatis, cum pacto tamen, & conditione prædicta, quod non assignentur pro dicta Provincia alia Magisteria, quam relata duo, quia sic per pactum &c. ita quod &c. aliàs non deventum esset ad præsentem concordiam, quam ambæ partes prædictæ nominibus, quibus supra, respective, promiserunt esse bonam, validam, & legitimam, beneque valide & legitime gestam & factam, pro tali semper & perpetuo attendere ac inviolabiliter observare, habere ratam, gratam, validam, atque firmam tamquam talem sibi ipsis, nominibus prædictis facere licuisse & licere, contraque non facere, dicere, opponere, vel venire quovis sub prætextu, causa, ingenio, vel quæsito colore, aliàs ad omnia & singula damna &c. de quibus &c. renun-

renunciantes ulterius beneficio *legis de his cum ii ff. & eod.*, ac toto titulo de *transactionibus*, omnibusque & singulis aliis legibus &c. ad eorum, & transigentium favorem quomodolibet facientibus, in forma &c. non solum &c. sed & omni &c. Hisque semper salvis conventum per pactum expressum inter dictas partes extitit, quod si aliquando prædicta Provincia Bethica ex motivo alicujus inevitabilis impedimenti, ut pestis, vel alterius similis, omnino intercludentis iter ab ipsa ad locum, ubi celebrabitur Capitulum Generale, nequierit suos mittere Vocales, tunc a Reverendissimo Patre Generali (ne amittat suum jus in isto casu) provideantur prædicta duo Magisteria, sicuti alia triginta ejusdem Provinciæ Bethicæ, per propositionem factam a Diffinitorio ipsius Provinciæ Bethicæ, in qua proponet Diffinitorium tres Lectores jubilatos, & omnibus requisitis ad Magisterium ornatos ex quibus propositis Reverendissimus Pater Generalis eliget, quem sibi placuerit, & ipsum creabit Magistrum, atque memorata Provincia Bethica servabit etiam ordinem partialitatum, qui in ea ad omnia officia, munera, & magisteria servatur, ita quod si illo sexennio, in quo Vocales dictæ Provinciæ ob prædictum aliquod inevitabile inconveniens ad Capitulum Generale nequierint accedere, electio Diffinitoris & Discreti debeat fieri in Religiosis partialitatis Provinciæ, & tunc tres Lectores Jubilati pro quolibet ex duobus Magisteriis a Provincia proponendi, debeant esse ejusdem Partialitatis Provinciæ. Si vero electio talium Diffinitoris & Discreti debebit fieri in Religiosis Partialitatum Hispalis, & Extrematuræ, tunc tres Lectores Jubilati proponendi a Provincia debeant esse earumdem Partialitatum Hispalis, & Extramaturæ: quia sic per pactum expressum &c. aliàs &c. de quibus &c. quæ omnia &c. aliàs &c. ad omnia damna &c. de quibus &c. quod &c. pro quibus &c. dicti Reverendissimus Pater Generalis se ipsum &c. & ejus successores &c., & dictum Ordinem Eremitarum Sancti Augustini, & admodum Rev. Pater Lector Candiotti uti Procurator præfatus dictam Provinciam Bethicam, bona &c. jura &c. in ampliori Reverendæ Cameræ Apostolicæ, & alia quavis forma solitis cum clausulis &c. citra &c. obligantes, renunciantes &c. constituentes &c. unica &c. & ita tactis pectoribus more sacerdotali jurarunt &c. super quibus omnibus & singulis præmissis petitum fuit a me Notario publico infrascripto, ut unum vel plura, publicum seu publica, Instrumentum & Instrumenta conficerem, atque traderem, prout opus fuerit, & requisitus ero = Actum Romæ in Mansionibus dicti Reverendissimi Patris Generalis, sitis intus Venerabilem Conventum S. Patris Augustini juxta &c., ibidem præsentibus, audientibus & bene intelligentibus DD. Marco Chito fil. quondam Antonii Bergomen., & Michaele Cignali fil. quondam Camilli Romano, testibus ad prædicta omnia & singula vocatis, habitis specialiter, atque rogatis.

Fr. Nicolaus Antonius Schiaffinati Generalis.

Fr. Franciscus Candiotti Procurator Provinciæ Bethicæ.

Pro Domino Antonio Bonifacio Senepa Causarum Curiæ Capitolii publico Dei, & Apostolicæ Sedis gratia Notario, de præmissis rogato,

Ego Franciscus Andreas Diamilla Connotarius præsens Instrumentum subscripsi & publicavi, rogatus &c.

Loco ✠ Signi.

§.2. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, dictus Didacus Assistens Generalis, præmissa, quò firmius subsistant, & serventur exactius, Apostolicæ confirmationis Nostræ patrocinio communiri summopere desiderat; Nos ipsum Didacum Assistentem Generalem specialibus favoribus & gratiis prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, a jure vel ab homine quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes & absolutum fore censentes, supplicationibus, ejus nomine Nobis super hoc humiliter porrectis, inclinati, de Venerabilium Fratrum nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium, negotiis & consultationibus Episcoporum & Regularium præpositorum, qui rem undique mature discusserunt, consilio, concordiam inter Partes prædictas initam, ut præfertur, confectamque, desuper scripturam, præinsertam, cum omnibus & singulis in ea contentis, auctoritate Apostolica tenore præsentium confirmamus & approbamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes & singulos juris & facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus. — *Dicta Concordia confirmatur.*

§.3. Decernentes, easdem præsentes literas semper firmas validas & efficaces existere & fore, suosque plenarios & integros effectus sortiri & obtinere; ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quomodocumque spectabit, in omnibus & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari; sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari & definiri debere; ac irritum & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari. — *Præsentium literarum firmitas.*

§.4. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus & Ordinationibus Apostolicis; necnon, quatenus opus sit, Ordinis & Provinciæ prædictorum, aliisve quibusvis etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis, in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dum- — *Obstantium derogatio.*

dumtaxat specialiter & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Fides Transumptis danda.

§.5. Volumus autem, ut earumdem præsentium literarum transumptis seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica Dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides in judicio & extra illud habeatur, quæ haberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ vel ostensæ.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 10. Maji 1734. Pontificatus Nostri Anno Quarto.

F. Cardinalis Oliverius.

CXXXIV.

Dat. die 12. Maji 1734. Pont. An. IV.

Declaratur Breve Innocentii XII. super facultate conferendi Lauream Magistralem Fratribus professis Tertii Ordinis Sancti Francisci in Capitulis Generalibus vel Provincialibus tantùm.

CLEMENS PAPA XII.

Ad futuram rei memoriam.

Innocen. XII. Literæ, quibus Ministro Gener. conceditur facultas concedendi Lauream Doctoratus in Capitulo Generali.

§.1. Dudùm fe. re. Innocentius Papa XII. prædecessor Noster, supplicationibus tunc existentis Procuratoris Generalis Tertii Ordinis Sancti Francisci nomine sibi super hoc humiliter porrectis inclinatus, circa facultatem Ministro Generali pro tempore pariter existenti dicti Ordinis conferendi Doctoratus seu Magisterii lauream Fratribus in eodem Ordine professis nonnulla concessit, prout continetur in ipsius Innocentii prædecessoris Literis, desuper in simili forma Brevis expeditis, tenoris, qui sequitur, videlicet:

INNOCENTIUS PAPA XII.

Ad futuram rei memoriam.

Exponi Nobis nuper fecit dilectus filius Joannes Locatus a Bergamo, Procurator Generalis Fratrum Tertii Ordinis Sancti Francisci, quod cum ex præscripto Constitutionum dicti Ordinis, præsertim illarum, quæ a felicis recor. Innocentio Papa X. prædecessore Nostro per quasdam suas in simili forma Brevis die 6. Novembris 1648. emanatas literas in forma specifica confirmatæ fuerunt, illi, qui ex Ordine hujusmodi Doctoratus seu Magisterii lauream suscepturi sunt, debeant prius Philosophiam per triennium legere, & deinde, onere sacram Theologiam per quadriennium legendi indispensabiliter suscepto, literas patentes a Ministro Generali pro tempore existente Ordinis præfati obtinere, quarum sub inde vigore in aliqua publica Studii generalis Universitate se præsentantes, Laurea hujusmodi decorantur, non pauci circa præmissa abusus irrepserunt; Multi siquidem adepta Laurea hujusmodi quadriennalem ejusdem Sacræ Theologiæ lecturam negligunt; alii verò, etiam ipsa triennali Philosophiæ lectura, eo quod aut labores reformident, aut sese ad id inhabiles agnoscant, penitus, vel in parte omissa, literas patentes supradictas præpotenti patronorum interposita opera & auctoritate de manibus dicti Ministri generalis extorquent, & indè in publicis studiorum generalium Universitatibus, ubi nonnunquam magis lucrum quam virtutis meritum respicitur, Doctoris seu Magistri titulo decorantur, sicque privilegiis, aliàs non nisi verè Magistris seu Doctoribus competentibus, gaudent in maximam studiorum jacturam, & aliorum antiquiorum Sacerdotum dicti Ordinis præjudicium, ac non sine evidenti religiosæ paupertatis detrimento, quandoquidem isti sic laureandi notabiles pecuniarum summas in ordine supradicto colligunt, illasque sic collectas foris expendunt & distrahunt.

Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, dictus Joannes Procurator Generalis abusus hujusmodi tolli, viamque illis imposterum præcludi plurimum desideret; Nobis propterea idem Joannes Procurator Generalis etiam nomine dilecti filii Jacobi Guidotti a Bononia Ministri Generalis ejusdem Ordinis humiliter supplicari fecit, ut in præmissis opportune providere, &, ut infra, indulgere de benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur ejusdem Joannis Procuratoris Generalis votis hac in re quantum cum Domino possumus favorabiliter annuere volentes, eumque a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, a jure vel ab homine quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes & absolutum fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, de Ven. Fratrum Nostrorum S.R.E. Cardinalium, negotiis & consultationibus Episcoporum & Regularium præpositorum, consilio, obtenta relatione Ven. Fratris Nostri Alderani Episcopi Ostien. ejusdem S.R.E. Cardinalis Cybo nuncupati, dicti Ordinis apud Nos & Sedem Apostolicam Protectoris, præfatis Cardinalibus, qui etiam dictum Jacobum Ministrum Generalem audiverunt, facta eidem Jacobo & pro tempore existenti Ministro Generali Ordinis hujusmodi facultatem privative quoad omnes alios conferendi Doctoratus seu Magisterii lauream Fratribus in dicto Ordine professis, qui antea Philosophiam per tres, & super omnibus libris Sententiarum sacram Theologiam per alios quatuor annos laudabiliter legerint & docuerint, ac duabus saltem publicis Conclusionibus præsederint, & subinde ab eodem Ministro Generali, Procuratore Generali, vel, isto absente, ab uno per eum deputando, qui præditus sit qualitatibus in cæteris Examinatoribus, ut infra, requisitis, necnon tribus aliis ejusdem Ordinis in eadem Sacra Theologia versatioribus, quique per septennium laudabiliter legerint, in Capitulis Generalibus vel Provincialibus dumtaxat, nec non alibi examinati, & aliis, vel saltem a quatuor eorum per secreta & jurata vota tamquam

Quæ requirenda sint in laureandis.

quam idonei, & laurea digni, approbati fuerint, itaut si secus aliqua in parte fieri contigerit, Minister Generalis privationis officii, cæteri vero examinatores privationis vocis activæ & passivæ ab officiorum, si qua habuerint, & laureati nullitatis collatæ laureæ, pœnasque respectivè ipso facto incurrant, auctoritate Apostolica tenore præsentium concedimus & indulgemus: salva tamen semper in præmissis auctoritate Congregationis prædictorum Cardinalium.

Decernentes, easdem præsentes literas semper firmas validas & efficaces existere & fore, suosque plenarios & integros effectus sortiri & obtinere; ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit, in omnibus & per omnia plenissime suffragari; & ab illis respective inviolabiliter observari; sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari & diffiniri debere; ac irritum & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus & Ordinationibus Apostolicis, necnon dicti Ordinis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis, in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Volumus autem, ut earumdem præsentium literarum transumptis seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in ecclesiastica Dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides ubique habeatur, quæ præsentibus ipsis haberetur, si forent exhibitæ vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 17. Maji 1692. Pontificatus Nostri Anno Primo.

I. F. Card. Albanus.

§.2. Cum autem, sicut dilectus filius modernus Minister Generalis Ordinis hujusmodi Nobis nuper exponi fecit, in hoc Tertio Ordine post triennium Capituli generalis Congregatio generalis, etiam Capitulum generale intermedium nuncupatur (idest inter unum & aliud Capitulum generale) celebrari soleat, dubitatum fuit, an in prædicta Congregatione generali dictus Minister Generalis superexpressam facultatem exercere posset, propositoque dubio 1716. & 1722. in Congregatione tunc existentium ejusdem S. R. E Cardinalium, negotiis & consultationibus Episcoporum & Regularium præposita, dicta Congregatio, quamvis tunc existens Procurator Generalis rationes pro prædicta affirmativa produxisset, ad dubii resolutionem devenire noluit, sed tam die 16. mensis Februarii ejusdem anni 1716., quàm die 24. mensis Aprilis dicti anni 1722. Ministro Generali tunc pariter existenti memorati Ordinis indulsit, ut in illa particulari Congregatione facultate hujusmodi uti posset; nunc autem cum in proxima ventura Pentecoste Congregatio generalis celebranda sit, & in eodem Ordine nonnulli Religiosi necessariis requisitis pro obtinenda Laurea Magistrali præditi reperiantur, qui aliter ad effectum illam consequendi triennium fere expectare cogerentur; ac proinde dictus Minister Generalis opportune sibi in præmissis a Nobis provideri, &, ut infra, indulgeri plurimum desideret; Nos ipsum Ministrum Generalem specialibus favoribus & gratiis prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, a jure vel ab homine quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes & absolutum fore censentes, supplicationibus, ejus nomine Nobis super hoc humiliter porrectis, inclinati, de Venerabilium Fratrum Nostrorum dictæ S. R. E. Cardinalium, eisdem negotiis & consultationibus Episcoporum & Regularium præpositorum, consilio, præinsertas Innocentii prædecessoris Literas, itaut in eis etiam Capitula Generalia intermedia, seu Congregationes generales comprehendantur, auctoritate Apostolica tenore præsentium declaramus; salva tamen semper in præmissis auctoritate Congregationis eorumdem Cardinalium. Dicta facultas extenditur ad Congreg. Generales & Capitula intermedia.

§.3. Decernentes, easdem præsentes literas semper firmas validas & efficaces existere & fore, suosque plenarios & integros effectus sortiri & obtinere; ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit, in omnibus & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari; sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari & definiri debere; ac irritum & inane, quidquid secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari. Clausulæ.

§.4. Non obstantibus Constitutionibus & Ordinationibus Apostolicis; ac iis omnibus & singulis, quæ in præinsertis Innocentii prædecessoris literis concessa sunt non obstare, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 12. Maji 1734. Pontificatus Nostri Anno Quarto.

F. Cardinalis Oliverius.

CXXXV. Mi-

CXXXV.

Dat. die 8. Maji 1734. Pont. An. IV. Indultum ut Fratres Missionarii Galli Ordinis Minorum Sancti Francisci Capuccinorum, Missam ac Officium Sancti Ludovici Regis recitare possint in Festo ejusdem Sancti die.

CLEMENS PAPA XII.

Ad futuram rei memoriam.

§.1. NUper ad enixas dilecti filii Cherubini de Noves Fratris expresse Professi Ord. Minorum S. Francisci Capuccinorum nuncupatorum, ac dilectorum filiorum Fratrum Gallorum Missionariorum dicti Ordinis in partibus Infidelium in Romana Curia Procuratoris instantias emanavit a Congregatione Venerabilium Fratrum nostrorum S.R.E. Cardinalium Sacris Ritibus præpositorum decretum tenoris, qui sequitur, videlicet;

Decretum S. Congregationis Rituum. §.2. Ordinis Capuccinorum Missionariorum remissis à Sacra Congregatione de Propaganda Fide ad Sac. Rituum Congregationem enixis Patrum Ordinis Capuccinorum Missionariorum instantiis per P. Fratrem Cherubinum de Noves, dicti Ordinis, ac supradictorum Patrum in Romana Curia Procuratorem jam exhibitis, illisque relatis, Sacra eadem Rituum Congregatio posse concedi censuit, ut Patres Capuccini Galli Missionarii in partibus Infidelium existentes Officium S. Ludovici Regis, quod in dicto Ordine sub ritu duplici majori peragitur, sub ritu primæ classis in Festo ipsius Sancti imposterum recitare, & Missam respective celebrare possint & valeant. Die 10. Aprilis 1734. = A.F. Card. Zondadari Pro-Præf. = N.M. Tedeschi Archiep. Apamen. S.R.C. Secret. = L. ✠ S.

Confirmatur cum concessione &c. §.3. Cum autem, sicut pro parte dicti Cherubini Nobis subinde expositum fuit, ipso Decretum hujusmodi, quo firmius subsistat, Apostolicæ confirmationis nostræ patrocinio communiri summopere desideret. Nos specialem ipsi Cherubino gratiam facere volentes, eumque a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, a jure vel ab homine quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium tantum consequendum, harum serie absolventes & absolutum fore censentes, supplicationibus ejus nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, decretum præinsertum auctoritate Apostolica tenore præsentium approbamus & confirmamus, illique inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus: salva tamen semper in præmissis auctoritate memoratæ Congregationis Cardinalium.

Clausulæ. §.4. Decernentes, easdem præsentes literas firmas validas & efficaces existere & fore, suosque plenarios & integros effectus sortiri & obtinere; ac illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit, plenissime suffragari; sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari & definiri debere; ac irritum & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

§.5. Non obstantibus Constitutionibus & Ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 8. Maji 1734. Pontificatus Nostri Anno Quarto.

F. Card. Oliverius.

CXXXVI.

Dat. die 15. Maji 1734. Pont. An. IV. Ministro Generali Ordinis Prædicatorum facultas conceditur proponendi Congregationibus S. Sabinæ Provinciæ Lombardiæ, ac S. Marci Romanæ tres Religiosos, e quibus Vicarium Generalem, quem maluerint, debeant eligere.

CLEMENS PAPA XII.

Ad futuram rei memoriam.

§.1. EXponi Nobis nuper fecerunt dilecti filii Fratres Congregationum S. Sabinæ utriusque Lombardiæ, & S. Marci nuncupatarum Romanæ, respective Provinciarum, quod licet in literis fe. re. Innocentii PP. XII. Prædecessoris Nostri super erectione ambarum Congregationum præfatarum, die 14. Junii 1695. editis, habeatur utrique Congregationi de idoneo Vicario Generali a Magistro itidem Generali ejusdem Ordinis providendum fore; minime tamen ordinatum fuit istiusmodi provisionem fieri debere de Religiosis ipsi Magistro Generali per dictas Congregationes nominandis seu proponendis, quòd valde expediret salubri directioni earumdem Congregationum, quarum Fratribus cum probe innotescant Religiosi præ aliis vitæ integritate, literarum scientia, ac rerum agendarum usu & prudentia præstantes, atque habiles & idonei ad regularem observantiam tuendam & promovendam, exinde longe facilior certiorque dicto Magistro Generali redderetur delectus Vicarii Generalis præfati, quàm ex simplici relatione, aut testimoniis aliunde conquisitis; quemadmodum in antiqua Congregatione Lombardiæ ipsius Ordinis, dum illa olim vigebat, factum fuisse memoratur, cui quidem cum in ejus primordio Vicarius Generalis libere ab eodem Magistro Generali præficeretur, ac subinde compertum fuisset pro recto illius gubernio utilius fore, si Vicarius Generalis ejusmodi per dictam Congregationem eligeretur, Apostolica auctoritate cautum fuit, ut Vicarius Generalis præfatus a Fratribus ipsius Congregationis postularetur, & a Magistro Generali prædicto confirmaretur; ac postulatio quidem per Priores Conventuum cum sociis, Magistros in Theologia, & alios Fratres, qui aliquando fuissent Vicarii Generales: confirmatio vero hujusmodi infra octo dies, a præsentatione postulationis

Causæ concedendæ facultatis.

nis numerandos, fierent, alioquin postulatio dicta auctoritate Apostolica confirmata censeretur, hæcque forma instituendi Vicarium Generalem in præfata antiqua Congregatione Lombardiæ postmodum servata fuit, donec in Provinciam erecta est.

§. 2. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, jam per alias nostras in simili forma Brevis, die 28. mensis Julii proxime præteriti expeditas literas, supradictis S. Sabinæ, & Sancti Marci, cæterisque Ordinis præfati Congregationibus, sex saltem Conventus formales habentibus, indulserimus, ut in earum Dietis Definitor & Socius ad Capitulum Generale mittendi eligi possent, ipsi Exponentes dictis duabus Congregationibus tres earum Religiosos idoneos ad Vicariatum Generalem præfatum memorato Magistro Generali, qui unum ex eis sibi benevisum deputare teneatur, nominandi seu proponendi facultatem impertiri plurimum desiderent, itaut nominatio fiat in prædictis Dietis a pro tempore existentibus Vicario Generali, Prioribus Conventuum, & ex-Vicariis Generalibus, quo pacto eisdem Congregationibus salubrius consultum erit, earumque immediata subjectio dicto Magistro Generali retinebitur, ac persistet arctiùs, quàm in præfata antiqua Congregatione Lombardiæ, utpote quæ unicum Religiosum ab ipso Magistro Generali confirmandum postulabat, ubi istæ tres Religiosos proponent, e quibus ei unum, quem maluerit, in Vicarium Generalem præficiendi libera erit potestas; Nobis propterea humiliter supplicari fecerunt, quatenus in præmissis opportune providere, &, ut infra, indulgere de benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur ad ea, quæ felici prosperoque utriusque Congregationis præfatæ regimini ac progressui conducibilia sunt, libenter intendentes, dictosque Exponentes specialibus favoribus & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, a jure vel ab homine quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes & absolutas fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, ut deinceps supradictæ duæ Congregationes S. Sabinæ & S. Marci in earum Dietis, sicut præmittitur, tres Religiosos habiles & idoneos ad Vicarium Generalem præfatum, tametsi Philosophiam & sacram Theologiam actu non legant; nec antea legerint, Magistro Generali ejusdem Ordinis pro tempore existenti nominare seu proponere respective possint & valeant; ipseque Magister Generalis unum, quem maluerit, ex tribus Religiosis sic nominatis seu propositis in Vicarium Generalem infra mensem, a die præsentationis sibi faciendæ nominationis ejusmodi computandum deputare, ac præficere teneatur, dicta auctoritate tenore præsentium statuimus & ordinamus.

Concessio.

§. 3. Decernentes, easdem præsentes literas semper firmas validas & efficaces existere & fore, suosque plenarios & integros effectus sortiri & obtinere; ac illis, ad quos spectat & pro tempore quandocumque spectabit, in omnibus & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari; sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari & definiri debere; ac irritum & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

Clausulæ.

§. 4. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus & Ordinationibus Apostolicis, necnon Congregationum & Ordinis præfatorum, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis, in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 15. Maji 1734. Pontificatus Nostri Anno Quarto.

F. Card. Oliverius.

CXXXVII.

Indulgentia Plenaria perpetua pro Visitantibus aliquam ex Ecclesiis Fratrum Ordinis Minorum Sancti Francisci Cappuccinorum Missionariorum in partibus Infidelium a Custode, seu Præfecto Missionum hujusmodi designandam die Festo Sancti Ludouici Regis Francorum.

Dat. die 4. Junii 1734. Pont. An. IV.

CLEMENS PAPA XII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Cœlestium munerum Thesauros, quorum dispensationem fidei nostræ credidit divina dignatio, libenter erogamus, cum ad augendam in terris Sanctorum in cœlis cum Christo regnantium fovendamque, & excitandam erga illos fidelium devotionem salubriter expedire in Domino arbitramur.

Exordium.

§. 1. Supplicationibus itaque dilecti filii Cherubini de Noves Ordinis Fratrum Minorum Sancti Francisci Cappuccinorum nuncupatorum Professoris, ac dilectorum filiorum Missionariorum Gallorum ejusdem Ordinis in partibus Infidelium existentium, in Romana Curia Procuratoris, nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, ac de Omnipotentis Dei misericordia, & Beatorum Petri & Pauli Apostolorum ejus auctoritate confisi; omnibus utriusque sexus Christifidelibus vere pœnitentibus & confessis, ac sacra Communione refectis, qui aliquam ex Ecclesiis seu Oratoriis dictorum Fratrum Missiona-

Concessio Indulgentiæ.

ſionariorum; Mulieribus vero, quibus ad illas ſeu illa liber non patet acceſſus ſeu ingreſſus, quæ aliam Eccleſiam ſeu Oratorium Catholicorum earumdem partium a Cuſtode ſeu Præfecto Miſſionum hujuſmodi deſignandam ſeu deſignandum, die Feſto Sancti Ludovici Regis a primis Veſperis uſque ad occaſum Solis Feſti hujuſmodi, ſingulis annis devote viſitaverint, & ibi pro Chriſtianorum Principum concordia, hæreſum extirpatione, ac Sanctæ Matris Eccleſiæ exaltatione pias ad Deum preces effuderint, Plenariam omnium peccatorum ſuorum Indulgentiam & remiſſionem miſericorditer in Domino concedimus. Præſentibus perpetuis futuris temporibus valituris.

Fides Tranſumptorum.

§.2. Volumus autem, ut earumdem præſentium literarum tranſumptis ſeu exemplis, etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in eccleſiaſtica dignitate conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides ubique locorum habeatur, quæ haberetur ipſis præſentibus, ſi forent exhibitæ vel oſtenſæ.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die 4. Junii 1734. Pontificatus Noſtri Anno Quarto.

F. Card. *Oliverius*.

CXXXVIII.

Dat. die 7. Junii 1734. Pont. An.IV.

Confirmatur Decretum Capituli Generalis Ordinis Fratrum Beatæ Mariæ de Monte Carmelo Excalceatorum nuncupat. ſuper diviſione Provinciæ Poloniæ, ac erectione novæ Provinciæ Lituaniæ dicti Ordinis.

CLEMENS PAPA XII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

EX injuncto Nobis cælitus Apoſtolicæ ſervitutis munere, quæ pro felici proſperoque Chriſtifidelium Altiſſimi obſequiis ſub ſuavi Religionis jugo mancipatorum regimine & gubernio provide facta ac ordinata eſſe noſcuntur, ut firma atque illibata perſiſtant, Apoſtolici muniminis noſtri præſidio, cum id a Nobis petitur, libenter conſtabilimus.

Cauſæ novæ erigendæ Provinciæ.

§.1. Exponi ſiquidem Nobis nuper fecit dilectus filius Procurator Generalis Fratrum Ordinis Beatæ Mariæ de Monte Carmelo Excalceatorum nuncupator., quòd cum Provincia Polona dicti Ordinis adeo ampla exiſteret, ut ob nimiam ejus vaſtitatem ac extenſionem ab uno dumtaxat Priore Provinciali viſitari, ac commode regi nequiret, Capitulum Generale ejuſdem Ordinis, in Conventu Sanctæ Mariæ de Scala nuncupat. de Urbe noviſſime celebratum, hac, aliiſque rationabilibus cauſis regularis obſervantiæ, religioſæque pacis & tranquillitatis conſervationi maxime conducentibus, accuratè perpenſis, vigore facultatum ſibi attributarum prædictam Provinciam Polonam in duas diviſit, novamque ipſius Ordinis Provinciam Lituanam nuncupandam erexit cum aſſignatione nonnullorum Conventuum, Monaſteriorum, ac reſidentiarum, a primodicta Provincia ſeparatorum & diſmembratorum, & alias, prout uberius continetur in Decreto ejuſdem Capituli Generalis deſuper emanato, tenoris, qui ſequitur, videlicet:

Dubium propoſitum in Capitulo Generali.

Propoſitum fuit, utrum dividenda eſſet Provincia Poloniæ in duas Provincias, nempe Polonam & Lituanam, aſſignando Provinciæ Lituaniæ erigendæ ſub titulo S. Caſimiri ſequentes Conventus tam Fratrum quam Monialium, videlicet Conventum Poſnanienſem ſub titulo SS. Joſeph & Thereſiæ, & Monaſterium Monialium ibidem exiſtentium ſub titulo S. Mariæ de Monte Carmelo: Conventum Varſavienſem ſub titulo Aſſumptionis B. Virginis, & Monaſterium Monialium ibidem exiſtentium ſub titulo Aſſumptionis B. V. Mariæ: Conventum Vilnenſem ſub titulo Sanctæ Matris noſtræ Thereſiæ, & Monaſterium Monialium ibidem exiſtentium ſub titulo S. Matris noſtræ Thereſiæ: Conventum Slembocenſem ſub titulo Aſſumptionis B. V. Mariæ: Conventum Grodnenſem ſub titulo Sanctæ Crucis, & alias reſidentias in Magno Ducatu Lituaniæ, nempe Connenſem, & aliam ſitam poſt Fluvium Villia dictum, cum omnibus bonis mobilibus & immobilibus, reditibus, ſcripturis, inſtrumentis, actis, & aliis quomodocumque ad prædictos Conventus & Reſidentias quocumque titulo & ubique locorum cum ſuis juribus & oneribus pertinentibus.

Reſponſio affirmativa.

Reſponſum affirmative cum omnibus ſuffragiis.

Provinciæ Polonæ S. Spiritus fines:

Itaque Provincia Polona S. Spiritus diviſa eſt in Ven. Capitulo Generali celebrato Romæ in Conventu S. Mariæ de Scala die 14. Maji Anno Domini 1734. ſuffragantibus omnibus votis RR. PP. Gremialium in duas Provincias, quarum Conventus Religioſorum ſunt quatuordecim, Reſidentiæ quatuor, Monialium octo. Ex quibus in antiqua Provincia Sancti Spiritus manent novem ſcilicet Conventus Cracovienſis ſub titulo Immaculatæ Conceptionis Beatæ Mariæ Virginis, Lublinenſis B.M.V. de Monte Carmelo, Leopolienſis S. Michaelis Archangeli, Cracovienſis SS. Michaelis & Joſeph, Premislienſis S. M. N. Thereſiæ, Viſnicenſis SS. Salvatoris, S. Eremi S. Eliæ Viſniovicenſis, S. Michaelis Archangeli: Monialium autem quinque ſcilicet Cracovienſis, S. Martini, Lublinenſis, S. Joſeph Sublinenſis Immaculatæ Conceptionis B.M.V., Leopolienſis S. Spiritus, Cracovienſis S. M. N. Tereſiæ, & S. P. N. Joannis a Cruce.

In nova vero Provincia erecta ſub titulo Sancti Caſimiri

Fines alterius novæ Provinciæ.

Manent quinque Conventus, videlicet, Poſnanienſis ſub titulo SS. Joſeph & Thereſiæ, Vilnenſis S. Matris Noſtræ Thereſiæ, Varſavienſis Aſſumptionis Beatæ Mariæ Virginis & S. Joſeph, Glembocenſis Aſſumptionis Beatæ Mariæ Virginis, Grodnenſis S. Crucis: Reſidentiæ vero duæ, nimirum Caunenſis Jeſu Mariæ & Joſeph, Lavilienſis S. Matris Noſtræ Thereſiæ; Monialium autem tres, ſcilicet Var-

Varsaviensis Assumptionis Beatæ Mariæ Virginis, Posnaniensis Beatæ Mariæ Virginis de Monte Carmelo, Vilnensis, S. Matris nostræ Theresiæ.

§.2. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, ipse Procurator Generalis, præmissa, quò firmius subsistant ac serventur exactiùs, Apostolicæ confirmationis nostræ patrocinio communiri summopere desideret; Nos dictum Procuratorem Generalem specialibus favoribus & gratiis prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, a jure vel ab homine quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus ejus nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, Decretum præinsertum a memorato Capitulo Generali factum, ut præfertur, cum omnibus & singulis in eo contentis, auctoritate Apostolica tenore præsentium confirmamus & approbamus, illique inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes & singulos juris & facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus.

Confirmatio divisio & nova erectio.

§.3. Decernentes, easdem præsentes literas semper firmas validas & efficaces existere & fore, suosque plenarios & integros effectus sortiri & obtinere; ac illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit, in omnibus & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari; sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari & definiri debere; ac irritum & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

Præsentium Literarum firmitas.

§.4. Non obstantibus Constitutionibus & Ordinationibus Apostolicis; necnon, quatenus opus sit, Ordinis ac Provinciæ Polonæ, Conventuum & Monasteriorum prædictorum, aliisve quibusvis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis, in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis; Quibus omnibus & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Obstantium derogatio.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 7. Junii 1734. Pontificatus Nostri Anno Quarto.

F. Card. Oliverius.

CXXXIX.

Confirmantur nonnulla Decreta in Capitulo Provinciali Ordinis Fratrum Eremitarum Sancti Augustini edita super Privilegiis, quibus frui debeant antiquiores Doctores Provinciæ Bethicæ ejusdem Ordinis in Hispalensi Universitate promoti, vel in posterum promovendi.

Dat. die 26. Junii 1734. Pont. An.IV.

CLEMENS PAPA XII.

Ad futuram rei memoriam.

§.1. EXponi Nobis nuper fecit dilectus filius Didacus Salinas, Assistens Generalis Hispaniæ, ac Procurator Provinciæ Bethicæ Ordinis Fratrum Eremitarum Sancti Augustini, quod dilecti filii Definitores dictæ Provinciæ in eorum Capitulo Provinciali mense Aprilis 1733. celebrato, animadvertens, Universitatem Studii Generalis, in Civitate Hispalensi dudum erectam, inter cæteras totius Hispaniæ Universitates ejusdem percelebrem, atque intra fines ejusdem Provinciæ præcipuam existere, multumque splendoris & ornamenti Ordini & Provinciæ præfatis afferri, quod istius filii ac Religiosi Doctoratus laurea in Universitate prædicta decorentur, quoad oppositiones, ut vocant, seu concursus pro publicis lecturis in ipsa Universitate assequendis idonei reddantur: simulque attendentes, quod Fratres Provinciæ Castellæ ejusdem Ordinis his de causis, & ut illius Fratres aliquo honoris incitamento ad rigorosum examen, literariosque labores pro ejusmodi gradu consequendo alacriùs subeundos excitarentur, aliàs obtinuerunt a Capitulo Generali ipsius Ordinis, anno 1685. habito, decretum inter acta dicti Capituli Generalis relatum, atque a fe. re. Innocentio PP. XI. Prædecessore Nostro per quasdam suas in simili forma Brevis die 30. Aprilis 1689. expeditas literas confirmatum, quod quatuor in Salamantina, & tres in Complutensi studiorum itidem generalium Universitatibus antiquiores Doctores Provinciæ Castellæ præfatæ inter Magistros supradicti Ordinis adnumerandi forent, atque omnibus privilegiis, honoribus, gratiis, & indultis, quibus juxta ejusdem Ordinis Constitutiones, dictæque Provinciæ Castellæ statuta ac consuetudinem alii Magistri potiebantur & gaudebant, similiter potiri & gaudere deberent; ipsi Definitores Provinciæ Bethicæ hoc exemplo ac iisdem causis & rationibus adducti decreverunt, ut Prior Provincialis nomine dictæ Provinciæ Bethicæ coram Nobis staret, quatenus memoratum indultum antiquioribus Doctoribus dictæ Provinciæ Castellæ concessum, ad Doctores pariter antiquiores ipsius Provinciæ Bethicæ, in Universitate Hispalensi præfata jam promotos, ac deinceps promovendos, extendere vellemus, cum his tamen conditionibus ac declarationibus: Primo, quod nullus ex dictæ Provinciæ Bethicæ Fratribus ad gradum Doctoratus in eadem Universitate Hispalensi promoveri possit, nisi de licentia Prioris Generalis

Supplicis Libelli tenor; cum Decretorum enumeratione.

dicti Ordinis pro tempore existentis, ut præscribunt præfatæ Constitutiones par.5. cap.4. & 7. Secundo, quod nullus Doctor in dicta Universitate Hispalensi Magistri privilegia obtinere incipiat, antequam expleto suæ lecturæ tempore, a Definitorio Provinciæ, sive in Capitulo Provinciali, aut Congregatione intermedia, Lector jubilatus declaretur, aut saltem post sex annos lecturæ Philosophiæ, & sacræ Theologiæ in majori Conventu Hispalensi, munus Regentis per triennium laudabiliter expleverit; & tunc absque novo examine, & alia gradus susceptione, istiusmodi Doctores Magisterii privilegiis gaudere incipiant, & uti Magistri a Priore Provinciali pro tempore existenti in libro, in quo cæteri describuntur Magistri, adnotentur, & ex tunc demum, non autem secundum tempus suscepti Doctoratus, eorum antiquitas inter Magistros Ordinis computetur. Tertio, quod sicuti ad evitandam confusionem, quæ ex multitudine Magistrorum decursu temporis oriri posset, pro dicta Provincia Castellæ statutum fuit, quatuor tantum Salamantinæ, tres vero Complutensis Universitatum prædictorum antiquiores Doctores tali indulto frui debere; ita in ipsa Provincia Bethica tres dumtaxat itidem antiquiores dictæ Universitatis Hispalensis Doctores Magisterii privilegiis fruantur; reliqui autem, si qui fuerint, quamvis cæteris qualitatibus mox recensitis præditi reperiantur, illa minime obtineant, quousque per alicujus ex dictis tribus Doctoribus antiquioribus cessum vel decessum eis locus fiat secundum ordinem suæ antiquitatis, & aliàs, prout in Decreto per dictos Definitores desuper edito, cujus tenorem præsentibus pro plene & sufficienter expresso haberi volumus, uberiùs dicitur contineri.

Prædicta Decreta confirmantur.

§.2. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, præmissa supradicto Decreto Capituli Generalis anni 1685., quod Constitutionibus Ordinis præfati insertum reperitur, apprimè consonent, & a dilecto filio moderno Priore Generali ejusdem Ordinis, ejusque Congregatione die 18. Junii anni proxime præteriti approbata fuerint, petitaque extensio indulti septem Doctoribus Provinciæ Castellæ concessi, ad solos tres antiquiores prædictæ Provinciæ Bethicæ restricta & limitata sit; Nobis propterea prædictus Didacus humiliter supplicari fecit, ut in præmissis opportune providere, &, ut infra, indulgere de benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur ejusdem Didaci votis hac in re, quantum cum Domino possumus, favorabiliter annuere volentes, eumque a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, a jure vel ab homine quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, enarratum indultum, Septem Doctoribus antiquioribus Provinciæ Castellæ in Universitatibus Studiorum Generalium Salmantina & Complutensi respective promotis, sicut præmittitur, concessum, ad tres dumtaxat antiquiores Doctores Provinciæ Bethicæ Fratrum dicti Ordinis Eremitarum S. Augustini in Universitate studii Generalis Hispalensis nunc & pro tempore graduatos, servatis tamen conditionibus & declarationibus supradictis, itaut iidem tres antiquiores Doctores inter Magistros Ordinis prædicti adnumerentur, & uti tales habeantur, omnibusque privilegiis, favoribus, prærogativis, gratiis, & indultis potiantur & gaudeant, potiri & gaudere debeant, quibus cæteri in eadem Provincia Bethica Magistri de jure usu & consuetudine potiuntur & gaudent, aut potiri & gaudere possunt & poterunt quomodolibet in futurum, auctoritate Apostolica tenore præsentium extendimus & ampliamus.

Clausulæ.

§.3. Decernentes, easdem præsentes literas semper firmas validas & efficaces existere & fore; suosque plenarios & integros effectus sortiri & obtinere; ac illis, ad quos spectat & pro tempore quandocumque spectabit, in omnibus & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari; Sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari & diffiniri debere; ac irritum & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

§.3. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus & Ordinationibus Apostolicis, necnon Provinciæ Bethicæ & Ordinis præfatorum, aliisve quibusvis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis, in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene & sufficienter expressis ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 26. Junii 1734. Pontificatus Nostri Anno Quarto.

F. Card. Oliverius.

FINIS.

INDEX

INDEX
RERUM NOTABILIUM,
Quæ in hoc Tomo continentur Alphabetico ordine digestus.

Non

D

DAPIFERI.

DECRETUM.

DECRETA CONGREGATIONUM S.R.E. CARDINALIUM.

DECRETA CONGREGATIONIS EPISCOPORUM, ET REGULARIUM.

DECRETA CONGREGATIONIS SACRORUM RITUUM.

DECRETA CONGREGATIONUM PARTICULARIUM.

DECRETA ORDINUM REGULARIUM.

DEROGATIO.

DIÆCESIS.

DISPENSATIO.

Non

O

FRA-

INDEX
VOCABULORUM PRÆCIPUORUM,
Quæ in præcedenti Indice referuntur.

A

B

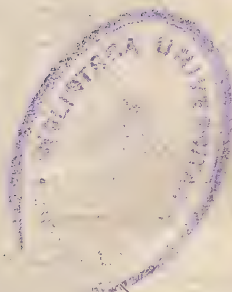
C

D

E

F

FINIS.

BVLLAR.
ROMANV
TOM. XIII

1730-1734.

colorchecker CLASSIC
calibrite
mm